This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07439256 8
Digitized by Google

Digitized by Google

Schrevel

Digitized by Google

RBR

Digitized by Google

Schrevel

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK,

NEC NON

GULIELMI BOWYER,

ADAUCTUM.

INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR.

ITEM

TRACTATUS DUO:

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XVII. PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

GLASGUÆ:

IN ÆDIBUS ACADEMICIS,

EXCUDEBAT JACOBUS MUNDELL, ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS.

1799.

Digitized by Google

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
596 A
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
1921

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus exiſtimatio apud literatos omnes tanta eſt, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus eſt, nec ſtudioſa indoles id expoſcit. De iis gitur ſolummodo verba facere in animum induxi, quæ præſens omnino ſpectant inſtitutum: quò penes unumquemque ſit faciliùs de eolem rectiùſque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judiium, plurimùm refert conſilium perinde inſtituti operis, ac ipſum pus habere compertum. Quibus igitur de cauſis hoſce ſuſcepimus abores, et quem ad uſum eoſdem dirigimus; ne, hoc non benè perpecto, iniqua (ut plerumque fert conſuetudo) in nos operamve notram lata eſſet ſententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonenlum duxi. Quiſquis enim ſecum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodiêrunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quaſi fruſtra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revoet ea omnia vel κριτικώτερα eſſe, (nonnullaque per omnia Græca) atque deò non attemperata ad captum juventutis, ſed viris peritis duntaxat ccommodata; vel pretii ſaltem moliſque grandioris, quàm ut à mulis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. dcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliùſque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit rimitùs; idemque nos in uſum Britannorum jam auctum ivimus; t ſtudioſæ Gr. Ling. adoleſcentiæ, in ſuperandis difficultatibus, quæ eneriorem iſtam ætatem ut plurimùm torquent, foret ſubſidio: et

a 2

tenuioribus inſimul fortunis, humeriſque parum firmis meliùs aliquanti conſuleretur. Quò verò adoleſcentibus ſalebroſa ad Athenas vi planior fieret, itaque compendioſior: id in primis et *Cl. Schrevelio*, e nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Teſtamenti, et ſcriptorum qu in Scholis trivialibus teruntur; necnon uſitatiora, quæ cùm alib apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Teſtamenti verſione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, et enucleata. Anomala etiam, et Themata quæ difficiliùs inveſtigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ moleſtiam minùs exercitatis (atque maximè) creare ſolent; ea ferè omnia, et inventu, et intellectu facta ſunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non ſolùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum,) ſed alia etiam aſſignavimus tempora, quibus difficultas ineſſe videbatur, et potiſſimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis ſolent uſurpare. Ut verò à cæteris dignoſc poſſint, literis capitalibus ſignata ſunt primitiva: ſub quibus plerumque et derivata, et compoſita communiora, (quæ ſuâ etiam ſerie re lata ſunt) memoriæ ergo commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias ſuas ſignificationes primùm plerumque, deinde per poſtnatas, (niſi quando unica ſufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ ferè ſunt innumeræ) primò et propriè ſignant, quid verò tranſlatè et μεταφορικῶς, permagni intereſt exploratum habere Cùm enim tranſlata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria ac plus etiam ad ſignificandum valeant, (conciſæ utpote ſunt ſimilitudines, quæ rem planè ſubjiciunt oculis) iis quàm ſæpiſſimè utuntu Scriptores: quo fit neceſſe ut juxtà in alienis, in quæ migrârunt, ve ubi ſaltem diverſantur, ut propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid inſuper in hâc Editione præſtitum eſt, admonendus es porrò *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, ſed oppidò pauca, deleta ſun (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus;) ali quædam mutavimus; ἔτυμα deſiderata adjecimus; plurima hinc inde prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum ſunt, et ſubſtantivis diſcriminar poſſint, (quod ſæpiùs pueris negotium faceſſere jam inde ab adoleſcentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata ſuam referunt acceptam, literis majuſculis imprimerentur. Quod tametſi à nemine (quòd ſciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (niſi me valde fallit conjectura) erit adoleſcentibus emolumenti. Hoc enim pacto non ſolùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et ſyllabarum quantitates multò faciliùs innoteſcere poſſint: verùm etiam ambæ unâ eademque operâ addiſcuntur linguæ; citiùſque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ra

tio enim comparandi linguam quamcunque expeditior eſt nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbiſque ſubſtantivis, quòd frequentiſſimè occurrunt; de vi præpoſitionum item, ob earum uſum cùm ſingillatim, tum in compoſitione, apud Græcos præſertim, longè uberrimum; conjunctionumque ad aſſequendum ſermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiſcere, et memoriâ retinere. Cujus rei teſtis adeò locuples eſt omnium experientia, ut nemo, niſi in linguis planè hoſpes, ignorare poſſit. Quòd ſi in iiſdem duriuſculè ſubinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certò nihilo ſecus id fecimus, quàm à doctiſſimis Etymologis ante nos factum; tametſi quò minùs, literarum varias permutationes oſtendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iiſdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præſertim propriis, ſæpè accidit) minùs fuimus ſoliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens ſit iſtiuſmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teſte) totum penè ſermonem Latinum pro ſuâ ſobole vindicare poſſit; tantaque incertitudo quânam familiâ, imò vel gente oriunda ſunt plurima; nemini ſit mirum, ſi nonnulla, hunc in modum fortè indigitanda, à nobis ſint prætermiſſa: quando neque per tempus ſemper licuit, nec (fateor) placuit ſemper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruſpari. Quin facile eſt ſignatis addere: et in vocabulariis Latinis, ſi ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et ſolâ terminatione ſæpiſſimè diſcrepant, diverſis literis vel characteribus quibuſcunque innoteſcerent: opus (niſi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda noſtratium gratiâ admiſcentur: nonnullaque à nemine (quantùm uſpiam mihi contigit videre) hucuſque obſervata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit *J. Hutchinſonus*, vir ſupra ætatem doctus. Ubi vocabulorum ſeriem, in ordinem Alphabeticum reſtituit; Græca admodum multa Latinis addidit; et utriuſque generis tria circiter millia ſuppeditavit; prout unicuique collationem inſtituenti conſtare poterit. Hiſce *Lubini* ſententias Græco-Latinas ſubjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecùm communicavit Doctiſſ. *Rhodocanacides*; qui alia ſimilis monetæ, ſi literatorum calculis hæc approbari viderit, excudenda pollicetur. Reliquum eſt, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (ſi quis alius) jure optimo meruiſſe videtur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut *hæc quàm emendatiſſimè tuum in conſpectum prodirent. Typis fa-

* Editio nona, 1717. è prelo Bowyeri Senioris.

tetur minutioribus ſe uſum; ne opus, hoc tanto auctario, juſtam mo
lem, pretiumve ſolitum excederet; eòque magis, quòd ejus ſunt ge
neris hujuſmodi libri, ut non in oculorum uſque defatigationem per
petuò ſint legendi, ſed conſulendi tantùm prout tulerit occaſio. Σφάλμα
ſiqua irrepſerint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea ta
men omnia adeò eſſe εὐκατάληπτα vehementer confidit; ut nihil ſit cau
ſæ, cur *Cl. Schrevelius* in poſterum vereatur, ne corruptè in *Anglia*
hâc ſaltem ex officinâ prodeat. Hæc ſunt, *Benigne Lector*, de quibu
te admonitum velim; nec ſupereſt quicquam, niſi ut noſtros omniu
labores æqui boniquè conſulas. Vale.

*** *Additiones* BOWYERIANÆ *notantur aſteriſco* (*).

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TYPOGRAPHUS.

SCHREVELII LEXICI MANUALIS ſexdecim jam editiones, ex recenſione Jos. Hill, dein Joann. Entick A. M. necnon cl. Gul. Bowyer auctæ et ornatæ, ſumptibus Bibliopolarum Londinenſium, prodiere.

In exemplaribus Græcis ac Latinis typis mandandis, textus ſincerus et benè purgatus, opificis ſolertiâ, pariter ac docti éditoris ſtudio, omnino conſtituendus eſt: fœdiſſimi enim errores, oculos eruditiſſimorum, in ſchedis elimandis non benè verſatós, perſæpe latebunt. Ut opus igitur ad unguem redactum peragatur, alterius doctrinam diligentiæ alterius accedere neceſſe eſt.

Quam ad rem, Typographus Academiæ Glaſguenſis hocce privilegium aſſecutus eſt. Tacitum cum Brotieri, Horatium cum Geſneri notis, necnon benè multos ſcriptores Latinos, in uſum tyronum Scoticorum, jam prelo ſubjecit. Nunc denique hanc Schrevelii Lexici editionem, ad præſtantiſſimas editiones caſtigatam, ideoque tam emendatiorem quàm locupletiorem, in lucem emittit; maculis ſi non fortè penitus immunem, prioribus ſaltem minùs inquinatam. *Vale.*

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

L E X I C O N

GRÆCO-LATINUM.

A

[illegible]rima eſt apud Græcos li-
tera quàm vocant ἄλφα, à
[illegible] Hebræorum *Aleph.* Inter-
[illegible] eſt nota numeralis, ſignifi-
[illegible]imum; ſicut β, ſecundum;
[illegible]tium, &c. In compoſitione
[illegible] multiplicem habet uſum;
[illegible]do enim eſt στερητικὸν, et
[illegible] privandi obtinet: βέβαιος, ἀβ-
[illegible], *inſiabilis*, &c. Ali-
[illegible] eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas
[illegible]; hoc eſt, vim addit ſig-
[illegible]: ut in ἀχανὴς, ἄξυλος.
[illegible] idem quod δὶς, ut ἄβ-
pro [illegible]. Nota autem,
[illegible] in quibuſdam dictionibus α
[illegible] abſit, vel adſit, ut otio-
[illegible] poſſit: ἀβληχρὸς, βλη-
[illegible], [illegible] ἀντρέπεται, [illegible]
[illegible], ἀστράπτει.
pro ι Doricè; ut αἶτε pro εἶτε.
pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*,
[illegible] pro ᾗ, adv.
pro ω, Dor. in gen. pl. ſimpl.
[illegible] accentu, et ᾶν, cum cir-
[illegible]. Sic α pro ω, in nom.
[illegible] decl. ſimpl. ut Πόσειδᾶν,
[illegible] pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic
[illegible] pro χρυσέων. à χρυσέω;
[illegible]
[illegible] articulus poſtpoſ. n. g.
[illegible] ab ὅ, *quod*.
[illegible] quiritantis, admirantis,
[illegible]: ut et ἆ, ἆ, *ab*, lamen-
[illegible] ab ἆ.
[illegible], *ha, ha, he*, ridentis, ut apud
[illegible]
[illegible] per dupl. privationem,
[illegible] Hebraiſm. τῦ α, *valdè*
[illegible]: *ab α et ἄω*, vel
[illegible]. Th. ἀτάω. ἄατος,
[illegible], ὁ ꙃ ἡ, *infragilis*: ab
[illegible], *frango*.
[illegible] *fuit*: aor. 2. pro
[illegible] α in άα, verbi ἀηδέω.
[illegible], Dor. pro ἀηδής.

ἈΑ'ΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à
ſono.

Ἀάσθην, *deceptus fui*: pro ἤσθην, a.
1. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω,
ſeu ἄημι.

* Ἀάβικτος, ου, ὁ ꙃ ἡ, ex α et
ἄβικτος, *intactus*.

Ἀάμυις, δος, ἡ, aucupii inſtru-
mentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτυς, ab ἄαπτος, υ, ὁ
ꙃ ἡ, *non tangendus*: ex α et ἅπτω,
vel ἰάπτω.

Ἄαρων, ὁ, nom. viri Hebr. in-
decl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro
ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω,
vel ἀάσκω, *noceo*: aor. 1. ασα.
Dor. pro ἦσα, et ſolutione τῦ η
in dupl. breve ἄασα, et in med.
ἀασάμην. a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η,
pro ἥσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι ut
ἵστημι; ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α et
σχέω, *teneo*: cujus 3. perſ. perf.
paſſ. ἔσχεται, unde σχετὸς, ꙃ ἄσχε-
τος, et Pleonaſmo τῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαται, *ſaturatur*: 3. ſing. ab ἄα-
μαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. ſing.
ab ἀάομαι.

Ἄατος, υ, ὁ ꙃ ἡ, *inſatiabilis*, *innoxi-
us*: ex α, et ἄτη, damnum.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichriſti; *va-
ſtatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, *profunditate
carens*, ἄνευ βάθυς.

Ἄβαι, *teneræ*: Dor. pro ἧβαι, ab
ἥβη, *pubes*.

* Ἄβαιον, *parvum*, ex α et βαιὸν,
idem.

Ἀβακέως, *quietè*: ab

Ἀβακὴς, έος, *mutus*: ab α et βά-
ζω, *loquor*.

Ἀβάκησαν, *neſcierunt*: a. 1. act.
Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

* Ἀβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

* Ἀβάκιον, υ, τὸ, *menſa*, *ſeu ta-
bula calculatoria*.

* Ἀβακίσκος, ὐ, ὁ, *teſſella pavi-
menti*.

ἈΒΑ'ΛΕ, *utinam*, *heu*: forſan ab
אבל, abal; *lugere*.

Ἄβαντα, acc. ſing. ab Ἄβας, αν-
τος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *ta-
bula* ſeu *menſa*: hinc forſan Angl.
BOX, BENCH, et BANK, *menſa
nummulariorum*.

Ἀβάπτιστος, υ, ὁ ꙃ ἡ, *immerſabi-
lis*: ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, υ, ὁ ꙃ ἡ, *intinctus*: ex α
et βάπτω.

ἈΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, *non oneroſus*:
ex α et βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. ἥβης. gen. ab. ἥβη.

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβά-
ζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro
ἄγαν, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ ꙃ ἡ, *inexploratus*:
ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ὁ ꙃ ἡ, unde ἀβασι-
λεύτως, *ſine rege*: ab α et βασιλεύω.

Ἄβατος, υ, ὁ ꙃ ἡ, *invius*: hinc eti-
am ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, η·
ex α et βατὸς, *pervius*: quod à
βαίνω.

Ἀββα, ὁ, nomen Syriacum, in-
decl. qui interpret. Lat. *pater*.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii,
pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀνα-
βάλλω.

Ἀβέβαιος, αία, ον, *infirmus*: ex α
et βέβαιος.

* Ἀβεβαιότης, τητος, ἡ, *infirmitas*.

Ἀβελ, nomen viri indecl. Hebr.
q. interpret. Lat. *Vanitas*.

Ἀβέλτερος, *ſtolidus*: ὁ τὸ βέλτιον
μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr.
q. interpret. Lat. *Pater meus eſt
Dominus*.

Ἀβιαθὰρ, nomen viri, indecl.
Hebr. q. interpret. Lat. *Pater ex-
cellens*.

Digitized by Google

Ἄβιβλος, ου, ὁ, qui libris caret.

Ἀβιλήνη, ης, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ὁ καὶ ἡ, *cui non ſuppetunt ad victum neceſſaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α epitat. et βίος, *vita*. Eſt et

Ἄβιος, *valdè robuſtus*; item *non violentus*: à βία, *vis*, *robur*.

Ἀβιούδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine vitâ*, *non vitalis*: à βιόω, *vivo*. Th. βίος.

Ἀβλαβέως, *innoxiè*: ab ἀβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, *innoxius*, ex α et βλάπτω.

Ἀβλάπτος, ὁ καὶ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α et βλάπτω.

Ἀβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *nondum jactus*, *novus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α et βάλλω.

Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis*, *e*: ab α otioſo et βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

Ἀβλόει, *ſacrifica*: præſ. imperat. act. verbi ἀβλόω.

Ἀβοατὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ.

Ἀπτυστὶ ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, *deſtitutus ope*, vel *remedio*: ab α et βοηθέω.

Ἀβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

Ἄβολος, ου, ὁ, *qui nondum amiſit dentes ætatis indices*, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.

Ἀβουλία, ας, ἡ, *inopia conſilii*: ex α et βουλὴ hinc

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conſili iexpers*: ꝺ

Ἀβούλως, adv. *inconſideratè*.

Ἀβουλότατα, adv. *inconſultiſſimè*.

Ἀβουτίου, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab

Ἀβούτης, ου, ὁ, *bobus carens*: ex α et βοῦς, *bos*.

Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρα, *ancilla*: ab אב *viror*.

Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelſus*, vel *multitudinis*.

Ἀβράχνησαν, *ſonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβραχνέω.

Ἀβραχε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.

Ἄβρεκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβροχος.

Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor*, *delicatè me orno*: ab ἁβρὸς.

Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo ſumpto dormio*: ex α int. et βρίζω, *dormito*.

Ἀβριθὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, *ſine pondere*: ab α et βρίθω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo ſumpto dormire*.

Ἀβροβάτης, ου, ὁ, *molli inceſſu utens*: ex ἁβρὸς, et βαίνω, *eo*, *incedo*.

Ἀβρόβιος, ab ἁβρὸς et βίος et

Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, *molliter et delicatè vivens*: ab ἁβρὸς et δίαιτα.

Ἀβρομος, ὁ καὶ ἡ, *ſtrepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.

ἉΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis delicatus*: hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἁβρότας, ἁβρόταξ, ά, *deliciæ*, ab אב *virens*, vel אבר *fortis*.

ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox*: ab α et βροτὸς ἐν ᾗ βροτὸς ὁ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor*: et ἀβροτέω, *noctu occurro*: ἀβροτῆσαι, a. 1. inſin. act.

ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, *immortalis*: ab α et βροτὸς.

Ἀβροχαίτας, ου, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui eſt delicatâ teneráque comâ*. Anacreon.

Ἄβροχος, *immadidus*: ab α et βρέχω.

ἌΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, *mora*: παρὰ τὴν ἁβρότητα.

Ἁβρύνομαι, f. ῦμαι, *delicior*, *glorior*.

Ἁβρύνω, f. υνῶ, *orno*. Th. ἁβρὸς.

Ἀβρώτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voratus*: ex α et βρώσκω item *eſui ineptus*.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδηνὸς, Abydo oriundus, et ibidem habitans.

Ἄβυσσος, ου, *infinitæ profunditatis vorago*, *gehenna*, ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

Ἀγάασθαι, *obſtupeſcere*: ab ἀγάομαι, per Pleonaſm. Poët. inde etiam

Ἀγάασθε, *invidetis*.

Ἀγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

Ἀγαγὶν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejuſd.

Ἄγαγοι, *ducat*: a. 2. opt. Act. Att. ἤγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, ſubj. ἀγάγω. ab eod. verbo.

Ἀγάζομαι, f. σομαι, *ſuccenſeo*, *invideo*, *admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortaſsè Angl. TO GAZE.

Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus*.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθὸς.

Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, pr. ηκα, *benefacio*.

Ἀγαθοεργία, ης, ἡ, Ion. *beneficentia*.

Ἀγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ἔργον.

Ἀγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio*, *rectè ago*, f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia*.

Ἀγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ποιέω.

Ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, *bonus*, *prudens*, *fortis*, *dives*, *excellens*, *utilis*: ab ἄγαν, α intenſivo et γηθέω, *lætor*; ab ἀγαστὸς, abjecto σ, τ mutato θ vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν [illegible] Angl. GOOD.

Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas*: ἀγαθὸς.

Ἀγαθουργίη, Ion. per Craſin. ἀγαθοεργίη.

Ἀγαθουργὸς, *beneficus*: vide ἀγαθοεργὸς.

Ἀγαθυνθεὶς, *gaviſus*: a. 1. paſſ. ab ἀγαθύνω, *benefacio*.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθὸς.

Ἀγαθωτάτῳ, dat. ſing. ſuperl. [illegible] gularis, qu. ab ἀγαθὸς, [illegible] *optimo*, *præſtantiſſimo*.

Ἀγαὶ, αἱ, *litora*, *vulnera*: ab [illegible] *frango*.

Ἀγαίεται, 3. perſ. indic. ab [illegible] γαίομαι, *iraſcor*, *invideo*. Th. ἀγ[illegible]

Ἀγαῖος, ου, ὁ, *elegans*, *invid*[illegible] Hinc ſono et ſenſu alludit. A[illegible] GAY.

Ἀγακλειτὸς, *valdè celebris*, *in*[illegible] *tus*: ab ἄγαν et κλειτὸς, quo[illegible] κλέος.

Ἀγακλῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἀγακλέης, *valdè glorioſus*, id quod ἀγακλυτὸς.

Ἀγακλυτὸς, οῦ, ὁ, *inclytus*: ex [illegible] et κλυτὸς, *celebris*: quod à κλ[illegible] *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. [illegible]

Ἀγακτιμέναν, *ſplendidè ædificat*[illegible] ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτιμένην, [illegible] neglecto augmento, et σ m[illegible] causâ ſublato, κτιμένος, pro [illegible] τισμένος, *ædificatus*: à κτίζω.

Ἀγαλλιάω, ῶ, *exulto*, f. άσω, ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασά[illegible] ω, ατο; a. 1. paſſ. ἠγαλλιάσθην. H[illegible]

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio*. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, *geſtio*, *exulto*: ab [illegible] et ἄλλομαι. Hinc Ang. GAL[illegible]

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indi[illegible] odoratum.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orna*[illegible] *cio delectabile*. Quidni hinc d[illegible] mus noſtrum CALLANT:

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamen*[illegible] *oblectamentum*, *ſimulacrum*.

Ἀγαλματοποιὸς, ου, ὁ, *ſtatuari*[illegible] ποιέω, et τὸ ἄγαλμα. Omni[illegible] ἀγάω.

Ἄγαμαι, *admiror*: f. ἀγάσομ[illegible] a. 1. m. ἠγασάμην, paſſ. ἠγάσθην. ἀγάω.

Ἄγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cælebs*: [illegible] et γάμος.

ἌΓΑΝ, adv. *nimis*, *valdè*.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *indignor*, *ægrè fero*. a. 1. [illegible]

Digitized by Google

[illegible], part. ἀγανακτήσας, gen. [illegible] præſ. ἀγανακτῶν. Hinc [illegible], indignatio; ἀγανακτικὸς, [illegible], querulus. Forſan ab ἄγαν et [illegible].

[illegible], dat. pl. Ion. pro ἀγα-[illegible] ἀγανός, m. g. ab ἀγανὸς, mi-[illegible], placidus, ſuperl. ἀγανώτατος. [illegible].

Ἀγάννιφος, nivoſus: ab ἀγάν et [illegible].

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui leni eſt [animo]: ab ἀγανὸς et φρὴν, animus. [Hinc]

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, man-[ſuetudo].

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγάπαζε, ετω: præſ. imp. ab [ἀγαπάζω], Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγάπαι, convivia Chriſtiano-[rum], nom. pl. ab ἀγάπη, dilectio, [ab] ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοισι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, [illegible].

Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. [illegible] ab

ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, dili-[go], amo, ſcaleo. ἀγάπα, præſ. im. [ἀγαπῆσαι], inf. ἀγαπήσας, αντος, a. [1.] part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. [part.] paſſ.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio.

Ἀγαπητὸς, ῦ, ὁ, dilectus.

Ἀγαπητῶς, libentèr.

Ἀγαπήνωρ, fortitudinis vel viro-[rum] amans: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

Ἀγαπῴην, diligerem: Att. pro ἀ-[γαπῷμι], præſ. opt. ab ἀγαπάω, [illegible].

Ἄγαρ, ἡ, nomen ſervæ, indecli-[nabile], Peregrina, Ruminans, vel [illegible].

ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, agaricum. [illegible] xiv. 9.

Ἀγάῤῥοος, aſtuoſus: ab ἄγαν et ῥέω.

Ἀγάσαιντο, admirabantur: 3. pl. a. [1. m.] pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίατο, [illegible] ἀγάσαιντο. Inf. ab ἄγαμαι, [vel] potius ab Ἀγάζομαι.

Ἀγάσθαι, præſ. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, admiratus: a. 1. part. [illegible] ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσάμενος, lætatus, admiratus: [a.] 1. m. part. gemin. σσ, Poët. [illegible] ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγαστὸς, ὴ, ὸν, admirandus. Th. [illegible].

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus, fra-[ter], quaſi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex [unde] Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυὴ, et Dor. ά, ἡ, nomen fœ-[minæ] ſplendidæ.

Ἀγαυὸς, nobilis, admirabilis: ab [ἀγάω].

Ἀγαυρὸς, valdè ſuperbus, ferox. Th. γαῦρος· α non eſt privativum, ſed intenſivum.

Ἀγάφθεγκτος, ῦ, ὁ, valdè ſonans: Poët. ab ἄγαν, et φθέγγομαι.

ἈΓΑ'Ω, ήσω, p. ηκα· vel ἀγάο-μαι, demiror, ſtupeo. Hinc ἄγης, ἀ-γαστὸς, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄ-γαμαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστός. Angl. AGAST.

Ἀγγαρεύω, angario, cogo.

ἌΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, regum nuntii ſeu tabellarii.

Ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, bajulus.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, ſtationes, in quas angarii, peracto diei penſo, divertebant.

Ἀγγαρήϊον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Perſicum.

Ἄγγη, pro ἄγγεα, τὰ, vaſa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ῦ, τὸ, vas.

Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt: f. 1. diſſolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, præcipua poteſtas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελιαφόρος, ῦ, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕ'ΛΛΩ, nuntio: f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. paſſ. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m. ἤγγελα, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, nuntient, part. pro imp.

Ἄγγελος, ῦ, ὁ nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium. ἀγγελιώτης, ῦ, ὁ, nuncius. ἀγγελικὸς, angelicus.

Ἄγγελμα, ατος, τὸ, nuncium. ab eod. Th.

Ἄγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ῦ, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vaſis formam habens: ἀγγείδιον, ῦ, τὸ, vaſculum.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Ἀγγρίζω, irrito, dolore afficio. Angl. TO ANGER.

Ἄγε, age, et ἄγετε pro ἄγετε, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

ἈΓΕΙ'ΡΩ, congrego, colligo: f. γερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα; ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. a. 1. part. ἀγείραν. 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. paſſ. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forſan Angl. GATHER et TOGETHER.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. ſing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, congrego: paſſ. ἀγελάζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ῦ, ὁ, armentalis, ex grege.

Ἀγελαῖος, ῦ, ὁ, pecoris magiſter.

Ἀγελαρχοῦσα, quæ gregi præeſt. præſ. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, grex, et ἀρχή.

Ἀγέλαστος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, tetricus, ſeverus, non ridens.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, geſtus tetricus: ab α et γελάω.

Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω et λεία.

ἈΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγεληθεν, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege: nam φι et φιν eſt ſyllaba quam poëtæ interdum addunt dativis caſibus.

Ἀγελήτης, ῦ, ὁ, vide ἀγελαῖος.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti: ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præſ. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, ducem eſſe.

Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat: imperf. Ion. et præſ. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἄγησαν, fracti ſunt: a. 2. paſſ. ab ἄγην. id autem ab ἄγνυμι ſeu ἄγω, frango.

Ἀγενεαλόγητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſine genere: ex α et γενεαλόγητος verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, genealogiæ ſcriptor.

Ἀγένειος, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus genus eſt obſcurum, ignobilis: ex α et γένος.

Ἀγένητος, ῦ, infectus: à γίνομαι.

Ἀγέννητος, ῦ, ingenitus: à γεννάομαι.

Ἄγεο et ἥγεο, pro ἥγου, præſ. imp. verbi ἡγέομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, qui ducitur: præſ. part. paſſ. ab ἄγω, duco.

Ἀγέραστος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſine munere: ex α et γέρας.

Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, congrego.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatus eſt: et in pl. ἀγέρθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. paſſ. Ion. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, collectio.

Ἀγέροντο, congregabantur: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt eſſe imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, collectio, ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, id.

Ἀγερώσατο, neglexit: 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερώομαι.

Ἀγερώσσειν, vigilare.

ἈΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, ferox: hinc ἀγερώχως, ſuperbè. à [illegible]

Digitized by Google

Ἀγριόω, ſævire facio. Th. ἄγριος.
Ἀγρίππας, ου, ὁ, Agrippa, viri nomen.
Ἀγριώδης, εος, ὁ & ἡ, ferus: ab ἄγριος.
Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. ex agro, in agro, in agrum.
Ἀγροικία, ας, ἡ, villa, domus in agro: ab ἀγρός.
Ἀγροικότατος, ſuperl. ab ἄγροικος, ruſticus.
Ἀγροιώτας, acc. pl. ab.
Ἀγροιώτης, ου, ὁ agreſtis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.
Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, qui in agris tumultuatur: ab ἀγρός et κυδοιμός.
Ἀγρομένησι, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένων, gen. Ion. ἀγρομένων, congregatorum, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio.
Ἀγρονόμοι, agrorum deſinitores: ab ἀγρός et νέμω.
ἈΓΡΟ'Σ, ου, ὁ, ager: ab ἀγρῶ, aro: Hinc Angl. ACRE.
Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτική, venatrix.
Ἀγροτέρας, feræ, gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.
Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus: ab ἀγρός.
Ἀγρυπνοῦντα, vigilantem: acc. part. præſ. ab
Ἀγρυπνέω, vigilo: f. ήσω. p. κα.
Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.
Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, inſomnis. ἀγρύπνοισιν, vigilibus: dat. pl. Ion.
Ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia, ex α et ὕπνος.
Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, venatrix.
Ἀγρώστης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, ὁ, venator.
Ἄγρωστις, gramen, Angl. GRASS.
Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectaſi, pro ἀγρότης.
ἈΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via: ab ἄγω et γυῖα.
Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poet. in eodem vico habitans.
Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.
Ἀγύμναστος, ου, ὁ & ἡ, inexercitatus: à γυμνάζω, exerceo.
Ἀγύναικος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, ου, ὁ, cælebs: ab α privativâ, et γυνή, mulier.
ἌΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, congregatio: qu. ab ἀγορά, Æol. mutato ο in υ. Hinc
Ἀγυρίω, et ἀγυρίζω, congrego.
Ἀγύρτης, ου, ὁ, agyrta: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, colligo.
Ἀγχάζε, Poët. pro ἀνάχαζε et ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, recedo.
Ἄγχ', pro ἄγχι, propè, adv.
Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, relaxo.
Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.
Ἄγχαυρον, crepuſculum, diluculum.
ἌΓΧΙ, adv. propè, cum genitivo.
Ἀγχίαλος, ου, ὁ & ἡ, mari vicinus: ab ἄγχι et ἅλς: item nomen propr. viri et urbis.
Ἀγχιβαθής, ἐος, ὁ & ἡ, prope terram profundus: ab ἄγχι et βάθος.
Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope acceſſit, p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω quod ex ἄγχι et βαίνω.
Ἀγχιβαρής, εος, ὁ & ἡ, propè mortuus. Th. θνήσκω.
Ἀγχίθεος, ου, ὁ & ἡ, propinquus Deo.
Ἀγχιθύροις, propinquis, Dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus: ab ἄγχι et θύρα.
Ἀγχιμαχητής, ου, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, cominùs pugnans. Th. μάχομαι.
Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ & ἡ, è propinquo veniens: ex ἄγχι et μολέω, ſeu μολω.
Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia: ἀγχίνοος, ου, ὁ & ἡ, ſolers, ingenioſus: ab ἄγχι et νόος.
Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ & ἡ, cujus fluenta propè ſunt. Th. ῥέω.
Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab
Ἀγχίσης, ου, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. Anchiſes.
Ἄγχισ' pro ἄγχιστα, proximè, maximè, ſuperlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc
Ἀγχιστεύω, ſum propinquus: ἀγχιστεύς, ὁ, cognatus. ἄγχιστος, ου, ὁ, proximus, ab ἀγχοῦ.
Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. concervatæ: ab ἄγχι et ἵστημι.
Ἀγχίστροφα, adv. celeriter, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, ſententiam mutare: ex ἄγχι et στρέφω.
Ἀγχόθεν, ex propiore loco, propè.
Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.
Ἀγχόνη, laqueus, quo aliquid angitur.
Ἀγχοτάτω, proximè, adv. Ion. pro ἐγγυτάτω.
Ἀγχότερος. Ion. pro ἐγγύτερος, Th. ἄγχι.
Ἀγχοῦ, Poët. idem quod ἄγχι.
Ἄγχου, præſ. imperat. paſſ. ab
ἌΓΧΩ, ſtrangulo, f. ξω. p. χα ab חנק ſtrangulare: Hinc forſan. Angl. TO HANG.
Ἀγχώμαλος, ου, ὁ & ἡ, propemodum æqualis: ex ἄγχι, et ὁμαλός.

ἌΓΩ, duco, æſtimo, inſtituo, ciſcor, &c. f. 1. ἄξω, part. adducturus, præt. ἦχα. Att χα, et per Epenth. τῦ, ο, χα, a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγο per. ἄγαγε, ἴτω, pl. ἀγάγετ ἀγάγω, ης, η, 3. pl. ἀγάγωσ ἀγαγεῖν, præt. paſſ. ἦγμαι. paſſ. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. naag, ducere.
Ἄγω, ſed uſitatiùs ἄγνυμι, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. p. m. ἦγα. Att. ἰάξω, ἰαχα, ἴαγον, ἴαγα.
Ἀγωγή, ῆς, ἡ, vitæ ratio, tio. ἀγωγεύς, έως, ὁ, ductor. ἀγ ου, ὁ & ἡ, duci aut vehi facilis. γός, οῦ, ὁ & ἡ, dux viæ. ἀγώ τὸ, onus quod curru vehitur.
ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ab ἄγω. item circus, locus ce nis: ab α et γωνία.
Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxiet tamen: ab ἀγών hinc ἀγωνιά to. ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, tor. ἀγωνιστικός, cupidus certan νος, ου, ὁ, qui ad certamen ſpe
Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγων ίαι, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγ ex 3. ſing. ἠγώνισται abjecto et correptâ penult. exempto et ejus loco inſertâ δα.
Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pr νιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγ μαι. ab
Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. paſſ. ἠγω
Ἀγωνίσαι, a. 1. inf. act. et ἀγ certato, a. 1. imperat. med. νίζω, certo.
Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certam ἀγων.
Ἀγωνιστής, ου, pugil, biſtr
Ἀδᾳ, Dor. pro ᾠδῇ, dat. ſ ᾠδής.
Ἀδαήμων, ονος, ὁ & ἡ, im Hinc
Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperi ἀδαημοσύνη, ης, ex α et δα
Ἀδαής, εος, ὁ & ἡ, indo δαίω.
Ἀδάκρυτος, ου, ſine lachry et δάκρυ.
Ἀδάμ, Adam, primus
Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, ada firmus, conſtans: ab ἀδάμ
Ἀδάμαντα, acc. ſing. a
Ἀδάμας, αντος, ὁ, adama μαστος, indomitus, ob duri α pro δυς, et δαμάω.
Ἀδάξησαι, prurire, a. 1 ἀδαξέω, vide ἀδαχέω.
Ἀδάπανος, ου, et ἀδαπ ſine ſumptu. Th. δαπαν
ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarc quædam gelata, ſeu co
Ἄδασαν, valdè læſerunt

Digitized by Google

1. ind. act. Ion. ab ἄδω, ſatio,
Lacones enim utuntur, in
compoſitis, particulâ ἄδω, ab
ſatis abundè; quæ auget.
...ισος, ου, non diviſus. Th. δαίζω.
...νυχίω, κνήθω, pruriginem excito,
...
...ἴδδην, aridiſſimam, pro αὖον,
...
...ς, Poët. pro ἀδεὴς, audax.
...
...ἀδειότης, vide ἀδηκότης, et ἀδη-
...
... pro ἄδην, multùm, adv.
...φαγία, ας, ἡ, voracitas: ab
...φάγος, ſive ἀδηφάγος, ου, ὁ,
..., bellue: ab ἄδην et φάγομαι.
..., nom. viri, indec. i. e. via-
..., qui tranſit.
...ξ, menſura quatuor chœni-
capiens.
... ἀυτὰ, Dor. pro ἰδοῦ δὴ καὶ
..., en eum ipſum! Eſt et ἄδε
... imperf. ab ἄδω.
..., Dor. adv. pro ὧδε, huc, illuc,
... loca.
..., cantat. 3. ſing. ab ἄδω. 2.
... part. fœm. g. ἄδουσα.
..., Dor. pro ἡδεῖ, dat. ſing. ab
...
..., vide in ἀδεὴς.
..., ὁ, intrepidus, Poët. pro
... et ἀδεὴς· ex α et δέος, quod
... Eſt etiam ἀδεὴς, impu-
..., qu. ἀδετος, qui coerceri, nequit:
... liga.
..., gen. ſing. Ion. ab ἄδεια,
..., à metu, ſecuritas: à δέος.
...ἀρετος, ου, ὁ, impavidus: ex α
...
..., placere, præſ. inf. ab ἀδέω.
...τος, ου, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Th.
...
...ἀδεισιδαιμόνως, ſine ullo deorum
...
...ατος, ου, ὁ, non corruptus mu-
...
...ως, adv. juſtè.
...φεος, et ἀδελφιδὸς, ου, ὁ, pro
..., frater Poët. et Ion.
..., ῆς, ἡ, ſoror.
..., ῆς, ἡ, filia fratris vel
...
..., ου, τὸ, fraterculus.
..., οῦ, ὁ, fratris vel ſororis
...
...ίζω. f. ίσω, p. κα, fratris
... appello. Th. omnibus ἀ-
...
..., adv. fraternè.
...κτόνος, ὁ καὶ ἡ, fratricida: ex
..., et κτείνω, occido.
..., Æol. pro ἀδελφὸς, fra-
...
ἈΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, frater: ſumi-
... cognato, et conſanguineo.
..., τητος, ἡ, fraternitas: ab

α, id eſt, ὁμοῦ, et δελφὺς, qu. ὁμό-
δελφος.

Ἀδέματος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α et δέμας.

Ἀδέμεν, canere, Ion. pro ᾄδειν, ab ἄδω.

Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, arbor.

Ἀδες, Dor. pro δαψιλές.

Ἀδες, pedes, pedum, pedibus: idem pro ἀηδὲς, inſuave, Heſych.

Ἀδέσποτος, ου, ſine domino, ſine certo auctore.

Ἀδεσπότως, adv. ab α et δεσπότης.

Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus: ab α et δεῦκος, dulcedo.

Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudus, rudis, ἀκατέργαστος· à δεψέω, mollio, et α priv.

ἉΔΕ'Ω, placeo, f. ήσω, p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, lætitia.

Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω. ſatio, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσεια, et geminato δ, ἀδδήσεια.

Ἄδη, placuerit, a. 2. ſub. ab ἀδέω.

Ἀδηκότες, et metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defeſſus ſum. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀδηκτοτάτη, ſuperl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morſui non obnoxius, vel cariem non ſentiens. à δάκνω.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: à δηλέω.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non apparens, incertus, obſcurus: ex α et δῆλος hinc ἀδήλως, adv. obſcurè, incertùm, ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω. ῶ, graviſſimè angor. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα ab ἀδέω.

ἌΔΗΝ et ἄδδην, affatim, adv.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſillæ.

Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët. ſine conſiliis et curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, conſilium.

* Ἀδημιούργητος, ου, ὁ, qui nihil efficere poteſt.

Ἀδήριτος, ου, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

Ἅδης, ου, Poët. pro ᾅδης, orcus, mors: in acc. ἄδην.

Ἀδήσεις, gratificaberis: 2. ſin. f. 1. v. ἁνδάνω.

* Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ, diſcerni difficilis.

Ἀδιαίρετον, indiſcretum: ex α et διαιρέω.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dubitans: ex α et διακρίνομαι.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermiſſus, indeſinens.

Ἀδιαλείπτως, indeſinenter, adv. à λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: à διαλλάττω.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis: à διαλύω.

Ἀδίαντος, ου, ὁ, non aſperſus.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α et διαίνω.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtabilis, firmus.

Ἀδιάστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus.

Ἀδιαστρέπτως, adv. immotè.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas. ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus. Th. φθείρω.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: à διαφέρω.

* Ἀδιάψευστος, ου, ὁ, qui decipi nequit.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus: ab α et διδάσκω.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis.

* Ἀδικαιότατος, in quo nulla eſt juſtitia.

Ἀδικέεσαι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἀδικέω, injuriâ afficio, lædo, f. ήσω, p. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, a. 1. imper. act. ἀδικοῦντα. accuſ. ſing. part. præſ. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. paſſ. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria. ἀδικήμασι, dat. pl.

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſtus. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuſtè, adv. à δίκη.

* Ἀδικοδοξέω, gloriam iniquè appeto.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ή, όν, confertus: ab ἄδην. abundè.

Ἄδιον, ſuavius, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

* Ἀδιορθώτως, ita ut corrigi, et emendari, nequeat.

Ἄδιψος, ου, non ſitiens, vel ſitim extinguens. Th. δίψα, ſitis.

Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri.

Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, ὁ καὶ ἡ, indomitus: ex α et δαμάω.

Ἀδμήτη, nom. mulieris, q. d. indomita.

Ἀδμολίη, vel ἀδαμλία, ἡ, ignorantia: ab α et ἴδμων, per Sync. et υ in λ verſo.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἀδέω, placeo.

Ἀδόκητον, inopinatò, adv. ex α et δοκέω, videor, ἀδόκητος, ignobilis, inopinatus.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχέω, affatim confabulor, meditor: ab ἄδος λέσχης, ſatietate confabulationis: ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, confabulatio.

Digitized by Google

῎Αδολος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ſincerus*. Th. δόλος, *dolus*.

᾿Αδόλως, adv. *nullo dolo, ſedulò, candidè*.

῏Αδον, *canebam*. imperf. Dor. pro ᾖδον poteſt etiam eſſe part. neut. g. à maſc. ἅδων ab ἅδω. At ἅδον eſt. part. neut. gen. a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἁδέω. et ἅδοιμι opt.

᾿Αδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.

᾿Αδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

᾿Αδόνητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.

᾿Αδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἁδέω. a. 2. ἧδον.

῎Αδοξος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.

῏Αδος, ȣ, ὁ, *gaudium*: ab ἁδέω, *placeo*.

῏Αδος, εος, τὸ, *ſatietas*: ab ἅδω, *ſatio*.

῞Αδȣ, *inferni*, gen. ſing. ab ᾅδης.

᾿Αδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.

᾿Αδρανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ *imbecillis*. Hinc

᾿Αδρανέω, *infirmus ſum*; et ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας ἡ, *imbecillitas*: ab α et δραίνω.

᾿Αδράστεια, Ion. ᾿Αδρήστεια, Nemeſis.

῎Αδραστος, ȣ, ὁ, *Adraſtus*, rex Argivorum. Hinc ἐν ᾿Αδραστείῳ νόμῳ.

᾿Αδρεπήβολον, ȣ, τὸ, Long. *felix ſucceſſus, ubertas*: ab ἁδρὸς, *ſublimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.

᾿Αδρηστίνη, *Adraſti filia*.

῎Αδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ȣ, ὁ, *minimè fugitivus*: ab α et δράω.

᾿Αδρίας, ȣ, ὁ, *Adria*: ſinus Venetus.

᾿ΑΔΡΟ΄Σ, ȣ, ὁ, *dives, craſſus*. Hinc

᾿Αδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia*.

᾿Αδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.

᾿Αδρύνομαι, *craſſeſco, adoleſco*: ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.

᾿Αδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.

᾿Αδύγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis*: ab ἡδὺς et γλῶσσα.

᾿Αδυεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *ſuaviloquus*: ab ἡδὺς et ἔπω.

᾿Αδύλογος, ὁ ϰ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *ſuaviloquus*: ab ἡδὺς, et λόγος.

᾿Αδυμελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulciſonus*: ab ἡδὺς et μέλος.

᾿Αδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impoſſibilitas*: ex α et δύναμαι. Hinc

᾿Αδυνασία, *impotentia*.

᾿Αδυνατέω, *nequeo, impotens ſum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δύναμαι.

᾿Αδύνατον, ȣ, τὸ, *impoſſibile*.

᾿Αδύνατος, ȣ, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, ſuperl. ἀδυνατώτατος.

᾿Αδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ſuaviter ſpirans*: ex ἡδὺ et πνέω.

῎Αδυτον, ȣ, τὸ, *adytum*: vel ἄδυτος, ȣ, ὁ, *ad quem non patet ingreſſus*: ex α et δύνω, vel δύω.

᾿Αδὺς, Dor. pro ἡδὺς *ſuavis*.

῞ΑΔΩ, ſatio, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ηκα, a. 1. ᾖσα, p. paſſ. ᾖσμαι à ידה *jada*, vel הודה *hoda*, *celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*. f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα. (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

᾿Αδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

῎Αδωνιν, acc. ſing. ab ῎Αδωνις. ίδος, nom. propr. pueri. *Adonis*.

᾿Αδώρητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *indonatus*: ex α et δῶρον.

᾿Αδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, et α priv.

῎Αδωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.

᾿Αδώτῃ, dat. ſing. ab ἀδώτης, ȣ, ὁ, *qui nihil dat*: ex α et δώτης.

᾿Αεθλεύουσιν, *colluctantur*. 3. pl. præſ. ſub. ab

᾿Αεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

᾿Αεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc

᾿Αεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.

᾿Αέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ȣ, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ȣ, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ȣ, ὁ, *miſer, ærumnoſus*. ἀέθλιος, *certator*.

᾿Αεθλονικία, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος, et νίκη.

῎ΑΕΘΛΟΣ, ȣ, ὁ, *certamen, labor*: ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν ἐκ ἄν τις ἐθέλοι. ῎Αεθλον verò ab α intenſ. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum ſit, præmium eſt πάνυ ἐθελητὸν vel ex τλῶ, *tolero*.

᾿Αεθλοφόρος, ȣ, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον, et φέρω.

᾿ΑΕΙ΄, *ſemper*. adv. Hinc forſan Angl. AYE.

᾿Αειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

᾿Αειγενέτης, ȣ, ὁ, *ſempiternus*: ex ἀεὶ et γενέτης, *γείνομαι*.

᾿Αείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, ὁ ϰ ἡ, *inconſpicuus, obſcurus*; it. deformis: ex α et εἴδω, *video*.

῎Αειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *cane* præſ. inf.

᾿Αείδεο, *cane*, εο Ion. pro ȣ, pr imper. paſſ.

᾿Αείδοισα, Dor. pro ἀείδȣσα, pr part. f. g.

᾿Αειδον, 1 vel 3. imperf. act. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. p præſ. paſſ. ἀείδων, οντος, pr. p act. ᾿Αείδοντι, pro ἀείδȣσι, Dor pl. præſ. ab ἀείδω.

᾿ΑΕΙ΄ΔΩ, Poët. ᾄδω, *cano, cele* σω, fut. 1. ἤεικα, Poët. ᾖκα, p act. ἀεισθησόμαι, fut. 1. paſſ. μαι, Poët. ᾖσμαι, perf. paſſ. fut. 2. act. ἤοιδα, perf. mid. u ἀοιδὸς, ἡ, ὸν, fœm. gend. ἀοιδὴ, c tract. ᾠδὴ, ῆς, *ode, es*. vel *oda*, Hinc Angl. ODE.

᾿Αειζώος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ſempitern* ἀείζωον, τὸ, *ſempervivum*, pla genus: ab ἀεὶ et ζωή.

᾿Αεικέα, *ſævum*: acc. ſing. ab κὴς, έος, *indecens*. ἀεικὴς, n. g. et εἴκω.

῎Αεικείη, Ion. pro ἀείκεια, *indi tas, contumelia*.

᾿Αεικέλιος, ὁ ϰ ἡ, *ignavus, conte tus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non ſentaneus*.

᾿Αεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. *center aliquem tracto, fœdo*, ab ἀε

᾿Αείμεναι, Poët. Dor. pro ἀίμ quod pro ἄειν, ab ἄω.

᾿Αείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *ſemper m randus*: à μιμνήσκω.

᾿Αειναόντων, gen. pl. ab ἀε οντος, *perpetuò fluens*, alii le ἀεννάων, ex ἀεὶ et νάω.

῎Αειρα, a. 1. act. Ion. pro ἀειράμενος, *ſuſpiciens*. a. 1. par ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præſ. paſſ. ῎Αειρον, a. 1. imperat. a

᾿ΑΕΙ΄ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἤει ἤερκα a. 2. ἤερον. qu. εἰς ἀέρα

᾿Αεὶς, *flans*: præſ. part. ab

᾿Αείσατ᾽, pro ἀείσατο, a. 1 3. ſing. Ion. ἀείσατε, a. 1. i rat. act. ἀεῖσα, ας, ε, ind. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. a. 1. ſub act. ab ἀείδω.

῎Αεισιν, Æol. pro ἄεισιν, *ſp* 3. pl. verbi ἄημι.

῎Αεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro *cantus*. Th. ἀείδω.

᾿Αεκαζόμενος, *invitus*, præſ. paſſ. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α c

᾿Αέκητι, *invito*, adv. ἀέκοντ ti. ᾿Αέκοντε, dual. num. ab ἀέκ τος, in f. g. ἀέκȣσ᾽. pro ἀ Th. ἑκών.

᾿Αέλιος, Poët. pro ἥλιος, *S*

᾿ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*. ιος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, pro* ἀελλαιόδης, εος, ὁ καὶ ἡ. id.

᾿Αελλόποδες, nom. pl. ab ποδος, ὁ ϰ ἡ. vel ἀελλοπο

Digitized by Google

…tempeſtas procella: ab ἀελ.
…, et πῦς, pes.
…λλώ, nomen mulieris: q. d.
…ellaſa.
…πτος, inſperatus: ab ἐλπίς.
…πτος, deſperatus: ex ἐλπί-
…
…πτον pro ἀέλπτως, non ſperan-
… nom. pl. hinc ἀελπτίαι, ας, ἡ,
… pro ἀελπτία, deſperatio: ex
…
…πτέω, Poët. pro ἀελπτέω,
…
…τίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία.
…ως, ex improviſo, repentè,
…
…(exempto ι, et μ ejus lo-
…ἄμμεναι.) Dor. et Ion.
… præſ. inf. ex ἄω, pro ἀεῖν,
…
…, vel ἀέναος, ὁ ϗ ἡ, Poët.
…, perpetuò fluens: ut et
…pro ἀενάων.
…, Poët. pro ἀεννάεσθαι,
…, præſ. inf. paſſ. ab ἀεννάε-
…
…, nom. pl. ἀέναοι,
…, ab ἄω, ab ἄημι.
…, Ion. pro ἦξε, 3.
…imperf. act. verbi ἀέξω.
…, qui membra auget. E-
…Athletarum. ab ἀέξω, et γυῖον.
…ΞΩ, et αὔξω, augeo, f. ἀεξήσω,
… pro αὐξήσω, ἀέξεσκε, imperf.
…Ion. ἀεξομένη gen. Ion. part.
Reliqua tempora vide in
…
…, inſuſtabilis, fortis: ab α
…
…, idem quod ἀεργὸς,
…
…, ὁ καὶ ἡ, et
…, vel ἀεργὸς, ου, ὁ, iners. ἀερ-
…
…, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ,
… ex α et ἔργον.
…, attollo, pendeo: Poët.
… et ἀείρομαι, præſ. ab ἀείρω.
… Bœot. pro ἤερθησαν, 3. pl.
… ab ἀείρω, Ion. pro ἤερθην.
…, elatus, evectus, part. Th.
…, ὁ καὶ ἡ, aërius. Th. ἀήρ.
…, incedo per aërem: ab
…
…, caliginoſus, pro-
… Th. ἀήρ.
…, ſuſtuli, extuli, a. 2. act.
… ſub. 2. ſing. ἀέρσῃς.
…, Dor. pro ἀέρση.
…, celeres, pl. ab ἀερσί-
… vel ἀείρω, et πῦς.
…, altè volantes, pl. ab
…, et πετος, ὁ ϗ ἡ, aëre
… ab ἀήρ, et πέτομαι.
…Æol. ab ἀέρω, pro ἀερῶ.

'Αειράζω, tollo. Th. ἀείρω.

'Αῖσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἄϊω, ſpiro; dormio. Heſychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

'Αεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtultus, inconſtans, ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω et φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

'Αετιδεύς, έος, ῦς, pullus aquilæ: pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

'ΑΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ aquila: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forſan ab עיט, ajit, avis, propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax eſt aquila.

'ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor.

'Αζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζω.

"Αζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, ſicco. Hinc ἄζηται, ſubj. paſſ. triſtetur. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè exareſco; per Metaph. curâ et mœrore conficior.

"Αζευ, cole, Ion. pro ἄζου, præſ. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, imperf. Ion.

"Αζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex ἀ et ζῆλος.

'Αζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullâ mulctâ notatus: ex α et ζημία.

'Αζὴν, ηνος, barba: ab ἄζω, quia à calore.

'Αζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens: ex α et ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. ſumitur et pro duro et arido: ab ἄζη, ariditas. Et pro indeſinenter, quaſi ἀδιεχὴς, et ἄζην ἔχων, non disjunctus, et ſemper habens.

"Αζομαι, idem cum ἄζω, veneror. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præſ. ind. vide ἄζευ.

"Αζυγες, ὁ ϗ ἡ, cælebs: injugatus. 'Αζυγὴς, έος, idem et "Αζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

"Αζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

"ΑΖΩ, ſicco, areſacio.

"Αζω, et ἄζομαι, veneror, ἀζητὸς, venerandus.

'Αζὼς, nomen propr. viri.

"Αζωστοι, diſcincti, pl. ex α et ζωστός.

"Αζωτος, ου, ἡ, nomen urbis, Azotus.

"Αη, ſpirabat. 3. imperf. ſub. act. ab ἄημι.

'Αηδέστερος, ingratior, comp. ab ἀηδής.

'Αηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠδηκότες. ab ἀηδέω, tædio afficior: ab ἀδέω, vel ἄδω.

'Αηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, injucundus. ἀηδῶς, moleſtè, illibenter. ἀηδία, moleſtia. ab α et ἡδύς.

'Αηδίζον, pro ἠηδίζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.

'Αηδιζόμην, inſuavitabar, imperf. paſſ. Ion. Th. ἡδύς.

'Αηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

'Αηδονίδων, ων, αἱ, luſciniarum pulli.

'Αηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola.

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia: quaſi ab ἀείδω, quia canora.

"Αηθ', pro ἄητο, ſpirabat, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

'Αηθείῃ, dat. ſing. Ion. ab ἀηθεία, inſolentia: ex α et ἦθος.

'Αηθέσσον, pro ἀήθεσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, inſuetus, ſum: ab α et ἦθος.

'Αήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſolitus.

'Αήθεια, ας, inſolentia.

'Αήμεναι, flare. præſ. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab

"Αημι. Vide "Αω.

'ΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër: ἡ, caligo. q. ab ἄω. Angl. AIR.

'Αησι. 3. ſing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἄασι.

'ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, η, ον, moleſtus, iniquus: dictio Poëtica: id q. ἀτερπὴς, παράνομος, vel pro ἄσυλος, ab ἄσαι. vel ab α, et ἥδω.

'Αήσυρος, ου, ὁ, levis, tenuis, ſublimis.

'Αήτας, Acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, flatus, nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur et

'Αήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.

"Αητο, imperf. 3. ſing. ἄητον, dual: ſpirant. ab ἄημι ἄενται, volitant.

'ΑΗΤΟΣ, vel ἀίητος, ventis expoſitus: ab ἄω, flo. Vel eſt inſatiabilis: ex ἀ et ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro αἰετὸς.

'Αήττητος, ὁ ϗ ἡ, invictus. Τὸ ἡττάομαι.

"Αθ' pro ἅτε, quippe, tanquam, utpotè.

'Αθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: ab α et θάμβος. 'Αθαμβεῖ, adv. impavidè.

'Αθάνα, Dor. pro 'Αθήνη, ης, ἡ, Minerva: item 'Αθανάα, ας, ἡ, et 'Αθαναία.

'Αθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Item herba Angl. TANSIE.

'Αθάναται, immortales, pl. f. g. ἀθανάτῃς, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. ſic et ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. ſing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, dat. plur. ab ἀθάνατος, ὁ ϗ ἡ.

'Αθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, et θάνατος, mors.

'Αθανατίζω, immortalitate dono.

'Αθαπτος, ὁ καὶ ἡ, inſepultus. Th. θάπτω.

'ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quaſi ab ἀθὴρ, ariſta, pultis materia.

'Αθεεὶ, adv. ſine numine Divûm, ἄνευ θεοῦ.

Digitized by Google

ʼΑθέητα, Poët. pro ἀθέατα, non expectanda: ex α et θεάομαι.

ʼΑΘΕΙΡΗΣ, vel ʼΑθειρὴς, vel ʼΑθηρὴς, ἔος, ὁ ϗ ἡ, accuratus, contemptus.

ʼΑθέλγειν, ἀμέλγειν, i. e. mulgere.

ʼΑΘΕΛΓΩ, f. ξω, p. χα, mulgeo: qu. à θηλὴ papilla: α, vel otioſum, vel congreg.

ʼΑθέμιςος, et ἀθεμίςιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Dicitur et ἄθεμις. Ex α et θεμιςός, vel θέμις.

ʼΑθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefarius. τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α et θεμιτός.

ʼΑθεος. ου, ὁ, Dei expers: ex α et Θεός.

ʼΑθεράπευτος, ου, ὁ, incurabilis, non ſerviens: ex α et θεραπεύω.

ʼΑθέριζον, parvi penderunt, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέριχα. Th. ἀθήρ.

ʼΑθεσία, ας, ἡ, inconſtantia in pactis. Vide ἀθετέω.

ʼΑθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefarius. Th. θεσμός.

ʼΑθέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis: ex α priv. et θέσφατος, à Deo pronuntiatus. Sumitur, etſi rariſſimè, pro nefando.

ʼΑθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, ſperno, f. ήσω, p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ου, ὁ, irritus, ἀθεσία, actio, quâ aliquid irritum redditur. Ex α et θετός.

ʼΑθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

ʼΑθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

ʼΑθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non contemplator. it. improviſus, non ſpectabilis.

ʼΑθήνη, qu. ἀθήλη, ex α et θηλὴ. Dicitur et

ʼΑθηνᾶ, gen. ʼΑθηνᾶς, qu. ab ʼΑθηνάα. Sic

ʼΑθηναίη, ης, ἡ, ut et ʼΑθηνεία. Minerva, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc ʼΑθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. ʼΑθήνηθεν, adv. Athenis.

ʼΑθηνάζε, Athenas. ʼΑθηναῖος, Athenienſis.

ʼΑΘΗΡ, έρος, ὁ, ariſta; hinc ἀθερίζω.

ʼΑθηρηλοίγος, ου, ſive ἀθερολόγος, ου, ventilabrum.

ʼΑθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, ἔος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Th. θίγω.

ʼΑθλ', pro ἆθλα. pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Th. ἄεθλος.

ʼΑθλεύω, pugno, laboro.

ʼΑθλέω, ῶ, certo, f. ήσω, p. ἤθληκα. hinc

ʼΑθλησις, εως, ἡ, certamen.

ʼΑθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος.

ʼΑθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ. luctator. Th. ἄεθλος.

* ʼΑθλιότης, ητος, ἡ, miſeria.

ʼΑθλιος, ου, ὁ, miſer, ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτας, acc. pl. ſuperl. ab ἄθλιος.

ʼΑθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius, certaminis præſes: ab ἆθλος, vel ἆθλον, et τίθημι. Hinc

ʼΑθλοθετέω, ludos præbeo; et ἀθλοθεσία, certaminis cura.

ʼΑθλον, ου, τὸ, præmium certaminis.

ʼΑθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.

ʼΑθλοφόρος, ου, ὁ, victor: ex ἆθλον, et φέρω.

ʼΑθόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, limpidus: illimis: ex α et θολόω.

ʼΑθόρυβος, ου, imperturbatus: ex α et θόρυβος.

ʼΑθραγένης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

ʼΑΘΡΕΩ, f. ήσω. p. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ.

ʼΑθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab

ʼΑθροίζω, congrego, f. σω, ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

* ʼΑθροισμα, ατος, τὸ, congeries.

* ʼΑθροισμὸς, idem.

ʼΑΘΡΟΟΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc

ʼΑθρόως, confertim. ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas. Huic alludit Angl. A THRONG.

ʼΑθρύπτος, ου, non fractus luxu: ex α et θρύπτω.

ʼΑθυμέω, ῶ, animum deſpondeo. f. ήσω. p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, non animoſus, ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. animi dejectio, ab α et θυμός.

* ʼΑθύμως, adv. non animosè.

ʼΑθυρμα, ατος, τὸ, luſus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

ʼΑθυρος, et ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patens ſine januâ. Th. θύρα.

ʼΑΘΥΡΩ, ludo, cano, luſito: hinc ἄθυρε, 3. ſing. imperf. pro ἤθυρε· forſan. ab ἄγαν, et θύω, vel à θύρα, quia foris ludi ſolent.

ʼΑθυτος, ὁ καὶ ἡ, profanus; ex α et θύω.

ʼΑθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, impunis, mulctam nullam paſſus, innocens: ex α et θωή.

ʼΑθωόω, non mulcto, abſolvo, ſum ſine jacturâ.

ʼΑθώωσις, εως, ἡ, abſolutio, quâ quis innocens pronuntiatur, ab ἀθωόω.

Αἱ, art. præpoſ. ab ἡ, hæc, αἳ art. poſtp. ab ἥ, quæ.

Αἲ, vel αἴ, heu, hei, αἰ, pro εἰ, Dor. ſi, Ion. pro εἴθε, utinam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in proſâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ʼΑΙΑΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἰ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: poteſt etiam eſſe acc. ab αἶα.

ΑΙΑΝΟΣ, ἡ, ὀν, vel αἰανὴς, ϗ ἡ, gravis, perpetuus: qu αἰάζω. vel ab αἰνὸς per Synco

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

ΑΙΒΟΙ, heu, hei, indignantis lentis, adv. ab Heb. אבוי, ab

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ κ caper, et capra. αἰγᾶν, Dor. αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰ ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγ Ægis.

Αἰγαίων pro Αἰγαίωνα, acc. Ægeonem.

ΑΙΓΑΝΕΑ, ας, ἡ, vel αἰγάν το, jaculum, tragula: ab ἵεσθαι quod in capras mit tur; Euſtath.

Αἴγδην, adv. ſubitò, impetuoſ ἀΐσσω.

Αἰγέη. ης, Ion. caprina pellis αἴξ.

Αἰγεΐδην, acc. ab Αἰγεΐδης, Ægides: patronym. ab Αἰγ ὁ, Ægeus.

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinu citur quoque αἴγεος. Th. αἴξ

Αἰγεύς. Ægeus, nom. prop

ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, populus ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera arbor eſt.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, propr.

ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ὁ, [illegible]us: αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus. αἰγι ἰεὺς, ὁ, piſcator. qu. ab ἄγω, ago, et ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγίδ, acc. pro αἰγίδα, ab pellis caprina, munimentum p

Αἰγίδιον, ου, τὸ, parvus h dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω. p. κα, capras potius verò dilacero: Heſy

ΑΙΓΙΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, parvu inimica apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quœdam, Gaza vertit ſalus, Ariſt. ix. c. 1.

Αἰγίλιπος, excelſæ. gen. ab λιψ, capris invius, altus: et λείπω. Eſt et Αἰγίλιψ, u piri, excelſo loco ſita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλ autem Αἴγιλος inſula in m guſtico, Latinè Capraria.

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, ab inter nares et oculi majore gulum: ab αἴξ, et ὤψ, q pris eſt familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenſes.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab Αἰ ægidem tenens: ex αἰγὶς, et

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ pedibus nis præditus; ab αἴξ, et π

Digitized by Google

...ἴδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἶξ.
Αἰγλᾶντα, ſplendentem, Dor. pro
...ήεντα, ac. ſing. Sic αἰγλᾶεν,
...αἰγλᾶεν. Th. αἴγλη.
ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor: hinc
Αἰγλήεις, εντος, ὁ, fulgens, ſplendi-
..., acc. αἰγλᾶντα pro αἰγλήεν-
...
Αἰγοβότης, ε, ὁ, Dor. pro αἰγοβό-
..., ὁ, qui capras paſcit: ab αἶξ
βόσκω. Αἰγοβοτὴς, idem.
Αἰγὸς, gen. ſing. αἰγῶν, gen. pl.
αἶξ.
ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ε, ὁ, vultur: à γύψ.
Αἰγύπτιος, ε, ὁ, Ægyptiacus: gen.
Αἰγυπτίων Αἰγυπτίαι, Ægyp-
...
Αἴγυπτος, ε, ἡ, Ægyptus.
ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ε, ὁ, ulula.
Αἰγών, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων,
..., nom. propr. paſtoris. Æ-
...
Αἰγῶν gen. pl. ab αἶξ.
... gen. Æol. ab ἀΐδης. ε, ὁ,
... qu. ex α et εἴδω, non video.
..., à nom. ..., maſc. ἴδος.
Αἰδεῖσθαι, revereri, præſ. inf. αἰδ-
... præſ. imperat. paſſ. ab
Αἰδέομαι, f. m. ἔσομαι, p. paſſ.
... Th. αἰδώς. hinc αἰδέσι-
..., venerabilis.
Αἰδῆς, obſcurum, n. g. ab ἀΐδης,
...
Αἰδέσθη, veriti ſunt, pro ᾐδέσθη-
... a. 1. paſſ. ab αἰδέο-
... hinc
Αἰδεῖο, reverere, imperat. αἰ-
..., a. 1. imperat. m. Poët.
...
..., gen. Ion. ab ἀΐδης, acc.
...
Αἰδέσιμος, ε, ὁ, venerabilis.
..., arcana, acc. pl. ab ἀΐδη-
... tenebricoſus, inexpectatus: ab
... vel α et ...
Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ, verecundus.
ΑΙΔΗΣ, et in proſâ, ᾅδης, ε, ὁ,
..., Orcus: ab α et ἰδεῖν.
..., dat. ſing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro
...
Ἀΐδιος, ε, ὁ, perpetuus: ab ἀεὶ,
...
Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, per-
...
..., adv. perpetuò.
..., pl. Ion. f. g. ab ἀΐδ-
..., tenebricoſus: ex α et εἴδω.
..., reverentia, dat. ſing. ab
...
Αἰδοῖος, ε, ὁ, Poët. pro αἰδοιό-
..., ὅτι γε, maximè ve-
...
Αἰδοῖα, τὰ, inguen, pl. αἰδοῖα; pu-
...
..., venerandus, αἰδοίοισι, dat.
...
..., veneranda. Th. αἰδώς,

Αἰδομένω, reveriti, dual. part. præſ. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Αἰδρείη, et Ion. ἀϊδρείη· vide in ἄϊδρις.

Ἄϊδος, gen. ſing. ab ἄϊς, ὁ, Orcus.

Αἰδοῦ, reverere, imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, reverentiæ, gen. ſing. αἰδώς.

Ἀΐδου, gen. ab ἀΐδης.

Ἀϊδρείησι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, η, inſcitia. Ab

Ἄϊδρις, ιος, ὁ ἡ, imperitus, ἀϊδρεία, imperitia, dat. ἀϊδρείη, Ion. ex α et ἰδρεία.

Ἀϊδροδίκης, ε, ὁ, Poët. juris ac juſtitiæ neſcius, injuſtus, pernicioſus.

Αἰδῶ, acc. ſing. ab αἰδώς, dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, pudorem tegere.

Ἀϊδωνῆϊ, dat. ſing. ab ἀϊδωνεύς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης Pluto, Orcus.

ΑΙΔΩ'Σ, όος, ῦ, ἡ, pudor: ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν· Poët. pro ἀεὶ, ſemper, adv. Cret. ἀείς. Angl. AYE.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. ἀειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ε, ὁ, ſempiternus: ex ἀεὶ et γίνομαι.

Αἰετὸν, aquilam, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab ἀετός.

Ἀϊζήϊος, juvenilis: ab ἀϊζηός.

ἈΙ"ΖΗΟ'Σ, ῦ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, juvenis, gen. pl. ἀϊζηῶν. q. d. ἀεὶ ζῶν.

Αἴης, gen. ſing. αἴη, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήτα, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, ſeu ἄητος, ventis expoſitus, ſtabilis: ab ἄω.

Αἴθ', quæ, pro αἵτε, ab ὅς, ἡ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: Eſt et αἴθαλος, qu. ab αἴθω. eſt enim ab uſtione.

Αἰθαλίων, ωνος, ardens, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, ardens: acc. ſing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε. Dor. utinam.

Αἰθαλόω, comburo, uro, accendo.

ΑΙ'ΘΗΡ, έρος, έρι, ὁ, æther: ab αἴθω. hinc

Αἰθέριος, æthereus, αἰθεροβατέω: per æthera vagor: Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ἡ, ætheris ſpeciem referens. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. ſing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, Æthiops: ab αἴθω, et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, id.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præſ. part. paſſ. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ, calidus, niger: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, niger: Poët. pro μέλας.

Αἰθούση, dat. ſing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus: ab αἴθω.

ΑΙ"ΘΡΑ, ας, ἡ, aëris ſerenitas: qu. ab αἴθηρ. αἴθρος, ε, ὁ, pruina, αἰθρινὸς, ε, ὁ, matutinus.

Αἰθρία, ας, ἡ, ſerenus, aër. Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ἡ, frigus, vel ſerenitatem inducens: ab αἴθηρ, et γίνομαι, Αἰθρηγενέτης, ε, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, ſub dio dormio: quod ab αἰθρία, et κοίτη.

Αἴθρης, Ion. pro αἴθρας.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

ΑΙ'ΘΩ, f. σω. p. κα, uro. accendo, fulgeo. αἶθος, ἐος. τὸ, ardor. αἴθων, ωνος, ardens, flagrans.

Αἴκ' pro αἴκε, vel αἰκεν, Dor. pro εἰμὴν, ſiquidem: et Æol. εἰκε.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ blandior: à κηλῶ· vel à κάλλος· aſſentatori enim omnia belle: hinc

Αἰκάλος, ε ὁ adulator.

Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria quæ fit cadendo· αἴκιον, ε, τὸ, idem qu. ab ἀεικής. Hinc

Αἰκίζομαι, pulſor. αἰκιζόμενος, præſ. part. αἰκισμὸς, ε, ὁ, pulſatio, αἴκισμα τό, plaga.

ΑΙ'ΚΛΟΣ, ε, ὁ, veſpertinus. αἶκλον, cæna. Heſych. αἴκνον, quod ab α et ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, turpitèr, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, lugubritèr.

Αἴλουρος, ε, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ἐράν.

ΑΙ'ΜΑ, et αἷμ' ατος, τὸ, ſanguis, cædes, conſanguinitas: ab αἴθω, per tranſlationem ſpiritûs: hinc αἱματικὸς, ε, ſanguineus, αἱματώδης, idem. αἱμάτη, ἡ, enſis. αἱματίζω, ſanguinem elicio. αἱματόω, cruento.

Αἱμακορία, ας, ἡ, parentatio; et αἱμακουρία, inferiæ: ex αἷμα et κορέω, ſatio: quaſi mortui ſaturentur ſanguine eorum qui illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ſepes, quæ ſpinas habet: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, cruento: f. ξω. p. χα. ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, et ἔκχυσις.

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ſanguinis ſpeciem exhibens.

Digitized by Google

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*: pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguivorus*: ex αἷμα et βορά, *cibus*.

Αἵμονα, pro δαίμονα, *gnarum*, acc. ſing. à δαίω, *diſco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω *ſanguinem fundo*: ab αἷμα, et ῥήγνυμι hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, *ſanguinis eruptio*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *ſanguinis, profluvio laboro*, f. ήσω, p. ἡμοῤῥόηκα ab αἱμόῤῥοος, ου, ἡ, *mulier quæ menſtrua patitur*: ex αἷμα, et ῥέος. hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμος, ου, ὁ, *locus arboribus denſus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguine inquinatus*: ab αἷμα, et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος et μῆτις, ιδος, ἡ, *conſilium*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab

ΑἹΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, feſtivus*. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *feſtivitas*.

Αἱμωδέω, ſeu αἱμωδιάω, *obſtupeſco*: propriè de dentium ſtupore; qu. ex αἷμα, et ὀδύς, *dens*.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, *peritus*: αἵμων, *cruentus*, ab αἷμα.

Αἰνὰ, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, *cujus virtus eſt in malum uſum*: ab αἰνός, et ἀρετή.

Αἰνίας, et Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω. ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, aſſentior*. f. έσω et ήσω. p. ᾔνηκα. p. paſſ. ᾔνημαι. a. 1. imperat. act. αἴνησον, αἰνῆσαι, inf. αἰνῆσαι, part. Th. αἶνος. hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis*: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor*.

'Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε. a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obſcurus ſermo*: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, *obſcurè, vel in parabolis, loquens*.

* Αἰνιγματίας, ὁ καὶ ἡ, *qui ænigmaticè & obſcurè loquitur*.

* Αἰνιγματωδῶς, adv. *obſcurè in ſermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, *ſævus ac formidabilis leo*: ab αἰνός, et λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνός, et μόρος.

Αἰνοπαθὶς, *gravia paſſe*, voc. ſing. ab αἰνοπαθής, έος. ab αἰνός, et πάσχω.

Αἰνοπαίω, ῶ, *hymnum dico, cano*.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens*: ab αἰνός, et πλήσσω.

ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis*, item *laus*: ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι, *obſcurè ſignifico*, αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, et αἴνιγμα, *ænigma*. αἰνέω, *laudo*.

ΑἸΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gravis, horribilis*: à δεινός, comp. αἰνότερος. ſup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. ſing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ duritèr peperit*: ex αἰνός et τίκτω, *pario*.

ΑἼΝΥΜΑΙ, *capio*. αἴνυτο, Ion. pro ἥνυτο. 3. ſing. imperf.

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *graviter*, adv. Vide in αἰνός.

'ΑΙ'Ξ, αἰγὸς, ἡ, *capra*. Dor. etiam *procella*: ab ἀΐσσω, vel ab Heb. עז, *ez*, vel *gez*. hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, *caprarius*. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

'Αΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

'Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ.

'Άιουσα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab

Αἰοληΐς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc et αἰολλίω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus*: à θώραξ.

Αἰολόμητις, *variis conſiliis*: et

Αἰολομήτης, ου, ὁ. Dor. αἰολομήτας, ου, ὁ, *ſapiens, prudens*: ab αἰόλος et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet*: à μίτρα, et αἰόλος.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varios* ſeu *veloces equos habens*: ab αἰόλος et πῶλος.

'ΑΙΟ'ΛΟΣ, ου, *varius, velox*: inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. à χαίτη.

'Αἴον, Ion. pro ᾖιον, imperf. ab ἀΐω.

ΑἸΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aſpergo, fundo*: inde

Αἰόνησις, εως, ἡ, *perfuſio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Sc[y]cum. Græcè ſonat, ἀνδροκτόνοι *ricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. ab αἰπ

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta*: etiam αἰπεινός, ή, όν, *excelſus*.

Αἶπερ, Dor. pro ἧπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex capra* ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*. τὰς αἶγας πολῶν hinc αἰπ *capras paſcere*, αἰπολικὸν, *cap* *dignum*. πολέω et αἴξ.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπ

ΑἸΠΥ'Σ, έος, f. αἰπεῖα, n. *altus, a, um*: acc. αἰπύν. αἶπος τὸ, *altitudo, locus excelſus, mon*

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, α, ον, poſſeſſivum ab Αἰ nom. propr.

ΑἾΡΑ, ας, ἡ, *malleus, ſecuri* *lium*: ab αἴρω vel à ῥαίω, metath. undè et ῥαιστήρ. Ind ρινὸς, et αἴρινος, ου, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρει, Ion. pro αἴρει, et ho ᾕρει, *capiebat*, 3. ſing. imperf. bi αἱρέω.

Αἱρεθῶσι, a. 1. ſub. paſſ. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, ἡρέθην.

Αἱρέθη, *captus eſt*, a. 1. ind. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθή αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præſ. ind. act. αἱρ præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.

Αἱρεῦ, *tolle*, præſ. imp. Ion αἴρου, ab αἴρω.

Αἱρέσιμος, ου, ὁ, *captu facili* αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, ſecta*:

Αἱρετικὸς, οῦ, ὁ, *hereticus*: αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ρετὸς, *qui capit*: quod ab αἱ

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. xx

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω. p. αἱρέω.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετὸς, οῦ, ὁ, *eligendus*, ep Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον. *optabilius*. co ab αἱρετός.

ΑἹΡΕ'Ω, *capio, eligo*: f. ᾕρηκα, f. 2. ἑλῶ, præſ. paſſ μαι, p. paſſ. ᾕρημαι, σαι, τα m, εἰλόμην. ſub. ἕλωμαι. inf θαι. Αἱρῇ, *ceperit*, 3. præſ. ſu αἱρήκει, *ceperat*, pro ᾑρήκει αἱρήκει, 3. ſing. pluſqua act. αἱρήσομεν, f. 1. act. 2. αἱρούμεθα, 1. pl. αἱροῦντα præſ. paſſ. αἱρούμενος, ἡ, ον, part.

Digitized by Google

ΑἼΡΩ, tollo, in dubio relinquo,
... bajulo, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1.
... 2. pl. ἤραντι, ἆρον, a. 1. impe-
... act. ἄρω, ης, η, a. 1. ſub. ἄρας,
..., part. ἦρμαι, per. paſſ. ἤρθην.
... 1. ἄρθητι, ἆρον, imperat. ἀρθήσο-
..., f. 1.
..., pilus, dat. pl. ab ἃ, qua.
..., Æol. terminationes a.
... part. act. ut pro τύψας, τύψα-
..., dicunt τύψαις, τύψαισα, et ſic
...
ΑἾΣΑ, ας, ἡ, fatum, ſors, parca:
... et αἴσιμος) qu. ἀεὶ
..., vel ἀεὶ ἴσα. vel à δαίω, divido.
...
ΑἸΣΑΛΩΝ, ὁ, accipitris ſpecies.
..., Dor. pro φσῦμαι, et
... pro ..., f. 1. ind. m. ver-
...
..., nomen fluvii.
ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, ſentio, f. αἰσθή-
... p. ... a. 2. m. ᾐσθόμην.
... 3. pl. αἴσθωνται. αἰσ-
..., opt. part. αἰσθόμενος. Hinc
..., ſenſibilis. ab αἴσθω.
..., a. 2. inf. m. ab αἰσθά-
...
..., ὁ, ſenſus. αἰσθητήριον,
..., ſentiendi inſtrumentum. me-
... facultas ſentiendi, ab αἰσθάνο-
...
..., ſenſu praeditus, ſenſibi-
...
..., pro αἴω, audio: item pro
..., exſpiro.
..., Dor. gen. pl. ab αἴσιος.
..., ὁ, fatalis: ab αἶσα.
ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, in-
..., impendo.
..., ὁ ἡ ἡ, fauſtus: ab αἶσα.
..., ὁ, filius Æſonis.
..., canunt, pro ᾄσονται, 3.
... f. m. Ion. verbis ἀείδω, cano.
..., 3. pl. imperf. paſſ. ab
...
ΑἼΣΣΩ, f. ξω. p. χα. irruo, pro-
..., impetu feror: hinc ἀΐξα-
... part. f. g.
..., ὁ ἡ ἡ, de quo nihil ſciri
..., incertus: ex α et
... ἀϊστόω, deleo: ἀϊστώθη-
... ind. paſſ. evanuerunt.
..., ὁ, adoleſcens valdè
... ex α epitat. et σύω, ruo.
..., moderatus, ab αἶσα.
... alii ab ἀΐσσω derivari
... Euſtath. in Il. α. 347.
ΑἼΣΥΛΟΣ, ὁ, iniquus, neſa-
... unde et ἀΐσυλος,
... epentheſin τῦ ι, illud τῦ ι.
ΑἸΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ὁ, vel αἰσυμ-
..., certaminis praeſes et cu-
...
..., dat. pl. ab αἶσχος.
..., ὁ, Æſchines, Orator
...

ΑἼΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α et ἴσχω nemo enim αἶσχος habere velit.
Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, et κέρδος.
Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium: ab αἰσχρολόγος, ὁ, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς et λόγος.
Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, e. dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc
Αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas. αἰσχροῤῥημοσύνη, ης, ἡ, verborum obſcœnitas. ab αἶσχος.
Αἰσχρῶς, adv. fœdè, turpitèr.
Αἰσχύνεο, praeſ. imperat. paſſ. Ion. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, pudibundus, verecundus: ab αἶσχος.
Αἰσχυντὸς, ἡ, ον, pudendus, ab αἶσχος.
Αἰσχύνω, pudefacio contemno: f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα. p. paſſ. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. paſſ. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.
Αἴσωπος, ὁ, ὁ, Æſopus fabulator: hinc
Αἰσώπειος, Æſopicus.
'Αἴτας, ὁ, ὁ, Dor. pro αἴτης.
Αἶτε, Dor. pro εἴτε, ſive, vel.
Αἴτει, praeſ. imp. 2. ſing. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.
Αἰτεῦ, pete, 2. ſing. pr. imperat med. Hinc
Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.
ΑἸΤΕ'Ω, ῶ, peto, poſtulo: f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. paſſ. ᾐτούμην, όμην; έυ, ου, έετο, εῖτο. p. paſſ. ᾔτημαι. Hinc
Αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 1. paſſ. αἰτηθήσομαι.
Αἰτῇς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. 1. ſub. 2. pl. ab αἰτέω.
'Αἴτης, ὁ, ὁ, ſocius, qui amatur libidinosè: ab ἄω, ſio.
Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.
ΑἸΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen.
Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, crimen: ab
Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, acceptum fero: f. άσομαι. praeſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι.
Αἰτιατικὸς, ὁ, ὁ, criminatorius.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſae redditio. Th. λόγω.
Αἴτιον, ὁ, τὸ, noxa, cauſa.
Αἴτιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, auctor: ab αἰτία.
Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, culparent: Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.
Αἰτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauſalis, αἰτιῶδες, n. g.
Αἰτιώτατος, auctor praecipuus, ſup. ab αἴτιος.
Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, peto.
Αἶτος, Dor. pro τέμενος, εος, τὸ.
Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Ætolus. Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc
Αἰτώλιος, ὁ, ὁ, Ætolus, patronym.
Αἰτῶμεν, 1. pl. praeſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. praeſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.
Αἶφνης, adv. ſubitò, repentè: ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφανὴς, per Apoc. τῦ ς. ab ἀφανής.
Αἰφνίδιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, repentinus: hinc
Αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἴφνης.
Αἰχθῆναι, adigi: a. 1. inf. paſſ. ab ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.
Αἰχμάσσω, idem.
Αἰχμάλωτος, ὁ, ὁ, captivus: et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω, capio. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas.
Αἰχμαλωτίζω, captivum duco: f. ίσω. p. ᾐχμαλώτικα. αἰχμαλωτίζω, captivum abduco. f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.
Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής et αἰχμητάων, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητῶ.
ΑἸΧΜΗ, ης, ἡ, cuſpis: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀΐσσω.
Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ὁ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.
Αἰχμοφόρος, ὁ, miles haſtatus: Th. αἰχμὴ, et φέρω.
ΑἾΨΑ, et αἶψ', adv. ſtatim, celeritèr.
Αἰψηροκέλευθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, celeritèr viam conficiens. epitheton Boreae. ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα, et κέλευθος, via.
'ΑΙ'Ω, audio, Poët. qu. ab ἀΐω, ſono: praeſ. part. ἀΐων.
ΑἸΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ÆVUM, mundus, ſaeculum: qu. ἀεὶ ὢν item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc
Αἰώνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aeternus.
Αἰωνίζω, aeternum reddo.
'Αἰὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠιὼν, littus: qu. à pr. m. ἦια, verbi εἶμι. eo.

Digitized by Google

Αἱματόεσσαι, *cruenta*: pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguivorus*: ex αἷμα et βορά, *cibus*.

Αἵμονα, pro δαίμονα, *gnarum*, acc. ſing. à δαίω, *diſco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω *ſanguinem fundo*: ab αἷμα, et ῥήγνυμι hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, *ſanguinis eruptio*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *ſanguinis, profluvio laboro*, f. ήσω, p. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ου, ἡ, *mulier quæ menſtrua patitur*: ex αἷμα, et ῥόος. hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμος, ου, ὁ, *locus arboribus denſus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguine inquinatus*: ab αἷμα, et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος et μῆτις, ιδος, ἡ, *conſilium*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab

ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, feſtivus*. αἱμυλέοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *feſtivitas*.

Αἱμωδέω, ſeu αἱμωδιάω, *obſtupeſco*: propriè de dentium ſtupore; qu. ex αἷμα, et ὀδύς, *dens*.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, *peritus*: αἵμων, *cruentus*, ab αἷμα.

Αἰνὰ, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, *cujus virtus eſt in malum uſum*: ab αἰνὸς, et ἀρετή.

Αἰνίας, et Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*, nom. propr. gen. Æol. Αἰνέαο, Ion. Αἰνείω. ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, aſſentior*. f. έσω et ήσω. p. ᾔνηκα. p. paſſ. ᾔνημαι. a. 1. imperat. act. αἴνησον, αἰνῆσαι, inf. αἰνῆσαι, part. Th. αἶνος. hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis*: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor*.

Αἴνημι, pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε. a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνησα, vel ἤνισα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obſcurus ſermo*: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, *obſcurè, vel in parabolis, loquens*.

* Αἰνιγματίας, ὁ καὶ ἡ, *qui ænigmaticè & obſcurè loquitur*.

* Αἰνιγματωδῶς, adv. *obſcurè in ſermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, *ſævus ac formidabilis leo*: ab αἰνὸς, et λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνὸς, et μόρος.

Αἰνοπαθὲς, *gravia paſſe*, voc. ſing. ab αἰνοπαθὴς, έος. ab αἰνὸς, et πάσχω.

Αἰνοποιέω, ῶ, *hymnum dico, cano*.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens*: ab αἰνὸς, et πλήσσω.

ΑΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis*, item *laus*: ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι, *obſcurè ſignifico*, αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, et αἴνιγμα, *ænigma*. αἰνέω, *laudo*.

ΑΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gravis, horribilis*: à δεινὸς, comp. αἰνότερος. ſup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. ſing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ duritèr peperit*: ex αἰνὸς et τίκτω, *pario*.

ΑΙ'ΝΥΜΑΙ, *capio*. αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο. 3. ſing. imperf.

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *graviter*, adv. Vide in αἰνός.

'ΑΙ'Ξ, αἰγὸς, ὁ, *capra*. Dor. etiam *procella*: ab ἀΐσσω, vel ab Heb. עז, *ez*, vel *gez*. hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, *caprarius*. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

'Αΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

'Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ.

'Αΐοισα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab

Αἰοληΐς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc et αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus*: à θώραξ.

Αἰολόμητις, *variis conſiliis*: et

Αἰολομήτης, ου, ὁ. Dor. αἰολομήτας, ου, ὁ, *ſapiens, prudens*: ab αἰόλος et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet*: à μίτρα, et αἰόλος.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varios* ſeu *veloces equos habens*: ab αἰόλος et πῶλος.

'ΑΙΟ'ΛΟΣ, ου, *varius, velox*: inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. à χαίτη.

'Αῖον, Ion. pro ᾖον, imperf. ab ἀΐω.

ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aſpergo, fundo*: inde

Αἰόνησις, εως, ἡ, *perfuſio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Sc
cum. Græcè ſonat, ἀνδροκτόν
ricidæ.

Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. ab αἰπ

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta*: etian
αἰπεινος, η, ον, *excelſus*.

Αἶπερ, Dor. pro ἧπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex capra*
ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*.
τὰς αἶγας πολῶν hinc αἰπ
capras paſcere, αἰπολικὸν, *ca*
dignum. πολέω et αἴξ.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπ

ΑΙ'ΠΥ'Σ, έος, f. αἰπεῖα, n.
altus, a, um: acc. αἰπύν. αἰπυ
τὸ, *altitudo, locus excelſus, mo*

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς
α, ον, poſſeſſivum ab Αἰ
nom. propr.

ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, ſecuri*
lium: ab αἴρω vel à ῥαίω
metath. unde et ῥαιστήρ. Ind
ρινὸς, et αἴρινος, ου, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρει, Ion. pro αἱρεῖ, et ho
ᾕρει, *capiebat*, 3. ſing. imperf.
bi αἱρέω.

Αἱρεθῶσι, a. 1. ſub. paſſ.
pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι,
ἡρέθην.

Αἱρέθη, *captus eſt*, a. 1. ind.
Ion. pro ἡρέθη, f. 1. αἱρεθή
αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præſ. ind. act. αἱ
præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.

Αἴρεο, *tolle*, præſ. imp. Ion
αἴρου, ab αἴρω.

Αἱρέσιμος, ου, ὁ, *captu facili*
αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, ſecta*:

Αἱρετικὸς, οῦ, ὁ, *hereticus*:
αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale
ρετὸς, *qui capit*: quod ab αἱ

Αἱρετιᾷ, *habitabit*, Gen. xx

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω. p.
αἱρέω.

Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετὸς, οῦ, ὁ, *eligendus*, op
Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius*. co
ab αἱρετός.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo*: f.
ᾕρηκα, f. 2. ἑλῶ, præſ. paſſ
μαι, p. paſſ. ᾕρημαι, σαι, τα
m. εἱλόμην. ſub. ἕλωμαι. in
θαι. Αἱρῇ, *ceperit*, 3. præſ. ſ
αἱρήκει, *ceperat*, pro ᾑρήκει
αἱρήκει, 3. ſing. pluſqua
act. αἱρήσομεν, f. 1. act.
2. αἱρώμεθα, 1. pl. αἱρεῖται
præſ. paſſ. αἱρούμενος, η, ι
part.

Digitized by Google

ΑΙ'ΡΩ, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ... 2. pl. ἦρατε, ἄρω, a. 1. imper. act. ἆρον, ... a. 1. sub. ἄρας, ... part. ἦρμαι, per. paſſ. ἤρθην. ... imperat. ... f. 1.

... ſquibus, dat. pl. ab ἃ, quæ.

... Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψαντα, dicunt τύψαις, τύψαντα, et ſic in aliis.

ΑΙ'ΣΑ, ας, ἡ, fatum, ſors, parca: ... et αἴσιμος) qu. ἀεὶ ... vel ... vel à δαίω, divido. ... ſpecies.

ΑΙΣΑΛΩΝ, ὁ, accipitris ſpecies.

... Dor. pro φρονῶμαι, et ... pro ..., f. 1. ind. m. verbi ..., cano.

... nomen fluvii.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, ſentio, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην. ... 3. pl. αἴσθωνται. αἰσθόμενος, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc ... ſenſibilis. ab αἴσθω.

... a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

... εως, ἡ, ſenſus. αἰσθητήριον, ... ſentiendi inſtrumentum. me... facultas ſentiendi, ab αἰσθάνομαι.

... ſenſu præditus, ſenſibilis.

... pro αἰω, audio: item pro ... exſpiro.

... Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

... ου, ὁ, fatalis: ab αἶσα.

... f. ώσω. p. ωκα, in... impendo.

... ου, ὁ ℥ ἡ, fauſtus: ab αἶσα.

... ου, ὁ, filius Æſonis.

... canunt, pro ᾄδοντας, 3. ... m. ind. verbi ᾄδω, cano.

... 3. pl. imperf. paſſ. ab ...

... f. ξω. p. χα. irruo, pro... impetu feror: hinc ἀΐξας, a. 1. part. f. g.

... ου, ὁ ℥ ἡ, de quo nihil ſciri ... obſcurus, incertus: ex α et ... hinc ἀϊστόω, deleo: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. paſſ. evanuerunt.

... ου, ὁ, adoleſcens valdè ... ex α epitat. et σύω, ruo. ... æquus, moderatus, ab αἶσα, ... alii ab ἀΐσσω derivari ... Euſtath. in Il. ω. 347.

... ου, ὁ, iniquus, nefa... ἄτη, undè et ἀάσυλος, ... epenthesin τῦ η, illud τῦ ...

... ΗΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμ... certaminis præſes et cu...

... dat. pl. ab αἶσχος.

... ου, ὁ, Æſchines, Orator ...

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α et ἴσχω nemo enim αἶσχος habere velit.

Αἰσχροκερδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium: ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς et λόγος.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, e. dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obſcœnitas. ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. fœdè, turpitèr.

Αἰσχύνεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, pudibundus, verecundus: ab αἶσχος.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ον, pudendus, ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio contemno: f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα. p. paſſ. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. paſſ. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, Æſopus fabulator: hinc

Αἰσώπειος, Æſopicus.

'Αἶτας, ου, ὁ, Dor. pro αἴτης.

Αἶτε, Dor. pro εἴτε, ſive, vel.

Αἴτει, præſ. imp. 2. ſing. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτεῦ, pete, 2. ſing. pr. imperat med. Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, peto, poſtulo: f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. paſſ. ᾐτούμην, έμην; έω, ου, έετο, εῖτο. p. paſſ. ᾔτημαι. Hinc

Αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, petitio. f. 1. paſſ. αἰτηθήσομαι.

Αἰτῇς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. 1. ſub. 2. pl. ab αἰτέω.

'Αἴτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſè: ab ἄω, ſto.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙ'ΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, crimen: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, acceptum fero: f. άσομαι. præſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, criminatorius.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λέγω.

Αἴτιον, ου, τὸ, noxa, cauſa.

Αἴτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, culparent Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauſalis, αἰτιῶδες, n. g.

Αἰτιώτατος, auctor præcipuus, ſup. ab αἴτιος.

Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, peto.

Αἶτος, Dor. pro τίμιος, ιος, τό.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Ætolus. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. ſubitò, repentè: ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ ℥ ἡ, repentinus: hinc

Αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, adigi: a. 1. inf. paſſ. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, captivus: et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω, capio. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas.

Αἰχμαλωτεύω, captivum duco: f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. αἰχμαλωτίζω, captivum abduco. f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής et αἰχματάων, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητῶν.

ΑΙ'ΧΜΗ, ης, ἡ, cuſpis: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀΐσσω.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμήτην. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, miles haſtatus: Th. αἰχμή, et φέρω.

ΑΙ'ΨΑ, et αἶψ', adv. ſtatim, celeritèr.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeritèr viam conficiens. epitheton Boreæ. ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα, et κέλευθος, via.

'ΑΙ'Ω, audio, Poët. qu. ab ἀΐω, ſono: præſ. part. ἀΐων.

ΑΙ'ΩΝ, ῶνος, ὁ, ÆVUM, mundus, ſeculum: qu. ἀεὶ ὢν item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, æternus.

Αἰωνίζω, æternum reddo.

'Αιὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠιὼν, littus qu. à pr. m. ἦïα, verbi εἶμι, eo.

Digitized by Google

ΑἸΩΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *ſurſum tollo.*

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oſcillum:* ab αἴρω. per pleonaſm. τῦ ω.

'Ακὰ, adv. Poët. pro ἀκῆ, vel ἀκὴν, *tacitè.*

'Ακάδημι, voc. ab 'Ακάδημος, ου, *Academus*, nom. propr. Hinc

'Ακαδήμεια, ſeu 'Ακαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.

'Ακάζω, *acuo:* f. σω. p. paſſ. ἤκασμαι ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

'Ακαθαρσία, ας, ἡ, *immundities, impuritas.*

'Ακάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impurus.*

'Ακαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas:* ex α et καθαίρω.

'Ακάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non poteſt contineri:* ex α et κατέχω.

'Ακαινα, ἡ, *ſtimulus:* ab ἀκὴ, *acies.*

"Ακαιρα, *intempeſtivè:* adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α et καιρός.

'Ακαιρέομαι, *opportunitate temporis deſtituor:* imperf. ἠκαιρεόμην, ὅμην, έυ, ου, ἐιτο, εῖτο, f. ησομαι, p. paſſ. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

'Ακαίριος, ου, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*

"Ακαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempeſtivus:* ex α et καιρὸς, *tempus.*

'Ακαιρῶς, adv. *intempeſtivè.*

'ΑΚΑΚΑΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, ſemen fruticis ex Ægypto.

'Ακακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus:* ab α et κακός.

'Ακακία, ίας, ἡ, *innocentia, ſimplicitas:* item genus arboris. Ab eodem Th.

"Ακακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens.* Th.

'Ακαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, *quietè fluens:* ἀκαλὸς et ῥέω.

'ΑΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica:* Chald. חדלק.

'Ακαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invenuſtus.* Th. κάλλος, *pulchritudo.*

'Ακαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus:* ab ἦκα, *quietè.*

'Ακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *apertus, retectus;* ex α et καλύπτω.

'Ακάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus:* ex α et κάμνω.

'Ακαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *indefatigabilis haſtâ:* quod ab ἀκάμας et λόγχη.

'Ακαμαντομάχης, ου, ὁ, *indefatigabilis pugnator:* ab ἀκάμας, et μάχομαι.

'Ακαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefeſſos:* ex α et πούς.

'Ακάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

'Ακαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefeſſus:* ex α et κάμνω, *fatigo.*

'Ακαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et "Ακαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis:* ex α et κάμπτω, *flecto.*

"ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *ſpina:* forſan ab ἀκὴ et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *ſpineus, a, um.*

'Ακανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis.* ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ, *ſpinoſus.* ἀκανθόω, *ſpinoſum reddo.*

"Ακανθος, ου, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

"Ακανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frutex ſpinoſus et aculeatus.*

"Ακαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine fumo.* Th. καπνός.

'Ακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vecors*, ab α et καρδία.

'Ακαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inſeperabilis, exiguus.* Th. κείρω. ἀκαριαῖος, ου, idem.

"Ακαρι, minutiſſimum animal.

"ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ.*

"Ακαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſterilis:* ex α et καρπός.

'Ακάστη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

'Ακατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui damnari nequit:* ex α et καταγινώσκω.

'Ακατακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non velatus:* ex α, κατὰ, et καλύπτω.

'Ακατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui indictâ cauſâ pœna infligitur:* ex α et κατάκριτος, a κρίνω.

'Ακατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui in fine nihil deeſt.* Th. λήγω.

* 'Ακατάλλακτος, ὁ ϗ ἡ, *ſine reconciliatione:* ex α, κατα, et ἀλλάσσω.

'Ακατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indiſſolubilis:* ex α, κατὰ, et λύω.

'Ακαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpugnabilis, invictus.*

'Ακατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ceſſare neſcius, qui nequit cohiberi:* ex α et καταπαύω.

* 'Ακαταπλήκτως, adv. *intrepidè.*

'Ακατάποτος, *qui non poteſt abſorberi.*

* 'Ακατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod nullis ſignis probari poteſt.*

'Ακατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu:* ex α et κατασκευάζω.

'Ακαταστασία, ας, ἡ, *ſeditio.* 'Ακατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconſtans:* ab α et καθίστημι.

'Ακατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit:* ex α et κατάσχετος.

'Ακατάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non ementitus:* ex α, κατὰ, et ψεύδω.

"ΑΚΑΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *genus navigii actuarii:* qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Eſt et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

* 'Ακατηγόρητος, ὁ καὶ ἡ, *ſine [ac]cuſatione.*

"Ακαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inuſtus:* [ex] α et καίω.

'Ακαχίατο, Ion. et Poët. ἀ[κα]χέατο, pro ἀκάχηντο, *triſtati [e]rant:* 3. pl. pluſq. p. Ind. p[aſſ.] verbi ἀκάχιω, per redupl. [ab] ἀχέω. Th. ἄχος.

'Ακαχίω, 'Ακάχημι, et 'Ακαχί[ζω,] *triſtitiâ afficio:* ab ἄχος.

'Ακαχήμενος, *ex animo dole[ns]:* præſ. part. ab ἀκάχημι.

'Ακαχμένος, *acutus:* part. p[erf.] pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, [f.] άσομαι. et ex dialecto ἀκάξ[ω,] perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμ[ένος.] Alii ἀκαχμένος pro ἠκαχημ[ένος] abjecto augmento et Sync. fa[cta] perf. part. eſſe volunt Ion. [ab] ἀκαχίω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

'Ακάχοιτο, 3. præſ. opt. ab ἀ[κά]χω, *dolore afficio*, part. ἀκά[χ...] Th. ἄχος.

'Ακειόμενος. Ion. et Poët. ἀκιόμενος, præſ. part. ab ἀκέο[μαι.]

'Ακερσεκόμας, Dor. pro ἀκερ[σεκό]μης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσικ[όμης,] ου, ὁ, *intonſus.*

'Ακελδαμὰ, *ager, ſanguinis.*

'Ακέντητος, *indomitus.* Th. κε[ντέω.]

'ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, *medior:* ἀκέοντ[ο, 3.] pl. imp. f. έσομαι, et ήσομαι. [...] ἀκεσμὸς, ου, ὁ, *ſanatio.*

'Ακέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens, [ſim]plex:* q. d. cornibus non feri[ens:] ex α et κέρας.

* 'Ακερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *minu[s lu]croſus:* ex α et κέρδος, *lucrum.*

'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damn[um.]* Th. κέρδος.

'Ακερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερ[σεκό]μας, ου, ὁ, *intonſus:* ex α, κείρ[ω, et] κόμη.

'Ακέσασθαι, *mederi:* a. 1. in[f.] ab ἀκέομαι.

'Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro [ἄκε]σις, εως, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέ[ομαι.]

'Ακέσσεται, *medicatur:* f. 1. [...] pro ἀκέσεται ab ἀκέομαι.

'Ακεστὸς, ου, ὁ *ſanabilis.*

'Ακέστρα, ας, ἡ, *acus.*

'Ακεύμενος, Æol. et Dor. ἀκουόμενος, *audiens:* præſ. paſſ. verbi ἀκούω.

'Ακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *capite ca[rens,] mutilus:* Th. κεφαλή.

'Ακέων, *tacite:* adv. ab ἀκ[ή.]

'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES*, c[...] hinc ἀκάζω.

'Ακήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhu[ma]tus, inſepultus:* ab α et κῆδος, c[...] Eſt et *indeflctus*, a κῆδος, [...] et *incuratus*, à κῆδος, *cura.* F[...] etiam eſſe ſuperl. τῦ ἀκηδής.

'Ακηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens* [...] ἀκηδία ab α et κῆδος, *cura.*

Digitized by Google

'Ακηδία, ας, tedium, pigritia, triſtitia, mœror, incuria: ab α et κῆδος. Hinc
Ακηδιάζω, f. σω. p. κα, tædio afficior, angor, mœrore, conficior, pigreſco.
Ακήκοα, p. m. Att. pro ἤκοα.
ἀκηκόειν, pluſq. p. pro ἠκόειν. ſeu ἀκηκόεσαν, audiverant.
ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. ab ἀκούω, q. v.
ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ὁ ἡ, implacabilis: ex α et κηλέω.
Ακηλίδωτος, ὄντα, ὁ ἡ, immaculatus.
ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.
Ακὴν, q. d. ἀχανῶς, tacitè: ab α et χαίνω.
Ακήρατος, υ, ὁ ἡ, idem quod
Ακήρατος, υ, ὁ ἡ, purus, incorruptus: ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, et ἄτη, vel à κὴρ, fatum.
Ακήριος, υ, ὁ ἡ, exanimis, cor non habens: ab α et κῆρ, cor: ſed κὴρ, hinc
Ακήρυκτος, υ, ὁ ἡ, per caduceatorem non denunciatus: à κηρύσσω.
Ακηρυκτὶ, adv. citra caduceatorem.
ἀκηχέαται, pl. perf. paſſ. Ion. ἀκάχηνται, Atticâ reduplic. ab ἀχέω, triſtitiâ afficior: vel, ut volunt, eſt imperf. Ion. verbi ἀκαχέω. Ακηχέδαται, ſeu ἀκηχέαται, pro ἀκηχηνται, dolore afficiuntur: 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, ἀκάχημαι, triſtitiâ afficio. Th. ἄχος.
ἀκάχημαι, vel ἀκήχημαι, triſtor: unde hinc ἀκηχεμένη, dolens.
ἄχος, mœror.
Ακήρατος, υ, ὁ ἡ, incorruptus, ex α et κίβδηλος.
Ακιδνὸς, ὴ, ὸν, infirmus, qui vix patiſ. comp. ἀκιδνότερος.
Ακιδωτὸς, υ, ὁ ἡ, cuſpidatus, ab ἀκὶς, acies, ut ἀκή.
ΑΚΙΝΑ΄ΚΗΣ, υ, ὁ, gladius Perſicus.
Ακίνδυνος, υ, ὁ ἡ, liber, extra periculum: ex α et κίνδυνος.
Ακινδύνως, adv. tutò.
ἀκινήτα, Dor. pro ἀκινήτη. Pro ... legas ἀκίνητος, υ, ὁ καὶ ἡ ... Ακινήτοισι, dat. pl. ex α et κινέω, moveo.
ΑΚΙΝΟΣ, υ, ὁ, acinus: herbæ genus.
... ὁ, idem ac ἰσχνὸς, υ, ὁ, ex α intenſ. et κὶς, et ῥίζα ... à vermibus corroſa, in... Vel ab ἄκυρος, quòd ... aut infirmum.
Ακὶς, ῖδος, ἡ, ACIES, ut ἀκή. ... CUSPIDE.

'Ακίχητος, υ, ὁ, quem non poſſumus aſſequi. ἀκιχήτα, adv. pro ἀκιχήτως: ab α et κίχημι.
'Ακιώτατοι, firmiſſimæ: pl. ſuperl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α et κὶς.
'ΑΚΚΩ, ὖς, ἡ, Acco: mulier ſtulta. Hinc
'Ακκίζομαι, ſimulatè recuſo. et
'Ακκισμὸς, υ, ὁ, ficta recuſatio.
'Ακλάρωτος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, exſors: ex α et κλῆρος.
'Ακλαυστος, vel 'Ακλαυτος, υ, indeploratus: ab α et κλαίω.
'Ακλεὴς, ὁ καὶ ἡ, et 'Ακλειὴς, ingloriuſ. Undè
'Ακλεῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, inglorie: ex α et κλέος, gloria.
'Ακληρέω, ῶ, f. ήσω. p. κα, ſum exſors, non ſum particeps: ex α et κλῆρος.
'Ακλητος, υ, ὁ ἡ, non vocatus: ex α et κλητός.
'Ακλινὴς, έος, ὁ, non vacillans, firmus: ex α et κλίνω.
'Ακμάζω, floreo, matureſco: f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.
'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.
* 'Ακμαστὴς, υ, ὁ, vigens ætate, et viribus.
'ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ἀκή. hinc
'Ακμαῖος, florens ætate, ἀκμάζω, vigeo, et
'Ακμὴν, adhuc, etiamnum, et
'Ακμηνος, υ, ὁ ἡ, adultus, item, famelicus.
'Ακμὴς, ῆτος, ὁ ἡ, non fatigatus, integer: ab α et κάμνω, fatigo.
'Ακμόθετον, υ, τὸ, lignum, cui incus imponitur: per Sync. pro ἀκμονόθετον ab ἄκμων, et τίθημι.
'Ακμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
'Ακμονίδας, Dor. pro 'Ακμονίδης, υ, ὁ, Acmonis filius.
'Ακμων, ονος, ὁ, incus: ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.
'Ακναμπτος, υ, ὁ ἡ, inflexibilis: Poët. pro ἄγναμπτος, ex α et κάμπτω.
'Ακνησις, εως, ἡ, ſpina dorſi. Th. κνάω.
'Ακοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, auditus, fama, ſermo: q. à p. med. verbi ἀκόω.
'Ακόην, a. 2. paſſ. Ion. verbi ἀκόω.
'Ακοήσομαι, audiar: f. 2. paſſ. verbi ἀκόω.
'Ακοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, υ, ὁ ἡ, inſomnis: ex α et κοιμάω.
'Ακοινώνητον, υ, τὸ, incommunicabile: ab α et κοινωνέω.
'Ακοίτης, υ, ὁ, et Dor. ἀκοίτας, in acc. ἀκοίτην, maritam: ἄκοιτις,

ιος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, et κοίτη.
'Ακολασία, incontinentia. Th. κολάζω.
'Ακόλαστος, υ, ὁ, qui non punitur: ex α et κολάζω.
'Ακολυθέω, ῶ, ſequor, imperf. ἠκολύθεον, ευν, f. ήσω, p. ἠκολύθηκα. ἀκολυθῦσαι, præſ. part. paſſ. pl. num. f. g.
'Ακολυθητικὸς, ſequax; ex ἀκόλυθος.
'Ακολυθία, ας, ἡ, ſecutio: ab eodem.
'ΑΚΟ΄ΛΟΥΘΟΣ, υ, ὁ ἡ, pediſſequus, comes, acoluthus: ab α pro ὁμῦ, et κέλευθος, via.
'Ακολύθως, adv. conſequentèr.
'Ακολύμβος, υ, ὁ ἡ, natandi inſcius: ex α et κολυμβάω.
'Ακομιστία, ας, ἡ, incuria: ab α et κομίζω.
'Ακονᾷν, præſ. inf. ab ἀκονάω, exacuo: Th. ἀκή.
* 'Ακοντα, acc. ab ἄκων, invitum retractantem.
'ΑΚΟ΄ΝΗ, ης, ἡ, cos: quaſi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.
'Ακόνιτον, υ, τὸ, aconitum.
'Ακονιτὶ, adv. χωρὶς, κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. facilè, ſine labore.
* 'Ακόντιον, ιυ, τὸ, jaculum, telum.
'Ακοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per craſin. ab ἀέκων.
'Ακοντίζω, jaculor: f. ίσω. p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων. q. v.
'Ακόντιος, υ, ὁ, Acontius, propr. nom.
'Ακοντιστὴς, υ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστάς.
'Ακοντιστικώτατοι, pl. ſuperl. ab ἀκοντιστικὸς, η, ον, jaculandi peritus.
'Ακόντισις, ιος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.
'Ακοπίαστος, υ, ὁ ἡ, laboris vacuus: undè
'Ακοπιάστως, adv. ſine labore, et fatigatione.
'Ακοπος, υ, ὁ, ἡ, indefeſſus: ab α et κόπος, labor.
* 'Ακόρεστος, υ, ὁ ἡ, inſatiabilis, ex α et κορέω ſatio.
'Ακόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.
'ΑΚΟΡΟΝ, υ, τὸ, acorum: herba quædam.
'Ακορος, υ, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.
'Ακος, εος, τὸ, medela: ab ἀκέομαι.
'Ακόσμητον, inornatum: ex α et κοσμέω.
'Ακοσμία, ας, ἡ, immundities, ſtatus rerum perturbatus. 'Ακοσμὸς, υ, ὁ ἡ, inordinatus, vel inornatus.
'Ακόσμως, turpitèr, adv. Ex α et κόσμος.

Digitized by Google

Ἀκοςτὴ, ῆς, *hordeum, cibus quilibet.* Hinc ἀκοςάω, *abundo eſu hordei.*

Ἀκυάζω, idem quod ἀκύω.

Ἀκυέμεν, præſ. inf. Ion. Ἀκυὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. Ἀκυόντεσσι, dat. pl. part. Ion. et Poët. Ἀκύοντι, Dor. pro ἀκύουσι, 3. pl. præſ. indic. ab ἀκύω.

Ἄκυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *intonſus.* Th. κείρω.

Ἀκυς, vide ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum.*

Ἀκύσαιν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκύσειαν. ἄκυσα pro ἤκυσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκυκα pro ἤκυκα.

Ἀκύσασα, a. 1. part. f. g. ἀκύσασα, acc. ſing. m. g. ἀκύσαντας, nom. pl. ἀκύσαις, Æol. pro ἀκύσας. a. 1. part. act. ἀκύσαι, Ion. pro ἀκύσῃ. 2. ſing. f. 1. m. ab ἀκύω.

Ἀκουσιασθεὶς, θεῖσα, θὲν, *ignorans, ignarus, neſcius.* a. 1. part. paſſ.

Ἀκουσιάζω, *cogo,* f. σω, p. κα.

Ἀκούσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non voluntarius:* ex α et ἑκών.

Ἀκουσίως, adv. *inconſultò, invitò.*

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.*

Ἀκουςὸς, οῦ, ὁ, *audibilis.* ἀκουςέον, verbale. ab ἀκύω.

Ἀκουςὴς, οῦ, ὁ, *auditor:* ab ἀκούω.

Ἀκουςικὸς, *auditor, obtemperans.*

Ἀκουτιεῖς, *audire facies:* f. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκύω.

ἈΚΟΥ΄Ω, *audio, obedio:* imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται, p. act. ἤκυκα. paſſ. ἤκυσμαι. a. 1. ἠκύσθην. f. 1. ἀκυσθήσομαι, p. m. Att. ἀκήκοα. pro ἤκοα.

Ἀκρα, ας, ἡ, *ſummitas, extremitas, littus:* et pro *præmio:* ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, *imperfectus, irritus:* ex α et κραίνω. Ἀκράντος, idem.

Ἀκραὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *flans in ſuperficie:* ab ἄκρος et ἄημι.

Ἀκραῖος, ε, ὁ, *ſummus, extremus.*

Ἀκραιφνὴς, ἕος, ὁ ἡ ἡ, *purus:* qu. ἀκεραιοφανής. item *alacer.*

* Ἄκρας, vid. Ἄκρος.

Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

Ἀκρατὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *intemperans:* ab α et κεράννυμι.

* Ἀκρατήτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit:* ex α et κρατέω.

Ἀκράτιςος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui non ſumpſit jentaculum.*

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum,* quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.*

Ἄκρατον, ε, τὸ, *merum, non dilutum:* ex α et κεράννυμι.

Ἀκράχολος, ε, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis:* ab ἄκρος et χολή.

ἈΚΡΕ΄ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum:* ὁ ἐπ' ἄκρον τοῦ δένδρου ὤν.

Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo veſpere:* ab ἄκρος et ἕσπερος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *ſumma:* it. neut. pl. ab ἄκρον, ſuperl. ἀκρότατον.

Ἄκρηβος, ὁ ἡ ἡ, *valde juvenis:* ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui eſt ſummâ pubertate.*

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio:* hinc ἀκρητοπότης, ε, ὁ, *meri potator:* ab ἄκρητος et πόσις.

Ἄκρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non mixtus:* ab α et κιρνάννυμι, *miſceo.*

Ἀκριβάζω, f. σω. p. κα, *probo, diligentèr indago.* ἠκρίβωται, probatus eſt 3. ſ. a. 1. paſſ. Hinc ἀκριβασμὸς, ε, ὁ, *accuratio.*

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia:* ab ἀκριβής.

Ἀκριβὲς, ίος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

ἈΚΡΙΒΗ΄Σ, ίος, ὁ ἡ ἡ, *exquiſitus, accuratus:* compar. ἀκριβέστερος. ſuperl. ἀκριβέςατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *ſummum jus:* ab ἀκριβὴς et δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenſeo:* præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι. ab ἀκριβὴς, et λέγω.

Ἀκριβόω, ῶ, *exquiro:* f. ώσω. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, adv. *exquiſitè:* ab ἀκριβής.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locuſtas capiendas:* dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

ἈΚΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *locuſta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *ſummitas montis:* ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui loquitur inconſideratè:* ab ἄκριτος et μῦθος.

Ἄκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *indiſcretus, confuſus, anceps, qui cauſam non dixit:* ex α et κρίνω.

Ἀκριτοφύλλος, ε, ὁ, *frondes habens indiſcretas, frondoſus:* ab ἄκριτος et φύλλον.

Ἀκρίτως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

* ἈΚΡΟ΄ΑΜΑ, τος, τὸ, *in ſcena auditum.*

ἈΚΡΟΑ΄ΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo:* p. paſſ. ἠκρόαμαι. part. ἀκροώμενος, ἀκρόωμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur.*

Ἀκρόασις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

Ἀκροάσει, dat. ſing.

Ἀκροατήριον, ε, τὸ, *auditorium.*

Ἀκροατὴς, ε, ὁ, *auditor:* ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζεσθαι, ἴζεσι, Ion. *velitari verbis:* ab ἄκρος et βάλλω.

Ἀκροβολισμὸς, ε, ὁ, *præludium pugnæ.*

Ἀκροβυςέω, *præputiatus ſum.* Hinc

Ἀκρόβυςος, ε, ὁ, *incircumciſus,* eſt in *præputio.*

Ἀκροβυςία, ας, ἡ, *præputium:* ἄκρος, *extremus:* et βύω, te[...] quod extremam pudendi part[...] tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angula[...] imus:* ex ἄκρος et γωνία, *angu[...]*

Ἀκροδακτύλιον, *pollex:* ex ἄ[...] et δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arbo[...]* propriè qui lignoſum putam[...] habens. ACORNS. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, ſp[...] rum decimæ:* ex ἄκρον et θὶς, θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *[...] ebrius:* ab ἄκρος et θώραξ.

Ἀκροκελαινιάω, *in ſummo vel perſicit nigrico:* ab ἄκρος, et κελαινιάω, *nigrico.*

Ἀκροκνέφαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *veſperti[...]* ex ἄκρος et κνέφας, *tenebræ, ca[...]*

Ἀκρόκομος, ε, ὁ, *comatus in [...] tice:* ab ἄκρος et κόμη.

Ἀκροκόρδων, ἀκροχορδών.

Ἀκρομανὴς, ὁ ἡ ἡ, *ſummè inſa[...]* ex ἄκρος et μαίνομαι.

* Ἀκρομάσθιον, ε, τὸ, *papilla*

* Ἀκρόννιον, ε, τὸ, *ſumma [...] trema pars navis.*

* Ἀκροπινθὴς, ὲς, *ſummè triſ[...]*

Ἀκροποδητὶ, adv. *ſummis p[...] digitis.* Th. πῶς, et ἄκρος.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx;* acc. πολιν. ex ἄκρος et πόλις.

Ἀκρόπολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *excelſus:* pl. ἀκροπόλοισιν Ion. ab ἄκ[...] πόλος, *vertex.*

Ἀκρόπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, *extremâ [...] acutus.*

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, *præpu[...]* item *glans* ipſa: ab ἄκ[...] πόσθη, *præputium.*

ἌΚΡΟΣ, α, ον, *ſummus, extr[...]* hinc

Ἀκρότης, ητος, ἡ, *faſtigium.*

Ἀκρόσοφος, ε, ὁ, *ſummè ſap[...]* ex ἄκρος et σοφός.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *ſumma:* [...] ab ἄκρα.

Ἀκρότομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *durus, ruptus; rupes.*

Ἀκρόχολος, idem quod ἀκ[...] λος.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca* ἄκρος et χορδὴ, *chorda.*

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρυ, gen[...] ab ἄκρος, α, ον, *ſummus, extr[...]*

Ἄκρων, ωνος, ὁ, *extremitas m[...]* ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ε, τὸ, *ſummitas [...] men vertex:* ἀκρωτήρια τοῖς [...] *fragmentum:* ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω. p. κα[...] *co extremitates, mutilo:* ab [...] τήριον.

Digitized by Google

...ῶ, ἡ, *mutilatio*, ...*extremæ partis*.
...ας, ἡ, *Althea*, Nympha.
...ῖ, dat. pl. ab ἀκτὴ, *littus*.
...ος, et ονος, ὁ, *Althæon*.
...ῆς, ἡ, *littus*, *fruges*: ab ... *frango*.
...ος, ὁ ϗ ἡ, *inops*. Th. ... *poſſideo*.
...ῖνος, ἡ *radius Solis*: ... dat. pl. Ion. et Poët. pro ... ab ἄγω, *frango*.
...ς, ὁ ϗ ἡ, *literalis*: ab ...
...ς, ὁ, *Aquila*, nomen viri.
...ς, ὁ ϗ ἡ, *qui non vol-*...
...ΟΣ, ἡ, *glans ilicis*.
...ω, f. ήσω. p. ...α, *im-* ... ab ἄκυρος et λέγω.
...ς, ὁ ϗ ἡ, *authoritate priva-* ... et κῦρος, *dominus*.
...ῶ, *antiquo*, *auctoritate* ... p. ... ab ...
...ῆς, ἡ, *acies*: idem quod ...
...ς, ὁ ϗ ἡ, *membro ali-*...
...adv. *ſine obſtaculo*: ab ...ς, ὁ ϗ ἡ, quod ex α et ...
...et ἄκων, οντος, ὁ, *jacu-*... Inde ἀκόντιον, *par-*... ἀκοντίας, α, ὁ, *jacu-* ... genus.
...et ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ... *volens*.
...acc. ſing. ab ἅλς.
...ς, ὁ, *magiſter ſcrip-* ... *atramentum*, et ...
...ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, et ἀλά-... ὁ ϗ ἡ, *alabaſtrum*.
...pro ἅλαδε, *ad mare*. Th. ... ἡ, *mare*.
...ς, ὁ, *in mari ver-*... *mercator*.
...ας, ἡ, *jactantia*: ab ...
...αι, *me jacto*, *glorior*:
...ος, ὁ ϗ ἡ, *jactator*,
... Dor. pro ἀλήθεια, ας,
... ἀληθὴς, Dor. pro
... part. *qui erravit*: ... a. 1. ind. paſſ. ab ἀλη-... p. paſſ. ἤλημαι.
... τὸ, *quod latere ne-*... λανθάνω, *lateo*.
... pro παλαιὸς,
... Dor. pro ἠλα-...
...ς, ὁ, et ἀλάλαγμα,

ατος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica*, *jubilatio*.

Ἀλαλάζω, *tinnio*, *ejulo*: f. άσω, vel άξω. p. ακα, vel αχα. ab

ἈΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat*. Dor. ἀλαλά, ᾶς.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi*, *vagatus ſum*, p. ind. paſſ. Ion. pro ἠλάλημαι. ab ἀλάομαι.

Ἀλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*: ex α et λαλητός.

Ἀλαλητὸς, ῦ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλὴ. Th. ἀλαλὴ.

Ἀλαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω, *profligo*.

Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam*, *arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, ab ἀλκεὼ, pro ἀλαλκέω, *arceo*.

Ἄλαλος, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et λάλος, *verboſus*.

Ἀλαλύκτημαι, *erro*: *moleſtè fero*, *metuo*: p. paſſ. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι. Quidam verò et præſentis eſſe temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαζόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.

ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor*, *erro*.

ἈΛΑ'ΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *cæcus*, *luſcus*: qu. ex α et λάω, *video*. hinc ἀλαόω. f. ώσω, *excæco*. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas*.

Ἀλαοσκοπίη, ης, ἡ, *cæca ſpeculatio*: acc. Ion. ἀλαοσκοπιὴν ex ἀλαὸς et σκοπὸς, *ſpeculator*.

Ἀλαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vaſtatu facilis*, *imbecillis*: ab ἀλαπάζω, *vaſto*.

Ἀλαπάζοντα, *diſſipantem*: acc. ſing. part. pr. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, *vaſto*, *diripio*, *exinanio*: aor. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλάπαξα, ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonaſm. præpoſitâ.

Ἄλας, ατος, τὸ, *ſal*. Th. ἅλς.

Ἀλαστέω, ῶ, *mœrore afficior*: ἄλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄληστος, *gravis*, *non obliviſcendus*: ex α et λήθω, *lateo*, vel λήθομαι, *obliviſcor*.

Ἀλάστορα, acc. ſing. ab Ἀλάστωρ, *Alaſtor*, nom. propr.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. e. *non obliviſcenda*; *execrandus*: pl. ἀλάστορες ex α et λήθομαι, *obliviſcor*.

Ἀλάτας, ου, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.

Ἀλᾶτο, *vagabatur*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.

Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, *ſaliit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, *dolor*, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα, *doleo animo* vel corpore. Th. ἄλγος, *mœror*.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἄλγος, *dolor*.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor*: ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *moleſtus*. Th. ἄλγος, *dolor*.

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, *doleo*.

Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *moleſtus*, ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος, *mœror*, *dolor*.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, *moleſtior*, *moleſtiſſimus*: comp. et ſuperl. ab ἄλγος, *dolor*.

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mœror*: ab ἀλγέω, *doleo*.

Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω, *doleo*.

ἈΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω. f. ήσω. p. κα, *augeo*. Indè ἀλδήσκω, *augeor*: f. ήσω.

ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*: *ſeu tepor*, *qui eſt ex ſole*: hinc ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, *calidus*, *tepidus*.

Ἀλεασθαι, *vitare*: a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito*, *caveo*, pro quo et ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέομαι.

Ἀλεγεινῇ, dat. ſing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, *curæ plenus*, *moleſtus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis*, *moleſtus*: ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*: f. ίσω. p. ικα, ab

ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo*, *rationem habeo alicujus*.

Ἀλεείνω, *evito*: ἀλέεινον, ες, ε, Imper. Ion. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα, *calor*.

Ἀλεία, ἡ, *piſcatus*, ut ἁλιεία.

Ἀλείαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui lævigatus non eſt*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina*: ab ἀλέω, *molo*.

Ἀλείλιφα, *unxi*: præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. 1. ψω.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus*.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor*: ab ἀλείφω. Undè

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, *vaſis unguentarii genus*.

ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cælatum*.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *ſceleratus*: idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, *pecco*.

Digitized by Google

῎Αλειφαρ, ατος, τὸ, ut et ἄλειφα, *unguentum :* pro *pice* ſumitur. ab
ἈΛΕΙΦΩ, ungo : f. ψω, p. ἤλειφα, ab ἀλέω, *calefacio* : a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον p. m. ἤλειφα, Att. ἀλήλιφα.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulſator*. Th. ἀλέξω, *arceo*.
Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, *gallus*, et φωνὴ, *cantus*.
Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *gallus* vel *gallina*.
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant : ex α et λέκτρον, *lectus*.
Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas*.
* Ἀλίμματος, Dor. pro ἠλίμματος, *itritus*.
Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs : hinc
Ἀλεξανδρεὺς, έος, *civis Alexandriæ*.
Ἀλεξανδρινος, η, ον, *Alexandrinus*, *a*, *um*.
Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ ; ab ἀλέξω et ἀνὴρ, q. *fortis auxiliator*.
Ἀλεξάνεμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ventos arcens* : ab ἀλέξω et ἄνεμος, *ventus*.
Ἀλέξασθαι, *auxiliari* : per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. infin. ab ἀλέξω.
Ἀλεξέμεναι, *auxiliari* : Dor. et Ion. pro ἀλέξειν, ſeu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *opitulor*.
Ἀλεξήσει, *avertiſſet* : 3. ſing. a. 1. opt. Act. Æol. ab ἀλέξω, *arceo*.
Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix* : ab ἀλέξω et ἀρὰ in bonam et malam partem accipitur.
Ἀλεξιβιάδας, υ, ὁ, Ἀλεξιβίω παῖς Κάφφυτος.
Ἀλεξίκακος, υ, *malum pellens*, *averruncus* : ab ἀλέξω et κακὸν, *malum*.
Ἀλεξίμβροτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *propulſans ab hominibus mala* : ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.
ἈΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω, p. κα, *arceo*, *propulſo*, *opitulor*.
* Ἀλεὸς, υ, ὁ ϗ ἡ, *calidus*.
* Ἀλεότης, ητος, ἡ, *collectio*.
* Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *demens*.
Ἀλεπίδωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non ſquamatus*.
* Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor*. Th. ἀλέω, *molo*.
Ἀλετὼν, ῶνος, τὸ, *piſtrinum*.
Ἀλευάδαι, οἱ, αἱ τῦ Αἰλευᾶ παῖδες.
Ἀλευάμενος, *devitans* : a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλευάσθαι, inf. ἀλεύατο, *devitavit*, Ion. pro ἠλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέασθαι.
Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλῦμαι, 1. ſing. f. 2. med. ab ἀλέω, *molo*.
Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι vide ἀλέασθαι.
Ἄλευρον, υ, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.
ἈΛΕ'Ω, *molo* : f. έσω, et ήσω. p. κα. It. *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.
Ἀλεόμεσθα, *vitemus* : præſ. ind. ab ἀλέομαι.
Ἀλεωρὴ, *tutamen*, *munimentum* : ſæpe idem quod ἀλεὴ, *evitatio* : ab ἀλέω, *vito*.
Ἄλη, ης, ἡ, *error* : ab ἀλάω.
Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς, *verus*.
Ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas* : ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθὴς, *verus*.
Ἀληθεστάταις, dat. pl. ſuperl. f. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.
Ἀληθεύω, *vera loquor* : f. εύσω, p. ἠλήθευκα, a. 1. imperat. ἀλήθευσον. Ab
ἈΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus* : ab α et λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.
Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.
Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus* : ab ἀληθής.
Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas* : ab eodem.
Ἀλήθω, *molo* : f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.
Ἀληθῶς, et ἀληθινῶς, *verè* : adv. ab ἀληθὴς, *verus*.
Ἀλήϊος, υ, ὁ ϗ ἡ, *pauper*, *ſine prædâ* : ex α et ληῒς vel λεία. Vel quaſi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *ſegetibus carens* : à λήϊον, *ſeges*.
Ἄληκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inceſſabilis* : ex α et λήγω, *deſino*.
Ἀληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis : q. d. *irrequieta*.
Ἀλήλεκα, *molui* : p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω : undè p. paſſ. ἀλήλεσμαι, *molitus ſum* : part. ἀληλεσμένος.
Ἀλήλημαι, pro ἄλημαι, ind. perf. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.
Ἀλήλιμμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ ; undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus*, et ἀλήλιπται pro ἤλειπται.
Ἀλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, *ungo*.
Ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio*. Th. ἀλάομαι, *erro*.
Ἀλήμεναι, *congregari* : præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι et hoc ab ἀλάομαι, *erro*.
Ἀλήμων, ονος, ὁ, *vagus*, *erro*, ab ἀλάομαι, *erro*.
Ἀλὴς, ῆος, ὁ ϗ ἡ, *congregatus*, *confertus* : Th. ἄλη. Sed Ἄλης, ητος, fluvii nomen.
Ἄλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, Dor. ἀ[...] *cujus erit memoria perpetua* [...] et λανθάνω, *lateo*.
Ἄληται, *ſaliat* : 3. perſ. ſub. m. ab ἅλλομαι *ſalio*.
Ἀλητεύω, f. σω, *vagor* : a[...]
Ἀλήτης, υ, ὁ, *vagus*, *erro* [...] λάομαι, *erro*.
Ἀλθαία, ας, ᾳ, ἡ, *Althæa*, [...] dam mulier.
Ἀλθαίνω, et ἀλθέω, *mede*[...] ἄλθω, *ſano*.
Ἄλθετο, *ſanata eſt* : impe[...] pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, Th. ἄλθω, *ſano*.
ἊΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλ[...]ύνω, *ſano*, *augeo*.
Ἁλία, ας, ἡ, *cœtus homin*[...] ἅλις, *affatim*.
Ἁλιαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *per mar*[...] ab ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo*.
Ἁλιάετος, vel ἁλιαίετος, [...] *quila marina* : *haliætus* : c[...] ſus vetitus eſt Judæis, ab [...] ἀετὸς, *aquila*.
Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλ[...] ονος, ὁ, nom. fluvii : ex [...] ἀκμὴ, *incrementum*.
Ἀλίαστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inevi*[...] ab α et λιάζω, *jacto*, *devita*[...] *me* : quod dicitur per [...] verbi ἀλίζω, *congrego* : q. [...]
Ἀλίβατος, υ, ὁ ϗ ἡ, Dor. [...] βατος, *altus*.
Ἁλίβροχος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui* [...] *abluitur*. Th. βρέχω, *mad*[...]
ἈΛΙΓΚΙΟΣ, υ, ὁ, *ſimili*[...]
ALIKE.
Ἁλιεία, ας, ἡ, *piſcatio*, [...] ab ἁλιεὺς, *piſcator*, *marin*[...]
Ἁλιερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qu*[...] *quam ſepto quodam* [...] ἅλς et ἕρκος, *ſeptum*.
Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piſcator* [...] λιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piſcan*[...] *piſcor*, εύσω, p. ἡλιεύκα[...] *mare*.
Ἁλίζω, *ſale condio*, *conſ*[...] ίσω. p. ἥλικα. paſſ. [...] ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομ[...] *ſal*. Sed Ἁλίζω, *congr*[...] *vo* : q. ab ἅλις, *affatim*.
Ἀλιζώνων, gen. pl. [...] nom. propr.
Ἁλιηχία, *mariſonum* [...] ἁλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ [...] ἦχος, *ſonus*.
Ἀλίθιος, υ, ὁ, Dor. [...] *ſtultus*, *inanis* : ἀλιθίως [...]
Ἀλίκος, Dor. pro ἡλί[...]
Ἀλιμαζονεῖς, *nomen p*[...]
Ἀλίμενος, υ, ὁ ϗ ἡ, *im*[...]
Ἁλιμήδη, ης, nomen [...] d. *quæ curat mare* : [...] μῆδος, *cura*.

Digitized by Google

λιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, marinum, ſalſum. Eſt frutex quidem ſic dictus, quod maritimis naſcitur: ab ἅλς. mitur et ἅλιμος, quia admorſo fames interdiu non ſentiatur: a et λιμὸς, fames.

λιμυρήεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, in mare influens: ab ἅλς et μύρω, fluo.

λινδέω, volvo.

λινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, ab λινδήθρα, verſor, pro καλινδέω, q. v.

λινος, ὁ ϗ ἡ, ex ſale confectus: ἅλς, ſal.

αλιξ, ικος, ἡ, Dor. pro ἧλιξ, ... Th. ἅλικία, ætas.

Αλιος, gen. Ion. ab ἅλιος, ε, marinus. Eſt et nom. propr. ab ..., mare.

Αλιοτρος, Dor. pro ἡλιότροπος, ... ſol: ex ἥλιος et ...

Αλιος, Dor. pro ἥλιος. Sic Ἀλιαί, ..., Dor. pro ἡλιαι. Sol.

Αλιος, ε, ὁ, marinus: item va-..., mais.

Αλιοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mare ..., Th. τρέφω, alo.

αλιόω, vanum reddo: f. ώσω. p. ... ab ἅλς, mare.

Αλιπλάγκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, marivagus: ... ἁλὶ πλαζόμενος, ὅτι πλα-...

Αλιπλοος, ε, ὁ ϗ ἡ, mari natans: ... ἅλς et πλέω, nato.

Αλίπνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, mare olens: ex ... et πνέω, oleo.

Αλιπόρφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς ... πορφύρα, purpura.

ΑΛΙΣ, adv. affatim, ſatis, abundè.

Αλις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἦλις, Elis, ... Peloponneſi.

ΑΛΙΣΓΕ´Ω, f. ήσω. p. ηκα, pol-..., contamino.

Αλίσγημα, ατος, τὸ, pollutio, ab ...

ΑΛΙ´ΣΚΩ, vel Ἁλώσκω, capio, con-..., f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, ... a. 2. act. 1. ſing. ... ſignific. paſſivâ. ἁλῶν, Att. ... præſ. inf. paſſ. ἁλίσκεσθαι, ... ε, οι, p. paſſ. ... ας, ατος, ἁλωθὶ, 2. ſing. ... imperat. paſſ. a. 2. ſub. act. ... ſing. ἁλῶ, ῷς, ῷ.

ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ no-men.

Αλιστρεφέων, gen. pl. ab ἁλιστρε-..., έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mare verſa-...: ab ἅλς et στρέφω, verſo.

ΑΛΙΤΕ´Ω, vel ἀλιτραίνω, pecco, de-...: f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 1. ... hinc

Αλίτης, ε, ὁ, peccator: ab ἅ et ..., preces.

..., deliquerit: a. 2. ſub. act. ... ſing. ab ἀλιτέω, delinquo.

Ἀλιτήμενος vide ἀλιτήμενον.

Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, of-fenderunt: 3. pl. aor. 2. med. verbi ἀλιτέω, pecco.

Ἀλιτόξενος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in hoſpi-tes peccat: ab ἀλιτέω et ξένος, hoſpes.

Ἀλιτραίνεται, malè agit: 3. præſ. paſſ. ab

Ἀλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω

Ἀλιτρόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, mari jactatus, ab ἅλς et τρέπω, verto.

Ἀλιτρὸς, ῦ, ὁ, peccator: dat. pl. ἀλιτροῖς, ab ἀλιτέω, pecco.

Ἀλίτρυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in mari eſt attritus vel abſumptus: ab ἅλς et τρύω, vexo, tero.

ΑΛΙ´Ω, volvo: f. ίσω. p. ἤλικα.

Ἀλίως, adv. fruſtrà: ab ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur: hinc

Ἀλκάεις, εντος, et contractè ἀλ-κᾶς, Dor. pro ἀλκήεις, ſtrenuus.

Ἀλκάθοος, ε, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis.

Ἀλκαΐδης, ε, ὁ, ὁ τε Ἀλκαίε παῖς.

Ἀλκαϊκὸς, ε, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίε ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκεί-δης, ε, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

ΑΛΚΗ´, ῆς, ἡ, robur, vires, auxi-lium.

Ἀλκὶ, dat. ſing. ab ἄλξ, ἀλκός. ἡ, robur potentia.

ΑΛΚΙΒΙΑ´ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, an-chuſæ ſpecies, herba.

Ἄλκιμος, ὁ ϗ ἡ, robuſtus, fortis: ab ἀλκή, robur.

Ἀλκμαιωνίδαι, ῶν, οἱ, ab Ἀλκμαί-ων, ονος, ὁ τῦ Ἀμφιαράε υἱὸς, filius Amphiarai.

Ἀλκμήνη, Alcmene, nomen fœmi-næ: q. d. robur Lunæ.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propug-nator, acc. ἀλκτῆρα ab ἀλκή, ro-bur.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. mulieris.

Ἄλκω, et ἀλάλκω, arceo, f. ἀλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή, robur.

ἈΛΛΑ´, ſed, ἀλλ᾽ pro ἀλλὰ, et pro ἄλλα. ἀλλάγε, at certè, ſed ta-men.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio. Th. ἀλ-λάσσω, muto.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀλλάλοισιν, Dor. et Ion. pro ἀλ-λήλοις, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλ-ληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλ-λήλων, et φόνος, cædes.

Ἄλλαν, acc. Dor. pro ἄλλην, ab ἄλλος, alius.

Ἀλλάξαιτο, permutaret: 3. ſing. a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλ-λάξαι. a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω, muto.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus. Hinc

Ἀλλαντοπώλης, ε, ὁ, lucctarius, ἀλ-λαντοπώλης, ε, ὁ, qui vendit farci-mina.

ἈΛΛΑ´ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος, f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 1. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσο-μαι.

Ἀλλάττω, reliqua, pro ἄλλα ἄττα.

Ἀλλαχῦ, et ἀλλαχῆ, alibi. ἀλ-λαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος, alius.

Ἀλλέων, aliorum, gen. Æol. pro ἄλλων ab ἄλλος, alius.

Ἄλλεγον, pro ἀνέλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀνα-λέγω, congrego.

Ἀλλέες, congregati, Poët. pro ἀολλέες, nom pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἄλλη, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia. Ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio: vel figura quâ aliud dicitur, aliud ſignificatur.

Ἀλληγορικὸς, ε, ὁ, allegoricus: ab eod.

Ἀλληγορέμενα, ῶν, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, nom. pl. n. g. præſ. part. paſſ. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, et ἀγορέω, vel po-tius ἀγορεύω, prædico, dico.

Ἄλληκτος, ε, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλλήλοισι, inter ſe, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. Ἀλλή-λοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλή-λοιν.

Ἀλληλέϊα, Allelujah, h. e. laudate Dominum.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, mutua depaſtio: à φάγομαι, edo, comedo.

Ἀλλήλων, g. pl. caret nom. eſt triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλυς, ας, α, per invicem, mu-tuò, alius alium. ἄλλος, alius.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena: q. d. ἐξ ἄλλε γένες, ex aliâ gente.

Ἀλλόγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui eſt di-verſæ linguæ: ab ἄλλος, et γλῶσσα, lingua.

Ἀλλόγνωτος, ε, aliis cognitus: ab ἄλλος, et γινώσκω, cognoſco.

Ἀλλοδαπὸς, ε, ὁ, extraneus, alie-nigena: ab ἄλλος, et δάπεδον, ſo-lum.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mu-tatam habens: ab ἄλλος, et εἶδος, forma.

Ἄλλοθεν, aliundè: adv. ἄλλοθι...

Digitized by Google

ἄλλος, aliundè alius ἄλλοθι, alibi, et ἄλλοσι, alibi.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliâ linguâ utens: ab ἄλλος, et θρόος, vox.

Ἀλλοία, ας, f. g. ab ἀλλοῖος, α, ον, diverſus: ἄλλος, alius.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτι, alibi.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus: q. ἀλλότονος.

ἍΛΛΟΜΑΙ, ſalio: ab Hebr. chalal. imperf. ἡλλόμην, ου, ετο. f. 2. m. ἀλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forſan Angl. HALT. et Lat. ſalio, aſpiratione in ſ verſâ.

* Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, aliorum paſſio.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, nunc hic, nunc illic, adhærens, epithet. Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.

ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud: ἄλλοτε, aliàs, interdum, adv. ἄλλοσε, alio.

* Ἄλλοτε, alias, alio tempore.

Ἀλλότερρος, Æol. pro

Ἀλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος, alius.

Ἀλλοτριεπίσκοπος, ου, ὁ, curioſus hoſpes alienæ domûs, alienarum rerum inſpector: ex ἀλλότριος, et ἐπισκέπτομαι, inſpicio.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo: ab ἀλλότριος et φθονέω, invideo.

* Ἀλλοτριοφρονέω, adverſus aliquem ſentio, diverſarum partium ſum.

Ἀλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο, et φάω, dico.

Ἀλλοφρονέων, mente alienatus, inſanus: ab ἄλλος et φρονέω, intelligo.

Ἀλλοφυλισμὸς, ου, ὁ, ritus alienigenarum.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienigena: ἐξ ἄλλου φύλου, ex aliâ gente.

Ἀλλόφωνος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alienâ linguâ.

Ἄλλυδις, aliorſum, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, reſolvebat. 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

Ἀλλύτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἄλλωθεν, per ectaſin pro ἄλλοθεν.

Ἄλλως, adv. aliter, temerè, inconſultò, ἄλλως τε ϗ, præſertim. ab ἄλλος.

Ἅλματι, dat. ſing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus: ab ἅλλομαι.

Ἅλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος; et Æol. tenuis pro aſpirato: ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἅλμη, ης, ἡ. ſalſugo: ab ἅλς, ſal.

Ἁλμυρὸς, ρα, ρον, ſalſus. Th. ἅλμη, ſalſugo, ſal. Hinc fortaſsè fluxerunt ADMIRAL, Almirante, &c.

Ἄλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή,

Ἀλοαθεὶς, tritus, a. 1. part. paſſ. ab

ἈΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, et άσω, p. ηκα. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. ſing. part. præſ. Dicitur et ἀλοιάω.

Ἀλογέω, ῶ, aſpernor, contemno, f. ήσω. p. ηκα· ex α et λόγος, verbum, ratio.

Ἀλογίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω, contemno.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis expers. Hinc ἀλογίστως, inconſideratè: ex α et λόγος, ratio.

Ἄλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀλόγιστος.

ἈΛΟ'Η, ης, ἡ, aloë, herba.

Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tempus triturandi, tritura.

Ἅλοθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοία, pulſabat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἠλοίαε, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

Ἀλοίην, captus ſim, 1. ſing. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

Ἁλοίμαν, Dor. pro ἀλοίμην, οιο, οιτο, 1. ſing. a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, quod ab ἀλείφω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, ſulcus, vulnus: idem quod αὖλαξ.

Ἁλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλὼς, οῦσα, ον.

Ἅλος, Dor. pro ἧλος, clavus.

* Ἀλουργὴς, ὁ ϗ ἡ, purpureus.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis: fit ab ἅλς, mare: unde ἁλοσύνης, ἁλοσύνη, et, per pleonaſm. τοῦ δ, ἁλοσύδνη.

Ἁλοὺς, όντος, όντι, captus: a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἄλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine criſtâ. Th. λόφος, criſta galeæ.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, et λέχος, lectus.

Ἀλῶ, erra, 2. ſing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάω, ἀλῶ. Poët. ἀλόω.

Ἀλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἄλπεις, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. Ἄλπιστος, quod à θάλπω, foveo: hinc θαλπνιόν, θάλπνιστος, et, ſublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundiſſimus. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, et, ſublato θ, ἄλπιστος, ſuaviſſimus.

ἍΛΣ, ἁλὸς, ὁ ſal: Lat. SALT. Angl.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi ſtirpes ἅλλονται ita ſaltus Latinis. Hinc

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frondoſus, nemoroſus. Th. ἄλσος, nemus.

Ἀλτικὸς, ή, ον, agilis. Th. ἅ μαι, ſalio.

Ἄλτο, ſaliit, pro ἥλατο, ab ἅλμαι. 1. ſing. ind. a. 1. m. ἁλ ἧλω, ἥλατο, per Sync. ἅλτο Ion. ἄλτο. Alii volunt eſſe p perf. ab ἅλμαι, ἧλσο, ἧλτο, licè tenuis pro adſpirato.

ἈΛΤ'Η, ης, ἡ, lignum cui inſ ſtiva: q. ab α et λύω, ſolvo.

Ἀλυκὸς, ή, ὸν. ſalſus. Th. ἅλ

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius Th. ἀλύω, inquieto animo ſum.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἀλ πέδη, indiſſolubilis pedica. ἀλ metri cauſâ, pro ἄλυτος.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξ 3. ſing. ind. f. 1. m. ab ἀλ vito, f. ξω. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part. a λύω, animo ſum inquieto.

Ἄλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum ex comp. ἀλυπότερος. ex α et λ dolor.

Ἄλυς, υος, ὁ ϗ ἡ, anxietas me ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, vi deſtituor, dolore afficior.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo ἀλύω et ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: ex λύω, ſolvo.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inut q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui no vit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti. dat. p ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀ vito.

Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas: ab ἀ

Ἀλύσσω, f. ξω, anxius ſum: ἀλύω.

Ἀλυταίνω, imbecillis ſum, ab ἀ

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἀλω

Ἄλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolutus, in bilis: ex α et λύω, ſolvo.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, faſtidium animi crebrâ oſcitatione: q. ab

ἈΛΥ'Ω, f. σω. propriè, va erro; animo per varias reru magines tacite erro; animo inquieto; læto hilarique an ſum: ab ἄλυς, υος, ὁ, error, an tas animi: vel ab α priv. et ſolvo.

ἌΛΦΑ, primæ literæ non Hinc

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, invenio ήσω, et έσω. a. 2. ἦλφον, opt. φοιμι.

Ἀλφειὸς, ου, ὁ, Alphæus, nom ri propr. ab Hebr., dux.

Ἄλχιος, ου, ὁ, nomen fluvii: ſcribunt Ἀλφειός, ὁ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines ſic cuntur quæ propter formam ſ ſos inveniunt, à quibus mu

Digitized by Google

ώνω, potiſſimum : ab
ω, et ...
ῖσι, Ion. pro ἀλφησταῖς.
ῆς, ῦ, ὁ, inventor : ab ἀλφέω.
ΙΤΟΝ, ε, τὸ, farina.
ἡ, ὸν, albus. ἀλφὸς, ὁ, ſpe-
albæ : ergo ab ἀλφὸς,
idem quod ἀλφάνω, ab
1. ſing. ſub. 2. a. act. ſub
capio.
Dor. et ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area,
in arboribus conſitus,
campus frumentarius, ſe-
ἀλωῶν, gen. plur. Æol.
acc. Th. ἅλως, area.
ἡ, arealis. Th. ἅλως,
Dor. vel Att. pro ἀλοίη,
caperetur. 3. ſing. a. 2.
ἁλίσκω, capio.
Aloei, gen. ab Ἀλωεὺς,
nomen propr.
capere, ſeu capiaris, 2. ſing.
imperat. paſſ. ab ἅλωμι, capio.
captus ſum, p. act. Ion.
Att. ἑάλωκα, ab ἁλί-
vide Ἀλίσκω, capio.
ὁ, area, in quâ tritu-
frumentum, Th. ἅλως,
a. 2. inf. act. ab ἁλίσκω.
ΠΗΞ, εκος, ἡ, VULPES :
ε, τὸ, vulpecula. ἀλω-
ἡ, vulpina pellis. ἀλωπε-
catulus vulpis. ἀλωπεκί-
ago. ἀλωπὸς, ῦ, ὁ,
aſtutus. ἀλωπεκία, ας,
capillorum.
area : circulus et co-
Hinc
ὁ, qui in areâ, fru-
ὁ, qui capi vel ex-
ἡ, captura. Th. ἁ-
expugnandæ, f. 1.
gen. ſing.
captus : ab ἁλίσκω.
pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω.
circa : ἅμ' pro ἅμα.
τῷ cum : à עם ham,
Dor. pro ἅμα· ſed ἁμὰ,
αἱ, Amazones : ex
mamma.
indoctus ſum : ab ἀμα-
ſuperl. ab ἀμα-
indoctus : ex α et
diſco.
ſing. ab ἀμαθης.
Ἀμαθῶς, ſtultè.
ἡ, ignorantia.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus : Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, arena.

Ἄμαθος, ε, ἡ, arena.

Ἀμαθύνω, εις, ει, in pulverem redigo, præſ. ind. ab ἄμαθος, arena.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, indomitus : ἀμαιμακέτοιο, pro ε, gen. Ion. Ex α intenſivo, et μαιμάω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut ſit inexpugnabilis. Significat etiam immenſus : ex μῆκος, Dor. μᾶκος, longitudo.

Ἀμαλακιστία, ας, ἡ, durities, magnitudo animi.

ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, corrumpo, conſumo : ut molle : ab ἀμαλὸς, mollis. aliquando demolior.

ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœleſtis, quæ Jovem lactâſſe fertur : forſan ab ἀμαλθεύω, f. ευσω, dito, nutrio.

Ἄμαλλα, ης, manipulus : hinc

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, manipulorum ligator : ab ἄμαλλα et δέω, ligo.

ἈΜΑΛΟ'Σ, η, ον, mollis, tener : pro ἁπαλὸς, π mutato in μ. Æol.

ἌΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾷν, metere, præſ. inf. contrac. verbi ἀμάω, meto.

ἈΜΑΝΙΤΗ'Σ, ε, ὁ, fungus, vel fungi ſpecies.

ἌΜΑΞΑ, ης, ἡ, currus, plauſtrum. Hinc

Ἀμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis, ἀμαξεύω, f. ευσω, plauſtris tranſeo. ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, plauſtellum, Dim. ἀμαξοπηγέω, plauſtra fabrico : à πήγνυμι, fabricor.

Ἆμαρ, ατος, τὸ, dies, Dor. pro ἦμαρ.

ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, aquæ ductus, cloaca.

ἈΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, amaracus, herbæ ſpecies.

Ἀμαράντινος, ε, ὁ ϗ ἡ, non mareſcens : à μαραίνω· Ἀμάραντος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

ἈΜΑΡΤΑ'ΝΩ, aberro, pecco : f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. f. ἁμαρτήσασι, 3. ſing. a. 2. act. ſub. ἁμάρτῃ, a. 2. par. ἁμαρτών.

Ἁμαρτῆ, ſimul : ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθεῖν, a. 1. par. paſſ. n. g. vel 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἡμαρτήθησαν, ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum : ab ἁμαρτάνω, erro, pecco.

Ἁμαρτήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum : item victima pro peccato : ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus mens eſt prava : ex ἁμαρτάνω, et νόος, mens.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ϗ ἡ, qui dicendo peccat, aut deſipit : ab ἁμαρτάνω et ἔπω, dico.

Ἀμάρτυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, teſtimonii expers : ex α et μάρτυς, teſtis, Martyr.

Ἁμαρτωλὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, peccator, et peccatrix : ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, micans fulgor. Ab

ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo : f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, 3. ſing. imperf. Ion. qu. ex α intenſiv. et μαίρω, luceo.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμησα.

Ἀμάσητος et ἄμαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, non manſus : ex α et μασάομαι, manduco.

Ἀμᾶσθαι, metere, præſ. inf. m. contr. ab ἀμάω, meto.

Ἀματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. rotarum concurſus : ab ἀματροχάω, ſimul curro : ab ἅμα, vel ἅρμα, et τρέχω, curro.

ἈΜΑΥΡΟ'Σ, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ρὸς, ρὰ, ρὸν, obſcurus : q. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forſan Maurus, A MOOR.

Ἀμαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. paſſ. 3. ſing. ab ἀμαυρόω, offuſco. Th. ἀμαυρός, obſcurus.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, difficultas, Dor. pro ἀμηχανία : ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, difficilis.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχεὶ, et Ἀμάχως, ſine prælio, adv. et Ἄμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, alienus à pugnâ, vel inexpugnabilis, impoſſibilis, ſuperl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι, pugno.

ἈΜΑ'Ω, ῶ, meto. f. ήσω, p. ἤμηκα· forſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν, aſcendere. Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβάλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβαλῶ, 2. ſing. a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, differo.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino, 1. p. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἄμβασε, Poët. et Dor. pro ἀνέβησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀνὰ, et βάω, inuſitat. eo.

Ἀμβάσῃ, aſcendes, 2. ſing. ind. f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις, et ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις, et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω, aſcendo.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ,

Digitized by Google

ἀναβάτω : q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ab ζάω, lapis.

ᾼΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβάλλεδην, interruptè, pro ἀναβλάδην, et Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, procraſtinando : ab ἀναβάλλω, remorer.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ ᾗ ἡ, obtuſum angulum habens.

Ἀμβλύνω, f. υνῶ, obtundo.

ἈΜΒΛΥ'Σ, ὑος, ὁ, obtuſus, hebes : hinc ἀμβλύω, hebeto, abortivum pario : ἀμβλύνω, obtundo. Undè forſan Angl. BLUNT : ἀμβλυώττω, caecutio, caligo : ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo viſûs : ἀμβλίσκω, abortivi facio.

Ἀμβλώθη, abortivitur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς, obtuſus, hebes.

Ἀμβλωθρίδιον, ῦ, τὸ, abortivus partus. Ἄμβλωσις, εως, ἡ, abortus : ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro

Ἀμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, procraſtinando : ab ἀναβάλλω, remorer.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, terra egeſta, vel aggeſta : ab ἀναβάλλω, rejicio.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, praeludium : Poët. Sync. pro ἀναβολὴ, dilatio, rejectio, agger.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operum : ab ἀναβάλλομαι, et ἔργον, opus.

Ἀμβρόσιος, α, ον, immortalis : ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, cibus Deorum : ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτὸς.

Ἄμβροτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, immortalis : pro ἄβροτος, ὁ ᾗ ἡ, immortalis.

Ἀμβωμοῖσι, Poët. et Ion. pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel ſuper : à βωμὸς, altare.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo : quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram.

Ἀμβώσας, Poët. et Ion. pro ἀναβοήσας, a. 1. par. act. ab ἀναβοάω, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμὲ, me, Dor. pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἀμέγαρτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, immerſus : ab α idem quod σὺν, et μέγας. Aliquando invidiâ carens : et ſic ab α, et μεγαίρω, invideo.

Ἀμέθυσος, ὁ ᾗ ἡ, Amethyſtus ; ebrietatem arcens : ex α et μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, 3. ſing. imperf. m. verbi.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, reſpondeo, vices reddo, ſuccedo, praetereo, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. paſſ. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι, f. 2. act. ἀμιβῶ, a. 2. act. ἤμιβον. p. m. ἤμειβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus, alternus : ἀμοιβαδὶς, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβαδὶς, viciſſim, alternis vicibus.

Ἀμειδὴς, ἐος, et Ἀμείδητος, α, ὁ ᾗ ἡ, triſtis, tetricus : ab α et μειδάω, video, ſubrideo.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, aſper, durus : ex α et μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, implacabilis : idem quod ἀμείλικτος ex α et μείλιχος, ὁ ᾗ ἡ, blandus.

Ἀμείνων, ονος, melius : ἀμείνων, melior : acc. ſing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione : ex α et μείρω, diſtribuo.

Ἀμείφθη, Dor. pro ἠμείφθη, a. 1. ind. paſſ. ἀμείψεται, tranſiverit, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω, commuto.

Ἀμέλγεις, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. ſing. praeſ. ind. verbi.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo. Hinc Angl. MILK.

Ἀμέλει, nè cura, nè ſis ſollicitus : imperat. verbi ἀμελέω : hinc tranſiit in adv. et ſignificat, certè, ſcilicet, mirum, utique : ex α et μέλει, curae eſt, imperſon.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia : ex α et μέλει, curae eſt.

Ἀμελέω, ῶ, negligo, f. ήσω, p. ἠμέληκα. a. 1. act. ἠμέλησα, ἀμελῶσι, 3. pl. ſub. praeſ. act. ἀμελοῦντος, gen. ſing. part. praeſ. act. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος, perſ. part. paſſ. n. ſing. maſc.

Ἀμελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, negligens.

Ἀμέλξῃς, mulſeris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulctio : ab ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμελῶς, adv. indiligentèr, negligentèr, contemptim.

Ἀμέμπτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, inculpatus : hinc Ἀμέμπτως, inculpatè, adv. Ex α priv. et μέμφομαι, queror.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, α, ὁ, nom. fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui citò deficit : ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενὴς, ἐος, ὁ, imbecillis, evanidus, debilis.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέρασι, in diebus, interdiu. Poët. et Dor. pro ἡμέραις.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, premo, exſugo, propriè ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excaeco ; item obſcuro, obtundo, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω, intueor. Ἀμερθῇς, a. 1. paſſ. ſub. 2. ſing.

Ἀμερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, indiviſus ; à μέρος, pars, diviſio.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas.

Ἀμεριμνία, ίας, ἡ, ſecuritas.

Ἀμέριμνος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, ſecurus ; ex α et μέριμνα, cura.

Ἀμερίμνως, adv. ſecurè.

Ἅμερος, Dor. pro ἥμερος, manſuetus.

Ἀμέρσαι, pro ἀμεῖρσαι, a. 1. act. ab ἀμείρω, aliquem parte ſuâ privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσω, Æol. pro ἀμέρσω, ut pro κέρσω aut regulaititèr μέρδω, privo, excaeco.

Ἀμερσης, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἀμέρδω, privo.

Ἀμερώσας, Dor. et Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. act. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος, manſuetus.

Ἄμες, Dor. pro ἡμεῖς, nos, a ego.

Ἀμετάθετος, ῦ, τὸ, immutabilis ; ἀμετάθετον, ῦ, τὸ, immutabile. Ex α, μετὰ et τίθημι, pono.

Ἀμετακίνητος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, immobilis ; ex α, μετὰ, et κινέω, moveo.

Ἀμεταμέλητος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, non poenitet : ex α priv. et μεταμέλομαι, poenitet me.

Ἀμετανόητος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, reſipiſcere neſciens : à μετανοέω, reſipiſco.

Ἀμετάτρεπτος, nullâ parte mutabilis.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα,

Ἀμέτρητος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, immenſus ; ex α et μέτρον, menſura, et μετρέω, menſuro, metior.

Ἀμετροεπὴς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, ſine modo loquens : ab α, μέτρον, et λέγω.

Ἄμετρος, ῦ, ον, immenſus ; ex α et μέτρον, menſura.

Ἀμευσίπορος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, gradus iterans : ex ἀμεύω, muto, et πόρος, via, tranſitus.

ἈΜΕΥ'Ω, vado, tranſeo, vinco : qu. ab ἅμα ἴω, ſimul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx ; item ab ἀμάω, meto.

Ἀμὴν, verè : ἀμὴν ἀμὴν, amen. Hebr. אמן, veritas.

Ἀμήνιτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, ſine ira. Th. μῆνις, ira.

ἈΜΗΣ, ῆτος, et ητος, ὁ, placenta lactea.

Ἀμήσεις, 2. ſing. f. 1. act. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, meſſor, à meto.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, meſſis, item ἄμητος, ῦ, ὁ, meſſis tempus, eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui ſine matre, ex α et μήτηρ, mater.

Ἀμήχανον, pro ἀμήχανον, n. g. ab ἀμήχανος, ῦ, ὁ, ſine conſilio, dubius, perplexus.

Digitized by Google

...αμχανία, inopiâ conſilii laboro. Indè

...αμχανία, ας, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, ... difficultas: ex α et μηχανή, ...

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piſcis nomen.

Ἀμίαντος, ου, ὁ ἡ, impollutus: ... α et μιαίνω, polluo.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, ...

Ἀμιλᾷν, pro ἀμιλλᾶν, per Meta...

ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen. Indè ἀμιλλάομαι, certo: inf. perf. ἀμιλλᾶσθαι, certare.

Ἀμίν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.

Ἀμινάδαβ, nom. viri, indecl. ... principe.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur eſſe inter ... quibus nihil eſt commercii; ... truculentia animi et ... abhorrens ab hominum ...

ἈΜΙΣ, ιδος, ἡ, matula.

Ἀμισθί, adv. ſine mercede, gratis.

Ἀμίσθωτος, ου, non mercede con...

Ἀμιτροχίτων, ὁ ἡ, ſpoliatus mitrâ ... tunicâ: ex α, μίτρα, et χιτών, ...

Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, inacceſſus, ...: ex ἄμικτος, et ἅλς, ...

Ἀμμίλλα, Poët. pro ἀναμμίλλα, ...

Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς; acc. pl.

Ἄμμεις, nos: pl. ab ἄμμες, ... ab ὄνυμα, nomen.

Ἄμμι, nobis: acc. pl. Poët. pro ... dicitur et in dual. Dor. et Æol. pro νῶι, νῶϊν.

Ἀμμίγα, Poët. pro ἀνὰ μέσον, ...

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, ...

Ἀμμονα, ſatiatum eſſe: inf. ex ... Dor. ſeu Ion. et, ex ... ejuſque loco inſerto μ, ...

Ἄμμορος, ου, ὁ, Dor. pro ἄμμορος, ... Sed fortaſſe ἄμμορος ſcri... Nam τὸ α ex η Doricè ... eſt longum, nec gemi... videtur opus eſſe ...

Ἀμμίγνυμι, expectamus: Sync. ... 1. pl. perf. ind. ... verbi ἀναμένω, exſpecto.

Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, in ...

Ἀμμέων, g. pl. Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, et ... ἡμεῖς.

Ἄμμι, εως, τὸ, herba, ſeu nomen ... cujuſdam cumino mino...

Ἄμμι, Dat. pl. pro ἡμῖν, Æol.

Ἀμμίγα, ſimul: ἀνάμιγα, Poët.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, permiſtim: adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι, miſceo.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμιν, nobis: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἈΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium.

Ἄμμορος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, expers, infelix: pro ἄμορος ex α et μόρος, portio, fatum.

Ἄμμος, ου, ἡ, arena. A ψάμμος.

Ἀμμώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, arenoſus, ſabuloſus.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμων, Æol. ἡμῶν.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, immemor.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή, agna.

Ἀμνάσεια, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco.

Ἀμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ignotus, obſcurus: ex α et μνάομαι, memoro.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus, a, um. Th. ἀμνός, agnus.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνός.

Ἀμνήμονα, immemorem: acc. ab ἀμνήμων, ὁ ἡ, ἡ, immemor: ex α et μνάομαι, memoro.

Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, ευσω, obliviſcor.

Ἀμνησικακέω, fut. ήσω, injurias obliviſcor.

Ἀμνησικάκως, adv. ſine injuriæ memoriâ.

Ἀμνήστευτα, non initis ſponſalibus: adv. ex α et μνάομαι, ambio.

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, innuptus.

Ἀμνηστεύτως, adv. non ducenda uxorem.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio: à μνάομαι, memoro.

ἈΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum ſanguinem: qu. ab αἷμα, ſanguis.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: Dim. ab

ἈΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, agnus: qu. ab α et μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ovis fœtum in utero ferens. hinc ἀμνοφόρους. Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνὸς, et φέρω, fero, porto.

Ἀμογητί, ſine labore: adv. ab α et μογέω, laboro.

Ἀμόγητος, ὁ ἡ, ἡ, indefeſſus.

Ἀμόθεν, alicundè, adv. ab ἀμός.

Ἀμοιβαδίς, alternatim: adv. ab ἀμοιβὴ, alterno.

* Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ὁ ἡ, ἡ, alternus.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, retributio, mutatio. ab eod.

Ἀμοιβὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, auxiliarii.

Ἄμοιρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, parte carens: ex α et μοῖρα, pars.

Ἀμολγαῖον, lactans: ab ἀμέλγω.

Ἀμολγός, οῦ, ὁ, tempus quo vaccæ mulgentur.

Ἀμολγεύς, έως, ὁ, mulctra, mulctrale. ἀμολγεύω, idem. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμὸν, noſtrum, Dor. pro ἡμέτερον.

ἈΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cum melle cocta.

ἈΜΟΡΒΟ'Σ, ὁ, ὁς, obſcurus: qu. ἄμορφος: item, comes, aſſecla: ... ἀπὸ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, ſequor, ἀμορβαῖος, et ἀμορβός, ὁ ἡ, ἡ, tenebroſus.

Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt: Eſt et inſula. Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, AMURCA: ab ἀμέργω, exſugo.

Ἄμορφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, informis, deformis: ex α et μορφή, forma.

ἈΜΟ'Σ, ἡ, ὁ, unus, aliquis: Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμὸς, meus.

Ἀμοσ, pro ἦμος, quando.

Ἄμοτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, inexplebilis: ex α et μόνος, vel potius ab antiquo μόρος, motion. Ern. hinc ἄμοτον, inſatiabilitèr, adv. ab ἄμοτος.

Ἄμουσος, ου, ὁ ἡ, ἡ, rudis, indoctus, inelegans: à μοῦσα, muſa.

Ἄμοχθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, labore carens: à μόχθος, labor.

Ἀμπαιωνίσαι, Poët. pro ἀναπαιωνίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιωνίζω, Pæanem recanto, quod ex ἀνὰ, et Παιὰν, Pæan.

Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, reſortitio. πάλος enim et κλῆρος ſignificat. Th. πάλλω, vibro, ſortior.

Ἀμπαλὼν, cum quaſſâſſet: Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω, evibro.

Ἀμπαύοντι, Dor. pro ἀναπαύοντι.

Ἄμπαυμα, ſolatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀναπαύομαι, quieſco. Sic ἄμπαυσις, ceſſatio.

Ἀμπαύσασθε, requieſcite, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. ad quieſcendum factus: ab ἀναπαύω, ceſſo a re aliqua.

Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, transfo, transfodio. Th. πείρω, transfigo.

Ἀμπέλαγος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.

Digitized by Google

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

Ἀμπέλινος, ὁ καὶ ἡ, viteus, vinealis: ab ἄμπελος, vitis, vinea.

Ἀμπελιὼν, ῶνος, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus conſitus ager, vinea. Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus conſitus, vinifer: ab ἄμπελος, vitis, vinea.

ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis, vinea, vinum. Ἀμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vinitor: ex ἄμπελος, et ἔργον, opus.

Ἀμπέμψας, remiſiſti, Poët. pro ἀνέπεμψας. 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπέμπω, remitto.

Ἀμπεπαλὼν, ſurſum vibrans, a. 2. act. part. Ion. et Poët. pro ἀναπαλὼν, et inſerto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω, vibro, ſortior.

Ἀμπέσαι, induiſſe, inf. a. 1. act. Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, πετάω, ἄζω, et πετάννυμι.

Ἀμπέχομαι, induor, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, veſtitus, indumentum: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφὶ et ἔχω, habeo.

Ἀμπηδάω, ſubſilio, ſurſum ſalio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω, ſalio, ſalto.

Ἀμπισχεῖν, induere, præſ. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω, erro, vel errare facio.

Ἀμπλακὼν, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακίω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάγγω, erro.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplias.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, reſpiratio. Poët. pro ἀνάπνευμα ut et ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω, ſpiro.

Ἀμπνέω et ἀμπνύω, reſpiro, pro ἀναπνέω, reſpiro.

Ἀμπνύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠμπνύθη, reſpiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω, ſpiro.

Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, verto, verſo, verſor.

Ἀμπόλιν, per urbem, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος, labor.

ΑΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis quo boves trahuntur, vel quo onera trahunt.

Ἀμπτάμενα, revolantia, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, revolo. Th. ἵπταμαι, volo.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Amphyci, vel Ampyci filius.

ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, vel ἡ, reticulum muliebre: qu. ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἄμπωτις, ſeu ἀνάπωτις, per Sync. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æſtus marini: quod ab ἀναπίνω, reſorbeo. Th. πίνω, bibo, abſorbeo.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, amygdalus arbor.

Ἄμυγμα, τος, τὸ, vellicatio, laniatio, ſcarificatio, ab ἀμύσσω, vellico, ſcarifico, lacero.

Ἄμυδις, adv. ſimul, cum, Poët. ſeu Æol. pro ἁμά, ſimul.

ΑΜΥΔΡΟΣ, α, ον, ſubobſcurus. ἄμυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus.

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus: ab α et μυέω, vel μύω, claudo, initio.

Ἀμυθάν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, άονος, nomen viri.

Ἀμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis: ex α priv. et μυθέομαι, dico.

Ἀμυκλᾶθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

Ἀμυκλαΐσδεν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, Laconicè loqui.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: à μύλη, mola. It. roboris ſpecies, ἄμυλον, τὸ, amylum.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab

ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, præclarus, elegans: ab α intenſ. et μυω, oculos claudo, labia comprimo.

Ἄμυνα, ης, ἡ, et ἀμύνη, ης, ἡ, propulſatio injuriæ, auxilium: ab ἀμύνω, auxilior, arceo.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. paſſ. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνέμεναι, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνόμεναι, Dor. ἀμυνεῦντι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. 1. vel 2. act. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, nom. viri.

Ἀμυντήριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator: ſed Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, eſt nom. propr. viri.

ΑΜΥΝΩ, f. νῶ, auxilior, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. ſub. act.

Ἀμύξεις, lacerabis, f. 1. verbi ἀμύσσω.

Ἄμυξις, εως, ἡ id. q. ἄμυγμα, q. v.

ΑΜΥΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado, unguibus lacero. f. ξω. p. ἤμυχα. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. Hinc

Ἀμυχμὸς, ῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, laceratio, vulnus.

Ἀμυστὶ, adv. raptim, patente o ſine labiorum compreſſu: ab α, μύω, labia comprimo.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, poculi vel pota di genus, cùm poculum largius ex catur; à μύω.

Ἀμφ pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præſ. part. ab

Ἀμφαγαπάω, valdè diligo, ca tate amplector.

Ἀμφαδὰ, ἀμφάδην, et ἀμφα palam, manifeſte, adv. pro ἀναφ δὸν, et ἀναφανδὰ, ex ἀνὰ et φα ναι. hinc

Ἀμφάδιος, manifeſtus. ἀμφαδ ως, ἀμφαδίην, manifeſtè, adv. O nia à φαίνω, oſtendo.

Ἄμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. ſing. imperf. ind. act. ab

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, oſtend

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, trimque acutus.

Ἀμφαξονέω, exorbito, cùm a currûs in utrumque latus verg et non rectè hæret.

Ἀμφαράβιζον, circumſtrepebant, pl. imperf. act. Ion. ab ἀμφαρα ζω. ex ἀμφὶ, et ἄραβος, ſtrepi Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmuteſcentia, I et Poët. pro ἀφασία, ας, ἡ, lo non poſſe, ſtupor quo vox interc tur: ex α et φημί, dico.

Ἄμφαυξις, ἡ, truncus abietis ramos recipit.

Ἀμφαφάασθαι. circumtractari, ἀμφαφᾶσθαι ex ἀμφι, circa, et ἁφάω, tango.

Ἀμφέπετο, imperf. m. 3. ſi ind. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito. ἀμφεῖπε, 3. ſing. imperf. ind. a Ion. ab ἀμφέπω, perſequor. T ἕπω, ſequor, curo.

Ἀμφεκάλυπτε, 1. ſing. vel plur. imperf. cooperiebant. ἀμ κάλυψε, a. 1. ind. act. 3. ſing. ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. λύπτω, tego, velo.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus eſt, ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικ ραι. Th. κείρω, tondeo.

Ἀμφεπονήθη, conſumpſit, 3. ſ a. 1. ind. paſſ. ab ἀμφιπονέομαι

Ἀμφέπω, et ἀμφιέπω, circumtr to, circumſiſto; circa quidpiam ſor et occupatus ſum, foveo; quor: Il. λ. ex ἀμφ et ἕπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀνα

Ἀμφέστην, a. 2. ind. 1. ſing. ab φίστημι, circumſto. Th. ἵστημι, ſ

Ἀμφιδρόβλης, utrinque ſit ſig

Digitized by Google

...ſθη ſan, a. 1. ind. paſſ. 3. plur. ...ot. pro ἀμφὶ ἐφράσθησαν a. 1. 3. ... ind. paſſ. à verbo ἀμφιφράζω.

Ἀμφέφυγες, effugiſti, 2. ſing. a. 2. ... aſt. verbi ἀμφιφεύγω. Th. ...γω, fugio.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφεκέχυτο, circ... fuſus erat, pluſ. p. paſſ. Ion. ...χεε, a. 1. ἀμφιχέω. Th. ...fundo.

Ἀμφήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, utrinque a... ..., aut anceps: ab ἀκὴ, mucro: ... ἀκὴ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφία, acc. ſing. ab ἀμφηρεφής, έος, ὁ ἡ ἡ, undique tectus; ... et ἐρέφω, tego.

Ἀμφήριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, anceps, con...: ex ἀμφὶ, et ἔρις, conten... diſceptatio.

ΑΜΦΙ, præp. circa: cum gen. ..., præter, per; cum accuſ. ad, ..., et circiter; cum dat. circum, ..., circa, de, propter, apud, con...

Ἀμφιάζομαι, et Ἀμφιάζω, induo, ... p. paſſ. ἠμφίασμαι. Hinc ...σμα, ατος, τὸ, indumentum, ...: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ε, ὁ, peritiſſimus va... Oiclei filius: undè et Ὀϊκλεί... ...οε à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. ... ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, cir...

Ἀμφιβαίνω, circumeo, luſtro, f. βή... ... p. βέβηκα. ex ἀμφὶ, et βαί...

Ἀμφίβαλε, a. 2. ſub. ἀμφιβαλῶ, ... imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, ... circundo: ex ἀμφὶ, et ...

Ἀμφιβαλὼν, a. 2. part. act. ab ἀμ...

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμ... ..., diſſentio, diſceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio: acc. ..., ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, circumiviſti: p. ind. 2. ſing. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrimque vitam ..., in terrâ et in aquâ vivens. ... ἀμφιβίω. Ex ἀμφὶ et βίος,

Ἀμφιβλησπρεύω. f. εύσω, reticapio:

Ἀμφίβληστρον, ε, τὸ, rete piſcatori... ...: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβολεύς, εως, ὁ, piſcator. Eſa.

Ἀμφίβοητος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumſonus, ... ἀμφὶ et βοάω, clamo.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas.

Ἀμφίβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, ambiguus: ex ... βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circa homi... ... undique: ex ἀμφὶ et βρο...

Ἀμφιγέγηθε, circum oblectatus eſt, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω, gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, aliquâ ex parte cognoſco, dubito, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ et νοος, mens.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ ἡ ἡ, utroque pede claudus, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et γυιός, claudus.

Ἀμφίγυος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrinque acutus: ex ἀμφὶ, et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιῶν, claudos reddere.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamus, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, utrinque hirſutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδαίω, 3. ſing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, divido, convivor, ſcio, comburo.

Ἀμφίδεις, catena, annuli: ex ἀμφὶ et δέω, ligo.

Ἀμφιδέξιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδιόνατος, ε, ὁ, poſtremus, minutiſſimus: ab ἀμφὶ et δεύτατος.

Ἀμφιδινέω, circumvolo: ἀμφιδεδίνηται, 3. ſing. p. paſſ. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, obſervare capiendi causâ. Th. δοκεύω.

Ἀμφίδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, anceps: ἀμφιδοξέω, ambigo: à δόξα, opinio.

Ἀμφίδρυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, undique laceratus: Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς et ἀμφίδρυφος, ὁ ἡ ἡ, à δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod utrinque poteſt δύεσθαι i. e. ſubiri.

Ἀμφιδὺς, indutus: a. 2. part. act. ἀμφιδύω. Th. δύω, ſubeo, induo.

Ἀμφιεμένος, indutus: p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatus: acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ε, ὁ ἡ ἡ, ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω.

Ἀμφιέννυμι, veſtio: f. έσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, et ἠμφίειμαι ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, gubernantes: præſ. part. ex ἀμφὶ et ἕπω, tracto, ago.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. Ἀμφίεσμαι. Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, adhæreo, circumſedeo: f. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφὶ et θάλασσα, mare.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, circumfloridus: item patrimus et matrimus. Th. θάλλω.

* Ἀμφιθέατρον, ε, τὸ, Amphitheatrum.

Ἀμφίθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui utrinque poni poteſt: ab ἀμφὶ et τίθημι, pono.

Ἀμφιθέω, circumcurro: à θέω, curro.

Ἀμφίθυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, domus quæ anticas et poſticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ; 2. ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψαι, 3. ſing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω, tego, velo.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, utrinque anſatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα, caput.

Ἀμφικεάσσας, circumſcindens, dividens: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας, vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφικλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumfluus: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, ἡ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, latè comans, undique frondoſus: ex ἀμφὶ et κόμη, coma.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω, ίσω, ικα.

Ἀμφικύπελλον, ε, τὸ, poculum rotundum et utrinque anſatum: ex ἀμφὶ et κύπελλον.

* Ἀμφιλαφὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ ἡ ἡ, amplus, ingens, magnus.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio: à λαχαίνω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, diſceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur: ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφίλοχος, ε, ὁ, Amphilochus, nom. viri.

Ἀμφίλυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſublustris: à λύκη, lux prima; vel à λύκος, quòd ſit ſimilis λυκῇ, lupinæ pelli, quæ eſt cinerei coloris: vel à λύγη, tenebræ.

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάζετε, abſtergite: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, purgo.

Ἀμφιμάτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod circum matricem eſt in utero. Ex μητρα, matrix. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, circumpugnavero: præſ. ſub. m. 1. ſing. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας, niger.

Ἀμφιμέμυκε, circummugiit: p. m. 3. ſing. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, circumpaſcor, incolor: à νέμω.

Ἀμφιξέω, circumrado: f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα à ξέω, rado.

Ἄμφιος, ε, ὁ, Amphius: nom. propr.

Digitized by Google

'Αμφίπαλτος, ου, ὁ, ϗ, ἡ, peltis denſus, i. e. bene inſtructus. à πάλτον, jaculi genus.

'Αμφίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ et πέδον, campus.

'Αμφιπένομαι, ſatago circa aliquid: à πένομαι.

'Αμφιπερικτίοσι, vicinis: dat. pl. ab ἀμφιπερικτίοντες. Th. κτίζω.

'Αμφιπεριστρώφα, 3. ſing. Imperf. Ion. et contr. pro ἀμφιπεριστρώφαε: ab ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto: ex ἀμφι, περὶ et στρέφω.

"Αμφιπεσοῦσα, amplexa: a. 2. act. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπίπτειν τινὰ, aliquem complecti. Th. πίπτω.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: à πολέω, verſor: Poët. πολεύω.

'Αμφίπολις, εως, ἡ, Amphipolis: nom. urbis.

'Αμφίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, miniſter, vel miniſtra. Hinc ἀμφιπολεῖν, famulari: ex ἀμφὶ et πολέω, verſor.

'Αμφιποτάομαι, circumvolito: à πέτομαι.

'Αμφίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

'Αμφιρρύτῳ, dat. ſing. ab ἀμφίρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ et ῥέω. Unde et

'Αμφιρῶ, contract. nom. mulieris.

'Αμφὶς, utrinque, in medio, adv. cum gen. ſine, ſcorſum, extra.

'Αμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ambigo, dubito, controverſor: ἀμφισβητήσειε, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, eo. Hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβασίη, ης, ἡ, diſceptatio, contentio, dubitatio.

'Αμφιστελλόμενος, colligatus: a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno; mitto.

'Αμφιστεφὴς, ὁ ϗ ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ et στέφω, corono.

'Αμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis, utrinque acutus. Th. στόμα, ατος, acies.

'Αμφιστρατάομαι, obſideo: ab ἀμφὶ et στρατός.

'Αμφιταθεὶς, circum extenſus: a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω, tendo.

'Αμφίταπης, ητος, ἡ, et 'Αμφίταπις, ιδος, ἡ, et 'Αμφίταπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tapes utrinque villoſus. Th. τάπης, tapes.

'Αμφιτίθει, circumpone: præſ. imp. act. q. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι, pono.

'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni: mare: ex ἀμφὶ et τρίζω, ſtrido, vel ſono.

'Αμφιτρομέω, tremo ab omni parte. Th. τρομέω, tremo.

'Αμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω, tero.

'Αμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis,

'Αμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavis undique diſtinctus: ex ἀμφὶ et φάλος item ſplendidus.

'Αμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, amphora, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω, fero.

'Αμφιχαίνω, abſorbeo, propriè, circumbio: à χαίνω, bio, biſco, debiſco.

'Αμφίχαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrinque capillatus.

'Αμφιχέαι, a. 1. inf. act. ex ἀμφὶ et χέω, fundo.

'Αμφιχυθεῖσα, circumfuſa: a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω, circumfundo.

'Αμφίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfuſus, terrâ aggeſta utrinque munitus: ex ἀμφὶ et χέω, ſpargo circa.

'Αμφίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utroque pede claudus: à χωλὸς, claudus, mutilus.

'Αμφοδον, ου, bivium: q. d. ἄμφω ὁδὼ, ambæ viæ.

'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω, ambo.

'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

'Αμφορέας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεὺς, amphora.

'Αμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut et ἀμφοτέρῃσιν. Hinc

'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους.

'Αμφοτέρωθεν, utrinque, adv. Th. ἄμφω, uterque.

'Αμφράσσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. 3. ſing. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι, delibero.

'Αμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

'Αμφω, ambo, vel ambæ. ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφῶης, duas anſas habens. "Αμφωτον, id.

'Αμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτός, τὸ, auris.

'Αμωγος, 'Αμώγω, Sacrorum rex.

'Αμώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Αμωμήτως, adv. Ex α, et μωμητὸς, vituperabilis, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος, dedecus, probrum, labes.

'ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex et aroma.

'Αμωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maculæ expers: ex α, et μῶμος, macula.

'Αμὼν, ὁ, nomen viri ind[…] Fidelis: Sed

'Αμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

'Αμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab […]άω. 'Αμώντεσσι, pro ἀμῶσι, […] pl. part. Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen viri indecl. […]buſtus.

'Αμῷς, metas, 2. ſing. opt. p[…] act. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, ά[…] ab ἀμάω, meto.

'Αμωσγέπως, quoquo modo, q[…] modo: ab ἀμὼς. Th. ἀμὸς, u[…]

"Αμωτα, τὰ, caſtaneæ.

'AN, conjunctio potentialis, […] optat. et conjunctivo, imperf[…] et Aoriſtis indicativi addit […] optativi et conjunctivi; (2) […]junctio conditionalis, pro ἐὰ[…] pro eâ, ponunt κε, κεν, Poëtæ […]tuntur etiam ἄν, pro ἀνὰ, c[…] pro ἄνα.

'Ανὰ, præp. cum acc. per, i[…] in, adverſus, juxta, cum, circa […]terdum cum Dat. cum, ſupe[…] adv. ſingulatim, quiſque. ἀνὰ […] Ελλάδα, per Græciam; ἀνὰ […] ποταμὸν, adverſus fluvium, ve[…] verſo flumine; ἀνὰ πρώτους, […] primos. ἀνὰ σκήπτρῳ, cùm ve[…] per ſceptro, ſceptro innixu[…] δηνάριον ἔλαβον, accepere ſin[…]tim vel ſinguli denarium. […] compoſit. ſignificat iteratio[…] retro, re, ſurſum.

'Ανα, ſurrexit, per Apoc. p[…]νέστα, quod pro ἀνέστη. Ion[…] mutato in α, a. 2. ind. a[…] ſing. ab ἀνίστημι. Eſt et ἀνὰ, […] pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. i[…]rat. act. Eſt et ἄνα, vocat. […] ab ἄναξ, rex: vel per Apoc[…] ἄνασσα, regina.

'Ανάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀ[…] aſcende, a. 2. imperat. ab ἀνα[…] aſcendo.

'Αναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſc[…]

'Αναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus ſca[…] ἀναβαίνω, aſcendo.

'Ανάβαθρον, ου, τὸ, et 'Αναβά[…] ἡ ſcalæ, 'Ανάβαθρα, τὰ, ſcalæ […] ab ἀναβαίνω, aſcendo.

'Αναβαίνω, aſcendo, f. βήσο[…] βέβηκα, a. 2. ἀνέβην. part. ἀ[…]

'Αναβάλλεσθαι, differri, in[…] ab ἀναβάλλω, rejicio.

'Αναβάλλω, procraſtino, diſ[…] βαλῶ, perf. βέβληκα. a. 2. […]λον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. […] ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ et βάλλ[…]

'Αναβάντες, nom. pl. ab 'Α[…] aſcendens, a. 2. part. act. ἀ[…] inf. ab ἀναβαίνω, aſcendo.

'Αναβάσομαι, conſcendam. f. […] pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβα[…]

'Αναβιβιωκὼς, p. part. a[…] ἀναβιόω, reviviſco, q. v.

Digitized by Google

Ἀναβέβρυκε, p. ind. act. 3. ſing. quod à βρύω, ſcateo, ſcaturio. Alii legunt ἀνεβέβρυχεν, reſonuit: quod à βρύχω, frendo, ſtrideo: quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono, induo: f. άσω. p. βεβίβακα. a. I. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω, eo.

Ἀναβιοίην, reviviſcam, Att. pro ἀναβιοίμι, I. ſing. pr. opt. act. ab ἀναβιόω, q. ex ἀνὰ et βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, reviviſco. Th. βίος, vita.

Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reſurrectio.

Ἀναβλαστάνω, et έω, f. ήσω. p. ηκα, repullulo. Simplex, βλαστάνω, pullulo, fruticor, germino.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, viſum recipio: f. ψω. p. φα. a. I. ψα. Th. βλέπω. Hinc

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſûs recuperatio.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, dilatio, ab ἀναβάλλω, differo.

Ἀναβλύζω, ſcaturio: à βλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, exclamo, f. ήσω. p. ηκα. a. I. ησα.

Ἀναβοήσας, n. g. part. I. a. Th. βοάω, clamo.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, geſtio.

Ἀνάβολον, ου, τὸ, et Ἀναβοχὴ, ῆς, dilatio: à p. m. verbi ἀναβάλλω, differo.

Ἀναβος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ὁ ϗ ἡ, impubes: ex α, et ἥβη, pubes, juventus.

Ἀναβράζω, et -σσω, fervefacio. Th. βράζω, ferveo, bullio.

Ἀναβρέχω, f. ξω, reſorbeo, a. I. ind. opt. ἀναβρέξαιμι, ἀναβροχθεὶς, a. I. part. paſſ. à βρέχω.

Ἀναβωλαξία, γῆ, terra, quæ, dum aratro proſcinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος, gleba, ager, ſolum.

ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, Morſus gallinæ, herba.

Ἀναγγεῖλαι, a. I. inf. act. verbi ἀναγγέλλω, renuntio, narro.

Ἀνάγγειλον, a. I. imperat. act. ab ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, ῶς, ῖ. p. ἀνήγγελκα. a. I. ἀνήγγειλα. a. 2. ἀνήγγελον, p. paſſ. ἀνήγγελμαι. a. 2. paſſ. ἀνηγγέλην, ης, η. ex ἀνὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀναγγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.

Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω. p. ηκα. p. paſſ. ἀναγεγέννημαι. Th. γείνομαι, ſeu γίνομαι, naſcor, gignor.

Ἀναγινώσκω, lego, f. I. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων, p. paſſ. ἀνέγνωσμαι, σαι, ται. a. I. paſſ. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω, noſco, cognoſco.

Ἀναγκάζω, cogo: imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. p. ἠνάγκακα. p. paſſ. ἠνάγκασμαι. a. I. paſſ. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη, neceſſitudo.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, neceſſitas. ἀναγκαίῃ, adv. neceſſario: ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, neceſſarius, amicus: compar. ἀναγκαιότερος, ſuperl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων ab ἀνάγκη, neceſſitudo.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus. ἀναγκαστῶς, coactè, adv. ab

ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάγκα, neceſſitudo, neceſſitas, tormentum. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, neceſſariò: ἀναγκάζω, &c.

* Ἀναγκύλος, ὁ ϗ ἡ, uncus, curvus.

Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint: 3. pl. a. I. ſub. paſſ. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς, dulcis.

Ἀναγνάμπτω, flecto, incurvo, diſſolvo. f. ψω. p. φα. a. I. ψα. a. I. paſſ. φθην.

Ἀναγνεία, ας, ἡ, ſcelus, impuritas, ab ἁγνὸς, caſtus, purus.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω, lego.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα. recognoſco: à γνωρίζω, agnoſco, cognoſco.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, lectio, dat. ἀναγνώσει.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector: ab ἀναγινώσκω, lego.

Ἀναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ανάγοντο, reducti ſunt: imperf. paſſ. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο ab ἀνάγω, reduco.

Ἀναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ την ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, ſententiæ declaratio, renunciatio.

* Ἀναγορεύω, proclamo.

Ἀναγραμματίζω, tranſpoſitis literis ex unâ voce aliam efficere. Hinc ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum tranſpoſitio. Th. γράφω, ſcribo.

* Ἀναγράφω, ſcribo.

ἈΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruticis nomen.

Ἀνάγω, εις, ει, reduco, ſubduco, augeo: f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. paſſ. ἀνῆγμαι. a. I. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, provectus: ex ἀνὰ et ἄγω, duco.

Ἀναγωγὴ, ῆς, educatio: ab ἀνάγω, educo.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumax, malè inſtitutus: hinc ἀναγωγία, defectus diſciplinæ: ab α et ἀγωγή, inſtitutio, diſciplina.

Ἀναγωγέτερον, ου, τὸ, munitio murorum.

Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω, divido.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. I. inf. m. Ἀναδασμὸς, ὁ, diviſio: ab ἀναδάζομαι.

Ἀναδέδρομα, ας, ε, percurri: p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀνεδέδραμεν, ſurſum cucurrimus, I. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδράμαμεν.

Ἀναδείκνυμι, oſtendo: f. ξω. p. χα. a. I. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a. I. ἀνεδείχθην. a. I. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, oſtenſio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέξεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri: Th. δέχομαι, capio.

Ἀναδενδρὰς, ἄδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vel ſurſum ſcandens in arborem: ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον, arbor.

Ἀναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, oſtendiſſe: a. I. inf. act. ſic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι. a. I. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι, oſtendo.

* Ἀναδεσμέω, religo, innecto.

Ἀνάδεσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio, religo, vincio.

Ἀναδέχομαι, excipio: f. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, à δέχομαι, capio.

* Ἀναδέω, religo, corono.

Ἀναδῆσαι, religaſſe: a. I. inf. act. ex ἀνὰ et δέω, ligo.

Ἀναδηχθεὶς, remorſus, a. I. part. paſſ. ἀναδάκνω. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκειν, valdè docere, vel edocere meliora, et dedocere. Th. διδάσκω, doceo, erudio.

Ἀναδίδωμι, reddo: f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδὺς, όντος.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, Reduplicatio, figura: ex ἀνὰ et διπλόω, duplico.

Ἀναδοθεὶς. a. I. part. paſſ. ἀναδοθῆναι. inf. ἀνάδυ, Att. ἀνάδοσο, redde. a. 2. imp. m. ἀνάδυναι. a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι, reddo.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, ſuſceptor, ſponſor: ab ἀναδέχομαι.

Ἀναδραμεῖν, redire, creſcere, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro, creſco.

Ἀναδύω, emergo; et Ἀναδύομαι, reſpuo, recuſo, fugio: ab ἀναδύω, exiſto, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior: a. 2. ἔδυν.

Ἀνάεδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dote carens, indotata: ex α et ἔδνα, ſeu ἕδνα, dos.

Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, tollo.

Ἀναέλπτα, inſperata: pl. ab ἀέλπτος, inſperatus. ab α et ἐλπὶς, ſpes.

Digitized by Google

'Αναζάω, ῶ, *reviviſco*: f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ et ζάω, *vivo*.

'Αναζεῦξαι, *movere*, *diſcedere*: a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *caſtrorum mutatio*.

'Αναζέω, *ebullio*; f. έσω, vel εύσω. p. ηκα, vel εκα. a. 1. part. paſſ. ἀναζεσθεὶς. *fervefactus*.

'Αναζητέω, ῶ, *requiro*; f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. à ζητέω, *quæro*.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur*, 3. ſing. pr. paſſ. ab

'Αναζωγραφέω, ῶ, *depingo*.

'Αναζώννυμι, *ſuccingo*: f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, *cingo*.

* 'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, *ſuccingo*.

'Αναζωπυρέω, ῶ, *exſuſcito*: f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ et ζωπυρέω, *ignem ſopitum ſuſcito*, *refocillo*.

'Αναζωσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, *reviveſco*: f. λῶ. p. ἀματέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον, perf. med. ind. 1. ſing. ἀνατέθηλα. Th. θάλλω, *vireo*, *floreo*.

* 'Αναθαῤῥέω, *fiduciam reſumo*.

* 'Αναθαρσέω, (activè et tranſitivè) *alacritatem de novo addo*, *animos fractos accendo*.

'Αναθείην, ης, η, *retulerim*, a. 2. opt. a. 2. ind. ἀνέθην. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι, *pono*.

'Ανάθεμα, ατος, *anathema*, *exitio æterno deſtinatus*: ab ἀνατίθημι, *ſepono*, *ſeorſum pono*.

'Αναθεματίζω, *exſecror*, *diris devoveo*, *anathema eſſe declaro*: f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι ab ἀνάθεμα.

'Αναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω.

'Αναθέμεν, et ἀναθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναθεῖναι a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Αναθεωρέω, ῶ, *contemplor*: f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός, *ſpectator*.

'Αναθεώρησις, ιος, ἡ, *contemplatio*.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, ſeu *donum quod Deo conſecratur*: ab ἀνατίθημι, *ſepono*.

'Αναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι, *ſepono*.

* 'Αναθορέω, *exſilio*, *proſilio*, *reſilio*.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα, *pecus*, *omne quod alitur*: q. v. item *alumnus*.

'Αναθρώσκω, *inſilio*, *ſaltu conſcendo*: à θρώσκω, *ſalio*.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor*: ab ἀναθυμιάω, *exhalo*. Th. θυμιάω, *ſuffio*.

'Αναιδέα, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ & ἡ, *impudens*.

'Αναιδεία, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia*, *importunitas*: ex α et αἰδώς, *pudor*.

* 'Αναιδῶν, *impudenter*.

'Αναιδείηφι, dat. ſing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.

'Αναίμονες, *exſangues*: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ου, ὁ & ἡ, quod ab α et αἷμα.

'Αναιμωτεὶ, et 'Αναιμωτὶ, adv. *ſine cruore*: ab α et αἷμα, *cruor*.

'Αναίνεαι, *recuſat*: præſ. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. ſing. ἀναίνετο, *recuſabat*, 3. ſing. imperf. ind. Ion. pro ἠναίνετο, ab

'ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *renuo*, *recuſo*: ἀναινομένη, præſ. part. f. g. ab α et αἶνος, *aſſenſio*.

'Αναΐξας, *ſurgens*, a. 1. part. ab ἀναΐσσω, *ſurſum ruo*.

'Αναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀναιρείτω, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

'Αναίρεσις, εως, ἡ, *cædes*: acc. ἀναίρεσιν.

'Αναιρέω, *tollo*, *aboleo*: f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. ſub. ἀνέλω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, *capio*.

'Αναίρειν, *ſuſcipere*, *ſequi*: Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, *ſentio*: f. 1. m. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs *non ſentio*: ab α et αἰσθάνομαι, *ſentio*.

* 'Αναίσθητος, ου, ὁ & ἡ, *carens ſenſu*.

* 'Αναισθήτως, adv. *ſinè ſenſu*.

'Αναισιμοῦν, præſ. inf. *impendere*, *inſumere*. Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, *ſumptus*, *impenſa*.

'Αναΐσσω, *ſurſum ruo*, *ſurgo*: f. ξω. Ex ἀνὰ et ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

'Αναίσχυντος, ου, ὁ & ἡ, *impudicus*: ex α et αἰσχύνω, *pudefacio*.

'Αναίτιος, ου, ὁ & ἡ, *inſons*: ex α et αἰτία, *culpa*, *cauſa*, *crimen*.

'Αναιτίως, adv. *abſque cauſâ*.

'Ανακαθαροῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ἀνακαθαίρω, *repurgo*. Th. καθαίρω, *purgo*.

'Ανακαθίζω, *reſideo*: f. ίσω, p. ἀνακεκάθικα. Ex ἀνὰ et καθίζω, *colloco*, *conſtituo*.

'Ανακαινίζω, *renovo*: f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός, *novus*.

'Ανακαινόω, *renovo*: f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός, *novus*.

'Ανακαιόμενος, *accenſus*: p. [...] ab 'Ανακαίω, *comburo*. Th. κ[...] *uro*.

'Ανακαλέω, et -λέομαι, *incl*[...] *revoco*: à καλέω, *voco*, *nomino*.

'Ανακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies* [...] *ſponſa facie retectâ prodit*: τὰ [...] λυπτήρια, *munus nuptiale*: ex [...] et καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Ανακαλύπτω, *detego*: f. ψω [...] ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. λυμμαι. [...] καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Ανακάμπτω, propr. *reflecto*, [...] *vertor*: f. ψω. p. φα. a. 1. inf [...] νακάμψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω, *flecto*.

'Ανάκανθος, ου, ὁ & ἡ, *ſpinis car*[...] ex α et ἄκανθα, *ſpina*, *ſentis*, [...] *cultas*.

'Ανακάπτειν, *deglutire*. Th. κ[...] πτω, *comedo avide*, *ſpiro*.

'Ανακέαται, Ion. pro ἀνάκειν[...] *dicati ſunt*: 3. pl. præſ. ind. [...] Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Ανάκειμαι, *diſcumbo*. Th. κεῖ[...] *jaceo*.

'Ανακεκραγὼς, *exclamans*: p. p[...] m. verbi ἀνακράζω. Th. κρ[...] *clamo*, *crocito*.

'Ανακεράννυμι, et 'Ανακεραννύ[...]

'Ανακεράω, *commiſceo*, *permiſceo*, [...] *pero*. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

"Ανακες, et 'Ανακοὶ, οἱ, *Caſt*[...] *Pollux*. 'Ανάκειον, τὸ, *eorum* [...] *plum*. 'Ανάκεια, τὰ, *eorum ſ*[...] Ab ἀνακῶς, quoniam *ſedulò* [...] ſulebant Athenienſium qui[...] vel ab ἀνάσσω, *impero*, *regno*.

'Ανακεφαλαιόω, *capita* ſeu *ſum*[...] *repeto*, *ſummatim repeto*: f. ώσ[...] ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. m. ἀν[...] φαλαιόομαι, οῦμαι, *ſub unum* [...] *reduco*, *recolligo*: a. 1. m. ἀνα[...] λαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hi[...]

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recap*[...] *latio*, *redactio in ſummam*.

* 'Ανακεχωρηκέναι, vid. ἀνα[...] ρέω, *recedo*, *redeo*, *revertor*.

'Ανακηκίω, *ſubſilio*: *ſurſum f*[...] ex ἀνὰ et κηκίω, *cum impetu* [...] *po*.

'Ανακινδυνεύειν, *iterum pericl*[...] Th. κίνδυνος, *periculum*.

* 'Ανάκλασις, εως, ἡ, *reflexio*[...]

'Ανακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ[...] ἀνακλίνω, *reclino*.

'Ανακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. [...] paſſ. ἀνακλῖναι, *reducere*, a. 1. i[...] act. ἀνακλίνω, *repono*.

'Ανακλίνω, *repono*, *facio diſcumb*[...] et pro *aperio*: f. νῶ, p. κέκ[...] a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. paſſ. ἀν[...] θην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. [...] νω, *inclino*, *reclino*.

'Ανακοὶ, vide "Ανακες.

'Ανακοίνεο, *communica*: præſ. [...] paſſ. Ion. pro ἀνακοίνου ab

Digitized by Google

Ἀνακοινόω, communico: f. ώσω. p.
.. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι.
Th. κοινός, communis.
Ἀνακομιδέω, f. 1. ήσω, adminiſtro,
.. à κομίζω.
Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſequens,
.. conſentaneus, ineptus: ex α et
..ουθος, conſequens, conveniens.
Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo:
.. ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: à
..ζω, fero, repeto.
Ἀνακομίζω, refero, eveho.
Ἀνακοντίζω, ejaculor, ſurſum ebul-
.. ſubſilio: ab ἀκοντίζω, f. ίσω.
.. jaculor, intorqueo.
Ἀνάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀνή-
κουστος, ſine auditu, imperitus, cui no-
.. : ex α et ἀκούω, audio.
Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello: f.
.. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th.
κόπτω, caedo, ſcindo, pulſo.
Ἀνακράζω, exclamo: à κράζω. f.
..
Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus: pro
ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. paſſ. à κε-
ράννυμι, miſceo.
... ſuſpenderunt: 3. pl.
.. ind. act. Ion. pro ἀνεκρέμασαν.
..., ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part.
..
Ἀνακρίνω, quaeſtionem habeo, ſcru-
.. judico: f. ινῶ. perf. ἀνακέ-
.. a. 1. ἀνέκρινα. praeſ. paſſ.
ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, in-
..: p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνε-
... Th. κρίνω, judico, cerno.
..
Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquiſitio.
Ἀνακρούομαι, ἐπὶ πρύμναν, pede-
.. recedere. Th. κρούω, percutio,
..
Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ, rex.
Ἀνακτάομαι, fut. ήσομαι, recreo,
..
Ἄνακτι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ,
..
Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf.
.. ἀνακτᾶσθαι, praeſ. inf. Ex
..ομαι, recreo.
Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio.
Ἀνακυκλισμὸς, ου, ὁ, circumvo-
..
Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium. ἀνακ-
..ος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis, ab ἄναξ,
..
Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.
Ἀνακύκλησις, εως, ἡ, circulatio.
Ἀνακυλίω, f. ίσω. p. κα, provolvo,
.. revolvo. Th. κυλίω,
volvo.
Ἀνακυμβαλιάζω, cum ſonitu evertor,
.. à κυμβαλίζω, cymbalum
.. Th. κύμβος, cavitas.
Ἀνακύπτω, erigo, ſurrigo, oculos,
.. attollo, ut aves cum bi-
.. ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω,
..

* Ἀνάκωλοι δρομάδες, dromades cameli; qui brevia habent crura.

Ἀνακῶς, adv. ſedulò, ab α priv. et ἀκῶς, antiquò, quod eſt ab eodem vocabulo, unde ἀκὴν, unde colligitur fuiſſe in uſu ἀκὸς, ἡ, ὸν, ſedatus, tranquillus; regiè, regum more. Ern.

Ἀνακωχεύω, navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermiſſio, quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo, teneo.

* Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio, pro ἀνοχή.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἀναλαμβάνω, recipio: f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβὼν, a. 1. paſſ. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, fut: ψω. reſplendeo, inflammor. Th. λάμπω, ſplendeo.

Ἀναλγὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, ſine dolore.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α et ἄλγος, dolor.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. praeſ. paſſiv. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, lego, colligo.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo: et Ἀνάληψις, εως, ἡ, ſurſum receptio: ex ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, diſcalceatus: ex α et ἤλιψ, ἡ calceus.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, praeſ. part. f. g. verbi.

Ἀναλίσκω, conſumo, deſtruo: f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, a. 1. ἀνήλωσα. Th ἁλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, et Ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inſtrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab. ἄναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, impotens: ex α et ἀλκή, robur.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio: ex ἀνὰ, et λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, aeſtimo: f. ίσομαι ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

* Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Ἀναλόγως, proportionalitèr: adv. ab ἀνάλογος, ὁ ϗ ἡ, conſentaneus. Vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſulſus: ex α et ἅλς, ſal.

Ἄναλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non augeſcens, inexplebilis, non ſalitus: ex α priv. et ἄλδω, augeo; vel ἄλω, alo, vel ἅλς, ſal.

Ἀναλυέμεν, praeſ. inf. Ion. pro ἀναλύειν, reſolvere. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio: item remigratio.

Ἀναλύω, reſolvo: item revertor: f. ύσω. p. κα. a 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, ſolvo.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. ſic et ἀνάλωσα. a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται ab ἀναλίσκω, conſumo.

* Ἀνάλωμα, τος, τὸ, ſumptus. Hinc

Ἀναλώματα, impenſae: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω, impendo.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, θέντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναλίσκω, deſtruo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impenſa, conſumptio: ab ἀναλίσκω, impendo.

Ἀνάλωτος, ὁ ϗ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, expugnabilis.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per: à μαιμάω, impetu feror.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt: ex α et ἅμαξα, plauſtrum.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, innocens: ex α, et ἁμαρτάνω, pecco, erro.

Ἀναμάσσω, vel ττω, fut. ξω. abſtergo, eluo. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam inſtaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti ſunt: 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνὰ et μίγνυμι, miſceo.

Ἀναμένω, expecto: f. μενῶ. p. νηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. ſub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt medius in aliquo loco, intermedius. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus: à μεστὸς, plenus.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, inſidias diſponere: et qu. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμίγνυμι, et -γνύω, immiſceo, permiſceo, f. ίξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco: f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. paſſ. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ et μνάομαι, memoro, recordor.

Ἀναμὶξ, mixtim, promiſcuè: adv. ex ἀναμίγνυμι.

Ἀναμίσγεται, commiſcetur: 3. ſing. praeſ. ind. paſſ. ex ἀνὰ et μίσγομαι, miſceor.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, veſtitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo, q. v.

Ἀναμνάω, ſuggero, admoneo: f.

Digitized by Google

ήσω. p. κα. à μνάω, *in memoriam revoco.*

Ἀναμνήσεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἀναμνησθεὶς, part. aor. 1. paſſ. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio:* ab eod. th.

Ἀναμορμύρω, *cum murmure bullio:* à μορμύρω, *murmuro, ferveſco.*

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè dubius.* Ex α priv. et ἀμφίλεκτος, *in controverſiâ poſitus.*

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indubius:* ex α et ἀμφίλογος. Ἀναμφιλόγως, *ſine dubio.*

Ἀναμφισβήτητος, ου, *ambiguus.* ἀναμφισβητήτως, *ambiguè,* adv. ex ἀνὰ, et ἀμφισβητέω, *controverſor.*

Ἀνανδρία, ας, ἡ, *ignavia:* ex α et ἀνδρεία, *fortitudo.*

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parum virilis:* ex α priv. et ἀνὴρ, *vir.*

* Ἀνάνδρως, adv. *timidè, ignavè.*

Ἀνανεόω, *renovo:* f. ώσω. p, νενέωκα. Th. νέος, *novus.*

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω. *renuo:* f. σω. p. κα. Th. νεύω, *nuo.*

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, *arrectio, ſuſpectus.*

Ἀνάνεωσις, ίως, ἡ, *renovatio.*

Ἀνανήφω, *mentis ſanitatem recipio:* f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, *ſobrius ſum.*

Ἀνανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias;* q. interpret. *Dominus commiſeratus fuit.*

Ἄναντα, τὰ, *acclivia:* Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo.*

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui contradici nequit:* ex α et ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur:* ſed ἀντιῤῥέω non eſt in uſu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. *ſine contradictione.*

* Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nullus eſt æmulus.*

Ἀναντλέω, ῶ, *extantlo.*

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu.* adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, *perficio.*

ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex.*

Ἆναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι. a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω, *impero, regno.*

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, *exſicco.* Th. ξηραίνω, *ſicco.*

* Ἀναξιόλογος, *non memorabilis, indignus qui memoretur,* ab α priv. ἄξιος et λόγος.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior:* ab ἀνάξιος, et πάσχω, *patior.*

Ἀνάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus:* ex α priv. et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara:* ab ἀναξιφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, *in cithara regnans.* Epith. Hymni, Pind. Ex ἀνάσσω, et φόρμιγξ, ἡ, *cithara.*

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, *ſubligaculum, bracca,* ἀναξυρίδες, *tibialia.* Ex ἀνὰ et σύρω.

Ἀνοίγεσκον, *aperiebant,* imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω, *aperio.*

* Ἀναπαιδευτότερος, α, ον, *omnis diſciplinæ expers.*

Ἀναπαίζω, *illudo:* cum dat. f. ξω, vel σω. p. χα, vel κα. a. 1. ξα, vel σα. Th. παίζω, *ludo.*

Ἀνάπαλιν, *è contrario.* Th. πάλιν, *iterum, rurſus.*

Ἀναπάλλω, *vibro,* a. 1. part. ἀναπήλας, a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. et per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω, *vibro.*

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, *aſpergere gratiam alicui,* pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω, *ſpargo.*

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, *quies, diverſorium, ceſſatio:* ab ἀναπαύω, *quieſco.*

* Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, *requies, intermiſſio a labore.*

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies:* ab eod.

Ἀναπαύω, *quieſco, ceſſo a re aliquâ, reficio, refocillo:* f. σω. p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω, *ceſſo a re aliqua.*

Ἀναπείθω, *perſuadeo,* f. σω. p. κα. Th. πείθω, *ſuadeo.*

Ἀναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior,* f. άσω, p. ακα.

Ἀναπέμπω, *remitto,* f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

Ἀναπεπλήρωνται, *completa ſunt:* 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

Ἀναπεπταμένος, η, ον, *apertus,* p. part. paſſ. per Sync. pro ἀναπεπετάμενος, vel ἀναπεπετασμένος, ab ἀναπετάω, ἀναπετάζω, ἀναπεταννύω, vel ἀναπετάννυμι, *aperio, expando, explico:* vel ut alii volunt, part. p. paſſ. ab ἀνίπταμαι, *avolo, ſubvolo, revolo, ſurſum volo.*

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, *qui diſcubuit,* p. part. act.

Ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. paſſ. f. g.

Ἀνάπεσαι, 2. ſing. a. 1. m. imp. *accumbe:* Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, *aperio:* a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, *pando.*

Ἀναπέφηνα, *viſus ſum,* p. 2 ... ἀναφαίνω.

Ἀναπήγνυμι, *ſuſpendo, ſuffigo* ... πηγνύω, *compingo.*

Ἀναπηδάω, *exilio,* f. ήσω, p. ...

Ἀναπηδήσας, a. 1. part. act ...

Ἀνάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutilus* ... πηρὸς, *mutilus, mutus.*

Ἀναπιμπλάναι, præſ. inf. a... πίμπλημι, *impleo.*

Ἀναπίσσω, *diſſimulo, re...* 1. m. ἀνεπισάμην, ω, ατο, a... med. imper. ἀνάπισαι, a. ... ind. ἀνεπισάμην. Th. πίσσω... do.

Ἀναπιτνάμεν, Ion. et Dor. ἀναπιτνάναι, præſ. inf. ab ἀν... νημι, *expando, explico:* ab ἀ... πιτάω, *pando.* Hinc

Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. ἀναπιτναμένη, ης, *ſupina.*

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. nom. pl. ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττ... πλάσσω. *fingo facio.* Th. πλ... *fingo, ſimulo.*

Ἀναπλίκοντι, Dor. pro ἀν... κουσι, *implicant,* 3. pl. præſ. act. Th. πλίκω, *plico.*

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab... πλέω, *ſolvo è portu, renaviga...* πλέω, *navigo.*

Ἀνάπλεως, ὁ καὶ ἡ, Ion. et... pro ἀνάπλεος, *plenus.* Th. ... *plenus.*

Ἀναπλήθω, f. σω, *impleo.* ... πλήθω.

Ἀναπληρόω, ῶ, *compleo:* f. ... p. ωκα. a. 1. ind. act. ἀνεπλ... ex ἀνὰ et πληρόω, *impleo.*

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, *ſuppl...* tum.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. ac... ἀναπλήθω, *impleo.*

Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, ... gatio.

Ἀναπλώειν, Ion. id quod ... πλεῖν, *ſolvere portu:* quod à ... ſeu πλῶμι, q. v.

Ἀναπνέειν, *reſpirare, recrear...* πνέω, *ſpiro.* Hinc

Ἀνάπνευσις, ιως, ἡ, *reſpirati...* laxatio.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ...* rans: ex α et πνέω, *ſpiro.*

* Ἀναπνέω, f. εύσω, *reſpiro.*

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *reſpiratio.*

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indemonſtrabi*lis.

Ἀναποδίζειν, *pedem referre, ...* ter *examinare:* quod à ... gradior.

* Ἀναποδίζω, *retrocedo.*

Ἀναποδισμὸς, ῦ, ὁ, *diligens ...* tio, *regreſſus.*

Ἀναποιέω, ῶ, *formo, efficio,* ... p. ηκα. Th. ποιέω, *facio.*

Digitized by Google

...τιμος, ὁ ϗ ἡ, *ſine pretio*: ex
...iv. et ἄποινον, *pretium redemp-*
...

...ναλίζω, Poët. pro ἀναπαλλεῖν,
...re in animo. Th. παλλέω, *verſo*.
...πολόγητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexcuſa-*
...: ex α et ἀπολογέομαι, *excuſo*.
...ρύω. f. σω. a. 1. part. ἀνα-
...ς, *cum gemitu effundens*. Th.
..., *incendo*.
...ρίζομαι, *reſecor*: ex πρίζω,
..., *ſindo*.
...ρισθαι vide ἀναπτῆναι.
...ποιογορίζω, *alis me ſuſcito*.
...ρῶν, *animum addere, in ſpem*
..., præſ. inf. act. contr. pro
...ρόειν. ab
...ρόω, ῶ, fut. ώσω, perf.
..., *pennis*, ſeu *alis inſtruo*; exci-
...ſuum addo, in ſpem præ-
...m levem et temerariam eri-
... Ex ἀνὰ et πτερόν, ῦ, τὸ, *ala*,
...

...ῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπτη-
..., *ſubvolo*, quod ab ἵπτη-
... 1. act. ἔπτην. inf. πτῆναι.
... ας, a. 2. m. ἐπτάμην. inf.
... part. πτάμενος. præſ.
... ἵπταμαι. præſ. inf. med. ἵπ-
... f. 1. ind. m. πτήσομαι. ab
...ſiore πτάω, *volo, as*.
'Αναπτοίομαι, ῦμαι, *conſternor*,
...ὰ et πτοίω, *terreo, terrefacio*,
...

...ομαι, *circumjicio, induo*, ex
... ἅπτω, *tango, accendo, necto*.
...μένου *accenſæ*, gen. ſing.
... præſ. part. paſſ. ab ἀνάπτω,
...

...ξας, ὁ, a. 1. part. ab
...ύσσω, *explico*, f. ξω. p. ἀν-
...χα, a. 1. ἀνέπτυξα. Th.
..., *plico*.
...ω, *accendo*, f. ψω. p. ἀνῆφα.
... a. 1. paſſ. ἀνήφθην.
...

...ος, ὁ ϗ ἡ, *pervulgatus*,
... *nihil innotuit*. Th. πυνθάνο-
...

...ω, Dor. pro 'Ανάπω, gen.
..., ε, ὁ, Siculi fluvii no-
...

..., et ἀνάπωσις, εως, ἡ·
... ἀνάπωτις, et per Sync.
..., *maris et aquarum receſſus*.
..., *poto, bibo*.
..., *qui ſuſtulit*, Att. pro
..., p. part. act. verbi ἀναι-
... Th. αἱρέω, *capio*.
..., ε, ὁ ϗ ἡ, *male articula-*
... *compactus*: ab α priv.
..., *articulus*.
..., ε, ὁ ϗ ἡ, *innumera-*
... ex α et ἀριθμητὸς, *numerabi-*
... Th. ἀριθμὸς, *numerus*.
..., ε, ὁ ϗ ἡ, *qui nondum eſt*
...: ex α et ἄριστον, *prandium*.

'ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ε, ὁ, piſcis de ge-
nere concharum.

'Ανάρμοστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incongruus*:
ex α priv. et ἁρμοστὸς, *aptus*.

'Αναρπάσας, a. 1. part. act. m. g.
ab

'Αναρπάζω, f. σω, vel ξω, *ſurſum*
rapio: indè

'Ανάρπαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *raptus*. Th.
ἁρπάζω, *rapio*.

'Αναῤῥαγήσεσθαι, *erupturum eſſe*.
f. 2. inf. paſſ. ab ἀναῤῥήγνυμι, *e-*
rumpo. Vide ἀναῤῥήξειν.

'Αναῤῥαιρηκὼς, part. perf. act.
Ion. pro ἀνῃρηκὼς, *qui ſuſtulit*; à
recubo, ἀναιρέω, *tollo*. Th. αἱρέω,
capio.

'Αναῤῥήξειν, f. 1. inf. act. ἀναῤῥῆξαι,
a. 1. inf. act. ab ἀναῤῥήσσω, vel
ῥήγνυμι, *diffindo, defringo, dirumpo,*
erumpo, conſero ſc. pugnam, f. ξω.
p. χα.

'Αναῤῥιπτέω, ſive ἀναῤῥίπτω, *ſur-*
ſum jacio, f. ψω. a. 1. ἀνέῤῥιψα.
Th. ῥίπτω, *jacio*.

'Αναῤῥοιβδέω, f. ήσω, *reſorbeo cum*
ſonitu. Th. ῥοῖζος, *fluctus vehemens,*
impetus.

'Αναῤῥωγὼς, ὁ, *apertus, hians*, p.
part. m. Ion. pro ἀνεῤῥωγὼς, ab
ἀναῤῥήγνυμι.

'Αναῤῥωσθέντες, *revaleſcentes*, a. 1.
part. pl. paſſ. ab ἀναῤῥώννυμι, *ro-*
bur priſtinum reddo.

'Ανάρσιος, ε, ὁ, *implacabilis, qui*
cum altero non convenit: ex α priv.
et ἀρῶ, *apto*.

'Αναρτάω, *ſuſpendo*, f. ήσω. p. ηκα.
idem cum ἀρτάω, *ſuſpendo, in al-*
tum tollo.

'Ανάρτυτον, ε, τὸ, *inconditum*: ex
ἀρτύω.

'Αναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *ſta-*
tus reip. ubi nullus eſt magiſtratus, ab

"Αναρχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *principio* vel
principe carens: *ſoluta licentia*: ex
α priv. et ἀρχὴ, *principium*, ſeu
principatus.

'Ανασείω, *concutio, quatio, concito*:
f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th.
σείω, *quatio*.

'Ανασεσυρμένος, ἡ, ὸν, *obſcœnus*: p.
part. paſſ. ab ἀνασύρομαι· vide ἀ-
νασύρειν, *detegere*.

'Ανασκάπτω, f. ψω. p. φα, *effodio,*
evello radicitùs: ex ἀνὰ et σκάπ-
τω, *fodio*.

'Ανασκευάζω, *labefacto, deſtruo, re-*
futo: *reſtauro, readifico, vaſa colli-*
go, migro. f. άσω. p. ακα. p. paſſ.
ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνα-
σκευαστέον. 'Ανασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *de-*
ſtructivus, refutatorius.

'Ανασκευὴ, ῆς, ἡ, *deſtructio, refu-*
tatio: dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th.
σκεῦος, *inſtrumentum*.

'Ανασκολοπίζω, *in crucem tollo, ſuſ-*
pendo, palo affixum tollo. Th. σκό-
λοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus*.

'Ανασπάω, *ſurſum trabo, retraho*:
f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ.
ἀνεσπάσθην. 3. ſing. p. ind. paſſ.
ἀνέσπασται. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ ϗ
ἡ, *qui retrahitur*. Th. σπάω, *tra-*
ho.

"Ανασσα, ης, ἡ, *regina*: ab ἄναξ,
rex.

'Ανάσσατε, Dor. pro ἀνάσσετε,
imperate.

'Ανάσσει, 3. ſing. præſ. ind. act.
ab ἀνάσσω, *regno*.

'Ανασσείσασα, *quatiens*: a. 1. act.
part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, *qua-*
tio. Th. σείω, *quatio*.

'Ανασσέμεν, præſ. inf. act. Ion.
pro ἀνάσσειν. "Ανασσε, præſ. imp.
"Ανασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασ-
σον, 1. ſing. vel 3. plur. ind. im-
perf. act. ab

'Ανάσσω, εις, ει, f. ξω, p. χα, *im-*
pero, regno.

'Ανάστα, *ſurge*, a. 2. imperat. act.
pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι.

'Ανασταδὸν, *ſtando deſuper*: adv.
ab eod.

'Ανασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμέ-
νος, *ſublatus*, p. part. paſſ. ab ἀνα-
στέλλω. Th. στέλλω, *mitto, orno*.

'Ανασταλύζειν, apud Anacreontem
pro ἀναστενάζειν, *gemere*.

'Αναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα,
exſurgens: a. 2. act. part. ab ἀνί-
στημι, *exſurgo*.

'Ανάστασις, εως, ἡ, *reſurrectio, ex*
ſedibus ſuis expulſio. 'Ανάστατος, ε,
ὁ ϗ ἡ, *ex ſuis ſedibus expulſus*. Hinc

'Αναστατόω, ῶ, *ſtatim ſubverto, ad*
ſeditionem concito. f. ώσω. p. ἀνεστά-
τωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι,
exſurgo.

'Ανασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in*
crucem attollo, de novo crucifigo: f.
ώσω. p. ωκα. Th. σταυρὸς, ὁ, *crux*.

"Αναστε, per Sync. ex ἀνάστητε, 2.
pl. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι, *ex-*
ſurgo.

'Αναστείλασα, *contrahens*: a. 1.
part. act. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhi-*
beo: ex ἀνὰ et στέλλω, *inhibeo, con-*
traho.

'Αναστενάζω, *altè ingemiſco*: f. άξω.
p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω,
et στενάχω, vel -άζω, *ingemiſco*.

'Αναστεναχω, *graviter ſuſpiro*: Th.
στενάχω, *gemo*.

'Αναστῇ, a. 2. ſub. act. 3. ſing. ab
ἀναστῶ, ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a.
2. ind. act. 1. ſing. ab ἀνίστημι. f.
ἀναστήσω.

'Ανάστημα, τος, τὸ, *erectio, ſubſtan-*
tia: ab ἀνίστημι, *erigo*.

'Αναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσα-
σα. a. 1. part. act. f. g. 'Αναστή-
σειεν, *dimoveret*, a. 1. act. 3. ſing.

Digitized by Google

opt. Æol. ἀνάστητι, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. ſing. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι.

'Αναστεναχίζω, *vehementer ſuſpiro:* vel *ingemiſco:* à στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo.*

'Αναστρατοπεδεύω, f. εύσω. p. ευκα, *caſtra moveo.*

'Αναστρέφω, *revertor, ſubverto, converſor:* f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην, p. m. ἀνέστροφα. Hinc

'Αναστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio.* Th. στρέφω, *verto.*

'Αναστρωφᾶν, *convertere:* præſ. inf. act. ab ἀναστρωφάω, à στρωφάω, *verſo.* Th. στρέφω, *verto.*

'Ανασύρειν, *veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare, detegere.* Th. σύρω, *traho.*

'Ανασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *reſurgo ex lapſu,* vel *morbo:* f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *proſterno.*

'Ανασχάζειν, *repellere.* Vide Σχαθέειν.

'Ανασχεθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo.* Th. ἔχω.

'Ανασχέο, *ſuffer:* imp. 2. ſing. a. 2. med. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνάσχω, vel ἀνίχω, ἀνασχὼν, a. 2. part. act. hinc

'Ανασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Ανασχίζω, f. ίσω, p. ικα, *divido, ſindo.* Th. σχίζω, *divido.*

'Ανασχοίμην, 1. ſing. a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. 2. a. med. ἀνασχὼν, part. a. 2. act. ab ἀνίσχω, *tolero.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Ανασώσασθαι, *recuperare;* a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω, *ſervo.*

'Ανατάσσομαι, *compono:* f. άξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην ex τάσσω, *ordino.*

* 'Ανατατικὸς, ἡ, ὸν, *extenſus, porrectus, vehemens, minax, contumelioſus jactator.*

'Ανατείνω, *extendo.* Th. τείνω, *tendo.*

'Ανατελεῖ, *germinabit:* 3. ſing. f. 1. ind. act. ab

'Ανατέλλω, *facio oriri, exorior:* f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. ſub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

'Ανατετμημένος, η, ον, *diſſectus, reſectus,* part. perf. paſſ. ab

'Ανατέμνω, *diſſeco, incido,* f. 1. act. τεμῶ, p. τέτμηκα, f. 1. paſſ. τμηθήσομαι, p. paſſ. τέτμημαι, f. 2. act. ταμῶ, p. med. τέτομα.

'Ανατιθέασι, *transferunt:* 3. pl. ind præſ. act. pro τιθέασι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. 'Ανατίθεμαι, *repono, expono,* ἀνατίθενται, 3. pl. ind. præſ. paſſ. ἀνθέμην, σο, το, 1. ſing. a. 2. m. ἀνατιθέτω, 3. ſing. præſ. imp. act. ab

* 'Ανατίθημι, f. 1. act. θήσω, p. act. τέθεικα, *ſurſum pono, impono.*

'Ανατιμᾷν, contr. pro ἀνατιμάειν, ab 'Ανατιμάω, ῶ, f. ήσω, *augeo pretium, ſupra modum magni facio:* Ex ἀνὰ, et τιμή.

'Ανατιναγμὸς, ῦ, ὁ, *concuſſio.*

'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præſ. vel a. 2. act. ab ἀνάτλημι, *perfero.*

'Ανατλάσας, a. 1. part. Th. ταλάω, *tolero, ſuſtineo.*

'Ανατμηθεὶς, *ſectione apertus:* a. 1. part. paſſ. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, *ſeco, ſcindo.*

'Ανατολὴ, ῆ, ἡ, *ortus, oriens:* a. p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω, *oriri facio.*

* 'Ανατολικὸς, ἡ, ὸν, *orientalis.*

'Ανατομὴ, ῆς, ἡ, et 'Ανατομία, ας, ἡ, *diſſectio,* præcipuè *corporis humani:* a. p. med. ἀνατέτομα, verbi ἀνατέμνω, *diſſeco.* Undè

'Ανατομικοὶ, *proſectores,* ab ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, *ad anatomen pertinens, anatomicus.* Th. τέμνω, *ſeco.*

'Ανατρέπω, *ſubverto:* ἀνατρέπομαι, *proſternor.* Th. τρέπω, *verto.*

'Ανατρέφω, *nutrio, alo:* f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. ἀνατέτροφα. p. paſſ. ἀνατεθραμμαι, *educatus fui,* a. 2. paſſ. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.

'Ανατρέχω, *erigor in altum, creſco, recurro:* f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, *everſio:* ab ἀνατρέπω, *ſubverto, everto.*

'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio:* ab ἀνατρέφω, *educo, nutrio.*

'Ανατυπόω, et -πόομαι, *imaginor,* f. ώσω. p. ωκα.

"Αναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α et αὐδὴ, *vox.*

"Αναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers:* ab α et αὔω, *clamo.*

"Αναυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ſine aurâ:* ex α priv. et αὖρα, *ventus levior, aura.*

'Αναῦσαν, Dor. pro ἀνῆσαν, *acclamarunt;* 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω. 'Αναύξας, Dor. pro ἀναύσας, part. Th. αὔω, *clamo.*

'Αναφαίνω, *oſtendo:* præſ. imp. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præſ. paſſ. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, *apparui.* Th. φαίνω, *oſtendo.*

'Αναφαίρετον, *quod auferri non poteſt:* ab α et ἀφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, *auferendus;* ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio.*

* 'Αναφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, rec... vus.*

'Αναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

'Αναφανδὸν, *aperte, manifeſte, p... lam:* ab ἀναφαίνω, *oſtendo.*

'Αναφανέντες, a. 2. part. p... nom. pl. ab ἀναφαίνω.

'Αναφέρω, *offero, ſubduco;* f. ἀ... σω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνήνεγ... a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. T... φέρω, *porto, fero.*

'Αναφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀνάπτω, *accendo.*

'Αναφλεχθῆναι, *excandeſcere:* a. inf. paſſ. ab ἀναφλέγω. Th. φ... γω, *uro.*

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio:* ab ἀ... φέρω, *refero, offero.*

'Αναφορεὺς, έως, ὁ, *vectis, baja...*

'Αναφράσσω, vel -άττω, f. ξω... *ſtruo, obſepio, occludo, aperio, exp... quod ſepto clauſum erat.*

'Αναφροντίζω, *aliquid animo ... volvere:* Th. φροντίζω, f. ίσω, ... *gito.*

'Αναφύρω, idem quod φύρω, ... *ceo.*

'Αναφύομαι, *renaſcor:* à φύω, ... *duco.*

'Αναφυσιόωντες, præſ. part. P... pro ἀναφυσιῶντες ab ἀναφυ... quod à φυσιάω, *anhelo.* Th. φ... *flo, ſufflo.*

'Αναφωνέω, -ῶ, *exclamo:* f. ... p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώ... Th. φωνὴ, *vox, ſonus.*

'Αναχάζομαι, *retrocedo:* præſ. med. 'Αναχάσσασθαι, a. 1. inf... Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀ... άζω, *recedo.* Th. χάζω, *reced... cedere facio.*

'Αναχάσκων, *adaperiens, hians...* ἀναχάσκω, *hiſco, dehiſco.*

'Αναχθ', pro ἄνακτα, *regem:* ... ſing. ſequente aſpiratione: ἄναξ, *rex.*

'Αναχθεὶς, θέντος, a. 1. part. ... Th. 'Ανάγω, *reduco.*

'Αναχυθεὶς, ὁ, *redundans:* ... part. paſſ. verbi ἀναχέω, *ref...* Th. χέω. Hinc

'Ανάχυσις, εως, ἡ, *profuſio.*

'Αναχωρέω, -ῶ, *recedo, ſecedo...* ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. ἀναχωρήσας. Hinc

'Αναχώρησις, *reditus.* Th. χ... *ρέω, vado, proficiſcor.*

'Ανάψης, *affigas;* a. 1. ſub. 2. ſing. ab ἀνάπτω. f. ψω. ind. act. 1. ſing. ἀνῆψα. ἀνάψας, αντος; ex ἅπτω, *necto, ... go, accendo.*

'Αναψῦξαι, a. 1. infin. ab 'Α... χω, *refrigero, recreo.* f. ξω. ... ἔψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ... ψύχω. Hinc

Digitized by Google

...ψυχὴ, ῆς, ... refrigeratio.
...ς, ὁ ϗ ἡ, qui augeri non ...
...ῶ, act. Dor. Sync. pro ἀνα-... 3. ſing. a. 2. opt. agnoverit, ... verbo ἀναγνώσκω, agnoſco.
ΑΝΔΑ'ΝΩ, placeo: imperf. ἥν-... ἅδον, q. ab ἅδω. p. m. ... Att. ἑαδα.
...ſθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, ... Th. δέω, ligo. Sic ἀνδη-... a. 1. part. m. pro ἀναδη-...
...vitta; Poët. pro ἀναδε-... Th. δέω, ligo.
...ΗΡΟΝ, ου, τὸ, ſummitas, cacu-... ſupr ſlavii.
... vide in ἀνδεῖσθαι, ...
..., lapidi genus, Poët. pro ...
..., pro ἀνάδιχα, diviſim, ... ἢ δίχα, bifariam, abſque, ...
..., pro ἄνδρα, acc. ſing. ἄνδρες, ... et ἀνδράσι, dat. pl. ... et Ion. ab ἀνὴρ, vir.
...ημα, ατος, τὸ, virile fa-...
..., ας, ἡ, ſtrenuitas: ab ... virum me præbeo, qu. ... ἔργα.
..., ὁ ϗ ἡ, qui ſtrangu-... : ab ἀνὴρ et ἄγχω, ...
..., ων, τὰ, ſpolia homini ... : ab ἀνὴρ et ἄγρα, præda, ...
..., adv. Poët. pro κατ' ... : ab ἀνὴρ, vir.
..., Metaplaſm. pro ...
..., 3. pl. ind. f. 1. ..., Att. pro ..., mancipabuntur, ſeu ... rapientur: ab ἀνδρα-... quod ab
..., ου, τὸ, mancipium: ab ... πες, pes.
..., ῦ, ὁ, plagiarus:
..., mancipo: f. ίσω, p. ... p. paſſ. ἀνδραποδίσμαι ... mancipium.
..., ὁ ϗ ἡ, viro ponde-... ἀνὴρ et ἄχθος, pondus,
..., ἡ, portulaca, herbæ ... Angl. PURSLAIN.
..., ὁ, Andreas: nomen ... Animoſus.
..., fortitudo: ab ἀνὴρ.
... ἀνδρεῖος, α, ον, virilis: ... comp. ἀνδρειότε-... ἀνδρειότατος, η, ον, ab

'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, viricida: epithet. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, occido.

'Ανδρείως, adv. viriliter.

'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus, præſ. part. paſſ. a verbo ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνήρ.

'Ανδρέων, gen. pl. Ion. pro ἀνδρῶν, virorum: ἀνδρεώθωσι, Ion. pro ἀνδρώθωσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo.

'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.

'Ανδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua: ab ἀνήρ.

'Ανδριαντοποιὸς, ου, ὁ, qui ſtatuas facit: ab ἀνδριὰς et ποιέω, facio.

* 'Ανδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua: ab ἀνήρ.

'Ανδρίζομαι, maſculè me gero: f. ίσομαι, p. ἠνδρίσμαι, ab ἀνήρ, vir, homo.

'Ανδρικὸς, ή, ὸν, virilis: compar. -κώτερος, ſuperl. -κώτατος.

'Ανδρίον, ου, τὸ, parvus vir, homuncio: Dim. ab ἀνήρ, vir.

'Ανδριστὶ, virorum more: ab eod. Th.

'Ανδροβρὼς, ῶτος, ὁ, qui viros vorat, teliſque ſuis interficit. Pro eodem dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ et βορά, pabulum.

'Ανδρογόνος, ου, ἡ, viripara, quæ parit maſculum: ab ἀνὴρ et γένομαι, gigno.

'Ανδρόγυνος, ου, ὁ, ſemivir, ſemifœmina: ab ἀνὴρ et γυνή.

'Ανδροδάμαν, τὴν, mariti domatricem: acc. ſing. ab ἀνδροδάμα, ας, α, Dor. pro ἀνδροδάμη, ης, ἡ, viri domitrix. Ex ἀνὴρ et δαμάω, domo. Sic et

'Ανδροδάμας, ου, ὁ, qui viros domat.

'Ανδροθεὰ 'Αθάνα, fortiſſima Minerva.

'Ανδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ et κάμνω, laboro.

'Ανδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum: ἀνδροκτασίᾳ, dat. ſing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ et κτείνω, occido.

'Ανδρόμεος, εα, εον, virilis, humanus. Th. ἀνὴρ, vir, homo.

'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Victor.

'Ανδρολογία, ας, ἡ, virorum delectus.

'Ανδρὸς, gen. ſing. ab ἀνὴρ, vir.

'Ανδροῦσθαι, præſ. inf. paſſ. virum fieri: ἀνδρωθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, ſtatua quæ viri et ſphingis figuram habet.

'Ανδροφαγέω, -ῶ, humanâ carne veſcor. ex ἀνὴρ et φάγω, edo, comedo.

'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ et φένω, occido.

'Ανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo.

'Ανδρύνομαι, in virum excreſco, adoleſco.

'Ανδρώδεις, fortes, ſtrenui: nom. pl. ab

'Ανδρώδη, virilem: acc. ſing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, ab ἀνήρ.

'Ανδρωδῶς, adv. viriliter, fortiter, ſtrenuè.

'Ανδρῷος, ῴα, ῷον, ad virum pertinens.

'Ανδρών, ῶνος, ὁ, pars domus viris propria.

'Ανδρωθεὶς, ὁ, vir factus: a. 1. paſſ. part. ab

'Ανδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ, vir.

'Ανδύεται, 3. præſ. ind. med. Poet. pro ἀναδύεται.

"Ανδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, reddidit; 3. ſing. a. 1. ind. act. Th. δίδωμι, do.

'Ανεβάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. med. vel paſſ. ἀνεβάλλοντο, 3. pl imperf. ind. med. vel paſſ. ab ἀναβάλλομαι, differo.

'Ανέβη, conſcendit: 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.

* 'Ανεβιβάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, fut. άσω, aſcendere facio: vid. ἀναβαίνω.

'Ανεβορβόρυξαν, exclamarunt: 3. pl. a. 1. ind. act. à verbo ἀναβορβορύζω, exclamo.

'Ανέβραχε, inſonuit: a. 2. ind. act. 3. ſing. verbi ἀναβρέχω, inſono.

'Ανέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοάω, clamo.

'Ανεγείρω, f. ερῶ, excito ſurſum, ædifico.

'Ανέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α et ἔγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accuſatus.

'Ανεγνάμπτοντο, flectebantur: 3. pl. ind. imperf. paſſ. à γνάμπτω, pro κάμπτω, 1. ſing. ind. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.

'Ανεγνωρίσθη, agnitus eſt: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω, quod à γνωρίζω, agnoſco.

'Ανέγνωσμαι, 1. ſing. ind. p. paſſ.

'Ανεγνώσθην, 1. ſing. a. 1. paſſ.

'Ανέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναγινώσκω, agnoſco.

'Ανέγρετο, concitata eſt: 3. ſing. ind. imperf. paſſ. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω, excito.

Digitized by Google

'Ανδέγμεθα, plusq. p. paſſ. ind. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, *ſuſcipio*, pro ἀνδεδέγμεθα, per Sync.

'Ανδεῖξαι, a. 1. ind. act. 3. ſing. ab ἀναδείκνυμι, *oſtendo, demonſtro*.

'Ανδέξατο, *ſuſcepit*: 3. ſing. ind. a. 1. m. ab ἀναδέχομαι: ex ἀνὰ et δέχομαι, *capio*.

'ΑΝΕ'ΔΗΝ, *licenter, impunè*; adv. q. ab ἀνίημι, *laxo, emitto*.

'Ανέδρακον, *ſuſpexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. per Metatheſ. pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω, *ſuſpicio*: ab ἀνὰ et δέρκω, *video*.

'Ανέδραμον, ες, ε, 1. ſing. a. 2. ind. act. ab ἀνατρέχω, *recurro*.

'Ανέδυ, *prodiit*: 3. ſing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι, *ſubeo*.

'Ανέδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. ab ἀναδύνω, *egredior*: ex ἀνὰ et δύνω, *ſubeo*.

'Ανεδύσατο, *emerſit*: 3. ſing. a. 1. ind. med. ab ἀναδύω, *emergo*.

'Ανέδωκεν, *reddidit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀναδίδωμι, *reddo*.

'Ανέεργω, *cohibeo*. Th. εἴργω, *prohibeo*.

'Ανέζευξεν, *diſceſſit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, ſeu ζεύγνυμι, *jungo*.

'Ανεζωπύρησε, *reſuſcit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviſco*, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον, *ignis ſuſcitabulum*.

'Ανέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. Att. ab ἀνίημι, *remitto, impello*.

'Ανεθάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἀνέθαλον, ab ἀνὰ et θάλλω, *reviveſco*.

'Ανεθεὶς, ὁ, *remiſſus*: a. 1. part. paſſ. ab ἀνέθην, 1. ſing. ind. a. 1. paſſ. ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανεθέλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *involuntarius*: ex α et ἐθέλω, *volo*.

'Ανέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀνατίθημι, *impono*.

'Ανέθην, vel ἀνέθεν, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι: item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι, *impono*.

'Ανεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*: a. 1. ind. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Ανείληπται, *contractum eſt*: p. paſſ. 3. ſing. ind.

'Ανειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.

'Ανεῖλον, ες, ε, *ſuſtuli, interemi*: 1. ſing. a. 2. ind. act. ἀνειλόμην, 1. ſing. ind. a. 2. m. ab ἀναιρέω, *tollo*.

'Ανειμένη, p. part. paſſ. nom. ſing. f. g. Sic ἀνειμένος, nom. ſing. m. g. ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανειμι, *redeo*. Th. εἶμι, *eo*.

'Ανείμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, ὁ ἐκ ἔχων εἵματα, *non veſtitus*, ſeu *malè veſtitus*.

'Ανειν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire*: à verbo ἀνύω, *conficio*.

'Ανεῖναι, *remiſiſſe* vel *omiſiſſe*: inf. ab a. 2. ind. act. ἀνῆν, indè part. ἀνεὶς, f. ἀνεῖσα, a. 2. inf. m. ἀνέσθαι ſed ἀνεῖσθαι eſt. p. inf. paſſ. ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανείρειν, *nectere*. Th. εἴρω.

'Ανείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *ſubduxerunt*. Th. ἐρύω, *traho, duco*.

'Ανεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, *aſcendo, redeo*: ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*.

'Ανεῖσθαι, *remiſſum eſſe*. Vide ἀνεῖναι.

'Ανεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. ἀνειχόμην, 1. ſing. imperf. ind. med. vel paſſ. ab ἀνέχω, *ſuſtineo*: ab ἀνὰ et ἔχω, *habeo*.

'Ανέω, ἀνέω, vel ἀνήω, Poët. Ion. vel Att. pro ἀνῶ, 1. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανέκαθεν, adv. *ab origine, deſuper*. ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκὰς, *procul, eminùs*.

'Ανεκὰς, *ſupernè, eminùs*. Th. ἑκὰς, *procul*.

'Ανεκδιήγητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inenarrabilis*: ab α, ἐκ et διηγέομαι, *narro*.

'Ανέκλαγον, *vocem in altum ſuſtulerunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω, *clamo*.

'Ανεκλάλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ineffabilis*: ex α, ἐκ, et λαλέω, *loquor*.

'Ανέκλειπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non ceſſans, perpetuus*: ab α, ἐκ, et λείπω, *deficio, linquo*.

* 'Ανεκλείπτως, adv. *inceſſanter, perpetuò, ſemper, ſine fine*.

'Ανεκλιπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem.

'Ανεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀνακομίζω, *adfero*: f. ίσω. Th. κομίζω, *fero, gero*.

'Ανεκόπη, *percuſſus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω, *percutio*.

'Ανέκπληκτος, ου, ὁ, *imperterritus, impavidus*: ex α priv. et ἐκπλήττομαι, *obſtupeſco*.

'Ανεκπλήκτως, adv. *intrepidè, impavidè*.

'Ανέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*.

'Ανεκτὸς, ή, ον, *tolerabilis*: ab ἀνέχω, *tolero*: hinc

'Ανεκτότερον, *tolerabiliùs*: comp.

'Ανεκτῶς, adv. *tolerabilitèr*.

'Ανεκυλίσθης, *prorepſiſti*, 2. ſing. ind. a. 1. paſſ. ab ἀνακυλίω, *volvo*.

'Ανελεήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *immiſericors*: ex α et ἐλεήμων, *miſericors*.

'Ανελεημόνως, adv. *crudelitèr*.

'Ανελεῖν, a. 2. inf. act. ἀνέλης, 2. ſing. ſub. a. 2. act. ἀνελὼν, pa[...] a. 2. act. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. [...] ab ἀναιρέω, *tollo*.

'Ανελεύθερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *illiberal[...]* ex α et ἐλεύθερος, *liber, honeſtus*. [...]

'Ανελήφθη, a. 1. ind. paſſ. 3. ſi[ng.] vide ἀναλαμβάνω, *recipio*.

'Ανέλκω, imperf. ind. act. [...] ſing. ἀνεῖλκον, *ſurſum traho*: [...] ἕλκω, *traho*.

'Ανελόντα, acc. ſing. maſc. p[art.] a. 2. act. ab ἀναιρέω, *auferro*. 'Α[νέ]λοντο, *ſumpſerunt*, a. 2. m. 3. p[l.] ind. Ion. pro ἀνείλοντο ab ἀνα[ιρέω,] *auferro*.

'Ανελπίσης, *deſperes*: a. 1. [...] act. 2. ſing. ab ἀνελπίζω. f. [...] p. ισω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

'Ανελπιστία, ας, ἡ, *deſperatio*: [...]

'Ανέλπιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *deſper[...]* *deſperans, præter ſpem conting[...]* ab ἀνελπίζω, *deſpero*.

'Ανελπίστως, adv. *præter ſpe[m]* *inſperato*.

'Ανελὼν, όντος, ὁ, a. 2. act. [...] ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. act. ſu[b.] ἀναιρέω, *aufero*.

'Ανέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. [...] ἀνεμείνατε, 2. pl. a. 1. ind. [...] verbi ἀναμένω, *exſpecto*.

'Ανεμέω, -ῶ, fut. έσω, perf. [...] *revomo*: ab ἐμέω, *vomo*.

'Ανεμίζω, *ventis agito*: f. ί[σω.] ἀνεμιζόμενος part. præſ. paſſ. ἀν[εμιζό]μενος, *ventis agitatus*. Th. ἄ[νεμος,] *ventus*.

'Ανέμιμνε, *exſpectabat*: 3. [ſing.] imperf. ind act. ab ἀναμίμν[ω, ma]neo. Poët. pro μίνω, *maneo*.

'Ανεμνήσθη, *recordatus eſt*: 3. [ſing.] a. 1. ind. paſſ. verbi μνάο[μαι, re]cordor.

"ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, *anima*, [...] gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀ[...] q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, [...] ὁ ᾗ ἡ, *ventoſus*: ἀνεμόεν ἱστ[ίον, ven]toſum *velum*. ἀνεμώδης, εος, [...] idem. ἀνεμόω, -ῶ, *ventilo*. ἀ[...] ου, ὁ ᾗ ἡ, *vento plenus, vanus*. [...] ου, ὁ ᾗ ἡ, ἀνεμιαῖος, α, ὁ ᾗ [...] αία, αῖον, idem.

'Ανεμοσκέπης, εος, ὁ ᾗ ἡ, [...] *tegens*: à σκέπω, *tego*, et [ἄνεμος,] *ventus*.

'Ανεμοσφάραγος, ου, ὁ ᾗ [...] *perſtrepens*: ab ἄνεμος, *ve[ntus, et]* σφάραγος, *ſonus qui gutture [...]tur, ſtridor, ſtrepitus*.

'Ανεμοτρεφὴς, et ἀνεμοτρε[φής,] ὁ ᾗ ἡ, *à vento nutritus et* ſeu *corroboratus*: ab ἄνεμ[ος, ven]tus, et τρέφω, *alo, nutrio*.

'Ανεμότρεπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qu[i ven]to verſatur*. Th. τρέπω, *ve[rto, ver]ſor*.

'Ανεμοφθορία, ας, ἡ, *ſe[...]* *ventus perdit*; *ventorum* [...]

Digitized by Google

...ματόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui nihil impedimento eſt, non impeditus, liber:* ex α priv. et ἐμποδίζω, *pedes impedio*, fut. ίσω, perf. ικα. Hine Ἀνεμποδίστως, adv. *ſine impedimento, et libere.*

...ανεμόφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à vento corruptus:* ab ἄνεμος, et φθείρω.

...ανεμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *futilis, vanus, ventoſus:* Hine ἀνεμωλία ſtultitia. Ab ἄνεμος, *ventus.*

...ανεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.

...ανενδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, *non indigus:* ex α et ἐνδεής, *indigus, egenus.*

...ανένδεκτον, ου, τὸ, *quod fieri nequit:* ex α et ἐνδέχεται, *fieri poteſt.*

...ανενέγκαι, a. 1. inf. act. ἀνενέγκας, part. a. 1. act. ἀνενεγκὼν, a. ... part. a. 2. ... Ab ἀναφέρω, *refero, ſubduco.*

...ανένεικε, *emiſit:* 3. ſing. a. 1. ... Ion. et Poët. pro ἀνήνεγκε. Hinc ἀνενεγκάμενος, part. a. 1. med. ἀνενέγκας, a. 1. part. ... ἀνενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ... *ſuffulto, emitto.*

...ανένευσε, *renuit*, a. 1. ind. act. ... ſing. ex ἀνανεύω, quod à νεύω, ... *annuo.*

...ανενεχθεὶς, ἡ, *erumpens:* p. m. ... part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. ...

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus:* ex α ... et ἐνοχλέω, *turbo.*

...*remittentes:* nom. pl. a. 2. part. act. ἀνεὶς, ἕντος. ab ἀνίημι, ...

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indelebilis:* ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo.*

...ανεξέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui confutari et argui non poteſt.* Ex α priv. ... ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperſcrutabilis:* ex α et ἐξερευνάω, *perſcrutor.*

...ανεξέταστον, τὸ, nom. ſing. neut. ...*, indicta cauſa:* ex α et ἐξετάζω, *inquiro, examino.*

Ἀνεξετάστως, adv. *ſine examine,* ...

...ανεξικακία, ας, ἡ, *tolerantia malorum, clementia, patientia.*

...ανεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tolerans malorum:* ab ἀνέχομαι, *tolero*, et κακόν, *malum.*

...ανεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperveſtigabilis:* ex α et ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*, f. άσω, p. ακα. Th. ἴχνος, εος, *veſtigium.*

...ανέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullum habet exitum, impervius:* ex α et ἔξοδος, ... *egreſſio.*

...*tolerabo:* f. 1. ind. m. ... *tolero.*

Ἀνέωνται, *laxati ſunt*, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. ab ἀνίημι, *laxo, remitto.*

Ἀνεπαίσθητος, *qui non ſentit, non intelligit.* Item *qui non ſentitur:* ex α priv. et ἐπαισθάνομαι, *ſentio, intelligo.*

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ *inverecundus, impudens:* ex α et ἐπαισχύνομαι, *me pudet.*

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀναπαλλόμενος. ab ἀναπάλλομαι, *reſilio:* ex ἀνὰ, ἐπὶ et ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἀνέπαλτο, *reſiliit, erectus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. per Syncop. et Dor. pro ἀνεφήλατο, ab ἀνὰ pro ἄνω, *ſurſum*, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile:* ex α et ἐπανορθόω hoc ab ἀνορθόω, *rurſus erigo, corrigo.*

Ἀνεπαχθῶς, *non moleſtè, non gravatè*, ab α pr. et ἐπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *moleſtus, gravis.*

Ἀνέπεισα, *perſuaſi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀναπείθω, *perſuadeo.*

Ἀνέπεμψα, *remiſi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀναπέμπω, *remitto.*

Ἀνέπεσα, ας, ε, *diſcubui*, a. 1. ind. act. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἀναπίπτω, *diſcumbo.*

Ἀνεπήδησε, *ſaltavit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, *ſalio.*

* Ἀνεπηρεάστως, adv. *ſine contumeliis.*

* Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui inſidiari nemo poteſt, tutus ab inſidiis.*

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *titulo carens, carens inſcriptione.* Th. γράφω, *ſcribo.*

* Ἀνεπικαλύπτως, *non tectè, apertè, nudè.*

* Ἀνεπικωλύτως, *citra impedimentum, liberè.*

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus, irreprehenſus:* ex α et ἐπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reprehenſus.* Th. λαμβάνω, *capio, increpo.*

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab omni conſortio ſejunctus:* ex α pr. et ἐπιμίγνυμι, *commercium habeo.*

* Ἀνεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconſideratus, improviſus:* ex α pr. et ἐπινοέω, *cogito.*

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impolitus, imperfectus:* ex α priv. et ἐπιξέω, *in ſuperficie rado:* Th. ξέω, *polio.*

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus:* ab ἐπιῤῥέζω, *ſacrifico.* Th. ῥέζω, *ſacrifico.*

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus:* ab ἐπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens, peritus.*

Ἀνεπιστρέφω, f. ψω, p. φα. *averto.*

* Ἀνεπιστρόφως, adv. *ſine retrogreſſu, incurioſè.*

Ἀνεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *non idoneus, ineptus:* ab α et ἐπιτήδειος, *idoneus.*

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab invidiâ alienus.* Th. φθόνος, *invidia.*

Ἀνεπτάμαν, *ſurſum volavi*, Dor. pro ἀνεπτάμην, 1. ſing. a. 2. ind. m. verbi ἀναπέταμαι. Th. πέταμαι, *volo.*

Ἀνεπτοίητο, *ſtupeſcebat*, 3. ſing. plusq. p. ind. paſſ. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ et πτοιέω, -ῶ, *terrefacio.*

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, ἄνδρα, acc. ſing. ἀνέρες, ἄνδρες, n. pl. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inamabilis*, et *ab amore alienus*, ab α pr. et ἐράω, *ſuſtineo, amo.*

Ἀνερειψαμένη, *abripiens:* a. 1. m. part. ab ἀνερείπτομαι, f. ψομαι, *corripio.*

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullo pondere firmatus.*—γλῶσσα, Chryſ. *lingua volubilis, loquaciſſima.*

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, *erupi:* a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *frango.*

Ἀνεῤῥαμμένος, ου, ὁ, *conſutus:* p. part. paſſ. maſc. gen. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω, *ſuo.*

Ἀνέῤῥωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. p. ind. m. Att. pro ἀνέῤῥηγε, ab ἀναῤῥήγνυμι, *reſcindo.* Vide ῥήγνυμι, *frango.*

Ἀνέρχομαι, *ſubeo, redeo*, f. 1. med. 1. ſing. ἀνελεύσομαι, a. 2. ind. act. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἄνες, *remitte, omitte*, 2. ſing. a. 2. imp. act. ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέσαιμι, *reduxero, perſuaſero*, 1. ſing. a. 1. opt. act. ἄνεσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀνέζω, *colloco.* Th. ἕζω vel ἕω, *pono, colloco.*

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν. a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio:* ab ἀνίημι, *laxo.*

Ἀνέσσυτο, *exſiliebat:* 3. ſing. plusq. p. ind. paſſ. per Metath. pro ἀνασέσυτο, verbi ἀνασεύω, *exſilio.* Vide σεύομαι.

Ἀνέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. ſing. ab ἀνίστημι, *excito, moveo.*

Ἀνεστᾶσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *reſurrexerunt:* 3. pl. perf. ind. act. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεὼς, Ion. pro ἀνεστηκὼς, part. perf. act. ejuſdem verbi.

Ἀνέστην, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. ab ἀνίστημι, *ſurgo.*

Ἀνέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domo et ſede propriâ carens:* qu. ἑστίαν μὴ ἔχων,

Digitized by Google

Ἀνίδρωτος, ου, ὁ, qui eſt ſine ſudore. Xenoph.

Ἀνίει, ſolvebat, remittebat, 2. ſing. præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. quaſi ab ἀνιέω, priuſquam tranſit in μι, ſecundæ conjugationis.

Ἀνιείην, ης, η, præſ. opt. act. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίεις, 2. ſing. imperf. ind. act. quaſi ab ἀνιέω.

Ἀνιεὶς, ἰέντος, ὁ, et in f. g. ἀνιεῖσα, præſ. part. ἀνιέναι, præſ. inf. Hinc ἀνιέιν, Ion. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνιερόω, ῶ, ſacrificio, f. ώσω. p. ωκα. ab ἀνὰ et ἱερὸς, ſacer.

Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. ſing. imperf. ind. act. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνιῶνται, 3. pl. pr. ind. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνιεθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνιέω.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto: f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῶ. ſub. ἀνῶ, deſeram, part. præſ. act. ἀνιεὶς, ἰέντος, a. 2. act. part. ἀνεὶς, ἕντος, præſ. part. paſſ. ἀνιέμενος. a. 1. ind. paſſ. ἀνεῖθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι, laxo, remitto.

Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, pro ἀνιαρὰ, Ion. moleſta, nom. pl. n. g. ab ἀνιαρὸς, triſtis.

Ἀνιηρέστατον, difficillimum, ſuperl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. ſing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, moleſtet, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀνιάω, moleſto.

Ἀνίησι, remittit, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus: ex α et νικάω, vinco.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, immiſericors: ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, miſericors.

* Ἀνιμάω, extraho, ex ἀνὰ et ἱμάω, haurio.

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habena.

Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι, quod ex ἀνὰ et εἶμι, eo. Ἀνιοῦσαν, redeuntem, part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, auriga.

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine equis: ex α et ἵππος, equus.

Ἀνίπταμαι, avolo, ſubvolo.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus: ex α et νίπτω. Hinc

Ἀνιπτόποδες, illotos pedes habentes.

ΑΝΙΖΟΝ, ου, τὸ, aniſum. An quod flatus ἀνίησι, i. e. laxat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?

Ἀνιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνιστάναι, præſ. inf. act. ἀνίστη, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀνίστημι, excito, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imperat. ἀνάστα, et ἀνάστηθι. ſub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. Ἀνίστω pro ἀνίστασο, ſurge. Att. imp. præſ. paſſ. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, infirmus.

Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præſ. imp. med. ἀνίσχου. Ion. ἀνίσχεο, te contine: ab ἴσχω pro ἔχω, teneo, habeo.

Ἀνιχνεύω, perveſtigo: ab ἰχνεύω, veſtigo.

Ἀνιώμεθα, mœremus, 1. pl. præſ. ind. paſſ. ab ἀνιάω. præſ. opt. paſſ. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, ῷτο. Th. ἀνία, mæror.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, triſtitia.

Ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. act. part. ab ἄνειμι.

Ἀνῶντο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ης, Anna, nom. mul. Hebr. Gratioſa.

Ἄννας, ὁ, nomen viri Hebr. Gratioſus.

Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri cauſâ pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.

Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, ſine nubibus; ab α et νεφέλη, nubes, nebula.

Ἄνοδος, ου, ἡ, via ſurſum ferens. Item adj. ὁ ϗ ἡ, invius. Ex α et ὁδὸς, via.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non compos mentis, ſtultus: ab α priv. et νοήμων, prudens.

Ἀνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, demens: hinc adv. ἀνοήτως, imprudenter: ex α priv. et νοέω, cogito.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνοος, ους, ὁ ϗ ἡ, amens: ex α priv. et νόος, mens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio: janua, 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, et Ἀνοίγνυμι, aperio. part. præſ. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα. Att. pro ἀνῷχα, a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, et ἠνέῳγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, et ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. paſſ. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, apertus. Th. οἴγω, aperio.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, amentia.

* Ἀνοικισμὸς, ου, ὁ, inſtauratio.

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, reſtauro: f. ώ[...] p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶ[...] domus, et δέμω, ſtruo.

Ἄνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, exterris: ex [...] et οἶκος, domus.

Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus, apertil[...] ab ἀνέῳκται, 3. ſing. perf. i[...] paſſ. verbi ἀνοίγνυμι.

* Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αν[...] ὁ, part. ἀνοιξον, imp. ἀνοιχθεὶς[...] pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω, a[...]rio.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſerat[...] item oſtium: ab ἀνέῳξαι, 2. ſi[...] perf. ind. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι.

Ἀνοίσω, referam, f. 1. ind. act. [...] ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. p[...] ab ἄνομαι, perficior.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, [...] ἡ, miſeria: ex α et ὄλβιος, α, ὁ, [...] beatus.

Ἀνολβέστερος, infelicior, comp. [...] ἄνολβος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix. Th. [...]βος, ου, ὁ, felicitas.

Ἀνολεθρὸς, et ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ[...] ab exitio et damno immunis: a[...] et ὄλεθρος, perditio.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, [...]ficior.

Ἄνομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbribus [...]rens: ab α et ὄμβρος, imber.

Ἀνομέω, iniquè ago, f. ήσω, p. [...] Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀνομία, ας, ἡ, diſcrepantia à l[...] iniquitas: ex α et νόμος, lex.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis: [...] μ et ὅμοιος, ſimilis.

Ἄνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, iniquus, ſce[...]tus: hinc

Ἀνόμως, adv. ſine lege: à ν[...]

Ἀνόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, i[...]cundus.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ϗ ἡ, amens: [...] et νόος, mens.

ΑΝΟ'ΠΑΙΑ, ſeu ἀνοπαῖα, ANOPÆA, avis ſpecies, ab [...] ὄπτομαι vel אנפה.

* Ἄνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inermis.

* Ἀνόπλως, more inermium.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro ἀν[...]ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas: quo[...] ἀνὴρ, vir.

Ἀνορθόω, -ῶ, ſurrigo, ſurſum [...] f. ώσω. p. ἀνώρθωκα, a. 1. ἀν[...]σα, imperat. ἀνόρθωσον, ἀν[...] 1. paſſ. ἀνωρθώθην, vel ἀνωρθώ[...] ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω, erigo.

Ἀνόρουσα, ſurrexi, a. 1. ind. Ion. verbi ἀνορούω, f. ύσω. p. [...]ρυκα quod ab ὀρούω, impetum [...]

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. act. ἀνορύξῃς, refodias, 2. ſ. a. 1. act. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

Digitized by Google

-'Αόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non ſanctus*, *ſce-leſtus*: comp. ἀνοσιώτερος, ſuper-[illegible] *inimicum*. Ex α et ὅσιος, *ſanctus*.

'Ανοσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immunis à mor-bis*: ab α et νόσος, *morbus*.

'Ανοστεος, ὁ ἡ ἡ, *inoſſis*, *ſine oſſe*: ex α pr. et ὀστέον, ου, *oſſis*.

'Ανόστιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex α et νόστι-μος, *qui redire poteſt*, *rediturus*.

'Ανοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reditûs expers*: ex α et νόστος, *reditus*.

'Ανουσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt ſine mor-bo*. Poët. ὁ ἄνευ νόσου. Th. [illegible], *morbus*.

'Ανούτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *repudians ad-[illegible]*: ex α priv. et [illegible], [illegible].

'Ανους, ου, ὁ ἡ ἡ, *amens*: ex α et νοῦς, [illegible].

[illegible], pro ἄνοος. q. v.

'Ανούτατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non vulnera-tus*. 'Ανουτητί, adv. *ſine vulnere*. [illegible], *vulnero*.

'Ανοχή, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχω, *tolero*.

'Ανόχυρος, *non munitus*.

[illegible], et 'Ανστα, Dor. pro ἀνά-στηθι, *ſurge*, 2. ſing. a. 2. imp. act.

[illegible], *qui ſurrexit*, Poët. pro ἀνα-[illegible], part. ab ἀνέστην, a. 2. ind.

'Ανστᾶναι. Att. et Dor. pro [illegible], a. 2. inf. act. ſic ἀνστήσε-[illegible], pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m.

[illegible], a. 1. imp. act. ab ἀνίστη-μι.

[illegible], *ſurrexerunt*, pro ἀνέστη-σαν, a. 2. ind. 3. dual. ab ἀνίστημι, [illegible].

[illegible], *percurrit*, pro ἀνατρέ-χει, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à [illegible], *verto*.

[illegible], *emergere*, inf. ab ἀν-[illegible], Poët. pro ἀνίσχω, *emergo*.

[illegible], *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, [illegible] pro ἀνέσχου, 2. ſing. a. 2. imp. [illegible] ἴσχω, *tolero*, *ſuſtineo*.

[illegible], Poët. pro ἀνασχετός, [illegible].

[illegible], *toleraturus*, pro ἀ-[illegible], f. 1. inf. m. ab ἀνά, [illegible] vel ἴσχω.

[illegible], *toleraret*, pro ἀνάσχοι-[illegible], a. 2. opt. m. 3. ſing. ἀνεσχόμην, [illegible], a. 2. ind. m. ab ἀνίσχω.

[illegible], pro ἀντί, *è regione*.

[illegible], *coram*, *è regione*.

[illegible], *decerto*, *repugno*: [illegible], p. ἀνταγώνισμαι, a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντί et ἀγωνίζομαι. Hinc 'Ανταγωνιστής, ου, [illegible] *cum aliquo certat*, acc. pl. [illegible].

'Ανταγωνιστής, ου, ὁ, *adverſarius*.

[illegible], ου, ὁ, *æmulus*, *certa-[illegible]*.

[illegible], Ion. pro ἀνταίρειν, *ad-verſus aliquem quid tollere*, *ſe ei op-ponere*: ex ἀντί et αἴρω, *tollo*.

'Αντάεις, εντος, ὁ Dor. pro ἀντή-εις, *contrarius*, *inimicus*: ab ἄντην, *contra*.

'Ανταίρω. Vide ἀνταείρειν.

'Ανταιαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*, Ion. κήτεος γένος.

'Αντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compenſa-tio*: ab ἀντὶ, et ἀλλάττω, *commu-tuo*.

'Ανταμείβετο, Dor. pro ἀντημεί-βετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. ab ἀμείβομαι.

'Αντάμειψις, εως, ἡ, *compenſatio*.

'Αντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab ali-quo pati*: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω, *occurro obvius fio*.

'Ανταναιρέω, fut. ήσω, *viciſſim au-fero*.

'Ανταναίρω, fut. ερῶ, *contra de-ſtruo*, *demolior*.

'Ανταναπληρόω, -ῶ, *viciſſim ex-pleo*: f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*.

'Ανταναστῆσαι, *contra excitare*, a. 1. inf. act. ab ἀντανίστημι ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

'Αντηνορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro 'Αν-τηνορίδαι, ab 'Αντήνωρ, *Antenor*, nom. viri.

'Αντάξιος, ία, ιον, *exiſtimatione par*, *æqualis pretii*: ab ἀντὶ, *contrà*, *æ-què*, et ἄξιος, *dignus*.

'Ανταποδίδωμι, *retribuo*, *viciſſim reddo*: f. ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέ-δωκα, a. 2. ind. act. ἀνταπέδων, inf. a. 2. act. ἀνταποδοῦναι, a. 1. ind. paſſ. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι, *do*.

'Ανταποδοθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. paſſ. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

'Ανταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*; ἀντα-ποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius*, *retri-butivus*.

'Ανταποδοῦναι, vide ἀνταποδίδωμι.

'Ανταποκρίνομαι, *ex adverſo reſpon-deo*, a. 1. ind. paſſ. ἀνταπεκρίθην, inf. a. 1. paſſ. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ind. paſſ. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

'Ανταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua re-ſponſio*.

'Ανταποστέλλω, *remitto*.

'Αντάπτεσθαι, præſ. inf. med. Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capeſſere*.

"Αντάρσις, εως, ἡ, *inſurrectio*. ἀν-τάρτης, ου, ὁ, *qui inſurgit contra regem*, *rebellis*. Ab ἀντὶ et αἴρω, *tollo*.

* 'Ανταύγεια, ας, ἡ, *lucis reflexio*.

'Ανταΰω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, *viciſſim vociferor*, vel *ſtrepitum edo*: ab ἀντὶ et αὔω, *clamo*.

'Αντάω, *obviam eo*, f. ήσω, P. ἤν-τηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *aſ-ſequutus*) *ſum*, a. 1. ind. act. ab ἀν-τιβολέω, -ῶ.

'Αντέγκλημα, ατος, τὸ, *recrimina-tio*; ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recri-minatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω, *voco*.

'Αντεδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ind. med. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

'Αντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri feciſti*, 2. ſ. a. 1. ind. act. ver-bi ἀνατέλλω.

"Αντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνά-τεινον, a. 1. imp. act. 2. ſing. ver-bi ἀνατείνω. 'Αντεῖναι, pro ἀνα-τεῖναι, a. 1. inf. act. Poët. Th. τείνω, *tendo*.

'Αντέινω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντειος terminatio Patronymi-corum à nom. propr. in ας, ut Δωάντειος, à Δωίας.

'Αντειπεῖν, *contradicere*. item *loqui viciſſim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω, a. 2. ind. act. ἀντεῖπον, a. 1. ind. act. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, et ἔπω, *di-co*.

'Αντερέσθαι, *viciſſim interrogare*, præſ. inf. med. verbi. ἀντέρομαι, *viciſſim interrogo*. Th. ἔρω.

'Αντεισάγω, fut. ξω, *viciſſim intro-duco*.

'Αντεκδραμόντες, *contra occurrentes*, nom. pl a. 2. part. act. ab ἀντεκ-τρέχω quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω, *curro*.

* 'Αντεκκόπτεσθαι, *viciſſim exſcin-dere*.

'Αντέκλινεν, *ex adverſo innuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ et κλίνω.

'Αντεκτίνω, idem quod

'Αντεκτίω, fut. ίσω, *viciſſim luo*, *rependo*. Hinc

'Αντέκτισις, εως, ἡ, *repenſio*, *multa*. Th. τίω, *punio*.

'Αντέλεγεν, 3. ſing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, fem. gend. præſ. part. act. ab ἀνατέλ-λω, *oriri facio*. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. ab eodem.

'Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλω.

'Αντεμπλῆσαι, *viciſſim implere*, a. 1. inf. act. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

* 'Αντέξειμι, *contra exeo*, *ſparſim vagor*.

'Αντεξεταστικὸς, οῦ, ὁ, *contrà quæſi-tor*: ab

'Αντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω, *quæro*.

* 'Αντεπάγω, fut. ξω, *adverſùm tendo*.

Digitized by Google

'Αντιπεξῄεσαν, Att. pro ἀντιπεξῄεισαν, *in occurſum ierant*, 3. pl. pluſ. perf. m. ab ἀντιπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Αντιπιμελέομαι, -οῦμαι, *viciſſim curam gero*. Th. μέλει, *curæ eſt*.

"Αντίπνειν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, cum ν ἐφελκ· ex ἀντὶ et πνέω, *ſpiro*.

'Αντιρραστὴς, οῦ, ὁ, *rivalis*: ab

'Αντιράω, -ῶ, *redamo, ſum rivalis*: part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω, *amo*.

'Αντιρείδω, *inhæreo*, f. είσω. p. ἀντήρεικα.

'Αντιρεῖν, præſ. inf. ab ἀντερέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ἐρέω, *dico*.

'Αντιρείσαις, Æol. pro ἀντιρείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *viciſſim firmo*. Th. ἐρείδω, *firmo*.

'Αντιρύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ et ἐρύω, *libero, traho*.

'Αντιρώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præſ. paſſ, ab ἀντιράω, *redamo*.

"Αντισθαι, *ſupplicare, obviam ire* : præſ. inf. med. ab ἄντομαι.

'Αντίστη, et in 3. pl. ἀντίστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀνθίστημι, *reſiſto*.

'Αντιστραμμένος, η, ον, *in contrarium verſus*. part. præt. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντιστραμμένως, adv. *vice verſâ*.

'Αντίσταται, Poët. pro ἀνατέταται, *circumjectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. 'Αντίτεινε, 3. ſing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω, *tendo*.

'Αντιτόρησα, ας, *transfixi*: a. 1. ind. act. ab ἀντὶ et τορέω, *perforo*.

'Αὐτέτυς, *ejuſdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

'Αντιτέτυξο, *ſimilis eras*: 2. perſ. ſ. pluſq. p. ind. paſſ. ex ἀντὶ, *æquè*, et ἐτέτυγμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. à τεύχω, *ſum*.

'Αντιύκρατος ζώνη, *Zona temperata oppoſita*, Laërt. ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι, *tempero*.

'Αντιφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. ex ἀντὶ et φέρω, *fero*.

'Αντιφίλασε, Dor. pro ἀντιφίλησε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. à φιλέω, *amo*.

'Αντίχομαι, *adhæreo, ſublevo*, cum gen. imp. ἀντειχόμην, f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ et ἔχω, *teneo, habeo*.

'Αντίχρησε, *ſuffecit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

'Αντίχω, f. ἀνθέξω, *detineo*.

'Αντιῶ, Ion. pro ἀντάω, *obviam eo*, quod vide.

'Αντικρυς, *ſimpliciter*, adv. ab ἄντομαι.

'Αντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imp. ind. med. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι, *reſpondeo*.

"Αντην, adv. *coram, ex adverſo*. Th. ἀντί.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

'Αντήρης, ὁ ϗ ἡ, *qui viciſſim remigat*, et per Metaph. *quicquid viciſſim datur*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω, *firmiter fulcio, innitor*.

'Αντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω, *contendo cum aliquo*. Th. ἔρις, *contentio*.

"Αντησις, εως, ἡ, *ſupplicatio*: ab ἀντάω, vel ἀντέω.

'Αντηχέοντος, gen. præſ. part. act. f. g. ab ἀντηχέω, *reſono*: ex ἀντὶ et ἦχος, *ſonus*.

'ΑΝΤΙ', *pro, contrà*: in compoſ. ſæpè comparationem ſignificat.

'Αντία, adv. *ex adverſo, contrà*, acc. pl. neut. gend. ab ἀντίος. Th. ἀντί.

'Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάσας.

'Αντιάζω, vel ἀντιάζω, præſ. ind. *interſum, occurro*: vide in ἀντιάω.

'Αντιάνειρα, *virago, viris æquiparanda*; ab ἀντὶ et ἀνήρ, *vir*.

'Αντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. maſc. gend. ἀντιάσαις, Æol. idem.

'Αντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act. ab

'Αντιάω, -ῶ, *occurro obviàm venio*: f. άσω, p. ἠντίακα, ab ἀντὶ. 'Αντιάζω, idem.

'Αντιαχεῦσι, Dor. et Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, *ex adverſo reſpondent*: ex ἀντὶ et ἰάχω.

'Αντιβαίνω, *reſiſto, adverſor*: ab ἀντὶ et βαίνω, *eo*.

'Αντιβάλλω, *ſermonem cum aliquo confero*. f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ et βάλλω.

'Αντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

'Αντιβῆναι, *repugnare*: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

'Αντιβίην, 'Αντιβία, et 'Αντίβιον, *contrà, obviam*, adv.

'Αντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἀντίβιος, ία, ιον, *adverſus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ, et βία, *vis*.

'Αντιβολέω, -ῶ, *occurro*; item *nanciſcor*, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præſ. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. act. ἀντιβολῆσαι.

'Αντιγεγωνέω, -ῶ, fut. ησω, *reclamo*: ab ἀντὶ et γέγωνα, quod vide.

'Αντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. propr.

'Αντιγηροτροφέω, -ῶ, *viciſſim in ſenectute alo*: ab ἀντὶ et γηροτροφ[…] quod à γῆρας, *ſenectus*, et τρέφ[…] *alo*.

'Αντιγνωμονέω, -ῶ, fut. ησω, *con*[…] *trà ſentio, diſſentio, refragor*: […] ἀντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.

'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra ſcrip*[…] Th. γράφω.

'Αντιδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alterius* […] *eo in cœna ſuffectus*: ab ἀντὶ […] δεῖπνον, *cœna*.

'Αντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contra*[…] *animo affectus*, præſ. part. p[…] maſc. gend. ab ἀντιδιατίθημι. T[…] τίθημι, *pono*.

'Αντιδίδοται, 3. ſing. ind. p[…] præſ. ab

'Αντιδίδωμι, *do viciſſim, rependo*[…]

'Αντιδικέω, *ad cauſam occurro, j*[…] *dicio contendo*, f. ήσω, p. ηκα. Hi[…]

'Αντίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adverſariu*[…] ex ἀντὶ, et δίκη, *jus, lis*.

'Αντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, re*[…] *neratio*. Et

'Αντίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *viciſſim* (v[…] *contrà) datus*, item *ANTID*[…] *TUM*, vel remedium adver[…] mala corporis datum. Th. δίδ[…] μι, *do*.

'Αντίδωρον, ου, τὸ, *donum dono re*[…] *tum*.

'Αντίζεσθαι, præſ. inf. med. Io[…] pro ἀνθίζεσθαι, *caſtra caſtris opp*[…] *ta habere*. Th. ἵζω.

'Αντίη, *adverſa*, Ion. pro ἀντία, […] v. ex ἀντίος.

'Αντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμ[…] *impono*.

'Αντίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus, æqu*[…] *Deo*: ex ἀντὶ, *æquè*, et Θεὸς, *De*[…]

'Αντίθεσις, εως, ἡ, *oppoſitio*: […]

'Αντίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *oppoſitus*: […] ἀντίθημι, *impono*.

'Αντιθευσόμενος, ου, ον, *qui cer*[…] *aliquem eſt curſurus*: f. 1. m[…] part. à θέω, *curro*.

'Αντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repon*[…]

'Αντίθροος, ὁ ϗ ἡ, *viciſſim* (vel *con*[…] *trà) ſonans*: ab ἀντὶ et θρόος, *ſon*[…]

'Αντίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *janua opp*[…] *tus*: ex ἀντὶ et θύρα, *janua*.

'Αντικαθήμενος, *obſidens, oppugna*[…]

'Ανθικαταλλάσσομαι, vel σομ[…] fut. ξομαι, *commuto*.

'Αντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικα[…] θῆσθαι, *è regione alicujus ſedere*: […] ἀντὶ, et κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμ[…] *ſedeo*.

'Αντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικα[…] θίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita h*[…] *bere*. 'Αντικαθεζόμενος, Ion. p[…] -όμενος, et hoc pro -έμενος, pr[…] part. m. à καθίζω.

'Αντικαθίστημι, *reſiſto*, præſ. i[…] ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, ἵστημι, *ſto*.

Digitized by Google

Ἀντικαλέω, -ῶ, *vicissim invito*, f. ... et ... p. ἀντικεκάλεκα, vel ... a. 1. ind. act. ἀντεκάλεσα, vel ... Th. καλέω, *voco, invito*.

Ἀντικαταλλάττω, *comparo*. Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ... ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἀντικατασκευάζω, *contrà struo*.

Ἀντίκειμαι, *oppenor*: f. ἀντικείσομαι. præſ. part. ἀντικείμενος, ὁ, *adverſarius*. Ex ἀντὶ et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἀντικηρύττω, *præconis voce contrà ..., publicè proclamo*.

Ἀντικιχράω, -ῶ, *viciſſim commodo*; ... ἀντὶ, et κιχράω.

Ἀντικρίνομαι, f. οῦμαι, *judicio contendo contra aliquem*.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione*, *CONTRA*, *adverſus*, cum gen. ... Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà ... viciſſim funero*: ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα, ων, τὰ, *exſequiæ, inferiæ, juſta*.

Ἀντίκυρον, ου, τὸ, *belleborus*, ſic dictus ab Anticyra inſula.

Ἀντικυρήσας, αντος, ὁ, *conſequutus* ... *ſum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprebenſio*: ab ἀντιλαμβάνομαι, *apprebendo*.

Ἀντιλάβοις, *viciſſim accipias*, 2. ... ſing. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, *viciſſim accipio*: ἀντιλαμβάνομαι, *ſuſcipio, libero, juvo*: cum gen. *opitulor*. f. 1. med. ... a. 2. m. ἀντελαβόμην, ... Ab ἀντὶ, et λαμβάνω, *capio*.

Ἀντιλάμπω, *reſplendeo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ἀντιλέγω, *contradico*, f. ξω. p. χα. ... ind. act. ἀντέλεγον. p. ind. ἀντιλέλεχα, cum dat. Ex ἀντὶ, λέγω, *dico*.

Ἀντιληπτέον, *ſuſcipiendum*, adj. ... ab ἀντιλαμβάνω, *ſuſcipio*.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defenſor*, *adjutor*.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio*, *ſubſidium*: ab 2. ſing. perf. ind. paſſ. ... ἀντιλαμβάνομαι, *opitulor*.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *contradictio*, *in ... exceptio*, et *cauſæ dictio*, ex ... et λέγω, *dico*.

Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, *convicium regero*, ... ind. act. ἀντελοιδόρεον, -ουν, ... p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, ... *conviciator*.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. ...

Ἀντιλυπέω, -ῶ, *viciſſim moleſto*: ... et λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *moleſtia viciſſim exhibita*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω, *ſolvo*.

Ἀντιμαρτυρέω, *contrarium teſtor*. f. ήσω. p. ηκα.

Ἀντιμαχιστὴς, ου, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem*: ex ἀντὶ, et μάχομαι, *pugno*.

Ἀντιμεθίσταται, *in locum alterius conſtituitur*: ex μετὰ, et ἵστημι, *ſto, ſtatuo*.

Ἀντιμελίζω, *contra modulor*: ab ἀντὶ, et μέλος, *carmen modulatum*.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio*, *mutatio in contrarium*.

Ἀντιμετρέω, -ῶ, *viciſſim metior*, *rependo*: f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ind. act. ἀντιμέτρησα. f. 1. ind. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, et μέτρον, *menſura*.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſimilis*, *æmulus*. Th. μιμέομαι, *imitor*.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, *compenſatio*, *remuneratio*: ex ἀντὶ, et μισθὸς, *merces*.

Ἀντιξοεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντιξοοῦσθαι. Hinc ἀντίξοος, ὁ ϗ ἡ, *contrarius*.

Ἀντίον, ου, τὸ, *liciatorium*. Eſt et *malus*, qui ſimilis liciatorio. It. adv. *ex adverſo*, ab

Ἀντίος, α, ον, *adverſus*: ab ἀντὶ, *contra*.

Ἀντιοῦσθαι, *adverſari*, præſ. inf. verbi

Ἀντιόομαι, -οῦμαι, *adverſor*: a. 1. ind. paſſ. ἠντιώθην. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, *Antiochenſis*.

Ἀντιόων, et in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*, Poët. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί, *contra*.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, et ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί, *contra*.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adverſarius in luctâ*, *æmulus*: ex ἀντὶ, et πάλη, *lucta*, *luctatio*.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. pl. ind. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω: undè et

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio*, *collatio*.

Ἀντιπαράγω, *retribuo*, *copias hoſtibus oppono*, *reſiſto*, f. ξω. Th. ἄγω, *duco*, *ago*.

Ἀντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverſo cobortor*.

Ἀντιπαρασχεῖν, *retribuere*: a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà inſtructa*: ab

Ἀντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie*, *aciem contra inſtruo*: ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω, *ordino*, *inſtruo*.

Ἀντιπαρέρχομαι, *ex adverſo prætereo*, Luc. x. 33. *ſupervenio*, Sap. Solomon. xvi. 10. f. 1. med. ἀντιπαρελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

Ἀντίπας, α, ὁ, nom. viri Gr. q. d. *Vice omnium*.

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nom. urbis.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adverſatur*: ex ἀντὶ, et πατὴρ, *pater*.

Ἀντιπέραιος, *ex adverſo ſitus*. Ἀντιπέραια, *loca ex adverſo ſita*. Ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ, et πέραν, *ultrà*, *trans*.

Ἀντιπεριβάλλω, fut. αλῶ, *ex adverſo cingo*. Th. βάλλω, *jacio*.

* Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, *ſtratagema*, *quum hoſtes alibi detinentur*, ab

* Ἀντιπερισπάω, ῶ, fut. άσω, *retrabo*.

Ἀντιπερίσταται, *degenerat*; ex ἀντιπεριΐστημι.

Ἀντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. paſſ. ab ἀντὶ, et πέφαμαι, perf. ind. paſſ. verbi inuſitat. φάω, *occido*.

Ἀντιπίπτω, *obnitor*. f. ἀντιπεσοῦμαι. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ, et πίπτω, *cado*.

Ἀντιπληρόω, *expleo*, f. ώσω. ex ἀντὶ, et πληρόω, *pleo*, *impleo*.

Ἀντιπνεῖν, *reſtare*, præſ. inf. act. ex ἀντὶ, et πνέω, *ſpiro*, *ſlo*.

* Ἀντίπνοια, οίας, ἡ, *flatus adverſus*.

* Ἀντιποιέομαι, οῦμαι, fut. 1. med. ήσομαι, *contra ſto*.

* Ἀντιποίησις, εως, ἡ, *ſtudium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*; cum gen. *aſſequi conans*, *affectans*, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, fut. ήσω, *reſiſto*: hinc

Ἀντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, ὁ ϗ ἡ, *hoſtis*, *in bello adverſarius*. Th. πόλεμος, *bellum*.

* Ἀντίπολις, εως, ἡ, *urbs adverſariæ urbi oppoſita*.

Ἀντίπορος, ου, ὁ, *oppoſitus*, *è regione poſitus*. ἀντιπόρεοιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, p. ind. m. verbi ἀντιπείρομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adverſa veſtigia figens*: nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ et ποῦς, *pes*.

Ἀντιπράττω, *obſiſto*, f. ξω. p. ἀν-

Digitized by Google

τιτίπραχα. Ex ἀντὶ et πράττω, *facio*.

Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adverſari*. Th. πράσσω, *facio*.

Ἀντιπροήισαν, *obviam prodierant*. Att. pro ἤεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ind. m. vel imperf. ind. Attic. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.

Ἀντιπρόσωποι, οἱ, *ſe mutuò aſpicientes*.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui proram babet in aliquem converſum*: ex ἀντὶ, et πρώρα, *prora, frons navis*.

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*: ex ἀντιπίπτω.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab

Ἀντιῤῥέω, *contradico*: ex ἀντὶ, et ῥέω, *dico*,

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compenſatio*. Th. σηκός.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antiſthenes*, nom. propr.

Ἀντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverſo ſtans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι, *ſto*.

* Ἀντίστασις, ἡ, *reſiſtentia*.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adverſæ factionis bomo*. Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adverſor*. Th. idem.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è regione oppoſitus*: item *æqualis*. Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè oppoſita collocatio*. Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppoſitus ſum è regione*. Ἀντιστοίχως, adv. *oppoſitâ ſerie*: ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στείχω, *ordine incedo*.

Ἀντίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adverſam frontem babens*: ex ἀντὶ, et στόμα, *os*.

Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*: f. εύσομαι, p. paſſ. ἀντιστράτευμαι. Th. στρατός, *exercitus*.

* Ἀντιστρατοπεδεύω, *ex adverſo caſtra metor*, ex ἀντὶ, et στρατόπεδον, *caſtrum*.

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντίσχειν. Ἀντίσχεσθε, *opponite*: 2. pl. præſ. vel imperf. imperat. med. verbi ἀντίσχω.

Ἀντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto*: f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, et τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei inſtructio contra boſtem*: item *repugnantia*.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *acies ſic inſtructa*.

Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, *vim repugnandi babens, qui aciem contra boſtem ordinat*.

Ἀντιτείνειν, præſ. inf. act. *contrà tendere*: ex ἀντὶ, et τείνω.

Ἀντιτίειν, præſ. inf. act. ex ἀντὶ, et τίω, *luo*.

Ἀντιτίθημι, *reſiſto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverſo ſtatuo*. Th. τίθημι.

Ἀντιτιμάω, fut. ήσω, *viciſſim bonoro, dignum dico*, vel *ſtatuo*.

Ἀντίτομον φάρμακον, eſt remedium, quod ſecatur, et paratur, adverſus morbi dolores, et vim. Ex ἀντὶ, et τέτομα, p. ind. m. verbi τέμνω, *ſeco*.

Ἀντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *viciſſim punitus*: ex ἀντὶ, et τίω, *punio, luo*.

* Ἀντίταγμα, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi poteſt*.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo reſpondens*: ex ἀντὶ, et τύπτω, *percutio, tundo*.

* Ἀντίτυπος, ὁ ϗ ἡ, *ictum repellens*.

Ἀντιτύχοις, *conſequaris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, et τυγχάνω, *aſſequar*.

Ἀντιφερίζειν, *obviam ſe offerre, contendere*, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ, et φέρω, *fero*.

Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe, contendiſſe*, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, *reſiſto, obviam me fero, repugno*, præſ. inf. med. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, *fero*.

Ἀντίφθεγμα, τὸ, *echo*. ex ἀντὶ, et φθέγγομαι, *ſonum edo*.

* Ἀντιφιλονεικέω, fut. ησω, *cum aliquo contendo, contra rixor*.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.

Ἀντιφυτεύω, *viciſſim gigno*, f. εύσω, p. κα. ex ἀντὶ, et φυτεύω. Th. φύω, *naſcor*.

Ἀντιφωνέω, f. ήσω, *alternatim reſpondeo*.

Ἀντιφωνὴ, ῆς, *Antiphona*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἀντιχρῆν, *ſufficere*, præſ. inf. ex ἀντὶ, et χράω, *mutuum do*.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus uſus*.

Ἀντιχρίστος, ου, ὁ, *Antichriſtus, Chriſto adverſarius*.

Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, -ῶ, *baurio*: præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω. p. ἤντληκα. a. 1. ind. act. ἤντλησα. Th. ἄντλος, *ſentina*.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος, *ſentina*.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, *bauſtrum*. Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, *bauſiſſe*, a. 1. inf. act. et ἄντλησον, άτω, *baurito*, a. 1. imp. act. verbi ἀντλέω, *baurio*.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *ſentina*. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas quo aqua ſentinæ exbauritur*.

* Ἀντοικοδομέω, fut. ησω, *loco alterius deſtructi ædificii novum ſtruo*.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus*.

Ἄντομαι, *occurro, obvius fio*; i[…] *ſupplico*.

Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, *viciſſim, […] contrà) ſalto*: part. præſ. med. [ἀν]τορχούμενος. Ab ἀντὶ et ὀρχέ[ομαι], *ſalto*.

Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. […]*tor, obluctor, coram intueor, co*[…] *intueor*, f. ήσω. p. ἀντωφθάλμ[…] Ex ἀντὶ, et ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ἄντροθεν, *ex antro*, Poët. adv[…]

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRU[M]*[…] inde

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris verſ*[…] et

Ἀντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *antris* […]*nus, cavernoſus*.

Ἄντρω, gen. ſing. Dor. pro […]τρου.

Ἄντυγες, αἱ, *babenæ*, nom. pl[…]

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus c*[…]*cumferentia currûs, orbis ſcuti*, […]*nix, temporis circulus*: in dat. ἄντυξι.

Ἀντυπουργεῖν, Ion. pro ἀντυ[πουρ]γεῖν, *viciſſim inſervire*: ex ἀν[τὶ et] ὑπουργος, ὁ ϗ ἡ, *adjutor operis*, […] *ſub alio opus exercet*.

Ἀντωθέω, -ῶ, *repello, renitor*, […]*tor*: ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. […] Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulſio*, […]*nixus*: Ab ἀντὶ, et ὠθέω, […] *trudo*.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumeliæ* […]*pers*: ex ἄνευ, et ὕβρις, *contum*[…]

Ἄνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aridus*, […] *carens*: ex α priv. et ὕδωρ, ν i[…]to, euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. im[…] Dor. vel Ion. verbi ἀνύω, *perf*[…]

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. [&] pro ἠνύομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præſ. […] act. f. g. ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus*, […]*tiæ privatio*: ab α pr. et ὑπ[…]*ſum*.

* Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, […]*perabilis*.

* Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imm*[…]

* Ἀνυπευθύνως, adv. *cum* […]*tate*.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor[…] ἀνυπόδητος, *diſcalceatus, ſine* […] ab α pr. et ὑποδέω. Th. […]*ligo*.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *min*[…]*mulatus, non fucatus*: ex α […]ποκρίνομαι, *ſimulo*.

* Ἀνυπομένητος, ου, ὁ ϗ ἡ, […]*rabilis*.

Digitized by Google

[illegible]όητος, ου, ὁ ἡ, non ſuſpi-[illegible]tus, improviſus.

[illegible]οπτος, et ἀνυποπτευτος, ου, ὁ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacuus. Et

[illegible]όπτως, adv. citra ſuſpicionem. Ex α priv. et ὑπώπτομαι, [illegible], ſuſpectum habeo.

[illegible]όστατος, ου, ὁ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α pr. et ὑφί-[illegible], ſubſiſto.

[illegible]ότακτος, ου, ὁ ἡ, indocilis, refractarius: ex α priv. et ὑπό-[illegible], ſubjectus orto ordine.

[illegible]σάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, [illegible], acquiſivi, 1. ſing. a. 1. ind. [illegible] verbi ἀνύω, conficio.

[illegible]ύσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part [illegible] ab ἀνύω.

[illegible]σίεργος, ῦ, ὁ ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω [illegible], opus.

[illegible]ύσιμος, ου, ὁ ἡ, efficax, utilis, et [illegible]ίμως, adv. efficacitèr, perfec-[illegible] ab

[illegible]υσις, εως, ἡ, effectio, perfectio, [illegible], commodum: ab ἀνύω, per-[illegible]

[illegible]ύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, [illegible]

[illegible]υστὸς, ῦ, ὁ ἡ, qui effici poteſt; [illegible] promptum, facile, ὡς ἀνυστὸν [illegible] quoad fieri poteſt pro viribus.

[illegible]ικὸς, ῦ, ὁ ἡ, vel ἀνύτικος, [illegible]. Ab ἀνύομαι.

[illegible], perficiebatur, Dor. pro [illegible], 3. ſing. imp. ind. paſſ. ver-[illegible] vel eſt 3. ſing. pluſq. p. [illegible] paſſ. ab

[illegible]ΥΤΩ, perficio, profuo, impleo, [illegible], impetro, feſtino: f. σω. p. [illegible]

[illegible], erigo, ſublevo: ex ἄνω, [illegible], extollo.

[illegible]Ω, ſurſùm, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὢν, [illegible], ἡ ἄνω, ſc. ὄντα, ſuperna, [illegible], ſc. ὄντα, quæ ſurſùm ſunt, [illegible]. ἀνώτερον, ſuperiùs, altiùs.

[illegible], ἀνῶσαι, a. 2. ſub. act. ab [illegible], a. 2. ind. act. ἀνῆν.

[illegible], præt. ind. m. Ion. pro [illegible], juſſi: ab ἀνωγέω, jubeo.

[illegible], 3. ſing. imperf. vel a. 2. act. Ion. pro ἠνώγειν. ἀνώγη, a. 2. 3. ſing. act. ab ἀνώγέω, vel [illegible], jubeo.

[illegible]γεον, ου, τὸ, cænaculum, et [illegible]ώγαιον, ω, τὸ, Scribitur et [illegible], q. d. ἄνω τῆς γῆς, ſupra [illegible]

[illegible], et per Sync. ἄνωχθι, [illegible] præſ. imperat. act. ab

[illegible], idem quod ἀνωγέω, vel [illegible] q. v.

[illegible], ξαι, κται, apertus ſum, [illegible] paſſ. verbi ἀνοίγομαι, part. [illegible], Th. οἴγω, aperio.

Ἀνώγειν, jubebam, pro ἠνώγειν, imp. ind. act. Ion. ab ἀνωγέω, ſeu

ἈΝΩ´ΓΩ, jubeo, hortor: f. ξω, p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, indolentia, doloris vacuitas. Inde

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ἡ, dolorem nullum ſentiens: et ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem ſedat.

Ἀνωδύνως, adv. ſine dolore. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἄνωθεν, adv. deſuper, ſupernè, e loco ſuperiori; cælitùs, è cælo: a principio, altius repetendo; denuo, rurſum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, -ῶ, propulſo, repello, ſurſùm impello: f. ήσω, et ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, et θῆσαι. med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſùm, versùs, vel repulſio. Th. ὠθέω, pello.

Ἀνώιστος, ου, ὁ ἡ, inopinatus, improviſus: hinc ἀνωιστὶ, inopinatò: Ex α priv. et οἴομαι, opinor.

Ἀνωΐχθην, reſolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἀνῷκται, apertus eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ἡ, interitui non obnoxius: ex α priv. et ὄλεθρος, perditio, mors, exitium.

Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α et ὁμαλὸς, planus, æqualis.

Ἀνωμοτὶ, ſine jurejurando, adv. ex α et ὄμνυμι, juro.

Ἄνων, οντος, ὁ, expediens, præſ. part. act. ab ἄνω, pro ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ἡ, expers nominis. Th. ὄνυμα, nomen.

Ἀνωρθώθην, ης, η, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω, ſurrigo.

Ἀνωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, intempeſtivitas, ex α pr. et ὥρα, tempus, hora.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνώθω, ſurſum impello. Th. ὠθέω, ῶ, pello, trudo.

Ἀνῷσαι, retuliſſe, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, repuliſſe, eſt. a. 1. inf. act. ab ἀνωθέω, pro ἀνώθω, repello, propello.

Ἀνώσασθαι, repulſum fuiſſe, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, pro ἀνώθω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſuperior. Ex ἄνω, et ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ἡ, inutilis, ex α pr. et ὄφελος, εος, τὸ, utilitas.

Ἀνῷχα, aperui. 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνῴχθην, ης, apertus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, vid. ἀνώγηθι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeto, 3. ſing. præſ. imperat. act. ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, fregerim, et in 3. pl ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι. ſeu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ind. act. ἦξα,

Ἄξας, ducens, a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω. p. ἦχα.

Ἄξε, pro ἆξον, imperat. a. 1. act. ut viciſſim in imperat. a. 2. act. reperitur λάβον, pro λάβε.

Ἀξεια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango.

Ἄξενος, ου, ὁ ἡ, Poët. ἄξεινος, ſine hoſpite: ex α pr. et ξένος, hoſpes.

Ἄξεστος, ου, ὁ ἡ, radendo non politus: ab α pr. et ξεστὸς. Th. ξέω, rado.

Ἀξία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος, dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, et ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, et ἀκούω, audio.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, audio.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ἡ, memorabilis: ſuperlat.

Ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, memoratu digniſſimus. Ab ἄξιος, et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ ἡ, amabilis. ab ἄξιος, et ἐράω, amo.

Ἀξιοθαυμαστότερος, admirabilior.

Ἀξιοῦμαι, dignum cenſeo. Dor. pro ἀξιοῦμαι, 1. ſing. præſ. ind. med. ab ἀξιόω.

ἈΞΙ´ΝΗ, ης, ἡ, ASCIA, ſecuris, Angl. AN AX; qu. ab ἄγω· vel ab חציאנ.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ὁ ἡ, ſpectatu dignus: ab ἄξιος, et θεάομαι, ſpecto.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ἡ, qui alicui reſiſtere poteſt pugnando: ab ἄξιος, et μάχομαι, pugno.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, et νίκη, victoria.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ ἡ, fide dignus; ex πίστις, εως, ἡ, fides.

ἌΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, meritum.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas: item enuntiatum.

Ἀξιωματικὸς, ου, ὁ ἡ, auctoritate præditus, auguſtus.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo.

Ἀξιῶν, præſ. inf. act. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ ἡ, Ion. et Att. qui eſt ſolvendo par, ac proinde fide dignus: ab ἄξιος, et χρέος.

Digitized by Google

'Αξιόω, ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum cenſeo*, imperf. ἠξίοον, -ουν, f. ώσω. p. ἠξίωκα, a. 1. ind. act. ἠξίωσα. a. 1. ſub. act. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀξιῶσαι. præſ. ind. paſſ. ἀξιόομαι, -ῦμαι, *dignus cenſeor*. 3. pl. præſ. imperat. paſſ. ἀξιούσθωσαν, *digni cenſentor*. p. ind. paſſ. ἠξίωμαι. a. 1. paſſ. ἠξιώθην. f. 1. paſſ. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος, *dignus*.

'Αξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος, *dignus*.

'Αξιώσαιμι, ας, ε, *dignatus fuerim*: a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

"Αξίωσις, εως, ἡ, *petitio*.

"Αξομαι, *abducam*, f. 1. med. verbi ἄγω.

"Αξον, a. 1. imp. act. 2. ſing. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

"Αξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων, ὁ, *axis*.

"Αξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον, *lignum*.

"Αξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. ind. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

"ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis*, *aſſer*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——αο, Æol. et Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro -ου, ut 'Ανείαο pro 'Ανείου. Eſt et Ion. et Poët. pro ω, in 2. perſ. ſing a. 1. m. ut pro ἐτυψω, ἐτύψαο.

'Αοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab

'Αοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, a. p. ind. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

'Αοίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*, *decantatus*.

'Αοιδος, ῦ, ὁ, *cantor*, *poeta*. Th. ἀείδω.

"Αοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritiſſima*, *cantu ſuaviſſima*: ſuperl. ab ἀοιδός.

'Αοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

'Αοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhabitatus*.

'Αοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domo carens*: ex α pr. et οἶκος, *domus*.

"Αοκνος, ὁ ϗ ἡ, *impiger*, *intrepidus*: ex ὄκνος, *pigritia*, *ignavia*.

'Αολλέες, έων, οἱ, ϗ αἱ, *conferti*: nom. pl. maſc. et fem. gend. ab ἀολλὴς, ὁ ϗ ἡ, acc. pl. ſimilis nominativo contracto, ἀολλέας, εῖς, dat. ἀολλέσι.

'Αολλήδην, *confertim*, *ſimul*: adv. Poët. ab

ΑΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *confertus*, *congregatus*. Hinc ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego*.

——όοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. perſ. pl. præſ. ind. act. contract. pro -άουσι vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

'Αόπλυς, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ὁ ϗ ἡ, ex ὅπλα, τα, *arma*.

'ΑΟΡ, et ἄορ, ορος, τὸ, *enſis*: q. ab ἀείρω, quia *ſuſpenditur*.

'Αόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inviſibilis*.

'Αοράτως, *inviſibilitèr*, adv.

'Αορασία, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α pr. et ὁράω, *video*.

'Αορία, ας, ἡ, *tenebræ*, ab iiſd. Th.

'Αόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, *interminatus*. Ex α pr. et ὁρίζω, *termino*, *finio*.

'Αοριστία, ας, ἡ, *infinitas*.

'Αοριστικὸς, ἡ, ὸν, *indefinitivus*.

'Αοριστόομαι, -ῦμαι, *indefinitus ſum*. ἀοριστάινω, *dubito*, *nihil definio*, *hæſito*. Omnia ab α priv. et ὅρος, *terminus*.

'Αορίστως, adv. *infinitè*, *indeterminatè*.

'Αορνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *avibus carens*. Item nom. fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις, *avis*.

'ΑΟΡΤΗ' ης, ἡ, *arteria magna*; item *arca*.

'ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (ſeu *funis*:) *quo enſis*, *clypeus*, *aut pera appenditur*: dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, et τηρέω, *ſervo*.

"Αορτο, *ſublatus erat*: 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion. ab ἀόρμην pro ἤερμην, pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἦρτο factum volunt, η in α converſo, et inſerto ο, 3. ſing. ind. pluſq. p. paſſ. ἄρτο, ἄορτο.

'Αοσσέω, -ῶ, *auxilior*, *opem fero*, *adjuvo*. Hinc

'Αοσσητὴρ, ὁ, *adjutor*. ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui *non avocatus*, alteri opitulatur. ab ὄσσα, *vox*.

"Αουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illæſus*: ex α et ὐτάω, *vulnero*, *percutio*.

'Αοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis*. ἀόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui moleſtiá vacat*. Ab α et ὄχλος, *turba*.

"Αοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *visûs expers*, *cæcus*: ab α et ὄπτομαι, *video*.

'Απ' pro ἀπὸ, q. v.

'Απαγαγεῖν, vid. ἀπάγω.

'Απαγγεῖλαι, *renuntiaſſe*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, et in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, a. 1. imp. act. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

'Απαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

'Απαγγέλλω, *renuntio*: f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα. a. 1. ind. act. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. act. ἀπάγγειλον. inf. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſſ. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Απαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impenetrabilis*: ex α intenſivo, et ἔπαγον, 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

'Απαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre*, *abducere*. Th. ἄγω, *duco*.

'Απαγξαίμην, αιο, αιτο, *me ſtrangularem*: a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, *ſtrangulo*.

'Απαγομένην, τὴν, *abductam*: ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω, *abduco*.

'Απαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præſ. p. act. ab

'Απαγορεύω, fut. εύσω, *abdico*, *prohibeo*, *interdico*, *recuſo*, *nego*: ex ἀπὸ et ἀγορεύω, *dico*.

'Απαγριόω, -ῶ, f. ώσω, *agreſte* [illegible] *do*, *effero*, *exaſpero*: ab ἀπὸ, ἀγρὸς. Inde

'Απαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio*, *aſperatio*.

'Απάγχω, *ſtrangulo*, *ſuffoco*: ἀπάγξω, p. ἀπηγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, *ſtrangulor*, m. ἀπάγξομαι, a. 1. ind. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et ἄγχω, *ſtrangulo*.

'Απάγω, *abduco*, f. ἄξω. p. ἀπ[illegible] a. 2. ind. act. ἀπήγαγον, Att. [illegible] γαγον, imp. ἀπάγαγε. inf. [illegible] γαγεῖν, part. ἀπαγαγών, [illegible] perf. ind. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, a. 1. ind. paſſ. ἀπήχθην. in[illegible] 1. paſſ. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco*, *ago*.

'Απαγωγὴ φόρυ, *tributi penſio*.

'Απαδεῖν, inf. præſ. vel a. 2. *diſplicere*: ex α pr. et ἀδέω, ſeu ἀνδάνω, *placeo*.

'Απαδὶς, ιος, ἡ, *vis mentis*, *prudentia*, *cogitatio*: in acc. pl. [illegible] δίας, et per Craſin ἀπαδάς. [illegible] qu. ἀπιδὶς, ab ἀπὸ, pro ἀπο, πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et [illegible] tatio res eminùs, et *antè* qua[illegible] ciderint, *videant* et *prævideant*.

'Απαειρόμενος, ου, ὁ, *diſce*[illegible] præſ. part. med. ex ἀπὸ, et [illegible] *tollo*.

'Απαθανατίζω, *immortalitate* [illegible] *immortalem facio*. f. ίσω. Th [illegible] νατος, *mors*.

'Απαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impatiens*, *non eſt paſſus*, *affectione carens*, *læſus*, *expers perturbationis*, [illegible]*tus*, *inoffenſus*: ex α pr. et [illegible] θος, τὸ, *paſſio*, *affectus*.

'Απαὶ, Præpoſ. Poët. pro *ab*.

'Απαιδευσία, ας, ἡ, *inſcitia*, [illegible]*ritia*: ex α pr. et παιδεύω, [illegible]*tuo*. Th. παῖς.

'Απαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineruditus*, *illiteratus*: ex α pr. et π[illegible] [illegible]*ſtituo*. Th. παῖς.

Digitized by Google

Ἀπαιδοτρίβητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui non a magiſtro exercitatus eſt*; item *exercitatus*: ab α pr. παῖς, et ..., *exerceo*.

Ἀπαμερθείην, *privarer*: Ion. pro ... 1. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ... ἀπαμείρομαι.

Ἀπαμείρεσθαι, præſ. inf. paſſ. Ion. pro ἀπαμερθῆναι, *privari*, *ſpoliari*: ... ἀπὸ, et μείρω, *capio*.

Ἀπαμηρημένοι, οἱ, *fraudati*: Ion. ... et Att. pro ἀφῃρημένοι, ... ἀφῃρημένοι, nom. pl. maſc. gen. ... part. paſſ. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, *tollo*, *diſcedo*: f. αρῶ, p. ... ῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἀπᾶρον, ... inf. ἀπᾶραι, p. paſſ. ἀπῆρμαι. ... 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ... ἀπὸ, et αἴρω, *tollo*.

Ἄπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens*: ... α pr. et παῖς.

Ἀπαίσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *infauſtus*, *inauſpicatus*, *mali augurii*: ab ἀπὸ, ... αἴσιος, ὁ ϗ ἡ, *fauſtus*, *lætus*.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, *proſilio*, *cum impetu* ...: a. 1. act. part. ἀπαΐξας. ... ἀΐσσω, *ruo*.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. ſing. præſ. ... act. ἀπαίτει, *repetito*, 2. ſing. ... act. præſ. ἀπαιτήσωσιν, 3. pl. ... ſub. act. ab

Ἀπαιτέω, ῶ, fut. ήσω, *repeto*: ... ἀπὸ, et αἰτέω, *peto*.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, *repetitio*, *exactio*.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, *poſtulo*, *exigo*.

Ἀπαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia* ... ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. ... ab ἀπαλός, ὴ, ὸν, *mollis*, *tener*.

Ἀπάλαιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui luctâ*, ... *calliditate*, *vel impoſturis*, *eſt invictus*, *inſuperabilis*. Th. παλαιστή.

Ἀπαλαίστρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *palæſtræ* ... *expers*: ab α pr. et παλαίστρα. ... πάλη, *lucta*.

Ἀπαλαλκέμεν, *arcere*, *repellere*: ... pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. ... ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. ſing. ... opt. act. verbi

Ἀπαλαλκέω, *arceo*, *repello*. Th. ... *robur*, *vis*.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *conſilii inops*, *induſtriâ carens*, ...: ex α pr. et παλάμη, ... *manus*, *ars*, *via*, *ratio*, *quâ* ... *quid efficimus*.

Ἀπάλαμος, βίος, *vita miſerrima*: ... nemo παλάμην, i. e. *artem* (ſeu ...) reperire poteſt, ut eam ... Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum quod quis eluctari nequit*. Th. ...

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, *deerro*, *vago*: ... et ἀλάομαι, *erro*.

Ἀπαλγέω, ῶ, *dedoleo*, *occaleſco*: ... p. ἀπήλγηκα; ex ἀπὸ, et ..., *idem*.

Ἀπάλειψον, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω. p. φα. *deungo*, *deleo*. Th. ἀλείφω, *ungo*.

Ἀπαλεξίκακον, υ, τὸ, *immedicabile*, *à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, et κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ, et ἀληθεύω. Th. ἀληθής, *verus*.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præt. paſſ. Att. pro ἀπηλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*: 3. ſing. f. 1. m. ab ἀπὸ, et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, -οῦμαι, fut. ήσομαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, υ, ὁ, *hædus tenellus*, ſeu *delicatus*. Th. ἀπαλὸς, *mollis*, *tener*.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimiſſio*; *diſceſſus*, *fuga*, *mors*, *interitus*.

Ἀπαλλακτέον, *adimendum eſt*.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, *diſcedendi facultas*: ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto*, *abire jubeo*, *libero*: f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἀπαλλάξῃ. præt. ind. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ, et ἀλλάσσω, *muto*.

Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*; ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. act. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ, et ἀλλοτριόω, *alieno*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἀπαλοῖο, τυ, *teneri*, *mollis*: gen. Ion. pro ἀπαλῦ.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura*, *deletio*. Th. ἀλείφω.

ἈΠΑΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: q. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, *tactus*. q. d. *tactui cedens*. Inde

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, *teneritudo*, *mollities*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *delicatè nutritus*, *ſaginatus*. Th. τρέφω, *nutrio*.

Ἀπαλόσαρκος, υ, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis*: ex ἀπαλὸς, et σάρξ, *caro*.

Ἀπαλοχρόος, gen. ab ἀπαλόχρους, όος, ὁ ϗ ἡ, *qui tenellum*, ſeu *molle corpus habet*. Ex ἀπαλὸς, et χρῶς. Th. χρόα, *corpus* ſeu *cutis hominis*.

Ἀπαλύνω, *tenerum reddo*, *mollio*, *emollio*; item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἀπαλὸς.

Ἀπαλῶς, adv. *mollitèr*. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto*, *obtundo*. Th. ἀμβλὺς, *hebes*.

Ἀπαμείβετο, *reſpondebat*: 3. ſing. imp. ind. med. Ion. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. med. ab

Ἀπαμείβομαι, *reſpondeo*: ex ἀπὸ, et ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens*, *ſuſpenſus*, Ion. pro ἀφημμένος, ſublatâ aſpiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, *propello*, *arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ, et ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

Ἀπαναίνεται, *reſpuit*: 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo*, *reſpuo*, *recuſo*, *rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ, et ἀναίνομαι.

Ἀπαναισχυντέω, *inverecundè facio*, f. ήσω.

* Ἀπανάλωσις, *conſumptio*.

Ἀπανάνατο, *reſpuit*: Poët. et Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

* Ἀπαναχώρησις, *diſceſſus*.

Ἀπάνευθε, *ſeorsùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare*: a. 1. inf. m. et ἀπηνήναμην, a. 1. ind. med. 1. ſing. *recuſavi*, *renui*; ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανισταμένης, τῆς, *diſcedentis*: gen. ſing. part. præſ. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem*: acc. ſing. maſc. ab ἅπας.

Ἀπαντᾶν, *occurrere*: præſ. inf. et ἀπαντῶντας, τὺς, *occurrentes*: act. pl. maſc. part. præſ. act. ab Ἀπαντάω, q. v.

* Ἀπανταχόθεν, adv. *undique*.

Ἀπαντάω, -ῶ, fut. ήσω, *occurro*: ab ἀπὸ, et ἀντάω.

Ἁπάντῃ, *ubique*, adv. Ab ἅπας, *omnis*.

Ἀπάντημά, ατος, ἡ, *occurſus*, *caſus*, *eventus*.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occurſus*; it. *exceptio*, *obviam itio*: ab ἀπαντάω *occurro*.

Ἀπαντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

Ἅπαξ, adv. *ſemel*. ἅπαξ καὶ δὶς, *ſemel atque iterum*.

Ἁπαξαπλῶς, *univerſalitèr*: ex ἅπαξ, et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indignus*. Hinc

* Ἀπαξιόω, f. ώσω, *dedignor*, *recuſo*.

Ἀπάορος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: qu. ab ἀείρω. p. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

Ἀπαράβατος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non tranſitorius*, *perpetuus*: ex α pr. et παραβαίνω, *tranſeo*.

Digitized by Google

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe, deceſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαραιρημένος, -ημένος, *ſpoliatus, privatus*: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, -ημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀπαραιρέομαι, -ῶμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non poteſt.* Hinc

Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabilitèr.*

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè*: adv. ab α pr. παρὰ, et καλύπτω, *tego, velo.*

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immutabilis, per omnia ſimilis.*

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, vel ὁ καὶ ἡ, *infallibilis, e*: ex α pr. et παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imparatus.*

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non deſignatus.*

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imparatus*: ex α priv. et 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπαρατηρήτως, adv. *ſine obſervatione, negligenter.*

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè*: ex α pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ἈΠΑΡΓΊΑ, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπάρχομαι.

Ἀπαρεγχειρήτως, *tam ſimilis, ut fruſtraneus ſit omnis imitandi conatus, perfectè.*

Ἀπαρέσκομαι, *diſpliceor, moleſte fero, aſpernor.*

Ἀπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui, quæve non eſt virgo*: ex α pr. et παρθένος, *virgo.*

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recenſuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός, *numerus.*

ἈΠΑΡΊΝΗ, ης, ἡ, *Aparine*, herba quædam, *lappa.*

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septemtrionalis.* Th. ἄρκτος, *ſeptemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ήσῃ. p. ἀπήρνημαι. f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀπάρνησαι, -άσθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, et ἀρνέομαι, *renuo, nego.*

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπαρόδευτος, η, ον, *tranſitu carens, inacceſſus, per quem via non datur, ſeu munita eſt*, &c.

Ἆπαρον, άτω, *tollito, diſcedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαράσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ, et ἀράσσω, *pulſo, illido.*

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, diſceſſus*: ab ἀπὸ, et αἴρω: tum enim tollunt ſarcinas.

Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo, dirimo*, qu. *ſeorſum ſuſpendo*: ex ἀπὸ, et ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ, et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum eſſe cenſent ἀπαρτὶ, *planè, omninò*: ab ἄρτιος, *par, integer.*

ἈΠΑΡΤΊΑ, ας, ἡ, *ſupellex*, quâ ſe inſtruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiſcentes*: item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, *perficio, abſolvo, quadro, æquiparo, æquo, divido.*

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra ſumma, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω, *colligo, numero.*

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, abſolutio*: ab ἀπήρτισμαι. 1. per. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ, et ἀρύω, *haurio.*

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. *primitias offerre*: ab

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ᾽ ἀρχῆς, ſcil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*

Ἀπάρχομαι, fut. ἄρξομαι, *primitias ſolvo et decerpo.* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχή, *principium.*

Ἅπας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντος, -άσης. ex α pro ἅμα, et πᾶς, *omnis.*

Ἁπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, *omnis.*

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non guſtavit, jejunus*; ex α pr. et πάω, *guſto.*

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præſ. part. act. f. g. ex ἀπὸ, et ἀστράπτω, *fulguro, emitto.*

Ἀπασχολέω, fut. ήσω, *negotium faceſſo.*

Ἀπασχολία, ἡ, *occupatio, ut ſimplex.*

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*. Et

Ἀπατᾷ, *decipit*: 3. ſing. ind. præſ. act. ab

ἈΠΑΤΆΩ, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἠπάτηκα. a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præſ. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. paſſ. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. Hinc

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impoſtor.*

Ἀπάτερθε, *ſeorſum*, ab ἀπὸ, et [...]τερθε, ſeu ἄτερ, *ſine.*

Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀ[...]τάω.

Ἀπατηθῆναι, *decipi*: a. 1. [...] paſſ. ab eod.

Ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, vel οῦ, ὁ καὶ ἡ, [...] *lax*: ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀπατήσει, *fallet*: 3. perſ. [...] f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *feſell*[...] 1. ind. act. 3. ſing. Ion. pro [...]τησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab [...] Th.

Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*: [...] part. act. nom. plur. ab ἀπ[...] *fallo.*

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *ſine p*[...] ex α pr. et πατήρ, *pater.*

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, *effulg*[...] *ſplendor*: à 1. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζω. Th. [...] *ſplendor.*

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor luci*[...] *fulgentia*: ab eod. Th.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare.* Ἀπ[...]σαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. ab Ἀπαυδάω, -ῶ, *renuntio*: [...] *veto, interdico, prohibeo*; f. [...] Ab ἀπὸ, et αὐδάω. Th. αὐδ[...]

Ἀπαυλαδιεῖσθαι, *auſurum eſſe*[...] pro ἀπαυλαδίσεσθαι, f. 1. in[...] ab ἀπαυλαδίζομαι, f. ίσομαι, [...] *ganter me gero.* Vide in αὐ[...]

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, *ſe*[...] *ſtabulor*, ſeu *pernocto.*

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſe*[...] *ſtabulans* ſeu *pernoctans*: ab [...] et αὐλή, *ſtabulum.*

Ἀπαύξησις, εως, ἡ, *dimi*[...] Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero*: imp[...] act. ἀπηύρων, ἀπηύρων. H[...]

Ἀπαύρα, Ion. pro ἀπηύρα[...] ἀπὸ et αὔρα.

Ἄπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefine*[...] *ceſſans, irrequietus*; item *fu*[...]*rens, perpetuus.* Ἄπαυστος [...] *ſitis quæ ſedari non poteſt.*

Ἀπαύστως, et Ἀπαυστὶ, *indef*[...] *inceſſantèr, irrequietè*: adv. a[...] et παύω, *ceſſare facio.*

Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfug*[...] *perfuga*: ab ἀπὸ, et αὐτο[...] Th. μολέω, *venio, vado.*

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, *cervi*[...]*cido.*

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, *deſpum*[...] ἀφρός, *ſpuma.*

ἈΠΑ'ΦΩ, et ἀπαφῶ, et [...]σκω, *fallo, decipio*: Poët. id[...] ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus*: a. 1. p[...] paſſ. ab ἀπάγομαι, ex ἀπὸ, et *duco.*

[illegible]χθης, ἰ@, ὁ ϗ ἡ, *gravis*, [illegible]

[illegible]χθίζω, f. ίσω, *gravo*. Th.

[illegible]ψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, [illegible] *texuit*: a. 1. act. part. Th. [illegible], *necto*.

[illegible]βη, Dor. pro ἀπέβη, *ſucceſſit*: [illegible] ſing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαί[illegible] Th. βαίνω, *eo*.

[illegible]έβαλον, ες, ε, *abjeci*: a. 2. ind. [illegible] ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω,

[illegible], ες, ε, *diſceſſi*: a. 2. ind. [illegible] Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem [illegible] 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. [illegible]

[illegible]γαλακτίσθην, ης, η, *ablecta*[illegible]: 1. ſing. a. 1 ind. paſſ. [illegible]γαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto*. [illegible] γάλα, *lac*.

[illegible]έγγονος, ου, ὁ, *pronepos*: ab [illegible], et ἔγγονος, *nepos*. Th. γίνο[illegible]

[illegible]γλυκάνθη, *dulcis evaſit*: 3. [illegible] a. 1. ind. paſſ. ab ἀπογλυ[illegible] Th. γλυκύς, *dulcis*.

[illegible]γνώσθην, ης, η, *rejectus ſum*: [illegible] ind. paſſ.

[illegible]γνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus*: perf. [illegible] act. ab ἀπογινώσκω. Inde [illegible]γνωκότως, *deſperatè*. Th. γι[illegible]

[illegible]δανὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπεδανός, [illegible], *ſenſibus captus*, *infirmus*: ab [illegible] et πέζα, vel πεδανὸς, quod [illegible], *ſolum*.

[illegible]δάσσατο, *diviſiſti*: Ion. et Poët. [illegible], 2. ſing. a. 1. ind. m. [illegible] ἀποδάζομαι. Th. δαίω, *divi*[illegible]

[illegible]δειξα, ας, ε, *expoſui*, *deſignavi*: [illegible] ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. [illegible] ind. paſſ. ἀπεδείχθην. Th. δεικ[illegible] [illegible]

[illegible]δειροτόμησα, ας, ε, *caput am*[illegible]: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et [illegible]. Ex δέρη, ſeu δειρὴ, et [illegible] p. ind. m. τέτομα.

[illegible]δέξατ', per Apocopen, pro [illegible], *recepit*: 3. ſing. a. 1. [illegible] m. ab ἀποδέχομαι, *recipio*. [illegible]χομαι, *capio*.

[illegible]δήμησα, ας, ε, *peregrè profec*[illegible] a. 1. ind. act. ab ἀποδη[illegible] ἀπὸ, et δῆμος, *populus*.

[illegible], 2. ſing. imperf. ind. [illegible] ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δι[illegible]

[illegible], Ion. pro ἀπεδίδοσαν, [illegible] imperf. ind. act. ejuſd.

[illegible]λος, ε, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens*, [illegible] Ex α pr. et πέδιλον,

[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α [illegible], *calceus*.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi*: a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. 1. ſing. perf. ind. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, et δοκιμάζω, *probo*: a δοκέω, *exiſtimo*, *probo*.

Ἀπεδόμην, ου, ετο, *vendidi*, *furſum dedi*: a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ε, τὸ, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities*, *campus*.

Ἀπέδοντο, *vendiderunt*: 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. ab eod.

Ἄπεδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *planus*. ut Ἄπεδος χώρα, *plana regio*: Th. πέδον, *ſolum*.

Ἀπέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*: a. 1. ind. act. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, et. 3. pl. ἀπέδρασαν, *aufugerunt*. Alii ἴδραν, ſeu ἴδρην, à δρῆμι, ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, *exui*: a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ, et δύω, *induo*, *ſubeo*.

Ἀπέδω, *abedo*: a. 1. ind. paſſ. ἀπηδέσθην, ης, η, ab ἀπὸ, et ἔδω, *edo*.

Ἀπέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, *reſtituit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, et δίδωμι, *do*.

Ἀπέειπον, ες, ε, *negabam*: imperf. vel a. 2. ind. act. Att. per proſtheſin Poët. ab ἀπὸ, et ἔπω.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*: perf. part. paſſ. ab ἀποζώννυμι, *exauctoro*. Th. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*: 3. ſing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *abſum*, quod ex ἀπὸ, et εἰμὶ, *ſum*.

Ἀπέθανον, ες, ε, *mortuus eſt*: a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*.

Ἀπεθάῤῥησε, *auſus eſt*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

Ἀπεθέμην, ου, ετο, *depoſui*, *diſtuli*, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀπέθηλα, ας, ε, *defloruí*: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo*.

Ἀπεθίζω, *deſuefacio*: f. ίσω, p. ἀπείθικα, par. perf. paſſ. ἀπειθισμένος, *deſuetus*: ab ἀπὸ, et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, *mos*, *conſuetudo*.

Ἄπει, pro ἄπιθι, *ABI*: 2. ſing. præſ. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo*: ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*. Item ἀπεῖ, *abes*: 2. perſ. ſing. præſ. ind. verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπείδω, *proſpicio è longinquo*, *video*: f. ἀπείσομαι. a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. ſub. act. ἀπίδω, ης, η. Ex ἀπὸ, et εἴδω, *video*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia*, *inobedientia*: ab ἀπειθής. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπειθέω, -ῶ, *non pareo*, *incredulus ſum*: f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex α pr. et πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimiſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπειθὴς, ἐ@, ὁ ϗ ἡ, *contumax*, *inobediens*; item *incredulus*: ex α pr. et πείθω, *perſuadeo*.

* Ἀπειθία, ίας, ἡ, *incredulitas*.

Ἀπεικάζω, *aſſimilo*; item *comparo*; f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, *aſſimilata et expreſſa figura*: et à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. Ἀπείκασμα, ατ@, τὸ, *ſimulacrum*, *imago*. Ex ἀπὸ, et εἰκάζω. Th. εἴκω, f. ξω, *ſimilis ſum*.

* Ἀπεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem*, ſeu *exemplar effingo*: à cujus 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. ,

Ἀπεικόνισμα, ατ@, τὸ, *adumbratio*, *imago*, *effigies*.

Ἀπεικὼς, υῖα, ος, idem quod ἀπεοικὼς.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπειλὰς, τὰς, *minas*: acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio*, *mina*.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, *minans*: Poët. pro ἀπειλέουσα, præſ. part. act. f. g. Ἀπειλεῖς, *minaris*: 2. perſ. ſing. præſ. ind. act. ab

ἈΠΕΙΛΕ΄Ω, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, *minitor*, *interminor*: item *glorior*: imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω. perf. ἠπείληκα. a. 1. ind. act. ἠπείλησα. a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. ſub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio*, *mina*: ab ἀπειλέω, *minitor*.

Ἀπειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλητην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, *minitor*.

Ἀπειλητὴρ, ῆρ@, ὁ, *minax*, *jactator*: cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix*. Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

* Ἀπειλητὴς, ε, ὁ, *minator*, *jactabundus*, *oſtentator*, *minax*.

Ἀπείληφα, ας, ε, *recepi*. in. 3. perſ. plur. ἀπειλήφασι, præt. ind. act. cujus part.

Ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολίληφα, et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio*, *ſumo*, *capio*.

Ἄπειμι, *abſum*, 1. ſing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam*, f. 1. med. ἀπέσομαι. præſ. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, ῦσα, ον, *abſens*. Ex ἀπὸ, et εἰμὶ, *ſum*.

Digitized by Google

Ἄπειμι, vel ἀπείημι, abeo, f. ἀπείσομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον. a. 1. act. ἀπῆσα, et Att. ἀπήεσαν, ſic ἀπῄεσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. ind. act. vel pluſ. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ, et εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπειπεῖν, abdicaviſſe, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, interdixit, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act. Ἀπειπεῖν, interdicere, recuſare, præſ. inf. act. ab

Ἀπείπω, interdico, recuſo, veto: retracto, denego: Poët. pro ἀπείπω, qu. ex ἀπὸ, et ἔπω.

* Ἀπειραγάθως, adv. imperitè, ſine omni probitate.

Ἀπειράκις, infinitè, infinitis modis, ſeu vicibus, adv. ab ἄπειρος, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Th. πέρας, finis, terminus.

Ἀπείραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, Poët. pro ἄπειρος, quod à περαίνω, pro περαίνω. Th. πέρας, terminus.

Ἀπείρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α et πειράζω. Th. πεῖρα, experimentum.

Ἀπείρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, tento.

Ἀπειραχῶς, infinitis modis, adv.

Ἀπείργειν, præſ. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, arcere.

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ, et εἴργω, arceo.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præſ. act.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ιος, ια, ιον, ingens, infinitus: ex α et πεῖρας, pro πέρας, terminus.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, feſſus, part. p. act. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, interdictus, par. p. paſſ. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ, et ἐρέω, dico.

Ἀπείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpertus: ex α pr. et πεῖρα, experimentum.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eod. Th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus: ex α pr. et πέρας, finis.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, excluſi, prohibui: in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cælebs: ab ἄπειρος, et γάμος, ου, ὁ, nuptiæ, conjugium. Th. γαμέω, uxorem duco, nubo.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus, ab ἄπειρος, et θάλασσα, mare.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus: item minimè malus, ſimplex: inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, ſimplicitate utor, malitiâ non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, et κακός, malus.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, honeſti expers: ex ἄπειρος, imperitus, et καλός, honeſtus, bonus.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cælebs: ab ἄπειρος, inexpertus, et λέχος, lectus, quod à λέχω, antiquo, vel λέγω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α pr. πεῖρα, et μάχη, pugna, prælium.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ.

Ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens.

Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus, infinitus, immenſus, interminatus: omnia ab α pr. et πέρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, experimentum.

Ἀπειρώδιν, ινος, ἡ, partûs dolores non experta: ab ἄπειρος, et ὀδύνη, dolor.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus, interminatus.

Ἀπείρων γαῖα, terra rotunda, Hom. Th. πέρας.

* Ἀπείρως, adv. imperitè.

Ἀπεῖσα, ας, ε, abii, Att. ἀπῄειν. a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. 1. ſing. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis, contumax: Inde

Ἄπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α pr. et 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Ἀπεῖχον, ες, ε, abſtinebam, imp. ind. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. ind. paſſ. ab ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. ſing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ, et καλέω, nomino.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, retego.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos: ab ἀπὸ, et ἔκγονος, ortus, nepos. Th. γίνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, exſpecto: f. ἀπεκδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, exuo: f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, exutus. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, induo.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, deflebar, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω. Th. κλ… fleo.

Ἀπεκλανθάνω, obliviſcor, a… ind. m. ἀπεξελαθόμην, et P… per redupl. Ion. ἀπεκλελαθ… Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. …θω, lateo,

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. act. ab ἀποκλάω, quod ab ἀ… κλάω, frango.

Ἀπεκλέγομαι, in electione rep… non eligo: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγ…

Ἀπέκλεισα, ας, ε, occluſi, et i… pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act… bi ἀποκλείω, occludo.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, … ſum. Poët. per reduplicatio… Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2… m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th… θω, lateo.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi: … ind. act. verbi ἀποκόπτω, am… abſcindo.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpond… 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι… κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occul… a. 1. ind. m. ἀπέκρυψα, ας, … 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, … Th. κρύπτω, occulto, celo.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. … act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. … act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. ind. … ἀποκτείνω. Th. κτείνω, occid…

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, extenſio.

Ἀπεκτός, ου, ὁ καὶ ἡ, im… A πέκω, pecto. Ἀπέκτητος, … ἡ, idem. A πεκτέω, pecto.

Ἀπελαθέντες, expulſi, nom… part. a. 1. paſſ. ab ἀπελαύν… pello.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, reſplen… imperf. ind. paſſ. Ἀπέλαμψ… ε, reſplendui, emicui, a. 1. ind… verbi ἀπολάμπω. Th. λά… ſplendeo.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio: a… πελαύνω.

Ἀπέλαστος, et Ἄπλαστος, … ἡ, inacceſſus, cui appropinqua… tum non eſt: ab α priv. et πε… propinquo.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, et … ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. … λακα. Ex ἀπὸ, et ἐλαύνω, ag…

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυ… ε, fructum cepi, a. 1. ind. a… ἀπολαύω. Th. λάω, fruor.

Ἀπελαφρύνω, ſublevo, f. υν… ἀπὸ, et ἐλαφρύνω. Th. ἐλα… levis.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύ…

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, refutatio, … gatio, probrum: ab ἀπὸ…

Digitized by Google

ἀπίλεγμαι. 1. perſ. ſing. … paſſ. ind. verbi

…ἐλίγχω, redarguo, f. γξω. a. … ind. act. ἀπίλεγξα. præt. ind. … ἀπίλεγχε, præt. ind. paſſ. … a. 1. ind. paſſ. ἀ… a. 1. ind. m. ἀπ… Ex ἀπὸ, et ἐλέγχω, ar…

…, ε, ὁ ἡ, immenſus : … et πίλεθρον, ſeu πλέθρον, …

…, per Apocopen pro …, diſtillabat, 3. ſing. imp… ind. m. ab ἀπολείβομαι. Th. …, ſtillo.

…, ε, ὁ ἡ, non dedola… vel ſecuri complanatus : ab α … et πέλεκυς, ſecuris.

…, abſtuliſſe, Ion. pro ἀ… a. 2. inf. m. ab ἀφαιρέ… a. 2. ind. m. ab ἀφαι… Th. αἱρέω, capio.

…, ε, ὁ ἡ, libertus, li… : ex ἀπὸ, et ἐλεύθε… liber.

…, f. ώσω, p. ἤρωκα, li…

…, recedam, et … pl. …, f. 1. ind. … Th. ἔρχομαι, …

…, ceſſavit, 3. ſing. imp. … ab ἀπολήγω, quod ex … et λήγω, ceſſo.

…, ας, abegi, Att. pro … perſ. ind. act. ἀπηλάκα… ſuerat, 3. ſing. pluſq. … paſſ. verbi ἀπελαύνω, …

…, receſſiſſe, abito, 2. ſing. a. … act.

…, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. …

…, ἐσα, ὸν, qui receſſit, a. … act. ab ἀπέρχομαι, quod … et ἔρχομαι, eo, venio.

…, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. … Th. λείπω, lin…

…, ai, ſana, conciones : …

…, Æol. pro …, ar… Hinc forſan Lat. Capella, … CHAPEL.

…, ε, ὁ, Apelles, nomen … Lat. Apella.

…, 3. ſing. a. 1. ind. … q. v.

…, Ion. pro ἀφελόμενοι, … n. plur. a. 2. part. …

…, ε, ὁ, ulcus, vulnus. … vel quia caro non ſibimet … vel (φ Ion. verſo … ſciditur aliquid et …

ʼΑπιλπίζω, indè ſpero ; item deſpero : f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ind. act. ἀπήλπισα. a. 1. part. act. ἀπιλπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, et ἐλπίζω, ſpero.

ʼΑπιλύθην, ης, η, abſolutus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ, et λύω, ſolvo.

ʼΑπιλυμαινόμην, ε, ετο, purgatus ſum, imp. ind. paſſ. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, noxa, vel potius λῦμα, ſordes.

ʼΑπίλυσα, ας, ε, dimiſi, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

ʼΑπιλωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, injuria.

ʼΑπίμαθον, ες, ε, dedidici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

ʼΑπιμαράνθην, ης, η, emarcui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, marceſco.

ʼΑπίμισσα, ας, ε, evomui, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπίμισα. ab ἀπιμίω, quod ex ἀπὸ, et ἐμέω, vomo.

ʼΑπιμνησάμην, ω, ατο, recordatus ſum, a. 1. ind. m. cujus 3. pl. ἀπιμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ, et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, recordor.

ʼΑπιμόργνυν, υς, υ, abſtergebam, imperf. ind. act.

ʼΑπιμορξάμην, ω, ατο, abſterſi, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἀπιμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι, tergo.

ʼΑπιμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ʼΑπιμπποληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

ʼΑπιμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπιμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπὸ, et ἐμπολέω. Scribitur et ἐμπωλέω, ex ἐν, et πωλέω, vendo.

ʼΑπιμυθέομην, ε, ετο, diſſuaſi, imperf. ind. paſſ. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος, verbum, ſuaſio.

ʼΑπιμφαίνω, oſtendo, non convenio, declaro, diſſimilis ſum : inde

ʼΑπίμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio : ab ἀπὸ, et ἐμφαίνω, ſpeciem præbeo, illuſtro.

ʼΑπιμφερὴς, ἑος, ὁ ἡ, diſſimilis, abſimilis : ab ἀπὸ, et ἐμφερὴς, ſimilis. Th. φέρω.

ʼΑπίναντι, et ἀπεναντίον, coram, è regione, cum gen. item contra : ex ἀπὸ, et ἔναντι, quod ex ἐν, et ἀντί, contra.

ʼΑπινίγκασθαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. m. ʼΑπινιγκὼν, ὖσα, ὸν, qui abſtulit, a. 2. act. part. unde

ʼΑπινίγκαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

ʼΑπινιχθεὶς, ἐντος, ὁ, Ion. pro ἀπενιχθεὶς, vel ἀπενιγχθεὶς, delatus, a. 1. part. paſſ. ἀπινιχθην, ης, η, delatus ſum, Ion. pro ἀπηνίχθην, vel ἀπηνίγχθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

ʼΑπινίπω et ʼΑπιννίπω, interdico, adverſor : ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω, dico.

ʼΑπινθεῖν, Dor. pro ʼΑπιλθεῖν, a. 2. act. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

ʼΑπινθὴς, ἐος, ὁ ἡ, luctu carens, indeflectus.

ʼΑπίνθητος, ε, ὁ ἡ, idem. Ab α pr. et πένθος, luctus.

ʼΑπινιαυτίζω, per annum abſum vel ceſſo ab : ex ἀπὸ, et ἐνιαυτός, annus.

ʼΑπινόσφισα, ας, ε, ſeparavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, ſeorſum, adv.

ʼΑπίντες, qui dimiſerunt, Ion. pro ἀφίντες, n. pl. m. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

ʼΑπιξαμαρτάνω, delinquo pecco : ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω, pecco.

ʼΑπιξιδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. ind. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, induo.

ʼΑπιξιλαθόμην, ε, ετο, oblitus ſum, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, lateo.

ʼΑπιξηραμίνος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, exſiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. ind. paſſ. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρός, ſiccus.

ʼΑπίοικα, ας, ε, abſimilis, ſeu diſſimilis ſum ; præt. ind. med. et ʼΑπίοικε, imperſon. diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

ʼΑπιοικότως, abſimili modo, non veriſimilitèr, abſurdè, immeritò, adv. ab

ʼΑπιοικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus : præt. part. med. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

ʼΑπίοντα, τὸν, abſentem, acc. ſing. maſc. ἀπίοντος, gen. ſing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ὖσα, ὸν, præſ. part. ab ἄπειμι, abſum.

ʼΑπίπαντος, ε, ὁ ἡ, ad maturitatem non perductus.

ʼΑπίπειρος, ε, ὁ ἡ, idem. Ab α pr. et πέπτω, maturo.

ʼΑπίπλαγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act.

ʼΑπιπλάγχθην, ης, η, reſilui, aberravi, a. 1. ind. paſſ. ʼΑπιπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. ind. m. ab ἀποπλάγγω, aberrare facio. Th. πλάγγω, errare facio.

ʼΑπίπλευσα, ας, ε, navigavi, et in 3. pl. ἀπίπλευσαν, a. 1. ind. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω, navigo.

Digitized by Google

Ἄπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peplo carens:* ab α pr. et πέπλος, *peplum.*

Ἀπέπνει, *reſtabat, exſpirabat,* 3. ſing. imperf. ind. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exſpiravi,* a. 1. ind. act.

Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω, *ſpiro.*

Ἀπέπνιξα, ας, ε, *ſuffocavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi:* inf. ἀποπτάσθαι, part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, άν. Ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι. ex ἀπὸ, et ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit:* inde Ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus ſum.* Ab α pr. et πέπτω, *coquo.*

Ἄπερ, pro ἅπερ, *quæ.*

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verboſus.* Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verboſa oratio, loquacitas.* Ab ἀπέραντος, *infinitus,* et λόγος, *oratio.* Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus.* Inde

Ἀπεράντως, adv. *infinitè.* Ex α pr. et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας, *finis.*

Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor:* f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. præſ. med. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus.*

* Ἀπεργαστικὸς, ή, όν, *operoſus, efficax, qui efficere poteſt.*

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, arcere, inhibere, præterire, excludere:* ex ἀπὸ, et εἴργω, *excludo.*

Ἄπεργμαι, *præcluſus ſum,* perf. ind. paſſ. pro ἀπείργμαι. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, *præcluſus,* Ion. pro ἀπειργμένος. ab

Ἀπέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo,* pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ, et εἴργω, *excludo.*

Ἀπερείδω, et Ἀπερείδομαι, f. είσω, είσομαι, *incumbo, projicio, firmiter figo:* Ἀπηρείδοντο, *incumbebant,* 3. pl. imperf. ind. paſſ. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere.* a. 1. inf. m. Ex ἀπὸ, et ἐρείδω, *firmiter figo.*

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi:* à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερείσι, pro ἀπερείσια, et per Metatheſin, ἀπειρέσια, *infinita:* ex

Ἀπερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus:* pro ἀπειρέσιος, per Metatheſ. Ab ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ.

* Ἀπεριγίνητος, *invictus.*

Ἀπερισκέπτως, *incircumſpectè,* adv. ex α pr. περὶ, et σκέπτομαι, *circumſpicio.*

Ἀπερισπάστως, *abſque ullâ diſtractione,* adv. ab

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcuſſus, non diſtractus:* ex α pr. et περισπαστὸς, quod à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπάω, *diſtrabo.* Th. σπάω, *trabo.*

Ἀπερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quem nihil circumſtat:* ex α pr. περὶ, et ἵστημι, *ſto.*

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incircumciſus:* ex α pr. et περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *ſeco.*

Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſupervacaneum nil habens; luxu carens;* ex α pr. et περισσὸς, *redundans.* Th. περὶ.

* Ἀπερίττως, adv. *negligentèr.*

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excrementis carens, quæ περιττώματα.*

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non orbiculatus:* ex α pr. περὶ, et φέρω, *fero.*

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit,* a. 1. part. act. ab ἀπερρέζω. Th. ῥέζω, *facio.*

Ἄπερρε, *abi in malam rem,* 2. ſing. præſ. imp. act. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ, et ἔρρω, pro εἴρω.

Ἀπερρωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus,* perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo, frango.*

Ἀπέρυκε, *arce,* præſ. act. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον, *prohibens,* præſ. part. med. ab

Ἀπερύκω, *arceo, repello, propulſo, abigo:* f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, et ἐρύκω, *inhibeo.*

Ἀπέρχομαι, *abeo, exeo:* f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. act. ἀπέλθω, ης, η. a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν. a. 2. part. act. ἀπελθὼν, οῦσα, όν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. p. ind. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, et ἔρχομαι, *eo, venio.*

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, *qui impetum alicujus impedit:* ab ἀπερωέω, *diſcedo, ceſſo, cohibeo.* Th. ἐρωέω, f. ήσω, *inhibeo.*

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, *dimitte,* a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ, et ἵημι.

Ἀπέσαντος, οῦ, gen. ſing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nom. viri: q. d. *Qui non cecidit.*

Ἀπέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *depoſui,* a. 1. ind. act. Th. σάττω, f. ξω, *onus impono.*

Ἀπέσβας, *exſtincta es,* Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπέσβεσα, ας, ε, *exſtinxi,* a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. act. part.

Ἀπέσβην, a. 2. ind. act. ab Ἀποσβέω, Ἀποσβέννυμι, et Ἀποσβεννύω, *extinguo:* item *aboleo, perdo:* f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα, vel ἀπέσβεκα, f. 1. paſſ. ἀποσβεσθήσομαι. p. paſſ. ἀπέσβεσμαι.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. paſſ. ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμ… f. ψω, *incumbo.* Th. σκήπτω, … *cumbo.*

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, *excori…* perf. part. paſſ. ab ἀποσκολύ… μαι. Th. σκολύπτω, *evello.*

Ἀπέσομαι, *abero,* f. 1. med. v… ἄπειμι ex ἀπὸ, et εἰμὶ, *ſum.*

Ἀπέσπασα, ας, ε, *abſtraxi,* … ind. act. ab ἀποσπάω. Th. … *trabo.*

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. Æol. vel Bœot. et Poët. pro… σύθησαν, *proruperunt, ut* … pro ἐτύφθησαν, Æol. ab ἀποσσ… *erumpo.*

Ἀπέσσυτο, *excuſſus* (vel *re…* *erat* 3. ſing. pluſq. p. ind. pro ἀπεσέσυτο à σεύω, p. pa… συμαι, Poët. ἔσυμαι item ἔσσ…

Ἀπεστάλην, ης, η, *miſſus ſum,* … ind. paſſ.

Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. paſſ.

Ἀπέσταλκα, ας, ε, *miſi,* perf. act. Ἀπέσταλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσταλμαι, p. ind. paſſ.

Ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. ind…

Ἀπέστολα, ας, ε, p. ind. m. ab … στέλλω. Th. στέλλω, *mitto.*

Ἀπέστασαν, *abſuerunt,* Ion. … ἀπέστησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. vide ἀπέστην.

Ἀπέστειλα, ας, ε, *miſi,* a. 1. act. Ἀποστείλατε, *mittite,* a. 1. imperat. act. ab ἀπο… Th. στέλλω, *mitto.*

Ἀπεστέρησα, ας, ε, *privavi,* … ind. act. ab ἀποστερέω. Th. … *privo.*

Ἀπέστην, *abfui,* et in 3. pl. … σαν, a. 2. ind. act. Ἀπέστη… ε, *abfui,* a. 1. ind. act. ab … Th. ἵστημι, *ſto.*

Ἀπέστιχεν, ες, ε, *abii, re…* 2. ind. act. ab ἀποστίχω. Th. … χω, *incedo.*

Ἀπέστολα, ας, ε, *miſi,* p. i… verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλ… *to.*

Ἀπεστραμμένος, η, ον, … perf. part. paſſ. ab ἀποστρέ… *to.*

Ἀπέστρεφον, ες, ε, *averti,* a. … act. Ἀπεστράφην, ης, η, *averſ…* a. 2. ind. paſſ. Ἀπέστρεψ… *averti.* a. 1. ind. act. ab … Th. στρέφω, *verto.*

Ἀπεστὼς, ῶτος, -ῶς, ἡ, *abſen…* ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπέστω, *abſit,* 3. ſing. pr… per. act. ab ἄπειμι. Th… *ſum.*

Ἀπεσφάλην, ης, η, *aberra…*

Digitized by Google

[illegible] ind. paſſ. ab ἀποσφάλλω. Th. [illegible]σφάλλω, fallo, everto, erro.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, abſui, præt. ind. [illegible]

Ἀπέσχον, ες, ε, abſtinui, a. 2. ind. [illegible]

Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi [illegible]έχω, abſtineo, abſum, diſto.

Ἀπέτεμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. [illegible] ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέθην, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. [illegible]θημι, pono.

Ἀπέτινον, pœnas luebant, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτιννύω. Th. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, edo.

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, verſi [illegible] in fugam, 3. pl. imperf. [illegible] paſſ. contract. ab ἀποτρωπάω, f. [illegible], p. [illegible], quod ab ἀπὸ, [illegible] p. ind. m. verbi τρέπω, verto.

[illegible], ιδος, et Ἄπευθος, ου, ὁ [illegible] fama inauditus; item imperitus: ab α pr. et πυνθάνομαι, audio, [illegible], interrogo.

[illegible], ες, ε, effugiebam, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

[illegible], ας, ε, oſtendi, a. 1. ind. [illegible] Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. [illegible] m. idem: ab ἀποφαίνομαι, [illegible] et ἀπὸ, et φαίνω, oſtendo.

[illegible], η, ον, corruptus, [illegible] part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι. [illegible] φθείρω, corrumpo.

[illegible], ω, ατο, locutus [illegible] a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. [illegible] φθέγγομαι, loquor.

[illegible], interierat, 3. ſing. pluſq. [illegible] ind. paſſ. ab ἀποφθίνω. Th. [illegible] ſeu φθίω, corrumpo.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, incoctus: ex α [illegible], coctus. Th. ἕψω, coquo.

[illegible], ες, ε, aufugi, a. 2. ind. [illegible] ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, fugio.

[illegible], ſufficit, imperſonal. alias [illegible] præſ. ind. act. ab ἀπέχω, [illegible]

[illegible], odio perſequor. f. [illegible]. [illegible] ind. act. ἀπήχθηκα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, odium.

[illegible], inviſus ſum, præſ. [illegible] f. 1. med. ἀπεχθήσομαι. Ἀ[illegible], 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. [illegible] a. 2. ind. m. Th. [illegible]

[illegible], ους, ἡ, inimicitia, [illegible], ſimultas.

[illegible], inviſum eſſe, et Ion. [illegible], Att. et Dor. pro ἀπεχ[illegible] præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel [illegible]ομαι.

[illegible], odio ſit, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπεχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inviſus: ex ἀπὸ, et ἔχθος, odium.

Ἀπεχθήσομαι, inviſus ero, f. 1. m. Ἀπηχθόμην, inviſus ſum, a. 2. m. ind. Ion.

Ἀπέχθοιτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, odio ſum.

Ἀπέχεσθαι, abſtinere, præſ. inf. paſſ. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, odioſè, abſtinenter, adv. ab ἀπέχω.

Ἀπέχομαι, vide ἀπέχω.

Ἀπεχρῆτο, imperſonaliter poſitum pro

Ἀπέχρη, ſatis erat, imperf. ind. imperſonal. verbi ἀπόχρη, f. ήσει, ſatis eſt, ſufficit: ex ἀπὸ, et χρῆμι, pro χράομαι.

Ἀπεχυρόω, et Ἀποχυρόω, -ῶ, f. ώσω, munio: ex ἀπὸ, et ἰχυρόω, -ῶ. Th. ἰχυρὸς, firmus, munitus.

Ἀπέχω, εις, ει, refero, abſum, recipio: f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ind. act. ἀπέσχον, cum acc. Et in paſſ. Ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperf. ind. m. ἀπειχόμην. aor. 2. ind. m. ἀπεσχόμην, a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigeſtio: ab α pr. et πέψις, quod à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πέπτω, coquo.

Ἀπεψύχοντο, abſtergebant, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω. ex ἀπὸ, et ψύχω, frigefacio, ſicco.

Ἀπεὼν, Poët. pro ἀπὼν, abſens, præſ. part.

Ἀπῆν, ης, η, aberam, imperf. ind. act. Ἀπῇ, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ἄπειμι, q. v.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, renunciavi, a. 1. ind. act.

Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, narratio: vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. m. narraſſe; a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπήγησις, memoria; item narratio, Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, ſtrangulavi, a. 1. ind. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγχα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab eod.

Ἀπηδέσθην, ης, η, abeſus ſum: a. 1. ind. paſſ. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀπήειν, ήεις, ήει, pluſq. perf. ind. med. et in 3. pl. ἀπήεισαν, et Att. ἀπῄσαν. ab ἄπειμι, ex ἀπὸ et εἶμι, eo.

Ἀπῄεσα, ας, ε, abii: Att. pro ἀπέεισα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo.

Ἀπῆκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀφῆκε, dimiſit: ab ἀφίημι, quod vide.

Ἀπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α pr. et ἀκοὴ, auditus, auris. q. v.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amuſſim (vel ad unguem) factus: part. præt. paſſ. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, abſolutè, ſummâ cum diligentia, ad amuſſim. Ab ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, ſumma curâ ac diligentiâ aliquid facio. Th. ἀκριβής.

Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus; item non concretus: ex α pr. et πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus. quod à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πηγνύω, ſeu πήγνυμι, At. ἀπηκτὸς, ου, ὁ, Suid. eſt πορευόμενος.

Ἀπήλακα, ας, ε, abegi. perf. ind. act. Ἀπήλασα, ας, ε, idem. a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἀπήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. ind. act. Sic ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ, et λάω, fruor.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, dedolui; item animum deſpondi: perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος, dolor.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, atrox, tetricus, immitis, ſævus: quaſi nullius curam gerens. Hinc adv.

Ἀπηλεγέως, ſævè, intrepidè. Ab ἀπὸ, et ἀλέγω, curo, quia nihil curat modò iræ ſuæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui: a. 1. ind. act.

Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem. a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, minatur, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, quod vide.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, eo, venio.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus: ex ἀπὸ, et ἥλιος, ſol.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus ſum, a. 2. paſſ. ind.

Digitized by Google

ðim. Ἀπνευςία, ας, ἡ, *ſpiritûs repreſſio*.

Ἀπνευςιάζω, *ſpiritum reprimo* et *contineo*. Omnia ab α priv. et præt. ind. paſſ. verbi πνέω, *ſpiro*.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ ϗ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu*, ſeu *reſpiratione carens*, *flatum non emittens*, *mortuus*, *exanimis*. Indè

Ἀπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs : ubi nullus eſt flatus* ; item *ſedata tempeſtas*, *tranquillitas à ventis*. Ab α priv. et πνόη, *flatus*. Th. πνέω, *ſpiro*.

ἈΠΟ', præpoſitio regit gen. *à ab*, *poſt*, *ante*, *præ*, *propter*, *per* ; item *ex*, *de*, *abſque*. Indè Lat. *Ab*. Ab Hebr. אב *ab*, i. e. *auctor cujuſvis rei*.

Ἀπὸ, adv. *longè*, *procul*. Et Ἄπο pro ἄπεςι, *abeſt*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *ſum*. Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi*, *apage*, ab ἄπειμι, *abeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπὸ αὐτῦ, *ab illo tempore*.

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero*, *detraho*, *adimo* : imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπονύμην, σο, το, *auferebam* : ab ἀπὸ, et αἴνυμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri* : præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ, et αἱρέω.

Ἀποαίρεο, *ablatus eſto* : Ion. pro ἀφαιρῦ, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. ab eod.

Ἀποαιρέομαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ῦμαι, q. v.

Ἀποβαδίζω, fut. ίσω, *abeo*, *diſcedo* : ab ἀπὸ, et βαδίζω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *ſcala quâ è navi deſcenditur* : ab

Ἀποβαίνω, *deſcendo*, *abeo*, *diſcedo*, *cedo* : f. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα, part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ind. act. ἀπέβην, ης, η, et in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. ſub. act. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, et βαίνω.

Ἀποβάλετε, *abjeceritis* : 2. plur. a. 2. ſub. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit* : a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio*, *amitto* : f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα, a. 2. ind. act. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. ſub. act. 1. ſing. ἀποβάλω. præt. ind. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν. p. ind. m. ἀποβέβολα.

Ἀποβάπτω, fut. ψω, *intingo*, *immergo leniter* : ab ἀπὸ, et βάπτω, *tingo*, f. 2. act. βαφῶ.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui deſcendit* vel *ceſſit* : nom. pl. Ἀποβάντες, *deſcendentes*, *egreſſi* : a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, *deſcendo*, *cedo*.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *deſcenſus* ; item *eventus*, *exitus* : ab ἀποβαίνω, *deſcendo*.

Ἀποβάτης, υ, ὁ, certaminis equeſtris genus, qu. *deſcenſor*, dictum ; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè

Ἀποβατικοὶ τροχοὶ, dicebantur.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen ; ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *deſcendi*, *ceſſi* : præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, *firmatus* : à verbo ἀποβαίνω, *deſcendo*.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit* : in gen. pl. ἀποβεβληκότων, part. præterit. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *deſcendere* ; a. 2. inf. act. Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *deſcendam* : f. 1. ind. m. verbi ἀποβαίνω, ſeu ἀποβήμι, conjug. ſecund.

Ἀποβήσσω, et -ττω, f. ξω, *extuſſio*, *extuſſiendo ejicio* : ab ἀπὸ, et βήσσω, ſeu -ττω. Th. βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tuſſio*.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero*, *vi cogo* ; item *enitor*, *ut mulier in partu* : et paſſ. *vi cogor* : ab ἀπὸ, et βιάζομαι. Th. βία, *vis*.

Ἀποβιβάζω, et ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem deſcendere* ; item *trajicio* : præſ. inf. act. ἀποβιβάζειν. paſſ. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. ind. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et βιβάζω, *ire*, vel *venire*, *facio*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀποβιόω, -ῶ, et Ἀποβίωμι, *de vitâ diſcedo*, *morior* : a. 2. ind. act. ἀπεβίων, ως, ω, præſ. inf. act. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, et βιόω, -ῶ. Th. βίος, *vita*.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *obitus*, *interitus*, *mors* : ex ἀπὸ, et βίωσις, *ipſa vivendi actio*. Indè

Ἀποβιώσιμος, *quicquid fit propter obitum*, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *teſtamentum*. Th. βίος, *vita*.

Ἀποβλάπτομαι, fut. ψομαι, *lædor*, *privor*, *jacturam facio*. Ex ἀπὸ, et βλάπτω, f. 1. act. ψω, fut. 2. act. βλαβῶ, *lædo*.

Ἀποβλάπτω, fut. ψω, *lædo*, *oblædo*, *privo*.

Ἀποβλαςάνω, f. ςήσω, *germino*, *egermino* : ex ἀπὸ, et βλαςάνω, *germino*, *produco*.

Ἀποβλάςημα, ατος, τὸ, *germen* ; item *proles*.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, *germinatio* : à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποβλαςάνω, *germino*.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *privatus* : a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβλάπτω.

Ἀποβλέπω, *intueor*, *reſpicio*, *oculos converto ad* : f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ind. act. ἀπέβλεψ[illegible] a. 1. imp. act. ἀπόβλεψον, ἀπ[illegible] in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. [illegible] ſub. act. ἀποβλέψωσιν. a. 1. [illegible] m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, *abjectus* [illegible] 1. part. paſſ. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, *rejicu*[illegible] *quod abjicitur* ſeu *rejicitur* : [illegible] ſing. præt. ind. paſſ. verbi [illegible]βάλλω.

Ἀπόβλητ', per apoc. pro [illegible]βλητα, *abjicienda*, *rejicienda*, [illegible]*enda* : nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjectus*, [illegible] *jiciendus*, *rejiciendus*, *reſpuendus* [illegible] πόβλητον, ου, τὸ, *abjectum*, [illegible] *dum*, *rejiciendum*, *reſpuendum*. [illegible]

Ἀποβλητικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* [illegible] vel *amiſit*, vel *abjiciendo* vel [illegible] *tendo* eſt : ex ἀπὸ et 3. ſing. [illegible] ind. paſſ. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, fut. ίσω, *perſ*[illegible] *exprimendo auſero*, ut è *favis* [illegible] ex ἀπὸ, et βλίττω, *exprimendo* [illegible]*fero*, ut è favis mel.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, *ſcaturio*, [illegible] *aquas* ; item *evomo* : præſ. [illegible] act. ἀποβλύζειν. Ex ἀπὸ, et [illegible]ζω, *ſcaturio*.

Ἀποβλώσκω, f. ώσω, *diſcedo* [illegible] ἀπὸ, et βλώσκω, *advenio*, [illegible]

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio*, [illegible] *jactura* : ab ἀποβέβολα, [illegible] m. verbi ἀποβάλλω, q. v. [illegible]

Ἀποβόσκομαι, f. 1. m. [illegible] vel βόσομαι, vel βοσκήσομαι, [illegible]*co* : ex ἀπὸ, et βόσκω, *paſco*, [illegible]

Ἀποβουκολέω, ῶ, *abgrego*, [illegible] *abduco*, *à grege aberrare* [illegible] tem *ex alieno grege abduco*, [illegible] *rem duco*, *decipio* : f. σω. p. [illegible] 1. ind. act. ἀπεβουκόλησα, [illegible]

Ἀποβουκολέομαι, -ῦμαι, *ab* [illegible] *grege*, *à grege aberro* : à [illegible] ſing. præt. ind. paſſ. fit [illegible]

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, [illegible] *alieno abductio*, *impoſtura*, [illegible]

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, *id*[illegible] ἀποβουκολέω. Omnia ex [illegible] et κόλον, *cibus*.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et [illegible]βράττω. f. σω, *fervendo* [illegible]*do exſpuo* ſive *eructo*, *per* [illegible] *ſpuo* ; item *exæſtuo*, [illegible]

Ἀποβράσσομαι, *per æſtum* [illegible] aut *ejicior* : à cujus 1. ſing. [illegible] ind. paſſ. fit Ἀπόβρασμα, [illegible] *ſpuma* ; item *furfur triti*[illegible] ἀπὸ, et βράζω, *ferveo*, *bullio* [illegible]

Ἀποβρέχω, *perfundo*, [illegible] *intingo* : f. ξω. Ἀποβρέχομαι, [illegible]*fundor*, *madeſio* : à cujus [illegible] præt. ind. paſſ. fit [illegible] ατος, τὸ, *dilutum* ; item [illegible]*quid perfuſum*, vel *prolutum* [illegible] ἀπὸ, et βρέχω, *irrigo*, *irrador* [illegible]

Digitized by Google

...κοίζω, crapulam edormio, dor-
... f. ίσω, et ίξω. a. 1. ind. act.
...ξα, ας, ε, cujus part. ἀπο-
..., όντος, ό, in nom. pl. ἀπο-
...ντες. Ex ἀπὸ, et βρίζω, poſt
... cibum ... dormio.

...ίθω, f. ίσω, degravo, vel
... præ pondere devergo: ex ἀπὸ,
...ίθω, gravis ſum.

...οχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, made-
...: ab ἀπὸ, et βρέχω, made-
...

...οχθίζω, f. ίσω, ſorbeo, glu-
...: ex ἀπὸ, et βροχθίζω.
... βρόγχος, guttur.

...οχίζω, f. ίσω, illaqueo, la-
... implico: ex ἀπὸ, et βρόχος,
..., reſte.

...ύχω, f. ξω, demordeo, abedo:
... et βρύχω, mordeo.

...ωθεὶς, ῶσα, ὲν, exeſus: a. 1.
... paſſ. ab
...ώσκω, abedo, comedendo con-
... f. ... p. βέβρωκα. præt.
... paſſ. βέβρωμαι, a. 1. ind. paſſ.
...ην, ης, η. Ex ἀπὸ, et βρώ-
..., depaſco.

...όω, obturo, obſtruo: f. ...
... et βύω, obturo, obſtruo, im-
...

...μος, ε, ὁ ἢ ἡ, profanus, ab
...: ex ἀπὸ, et βωμὸς, al-
..., delubrum.

...γαιος, ε, ὁ ἢ ἡ, à terrâ remo-
... ἀπόγεως, q. v. ab ἀπὸ,
..., terra.

...γαιόω, -ῶ, in terram verto;
... Ex ἀπὸ, et γαῖα, ter-
...

...γέας, ου, ὁ, ventus qui è terrâ
... in mare fertur: cui con-
... eſt qui dicitur τροπαία.
...γεια, τὰ, retinacula navium,
... quibus navis alligatur in lit-
... unde Ἀπόγεια λύειν, oram
...

...γειον, ε, τὸ, vox mathemati-
... denotatur ſumma planetæ
... opponitur τῷ περίγειον,
... vide.

...γειος, ε, ὁ ἢ ἡ, à terrâ remo-
... et ἀπόγαιος, q. v. Omnia
..., et γαῖα, terra.

...γαλακτίζω, ablacto, à lacte
... Ἀπογαλακτίζομαι, ablac-
... lacte depellor: à cujus 1.
... præt. ind. paſſ. fit. Ἀπογαλ-
...ς, ῦ, ὁ, ablactatio: ex ἀπὸ,
...κτίζω. Th. γάλα, lac.

...όω, -ῶ, vel ἀπογεισσόω,
..., imbrico, imbricatim (vel
... modo) facio vel tego:
... et γεισόω, -ῶ, vel γεισσόω.
..., vel γεῖσσον, ε, τὸ, ſug-
...

...ω, f. ώσω, depleo, demo ei
... γέμω.

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ, et γέμω, plenus ſum.

Ἀπογεννάω, -ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, et γεννάω, -ῶ, gigno, genero, pario. Th. γείνομαι, gignor, naſcor, procreo, ſum.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto: ex ἀπὸ, et γεύομαι, guſto.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπὸ, et γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, conſeneſcens: in acc. pl. maſc. ἀπογηράσκοντας, præſ. part. act. ab

Ἀπογηράσκω, conſeneſco: f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα. a. 1. ſub. act. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, et γηράσκω. Th. γῆρας, ſenectus.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, abſum, decedo: item morior: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. ind. m. ἀπεγενόμην. a. 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ, et γίνομαι, ſum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnoſco, abnuo, improbo; item abſolvo, renuntio, deſpero, f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν. a. 2. ind. act. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. act. ſub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. act. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. act. part. ἀπογνοὺς, ῦσα, όν. perf. ind. paſſ. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. paſſ. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus: ex ἀπὸ, et γινώσκω, cognoſco.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, et Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: à 1. et 2. ſing. præt. ind. paſſ. Th. γλαυκὸς, cæſius.

Ἀπόγλυτοι, οἱ, qui exilibus ſunt clunibus, depyges. Th. γλουτός, clunes.

Ἀπογλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo, dulcio: ex ἀπὸ, et γλυκαίνω. Th. γλυκύς, dulcis.

Ἀπόγνοια, ης, ἡ, deſperatio: à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim: a. 2. ſub. act. Ἀπογνοὺς, ῦσα, όν, qui rejecit: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quaſi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι, conjug. ſec.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνώσθῃ. à 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio: ab eod.

Ἀπογνώστης, ε, ὁ, qui deſperat, deſperator: ab eod.

Ἀπογονὰ. Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, progenies, poſteritas.

Ἀπόγονα, τὰ, fæcunda, orta, oriunda, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ε, ὁ ἢ ἡ, ortus oriundus, et ſubſt. nepos, poſterus. Ex ἀπὸ, et γέγονα, à præt. ind. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραΐζω, ſenectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, anus.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, conſcriptio, recenſio, enumeratio.

Ἀπόγραφος, ε, ὁ ἢ ἡ, ab exemplari vel ad exemplar effictus.

Ἀπόγραφον, ε, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio; ex

Ἀπογράφω, in tabulas refero, deſcribo. imperf. ind act. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ind. act. ἀπέγραψα. a. 1. ſub. act. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, deſcribor; item nomen profiteor. perf. ind. paſſ. ἀπογέγραμμαι, conſcriptus fui. a. 1. ind. paſſ. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. ind. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω. p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. ſubj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, et γυιόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, nudus, inermis.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, nudo, denudo, f. ώσω. a. 1. part. paſſ. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, denudatus. Ab ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνὴ, fœmina, mulier.

Ἀπογωνιόομαι, -ῶμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. inf. præſ. m. ἀπογωνιοῦσθαι ex ἀπὸ, et γωνιόομαι, -ῶμαι. Th. γωνία, angulum.

Ἄποδα, τὸν, vel τὴν, pedibus carentem, acc. ſing. m. vel f. ab ἄπους. Th. πῦς. Eſt et ἄποδα, nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio: f. 1. m. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. m. ἀποδάσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι, diſtributurum eſſe. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, et δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo: ex ἀπὸ, et δάκνω, mordeo.

Ἀποδακρύω, lacbrymas fundo, illacbrymo: f. ύσω. p. κα. a. 1. ind. act. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, ῶν, τὰ, medicamenta lachrymas moventia. Ex ἀπὸ, et δακρύω. Th. δάκρυ, lachryma.

Digitized by Google

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, pr. inf. act. *peregrè proficiſci*: ſic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens*: vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, a. 2. inf. act. idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit diviſio*. Item *quod pro parte* (ſeu *portione) alicui cedit*.

Ἀποδασμὸς, ου, ὁ, *diviſio*, *partitio*, *pars*, *portio*, à 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσσασθαι, et Ἀποδάσσεσθαι, *diſtributurum eſſe*. Poet. pro ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi ἀποδάζομαι, *diſtribuo*.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*; item *contundo*: ex ἀπὸ, et δαυλὸς, Æol. pro δαλὸς. Th. δαίω, *uro*.

Ἀποδέδεγμαι, *exceptus ſum*: perf. ind. paſſ. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἀποδέδειγμαι, perf. ind. paſſ. *demonſtratus*, *approbatus ſum*: perf. paſſ. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonſtratus*, *approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè*, *meticulosè*, *eorum more*, *qui conciderunt animo*, adv. ab

Ἀποδεδειλιακώς, υῖα, ὸς, *timidus*: part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

Ἀποδέδεκται, *æſtimatur*, *cenſetur*: 3. ſing. per. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus ſum*: præt. ind. paſſ. Ex

Ἀποδέδωκα, *reddidi*: præt. ind. act. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*: et in 3. pl. ἀποδεδράκασι. præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *inferior*, *vacuus*, *cui aliquid deeſt*: ex ἀποδέω, *abſum*. Th. δέω, *egeo*, *deficio*.

Ἀποδεῖ, *deeſt*, *deficit*, *abeſt*: 3. ſing. præſ. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ίσσω, et Ἀποδειδίττομαι, ίσσομαι, *deterreo*. imperf. ind. med. ἀπεδειδιττόμην, -ου, ετο. Ab ἀπὸ, et δειδίττω. Th. δείδω, *timeo*.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, p. χα, *oſtendo*, *oſtento*, *demonſtro*, *probo*. præſ. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ ſe ferens*. præſ. inf. paſſ. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. ind. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. paſſ. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *oſtendo*.

Ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, vel οῦ, ὁ καὶ ἡ, *demonſtrativus*.

Ἀποδεικτικῶς, *demonſtrativè*, adv.

Ἀποδεικτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *demonſtrabilis*, *probabilis*. Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι, *demonſtro*.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, *timor*, *ignavia*. Ex ἀπὸ, et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

Ἀποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio*, *reformido*: f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα. cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, undè adv. ἀποδεδειλιακότως, *timide*, *meticulosè*.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem. Th.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonſtratio*, *declaratio*, *probatio*; item *ſpecimen*, à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cœnam finivit*, *qui cœnatus eſt*: qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου vel *incœnatus*, ab ἀπὸ pro α priv. et δεῖπνον, *cœna*, *cibus*.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, inf. præſ. act. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco*, *cervicem abſcindo*, *decollo*; item *abſcindo à cervice*: f. ήσω. p. κα. a. 1. ind. act. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. act. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, *cervix*, *collum*; et τέτομα, 1. ſing. præt. ind. m. verbi τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonſtratus*, *approbatus*. a. 1. part. paſſ.

Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, -ῶ, *decimo*, *decimas accipio*: item *decimas do*: f. ώσω. p. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα, *decem*.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio*, *decimarum exactio*: à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præſ. inf. med. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *recipiendus*, *admittendus*.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor*: in nom. pl. Ἀποδέκται et Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur*, *receptus*, *acceptabilis*, *gratus*, *probatus*. Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -οῦμαι, *arboreſco*: inf. præſ. med. vel paſſ. ἀποδενδροῦσθαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ὲν. Ab ἀπὸ et δενδρόομαι, -οῦμαι. Th. [illegible]

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, [...]
re, *demonſtrare*, a. 1. inf. act. [...]
ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος [...]
ἀποδεξάμενος, a. 1. part. m. [...]
in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, *demonſt*[...]
Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -οῦμαι, *religor*, *al*[...]
præligor: præſ. ind. paſſ. [...]
ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδέρω, Ion. ἀποδείρω, f. [...]
excorio: à cujus 1. ſing. præt [...]
paſſ. fit.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, *cutis detr*[...]
ſpolium.

Ἀποδερματόω, -ῶ, idem [...]
ἀποδέρω, q. v.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: [...]
ſing. præt. ind. paſſ. verbi [...]
δέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδεσμὸς, οῦ, ὁ, *faſciculus*, [...]
um; item *faſcia circa caput* [...]
rum, vel *earum mammas conti*[...]
inde

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμεύω, [...]
Ἀποδεσμεύω, *colligo*, *religo*. Ex [...]
et δεσμὸς, quod à 1. ſing. [...]
ind. paſſ. verbi δέω, *ligo*.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *excepte*[...]
1. part. paſſ. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio*, *recipi*[...]
mitto; item *probo*: f. δέξομ[...]
δέδεγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδ[...]
ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχ[...]
a. 1. ind. m. ἀπεδεξάμην, ω, [...]
1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex [...]
δέχομαι, *capio*.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acc*[...]
præſ. part. paſſ.

Ἀποδέχου, *accipe*; 2. ſing. [...]
imp. med. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, f. ήσω, p. [...]
ligo, *alligo*, *præligo*: in præ[...]
paſſ.

Ἀποδέομαι, -οῦμαι, *religor* [...]
ἀπὸ, et δέω, *ligo*.

Ἀποδέω, -ῶ, *abſum*, *inferio*[...]
ex ἀπὸ, et δέω, *deficio*.

Ἀποδηλόω, ῶ, fut. ώσω, [...]
ωκα, *manifeſtum reddo*, *decla*[...]
ἀπὸ, et δηλόω, -ῶ. Th. δηλ[...]
tus, *manifeſtus*.

Ἀποδημέω, -ῶ, *abſum domo* [...]
triâ, *peregrinor*, *peregrè pro*[...]
f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, [...]
ind. act. ἀπεδήμησα, ας, [...]
part. act. ἀποδημήσας, ασα[...]
ἀπὸ, et δῆμος, *populus*.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrina*[...]
ſentia, *peregrinatio*.

Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, *peregrin*[...]

Ἀποδημητικὸς, ὴ, ὸν, vel [...]
peregrinari ſolitus.

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregr*[...]
abſens à domo vel *patriâ*. O[...]
ἀπὸ, et δῆμος, *populus*, [...]

Digitized by Google

…ᾶπαδος, ας, ἡ, *pedum defectus, pe… carentia*: ab ἄπυς, q. v.

…διαιτάω, -ῶ f. ήσω, *arbitra… absolvo*: a. 1. ind. act. ἀπεδιῄτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, et διαιτάω, Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, in… divido*: ex ἀπὸ, διὰ, et …λω, *mitto*.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, *immoror, … consumo*: ex ἀπὸ, διὰ et … *tero*.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, *dedoceo*: ex … et διδάσκω, *doceo, disco*.

Ἀποδιδόειν, ῦν, *reddere*: præs. inf. … ab ἀποδιδόω, pro ἀποδιδόναι, … ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, re…*: pr. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, *aufugio*: … in ἀπέδρα. Th. διδράσκω, *fu…*

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persol…*; item *interpretor*: præs. … act. ἀποδίδοθι, ότω. præs. … act. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. f. ἀποδώσω, … ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. … act. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ind. … ἀπόδος, … a. 2. imperat. … ἀπόδοτε, ἀποδότω, *solve*. 2. pl. … præs. opt. act. ἀποδιδοίην, … a. 2. opt. act. ἀποδοίην, ης, η, …) et in plur. per … ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. … ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. subj. … ῷς, ῷ. præs. infin. act. … et ἀποδιδόειν, -ῦν. a. 2. … act. ἀποδοῦναι. et Att. Dor. … Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. … ἀποδοὺς, οῦσα, όν. a. 2. part. … οῦσα, όν. præs. ind. pass. … *reddor, retribuor*. im… ind. pass. ἀπεδιδόμην, σο, το. … ind. pass. ἀποδέδομαι. plusq. … ind. pass. ἀπεδεδόμην. a. 1. … f. 1. pass. ἀποδοθήσομαι. … fut. ἀποδεδόσομαι. præs. … ἀποδίδοσο, όσθω. præs. … ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. … med. ἀποδοθείην, ης, η. præt. … ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. … subj. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. … m. vel pass. ἀποδίδωμαι, … præs. infin. m. vel pass. … a. 1. infin. pass. ἀπο… præs. part. m. vel pass. … a. 1. ind. m. ἀ… a. 2. ind. m. ἀπεδόμην, … a. 2. imperat. m. … a. 2. opt. m. ἀπο… a. 2. subj. m. ἀπο… a. 2. inf. m. ἀπο… part. m. ἀποδόμενος, …

… et Ἀποδιΐστημι, *dirimo, distinguo; intervallo sejungor*: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

Ἀποδικάζω, f. άσω, *absolvo*: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ, et δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

Ἀποδικέω, -ῶ, f. ήσω, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ, et δίκη, *jus*.

Ἀποδινέω, -ῶ, f. ήσω, *devolvo*: ex ἀπὸ, et δινέω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex*.

Ἀποδίεμαι, f. ίσομαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, et Ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*: præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διὸς. Ex ἀπὸ, et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς, et πομπὴ, à πέμπω, *mitto*.

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*: f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus, limes*.

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio*: *in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ, et δίσκος, *discus*.

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum conflo, sive contraho*: inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio, seu contractio*: ex ἀπὸ, et δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι, *vocem seu sonum emitto, sonum edo*.

Ἀποδίω, f. ίσω, *expello*: à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, *abigo, alicunde expello*: inde Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ, et διώκω, *persequor*.

Ἀποδοθείην, ης, η. a. 1. opt. pass.

Ἀποδοθῆναι. a. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι. f. 1. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδοκεῖν, *displicere*. Ἀποδοκεῦντες Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, *video, probo*.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*: f. άσω. p. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ind. act. ἀπεδοκίμασα.

Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*: perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.

Ἀπόδοκιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ, et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδόμεναι, *reddere*: a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδοῦναι.

Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m.

Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. act. Ἀπόδος, ἀπόδοτω, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ, et ὀδὼς, *dens*.

Ἀπόδος, ἀπόδοτω, *reddito*: a. 2. imperat. act. et in 2. plur. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ε, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἄποδος τῦ, *pedibus carentis*: gen. sing. ab ἄπυς. Th. πῦς, *pes*.

Ἀποδόσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui reddi* (aut *restitui*) *debet*: ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*, à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius*, ab eod. Th.

Ἀπόδυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ, et δῦλος, *servus*.

Ἀποδοῦναι, *reddidisse*: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδοχεῖον, ε, τὸ, *receptaculum, receptorium*.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, ῶ, *obliquo, incurvo*: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*: a. 1. inf. act. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse*: ex ἀπὸ, et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν.

Ἀπόδρεγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicunde carpitur*: à 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπτω, vel -πω, *decerpo*.

Ἀποδραθεῖν, per metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*: a. 2. inf. act. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, *aufuge*: a. 2. imp. act.

Ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*: a. 2. opt. act. Ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui vel quæ aufugit*: part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, *aufugio*.

Ἀποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, *aufugio*.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

Ἀποδρέπτω vel -πω, et Ἀποδρέπτομαι vel -πομαι, *decerpo*: ab ἀπὸ, et δρέπτω, vel -πω, f. ψω, p. φα, *carpo, prebendo*.

Ἀποδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα.

Digitized by Google

’Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

’Ἀποκριθέντε, *ſemoti*. dual. num. a. 1. part. paſſ. Poët. ab

’Ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*: f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι. perf. ind. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, *reſpondi*: a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, *reſpondete*: a. 1. part. paſſ. ἀποκριθεὶς, ἕισα, ἐν. a. 1. ind. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *reſpondi*. Th. κρίνω, *cerno*.

’Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *reſponſio*. ’Ἀπόκρισιν διδόναι, *reſponſum dare*. In nom. p. ’Ἀποκρίσεις, à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

’Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicalis*, *excernendi vim habens*: ab eod. Th.

’Ἀποκρούσασθαι, *propulſare*, præſ. inf. med. ab ἀποκρούω, *excutio*, *retundo*, *propulſo*, fut. ύσω. ab ἀπὸ et κρούω.

’Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. ab

’Ἀποκρύπτω, *abſcondo*: f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ind. act. ἀπέκρυψα. a. 2. ind. act. ἀπέκρυβον. perf. ind. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, *celo*, *tego*, *occulto*.

’Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra*, *latibulum*. A præc.

’Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *occultus*, *abſconditus*: ab eod.

’Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *abſconſio*, *occultatio*: à 2. perſ. ſing. perſ. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω.

’Ἀποκτάμεν, *interficere*: a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀποκτάμεναι. a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκτεῖναι.

’Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ’Ἀποκτανθῶ, 1. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

’Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. act. ’Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

’Ἀποκτείνω, *occido*, *interimo*, *aboleo*: f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκταγκα. a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. act. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. act. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἀπέκτανον. præt. ind. m. ἀπέκτονα. perf. ind. paſſ. ἀπέκταμαι, et ἀπέκταμμαι, ασαι, αται, vel ανται, ανται, a. 1. ind. paſſ. ἀπεκτάνθην, *occiſus fui*: a. 1. inf. paſſ. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, *occido*.

’Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. ut et ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀποκτείνω.

’Ἀποκτιννύναι, *occidere*, *necem inferre*: præſ. inf. act. ’Ἀποκτιννύντα, *occidentem*: acc. ſing. præſ. part. act. ex ἀπὸ, et κτίννυμι. Th. κτείνω, *occido*.

• ’Ἀποκυβεύω, *aleâ*, ſeu *teſſeris ludo*, *fortunæ caſum ſubeo*, *periclitor*.

’Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno*: f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ind. act. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, et κυέω, *in utero habeo*: quod vide.

’Ἀποκυλίω, *devolvo*, *amoveo*: f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ind. act. ἀπεκύλισα, perf. ind. paſſ. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, *volvo*, *voluto*, *roto*.

’Ἀποκωλύω, fut. ύσω, idem quod κωλύω, *impedio*, *prohibeo*.

’Ἀπολαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, idem ferè quod λαγχάνω, *ſortior*.

’Ἀπολαμβάνω, *recipio*, *recupero*, *ſeduco*, *intercludo*, *intercipio*, *dirimo*, *capio*, *accipio*: f. ἀπολήψομαι. a. 2. ind. act. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. act. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ind. act. ἀπολέληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολελεφὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληφώς. a. 2. ind. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

’Ἀπολάμπω, *emico*, *effulgeo*, *reſplendeo*: item *ejaculor*, *emitto*: f. ψω. p. φα. a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, et λάμπω, *ſplendeo*.

’Ἀπολαμπρύνω, f. υνῶ idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

’Ἀπολαμφθέντες, *intercluſi*: nom. pl. a. 1. part. paſſ. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, ſed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένῳ, perf. part. paſſ. tanquam à λάμβω. Ambo apud Herodotum frequenti ſunt in uſu.

’Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*.

’Ἀπολαυστὸς, et ’Ἀπολαυστικός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *in voluptate vivens*: omnia ab

’Ἀπολαύω, *fruor*: cum gen. præt. ind. act. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præſ. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λάω, *volo*, *video*; item *fruor*.

’Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom pl. a. 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω.

’Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, *ſortior*.

’Ἀπολέγομαι, *ſum defeſſus dicendo*, *ſuccumbo*, *cedo*, *repudio*.

’Ἀπολέγω, *deligo*, *declaro*, *repudio*, *interdico*, *ſeligo*; item, *veto*, *decerpo*: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ind. act. ἔλεξα: ex ἀπὸ, et λέγω, *colligo*, *dico*.

’Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*: 2. ſing. ind. f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

’Ἀπολείβω, et ’Ἀπολείβομαι, [...]lo, *fundo*: ex ἀπὸ, et λείβω, [...] *libo*.

’Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo*, *reli*[...]*quo*: præſ. imp. act. ἀπόλει[...] præſ. inf. act. ἀπολείπειν. f. ψ[...] p. ἀπολέλειφα. a. 2. ind. act. ἀπ[...]λιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπ[...]όντος, ὁ, præſ. ind. paſſ. ἀπολεί[...]μαι, ῃ, εται, *reliquus ſum*: pr[...] ind. paſſ. ἀπολέλειμμαι. præt. in[...] m. ἀπολέλοιπα, cujus part ἀπο[...]λοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, et λεί[...] *linquo*.

’Ἀπολεῖς, *perdes*. 2. ſing. f. 2. in[...] act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m[...] ’Ἀπολεῖσθε. 2. pl. f. 2. ind. m. [...] et ἀπολεῖται. 3. ſing. ind. eju[...] temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυ[...] q. v.

’Ἀπολείχω, *lingo*, *lambendo*, *auf*[...]*ro*. imperf. ind. act. ἀπέλειχον, [...]ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχ[...] a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λ[...]χω, *lambo*, *lingo*.

’Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *defectus*, *reli*[...]*tio*, *derelictio*: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω.

’Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defect*[...] *Lunæ*.

’Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολ[...]λημμένος, η, ον, perf. part. p[...] vide in ’Ἀπολαμφθέντες.

’Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. in[...] act. ab ἀπολαύω.

’Ἀπολελοιπότες, nom. pl. pe[...] part. m. ab ἀπολείπω.

’Ἀπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imbellis*, *inex*[...]*pugnabilis*, *pacificus*.

’Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολού[...]*μενος*, *periturus*: part. f. 2. m. ver[...] ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

’Ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, *pe*[...]*dituri*: f. 2. act. part.

’Ἀπολεπίζω, f. ίσω, idem qu[...]

’Ἀπολέπω, f. ψω, et ’Ἀπολέ[...]μαι, f. ψομαι, *decortico*: ex ἀ[...] et λέπω, *decortico*.

’Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ’Ἀπολ[...]σει, 3. ſing. f. 1. ind. act. ’Ἀπολ[...]σῃ, 3. ſing. a. 1. ſub act.

’Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. [...]

’Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. [...] 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπ[...]λεσαν, ab ἀπόλλυμι.

’Ἀπολήγοι, 3. ſing. præſ. op[...] act. ab

’Ἀπολήγω, *deſino*, f. ξω. Th. λή[...]

’Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium* [...]*pere*: quod à ληΐζομαι, *ſorti*[...] Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

’Ἀπόληται, 3. ſing. a. 2. ſub. [...] ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμ[...]

’Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. par[...] paſſ. ἀπολήψομαι. f. 1. m. ab [...]πολαμβάνω. Th. λαμβάνω, [...]*tio*.

Digitized by Google

[illegible]λάζω, f. άξω, celeritèr rece-[illegible] Th. λείβω.

[illegible]λιθόομαι, f. θώσομαι. p. ἀπο-[illegible]ωμαι, lapideſco, in lapidem con-[illegible]. Th. λίθος, lapis.

[illegible]λιμπάνω, idem quod ἀπολεί-[illegible], paſſ. Ἀπολιμπάνομαι. Th. [illegible], linquo.

[illegible], ιδος, ὁ ϗ ἡ, exterris, pa-[illegible]. Th. πόλις, urbs.

[illegible]λισθαίνω, f. ήσω, delabor: ex [illegible], et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὀλισ-[illegible].

[illegible]λιχμάω, -ῶ, lambendo auffero: [illegible] ab ἀπὸ, et λιχμάω. Th. [illegible], lambo, lingo.

[illegible]λλήγω, deſino, Poët. pro Ἀ-[illegible], et Ἀπολλήξω, fut. 1. act. [illegible]λήξω.

[illegible]λλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, [illegible] prop.

[illegible]λλυμι, ſeu ἀπολλύω, ABO-[illegible] præſ. part. act. ἀπολ-[illegible], ύντος, ὁ, vaſtator: f. 1. act. [illegible] f. 2. act. ἀπολῶ. a. 1. [illegible] act. ἀπώλεσα. perf. ind. act. [illegible], et Att. ἀπολώλεκα, et [illegible], ἀπολωλεκέναι. præſ. ind. [illegible]λλυμαι, pereo, perdor: f. [illegible] med. ἀπολοῦμαι. a. 2. ind. [illegible], ου, ετο. a. 2. ſub. m. [illegible], ῃ, ηται. a. 2. inf. m. [illegible] a. 2. part. m. ἀπολόμε-[illegible] ind. m. ἀπόλωλα. Att. ἀπό-[illegible], et inf. ἀπολωλέναι, et part. [illegible], υῖα, ός. Th. ὄλλυμι, [illegible]

[illegible]υται, deperit: 3. ſing. [illegible] ind. paſſ. ab ἀπόλλυμι.

[illegible], ωνος, ὁ, et in acc. Ἀ-[illegible], τὸν, APOLLO, Jovis et [illegible] filius, Sol eo notatur: [illegible] moderatus fovet cor-[illegible], corrumpit nimius: [illegible] ſic dictus ab ἀπολ-[illegible]. Alii ducunt à Syriac. [illegible]: Platoni in Cra-[illegible] dictus eſt, quia à [illegible] vel ἀπολύω, vel [illegible] in divinando: vel [illegible], ſemper collimans.

[illegible], ας, ἡ, Apollonia, no-[illegible] urbis.

[illegible], άδος, ἡ, Apollini ſa-[illegible]

[illegible] Ῥόδιος, Apollonius [illegible]

[illegible]ος, ου, ὁ ϗ ἡ, lunati-[illegible]: ab Ἀπόλλων, et [illegible]λλω, qu. ab Apolline [illegible]

[illegible], 3. ſing. præſ. ind. [illegible], præſ. inf. paſſ. [illegible], ο, præſ. part. paſſ.

[illegible]μαι, -οῦμαι, excuſo, de-[illegible], λόγον pro alicujus defenſione: imperf. ἀπελογούμην, -ούμην; ὤ, -ῶ; ὤτο, -εῖτο. f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. paſſ. ind. ἀπολελόγημαι. a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. ſub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. caſ. ſing. num. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. paſſ. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, et λόγος, verbum, oratio, ſermo.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio, refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Undè et

Ἀπολογία, ας, ἡ, excuſatio, defenſio: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa et verboſa, ſeu fabuloſa: fabula moralis. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m.

Ἀπολοῦμαι, 1. ſing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, perdo.

Ἀπολούω, abluo: f. ἀπολούσω, perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ind. act. ἀπέλουσα. a. 1. ind. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor: 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, f. 1. m. οῦμαι, ejulatibus proſequor, deploro: ex ἀπὸ, et ὀλοφύρομαι, lamentor.

Ἀπολοχμόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticor, fruticeſco, denſis fruticibus ſylveſco. Th. λόχος, cohors, inſidiæ; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, fruticetum, dumetum.

Ἀπολυθέντες, dimiſſi: nom. pl. a. 1. part. paſſ. ἵνα ἀπολυθῆτε, ut dimittamini, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, luſtrari: præſ. inf. paſſ. ab

Ἀπολυμαίνομαι, purgor: f. 2. m. Ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, ſordes.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, refutatio, profectio, obitus, diſceſſus, deceſſus, abſolutio, confectio ſc. negotiorum, mors.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, redimo. Th. λύω.

Ἀπολύω, dimitto, abſolvo, libero: imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ind. act. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. ſub. act. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι. a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ, ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. digreſſi ſunt: ἀπολέλυμαι, perf. ind. paſſ. ἀπελύθην, a 1. ind. paſſ. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. ſub. paſſ. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. paſſ. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. λύω, ſolvo.

Ἀπολωβάω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀπολωβάομαι, -ῶμαι, injuriâ (vel contumeliâ) afficio. Ex ἀπὸ, et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη, injuria.

Ἀπόλωλα, ας, ε, perii: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, periimus.

Ἀπολωλεκέναι, perdidiſſe: perf. inf. act. et Ἀπολωλέναι, periiſſe: perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, quod perierat: perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, exuo, denudo: vide λωπίζω. Th. λέπω, decortico, exuo.

Ἀπολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, ceſſo.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata: a. 2. part. paſſ. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, f. μανοῦμαι, furo, inſanio, vel furere et inſanire deſino: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, furo.

Ἀπομανθάνω, dediſco: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. paſſ. ἀπομεμάθημαι.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, eorum quæ didicimus oblivio: ab ἀπομανθάνω, dediſco.

Ἀπομαραίνω, labefacio: -ραίνομαι, flacceſco, Ἀπομαρανθείσης ὀργῆς, irâ imminutâ, a. 1. part. paſſ. gen. ſing. f. g.

Ἀπομαρτυρέω, -ῶ, f. ήσω, atteſtor, teſtimonium perhibeo.

Ἀπομάσσομαι, ſeu Ἀπομάσσω, -άττω, alicujus rei formam exprimo, abſtergo: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, et μάσσω, abſtergo.

Ἀποματαΐζειν, crepitum ventris emittere, quod à ματαΐζω, q. v.

Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, et μάχομαι, pugno.

* Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo, item, arceo ſimpliciter.

Ἀπομελίσσω, vel ίττω, fut. ίξω, et ἀπομελίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, et μελίσσω, verbis factove demulceo, mellitum reddo.

Ἀπομελαίνω, f. ανῶ, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, et μελαίνω. Th. μέλας, niger.

Ἀπομείρεται, ſortitur, 3. ſing. præſ. ind. med. ex ἀπὸ et μείρω, divido, ſeu potiùs, μείρομαι, partior. præt. ind. paſſ. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι. præt. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Digitized by Google

*Ἀπομέμαγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. vide in præced.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, *abſterſi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, *abſtergo*.

Ἀπομέμφομαι, f. ψόμαι, *accuſo, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι, *queror*.

* Ἀπομένω, f. νῶ, *remaneo*.

Ἀπομερίζω, f. σω, *divido, tribuo, ſeparo*.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *metior, dimetior*.

Ἀπομηκύνω, *in longum extraho, produco, prolongo*: f. νῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ, et μῆκος, *longitudo*.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, *iraſcor*: f. ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μηνίω, *ſuccenſeo*.

* Ἀπομίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum, ſimulacrum, imitatio*.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι, part. præſ. m. ἀπομιμούμενος, perf. part. paſſ. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor*.

Ἀπομνάομαι, ſeu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ind. paſſ. ἀπομέμνημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, et μνάομαι, ſeu μιμνήσκομαι, *memoro, recordor*.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabile, res, quæ memoratur, hiſtoria*, pl. *commentarii rerum geſtarum*. gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι, *recordor*.

Ἀπόμνησαι, *rependo*, 2. ſing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *injuriæ memoriam ex animo delere, memoriam injuriarum acceptarum ſervare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακὸς.

Ἀπομνύειν, præſ. inf. act. *interpoſito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμαι, *juro*.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars, portio*. Th. μείρομαι, *divido*.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομόργνυω, f. ξω, *formam exprimo, abſtergo*; ind. a. 1. m. ἀπομορξάμην, quod ex ἀπὸ, et ὀμόργνυμι, *tergo*: ab antiquo, et inuſitato primit. μόργω, f. μορξω, p. μέμοργχα, a. 1. ind. m. ὠμορξάμην.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομνύειν.

Ἀπομυθέω, -ῶ, f. ήσω, *diſſuadeo, prohibeo*, imperf. ind. paſſ. ἀπεμυθούμην. Th. μῦθος.

Ἀπόναντο, *potiti ſunt, freti ſunt*, imperf. 3. pl. Ion. ab

Ἀπόναμαι, ſeu ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, ονήσω, *fruor*: ex ἀπὸ, et ὄνημι, *juro, fruor*.

Ἀπονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. ſub. act. ab ἀπονάω, -ῶ, f. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio*. Th. νάω, *habito*.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præſ. inf. med. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, εω, *redeo*.

Ἀπονέμω, *tribuo*, f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, *tribuo*.

Ἀπονενοημένος, *deſperatus*, part. perf. paſſ. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς, *mens*.

Ἀπονέστερος, υ, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, υ, ὁ ἡ ἡ, *minus laborioſus*: ex α pr. et πόνος, *labor*. q. v.

Ἀπονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, *innuo, declino*. Th. νεύω, *nuo, innuo*.

Ἀπόνημι, *fruor*, præſ. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, *fruor, juro*.

Ἀπονητὶ, *ſine labore*, adv. hinc ſuperl. ἀπονητότατα, *facillimè*, adv. ex α pr. et πόνος, *labor*. Th. πονέομαι, *facio, laboro*.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ, f. ήσω, *vinco, exoro*. Th. νίκη, *victoria*.

Ἀπονίζω, f. ίσω, *abluo, abſtergo*, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Ἀπονίπτω, f. ψω, *abſtergo, abluo*.

Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad deſipientiam redigo*.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, *amentia*. Th. νοῦς, *mens*.

Ἀποξενόω, -ῶ, *in alienam terram abigo, alium me eſſe ſimulo, dignitate privo, alieno, exulem facio*, f. ώσω.

Ἀπονοςάσας, Dor. pro Ἀπονοςήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοςήσειν, f. 1. inf. act. verbi

Ἀπονοςέω, f. ήσω, *redeo alicundè, revertor*. Th. νοςέω, -ῶ.

Ἀπονόσφι, *ſeorſim, ab*, adv. undè Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, *ſeparo, ſejungo*, item *privo*, ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, et νόσφι, *ſeorſim*.

Ἀποξηραίνω, f. ξηρανῶ, p. ἐξήραγκα, *areſacio, exſicco*.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens*, a. 1. act. part. ab

Ἀποξύω, *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω, vel ξύω, *rado*.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, f. 2. ind. paſſ. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαρθενόω, f. ωσω, *devirgino*.

Ἀποπατέω, -ῶ, f. ήσω, *à via recedo*; item *ventrem exonero, caco*: tum enim à viâ receditur: indè

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum, merda*.

Ἀπόπατος, υ, ὁ, idem, u[...] *ceſſus ad ventrem levandum* [...] Th. πατέω, *calco, pretero*.

Ἀποπαύου, *abſtine*, 2. ſing. imperat. med. Ion. pro ἀ[...]

Ἀποπαύσασθαι, f. 1. inf. [...] ἀποπαύομαι. Th. παύω, *c*[...] *ſare facio*.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experi*[...] *conatum, experientia*: hin[...] πειρᾶσθαι, *experiri*. Th. π[...] *perimentum*.

Ἀποπέμπειν, *remittere*, p[...] act. verbi ἀποπέμπω. T[...] πω, *mitto*.

Ἀποπεμπτοῦν, præſ. in[...] contr. *quintam partem ſolv*[...] πέμπτος, *quintus*.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dimiſ*[...] perſ. ſing. præt. ind. paſ[...] ἀποπέμπω, *dimitto, remitto*.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, [...] præt. ind. act.

Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, [...] *ſum*, præt. ind. paſſ. ver[...] πλανάω, -ῶ, *aberrare faci*[...] med. *aberro*.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *nav*[...] *ſolvi*, præt. ind. act. ver[...] πλέω.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, *ablu*[...] ind. act. ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιγα, ας, ε, *ſ*[...] præt. ind. act. Ἀποπέ[...] ξαι, κται, *ſuffocatus ſum*, p[...] paſſ. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *deci*[...] ind. act. verbi ἀποπίπτω[...]

Ἀποπηδάω, -ῶ, f. ήσω, [...]

Ἀποπιέζω, fut. έσω, *expr*[...]

Ἀποπίπτω, *decido*, f. [...] p. ἀποπέπτωκα. a. 2. in[...] πίπτω. Th. πίπτω, [...]

Ἀποπλάζω, vel -άγγ[...] vel *evagari facio*: f. [...] γξω. a. 1. ind. act. [...] ας, ε, p. ind. act. γγ[...] paſſ. ἀποπλάζομαι, ve[...] *aberro, evagor*, ſeu [...] paſſ. ἀπεπλάγχθην, [...] ind. m. ἀπεπλαγξάμ[...] ab ἀπὸ, et πλάζω, v[...] *errare facio*.

Ἀποπλανάω, -ῶ, *ſed*[...] ἀποπεπλάνηκα. præſ. [...] πoπλανάομαι, *aberro*. [...] paſſ. ἀποπεπλάνημαι, [...] 1. ind. paſſ. ἀπεπλα[...] Th. πλάνη, *error*.

Ἀποπλεῖν, *remeare*[...] præſ. inf. act. Poët. [...] ειν. verbi

Ἀποπλέω, *navi diſ*[...] ἀποπλεύσω, perf. ἀπ[...] 1. ind. act. ἀπέπλευσα[...] *navigo*.

* Ἀποπληξία, ας, [...]

Digitized by Google

...ui totius ſuper, motûs omnis ...ius ſubita privatio, vehemens ...n corpore facta percuſſio, quæ ...reddit: ex ἀπὸ, et πλήσ- ...σω.

...πληρόω, -ῶ, f. ώσω, impleo, ...ex ἀπὸ, et πληρόω, -ῶ. ...πλήρης, plenus.

...πλήρωσις, εως, ἡ, expletio: à ...ſing. præt. ind. paſſ. præ- ...verbi.

...πληρωτὴς, ῦ, ὁ, qui aliquid ...perficit, executor: ab eod.

...ὁ, Ion. pro ἀπόπ- ...proprie navi: ab ἀ- ...q. v.

...πλυμα, ατος, τὸ, aqua ſor- ...quod eluitur, eluvies:

...πλύνω, abluo, f. υνῶ. p. ἀπο- ...a. 1. ind. act. ἀπέπλυ- ...Th. πλύνω, lavo propriè veſ- ...

...Ion. pro ἀποπλεῖν, ...ſolvere, præſ. inf. ...ἀποπλέω, q. v.

...ἡ, efflans, exhalans, ...pro ἀποπνέουσα, præſ. ...f. g. Poët. ab Ἀποπνείω, ...ἀποπνέω, efflo, exhalo, ex- ...f. 1. ind. act. ἀποπνεύσω. a. ...act. ἀπέπνευσα. a. 1. ind. ...ἀποπνεύσω, ας, ατο, præt. ...ἀπέπνευσμαι. p. ind. paſſ. ...à cujus 2. perſ. ...ind. Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, ex- ...exſpiratio. Ab ἀπὸ, ...ſpiro.

...πνιγόμενος, η, ον, ſuffocatu- ...part. paſſ. ab ...ſuffoco, f. ἀποπνίξω. ...a. 1. ind. act. ἀ- ...a. 2. ind. act. ἀπέπνιγον. ...paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. ...f. 2. ind. paſſ. ...Th. πνίγω, ſuffo-

...ήρ, ῆρος, ὁ, qui ſuffoca- ...1. part. act. à præced.

...ἡ, exhalatio, efflatio, ...a præt. ind. m. verbi

...ἡ, flatus: ab eod. ...-ῶ, f. ήσω, ſubmoveo. ...ὁ, depulſor, et ...id. q. ἀλεξίκακος. ...ἡ, dimiſſio, rejectio, ...

...fut. ίσομαι, ven-

...et Ἀπόπροθι, adv. ...Th. πρό.

...η, ον, a. 2. part. m. ...avolo, quod ex ἀπὸ, ...volo.

...reſpiciunt ad, 3. pl. ...ab ἀποπτύω, quod

ab ἀπὸ, rurſùm, et ὀπτάω. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. ind. act. ἀποπτήσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀποπτύουσι, reſpuunt, 3. pl. præſ. ind. act. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, et πτύω, ſpuo.

Ἀποπτώσω, εις, ει, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, id quod ἀδύνατον, impoſſibile: vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, iraſcor. Th. ὀργὴ, ira.

Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἀπορέω, f. ήσω, dubito, conſilio deſtitutus ſum: præſ. part. act. ἀπορῶν, ῦντος, ὁ. Ex α pr. et πόρος, via.

Ἀπορέομαι, dubito, perplexus ſum: f. ήσομαι, p. ἠπόρημαι, à πόρος, q. à πείρω. Undè et

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, dubitatio, quæſtio; de quo ambigitur.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, incolumis, ex α priv. et πορθέω, diruo, vaſto, everto.

Ἀπορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, inopia conſilii: ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, concitatæ: præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ſing. num. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ, et ὄρνυμι, ſeu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius; item hebes, difficilis, dubius, conſilii inops, pauper: ex α priv. et πόρος, meatus, via, tranſitus.

Ἀπόρουσε, irruit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab

Ἀπορούω, f. ούσω, p. ἀπώρουκα. Ex ἀπὸ, et ὄρω, excito.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Ἀποῤῥαίνω, ſpargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω. p. κα, deſtruo; item careo. Th. ῥαίω, profligo.

Ἀποῤῥάπτω, ſarcio, reſuo; hinc a. 1. part. act. Ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω, ſuo.

Ἀποῤῥέω, f. ῥεύσω, defluo, effluo, à ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥέω, f. ῥήσω, p. -ἐῤῥηκα, veto, interdico, abdico,

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω. p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ἀποῤῥηθὲν, vetitum: a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπὸ, et ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratûs, et

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item, interdictum magiſtratûs, abdicatio: ab eod.

* Ἀποῤῥήσσω, -ττω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥήξας, et in f. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ et ῥήγνυμι, frango, rumpo.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus vetitus, ineffabilis, nefandus, arcanus, ſilentio ſuppreſſus, &c.

Ἀπόῤῥητον, ſecretum, penetrale, inauditum, nefandum, arcanum: item

Ἀποῤῥήτως, clam, ſecretò, occultè, adv.

Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, ſilentio ſupprimere. à ῥέω, dico.

Ἀποῤῥίπτω, abjicio, f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ind. act. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ind. act. ἀπέῤῥιφον. a. 1. part. act. ἀποῤῥίψας. ex ἀπὸ, et ῥίπτω: hinc

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio, abjectio.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, defluvium, profluvium; item

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, et Ἀπόῤῥευσις, defluxus.

Ἀποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, exhaurio, ſorbeo, abſorbeo.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſum fluens: ab

Ἀποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, id. quod ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, ſubſtantivè accipitur pro fragmento avulſo, parte, emanatione, rivo, &c. item pro ſtillâ, propagine. Adjectivè, abruptus, præruptus, derivatus: ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo, abrumpo.

Ἀπορφανίζω, orbo, orphanum reddo, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ind. act. ἀπωρφάνισα. præt. ind. paſſ. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. paſſ. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ, et ὀρφανὸς, ἡ, ὀν, orbus parente vel parentibus, orphanus.

Ἀπόρως ἔχειν, inopem eſſe; ab ἄπορος, pauper.

ἌΠΟΣ, εος, τὸ, laſſitudo, labor; item altitudo: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, fut. άξω, deonero. Th. σάττω.

Ἀποσβέννυω, -νύμι, f. έσω, p. εκα, extinguo, ceſſare facio: et

Ἀποσβέσωσι, extinguant, a. 1. ſub. act. 3. pl. Poët. ab ἀπὸ, et σβεννύμι, extinguo.

Ἀποσεόμενος, et ἀποσεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιούμενος, pro ἀφοσιούμενος, ſanctè et religiosè perficiens. Sic ἀποσιοῦσθαι, pro ἀφοσιοῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεσάμενος, ſpoliatus, a. 1. part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, p. σεισκα, excutio, propulſo, rejicio, depello. Th. σείω, quatio.

Ἀποσεσημασμένα, regeſta, perſ.

Digitized by Google

part. paſſ. ab ἀποσημειόω, annotationes facio, in notarum librum refero. Th. σῆμα, ſignum, nota.

Ἀποσημαίνω, f. άνω, indico, ſignifico: et

Ἀποσημαίνομαι, obſigno, deſigno. Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι: et

Ἀποσήπω, f. ήψω, mareſco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio.

Ἀποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, à cibis abſtineo: et

Ἀπόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à cibo abſtinens, abhorrens à cibo. Th. σῖτος, cibus.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo, obticeo: et

Ἀποσιώπησις, σεως, ἡ, reticentia. Item figura rhetorica. Th. σιωπάω, taceo.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitando expiro, palpitans pedes in adverſum jacto.

Ἀποσκιδάννυμι, f. άσω, p. ακα, diſſipo. Th. σκιδάω, σκιδάννυμι, diſſipo.

Ἀποσκιπάζω, f. σω. operio, detego.

Ἀποσκέπτω, f. ψω. viſito. -ομαι, f. ψομαι, ex alto ſpeculor.

Ἀποσκευάζομαι, vaſa aufero, removeo, ſarcinas colligo, everto, rejicio, depono; item deſtruo: f. 1. med. άσομαι. præt. ind. paſſ. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. ind. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ, et σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item aufero: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

Ἀποσκηνέω, f. ώσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνή, tentorium.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, decumbo in, decido, deſino, evado. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, obumbro; f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. ind. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. act. à σκλάω. a. 2. ind. act. ἔσκλην: alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω, exſicco.

Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, induro; ex σκληρός, durus.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, et Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, contemplor, ex alto deſpicio, ſcopum intueor: &c.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, abſurdus, à ſcopo aberrans: item procul ſpectans. Ex ἀπὸ, et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, ad corvos abire jubeo; reprobo: et

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus Th. κόραξ, corvus.

Ἀποσκορπίζω, f. ίσω, diſſipo, exauctoro.

Ἀποσκυλάω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, deſpolio, deprædor.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, &c.

Ἀποσμάω, f. ήσω, et

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abſtergo, purgo. Th. σμάω et σμήχω ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. paſſ. qui exarſit, contabeſcens. ab

Ἀποσμύχω, f. ξω, p. χα, igni cæco abſumo, exuro, &c. Th. σμύχω, attero, conſumo.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

Ἄποσος, ου, ὁ καὶ ἡ, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, ſubſtantivè et

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars, fragmentum, avulſum quidquam: ab

Ἀποσπάω, abſtraho, educo, evello, f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ind. act. ἀπέσπασα. a. 1. part. act. ἀποσπάσας. perf. ind. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. paſſ. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, diſſemino: f. σπερῶ, p. αρκα. p. ind. m. ἀπέσπορα.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Th. σπείρω, ſero.

Ἀποσπουδάζω; f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino, negligo, remitto: et part. præſ. act.

Ἀποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ, et σπουδὴ, ardor, ſtudium, quod à p. ind. m. verbi σπεύδω, feſtino.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, abſiſte. a. 2. imp. act. ab a. 2. ind. act. ἀπέστην, ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀποσταδὰ, et

Ἀποσταδὸν, eminùs: adv. ex ἀπὸ, et ἵστημι, ſto.

Ἀποστάζουσα, ſtillans, præſ. part. act. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo, ſtillatim fundo. Th. στάζω, ſtillo.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens: a. 2. act. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio: et

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, diſceſſio, libellus repudii: et

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio. Omnia à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt: ἀ φίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω. p. ηκα, a deficio: et

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, fi vus, deſertor: necnon

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, tumax: et

Ἀποστατικῶς, deficientium

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, def Omnia ex ἀπὸ, et ἵστημι, qu στάω, inuſit.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, go. f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. act. ἀπεστέγασα: στέγη, tectum, στέγω, tego.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operc integumentum: à præc.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. a g. verbi ἀποστέλλω, ablego.

Ἀποστείχω, f. ξω, diſcedo, a vertor: ex ἀπὸ, et στείχω, i

Ἀποστέλλω, ablego, mitto: f. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ind. act. στειλα. a. 2. ind. act. p. ind. paſſ. ἀπέσταλμαι. a. 2. paſſ. ἀπεστάλην. a. 2. ſub. p ἀποσταλῶ. a. 2. part. paſſ. ἀ λείς. p. ind. m. ἀπέσταλα. στέλλω, mitto.

Ἀποστενόω, f. ώσω, anguſtum à στενόω. Th. στενὸς, anguſtus.

Ἀποστέργω, f. ξω, deſino a odio proſequor: ex ἀπὸ, et amo.

Ἀποστερέω, -ῶ, damno afficio, f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. in ἀπεστέρησα. a. 1. ſub. act. ρήσω. perf. ind. paſſ. ἀπεστ part. ἀπεστερήμενος. Th. privo.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. στημι, diſcedo, deficio. Th. ſto.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, tio, à 2. perſ. ſing. perf. in verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator perſ. ſing. p. ind. paſſ. verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, apoſtem cus, abſceſſus, ſuppuratio. à ſing. præt. ind. paſſ. v. ἀφ

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, Th. στηρίζω, firmo.

Ἀποστῆσαι, abduxiſſe: a. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. med. ejuſdem verbi.

Ἀποστίλβω, ſplendeo: f. ψ στιλφα. Th. στίλβω, idem

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imper ab ἀποστείχω, abeo.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, rei nauti fectus, qui claſſi præeſt: et

Ἀποστολεῖς, nom. pl. rei præfecti. Th. στέλλω, mitto

Digitized by Google

…ſτολικὸς, ἡ, ὸν, ad apoſtolos pertinens, apoſtolicus: ab
…ſτολὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio, profectio, …: ab
…ſτολος, ου, ὁ, apoſtolus, legatus: … ind. m. v. ἀποστέλλω, ablego: … Angl. APOSTLE.
…ſτολον, ου, τὸ, navis: pro na…, apud Herodot.
…ſτοματίζω, propriè memoritèr …; allicio ad loquendum, f. ίσω. … ἀποστομάτικα. a. 1. ind. act. …ματίσαι. ex ἀπὸ, et στόμα, α…, …, α.
…ſτοργος, ου, ὁ ἡ ἡ, inimicus, a… expers: à præt. ind. m. … ἔστοργα. Th. στέργω, amo.
…ſτρακίζω, f. ίσω, mitto in exi…. ab ἀπὸ, et ὄστρακον, teſta: … in illis ſcripta fuerint olim …
…ſτραφείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ.
…ſτραφεὶς, a. 2. part. paſſ. ἀπο…, everſeris, 2. ſing. a. 2. … paſſ.
…ſτραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ.
…ſτράφηθι, a. 2. imperat. paſſ.

…ſτρέφω, everto, refero, f. ψω. …ſτρεψα. a. 1. ind. act. ἀπό…, a. 1. imp. act. ἀπόστρεψον, … a. 2. ind. act. ἀπέστραφον. in … præſ. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, … a. 2. ind. paſſ. ἀπεστράφην, … pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. ſub. … ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.

…ſτρέψας, αντος, ὁ, avertens, a. … act. et
…ſτροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, receptus, …, Figura rhetorica: et
…ſτροφος, ου, ὁ, apoſtrophus, Fi… gramm. nota apud Græcos … vocalis ob ſequentem: et
…ſτροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, abhorrens, …: ab eod.
…ſτυγέω, -ῶ, f. ήσω, abhorreo, …: cum accuſ. ex ἀπὸ, et …, odio proſequor.
…, ῇς, ῇ, a. 2. ſub. act. ab …
…συλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆ…, ſpoliari et auferre ab aliquo … a. 1. inf. act. verbi ἀποσυ…. Th. σύλη, præda, ſpolium.
…συνάγω, f. ξω, indè colligo, re…, cogo, diſpello. Th. ἄγω.
…συνάγωγος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſynagogâ … ex α priv. et συναγωγὴ. …
…συρίζω, -ίσσω, -ίττω, f. ίσω, … ſibilo. Th. συρίσσω, ſibilo.
…σφακελίζω, f. άσω, compilo.
…σφαγεὶς, έντος, ὁ, obtruncatus, … part. paſſ. ab
…σφάζω, f. ξω, jugulo. Th. … jugulo.

Ἀποσφακελίζειν, præſ. inf. act. putreſcere. Th. σφάκελος, gangræna.

Ἀποσφαλθὲν, ſpe falſus, a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, aberrare facio, ſubverto, ſeduco, a. 2. ind. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω, fallo, everto.

Ἀποσφάττω, f. ξω. p. χα. jugulo, macto: idem quod ἀποσφάζω, ſuprà.

* Ἀποσφενδονάω, ῶ, ſeu ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, fundâ torqueo.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret. 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſuprà.

* Ἀποσφενδονίζω, f. ίσω, fundâ torqueo: idem quod ἀποσφενδονάω, ſuprà.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, ſignaculum: ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, ſigillum.

Ἀποσχάζω, f. άσω, diffringo, ſcarifico, venam ſeco: ex ἀπὸ, et σχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχεῖν, abſtinere, a. 2. inf. act. et Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω, teneo, habeo.

Ἀπόσχεο, abſtine, pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Unde et

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia; et

Ἀποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. σω, abſcindo, ſeparo, a. 1. ind. act. ἀπέσχισα, ας, ε, et

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, avulſio, abſciſſio, ramus, propago: ab ἀπὸ, et σχίζω, ſcindo, findo.

Ἀποσχολάζειν, præſ. inf. act. vacare rei alicui: quod à σχολάζω, otior. Th. σχολὴ, otium, vacatio.

Ἀποσχολέομαι, -οῦμαι, occupor, f. ήσομαι, part. præſ. paſſ. ἀποσχολούμενος, occupatus: ex ἀπὸ, et σχολέω. Th. σχολὴ, otium, vacatio.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. σώσω, p. ωκα, tandem ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere, præſ. inf. m. vel paſſ. apud Xenoph. et

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σῶος, ſalvus.

Ἀποταγὴ, ῆς, et Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio: opponitur etiam τῇ συντάξει ab ἀπὸ, et τάσσω, vel τάττω, ordino.

Ἀποταδὸν, adv. extentè, prolixè: et

Ἀποταθεὶς, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτακεὶς, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω. Th. τήκω, liquefacio, mollio.

Ἀπότακτος, ὁ ἡ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè dimitto cum mandatis, renuntio; cum dat. item valedico, do abeunti; interdum colloco. f. ξομαι, p. ἀποτέταγμαι. a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, valedixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάσσω, f. ξω, p. χα, colloco, ſeorsùm pono, deſtino, renuntio; item ſecerno, attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longiſſimè, adv. ſuperl. τοῦ ἄπω, procul, adv. Poët.

Ἀπόταφος, ὁ ἡ ἡ, privatus ſepulchro; item ſeorſim ab aliis ſepultus: ex ἀπὸ, et τάφος, à θάπτω, ſepelio.

* Ἀποταφρεύω, f. σω, circumdo foſſâ.

Ἀποτεθεῖεν, reponerentur, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἀποτίθημι, depono, repono.

Ἀποτείνω, f. τενῶ, p. τέτακα, extendo, intendo: ἀποτείνει, ſpectat; et ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ind. act. ἀπετείχισα, muro cingo, vallo: à τειχίζω, q. à τεῖχος, murus.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, et Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, obſtructio per murum, munitio: et

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eodem. Th.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω, pario.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; item eventus: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, effectus ſtellarum, imagines ſub certo ſidere factæ ad ejus vim detinendam; unde

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ſcientia harum uſus et modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, ὸν, effectivus, efficiendi vim habens.

Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, effectio, effectus. Omnia à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικὸς, ὁ ἡ ἡ, effectivus, effectus præſtans, à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, finem facio, morior, recido, deſino: à cujus 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ, et τελευτάω. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, -ῶ, efficio, perficio, præſto: f. έσω, et ήσω, p. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, perficior: item convaleſco. perf. ind. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. ἀπετελέσθην, ης, η,

Digitized by Google

cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, conſummatus. Ab ἀπὸ, et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, finis.
Ἀποτελέω, -ῶ, pendo, (vel ſolvo) tributi nomine; item perſolvo. Th. τέλος, vectigal.
Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, finis.
Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, deſeco, reſeco, abſcindo: et
Ἀποτεμὼν, part. ejuſd. fut. Th. τέμνω, ſcindo, ſeco.
Ἀποτέξεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, pario.
Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod.
Ἀπότερος, longinquus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.
Ἀποτέρω, longiùs: adv. ab eod.
Ἀποτεταμένος, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτείνομαι. ἀποτέτανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Th. τείνω, tendo.
Ἀποτέτμητο, detruncatus erat; Ion. et Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. ab ἀποτέμνομαι: hinc a. 1. opt. paſſ. 1. ſing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.
Ἀπότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.
Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, damnum; opp. τῷ ἐπιτεύγματι et
Ἀπότευξις, εως, ἡ, res malè geſta, ſiniſter ſucceſſus: Th. τεύχω, paro.
Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, è ſartagine comedo, uro, igne crucio, frigo; ex τήγανον, ſartago.
Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero: f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα. a. 1. ind. act. ἀπέθηκα. a. 1. ind. paſſ. ἀπετέθην. a. 1. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. m. ἀποθέσθαι. reliqua tempora vide in τίθημι, pono.
Ἀποτίκτω, gigno, pario. Th. τίκτω.
Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, evello, divello, depilo: Hinc
Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, fruſtum. Th. τίλλω, vello.
Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, rependo, mulcto. Th. τίω, honoro, punio: hinc
Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, et
Ἀποτιμὸν, τὸ, pretium, pignus: item
Ἀπότιμος, ὁ καὶ ἡ, inglorius: interdum oppignoratus. ab eod. Th.
Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, purgamentum, id quod excutitur, ſeu decutitur. -
Ἀποτινάσσω, excutio, f. άξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ind. act. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. act. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, quatio.
Ἀποτιννύμενος, ου, ὁ, ulciſcens, præſ. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι: idem quod Th. τίω, punio.
Ἀποτίνω, dependo, pœnas luo, ulciſcor, ſolvo. f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα. a. 1. ind. act. ἀπέτισα ex ἀπὸ, et τίνω, pro τίω, perſolvo.
Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.
Ἀποτίσει, luet: f. 1. ind. act. 3. ſing. ἀποτίσῃ, luat: 3. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab
Ἀποτίω, f. ίσω, p. ικα, punio, perſolvo, reddo, remunero. Th. τίω, punio.
Ἀποτμήγω, ſeu ἀποτμήσσω, abſcindo: f. ξω. a. 1. part. act. ἀποτμήξας. a. 2. paſſ. ἀπετμάγην quod ex ἀπὸ, et τμήσσω, idem cum inuſitat. τμάω, ſeco. Th. τέμνω.
Ἄποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, miſer: unde ἀποτμότατος, infeliciſſimus: ex α pr. et πότμος, ſors; ἄποτμος πότμος, ſors miſerrima.
Ἀποτολμάω, -ῶ, audaciâ utor; f. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio: et
Ἀποτομία, ας, ἡ, rigor, ſeveritas: ab
Ἀπότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, abruptus: ſic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per Metaph. ſeverus. Hinc
Ἀποτόμως, ſeverè, præciſè: omnia à Th. τέμνω.
Ἄποτος, ὁ καὶ ἡ, qui ſine potu vivit: ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minimè bona: ex α pr. et πίνω, poto, bibo.
Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω, edo.
Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, exaſpero, audeo; Th. τραχὺς, aſper.
Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, diſſuaſorius: à ſeq.
Ἀποτρέπω, averto, dehortor: f. ψω, p. ἀποτέτροφα. a. 1. ind. act. ἀπέτρεψα. a. 2. ind. act. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, averſor, repudio: cum acc. Th. τρέπω, verto.
Ἀποτρέχω, abhorreo, recurro, fugio. Th. τρέχω, fut. θρέξω, curro.
Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et
Ἀποτρίβω, f. ίψω, amoveo, purgo, attero, expello, impedio, conatum frango, abſtergo: à cujus 1. ſing. præt. ind. paſſ.
Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

Ἀποτροπάασθαι, præſ. inf. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι, ab
Ἀποτροπάομαι, averſor, quod à τροπάω, pro τρέπω,
Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fug odio dignus, malorum depulſor
Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, aver item amuletum, Joſ. l. 1. c. eod. Th.
Ἀποτροπιάζω, pro piaculo ex άσω, p. ακα.
Ἀπότροπος, ὁ καὶ ἡ, averſand gregatus, injucundus, et decli dignus: quod ab ἀποτρέπ Th. τρέπω, verto.
Ἀπότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pr parentibus nutritus fuit, pereg Th. τρέφω, alo.
Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vin Th. τρύγη, vindemia.
Ἀποτρύχω, f. ύξω, conſumo, go, domo: et
Ἀποτρύω, f. ύσω, laboribus cio, abjicio, attero, labefacto: τρύομαι, ſuccumbo, laſſeſco: τρύω, et inde τρύχω, tero.
Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ, tunia: ab
Ἀποτυγχάνω, aberro, fru ſpe excido, amitto: f. τεύξομαι. ind. act. ἔτυχον inde a. 2. act. ἀποτυχὼν. Ex ἀπὸ, et χάνω, adipiſcor: cum gen.
Ἀποτύπτεσθαι, præſ. inf. m. berandi finem facere. Th. τ verbero.
Ἀποτυπόω, -ῶ, et -οῦμαι, f. ώσω, p. ωκα, effingo, exprim τύπος, quod à τύπτω.
Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, eff præc.
Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.
Ἀποτυφλόω, f. ώσω, p. cæco.
Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, exca
Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fru repulſa: ab ἀποτυγχάνομαι tror. Th. τυγχάνω, adipiſc
Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. τυχεῖν, a. 2. inf. act. vide ποτυγχάνω, aberro.
Ἀπουράμενος, privatus: pe pro ἀπουρισάμενος. a. 1. pa ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζ finio, extermino: ab ὅρος, ter finis.
Ἀπούρας, auferens: a. 1. act. pro ἀπουρίσας, per Sync ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω Th.
Ἄπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus ex α priv. et πούς, pes.
Ἀποῦσα, abſens: nom. ſing ab ἀπὼν, part. præſ. verbi μι ἡ γῆ ἀποῦσα, terra pro hinc

Digitized by Google

...σουσία, ας, ἡ, abſentia, detrimen-
...a.

...ποφαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, oſten-
...pido, effulio, declaro, defero, in
... profero: hinc ἀποφαίνεσθαι
...d inf. paſſ. ἀποφανόμενος, ου,
... in pl. n. g. ἀποφανόμενα, part.
... ned. Th. φαίνω, oſtendo.

...ποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. vel 2.
... act. ab ἀποφαίνω.

...πόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, breve
...tum, recenſio, demonſtratio, aſſeve-
...tio. cui opponitur ὑποθετισμός et
...ποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciatians,
...: adj. verbal. ab ἀπο-
...

...πείπατε, renunciate: 2. pl. a.
... imper. m. ab a. 2. ind. m. ἐφά-
... verbi φημί, dico.

...πόφασις, εως, ἡ, dictio, ſententia,
...ta, dictum, enunciatio: in dat.
... ἀποφάσει ab ἀπόφημι, declaro,
...

...ποφαρτικῶς, palàm, manifeſtè:
... ab ἀποφαίνω.

...ποφερέοιεν, reportent: Ion. pro
...φέροιεν, 3. pl. præſ. opt. m.
...

...ποφέρω, abduco, aſporto, reporto,
... f. οἴσω. a. 1. ind. act. ἀ-
... a. 2. ind. act. ἀπήνεγκον.
... 1. ind. paſſ. ἀπηνέχθην. a. 1.
... paſſ. ἀπενεχθῆναι, aſportari.
... 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre.
... φέρω, fero, porto.

...ποφεύγω, effugio: f. 1. ind. m.
...φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἀπέφυ-
... a. 2. opt. act. ἀποφύγοιμι, οις,
... part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν.
... φεύγω, fugio.

...πόφημι, fut. φήσω, edico, declaro,
...μί, nego: cui opponitur
... concedo. Ex ἀπὸ, et φημί.
... φάω, dico.

...ποφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, infauſtus, in-
...ctus: ab ἀπὸ, et φημὶ, omen.

...ποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀπο-
...ω. Th. φαίνω, oſtendo.

...πόφησις, εως, ἡ, dictio, ſententia,
...tum, enunciatio: ab ἀπόφημι, e-
..., &c.

...ποφθέγγομαι, eloquor, ſententioſè
... f. γξομαι, a. 1. ind. m. ἀ-
...φθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et
...γομαι. Unde

...πόφθεγμα, ατος, τὸ, APOPH-
...HEGMA, ſententia breviter et
... dicta: Hinc Angl. APOPH-
...M.

...ποφθίμενος, corruptus, interfec-
...: per ſyncop. præſ. part. paſſ. per
... pro ἀποφθιόμενος, ab ἀποφ-
... perdo. Th. φθίω, vel φθίνω,
...

...ποφθινύθουν, diſperirent: 3. pl.
... ind. act. ab ἀποφθινύθω. Th.
...

Ἀποφθίσαι, perdiderit: 3. ſing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, corrumpo, perdo.

Ἀποφθίσθω, per Syncop. pro ἀποφθιέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. m. vel paſſ. ab ἀποφθίομαι, ab eod.

Ἀποφλαυρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Dor. floccifacio: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος, pravus, vilis, nequam.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

* Ἀποφοιβάζω, f. σω, expurgo, Phœbi numine afflatus vaticinor.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio, vectigal, tributum: item reditus, proventus, et

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, Idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω, fero.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, onus.

Ἀποφρὰς, άδος, nefandus, inauſpicatus: ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefaſti. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀποφράττω, ſive -άσσω, f. άξω, interſepio, obſtruo, obturo; item abjicio. Th. φράττω, ſive φράσσω, ſepio.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, effugio.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.

Ἀποφώλιον, ου, τὸ, fœtus ferinus, monſtrum abortivum: et

Ἀποφώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, irritus, vanus, monſtroſus: ab ἀπὸ et φωλεὸς, ſeu φωλεά, luſtrum, in quo feræ latent.

Ἀποχειρόβιος, et

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manibus propriis victum ſibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, et βίος, victus.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio: et

Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauthorari, plebiſcito abſolvi: item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio à magiſtratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, et τείνω, tendo.

Ἀποχετευσάμενος, transferens: a. 1. part. m. ab

Ἀποχετεύω, f. εύσω, derivo, aquam per rivulos deduco, transfero.

Ἀποχέω, f. εύσω, p. κέχυκα, f. 1. paſſ. χυθήσομαι, p. paſſ. κέχυμαι, effundo. Th. χέω, fundo.

Ἀποχύνομαι, f. ύσομαι, et Ἀποχύω, f. ύσω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia. Th. ἔχω, habeo.

Ἀποχρᾷν, Ion. pro ἀποχρῆν, præſ. inf. act. ſatis eſſe: ἀποχρᾶμαι, mihi ſufficit: ab ἀποχράω. vide ἀπεχρῆ.

Ἀποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι. p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberiùs utor: item utendo conſumo. Th. χράω, do utendum.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, contentus: ut et ἀποχρῆσθαι, contentum eſſe: vide

Ἀπόχρη, ſufficit: imperſ. ab inuſ. ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, ſatis eſſe: f. ἀποχρήσει, ſatis erit: part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀποχρῶσα. à χράω, commodo.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè conſumptio rei per uſum; item abuſus, uſus: ab ἀποχράομαι, utor, abutor.

Ἀποχρώντως, ſufficientèr: adv. ab ἀποχρῶν, ſufficiens, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, effuſus: a. 1. part. paſſ. ab ἀποχέω. Th. χέω, fundo.

Ἀποχωρέω, -ῶ, recedo, diſcedo: f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ind. act. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας ex ἀπὸ, et χωρέω, cedo.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. præced. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, ſejungo, ſecerno, ſeparo: f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. ind. paſſ. ἀπεχωρίσθην, diſceſſi. a. 1. inf. paſſ. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ, et χωρὶς, ſeorſum.

Ἀποψάω, f. ήσω, et Ἀποψάομαι, f. ήσομαι, abſtergo. Th. ψάω, tergo.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, ſuffragio abſolvo, cenſeo, ſententiam fero, abrogo. Th. ψῆφος, lapillus, calculus.

Ἄποψις, εως, ἡ, aſpectus. Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, frigefacio, reſtinguo, exſicco, exanimor, exſpiro, animo concido, alvum exonero, conſumo: f. ξω. præt. ἀπέψυχα. a. 1. ind. act. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, frigefacio.

Ἀπώμνυς, abjurabas: 2. ſing. imperf. ind. act. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ind. act. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι, abjuro, quod ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, juro.

Ἀπραγία, ας, ἡ, inefficacitas, otium, inutilitas.

* Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impatiens, improvidus, otioſus, ex α pr. et πραγματεύω, negotiis implico.

Ἀπραγμόνως, negligenter, nullo negotio fieri: adv. et

Ἀπραγμοσύνη, ης, et ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria. Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quietus, otioſus, ſegnis, iners: et

Ἀπρακτέω, -ῶ, f. ήσω, nihil proficio, ceſſo: necnon.

Digitized by Google

Ἄπρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non factus: et activè, nihil agens, otioſus, ignavus, inutilis: unde

Ἀπράκτως, adv. re infectâ. Omnia ex α priv. et πράττω, facio.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum: et

Ἀπρεπής, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπές, έος, -ὲς, indecorus: ex α pr. et πρέπει, convenit, vel πρέπω, decorus ſum: hinc

Ἀπρεπῶς, indecorè: adv.

Ἄπρηκτος, Ion. pro ἄπρακτος, ου, infectus: ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. et Poët. ex α pr. et πρήσσω.

Ἀπριάτην, adv. non redemptus, ſine pretio, gratis: vel adj. acc. ſing. f. gend. ab α pr. et πρίαμαι, emo, redimo.

Ἀπρὶξ, tenaciter: ut vel ſerrâ deſecari nequeat, ab α pr. et πρίω, ſerro.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non fit conſultò, involuntarius: et

Ἀπροαιρέτως, non conſultò: adv. ex α pr. πρὸ, et αἱρετὸς, quod ab αἱρέω, capio.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἀπροσβούλευτος, temerarius, inconſultus: et

Ἀπροβουλεύτως, et ἀπροσβουλεύτως, inconſultò: adv. et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α pr. πρὸ, et βουλή, conſilium, deliberatio.

Ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ, minimè alacer, invitus, non promptus. Ex α pr. et πρόθυμος, promptus. Th. θυμός: hinc

Ἀπροθύμως, invitè: adv. eod. Th.

Ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus: ex α pr. et προὶξ, per Synæreſin προῖξ, dos.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia: et

Ἀπρονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſultus, improvidus, temerarius: et inde

Ἀπρονοήτως, inconſultè, improvidè, adv. Ex α pr. πρὸ, et νόος, mens.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Ἀπρόορατος, ου, ὁ καὶ ἡ, improviſus: et exinde

Ἀπροόπτως, et Ἀπροοράτως, de improviſò: ex α pr. πρὸ, ὄπτομαι, et ὁράω, video.

Ἄπρεπον, indecens, abſurdum: ab α pr. et πρέπω.

Ἀπροσδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nullâ re indiget, non dignus.

Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, abſurda: ab

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem facit; unde

Ἀπροσδιόνυσον, abſurdum: ἀπροσδιόνυσα λέγειν, abſurda loqui. Vox manavit ex Proverbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, improviſò, et Ἀπροσδοκήτως, idem; adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, inexpectatus, inopinus; ex α pr. πρὸς, et δοκάζω, exſpecto.

* Ἀπροσδοκήτως, adv. inopinatò, præter exſpectationem.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus: ex α pr. πρὸς, et ἵκομαι, ſeu ἱκνέομαι, venio.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus: ex α pr. et προσιτὸς, acceſſu facilis: à πρόσειμι, quod ex πρὸς, et εἶμι, eo.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine offendiculo, inviolatus, inoffenſus: ἀπροσκόπως, adv. ex α pr. et πρόσκομμα, offendiculum, ſeu quod à προσκόπτω, allido, offendo. Th. κόπτω, percutio.

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe cum aliis non miſcet, inſociabilis: ex α pr. πρὸς, et μίγνυμι, miſceo.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſpectu horrendus: ex α pr. πρὸς, et ὁράω, video.

* Ἀπροσόρμιστος, η, ον, importuoſus, ex α pr. et προσορμίζω, in portum pervenio.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. ſine faciei ſeu perſonarum reſpectu: ab α pr. et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον, et λαμβάνω, capio.

Ἀπροσώπως, adv. ſine perſonâ: ab α pr. et πρόσωπον, facies, perſona.

Ἀπροσίμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, incontaminatus: ex α pr. et προσιμάσσω pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω, tango.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prætextu carens, inexcuſabilis: et

Ἀπρόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non prædictus, ex improviſo accidens. Ab α pr. πρὸ, et φάω, dico.

Ἄπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis à lapſu vel peccato, irreprehenſibilis: ex α pr. et πταιστὸς, quod à πταίω, impingo, pecco.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, implumis, alas non habens, pennis ſeu pinnis deſtitutus. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, ſed audientis infixa ſunt animo.

Ἀπτέρωτος, et Ἀπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α pr. et πτερὸν, ala.

Ἅπτεσθον, in 2. dual. præſ. imperat. med. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, involucris, implumis: ex α pr. et πτηνὸς, volucris, quod ab ἵπταμαι, volo.

Ἁπτικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, tangendi vim habens: τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas: ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, tangendi ſenſus, —potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in dicendo intrepidus; ex α pr. πτοέω, et ἔπος, verbum: vel ἁπτοεπὴς, mordax in

verbis audax: ab ἅπτομαι, et
verbum.

Ἀπτόητος, ſive Ἀπτοίητος,
ἡ, intrepidus: ab α pr. et
conſterno.

Ἀπτόλεμος, ὁ, καὶ ἡ, imbellis:
pr. et πτόλεμος, idem quod
μος, bellum.

Ἅπτομαι, η, εται, tango, item
vado, capeſſo, cum gen. et
dat. aliquando appropinquo,
imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. fu
med. ἅψομαι. a. 1. ind. med.
μην, ω, ατο. ſub. ἅψωμαι, η,

ἍΠΤΩ, necto, alligo, tango,
do: cum accuſ. f. ἅψω. p.
a. 1. ind. act. ἧψα. part. a.
ἅψας. a. 2. ind. act. ἧφον
ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος,
aptus. præt. ind. paſſ. ἧμμαι,
a. 1. ind. paſſ. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, labi
ſtabilis: ex α pr. et πτῶσις.
πίπτω, cado.

Ἄπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclin
idem: item ὁ ἀκλίνης, indecl
lis, vel ſine caſu.

Ἀπύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens
non febricitans: et

Ἄπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignis
crudus; item qui igni non
tur: ex α pr. et πῦρ, πυρὸς,
nis.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igni
admotus, novus.

Ἄπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, famâ
famâ ignotus: ab α pr. et
νομαι, audio, cognoſco.

ἈΠΥ'Ω, ſono, ſonitum reddo,
clamo, loquor, dico: fut.
ἤπυσα.

Ἀπφία, ας, ἡ, nom. Hebr.

ἈΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς ύος,
ter: q. ab ἀποφύω, exorior.

Ἀπωδύρετο, 3. ſing. imperf.
a. 2. ind. m. ab ἀποδύρομαι,
tor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἄπωθεν, adv. Poët. procul,
nus: pro ἄπωθεν, quod ab
procul, adv. Poët.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, f.
mediâ formâ, repello, abj
trudo: ἀπωσώμεθα pro
θα, abjiciamus: 1. pl. præſ.
med. a. 1. ind. med.
ω, ατο. Ex ἀπὸ, et ὠθέω, ῶ,

Ἀπωθέω, ῶ, idem f.
ἀπέωκα. p. paſſ. ἀπέωσμαι.
θέω, ῶ, trudo, f. ὤσω, vel
p. ὦκα, ἔωκα, &c.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in colo
ductus: part. præt. paſſ. ab
κίζομαι, præſ. ind. paſſ.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, perditio,
exitium: ab ἀπόλλυμι, qu
ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi:

Digitized by Google

… ind. act. ab ἀπόλλυμι. Undè
…

Ἀπωλόμην, ου, ετο, perii: a. 2. ind. med.

Ἀπωλώλειν, perieram: pluſ. perf. ind. m. Att. ab ἀπόλωλα, præt. ind. med. et Att. ἀπώλεσα ab eod. Th.

Ἀπὼν, οῦσα, ὸν, abſens: Ion. ἀπεὼν, præſ. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἀπώρυξ, υγος, ἡ, ſciſſura, propago.

Ἀπωρχήσαο, ſaltando amoviſti: 2. ſing. a. 1. ind. m. Ion. αο pro ω, verbi ἀπορχέομαι, deſalto, i. e. impertè ſaltando perdo.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli: a. 1. ind. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Ἀπωσις, εως, ἡ, et Ἀπωσμὸς, ῦ, ὁ, repulſa, rejectio: à præt. ind. paſſ. τῦ ἀπωθέω, ῶ, ſupra.

Ἀπώσασθε, 2. pl. f. 1. ind. m. Ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, ſuprà.

Ἀπωστικὸς, ῦ, vel ὸς, ὴ, ὸν, vim habens expellendi: et

Ἀπωστὸς, ᾶ, vel ὸς ὴ, ὸν, qui pulſus eſt, expulſus: à præt. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἀπώτερος, remotior: ἀπώτατος, remotiſſimus: ab ἀπὸ, procul.

Ἀπωτέρω, remotiùs, et Ἀπωτάτω, remotiſſimè: adverb.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Ἂρ, per metatheſin pro ῥὰ, particula expletiva, certè, utique.

Ἄρ' et ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, utique, igitur, nempè: τίς ἄρα, quiſnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄρα γε, igitur, ergo, quamobrem: ſæpe etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) an, utrum? ἆρα γε, et ἆρα οὖν; utrum? ἆρα μὴ; numquid? ἆρα μὴ ταῦτα; hæccine.

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces: item diræ, imprecatio, noxa: qu. ab αἴρω, vel …

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, ſtrepentes non ſine ſtridore, præſ. part. act. f. g. pl. num. nom. caſ. ab Ἀραβέω, -ῶ, ſtrepitum ſeu fragorem edo: f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, ſtrepitus.

Ἀράβησε, inſonuit: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. præced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nom. regionis, Hebr. eremus. Hinc

Ἀράβιοι, pro Ἄραβες, et Ἀράβιος, α, ον.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtridor dentium, fragor: propriè armorum in bello cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, nempè, fortè, igitur.

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Th. ἀράσσω, f. ξω, pulſo.

ἈΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, cordis pulſus poſt vehemens exercitium.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιὰ, ας, ἡ, venter et inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Hinc μετάραιον eſt μεσεντέριον, ex μέσος, et ἀραιὰ, fœm. gend. τῦ

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus, imbecillis, tenuis, anguſtus: cui opp. πυκνὸς, frequens, &c.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus et diris devotus; item diris devovens: Th. ἀρὰ, imprecatio.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa: à præced. Th.

Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, rareſacio: undè ἀραιοῦμαι, rareſco: ab eod.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς.

Ἀραιρημένος, par. perf. paſſ. Att. et Ion. pro ᾑρημένος, -ημένος, captus, ab αἱρέω, capio.

ἈΡΑΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, leguminis ſpecies.

ἈΡΑΚΤΌΝ ου, τὸ, atramentum ſutorium.

Ἀράμενος, qui ſuſcipit: a. 1. part. m. ab αἴρω, ſuſcipio, tollo.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. altus.

Ἄραξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξα et ἄραξεν pro ἤραξεν. 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, amputo: et

Ἀραξῶ, Dor. pro ἀράξω, 3. ſing. fut. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἄραο, 2. ſing. imperf. ind. med. ab ἔραμαι, amo, imperf. ἠράμην, ἤρασο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο.

Ἀράομαι, -ῶμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item imprecor, maledico: ἀρᾶσθαι ἀρὰς, imprecari diras. Th. ἀρὰ, preces.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui: p. ind. m. Sic ἀράρῃ, 3. ſing. ſub. præt. m. verbi ἄρω, apto: p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ός, adaptatus, a, um.

Ἀράρισκε, adaptavit: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, apto: quod à præt. ind. m. verbi ἄρω vide ἄραρα, ſupra.

Ἀραροίατο, Ion. pro ἀραροιντο, convenirent: 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω, apto.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον. a. 2. ind. act. ſic ἀραρὼν, pro ἀρὼν. a. 2. part. act. ab ἄρω, apto.

* Ἀραρότως, adv. commodè, firmitèr, fixè.

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα, ſupra.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, tollo.

Ἄρασθαι, ſolviſſe: a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, tollo, &c.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, ſeu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ind. act. ἤραξα, amputo, abſcindo, propriè ferro: item pulſo.

Ἀρᾶται, precatur: 3. ſing. præſ. ind. med. contr. verbi ἀράομαι, precor.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imp. act. ἆρον, ἄρω. et in 2. pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

ἈΡΑΚΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, et Ἀράχνεος, έα, εον, ad araneam pertinens, aut ab araneâ factus: ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, ARANEUS: et ἀράχνη ης, ἡ, ARANEA, et aranea tela: et

Ἀράχνιον, ου, τὸ, aranea tela: item aranea, et vitium olivis et vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, ab araneâ textus. Th. ὑφάω, texo.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. v. deſertum incolens.

ἈΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη ſeu πηλοβάτη.

Ἀργαῖος, ου, ὁ Argæus: ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneſo.

Ἀργαλῆ, pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, moleſtus, difficilis, gravis, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος, dolor: vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus.

ἈΡΓΑ'Σ, ᾶντος, et ἀργης, ου, et ἄργας, ᾶ, ſerpentis genus.

Ἄργει, Argis: dat. ſing. ab

Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus: et

Ἀργείη, ης, ἡ, Ion. Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl. ab Ἀργεῖος, Argivus.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occiſor, Argicida, epith. Mercurii: ex Ἄργος, ἑκατόφθαλμος, et φόντης pro φοντής, occiſor. Th. φένω, occido.

Ἀργεννὸς, ſeu ἀργεννὸς, ἡ, όν, albus. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργεστὴς, ῦ, et Æol. -αο, ὁ, albus, velox: ab eod. Th.

Ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, per μεταβολὴν, et συστολὴν, dicitur pro

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus.

Digitized by Google

Ἀργύω, -ῶ, otior: f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ind. act. ἤργησα: ab ἀργὸς, otioſus, q. v.

Ἀργὸν, acc. ſing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργήτης, ῦ, ὁ, Poët. pro ἀργῆς, ſeu ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, ſegnities, otium: item feſtivitas, quâ Deo otiamur, ab ἀργὸς, otioſus: ex α pr. et ἔργον, opus.

ἌΡΓΙΛΟΣ, ſeu ἄργιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ARGILLA*, terra alba et pura: q. ab ἀργὸς, albus.

Ἀργινόεις, εντος, candidus, albus, ſplendidus: ab eod. Th.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, albos dentes habens: ex ἀργὸς, et ὀδοὺς, dens.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, ἄρſματα, άτων, τὰ, primitiæ, ſicut ἀπαρχμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχομαι, incipio.

Ἀργμένος, Ion. pro ἠργμένος, qui cœpit: perf. part. paſſ. ab ἄρχομαι, cœpi.

Ἄργοι, Argivi. Sic Ἄργος, pro Σπάρτη. Et

Ἀργεῖοι pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, præſ. inf. act. verba ſupervacanea dicere, vel ſcribere: et

Ἀργολογία, ας, ἡ, otioſus ſermo.

Ἄργος, ου, ὁ, nom. propr. viri, Argus, ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculus.

Ἄργος, εος, τὸ, oppidum Theſſaliæ: urbs in Peloponneſo; item pro totâ Peloponneſo, et ſæpè pro Græciâ univerſâ: undè

Ἄργοι, Argivi, Græci dicti.

ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus; item otioſus, ſegnis, ſocors, piger; nec non et rudis, de lapide non cæſo: ab ἀεργὸς, ab α pr. et ἔργον, opus.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Ἀργύρειος, εία, εῖον, et Ἀργύρεος, έα, εον, et contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus: ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἄργυρος, argentum.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius, argenteus: ab eodem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, pecunia, nummi argentei: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala.

Ἀργυροδίνης, ὁ ϗ ἡ, argenteos, i. e. limpidos habens vortices: ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, vortex.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, parvum argentum, peculiola: dim. ab ἀργύριον, q. v.

Ἀργυρόηλος, ὁ ϗ ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, et ἧλος, clavus.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, argentarius, monetarius, argenti ſignator: ex ἄργυρος, et κόπος, à κόπτω, cudo.

Ἀργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, argentarius, trapezita. παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et ος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteos pedes habens, id eſt, argentei coloris, candidos; ex ἄργυρος, et πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel à πέζα, fimbria.

Ἀργυρόριζος, η, ον, argenteas radices habens: ab ἄργυρος, et ῥίζα, radix.

ἈΡΓΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, argentum: ſic dicitur à candore: ab ἀργὸς, albus. Hinc

Ἀργυρότοξ, pro ἀργυρότοξε, vocat. ſing. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, et τόξον, arcus.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος, q. v.

Ἀργυροχόος, όου, ὁ, faber argentarius, argenti fuſor.

Ἀργυρῷ, dat. ſing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος, q. v.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, vaſa argentea, ornatus, ſupellex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, et ὠνέομαι, emo.

Ἀργυρόω, f. ώσω, p. ωκα, argento duco, pecuniâ dono.

Ἀργύφεος, et Ἄργυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex albâ texturâ conſtans; item albus: ex ἀργὸς, albus, et ὕφος, textile, quod ab ὑφάω, texo.

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis, ſic dicta quòd in Argo fabricata: item ſidus quoddam.

Ἀργῶς, adv. otiosè, ſegniter: item temerè, fruſtrà: qu. ab ἀεργῶς, ex α pr. et ἔργον, opus.

Ἄρδα, inquinamentum: quia ſolet ἄρδεσθαι. undè ἄρδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, immundus: et

Ἀρδαλόω, f. ώσω, contamino, inquino: à ſeq. verb.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, rigare, pr. inf. act. verbi ἄρδω, rigo, &c.

Ἀρδεύω, f. εύσω, p. ευκα, idem quod ἄρδω, rigo, irrigo.

Ἀρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀρδμὸς, q. v.

Ἄρδην, altè, funditùs, planè, omninò, adv. ab αἴρω, tollo.

Ἀρδήσκος, ῦ, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, et εος, ἡ, arma, quibus cominùs pugnabant, cuſpis teli: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω, apto.

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, rigo, irrigo.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, riga
3. pl. præſ. ind. act. verb. ſeq.

ἌΡΔΩ, f. σω, p. κα, rigo, irrigo,
tum præbeo, ἄρδομαι, irrigor. [*
δω—rigo; ἄρδη τι νηδὺν, et ventr
riget, pro quo lege ἄνυδρον
terram ſiccam. Eurip. Mul.
Mark.] ἀρδόμενος, madens.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, mina: ab ἀρὰ,
precatio, quia maledictionis
nunciatio.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα,
Æthera, aut Siciliæ, de quo
vid. Metam. l. 5. 165.

Ἀρέιας πόρος, Area trajecti
Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 4

Ἀρειμάνιος, ου, et Ἀρειμανὴς,
ὁ ϗ ἡ, bellicoſus, Marte furens:
Ἄρης, et μαίνομαι, furo.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγί
ſeu Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagi
ſenator vel judex Athenienſis:
de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρειόπαγος, ſeu Ἄρειος πάγ
curia Athenienſis ſic dicta: ad
bum, Martius collis.

Ἄρειος, et Ἀρήϊος, ὁ ϗ ἡ, Marti
ab Ἄρης, Mars.

Ἀρειότερος, melior, comp. pro
ρείων.

Ἀρεῖται, 3. ſing. f. 1. vel 2.
m. ab ἀρέομαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἀρείων, ὁ ϗ ἡ, et in n. g.
ονος, præſtantior, propriè
melior, irreg. compar. ab ἀγαθ
ab Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. ſing. ab Ἄρης, Ma

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω,
placeo.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην,
1. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἀρέσ-
κω, placeo.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο,
pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, plac

Ἀρέσεια, ας, ε, a. 1. act. o
Æol. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω,
tollo.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, placitum. Ite
facetiæ, lepos in ſermone: ab

Ἄρεσκος, η, ον, placendi ſtudio
blandus: quod ab

ἈΡΕ'ΣΚΩ, placeo, placo, imp
ind. act. ἤρεσκον, præſ. imper
act. ἄρεσκε, έτω f. ἀρέσω. p.
a. 1. ind. act. ἤρεσα. inf.
particip. ἀρέσας, ἀρέσκομαι, in
diâ formâ cum dativo,
a. 1. ind. m. ἠρεσάμην, et Ion.
ρεσάμην, ω, ατο. præſ. inf. paſſ.
ρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνδ
ρεσκος, ἀπαρέσκω, συνάρεσκος,
ϛος, συναρεστέω, de quibus in
locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. ind. m. ab
σκω, placeo.

Ἀρεσσάμενος, placans: a. 1.

Digitized by Google

... Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσ-
... placeo.

Ἀρεστὸς, ὁ, ὸν, *gratus, a, um.* ἀρε-
... *aequum eſt.* à 3. ſing. perf.
... paſſ. ἤρεσται, ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita:* undè
... *placita, arreſta:* Angl. AR-
REST.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè:* ab ἀρεστὸς, et

Ἀρεσκόντως, adv. idem.

Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. ſing. imperf.
... 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο,
... ἄρω, *apto:* vel ut alii, 3.
ſing. imp. vel a. 2. ind. m. pro
..., verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρεται, 3. ſing. præſ. ind. m. ab
..., *apto.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen.
... ab

ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, *virtus, probitas,*
... *fortitudo, integritas; po-*
... *vis, robur; ſuperbia, divitiæ.*
... ab ἀρέσκω, quia per virtutem
placemus.

Ἀρετάζω, f. άσω, *placo.* q. ab ἀ-
..., idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. ſing.
contr. ab Ἄρης; Ἄρεος, Ἄρευς,
Mars.

Ἀρέων, *imprecationum,* gen. pl.
... pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, di-*
... *imprecatio.*

Ἄρη, pro Ἄρεα, acc. ſing. ab
Ἄρης, εος, ους, *Mars.*

Ἄρηαι, *auferas,* Ion. pro ἄρῃ, 2.
ſing. a. 2. ſub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται
...

Ἀρήγειν, præſ. inf. act. Ion. pro
ἤρηγεν, 3. ſing. imperf. ind. act.
... ἀρήγει, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω,
auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα,
... part. act. nom. ſing. f. g.
... ἀρήγω, *auxilior.*

Ἀρηγόνες, *auxiliatores,* pl. num.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator.*

ΑΡΗΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior,*
opem fero, propriè in bello: nam
ab Ἄρης, et ἄγω, deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator;*
... *tutor et tutrix:* à partic.
... Th.

... pl. *Mavortia.* Ab
... ſeu ... ου, ὁ ϗ ἡ, *Mar-*
... *bellicoſus.* Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicoſus, pro-*
... *agilis in prælio:* ab Ἄρης,
..., et θοὸς, *velox.* Eſt et Ἀ-
..., nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρηΐφαττος, ου,
... *Martius, fortis, bellicoſus,* ἢ
... πεφασμένος, *in prælio occiſus:*
... Ἄρης, et inuſit. φάω, *occido.*

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Marti cha-*
... *cui Mars charus, bellator:*
... Ἄρης et φίλος, *charus.*

Ἀρημένος, *læſus, damnum paſſus, detentus:* ab ἀρέομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum.*

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, ηος, q. v.

Ἀρὴν, ὁ ϗ ἡ, *agnus,* gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, *agnus.*

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. ſing. Ion. ab ἀρὰ, *damnum.*

Ἀρῆξαι, a. 1 inf. act. ἀρήξειν, f. 1. inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus ſum, congrui.* præt. ind. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel ἄρηρα, p. ind. m. ab αἴρω ſignificante *ſuſtuli:* ubi diſcriminis causâ ι ſubſcribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegerem:* pluſ. p. ind. med. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα, *ſupra.*

Ἄρης, εος vel ευς, εως, ηος, ῆος, ου, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum:* et dicitur Ἄρης, ευ, Ion. εω, et propriè eſt *ferrum.*

Ἀρῆς, gen. ſing. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ.*

Ἀρησόμεθα, *ſupplicemus,* Ion. pro ἀρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. άσομαι.

Ἄρηται, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab ἄρω, *tollo.*

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, et

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *ſacerdos, precator,* in acc. ſing. ἀρητῆρα ab ἀρὰ, *preces.*

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nom. patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funeſtus, noxius, pernicioſus,* παρὰ τὴν ἀρὰν, id eſt, βλάβην vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis:* ab α pr. et ῥέω, *dico.*

Ἀρηφαίνων, præſ. part. act. *Martem præ ſe ferens:* ex Ἄρης, *Mars,* et φαίνω, *appareo.*

Ἀρθεὶς, *ſublatus, elevatus, evectus:* a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, *tollo,* a. 1. ind. paſſ. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. paſſ. ab ἤρθην verbi ἄρω, *aptè compono.*

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab αἴρω, *tollo.*

Ἄρθητι, a. 1. imperat. paſſ. ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀρθήσεται, *tolletur,* 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. ab ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo.*

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor:* et

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia:* item

Ἄρθμιος, ου, *amicus, confœderatus:* necnon

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, *amicitia, concordia:* ab ἄρω, *apto,* et θυμὸς, *animus.*

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis:* et idem quod

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articularis:* et

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor:* ab

ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus, naturalis oſſium compages: Articulus, vox grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo:* ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

Ἀρθρώσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. inf. a. 1. act. vel etiam 2. ſing. imper. a. 1. m. præc. verbi.

ΑΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, ſignificationem auget, ut in ἀρίδηλος, q. v. &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne,* Minois filia.

Ἀριγνώτοις, dat. pl. *manifeſtis:* ab

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ἀριγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *clariſſimus, valdè notus:* ex ἄρι, *valdè,* et γινώσκω, *cognoſco.*

Ἀριδάκρυος, ου, ὁ ϗ

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multum lachrymans, ad lachrymas propenſus:* ab ἄρι, et δάκρυ, *lachryma.*

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ſing. ab

Ἀριδείκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præclarus, valdè inclytus:* ex ἄρι, et δεικτὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè clarus, præclarus:* ex ἄρι, et δῆλος, *manifeſtus.*

Ἀρίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum æmulandus:* ex ἄρι, et ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος, accipere, verſo δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifeſtè, ſtudioſè, magnâ cum æmulatione.* Ex

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè æmulandus:* ex ἄρι, et ζηλόω, *æmulor.*

Ἄριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *radice carens:* ex α pr. et ῥίζα, *radix.*

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμεῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. contr. ex ἀριθμεόνται, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero,* f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. ind. paſſ. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um.* ἀριθμηθήσομαι. f. 1. paſſ. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum.* Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio.* Item

Ἀριθμητικὴ, (ſubaud. τέχνη) *numerandi et numerorum ars, arithmetica.*

Digitized by Google

Ἀριθμητικὸς, ὴ, ὸν, *ad numeros, ſeu artem numerandi pertinens, numerandi peritus.*

Ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν, *numerabilis.* Omnia à præt. ind. paſſ. verbi ἀριθμέω, *numero*; quod ab

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *numerus.*

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*

Ἀριμασποὶ, *Arimaſpi*, homines vocantur Scythicè qui unicum habent oculum.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ῦ, ὁ, nom. *emplaſtri*, ab *Ariobarzane.*

Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. pl. maſc. ab

Ἀριπρεπὴς, ἑος, et ἕως, ὁ ϗ ἡ, ex ἀρι, *valdè*, et πρέπω, *decorus ſum.* Undè etiam

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor.* Et

Ἀριπρεπέως, et ἀριπρεπῶς, *admodum decenter, pulchrè.*

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *naſo*, vel *naribus carens, non ſagax*: ab α pr. et ῥὶς, vel ῥὶν, *naſus.*

ἈΡΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *fabrile inſtrumentum, ſcobina.* Ἄρις, Heſych. *herba*, quæ et ἀρίσαρον, ου, τὸ.

Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bello clarus*: ex ἀρι, *valdè*, et σῆμα, *ſignum.*

Ἀρισθάρματος, ου, *qui præſtantiſſimum currum habet*, quod ab ἄριστος, et ἅρμα, *currus.*

Ἄριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων. interdum n. g. adv. *præſtantiſſimè.*

Ἀρισταγόρης, ου, ὁ, *Ariſtagoras*, nom. viri.

Ἀρισταῖος, ου, ὁ, *Ariſtæus*, nomen viri.

Ἀρισταρχέω, fut. ήσω, *optimè impero*, ſeu *magiſtratum gero*; ab ἄριστος, et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, *Ariſtarchus*, nom. viri. Gr. *optimus princeps.*

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ind. act. ἠρίστησα. a. 1. imperat. act. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, ſtrenuitas.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergò. Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστερὰ, ας, ἡ, ſcil. χεὶρ, *ſiniſtra manus*: et

Ἀριστερεύω, f. εύσω, *ſiniſtrâ utor*: ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *ſiniſter, infauſtus*, qu. ab ἄριστος, per euphemiſmum.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat.* 3. ſing. ind. imperf. act. Ion. (nam Iones in imperf. et a. 1. et a. 2. formant. 3. perſ. ſingularem à ſecundâ, remoto augmento, additâ ſyllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præſ. part. act. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortitèr me gero.*

Ἀριστεὺς, ἑος, ὁ, *princeps, omnium fortiſſimus*: ab ἄριστος, *optimus.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστεύουσα, *antecellens*: a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello, principatum teneo, fortiſſimè me gero.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστῆες, ήων, nom. pl. Ion. pro ἀριστεῖς, *fortiſſimi*: item *optimates*, ſeu *proceres*: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, ἑος.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem*; *prandeo*, in act. et med. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quoſque deligendo.*

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *optimus conſiliarius.*

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *optimus vicinus.*

Ἀριστογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parens optimæ prolis*: ab ἄριστος, et γόνος, *ſoboles.* Th. γίνομαι, *ſum, gigno, naſcor.*

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quaſi *populi princeps*: ex ἄριστος, et δῆμος, *populus.*

Ἀριστοκρατεία, vel ἀριστοκρατία, ας, ἡ, *ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: undè ſequentia.

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *optimè impero.* Ἀριστοκρατοῦμαι, *ſub optimatum regimine vivo.*

Ἀριστοκράτης, ἑος, -ους, ὁ, *Ariſtocrates*, nom. propr.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, *ad ariſtocratiam pertinens*: item *ariſtocratiæ ſtudioſus.*

Ἀριστοκρατικῶς, *more optimatum remp. gubernantium, pro ſtatu optimatum.* Omnia ab ἄριστος, *optimus*, et κρατέω, *impero*, quod à κράτος, *imperium, poteſtas.*

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præſtantiſſimus in prælio*; ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in præliis præſtantiſſimus.*

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium.*

Ἀριστόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus*: ex ἄριστος, et νόος, *mens.*

Ἀριστόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριστος, et πόνος, *labor*, quod à p. ind. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ἄριστος, η, ον, *optimus, præſtantiſſimus, propriè Marte, ſive armis*; *optimus generaliter*; *egregius*; *maximè idoneus.* ἄριστοι, οἱ, *optimi, primores, proceres*, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, *Mars*, vel ἄρι, *benè*; vel ἄρω, *apto.*

Ἀριστοτέλης, -εος, -ους, ὁ, *Ariſtoteles*, princeps philoſophorum.

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ optimos pueros parit*; ἀριστότοκος, ου, *optimo partu editus, præſtantiſſimus*: et ἀριστοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριστος, et τίκτω, *pario.*

Ἀριστοφάνευς, gen. ſing. Æol. et Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab

Ἀριστοφάνης, *Ariſtophanes*, Poeta comicus.

Ἀριστοχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manu ſtrenuus, fortiſſimus.* Ab ἄριστος, et χεὶρ, *manus.*

Ἀριστωτὸς, ου, ὁ, *tempus prandii*, ἡ ἀρίστου ὥρα. Heſych.

Ἀρισφαλὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *valdè lubricus, fallax*; ἀρισφαλέος, ὁ, *lubricus.* Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἀρι, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio.*

Ἀριφραδὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifeſtus, inſignis.* Et

Ἀριφραδέως, adv. *valdè manifeſtè*: ab ἀρι, *valdè*, et φραδὴς, *prudens*: Th. φράζω.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδίη, ἡ, *Arcadia*, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. *ſufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, *ſufficio*: a. 1. ind. act. ἤρκεσα. Ion. Ἀρκεῖσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ἀρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, adv. *ſufficientèr.* Th. ἀρκέω, *ſufficio.*

Ἀρκέσει, *arcebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulſo.*

Ἀρκεσόμεθα, *arcebimur*, 1. pl. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκέομαι, ἀρκέω.

Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arceſilaus*, nom. propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ῦ, *ſufficiens*: ἀρκετὸν, *ſufficit*, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *ſufficio.* Hinc

Ἀρκετῶς, adv. *ſufficienter*: idem.

Ἀρκευθινος, η, ον, *juniperinus.*

ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus arbor et fructus.* παρὰ τὸ εἴργειν, id eſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem enim fc. reptilia averſantur. Immo velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

ἈΡΧΕ'Ω, *propulſo, ſufficio, par ſum, contentus ſum*, ...

...σω. f. Ion. p. ἤρκεσα. a. 1. ind. ... ἀρκοῦσα, et Ion. ἀρκέουσα, præſ. ... paſſ. ἤρκεσμαι. perf. ind. paſſ. ... a. 1. ind. paſſ. ἠρκέσθην. ... 1. paſſ. ἀρκεσθήσομαι: cum ...

...ἄρκιος, ὁ καὶ ἡ, et ἄρκιον, τὸ, Poët. ... ἀρκοῦν, ſufficiens, ſatis dignus, ... [illegible]

...ἀρκτέον, incipiendum, verbale; ... ἄρχω, ordior.

...ἀρκτεῖος, εια, εῖον, urſinus: et ... ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptentrionalis. ... ἄρκτος, urſus, urſa.

...ἀρκτόμυς, υὸς, ὁ, mus urſinus: ... quòd incedit bipes, et ... pedibus tanquam ma... ...itur; quod urſorum pro... Vox Helleniſtica: Ex ... et μῦς, υὸς, ὁ, mus.

...ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, urſus, urſa: ... ſignum celeſte. Angl. THE ... STARS.

...Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus: Stella ... ἄρκτου οὐρὰ, nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, ...

...Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, ſeptentriona-...

...ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete, reticulum, ...

...ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus; quadriga, ...

...Ἁρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλειτον, Heb. ... maledictus.

...acc. ſing. Ion. ab ... ἄς, ἡ, cibus, alimentum, ... Th. ἄρω, adapto: ... ἰσχυροποιοῦν τὰ ... Heſych.

...ἁρμάμαξα, ης, ἡ, currus, plau... Th. ἅρμα, currus.

...ἁρμάτειος, εια, ειον, et ἁρματεῖος, ... ad currum pertinens, curulis: ...

...ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio cur... ...

...ἁρματηλάτης, ου, ὁ, currûs agita... ἅρμα, currus, et ἐλαύνω, ...

...ἁρματοσύνη, et Dor. -α, ἡ, victo-... Ex ἅρμα, currus, et ... victoria.

...ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum; Dim. ... currus.

...ἁρματοδρομία, ας, ἡ, curule cer-...: ab ἅρμα, currus, et δρόμος, ... quod à τρέχω, curro.

...ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui currum ...: ab ἅρμα, currûs, et ... fabricor.

...apto, congruo, per Sync. ... nom. vel acc. pl. ... paſſ. neut. gend. ab ... pro ἀρμενος, præſ. part. ... ἄρω, apto. Sic ἄρμενος ... ubi eſt Syncope, et ... Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, inſtrumentum: ut congruum et neceſſarium opifici: ab ἄρω, apto.

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ου, congruus, familiaris, aptus. Th. ἄρω, apto. Eſt et

Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præſ. part. act. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, aptè connecto, apto, quadro, convenio, congruo, jungo connubio, et pro ordino: f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 1. ind. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, apto.

Ἁρμοῖ, modò, nuper, adv. ſed ἁρμοῖ, congruenter. Ex ἄρω, apto.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; apud Muſicos, concentus: ab eod. Th. Hinc Angl. HARMONY.

Ἁρμονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens; item muſicæ peritus: ex ἁρμονία, q. v.

Ἁρμόνιον, ου, τὸ, quod aptè cohæret.

Ἁρμὸς, ου, ὁ, commiſſura, articulus, compages: à præt. ind. paſſ. verbi ἄρω, mutato ſpiritu.

Ἅρμοσται, adaptatus eſt: Ion. pro ἥρμοσται. ab ἥρμοσμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἁρμόζω, apto.

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, conveniens, congruens. ἁρμοστὴ, ſponſa.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præſ. part. act. ἁρμόττων, οντος et in f. g. ἁρμόττουσα.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, Arnæus, nom. propr.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lanâ: ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἄρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. pl. et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. At

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus. Th. ἄρς, agnus.

Ἀρνεῖσθαι, negare, præſ. inf. med. ab

ΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, recuſo, detrecto, nego, abnego: imperf. ind. ἠρνεόμην, ούμην, negabam, f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit: et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, αντο ſub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: παρὰ τὰς ἄρνας; agnos: ubi ſolent in caput deſilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite ſe immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι, q. v.

Ἄρνησις, εως, ἡ, recuſatio, negatio: et

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus: à p. ind. paſſ. ἤρνημαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἀρνέομαι, q. v.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνὸς, agni, gen. ſing. ab ἄρς, agnus. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, capto, conſequor, commuto, comparo: ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præſ. part. paſſ.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. med. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

Ἀρξεῦμαι, Dor. pro ἀρξοῦμαι, quod Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ind. med. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. m. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρόοις, οις, 2. ſing. præſ. opt. act. ab ἀρόω, aro.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, ſuſciperem, perferrem: 1. ſing. a. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo. a. 2. ind. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. et

Ἄροιο, ἄροιτο, tuleris, -it: 2. et 3. ſing. a. 2. opt. med. ejuſd. verbi.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, arare, præſ. inf. act. ab ἀρόω, aro.

ΑΡΟΝ, ου, τὸ, ARUM, herbæ ſpecies. Eſt et

Ἆρον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi αἴρω, tollo.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἀρόσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſegetibus accipiendis aptus, arabilis; item cultus: et

Ἄροσις, et Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, agricultura: interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης, q. v.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, ARATOR: Epithet. bovis: vox Poëtica, ab ἀρόω, aro.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: et ab eod. ſc. 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀρόω, aro.

Ἀρότοιο, gen. ſing. Ion. pro ἀρότου, ab

Digitized by Google

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; ſed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*; eſt et ἀροτὸς, ὴ, ὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, et Ἀροτριάζω, *aro*: f. άσω, p. ἠροτρίακα, p. ind paſſ. ἠροτρίαμαι.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

* Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἄροτρον, et πῦς, *pes*.

Ἀρῶν, necnon ἀρόσσειν, præſ. inf. act. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*. Hinc

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra*: in nom. pl. ἀρούραι et

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agreſtis, arvalis, ruralis, campeſtris*: et

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus*, Dim. ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*: f. ἀρόσω, a. 1. ind. act. ἤροσα, p. ἤροκα, p. ind. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus, ipſa rapiendi actio*; et ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*, à 1. ſing. p. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præſ. part. act. pl. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*: f. σω, et ξω, p. ἥρπακα, -αχα. p. ind. paſſ. ἥρπασμαι, -αγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἡρπάσθην, -άχθην. a. 2. ind. paſſ. ἡρπάγην, -άδην. p. ind. m. ἥρπασα, -αδα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et Ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ, *raptor*: item

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax*: undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacium more, rapacitèr*: item *raptim*; et

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, *ereptus*: omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέως, et Ἁρπάγδην, *rapaciter, cupidè*: idem quod ἁρπακτικῶς ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor*: in pl. ἅρπαγες ab eod. q. v.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, ασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάω, f. άσω, *rapio, furor*. Steph. refert. ab ἅρπη, ut ſit propriè *falce abripere*.

Ἁρπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſolo æqualis*: quia ἄρει πέδῳ, *ſolo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis*: et Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἅρπεζα, quaſi ἀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*: tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *enſis falcatus*: et *harpe, avis quædam, è genere aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella*: ab eod. undè

Ἁρπυίαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*: gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: cui facultas ad reſecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit*.

ἈῤῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*: pars ſolutionis quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ: item *pignus*. Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab α pr. et ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥάξειν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, fut. ξω, p. χα, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſutilis, inconſutus*: ex α priv. et ῥαφὴ, *ſutura*. Th. ῥάπτω, *ſuo, conſuo*.

Ἄῤῥενα, acc. ſing. m. g. vel acc. pl. n. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. ſing. et gen. pl. ab ἄῤῥην, *mas; ſtrenuus, fortis*.

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, *maſculinus*: ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maſculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *procreo*.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *maſculè, fortiter*.

Ἀῤῥενωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſpectu maſculus, fortis, virilis*: ex ἄῤῥην, et ὤψ, *aſpectus*.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et Ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam, in neutram partem inclinans*. Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *ſententia neutram in partem propenſius inclinans*: ab α pr. et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*: dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus, infractus*: ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

ἌῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, … item adj. ὁ ϗ ἡ, *maſculus, vi*… Metaph. *fortis, ſtrenuus*: et i… g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, ſubſt. *mas*.

Ἀῤῥηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor*, … *vicior*, prop. *de uxore adverſus* … *ritum*.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. … δυσχερὴς, *moleſtus, difficilis*. … ductum videtur ab ἀῤῥην… λοιδορεῖν, *conviciari*: ac γ… πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, … ſych. i. e. *verſus maritum* … *dere*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefand*… *cinus, obſcænè perpetratum*. E…

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ne*… *perpetrans, obſcænus*: ab ἄῤ… et ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabili*… *auditus, celatus, obſcurus*; ite… *dus, nefandus*: ex α pr. et ῥ… *fandus, dictus*. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè, ineff*… *ter, arcanè*: ab eod.

ἈῬΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus* … *dibus ſurſum tendere*.

ἌῬΡΙΧΟΣ, ἄρριχος, vel … ὁ ϗ ἡ, *cophinus, vas vimineum*…

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè, i*… *poſitè, ſine numeris, innumera*… α pr. et ῥυθμὸς, *rhythmus*, … *tas*.

Ἀῤῥύσοντες, 3. pl. fut. 1. in… Poët. pro ἀναρύσοντες, *haurie*… verbo ἀναρύω, -ύτω, f. -ύσω, *h*…

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, … hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδ… *metus*. Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, *ſerum*…

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω. p. ηκα, *in*… *ſum, adverſâ valetudine labor*… κεχίνται dicitur, neut. ab… ab α pr. et ῥώννυμι, *confirmo*, …

Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritud*… νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*, … Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infirm*… *grotus*; ex α pr. et ῥώννυμι, …

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus, a*… pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀρ… a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, … et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. … ἦρσα. a. 1. ind. act. ab ἄρω, … vide.

Ἄρσενα, acc. ſing. ἄρσενε, … in acc. dual. ab ἄρσην, vel … ενος, *mas*. Et

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, *maſculin*… eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum* … *pus concumbit, cinædus*: ex … *mas*, et κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et …

Digitized by Google

... *maſculus.* Vide Ἄῤῥην, *mas,* ...

Ἄρσις, εως, ἡ, *ſubvectio, elevatio;* ... *ablatio, detractio, onus, tributum:* ab ἀίρω, *tollo.*

Ἆρσον, *adapta:* 2. ſing. a. 1. imperat. act. à f. 1. ind. act. Æolico, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀράρισκω.

Ἆρσω, *coaptabo:* 1. ſing. f. 1. ind. ... Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, et Æol. ... a. 1. ind. act. ἦρσα, et Æol. ...

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *menſura Perſica.*

Ἀρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus:* ... τὸ ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus;* item *ſuſpendium:* ab ἀρτάω, q. v.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Perſarum: *magnus bellator.*

ἈΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηκα, *in altum tollo, ſuſpendo, appendo;* et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.* qu. ab ἀείρω, *attollo.*

Ἀρτεμᾶς, α, ὁ, *Artemas,* nom. propr. viri Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. ſing. ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *integer, ſanus, ſalvus, perfectus, validus, incolumis:* qu. ab ἄρτιος, *integer.* ... Pleonaſmo τοῦ ε, quaſi ἀρτιμής, à τέμνω, *ſeco.*

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana:* acc. ... et -ιν. voc. ὦ Ἄρτεμι. qu. ab ἀρτεμής, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ ... αἴρειν τέμνειν: nam venationi præeſt, undè venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemiſia,* herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ feſtum, templum, aut ſtatua:* ab Ἄρτεμις, *Diana.*

ἈΡΤΕΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *artemo,* velum navis majus, *antenna:* qu. ab ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἀρτεμών, ῶνος, nom. propr. viri: ... περιφόρητος cognominatus eſt, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, ... ἤρτημαι. p. ind. paſſ. ... *paro, appare:* qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis,* et ἐπίβουλος, *inſidiator:* ex ἐπί, et βουλὴ, *conſilium.*

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *ſuſpenſum, appenſum:* ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: ... 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum *tollens.* quaſi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus* quo onus ſublatum fertur: item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ ſumitur pro inſtrumento (ἀρτοφόρων, genit. plur. id eſt,) bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonaſmo τοῦ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* ſeu *funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur;* ſeu *theca, in quâ reconditur,* quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, *enſis,* et τηρέω, *ſervo.*

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, ſpiritûs ſemita, ſpiritûs receptaculum; omnis vena pulſans à motu obſcillatorio.* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, *arteriacus, ad arteriam pertinens:* et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ diſſectio:* à τομὸς, quod à τέμνω, *ſeco,* et ἀρτηρία, *arteria.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ἡ, *arterioſus, arteriæ ſimilis.*

ἌΡΤΙ, *modo, paulo, ante, nupèr, nunc:* ἕως ἄρτι, *huc uſque:* ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore:* et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc.* In compoſitione interdum ſignificat *brevitatem,* et *integritatem,* ſeu *perfectionem:* interdum etiam *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *paritèr,* i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, f. άσω, p. ακα, *ludo par impar,* interdum *præparo:* et

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *luſus eorum, qui ludunt par impar:* ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ἡ, *recens germinans.* Th. βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, recens nupta:* ab ἄρτι, et γάμος, *nuptiæ, conjugium:* q. à γαμέω, *uxorem duco, nubo.*

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ἡ, ab ἄρτι, et γενέθλη, *genus:* idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ἡ, *recens genitus, modò natus:* ex ἄρτι, et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno pario:* vel à γίνομαι, *naſcor, procreo.*

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ,* nom. pl. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, *verum dictum, veridica.*

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ἡ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator:* item *veridicus:* ab ἄρτιος, *perfectus,* et ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, f. ίσω, *compono, paro, inſtruo, perficio.* cujus compoſita ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ἡ, *recens florens, recens ortus, ut flos, planta,* &c. ab ἄρτι, et θάλλω, *floreo.*

ἈΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, *par, ut numerus; integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; ſanus, conſentaneus, paratus ad aliquid faciendum.*

Ἀρτίπος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ, *pedibus integer,* et *valens:* ex ἄρτιος, *integer,* et πούς, *pes.*

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ἡ, *recens peremptus:* ab ἄρτι, et φάω, *interficio.*

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohæreat:* Att. diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ἡ, *piſtor et piſtrix:* ab ἄρτος, *panis,* et κόπτω, *ſcindo, pinſo.*

Ἀρτοκόπιμος, ου, ὁ, *fruſtum panis.*

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ, *piſtor, piſtrix;* vel adj. ὁ ἡ, *piſtorius.*

ἈΡΤΟ'Σ, ου, ὁ, *panis, quivis cibus.*

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus, qui pane veſcitur:* nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος, et φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum:* ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω. p. ἤρτυκα, *apparo, adorno, inſtruo, condio:* q. ab ἄρω. a. 1. ind. act. ἤρτυσα. part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus:* præt. ind. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus:* a. 1. ind. paſſ. ἠρτύθην. f. 1. paſſ. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum:* ab

ἈΡΥ'Ω, et ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *haurio: ex profundo traho:* hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, hauſtrum.*

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Heb. *ſanans vaſtationem.*

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus:* q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum:* ἄρχω, verò, *impero,* ab ἀρχὴ, *principatus:* ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux.*

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ου, ὁ, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus,* et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχὴ, *initium, principium.*

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ, principia,* pl. ab eod. Th.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, ὸν, οῦ, et Att. Ἀρχαιικὸς, *vetuſtus, ſine moribus, ſtultus, ſimplex.* Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *priſco more:* ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (ſupple δάνειον) *mutuum, ſors uſurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um:* et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία, ab ἀρχὴ· ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιό-

Digitized by Google

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; ſed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*: eſt et ἀροτὸς, ὴ, όν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, et Ἀροτριάζω, *aro*: f. άσω, p. ἠροτρίακα, p. ind paſſ. ἠροτρίαμαι.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

* Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἄροτρον, et ποῦς, *pes*.

Ἀρῶν, necnon ἀρόσσειν, præſ. inf. act. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*. Hinc

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρη, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra*: in nom. pl. ἀρούρας et

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agreſtis, arvalis, ruralis, campeſtris*: et

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus*, Dim. ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*: f. ἀρόσω, a. 1. ind. act. ἤροσα, p. ἤροκα, p. ind. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus, ipſa rapiendi actio*; et ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur.

Ἁρπάγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*, à 1. ſing. p. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præſ. part. act. pl. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*: f. σω, et ξω, p. ἥρπακα, -χα. p. ind. paſſ. ἥρπασμαι, -γμαι. a. 1. ind. paſſ. ἡρπάσθην, -άχθην. a. 2. ind. paſſ. ἡρπάγην, -άδην. p. ind. m. ἥρπαδα, -αδα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*: item

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax*: undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacium more, rapacitèr*: item *raptim*; et

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, *ereptus*: omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέως, et Ἁρπάγδην, *rapaciter, cupidè*: idem quod ἁρπακτικῶς ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor*: in pl. ἅρπαγες ab eod. q. v.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάω, f. άσω, *rapio, furor*. Steph. refert. ab ἅρπη, ut ſit propriè *falce abripere*.

Ἀρπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſolo æqualis*: quia ἄρει πέδῳ, *ſolo congruit*.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis*: et

Ἀρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἄρπεζα, quaſi ὀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*: tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *enſis falcatus*: et *harpe, avis quædam, è genere aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella*: ab eod. undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*: gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: cui facultas ad reſecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπάζει, *rapit*.

ἈΡ'ΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ARRHABO*: pars ſolutionis quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ: itèm *pignus*. Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab α pr. et ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥάξεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, fut. ξω, p. χα, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſutilis, inconſutus*: ex α priv. et ῥαφὴ, *ſutura*. Th. ῥάπτω, *ſuo, conſuo*.

Ἄῤῥενα, acc. ſing. m. g. vel acc. pl. n. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. ſing. et gen. pl. ab ἄῤῥην, *mas*; *ſtrenuus, fortis*.

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, *maſculinus*: ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maſculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γίγνομαι, *procreo*.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *maſculè, fortiter*.

Ἀῤῥενωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſpectu maſculus, fortis, virilis*: ex ἄῤῥην, et ὤψ, *aſpectus*.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et Ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam, in neutram partem inclinans*. Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *ſententia neutram in partem propenſius inclinans*: ab α pr. et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*: dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus, infractus*: ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

ἌΡΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, item adj. ὁ ϗ ἡ, *maſculus, vi*
Metaph. *fortis, ſtrenuus*: et
g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, ſubſt. *mas*.

Ἀῤῥηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor*,
vicior, prop. *de uxore adverſus*
ritum.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἀ
δυσχερὴς, *moleſtus, difficilis*.
ductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν,
λοιδορεῖν, *conviciari*: ac
πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι,
ſych. i. e. *verſus maritum con*
dere.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum*
cinus, obſcœnè perpetratum. Et

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *nef*
perpetrans, obſcœnus: ab ἄῤῥ
et ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*,
auditus, celatus, obſcurus; ite
dus, nefandus: ex α pr. et
fandus, dictus. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè, ineff*
ter, arcanè: ab eod.

ἈΡ'ΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et*
dibus ſurſum tendere.

ἈΡ'ΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel
ὁ ϗ ἡ, *cophinus, vas vimineum*.

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè, in*
poſitè, ſine numeris, innumera
α pr. et ῥυθμὸς, *rhythmus*,
tas.

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind.
Poët. pro ἀναρύσονται, *haurien*
verbo ἀναρύω, -ύσω, f. -ύσω,

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω,
hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία,
metus. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *ſerum*

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω. p. ηκα, *inf*
ſum, adverſâ valetudine laboro:
κεχίνηκεν dicitur, neut. ab
ab α pr. et ῥώννυμι, *confirmo, va*

Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritudo*
νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*,
Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, æ*
grotus; ex α pr. et ῥώννυμι,

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus*,
pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro
a. 1. part. m. ab ἄρω,
et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part.
ἦρσα. a. 1. ind. act. ab ἄρω,
vide.

Ἄρσενα, acc. ſing. ἄρσενε,
in acc. dual. ab ἄρσην, vel
ενος, *mas*. Et

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, *maſculinus*
eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum*
pus concumbit, cinædus: ex
mas, et κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ

Digitized by Google

...masculus. Vide Ἄρσην, masculus.

...ſις, εως, ἡ, ſubvectio, elevatio; ablatio, detractio, onus, tributum: ab ἄρω, tollo.

Ἄρσον, adapto: 2. ſing. a. 1. imperat. act. à f. 1. ind. act. Æolico, verbi ἄρω, apto. Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, coaptabo: 1. ſing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. σῶ, et Æol. a. 1. ind. act. ἦρσα, et Æol. ...

ἈΡΤΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, menſura Perſica.

Ἀρτεμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

ἈΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ ἐς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; item ſuſpendium: ab ἀρτάω, q. v.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Perſarum: magnus bellator.

ἈΡΤΑ΄Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, ... in altum tollo, ſuſpendo, appendo, et ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ... ſiquis, ſum in aliquo collocatam ... qu. ab ἀείρω, attollo.

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, Artemas, nom. propr. viri Gr. incolumis.

Ἀρτέμια, acc. ſing. ab

ἈΡΤΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ ἡ, integer, ... ſalvus, perfectus, validus, incolumis: qu. ab ἄρτιος, integer. ... Pleonaſmo τοῦ ε, quaſi ἀρτιμης, à τέμνω, ſeco.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, Diana: acc. ... voc. ὦ Ἄρτεμι, qu. ab ... perfectus. Vel παρὰ τὸ ... τέμνειν: nam venationi ... unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, Artemiſia, herba.

Ἀρτεμίσιον, Dianæ feſtum, templum, aut ſtatua: ab Ἄρτεμις, Diana.

ἈΡΤΕΜΩ΄Ν, όνος, ὁ, artemo, velum navis majus, antenna: qu. ab ... ſuſpendo.

Ἀρτεμών, ῶνος, nom. propr. viri: ... cognominatus eſt, quod ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, ... p. ind. paſſ. ... paro, ... qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, panis, et ἐπίβουλος, inſidiator: ex ἐπὶ, et βουλὴ, conſilium.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, ſuſpendo.

Ἀρτήματα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, appenſum: ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: ... 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum ... quaſi ab αἴρω, tollo. Vel humerus quo onus ſublatum fertur: item genus calceamenti. Sed in Nehemiâ ſumitur pro inſtrumento (νωτοφόρων, genit. plur. id eſt,) bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonaſmo τοῦ ο fit αὀρτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur; ſeu theca, in quâ reconditur, quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, enſis, et τηρέω, ſervo.

ἈΡΤΗΡΙ΄Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritûs ſemita, ſpiritûs receptaculum; omnis vena pulſans à motu obſcillatorio. παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens: et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio: à τομὸς, quod à τέμνω, ſeco, et ἀρτηρία, arteria.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ἡ, arterioſus, arteriæ ſimilis.

ἌΡΤΙ, modo, paulo, ante, nupèr, nunc: ἕως ἄρτι, huc uſque: ἀπ᾽ ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore: et ἀπ᾽ ἄρτι, jam nunc. In compoſitione interdum ſignificat brevitatem, et integritatem, ſeu perfectionem: interdum etiam novitatem.

Ἀρτιάκις, adv. paritèr, i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, f. άσω, p. ακα, ludo par impar, interdum præparo: et

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ἡ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ἡ, qui nuper uxorem duxit, recens nupta: ab ἄρτι, et γάμος, nuptiæ, conjugium: q. à γαμέω, uxorem duco, nubo.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ἡ, ab ἄρτι, et γενέθλη, genus: idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ἡ, recens genitus, modò natus: ex ἄρτι, et γεννητὸς, à γεννάω, progigno pario: vel à γίνομαι, naſcor, procreo.

Ἀρτιέπεια, veridicæ, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum, veridica.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ἡ, loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, et ἔπω, dico.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, paro, inſtruo, perficio. cujus compoſita ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ἡ, recens florens, recens ortus, ut flos, planta, &c. ab ἄρτι, et θάλλω, floreo.

ἈΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, par, ut numerus; integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; ſanus, conſentaneus, paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτίπος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ, pedibus integer, et valens: ex ἄρτιος, integer, et πῦς, pes.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ἡ, recens peremptus: ab ἄρτι, et φάω, interficio.

Ἀρτίως, adv. nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohæreat: Att. diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ἡ, piſtor et piſtrix: ab ἄρτος, panis, et κόπτω, ſcindo, pinſo.

Ἀρτοκοπτισκος, ου, ὁ, fruſtum panis.

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ, piſtor, piſtrix; vel adj. ὁ ἡ, piſtorius.

ἈΡΤΟ΄Σ, ου, ὁ, panis, quivis cibus.

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, panivorus, qui pane veſcitur: nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος, et φάγω, comedo.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum: ab

ἈΡΤΥ΄Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω. p. ἤρτυκα, apparo, adorno, inſtruo, condio: q. ab ἄρω. a. 1. ind. act. ἤρτυσα. part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus: præt. ind. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus: a. 1. ind. paſſ. ἠρτύθην. f. 1. paſſ. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum: ab

ἈΡΥ΄Ω, et ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, haurio: ex profundo traho: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear, hauſtrum.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἀπολύτου, Heb. ſanans vaſtationem.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, Archangelus: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, princeps angelorum: ἄρχω, verò, impero, ab ἀρχὴ, principatus: ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ου, ὁ, idem. Ex ἀρχὴ, principatus, et ἡγέομαι, duco.

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitùs. Th. ἀρχὴ, initium, principium.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ, principia, pl. ab eod. Th.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, οῦ, et Att. Ἀρχαϊκὸς, vetuſtus, ſine moribus, ſtultus, ſimplex. Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. priſco more: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (ſupple δάνειον) mutuum, ſors uſurarum, reditus.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um: et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία, ab ἀρχὴ· ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιό-

Digitized by Google

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; ſed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*: eſt et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, et Ἀροτριάζω, *aro*: f. άσω, p. ἠροτρίακα, p. ind paſſ. ἠροτρίαμαι.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

* Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἀρότρου, et ποῦς, *pes*.

Ἀροῦν, necnon ἀρόσσειν, præſ. inf. act. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*. Hinc

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum*, *terra arata*, et *terra*: in nom. pl. ἀρύραι et

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agreſtis*, *arvalis*, *ruralis*, *campeſtris*: et

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus*, Dim. ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*: f. ἀρόσω, a. 1. ind. act. ἤροσα, p. ἤροκα, p. ind. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina*, *raptus*, *ipſa rapiendi actio*; et ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur.

Ἁρπάγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta*, *rapina*, à 1. ſing. p. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præſ. part. act. pl. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*: f. σω, et ξω, p. ἥρπακα, -αχα. p. ind. paſſ. ἥρπασμαι, -αγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἡρπάσθην, -άχθην. a. 2. ind. paſſ. ἡρπάγην, -άδην. p. ind. m. ἥρπυσα, -αδα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*: item

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus*, *rapax*: undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacium more*, *rapacitèr*: item *raptim*; et

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, *ereptus*: omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus*, *a*, *um*, *celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέως, et Ἁρπάγδην, *rapaciter*, *cupidè*: idem quod ἁρπακτικῶς· ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX*, *raptor*: in pl. ἅρπαγες· ab eod. q. v.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάω, f. άσω, *rapio*, *furor*. Steph. refert. ab ἅρπη, ut ſit propriè *falce abripere*.

Ἀρπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſolo æqualis*: quia ἄρει πέδῳ, *ſolo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus*, *funis*: et

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἄρπιζα, quaſi ὀρέπιζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*: tanquam ὄρους πίζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *enſis falcatus*: et *harpe*, *avis quædam*, è genere *aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπυία, ας, ἡ, *Harpyia*, *monſtrum rapax fictitium*; *procella*: ab eod. undè

Ἁρπυίαι, *rapaces quædam Deæ*, *Harpyiæ*: gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: cui facultas ad reſecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit*.

Ἀ'ῬῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*: pars ſolutionis quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ: itèm *pignus*. Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus*, *infragilis*, *firmus*; ab α pr. et ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥάξεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ· pro ἤραξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, fut. ξω, p. χα, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſutilis*, *inconſutus*: ex α priv. et ῥαφὴ, *ſutura*. Th. ῥάπτω, *ſuo*, *conſuo*.

Ἄῤῥενα, acc. ſing. m. g. vel acc. pl. n. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. ſing. et gen. pl. ab ἄῤῥην, *mas*; *ſtrenuus*, *fortis*.

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *maſculinus*: ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maſculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *procreo*.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *maſculè*, *fortiter*.

Ἀῤῥενωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſpectu maſculus*, *fortis*, *virilis*: ex ἄῤῥην, et ὢψ, *aſpectus*.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et Ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam*, *in neutram partem inclinans*. Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *ſententia neutram in partem propenſiùs inclinans*: ab α pr. et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*: dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus*, *infractus*: ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

Ἀ'ῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, [...] item adj. ὁ ϗ ἡ, *maſculus*, [...] Metaph. *fortis*, *ſtrenuus*: et [...] g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, ſubſt. *mas*.

Ἀῤῥηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor*, [...] *vicior*, prop. *de uxore adverſus* [...] *ritum*.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. [...] δυσχερὴς, *moleſtus*, *difficilis*. [...] ductum videtur ab ἀῤῥενεῖν, [...] λοιδορεῖν, *conviciari*: ac [...] πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, [...] ſych. i. e. *verſus maritum* [...] *dere*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum* [...] *cinus*, *obſcœnè perpetratum*. E[...]

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ne*[...] *perpetrans*, *obſcœnus*: ab ἀῤ[...] et ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis* [...] *auditus*, *celatus*, *obſcurus*; item [...] *dus*, *nefandus*: ex α pr. et [...] *fandus*, *dictus*. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè*, *ineffa*[...] *ter*, *arcanè*: ab eod.

Ἀ'ῬῬΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, *manibus* [...] *dibus ſurſum tendere*.

Ἄ'ῬῬΙΧΟΣ, ἄριχος, vel [...] ὁ ϗ ἡ, *cophinus*, *vas vimineum*. [...]

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè*, [...] *poſitè*, *ſine numeris*, *innumera*[...] α pr. et ῥυθμός, *rhythmus*, [...] *tas*.

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind[...] Poët. pro ἀναρύσονται, [...] verbo ἀναρύω, -ύτω, f. -ύσω, [...]

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, [...] hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία [...] *metus*. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *ſerum* [...]

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω. p. ηκα, *inf*[...] *ſum*, *adverſâ valetudine labor*[...] μαχίζονται dicitur, neut. ab [...] ab α pr. et ῥώννυμι, *confirmo*, [...]

Ἀῤῥώστημα, *languor*, *ægritudo* [...] νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*, [...] Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infirmus* [...] *grotus*; ex α pr. et ῥώννυμι, [...]

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus*, [...] pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro [...] a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, [...] et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. [...] ἦρσα. a. 1. ind. act. ab ἄρω, [...] vide.

Ἄρσενα, acc. ſing. ἄρσενε, [...] in acc. dual. ab ἄρσην, vel [...] ενος, *mas*. Et

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *maſculinus* [...] eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum* [...] *pus concumbit*, *cinædus*: ex [...] *mas*, et κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ [...]

Digitized by Google

...muſculus. Vide Ἄρμα, *mas, ...*

Ἄρσις, εως, ἡ, *ſublevatio, elevatio; ... ablatio, detractio, onus, tributum*: ab ἀίρω, *tollo.*

Ἄρσον, *adapta*: 2. ſing. a. 1. imperat. act. à f. 1. ind. act. Æolico verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρτάω.

Ἀρῶ, *captabo*: 1. ſing. f. 1. ind. ... Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, et Æol. ... a. 1. ind. act. ἦρα, et Æol. ...

ΑΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *menſura Perſica.*

Ἀρτάμα, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

ΑΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus*: ... τὸ ἐς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*; item *ſuſpendium*: ab ἀρτάω, q. v.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. ... regum Perſarum: *magnus bellator.*

ΑΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, ... *in altum tollo, ſuſpendo, apto*: et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo* ... ἀείρω, *ſiem in aliquo collocatam* ... qu. ab ἀίρω, *attollo.*

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri Gr. *incolumis.*

Ἀρτέμην, acc. ſing. ab

ΑΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *integer, ... ſalvus, perfectus, validus, in...*: qu. ab ἄρτιος, *integer.* ... Pleonaſmo τοῦ ε, quaſi ἀρτι... ὁ τέμνω, *ſeco.*

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. ... voc. ὦ Ἄρτεμι, qu. ab ἀρτεμής, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ ... τέμνειν: nam venationi ... unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemiſia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ feſtum, templum, aut ſtatua*: ab Ἄρτεμις, *Diana.*

ΑΡΤΕΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna*: qu. ab ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἀρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: ... περιφόρητος cognominatus eſt, quod ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ΑΡΤΕΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, ... p. ind. paſſ. ηρμαι, *paro, appare*: qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, et ἐπίβουλος, *inſidiator*: ex ἐπὶ, et βουλὴ, *conſilium.*

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *...*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *ſuſpenſum, appenſum*: ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: ... 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum ..., quaſi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus* quo onus ſublatum fertur: item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ ſumitur pro inſtrumento (καταφόρων, genit. plur. id eſt,) bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonaſmo τοῦ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* ſeu *funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur*; ſeu *theca, in quâ reconditur*, quaſi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, *enſis*, et τηρέω, *ſervo.*

ΑΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, ſpiritûs ſemita, ſpiritûs receptaculum; omnis vena pulſans à motu obſcillatorio.* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *arteriacus, ad arteriam pertinens*: et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ diſſectio*: à τομὸς, quod à τέμνω, *ſeco*, et ἀρτηρία, *arteria.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ἡ, *arterioſus, arteriæ ſimilis.*

ἌΡΤΙ, *modo, paulo, ante, nupèr, nunc*: ἕως ἄρτι, *huc uſque*: ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc.* In compoſitione interdum ſignificat *brevitatem*, et *integritatem*, ſeu *perfectionem*: interdum etiam *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *paritèr*, i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, f. άσω, p. ακα, *ludo par impar*, interdum *præparo*: et

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *luſus eorum, qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ἡ, *recens germinans.* Th. βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, recens nupta*: ab ἄρτι, et γάμος, *nuptiæ, conjugium*: q. à γαμέω, *uxorem duco, nubo.*

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ἡ, ab ἄρτι, et γενέθλη, *genus*: idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ἡ, *recens genitus, modò natus*: ex ἄρτι, et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno pario*: vel à γίνομαι, *naſcor, procreo.*

Ἀρτιεπεῖαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, *verum dictum, veridica.*

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ἡ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator*: item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, f. ίσω, *compono, paro, inſtruo, perficio.* cujus compoſita ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ἡ, *recens florens, recens ortus, ut flos, planta*, &c. ab ἄρτι, et θάλλω, *floreo.*

ἈΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, *par, ut numerus; integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; ſanus, conſentaneus, paratus ad aliquid faciendum.*

Ἀρτίπος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ, *pedibus integer, et valens*: ex ἄρτιος, *integer*, et πῶς, *pes.*

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ἡ, *recens peremptus*: ab ἄρτι, et φάω, *interficio.*

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohæreat*: Att. diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ἡ, *piſtor et piſtrix*: ab ἄρτος, *panis*, et κόπτω, *ſcindo, pinſo.*

Ἀρτοκοπτιακος, ου, ὁ, *fruſtum panis.*

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ, *piſtor, piſtrix*; vel adj. ὁ ἡ, *piſtorius.*

ΑΡΤΟ'Σ, ου, ὁ, *panis, quivis cibus.*

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus, qui pane veſcitur*: nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος, et φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ΑΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω. p. ἤρτυκα, *apparo, adorno, inſtruo, condio*: q. ab ἄρω. a. 1. ind. act. ἤρτυσα. part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*: præt. ind. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus*: a. 1. ind. paſſ. ἠρτύθην. f. 1. paſſ. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum*: ab

ἈΡΥ'Ω, et ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *haurio*: *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, hauſtrum.*

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Heb. *ſanans vaſtationem.*

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*: ἄρχω, verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*: ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux.*

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ου, ὁ, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχὴ, *initium, principium.*

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ, principia*, pl. ab eod. Th.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, οῦ, et Att. Ἀρχαϊκὸς, *vetuſtus, ſine moribus, ſtultus, ſimplex.* Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *priſco more*: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (ſupple δάνειον) *mutuum, ſors uſurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία, ab ἀρχὴ· ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιό...

Digitized by Google

ταεος, ſuperl. *antiquior*, *antiquiſſimus*: ab ἀρχαῖος, q. v.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetuſtas*, *antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magiſtratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἵρεσις, *electio*; ex αἱρέω, *eligo*. Et

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magiſtratibus creandis*.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magiſtratus creandos convenio*, *magiſtratum creo*, aut *ambio*: ab iiſdem.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor*, *antiquo*: et

Ἀρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *priſcorum imitatio*: maximè in ſermone; undè nomen eſt figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium*, *initium*.

Ἀρχαίως, *antiquè*; adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, υ, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχεδίκης, ε, ὁ, prop. *auctor juris*, *qui juſtè imperat*: ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέζωσις, εως, ἡ, *vitis alba*.

Ἄρχει, 3. ſing. ind. præſ. act. ἄρχειν, præſ. inf. act. ἄρχεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἄρχεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

Ἀρχεῖον, υ, τὸ, *domus principis*, aut *magiſtratuum curia*: ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus*, q. v.

Ἀρχέκακος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auctor*, ſeu *origo malorum*: ab ἀρχὴ, et κακὸς, *malus*.

Ἀρχέλαος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *populi rector*, *princeps*; ex ἀρχὴ, et λαὸς, *populus*: item

Ἀρχέλαος, υ, ὁ, *Archelaus*, nom. viri, Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέπολις, ιος, et εως, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati*: ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe*: præſ. inf. med. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω, *incipio*.

Ἄρχεσθαι, verò inf. ſæpè *parere*, ſed ſæpiùs *imperium ferre*.

Ἄρχετο, Ion. pro ἤρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. vel paſſ. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω, *incipio*, *impero*.

Ἀρχέτυπος, υ, *archetypus*, *qui primam rei alicujus formam exhibet*: in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ, et τύπος, *forma*, *exemplar*.

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχε, 2. ſing. præſ. imperat. med. vel paſſ. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἀρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω, *impero*: ab

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium*, *exordium*; *fundamentum*, *magiſtratus*, *principatus*, *imperium*; *origo*, *cauſſa*, *extremum*. Ab ἀρχὴ verò eſt ἀρχαῖος, ἄρχω, et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἵππαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi ſuis in locis.

Ἀρχηγετέω, et ἀρχηγετεύω, præſ. inf. act. *principatum obtinere*.

Ἀρχηγέτης, ε, ὁ, et Dor. Ἀρχαγέτας, *dux*, *præſes*, *princeps*, *auctor*. Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præſes*, *ductrix*, *patrona*; *metropolis imperii*.

Ἀρχηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux*, *princeps*, *auctor*, *inventor*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ, et ἡγέομαι, *dux ſum*, *præeo*.

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, *antiquitùs*, *denuò*: adv. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm*, *primitùs*, *principio*; et interdum *omninò*, *ante omnia*, *in primis*.

Ἀρχθέντα, acc. ſing. maſ. a. 1. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, υ, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς, et ἰατρὸς, *medicus*, quod ex ἰάομαι, *medeor*.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, *ſcribarum præfectus*: ab ἀρχὸς, et γραμματεὺς, *ſcriba*, quod à γράφω, *ſcribo*.

Ἀρχίδαμος, υ, ὁ, *Archidamus*: nom. propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos et princeps*, *ſeu præfectus carceris*. Th. φυλάττω, *cuſtodio*.

Ἀρχιδεσμώτης, υ, ὁ, idem *Suicer*.

Ἀρχιερατεύω, f. εύσω, *fungor ſacerdotio ſummo*.

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *pontificius*. Et

Ἀρχιερεὺς, έως, et Att. εως, ὁ, *ſummus pontifex*, *ſummus ſacrorum præſes*, *ſummus ſacerdos*: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps ſacerdotum*; quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς, *ſacerdos*, quod ab ἱερὸς, *ſanctus*.

Ἀρχιεταῖρος, υ, ὁ, *præcipuus ſodalis*.

Ἀρχιευνοῦχος, υ, ὁ, *præpoſitus Eunuchorum*.

Ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, *principalis*, *primarius*, *aptus ad regendum*, *imperans*: ab ἄρχω.

* Ἀρχικυβερνήτης, υ, ὁ, *gubernatorum princeps*.

Ἀρχίλοχος, υ, ὁ, *Archilochus*: Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, υ, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιοινοχόος, υ, ὁ, *pincerna*, *pa*[…] *lorum*, vel *pocillatorum*, *magiſ*[…] Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, […] χέω, *fundo*.

* Ἀρχιπειρατὴς, ε, ὁ, *piratar*[…] *princeps*.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *paſtorum pr*[…] *ceps*; ab ἀρχὴ, *principatus*, et […] μὴν, *paſtor*.

Ἄρχιππος, υ, ὁ, propr. nom. […] ri, Gr. *magiſter equorum*. Th. […] πος, *equus*.

* Ἀρχιπρεσβυτὴς, ῦ, ὁ, *lega*[…] *rum princeps*.

Ἀρχισιτοποιὸς, ῦ, ὁ, *piſtor*, *piſtor*[…] *princeps*: ex ἄρχω, *impero*, et […] τος, *frumentum*, *panis*, et […] *facio*.

Ἀρχιστρατηγὸς, ῦ, ὁ, *imperator* […] *ercitûs*: q. ab ἀρχὴ, *principatus*, […] στρατηγὸς, *dux*: q. ex στρατὸς, *ex*[…] *citus*, et ἄγω, *duco*.

Ἀρχισυνάγωγος, υ, ὁ, *præfe*[…] vel *rector ſynagogæ*; ab ἀρχὴ […] συναγωγὴ, *conventus*: quod à […] νάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere*, *fab*[…] *cari*, præſ. inf. act. contr.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architect*[…] *ars fabrifaciendi*, *fabricatio*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *ad archi*[…] *turam pertinens*, *peritus archite*[…] *ræ*: et in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (ſubauditur τέ[…] νη) *architectura*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCH*[…] *TECTUS*, *fabrorum princeps*: […] tem Metaphor. *ſtructor*, *machi*[…] *tor*: ex ἄρχων, et τέκτων, *fa*[…] q. à τεύχω, *fabricor*.

Ἀρχιτελώνης, ε, ὁ, q. d. ἄρ[…] τῶν τελωνῶν, *magiſter publica*[…] *rum*.

Ἀρχιτρίκλινος, υ, ὁ, *architriclin*[…] *triclinii præfectus*, *ſympoſiarch*[…] qui præeſt apparando convivi[…] ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλ[…] υ, τὸ, *triclinium*, id eſt, locus t[…] bus conſtratus lectis ad diſcu[…] bendum: quod ex τρεῖς, et κλί[…] *lectus*, à κλίνω, *reclino*.

Ἀρχίφυλος, υ, ὁ, *præfectus trib*[…] ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribu*[…] Th. φυλὴ, *tribus*.

Ἄρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, *ſubditus*: præſ. p[…] paſſ. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. […] χὴ, *imperium*. Vel etiam ἀρχ[…] νος pro ἠρχμένος, et hoc iter[…] pro ἠργμένος, par. perf. paſſ. mutato, in χ.

Ἄρχομαι, q. v. ſub ἄρχω.

Ἀρχὸς, ῦ, ὁ, *dux*, *princeps*: h[…] adj. Angl. ARCH.

Ἄρχω, *incipio*; *principium*, *auc*[…] *vel origo ſum*; *prior aliquid incip*[…] *dominor*, *præſum*, *impero*; *magiſ*[…]

Digitized by Google

[illegible]ἄρχω: cum gen. fut. ξω. p. [illegible] a. 1. ind. act. ἦρξα. a. 1. [illegible] act. ἄρξας, αντος. præſ. ind. [illegible] ἄρχομαι, incipio, inchoo, im-[illegible]; paſſ. ſubditus ſum, ſum ſub [illegible]rio alterius; pareo, obtempero; [illegible] accipio: imperf. ind. [illegible] vel paſſ. ἠρχόμην, ου, ετο. [illegible] part. paſſ. ἀρχόμενος, ſubjec-[illegible] ἀρχόμεſ pro ἀρχόμεθα, 1. [illegible] præſ. ſub. med. vel paſſ. f. 1. [illegible] ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. ind. [illegible] ἠρξάμην, ω, ατο a. 1. med. [illegible] ἄρξασθαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. [illegible] ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, princi-[illegible], imperium, &c.

[illegible], ordiamur: Dor. vel [illegible] pro ἀρχώμεθα. 1. pl. præſ. [illegible] a. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, [illegible]

[illegible]ἄρχων, οντος, ὁ, rector, præſes, [illegible], princeps: ἀρχόμενος, [illegible], par. præſ. paſſ.

[illegible], apto, adapto, congruo: f. [illegible] p. [illegible] a. 1. ind. act. ἦρσα. [illegible] Æol. ἄρσα, et ἦρσα. part. ἄρ-[illegible] p. ind. m. ἦρα, et factâ [illegible]plicatione ἄραρα, et Poët. ἄ-[illegible]. Et ἄρω poteſt etiam eſſe [illegible] a. 1. ſub. act. verbi αἴρω, [illegible]

[illegible], ῆς, ἡ, auxilium, remedium: [illegible]

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vin-[illegible], ultor: ab ἀρήγω, auxilior; [illegible] ι, in α.

[illegible]ΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odora-[illegible]; ἀρώματα, ων, τὰ, aroma-[illegible] ab ἄρι, et ὄζω, oleo: hinc [illegible]ματικὸς, ἡ, ὸν, aromaticus, o-[illegible]: et -τώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aro-[illegible] redolens.

[illegible]ΩΝΙ'Α, ας, ἡ, meſpilus arbor.

[illegible], ου, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, [illegible]

[illegible], adv. uſquequâ.

[illegible], acc. pl. ab ὅς, ἣ, ὃ, qui, quæ, [illegible]

[illegible], ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. [illegible] Mediæus.

[illegible], Dor. pro ᾖσα. 1. ſing. et [illegible] 2. ſing. ᾖσας. Dor. pro ᾖσας, [illegible] 2. ind. act. verbi ἀείδω, cano, et [illegible], per contract. ᾖδον, imperf. [illegible] act. et Dor. ᾆδον.

[illegible], a. 1. inf. act. verbi ᾄδω, [illegible] At ᾄδω, f. ᾄσω, ι ſub-[illegible], cano.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, [illegible]: ex α pr. et σαλεύω, agi-[illegible] Th. σάλος, ου, ὁ, ſalum.

[illegible], ſeu ἀσάλπιγκτος, ου, [illegible] non proclamatus: ἀσάλ-[illegible], μεσονύκτιος. Heſych. [illegible] ſolum, et veſpere, tubâ [illegible]: ab α pr. et σάλ-[illegible]

'Ασάμινος, ου, ὁ, dolens, mœſtus: par. a. 1. med. ab ἄδω, ſatio, vel ἄω, lædo.

'ΑΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, ſolium balneatorium. παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à ſordibus minuendis, i. e. eluendis.

'Ασᾶν, faſtidio afficere; præſ. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, faſtidio, vel moleſtiâ afficio: Th. ἄδω, ſatio.

'Ασάνδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſandaliis carens: ab α pr. et σανδάλιον, ſandalium.

'Ασαπὴς, έος, et "Ασηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α pr. et σήπω, putrefacio.

'Ασαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnis expers: item gracilis, macilentus: et

'Ασαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α pr. et σάρξ, caro.

"ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ASARUM, nardus ſylveſtris.

'Ασας, Ion. pro ᾖσας, cecinisti: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, cano.

'Ασάφεια, ας, ἡ, obſcuritas: et

'Ασαφὴς, -έος, -ους, ὁ ϗ ἡ, obſcurus: ex α pr. et σαφὴς, manifeſtus.

"Ασβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, inextinctus, inextinguibilis: ἀσβέστη, in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, extinguo.

'ΑΣΒΟ'ΛΗ, ης, et ἄσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla: q. ab. ἄσις, et βάλλω.

'Ασβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, εσσης, εντος, fuliginoſus, Poët. et

'Ασβολόω, -ῶ, f. ώσω, et 'Ασβολάω, -ῶ, f. ήσω, fuligine inficio, polluo. Th. ἀσβόλη, ſuprà.

'Ασβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, apud Oratores.

'Ασδρούβαλ, Aſdrubal, dux Carthaginienſis.

'Ασέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής.

'Ασεβέω, ῶ, impiè ago: f. ήσω. p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασεβῆ, impia: nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

'Ασέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum: et

'Ασεβὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀσεβὲς, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, impius: a, um: ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασέλγεια, ας, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia: et

'Ασελγέω, -ῶ, f. ήσω, et 'Ασελγαίνω, f. ανῶ, petulantèr et laſcivè ago, laſcivio: et

'Ασελγέως, ſeu 'Ασελγῶς, petulantèr, laſcive, impudicè, inſolentèr. Omnia ab

'ΑΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, petulans, protervus, laſcivus; impudicus, flagitioſus, obſcœnus, libidinoſus, inceſtus; violens, luxurioſus.

'Ασέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, illunis, obſcurus: ex α priv. et σελήνη, Luna. q. ſine lunâ.

'Ασεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè venerandus, inhoneſtus, incaſtus, fœdus: ab α pr. et σεμνὸς, venerabilis.

"Ασεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβής. Ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασεπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impius. Gen. xviii. 25.

"Ασευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. m. ab ᾄδω, cano.

"Αση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; item moleſtia animi, ſordes, dolor: ab ἄδω, ſatio.

'Ασῇ, cantabis: 2. ſing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω, cano.

'Ασηθείην, moleſtiâ afficiar: 1 ſing. a. 1. opt. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

'Ασηθῇς, mœſtus fueris: 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην: verb. ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, faſtidio laboro, iraſcor. Th. ἄδω, ſatio.

'Ασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, incuſtoditus, incertus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes ſigno, i. e. non cuſtoditæ: ab α pr. et σημαίνω, ſigno, ſignum do.

"Ασημος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa: per conſequens, obſcurus, qui nihil ſignificat, ignobilis: ex α priv. et σῆμα, ſignum.

* 'Ασήμως, obſcurè.

"Ασηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus: idem quod ἀσαπὴς ab α pr. et σήπω, putrefacio.

'Ασήσῃ, 2. perſ. a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

'Ασθεὶς, έντος, cantatus: a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ind. paſſ. ᾔσθην, verbi ᾄδω, canto.

'Ασθένεια, ας, ἡ, debilitas, ægritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia: vide ἀσθενέω, infrà.

'Ασθενέστερος, imbecillior: comp. ab ἀσθενὴς; q. v.

'Ασθενέω, -ῶ, ægroto, langueo, nihil ago, infirmus ſum: item infirmor: imperf. ind. act. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ind. act. ἠσθένησα. præſ. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, ægrotus, rudis, et in f. g. ἀσθενέουσα, -οῦσα, -ης, infirma, ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, vis, robur, potentia. Unde et

Digitized by Google

ναιος, ſuperl. *antiquior, antiquiſſimus*: ab ἀρχαῖος, q. v.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetuſtas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magiſtratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἵρεσις, *electio*; ex αἱρέω, *eligo*. Et

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magiſtratibus creandis.*

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magiſtratus creandos convenio, magiſtratum creo*, aut *ambio*: ab iiſdem.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor, antiquo*: et

Ἀρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *priſcorum imitatio*: maximè in ſermone; undè nomen eſt figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium, initium.*

Ἀρχαίως, *antiquè*; adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, υ, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχεδίκης, υ, ὁ, prop. *auctor juris, qui juſtè imperat*: ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέζωσις, εως, ἡ, *vitis alba.*

Ἄρχει, 3. ſing. ind. præſ. act. ἄρχειν, præſ. inf. act. ἄρχεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἄρχεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, υ, τὸ, *domus principis*, aut *magiſtratuum curia*: ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus*, q. v.

Ἀρχέκακος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auctor*, ſeu *origo malorum*: ab ἀρχὴ, et κακὸς, *malus.*

Ἀρχέλαος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *populi rector, princeps*; ex ἀρχὴ, et λαὸς, *populus*: item

Ἀρχέλαος, υ, ὁ, *Archelaus*, nom. viri, Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, ιος, et εως, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati*: ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe*: præſ. inf. med. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω, *incipio.*

Ἄρχεσθαι, verò inf. ſæpè *parere*, ſed ſæpiùs *imperium ferre.*

Ἄρχετο, Ion. pro ἤρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. vel paſſ. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω, *incipio, impero.*

Ἀρχέτυπος, υ, *archetypus, qui primam rei alicujus formam exhibet*: in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ, et τύπος, *forma, exemplar.*

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχου, 2. ſing. præſ. imperat. med. vel paſſ. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Ἀρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω, *impero*: ab

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, exordium; fundamentum, magiſtratus, principatus, imperium; origo, cauſſa, extremum.* Ab ἀρχὴ verò eſt ἀρχαῖος, ἄρχω, et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἵππαρχος, ἔπαρχος et ἐπάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πολιαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi ſuis in locis.

Ἀρχηγετέειν, et ἀρχηγετεύειν, præſ. inf. act. *principatum obtinere.*

Ἀρχηγέτης, υ, ὁ, et Dor. Ἀρχαγέτας, *dux, præſes, princeps, auctor.* Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præſes, ductrix, patrona; metropolis imperii.*

Ἀρχηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux, princeps, auctor, inventor*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ, et ἡγέομαι, *dux ſum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs, denuò*: adv. Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio*; et interdum *omninò, ante omnia, in primis.*

Ἀρχθέντα, acc. ſing. maſ. a. 1. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, υ, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς, et ἰατρὸς, *medicus*, quod ex ἰάομαι, *medeor.*

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, *ſcribarum præfectus*: ab ἀρχὸς, et γραμματεὺς, *ſcriba*, quod à γράφω, *ſcribo.*

Ἀρχίδαμος, υ, ὁ, *Archidamus*: nom. propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos et princeps, ſeu præfectus carceris.* Th. φυλάττω, *cuſtodio.*

Ἀρχιδεσμώτης, υ, ὁ, idem *Suicer.*

Ἀρχιερατεύω, f. εύσω, *fungor ſacerdotio ſummo.*

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *pontificius.* Et

Ἀρχιερεὺς, έως, et Att. εως, ὁ, *ſummus pontifex, ſummus ſacrorum præſes, ſummus ſacerdos*: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps ſacerdotum*; quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς, *ſacerdos*, quod ab ἱερὸς, *ſanctus.*

Ἀρχεταῖρος, υ, ὁ, *præcipuus ſodalis.*

Ἀρχιευνοῦχος, υ, ὁ, *præpoſitus Eunuchorum.*

Ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, *principalis, primarius, aptus ad regendum, imperans*: ab ἄρχω.

• Ἀρχικυβερνήτης, υ, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχίλοχος, υ, ὁ, *Archilochus*: Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, υ, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιοινοχόος, υ, ὁ, *pincerna, po[cil]lorum*, vel *pocillatorum, magiſ[ter]*. Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, [...]χέω, *fundo.*

• Ἀρχιπειρατὴς, υ, ὁ, *piratar[um] princeps.*

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *paſtorum pr[in]ceps*; ab ἀρχὴ, *principatus*, et [ποι]μὴν, *paſtor.*

Ἄρχιππος, υ, ὁ, propr. nom. [vi]ri, Gr. *magiſter equorum.* Th. [ἵπ]πος, *equus.*

• Ἀρχιπρεσβευτὴς, ῦ, ὁ, *leg[ato]rum princeps.*

Ἀρχισιτοποιὸς, ῦ, ὁ, *piſtor, piſt[orum] princeps*: ex ἄρχω, *impero*, et [σῖ]τος, *frumentum, panis*, et [...] *facio.*

Ἀρχιστρατηγὸς, ῦ, ὁ, *imperator [ex]ercitûs*: q. ab ἀρχὴ, *principatu[s]*, στρατηγὸς, *dux*: q. ex στρατὸς, *ex[er]citus*, et ἄγω, *duco.*

Ἀρχισυνάγωγος, υ, ὁ, *præfe[ctus]* vel *rector ſynagogæ*: ab ἀρχὴ, συναγωγὴ, *conventus*: quod à [συ]νάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere, fa[bri]cari*, præſ. inf. act. contr.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architect[ura,] ars fabrifaciendi, fabricatio.*

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *ad arch[itec]turam pertinens, peritus archit[ectu]ræ*: et in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (ſubauditur [τέχ]νη) *architectura*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCH[I]TECTUS, fabrorum princeps*: [...]tem Metaphor. *ſtructor, mach[ina]tor*: ex ἄρχων, et τέκτων, *fa[ber]*: q. à τεύχω, *fabricor.*

Ἀρχιτελώνης, υ, ὁ, q. d. ἄρ[χων] τῶν τελωνῶν, *magiſter publica[no]rum.*

Ἀρχιτρίκλινος, υ, ὁ, *architricli[nus,] triclinii præfectus, ſympoſiarch[a,]* qui præeſt apparando convivi[o]: ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλιν[ον], υ, τὸ, *triclinium*, id eſt, locus [tri]bus conſtratus lectis ad diſcu[m]bendum: quod ex τρεῖς, et [...] *lectus*, à κλίνω, *reclino.*

Ἀρχίφυλος, υ, ὁ, *præfectus trib[us,]* ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribu[um.]* Th. φυλὴ, *tribus.*

Ἀρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, *ſubditus*: præſ. p[art.] paſſ. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.* Vel etiam ἀρχ[όμε]νος pro ἠρχμένος, et hoc item pro ἠργμένος, par. perf. paſſ. mutato, in χ.

Ἄρχομαι, q. v. ſub ἄρχω.

Ἀρχὸς, ῦ, ὁ, *dux, princeps*: h[inc] adj. Angl. ARCH.

Ἄρχω, *incipio; principium, aut vel origo ſum; prior aliquid incip[io] dominor, præſum, impero; magi[...]*

Digitized by Google

...: cum gen. fut. ξω. p. ... a. 1. ind. act. ἦρξα. a. 1. ... act. ἄρξας, αντος. præſ. ind. ... ἄρχομαι, incipio, inchoo, impero; paſſ. ſubditus ſum, ſum ſub ... alterius; pareo, obtempero; ... accipio: imperf. ind. ... vel paſſ. ἠρχόμην, ου, ετο. ... part. paſſ. ἀρχόμενος, ſubjec... ἠρχόμεθ' pro ἠρχόμεθα, 1. ... præſ. ſub. med. vel paſſ. f. 1. ... ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. ind. ... ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. ... ἄρξασθαι, ... a. 1. inf. ... Th. ἀρχή, princi... imperium, &c.

... ordiamur: Dor. vel ... pro ἀρχώμεθα. 1. pl. præſ. ... ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, ...

... οντος, ὁ, rector, præſes, ... princeps: ἀρχόμενος, ... par. præſ. paſſ.

... adapto, congruo: f. ... a. 1. ind. act. ἦρσα. ... et ἦρσα. part. ἄρ... ind. m. ἦρα, et factâ ... et Poët. ἄ... Et ... poteſt etiam eſſe ... a. 1. ſub. act. verbi αἴρω, ...

..., auxilium, remedium:

..., auxiliator, vin... : ab ἀρήγω, auxilior; ...

...ΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odora...; ἀρώματα, ων, τὰ, aroma... et ζω, oleo: hinc ... aromaticus, a... et ...ώδης, εος, ὁ ἡ, aro... redolens.

...ΙΑ, ας, ἡ, meſpilus arbor.

..., ὁ, Dor. pro ..., ὁ, ...

... adv. ...

... acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, ...

..., ὁ, nomen viri, ...

... Dor. pro ..., 1. ſing. et ... Dor. pro ..., ... ind. act. verbi ἀείδω, cano, et ... per contract. ..., imperf. ... act. et Dor. ...

..., a. 1. inf. act. verbi ..., ... At ..., f. ..., ι ſub... ...

..., ου, ὁ ἡ, inconcuſſus, ...: ex α pr. et σαλεύω, agi... Th. σάλος, ου, ὁ, ſalum.

..., ſeu ἀσάλπιγκτος, ου, ... proclamatus: ἀσάλ... μεσονύκτιος. Heſych. ... ſolum, et veſpere, tubâ ...: ab α pr. et σάλ...

'Ασάμενος, ου, ὁ, dolens, mœſtus: par. a. 1. med. ab ἄδω, ſatio, vel ἄω, lædo.

'ΑΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, ſolium balneatorium. παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à ſordibus minuendis, i. e. eluendis.

'Ασᾶν, faſtidio afficere; præſ. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, faſtidio, vel moleſtiâ afficio: Th. ἄδω, ſatio.

'Ασάνδαλος, ου, ὁ ἡ, ſandaliis carens: ab α pr. et σανδάλιον, ſandalium.

'Ασαπὴς, έος, et "Ασηπτος, ου, ὁ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α pr. et σήπω, putrefacio.

'Ασάρκος, ου, ὁ ἡ, carnis expers: item gracilis, macilentus: et

'Ασαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α pr, et σάρξ, caro.

"ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ASARUM, nardus ſylveſtris.

'Ασας, Ion. pro ᾖσας, cecinisti: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, cano.

'Ασάφεια, ας, ἡ, obſcuritas: et

'Ασαφὴς, -έος, -ους, ὁ ἡ, obſcurus: ex α pr. et σαφὴς, manifeſtus.

"Ασβεστος, ου, ὁ ἡ, vel -ος, -η, -ον, inextinctus, inextinguibilis: ἀσβέστη, in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, extinguo.

'ΑΣΒΟ'ΛΗ, ης, et ἄσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla: q. ab. ἄσις, et βάλλω.

'Ασβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, εσσης, εντος, fuliginoſus, Poët. et

'Ασβολόω, -ῶ, f. ώσω, et 'Ασβολάω, -ῶ, f. ήσω, fuligine inficio, polluo. Th. ἀσβόλη, ſuprà.

'Ασβολώδης, εος, ὁ ἡ, idem, apud Oratores.

'Ασδρούβαλ, Aſdrubal, dux Carthaginienſis.

'Ασέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής.

'Ασεβέω, ῶ, impiè ago: f. ήσω. p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασεβῆ, impia: nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

'Ασέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum: et

'Ασεβὴς, εος, ὁ ἡ, τὸ ἀσεβές, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, impius: a, um: ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασέλγεια, ας, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia: et

'Ασελγέω, -ῶ, f. ήσω, et 'Ασελγαίνω, f. ανῶ, petulantèr et laſcivè ago, laſcivio: et

'Ασελγέως, ſeu 'Ασελγῶς, petulantèr, laſcive, impudicè, inſolentèr. Omnia ab

'ΑΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, petulans, protervus, laſcivus; impudicus, flagitioſus, obſcœnus, libidinoſus, inceſtus; violens, luxurioſus.

'Ασέληνος, ου, ὁ ἡ, illunis, obſcurus: ex α priv. et σελήνη, Luna. q. ſine lunâ.

'Ασεμνος, ου, ὁ ἡ, minimè venerandus, inhoneſtus, incaſtus, fœdus: ab α pr. et σεμνός, venerabilis.

"Ασεπτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀσεβής. Ex α pr. et σέβω, colo.

'Ασεπτὴς, έος, ὁ ἡ, impius. Gen. xviii. 25.

"Ασευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. m. ab ᾄδω, cano.

"Αση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; item moleſtia animi, ſordes, dolor: ab ἄδω, ſatio.

'Ασῆ, cantabis: 2. ſing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω, cano.

'Ασηθείην, moleſtiâ afficiar: 1 ſing. a. 1. opt. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

'Ασηθῇς, mœſtus fueris: 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην: verb. ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, faſtidio laboro, iraſcor. Th. ἄδω, ſatio.

'Ασήμαντος, ου, ὁ ἡ, non ſignatus, incuſtoditus, incertus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes ſigno, i. e. non cuſtoditæ: ab α pr. et σημαίνω, ſigno, ſignum do.

"Ασημος, ου, ὁ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa: per conſequens, obſcurus, qui nihil ſignificat, ignobilis: ex α priv. et σῆμα, ſignum.

* 'Ασήμως, obſcurè.

"Ασηπτος, ου, ὁ ἡ, incorruptus: idem quod ἀσαπὴς ab α pr. et σήπω, putrefacio.

'Ασήσῃ, 2. perſ. a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

'Ασθεὶς, έντος, cantatus: a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ind. paſſ. ᾔσθην, verbi ᾄδω, canto.

'Ασθένεια, ας, ἡ, debilitas, ægritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia: vide ἀσθενέω, infrà.

'Ασθενέστερος, imbecillior: comp. ab ἀσθενής, q. v.

'Ασθενέω, -ῶ, ægroto, langueo, nihil ago, infirmus ſum: item infirmor: imperf. ind. act. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ind. act. ἠσθένησα. præſ. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, ægrotus, rudis, et in f. g. ἀσθενέουσα, -οῦσα, -ης, infirma, ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, vis, robur, potentia. Unde et

Digitized by Google

'Ασθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, ægritudo, morbus*: et

'Ασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *debilis, infirmus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper*: ab eod. Th.

'Ασθενίη, Ion. pro 'Ασθένεια, *debilitas*, q. v.

'Ασθενικὸς, ὴ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab eod. Th.

'Ασθενῶς, adv. *invalidè, infirmè*; ab eod. Th.

"Ασθη, *detrimentum paſſus eſt*: Ion. pro ἄσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs, ἀάσθη, vel ἀάω dicitur.

'ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *flatus, ſpiritus, anhelatio: ſpirandi difficultas*: ab ἄω, *flo, ſpiro*. Hinc

'Ασθμαίνω, f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα, *anhelo, ſpiritum difficultèr traho*: ἀσθμάζω, f. άσω, idem.

'Ασθμαίνοντα, *anhelantem*: acc. ſing. maſc. præſ. part. act. ab ἀσθμαίνω, *anhelo*.

'Ασθματικὸς, ὴ, ὸν, *ad anhelationem*, ſeu *reſpirationem pertinens, difficultèr ſpirans*. Th. ἄσθμα, *anhelatio*.

'Ασία, ας, ἡ, *Aſia*, nom. reg. G. *limoſa*. Inde

'Ασιανὸς, ὴ, ὸν, *Aſianus, a, um*.

'Ασιάρχης, ου, ὁ, *Aſiarcha, nomen magiſtratûs Aſiatici, qui curam ſacrorum habet; Aſiæ princeps*. qu. ἄρχων τῆς 'Ασίας.

'Ασίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſine ferro eſt, qui ſine enſe eſt*.

'Ασίη, *limoſa*: Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, *limoſus, a, um*. Ab ἄσις, *limus, ſordes*.

"Ασιμος, ου, ὁ, *argentum*, Heſych. ἄσιμος, ἄργυρος.

'ΑΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ ſpecies.

'Ασίνη, eſt etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliados β.

'Ασινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus, nullo malo affectus, innocuus*, Æſchyl. Agam. 1530. Th. σίνω, *noceo*.

'ΑΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locuſtæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

"ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, ſordes, cœnum*: qu. ab ἄζω, *ſicco*. "Ασις, *cantio, cantus, cantilena*: ab ᾄδω, *cano, canto*.

'Ασιτία, et 'Ασιτεία, ας, ἡ, *inedia, eſuries, abſtinentia à cibo*; ab

"Ασιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cibum non ſumpſit, jejunus, impaſtus*: ex α pr. et σῖτος, *cibus*.

'ΑΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ου, ſive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *ſtellio*, animalculum ſimile lacertæ: et per Aphæreſin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

'ΑΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Eſt et nomen propr. viri.

'Ασκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non foſſus, incultus*: ex α pr. et σκάλλω, *fodio*.

'ΑΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, ου, ὁ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine: rectè ſcribitur σκολόπαξ.

'ΑΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus, ſcamnum, grabatulus*: q. ab α priv. et σκηνὴ, q. v.

'ΑΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

'Ασκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus, incolumis*. Scribitur et ἀσχεθὴς, et ἀσκηθὴς; ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*: ex α pr. et ἴσχω, vel σχέω, *coërceo*.

'Ασκελέως, adv. *durè, aſſiduè, graviter*: ab α pr. vel inten. et σκέλλω, *exſicco*.

"Ασκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconſideratus, non circumſpectus*: et

'Ασκέπτως, adv. *temerariè, inconſultò*: ab α pr. et σκέπτομαι, *contemplor*.

'Ασκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἄσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui caret inſtrumentis, imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

'ΑΣΚΕ'Ω, ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno*: f. ήσω, p. ἤσκηκα. a. 1. ind. act. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, σαντος. Hinc

"Ασκησις, εως, ἡ, *exercitatio, ſtudium, aſſuetudo, meditatio, inſtitutio*.

'Ασκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnaſium; monaſterium*.

'Ασκητὴς, ῦ, ὁ, *qui exercet ſe in divinis rebus, exercitator*; qu. dic. *athleta, certator, meditator*.

'Ασκητὸς, ὴ, ὸν, *exercitatus, a, um; arte elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω, *exerceo*.

"Ασκιος, ία, ιον, *umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram*: ex α intenſivâ particulâ, et σκία, *umbra*; item *umbrâ carens, inopacus*: ἄσκιον, μὴ ἔχον σκίαν. Heſych. ab α priv. et σκία, *umbra*.

'Ασκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro 'Ασκληπιὸς, ου, ὁ, *Æſculapius*.

'Ασκληπιάδης, ου, ὁ, *Aſclepiades*, nom. propr.

"Ασκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et 'Ασκόπως quod ἀσκέπτως. adv. ſuprà ab eod. Th.

'ΑΣΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *uter, utris; urna, pellis, follis*.

'Ασκῦμεν, 1. pl. præſ. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo*.

"Ασκρη, dat. ſing. Ion. pro "Ασκρᾳ, ab "Ασκρα, ας, ἡ, nomen proprium pagi; ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus ſterilis*, apud Heſych.

"Ασμα, ατος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen*, ᾆσμος, ου, ὁ, idem. Et

'Ασμάτιον, ου, τὸ, *cantiuncula*, dim. *cantilenæ*: ab ᾄδω, *canto*.

'Ασμενέστερον, *gratiùs, libentiùs*: et ἀσμενέστατα, *libentiſſimè*: adv ἄσμενος, q. v.

'Ασμενίσειεν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

'Ασμενίζω, fut. ίσω, *conſentier pio, adquieſco, gratum et acce habeo*: ab

"ΑΣΜΕΝΟΣ, ίνη, ενον, *alacris, dens, gratus, libens*: ab ἥδω *lecto*: perf. ind. paſſ. ἥσμαι. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, de ἄσμενος, aſpiratione mutatâ, i que tranſlato accentu Æo quod in comparat. habet ἀσ τερος, ſuperlat. ἀσμενέστατος, ἀσμενώτερος et -ώτατος.

'Ασμένως, adv. *libentèr, cum dio; jucundè*.

'Ασοφία, ας, ἡ, *inſipientia, tia, imperitia*: ex α pr. et σ *ſapientia*.

"Ασοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſipiens, ritus*: ex α priv. et σοφὸς, *ens*.

'Ασόφως, adv. *ſtultè, imperitè, pienter*.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *ſaluto, ampl oſculor, blandior, cupidè appreh amicè et familiaritèr excipio*: perf. ἠσπάσμαι. f. 1. med. μαι. a. 1. ind. m. ἠσπασάμ ασο. imperat. a. 1. med. ἀσπ άσθω. ſubj. a. 1. med. ἀσπάσ η, ηται. part. ἀσπασάμενος. ind. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α idem eſt cum ἅμα, *ſimul*, et σ *traho*. Hinc

'Ασπαίρω, f. αρῶ, et ἀσπαρί ίσω, *tremo, ſingultio, palpito* ticè pro σπαίρω, f. αρῶ, de iis, qui morti obluctando mam efflant, à σπάω, *traho*. Angl. SPRAWL.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *frutex* tis ſpinis horrens.

'Ασπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, an oculis carens; herbæ genus.

'Ασπάλακος τυφλότερος, prov *pâ cæcior*; q. à σπάω, *traho*, τῷ γάρ τὴν γῆν.

'Ασπαλιεὺς, έος, vel έως, *piſc* ab ἄσπαλος, *piſcis*, quod à et ἅλς, vel λίνον, quia ex trahitur lino.

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφά γος Atticè, *aſparagus*; planta rionibus nobilis. Græci omnes fermè teneros cauli quum augeſcunt ad fructi ſeminis emiſſionem, ἀσπα vocant, ſiqua Galeno fides, 2. de Alimentis.

'Ασπάρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non inſeminatus, cui ſemen non com tur*: et

'Ασπάρτως, adv. *ſemente non citra ſationem*: ab α pr. et

Digitized by Google

… *ſeminatus*, quod à σπέρμα, *ſe-*
…
…σαι, ἀσάω, a. 1. imperat.
… ab ἀσπάζομαι, q. v.
Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπά-
…, 2. pl. a. 1. ſubj. m. ab ἀσ-
πάζομαι, q. v.
Ἀσπάσιος, ου, ὁ ἡ, vel -ιος, -ία, -ιον, *amplectendus*, *gratus*, *acceptus*: …
Ἀσπασίως, adv. *gratè*, *libentèr*.
…
Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, *ſalutatio*, *amplexus*: et
Ἀσπαστὸς, ὁ, ὀν, *quem quis amplecti …*, idem quod ἀσπάσιος. Om-
… à præt. ind. paſſ. præced. … ἀσπάζομαι, q. v.
* Ἀσπαστῶς, adv. *libentèr*.
Ἄσπερμος, ου, ὁ ἡ, *ſine ſemine et …*, *ſemine carens*: ab α pr. et σπέρμα, *ſemen*. Th. σπείρω, *ſemino*.
Ἀσπερχὲς, adv. *ſtudioſè*, *diligentèr*, …, *inceſſantèr*: ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo*.
Ἄσπετος, ου, ὁ ἡ, *immenſus*, *quem … aſſequi nequeas*: ex α pr. et ἕπομαι, *ſequor*.
Ἀσπιδεῖος, εος, ὁ ἡ, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.
Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru*; *parvus clypeus*.
Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro
Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, *ſcutatus*, *clypeum gerens*, *bellator*, ab eod. Th.
Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ ἡ, *qui ſcuto … edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, δοῦπος, *ſonitus*.
* Ἀσπιδοειδὴς, εος, ὁ ἡ, *qui clypei formam gerit*, *ſcutatus*.
Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ ἡ, *ſcutatus*, …, *ſcutigerulus*.
Ἀσπίζω, f. ίσω. p. … *defendo*, *propriè clypeo meipſum protego et …* Th. ἀσπίς.
Ἄσπιλος, ου, ὁ ἡ, *immaculatus*, …: ex α pr. et σπίλος, *macula*.
ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus*, *ſcutum*, … *agmen*; ἐξ ἀσπίδος, à …; item *aſpis*, genus ſerpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, …, alibi, ἀσπὶς utebantur Lacedæmonii, πέλτη Thraces; ἐπ' ἀσπίδα, *ad ſiniſtram*.
Ἀσπιστάων, *bellicoſorum*, gen. pl. … ab
Ἀσπιστὴς, ου, ὁ, *clypeatus miles*. Th. …
Ἀσπλάγχνος, ου, ὁ ἡ, *non habens …*, *ignavus*, *timidus*; *immitis*, …, *inhumanus*: ex α pr. et σπλάγχνα, *viſcera*.
Ἀσπλήνιον, ου, τὸ, *medicamentum ad … lienis vitia*: item herba ſic dicta, quòd ſpleneticis curandis conducat.
Ἄσπληνος, ου, ὁ ἡ, *lienis expers*. Ab α pr. et σπλὴν, *ſplen*.
Ἀσπονδεὶ, adv. *ſine amicitiâ*, *ſine fœdere* aut *libatione*: et
Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, *fœdus*, aut *inducias non ſervo*, aut *non admitto*.
Ἄσπονδος, ου, ὁ ἡ, *implacabilis*, *infidus*, *fœdifragus*: ex α priv. et σπονδὴ, *libatio*, *fœdus*: quod à σπένδω, *libo*, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, *libatio*.
Ἄσπορος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἄσπερμος, q. v. item *ſeminis expers*: ab α pr. et σπόρος, *ſemen*.
Ἀσπούδαστος, ου, ὁ ἡ, *neglectus*: et
Ἀσπουδὶ, adv. *ſine curâ*, *negligentèr*; item *ſine ſtudio*, *ſine labore*: ex α pr. et σπουδὴ, *ſtudium*, quod à σπεύδω, *feſtino*.
Ἀσσ' et Ἄσσα, Att. ἅττα, pro ἅτινα, et ἅσσα, *quæcunque*, *quæ*: ἄσσα, vel Att. ἄττα, ſignificat τινα, *aliqua*, *quædam*. Ἄττα, ὁ, *pater*: etiam eſt vox, quâ juniores appellant ſenes, *ſodes*, *amabo*, *pater*, Lat. *atta*, *ſenes*.
Ἀσσάριον, ου, τὸ, *aſſarius*, quarta pars unciæ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as*, *aſſis*.
ἌΣΣΟΝ, adv. *propè*, *propiùs*, *juxtà*; cum dat. et genit. idem quod ἐγγὺς, in comparat. ἐγγίων, et ἴσσον, quod etiam dicitur ἆσσον, et in neut. g. ἴσσον, et ἆσσον. Hinc
Ἀσσοτέρω, *propriùs*, et ἀσσοτάτω, *proximè*.
Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.
Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Aſſyria*, quæ et *Babylonia*, et *Chaldæa*, vocabatur.
Ἀσσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.
ἈΣΤΑΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aſtacus*, *cancer marinus*.
ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*, ſeu *tabellarius Perſicus*, *Angarus*; q. ab α priv. et στῆναι, quod non ſtet, ſed ambulet. Perſicum vocabulum.
Ἀσταθέω, -ῶ, *inconſtans ſum*, *incertis ſedibus vagor*: f. ήσω. p. ἠστάθηκα, a. 1. ind. act. ἠστάθησα. Ab
Ἄστατος, ου, ὁ ἡ, *inſtabilis*, *parum accuratus*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui ſtat*. Th. ἵστημι, *ſto*.
Ἀστάτως, adv. *inconſtanter*, *non ſolidè*.
Ἄσταχυς, υος, ὁ, *ſpica*, *ariſta*, *culmus*; pro στάχυς, *ſpica*, addito α, Pleon.
Ἄστεγος, ου, ὁ ἡ, *qui tectum ſive domum non habet*, *exul*, *peregrinus*; *qui non retinet in pectore ſecreta*; *intolerabilis*: ex α pr. et στέγω, *tego*.
Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venuſtus*, *a*, *um*, *urbanus*; *feſtivus*, *facetus*; *gratus*, *bonus*, *jucundus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, *aſtutia*.
Ἀστείως, adv. *urbanè*, *feſtivè*: ab eod. Th.
Ἀστεμφὴς, έος, vel έως, ὁ ἡ, pro ἀστεμβὴς, ὁ ἡ, *immotus*, *non perturbatus*, *firmus*: ἀστεμφέως, -φῶς, -έως, -ῶς, adv. *rigidè*, *obnixè*, *firmitèr*; ex α pr. et στέμβω, *aſſiduè moveo*, *contumeliâ afficio*.
Ἀστερία, ας, ἡ, nom. mulieris: q. d. *Stellata*.
Ἀστερίσκος, ου, ὁ, *ſtellula*, *aſteriſcus*, *herba quædam*. Th. ἀστήρ.
* Ἀστερισμὸς, ου, ὁ, idem.
Ἀστερόεντ', pro ἀστερόεντα, acc. ſing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *ſtellis plenus*, *ſtellatus*. Th. ἀστήρ.
Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor*: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*.
Ἀστεροπητὴς, ῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.
Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis fœmina*; et in m. g. ἀστὸς, ῦ, ὁ, *civis*; ab ἄστυ, *urbs*.
ἈΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *ſtella*: hinc per Aphæreſin Anglis uſitatiſſimum, A STAR.
Ἀστήρικτος, ου, ὁ ἡ, *inſtabilis*, *infirmus*: ex α pr. et στηρίζω, *ſtabilio*.
Ἀστιβὴς, εος, ὁ ἡ, *non calcatus*, *non tritus*: ex α pr. et στίβω, vel στείβω, *calco*.
Ἄστιβος, ου, ὁ ἡ, idem, et ab eod.
Ἀστικὸς, aliquando Ἀστονὸς, ἡ, ὸν, *urbis incola*; et opponitur τῷ ἀγροίκῳ item *civilis*, *ſcitus*, *urbanus*, *feſtivus*: necnon *prudens*. Et
Ἀστικῶς, adv. *ſapientèr*: *feſtivè*. Th. ἄστυ.
Ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.
Ἄστοργος, ου, ὁ ἡ, *naturalis amoris expers*: in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus, ex α priv. et στέργω, *diligo*: p. ind. m. ἔστοργα, undè στοργὴ, ῆς, ἡ, *amor*.
Ἀστὸς, ου, ὁ, m. g. et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis*, *popularis*. Th. ἄστυ.
Ἀστοχέω, -ῶ, *à ſcopo aberro*: f. ήσω, p. ἠστόχηκα. a. 1. ind. act. ἠστόχησα. Ex α pr. et στοχάζομαι, *ad ſcopum tendo*.
Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον, q. v.
ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *ſella*, *ephippium ligneum*, *aſinus*, *omne jumentum*.
Ἀστραβὴς, ὁ ἡ, *non detortus*, *qui non fallit*, *certus*: ex α pr. et στρέφω, *verto*, *torqueo*.
Ἀστραγάλιος, ου, ὁ ἡ, *varius*, *diverſicolor*.
ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra*, *ſpondylus*; *talus luſorius*.

Digitized by Google

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali luſorii*, ἀστράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*.

Ἀστραγαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *talis ludo*.

Ἀστραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, et ἀστραγάλιος, *talos habens implicitos*.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *coruſcatio*, *fulgur*: ab

ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro*; *coruſco*, *emitto*: f. ψω, p. ἤστραφα. a. 2. ind. act. ἤστραπον. p. ind. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, *vacatio militiæ*, *militiæ deſertio*; *pax*: et

Ἀστράτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à militiâ*: ab α pr. et στρατὸς, *exercitus*.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſe non convertit*, *immobilis*, *non reſpiciens*: ex α pr. et στρέφω, *verto*.

Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, *aſteriſmus*, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *Aſtrologorum ſcientia*. γενεθλιαλογία: et

Ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad *Aſtrologiam* ſeu *Aſtrologos pertinens*: ab

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος citerioribus verò *qui effectus ſiderum prædicit*, γενεθλιακὸς Th. ἄστρον, et λόγος, *ſermo*; q. à λέγω.

Ἀστρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis aſtronomicæ peritia*.

* Ἀστρομαντικὴ, ſc. τέχνη, idem.

Ἄστρον, ου, τὸ, *aſtrum*, *ſidus*, *conſtellatio*: Signum *ſcil.* cœleſte multis ſtellis conſtans: et interdum *ſtella*. Th. ἀστὴρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *aſtrorum ſcientia*, *Aſtronomia*, et

Ἀστρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad Aſtronomiam pertinens*: item idem quod

Ἀστρονομικὸς, οῦ, ὁ, *aſtrorum ſcientiæ peritus*, *Aſtronomus*: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, et νόμος, quod à νέμω, *diſtribuo*.

* Ἀστρονόμος, ου, ὁ, *aſtronomus*: ab eod.

ἌΣΤΥ, υος, vel εος, τὸ, *aſtutia*, *urbs*: *peculiariter Athenæ*. qu. à σάω.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater, et princeps, civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans*; epithet. *præconis*.

Ἀστυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, et

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſuburbanus*, *urbi vicinus*: item *finitimus*, *propinquus*: ab ἄστυ, et γείτων, *vicinus*.

Ἀστυκὸς, ἡ, ὸν, *qui in urbe habitat*, *oppidanus*; *ſcitus urbanus*: vide ἀστικὸς, idem.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *urbanus*, *civilis*: ἀστυνόμοι οἱ, *inferiores magiſtratus*, *ædiles*, *tribuni*; curatores *ſc.* viarum, ædificiorum, et decoris urbium. Ex ἄστυ, υος, vel εος, τὸ, *urbs*: et verbo νέμω, *diſtribuo*, *colo*, *rego*.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, *Aſtynous*: nom. propr.

Ἀστύφελος, η, ον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè durus*: ex α pr. et στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adſtringo*.

* Ἀσύγγραφος, ον, Epith. *pecuniæ ſine ſyngraphâ data*. A συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *ſyngrapha*, *cautio ſcripturæ*.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, *incomparabilis*, *diſſimilis*: item *qui concreſcere* ſeu *coaleſcere nequit*; item *qui cum alio non habet commercium*: Eſt etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω, *judico*.

Ἀσυλεὶ, adv. *tutò*: et

Ἀσυλία, ας, ἡ, *ſanctitas loci*: item *jus libertatis*, et *veniæ*, *quod quis apud aras* olim *conſequutus eſt*; *Aſylum ipſum*, ap. *Jos.* hodiè *immunitas Eccleſiæ*. Th. σύλη, *ſpolium*, *prædatio*.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè colligens*, aut *collectus*; *rationis expers*, *imprudens*: et

Ἀσυλλογίστως, *ſine ratiocinatione*: ab α pr. et συλλογίζομαι, *colligo*, *ratiocinor*; quod à σὺν, et λέγω, *colligo*.

Ἄσυλον, τὸ, *Aſylum*, *locus ſacroſanctus*, ſub. τέμενος, vel χωρίον, ab

Ἄσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ἀσύλητος, *inviolabilis*, *inſpoliatus*: à *violentiâ tutus*, *ſacer*: ex α pr. et σύλη, *ſpolium*.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis*, *qui nihil ſymboli affert*, *qui nihil in medium attulit*; item *inutilis*: ab α pr. et σύμβολον, quod à σὺν, et βάλλω, *jacio*.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers conſilii*, *inconſultus*. Th. βουλὴ, *conſilium*.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: *chorda in circulo*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus*, *incongruus*, *immoderatus*: ab α pr. σὺν, et μέτρον, *menſura*.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui non compatitur*: item, *affectuum expers*, *durus*, *immitis*.

* Ἀσυμπαθῶς, adv. *ſine ulla commiſeratione*.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incommodus*, *noxius*: ex α pr. et σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *diſcrepantia*; et

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abſonus*, *diſcors*; *abhorrens*, *diſſentiens*: ex α pr. σὺν, et φωνὴ, *ſonus*, *vox*.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non copulatus*, *irreligatus*, *ſolutus*, *diſſolutus*, *conjunctione carens*.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *di*
tio dicitur; cui πολυσύνδετον
ponitur: ab α pr. et σύνδ
quod à συνδέω, *copulo*; ex σὺ
δέω, *ligo*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *inſolentia*.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inſuetus*
ſolens: ex α pr. σὺν, et ἦθος,
τὸ, *mos*, *ritus*.

Ἀσυνεσία, ας, et Ἀσύνεσις, ε
inſania, *inſcitia*, *ſtultitia*: et

Ἀσυνετέω, -ῶ, fut. ήσω, *deſipi*
intelligo: et

Ἀσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deſipien*
mens: ab α pr. et συνετὸς, *in*
gens: quod à συνίημι, *inte*
Th. ἵημι, *ſcio*.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœd*

Ἀσυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυνθέτ
reprobo.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non com*
tus, *aut concretus*, *ſimplex*; *fœd*
gus: ex α pr. et συντίθεμαι, *com*
paciſcor. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inordina*
item *immunis à muneribus*; *in*
lum ordinem aſcriptus; ex α
σὺν, et τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperfe*
ad finem non perductus: et

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imperfe*
inutilis; *immunis*: ex α pr.
et τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *fi*

Ἀσυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſceleſtus*, *t*
rarius.

Ἀσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui conſ*
nequit, *non cohærens*, *parum ſibi*
ſtans: ex α pr. et συνίσταμαι.
ἵστημι, *ſto*.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vilis*, *ab*
tus: ab ἄζω, f. ἄσω, p. ηκα,
et φῆλος, *impoſtor*. Alii interp
tantur etiam, *ſtolidus*, et deriv
poſſe credunt ab α pr. et σ
ſapiens, ο in υ verſo, Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, a
quo ἥσυχος, *quietè*. Th. ἥσ
Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας
quies.

Ἀσύχιμος, ω, ὁ, Dor. pro ἡσ
ου, ὁ ϗ ἡ, undè ἡσύχιος, ου, ὁ
quietus.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, id

Ἀσφάλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσπάλ
ακος, (π verſo in φ,) ὁ, *talpa*
σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *ſecuritas*; *c*
tio; *fides publica*; *firmitas*,
tas: ab ἀσφαλὴς, quod ab α
et σφάλλω, *ſupplanto*, *fallo*, *eve*

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλοῦς, ne
pl. m. g. ἀσφαλέως, Ion. *tutò*,
cilè, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφα
quod vide.

Ἀσφαλέστατος, *certiſſimus*, ſup
lat. ἀσφαλέστερος, comparat. ab

Digitized by Google

'Ασφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, certus, immobilis, non lubricus; tutus à lapſu, firmus, cautus: et

'Ασφαλῶς, tutò, facilè; firmiter, certò: ex α pr. et σφάλλω, ſupplanto: f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα. præt. ind. paſſ. ἔσφαλμαι: hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, erratum.

'Ασφαλίζω, confirmo, propulſo, munio, ſtabilio: f. ίσω, p. ἠσφάλικα. p. ind. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. ind. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, munivit: et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, άσθω, et in 2. pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

'Ασφαλτῖτις, ιος, vel ιδος, ἡ, ſc. λίμνη, bitumen fundens.

'Ασφαλτίτης λίμνη, mare mortuum: ab

'ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

'Ασφαλτόω, f. ώσω, bitumine illino.

'Ασφαραγῶν, præſ. inf. act. valdè ſtrepere: ex α intenſ. et σφαραγέω, f. ήσω, quod à σφάραγος, ου, ὁ, ſonus, qui gutture emittitur.

'Ασφάραγος, ου, ὁ, gula, guttur; ſonus, ſtrepitus; aſparagus: ἀπὸ τοῦ σφαραγεῖν, ſonare. Th. σφάραγος, guttur, &c.

'ΑΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, Aſphodelus: plantæ genus.

'Ασφοδελὸς, adj. qu. d. aſphodeloſus: id quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Didym. in Odyſſ. Δ.

'Ασχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, id. quod

'ΑΣΧΑ'ΛΛΩ, et ἀσχαλάω, ῶ, moleſtè fero, doleo, ægrè fero, ſuccenſeo: ἄσχαλλε, præſ. imp. act. f. αλῶ, vel ανῶ, p. αλκα, vel ηκα, præſ. inf. act. ἀσχαλᾶν, -άλλειν, qu. ab ἔχω, interjecto σ, adeo ut ἀσχαλᾶν ſit, ἄχος ἅλις ἔχειν, aſſatim doloris habere.

'Ασχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit: dicitur et ἀάσχετος: ex α pr. et σχέω, ſeu ἔχω, contineo.

'Ασχημονέω, ῶ, indecorè ago: f. ήσω, p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι, et

'Ασχημόνως, adv. indecorè, item

'Ασχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, vita turpiſſimis geſtibus: et

'Ασχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpis, indecorus: ex α pr. et σχῆμα. Th. ἔχω, habeo.

'Ασχολέομαι, -οῦμαι, occupatus ſum, præſ. ind. paſſ. ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ. et

'Ασχολέω, f. ήσω, p. ἠσχόληκα, occupo, negotium faceſſo.

'Ασχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α pr. et σχολὴ, otium.

"Ασχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non habet otium, occupatus: ab eod. Th.

"Ασω, contriſteris: ab ἀσάω, -ῶ, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, fut. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, nauſeo, q. v. Th. ἄδω, ſatio.

'Ασωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta: ab

"Ασωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſervari nequit, luxurioſus, perditus: ex α pr. et σώζω, conſervo. q. d. non ſervatus. Hinc

'Ασώτως, adv. profuſè, perditè.

'Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

'Ατακτέω, -ῶ, inordinatè me gero: f. ήσω, p. ἠτάκτηκα. a. 1. ind. act. ἠτάκτησα. ἀτακτοῦν, præſ. part. act. n. g. ex α pr. et τάσσω, ordino.

"Ατακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perturbatus, inordinatus; petulans, confuſione gaudens: et hinc

'Ατάκτως, adv. inordinatè, incompoſitè, petulanter. ab eod. Th.

'Αταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, moleſtiis carens; item facilis, manifeſtus, iners: ab α pr. et ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, luctum ferens.

'Αταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

'Ατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, paris ponderis; æqualis, par, ſimilis; incomparabilis. Th. τάλαντον, ſtatera, Talentum.

'Αταλάφρων, ὁ ϗ ἡ, infans, puerilia ſapiens, tenellus, impotens: ab α pr. et ταλάω, patior, et φρὴν, animus: vel potiùs ab ἀταλὸς, tener, et φρὴν, mens, animus.

'Ατάλλω, ſeu ἀτιτάλλω, f. αλῶ, creſco, adoleſco, delicatè more pueri alor, luſito, exulto: dicitur et ἀτιτάλλω, ab

'ΑΤΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, mollis, juvenilis: qu. ab α pr. et ταλάω, perfero, qu. nondum potens ferre multa.

'Αταξία, ας, ἡ, confuſio; item incontinentia, ordinis in militiâ deſertio: ab α pr. et τάξις, quod à τάττω, ordino.

'Ατάομαι, f. 1. m. ήσομαι, p. ind. paſſ. ημαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo, q. v.

'ΑΤΑ'Ρ, ſed, at, verùm, cæterùm, propterea: Poët. pro quo aliquando αὐτὰρ ἀτὰρ ἂν, quamobrem.

'Ατάραχος, ὁ ϗ ἡ, ſedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.

* 'Αταράχως, intrepidè, ſine pavore.

'Ατάρβατος, ω, vel ου, Dor. et Ion. pro

'Ατάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α pr. et ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

'Ατάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculos non claudit; non connivet; intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ, et μύω, vel α pr. et ταρμύσσω, terreo.

'Ατρακτος, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. et τρίβω, tero: τρίβει τὸν ἄξονα.

'Αταρπιτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς et ἀτραπός.

'Αταρτηρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, noxius, damnoſus, contumelioſus: ex α pr. et ἀτηρὸς, noxius. Th. ἄτη, damnum, quod ab ἀτάω, lædo.

'Ατάρχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſepultus: ex α pr. et ταρχύω, ſepelio.

'Ατασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, amentia, petulantia: ἀτασθαλίῃ, dat. ſing. Ion. qu. ἄτῃ θαλίας. Et

'Ατασθάλλω, fut. αλῶ. præt. κα. et 'Ατασθαλέω, f. ήσω, p. ηκα, ineptè ago, protervè me gero: ab

'ΑΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, injuſtus, impius, pernicioſus, magnorum malorum auctor: q. ἄταις θάλλων, à quo quaſi mala germinant.

"Αταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulchro carens, inſepultus, inhumatus: ex α pr. et τάφος, ſepulchrum, quod à θάπτω, ſepelio.

'Ατάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, quàm celerrimè.

'ΑΤΑ'Ω, lædo, noceo: f. ήσω, p. ἤτηκα. Hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

'ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi, quum, veluti; ἅτεδὴ, utpote, quippe: et Dor. pro ὅτε, quum: ſed ἇτε, Dor. pro ἧτε, ubi.

"Ατεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit; cujus animus molliri non poteſt, durus, rigidus. Th. τέγγω, tingo.

'Ατέειν, Ion. pro ἀτᾶν: vide ἀτάω, lædo.

'Ατειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indomitus: ex α pr. et τείρω, domo.

'Ατείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine muris, non muritus; ex α pr. et τεῖχος, murus.

"Ατεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis, ſeu prole carens, ſive ſterilis, ſive orbus: ex α pr. et τέκνον, proles. Th. τίκτω, pario.

'Ατεκνόω, f. ώσω, liberis et prole orbo; ſterilem efficio: ab eod. Th.

'Ατέλεια, ας, ἡ, et 'Ατελίη, Ion. imperfectio, item immunitas à publicis vectigalibus et tributis: ab α pr. et τέλος, finis, vectigal.

'Ατέλεστα, adv. fruſtrà, ſine fine, ab eod.

Digitized by Google

Ἀτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infectus, rudis; infinitus, non initiatus*: idem

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*: ex α pr. τέλος, et φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectibilis, interminatus; fine carens, æternus*: ex α pr. et τελευτάω, *finio*: ab eod.

Ἀτελείη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *irritus, immunis; inanis, qui nihil perficit, imperfectus*: Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ ſibi peragenda propoſuit: ab α pr. et τέλος, *finis; item à pendendo vectigali immunis*: ex α pr. et τέλος, *vectigal*.

ἈΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *triſtitiâ afficio; privo*: q. ab ἄτη, et ἐμβαίνω, *in cladem* quaſi *incido*.

Ἀτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fixus, obſtinatus, intentus*: ex α intenſ. pro ἄγαν, *valde*: et τείνω, *tendo*. Hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*: f. ίσω, p. ἠτένικα. aor. 1. inf. act. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

ἌΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *ſine, citra, extra, præter, abſque*: cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνω, *duri*, gen. ſing. Dor. pro ἀτεράμνου: ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, incoctilis, inſuperabilis*: ex α pr. et τέραμνος, *mollis, coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Th.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, id. q. ἀτέραμνος, ab α pr. et τεράμων, id. ac τέραμνος, et ab eod. Th.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθε, ſeu ἄτερθεν, *abſque, ſine*. Th. ἄτερ.

Ἅτερος, *alter*: Att. pro ὁ ἕτερος, ſic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingratus, inſuavis, injucundus*; et

Ἄτερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, ab α pr. et τέρπω, *delecto*.

Ἀτερψία, ας, ἡ, et Ἀτερψίη, ης, Ion. *moleſtia*: ab eod.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *rudis, imperitus, qui eſt ſine arte, vel fraude*: ex α pr. et τέχνη, *ars, fraus*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: et

Ἄτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inartificialis, calidus, imperitus*; item

Ἀτεχνῶς, *verè, certè, valdè, ſimpliciter*; adv.

Ἀτέχνως, *imperitè, negligenter, ſine artificio*: ab α pr. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, noxa, peccatum*; dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo*.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *negligo*.

Ἀτημελέως, Ἀτημελῶς, vel Ἀτημελήτως, adv. *inſcitè, negligentèr*: item

Ἀτημέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *neglectus, inornatus*: et

Ἀτημέλεια, ſeu ἀτημελίη, ας, ἡ, *negligentia*: ab

Ἀτημελὴς, ὁ ϗ ἡ, *neglectus, inornatus*: quod ex α pr. et τημελης, *diligens*. Th. μέλει, *curæ eſt*, imperſ.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, et Ἀτηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *noxius, contumelioſus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perverſas*: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orithyia, nom. prop.

Ἀτίει, *contemnit*, 3. ſing. ind. præſ. act. ab ἀτίω, quod ex α pr. et τίω, *honoro*.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo, privo*: ex α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui manſueſieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. et τιθασσεύω, *manſuefacio, manſuetus*.

* Ἀτίθασσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſper, intractabilis*.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, *qui ſpernit gregem*; hinc ἀτιμαγελεῖν, præſ. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγελεῦντες, præſ. par. act. pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

Ἀτιμάζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε, ab

Ἀτιμάζω, *honore privo, contumeliâ afficio*: f. άσω. p. ἠτίμακα. p. ind. paſſ. ἠτίμασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀτιμασθῆναι: idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμόω ab α pr. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, *ignominia*: ab eod.

Ἀτιμαστέον, adj. verbale, *quod debet contemni*: ab ἀτιμάζω, q. v.

Ἀτιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, *deſpicio, vitupero, dehoneſto*: ab ἄτιμος, *inhoneſtus*, q. v.

Ἀτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhonoratus, contemptus*; item *inæſtimabilis*: ab eod. Th.

Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus*: et Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem. q. v.

Ἄτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignominioſus, inhonoratus, cui aditus ad honores non patet*; ab α pr. et τίω, *honoro*: unde

Ἀτιμότατος, *inhonoratiſſimus*: ſuperl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος, ab α pr. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ afficio, infamiâ noto*: fut. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. paſſ. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμ… ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inultus, impunitus*: et

Ἀτιμωρητὶ, et Ἀτιμωρητὶ, a… *impunè*: ab α pr. et τιμωρέω, …*nio*. q. ab ὁράω, *animadverto*.

* Ἀτίμως, adv. *ſine honore*, … *infamiâ*.

Ἄτιν' pro ἅτινα, *quæ*, nom. neut. ab ὅστις.

Ἅτις pro ἥτις, Dor. *quæ*.

Ἀτίταλλ' pro ἀτίταλλε, 3. ſ… imperf. ind. act. Ion. ab ἀτι… λω, *delicatè nutrio*.

Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτι… λειν, pro ἀτάλλειν, ab

Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλ… per Epenth. τῦ τι, *delicatè nu… curo*; vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, … *lis, tener*.

Ἄτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inultus, imp… tus; inhonoratus*: ab α pr. et … *punio*.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Atlante… nitus*: ab Ἄτλας, αντος, ὁ, *A…* et γένομαι, *naſcor*.

Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, no… proprium; extrema colli ve… bra; qui aliquid more Atl… cœliferi bajulat; ſtatua ali… capite ſuſtinens; qui non e… dax; qui nihil patitur. Ex a… vel Pleon. et τλῆμι, *perfero*.

Ἀτλάτος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτλ… ου, ὁ.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atla…* Th. Ἄτλας.

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. *intole… bilia*: ἀτλήτῳ, dat. ſing. ab

Ἄτλητος, ου, et Dor. Ἄτλατος, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: α pr. et τλάω, ſeu τλῆμι, *pe… ro*.

ἈΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et ἀτμὴν, … ὁ, *famulus, ſervus: ſubjectus …rius poteſtati*.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*; ab ἀτ… q. v.

Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, *va… exhalo*. Th. ἀτμὸς, *vapor*.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, et

ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *flatus, vapor, …litus, fumus*. q. ab ἄω, *ſpiro*: … ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω de… bus ſuprà.

Ἀτόλματος, ω, ὁ, Dor. pro … τόλμητος, ου, ὁ, *non audendus, ſuſtinendus*: ab α pr. et τό… *audacia*.

Ἄτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſectilis, in… duus*; ἄτομοι, αἱ, *minutæ corpuſc…* ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*: … pr. et τέμνω, *ſeco*, p. ind. m. τ… μα· hinc per Metath. Ang… MOTE, OR AN ATOM.

Digitized by Google

[illegible], ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio*, [illegible] *ſum*, *langueo*: ab α pr. et [illegible]; quod à τείνω, *tendo*.

[illegible], ας, ἡ, *defectus*, *languor*, [illegible]: ab eod.

[illegible], ας, ἡ, *inſolentia*, *turpitu-*[illegible], *abſurditas*; *inconvenientia*, *ob-*[illegible]: ab

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *inſolens*, *inconveni-*[illegible], *importunus*, *abſurdus*, *impro-*[illegible]. ab α pr. et τόπος, *locus*:

[illegible], adv. *abſurdè*, *inconveni-*[illegible].

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *inſatiabilis*; per [illegible] pro ἄατος. ab α pr. et ἄδω,

[illegible]ΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *fuſus*, *co-* [illegible] *ſagitta*, *jaculum*.

[illegible], et -λλις, ιδος, ἡ, [illegible]: ab ἄτρακτος, q. v.

[illegible], vel ἀταρπὸς, ου, ἡ, *via*, [illegible], *callis*, *ſemita*: legi-[illegible] et [illegible], et ἀταρπιτὸς, ex [illegible] et [illegible], *calco*.

ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, ιος, ἡ, et ἀτρά-[illegible], ης, ἡ, *atriplex*, oleris ge-[illegible]

[illegible], ῶν, οἱ, Doricè pro [illegible], *Atridæ*.

[illegible], *Atridæ*, dual. num. ab

[illegible], ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, *Atrei* [illegible], *Atrides*, ut *Agamemnon*, *et* [illegible]. Ἀτρείδῃσι, dat. plur.

[illegible], ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, [illegible], nom. propr.

[illegible], ας, ἡ, et Ἀτρεκίη, Ion. [illegible], *certitudo*, *perſpicuitas*: ab [illegible], *verus*.

[illegible], nom. pl. neut. fu-[illegible] ab

ΑΤΡΕΚΗΣ, ίος, ὁ ϗ ἡ, *verus*, *ac-*[illegible], *certus*: q. ab α pr. et [illegible] *trepido*; quia verax intrepi-[illegible] poteſt. Hinc adv.

[illegible], et Ion. ἀτρεκέως, *verè*,

[illegible] et Ἀτρέμας, adv. *quietè*, [illegible] *ſine aliquo motu*; *intrepidè*: [illegible], *intrepidus*, quod ab α [illegible] τρέω, *tremo*, *trepido*.

[illegible], præſ. inf. paſſ. ἀ-[illegible], 3. pl. præſ. ſub. act. ab [illegible], *immotus maneo*, f. ήσω. [illegible] ex eod. Th.

[illegible], ας, ἡ, *audacia*, *quies*; q. [illegible] *trepidatio*: ab eod. Th.

[illegible], f. ίσω, *ſtabilio*, *firmo*; [illegible] qu. ἀτρεμέω, q. v.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *immotus*, *im-*[illegible], *firmus*, *rectus*. Et

[illegible], adv. *immutabiliter*, [illegible] Th. τρέπω, *verto*.

[illegible], έως, ὁ, *Atreus*, nom.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *non tritus*, *in-*
uſitatus: item *inexercitatus*, *impe-ritus*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἄτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac Ἀ-τριβὴς· item *indomitus*, et *laboris inexpertus*: ab eod. Th.

Ἄτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *capillis carens*, *ſine capillis*: ἄτριχα, neut. pl. ex α pr. et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ἀτρομέω, ῶ, fut. ήσω, *non tremo*: et

Ἄτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*: ex α pr. et τρομέω, *trepido*.

Ἄτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis*, *perpetuus*, *æternus*; *rigidus*, *inex-orabilis*: ἡ, *una Parcarum*, *Atro-pos*; *quod averti*, *ſive exorari*, *ne-queat*. Ex α pr. et τρέπω, *verto*.

Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *ta-beſco*, *non nutrior*, *langueſco*: et

Ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*; item *tabes*, morbus: ab

Ἄτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impaſtus*: item *non alens*: ex α pr. et τροφὴ, *ali-mentum*. Th. τρέφω, *nutrio*.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ ϗ ἡ, gen. ſing. et Ion. ἀτρυγέτοιο, *ſterilis*, *infructuo-ſus*: ex α pr. et τρυγὴ, *fructus*.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefeſſus*, *indo-mitus*, *vehemens*, *ingens*: item *pu-rus*, *ſine fæce*: ex α pr. et τρύω, *tero*.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Miner-væ, (idem quod ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυ-τος,) *indomita*: ab eod. Th.

Ἄτρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invulneratus*, *illæſus*, *inoffenſus*: ex α pr. et τι-τρώσκω, *vulnero*.

ἌΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, *quæcunque*; cum leni ſpiritu ἄσσα, Att. ἄττα, pro τινά, *quædam*, *ſumitur*. Et ἀτ]ὰ pro ποτί.

Ἄττα, ὁ, *pater*: eſt enim voca-bulum quo juniores compellant ſenes, ſodes, amabo, pater, Lat. attæ, ſenes.

ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀττάγας ſeu ἀτταγὰς, *avis picto dorſo*: interpretatur et *gallinago*: et *ruſticula*, et *coturnix*.

ἈΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, ῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, nomen urbis Heb. *tempus Domini*.

Ἀττάλλω, f. αλῶ, *delicatè nutrio*; vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*, *mollis*.

Ἀτταvίτης, et ἀτταvίσης, ου, ὁ; et ἄτταvον, ου, τὸ, *placenta in ſartagine fricta*.

ἈΤΤΑ'ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *puſtulæ*, *cruſtulæ*, *fragmenta minuta*, *ex pane nimium cocto*, *decidentia*.

ἈΤΤΑΤΑΙ', interjec. atat.

ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ſive ἀττέλεβος, ου, ὁ, *locuſtæ ſpecies*.

Ἀττικίζω, f. ίσω, p. ικα, *partes Athenienſium ſequor*, *Atticorum di-cendi genus imitor*: et

Ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, *ſermo Atticus*, *Attica dialectus*: ab

Ἀττικὸς, ή, ὸν, *Atticus*, *a*, *um*, et in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica*, *ager Atticus*: Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem ſervant.

Ἄττον, Att. pro ἆσσον, *propiùs*: id. q. ἐγγύς.

ἌΤΤΩ, *proſilio*, *impetum facio*, *irrumpo*, *exulto*, *tripudio*: q. ex ἀΐσσω, *proſilio*, *ruo*.

ἈΤΥ'ΖΩ, terreo, *perturbo*, *obſtu-pefacio*: fut. ύξω. p. χα. præſ. ind. paſſ. ἀτύζομαι, *timeo*, *conſter-no*: præſ. part. paſſ. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus*, *timens*.

Ἄτυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infectus*: ex α pr. et τεύχω, *fabricor*, *fio*: p. ind. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

Ἀτυχέστατος, *infeliciſſimus*, ſu-perl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab

Ἀτυχέω, -ῶ, -έεις, εῖς, f. ήσω, *miſer ſum*, *non aſſequor*. Th. τύχη. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, *miſeria*, *in-fortunium*, *ſcelus*; dat. pl. ἀτυχή-μασιν.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix*; item *impos voti*: *ſceleſtus*.

Ἀτυχία, ας, ἡ, *miſeria*, *infortuni-um*: ab ἀτυχὴς, quod ab α pr. et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. act. f. g. ab ἀτυχέω, q. v.

ἈΥ, *rurſùm*, *retrò*, *vice verſâ*; *vi-ciſſim*; *vero*, *pro* δὲ; αὖ, αὖ, *vox ficta latratum canis exprimens*. αὖ]ε, et αὖθις, idem.

Αὐ, apud Cretenſes pro ἀλ. ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, f. ανῶ, *exſicco*: vide in αὐάνθην.

Αὐαλέος, έα, έον, *ſiccus*, *ſqualidus*: idem quod αὖος. Th. αὔω, *ſicco*.

Αὐάνθην, *areſactus ſum*, Ion. a. 1. ind. paſſ. αὐανθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab αὐαίνω, *areſacio*. Th. αὔω, *are-facio*.

Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas*, *ſenium* et *tabes plantarum*: eſt in ſtirpi-bus, quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, *calamitas*.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *vi-deo*, *illuſtror*, *reſpicio*, *ſplendeo*, *con-templor*.

Αὐγάζω, *illuſtro*, *video*, *illuceſco*: f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ind. act. ηὔγασα. præſ. ind. paſſ. αὐγάζο-μαι, *illuſtror*: p. ind. paſſ. ηὔγασ-μαι. Hinc

Αὔγασμα, ατος, τὸ, *ſplendor*. Th. αὐγή.

Digitized by Google

Ἀυſαμὸς, ῦ, ὁ, idem: et ab eod. Th.

Ἀυγαῖς, dat. pl. ab ἀυγὴ, q. v.

Ἀυγάσδεο, Dor. pro ἀυγάζεο, et hoc Ion. pro ἀυγάζου, *inſpice*, 2. ſing. præſ. imperat. med. vel paſſ. verbi ἀυγάζομαι, *video*. Th. ἀυγὴ.

Ἀυγάσεαι, *reſpicies*, Ion. pro ἀυγάσῃ, 2. perſ. ſing. f. 1. ind. m. ab ἀυγάζομαι, *video*.

ἈΥΓΗ', ῆς, ἡ, *ſplendor, lux, oculus, radius, diluculum*: q. ab ἄυω, *ſplendeo*.

Ἀυγῦςος, *Auguſtus*, Lat. *augens*. Σεβαςὸς.

Ἀυδάξασθαι, Ion. pro ἀυδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀυδάω, *loquor*. Th. ἀυδὴ, *vox*.

Ἀυδάσομαι, Dor. pro ἀυδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀυδάομαι, *loquor*. Sic ἀυδάσας, ασα, Dor. pro ἀυδήσας, a. 1. part. act. ab

Ἀυδάω, f. ήσω, p. ἤυδηκα, *vocem edo, loquor*; item *alloquor*: ab

ἈΥΔΗ', ῆς, ἡ, *vox, oratio, ſermo; nuncium*: q. ab ἄυω, *clamo*.

Ἀυδήσασχ', pro ἀυδήσασκε, pro ἤυδησε, *vociferabatur*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. per Epentheſin τοῦ σκ, ab ἀυδάω, q. v.

Ἄυην, acc. ſing. fœm. ab ἄυος, η, ον, *ſiccus*. Th. ἄυω, *ſicco*.

Ἀυθ pro ἀυθι vel ἀυθις, *iterum, rurſus; poſthâc, in poſterum; retro, poſt*: Hinc, ὁ, ἡ, τὸ, ἄυθις, *poſterus, ſequens*: et pro ἔπειτα, *deinde*, ab ἄυ, idem. Atticè ſcribitur per θ, Ion. verò per τ.

Ἀυθάδεια et Ἀυθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, moroſitas, amor ſui; pertinacia, temeritas*. Ab

Ἀυθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδῶν, *ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax*: ex ἀυτὸς, *ipſe*, et ἁδέω, *placeo*: τ mutato in θ, ob ſequentem aſpiratam.

Ἀυθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ultroneus, voluntarius*: ex ἀυτὸς, et ἁιρετὸς, q. v. Hinc

Ἀυθαιρέτως, adv. *ſpontè, ultrò*.

Ἀυθέκαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juſtus, ſeverus*. Th. ἕκαςος.

Ἀυθεντέω, -ῶ, *auctoritatem uſurpo in aliquem*, cum genit. *auctorem me præbeo*: f. ήσω. p. ηυθέντηκα. Ab

ἈΥΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui ſuâ manu ſe perimit*: q. ἀυτοέντης, idem quod ἀυτοφόνος, *qui ſuâ manu cædem infert*: *auctor cædis*, et *auctor quilibet*: ex ἀυτὸς, *ipſe*, et ἔντεα, τὰ, *arma*: item *auctor, qui ſuo jure aliquid facit, dominus*; Eurip. Supplic. 412. 442. ab ἀυτὸς, et ἵεσθαι, q. ἀυτὸν ἵεντος, *ſe mittentis, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui liberâ eſt poteſtate*. Hinc

Ἀυθεντικὸς, ὴ, ὸν, *authenticus, auctoritate juſtâ munitus*: et

Ἀυθεντικῶς, *cum auctoritate, authenticè*; adv.

Ἀυθήμερον, adv. *eo ipſo die*: Ab

Ἀυθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei; ſubitus, extemporalis*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἄυθι, per Syncop. pro ἀυτόθι, *illic, iſtic, ibi, hic*; item *ſtatim, huc*: et interdum pro ἔπειτα, *deinde*.

Ἀυθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Ἄυθις, Ion. ἄυτις et ἄυθι, tum ἄυτε, *rurſus*, pro ἄυ. Vid. ἀυθ, *iterum*, &c.

Ἀυΐαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clamoſus*, vel *clamans ut canes latrantes*: ab ἄυ, et ἰάχω, *clamo*.

Ἀυλαία, ας, ἡ, *locus ante aulam, veſtibulum, tentorium*: *aulæum, cortina*: ab ἀυλή.

Ἀυλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens*.

Ἀυλᾶν, pro ἀυλῶν, Dor. gen. pl. ab ἀυλη, *etula*.

ἈΥΛΑΞ, ακος, ἡ, *ſulcus*, acc. ſing. ἄυλακ' pro ἄυλακα. Hinc ἀυλακίζω, f. ίσω, *ſulco*.

Ἀυλάρχης, ου, ὁ, *aulæ princeps*, vel *præfectus*.

Ἀυλεία, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. ἀυλὴ, *aula*.

* Ἄυλειον, τὸ, *veſtibulum, atrium*.

* Ἄυλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *veſtibularis, atrienſis*.

Ἀυλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω. p. ἤυληκα. Th. ἀυλὸς, ῦ, ὁ, *tibia*.

Ἀυλικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *aulicus*; qui eſt ex principis aulâ: ab ἀυλὴ, *aula*. Vel *fiſtularis, tibialis, inflandæ tibiæ peritus*; ex ἀυλὸς, *tibia, fiſtula*.

ἈΥΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia*: *locus ſubdialis, atrium, ſtabulum*. Hinc Angl. HALL.

Ἀυλησεῦντι, Dor. pro ἀυλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἀυλέω, *tibiâ ludo*.

Ἄυλησον, *tibiâ cane*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. ab ἀυλέω, q. v.

Ἀυλητὴς, ῦ, ὁ, *tibicen*: ut et ἀυλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem; et in f. g. ἀυλητρὶς, ίδος, et ἀυλῆτις, ιδος, ἡ, *tibicina, quæ tibiâ canit*: Th. ἀυλὸς, *tibia*.

Ἀυλητικὸς, ὴ, ὸν, *ad tibias pertinens, tibiarum peritus*: ab eod. Th.

Ἀυλίδος, gen. ſing. ab Ἀυλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Ἀυλίζομαι, *diverſor, ſtabulor*: imperf. ηυλιζόμην, ου, ετο: item *dormio, pernocto, caſtra loco*: f. ίσομαι. p. ἤυλισμαι. a. 1. ind. paſſ. ηυλίσθην. Th. ἀυλὴ, *aula, ſtabulum*.

Ἄυλιν, vel -ιδα, acc. ſing. ab

Ἄυλις, ιδος, vel ιος, ἡ, *aula, cubile; caſtra, tentorium, ſtabulum*: Th. ἀυλὴ, *aula*. Eſt et

Ἄυλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Ἄυλιον, ου, τὸ, *ſtabulum, domicili*[um]: Th. ἀυλὴ, *aula*.

Ἀυλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἀυλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia, fiſt*[ula]: Dim. ab

ἈΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tibia; fiſtula, f*[...] *lis; pàr baſtilis, annulus fibul*[...] *ſanguinis è naribus torrens; ja*[...] *um, ferrum*: item piſcis qui [...] ſive *dactylus*, dicitur: q. ab [...] vel ἄω, *ſto*. Hinc ἀυλέω, ἀυλη[...] &c.

Ἄϋλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *materia exp*[ers]: id. q. ἀσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incor*[po]*reus*: ab α priv. et ὕλη, *materi*[a].

Ἀυλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convall*[is], *planities, pratum*.

* Ἀυλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vallis* [fi]*guram habens, anfractuoſus*.

Ἀυλώπιδι, *galea*, dat. ſing. ab

Ἀυλῶπις, ιδος, ἡ, *galea*: ab ἀυλ[ω]πὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *fiſtulæ ſimiles hab*[ens] *oculos*: ex ἀυλὸς, *tibia*, vel *quic*[quid] *oblongum eſt*, et ὤψ, *oculus*, q[uod] ab ὄπτομαι, *video*.

Ἀυξάνω, vel ἀυξέω, *augeo, cre*[sco]: f. ἀυξήσω. p. ἤυξηκα. imperf. [...] a. 2. ind. act. ἤυξανον. perf. i[...] paſſ. ἤυξημαι. a. 1. ind. paſſ. ἠυ[ξή]θην. a. 1. paſſ. ſub. ἀυξηθῶ, ῇς, [...] a. 1. inf. paſſ. ἀυξηθῆναι. T[h.] ἀυξω.

Ἀῦξε, *adjuva*, præſ. imperat. [...] ἀυξει, 3. ſing. præſ. ind. act. [...] ἄυξω, *augeo*. ἄυξεται, *augetur*, [...] ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἀυξο[μαι] ab eod.

Ἀυξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. vide ſ[...]

Ἀυξῆσαι, a. 1. inf. act. ἀυξηθῶ, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. ἀυξηθέντα, [...] ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἀυξ[...] Th. ἀέξω, *augeo*.

Ἄυξησις, εως, ἡ, *augmentum, inc*[re]*mentum*: in dat. plur. ἀυξήσ[...] ab eod. q. v.

Ἄυξηται, *crevit*, Ion. pro ἤυξη[ται] 3. ſing. perf. ind. paſſ. ab ἀυξά[νω] *creſco*, q. v.

Ἀυξητικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, [-ὸν], *augendi*, vel *creſcendi, vim hab*[ens], *qui augetur*; item *augens*: ab e[od.] q. v.

Ἀυξόμενος, *creſcens*, præſ. part. [...] ab

Ἄυξω, vel ἀυξέω, f. ἀυξήσω, p. [ἤυ]ξηκα, *augeo, amplifico, cumulo*: [i]dem quod ἀέξω, *augeo*, q. v.

Ἀυόνη, ης, ἡ, *clamor*; item *ar*[idi]*tas, ſiccitas*: ab ἄυω, *clamo*, [...] *ſicco*.

Ἄυος, η, ον, vel -ος, -α, -ον, *ſic*[cus], *aridus*: ab ἄυω, *ſicco*.

Ἀυότερος, *ſiccior*, compar. ab ἄ[υος], *ſiccus*.

Ἄϋπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vigil, inſomn*[is]

Digitized by Google

ſomnus non capitur : q. ἄυπν
ex α pr. et ὕπνος, ſomnus.
ΡΑ, vel ἄυρα, ας, ἡ, ventus le-
aura : dat. pl ἄυραισι.
ΡΙΟΝ, cras, craſtino die : citò,
Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριον, craſti-
q. ab ἄυω, luceo. Eſt
ſequentis diei.
ſαι, clamaſſe, a. 1. inf. act.
ἄυω, clamo.
3. ſing. a. 1. ind. act. Ion.
ἄυω, per Dialyſin pro ἄυω,
Sic ἄυσαν, pro ἤυσαν, 3. pl.
ind. act.
αλέος, έα, έον, ſiccus, ſqualidus :
q. v.
ία, ας, ἡ, auſteritas, tetrici-
Ab
ΣΤΗΡΟ'Σ, auſterus, ſeverus,
tetricus, durus. in f. g. -ὰ,
g. ὸν. q. ab ἄυω, exſicco.
pro ἄυτι, rurſus.
Dor. pro ἀυτὴ, ῆς, ἡ,
quod vide. At 'Αυτὰ, illa,
Dor. pro ἄυτη.
γγελος, υ, ὁ, qui ſibi nuncius
ultro nuncius venit : ex ἀυ-
ἀγγέλλω, nuncio.
γαστος, vel ἀυτάγαστος, υ, ὁ ϗ
ipſius admirator : ſeipſum
i. e. mirans. Ex ἀυτὸς,
μαι, admiror.
γετος, υ, ὁ ϗ ἡ, à ſeipſo col-
ſumptus, et electus. Ex ἀυτὸς,
congrego.
γρετα, ων, τὰ, quæ ſunt arbi-
ſtri, in poteſtate noſtrâ ; ultrò

nom. pl. f. g. ab ἄυτος,
q. v.
acc. ſing. fœm. Dor. pro
ipſam.
ΤΑ'Ρ, ſed, deinde, autem, poſt-
ceterùm : hinc Angl. Αr-
manaſſe videatur : q. ἄυτι

κεια, ας, ἡ, ſufficientia, con-
Ab
κέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα,
ſatis ſum ; duro.
κης, εος, ὁ ϗ ἡ, contentus, ſi-
; opportunus, idoneus.
κῶς, adv. ſufficienter, ſatis,
Omnia ex ἀυτὸς, ipſe, et
ſufficio, q. v.
gen. ſing. fœm. Dor. pro

ipſarum, Dor. pro ἀυτῶν,
ab ἀυτὸς, ipſe, q. v.
adv. rurſus, iterùm, porrò.
rurſum.
Ion. pro ἀυτῇ, ῆς, ip-
ἀυτὸς.
ξουσος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris,
eſt poteſtatis : ex ἀυτὸς, et
poteſtas, quod ab ἔξεστι, li-
inc

'Αυτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera poteſtas.*

'Αυτεπάγγελτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ipſe indicans, ſponte pollicens, non rogatus :* ex ἀυτὸς, *ipſe,* et ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

*Αυτευν, Dor. pro ἤυτευν, *reſonabant :* 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

'Αῦτέω, *clamo :* f. ήσω. p. ἤϋτηκα· ab ἄυω, vel ἄΰω, idem.

'Αυτέων, Ion. pro ἀυτῶν, gen. pl. fœm. ab ἀυτὸς, ἡ, ὁ, *ipſe, a, um.*

'Αῦτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commiſſæ ;* et ex conſequenti, pro *pugna.* Th. ἄυω, vel ἄΰω, *clamo.*

'Αυτήγε, Att. pro ἀυτὴ, *ipſa ;* ab ἀυτὸς, q. v.

'Αυτήκοος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſuis auribus aliquid audivit :* interdum *qui ſui eſt juris.* Ex ἀυτὸς, et ἤκοα, p. ind. m. verbi ἀκούω, *audio,* q. v.

'Αυτῆμαρ, adv. *eodem die :* ab ἀυτὸς, et ἦμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies.*

'Αυτῆς, *ipſis,* Ion. pro ἀυταῖς, dat. pl. fœm. ab ἀυτὸς, q. v.

*Αυτὶ, pro ἀυτόθι.

'Αυτίκ', et ἀυτίχ', pro

*Αυτικα, *ſtatim, protinus, extemplò, actutùm ; exempli causâ, viciſſim.* adv. ab ἀυτὸς ; ὁ, ἀυτίκα, *præſens, momentaneus, ſubitus ;* τὸ ἀυτίκα, *in præſentiâ ;* ἀυτίκα νυκτὸς, *ſtatim nocte,* i. e. quum adveſperâſſet ; ὡς ἀυτίκα, *quàm celerrimè :* ἀυτίκα δὴ, et ἀυτίκα γίτοι, *principio,* vel *jamprimùm ;* ἀυτίκα μάλα, et δὴ μάλα, *quamprimum, confeſtim, brevi admodùm, propediem.*

*Αυτις, Dor. pro ἄυθις, adv. *rurſum, poſt, deinceps.* Th. ἄυ, *rurſus.*

'ΑΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, ſpiritus, vapor :* q. ab ἄυω, *ſpiro.*

'Αϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

'Αυτὸ, τὸ, *ipſum,* abſque ν, Att. εἰς τὸ ἀυτὸ, *in unum, in idem, paritèr :* κατὰ ἀυτὸ, *ſimul ;* ἐπὶ τὸ ἀυτὸ, *in eundem,* vel *in unum locum :* ἀυτὸ μόνον, *duntaxat :* ϗ ἀυτὸ δὴ τῦτο, *id ipſum eſt, ſicque res habet.*

'Αυτοβοᾷν, *teſtari de ſeipſo, ſuâ voce ſeipſum prædicare.* Th. βοάω.

'Αυτοβοεὶ, *ſtatim, ipſo clamore, primo impetu :* ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

'Αυτόγα, Dor. pro ἀυτόγε, *hic profectò, ad eundem locum.*

'Αυτογένεθλος, υ, 'Αυτογενὴς, έος, et 'Αυτόγονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ipſe per ſe genitus, à ſeipſo ortum habens, ingenitus,* i. e. æternus. Th. γείνομαι, *gigno, naſcor.*

'Αυτόγραφος, υ, ὁ ϗ ἡ, *manu propriâ ſcriptus.* Th. γράφω, *ſcribo.*

'Αυτόγυον, υ, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur ; lignum ſc. cui vomer includitur. Ex ἀυτὸς, et γύα, vel γυῖα, *arvum.*

'Αυτοδιάκονοι, ων, οἱ, *ipſi ſibi ipſis famulantes,* et *inſervientes.* Et

'Αυτοδιακονία, ας, ἡ, *ſui ipſius famulitium :* ex ἀυτὸς, et διάκονος ; quod à διὰ, et κονέω, *feſtino.*

'Αυτοδίδακτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à ſeipſo doctus, ſuapte naturâ aliquid faciens.* Th. διδάσκω.

'Αυτοετεὶ, adv. τῷ ἀυτῷ ἔτει, *eodem anno.*

'Αυτόθι, vel ἀυτόθεν, adv. *ex hoc ipſo loco,* vel *tempore ; hinc, inde, illicò ;* οἱ ἀυτόθεν, *illic habitantes :* q. ἐξ τῦ ἀυτόπυ, ἢ χρόνυ.

'Αυτόθι, *illic, iſthic, ibi, inibi :* adv. ab ἀυτὸς.

'Αυτοῖο, *ipſius,* gen. ſing. Ion. pro ἀυτῦ, ab ἀυτὸς, *ipſe,* q. v.

'Αυτοκασίγνητος, υ, ὁ, *frater germanus :* i. e. ex utroque parente. Et ἀυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *ſoror germana.* Ab ἀυτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι, om. qu. vid.

'Αυτοκατάκριτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſuopte judicio condemnatus :* ex ἀυτὸς, *ipſe,* et κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.*

'Αυτοκέλευστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *injuſſus, ſuâ ſponte :* ex ἀυτὸς, *ipſe,* et κελεύω, *jubeo.* Et

'Αυτοκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ſponte ſuâ quid facit :* ex ἀυτὸς, et κέλω, ſeu κέλομαι, *jubeo.*

'Αυτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, *ex libero arbitrio manans, imperialis.* Et

'Αυτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *imperator, qui ſui juris eſt, dux belli, legatus :* acc. pl. ἀυτοκράτορας. Ex ἀυτὸς, et κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, *imperium.*

'Αυτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum.*

'ΑΥΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, vel υ, ὁ ϗ ἡ, *ex ſeipſo aliquid faciens, non alieno impulſu ; qui per ſe movetur, aut moveri videtur ; ſpontaneus, ultroneus :* ex ἀυτὸς, et μάομαι, *excitor,* vel μάτην, *facilè,* quod ipſum à ſe *temerè, ſine* conſilio venit. Hinc

'Αυτομάτῃ, ſc. ἀρούρᾳ, *ſpontaneum arvum,* h. e. ager inaratus ferebat fruges.

'Αυτόματοι, ων, οἱ, *ſponte venientes.*

'Αυτόματα, ων, τὰ, *quæ per ſe moventur,* ut horologia.

'Αυτομάτως, *ſpontè, fortuitò,* adv.

'Αυτομέδων, ὁ, *Automedon,* nom. propr.

'Αυτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *eâdem matre natus, qui vel quæ mores matris refert.*

'Αυτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio, ad hoſtes deficio.* Hinc

'Αυτόμολος, υ, ὁ ϗ ἡ, *transfuga ;* ex ἀυτὸς, et μολέω, *vado.*

Digitized by Google

Ἀυτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi: *quæ* ſc. *ipſa intelligit*: à νόος, νῦς, *mens*.

Ἀυτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *ſui juris*.

Ἀυτόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per ſe fidem faciens*, *ſine argumentis*: ἀυτόπιστον, neut. gend. *per ſe credibile*, *per ſe notum*. Ex ἀυτὸς, et πιστὸς, quod à πείθω, *perſuadeo*.

Ἀυτόπτης, ου, ὁ, *ſpectator*, *teſtis oculatus*, qui ipſe vidit: ex ἀυτὸς, et ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Ἀυτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſpontè fluens*: ex ἀυτὸς, et ῥέω, *fluo*.

ΑΥΤΟ'Σ, ἡ, ὁ, *ipſe*, *a*, *um*, modò demonſtrativum, modò relativum: præpoſito articulo *idem*: εἰς τὸ ἀυτὸ, *in unum*, *una*, *ſimul*: κατὰ τὸ ἀυτὸ, *ſimul*: ἐπὶ τὸ ἀυτὸ, *ibidem*, *in eundem locum*, *in eodem loco*.

Ἀυτοσταδίη, ας, ἡ, *pugna ſtataria*, quâ ſc. *pede collato cum hoſte pugnatur*; *ſtatio in proprio loco*: ex ἀυτὸς, et στάδιος, *ſtabilis*: Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἀυτόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ſine navi trajicit*, *qui ipſe ſibi navis eſt*, de natante: ex ἀυτὸς, et στέλλω, *apto*.

Ἀυτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio et tumultuariè*, *temerè ſeu inconſultè ago*, *loquor*, *judico*: *meâ ſponte ago*.

Ἀυτοσχεδὶην μῖξαι, *comminùs miſcere*. Ab

Ἀυτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιος, ια, ιον, *extemporalis*, *ex tempore factus*, *rudis*, *tumultuarius*; et

Ἀυτοσχεδίως, adv. *ultrò*, *ſine curâ*, *extempore*, *tumultuariè*; ab

Ἀυτοσχεδὸν, ſeu -δὰ, vel -δὴν, adv. *propè*, *cominùs*: quod ex ἀυτὸς, et σχεδὸν, *propè*.

Ἀυτότατος, *ipſiſſimus*: ab ἀυτὸς, *ipſe*.

Ἀυτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perficiens*, et *perfectus*, *abſolutus*, *ſufficiens*; item *ſuis qui ſumptibus aliquid facit*, *vivit*, *ſuis qui utitur vectigalibus*: ex ἀυτὸς, et τέλος, *finis*, *ſumptus*, *vectigal*.

Ἀυτοῦ, *ibi*, *illic*; *hic*: adv. ab ἀυτὸς, *ipſe*.

Ἀυτοῦ, ἀυτῷ, ἀυτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, *ſui ipſius*, &c.

Ἀυτουργέω, ῶ, f. ήσω, *per me*, *manu meâ facio*. Et

Ἀυτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui per ſe operatur*, *qui ſuâ induſtriâ victum ſibi comparat*; item *artifex*, *opifex*: ab ἀυτὸς, et ἔργον, *opus*.

Ἀυτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà cum ſuo cortice*: q. σὺν ἀυτῷ τῷ φλοιῷ.

Ἀυτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex ſe ipſo procreatus*, *ſuâ ſponte natus*, *nativus*; *opere non factus*, *arte carens*, &c. ut et

Ἀυτόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex ἀυτὸς, et φύω, *gigno*.

Ἀυτόφωρον, ου, *ipſum furtum*, *flagrans facinus*; item *ipſum factum*: ex ἀυτὸς, et φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' ἀυτοφώρῳ, *in ipſo facto*.

Ἀυτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *qui aliquid ſuâ manu facit*: vel *ſe manu ſuâ interficit*; et hinc

Ἀυτοχειρὶ, Ἀυτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex ἀυτὸς, et χεὶρ, *manus*.

Ἀυτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *ex ipſâ tellure oriundus in quâ vivit*, *indigena*, *vernaculus*: ἀυτόχθονες ἄνδρες, *aborigines*. Et

Ἀυτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ*, *quæ in aliquâ regione ſunt natæ*: ex ἀυτὸς, et χθὼν, *terra*.

Ἀυτόχρημα, *reipsà*, *reverà*, *planè*, adv. ex ἀυτὸ, et χρῆμα, *res*, *negotium*.

Ἀυτόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſuâ ſponte fuſus*: ex ἀυτὸς, et χέω, *fundo*.

Ἀυτόχωνος, *veluti ſuâ ſpontè fuſus*, *ingens*: ex ἀυτὸς, et χῶνος, *fornax fuſoria*: quod ex χέω, *fundo*.

Ἀυτοψεὶ, adv. *ipſo aſpectu*. Et

Ἀυτοψία, ας, ἡ, *proprius aſpectus*, *oculata fides*: ex ἀυτὸς, et ὄψις, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Ἀυτῷ, dat. ſing. ab ἀυτὸς, *ipſe*: et in nom. dual. ἀυτὼ, *ipſi duo*: ſed ἀυτῶ, gen. Dor. pro ἀυτοῦ, vel ἀυτόθι, *illic*.

Ἀυτῷ, dat. ſing. contr. pro ἑαυτῷ, *ſibi ipſi*.

Ἀυτως, adv. *fruſtrà*, item *ſimilitèr*, pro ὡσαύτως. Th. ἀυτὸς, *ipſe*.

Ἀυφίνα, Æol. pro ἀυχένα. Et

Ἀυχέν', pro ἀυχένα, acc. ſing. ab ἀυχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. Hinc

Ἀυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cervicalis*, *ad cervicem pertinens*.

ΑΥΧΕ'Ω, *jacto me*, *glorior*: f. ήσω, p. ἤυχηκα, quaſi ab ἀυχὴν, *elatâ cervice me jacto*. Hinc

Ἄυχη, ης, ἡ, *jactatio*, *animi elatio*, *gloriatio*.

ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix*, *locus anguſtus*: acc. ſing. ἀυχένα. Indè ἀυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad cervicem pertinens*.

Ἀυχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obſcurus*, *ſqualidus*, *pauper*, *ſiccus*.

ΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſiccitas ex vehementi æſtu*, *ſqualor*, *ſitus*, *pædor*, *illuvies*: quaſi ab ἄυω, *ſicco*, Epentheſi literæ χ.

Ἀυχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æſtuoſus*, *aridus præ æſtu*, *ſordidus*, *ſqualidus*.

ΑΥ'Ω, fut. ἄυσω, per. ἤυκα, *ſicco*, *arefacio*, *accendo*; in quâ ſignificatione etiam cum aſpero, ἅυω. Item ἄυω, et per. Dialyſ. ἀΰω, f. ἀΰσω, p. ἠΰκα, *clamo*, *reſono*, *boo*, *ſplendeo*, *ſlo*. Ab ἄω, *ſpiro*.

Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab*.

Ἀφαγνίζειν, præſ. inf. act. *conſ[ecra]re*, *purificare*, *expiare*, *ſpoliare* ... ἀπὸ, et ἁγνὸς, *purus*, q. v.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio*, ... *tio*, *abſtractio*; Figura Gram[ma]tica, quum principio vocabu[li a]liquid detrahitur. Et

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. ... ἀφαιρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. ... ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. ...

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero*, *detraho*, ... *mo*; *vindico*, *adfero*; *eximo*: ... σω, p. ἀφῄρηκα. a. 1. ind. act. ... φῄρησα. a. 2. ind. act. ἀφ... præſ. ind. paſſ. ἀφαιρέομαι, -οῦ... *auferor*. p. ind. paſſ. ἀφῄρη... vel -ημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀφῃρέ... f. 1. ind. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι. ... ind. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. ... m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, et αἱρέω, ... *pio*. Hinc

Ἀφαίρεμα, vel -ημα, ατος, τὸ, *quod aufertur*, *ablatio*, *ſeparatio*, ... *tractio*.

Ἀφαιρέματα, ων, τὰ, *partes* ... *à victimis auferuntur*.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab [ἀ]φαιρέω, q. v.

Ἄφαιστος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. ... Ion. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcan[us]*.

ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ſpecies legumin[is]*, item oppidum Libyæ.

Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine cono*, ... *criſtâ*: ex α pr. et φαλὸς, *co[nus]* ... *galeæ*.

Ἀφάλλομαι, f. 1. m. ἀφαλοῦμ[αι], p. ind. paſſ. ἀφῆλμαι, *inſilio*, *ſal[io]*, *deſilio*, *reſilio*.

Ἀφαμαρτάνω, *aberro*, *privor*: ... ἀπὸ, et ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσ[ω], p. ἡμάρτηκα. a. 2. ind. act. ἤμαρ[τον], *τον*, ες, ε.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*: 3. ſin[g.] a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρ[τε].

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obſcuritas*, *inc[er]titudo*. Et

Ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, *ob[ſcurus]*, *non manifeſtus*, *incertus*, *i[g]notus*: unde ἀφανῶς, *occultè*, ad[v.] ex α pr. et φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφανίζω, *ab aſpectu removeo*, *toll[o]*, *aufero*, *aboleo*, *obſcuro*, *depravo* ... ίσω. p. ἠφάνικα. præſ. ind. pa[ſſ.] ἀφανίζομαι, *evaneſco*. p. ind. pa[ſſ.] ἠφάνισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἠφανί[σ]θην. f. 1. ind. paſſ. ἀφανισθήσομα[ι]. Ex α pr. et φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, *evaneſcentia*, *exc[i]dium*, *interitus*: ἀφάνισις, εως, ἡ, *aboli[tio]*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Ἄφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non conſpicuus*, *non apparens*, *qui evanuit*.

Ἀφάντως, et ἄφαντον, *obſcurè*, *oc[cultè]*, *clanculùm*; ἀφανῶς, idem. Ex α priv. et φαίνω, *oſtendo*.

Digitized by Google

[illegible], f. -άψω, p. ἀνῆφα, p. [illegible] Ion. ἀνάμμαι, un-[illegible]ἀνημμένος, ſuſpenſus; ſuſpendo, [illegible] applico, admoveo: ab ἀπὸ, et [illegible] necto.

[illegible]ΑΡ, ſtatim, citò, facilè: qu. [illegible] id eſt, ipſo tactu; vel ab [illegible], et φάω, dico: hinc ἀφάρ-[illegible] celerior.

[illegible], pro ἄφαρ, Ion.

[illegible], acc. ſing. ab Ἀφαρεὺς, [illegible], -ιος, ὁ, Aphareus, nom. [illegible] viri.

[illegible], Poët. pro Ἀφαρη-[illegible], οἱ τε Ἀφαρέως παῖδες, filii [illegible].

[illegible]ΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor [illegible] virens.

[illegible], f. -άσω, vel -άξω, p. [illegible], vel -αχα, ſurripio, abripio, [illegible].

[illegible], -ρα, -ρον, celerior, -or, [illegible] compar. ab ἄφαρ, citò, q. v.

[illegible], ας, ἡ, loquendi impoten-[illegible], [illegible], ſtupor, præ quo [illegible] poſſumus: ex α pr. et [illegible] loquor, ſeu φάω, dico. Poëtæ [illegible] ἀφασίη, metri causâ.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, non [illegible]: item incelebris. Et

[illegible], ων, ἁ, pl. num. non cla-[illegible] ex α priv. et φατὸς, dicendus, [illegible] à φημὶ, loquor, ſeu φάω, dico.

[illegible], ineffabiliter, ita ut dici, [illegible] nequeat; AFFATIM, [illegible]: adv. ab ἄφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, [illegible].

[illegible]ΑΥΡΟΣ, -ρα, -ρον, imbecillis, [illegible]: in comp. ἀφαυρότερος, im-[illegible]; ſuperl. ἀφαυρότατος, im-[illegible]: q. ex α intenſ. et φαῦ-[illegible], Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii [illegible], paucus, π in φ mutato, [illegible] robore parvus.

[illegible], fut. αύσω, ſicco, uro, ine-[illegible]. Th. αὔω, ſicco.

[illegible], ω, f. άσω, palpo, contrecto, [illegible], acc. ſing. maſc. ἀφόωντα, [illegible] pro ἀφῶντα ab ἀφή, tactus, [illegible] ab ἅπτομαι, tango, q. v.

Ἀφεγγὴς, ιος, ὁ, ϗ ἡ, obſcurus, cæ-[illegible], lumine carens.

[illegible], ſuffoceris: imprecantis [illegible].

[illegible], ωνος, ὁ, cloaca, latrina; [illegible] et ἕδρα, ſella: ἄφεδρος, ου, [illegible] purgatio mulierum. Sunt [illegible] per ἀφεδρῶνα intelligunt rec-[illegible] inteſtinum.

[illegible], dimiſeritis, Ion. pro ἀφῆ-[illegible] 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, [illegible].

[illegible], dimiſſus, a. 1. part. paſſ. [illegible], vel -είην, ης, η, relic-[illegible] ſim. a. 1. ind. paſſ. ἀφεθῇ, 3. [illegible] a. 1. ſub. paſſ. ἀφεῖναι. a. 1. [illegible] ἀφεθήσομαι, 1. ſing. et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. ind. paſſ. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. non parcè, liberalitèr. Ab

Ἀφειδὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, non parcens, profuſus; rigidus, aſper. Et

Ἀφειδήσαντα, ſecurum, qui non pe-pepercit, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, f. ήσω, p. ηκα, non par-co; contemno, nullam curam habeo: ex α priv. et φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crude-litas, ſeveritas diſciplinæ, profuſio: q. imparſimonia: ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείθην, 1. ſing. et in 3. pl. ἀφεί-θησαν, dimiſſi ſunt, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abſtulit: 3. ſing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο. 3. ſing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum, 1. ſing. perf. ind. paſſ. ab ἀφίημι: perf. part. paſſ. ἀφειμένος. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμεν, omiſimus: volunt eſſe 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφίμεν, ab ἀφῆν, a. 2. ind. act. verbi ἀ-φίημι; ſed ibi ſcribendum ἄφιμεν. Mallem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφί-μεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimiſiſſe: a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, ἕντος, et in f. g. ἀφεῖσα, derelinquens: a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt: ab ἀ-πέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω, teneo, habeo.

Ἀφελγύνω, f. υνῶ, p. υγκα, lædo.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas ora-tionis, cultûs, &c. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαι-ρέω, q. v.

Ἀφελεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. m. et

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, aufertis, Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαιρέω, q. v.

ἈΦΕΛΗ'Σ, ίος, ὁ ϗ ἡ, ſimplex, te-nuis, frugalis.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, 1. ſing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas; idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, ſupra.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, aufero, q. v.

Ἀφελὼν, auferens: a. 2. part. act. ab eod. q. v.

Ἀφελῶς, ſimpliciter, nudè, tenuiter, ſine artis affectatione, adv. ab ἀφε-λὴς, q. v.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, dimiſſio, id quod dimittitur.

Ἀφέμενος, derelinquens, dimittens: nom. ſing. maſ. part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ου, ὁ, vel ἄφνος, εος, τὸ, divitiæ, opes, reditus, propriè unius anni: qu. ἀφ' ἑνὸς, ἔνου, vel ἔνος, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. ſing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίη-μι, q. v.

Ἀφέξω, εις, ει, abſtinebo, f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω, teneo, habeo.

Ἀφέρπω, f. ψω, p. φα, ſubrepo, ſerpendo abeo: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω. f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἄφες, ίτω, 2. et 3. ſing. ſine, re-mitte, -ito; ἄφετε, 2. pl. a. 2. im-perat. act. ab ἀφίημι, ſino, q. v.

Ἄφεσις, ιος, ἡ, remiſſio, debiti, v. g. delicti, pœnæ, dimiſſio uxoris, &c. Ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, Poëtico more, pro ἀφι-σταίη, 3. ſing. præſ. opt. act. ab ἀφίσημι, pro ἀφίσημι, diſcedo.

Ἀφεσταίην, dimitterem: Poët. pro ἀφισταίην, 1. ſing. præſ. opt. act. ab ἀφίσημι.

Ἀφεστᾶσι, ceſſant, 3. pl. præſ. ind. act. pro ἱστᾶσι, ab ἵσημι, nam ali-quando per ε reduplicatur, undè eſt ἵσαμεν, et opt. ἱσταίην, &c. Vel ἀφίσασι, per Syncop. pro ἀ-φεστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵσημι, ſto.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεσ-τήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίσημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. dimiſſæ. Sunt qui τὸ ἀφεῖναι vertant in altum vela dare. Ste-phan. dicit Ἀφέτας, eſſe πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite: 2. pl. a. 2. im-perat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, dimittendum eſt, adv. po-ſitivum.

Ἄφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus, liber, abſolutus: item ſacer; item expo-ſitus, proſtitutus, rejectaneus; ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ, et ἵημι, mit-to.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, de-coquo: et indè ἀφέψημα, ατ

Digitized by Google

decoctum, et ἄφεψις, εως, ἡ, *decoctio*: ex ἀπὸ, et ἕψω, *coquo*.

'Αφέωκα, *remiſi*, Att. pro ἀφεῖκα, 1. ſing. perf. ind. act. et

'Αφέωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

'Αφεώρα, *proſpectabat*: Att. pro ἀφώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

'Αφὴ, ῆς, ἡ, *commiſſura*; item *tactus*; *ictus*; *plaga*; *accenſio*, *incenſio*: à præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

'Αφηγέομαι, -ῦμαι, f. -ήσομαι, p. -ημαι, *duco*, *dux ſum*, *impero*: part. præſ. med. ἀφηγούμενος, *ducens*; *dux*, *princeps*: item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ, et ἡγέομαι, *dux ſum*.

'Αφήγησις, εως, ἡ, *narratio*, *memoria*: et idem quod

'Αφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. ind. paſſ. præced. verbi.

'Αφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. act. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

"Αφήλατο, *deſiliit*: 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

'Αφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*: a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

'Αφημμένος, ε, ὁ, *ſuſpenſus*, *pendens*: perf. par. paſſ. ab ἀφάπτω, præt. ind. paſſ. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

* 'Αφηνιάζω, f. άσω, p. ακα, *habenas detrecto, et excutio*; *contumax ſum, non pareo*.

'Αφῃρούμην, -ῦμην, -έυ, -ῦ, -εῖτο, εῖτο, *auferebam*: imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -ῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio*.

'Αφῃρέθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

'Αφήτορος, gen. ſing. ab

'Αφήτωρ, ορος, ὁ, *emiſſor*, *jaculator*; Epith. *Apollinis*, *vaticinator*, *ab emittendis oraculis*: ex ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

"ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris ſuperficie*; item, *in ore uteri*.

'Αφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas*: ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

"Αφθαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis*: ab α negat. vel priv. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *ſine*, et φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

'Αφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*, &c.

"Αφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἅπτω, *accendo*.

"Αφθιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθείω, *corrumpo*.

'Αφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

"Αφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non vocalis*, *mutus*: ex α pr. et φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: p. ind. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος, *ſonus*.

'Αφθόνατος, ω, ὁ, Dor. pro

'Αφθόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ carens*, *invidiæ non obnoxius*: ex α pr. et φθόνος, *invidia*. Hinc

'Αφθονέστερος, ε, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ε, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius*.

'Αφθονία, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item *invidiæ carentia*.

"Αφθονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ carens*, *copioſus*. Hinc ἀφθόνως, adv. *ſine invidiâ*, *copioſè*, *affatim*. ex α priv. et φθόνος, ε, ὁ, *invidia*.

* "Αφθορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*, *impollutus*, *impubes*, *imberbis*.

'ΑΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ*.

'Αφιᾶσι, *dimittunt*, *abſolvunt judicio*: 3. pl. præſ. ind. act. pro ἀφιεῖσι, et Ion. ἀφίιασι, verbi ἀφίημι.

'Αφῖγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*.

"Αφίδρυμα, ατος, τὸ, *ſtatua*, *dedicatio*, *ſimulacrum*, *delubrum*, *effigies*. ex ἀπὸ, et ἱδρύω, *ſtabilio*.

'Αφίεθι, -ίετω, *remitte*, -*ito*, 2. et 3. ſing. præſ. imperat. act. ab ἀφίημι.

'Αφίει, *dimittebat*: 3. perf. ſing. imperf. vel præſ. ind. act. pro ἀφίη, q. ab ἀφιέω, εις, ει, priuſquam tranſit in μι, conjug. ſecund. Et

'Αφιεὶς, έντος, præſ. part. act. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

'Αφίημι, *dimitto*, *repudio*, *omitto*, *permitto*, *ſino*, *emitto*, *pro-con-jicio*, *remitto*, *relinquo*. ἀφιετε, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι, præſ. inf. act. f. ἀφήσω. a. 1. ind. act. ἀφῆκα. a. 2. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. act. ἄφες, έτω, et 2. pl. ἄφετε, a. 2. ſub. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. ἀφεὶς, έντος, præſ. ind. paſſ. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor*. p. ind. paſſ. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται. a. 1. ind. paſſ. ἀφέθην, -ήθην, vel -είθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. ind. paſſ. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

'Αφίκετο, *rediit*: 3. ſing. a. 2. ind. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*.

'Αφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

'Αφίκευ, Dor. pro ἀφίκε, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικν[...] *pervenio*. Sic ἀφικνεῦ, Dor[...] Æol. pro ἀφικνοῦ, 2. ſing. p[...] imperat. med. vel paſſ.

'Αφίκηαι, *adveneris*: Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. ſing[...] 2. ſub. m. ab

'Αφικνέομαι, -ῦμαι, *pervenio*[...] *venio*, *aſſequor*, ſc. *curſu*, [...] *quacunque*, *ſimilitudine*, &c. [...] gen. pl. præſ. part. med. ἀφ[...] μένων. præſ. inf. med. ἀφικνε[...] f. 1. m. ἀφίξομαι. p. paſſ. ἀφῖγ[...] a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ε, [...] 2. ſub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. [...] inf. med. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέ[...] *venio*.

'Αφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub[...] ἀφικόμενος, a. 2. part. m. [...] φικνέομαι.

'Αφιλάγαθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minim*[...] *mans bonos*: ex α pr. φίλος, [...] γαθός, *bonus*.

'Αφιλάνθρωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ind*[...] *inhumanus*: -πία, -*itas*, -[...] -*maniter*: ab α pr. φίλος, et ἄ[...] πος.

'Αφιλάργυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *alien*[...] *avaritiâ*: ex α pr. φίλος, et ἄ[...] ρος, *argentum*.

'Αφιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab* [...] *citiâ*, *amicis carens*: ex α pr. et [...] λος, *amicus*.

'Αφιλότιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè* [...] *bitioſus*; cum meliori, tum [...] riori, ſenſu: ab α pr. et φιλ[...] μος, *ambitioſus*; quod à φιλ[...] τιμὴ, à τίω, *honoro*.

'Αφιξις, εως, ἡ, *adventus*, *acc*[...] *diſceſſus*, *profectio*: ab ἀφικ[...] q. v.

'Αφίξομαι, f. 1. ind. m. verb[...] φικνέομαι, q. v.

'Αφίπταμαι, *avolo*: f. 1. m. [...] μαι. a. 2. ind. act. ἀπέπτην. a[...] ind. m. ἀπεπτάμην vel -ό[...] 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. [...] ταμαι, ſeu πτάω, *volo*, -*as*.

'Αφίστημι, *ſejungo*, *amoveo*; [...] *deſero*, *deſiſto*; *recedo*, *diſcedo*, [...] *cio*; *abduco*, *deduco*; item [...] *diſtare*; in med. *rependo*, in [...] voce, *disjungi*, *avelli*: Hom. N. 745. fut. ἀποστήσω. præt. [...] τακα. a. 2. ind. act. ἀπέστην. [...] imperat. act. ἀπόστηθι, ήτω. [...] 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub. act. [...] ποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. act. ἀπ[...] ναι. a. 2. part. act. ἀποστὰς, [...] præſ. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, [...] et in 3. pl. ἀφίστανται, *d*[...] præſ. imperat. m. ἀφίστασο. [...] ind. m. ἀποστήσομαι *diſcedam*. [...] ἀπὸ, et ἵστημι, *ſto*.

'Αφῖχθαι, *deveniſſe*: perf. inf. [...] à perf. ind. paſſ. ἀφῖγμαι, a[...] φικνέομαι, *pervenio*, &c. q. v.

Digitized by Google

Ἄφλαστον, ου, τὸ, *ſumma pars* et *mucronatum puppis*; ex α pr. et *θλαστὸς, qui contundi facilè nequit.*

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitas, ineptitudo.* Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non uſtulatus, qui inflammari nequit.* Ab α pr. et φλογιστὸς, quod à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, ξω, *flammo*.

Ἀφλοισμὸς, ου, ὁ, idem quod ἀφρὸς, ου, ὁ, *ſpuma*; mutato ρ in λ, et Pleonaſm. τοῦ ι.

Ἀφνειὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *dives*; (comp. ἀφνειότερος, *ditior*; ſuper. -ειότατος, *ditiſſimus*.) Poët. pro ἀφνεὸς, comp. ἄφενος. Th. ἄφενος, *divitiæ*.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. ſingul. ab ἀφνειὸς, q. v.

Ἄφνω, adv. *repentè*, *ſubitò*, *protinus*; per Sync. τοῦ α, et Apoc. τοῦ ς, pro ἀφανῶς. Ex α pr. et φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφοβία, ας, ἡ, *ſecuritas*: et

Ἄφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *metum non admittens*, *intrepidus*: Et inde

Ἀφόβως, *intrepidè*, *ſine metu*: ex α pr. et φόβος, *metus*; quod à p. med. πέφοβα, verbi φίβομαι, *timeo*, vel φοβέω, *terreo*, *timeo*.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*:

Ἀφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina*: ab Ἀφοδεύω, f. εύσω. p. ἀφοδεύκα, *exeo*, *cacumi*, *alvum exonero*.

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v.

Ἄφοδος, ου, ἡ, *diſceſſus*, *digreſſus*, *abitus*; item *ſeceſſio ad exonerandum alvum*; *latrina*, *ſtercus*, *excrementum*: ab ἀπὸ, et ὁδὸς, *via*.

Ἀφομοιόω, -ῶ, *ſimilem reddo*, *aſſimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα, p. ind. paſſ. ἀφωμοίωμαι, part. perf. paſſ. ἀφωμοιωμένος, *aſſimilatus*: ab ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, -ὴ, ὸν, idem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, p. ικα, *armis ſpolio*; med. vel paſſ. *arma exuo*, et abſolut. Hinc ἀφωπλίζοντο, *exuerunt*: 3. pl. imperf. med. paſſ. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, *arma*.

Ἀφοράω, -ῶ, *intueor*, *reſpicio*, *adſpicio*: f. άσω. p. ἀφεώρακα, et Attic. ἀφεόρακα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video*.

Ἀφόρδιον, ου, τὸ, pro ἀφόδιον, ου, τὸ, ρ inſerto metri ergò, *excrementum*: ex ἀπὸ, et ὁδὸς, *via*.

Ἀφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis*, verbale: ex α pr. et φορητὸς, *fero*, *gero*. Th. φέρω, *fero*.

Ἀφορία, ας, ἡ, *ſterilitas*, *frugum*, *penuria*.

Ἀφοριεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. Att. ab

Ἀφορίζω, *ſeparo*, *ſegrego*, *diſtinguo*; *finio*, *termino*; *deligo*, *deſigno*; *excommunico*, *repudio*, &c. imperf. ind. act. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, et Att. ἀφοριῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ind. act. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, ίσατω. a. 1. ſub. act. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. ind. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον. *ſeparatus*. a. 1. ind. paſſ. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*, *finis*.

Ἀφορισμένος, perſ. part. paſſ. Ion. ab ἀφορίζω, *ſeparo*.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *ſuis terminis deſcriptum*, *et ab aliis ſeparatum*. Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio*, *diſtinctio*, *ſeparatio*; *brevis ſententia*: ἀφορισμοὶ, ων, οἱ, *breves ſententiæ*: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφορίζω, q. v.

Ἀφορμὴ, ης, ἡ, *impetus*, *perfugium*, *auxilium*; *occaſio*, *opportunitas*; *pecunia ad peculiarem uſum deſtinata*: ex ἀπὸ, et ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, f. ήσω, *ex aliquo loco me proripio*, *proficiſcor*: ex ἀπὸ, et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à tributo*.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *expio*, *conſecro*, *devoveo*; *juſta facio*, *abominor*; *perfunctoriè ago*, *unde eſt*, *leviter defungor*, *velut auſpicandi tantùm causâ*; *deprecor recuſo*, &c. ab ἀπὸ et ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. ind. paſſ. præced. verbi.

Ἀφ' ὃ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore*.

Ἄφου, 2. ſing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφεσο, et hoc Ion. pro ἀφίεσο, *libera*, ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφῦ, pro ἀπέστηθι, ἀφίστασο, ἀπελθέτω.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. contr. ab ἀφάω, *palpo*, *contrecto*: quod ab ἀφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφραδέοντι, *inſcienti*: dat. ſing. præſ. part. act. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconſultè ago*; vel *ſtultè loquor*, *inſanio*: quod ex α pr. et φραδὴς, *prudens*, *intelligens*, *conſultus*. Th. φράζω, *dico*, *intelligo*.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temerarius*, *inconſultus*. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia*, *inopia conſilii*; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις, ex α pr. et φραδὴς, *prudens*.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *inſanio*, *deſipio*, *amens ſum*: præſ. part. act. ἀφραίνων. Ex α pr. et φρὴν, *mens*.

Ἄφραστος, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*, *non dictus*, vel *non dicendus*; item *inexſpectatus*, *improviſus*; *occultus*: ἐς τὸ ἀφραστότατον, ſubaudi χωρίον, *in occultiſſimo loco*: ex α pr. et φράζω, *dico*.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui eſt extra tribum*; item *oſor*, vel *inimicus*, *civilis ſocietatis*: ex α pr. et φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*, q. à φρατρία, *curia*, *tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *ſpumo*, *ſpumam excito*: f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, *ex ſpumâ prognata*; et Ἀφρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſpumâ prognatus*. Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *ſpuma*, et γένος, quod à γίνομαι, *naſcor*.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, *venereus*, *libidinoſus*. Et

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ιος, ια, ιον, idem. Ab

ΑΦΡΟΔΙ´ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφροῦ, i. e. *ſpumâ*, dicitur genita.

* Ἀφροδισιακαὶ ἡδοναὶ, *voluptates venereæ*.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſpumicomus*: ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, f. ήσω, p. ηκα, *non ſapio*, *amens ſum*, ἀφρονέοντας, acc. pl. maſc. part. præſ. act. ex α pr. et φρὴν, *mens*.

Ἀφροντιστέω, τῶ, f. ήσω, p. ηκα, *non curo*, *negligo*: et

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*, et

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curis vacuus*, *ſecurus*; *curis abundans*: ab α pr. vel intenſ. et φροντίζω, *curo*.

Ἀφρόνως, adv. *inſipientèr*, *incautè*.

ΑΦΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *ſpuma*, *ſaliva*.

Ἄφρασι, *inſipientibus*, dat. pl. ab ἄφρων, *inſipiens*.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia*, *imprudentia*: ex α pr. et φρὴν, *mens*, q. v.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inſipiens*, *ſtultus*, *imprudens*: ab eod. q. v.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piſcis*: qui ἐξ ἀφροῦ, naſcitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hebes*, *ineptus*, *rudis*. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium*, *natura ad aliquid inepta*: ab α pr. et φυὴ, *natura*; quod à φύω, vid.

Ἀφυκτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit*, *inevitabilis*, *neceſſarius*; ex α pr. et φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *ſine fugæ ſpe*, *inevitabiliter*.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non obſervans*, *ſecurus*, *incautus*: item *non obſervatus*, *incuſtoditus*. Et

Digitized by Google

'Αφυλάκτως, *incautè*, *incuſtoditè*, adv. ab α pr. et 3. perſ. ſing. præterit. ind. paſſ. verbi φυλάσσω, vel -άττω, *cuſtodio*.

"Αφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: 1. ſing. f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω, *haurio*. Th. ἀφύω, idem.

'Αφυπνόω, *ſopior*, *obdormiſco*: f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα. neut. ab ἀπὸ, et ὕπνος, *ſomnus*.

'Αφυσγετὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hauſtus*, *depromptus*: ab ἀφύω, *haurio*.

'Αφύσσαι, Poët. pro ἀφῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀφύω, *haurio*, id. qu.

'Αφύσσω, *haurio*, *hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύξειν. p. χα.

'Αφυστερέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *defraudo*.

'ΑΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, *haurio*, *hauriendo promo*, *exhaurio*. 'Αφύσσω, idem, q. v.

'Αφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ȣ̃, ſubaudi χρόνȣ, *ex quo* ſc. *tempore*.

'Αφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.

Αφ' ὧτε, ſc. χρόνω, Dor. pro ἀφ' ȣ̃ χρόνȣ, *ex quo*.

'Αφωμοιωμένος, *aſſimilatus*: perf. par. paſſ. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *aſſimilo*: ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *ſimilis*: Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

'Αφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *privatus facultate edendi vocem*, *mutus*: ex α pr. et φωνὴ, *vox*, *ſonus*.

'Αφώριζον, ες, ε, imperf. ind. act. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *ſeparo*: ex ἀπὸ, et ὅρος, *terminus*.

'Αφῶσιν, *dimiſerint*: 3. pl. a. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι, q. v.

'Αχαζ, ὁ, *Achaz*, nom. viri, indecl.

"Αχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος, *dolor*.

'Αχαΐδα, acc. ſing. ab 'Αχαΐς, -ΐδος, *Achaia*; hinc

'Αχαϊκὸς, ἡ, ὸν, *Achaicus*, Græcus.

'Αχαϊὰς, άδος, nom. propr.

'Αχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. 'Αχαιΐδες.

"Αχαιοὶ, *Achivi*, nom. pl. in acc. pl. 'Αχαιȣ́ς. Ab 'Αχαΐα, *Græcia*, q. v.

'Αχαΐναι, οἱ ϗ αἱ, *cervi*, ab Achaineâ urbe, Oppian.

'Αχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *effrænatus*: ex α pr. et χαλινὸς, *frænum*.

'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus menſuræ frumentariæ apud Perſas*, aut *ciſta frumentaria*: fortè ab

'Αχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non hians*, *unde*, *mutus*, *ob defectum virium*, vel *animi*, *qui hiſcere non poteſt*, *ſilentio defixus*. Ab α pr. et χαίνω, *hiſco*. At α intenſ. *valdè hians*, *vaſtum hiatum habens*, *unde et*, *non tectus*, *de ædificio*; *vaſtus*, *immenſus*.

'Αχαρι, *injucundum*, n. g. ab

'Αχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, *ingratus*, *injucundus*, *inſulſus*, *moleſtus*; *triſtis*, *durus*, *acerbus*; *officii immemor*: ex α pr. et χάρις, *gratia*.

'Αχαριστέομαι, -ȣ̃μαι, *debitam gratiam non accipio*, *ingratum aliquem experior*, in paſſ. 'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, *ingratus ſum*, *gratiam non reſpondo*; *non obſequor*.

'Αχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo*. Et

'Αχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ingratus*: ab α pr. et 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratiſicor*, quod à χάρις, *gratia*.

'Αχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος, q. v.

'ΑΧΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ ſic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ ſocii.

'Αχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, *reſonabat*: 3. ſing. imperf. ind. act. ab ἤχεον, -ȣν, εις, ειε, ει, -ει ab ἠχέω. Th. ἦχος, *ſonus*: ſed

'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. vel 2. ſing. præſ. imper. act.

'Αχειρεῖς, *ſine manibus*: nom. pl. ab

'Αχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manu ſeu manibus carens*, *mancus*: ἄχειρος, id. ut et ἄχειρ. Th. χεὶρ, *manus*.

'Αχειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non manu vel manibus factus*, *non humano ſtructus artificio*: ex α pr. χεὶρ, *manus*, et ποιητὸς, *factus*. Th. ποιέω, *facio*.

'Αχέουσα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχεῦσ'.

'Αχεῦσ', pro ἀχεῦσα, *dolens*: præſ. part. act. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, *dolor*.

"ΑΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, *ſpina quædam*.

'ΑΧΕΡΩΙ'Σ, ΐδος, ἡ, *populus alba*: q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

'Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic eſt ἄχεος, ῥόος, *doloris fluvius*.

'Αχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχοῦσιν, *reſonant*, *modulantur*: 3. pl. præſ. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος, *ſonus*.

'Αχεύω, f. εύσω, idem quod

'Αχέω, f. ήσω, p. ηκα, p. paſſ. ημαι, *doleo*, *ægrè fero*. Th. ἄχος, *dolor*. Eſtque

'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, *reſono*. Th. ἦχος, *ſonus*.

'Αχέων, præſ. part. act. ab ἀχέω, *doleo*.

'Αχὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, *pauper*, *mendicus*: ex α pr. et ἔχω, *quod nihil habet*; vel ab α intenſ. et χάω, χαίνω, *hiſco*, *ut ſit valdè* ... *admodum famelicus*, Etym. Hinc

* 'Αχηνία, ας, ἡ, *paupertas*, ... *citas*.

'Αχθεὶς, *ductus*: a. 1. part. p... ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. p... ἀχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ... *duco*.

'Αχθεσαι, *feres moleſte*: Att. ... ἀχθέσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. m. a...

"Αχθομαι, *ingravo ſub pondere*, ... *vor*, *ægrè fero*, *ſuccenſeo*: cum ... f. 1. m. ἔσομαι, et ήσομαι, p. ... ἤχθημαι, ab obſoleto ἀχθ... Th. ἄχθος, *pondus*, *dolor*.

'Αχθόμεθα, 1. pl. præſ. ind... ἄχθονται, 3. pl. præſ. ind. pa... verbi ἄχθομαι, quod ab

"Αχθος, εος, τὸ, *pondus*, *onus*, ... *cina*, *dolor gravis*, *moleſtia*: ... ἄχθομαι, *gravor*, ἐπαχθής, ... *ſus*, &c.

'Αχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, ... *onus ſuſtineo*, et

'Αχθοφόρος, ȣ, ὁ, *qui ſarcinas* ... *nera fert*, *bajulus*, *ſarcinarius* ... ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, et φέρω, ...

'Αχὶ vel "Αχι, *facilè*, adv.

'Αχι, *ubi*: Dor. pro ᾗ, vel ...

'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, acc... Ion. et Poët. ab 'Αχιλλεύς, ... *Achilles*.

'Αχιλλεὺς, έως, έος, et Att. ... *Achilles*: hinc 'Αχιλλῆϊ...

"Αχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui* ... *lænâ*, vel *veſte*: ὁ ἄνευ χ... ων.

"Αχλυόεις, όεσσα, όεν, ... *τντος*, *caliginoſus*: ab

'ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *caligo*, ... *nebula*, *oculorum caligatio*, ... Hine

'Αχλύω, f. ύσω, p. υκα, ... *bror*: unde veriſimile An... CLOUD.

"ΑΧΝΑ, ſive ἄχνη, ης, ἡ, ... *acus*: *fumus*, *fuligo*, *ſpuma*, ... *tenuiſſima et minima pars* ... *rei*.

"Αχνυμαι, *doleo*: f. ύσο... ἤχνυμαι. Th. ἄχος.

'Αχνύμενος, præſ. part. m...

'Αχοῖ, dat. Dor. pro ἠχ... Λατοῖ pro Λατοῖ.) ab ἠχὼ ... ἡ, *Echo*. Th. ἦχος, *ſonus*.

"Αχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bile*, ſeu ... *rens*: item *bilem abigens*: ... et χολὴ, *bilis*.

'Αχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſine ch*... ex α pr. et χορὸς, *chorus*.

'ΑΧΟΣ, εος, τὸ, *mæror*, *dolo*... *titia*: Angl. ACHE, et inde...

'Αχραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impollut*... *maculatus*, *purus*, *intactus*: ... pr. et χραίνω, *coloro*. Th. ...

'ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, *pyrus ſi*... *fructus pyri ſilveſtris*.

Digitized by Google

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, e; ineptus*: et hinc

Ἀχρείως, adv. *turpiter*: ex α pr. et χρεία, *utilitas*.

Ἀχρειότης, ητος, ἡ, *inutilitas*.

Ἀχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo*; f. ώσω, p. ἠχρείωκα. præſ. ind. paſſ. ἀχρειόομαι, *inutilis fio*: p. ind. paſſ. ἠχρείωμαι a. 1. ind. paſſ. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod.

Ἀχρῆος, pro ἀχρεῖος, Poët. ſac. Davyd.

Ἀχρήιος, idem quod ἀχρεῖος, quod vide.

Ἀχρήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt ſine pecuniis, inops*: ex α pr. et χρήματα, *opes*.

Ἄχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inutilis, e, incommodus, infauſtus; improbus; qui oraculum non conſuluit*, vel *ab eo non tulit reſponſum*: dat. pl. ἀχρήστοισι ex α pr. et χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis, e*. Th. χράομαι, *utor*.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *uſque, donec*: cum gen. item *intrà, quoad*. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum*.

ἈΧΥΡΟ'Ν, ου, τὸ, *palea, acus, ſtramentum, ſiſtuca; folliculus tritici*.

Ἀχυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *paleis ſterno*.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum*.

Ἀχὼ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo*.

ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, ſordes capitis*.

ἌΨ, adv. *retro, retrorſum; rurſus, iterum*: ἂψ ἰέναι, *regredi*.

Ἅψαι, *tetigiſti*, Ion. pro ἧψαι, et hinc Dor. pro ἅψαι, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἅψαιο 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango*: f. 1. m. ἅψομαι a. 1. ind. m. ἡψάμην, ω, ατο p. paſſ. ἧμμαι.

Ἅψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi

Ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit*: ex α pr. et ψαύω, *tango*. Th. ψάω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreprehenſus*: ex α pr. et ψέγω, *vitupero*.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mentiri neſcius, verus*: in acc. ſing. ἀψευδέα

Ἀψευδέως, ἀψευδῶς, *citra mendacium, vere*: ex α pr. et ψεύδω, *decipio, mentior*.

Ἄψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mentitus, non fallax*: ab eod. Th.

Ἀψῖδες, nom. pl. vide in ἄψις, *fornix*.

Ἀψίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *faſtidioſus*: ἀπὸ τῆς ἄψεως, ſatietatem habet, quod à κορέω, *ſatio*.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἄψις, ιδος, ἡ, *tactum*. Sed ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rotâ*: in nom. pl. ἀψῖδες, dat. pl. ἀψῖσιν ex ἅπτω, *connecto*.

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, *abſinthium, herba amara*. Angl. WORMWOOD.

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἅψις, εως, ἡ, *connexio, tactus*: vid. ἅπτομαι, *tango*. Ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *teſtudo, circulus, arcus, fornix, rotæ curvatura*: vid. ἅπτω, *necto*.

Ἄψοῤῥος, et ἀψόῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reciprocus, retrogradus, refluens*: ex ἄψ, *retrò*, et ῥόος, *fluxus*: q. à ῥέω, *fluo*. p. ind. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animâ carens, inanimus; timidus, ignavus*: ex α pr. et ψυχὴ, *anima*.

ἌΩ, ἀέω, ἄιω, et ἄημι, *flo, ſpiro*: f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, ſpiritus*: ἀήτης, *ventus*, &c.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠὼς, *aurora*, Dor. ἀὼς.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, *non cuſtodio, negligo*.

Ἀωρὶ, adv. *intempeſtivè*: ex α pr. et ὥρα, *tempus, hora*.

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempeſtivitas, immaturitas*: ab

Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempeſtivus, indecens; difficilis cuſtoditu, negligens*. Ex α pr. et ὥρα, *tempus*, vel ὤρα, *cura*, vel ὦρος, *cuſtos*.

Ἄωρτο, *pependerat*: per Sync. et Ion. pro ἀώρητο, vel ἠώρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi αἰωρέω, *ſurſum tollo*. Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, vel ἦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*; α pro η, et Pleonaſmo τῦ ω.

Ἀὼς, ἀόος, ἀῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora*.

Ἀωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *flores decerpo, carpo, ut ſomnum*. Ab

ἌΩΤΟΣ, ου, ὁ, et ἄωτον, ου, τὸ, *flos: præſtantiſſimum quodque in omni re, lana*. Eſt et

Ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auribus carens*: ex α pr. et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*.

Β.

B, Secunda litera, dicitur *Beta*. In numeris eſt *binarius*. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut βιλίππη pro φιλίππη. aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ˜, vocula eorum, qui ſe mutuò inclamant: ut et vocula riſûs, qu. à βοάω.

Βᾶ et βάθι, *incede*, Dor. et per Apoc. pro βῆθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. ab ἵζω, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo*.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus*: apud Sidonios *primitùs*. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldæi *Bel* idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, *radix herbæ cujuſdam mirabilis*.

Βάβα, *vox inarticulata*.

Βαβάζω, f. άσω, vel ξω, p. ακα, vel χα, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βάζω, *loquor*.

ΒΑΒΑΙ', *papæ*, admirantis adv. vel παπαί. hinc Angl. BABE et BABY.

Βαβάλιον, ου, τὸ, *cunabula, -orum*.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, *cunæ*; à præc. in illis enim infantes, βαβάζουσι, *vagiunt*.

Βάβαλον, ου, τὸ, αἰδοῖον, *ſortunca, porta; pudenda*.

Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus, nugator, vanus, impudens*. Th. βάζω, *loquor*.

Βαβράζειν, præſ. inſ. act. *contentè clamare*, ut Cicadæ cantant; q. à βάζω, *loquor*.

Βάβρηξ, ηκος, ἡ, *gingiva*.

Βαβυλὼν, ῶνος, nom. urbis. Heb. *confuſio*.

Βαδδὶν, *linea, veſtes linteæ ſacerdotales*; à בדים, plur. מי, בד, *linum*.

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu*, adv. à βαίνω, *eo*.

Βαδίζω, *vado, eo*, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. act. à βαδίζω, ξ pro σ.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingreſſio, -ſus*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *greſſus, inceſſus*: et

Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέον, Att. pro βαδιστέον, *eundum eſt*.

Βαδιστὴς, ῦ, ὁ, *curſor*.

Βαδιστικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *qui ambulare poteſt*: et

Βάδος, ου, ὁ, *greſſus, iter*. Omnia à βαίνω, *eo*.

ΒΑ'ΖΩ, *loquor, dico, vaticinor*; f. σω, et ξω. p. βέβαχα.

Βαθέην, Ion. pro βαθεῖαν, acc. ſing. fœm. à βαθὺς, εῖα, ὺ.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. contr. à βαθὺς, βαθεῖα, βαθὺ, et Ion. -έϊ, dat. ſing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. -ης. Hinc

Βάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ος, -α, -ον, *profundus, altus*.

Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter*.

Βάθιον, comp. pro βαθύτερος, *profundior*: et

Βάθιστος, ſuperl. pro βαθύτατος, *profundiſſimus*, τῦ βαθὺς, *profundus*.

Digitized by Google

Βαθμηδὸν, *gradatim*: adv. et

Βαθμὶς, ἶδος, ἡ, *gradus, baſis*; et

Βαθμὸς, ῦ, ὁ, *gradus, limen*; *gradus dignitatis, ſtatio pœnitentium.* Th. βαίνω, *eo, vado, gradior.*

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, gurges, cavitas, locus intimus*; *fundus.*

Βάθρον, ῦ, τὸ, *gradus, ſcala, baſis*; *ſcamnum, ſubſellium*: à βαίνω, *eo.*

Βαθύγλωσσος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *eloquens*: ex βαθὺς, et γλῶσσα, *lingua.*

Βαθυδίνης, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vortices profundos babens*; ex βαθὺς; (quod à βάθος,) et δίνη, *aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *glorioſiſſimus, celeberrimus*: qu. βαθεῖαν, ἤγυν μέγιστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *latè*, vel *profundè, cinctus*: ex βαθὺς, et ζώνη, *zona, cingulum.*

Βαθύκληρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet*: ex βαθὺς, et κλῆρος, *hæreditas.*

Βαθύκολπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *profundum ſinum habens, magnos ſinus habens, de veſte*: qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρήμνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ βαθεῖς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Βαθυκρηπὶς, ἶδος, ἡ, *profundum fundamentum habens*: ex βαθὺς, et κρηπὶς, *fundamentum.*

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *habens undas profundas*: ex βαθὺς, et κῦμα, *unda.*

Βαθύλειμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *læta paſcua habens*: ex βαθὺς, et λειμὼν, *pratum.*

Βαθύμαλλος, ῦ, ὁ, *qui profundam, denſamque lanam habet, villoſus*: Th. μαλλὸς, *lana promiſſa, villus.*

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ῦ, ὁ, *qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus*, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τῦτ' ἐςι βυλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundum*, acc. ſing. maſc. et

Βάθυνος, ῦ, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio*: à

Βαθύνω, *excavo*: f. υνῶ. p. υγκα. p. paſſ. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Omnia à βάθος, *profunditas.*

Βαθυπέδιος, ἰα, ον, vel ος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui profundum campum ſeu planitiem habet.* Ac proindè *ferax*; ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλέυτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et βαθύπλυτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *prædives, opulentus.* Th. πλῦτος, *divitiæ, Plutus.*

Βαθυπόλεμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet*: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

* Βαθύπρωροι, ων, αἱ, ſcil. νῆες, *profundæ naves.*

* Βαθυπώγων, ὁ, ſc. ἀνὴρ, *vir prolixa barbâ.*

Βαθυῤῥείταο, gen. ſing. Æol. pro βαθυῤῥείτυ, à

Βαθυῤῥείτης, ῦ, ὁ, *profundè fluens*: ex βαθὺς, et ῥέω, *fluo.*

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas*: et

Βαθύῤῥιζος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *altas radices habens, altè radicatus*: ex βαθὺς, et ῥίζα, *radix, ſtirps.*

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um, altus, longus et extremus*; *craſſus, plenus*; *denſus, gravis, promiſſus*; *ingens, amplus*: in gen. ſing. βαθέος, εῖας, ἐος, dat. ſing. βαθεῖ, εῖ, in comp.

Βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. ſuperl. βαθύτατος et βάθιςος. Th. βάθος, *profunditas.*

Βαθύσκιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *umbroſus*: ex βαθὺς, et σκιὰ, *umbra.*

Βαθύστερνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *profundum habens pectus*: ὁ βαθὺ σέρνον, ἤτοι σῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *altè*, vel *molliter, ſtratus*: ex βαθὺς, et στρώννυμι, *ſterno.*

Βαθύσχοινος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *profundos habens juncos, junciis obſitus, juncoſus*: à βαθὺς, et σχοῖνος, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus.*

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, prudens, profundâ mente præditus*; ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *profundè ſonans, ſonorus*; *cui vox eſt gravis.*

Βαθυχαίτης, ῦ, ὁ, *qui denſam habet cæſariem*: ex βαθὺς, et χαίτη, *coma, cæſaries.*

Βαθύχειλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *profunda habens labia*: ex βαθὺς, et χεῖλος, *labium.*

Βαῖεν, per Syncop. et Ion. pro βαίησαν, *iverint*: 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην à βαίνω, ſeu potius, βῆμι; εω; q. v.

Βαῖνε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. *ibat*: ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, è *palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. βαῖς.

ΒΑΙ'ΝΩ, et βῆμι, intranſitivè, *eo, vado, gradior, incedo*; *abeo*; *coëo, ineo, de animalibus*: f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα. a. 2. ind. act. ἔβην. a. 2. imperat. act. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι. a. 2. opt. act. βαίην. a. 2. part. act. βὰς. perf. ind. paſſ. βέβημαι, βέβαμαι, et βέβασμαι.

Βαίη, vide in βαῖς, infrà.

Βαιὸν, *paulisper, parum*: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ὸς, ὰ, ὸν, *parvus, modicus, unus, paucus.*

Βαϊοφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *palmifer*; *ſolemnitas olivarum.*

ΒΑΙ'Σ, ἡ, ſeu βαῖον, ῦ, τὸ, ra[...] propriè *palmæ*; παρὰ τὸ βία[...] λεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, ſeu βαίτη, ης, ἡ, pel[...] *indumentum ex pellibus conſutis*, [...] *ſtis pellicea, et paſtoralis*; *membra[...]* *in quâ ſcribitur*: et βαίτη, D[...] pro διφθερὰ, q. v.

ΒΑΙΩ'Ν, ὄνος, ὁ, *piſcis quidam* [...] *bio ſimilis*: quod à βαιὸς, qui p[...] vi pretii. item *menſura apud Al[...] andrinos*, Heſych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, *ſemen rapha[...]* id eſt, *braſſica.*

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ῦ, ὁ, *magnus quide[...]* *ſed ſtultus, et mulieroſus*: item [...] *nuchus, exſectus, eviratus.*

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, ſeu βάκχαρις, [...] ἡ, *baccar, herba odorata.*

ΒΑ'ΚΤΥΡΙΑ, ας, ἡ, *baculus, ſcip[...]* item

Βακτήριον, ῦ, τὸ, et

Βάκτρον, ῦ, τὸ, idem qu. à βα[...] *eo*, vel *ire facio.*

Βακχεῖον, ῦ, τὸ, *templum Bacch[...]* et

Βακχεῖος, ῦ, ὁ, *Bacchius, pes P[...] ticus ex ſyllabâ brevi, et duabus lo[...] gis*: ſic dictus quòd hymnis [...] Bacchum ſit frequentiſſimus: [...] tem -εῖος, -εία, -εῖον, *furore Bacc[...] co adflatus*; *Bacchicus, ad Bacch[...] pertinens.*

Βακχεύματα, των, τὰ, *Bacchan[...] lia*: et

Βακχεύω, f. εύσω, et βακχιά[...] άσω, *Orgia celebro, debacchor*; *in[...] nio*: et

Βακχεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *f[...] rioſus ſum*: et

Βακχεία, ας, ἡ, *debacchatio, in[...] nia*: omnia à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ῦ, ὁ, *furore percit[...] Bacchus, Deus vini*; *Orgia ce[...] brans*; *coronæ quoddam genus.* βά[...] χη, ης, ἡ; *furore percita, Bacch[...] cerdos*: qu. à βάζω, *loquor*: q[...] loquax ebrietas: vel ἐκ τῦ βάζε[...] ſignif. φλυαρεῖν, ut ſit βάκχος, [...] *furore agitatus, nugas multa. d[...] terat.*

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. He[...] *vetuſtas populi.*

Βαλλὰκ, ὁ, nom. regis, ἀλλη[...] Hebr. *exinaniens.*

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, η[...] *clavis*: ex βάλανος, *peſſulus*, et [...] γρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *BALN[...] UM.*

Βαλανεὺς, ἐος, vel ἐως, βαλαν[...] της, ῦ, et βαλανεύτης, ῦ, ὁ, *bala[...] tor, curioſè res alienas inquirens.*

Βαλανηφάγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui gla[...] des edit, et iis veſcitur*: ex βάλα[...] νος, *glans*, et φάγω, *comedo.*

Βαλανηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *palm[...]*

Digitized by Google

…, *glandifer* : ex βάλανος, *glans*, … *fero*.

Βαλανίζω, *glandes excutio*, f. ίσω, … Th. βάλανος, *glans*.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix* : et Βαλανεύτρια, ας, ἡ, idem. Th. βα- … *balneum*.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *glans, quer-* … *fructus* ; *obex, pessulus* ; *arbor* … *animal aquatile* ; *extrema* … *species medicamenti*. qu. à … *immitto*.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ seu βαλλάντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus* : … ἐν βάλλειν ἐντός.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum* : … *crumenarum* ; *saccularius* : à βαλάντιον, et τέμνω, *seco*.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali* … *Punici*.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum*, *lo-* … *qui cursu certant*, *emit-* … *carceris initium*.

Βάλε, 2. sing. imperat. a. 2. act.

Βάλε, … *projecit*, Ion. pro ἔ- … 3. sing. a. 2. ind. act. βα- … 2. inf. act. βαλέσθαι, a. 2. … verbi βάλλω, q. v.

…, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, … inf. act. ab eod.

… pro ἐβάλετο, 3. sing. a. … ind. m. βαλέτην, 2. dual. Ion. … ind. act. ejusd.

…, Dor. pro βαλῶ, 2. sing. … imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

…, 2. sing. a. 2. sub. act. βά- …, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

…, ὁ, ἡ, vel ίος, ία, ίον, *va-* … *maculosus* : item *celer, velox*, … à βάλλω. Est et βάλιος, … *cubis*.

… et βάλλε, *jaciebat* : 3. sing. … ind. act. Ion. pro ἔβαλλε … βάλλω, q. v.

…, *inducis*, Ion. pro βάλλῃ, … sing. præs. ind. m. vel paſſ. et … pro βάλλε, Ion. 2. sing. … imperat. med. vel paſſ. e- …

…, Ion. et Poët. pro ἐ- …, *jaciebat*, 3. sing. imperf. … med. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

…, 3. sing. imperf. ind. … Ion. pro ἐβάλλετο βάλλον, … part. act. n. g. verbi βάλ- …

…, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind. … Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, … à verbo inusitat. βαλλέω, f. … pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tripudio*, … : qu. à βάω, *eo*, vel … : et ἅλλομαι, *salio*.

Βαλλισμὸς, ῦ, ὁ, *tripudium* : à …

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio*, *jaculor*, *ferio*, …, *projicio* ; *emitto*, *im-* *mitto* ; *trado, condo, flecto* : imperf. ind. act. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλῦσι. perf. act. βέβληκα. a. 2. ind. act. ἔβα- λον. a. 2. imperat. act. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præſ. ind. paſſ. βάλλομαι, *abjicior* : perf. paſſ. βέ- βλημαι. pluſq. perf. ind. paſſ. ἐβε- βλήμην, εο, τὸ. a. 1. ind. paſſ. ἐ- βλήθην. a. 1. imperat. paſſ. βλήθητι. a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. ind. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩ'ΤΗ, -ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act.

Βάλοιο, 3. ſing. a. 2. opt. m.

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλ- λω, *jacio*.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSA- MUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. ſub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio*.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Βάμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *greſſus*. Th. βαίνω, *eo*.

Βάμμα, *tinctura*, Dor. pro βάμ- μα, q. v. ex βάπτω, *tingo*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, *inarticulatè loquor*, *balbutio* ; item *dentes quatio præ metu* : q. à βᾶ, q. v. Hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo labiis*, *ſtrideo*. Et

Βαμβάλω, f. αλῶ, p. ηλκα, id. ſignific.

Βᾶμεν, βῶμεν, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βῆμι, pro βαί- νω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura*, *acetum*, *ſalſamentum* : à 1. ſing. p. ind. paſſ. verbi βάπτω, *tingo*.

Βᾶν, *iverunt*, Ion. et per Syncop. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, *eo*.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis*, *et illiberalis* ; *ars mechanica*.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, *illiberalis* ; *me- chanicus* : ex ſeq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſedentari- us*, *ineptè magnificus* ; *trivialis*, *vi- lis*, *negligens* ; prop. *artifex mecha- nicus*, *et illiberalis*, *qui manibus ſuis ſibi victum quærit* : præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὔω, qui *fornacem incendit*.

Βάντες, *conſcendentes*, nom. pl. a. 2. part. act. maſ. gen. à βὰς, βάν- τος, par. ab a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, ſeu βῆμι, *vado*, *eo*.

Βάξις, εως, ἡ, *fama*, *ſermo* ; *oracu- lum* : à βάζω, *loquor*.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in ſeq.

Βαπτίζω, *baptizo*, *mergo*, *abluo*, *lavo* : f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. imperf. ind. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. p. ind. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐβαπτίσθην. f. 1. ind. paſſ. βαπτι- σθήσομαι, a. 1. ind. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. 2. ſing. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσω- μαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Angl. BAPTISE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *immerſio*, *tinctio*, *baptiſma*. Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, *baptiſmus*, *lotio* : et

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, *qui immergit*, *bap- tiſta* : et Angl. BAPTIST.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum* ; *baptiſterium*, *locus*, *ubi baptiſmus per- agitur* : à βαπτίζω, quod à βάπ- τω. Angl. BAPTISTARY.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus*, *aliquo colo- re infectus*, *medicatus* ; ſubſt. gem- ma quædam. A

ΒΑ'ΠΤΩ, *mergo*, *intingo*, *lavo*, *baurio*, *bauriendo impleo* ; *pereo*, *de- navi*, in paſſ. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ind. act. ἔβαφον. perf. ind. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, πται. f. 2. ind. act. βαφῶ, ᾶς, ᾶ.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Lat. *filius patris*. Ex Hebr. בר, *filius*. et אבא, *pater*.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *foſſa profun- da*, *barathrum* ; *exitium*, *pernicies* : Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *barathro ſimilis*, *voraginoſus* : à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. Lat. interpret. *benedicens Domino*.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbaro- rum more vivo*, *ago*, *loquor*. Et

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, ῦ, *barbaricus*. Et

Βαρβαρικῶς, *barbarè*, *barbaricè* : adv. Item

Βαρβαρισμὸς, ῦ, ὁ, *barbariſmus*, idioma barbaricum. Angl. BAR- BARISM.

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum*, adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbarus*, *pronuntiatione inſuavi et peregrinâ utens* ; *ineruditus*, *imperitus* ; *agreſ- tis*, *non Græcus* ; *extraneus*.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbaram vocem habens*, *rudis in voce* : à βάρ- βαρος, et φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωκα, *ferum facio*, *barbarum reddo* ; *barbarorum poteſtati ſubjicio* : βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. act. βεβαρβαρωμένος τοῖς φερ- νήμασι. 2. Macchab. xiii. ver. 9. *mente efferatus*.

Digitized by Google

Βαρβάρως, adv. *barbarè*.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbitum pulſo, barbito cano*: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus*, vel *barbitum*; inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardiſſimus*, ſuperlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro βραδίων, et βραδύτερος, *tardior*: à βραδὺς, *tardus*.

Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro βαρεῖα, fœm. à βαρὺς, *gravis*.

Βαρέα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e*. Th. βάρος, *onus*.

Βαρείσθω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. contr. à

Βαρέω, *gravo, onero*, f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ind. act. ἐβάρησα. p. ind. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος, *onus*.

Βαρέως, adv. *graviter, moleſtè*: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas*.

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jeſu*.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia*; propriè, *quodvis ædificium*, οἰκοδόμημα, reſpondetque, Lat. *manis*. Deinde, *murus, porticus, ſphæra*. Hinc Angl. BARON.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jonæ*.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri Syr. *filius conſolationis*.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, moleſtia; auctoritas, gravitas; opes, poteſtas*: qu. βίᾳ αἴρεται. Angl. TO BEAR, et BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. *filius quietis*.

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi*.

Βαρύβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter fremens, perſtrepens, horriſonus*: ex βαρὺς, *gravis*, et βρόμος, *ſtrepitus*.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ion. gen. οιο, *graviter ſonans*; à βαρὺς, *gravis*, et δοῦπος, *ſonitus*.

Βαρύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus lingua gravis eſt, maled.•.s*: ex βαρὺς, *gravis*, et γλῶσσα, *lingua*.

Βαρυγούνατος, idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravia* ſeu *infirma genua habens, tardus*: ex βαρὺς, *gravis*, et γόνυ, *genu*.

Βαρύδακρυς, υος, et βαρυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luctuoſus; graviter lacrymans*: ex βαρὺς, *gravis*, et δάκρυ, *lacryma*.

* Βαρυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *graviſonus*.

Βαρύθει, *gravatur*, 3. ſing. præſ. ind. act. à βαρύθω, f. ύσω, *gravis ſum*; idem quod βαρύνομαι, f. 1. m. ῦμαι, *gravor*: à βαρὺς. Th. βάρος, *onus*.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *iraſcor; mœſtus ſum*. Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas* vel *abjectio animi*. Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animo ferox, animo abjectus*. Et

Βαρυθύμως, *iratè, ægrè, gravato animo*; adv. Omnia ex βαρὺς, *gravis*, et θυμὸς, *animus*.

Βαρύκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravem ſtrepitum edens*: ex βαρὺς, et κόμπος, *ſonitus*.

Βαρυκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviſtrepus, graviter fremens*: ex βαρὺς, et κτυπέω, factum ex τυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, *verbero*.

Βαρυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem ac odioſam orationem habet, maledicus*. Ex βαρὺς, et λόγος, *oratio*. Th. λέγω, *dico*.

Βαρυμάνιος, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*: ex βαρὺς, et μανία, *furor*. Th. μαίνομαι, *inſanio*.

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à

Βαρύνω, *gravo, premo; moleſtiâ adficio*: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. βάρυνε. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. paſſ. βαρυνθῶ à βαρὺς, quod à βάρος, *onus*.

Βαρυόπας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, ὁ, *graviſonus, gravem vocem habens*: Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὀπὸς, *vox*.

Βαρυπνείοντας, *graviter flantes*, acc. pl. maſ. part. præſ. act. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus*, et πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro*.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e*: in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος. ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, f. ξω, p. χα, *graviter gemo*: à βαρὺς, et στενάχω, -άζω, f. ξω, p. χα, *gemo*; à στενὸς, *anguſtus*, q. v.

Βαρύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter ſuſpirans, infelix, luctuoſus*: ab eod.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. pro δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miſer, qui graves calamitates fert*: à βαρὺς, et συμφορά, *calamitas*; quod ex σὺν, et φέρω, *porto, fero*.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus*: ex βαρὺς, et σφάραγος, *ſonus, …dor, ſtrepitus*.

Βαρύτεροι, οἱ, nom. pl. maſ. … *roſiores*: compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas*; … *morum ſævitas*: Th. βάρος, …

Βαρύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretioſus, gravis pretii*, quod olim … penderetur: ex βαρὺς, et … *pretium*; quod à τίω, *honoro*.

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. … *gravi tono profero*. Item

Βαρύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravi…* Item

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. … βαρὺς, et τόνος, *tonus*, … quod à τείνω, *tendo*.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui g… ſonum habet, graviſonus*: ex … et φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγ… *loquor*.

Βαρύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravis*, … ex βαρὺς, et φόρτος, *onus*.

Βὰς, βάντος, *qui ivit, ingreſſ…* nom. pl. βάντες, a. 2. part. … βῆμι, vel βαίνω, *eo*, q. v.

Βᾶσαν, *inſiſtentem*, a. 2. part. acc. ſing. fœm. in maſc. nom… βὰς ab eod. q. v.

Βασανίζω, *exploro, examino*, … *quocunque modo; torqueo*, … *quem; excrucio* ad eruendam … tatem: f. ίσω. p. βεβασάνικα … ind. act. ἐβασάνισα. a. 1. … βασανίσαι, ης, η. a. 1. inf. act. … σανίσαι. præt. ind. paſſ. βεβασαν… μαι. a. 1. ind. paſſ. ἐβασανίσθ… 1. ind. paſſ. βασανισθήσομαι … βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator*, … Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *quæſtio, torm… cruciatus*: à pr. ind. paſſ. … βασανίζω, q. v.

Βασανιοῦνται, i. e. ἐλέγχ… aut διακρίνεται, ſeu βασανίζετ… βασανιῶ, f. ίσω, p. ικα, id. … βασανίζω, q. v.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo … batur aurum; lapis Lydius; pr… tio, inquiſitio per tormentum, cru… tus quivis*, &c.

Βασεῦμαι, *ibo*, Dor. et Æol … βήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. m. … bi βῆμι, vel βαίνω, *eo*, q. v.

Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro … σονται, *progredientur*, 3. pl. f. ind. m. à βῆμι, vel βαίνω, … ind. m. βήσομαι, *ibo*.

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum, dia…* Et

Βασίλειον, ου, τὸ, ſc. δῶμα, … *domus, regia*: pl. βασίλεια, ων, ſc. δώματα, *regum palatia*. Et

Βασίλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *regalis*.

Βασίλευε, *regna*, præſ. imper. act. 2. ſing. βασιλεύησιν, præſ.

Digitized by Google

[illegible] pro βασιλεύειν, à βασι-
[illegible], f. εύσω, regno, impero, &c.
[ΒΑΣ]ΙΛΕΥ'Σ, έως, Att. έως, Poët.
[illegible] ῆος, ὁ, rex: qu. βάσις λαῶ,
[illegible], λαῶ, fulcimentum populi:
[Βασί]λεια, ας, ἡ, regina.
[Βασι]λεύτερος, υ, ὁ, comp. auguſtior,
[illegible] dignior; et in ſuperl. βασι-
[illegible], regno digniſſimus, inter re-
[ges] primus: à βασιλεύς, rex.
[Βασι]λεύω, regno, impero, ſum rex;
[illegible] amplificor; regnum creo: f.
[illegible] p. βεβασίλευκα. a. 1. ind. act.
[ἐβασί]λευσα. a. 1. inf. act. βασιλεῦ-
[σαι] ab eod.
[Βασι]λίζω, f. σω. regis partes ſe-
[illegible]; [illegible]ζομαι, f. 1. m. [illegible], re-
[illegible] ago, regio more ago; regiam
[illegible] affecto, &c.
[Βασι]λῆϊ, regi, Ion. pro βασιλεῖ,
[illegible] ſing. Sic βασιλῆος, gen. Ion.
[illegible] Poët. pro [illegible] à βασιλεύς, rex,
[illegible]
[Βασί]λειον, υ, τὸ, regia, palatium;
[illegible] βασιλήϊον, υ, τὸ, Poëticâ Dia-
[illegible]: ab eod.
[Βασι]λεὶς, ίδος, ἡ, regia: quod à
[βασι]λέως, per Dialyſin. Ion. βασι-
[illegible] Ab eod. Th.
[Βασι]λικὸς, ἡ, ὸν, regius, a, um: à
[βασι]λεύς, rex, q. v. Hinc
[Βασι]λικῶς, auguſtè, regalitèr; adv.
[illegible] undè βασιλικώτερον, auguſti-
[illegible]; comp. et βασιλικώτατα, au-
[guſtiſſi]mè; ſuperlat.
[Βασι]λίσκος, υ, ὁ, regulus; item
[illegible] quædam, ſerpens, ſtella in
[illegible]; Angl. BASILISK, ſic
[illegible] Th. βασιλεύς, rex.
[Βασι]λὶς, ίδος, et βασίλισσα, ης, ἡ,
[reg]ina: ab eod. q. v.
[Βά]σιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui patet, qui
[illegible] pervius; acceſſibilis, ac-
[illegible]: ſtabilis, fixus, firmus. A
[Βά]σις, εως, ἡ, baſis, greſſus, gra-
[illegible]; pes, planta pedis; fulcimen-
[illegible], [illegible]; locus in quo pes figi
[illegible]: à βαίνω, eo, p. ind. paſſ.
βέβαμαι, σαι, mutato υ in α breve.
Hinc Angl. BASE.
Βάσκ', pro ἴθι, vade, accelera, 2.
ſing. præſ. imp. act. à βάσκω, va-
do, Poët. pro βαίνω, eo, vado: ab
[illegible], ire facio.
ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, FASCINO, invi-
[illegible]; reprehendo, indignor:
f. [illegible], p. γκα. a. 1. ind. act. ἐβάσ-
[illegible] a. 2 ind. act. ἐβάσκανον. qu.
[illegible] ἀνὰ, dico horrenda: vel
[illegible], i. e. φάεσι καίνω,
[illegible] interficio.
Βασκανία, ας, ἡ, invidia, faſcina-
[illegible]: obtrectatio, odium; calumnia.
Et
Βάσκανος, υ, ὁ ᾗ ἡ, invidus, ma-
[illegible], faſcinans, obtrectator; invi-
[illegible]: et inde

Βασκάνως, invidè; adv. à βασκαί-
νω, q. v.
Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, va-
do, eo.
Βασεῦνται, pro βήσονται, gradien-
tur: 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel
Dor. à βασεῦμαι, f. 1. ind. m. Æol.
vel Dor. verbi βαίνω, eo, vado.
Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα,
ης, ἡ, concavitas.
ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, ſive βασσάρη,
ης, ἡ, calceamenti genus; item Bac-
chi nutrix, Baccha; meretrix, et
vulpes.
ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, porto, bajulo, exami-
no, exporto; libro, ſuſtineo, è medio
tollo, deleo, ſepelio. f. σω, et Dor.
βαστάξω. perf. βεβάστακα, a. 1. ind.
act. ἐβάστασα. a. 1. inf. act. βαστά-
σαι. a. 1. part. act. βαστάσας, α-
σα, quaſi à βάω, et στάω, q. v.
Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν. 1.
pl. præſ. ſub. act. verbi βήσω,
quod à futuro formatum eſt. Th.
βαίνω, eo.
Βαταλίζεσθαι, præſ. inf. m. tur-
pitèr et effeminatè vivere; Prov.
à ſeq.
ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, υ, ὁ, mulieroſus, effe-
minatus, cinædus; à Batalo quo-
dam Epheſio tibicine.
Βατάνιον, υ, pro πατάνιον, υ, τὸ,
parva patina, patella; Dim. à πα-
τάνη, ης, ἡ, patina, q. v. Delpho-
rum eſt β pro π.
Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, 2. pl.
a. 2. imperat. act. à βῆθι, quod ab
ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω,
ſeu βῆμι, vado, eo.
Βατεύω, f. εύσω, coëo, de anima-
lium coitu venereo dicitur: undè
βατεύειν maribus; et βατεύεσθαι
fœminis tribuitur: per Sync. βα-
τεῖν, et βατεῖσθαι, et βατεῦνται,
pro βατεύονται, qu. à βατέω, ῶ, f.
ήσω, idem; calco, pro πατέω, q. v.
Βάτην, duo iverunt, Ion. et Dor.
pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act.
ἔβην: et βάτην pro ἔβησαν, iverunt,
in 3. pl. a. 2. ind. act. à βαίνω,
ſeu βῆμι, vado, eo.
Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit: item
meta, limen: undè
Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius: à βαί-
νω, vado, eo.
Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, υ, ἡ,
rubus, q. v.
Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.
ΒΑ'ΤΟΣ, υ, ἡ, rubus, ſentis: qu.
ἄβατος, inacceſſus: vel à βία, vis,
et ἄτω, lædo; quod violenter læ-
dat.
Βάτος, υ, ὁ, batus, nomen menſu-
ræ liquidorum, ab Hebr. בת.
Βατὸς, ἡ, ὸν, verò pervius, acceſſu
facilis.
Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, rana-
rum et murium pugna, titulus Car-
minis Homero tributi: à βάτρα-
χος, rana, μῦς, mus, et μάχη, pug-
na; quod à μάχομαι, pugno.
ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, υ, ὁ, rana; Ion.
βότραχος, quaſi à βοᾶν τραχέως.
Eſt et tumor ſub linguâ, maximè
pueros infeſtans.
Βατταρίζω, f. ίσω, p. ικα, garrio,
balbutio; id. et ab eod. ac
Βαττολογέω, garrio, loquax, ver-
boſus ſum; deblatero, nugor; it. bal-
butio, linguâ titubo et hæſito: f. ήσω.
p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ind. act.
ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. ſub. act.
βαττολογήσητε et
Βαττολογία, ας, ἡ, inanis verbo-
rum repetitio, loquacitas; cui opp.
λακωνισμὸς, ῦ, ὁ, Laconiſmus, bre-
viloquentia; item titubatio in lo-
quendo: à λόγος, et ſeq.
ΒΑ'ΤΤΟΣ, υ, ὁ, Battus, nomen
cujuſdam Cyrenæorum principis,
qui balbus fuit: item, Poëta gar-
rulus et ineptus, qui eadem cre-
briùs iterabat. Hinc
ΒΑΤΤ'ΑΛΗ, ης, ἡ, nana, fœmina
puſilla; quia βαιά.
Βάτω, veniat, 3. ſing. a. 2. act.
imperat. βάθι, βάτω pro βῆθι, βή-
τω, ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi
βαίνω, ſeu βῆμι, q. v.
ΒΑΥΒΑ'Ω, -ῶ, fut. ήσω, perf.
ηκα, dormio; item ſopio. A βαυβὼ,
όος, contr. ῦς, ἡ, Baubo, nutrix Ce-
reris.
ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, latro, as;
fictum à canum latratu: βαῦ,
βαῦ.
Βαυκαλία, ας, ἡ, et
Βαυκάλιον, υ, τὸ, patera, vas vi-
trarium, vas anguſti oris.
ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delica-
tus: βαύκαλος, ἡ, ὸν, idem.
ΒΑ'ΥΝΟΣ, ῦ, ὁ, fornax, caminus:
qu. ab αὔω, uro.
Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, latra-
re. Vide βαΰζω, latro.
Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor: et
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio: item tinc-
tura, macula, color: à βάπτω, mer-
go.
Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. et
βάψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à
βάπτω, intingo.
Βάω, inuſ. f. βήσω, p. βέβηκα, p.
ind. m. βέβαα, ire, vel venire, facio,
tranſitivè: undè βῆμι, βαίνω, eo,
vado.
ΒΔΑ'ΛΛΩ, mulgeo, ſugo, f. αλῶ,
p. ἔβδαλκα. Dicitur et βδέλλω,
f. ελῶ, p. ἔβδαλκα, id. undè
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga;
Prov. 30, 15.
Βδέλλιον, υ, τὸ, et βδέλλα, ης, ἡ
arbor quædam Arabica, et lachry-
ma ejus.

Digitized by Google

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, et βδελυγμὸς, ῦ, ὁ, *abominatio, res exſecranda;* item *fœtor:* à βδελύσσομαι, *exſecror:* Th. βδέω, *pedo.*

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *exſecrabilis, abominabilis, e,* ut et

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *protervus, flagitioſus, impurus, ſceleſtus:* ab eod.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, exſecror, deteſtor,* prop. *ob fœtorem; exhorreo, faſtidio.* f. ξομαι, p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. ind. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à

ΒΔΕ´Ω, f. ἐσω, et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto; fœteo, puteo.*

Βδόλος, ε, ὁ, *flatus ventris;* item *crepitus; fœtor gravis,* ut extinctæ lucernæ Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi,* 1. ſing. perf. ind. act. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, et η in α mutato; et in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, *eo.* Alii volunt eſſe 1. ſing. perf. ind. med. βέβαα, à βάω, *ire facio;* q. v.

ΒΕ´ΒΑΙΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis, firmus:* qu. à βέβαα. comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *ſtabilitas, firmitas.*

Βεβαιόω, *confirmo, ſtabilio, tutum reddo; fidem facio, adfirmo:* f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ind. act. ἐβεβαίωσα. præſ. inf. paſſ. βεβαιόεσθαι, -ῦσθαι. perf. ind. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. ind paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus.*

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò:* et

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* ab eod. q. v.

Βέβαμεν, *ivimus,* per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi βαίνω, *eo.* At βεβάμεν eſt perf. inf. med. Poët. pro βεβαέναι, à βέβαα, perf. ind. med. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio;* q. v.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω, *eo vado,* q. v.

Βέβαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *profanus,* Dor. pro βέβηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um,* perf. part. paſſ. à βαρέω, *gravo.* Th. βάρος, *onus.*

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verb. q. v.

Βέβασαν, *ingreſſi erant.* Ion. et Dor. et per Sync. pro ἐβεβάκεισαν, et hoc pro ἐβεβήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ind. act. à βαίνω, *eo;* perf. ind. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi,* perf. ind. act. à βάπτω, *intingo,* q. v.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *flans,* perf. part. act. Dor. et per Syncop. pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo, vado:* vel perf. par. med. à βέβαα, perf. ind. med. verb. βαίνω, *eo;* à βάω, *ire facio,* q. v.

Βέβηκα, *ivi,* perf. ind. act. βεβήκειν, pl. perf. ind. act. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. verb. q. v.

Βέβηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *profanus, non initiatus.* Th. βηλὸς, *limen domûs.*

Βεβηλόω, *profano, contamino:* f. ώσω, p. βεβεβήλωκα. a. 1. ind. act. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio.*

* Βεβιασμένως, adv. *coactè, invitè.* A βιάζω, *cogo.*

Βεβίηκα, *vim intuli,* per. ind. act. à βιάω, q. v. et perf. part. paſſ. βεβιημένος, *vi tractus.* Th. βία, *vis.*

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. et in 3. ſing. βεβίωται, *vita peracta eſt,* imperſ. βεβιωμένος, *vivendo peractus,* perf. part. paſſ. à βιόω, *vivo,* q. v. Th. βίος, *vita.*

Βέβλαβα, *nocui,* p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo,* q. v.

Βέβλαμμαι, *offenſus ſum,* 1. ſing. perf. ind. paſſ. βεβλαμμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi. q. v.

Βεβλάστηκα, *pullulavi,* 1. ſing. perf. ind. act. à βλαστάνω, q. v.

Βέβλαφα, perf. ind. act. à βλάπτω, *noceo,* q. v.

Βέβληαι, 2. ſing. p. ind. paſſ. *vulneratus es.* Ion. pro βέβλησαι, à perf. ind. paſſ. βέβλημαι, σαι, ται, verbi βάλλω, *jacio.*

Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. βεβλήατο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβέβληντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Βέβληκα, *jaculatus ſum,* perf. ind. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει. 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. et

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. undè βεβλημένος, part. perf. paſſ. βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ. à βάλλω, *jacio,* q. v.

Βεβόηνται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. à βοάω, *clamo,* q. v.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. et Pleonaſ. τῦ ο, pro βέβληνται, à βάλλω. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant,* 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion. et abject. augm. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, pluſq. perf. ind. paſſ. verbi βάλλομαι, undè 3. pl. Ion. βέβληντο, et interjecto ο, βεβόληντο, et Ion. abjecto augmento ἐ, βεβολήατο. Alii à βολέω, f. ήσω, inuſitato pro βάλλω, *jacio,* derivari malunt.

Βεβολημένος, *agitatus,* pro βεβλημένος, p. perf. paſſ. verbi βάλλω, *jacio,* q. v.

Βέβουλα, *volui,* p. ind. m. verbi βούλομαι, q. v.

Βεβούλευμαι, *deliberavi;* [...] paſſ. βεβυλεῦσθαι, perf. inf. [...] verbi βυλεύω, *conſulto.* Th. [...] *conſilium.*

ΒΕΒΡΑ´Σ, et βεμβρὰς, αδος, ἡ, [...] pro μεμβρὰς, quæ ſpecies [...] piſcis; in nom. pl. βεβράδες, [...]

Βέβρεγμαι, *irrigatus ſum,* 1. ſ[...] perf. ind. paſſ. et part. βεβρεγ[...] νος, *madidus:* à βρέχω, *rigo,* [...]

Βεβρίμηκα, *ſtrepui,* 1. ſing. p. [...] act. à βρίμω, *fremo,* q. v.

Βέβρηχις, ως, *pars illa, quæ in[...] maxillas eſt.*

Βέβριθα, *gravis fui,* 1. ſing. p[...] ind. m. verbi βρίθω, q. v. p[...] part. med. βεβριθὼς, et in f. g. [...] βριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus:* perf. p[...] paſſ. à βρίθω, f. σω, *ſum gra[...]* q. v.

Βέβροχα, 1. ſing. p. ind. m. [...] Att. pro βέβρεχα, 1. ſing. pe[...] ind. act. à βρέχω, f. ξω, *irrigo,* [...]

Βέβρυχα, *fremui,* 1. ſing. p. i[...] act. vel med. verbi βρύχω, f. [...] *ſtrideo,* q. v.

Βεβρώθοις, *comederes,* 2. ſing. o[...] præſ. act. verbi βεβρώθω, fut. [...] *comedo, depaſco.* Alii dicunt e[...] poſitum pro βεβρώκοις, 2. ſi[...] opt. perf. act. à βρώσκω, f. ώσω, [...] βέβρωκα, *comedo,* q. v.

Βέβρωκα, *comedi,* perf. ind. a[...] βεβρώκειν, pluſq. perf. ind. a[...] Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώ[...] *comedo,* f. βρώσω, q. v.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκ[...] perf. part. act. ejuſd. q. v.

Βέβωκα, vel βέβοκα, *pavi,* pe[...] ind. act. verbi βόσκω, ab inuſ[...] βόω, q. v.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβ[...] ημένος, *celebris, clarus:* perf. pa[...] paſſ. à βοάω, f. ήσω, *boo, clam[...]* q. v. Alii à βόω, pro βόσκω, f. [...] σω, vel βώσω, p. βέβοκα, vel βέβ[...] κα, *paſco,* formant; ſed diver[...] ſenſu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro [...] βηκὼς, *progreſſus:* undè Att. [...] βακὼς, et ſublato κ, βεβαὼς, co[...] tractè βεβὼς, perf. part. act. ve[...] bi βαίνω, *eo;* q. v. Alii, tame[...] dicunt eſſe part. perf. med co[...] à βέβαα, q. v.

Βέδυ, *aqua,* Phrygibus.

Βεελζεβὰλ, ὁ, pro Βεελζεβὲβ, n[...] men idoli, indecl. Hebr. *Domin[...] muſcarum:* Metaphoricè Satan[...] tribuitur.

Βείη, *iret,* Ion. pro βῆ, 3. ſing. [...] 2. ſub. act. à βαίνω, ſeu potius [...] βῆμι, conjug. ſecund. id. ſignif[...]

Βείομαι, *vivam,* pro βιώσομαι, P[...] ēt. f. 1. ind. m. rejecto σ, à ve[...] bo inuſitat. βιόω, f. βιόσω, viv[...]

Digitized by Google

..., Poët. pro βῶ, 1. sing. ... sub. act. enim Iones dicunt ..., inde ε inserto βείω sic βείο-..., 1. pl. pro βῶμεν. à βαίνω, seu ..., vado, eo.

..., Phryges panem vocant ... et ...

..., ου, ὁ ἡ, ἡ, delirus, ...: item antiquus, quasi ante ..., panem, et σελήνην, lunam.

...ΕΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, panis, ... linguâ: item annus.

..., telo, acc. pl. item

... et βελέεσσι, Ion. et ... pro βέλεσι, dat. pl. à βέλος, ..., q. v.

..., ου, τὸ, idem quod βέλος, ..., sagitta.

..., dat. pl. pro βέλεσι, Poët.

..., ὁ, Belial. nomen origine ... Lat. sine jugo, vel nequam.

...ΕΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. ..., q. v.

..., ου, ὁ, Dor. Βελλε-..., ου, ὁ, fuit Glauci regis ...phyræ filius.

..., ης, ἡ, acus: item nomen ...: à seq.

...ΕΛΟΣ, ιος, vel εος, τὸ, telum, ..., sagitta, et quicquid vulne-...; fulmen; ictus, et dolor ex ictu ...: dat. pl. βελέεσσι, Ion. et ... qu. à βάλλω, jacio.

..., ου, ὁ, locus ad tela ex-..., vallum: item machina ..., aries, balista: qu. à βελῶν ...

...ΕΛΤΕΡΟΣ, έρα, έρον, melior; ... pro βελτίων, q. v.

..., f. ώσω, p. ωκα, meliorem ... A

..., ονος, ὁ ἡ, ἡ, compar. ir-... ab ἀγαθὸς, bonus, superl. βελ-..., ίστη, ιστον, optimus: hinc ..., adv. optimè.

..., acc. sing. nom. voc. vel ... pl. à βελτίονα, eliso ν, ω, con-... ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

..., f. ίσω, p. ικα, in gy-... age, vel ut turbonem, quo pueri ...; circumago, volvo. A

...ΕΜΒΙΞ, ικος, ὁ, turbo, trochus. ... et βέμβηξ, ηκος, ἡ, idem.

..., nom. pl. à

..., ου, τὰ, profunditas, fun-...: dat. pl. Ion. βένθεσι, Th. ..., idem.

..., ὁ, nomen viri, ἑλληνικ. ... filius dextra.

..., Dor. pro βέλτιστος, opti-..., superl. ab ἀγαθὸς.

... et βέομαι, vivam, 1. sing. ... 1. ind. med. Poët. pro βιώσο-..., à verbo inus. βιόω, vivo.

...ΕΡΕΠΙ, τὰ, Indicâ linguâ con-..., quæ ... continet.

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, barathrum, fossa, profunditas: παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερενίκη, ἡ. Gr. afferens victoriam.

Βεροία, ας, ἡ, Beræa, nomen urbis, qu. βαρεῖα, ponderosa. Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοιαῖος, Berœensis.

Βερονίκη, ης, ἡ, Dor. pro Βερενίκη, ης, ἡ, nom. mul. alii legunt Βε-ρενίκη. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: alitèr dictamnus.

ΒΕΤΥΔΟΣ, ιος, τὸ, vestis genus, varium aut purpureum.

ΒΗ', imitatio vocis ovium balantium; undè βήζω, clamo βῆ, ut oves, bala; clamo.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Ion. 3. s. a. 2. ind. act. ab ἔβην. βῆς, iveris, 2. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βηκα, ων, τὰ, oves. Hes. βηκία, τὰ, Hipp. à βῆ, q. v.

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. domus transitûs.

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ. Hebr. Interpretatur Lat. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piscinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade, pro quo βῆ, et βᾶθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. domus panis: vocatur et urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἑλληνικ. Hebr. domus piscationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nom. villulæ. Hebr. interpret. domus ficuum præcocium.

Βῆρος, ου, ὁ, propr. nom. viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, limen domûs, vel templi quod calcatur: q. à βάω et λᾶας, quod per limina sæpiùs eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, gressus, vestigium; item tribunal, suggestus; à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βαίνω, vel βῆμι, ascendo.

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Ion. et Poët. sine augmento, pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, vado, q. v.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, tussis.

ΒΗ'ΡΟΣ, birrus, vestis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, beryllus, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. m. qui ascendit: à βαίνω. a. 1. ind. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt: 3. pl. Ion. a. 1. vel a. 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβησα, a. 1. vel ἔβην, a. 2. ind. act. à βῆμι, vel βαίνω, ω, vado, q. v.

Βῆσε, imposuit: pro ἔβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. βάω, f. βήσω, ire facio, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. q. v.

Βήσετο, ascendebat: 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. ind. m. verbi βαίνω, transformatur in præsens, undè ἐβησόμην, imperf. ind. med.

Βήσομαι, progrediar; f. 1. ind. m. verbi βαίνω, eo, vado.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, eo, seu βάω, ire facio, f. βήσω. a. 1. ind. act. ἔβησα.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi possumus; saltus, valles profluæ, convalles; reperitur et sing.

Βήσσῃς, vallibus, dat. pl. Ion. ab eod.

Βησσήεις, εσσα, εν, gen. εντος, saltuosus: à βῆσσαι, q. v.

Βήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, tussio: qu. à βία, vis, vel potius à βὴξ, q. v.

Βηταρμὸς, ῦ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum: et indè

Βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum: qu. à βάω, ire facio, et ἄρω, apto, q. v.

Βήτην, duo vel ambo iverunt, Poët. et Ion. pro ἐβήτην. 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, à βαίνω, eo, q. v.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; violentia, contumelia, injuria: βίαι, pl. Hom. μετὰ βίας, cum vi.

Βιάζεο, urge: Ion. pro βιάζου, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζευ, 2. sing. imperat. præs. m. Dor. pro βιάζου, à

Βιάζομαι, f. σομαι. a. 1. ind. med. ἐβιασάμην, in mediâ formâ, idem ac βιάω, et βιάζω at frequentiùs apud oratores, vim affero, opprimo, vi efficio, cogo; item nitor, et stupror: passivè, opprimor, urgeor, cogor; à

Βιάζω, vim affero, urgeo; f. σω. p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, violentus, a, um, item injurius, et coactus; et βιαιότερος, comp. ab eod.

Βιαίως, adv. et βίᾳ, adverbiali-

Digitized by Google

τὲρ, *violentèr*, *cum vi*; à βίαιος, quod à βία, *vis*.

Βιᾶσθαι, *cogere*, *vim afferre*: præſ. inf. med. à βιάομαι, quod ab eod.

Βιάσθω, *urgeat*, *vim inferat*: 3. ſing. præſ. imperat. m. contr. βιάου, -ῶ, βιαέσθω, -ᾶσθω, à βιάζομαι, quod vide.

Βιαστὴς, ῦ, ὁ, *qui vim infert*, *latro*, *violator*; Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, *fortis*, *ſtrenuus*, Dor. ap. Pind. pro βιαστὴς, ῦ, ὁ, idem, ab eod. q. v.

Βιάω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. paſſ. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, *coactus*.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *ire* vel *venire facio*, *vi admoveo*, *admitto*, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*, *vado*.

Βιβὰς, άντος, *gradiens*, *aſcendens*, præſ. part. act. à βίβημι, loco βιβημι, vel par. a. 2. act. pro βὰς, ab cod. q. v.

Βιβάω, -άζω, et βίβημι, *gradior*, *incedo*, Poët. pro βαίνω, *eo*; f. άσω, in compoſ. βιβῶ, et f. 1. m. άσομαι. a. 1. ind. act. ἐβίβασα. part. præſ. act. βιβῶν, -άζων, et βιβὰς. præſ. ind. paſſ. βιβάζομαι, *incor.* a. 1. ind. paſſ. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι. a. 1. ind. m. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, βιβλάριον, et βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellulus*, *codicillus*; *duo priora contemptum habent*. Th. βίβλος, *liber*.

Βιβλία, ων, τὰ, pl. *Biblia*, *Scriptura ſacra*: à

Βιβλίον, ου, τὸ, *liber*, *ſcheda*. Th. βίβλος, *liber*.

Βίβλινος, ίνη, ινον, *Biblinus*, natus in Biblinis montibus Thraciæ; *chartaceus*. Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum*: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum ſcriptio*: Et

Βιβλιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *librorum ſcriptor*, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος et γραφὴς quod à γράφω, *ſcribo*.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *Bibliotheca*, *Libraria*: ex βιβλίον, et θήκη, quod à τίθημι, *pono*, *loco*.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. ſing. βιβλιόπωλα, *Bibliopola*, *venditor librorum*. Th. πωλέω, *vendo*.

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *libellio*, *librum ferens*, *tabellarius*.

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, *Bibliotheca*, *locus ubi libri cuſtodiuntur et adſervantur*.

ΒΙ΄ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber*; *liber arboris*, *ut tiliæ*: Ern.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, *edo*, *comedo*, *depaſco*; idem ac βρώσκω, *comedo*.

Βιεῦντες, Dor. pro βιοῦντες, *viventes*: præſ. part. act. nom. pl. à βιόω, *vivo*, f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, *vita*.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis*, *fortitudo*, q. v.

Βιήσατο, *cogebat*: 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis*.

Βίηφι pro βίῃ, dat. ſing. adverbialiter, *vi*, *violentèr*: φι eſt Paragoge Poët. et reddit vocem ἀνάλιτον à βίη, *vis*, Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, ου, ὁ, *fovea*, quod à βάθος, *profunditas*.

ΒΙ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, *urna anſata*, *urceus*; *doliolum*. Βικίον, et βικίδιον, ου, τὸ, dim. *urceolus*; eſt etiam *vicia*.

ΒΙΝΕ΄Ω, ῶ, *ineo*, *coeo*: f. ήσω. p. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία, q. v.

Βιοῖ, *vivit*: 3. ſing. præſ. ind. act. contr. à βιόω. Hinc βιοίμην, *vivam*, opt. præſ. med. contr. à βίος, *vita*, q. v.

Βιολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *vitam alicujus deſcribo*, part. præſ. paſſ. contr. βιολογούμενος.

ΒΙ΄ΟΣ, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*; *vivendi ratio inſtituta*, *annona*; *res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria*; *vulgus*, *populus*. At

Βιὸς, ου, ὁ, *arcus*, *nervus arcûs*: qu. βίᾳ, i. e. *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *victum quæro*, *vivo*: f. σω, βιοτεύσῃς, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. à βίος, ου, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*; à βίος, q. v.

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ὴ, ὸν, idem ac βιωτικὸς, ὴ, ὸν, q. v.

Βιότοιο, *victus*: gen. ſing. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*; idem Poët. ac βίος, q. v.

Βιοὺς, *qui vixit*: a. 2. part. act. ex ἐβίων, ut οὺς ex ἔδων quod ἐβίων, eſt 1. ſing. a. 2. ind. act. à βίωμι, inuſ. ſec. conjug. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βιῶσθαι, præſ. inf. med. Ion. et Poët. pro βιῶν, præſ. inf. act. verbi βιόω, *vivo*, ab eod. q. v.

Βιοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitam corrumpens*, *vitæ corruptela*: et in voc. ſing. βιοφθόρε: ex βίος, et φθείρω, *corrumpo*, q. v.

Βιόω, ῶ, *vivo*; f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ind. act. 1. ſing. ἐβίων (à βίωμι, conjug. ſec. inuſ.) indè opt. βιώην, inſ.

βιῶναι. part. βιοὺς. perſ. ind. p[...] βεβίωμαι, a. 1. ind. m. ἐβιωσ[...] Th. βίος, *vita*.

Βίσων, vel βίσσων, *bos quidam* [...] *veſtris*.

Βισίνα, ης, ἡ, idem quod β[...] *urna*, q. v.

Βιῴην, *viverem*: Att. pro β[...] a. 2. opt. act. à βίωμι, vel p[...] opt. act. à βιόω, ῶ, *vivo*. [...] βίος, *vita*.

Βιῶθι, *vive*, 2. ſing. imperat[...] 2. act. verbi inuſitat. βίωμι, [...]

Βίων, ὁ, *Bion*, Philoſophus.

Βιῶναι, *vixiſſe*: a. 2. inf. act[...] inuſ. βίωμι, quod à βιόω. Th. [...] *vita*.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eod[...]

Βιώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſpem vitæ* [...] *vandæ habens*, *ſanabilis*; [...] ab eod.

Βιώσις, εως, ἡ, *ipſa vivendi* [...] *vita anteacta*.

Βιωτικὸς, ὴ, ὸν, *vitalis*, *ad v*[...] *ſuſtentandam pertinens*, *ſecularis*[...] A βιόω, vel βίωμι, *vivo*, q. v.

Βιωτὸν, in neut. gen. *vivend*[...] à

Βιωτὸς, ὴ, ὸν, *vitalis*. A βιόω[...] *vo*, q. v.

Βιώτω, *vivito*, 3. ſing. a. [...] perat. act. à βίωθι, quod à [...] Vide βιόω, *vivo*.

Βιωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vitæ* [...] ex βίος, *vita*, et ὠφελέω, *proſ*[...]

Βλαβεῖν, præſ. inf. act. p[...] et Poët. verbum pro βλά[...] *nocere*. Hinc a. 2. ind. act. [...] βον.

Βλαβεὶς, *læſus*: et in f. g. [...] a. 2. part. paſſ. à βλάπτω, [...] q. v.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, [...] *damnoſus*; et indè

Βλαβερῶς, *perperàm*, adv. à β[...] *τω*, *noceo*.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa*, *damnum* [...] *trimentum*: à p. ind. m. βέβ[...] verbi βλάπτω, *lædo*, *noceo*, q[...]

Βλαβῆναι, *læſum eſſe*: a. [...] paſſ. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. p[...] eod. q. v.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod [...] βη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. ſing. f. [...] act. à βλάπτω, *noceo*, quod [...]

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura*: [...] ζω, ſeu potius βλαστὸς, *germ*[...]

Βλάζω, *ſtultus ſum*: qu. [...] *inutilis*, q. v.

ΒΛΑΙΣΟ΄Σ, ὴ, ὸν, *valgus*, [...] *ſtorta ſunt crura*, *blæſus*, [...] dicitur et βλαισσὸς, gem. [...] à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλακεία, ας, ἡ, *ſocordia*, [...] *mollities*; et

Digitized by Google

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, ſocordiæ me dedo, ſtupeo, torpeo: huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, ὴ, ὸν, ignavus, ſocors, ſtultus; et exindè

Βλακικῶς, adv. ignavè, tardè. Omnia à βλὰξ, iners, q. v.

Βλάκος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, ſupinus, recutiens; ignavus.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam ſtultus, ſiluro ſimilis; item ignavus, iners; obſcœnus, nefarius, fœdus, impius: qu. à βάλλω, abjici dignus.

Βλάπτῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act.

Βλάπτοισ' pro βλάπτουσα, præſ. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, lædo, noceo; ſum impedimento: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα a. 1. ind. act. ἔβλαψα. a. 2. ind. act. ἔβλαβον. f. 2. ind. act. βλαβῶ. præt. ind. paſſ. βέβλαμμαι a. 1. ind. paſſ. ἐβλάφθην. a. 2. ind. paſſ. ἐβλάβην. a. 2. part. paſſ. βλαβεὶς, et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. 2. ind. paſſ. βλαβήσομαι. præt. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, germino, fruticor; pullulo, profero: f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ind. act. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βλαστάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. et

Βλαστήσω, germinabo: f. 1. ind. act. ab eod.

Βλάστος, ε, ὁ, nom. viri: ſed βλαστὸς, ὁ, germen.

Βλασφημέω, obſcœnè, fœda, malè ominata loquor; impiè loquor, convicior, maledictis laceſſo: imperf. ind. act. ἐβλασφήμουν, ειν. f. ήσω. præſ. ind. paſſ. Βλασφημοῦμαι, malè audio, tanquam blaſphemus traducor. perf. ind. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. 1. ind. paſſ. βλασφημηθήσομαι, et

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, obſcœnitas, fœditas, vel impietas ſermonis, maledicentia: à

Βλάσφημος, ε, ὁ ϗ ἡ, obſcœnus, impurus; impius in Deum, blaſphemus, convitiator, maledicus: qu. à βλάπτειν φήμαις, vel potius à βλὰξ, βλακὸς, et φημὶ, dico, q. v.

Βλασφήμως, ignominioſè, adv.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ε, τὸ, os conchæ aurium purpuræ: Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam ſeiſam.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.

Βλαφθεὶς, læſus: a. 1. part. paſſ.

Βλαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à βλάπτω, q. v.

Βλέμμα, εο, ῆτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, percutio: quod à βάλλω ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, percuſſus: a. 2. part. act. verbi βλῆμι, percutio; vel per Sync pro βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. à βάλλω, jacio, q. v.

Βλεμεαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod à

Βλέμμα, ατος, τὸ, vultus, intuitus, aſpectus: à βλέπω, aſpicio, q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. Hinc

Βλεννὸς, ή, ὸν, ignavus: et

Βλεννώδης, ιος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus.

Βλέπωσα, Dor. pro βλέπουσα, aſpiciens: præſ. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, εις vel πρὸς, aſpicio, intueor; ſpecto vergo; item ſedulò caveo; rationem habeo, vivo: f. ψω. præt. βέβλεφα. a. 1. ind. act. ἔβλεψα. præt. ind. paſſ. βέβλεμμαι qu. βάλλω ὦπα.

Βλέτυγες, et βλίτυγες, ων, αἱ, nugæ: qu. à βαλῶν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebrò conniveo. et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium; ſeu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentiùs, cilia, pili palpebrarum; item palpebræ.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: qu. βλέπους φάρος, id eſt, viſûs tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, ipſa intuendi actio, intuitus: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βλέπω, intueor, q. v.

Βληθεὶς, ictus, trajectus: a. 1. part. paſſ. βληθῆναι, a. 1. inf. paſſ. βλήθητι, a. 1. imperat. paſſ. βληθῶ, a. 1. ſub. paſſ. à βάλλω, percutio, q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. Item. βάλλω, jacio.

Βλήμενος, ictus: per Aphær. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. part. paſſ. à βάλλω. perf. ind. paſſ. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, jactum eſſe, abjecto augmen. et reduplic. pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. ejuſ. verbi.

Βλήτρεσι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ε, τὸ, clavus ferreus aut ligneus, peſſulus: ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo ut ovis; vagio ut infans.

Βλήχησθαι, (præſ. inf. med. à βλήχομαι,) Poët. pro βληχᾶσθαι, balare, à βληχάομαι. Undè

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus: undè Angl. BLEAT.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eod. Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillis; validus, robuſtus: ut et ἀβληχρὸς. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὶξ, continentèr, aſſiduè, adv. qu. à βολὴ, ictus.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ε, τὸ, blitum, olus inſipidum.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, p. βέβλικα, exprimendo aufero, ut è favis mel.

Βλοσυροῖο, gen. ſing. Ion. pro -οῦ, à

Βλοσυρὸς, -ρα, -ρον, terribilis aſpectu, torvus, truculentus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces: et

Βλοσυρωπὸς, ή, ὸν, terribilis aſpectu: ab ὢψ, oculus, et βλοσυρὸς, truculentus.

ΒΛΥ'ΖΩ, et βλύω, f. βλύσω, p. βέβλυκα, ſcaturio; effundo, mano. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celſus, procerus; frondoſus, viridis, tener: à βλώσκω, aſcendo, q. v.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, bucella, fragmentum, panis portio: qu. à βάλλω, q. v.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus: à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ωσω, p. ωκα, advenio, adſcendo, creſco; vado, clamo.

Βοᾷ, reboat: 3. ſing. præſ. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonaſmo literæ α, 3. ſing. indic. præſ. act. ab eod. Th. q. v.

Βοάασκον, 1. ſing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo, q. v.

Βοάγριον, ε, τὸ, ſcutum, indutum corio bubulo, ex boûm agreſtium pelle: à βοῦς, et ἄγριος, agreſtis, q. v.

Βοάγριος, ε, Boagrius, Locrenſium amnis.

Βοαθόος, ε, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, opitulator, auxiliator, bellator, in prœlio velox. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ, βροντῆς, Lat. filii tonitrui: Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis, à clamore dictus; qui et βῶξ, item βὼξ, dicitur. A βοάω, clamo.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi βοάω, clamo.

Βοάσας, άντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Βοάσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. contr. à verbo

ΒΟΑ'Ω, ῶ, BOO, clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando voco, celebro: uſurpatur et de inani-...

Digitized by Google

f. ήσω. imperf. ind. act. ἐβόων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ind. act. ἐβόησα. a. 1. imperat. act. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, *pellis bubula; ſcutum, ſive clypeus è corio bubulo factus.* Th. βοῦς.

Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus:* ut et

Βόεος, έα, εον, idem ab eod. Th.

Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor;* item *pugna:* à βοάω, *clamo,* q. v.

Βοῇ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub. act. contr. à βοάω, *clamo,* q. v.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium; depulſio malorum; perſecutio fugientium:* à verbo

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilior, opitulor, ſuccurro; opem fero, occurro hoſtibus; patrocinor:* qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro:* f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ind. act. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. act. βοήθησον, άτω. 2. ſing. præſ. imperat. act. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum:* et

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, *auxiliaris.* Item

Βοηθὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator, opitulator;* vid. βοηθόος, à βοηθέω, *auxilior,* q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boûm abactio, præda:* à βοῦς, et ἐλαύνω, *abigo,* q. v.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, *boves ago, paſco; boves abigo:* à

Βοηλάτης, ȣ, ὁ, *bubulcus, boûm agitator,* vel *abactor:* et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boûm agitatrix,* vel *abactrix:* à βοῦς, et ἐλαύνω, *agito,* q. v.

Βοῆν, Ion. et Dor. pro βοᾶν, præſ. inf. act. contr. à βοάω, *clamo;* et βοῆς, Ion. et Dor. pro βοᾷς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab eod.

Βοηνόμος, ȣ, ὁ, *boûm paſtor, bubulcus;* παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id eſt, *boves paſcere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω, *clamo.*

Βόθριον, ȣ, τὸ, *parva ſcrobs;* Dim. à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, *fovea, ſcrobs:* qu. βάθρος, à βάθος, *profunditas.*

Βόθυνος, ȣ, ὁ, idem, ſed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*

Βοϊδάριον, vel βοΐδιον, ȣ, τὸ, *bucula.* A βοῦς.

* Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, *bubulus:* ab eod. q. v. Ζεύγη βοϊκὰ, (nom. pl.) *juga boûm.*

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia:* hinc

Βοιωτὸς, ȣ, ὁ, *Bœotus.*

Βοιωτάρχω, vel -έω, f. ξω, vel -ήσω, *impero Bœotiis.*

Βολάων, *ictuum:* gen. pl. Æol. à βολὴ, *ictus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλβιτον, et βόλιτον, ȣ, τὸ, *ſtercus, fimus:* à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, ȣ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.* Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bulboſus.*

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus;* item *ictus, plaga;* gen. pl. Æol. βολάων à præt. ind. med. βέβολα, verbi antiq. βέλλω, βελέω, vel βολέω, pro βάλλω, *jacio,* uſitat.

Βολίζω, *bolidem demitto:* f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. ind. act. ἐβόλισα. a. 1. part. act. βολίσας, αντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, ſagitta;* item *funis alligato plumbo,* quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλος, ȣ, ὁ, *jactus* vel *teſſeræ* aut *tali,* vel *retis, unde et captura; dentitio:* Ion. et Poët. *funda, verriculum:* ab eod. Th. q. v.

Βομβεῦντι, -εῦσι, Dor. pro βομβοῦσι, βομβεῦσα, Dor. pro βομβοῦσα, *ſuſurrans:* præſ. part. act. contr. nom. ſing. f. g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, ſuſurro, reſono:* à

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *bombus, ſonus quem edunt apes, ſtrepitus quivis.* Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis ſtreperæ;* item, *inſectum quodlibet ſtreperum:* et

Βομβύλιος, ȣ, ὁ, idem: eſt et *genus poculi,* βομβεῖ γὰρ ἐν τῇ πόσει: et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis:* à βόμβος, *bombus,* q. v.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ȣ, ὁ, *animal ſilvaticum,* aliter *monops.*

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. et interpret. *in quo robur.*

Βοοζύγιον, ȣ, τὸ, *jugum boûm.*

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum, eſca,* propriè brutorum: qu. à βόω, ſeu βόσκω, *alo.*

* Βόραθρον, ȣ, τὸ, *fovea in terra excavata.*

Βορβοροκοίτης, ȣ, ὁ, *qui cubat in cæno* vel *luto:* nomen ranæ: ex βόρβορος, et κοίτη, *cubile.*

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *cænum, lutum, limus,* propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, *cæno contamino.*

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύξω, *ſtrepo,* propriè de inteſtinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. ſing. Æol. pro βορέου, ut et βορέω, gen. ſing. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, et Ion. βορέης, ȣ, ὁ, *Boreas, aquilo; ſeptemtrio:* qu. ἀπὸ τῆς βοῆς, ϗ ῥεῖν, quod ventus ſit ſonorus, et violentus: vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. à *ſeptemtrionali plagâ:* et

Βόρειος, et βορήϊος, Poët. ȣ, ὁ … *Borealis:* ὑπερβόρεος, *qui ex re… tiſſimâ regione venit.*

Βορὴν, acc. ſing. Ion. pro βορὰν … βορὰ, *pabulum.*

Βόρμαξ, et βύρμαξ, ακος, ὁ, *for… ca:* quia diligenter βορὰν μα… eſt, *cibum quærit:* vel à μύρμ… (Æolicè, μ pro β ponitur,) certè, μ et β cognata ſunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas:* ſic et β… ρῆς, nom. ſing. Ion. Βορράθεν, à… *reâ,* adv.

Βόσις, εως, ἡ, *paſtus, cibus.* T… βόω, inuſitat. *paſco.*

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, anim…* item *paſcua:* à βόσκω, qu. ab e… Th.

Βοσκησεσθε, *paſcemini:* Dor. … βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. … verbi βοσκέω, vel βόσκω, *paſco* … βοσκήσω, βόσω, vel βώσω, ab e… Th. q. v.

Βόσκησις, εως, ἡ, *paſtio:* ab e… Th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, … *cunt,* 3. pl. præſ. ind. act. à

Βόσκω, βόω, βοσκέω, *PASCO:* βόσω, βώσω, βοσκήσω. p. βέβοσκα, βοσκα, βεβόσκηκα. a. 1. ind. … ἐβόσα, ἐβώσα, ἐβόσκησα. Ab o… leto βόω, q. v.

* Βόσπορον, ȣ, τὸ, *planta et fr… tus Indicus.*

Βοσὸρ, nom. propr. Hebr. int… pret. *ſparſor:* qui etiam dici… βεώρ, pater *Balaami.*

ΒΟ'ΣΤΡΥΧΟΣ, ȣ, ὁ, et βόσ… χος, ὁ, *cincinnus, cirrus mulie… capillus, cæſaries:* qu. à βότ… *quod uvæ inſtar pilorum cohære…*

Βοτὰ, ῶν, τὰ, pl. *pecus;* vide … τὸν, infrà.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen;* … à βόω, *paſco.* Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *herbarius, ad … bas pertinens.* Hinc βοτανικὴ, … ſc. τέχνη, *Botanica, peritia her… rum:* et

Βοτάνιον, ȣ, τὸ, *herba puſilla, … bula:* ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët.) *paſtor:* … eod. Th.

Βοτὸν, ȣ, τὸ, *pecus, armentum,* … *paſcitur.* plur. τὰ βοτὰ, ῶν, … A βόω, inuſ.

Βοτὸς, ȣ, ὁ, *paſcuum, aliment…* ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, *racemulus;* … *nus.* Dim. et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in … dum racemi.* Th. βότρυς, *racem…*

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis, quæ … tros, ut liberos,* ſeu *prolem* … ex βότρυς et παῖς.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus,* … *racemus;* nomen herbæ; me…

Digitized by Google

[illegible]: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βό-
[illegible], quæ πορφὺρ ſint. Hinc βο-
[illegible], uvæ, is, gen. ειδος, racemoſus,
[illegible] eſt particula augendi à βῦς,
[illegible], quia magnum animal; ut
[illegible], βόπαις, qu. vid.
[illegible] etiam Poët. pro βοῦς.
[illegible], ιδος, ἡ, bubula, vacca ſil-
[illegible]: et
[illegible], ε, ὁ, bubalus, ſilveſtris
[illegible]; à βῦς, bos, q. v.
[illegible], ᾶ, ὁ, Dor. pro βοβότης,
[illegible], boum paſtor, bubulcus: à βῦς,
[illegible], inuſ. paſco.
[illegible] vel βούβρωσις, εως, ἡ,
[illegible] fames: à βου, particulâ au-
[illegible], et βρῶσις, cibus: quod à
[illegible], comedo.
[illegible]ΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen. Sic
[illegible] tumor dicitur circa inguina,
[illegible] in quacumque corporis parte.
[illegible], ε, ὁ ἢ ἡ, qui valdè ſe
[illegible]: à γαίω, glorior, et βοῦ, q. v.
[illegible], et -ον, ε, ὁ ἢ τὸ, lingua
[illegible], herba; Angl. BUGLOSS; et
[illegible], ε, ὁ, ſolea, piſcis:
[illegible] SOLE: ex βοῦς, et γλῶσσα,
[illegible]
[illegible], ε, ὁ ἢ ἡ, boves excori-
[illegible]: à βῦς, et δορὰ, pellis; qu. à
[illegible], pellem detraho.
[illegible], ας, ἡ, immolatio boûm:
[illegible], et θύω, macto, q. v.
[illegible], ut et βοῦκος, et βοῦκρος,
[illegible], ε, ὁ, buculus, et bubulcus, meſ-
[illegible]: item quod βούτης, ε, ὁ. Th.
[illegible]
[illegible], ε, τὸ, ſtimulus boûm:
[illegible], quo aguntur βόες.
[illegible], ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves
[illegible]; item generalitèr paſco et
[illegible]; paſſ. erro, vagor; blandis
[illegible] decipio; demulceo: βουκολέ-
[illegible], dat. ſing. part. præſ. act. ex
[illegible], bos, et κόλον, cibus.
[illegible], ας, ἡ, idem ac βουκόλιον,
[illegible], q. v.
[illegible], item βουκολιάζω, et
[illegible], Dor. f. άσω, vel άξω;
[illegible] carmen cano: et inde
[illegible], οῦ, ὁ, paſtoritii car-
[illegible] modulatio, tibiæ cantu et
[illegible]: et
[illegible], ῦ, ὁ, paſtoritii carmi-
[illegible] modulator: à βοῦς, bos, et κόλον,
[illegible]
[illegible], ἡ, ὸν, paſtoralis, paſto-
[illegible], et
[illegible], vel -ος, ε, τὸ, vel ὁ, grex,
[illegible] armentum boûm: item
[illegible], οῦ, ὁ, paſtoralis canti-
[illegible]: et
[illegible], et Dor. βουκόλος, οῦ, ὁ,
[illegible], armentarius: ex iiſd. Th.
[illegible]
[illegible], Dor. pro βουληφόρος,
[illegible] quod vide.

Βούλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. perſ. ſing. præſ. ind. med. à βούλομαι, volo, q. v.

Βούλεο, malis: 2. ſing. præſ. imperat. med. Ion. pro βούλε, ab eod. Th. q. v.

Βούλετ' pro ἐβούλετο, 3. ſing. imperf. ind. med. ejuſd. verbi.

Βουλεύεο, Ion. pro βουλεύε, 2. ſing. præſ. imperat. m. vel paſſ. à βουλεύω, conſulto, q. v.

Βουλεύησθα, conſulas, pro βουλεύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. Ion. per Paragogen τοῦ θα, à verbo βουλεύω, q. v.

Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βουλεύω, conſulto, q. v.

Βουλεύμενος, Dor et Poët. pro βουλόμενος, volens, præſ. part. med. à βούλομαι, volo.

Βούλευσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. βουλεύσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ, conſilium.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. act. nom. dual. βουλεύσῃ, 3. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. à βουλεύω, q. v.

Βούλευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio: et

Βουλευτήριον, ε, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus: item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator: ab eod. Th.

Βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, conſultus; item ſenatorius, ad ſenatum, ſeu curiam pertinens: et

Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens: ab eod. Th.

Βουλεύω, conſulto, delibero, meditor, conſilia agito. f. εύσω, p. βεβούλευκα. a. 1. ind. act. ἐβούλευσα. a. 1. ind. med. ἐβουλευσάμην. Th. βουλὴ, conſilium.

Βουλέων, conſiliorum, gen. pl. Ion. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio; curia; locus conſilii; hinc βουλεύω, conſulto, βουλευτὴς, ῦ, ὁ, ſenator; βουλευτήριον, ε, το, curia, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ; συμβουλεύω, conſilium do, &c.

Βούληαι, Ion. vel Poët. pro βούλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. vel ind. med. à βούλομαι, volo, q. v.

Βουληθείην, ης, η, voluerim, 1. 2. et 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. ab eod.

Βουληθεὶς, εῖσα, ὲν, qui voluit, a. 1. part. paſſ. ejuſ. verbi, q. v.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum, decretum. Th. βούλομαι, volo.

Βουλῆσιν, et βουλῇς, conſiliis, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, conſilium, q. v.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα, ατος, τὸ, et ab eod. qu. vid.

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius: et

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, ſub voluntatem cadens: à βούλομαι, volo, q. v.

Βουληφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, conſultor, conſiliarius; princeps, magiſtratus; voc. ὦ βουληφόρε. Ex βουλὴ, et φέρω, q. v.

* Βουλιμιάω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor: Xen. Cyropæd.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, cupio, opto: βούλει, Att. et βούληαι, Poët. vis, 2. ſing. præſ. ind. med. pro βούλῃ. præſ. opt. m. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ind. m. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. 1. m. βουλήσομαι. p. ind. paſſ. βεβούλημαι, tanq. ab antiquo βουλέομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐβουλήθην. et Att. ἠβουλήθην. præt. ind. m. βέβουλα, in compoſ. tanq. à βουλάω, obſoleto; è partic. aug. βῦ, et λάω, volo.

Βοῦλος, inteſtina; unde farcimina fiunt. Lat. bolus.

Βουλυτὸς, ῦ, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur à jugis, veſpera: à βῦς, et λύω, ſolvo.

Βούνεβρος, ε, ὁ, hinnulus magnus: ex βῦ particulâ augente, et νεβρὸς, hinnulus. Invenitur et τὸ βούνεβρον.

* Βουνοειδὴς, εος, ὁ ἢ ἡ, montanus, clivoſus: à ſeq. et εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.

ΒΟΥΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus, acervus.

Βουνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, clivoſus; à βουνὸς, et εἶδος, ſpecies; qu. à βαίνω, quia ſcanditur.

Βούπαις, αιδος, ὁ, puer vel adoleſcens grandis, vel pinguis. Ex βῦ particulâ intenſ. et παῖς, puer. Hinc fortaſſis Angl. BOOBY.

Βούπαλος, ε, ὁ, magnus, propriè luctator; item magnus aſinus; vel ſimpl. magnus. A βῦ, et πάλη, luctatio.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ ἢ ἡ, ſtimulus, quo boves punguntur; id. ac. βούκεντρον, q. βῦς πλήττων. Vel ſcutica, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόρω ὀβελοὶ, ων, οἱ, magna veruta, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, et πείρω, transfigo: p. ind. m. πέπορα.

Βούρασσος, ſive βόρασσος, ε, ὁ, fructus, qui clauditur ſpathê, ſeu elatê i. e. palmâ ſuo involucro incluſâ.

ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ ἢ ἡ, BOS, taurus, vacca; bovina pellis; flagellum factum è corio bubulo, it. ſcutum, &c. αἱ βόες, vaccæ: dat. pl. βουσὶ, et Ion. βόεσσιν; in acc. ſing. βοῦν acc. pl. βόας, βῦς, contr.

Βούσιρις, ὁ, in acc. ſing. Βούσιριν, Buſiris, rex Agrigentinorum.

Βούτας, Dor. pro

Digitized by Google

Βύτης, ου, ὁ, *paſtor boûm, bubulcus*; et hoc à βότης, pro quo et

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *paſtor*. Th. βόω, inuſ. *paſco*.

Βούτομος, ὁ, et -ον, ου, τὸ, *Butomum*: herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM*, *lactis ſpuma*. Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caſeus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βυφονέω, ῶ, fut. ήσω, p. ηκα, *boves macto*: et hinc

Βυφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui boves cædit et mactat; ſacerdos boves immolans*: à βοῦς, et φένω, *occido*: p. ind. m. πέφονα. hinc φόνος, *cædes*, q. v.

ΒΟ'Ω, f. όσω et ώσω. p. κα, *paſco*, thema inuſit. pro quo in uſu eſt, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem*, 1. ſing. præſ. opt. act. Att. pro βοάοιμι, contr. βοῷμι. Et

Βοώμενος, præſ. par. paſſ. contr. *celebratus*: à βοάω, q. v.

Βόων, *clamabant*, Ion. et contr. pro ἐβόαον, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· βοῶντος, gen. ſing. part. præſ. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. contr. à βοάω, q. v.

Βοώπης, ου, ὁ, et Βοῶπις, ιδος, ἡ, *magnos* (i. e. *pulchros*) *oculos habens; cui bovini ſunt oculi, magni et venuſti*: ex βοῦς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*, quod à p. ind. m. ὦπα· ab ὄπτομαι, *video*.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοωτέω, f. ήσω. p. ηκα, *aro*; præſ. inf. act. contr. βοωτεῖν, ex βοῦς, et ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, Ion. εω, ὁ, *Bootes*. Nomen ſigni cœleſtis, quod *Arctophylax* dicitur; ex βοῦς et ὠθέω, *trudo*. Eſt enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*, à ſeq. Th. Hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έος, vel έως, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, ῦ, ὁ, idem. A

Βραβεύω, *præmium do certaminis, certaminis ſum arbiter et moderator, de victoriâ decerno*; item *impero moderor*: βραβευέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ind. act. ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *pruna Damaſcena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *raucedo, raucitas*: à βρόγχος, *guttur, fauces; quia gutturi accidit*.

Βραδέως, *ſerò, tardè*; item *ſegnitèr, et cunctantèr*: βραδύτερον, *tardiùs, ſegnius*; βραδύτατα, *tardiſſimè*, adv. à βραδὺς, q. v.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, quòd vide.

Βράδιον, *tardiùs*, compar. et in ſuperl. βράδιστον à βραδὺς, *tardus*, q. v.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præſ. part. act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ, p. υγκα, a. 1. ind. act. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, et πλόος, ου, ὁ, *navigatio*: quod à πλέω, *navigo*.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um, ſegnis; tardus ingenio*: in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, ſuperl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, ſegnities*.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, ſive βράθυς, υος, ὁ, *herba*, Lat. *ſabina*, ſeu *ſavina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreſte olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκκα, ης, ἡ, *velum*, ſeu *tegmen pudendorum*; *bracca* nunc dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, ῦ, ὁ, *æſtus, ebullitio, fervor*. Th. βράζω, *ferveo*.

Βράσσω, idem quod βράζω, vid.

Βράχε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, *ſtrepitum edo*, q. v.

Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχίη, Ion. pro βραχεῖα, nom. ſing. f. g. à βραχὺς, q. v.

Βραχεὶς, et in f. g. βραχεῖσα, *perfuſus*: a. 2. part. paſſ. à βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio*. a. 2. ind. paſſ. ἐβράχην. a. 2. inf. paſſ. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *breviter*; *paucis*; *ad breve tempus*.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM*, *lacertus*; *armus*, v. gr. *vituli*: q. comp. à βραχὺς· quod lacertus brevior ſit ulnâ.

Βραχίων, etiam *brevior*: compar. ut et βράχιστος, *breviſſimus*: ſuperl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, χεῖα, χὺ, έος, *brevis*, [illegible] *parvus, exiguus*; *celer*, [illegible]

μετὰ βραχὺ, *paulò poſt*; ἐν βραχ *brevi tempore, repentè, paucis*; τὰ βραχὺ, *ſenſim, paulatim*; χύ τι, *paululum*; διὰ βραχ *paucis*. Hinc forſan Angl. BREAK.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βρ σίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui brevè ferr* ſeu *cuſpidem habet*: ex βραχὺς, σίδηρος, *ferrum*, q. v.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*: βραχὺς, q. v.

* Βραχυτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *b qui collum habet*.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *ſono*, *po*; propriè de iis, quæ frang tur. Hinc fort. Angl. BRAK

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, *ſinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præſ. inf. m. verbi

ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO*, *murmur* f. μῶ, p. ind. m. βέβρομα· i βρόμος, *fremitus*.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avicula inc unguentum quoddam Lydorum*: *tumor, ſuperbia, faſtus*; inde β θύεσθαι, *arrogantem eſſe*: *cum f incedere*, Luc. Timon.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. inf. βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, q. v.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, *ſimulacrum*, *ligno*; *imago, ſtatua, idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*. H

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, *infantulu* Dim.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, *ſinciput, caput*.

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, humecto*, *rigo, bibo, pluo*: f. ξω. præt. a. 2. ind. act. ἔβραχον. a. 2. i paſſ. ἐβράχην. p. ind. m. βέβρ p. ind. paſſ. βέβρεγμαι. Hi Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, p. χα, *tuſſiens ſpuo*; qu. à βήσσω. Undè forſ Angl. BREAST, utpote inde ſpuimus.

ΒΡΙ', particula epitat. in co poſit. ſignificans ἄγαν, *valdè, vehementer*.

Βριάει, 3. ſing. præſ. ind. act. βριάω, quòd vide.

Βριάρεων, acc. ſing. à Βριάρε ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen Gigantis; ex particulâ intenſ. et Ἄρης, *Ma* vel à

Βριαρὸς, ὰ, ὸν, *fortis, robuſtus, validus*: qu. à

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *robuſtus ſum*, vel *potentem* [illegible] *do, robuſtus ſum*, vel [illegible] *excello*, [illegible]

Digitized by Google

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, et ίξω, poſt ſumptum cibum paululùm dormio: qu. à βρίθω.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer clamans, Martis Epithet. ex βρι, et ἠπύω, ſono, clamo.

Βρῖθος, εος, τὸ, et

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, gravis: à

ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis, onuſtus ſum, deorſum vergo præ pondere; propendeo, cum impetu inclino; abundo, plenus ſum, gravo. f. σω, p. κα, p. med. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, et άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandeſco irâ: qu. à βρέμω, fremo, q. v.

Βρισάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, et ἅρμα, currus, q. v.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. ſing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΥ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; aſpera arteria: βρόχθος, ου, ὁ, idem: qu. à βρέχω, ſorbeo, q. v.

Βρόδον, roſa; Æol. pro ῥόδον, q. v.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ια, -ιον, fremens, fremebundus. A

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; item avena: à βρέμω, fremo: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru.

Βροντᾶν, Dor. pro βροντῶν, gen. pl. fem. à

Βρότειος, εια, ειον, et βρότεος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus: q. à βροτὸς, mortalis.

Βροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac præc. et ab eod.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, et βῆμα, greſſus; quod à βαίνω, eo, vado, gradior.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus: in acc. ſing. maſc. vel pl. neut. βροτόεντα à βρότος, cruor.

Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς et λοιγὸς, pernicies.

Βροτοῖσι, mortalibus: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, mortalis, homo: à βρόω, comedo, derivari videtur.

Βρότος, ου, ὁ, (παρεξύτονον) ſanies, cruor: ſanguis pulvere permixtus.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: à βρότος, cruor; item hominem facio; βεβροτῶσθαι, mortalis fieri: à βροτὸς, homo, q. v.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ſeu βροῦχος, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, guttur, q. v.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inaquoſus, aridus, non irriguus.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, laqueus, reſtis.

ΒΡΟ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, ſorbeo, inuſit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus: à βρύκω, mordeo.

Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor; propriè dentium; fremitus; item rugitus: à βρύχω, ſtrideo.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item deglutio.

ΒΡΥ῀Ν, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, muſcus, alga: eſt et herba genus.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, et βρυτὸς, ου, ὁ, cereviſia; potus ex hordeo; vinum hordeaceum: qu. à βρύω. Hinc forſan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα, frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium; fremo; mugio; gemo; med. furo. perf. ind. paſſ. βέβρυγμαι· inde βρυγμὸς, q. v.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, p. βέβρυκα, ſcateo, fundo, is, germino, pullulo; floreo; abundo; mano. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero concluſus.

Βρωθεὶς, έντος, roſus; a. 1. part. paſſ. à βρώσκω, q. v.

Βρῶμα, ατος, τὸ, cibus, eſca; à βρώσκω, comedo.

Βρωμέω, ῶ, fut. ήσω, fæteo; à

ΒΡΩ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fætor; virus: et hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fætidus.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, edulis, eſculentus; βρώσιμον, edulium: à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος, εως, et εος, ἡ, cibus, edulium; et ipſa comedendi actio; item eroſio: à

ΒΡΩ'ΣΚΩ, comedo, conſumo, depaſco: f. βρώσω, p. βέβρωκα· p. ind. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται· a. 1. ind. paſſ. ἐβρώθην. Angl. TO BROWSE.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, qui comedi poteſt, eſculentus: undè forſitan Germ. broat. Angl. BREAD.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, papyrus Ægyptia; herba quædam papyro ſimilis; liber: ſcribitur et βίβλος.

Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; vagio; bubulo; inde βύζην, adv. denſè. Th. βύω, obturo; vel βῦ, vox infantilis; vel βύας, bubo; q. v.

Βυθίζω, mergo: f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ind. act. ἐβύθισα. à

ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: qu. à βάθος, q. v.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, BUCCINA. Indè

Βυκανίζω, f. ίσω, buccino: et

Βυκανιστὴς, -ιστης, ῦ, ὁ, buccinator.

Βύκτης, ου, ὁ, ſonans, ſpirans, venti Epithet. à βύζω, confertim impleo, q. v.

Βυλλος, ῦ, adj. confertus: à βύω, impleo.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cereviſiarii maltam vocant.

Βυττέω, ῶ, f. ήσω, mergo: Heſych. βυττεῖν, βαπτίζειν, Æol. eſt à βάπτω, q. v.

ΒΥ'ΡΣΑ, ας, ἡ, corium, pellis: indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, coriarius.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, et δέψω, excorio.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βύω, obturo.

Βύσσινος, η, ον, BYSSINUS: metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Th. βύσσος.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profundè cogito, aliquid in animo molior, machinor; item fundamenta probè jacio: à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, fundum: et δομεύω pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, ſtruo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. à

Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas: Ion. pro βυθὸς. Indè ἄβυσσος, ου, ἡ, q. v.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byſſus; lini pretioſiſſimi genus.

ΒΥ'Ω, f. σω, p. βέβυκα, obturo, obſtruo; item impleo, tego: βύζω, f. ύσω, idem.

Βῶ, βῇς et βίω, βίῃς, Ion. a. 2. ſub. act. à βαίνω, ſeu potius βῆμι, vado, eo.

Βωθεῖν, præſ. inf. act. per contract. et Ion. pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. Dor. pro βυκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis: et

Βωκολιάσδω, -άζω, Dor. pro βυκολιάζω, f. άσω, vel άξω, Dor. paſtorali more cano: βωκολιάσδεο, Dor. 2. ſing. præſ. imperat. med. pro βυκολιάζου. Hinc et

Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βυκολιαστὴς, οῦ, ὁ, bucolici carminis cantor: ex βοῦς, bos, κόλον, cibus, et ᾄδω, cano.

Βωκολικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro βυκολικὸς, ὴ, ὸν, paſtoralis: et

Βωκόλος, ω, Dor. pro βυκόλος, ῦ, ὁ, bubulcus: à βοῦς, bos, et κόλον, cibus.

Βῶχος, ω, ὁ, Dor. pro βῦχος, ου, ὁ,

Digitized by Google

..ὰ. quod. βουκαῖος, *bubulcus, meſſor.* q. v. Th. βοῦς, *bos.*

Βωλὰ, *conſilium:* Dor. pro βουλὴ, q. v.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, *gleba,* Poët. idem quod βῶλος, q. v.

Βωλίτης, ου, ὁ, *boletus;* fungi genus: à

ΒΩ΄ΛΟΣ, ου, ἡ, *gleba, ager, maſſa;* item *bolus,* Angl. BOLE. Hinc

Βωλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *glebosus.*

ΒΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, *baſis:* item *ara, altare, templum, delubrum.*

Βῶν, Ion. et Dor. pro βοῦν, acc. ſing. à βοῦς, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, *bos,* et in acc. pl. τοὺς βῶς, et in dat. pl. βωσί.

Βὼξ, κὸς, ὁ, *piſcis,* à clamore dictus: nempe à βοῶ, (contr. à βοάω, *clamo,*) Dor. βόαξ, it. βῶηξ, idem.

Βῶρος, ου, ὁ, *Borus:* nom. propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro βοῦς, vide in βῶν, ſuprà.

Βῶσαι, *vocare:* contr. Ion. et Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. act. verbi βοάω, q. v.

Βώσας, αντος, et βωσόμαι, ac βωσεῖσθαι, apud Poëtas ſæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. act. et βοήσομαι, f. 1. m. et βοήσεσθαι, f. 1. inf. m. per contract. à βοάω, *clamo,* q. v.

Βωστρέομες, *vocamus,* Dor. et Poët. pro βωστρέομεν, 1. pl. præſ. ind. act. à

Βωστρέω, f. ήσω, *clamo, voco:* τί με βωστρεῖς, *vocas?* Ariſtoph. Ach. 964. et in aliis. Dor. verb. pro βοάω, *voco.* Hinc

Βωστρήσωμες, Dor. et Poët. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ου, ὁ, *paſtor.*

Βωτιανείρῃ, *populoſa,* dat. ſing. f. g. Ion. à

Βωτιάνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ρος, -ρᾶ, -ρὸν, *alens et educans viros.* Epith. *agri, ex cujus culturâ colonis victus ſatis redit.* Ex βώτης ὁ, et βώτις, ἡ, *paſtor;* (à βόω, inuſ. *paſco,*) et ἀνὴρ, *vir.*

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βώτης, ου, vel βωτὴρ, ῆρος, ὁ, *paſtor:* à βόω, inuſ. *paſco,* q. v.

Γ.

Γ, Eſt tertia apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat: γ, interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè.*

Γὰ, Dor. pro γε, γᾶ, Dor. pro γῆ, q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum.*

Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, indecl. Hebr. interpret. *robur Dei.*

ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, *Gagates,* lapis; à Γάγης, qu. eſt fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *titillo:* à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere;* vel à γάνος, εος, τὸ, *lætitia,* q. v.

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, *ſagena, rete piſcatorium.*

ΓΑΓΓΙ΄ΤΙΣ, λίθος, ſeu γαγγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam:* à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙΌΝ, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio.*

ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA,* partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE. qu. à γράω, vel γραίνω, *depaſco, comedo.*

Γάδ', *Gad,* nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma.*

Γαδαρεὺς, έως, vel έος, ὁ, *Gadarenſis.* A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syriâ.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, *Gadarenus,* nomen Gentile; ab eod. Hebr. interpret. Lat. *ſepto cinctus.*

ΓΑ΄ΔΟΜΑΙ, *gaudeo.*

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, *gaza,* Perſica vox, *opes, divitiæ;* item *theſaurus.*

* Γαζοφυλακεῖν, præſ. inf. act. *gazæ cuſtodiam agere.*

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *gazophylacium, ærarium Eccleſiaſticum;* et pro loco ipſo: ex γάζα, et φυλακὴ, *cuſtodia;* quod à φυλάσσω, *cuſtodio.*

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *ærarii,* vel *theſauri cuſtos.* Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, *gaudere,* Dor. pro γηθεῖν, præſ. inf. act. contr. à γηθέω, *gaudeo,* Dor. γαθέω.

Γάθησεν, *gaviſus eſt,* Dor. pro γήθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε, verbi γηθέω, *gaudeo, lætor,* q. v.

Γαῖ, pro γαῖα, ας, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus;* item *regio, patria:* et per Aphæreſin αἶα in proſâ γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. *à terrâ,* et

Γαιήιος, γήϊνος, et γήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, item

Γαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *terreus, terrenus, terraneus, terreſtris, corruptioni obnoxius; mortalis.* Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terram cingens et continens:* Dicitur et pro eodem contractè, γαιοῦχος, et γαοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. ex γαῖα, et ἔχω, *contineo.*

Γαίμω, γάιμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inuſ. a quibus tamen manant f. 1. act. γαμῶ, a. 1. ind. act. ἔγημα, id. med. ἐγημάμην, a. 1. act. ſub. γήμω, ῃς, ῃ, inf. γῆμαι, part. ejuſd. γήμας, et jam uſitat. verb. γαμέω, *uxorem duco,* q. v.

Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius,* vel *Caius* [...] men viri: adj. *terrenus* [...] *terra.*

ΓΑΙΣΌΣ vel γαῖσος, ου, ὁ, [...] *contus,* armaturæ genus.

ΓΑΙ΄Ω, f. γαίσω, *glorior, ſuper*[...] præſ. part. act. γαίων, unde [...] ΟΑΥ.

ΓΑ΄ΛΑ, ακτος, (tanquam à [...] λαξ,) τὸ, *LAC;* ſuccus [...] vel arboris apud medicos, [...] *lac:* à Gr. ut caſus ejus ſec[...] et tertius demonſtrant.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, *lactens;* [...] νὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non* [...] *tur:* à γάλα, *lac.*

Γαλακτώδης, -τος, γαλακτώδης, [...] et γαλακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, [...] *lacti ſimilis, lac referens:* ab [...] Th q. v.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac p*[...] ex γάλα, et πίνω, *bibo, poto.*

Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλή[...] ης, ἡ, *ſerenitas.*

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen pr[...] mulier.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circ*[...] *in cælo.*

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen Gent[...] tium, *Galata.*

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regio[...] in Aſiâ minori. *Galatia* et [...] *iogræcia.* Gr. *lactea.*

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus;* [...] *licus.*

Γαλέαγρα, ας, ἡ, *cavea ferr*[...] *genus carceris, decipula, muſcip*[...]

ΓΑΛΕ'Η, ης, et in proſâ γαλ[...] ῆς, ἡ, *muſtela, catus;* nam [...] propriè αἴλουρος, ου, ὁ ϗ ἡ hinc

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *muſtelus,* piſcis [...] nus: et

Γαλιδεὺς, έως, ὁ, *catulus, felis:* γ[...] λεώτης, ου, ὁ, *ſtellio.*

Γαληρὸς, ὰ, ὸν, γαληνὸς, ὁ, ἡ, [...] γαλήνιος, ια, ιον, *tranquillus* [...] *nus, hilaris.* Th. γαλήνη, infrà.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis muſtela.* V[...] Γαλέα.

Γαληναία, ας, Poët. pro

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *ſerenitas, tra*[...] *quillitas et hilaritas vultus, tranqui*[...] *litas maris,* μαλακία, qu. γαλάνη [...] à γελάω. Eſt nomen propr. m[...] lieris: hinc

Γαλήνιος, ου, *ſerenus;* γαληνὸς, [...] idem, vid. γαληρὸς, ſuprà.

Γαληνιῶσαν, accuſ. ſing. par[...] præſ. act. f. gen. à γαληνιάω, f. [...] p. κα, *tranquillus ſum.* Th. γαλήνη.

Γαληνιάω, f. ήσω, p. ηκα, *tranqui*[...] *lus ſum.* Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regioni[...] Hebr. interpret. Lat. *limes.*

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus.*

Digitized by Google

...ΓΟΨΙΣ, ιος, ἡ, *frutex*, *urtica* ... *urtica mortua*.

...ων, ωνος, ὁ, nomen viri, ...

...ΛΛΟΣ, ου, ὁ, ſeu γαλλὸς, *gal*... *evirotus*, *ſpado*: q. ab ἄλλος, ... naturam ſuam mutavit; vel ..., Phrygiæ fl. ubi initia... ...ur.

...ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλλοως, ... GLOS, *ſoror mariti*, vel ... *fratris*.

..., *nupſiſſe*: Dor. pro γῆμαι, ... inf. act. à γαίμω, id. qu. γα... ..., quod vide.

..., ὁ, nomen viri, indecl. ... interpret. Lat. *retributio* ...

..., f. ήσω, p. ηκα, *connubio* ..., vel *ſocio*; à

...ΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *gener*, *ſocer*; i... *frater uxoris*: in dat. pl. ..., Ion.

..., *matrimonio jungan*... 3. plur. præſ. imperat. act. à ..., q. v.

..., Dor. et Ion. pro ἔγημεν, ... a. 1. ind. act. à γαίμω, ... γαμέω, quod vide.

..., gem. σ, pro γαμέσε... 3. ſing. f. 1. ind. m. verbi ..., *uxorem duco*.

..., verbale à γαμέω, q. v.

..., ῦ, ὁ, et γαμέτις, ιδος, ἡ, ... Et

..., ου, ὁ, *maritus*. A

...ΕΩ, ῶ, et γαίμω, *uxorem* ...: fut. -έσω, -ήσω, vel ... præt. γεγάμηκα, -ηκα, aor. ... act. ἐγάμησα, -εσα, et ἔγημα, ... aor. 1. ſubj. act. γήμω, in... ... γῆμαι, et part. aor. γήμ... ... aor. 1. ind. med. ἐγημάμην, ... ind. paſſ. ἐγαμήθην. Pluri... ..., *ſponſus* γαμεῖν, *ſponſa* γα... ... dicitur: *qui accipit uxo*... ... dicitur γαμῆσαι, *parentes fi*... ... *dant uxorem*, γαμίσαι. ...

..., ου, τὸ, *munus nuptiale*:

..., ου, ὁ ἢ ἡ, *nuptialis*, *con*... ...

..., ῶνος, ὁ, *October*, aut ...: à celebratione nup... ... ſic dictus.

..., *nupturio*, *uxorem ducere* ..., *nuptias deſidero*: à γαμέω, ..., q. v.

..., f. ίσω, p. γεγάμικα, *nup*... ... γαμίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, ..., *nuptui collocor*, *elo*... ... γαμίζειν, eſt parentum. ... dicitur γαμῆσαι, *ſponſa* ve... ... Item

..., ῦ, ῳ, *nuptialis*: et

..., ὁ, ου, Poët. idem; à

γάμος, *matrimonium*, quod à γαμέω, vid.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι, q. v.

Γάμοιο, gen. ſing. Ion. pro γάμου, à γάμος, q. v.

Γαμοῖτο, *nubat*: 3. ſing. præſ. opt. paſſ. contr. à γαμέω, q. v.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *furtivas nuptias quæro*, *uxorem alienam corrumpo*: à γάμος, et κλέπτω, *furor*: p. ind. m. κέκλοπα.

Γαμόρος, Dor. pro γημόρος, ου, ὁ, *agricola*: à γῆ, *terra*, et μείρω, *divido*: præt. ind. m. ἔμμορα, per Metath. pro μέμορα.

Γάμος, ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, *connubium*, *conjugium*, *matrimonium*: vel οἱ γάμοι, ων, *nuptiæ*; item *conjux*: à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *nuptias parans*, *ornans*; γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox*: à γάμος, et στέλλω, *orno*: hinc γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, *nuptias paro*.

Γαμουμένη, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. contr. à γαμέω, *nubo*, q. v.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, *malæ*, *maxillæ*: à

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*, *inflexus*, *aduncus*: idem quod καμψὸς, q. à κάμπτω, *flecto*.

Γαμψώνυξ, υχος, ὁ ἢ ἡ, *cui curvi ſunt ungues*: à γαμψὸς, et ὄνυξ, *unguis*.

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem, et ab iiſdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia*, *voluptas*; item *ſplendor*: item, *quod eſt in quâque re pulchrum*, *nitidum*, *hilare*, *venuſtum*.

Γανόω, ῶ, fut. ώσω, præt. ωκα, *lætitiâ afficio*; item *ſplendeo*, *polio*; et

Γάνυμαι, ſeu γάννυμαι, et γαννύομαι, f. 1. med. -ύσομαι, p. ind. paſſ. -υμαι, *lætor*, *gaudeo*: unde γαννύσσομαι, idem. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia*, *ſplendor*: et

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam*, *enim*, *igitur*, *quippe*, *ſcilicet*, conjunctio cauſalis; οὐ γὰρ, *non profectò*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præſ. inf. act. *ſplendere*, q. ex μαρμαίρειν, it. *plenus eſſe*, *vibrare*, *palpitare*, *multiplicare*.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *titillo*, *lætitiâ afficio*: id. cum γαγγαλίζω q. γάω γέλων, *gigno riſum*. Hinc

Γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, *titillatio*: et

Γάργαλος, ου, ὁ, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, præſ. inf. act. *ſplendere*: vid. γαργαίρειν· hinc

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur *de multitudine inſigni*.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio*, *guttur*, à ſono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aquâ*, ſive *alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*. Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum*, *liquamen piſcium ſale conditorum*.

Γαρύετον, Dor. et Ion. pro γηρύειν et γαρύετον, dual. præſ. ind. act. Dor. pro γηρύετον: et

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, præſ. inf. act. à γαρύω, Dor. pro γηρύω, f. ύσω, *ſono*, *loquor*.

Γαρύομαι, Dor. et f. 1. m. γαρύσομαι, pro γηρύομαι, f. 1. m. γηρύσομαι· et γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. ejuſd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, -τέρος, per Sync. -τρὸς, ἡ, (quondam gen. γαστῆρος,) Dat. pl. γαστῆρσι, *venter*, *ventriculus in quem cibus recipitur*, *uterus*: ἐν γαστρὶ ἔχειν vel φέρειν, *gravidam eſſe*.

Γάστρη, ης, et γάστρα, ας, ἡ, *fundum vaſis*, vel *navis*, et *ſimilium*; *vas ventricoſum*: à γαστὴρ, *venter*.

* Γαστρίδουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ventri deditus*: à γαστὴρ, et δοῦλος, *ſervus*.

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo*, *ſagino*: ab eod. Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *guloſus*, *cibi avidus*: ex γαστὴρ, et μάργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inſanus*.

Γάστρις, ιος, et γάστριος, ου, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *guloſus*, *lucro*, *ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*, *ſitula*: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus*, *ſentina*.

Γαυλὼς, *mulctras*, Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλὸς, q. v.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio*: ex

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *ſuperbio*, *glorior*, *exulto*, *efferor*, *jacto me*. Unde

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. pl. part. præſ. act. contr. à

ΓΑΥ~ΡΟΣ, ρα, ρον, *elatus*, *ſuperbus*, *arrogans*, *ferox*: q. à γαίω, *ſuperbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *ſuperbia*, *ferocia*, *elatio*, *alacritas*.

Γαυρούμενος, *elatus*, *ſuperbiens*: præſ. part. m. à γαυρόομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *ſuperbio*. Hinc

Γαυροῦ, *efferaris*, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *glorior*, *ſuperbio*; idem quod γαυριάω, q. v. ab eod. Th.

Digitized by Google

ΓΑΥΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, vel γαῦσος, ὴ, ὸν, *curvus, tortuoſus.* Hinc

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, *reddo γαυσὸν, curvo.*

ΓΑ'Ω, f. γήσω, inuſit. p. ind. med. γέγαα, q. v. *genero; naſcor; capio; pario; lætor.*

ΓΕ', Doricè γὰ, *quidem, certè.* Et καὶ idem eſſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabica adjectio; ſeparatim rarò legitur, ſed aliis dictionibus poſtponitur, ubi ſæpè vacat, præſertim articulo ὁ, vel relativo ὅς adjuncto: frequentiùs ſine accentu pingitur: ὤφελόνγε, *utinam ſanè;* καίγε, *et quidem;* διάγε, *tamen;* καίτοιγε, *etſi;* μενοῦνγε, *imò, verò.*

Γέα, ας, et contractè γῆ, ῆς, ἡ, *terra; patria.*

Γεάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terram complectens;* γιάοχος, γαιάοχος, et Ion. γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terram cingens et continens.* Neptuni Epithet. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus ſum:* 1. ſing. præt. ind. med. Poët. verbi γάω, inuſitat. pro γίνομαι, *naſcor.* Alii volunt eſſe perf. ind. act. pro γέγηκα, detracto κ, et η, in α mutato; unde γεγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάατε, et γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. et 3. pl. ejuſd. γέγαα, q. v.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, ότος, *gaudens.* Vide γέγηθα, infrà.

Γεγάειν, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, ῃ, εται, *natus ſum:* à γάω, q. v.

Γεγάμεν, Poët. pro Γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γίνομαι, *naſcor,* q. v.

Γεγανυμένος, perf. part. paſſ. à γάννυμαι, f. 1. m. ύσομαι, p. paſſ. υμαι, *lætor, gaudeo;* quod à γάνος, q. v.

Γεγαὼς, ὼς, gen. αότος, ῶτος, *natus.* Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *antiquus:* q. à γέα, et γάω, q. v.

Γεγεναμένος, perf. par. paſſ. Dor. pro γεγενημένος, *genitus:* à

Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui:* præt. ind. paſſ. γεγενῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi γίνομαι, *fio, ſum,* q. v.

Γεγενοίμην, et γεγενοίμεθα, 1. ſing. et 1. pl. a. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *ſum:* quod vide.

Γέγηθα, *lætatus ſum,* perf. ind. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et inde γεγηθὼς, perf. par. act. *alacer, lætus:* à γηθέω, f. ήσω, p. ηκα, quod vide. Alii tamen volunt γέγηθα, et γεγηθὼς eſſe p. ind. et p. par. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα, fut. 2. act. γηθῶ, &c.

Γεγήρακα, ſeu γεγήρασκα, *ſenui,* perf. ind. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, *ſeneſco.* Th. γῆρας.

Γέγονα, p. ind. m. *natus ſum,* et in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p. m. inf. γεγονέναι, et in part.

Γεγονὼς, υῖα, ὸς à γένω, inuſitat. vid. γίνομαι, *ſum.*

Γεγόνει, *natus fuerit,* 3. ſing. pluſq. p. ind. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. ind. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. paſſ.

Γεγράφθαι, perf. inf. paſſ. et

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *ſcribo,* q. v.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, f. ήσω, *gymnaſii præfectus ſum:* ab ἀρχὴ, *principatus,* et γυμνάσιον, *locus exercitationis:* quod à γυμνὸς, vid.

Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamavi:* p. ind. m. verbi γνόω, inuſ. per Metatheſin. pro γέγνωα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, 1. ſing. præt. ind. med. in præſens tranſeunte: vel eſt, præt. ind. m. à γεγώνω, ῶ, f. ήσω, vid. Periz. ad Ælian. V. H. et Clark. ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præſ. inf. act. et γεγώνευν, Ion. et Dor. pro ἐγεγώνευν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito:* quod ex præt. ind. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum eſt.*

* Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, *alto clamore enunciatus.*

Γεγὼς, ῶτος, *natus,* pro γεγαὼς, par. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi γάω, inuſ. pro γίνομαι, *naſcor.*

Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulſor.*

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna,* locus ſuppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi.*

Γεθσημανὴ, *Gethſemane:* nomen loci. Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguiſſima, fertiliſſima.*

Γεινάμην, αο, ατο, *natus ſum;* vel *genui,* a. 1. ind. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γίνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, *natus,* part. a. 1. m. ab eod. verbo: idem ac γεννηθεὶς, q. v.

Γείνασθαι, *natum eſſe,* a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, 3. ſing. et [illegible] imperf. ind. m. verbi γ[illegible] Vel, ut alii volunt, γεινόμ[illegible] dici pro ἐγεινόμην, a. 2. in[illegible] abjecto augmento, et [illegible] causâ inſerto. Sic γείνεσ[illegible] γίνετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, [illegible] præſ. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, [illegible] *naſcor;* activè de mare et [illegible]nâ, *pario, gigno, procreo; fu*[illegible] apud Oratores etiam a. 1. [illegible] ἐγεινάμην, frequens in act[illegible]nif. *genui:* et de utrovis [illegible]que parente dicitur; de [illegible] *peperi.* a. 2. ind. med. ἐ[illegible] inf. a. 2. mod. γενέσθαι, pa[illegible] *mum, natus,* a. 1. m. inf. γ[illegible] et part. γεινάμενος. Vide [illegible] *naſcor,* &c.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, [illegible] *grunda* ſeu *ſuggrundium:* [illegible] pars tecti prominens, q. [illegible] à parietibus [illegible] ram amovet. Hinc fort. [illegible]

Γεῖσος, σος, τὸ, idem; eſt [illegible] *capitellum.*

Γεισόω, vel γεισσόω, f. [illegible] ώσω, *ſuggrundii munio; in f*[illegible] *de modum conformo.* Hinc

Γείσωμα, ατος, τὸ, *ſuggr*[illegible] *imbricamentum:* vide γεῖσον[illegible]

Γειτνία, ας, et γειτνίασις, [illegible] *vicinitas:* et

Γειτνιάω, ῶ, et -άζω, f. [illegible] άσω, *vicinus ſum; adſinis, a*[illegible] *ſum:* part. præſ. act. contr. [illegible] ιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτω[illegible] νος.

Γειτνέω, -ῶ, f. ήσω, part. act. γειτνιῶν, ἰόντος, idem, eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, ας, Γειτνία, ας, ἡ, [illegible]*tas:* à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vicin*[illegible] *finis, ſimilis;* q. à γέα, q. [illegible] quia ejuſdem terræ.

Γειώρας, ου, ὁ, *peregrinus,* [illegible] opponitur αὐτόχθων, [illegible] opp. *indigena.*

Γελᾷ, *ridet,* 3. ſing. p[illegible] act. contr. à γελάω, *ride*[illegible]

Γέλα, *ſplendor Solis,* q. [illegible] *ſplendeo.*

Γελᾶν, *ridere,* præſ. inf. [illegible] pro γελᾷν et

Γελᾷς, *rides,* Æol. pr[illegible] 2. ſing. præſ. ind. act. [illegible] *rideo.*

Γελῶν, Dor. pro γελῶ[illegible] præſ. part. act. contr. ej[illegible]bi; γελᾷν, verò, iota ſu[illegible] eſt præſ. inf. act. con[illegible]

Digitized by Google

[illegible] per Metatheſin, Angl. TO LAUGH.

Γελασὴς, ῆος, ὁ ϗ ἡ, hilaris; Poët. pro γελαςὴς, q. v.

Γέλαξα, Dor. pro γελάσω, ridebo, f. 1. ind. act. verbi γελάω, f. ω, rideo.

Γελασείω, f. ήσω, p. ηκα, irri-deo, jocor. Hinc

Γελασμὸς, ῦ, ὁ, irriſio.

Γελαστὴς, ῦ, ὁ, irriſor.

Γελάσω, Dor. pro γελάσουσα, [illegible] part. act. f. g. verbi γελάω, [illegible], q. v.

Γελάσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, ri-ſu dignus: ab eod. Th.

Γελαστὸς, ἡ, ὸν, idem: et ab eod. Th.

Γελάσωμεν, rideamus: 1. pl. a. 1. [illegible] act. à

ΓΕΛΑ'Ω, rideo; item irrideo; it. [illegible], rideo, floreo, hilaro. f. άσω, [illegible] f. 1. m. άσομαι, p. γεγέλακα. a. 1. ind. act. ἐγέλασα, perf. ind. paſſ. γεγέλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis mer-x; color, tinctura.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, et γελγὶς, ῖδος, ἡ, [illegible] caput, ſeu nucleus.

Γέλγω, fut. ξω, per. χα, lingo, co-loro: à γέλα, ſplendor Solis.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præſ. part. act. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, rideo. Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, f. έσω, p. εκα, ſplendeo: à [illegible] γέλα.

Γελῆς, rides, 2. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro γελᾷς, à γελάω vox etiam Atticis uſitata.

Γελοῖα, ridenda, item jocoſa, nom. pl. n. g. è γελοῖος, q. v.

Γελοιάζω, fut. άσω, ridicula ſeu [illegible], jocor: à

Γελοῖος, οία, οῖον, jocoſus, facetus, [illegible]; at γέλοιος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus: γελοῖον, ε, τὸ, ſubſtantivè pro joco; [illegible], Poët. hinc γελοιάω, f. [illegible], pro γελάω, rideo: à γέλως, [illegible] γελάω, q. v.

Γελόωντες, et Γελώοντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. par. præſ. act. contract. à γελάω, q. v.

Γελῶν, ridens, nom. ſing. et in pl. γελῶντες, præſ. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præſ. ind. act. contr. γελῶσι.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident, 3. pl. præſ. ind. act. contr.

Γέλως, ωτος, ὁ, riſus, maris ſere-nitas; et γέλως, gen. ſing. ω, acc. ſing. γέλων, dat. ſing. γέλῳ, à γε-λάω, rideo, q. v.

Γεμίζω, impleo, onero; f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ind. act. ἐγέμισα.

p. ind. paſſ. γεγέμισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, plenus ſum.

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσαῖς, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμι-σον, άτω, 2. et 3. ſing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, impleo, ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à γεμίζω, impleo.

Γέμομεν, pleni ſumus, 1. pl. ind. præſ. act. γεμέσαις, dat. pl. part. præſ. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. εμῶ, plenus ſum, vel onuſtus: præſ. part. act. γέμων, οντος, ος, p. ind. m. γέγομα, unde γόμος, ε, ὁ, onus navis: inde Lat. gemo.

Γενὰ, ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεῆς, à natalibus, à puero; generatio, progenies, ætas: εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γίνομαι, naſcor.

Γενεαλογέω, ῶ, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo: f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα γενεαλογέομαι, enumeror in proſapiâ aliquâ: γενεαλογέμενος, præſ. part. et

Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio: à γένος, genus, et λόγος, à λέγω, colligo, q. v.

Γενεῆφιν, generatione, dat. ſing. Ion. φιν additur per Paragogen, à γενεὴ, Ion. pro γενεὰ, q. v.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio: à γενεὰ hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia: item

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ad natalitia pertinens, natalitius: ſubſtantivè aſtrologus: et

Γενέθλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, natalis, natalitius, auctor generationis; θεοὶ γενέθλιοι, penates: à γίνομαι, naſcor, q. v.

Γένει, dat. ſing. à γένος, εος, τὸ, progenies, genus; ab eod.

Γενειᾷν, barbatum eſſe, præſ. inf. act. contr. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, pubeſcens, part. præſ. act. à

Γενειάζω, f. άσω et

Γενειάω, ῶ, barbam geſto, pubeſco; f. ήσω, a. 1. part. act. γενειήσας, αντος à γένειον, barba. Th. γένυς, mentum, q. v.

Γενειήτης, α, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ε, ὁ, barbatus, et hoc p. γενειάτης, fœm. γενειάτις. A γενειάω, q. v.

Γένειον, ε, τὸ, mentum, barba. Th. γένυς, q. v.

Γένεο, Ion. pro γένε, et hoc pro ἐγένου, fuiſti, 2. ſing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ε, ετο. A γίνομαι, ſum, q. v.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2 pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. ſing.

ab eod. tantum: ex γένος, et μάχομαι, quod à μάχομαι, pugnà, generatio; naſcor, p. paſſ. γεγένημαι.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, ὁ, auctor [illegible] et generationis.

Γένεσις, εως, ἡ, origo, creatio, generatio, nativitas, ortus: ab eod. Th.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνομαι, vel γείνομαι, q. v.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, nativitas, ortus; et

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γενέτης, ε, ὁ, parens, genitor: et

Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens: à 3. perſ. ſing. p. ind. paſſ. verbi γίνομαι, q. v.

Γένηαι, fuerit, 3. ſing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γείνομαι, q. v.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, (Ion. et Poët. pro γονεὺς, έος, vel έως, ὁ,) GENITOR, parens.

Γένευ, Ion. et Dor. pro ἐγένου, 2. ſing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, naſcor, vel γείνομαι, q. v.

Γένῃ, 2. ſing. ſub. a. 2. m. ab eod. q. v.

Γενηθεὶς, ἐντος, natus, factus, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi. q. v.

Γενήθητι, ήτω, fias, imperat. 2. ſing. a. 1. paſſ. ejuſd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. ſub. m. ſic γένηται, 3. ſing. ſub. a. 2. med. ejuſd. verbi. q. v.

Γενήσομαι, η, εται, f. 1. m. ejuſd. verbi: vel f. 2. paſſ. ut aliqui reſolvunt, à f. 2. act. γενῶ, a. 2. ind. act. ἔγενον, à γένω, inuſ. unde a. 2. ind. paſſ. ἐγένην, ης, η.

Γενικὸς ἡ, ὸν, generalis, item genitivus, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos, à γένος, genus.

Γεννάδας, ε, ὁ, ſtrenuus, audax; generoſus, ingenuus.

Γενναῖος, αία, αῖον, cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, inſitus; generoſus, validus, ſtrenuus, vehemens: à γεννάω. Th. γίνομαι, q. v.

Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas: et

Γενναίως, adv. generosè, fortiter: ab eod. Th.

Γέννατο, Ion. et Æol. pro ἐγέννατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ejuſd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, GENERO, pro GIGNO, de viris; pario, de mulieribus; pario, Metaph. f. ήσω, p. γεγέννηκα, a. 1. ind. act. ἐγέννησα, p. paſſ. γεγέννημαι, natus ſum; a. 1. ind. paſſ. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, fructus: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. præced.

Digitized by Google

men ſeu

ΓΑΥΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel ... à γυιόω, curvus, tortuoſus.

Γαυ..., ἡ, nomen regionis in Syria. indecl. Syr. interpret. ...tus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio: à 2. perſ. ſing. p. ind. paſſ. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, ῦ, ὁ, generator: et

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus; item mortalis: et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens: γεννήτειρα, ας, ἡ, genetrix: à 3. perſ. ſing. p. ind. paſſ. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο et γένοιτο, 3. pl. et 3. ſing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, naſcor.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem; 1. ſing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, ſum, q. v.

Γενόμενος, η, ον, factus; a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. m. à γίνομαι, vel γίνομαι, naſcor.

Γένος, εος, τὸ, GENUS, progenies, familia; gens, natio; ſtirps; genus, cui opp. ſpecies: in dat. pl. γένεσι ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γενῦ, ἔσθω, eſto, 2. ſing. a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γέντο, 3. ſing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, fuit: ab ἐγενόμην, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, vel γίνομαι, ſum, q. v.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, barba; maxilla, acies.

Γένωμαι, fiam, 1. ſing. a. 2. ſub. m. et in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, ſeu γίνομαι, naſcor, fio.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι, à γέρας, munus, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus: à

Γεραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenilis, e; maſc. ſenex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis: comp. γεραίτερος, ſuperl. γεραίτατος, per Syncop. γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus: à γέρων, ſenex, q. v.

Γέραιρε, venerare, 2. ſing. præſ. imperat. act. γεραίρεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, honorare: à

Γεραίρω, f. αρῶ, muneror honoris cauſâ, orno; veneror. Th. γέρας, munus, q. v.

Γεραίτερος, per Sync. pro γεραιότερος, comp. γεραίτατος, per Sync. pro γεραιότατος, ſuperl. à γεραιὸς, ſenilis, ſenex, q. v.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis vigilans; machina tollendis oneribus comparata: γεράνιον, ου, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεράραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμάω, honoro: et

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, honorandus, auguſtus: comp. γεραρώτερος, honorabilior, auguſtior: ſuperl. γεραρώτατος, auguſtiſſimus: è ſeq. Th.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τ eliſ. αος, contr. ως, τὸ, præmium, munus, honor: hinc

Γεράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoratus, honorificus, ſenilis.

Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων à γέρας, munus, q. v.

Γεδιωσμὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. vicinus peregrinationi.

Γέρδις, Γερδὸς, et Γέρδιος, ου, ὁ, textor, Suid. et γερδία, ας, ἡ, textrix.

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, præmium, q. v.

Γερήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. Neſtoris, ap. Hom. honoratus. A γέρας, honor, aut à loco Γερήνα.

Γέρον, ſenex, voc. ſing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. ſing. à γέρων, ſenex, q. v.

Γεροντᾶιος, αία, αῖον, Poët. pro

Γερόντειος, εια, ειον, Γεροντικὸς, ὴ, ὸν, ſenilis: à γέρων, ſenex, q. v.

Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, ſenecio; dim. à γέρων, q. v.

Γέρουσι, ſenibus, dat. pl. à γέρων, ſenex, q. v.

Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus: à

Γερούσιος, α, ον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſenes vel principes reip. pertinens. Th. γέρων, ſenex, q. v.

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum; quodvis inſtrumentum defenſionis.

Γέρυνος, parva rana.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, vetuſtus, ſenex: voc. ſing. ὦ γέρον, dat. pl. γέρουσι fort. à γῆρας, quia ſenectus honorabilis.

Γευθμὸς, ῦ, ὁ, et

Γεῦμα, ατος, τὸ, guſtus: à γεύω, guſto, q. v.

Γεύμεθα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, guſtavimus, 1. pl. perf. ind. paſſ. verbi γεύω, guſto, q. v.

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et γεύσωνται, 1. ſing. et 3. pl. a. 1. ſub. m. γεῦσαι, a. 1. inf. act. à γεύω, q. v.

Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio; et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, guſtatorius; item

Γευστὸς, ἡ, ὸν, guſtabilis; à

ΓΕΥ'Ω, guſtare facio, guſtandum præbeo: item cibum potumve do, GUSTO; f. γεύσω, p. γέγευκα, med. γεύομαι, guſto, f. 1. m. γεύσομαι, a. 1. ind. m. ἐγευσάμ..., a. 1. inf. m. γεύσασθαι, γευσάμενος, p. paſſ. γεγεύμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons, qui γῆν φέρει, in terram defert:

Γεφύριον, ου, τὸ, dim. pontic... et

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, jungo, pontem impono: γεφυρῶν, ...tem ſternere, præſ. inf. act. co...

Γεωγράφεω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, terrarum orbem deſcribo: et

Γεωγραφία, ας, ἡ, terræ deſcri... tanquam à γέα, inuſ. pro γ... terra, et γραφὴ, ſcriptio, picti... quod à γράφω, ſcribo.

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diſtrib... partitio, ſeu diviſio. Th. γέα, ...ra, et δαίω, divido.

Γεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terreus, -e... -eſtris.

Γεώλοφος, ου, ὁ, ϗ ἡ, è terrâ in... tumuli, ſeu collis eminens; ſub... tumulus; homo craſſus, ſtupidus, ... tile terræ pondus. A γέα, terra... λόφος, jumenti cervix; item c... in galeâ et criſtâ; λόφοι etiam ... cuntur, colles et tumuli; qui... γήλοφοι, ϗ γεώλοφοι om. qu...

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram m... or; et

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, ag... menſor: et

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, t... ram dimetiendi ſcientia: à γέα, t... ra, et μέτρον, menſura, q. v.

Γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, Geometricus, ... ritus artis Geometricæ: ab iiſd.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fa... laborat, qui parum terræ poſſidet, ... melicus: à γέα, terra, et πεῖνα ſeu πείνα, fames. Th. πένομαι, l... boro.

Γεωπονία, ας, ἡ, Agricultura; ... γέα, terra, et πόνος, labor; quo... à πένομαι, laboro, à p. ind. m. π... πονα.

Γεώπεζος, ου, ὁ, agricola, qui in a... gro colendo pedum operâ uti... tur.

Γεωργέω, ῶ, terram colo, agricultu... ram exerceo: f. ήσω, p. γεώργηκα à γέα, terra, et ἐργάζομαι, operor, quod ex ἔργον, opus: hinc

Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura; et

Γεωργικὸς, ὴ, ὸν, ad agriculturam pertinens, ruſticus; hinc γεωργικὰ, ῶν, τὰ, libri de Agriculturâ: et

Γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager ara... tus: et

* Γεωργήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad colen... dum idoneus, fertilis.

Γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola, vinitor, col... nus quivis.

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, fodio. A γέα, terra, et ὀρύσσω, fodio.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio: qu...

Digitized by Google

…inf. γέα, contr. γῆ, in proſâ
γαῖα, idem.
…γενέων, terrigenûm, gen. pl. à
…γενής, έος, ὁ ϗ ἡ, terrigena, ter-
…filius, indigena: γηγενέες, pl. gi-
…: ex γῆ, terra, et γένος, ge-
…: quod à γίνομαι, naſcor, q. v.
…γενέτης, ου, ὁ, idem, et ab iiſd.
…γενής, q. v.
…ιον, ου, τὸ, agellus: Dim. et
…θεν, adv. è terrâ: à γῆ.
ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ, gaudeo, lætor: f.
… p. ind. act. γεγήθηκα, et per
… γέγηθα, p. ind. m. γέγηθα,
… et part. γεγηθώς, f. 2. act. γε-
… γήθω. Ion. pro ἐγήθεον, 1.
… vel 3. pl. imperf. ind. act.
…θεον, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν,
… a. 1. ind. act. γηθήσας, a.
part. act. γήθησεν, 3. ſing. a. 1.
… act. Ion. à præced.
…θήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act.
… ejuſd.
…θος, εος, τὸ, et
…θοσύνη, ης, ἡ, gaudium, lætitia;
…συνος, η, ον, lætus, a, um, ex-
…: à γηθέω.
ΓΗΘΥΟΝ, vel γήθυιον, ου, τὸ, ge-
…: q. è γῇ θύειν.
…έω, inuſit. f. γήσω, p. γέγηκα,
… act. γηθῶ, p. ind. m. γέγηθα,
… p. m. γεγηθὼς, ότος id. qu.
…, gaudeo, lætor, q. v.
…νος, η, ὁ ϗ ἡ, et
…νος, η, ὁ ϗ ἡ, terrenus; corrup-
…; mortalis: à γῆ, ter-
… q. v.
…μαι, a. 1. inf. act. γήμας, a.
… part. act. γῆμε, Ion. et Poët,
… a. 1. ind. act. ἔγημα, ας, ε, à
… γαμέω, inuſitat. f. γαμῶ, p.
…, uxorem duco, &c. Vel ut
… per Sync. pro ἐγάμη-
… verbi γαμέω, f. -ήσω, p.
…, uxorem duco, nubo, matrimo-
… contraho; tanquam à γάμω,
… formæ. Vide γαμέω.
…, præſ. inf. act. quaſi γῆν
… terram habere, aut agrum
… Et de Neptuno dici po-
… quia terram ambit et conti-
… et propterea, γαιήοχος, γαιόχος,
… γαιήοχος, appellatur.
… dat. ſing. à γῆρας, quod
…
… ὁ, ἡ, ſenex, ſenilis, anti-
… ſenio confectus:
… ἡ, vetula. Th. γῆρας,
…
… Poët. idem
… præc.
… ſeneſcentibus, Poët.
… pro γηρᾶσι, dat. pl. a. 1.
… et hoc pro γηράσασι, à
… ſeneſcens, pro γηράσας,
… ſeneſco: undè a. 1.

ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἐγή-
ρα. Th. γῆρας.
ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, gen. ſing. ατος, τ
eliſ. αος, contr. ως, dat. γήρατι, τ
eliſ. αϊ, contr. ᾳ, ſenectus.
Γηράσης, ῃ, 2. et 3. ſing. a. 1.
ſub. act. à γηράσκω, f. άσω, ſeneſco,
γηράσαι, a. 1. inf. act. à
Γηράσκω, ſeneſco, conſeneſco, f. άσω,
p. γεγήρακα, a. 1. ind. act. ἐγήρασα,
a. 1. ſub. act. γηράσω, ῃς, ῃ, acc. pl.
part. præſ. act. γηράσκοντας. Th.
γῆρας, ſenectus.
Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ind. act.
ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα, undè
part. γήρας, perf. ind. act. γεγήρακα,
et part. γεγηρακὼς, ſenio affectus.
Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, in ſenec-
tute alo: et
Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſenis ſuſtentatio,
ſenilis educatio: à γῆρας, et βόσκω,
paſco.
Γηροβοσκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenum nutri-
tor, qui aliquem in ſenectute alit: ab
iiſd. Th.
Γηροκομία, ας, ἡ, cura et nutritio
ſenum: et
Γηροκόμοιο, gen. ſing. Ion. á
Γηροκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui curam ha-
bet ſenum: à γῆρας, et κομέω, cu-
ram gero.
Γηροτροφέω, -ῶ, f. ήσω, in ſenectute
alo: ex γῆρας et τρέφω, alo: p.
ind. m. τέτροφα.
Γηροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenes nutriens:
ab iiſd.
Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται,
3. ſing. præſ. ind. med. γηρύομαι,
f. 1. m. ύσομαι. Th. γῆρυς, vox.
Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, Dor. pro
γηρυόνη, ης, ἡ, vocalis, garrula, q.
γηρύουσα. Th. γῆρυς, vox.
Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης,
ου, ὁ, Geryones. nom. viri.
Γηρυονῆα, acc. ſing. à Γηρυονεὺς,
έος, vel Ion. ῆος, ὁ, nom. viri. Ge-
ryon.
ΓΗ'ΡΥΣ, υος, vel εος, ἡ, vox:
hinc
Γηρύω, f. ύσω, p. υκα, ſono; velut,
pro mugire, canere, &c. loquor, di-
co, conqueror; et γηρύομαι, f. 1. m.
ύσομαι, idem.
Γῆρως, gen. ſing. è γῆρας, ατος,
τ eliſ. αος, et contractè γήρως, ſe-
nectus.
* Γήτης, ου, ὁ, agricola, ruſticus: à
γῆ, γῆς ut à πόλις, εος, πολίτης,
ου, ὁ, civis.
Γιγάντειος, εία, ειον, et γιγάντεος,
έα, εον, giganteus vel eus, a, um:
à γίγας, gigas, q. v.
Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen.
pl. ab eod.
Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gi-
gantum ſimilis ſum: ab eod.
Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna, ſeu
bellum gigantum: ex γίγας, et μά-
χη, pugna, quod à μάχομαι, pug-
no.
ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino
vinaceo oſſeum aut lapidoſum eſt.
Γιγαρτώδης, εος, vel ους, ὁ ϗ ἡ,
vinaceus, acinoſus.
ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas: qu. à
γέα, γῆ, terra, et γάω, naſcor, q. v.
nam terræ filii dicuntur.
ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, paſti-
nacæ ſilveſtri ſimilis.
ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, titillatio: qu.
à γιγλίζω, f. ίσω, quod idem eſt
cum γαγγαλίζω, q. v.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, cardo januæ,
vel portæ: qui cum ipſâ portâ
vertitur.
ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula tibia: ad
flebiles ſonos.
Γίγνομαι, vide γίνομαι, infrà.
Γίγνου, fias: 2. ſing. præſ. impe-
rat. paſſ. à γίγνομαι, q. v.
Γιγνώσκω, εις, ει, et γιγνώσκοντα,
acc. ſing. maſc. part. præſ. act.
vide in γινώσκω, cognoſco, infrà.
Γίνετ', fiebat, Ion. et per Apoſtr.
pro ἐγίνετο, 3. ſing. imperf. ind.
paſſ. γίνεσθαι, fieri, præſ. inf. med.
à
ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, ſum, fio;
naſcor, gignor; orior, accido, evenio,
contingo: a γάω, hoc modo, γί(γ)-
νομαι manâſſe videtur; γάω (α
mutato in ειν) fit γα-είνω, contr.
γαίνω, per Sync. γείνω, quod habet
in f. 1. act. γενῶ, ι inſerto γενίω
fit, in med. voce γενίομαι, cum γε
reduplic. γεγενίομαι, per Sync.
γεγνίομαι, per Sync. iterum γί(γ)-
νομαι. f. 1. m. γενήσομαι. p. paſſ.
γεγένημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐγενήθην.
f. 1. paſſ. γενηθήσομαι. a. 1. ind.
med. ἐγενησάμην. a. 2. ind. m. ἐγε-
νόμην, ου, ετο, factus ſum: a. 2. im-
perat. m. γένου, έσθω. a. 2. opt. m.
γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο,
abſit. a. 2. ſub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.
a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part.
m. γενόμενος. p. ind. m. γέγονα, à
γείνω, vel γενίομαι, inuſ. 1. ſing.
pl. perf. ind. m. ἐγεγόνειν p. m.
inf. γεγονέναι, et γεγάναι, à γέγαα,
p. ind. m. à verb. inuſ. γάω, q. v.
part. præt. m. γεγονὼς, et γεγαὼς,
ῶτα, ώς.
Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν,
præſ. inf. act. et
Γινώσκοντι, cognoſcunt: Dor. pro
γινώσκουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à
ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel Γιγνώσκω, COG-
NOSCO, Angl. TO KNOW, exin-
dè etiam f. 1. m. γνώσομαι. a. 1.
ind. act. ἔγνωσα. p. ἔγνωκα. pluſq.
p. ἐγνώκειν. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως,
ω. 3. pl. ἔγνωσαν. a. 2. imperat.
act. γνῶθι. a. 2. opt. act. γνοίην.

Digitized by Google

a. 2. ſub. act. γνῶ, γνῷς, γνῷ. a. 2. inf. act. γνῶναι. a. 2. part. act. γνὺς, ῦσα, ὸν. à γνῶμι, ſec. conjug. quod à γνόω, prim. conjug. inuſ. ſig. *Noſco*; p. paſſ. ἔγνωσμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐγνώσθην. f. 1. paſſ. γνωσθήσομαι. p. ind. m. γέγονα, per Metath. pro γέγνωα part. γεγωνὼς, pro γεγνωκὼς, -ότος· à form. γνόω, inuſitat.

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: à γάλα, q. v.

Γλάζω, *expando alas, clamo*; item *pennas expando me*; f. σω, p. κα, a. 2. ind. act. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτόφαγος, pro γαλακτόφαγος, ε, ὁ ἣ ἡ, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, et φάγω, *edo*.

Γλαμάω, et γλημάω, f. ήσω, (idem quod λημάω,) *gramiâ laboro, lippio*: à

Γλάμη, ης, ἡ, et γλάμα, Dor. (pro Th. λήμη pleonaſm. τοῦ γ,) *gramia, lippitudo*; *oculorum ſordes*.

ΓΛΑ΄ΝΙΣ, ιδος, ἡ, *piſcis genus*. Leg. et γλανὶς, ἴδος, id. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλὰξ, per Sync. q. γάλαξ, antiq. *lac*; herba γαλακτοποιητικὴ, ap. Plin.

Γλαρὶς, ἴδος, ἡ, *inſtrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos*; *lima*; *fovea*: γλαρίδες, pl. *architecti inſtrumenta*. Th. γλάφω, *cavo, fodio*, q. v.

Γλαῦκ', et γλαῦκας, acc. ſing. et acc. pl. à γλαὺξ, κὸς, ἡ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæſius*, q. v.

Γλαῦκε, voc. ſing. à Γλαῦκος, ε, ὁ, *Glaucus*, nom. propr.

Γλαυκὴ, ης, ἡ, nom. propr. mulieris: ſed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*, q. v.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribilitèr intueor*: et

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præſ. part. act. contr. Th. γλαυκὸς, q. v.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, GLAUCUS, *cæſius, cæruleus*: qu. à γλαύσσω, *ſplendeo*, q. v.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*: et

Γλαυκόχροος, contr. -ες, ε, ὁ ἣ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὴν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, *cæſium reddo*. Th. γλαυκὸς, q. v.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, et γλαυκώπης, ε, ὁ, *cæſios habens oculos*; Minervæ epith. acc. ſing. γλαυκῶπιν et -ιδα. Sic γλαυκώψ, ῶπος, ὁ ἣ ἡ, *qui cæſios habet oculos*: hinc

Γλαυκῶπις, pl. nom. ex γλαὺξ, *noctua*, (hoc à γλαυκὸς, *glaucus*,) et ὢψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, ſeu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgo dictum *glaucoma*: à γλαυκόω, q. v. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκώψ, ῶπος, ὁ ἣ ἡ· vide γλαυκῶπις, ſuprà.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ſeu γλαῦξ, *ulula, noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæſius*, q. v.

Γλαύσσω, *ſplendeo, cerno*: unde fort. γλαυκὸς, q. v.

Γλάφυ, υος, τὸ, *ſpelunca, antrum, caverna*: et

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *cavus*; vide in γλάφω, *cavo*.

Γλαφυρῇσι, et γλαφυρῇς, dat. pl. f. g. Ion. à γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, *concinnus*: et

ΓΛΑ΄ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, ſculpo*: f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, υος, τὸ, *antrum, ſpelunca*: γλαφυρὸς, ῦ, *cavus, profundus*; *elegans, ſcitus, venuſtus*; *lautus*; *concinnus*; *aptus, appoſitus*; *feſtivus*: à γλύφω· γλύπτης, ε, ὁ, *ſculptor*.

Γλάχων, Dor. pro γλήχων, ωνος, ἡ, *pulegium*; q. v.

ΓΛΕΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *muſtum, ſuccus dulcis*; à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo*: idem quod λήμη, q. v.

Γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ, oculi*: à

ΓΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa*; *cavitas oſſis quæ aliud os recipit*: item, *favus*. q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *ſplendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia ſerenitas mentis in oculis maximè conſpicitur. Hinc γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ*, q. v.

Γλῆνος, εος, τὸ, *ſtella, lumen*. A præc.

ΓΛΗ΄ΧΩΝ, et γλήχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba. Angl. PENNYROYAL.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*; affine eſt, κόλλα, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙ΄ΝΟΣ, ſeu γλεῖνος, ε, ὁ, *genus aceris campeſtris, gallica*.

ΓΛΙ΄ΣΧΡΟΣ, ε, ὁ ἣ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *lentus, viſcoſus, lubricus*; *tenax, parcus*; *jejunus*; *valdè ſordidus*; *ærumnoſus*; *guloſus*; *ſuavis*; *humilis*; *adulator*. Reperitur etiam γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, id. undè γλισχρῶς, adv. *tenaciter, lubrice*; q. à γλία, *gluten*: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viſcoſitas, tenacitas*; *lubricitas*; *avaritia, ſordes*: et

Γλισχρώδης, εος, ὁ ἣ ἡ, *lentus, tenax, viſcoſus*.

ΓΛΙ΄ΧΟΜΑΙ, f. 1. m. -ξομαι, p. paſſ. -γμαι, *cupio, affecto*, ... *GLISCO*, qu. à γλυκὺς, q. v.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ε, ὁ ἣ ἡ, *invalidus*, ... *dulus, malignus, malis*, vel *for*... *moribus, imbutus*: item ſubſtant... *ſtrigmentum*, olei ſordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ἣ ἡ, *ſtrigment*... *glutinoſus*.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *nates*, ... *coxa*: qu. à γλοιὸς.

Γλυκάζω, f. άσω, *dulce re*... *dulceſco*: et

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Th. γ... κὺς, *dulcis*.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, et γλυ... μὸς, ῦ, ὁ, *dulcedo*.

Γλυκεροῖο, gen. ſing. Ion. et γ... κερῶ, gen. ſing. Dor. pro γ... κερῶ, à

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *dulcis*. A γ... κὺς, q. v.

Γλυκίων, ὁ ἣ ἡ, compar. ab ... q. v.

Γλυκύκαρπος, ε, ὁ ἣ ἡ, *qui d*... *fructum fert*. Vitis epithet. à γ... κὺς, *dulcis*, et καρπὸς, *fructus*, ...

Γλυκύπικρον, ε, τὸ, *ſuave-amar*... ex γλυκὺς, *dulcis*, et πικρὸς, ... *rus*, vid.

ΓΛΥΚΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, j*... *dus*; *mollis, clemens*: gen. ... -έος, εῖας, -έος, γλυκεῖα, ſubſ. ... *dice dulci*: item

Γλυκὺ, *paſſum*, i. e. vini d... genus; in compar. γλυκίων, γ... σων, et γλυκύτερος. in ſuperl. ... τος, et γλυκύτατος. hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *dulcis*... *cantus dulcis*: à γλυκὺς, et ... *vox, ſonus*.

Γλύμμα, ατος, τὸ, *ſculptura*, ... *tura, opus cælatum*.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, *ſculptilis, ſculp*...

Γλυφάνοιο, gen. ſing. Ion. à

Γλύφανος, ε, ον, *ſculptorius*. ... γλύφω, *ſculpo*.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *ſculptura, cæla*... *ſigillum*.

Γλυφὶς, ἴδος, ἡ, *crena vel in*... *ſagitta*; *ſagitta ipſa*; *inciſura*... quam nervus inſeritur; ab ... Th.

Γλύφω, f. ψω, p. φα, *ſcalpo*, ... *po, cælo, rado, polio*: hinc γ... της, ε, -τὴρ, ῆρος, ὁ, *ſculptor*, ...

ΓΛΩ῀ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ... ἡ, *lingua*; *dicendi facultas*; ... *unicuique genti peculiaris*: ... compoſ. ἐπιγλωττὶς, ἔγγλ... ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. Angl. TO GLOZE.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ* ... à γλῶσσα, et ἀλγέω, *doleo*.

Γλωσσάριον, ε, τὸ, *lingula* ... à γλῶσσα.

Γλώσση, Ion. pro γλῶσσα, *li*...

Digitized by Google

Γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marſupium:* à γλῶσσα, et κομέω, *ſervo.*

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *loculus, in quo Ægyptii includebant cadavera condita; linguam habens præciſam:* à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido, linguam amputo.*

Γλωσσοχαριτοῦντες, των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτόω, f. ώσω, *blandior;* à χάρις, *gratia, blanditia;* et γλῶσσα, q. v.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *lingulatus; linguæ ſimilis; linguax, loquax.* A γλῶσσα, et εἶδος, *ſpecies,* q. v.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα, q. v.

Γλῶχες, ῶν, αἱ, *ſpicæ,* vel *ariſtæ:* tanquam à γλὼξ, ωχὸς, *ſpica,* vel *ariſta.*

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuſpis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἄκρων ἀρχαί.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *mala, maxilla; dens, bucca.* Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas:* et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *paraſitus:* item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, *incurvus,* item *flexibilis:* à

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἔγναμφα, *inflecto, domo, frango;* q. à κάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, ſive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, *carpendo,* vel *vellicando polio, mollio, carmino:* undè Angl. NAP; panni et fortaſſè etiam ſomni.

Γναφεὺς, έως, ὁ, *fullo:* à præced.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *legitimè genitus, germanus; ſincerus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. *legitimè, genuinè.* Dicitur q. γενήσιος, vel γενέσιος, à γείνομαι, *naſcor,* q. v.

Γνοίην, ης, η, *noverim:* a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognoſco:* 1. ſing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ab eod.

Γνοὺς, γνόντος, *ſciens:* a. 2. part. act. ejuſd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebroſus, caliginoſus:* à

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *turbo; opacitas aëris, nubes:* q. à νέφος. hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro:* et

Γνοφώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *caliginoſus.*

Γνόω, f. ώσω, p. ἔγνωκα, *noſco,* inuſ. à quo tamen γνῶμι, et γινώσκω, vel γινώσκω à νόος, *mens.*

Γνὺξ, adv. *genu flexo:* per Sync. dictum, q. γόνυξ. A γόνυ, *genu,* q. v.

Γνῶ, *cognovit,* Ion. et Poët. pro ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω at

Γνῶ, eſt 1. ſing. a. 2. ſub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognoſco:* q. vide.

Γνώμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens,* &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia.* Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *ſententia, mens; voluntas; conſilium; ſententia,* ſeu *dictum aliquod inſigne:* undè

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *ſententioſus:* et

Γνωμολογικῶς, adv. *ſententiosè:* à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognoſco,* q. v.

Γνώμενος, gen. ſing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cognitor: index, nempe,* v. gr. *in horologio; gnomon, ſtylus horas indicans; norma, amuſſis; dens, index ætatis.* Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ, ſuprà.

Γνωρίζω, *noſcito, agnoſco, cognoſco; probo, exploro; notum facio, indico, in memoriam revoco,* in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ind. act. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. act. γνωρίσας, αντος. præſ. ind. paſſ. γνωρίζομαι, *innoteſco, pateſio:* hinc γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *innoteſcat:* p. paſſ. ἐγνώρισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. paſſ. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognoſco:* hinc

Γνώριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *notus;* item *familiaris;* it. *clarus, celebris:* in compar. γνωριμώτερος, *notior;* ſuperl. γνωριμώτατος, *notiſſimus:* et

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium, nota; proprietas; inſigne, ornamentum, decus.*

Γνωριῶ, ιῖς, ιῖ, f. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, *noſcito;* quod vide.

Γνώσεαι, Ion. pro γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. m. à γινώσκω, q. v.

Γνώσῃ, *cognoſces:* 2. ſing. f. 1. ind. m. verbi γινώσκω, f. 1. m. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus:* a. 1. part. paſſ. à γινώσκω. a. 1. ind. paſſ. ἐγνώσθην. inf. ejuſd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, præſ. inf. act. contr. *mutatâ ſententiâ, ſuarum virium imbecillitatem agnoſcere.*

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio, notitia; ſcientia, doctrina, ſapientia,* &c. à γινώσκω, q. v.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

Γνωστέος, verbal. *cognoſcendus.*

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus:* item *divinator, ariolus.*

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um, cognitus; amicus:* ut et

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, *notus;* item *conſanguineus, propinquus, frater:* ab eod. Th.

Γνῶτε, [illegible] ſing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *noſce:* ab eod. Th.

Γνῶωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoſcant;* a. 2. ſub. act. 3. pl. ejuſd. verbi; ſeu 3. pl. ſub. præſ. act. verbi inuſitati γνώω, *noſco,* f. ώσω, p. ἔγνωκα, p. ind. m. γέγνωα, part. γεγνωὼς, -ότος vel γνώω, Poët. pro γνῶ, 1. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔγνων, a. 2. ind. act. ab eod. Th.

Γοάωσι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *gemo, deploro, defleo, lugeo:* Poëticum à ſono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. infin. a. 2. act. pro γοῆναι, qu. à γόημι, conjug. ſec. et γοηθεὶς, *defletus:* a. 1. part. paſſ. à γοάω, *defleo,* conjug. prim.

ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, ου, *CONGRUS,* piſcis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro:* f. ύσω, p. γεγόγγυκα, a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα, perf. ind. paſſ. γεγόγγυσμαι, indè γογγυσμὸς, q. v.

Γογγύλος, ἡ, ὸν, vel γογγύλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod στρογγύλος, *rotundus:* atque indè dicunt γογγύλη, ης, et γογγυλὶς, ίδος, ἡ, ſubſtantivè *rapum,* quod rotundum.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, *murmur, fremitus, muſſitatio:* et

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator:* à γογγύζω, q. v.

Γόα, ας, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præſtigiæ,* vide γόης.

Γοήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro γοῆναι, à γόημι. Th. γοάω, *gemo,* q. v.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præſtigiator, impoſtor quivis.* Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præſtigiæ, incantatio;* et

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præſtigiæ, incantamentum;* et

Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, *incanto, faſcino, præſtigiis decipio:* item

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius.*

Γολγοθᾶ, nom. loci ἄκλιτον. Syr. *locus Calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nom. urbis. Syr. *habitatio.*

Γόμος, ου, ὁ, *onus navis, merces:* à præt. ind. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus ſum.*

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus ſtupeo:* et

Digitized by Google

Γομφιασμὸς, ȣ, ὁ, *confractio*, vel *ſtupor dentium*: à

Γομφίος, ȣ, ὁ, *dens molaris*: quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cuneus*; *clavus*; *piſcis quidam*: dat. pl. Ion. γόμφοισιν hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo*: et

Γόμφωσις, εως, ἡ, *articulationis ſpecies*, cum os oſſi, clavi modo, infigitur.

Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. contr. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens*: gen. pl. γονέων, acc. pl. γονέας, -έας, contr. γονεῖς, ſimilis nomin. dat. pl. γονεῦσι à præt. ind. med. γέγονα, verbi γίνομαι, q. v.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura*; *ſemen genitale*; *fœtus*, *ſoboles*: hinc γονὰ Ἡρακλείας, *ſemen Herculeum*, ab eod. Th.

Γόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *genitalis*, *prolificus*: item *fœcundus*: à γίνομαι, q. v.

Γονόῤῥοια, vel -όα, ἡ, *genitura*, vel *ſeminis genitalis profluvium*: et

Γονοῤῥοιέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fluxum ſeminis patior*: à

Γονοῤῥυής, ȣ, ὁ, vel γονόῤῥοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſeminis fluxum patitur*: cui γονὴ ῥεῖ, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, ȣ, ὁ, *ſoboles*; *generatio*; *genus*; *ſemen*: à γίνομαι, *naſcor*, p. ind. m. γέγονα. At

Γονὸς, (ὀξύτονον) ȣ, ὁ, pro quo γουνὸς, Poëticum, Ionicâ Epentheſi factum, *fœcundus*, γόνιμος· item ſubſtantivè, *locus* vel *ſolum fertile*: comp. γουνότερος, *fertilior*, ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. ſing. γόνυος, γόνατος, per tranſpoſit. vel Metath. γουνὸς, et per Epenth. γούνατος· dat. pl. γόνασι, γούνασι, et γούνασσι· γνὺξ, adv. *genu flexo*, *in genua*: per Sync. q. γόνυξ, et πρόχνυ, per Sync. pro προγόνυ, idem. q. v. Inde Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, ῶ, *ad genua accido*, *procido*, f. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ind. act. ἐγονυπέτησα· à γόνυ, et πίπτω, *cado*.

Γόος, ȣ, ὁ, *luctus*: acc. ſing. γόον, nom. pl. γόοι· à γοάω, *lugeo*, q. v.

Γοργεία κεφαλὴ, *Gorgonium caput*: à γοργὼν, vide in γοργόνες.

Γόργειος, εία, ειον, fœm. gend. Ion. -είη, et Γοργόνειος, εα, ειον, *Gorgonius*.

Γοργόω, f. ώσω, *horrifico*; *feſtino*, *velocius gradior*.

Γοργόνες, ων, αἱ, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo, et Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox*, *acer*, *vividus*; *terribilis*: quaſi γαίων ἔργῳ hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*, *torvitas*. Et

Γοργὺς, gen. ſing. à γοργὼ, gen. όος, contr. ȣς, *celeritas*, *torvitas*; id. qu. præc. item, nom. mulieris. Alias γοργὺς, eſt acc. pl. à γοργὸς, *velox*, q. v.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis ſubterraneus*, *per quem aqua effluit*: à γῆ, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γῶν, pro γ' ὧν, *igitur*, *certè*, *quidem*, *ſaltem*, *etiam*: ex γε, et ὧν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro*: f. 1. m. άσομαι a. 1. ind. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γούνατ', pro γούνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γόνατος, &c. q. v.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γονὸς, q. vide.

Γουνόομαι, -ῦμαι, fut. 1. med. ώσομαι, *genua amplector ſupplex*: hinc γουνούμενος, præſ. part. med. contr. Th. γόνυ, *genu*.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genua pinguia* vel *craſſa habens*: ex γόνυ, et παχὺς, *craſſus*.

Γουνὸς, ἡ, ὸν, *fertilis*; item ſubſt. *ſolum ferax*: vide γονός.

Γουνῷ, *fertili*: ejuſd. dat. ſing.

Γούνων, pro γονάτων, *genuum*; gen. pl. à γόνυ, q. v.

Γοῶσα, *gemens*: præſ. part. act. fœm. gen. contr. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ȣ, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum inſpicatum pro face.

ΓΡΑΙ'Α, ας, ἡ, *anus*, *vetula*: à γεραιὰ per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortaſſis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, ȣ, τὸ, *vetula*, *anicula*: Dim. et

Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, et γραῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anilis*: à γραῖα, *anus*. At

Γραικὸς, ἡ, ὸν, gentilitium eſt, *Græcus*, *a*, *um*.

Γραίνω, *comedo*. Th. γράω, q. v.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera ſcripta*; *liber*; *ſcriptum*; *tabulæ*; ſeu *chirographum*: in pl.

Γράμματα, *ſcripta*; *epiſtola*, *literæ*; *literæ*, i. e. *eruditio*; *acta publica*. Th. γράφω, *ſcribo*. Hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura*; et

Γραμματεὺς, έως, ὁ, *ſcriba*; et in N. T. *legis interpres*, *præco verbi divini*, *Theologus*; et

Γραμματικὴ, (ſub. τέχνη) ῆς, ἡ, *Grammatica*, ſc. *ars*. A

Γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *literarius*, *grammaticus*; et

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, *Grammaticæ præceptor*; γραμματοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, *ludi literarii magiſter*, *qui docet literas*; item *literator*, *librari*

omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *curſ* ſeu *initium curriculi*, quod olim neâ ductâ notabatur: et

Γραμμικὸς, ἡ, ὸν, *linearis*: eod. Th.

Γράσις, ιδος, ἡ, *ſenecta*, *exuviæ pentis*, &c.

Γραπτέον, *ſcribendum*; adj. v bale à γράφω, *ſcribo*: perf. i paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται h etiam

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, *ſcriptus*, *a*, *um*.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ȣ, ὁ, *ſordes quæ in um lanis colliguntur*; *alarum fœ* Dicitur et γράσος, γράος, et γρ

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, *clamor milit in congreſſu acierum*. Puto à γ ρυς, *vox*, *clamor*.

Γράστις, εος, ἡ, *gramen*: qu. à γρ quia pabulum pecorum. H Angl. GRASS.

Γραῦς, γράος, ἡ, *anus*, Ion. γρ et per Dialyſin. γρηΰς· à γρα idem.

Γραφεῖον, ȣ, τὸ, *graphium*, *ſty ſcriptorius*; *penicillus*.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *ſcriptor*, *pictor*

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *ſcriptura*, *ſcripti pictura*; *accuſatio*: γραφαὶ, ῶν, *divinæ literæ*: à γράφω, *ſcribo*, q hinc Angl. A GRAVE.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper paſſ. γράφηθι à γράφω, *ſcribo*: a part. paſſ. γραφεὶς·

Γραφικὸς, ἡ, ὸν, *ſcriptorius*, ite *pingendi peritus*: unde

Γραφικῶς, *graphicè*, *expreſſè*: eod. Th.

Γραφίον, ȣ, τὸ, et

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *ſtylus*; *penicillu lineamentorum ductus*. A

ΓΡΑ'ΦΩ, *ſcribo*, *pingo*; olim *ſculpo*: *fero legem ad populum*, *fa cio*. f. ψω. p. γέγραφα. a. 1. in act. ἔγραψα. perf. ind. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Ang TO GRAVE, GRAFF, &c.

Γράψῃς, *imprimas*: 2. ſing. a. ſub. act. ejuſd. γράφω.

ΓΡΑ'Ω, (unde γραίνω, quod per contr. γραίνω,) f. σω, *comed* a. 1. ind. act. ἔγρασα, unde forſa Angl. TO GRAZE, herbas depa cere.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anilis*: γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*: f. ήσω. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ind. act. ἐγρηγο ρα. præt. ind. med. ἐγρήγορα. D citur γρηγορέω, per aphæreſin p ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, ex *cito*, quod vide

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.

Γρηγορὼν, *qui vigilavit*; item *v gilans*: præt. m. part. con

Digitized by Google

...gmento, Ion. ab ἐγρίπευσα, p. ... ind. verbi γριπεύω, q. v.

Γριπεὺς, έος, vel ῆος, ὁ, piſcator: ... γρῖπος, q. v.

Γριπίζω, f. ίσω, piſcor; undè

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, cap...

ΓΡΙ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, rete: et γρῖφος, ου, ... et ους, τὸ, idem. Idem ænigma ... quo irretiri ſolent: hinc ſor... Angl. GRIPE.

Γρίφομαι, ſcribo: à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Heſych.

Γραφεῖς, οἱ ζωγράφοι, pictores: à ...

ΓΡΟ͂ΣΦΟΣ, ου, ὁ, pilum, teli ge...: vel haſtæ cuſpis quam terræ ...

ΓΡΥ͂, vel γρῦ, quicquid minimum ...: ſordes unguium. Heſych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, grunnio, ...; hiſco, leniter loquor.

Γρυλλίζω, f. ίσω, p. ικα, grunnio: ...

Γρυλλισμὸς, ῦ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus.

Γρυμαία, ας, ἡ, pera quoddam ge...; res viles et minimi pretii.

Γρῦ, ſordes unguis. Heſych. à ..., q. v.

Γρυσμὸς, ῦ, ὁ, grunnitus: à γρύζω, q. v.

Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, ... frivola; à γρῦ, q. v.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum ven...: ex γρύτη, et πωλέω, ven...

ΓΡΥ͂Ψ, υπὸς, ὁ, GRYPS, GRY-PHUS: Angl. GRYPHON, inde ... GRIPE, et γρυπὸς, ἡ, ὸν, in-..., inflexus: item qui naſo, vel ... adunco.

ΓΡΩ͂ΝΗ, ης, ἡ, caverna, ſaxum ..., foramen: qu. à γράω, exe-... hinc

Γρῶνος, η, ον, cavus, profundus.

ΓΥΑ, ſeu γύη, Ion. et γυια, ας, ἡ, ..., jugerum, via, foſſa: q. ... terra.

Γυάλας, ων, αἱ, pocula. Vox Me-...

Γυάλου, gen. ſing. Ion. γυάλοις, dat. pl. à

ΓΥΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; unde ..., vallis, &c. Hinc

Γυαλὸς, ὴ, ὸν, qui manu compre-... poteſt.

Γυαρκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui facit mem... ad ferendos labores, vege-...: ex γυῖον, membrum, et ἀρκέω, ...

Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, rex Lydiæ.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri: à ... ſeu γύα, jugerum, q. v.

Γυιοδάμας, αντος, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, qui membra domat. Epith. athletæ.

Γυιοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra depaſcens, membra fatigans: à γυῖον, membrum, et κορέω, ſatio, depaſco.

ΓΥΙ͂ΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manuſve: in pl. γυῖα. Unde

Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus: et

Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, membra frango; claudum reddo; enervo.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, quod membra vincit atque ligat: ex γυῖον, et πέδη, pedica.

Γυιόχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui membra ærea habet, robuſtiſſimus: ex γυῖον, membrum, et χαλκὸς, æs.

Γυιωθεὶς, mutilatus: a. 1. part. paſſ. à γυιόω, claudum reddo. Th. γυῖον, membrum.

ΓΥΛΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, vaſculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adſervabatur: à γύαλον, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo: f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ind. act. ἐγύμνασα. perf. ind. paſſ. γεγύμνασμαι. à γυμνὸς, nudus, q. v.

Γυμνασία, ας, ἡ, et γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem, ab eod. Th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, exercitationibus præſum, gymnaſii præfectus ſum: et

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ου, ὁ, gymnaſii præfectus, ludimagiſter: et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura. Th. ἀρχὴ, principatus.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio: item palæſtra, gymnaſium, locus ubi olim nudi ſe exercebant, et jam pro ſchola. Th. γυμνὸς, q. v.

Γυμναστὴς, ῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis: et

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, palæſtricus, exercitatorius: ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, miles levis armaturæ, veles, itis: Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνὸς, q. v.

Γυμνητεύω, nudus ſum; propriè, ſum miles levis armaturæ: f. εύσω, p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς, vel γυμνήτης· ab eod. Th. q. v.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio: à γυμνὸς, nudus, et παῖς, puer.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus; inermis; qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum ſapientes, ſic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. A γυμνὸς, et σοφιστὴς, ſapiens, quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; paupertas; et

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, nudo; ſpolio; detego: et

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio; nuditas: omnia à γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. maſ. a. 1. part. paſſ. à γυμνόω, denudo: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. ind. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυμνώσας, ασα, αν, nudus, nudatus, part. a. 1. act. verbi γυμνόω, nudo, q. v.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, mulier.

Γύναι, o mulier! voc. ſing. (ab inuſ. γυναὶξ,) à γυνὴ, mulier, in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula, Dim. ejuſd. Th.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, ſcil. δῶμα, GYNÆCEUM, conclave mulierum: et γυναικεῖα, ων, τὰ, menſtrua. A

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris: hinc

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον, q. v.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος, q. v.

Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effæminatus, mollis.

* Γυναικισμὸς, ῦ, ὁ, muliebres blanditiæ.

Γυναικοκρατέομαι, ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, p. paſs. ημαι, fœminarum imperio regor, fœminæ pareo. A

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικοκρατούμενος, ου, part. præſ. paſſ. qui ſub mulierum eſt imperio: uxorius.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulierum amore inſanus; mulierosus: à γυνὴ, et μαίνομαι, inſanio, q. v.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. et dat. ſing. à γυνὴ, q. v.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator, effæminatus; à γυνὴ, mulier, et φίλος, amicus, q. v.

Γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, effæminatus.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, mulierum conclave: à γυνὴ, q. v.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γύναιον, ου, τὸ, muliercula: Dim. à γυνὴ, q. v.

Γυναιξὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. à

ΓΥΝΗ', ἡ, mulier, uxor, q. à γονὴ, genitura, quod à γίνομαι, pario: gen. ſing. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὰν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. Hinc

Γύννις, ιν gen. Poët. pro γύνις, ιδος, ὁ, mollis, effæminatus.

Digitized by Google

Γυπὸς, μακρὸς, Heſych. *altus.*

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, *caniſtrum* è vimine.

ΓΥ'ΡΙΣ, ιως, ἡ, *pollen.* A γῦρος, *gyrus*, nempe *molæ.*

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *curvus, incurvus; rotundus;* ὁ, ſubſtant. *ſcrobs.*

Γῦρος, ου, ὁ, autem *GYRUS, circulus*, vel *ambitus.*

Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo*, item *in gyrum colligo; in ſcrobem condo.* Hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem; circus.* Th. γυρὸς.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, *vultur:* hinc γύπινος, ίνη, ινον, *vulturinus.*

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *GYPSUM:* à γῆ, et ἑψέω, q. *cocta terra:* hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypſo illino.*

ΓΩ', contract. ex γάω, inuſ. *capio, gigno, pario, lætor, glorior:* et

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ ἰδίῳ, ϗ σῷ, *ſibi ipſi, privatim, tuo.* Heſych.

Γώγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τὰ, *ſpeluncæ et latibula*, ſeu *luſtra ferarum.*

Γῶν, Ion. pro γοῦν, *ſaltem, igitur.*

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, *genu*, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *angulus*, item *locus abditus.* Hinc

Γωνιαῖος, αία, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *angularis.*

Γωνίδιον, ου, τὸ, *parvus angulus; item locus anguſtus* vel *abditus;* Dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *ſubſanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ῦ, ὁ, *pharetra:* à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ ἑλκυστὰ βέλη, quod *capiat jacula.*

Δ.

Δ, Eſt quarta litera, et quaternarium numerum deſignat. Ion. et Dor. pro σ, ſic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor*, et ſubinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, et τ.

Δὰ, particula per ſe nihil ſignificans; ſed in compoſitione auget: ut δάσκιος, valdè *umbroſus*, à δὰ, et σκιὰ, *umbra;* δαφοινὸς, *cædis* admodum *avidus*, à δὰ, et φόνος, *cædes*, &c. q. v.

Δᾶ, vero, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς, q. v.

Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus.*

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, *cryſtallus, glacies.*

Δᾳδίον, ου, τὸ, *facula.* Th. δαίω, *uro*, q. v.

ΔΑ'ΔΙΞ, χος, ἡ, *menſuræ genus.*

Δᾳδουχέω, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo, præluceo:* et

Δᾳδουχία, ας, ἡ, *facis geſtatio:* et δᾳδοῦχος, ου, ὁ, *qui facem geſtat, tædifer:* à δᾲς, *fax*, et ἔχω, *teneo*, q. v.

Δᾳδων, *tædarum*, gen. pl. à δᾲς, δᾳδὸς, ex δαΐς, per contract. Th. δαίω, *uro*, q. v.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. paſſ. à δαίω, *diſco.* a. 2. ind. paſſ. ἐδάην.

Δαείω, pro δαίω, *diſco:* hinc δαείης in 2. ſing. ſubj. præſ. act.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, *niger, ra, rum*, à δαίω, *uro*, q. v.

Δαέω, ῶ, *diſco, ſcio;* f. ήσω. p. δεδάηκα. et perf. ind. paſſ. δεδάημαι. inf. δεδάασθαι, -ησθαι. part. δεδαημένος. a. 2. ind. paſſ. ἐδάην. inf. δαῆναι. f. 1. m. δαήσομαι. perf. δέδαα. part. δεδαώς. Th. δαίω, quod vide.

Δάζομαι, f. 1. m. άσομαι, p. paſſ. ασμαι, *divido; lacero, diſſeco:* 3. ſing. perf. ind. paſſ. δέδασται à δαίω, q. v.

Δάζω, *divido, diſtribuo;* f. δάσω, p. δέδακα ab eod.

Δάη, ης, ἡ, et δαΐς, -ΐδος, ἡ, *pugna; fax, lumen;* à δαίω, *incendo.*

Δαήμεναι, *didiciſſe*, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro δαῆναι. f. 2. paſſ. δαήσομαι, et in 2. ſing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ. a. 2. ind. paſſ. ἐδάην. p. ind. m. δέδαα. à δαίω, inuſ. quod vide ſuprà. Hinc

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *doctus, gnarus, peritus:* comp. δαημονέστερος, ſuperl. δαημονέστατος. Them. δαίω, *diſco, ſcio*, q. v.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, (ὁ ἀνδράδελφος,) *LEVIR, mariti frater.*

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, *lucidus, a, um*, à δαίω, *uro.*

Δαὶ pro δὴ, *autem*, ſignificat diſcretionem: à δαίω, *divido.*

Δαΐ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. ſing. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax, tæda; pugna ardens:* à δαίω, *uro*, q. v.

Δαιδαλίοισι, gen. ſing. δαιδαλίοισι, dat. pl. Ion. à

Δαιδάλεος, εα, εον, ſeu -λος, -ου, ὁ ϗ ἡ, *artificioſus, varius.* Th. Δαίδαλος, *Dædalus*, q. v. Unde et

Δαιδάλλω, f. αλῶ, et δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, *artificioſè facio;* vel *vario, orno.*

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus artificioſum*, vel *egregium:* à δαιδάλλω, *orno*, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingenioſus artifex Cretenſis; adject. *artificioſus, varius:* q. à δαίω, *ſcio*, δ interpoſito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax, tæda.* Th. δαίω, *uro*, q. v.

Δαῖε, et Δαῖεν, *lucebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω, q. v.

Δαίετο, 3. ſing. imperf. ind. Ion. à δαίομαι, *divido:* a. 2. paſſ. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ΐξω, vel ίσω, a. 1. act. ἐδάϊξα, -ισα, præf. paſſ. δεδάϊγμαι. perf. ind. paſſ. δεδάϊγμαι, -ισμαι, part. δεδαϊγμένος, -ισμ... Omnia Poëtica, *divido, ... occido, inquiro:* à δαίω, *divido.* E... Angl. DAISY, quod ſit flos ... tifidus.

Δαίμονες, ων, οἱ, *DÆMON...* (καταχθόνιοι, *manes:* ... *lares:*) nom. pl. à δαίμων, q. v.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, voc. à δαιμόνιος, q. v. unde

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, à *dæmon... ſeſſus*, aut *afflatus.* Th. δαίμων...

Δαιμονιάω, ῶ, f. ήσω, p. ... *ſanio, ſum dæmoniacus.* Et

Δαιμονίζομαι, f. 1. m. ... *dæmonio vexor, torqueor:* ... part. paſſ. δαιμονιζόμενος, ... *niacus.* perf. ind. paſſ. ... μαι. a. 1. ind. paſſ. ... Th. δαίμων, q. v.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ἡ, *divina*, item *miſera;* in pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro ... à δαίμων, q. v.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMON...* i. e. *ſpiritus impurus*, ſeu ... in N. T. Apud prophanos ſc... tores, *Numen;* item ... *nius; fortuna.* Dim. à ... quod vide: δαιμόνια, ων, τὰ, ... *Dea.*

Δαιμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus*, ... *auguſtus;* item in malem part... *miſer, miſerandus; ſceleſtus, ... ſus:* ab eod. Th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ... *milis, dæmoniacus:* et

Δαιμονιῶν, *ſum dæmoniacus*, ... part. act. contr. à δαιμονιάω, ... ήσω, cujus Th. eſt

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Deus ... ros; genius; fortuna* cum *bona*, ... *adverſa; DÆMON:* apud ſa... ſcriptores, tametſi in malam ... tem accipitur pro *ſpiritu im... Diabolo:* q. δαήμων, *ſciens:* ... δαίω, *ſcio.*

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per Apo... *præbe convivium*, 2. ſing. præſ. ... perat. act. à δαίνυμαι. Th. ... *epulum præbeo.*

Δαίνυμαι, *convivor, epulor:* ...

Δαίνυνθ' et δαίνυντ' pro ... *convivati ſunt*, 3. pl. imperf. m. Ion. ejuſd. et

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epu... comeſſari*, præſ. inf. med. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαΐξαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. δαΐζω, quod vide.

Digitized by Google

...μαι, f. 1. m. *comus, divido*, ...*ndor*; item *incendor*: à δαίω, ..., *uro*, q. v.

...ς, *εία*, *εον*, *prudens*, vel *bo-*...; δάιοι, in nom. pl. *hoſtes*: à ..., vel *uro*, q. v.

...ίζω, f. *ξω*, *cædo*, *verbero*.

...ς, ίδος, ἡ, acc. ſing. δαΐδα, ...*EDA*: item *pugna accenſa* et ..., *prælium*, *bellum*: à δαίω, ... q. v.

...ς, *τὸς*, et δαῖς, δαιτὸς, ἡ, *e-*...*, convivium*, *DAPES*; ut et ..., ἡ, Poët. à δαίω, *epulum* .... Hinc Angl. DAINTIES.

...αι γάμον, *celebrare nuptiale* ...: quod à δαὶς, *epulum*. ..., *epulum præbeo*, q. v.

...μενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, ..., 2. ſing. a. 1. ſub. m. à ..., *epior*, q. v.

...α, acc. ſing. δαῖτας, acc. pl. ..., *τὸς*, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, ... *præbeo*, q. v.

...ῆθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς ...) *ex convivio*. Th. δαίω, q. v.

...ρεύω, f. *εύσω*, *divido cultro*; ...: à

...ρὸς, ῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes ..., id eſt *dividit*. Aliquando

...ρὸν, adv. *diviſim*, *viritim*, *parti-*...

...ών, όνος, ὁ, *epulo*, *conviva*; ... qui δαῖτα inſtruit.

...ς, ύος, ἡ, *convivium*, idem ..., q. v.

...ρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *bellicoſus*, *in* ...*; in dat. ſing. δαΐφρο-*...*, diſco*; vel à δαΐς, *pug-*... φρὴν, *mens*, q. v.

...χθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ. ...ζω, *interficio*, *ſaucio*. A ſeq.

ΔΑΙ'Ω, vel Δαίω, universè *di-*...; *ſpeciatim* inſtrumenti acie ...acuti divido, e. g. ferri, ... gladii, i. e. *ſeco*, vel *cædo*; ig-..., vel incendio divido, i. e. *uro*, ..., loco alicui ignemque ... inſero, i. e. *pugno*, *bellum* ...; antiquitùs convivis, victûs ... partes diverſes diviſione factâ, ... cuique portio dapum appone-..., unde ſignif. *epulum præbeo*; ... *accipio*; et, quia, ἐξ χρήμα-... δαιομένων, (è rerum diviſione ... partes ſuas, melius causâ in-...andi,) ſcientia exquiſita ſæ-... oritur, et doctrina, ſignif. ...: f. 1. act. δαίσω, vel δαί-..., p. act. δέδαικα, p. paſſ. δέδαι-..., *uſus ſum*, f. 2. act. δαῶ, p. ... ἐδαον, vel δέδαα, *combuſſi*, ..., perf. med. ἐδεδήειν, a. 2. ..., a. 2. paſſ. ἐδάην, *novi*, ...

...ΑΚΑΡ, genus quoddam caſſiæ.

..., 3 ſing. Ion. aor. 2. ind. act. pro ἔδακεν, ες, ε, *momordi*: à δάκνω, quod vide.

Δακέειν, Poët. pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *mordens animum*; *gravis*, *moleſtus*. Ex δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*; *pungo*, *moleſtiâ adficio*: format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. act. δακῶ. a. 1. ind. act. ἔδηξα. a. 2. ind. act. ἔδακον. inf. δακεῖν. p. ind. act. δέδηχα. perf. paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ind. paſſ. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 2. ind. paſſ. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι, a. 1. ind. m. ἐδηξάμην. a. 2. ind. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. ſing. maſc. et f. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morſus*: (Poët. pro δῆξις, εως, ἡ,) proprie *animal venenatum morſu homini nocens*, ἑρπετὸν, Heſych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, *lacbryma*; *humor*, vel *ſuccus è plantis diſtillans*: in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι. Fort. à δάκνω, quia ſalſa et mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, εσσης, εντος, *lacbrymoſus*, in acc. ſing. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόειν, adv. *lacbrymis effuſis*, ab eod.

Δάκρυον, ῦ, τὸ, idem quod δάκρυ, q. v.

* Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, *lacbrymis fluo*, *lacbrymor*; à δάκρυ, et ῥέω, *fluo*, q. v.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacbryma*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacbrymor*.

Δακρυχέων, *lacbrymas fundens*, præſ. part. act. à δακρυχέω, ῶ, f. ήσω, quod à δάκρυ, *lacbryma*, et χέω, *fundo*, q. v.

Δακρύω, f. ύσω, p. υκα, *lacbrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *lacbrymoſus*: ab eod. Th.

Δακτύλιος, ῦ, ὁ, *annellus*, *annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, à δείκω, inuſ. *digitus*; pes metricus, *è ſyllabâ longâ et duabus brevibus conſtans*; *palmæ fructus*. Unde Angl. A DATE.

Δακῶ, *mordebo*, *pungam*: f. 2. act. à δάκνω, q. v.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. act. à δάκνω, q. v.

Δᾶλε, *Dele*, Dor. pro Δῆλε, voc. ſing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. ſing. imperf. ind. m. contr. verbi δηλέω, *lædo*, ſic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m.

Δάλιος ξεῖνος, ὁ Ἀπόλλων, Poët. et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum ſitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, ῦ, ὁ, *lampas*, *fulgor*; *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*, q. v.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*: 3. ſing. præſ. ind. act. à δαμάω, q. v.

Δαμάζω, *domo*; *interficio*: f. σω, p. δεδάμακα, a. 1. ind. act. ἐδάμασα, a. 1. inf. act. δαμάσαι, perf. paſſ. δεδάμασμαι, præſ. part. paſſ. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, q. v.

Δαμαῖος, ῦ, Poët. pro δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, *domans*, *domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, ης, ἡ, et

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca*, *vitula*, *bucula*: à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, f. ίσω, *domo*: Poët. pro δαμάζω, f. άσω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more laſcivire*.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

* Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos*, *à Damareta Gelonis*, *Syracuſanorum principis*, *conjuge*, *nomen ſortitus*.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*, q. v.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασε· δάμασον, *mitiga*: 2. ſing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præſ. inf. act. à δαμάζω, *domo*, quod vide.

Δαμασίμβροτος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *domitor mortalium*: παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui domat mentem*: à δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis, *Damaſcus*, in Aſiâ, Syriæ μητροπόλεως· unde DAMASK, roſæ, item panno adjicitur, primitùs *ſequi-*

Digitized by Google

dem iſtiuſmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, *Damaſcenus.* Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu quod circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, ſubigo; affligo; occido:* f. άσω, p. ακα, f. 2. act. δαμῶ, a. 2. ind. act. ἔδαμον, p. med. δέδαμα.

Δαμείη, *domitus ſit*, 3. ſing. a. 2. opt. paſſ. à δαμάω, q. v.

Δάμεν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ab eodem.

Δαμέντι, a. 2. part. paſſ. dual. num. δαμέντα, acc. ſing. ejuſdem, à δαμάω, vel fort. à δέμω, q. v.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. paſſ. vide δέμω, vel δαμάω.

Δαμναίμαν, *domer*, Dor. pro δαμναίμην, 1. ſing. præſ. opt. paſſ. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, ῶ, f. ήσω, idem ac them. δαμάω, undè Lat. *damno.* Vide δέμω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*: et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. ſing. præſ. ind. act. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, ου, ὁ, propr. viri nomen. q. δημότης, *popularis.*

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, *populus.* Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et Δαμότης, ου, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, *popularis*: et

Δαμότις, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, ιδος, ἡ, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus.*

Δάμων, ονος, ὁ, *Damon.*

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. Dor. pro δημωσώμεθα, verbi δημόομαι, *aliquid ad populum affero.* Eſt et δημῶσθαι, ἐυφραίνεσθαι, ἐυθυμεῖσθαι.

Δανάας παῖς, *Danaæ filius.*

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*: item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi*: à

Δαναΐδης, ου, ὁ, *filius Danai*: à Δαναὸς, ου, ὁ, *Danaus.*

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*: item *obolus Charonti ſolvi ſolitus.*

Δανείζω, *mutuum do, fænero;* f. σω, et Att. δανειῶ. p. δεδάνεικα. a. 1. ind. act. ἐδάνεισα. præſ. ind. m. δανείζομαι, *mutuum ſumo*, vel *accipio, fæneror;* a. 1. ind. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. m. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum.*

Δάνειον, ου, τὸ, *fænus; mutuum, æs alienum, debitum;* ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω, q. v.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, *pecunia, feneratitia*: item *ipſa fæneratio*: et

Δανεισμὸς, ῦ, ὁ, *fæneratio; mutuatio*: et

Δανειστὴς, ῦ, ὁ, *creditor, fænerator*: act. pl. δανειστὰς· omnia à perf. ind. paſſ. verbi δανείζω, cujus Th. δάνος, *donum.*

Δανιὴλ, ὁ, nom. Prophetæ. Heb. *judex Dei.*

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *donum, mutuum.*

Δανὸς, ἡ, ὸν, *aridus*, à δαίω, *uro*, q. v.

Δαπανᾷν, præſ. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *conſumo, impendo, ſumptus facio; exhaurio*: f. ήσω. p. δεδαπάνηκα. a. 1. ind. act. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. act. δαπάνησον, άτω. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *ſumptus, impendium*: et

Δαπανηθὲν, *expenſum*, neut. gend. part. a. 1. paſſ.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, *impenſa, ſumptus.*

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. à δηπανάω, *conſumo*, q. v.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, *ſumptuoſus, profuſus;* et

Δάπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. *conſumendi vim habens, conſumptor*: à δαπανάω, *conſumo*, q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, *pavimentum; ſolum*: q. à δὰ, et πέδον, *ſolum*, q. v.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, p. αφα, *voro, dilanio*: q. à δαίω, *divido*, q. v.

Δάρδανος, ου, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιδάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιδῶν. Δαρδανίδαο, gen. ſing. Æol. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per reduplic. factum, q. v.

Δάρεικος, ου, ὁ, *nummus aureus* Perſicus. A

Δαρεῖος, ου, ὁ, *DARIUS*, Rex Perſarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, *vapulabo*, f. 2. ind. paſſ. δαρήσεσθε, 2. pl. et in 3. pl. δαρήσονται à δέρω, *excorio, verbero*, quod vide.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. ind. act. δεδάρ[...] κα, et part. δεδαρθηκὼς. f. 2. [...] δαρθῶ. a. 2. ind. act. ἔδαρθον, p[...] quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, et pa[...] δαρθὼν q. a. δαρθέω, f. ήσω, in[...] *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, [...] δέρας, *pellis*, q. v.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθ[...] q. v.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverb[...] litèr, *diu*: à

Δαρὸς, ῦ, Dor. pro δηρὸς, [...] *diuturnus.* Th. δὴν, *diu.*

Δαρτὸς, et δερατὸς, ὴ, ὸν, *excor*[...]*tus;* item *carnoſa teſtium tuni*[...] à δέρω, *excorio*, q. v.

Δᾷς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴ[...] *tæda, fax*, per contract. à [...] quod à δαίω, *uro.*

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, [...] pl. a. 1. ind. m. Unde δάσασθ[...] a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem qu[...] δαΐζω, *divido*: ex quo fit, abj[...] ι. Th. δαίω, idem, q. v.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. p[...] act. à δέω, *ligo*, q. v.

Δασάσκετο, *diſtribuebat*, Poët. Ion. pro ἐδάσατο, 3. ſing. a. [...] ind. m. interpoſito σκε, à δάζ[...] άσω, *divido*: niſi à δάσασκω, [...] rivare malis,

Δασάσκω, *diſtribuo*, Poët. et I[...] à δάζω, f. δάσω, p. δέδακα.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασὺς· ite[...] *ſignum vocalis aſpiratæ.*

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται, [...] ſing. f. 1. ind. med. circumfle[...] tunt enim Dores futura ſua: [...] δάζω, *divido.* Th. δαίω, q. v.

Δασέως, adv. *aſpiratè;* Th. δασ[...] q. v.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *BASCI*[...]*LUS*, piſcis, qui cœno et ſterco[...] veſcitur: q. à

Δάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè umbr*[...]*ſus, denſum* et *ſpiſſum umbram f*[...]*ciens*: à δὰ, particula augente, [...] σκία, *umbra*, q. v. Hinc fo[...] Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. [...] *tributum colligo*: δασμολογῦμ[...] *tributum penſito*: et

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi col*[...]*tio*: et

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum c*[...]*lector, quæſtor*: à δασμὸς, *tribut*[...] et λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, ῦ, ὁ, *diviſio, portio;* ite[...] *tributum, vectigal*: à δάζομ[...] quod à δαίω, *divido.*

Δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ, *qui tribu*[...]*pendit, tributarius, ſtipendiarius*: [...] δασμὸς, et φέρω, q. v.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *ma*[...]*rum malorum plenus, atrox*: q[...] δὰ, et πλάω, *impleo.*

Δασπλῆτις, ιδος, ἡ, (δασπλ[...]

Digitized by Google

...) gravis; acceſſu difficilis.
... λασταλὸς, q. v.
... διάσαιντο, diviſeriat, Ion. et Poët.
... pro ἰδάσαντο, 3. pl. a. 1.
... m. Hinc δασσάμενος et δάσ-
σθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf.
... verbi δάζομαι, quod à δαίω,
...
... χειλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui villoſa eſt
... à δασὺς, denſus, et χεῖλος,
..., q. v.
... f. υνῶ, DENSO, piloſum
... item apud Gram. ſpiritu
... vocabulum noto.
... πους, οδος, ὁ, lepus, cuniculus;
hirſutis pedibus.
ΔΑΣΥΣ, ίος, δασεῖα, είας, δασὺ,
DENSUS, piloſus, hirſutus.
... gen. pl. à
... στερνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, hirſutum pec-
habens: à δασὺς, et στέρνον,
...
... ύτης, ητος, ἡ, denſitas, piloſi-
hirſuties; et apud Gram. aſ-
... Th. δασὺς, q. v.
... præſ. inf. paſſ. pro
..., α pro ε à
... ομαι, ῦμαι, f. ἄσομαι, p. η-
..., partior; abſumo, come-
Th. δαίω, idem.
..., dividebant: ejuſd. 3.
imperf. ind. med. Ion. pro
...
..., pro ἐδατοῦντο, 3. pl.
perf. ind. med. Dor. et Ion. ab
verbo et Th. q. v.
... diviſerimus, præſ. ſub.
1. pl. à δατέομαι, ab eod. Th.
...
..., ιδος, ὁ, Datis, Perſarum
... Hinc
ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, Datiſmus, i. e.
..., vel ſolœciſmus, Dati-
..., id eſt, odioſa ejuſdem
... verbis repetitio: à
... quodam Perſa, qui cum
... loqui affectaret, dicebat v.
... ᾗ τέρπομαι, ᾗ χαίρομαι,
...) pluribus eadem de
... verbis ſynonymis, et qui-
... barbarè.
... belluor: à δαίω,
... præbeo.
ΔΑΥΚΟΣ, ου, ὁ, audax: item
..., herba quædam Cretica,
... et δαῦκον, ου, τὸ, appella-
...
... ἡ, ὸν, denſus: à δὰ, et
..., q. v.
..., ῦ, ὁ, pro δαλὸς, q. v.
... Æol. titio, torris: à
..., vid.
..., ου, ὁ, Daphnæus, Apol-
... à Δάφνη, quam ada-
...
ΔΑΦΝΗ, ης, ἡ, laurus: quia re-
... dem uritur: à δαίω, et

φωνῶ. Item nom. propr. Nymphæ in laurum converſæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ηέσσης, ήεντος, et per contract. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, laureus.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauri comeſtor: Epithet. vaticinantium: à δάφνη, et φάγω, comedo.

* Δαφνηφορέω, ῶ, fut. ήσω, laurum gero; laureatus ſum. Et

* Δαφνηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauriger. A δάφνη, et φέρω, q. v.

Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, item

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, et

Δάφνινος, laureus, laurinus. Th. δάφνη, laurus, q. v.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea, item laurina bacca.

Δαφοίνεος, ου, ὁ ᾗ ἡ, valdè cruentus, valdè funeſtus, ruber: ſeu

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis admodum avidus: à δὰ, particulâ augente, et φένω, occido; p. ind. m. πέφονα, unde φόνος, cædes.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia; item liberalitas: et

Δαψιλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, copioſè et abundanter ſubminiſtro, liberalitate utor: à

ΔΑΨΙΛΗΣ, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, DAPSILIS, largus, copioſus: multus, etiam in malam partem. Hinc

Δαψιλῶς, largè, lautè, abundanter, adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. à δαίω, vel δαέω at

Δαῶμεν, a. 2. ſub. paſſ. 1. pl. ab ἐδάην poſſit tamen δαῶμεν eſſe, 1. pl. præſ. ſub. act. à δαίω.

Δ' vel δὲ, conjunctio diſcretiva, verò, at, tamen, autem, igitur, ſed, ſanè, quin, porro, &c. reſpondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compoſitione eſt ut ſyllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε, τόδε: δὲ ſæpe pro γάρ. Sæpè Poët. pro εἰς, ut οἶκόνδε, (εἰς οἶκον,) domum, adv.

Δέαται, detracto augment. et reduplic. pro δεδέαται, Ion. ligati ſunt, et hoc pro δέδενται, 3. pl. p. ind. paſſ. à δέομαι, ligor, præſ. ind. paſſ. à δέω, ligo, q. v.

Δέγμενος, accipiens: Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. paſſ. verbi δέχομαι, capio: Alii pro δεχόμενος, præſ. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, p. ind. med. novi: perf. part. m. δεδαὼς, et

Δεδάηκα, didici, novi: perf. ind. act à δαίω, diſco: f. δαήσω, a. 2. ind. paſſ. ἐδάην, p. ind. paſſ. δεδάημαι, unde part.

Δεδαημένος, doctus, peritus. Alii pro δέδαικα, accipiunt, à δαίω, q. v.

Δεδαίαται, diviſi ſunt: pro δεδαίονται, 3. pl. p. ind. paſſ. Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαιντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. abjecto augmento, et Ion. verbi δαίω, q. v.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. à δαΐζω, f. ξω, vel σω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido, q. v.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. à δαμάζω, domo, q. v.

Δέδασον, diviſi, per reduplic. Poët. pro ἔδασον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, ſeu δαίω, qu. vid.

Δέδαρμαι, excoriatus ſum: 1. ſing. perf. ind. paſſ. à δέρω perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δέδασται, diſtributum eſt; 3. ſing. perf. ind. paſſ. δέδασμαι, à δάζω, -ομαι, divido. Them. δαίω, divido, q. v.

Δεδαὼς, ότος, doctus: part. præt. m. à δέδαα, præt. ind. m. à δαίω, q. v.

Δεδέημαι, rogavi ſeu indigui: 1. ſing. perf. ind. paſſ. à δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπναμεν. 1. pl. præſ. ind. act. per reduplic. Ion. à δείπνημι. Vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. m. à δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna, q. v.

Δεδίσσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi δείδω, timeo, q. v.

Δέδεχα, Ion. δέδειχα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δείκνυμι, oſtendo, f. ξω, p. χα.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. δέδεκτο, neglect. augment. Ion. pro ἐδέδεκτο, exceperat: 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio: quod vide.

Δέδεμαι, σαι, ται, et δεδέμην, abject. aug. ligatus eram: Ion. pro ἐδεδέμην, σο, το, et in 3. pl. δέδεντο, perf. et pluſq. p. ind. paſſ. verbi δέω, ſine σ, contra aliorum formam: irregulariter etiam pro δέδημαι, et ἐδεδήμην nam facit fut. δήσω, perf. δέδηκα.

Δεδεμένος, η, ον, vinctus, ligatus: part. perf. paſſ. præced.

Δέδμηκα, extruxi: 1. ſing. perf. ind. act. verbi δέμω, extruo, q. v.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. p. ind. paſſ. Ion. abject. aug. vide in δέομαι.

Δεδέξεται, mox capiet, 3. ſing. (fut. 1. ind. med. Ion. reduplic.) paulo poſt fut. à δέχομαι, capio. Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. ejuſd.

Δέδεξο, excipe: 2. ſing. præt. imperat. paſſ. à δέχομαι.

Digitized by Google

Δεδέσθαι, perſ. inf. paſſ. Vide δεδίμαι, ſuprà.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. ſing. pl. perſ. ind. paſſ. abjec. aug. Ion. *ligatus erat* : à δέω, *ligo*, q. v.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item

Δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. et pluſq. p. ind. paſſ. à δέχομαι, *capio*, q. v.

Δέδηα, ηας, ηε, *combuſſi* ; p. ind. m. δεδήειν, ήεις, ήει, pluſq. p. ind. m. Ion. abject. aug. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro*, q. v.

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morſus* vel *punctus ſum*, et loco præſentis Metaph. *triſtor*, *angor* : perſ. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*, *pungo*, q. v.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perſ. ind. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifeſtus*, q. v.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perſ. ind. paſſ. δεδημιουργημέναι, nom. pl. fœm. perſ. part. paſſ. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*, q. v.

Δέδησθε, pro δεδημένοι ἦτε, 2. pl. perſ. ſub. paſſ. à δέω, *ligo* : perſ. ind. paſſ. δέδημαι, -ειμαι.

Δεδήσομαι, *vinciam* : 1. ſing. (f. 1. ind. med. Ionicè reduplicat.) paulò poſt fut. ejuſd.

Δέδηχα, *momordi*, *pupugi* : 1. ſing. perſ. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *ſpoliatus ſum* : perſ. ind. paſſ. verbi δῃόω, ſeu δηιόω, *hoſtilitèr depopulor* : et

Δεδῃωμένος, η, ον, part. perſ. paſſ. *cæſus*, *ſpoliatus*, *depopulatus*, *vaſtatus*. Th. δαίω, *uro*, q. v.

Δέδι', pro δέδια, (ab inuſ. δίω, format.) præt. ind. m. verbi δείδω, *timeo*.

Δεδιδαγμένος, η, ον, *doctus* : part. perſ. paſſ. à διδάσκω, *doceo*, q. v.

Δεδιηκόνηκα, 1. ſing. perſ. ind. act. verbi διακονέω, q. v.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτηκα, 1. ſing. perſ. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror*.

Δέδιθι, *time*, (et Poët. δείδιθι,) 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi δέδιμι, conjug. ſec. quod à δίω, inuſ. *timeo*, formatur.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *juſtificatus* : part. perſ. paſſ. à δικαιόω, *juſtifico* : ut inibi eſt videre.

Δέδιμεν, et δέδιτε, *veremur*, *veremini* ; per Syncop. pro δεδίαμεν, et δεδίατε, (ab inuſ. δίω, *timeo*, format.) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίττω, -σσω, ſeu -ομαι, *terreo* ; *timeo*, *metuo* : f. 1. m. ίξομαι, p. paſſ. ιγμαι.

Δεδιῴκηται, 3. ſing. perſ. ind. paſſ. duplici augm. pro διῴκηται, v. διοικέω, *adminiſtro*. Th. οἶκος, *domus*, q. v.

Δεδιὼς, ότος, (ab inuſ. δίω, format.) part. perſ. m. ſæpè pro præſ. *timens* : à δείδω, q. v.

Δέδμανθ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro δεδέμηνται, 3. pl. perſ. ind. paſſ. verbi δέμω, *ſtruo* : quod vide.

Δεδμήατο, *domiti ſunt* : pro ἐδέδμηντο, 3. pl. pluſq. perſ. ind. paſſ. à δέμω, inuſ. pro δαμάω, cujus præt. paſſ. per Sync. δέδμημαι, et pluſq. p. ἐδεδμήμην, 3. pl. ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήατο, à tertiâ ſing. ἐδέδμητο, ſublato augmento, et interpoſito α.

Δέδμηκα, *ædificavi* ; pro δεδέμηκα, per Syncop. perſ. ind. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus eſt* : à δέμω, *extruo* : item

Δέδμημαι, *domitus ſum* : per Sync. pro δεδέμημαι, p. ind. paſſ. undè part. δεδμημένος, à δέμω, inuſ. pro δαμάω, *domo* : vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat* : 3. ſing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδεμήμην, pluſq. perſ. ind. paſſ. verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδογμαι, *inſtitutus ſum* : 1. ſing. perſ. ind. paſſ. à δοκέω, vel δόκω, f. ξω, p. χα, quod vide.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perſ. ind. m. verbi δείδω, *timeo* : p. ind. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δέδοιδα· et

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. ind. m. ejuſd. δείδω, pro quo ſæpè uſurpatur ; *timeo*, *trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perſ. ind. m. ejuſd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perſ. m. δέδοικα deductum. Vel perſ. med. ſub. loco præſentis Dor.

Δεδόκημαι, 1. ſing. p. ind. paſſ. à δοκέω, q. v.

Δεδοκημένος, η, ον, perſ. part. paſſ. ejuſdem.

Δεδόκηται, vel δέδοκται, *viſum eſt* : 3. ſing. perſ. ind. paſſ. verbi δοκέω, vel δόκω, *videor*, q. v.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perſ. ind. paſſ. à δεδοκίμασμαι, unde δεδοκιμασμένος, perſ. part. paſſ. verbi δοκιμάζω, *probo*, q. v.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, *probatus* : part. præt. paſſ. à δοκιμάζω, *probo*. Inde

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοκται, *viſum eſt*, *decretum eſt*, *ſancitum eſt* ; 3. ſing. perſ. ind. paſſ. à δέδογμαι, verbi δόκω, vel δοκέω, *video*.

Δεδόνατο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. verbi δονέω, *quatio*, *agito*, q. v.

Δεδοξασμένος, η, ον, perſ. [...] paſſ. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi* ; δέδορκε, *vi*[...] *apparet*, *cernitur* : præt. ind. [...] undè δεδορκὼς, part. perſ. m[...] δέρκω, *video*, q. v.

Δέδοται, 3. ſing. perſ. ind. [...] à δίδωμι, *do*, q. v.

Δεδούλευκα, *ſervivi*, 1. ſing. [...] ind. act. à δουλεύω, q. v.

Δέδουπα, *cecidi* ; 1. ſing. [...] ind. m. undè part. præt. m[...]

Δεδουπὼς, *mortuus* : à δουπέω, [...]

Δέδρακα, 1. ſing. perſ. ind. [...] hinc part. δεδρακὼς, ότος, in [...] ind. paſſ. δέδραμαι, unde [...] δεδραμένος à δράω, *facio*, q. v[...]

Δεδράμηκα, (ab inuſ. δραμέω, [...] mat.) *cucurri* ; 1. ſing. perſ. [...] act. verbi τρέχω, *curro* ; [...] vide.

Δέδρατοι, *excoriatus eſt*, per [...] tatheſ. pro δέδαρται, 3. ſing. [...] ind. paſſ. verbi δέρω, *excorio* : [...]

Δέδροκα, *vidi* ; pro δέδορκα, [...] Metatheſ. 1. ſing. præt. in[...] verbi δέρκω, *video*, q. v.

Δέδρομα, (ab inuſ. δρέμω, [...] mat.) *cucurri* ; 1. ſing. p. in[...] verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσάμενος, *aſperſus*, *roſ*[...] part. perſ. paſſ. à δροσίζω [...] δρόσος, *ros*, q. v.

Δέδυκα, *ſubii*, *ingreſſus ſum* ; [...] *immerſus ſum* ; 1. ſing. p. ind. [...] δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. [...] Dor. perſ. inf. act. à δύω, vel [...] *ſubeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. [...] pluſq. perſ. ind. act. ejuſd. [...]

Δεδύκω, Poët. verbum à [...] ind. act. δέδυκα formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perſ. [...] paſſ. verbi δύναμαι, *poſſum*, q[...]

Δεδυστύχηκα, *infelix fui* : 1. [...] perſ. ind. act. verbi δυστυχ[...] δυς, et τύχη, *fortuna*. Th. [...] χάνω, *ſum*, q. v.

Δέδωκα, 1. ſing. et in 3. pl[...] δώκασιν, perſ. ind. act. à δίδω[...] q. v.

Δεδώρηται, 3. ſing. perſ. [...] paſſ. verbi δωρέομαι, *dono* : [...] vide.

Δεελὸς, Poët. pro δῆλος, [...] *feſtus*, q. v.

Δεέω, *opus habeo*, *indigeo*, *pr*[...] fut. δεήσω, a. 1. paſſ. ἐδεήθη[...] *vi*, activè ſignif. *med.* δεησ[...] 1. m. δεήσομαι.

Δέῃ, 3. ſing. præſ. ſub. [...] *oportet* : et

Δέῃ, *eges*, vel *egeas* : 2. ſing. [...] ind. vel ſub. m. à δέομαι, [...] q. v.

Δεήθητε, *orate* : 2. pl. imp[...] a. 1. paſſ. à δέομαι, *or*[...], q. v.

Digitized by Google

..ἔχω, a. 1. part. act. n. g. δει-
, f. 1. imperſonal. δεήσει, f. 1.
n. g. imperſonal. à δεῖ, q. v.
..quam à δέω.
..σις, εως, ἡ, obſecratio; depre-
.. etiam ſimpliciter ſupplica-
. δέησις, nom. pl. preces. Th.
..ω, q. v.
..ομαι, rogabo, ſeu egebo: f. 1.
.. ἐδεήθην, q. à δέομαι, q. v.
..τικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, item
..: ab eod. Th. q. v.
.., oportet, convenit; caret, va-
..: imperſonal. cum acc.
.. ἔδει, imperf. ἔδει, f. δεήσει,
.. δεῖν, præſ. inf. δέον, part.
.. Th. δέω, ligo, q. v.
..γμα, ατος, τὸ, exemplum; ſpe-
.. mercis quod empturientibus o-
.. conjectura: à δείκνυμι,
.. præt. ind. paſſ. δέδειγμαι.
..
..ματίζω, palam traduco; pro-
.. aliquem in exemplum ſpectan-
.. propono: f. ίσω, perf. δεδειγ-
.., a. 1. ind. act. ἐδειγμάτισα.
.. ostendo, q. v.
.., pro δέδεκτο, exceperat:
.. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion.
Poet. ectaſi primæ ſyllabæ pro
.. Sic in perf. inf. paſſ.
.., pro δεδέχθαι, verbi δέ-
.. capio, q. v.
.., exceperunt, Ion. pro
.. ἦσαν, 3. pl. perf. ind.
.. Sic δειδέχατο, exceperant,
.. ἦσαν, 3. pl. pluſq.
.. ind. paſſ. Ion. et per Ecta-
.. Poet. verbi δέχομαι, capio,
..
.., per Ectaſin Poet. pro δέ-
.., ab inuſ. δίω, format.) præt.
.. m. verbi δείδω, timeo, quod
..
.., eod. modo, pro δίδιθι, 2.
.. præſ. imperat. act. verbi
.. conjug. ſec. ab obſol. δίω,
.. vel pro δίδιε, time: p. m.
.. 2. ſing. præced. δείδια.
.., timuimus: itidem pro
.., 1. pl. præt. ind. m. ejuſd.
..
.., perterrebit: 3. ſing. f.
.. med. Poet. pro δεδίξεται,
.., ſeu -ίσσομαι, terreo.
.., metuentes: nom. pl.
.. part. m. à δείδω, verbi δείδω,
..
.., pro quo et δειδίσκο-
.., item humaniter exci-
.. præbeo: et
.., et Att. δειδίττομαι,
.., per Epenth. τοῦ ι,)
.. p. .., terreo, item ti-
.. : ab eod. Th. q. v.
.., timui, Poet. pro δέδοικα,
.. præt. ind. m. à

ΔΕΙ'ΔΩ, timeo, paveo, trepido: f. δείσω, p. δέδοικα, imperf. ind. act. ἔδειον, à δίω, inuſ. 2. ſing. imperat. præſ. act. δίδιθι, et δείδιθι, Poet. ab inuſ. δίδιμι. a. 1. ind. act. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poet. a. 1. act. opt. Æol. δείσεια, inf. δεῖσαι, præſ. paſſ. ſub. δίωμαι, à δίω, obſoleto; inf. δίδοισθαι, et per Aphær. δεῖσθαι, quaſi à δίομαι, à δέος, metus: f. 1. m. δείσομαι. a. 1. ind. m. ἐδεισάμην, ſub. δείσωμαι, perf. ind. m. δέδοικα (et δείδοικα, Poet.) quaſi à δεί-κω, obſol. pro δέδοιδα, euphon. gratiâ. Item δέδια, et δείδια, ac Poet. δείδια, perf. ind. med. à δίω, inuſ. pluſq. perf. ind. med. ἐδεδοί-κειν, et ἐδεδίειν, Poet. ἐδειδίειν. perf. inf. med. δεδιέναι, et part. δεδιὼς, et δειδιώς. Poeticè ſæpè præterita præſentis ſignificationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior: hinc

Δειελιήσας, αντος, cœnans: a. 1. part. act. ejuſd. à δείελος, veſper. Th. δείλη.

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, Poet. pro δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, veſpertinus: à

Δείελος, ου, ὁ & ἡ, veſpertinus; ſubſt. ὁ, veſper: à

Δείελον, ου, τὸ, merenda; crepuſculum: Th. δείλη, q. v.

Δεικανάαν, contr. ᾶν, præſ. inf. act. Poet. pro δεικνύναι, oſtendere. A priſco δείκω, deducitur δεικάνω hinc

Δεικανάω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐδει-κάναον, -ων, ας, -ᾶς, ᾳ, -ᾶ, oſtendo, commonſtro, ſigno: et hinc præſens Poet. δεικανάσκω, idem, et imperf. Ion. δεικανάσκεν, ες, ε. Th. δείκνυμι, oſtendo; vel ut alii volunt δέχομαι, dextrâ prehendo.

Δεικανάομαι, ῶμαι, f ήσομαι, comiter et benignè accipio; ſaluto: à δέκομαι, quod eſt Ion. pro δέχομαι, q. v.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. ſing. præſ. ind. act. à δείκνυμι. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδείκνυ, oſtendebat: vel pro δείκνυθι, oſtende, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Δεικνύει, 3. ſing. præſ. ind. act. à δεικνύω, oſtendo.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω, inuſitatum eſt primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) oſtendo, monſtro, indico: f. δείξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ind. act. ἔδειξα, a. 1. imperat. act. δεῖξον, άτω, a. 1. ſub. act. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. ind. paſſ. δέδειγμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐδείχθην, a. 1. part. paſſ. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνύναι, oſtendere: præſ. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præſ. part. act. à δείκνυμι, oſtendo. Hinc

Δείκτης, ου, ὁ, oſtenſor, demonſtrator: et

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, oſtenſivus, demonſtrativus: compoſ. ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, idem à Th. ſupradicto.

Δειλ' pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, ἡ, ὸν, timidus, q. v.

Δείλαιος, αία, αῖον, timidus, miſer: ab eod. Th.

Δειλαῖος, Dor. et Att. pro δείλαιος, q. v.

Δειλαίνω, f. ανῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανοῦμαι, timidus ſum: à δειλὸς, timidus, q. v.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pomeridianum tempus; veſpera, diluculum; item crepuſculum.

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, veſperi.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas: et

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio; item

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido: à δειλὸς, timidus, q. v.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα et

Δειλιάω, -ῶ, formido, ob ignaviam refugio; fut. άσω, p. δεδειλίακα. aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα. a. 1. part. act. δειλιάσας. præſ. imperat. act. δειλία, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, ignavus, q. v.

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, ſubſtantivè merenda: adverbialiter ſubint. χρόνον, veſpertino tempore; à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, veſpertinus. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. 1. med. ώσομαι, timeo, paveo: unde δειλωθεὶς, territus: a. 1. part. paſſ. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; miſer; debilis; improbus, malus: qu. à δείδω, timeo, vel qui δεῖται λίαν, valdè ligatur.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, timidus, q. v.

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas: ab eod.

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, timor, metus: à δείδω, timeo, q. v.

Δειμαίνω, timeo: f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus, terribilis: ab eod. Th.

Δειμώ, -ῶ, -ουσι, f. ήσω, f. 1. m. ήσομαι, timeo. Heſ. A δεῖμα, q. v.

Δείμας, qui ædificavit: a. 1. part. act. δεῖμαι, vel δεῖμεν, cum ε ψιλὸν Ion. pro ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind.

Digitized by Google

act. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι enim *timere*, ſig.) et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, *ſtruo*.

Δειματόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio*, pro φοβέω· 3. ſing. imperf. ind. act. contr. ἐδειμάτου, *terrefaciebat*. Th. δείδω, q. v.

Δειμὸς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus*, *terror*: ab eod. Th. At

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præſ. inf. à δεῖ, *oportet*: quod vide.

ΔΕΙ΄ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum eſt infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, fut. άσω, *moleſtè fero*, *indignor*.

Δεινεθίτας, α, Dor. pro

Δεινεθίτης, ου, ὁ, *graviter homines tractans*: Amoris epithet. à δεινὸς, *gravis*, et τίθημι, *impono*.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινὸς, quod vide.

Δεινολογέομαι, ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *graviter conqueror*: à δεινὸς, et λέγω, *dico*.

Δεινομένειος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis*: et

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, *graviter afficior*, *ægrè fero*: et

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravi affectus injuriâ*, *graviter ferens*: quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior*, q. v.

ΔΕΙΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, universè, *qui eſt in aliquo genere multus*, *vehemens*, *excellens*, unde ſpeciatim, *gravis*; *ſolers*; *peritus*; *validus*; *magnus*; *nefarius*; *terribilis*; *aliquid graviter faciens*; *ſplendidus*; τὰ δεινὰ, *mala quævis*, etiam *mors*: qu. à δέος, *metus*, vel δείδω, *timeo*, compar. δεινότερος, ſuperl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis*; *ſolertia*; *atrocitas*; *gravitas*; *dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo*, *in orbem ago*; ſicuti δεινοποιῶ, *exaggero*: à δεινὸς, q. v.

Δεινὼ, *duo terribiles*: nom. dual. à δεινὸς, q. v.

Δεινωποὶ, *graves adſpectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem ac δεινώψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *torvus*, *adſpectu gravis*: à δεινὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Δεινῶς, adv. *vehementèr*, *terribilitèr*, *mirè*, *accuratè*: à δεινὸς, q. v.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*; item *exaggeratio*, et *amplificatio*, apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur: Th. δεινὸς, q. v.

Δείξαις, *monſtrares*: 2. ſing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. act. à δείκνυμι, *oſtendo*, fut. δείξω, q. v.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *oſtendit*, pro ἔδειξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ſic δείξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab eod. Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *oſtenſio*, -*tio*, *oſtentatio*: item *indicium*, *argumentum*: ab eod. Th.

Δεῖξον, *oſtende*: 2. ſing. a. 1. imperat. act. ejuſd.

Δείξω, εις, ει, *oſtendam*: f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo*, q. v.

Δειπνεῦντες, Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*: præſ. part. act. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*; item ſimpliciter *comedo*: fut. ήσω, præt. δεδείπνηκα, a. 1. ind. act. ἐδείπνησα, a. 1. inf. act. δειπνῆσαι, a. 1. part. act. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cœnam pertinens*.

Δειπνητὸς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖπνον· at

Δείπνηστος, ου, et

Δειπνηστὸς, ῦ, ὁ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνολόχης, *comeſſatricis*: gen. ſing. f. g. pro δειπνολόχου à

Δειπνολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *qui conviviis inſidiatur*, et accuratè illa obſervat; *paraſitus*: ex δεῖπνον, *cœna*, et λόχος, *inſidiæ*, q. v.

ΔΕΙ΄ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna*; *cibus*; *convivium*, *epulum*: παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore ceſſant.

Δειπνοποιέομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam inſtruo*: à ποιέω, *facio*, et δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνοῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον, q. v.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*; f. ερῶ, a. 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*, q. v.

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δείρειν, præſ. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*; *cervix*: idem quod δέρη· at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειρύκω, ῶ, *probris ſcindo*: verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δειρόφιν, ὁ, *collis*, Heſ. Th. ... *collum*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ... *collo*: à δειρὴ, *collum*, et quod à τέμνω, *ſeco*, q. v.

ΔΕΙ΄ΣΑ, vel δεῖσσα, ας, ἡ, ... *ſtercus*; *fœtor*.

Δείσαντε, *duo territi*: nom. d...

Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. ... act. verbi δείδω, quod vide.

Δεῖσε, *veritus eſt*: Ion. pro ... 3. ſing. a. 1. ind. act. à δεί... *meo*.

Δείσθαι, præſ. inf. med. ... pro δέεσθαι, à δέομαι, *precor*: ... δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *ſuperſtiti...* *tus deorum*: item *religio*: à ...

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſu...* *tioſus*: à δείδω, perf. ind. ... δέδειμαι, εαι, ται· in compar. ... δαιμονέστερος, α, ον, *religioſior*, ...

ΔΕ΄ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM* ... num. quaſi δίχα, à δέχομαι, ... omnes numeros capit de... Hinc

Δεκαβοῖον, ου, τὸ, *genus* ... *ſacrificii*; à decem bobus ſ... tum *Plutarch.* in *Theſeo*.

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio* ... *cimum uſque gradum*, Lucian...

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, He... à δεκὰς, infrà.

Δεκαδάρχης, et δεκάδαρχος, ... *decurio*: à δέκα, et ἀρχὴ, *pri...* *tus*: et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemvir...* *decurionatus*: δεκαδαρχίαι, ... *decuriæ*.

Δεκαδύο, omn. gen. *duodec...* -*decim*, ἄκλιτον· dicitur etiam ... καίδεκα, δώδεκα· à δέκα, ... δύο, *duo*.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longus* ... *palmis*: à δέκα, *decem*, et ... *palmus*, *donum*.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. ... *cim*.

Δεκατέσσαρες, οἱ, αἱ, τὰ, ind. ... *decim*.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *decen...* *cennalis*: et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decenni...* δέκα, et ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f. άσω, p. ακα, ... *mam*; item *munere corrump...* δεκάζεσθαι, *muneribus corrup...* *ſe*: qu. à δέκω, pro δέχ -ω, ... *accipere facio*.

Δεκάκις, *decies*; adv. à δέ... *cem*.

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanu...* *tus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, ... q. v

Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALO...* Angl. et Gall. THE DECAL... à δέκα, et λόγος, q. v.

Digitized by Google

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, decemeſtris, [illegible] menſium: à δέκα, decem, et [illegible]νὸς, ὁ, menſis.

[illegible]ναυαρχία, ας, ἡ, decem navium [illegible]

[illegible]δέχομαι, ῦμαι, humanitèr ex-[illegible] Heſ. à δέκομαι, pro δέχομαι,

[illegible], ἐνδεκα, undecim; ἐκλιτον, [illegible] gen. uti

[illegible]πεντε, quindecim: omn. gen. [illegible] à πέντε, quinque, et δέκα,

[illegible]πηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, decemcubi-[illegible] decem cubitorum.

[illegible], f. ίσω, p. ικα,

[illegible]πλεθρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui decem [illegible] ſeu jugerum eſt: à [illegible] et πλέθρον, Poët. πέλεθρον,

[illegible]πλῆς, adject. decuplex.

[illegible]πολις, εως, ἡ, nomen regio-[illegible] Jordanem. Gr. decem ur-[illegible]

[illegible]αρχος, ου, ὁ, decurio: et [illegible]αρχία, ας, ἡ, decurionatus: et [illegible]αρχικὸς, decurionalis: à δέκα, [illegible] principatus.

[illegible], άδος, ἡ, DECAS, nume-[illegible]narius: Angl. A DECADE: [illegible] decuria.

[illegible]μὸς, ῦ, ὁ, decimatio, decimæ: [illegible] corruptio munerum largitione: [illegible], q. v.

[illegible], ων, αἱ, decimæ: à δεκά-[illegible] ἡ, decima pars. Th. δέκα;

[illegible]σσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, et Δε-[illegible], ων, τὰ, quatuordecim: à [illegible] et δέκα, q. v.

[illegible]της, ῦ, ὁ, decimator, qui [illegible] colligit: à [illegible], f. ώσω, decimo, decimas [illegible]

[illegible], ης, ἡ, decima pars.

[illegible], ον, decimus, a, um.

[illegible], ῶ, decimas accipio: f. [illegible] δεδεκάτευκα δεκατεύομαι, [illegible] decimor, perf. paſſ. δεδεκά-[illegible] à δέκα, decem.

[illegible], τριῶν, οἱ καὶ αἱ, δεκα-[illegible], tredecim: à τρεῖς, et [illegible] q. v.

[illegible], ου, τὸ, decuſſis, decem [illegible] ære nummi, dena-[illegible]

[illegible]χίλιοι, αι, α, decem [illegible] decem, et χίλιοι, [illegible] q. v.

[illegible], ου, τὸ, decem chorda-[illegible]

[illegible] Ion. pro Δεκέλεια, ας, [illegible] De quâ Stephanus. [illegible] τῆς [illegible]

[illegible] Ion. et Dor. pro δέχω,

accipe, 2. ſing. præſ. imperat. med. à

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus, capax: ab eod. Th.

Δέκτο, exceperat, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι, q. v.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, a, um, gratus. Th. δέχομαι, capio.

Δελεάζω, ineſco; eſcam impono; Metaph. allicio: f. σω, p. δεδελέακα, a. 1. ind. act. ἐδελέασα à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, eſca. Hinc

Δελέασμα, ατος, τὸ, et δελεασμὸς, ῦ, ὁ, illicium, illectamentum.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δελλίδες, vel δελίδες, ων, αἱ, veſparum cellæ.

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, Delta; pars Ægypti; pudendum muliebre.

Δέλτοισιν, libellis: dat. pl. Ion. à

Δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα. Item

Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, κος, ὁ καὶ ἡ, porcellus.

ΔΕ'ΛΦΙΝ, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, DELPHIN, piſcis, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ῦ, ὁ, civis Delphicus.

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, VULVA, uterus: unde ἀδελφοὶ, uterini fratres.

Δέλω, f. ελῶ, ineſco: q. à δαίω, epulor.

Δέμα, ατος, τὸ, vinculum, faſciculus. A δέω, vincio, q. v.

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, corpus; nom. indeclin. Forte à δέμω, ſtruo, vel δέμα, vinculum. Eſt etiam

Δέμας, ſicut, adv. ſimilitud.

Δέμειν, ædificare, præſ. inf. act. à δέμω, q. v.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſtratum, lectus: ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, ων, τὰ, cubilia maritorum.

ΔΕ'ΜΩ, ſtruo, ædifico: eſt inuſit. ſicut et δέμομαι in uſu hæc, a. 1. ind. act. ἔδειμα, part. a. 1. act. δείμας, p. ind. m. δέδομα, p. ind. act. δέδμηκα, a. 1. ind. m. ἐδειμάμην, et cætera in ſuis locis.

Δέμω, item, vel δάμνω, inuſ. pro δαμάω, domo, ſubigo, interficio; f. 1. act. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Sync. pro δεδέμηκα, f. 2. act. δαμῶ, a. 2. ind. act. ἔδαμον, a. 2. ind. paſſ. ἐδάμην, inf. δαμῆναι, et δεδμήμεναι, part. ejuſd. δαμείς, ἐν-

τος, perf. ind. paſſ. δέδμημαι, part. ejuſd. δεδμημένος.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, placentæ, panes: à τένδω, edo, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) oculos huc illuc verto; oculis nuo vel adnuo: f. λῶ, p. κα ab ἴλλος, oculos, et δινέω, volvo.

Δένδειον, ου, τὸ, arbor, lignum; Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor, q. v.

Δένδριον, ου, τὸ, arbuſcula; Poët. diminut. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, arbor; ſtirps: unde

Δενδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arboreus.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia. Hinc δεννάζω, f. άσω, p. ακα, maledico, probris inceſſo.

Δέξαι, ſuſcipe, 2. ſing. a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide, vel Ion. pro δεῖξαι, oſtendere: a. 1. inf. act. à δείκνυμι, q. v.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum, vulgò aquarum, ciſterna, lacus: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, recipio, q. v.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejuſd. verbi.

Δέξατο, exceperat, 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, capio.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (ſub. χεὶρ,) DEXTRA; (ſub. manus,) item fides per dextram data, q. à δέχομαι, capio. Hinc

Δεξιάδην, adv. à dextrâ.

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextram jungo, dextrâ prehendo, ſaluto.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra et agilia membra habet.

Δεξιόλαβος, ου, ὁ, ſatelles; ſtipator, lancearius; jaculator: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, p. ωμαι, dextram jungo, dextrâ prehendo: item humanitèr excipio: à δεξιὰ, q. v.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter; fauſtus; ſolers; urbanus; agilis, promptus: ἀμφιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter: et

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia: ab eod.

Δεξιόωντο, Poët. pro ἐδεξιῦντο, -ῶντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιόομαι, -ῦμαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra, q. v.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, dexter; idem ac δεξιὸς: δεξιτερῇ, dat. ſing. Ion. f. g. à δεξιὰ, dextra, q. v.

Δεξιῶς, adv. dextrè; proſperè; item ſolertèr, ab eod.

Digitized by Google

Δεξίωσις, εως, ἡ, *ſuſceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.

Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. et δεξιώτατος, *dexterrimus*, ſuperl. à δεξιὸς, q. v.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorſum, commodiùs*: et δεξιώτατα, *commodiſſimè*.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. m. δέξωμαι, 1. ſing. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi δέχομαι, q. v.

Δέομαι, δῦμαι, *ligor, vincior*, paſſ. à Δέω, *ligo, vincio*, q. v.

Δέομαι, et δεέομαι, inuſ. *oro, rogo*; item *indigeo*: cum gen. imperf. ind. m. ἐδεόμην, ἐυ, ἐετο, f. 1. m. δεήσομαι, perf. ind. paſſ. δεδέημαι, ab inuſ. δεέομαι a. 1. ind. paſſ. ἐδεήθην, *rogavi*, act. ſignif. a. 1. imperat. paſſ. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*, præſ. part. m. δεόμενος. A δεῖ, *opus eſt*. Them. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*: et

Δέον, οντος, τὸ, *decens, æquum, commodum*: item *deficiens*; *neceſſarium*: præſ. part. n. g. ut δέον ἐςὶ, *neceſſarium eſt*; in pl. δέοντα ab imperſ. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, τὸ, et Poët. δεῖος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. pro δέπασι, à δέπας, q. v.

Δεπάζω, f. άσω, p. ακα, *bibo*. A

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, *poculum*, item *patera*; quia πόσει δεύεται, *potu irrigatur*.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Heſych. quâ ſignificatione δειρὰς dicitur, q. v.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *ſtimulus*. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, *Derbenſis*.

Δέργμα, ατος, τὸ, *aſpectus*; à δέρκω, *video*, q. v.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.

Δέρθρον, ου, τὸ, *roſtrum avis*, tanquam inſtrumentum excoriandi.

Δερκιάομαι, ῶμαι, *video*. A δέρκω, q. v.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præſ. ind. med. contr. à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκίσκω, ſeu -ομαι, id. quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, par. præſ. m. f. g. à δέρκω, ſeu δέρκομαι, *video*, q. v.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. ſing. Ion. part. præſ. med. δερκομένου, nom. et acc. dual. ejuſd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video, aſpicio*. f. ξω. p. χα. f. 2. act. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ. a. 2. ind. act. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον. a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν. præt. ind. m. δέδορκα, pro quo et δέδερκα, per Metath. perf. ind. paſſ. δέδεργμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐδέρχθην. part. δερχθεὶς. Hinc quidam ducunt per Antiphra. Angl. DARK, vel per Aphær. à compoſito ἀδερκὴς, *obſcurus*.

Δέρμα, gen. ατος, dat. ατι, τὸ, idem ac Th. δέρας: item *cutis*, à δέρω, *excorio*; quod à δέρας, *corium*.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, *coriaceus*: et

Δερμύλλω, f. λῶ, *ſanguinem acutè ſugo*; *excorio, detego*; à δέρμα. Th. δέρας, *corium*.

Δέρξις, εως, ἡ, *viſio*, ipſa actio videndi: à 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δέρκω, *video*, q. v.

Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, *pellis, corium*; q. v.

Δέῤῥις, εως, ἡ, *pellis*; *cilicium*: à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana*; *omentum*; item *roſtrum*: ab eod. Th.

Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, a. 1. part. paſſ. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *pellem detraho, excorio*; item *verbero, cædo*; f. 1. act. δερῶ. f. 2. act. δαρῶ. p. act. δέδαρκα. a. 1. ind. act. ἔδειρα. a. 2. ind. act. ἔδαρον. perf. ind. paſſ. δέδαρμαι, et per Metath. δέδρεμαι, σαι, ται. a. 2. ind. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, *menſis Junius*, apud Maced. ut nonnulli vol.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*; *nodus*; *junctura*: et

Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*.

Δεσμεύω, *ligo, vincio, colligo*; f. εύσω, p. δεδέσμευκα, a. 1. ind. act. ἐδέσμευσα à δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, p. δεδέσμηκα, imperf. ind. paſſ. ἐδεσμεόμην, -ύμην, -ἐυ, ῦ, -έετο, εῖτο, idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *faſciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinctus*: ab eod. Th.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, *vinculum, ligamen*; in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejuſd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentarienſis, vinctorum cuſtos*; à φυλάσσω, *cuſtodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, ῶ, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*: f. ώσω, p. ind. paſſ. δεδέσμωμαι et

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*: et

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus, capti…*
Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, *captiva*. Ab e…

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, *dominor, … minium obtineo*; in paſſ. *domini… licujus pareo*, *acquiror*: quaſ… δέω, *ligo*, et πῦς, *pes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina, hera, … gina*; à δεσπόζω, *dominor*: δεσπ… ιδος, ἡ, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis f… fœm.* à δεσπόσυνος. Item Ion… Poët. pro δεσποτεία, *domin… imperium*. Th. δεσπόζω, *domin…*

Δεσπόσυνος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ, *herilis*; idem ac δεσποτικὸς, … *ad dominum pertinens*: item … πόσυνος, ου, ſubſtantivè, *heri… lius*: ab eodem.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: …

Δεσπότης, ου, ὁ, *herus, domi… imperator, rex*; *alicujus rei p… ſor*: in dat. ſing. δεσπότῃ, … ſing. ὦ δέσποτα. Ab eod. Th. … πότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ή, ὸν, *herilis*; … *imperioſus*; τὸ δεσποτικὸν, ῦ, … *nandi poteſtas*: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter, d… norum more*: ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσ… να, *domina*: ab eod. Th.

Δεσποτὸς, ή, ὸν, *dominabilis…* eod. Them. q. v.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη… ἡ, *fiſtula*: et per Metalepſi… *tæda*.

Δεταὶ, *faces in faſciculum col… ta*: à

Δετὸς, ή, ὸν, *vinctus, ligatus*… δέω, *ligo*, q. v.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. ſing. im… ut et δεύεσκεν, Poët. pro ἔδευ… ſing. imperf. ind. act. à δεύ… *rigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. … Poët. pro δεήσομαι, à δεύομ… Epenth. Æol. τῦ υ, pro … Th. δέω, *opus habeo*, q. v.

Δευκαλίων, ωνος, et -ίωνος, … nom. propr. *DEUCALION*

ΔΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*; … Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, 3. pl. … opt. m. Ion. pro δεύοιντο, à … μαι, Æol. pro δέομαι. Th. … *opus habeo*, q. v.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύσομαι, … *fio, irrigor*; part. præſ. med. … μενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Ep… Æol. τῦ υ, pro δέομαι, f. 1. … δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον, *indigens*: … part. præſ. Poët. pro δεόμεν… ον. A δεῖ, *opus eſt*. Th. δέω, … *habeo*, q. v.

Digitized by Google

Δεύοντο, rigabantur, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ion. verbi δεύω, rigo.

Δευρί, (Att. δευρί, item δεῦρο,) pro

ΔΕΥ'ΡΟ, adv. huc, hunc in locum; inſtans.

Δεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à δεύω, rigo, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ῦ, ὁ, infector, tinctor; item adjec. benè tinctus; à Metaph. indelebilis: à δεύω, et ποιέω, facio.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus: à δεύτερος, ſecundus.

Δεῦτε, (ſeq. aſpiratâ δεῦθ', adv.) huc agite, adeſte, venite: δεῦτε δὴ, agite accedite: à δεῦρο, huc.

Δευτέρα, pro Δεύτερον, vel δευτέρως, ſecundò, ſecundo loco, iterùm.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, ſecundarius; ſecundâ die aliquid faciens; ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, ſecundæ partes.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſequor, proximus ſum; vincor, ſuperor: diſſimilis ſum.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundaria decima, à Levitis lege Moſaicâ ſacerdotibus ſolvenda.

Δευτερόγαμος, ſecundâ ſatificatione plus.

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ήσω, iterum ſermonem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecunda dicendi vel agendi vices: à δεύτερος, et λέγω, dico, præt. ind. m. λέλογα unde λόγος, q. v.

Δεύτερον, adverbialitèr, ſecundò; acc. ſing. neut. g. à δεύτερος, q. v.

Δευτερονόμιον, ῦ, τὸ, repetitio legis: ſic inſcribitur quintus liber Moſis Anglicè DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ῦ, ὁ, ſecunda aut poſterior lex: à δεύτερος, et νόμος, lex.

Δευτερόπρωτος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, à ſecundo primus: à πρῶτος, primus, et

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, ſecundus, a, um: poſterior, alter: δεύτερος ἐκείνῳ, ſecundus ab illo: δεύτερον, ſpretum, poſthabitum, apud Demoſt. item adverbialitèr ſecundò: τὸ δεύτερον, ſecundâ vice: à δύω, q. δεύτερος. Hinc

Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, ſecundò facio; itero, repeto: item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem ac Δευτέρωσις, q. v.

Δευτέρως, adv. ſecundariè, ſecundò, ſecundo loco.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus, [illegible], iteratio, repetitio.

ΔΕΥ'Ω, rigo, f. δεύσω, p. δέδευκα, a. 1. ind. act. ἔδευσα, a. 1. ſub. act. δεύσω, ῃς, ῃ, unde Angl. DEW.

ΔΕ'ΦΩ, excorio: glandem penis denudo. f. ψω, p. δέδεφα,

Δέχαται, redup. et aug. abject. pro δεδέχαται, Ion. perf. ind. paſſ. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ à δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. pl. præſ. imperat. m. à δέχομαι, ῃ, εται.

Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam ſciſſam habeo.

Διχήμερος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, decem dies durans: à δέχα, pro δέκα, euph. grat. et ἡμέρα, dies.

Δέχθαι, ſuſcepiſſe, perf. inf. paſſ. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι δεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à δέχομαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præſ. part. med. (ſcribitur et δέγμενος,) per Sync. et mutat. τῦ χ, in γ, pro eod. vel pro δεδεγμένος, part. perf. paſſ. ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, capio; idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, capio, accipio; percipio; excipio, ſuſcipio; admitto, recipio; ſuſtineo, approbo; credo; exſpecto: f. 1. m. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, ξαι, κται, a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι, a. 1. ſub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται, a. 1. inf. m. δέξασθαι, a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. ind. m. δέδοχα, -χα, q. à δέκω, -χω, inuſitat. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέφω, excorio.

Δεψέω, DEPSO, ſubigo, mollio coriariorum more: f. ήσω, a. 1. ind. act. ἐδέψησα, part. δεψήσας· à δέφω, excorio, q. v.

ΔΕ'Ω, ligo, vincio; in vincula conjicio: f. δέσω, vel δήσω. p. δέδεκα, vel δέδηκα. a. 1. ind. act. ἔδεσα, vel ἔδησα. a. 1. imperat. act. δέσον, vel δῆσον, άτω, et in 2. pl. δέσατε, vel δήσατε, ligate. a. 1. ſub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος. perf. paſſ. δέδεμαι, -ημαι. perf. inf. paſſ. δεδέσθαι. perf. part. paſſ. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, vinctus: a. 1. ind. paſſ. ἐδέθην, -ήθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι. f. 1. paſſ. δεθήσομαι, vel δηθήσομαι.

ΔΕ'Ω, opus habeo, indigeo, deficio; oro, rogo, precor: fut. δεήσω, (à δεέω, inuſ. format. q. v.) a. 1. ind. paſſ. ἐδεήθην, rogavi, activè. Unde δεῖ, oportet, ἔδει, δεήσει, ἐδέησε· δέομαι, oro; indigeo, &c.

ΔΗ', ſanè, profectò; equidem, porrò, verò; igitur, proindè; demum: ironicum ſcilicet, videlicet; Eurip. 521. Dion. Hal. iii. 23. interrogationi ſervit; abundat; eſt etiam repetentis, ut inquam: quaſi à δαίω, ſcio. Pro eodem dicitur et δήπου et δήπουθεν in carmine verò δὴ μ. In carmine modò poſtponitur, modò præponitur: at in ſolutâ oratione poſtponitur tantùm. Sæpe etiam eſt expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὃ δὴ, &c. et ſæpè δὴ pro δὲ, δῆγε, utique; δεῦρο κἀκεῖσε, huc atque illuc; τί δὴ, quid ita? ὡς δὴ, ceu planè; δὴ ἄριστα, longè optimi; δήποτε, tandem; σὺ δὴ, tu ne? μὴ δὴ, quare ne?

Δῇ, pro δέῃ, oporteat; 3. ſing. præſ. ſub.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morſus, à 1. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω, mordeo, q. v.

Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγέω, f. έσω, impleo, Heſych.

Δήετε, invenietis, 2. pl. præſ. ind. act. verbi δήω, invenio: quod ſignificationem futuri obtinet.

Δήθ', pro δηθὰ, diu; item δηθὰ vel δηθάκις, crebro: adv. à δὴν, diu, q. v.

Δηθαγόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, loquax, qui diu loquitur: à δηθὰ, diu, et ἀγορεύω, loquor, q. v.

Δῆθεν, ſcilicet, videlicet: adv. à δὴ, ſanè.

Δηθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, tardo, moror; præſ. part. act. δηθύνων, οντος, et in acc. ſing. maſc. δηθύνοντα· à δηθὰ, quod à δὴν, diu.

Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vaſto, depopulor: ut et δηΐζω, et δηϊόω· à δαίω, uro.

Δηϊκόωντα, acc. ſing. à Δηϊκόων, DEICOON, nom. propr.

Δήϊος, ία, ιον, vel -ος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro δάϊος, ία, ιον, hoſtis; infeſtus, hoſtilis; bellicoſus, ardens: gen. Ion. δηΐοιο, pro -ῦ, dat. pl. Ion. δηΐοισι, à δαίω, uro, q. v.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; bellum: à δήϊος, hoſtilis, quod à δαίω, uro, q. v.

Δηϊόω, ῶ, et per Sync. δῃόω, ῶ, vaſto, uro: à δαίω.

Δηΐπυλος, ῦ, ὁ, Deipylus, nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ῦ, ὁ, Deipyrus, nom. propr. viri.

Δηΐς, ΐδος, ἡ, pugna; bellum: à δαίω, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, hoſtilis.

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, ſcil. ὕδατα, decocta, ſc. aqua: à Lat. fit. Græc.

Δηκτήριος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, mordax; unde forſan Lat. Dicterium. Th. δάκνω, mordeo, q. v.

Δηκτὴς, ῦ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inuſit. mordeo; quaſi ἰδήκω, ab ἴδω. Vide Δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δήνων

Digitized by Google

τις, εως, ἡ, *contignatio:* à δοκόω, *contigno.*

Δηλαδὴ, adv. *videlicet;* q. à δῆλα δὴ, *manifeſtò, certè.* Th. δὴ, *certè.*

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præſ. part. paſſ. contr. à

ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, *LÆDO, noceo, corrumpo;* impr. *incantando* et *veneficiis; deludo, decipio:* f. ήσω. p. δεδήληκα. a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ε. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum.*

Δηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *nocivus:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλησις, εως, ἡ, *læſio:* et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui lædit, noxius:* ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum:* ſc. pharmacum, *venenum, DELETERIUM.*

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλια, ων, τὰ, Apollinis feſta in Delo; à Δῆλος, inſula ſic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adject. *Delius;* item *Apollo,* à Delo inſulâ ſic dictus.

Δήλομαι, *volo,* Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas:* qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Apollinis templum;* item neut. g. à δῆλος, *manifeſtus,* q. v.

Δηλονότι, *nimirùm, omninò, profectò, quippè,* adv. qu. à δῆλον ὅτι, φανερὸν ἐστί.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifeſtus, notus, certus, perſpicuus.*

Δῆλος, ου, *DELUS,* nomen inſulæ, ſic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Ariſt. vel ob ejus celebritatem: ſive quod exindè δῆλα ſeu oracula.

Δηλόω, ῶ, *declaro, manifeſto, notum facio, indico.* imperf. ind. act. ἐδήλοον, -ουν, -οες, ους, -οε, ου. f. ώσω, p. δεδήλωκα, a. 1. ind. paſſ. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium:* et

Δήλως, adv. *palam, manifeſtò:* item

Δήλωσις, εως, ἡ, *declaratio, ſignificatio, enunciatio:* ab eod. Ap. LXX. Urim et Thummim.

Δημαγωγέω, ῶ, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, auræ populari ſervio; aliquem capio, concilio mibi;* in paſſ. *ab aliquo capi, delectari,* impr. *oratione.* f. ήσω hinc

Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen; adminiſtratio reipublicæ; concio.*

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis, populo gratus:* à δῆμος, *populus,* et ἄγω, *duco,* q. v.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis:* à δῆμος, *populus,* et ἀρχὴ, *principatus,* q. v.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis.*

Δήμευσις, εως, -ία, -ίας, ἡ, *proſcriptio:* à

Δημεύω, f. εύσω, *publico; proſcribo; in exilium mitto.* Th. δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, *concionor, orationem ad populum babeo:* imperf. ind. act. ἐδημηγόρεον, -ουν. f. ήσω. p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator:* à δῆμος, *populus,* et ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύω, *concionor,* quod ab ἀγορὰ, *forum,* q. v.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio:* et

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *concionatorius, orationem babens:* à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *orator, concionator:* ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, *Ceres, dea frugum;* à δῆ, i. e. γῆ, *terra,* et μήτηρ, *mater:* Doribus autem uſitatum δᾶ pro γῆ. Unde et Attice Δάματερ, in voc. ſig. fruges. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum.*

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres,* q. v.

Δημήτρια, ων, τὰ, *feſtum Cereris, Cerealia;* ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, et

Δημήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Cerealis:* à Δημήτηρ, q. v.

Δημήτριος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *Cerealis.*

Δημητρουλὸς, μὴν, appellatus, ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri ſacer, qui et Δημήτριος, vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ:* item adverbialiter, *publicè:* à δήμιος, quod à δῆμος, q. v.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula, popellus,* dim. à δῆμος, q. v.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *publicus, plebeius:* item ſubſtantivè -ος, ου, ὁ, pro miniſtro publico, *lictor, carnifex.* Th. δῆμος, *populus,* q. v.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina:* et

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *ſum opifex, opificium exerceo, fabricor, condo, efficio:* item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium; quicquid ab aliquo effectum eſt:* et

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis:* à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *conditor, opifex,* qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur:* Achæi ſummos magiſtratus δημιουργὸς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponneſii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος, q. à δῆμος, et ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *qui bona populi devorat:* à δῆμος, *populus,* βορὰ, *pabulum.*

Δημογέροντες, *ſenatores:* nom. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *ſenator: in populo honoratior eſt propter ... tatem:* à δῆμος, *populus,* et γ... *ſenex,* q. v.

Δημόθεν, adv. *à populo, ex pl...* à δῆμος, q. v.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *p... invisus: publicæ execrationi ... us:* à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι, ... *cor.*

Δημόκλεις, *Democles,* nom. pr... viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, f. 1. ήσομαι, *ſub populi regimine vi...* et

Δημοκρατία, -ίη, ας, ἡ, *popul... ſtatus, imperium populare: De... cratia,* Angl. DEMOCRACY: à ... *mos, populus,* et κρατέω, *regn...* κράτος, *potentia,* q. v. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, *imperio ... pulari faveo.*

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, *ad democra... tiam* ſive *imperium populare p... nens.* Et

Δημοκρατικῶς, adv. *juxta popula... rem ſtatum.*

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus,* Ph... loſophus, q. δήμου κριτὴς.

* Δημόλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à pop... obrutus lapidibus.* Soph. Ant. ... à δῆμος, et λεύω, *lapidibus obru...*

Δημόπρακτος, ου, ον, vel -ος, ... ὁ ϗ ἡ, *publicus, à populo fa... decretus,* &c. A δῆμος, et πρ... τὸς à πράσσω, -ττω, *facio,* q. v.

Δημοῤῥιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à pop... jactatus,* ſeu *vulgatus, popular...* à δῆμος, et ῥίπτω, *jacio,* q. v.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus,* voc... Δημόνικε, nom. propr.

ΔΗ͂ΜΟΣ, οῦ, ὁ, *populus, plebs,* ... *gus;* qu. à δέω, *ligo.*

Δημὸς, οῦ, ὁ, *pinguedo;* (partes ... buum Athonienſium dictæ δῆμ... fortè quod uri poſſit, vel in ſa... ficiis ſoleret: à δαίω, *uro:* ... ſubintel. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, εος, ους, ὁ, *Demoſthenes,* orator Athenienſis celeb... rimus: q. δήμου σθένος, *robur,* ... *potentia populi:* hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, *ad Demoſthenem pertinens.*

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publi...* cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim;* ... ſing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *de... go;* item neutralitèr, *publica ... vitatis negotia gero:* cui opp... ἰδιωτεύω, f. εύσω, q. v.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus, a,* ...

Digitized by Google

... ſubſt. *ſervus publicus:* ... opp. ... item τὸ δημόσιον, ... *carcer:* à δῆμος.

... ῶ, f. ώσω, *publicò; di-* ...: ab eod.

... ε, ὁ, *publicanus, ... plebeius.* Et

..., adv. *publicè:* ab eod.

..., ε, ὁ, *homo plebeius; po-* ...: et

..., ίδος, ἡ, in fœm. idem.

..., ή, όν, *plebeius, popu-* ... *civilis:* à δῆμος, *plebs:* un-

..., adv. *populariter, ple-* ...; *humaniter:* et

..., α, ον, ſuperl.

Δημῶχος, ε, ὁ, *Democbus, præ-* ... *apud Theſpienſes.*

..., ε, ὁ ἡ ἡ, *plebivorus:* ..., ε, ὁ, *plebs,* et φάγω, *come-* ... v.

..., ιος, ὁ ἡ ἡ, *plebeius, po-* ... *publicus;* in acc. pl. n. ... à δῆμος, *populus.*

Δημοφιλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *populo* ...: hinc τὸ δημοφιλὲς, ίος, pu- ...

..., et δηθὰ, adv. *diu:* hinc ..., ά, ὸν, *diuturnus, longævus;* ... *qui jam olim fuit:* δηρὸς, ἀ, ... q. v.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *denarius;* Rom. ...

..., pro δήνεα, *conſilia:* nom. ...

..., ιος, τὸ, *conſilium; ars;* ...: à δὴν, *diu,* enim ...

..., ὁ, *teredo, vermis qui lig-* ...: à δάκνω, *mordeo,* ...

..., ιος, ἡ, *morſus:* ab eod. ... q. v.

..., *mordebo, pungam:* 1. ſing. ... act. verbi δάκνω, q. à ...

..., *conturbabant;* 3. pl. imperf. ... act. et δῃῶν, *vaſtare;* præſ. ... act. ſeq. verbi.

..., ῶ, f. ώσω, *vaſto:* (δηωθεὶς, ... 1. part. paſſ.) per Sync. pro ... ſg. à δηΐς, *pugna,* quod ... q. v.

..., *ſaltem;* adv. à δὴ, *ſanè:*

..., *undecunque;* adv.

..., *aliquando, tandem,* ...; adv.

..., *nimirùm; certè,* ... *profectò;* à πῶ, *ubi?* Th. ..., τὸ, antiq. interrog. et ...

..., -ῶ, -ίζω, f. ίσω, (Poët. ... καὶ μάχομαι,) *contendo,* ... Th. δῆρις, *pugna.*

Δηριάασθην, *duo contendebant:* 3. dual. a. 1. ind. paſſ. abject. aug. Ion. à

Δηριάω, f. ιάσω, idem quod δηριάω, *pugno.* Th. δῆρις, *pugna.*

Δηρίομαι, f. 1, m. ίσομαι, *pugno, certo:* à

ΔΗ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *contentio, rixa, pugna, prælium:* in acc. ſing. δῆριν q. δάερις, à δὲ partic. intenſ. et ἔρις, *contentio,* q. v.

Δηρισάντοιν, *duobus certantibus:* gen. et dat. dual. a. 1. part. act. δηρίσας, αντος, à δηρίζω, f. ίσω, idem quod δηριάω, *pugno:* ab eod. Th.

Δηρίω, ſeu δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *contendo, certo:* ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus:* q. à δὴν, *diu,* q. v.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. δήσατε, *ligate,* 2. pl. a. 1. imperat. act. à δέω, ώσω δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo,* q. v.

Δησάσκετο, *alligabat:* Ion. 3. ſing. imperf. ind. m. verbi Poët. δησάσκομαι vel potiùs pro ἐδήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, abject. augm. Ion. 3. ſing. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. ſing. et in 2. pl. δήσητε, a. 1. ſub. act. à δέω, f. 1. act. ejuſd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demùm:* adv. à δὴ, *ſanè,* q. v.

Δητὸς, ἡ, ὸν, *poſtremus:* Heſ. à δεύτατος.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorſus:* part. a. 1. paſſ. à δάκνω, *mordeo,* quod vide.

ΔΗ'Ω, *invenio;* à δὴν, *diu,* quaſi *diu quæſitum.* Sed crebriùs futuri habet ſignificationem.

Δηὼ, όος, -ῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

Δῃώσειν, *interfecturus:* f. 1. inf. act. verb. δηόω, pro δηΐόω, f. ώσω, p. ωκα, *vaſto, uro.*

Δί, pro Δία, *Jovem:* acc. ſing. à Ζεὺς, gen. ſing. Διὸς, (ab antiquo Δὶς, *Jupiter;*) dat. Διΐ, acc. Δία, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter.*

Δῖα, et Ion. δίη, *divina, dia, egregia:* f. g. à δῖος, δῖα, δῖον, contractè pro δίϊος, ια, ιον δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum; à Διὸς, gen. ſing. à Ζεὺς.

ΔΙΑ', præp. cum gen. *per; ex; in; poſt; inter:* notat *cauſam inſtrumentalem,* et redditur Latinè Ablativo; cum Nominibus temporis redditur per *quoque,* vel *quaque,* v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; facit periphraſin *Adverbii,* v. gr. διὰ τάχυς, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; notat *ſpatium* vel *intervallum,* διὰ βίε, tota vitâ, δἰ ἔτυς, toto anno; cum Accuſativo, *per; propter;* in *compoſitione,* notat *Diverſitatem,* ut διασκιδάζω, diſpergo; *medium,* per quod, ut διαβαίνω, tranſeo vel eo per; *continuum,* ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam,* διορῶ, perſpicio; *rem fieri inter duos, pluresve,* ut διαγωνιδίζομαι, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per *di,* vel *dis, per, trans, de, circum, ex, poſt, ob, contra,* et *ſub, cum, inter: præter,* ut διὰ τείχυ ἀνδρῶν ἔρχεσθαι ſæpiſſimè *ſignificationem ſimplicis* non mutat; interdum verò *minuit,* ut διαμειδιάω, *ſubrideo.*

Διαβαίνω, *tranſeo, trajicio;* item *divarico:* fut. 1. m. βήσομαι. præt. act. βέβηκα. a. 2. ind. act. διέβην. a. 2. inf. act. βῆναι. part. a. 2. act. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo,* q. v.

Διαβάλλω, *trajicio, transfero;* item *calumnior; defero, criminor; odioſum reddo:* fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, a. 2. ind. act. διέβαλον, a. 1. ind. paſſ. διεβλήθην, p. ind. m. βέβολα.

Διαβὰς, *emenſus:* a. 2. part. act. à διαβαίνω, *tranſeo:* quod vide. [* ἐν διαβὰς, Il. M. 458.] *ſtans firmiter pedibus rectè divaricatis.*

Διάβασις, ιος, ἡ, *tranſitus; divaricatio crurum:* ab eod. Th.

Διαβαστάζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto,* q. v.

Διαβαστάσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *ſacrificia pro tranſitu:* et

Διαβατήριος, (Ζεὺς,) ε, ὁ, *qui felicem tranſitum dat illis quibus favet:* à διαβαίνω, *tranſeo,* q. v.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui tranſiri poteſt: ejuſd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, ῦμαι, *aſſevero:* f. 1. m. ώσομαι, p. διαβεβεβαίωμαι et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo:* à διὰ, *per,* intenſ. et βεβαιόω, *ſtabilio.* Th. βέβαιος, *ſtabilis,* q. v.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus:* part. perf. paſſ. à διαβάλλω, q. v.

Διαβῇ, *tranſierit;* 3. ſing. a. 2. ſub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ à διὰ, et βαίνω, *eo,* q. v.

Διάβημα, ατος, τὸ, *tranſitus; greſſus;* ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio;* item *peragro, perambulo:* f. άσω, p. ακα à διὰ, et βιβάζω. Th. βάω, *ire facio,* q. v.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, et -όομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam tranſigo* ſeu *tra-*

Digitized by Google

βιόω; à διὰ, et βιόω, *vivo*; q. à βίος, *vita*, q. v.

Διαβλέπω, *perſpicio*; *deſpicio*: f. ψω, p. διαβέβλεφα à διὰ, et βλέπω, *video*, q. v.

Διαβληθεὶς, ἐντος, *delatus*: a. 1. part. paſſ. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo*; *celebro*: f. ήσω, p. ηκα· διαβοηθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ *famâ decantatus*: à διὰ, et βοάω, q. v.

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celebris*, *inſignis*; item in malam partem *famoſus*: ab eod. q. v.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia*, *obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβολα, q. v.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, et ab eod. q. v.

Διαβολίῃ, ejuſd. dat. ſing. Ion.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS*, *calumniatorius*: et

Διάβολος, ου, ὁ, *calumniator*; *DIABOLUS*, *Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *abſumptus*, *exeſus*; item *exedens*; à διὰ, et βορὰ, *pabulum*, q. v.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero*, *decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *conſilium*, *deliberatio*: à διὰ, et βουλὴ, q. v.

Διαβῶνεσθαι,-ῶσθαι, *trajicere*; alii legunt διαβύνεσθαι, præſ. inf. mod. verbi διαβυνέομαι, -ομαι. Verbum rariſſimum.

Διαβῶ, 1. ſing. a. 2. ſub. act. vide in διαβῶ.

Διαγγέλλω, *annuncio*, *divulgo*: f. γελῶ, p. διήγγελκα, a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα, f. g. præſ. part. act. à διὰ, et ἀγγέλλω, *nuncio*, q. v.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annunciatio*; et

Διάγγελος, ου, ὁ, *internuntius*: ab eiſd. q. v.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. διῆγον, ες, ε verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

Διάγε, *tamen*, *propter*: à διὰ, *per*, et γε, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *derideo*, *arrideo*: à διὰ, et γελάω, q. v.

Διαγενόμενος, *exactus*: a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *interſum*, *abſolvor*; item *permaneo*, *perenno*: f. 1. m. διαγενήσομαι, p. paſſ. διαγεγένημαι, a. 2. ind. m διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμενος à διὰ, et γίνομαι, *ſum*, q. v.

Διαγινώσκω, *pernoſco*, *planè cognoſco*: f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα, a. 2. ind. act. διέγνων, perf. paſſ. διέγνωσμαι à διὰ, et γινώσκω, *cognoſco*, q. v.

* Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi inſero*.

Διαγλύφω, f. ψω, *inſculpo*; *deſigno*.

Διαγνωρίζω, *notifico*, *divulgo*: f. ίσω, p. διεγνώρικα, a. 1. ind. act. διεγνώρισα à διὰ, et γνωρίζω, *agnoſco*, q. v.

Διάγνωσις, εος, vel εως, ἡ, *diſcretio*; *cognitio cauſæ*; *plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*: imperf. ind. act. διεγόγγυζον, f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα, a. 1. ind. act. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*, q. v.

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè diſſero*, *concionor*; *ſancio*, *jubeo*, *veto*: à διὰ, et ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *forum*, *oratio*, q. v.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus*; *breviarium*; item *decretum*; item *deſcripta tabella*; *Diagramma*, ſeu *figura geometrica*: διαγράμματα, ων, τὰ, *theoremata geometrica*: et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *deſcriptio*, *tabella deſcripta*: à

Διαγράφω, f. άψω, p. αφα, *deſcribo*, *conſcribo*, *deligo*; *deleo*, *abrogo*; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non inſtare accuſationi inſtitutæ*.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*: f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*, q. v.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, *inſomnem noctem tranſigo*: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ex ὕπνος, *ſomnus*.

Διάγω, *traduco*, *trajicio*; *vitam dego*; *abduco*; f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγαγον à διὰ, et ἄγω, *ago*, q. v.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio*, *productio*; *vitæ inſtitutum*; item *oblectamentum*; *ſtatio*: ab eod. Th.

* Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *certo*, *prælior*.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. v. διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *divido*. Th. δαίω, q. v.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διαδέξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dexter*, *fauſtus*. Th. δεξιὰ, q. v.

Διαδέρκω, f. ξω, *perſpicio*: a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, qu. *per manus traditum*; *ſuccedo*: f. ξομαι, p. διαδέδεγμαι, a. 1. ind. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, q. v.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *coronâ* … *dimio*, *cingo*; item *connecto*, … *texo*: à διὰ, et δέω, *ligo*, q. v.

Διάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè* … *ſtus*, *apertus*, *notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADE*… candida faſcia quâ regum … præcingebatur: Angl. A … DEM; item *corona*: à διαδέω, …

Διαδιδράσκω, *diffugio*, *aufugio* … *fugio*, *evito*, *elabor*: f. άσω, p. …

Διαδίδωμι, *trado per manus*, … *diſtribuo*; *diſſemino*: f. διαδώσω … διαδιδώσω, quod in 3. pl. … σουσι, q. à διαδιδόω, inuſ.) p. … δωκα, a. 2. ind. act. διέδων, … imperat. act. διάδος, όντω, … imperf. ind. paſſ. διεδιδόμην … το. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. … *judicio contendo*; propriè … eſt, qui reum in judicium … Hinc

Διαδικαζόμενος, ου, ὁ, *litig*… cùm *actoris*, tùm *rei*: et

Διαδικάζω, f. άσω, p. ακα, … *co*, *judicium fero*; quod … eſt. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Διαδικασία, ας, ἡ, *diſceptatio* …

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab … Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. … *haſtâ certo*, *dimico*.

Διάδος, *diſtribue*: 2. ſing. … imperat. act. à διάδω, a. … act. verbi διαδίδωμι, quod v…

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *ſucceſſio*: et

Διάδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſucceſſor*, … *carius*, Joſ. Ant. xv. 13. à p… m. διαδέδοχα, verbi διαδέ… quod vide.

Διαδοῦναι, a. 2. inf. act. verb… δίδωμι.

Διαδράκοι, 3. ſing. a. 2. opt… à διαδέρκω· vide in δέρκω, … a. 2. ind. act. per Metath. … κον.

Διαδραμεῖν, *percurriſſe*: a. … act. et

Διαδραμοῦσα, a. 2. act. part… à διατρέχω, *percurro*. Th. … *curro*, a. 2. ind. act. ἔδραμον, … δραμεῖν.

Διαδρᾶναι, *aufugiſſe*; a. … act. Dor. à διέδραν, ας, α, a. … act. ab inuſ. verbo διαδράω, … quo διαδιδράσκω. a. 2. par… διαδρὰς. a. 2. inf. act. Dor. … ναι, pro διαδρῆναι. a. 2. op… διαδραίην. Th. δράω, *fugio*: …

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. … διαδρὰς, a. 2. part. act. m. g… à διάδρημι, id. qu. διαδιδ… vel

Digitized by Google

Διαδράω, ῶ, f. άσω, p. ακα, effugio

Διαδράσεται, Ion. pro διαδράσηται, effugiat, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, Dor. discurro: et

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursitatio: à p. 2. m. verbi διατρέχω, q. v.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, subeo, evado; et

Διαδύω, vel -ύνω, item δίαδυμι, subeo; unde

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens: a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, subeo: a. 2. ind. act.

Διάειμα, trajectus; pro διειμένος, perf. pass. part. à διὰ, et ἵημι, mitto, perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, mitto, q. v.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, Διαείδω, f. σω, p. κα, perspicio, video. Th. εἴδω, scio.

Διαζάω, ῶ, f. ζήσω, vivo, vitam dego.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. ζεύξω, disjungo, repudio; et

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus;

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

ΔΙΑ΄ΖΟΜΑΙ, stamini addo quod texitur; διάζεται, orditur: qu. à διὰ, et ἵζω, colloco.

Διαζυγὴ, ῆς, ἡ, separatio: et

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium: à διαζυγέω, jungo, q. v.

Διαζώννυμι, pracingo, succingo: à act. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind. act. διέζωσα, p. pass. διέζωμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, Th. ζωννύω vel ζώννυμι, q. v.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, trasmittet, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαίημι, pro διίημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto, q. v.

Διάησι, perflat: 3. sing. præs. ind. act. à διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διαθερμαίνω, f. μανῶ, p. διατεθέρμαγκα, calefacio, fervefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; item affectus; acc. sing. διάθεσιν. A διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator, Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, f. θεύσω, percurro, discurro: à θέω, curro.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum; à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono, q. v.

Διαθῇ, 2. sing. a. 2. sub. act.

Διαθήσει, 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαθῶμεν, 1. pl. διαθώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. act. à διατίθημι, dispono.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, præs. inf. act. gestibus ad cantandum se præparare: à

Διαθρύπτω, diſſolvo, frango luxu; f. ύψω διατεθρυμμένως, adv. delicatè, molliter, Th. θρύπτω, frango.

Διαιθύσσω, f. ξω, vide in ἀιθύσσω. Th. ἄιθω, uro, q. v.

ΔΙΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.

Διαιρέειν, -εῖν, dirimere; et διαιρεῖν, præſ. inf. act. dividere, differre.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, distributio; diſcrimen: apud Gram. συναιρέσει opponitur, à διαιρέω. Th. αἱρέω, capio, q. v.

Διαιρέω, ῶ, divido, distribuo: f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, præſ. part. act. διαιρέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν, ejusd. Th.

Διαιρῶν, dividens: ejusd. præſ. part. act. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ, attollo, erigo: διαράμενος ἀπαλλάττεσθαι, ſeſe efferens correpto gradu abire. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, tollo, q. v.

ΔΙ΄ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ: DIÆTA, certa victûs ratio, qualis à medicis præſcribitur: Angl. DIET. item habitatio, item arbitrium.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, vitam dego; commoror: et in paſſ. alor, certâ victûs ratione utor: et

Διαίτασεν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, peregit: 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα, q. v.

Διαιτάω, -ῶ, alo ſeu nutrio medicè; item judico, rego, arbitror, diſcepto, ordino: f. ήσω, p. ηκα, et διῄτηκα, pro -αίτηκα, p. paſſ. διῄτημαι à δίαιτα, victus, arbitrium.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter: et

Διαιτητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinæ quæ de victûs ratione agit: à διαιτάω, ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, præſ. part. m. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, q. v.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιωνίζω, f. ίσω, idem quod αἰωνίζω, perpetuò duro, perenno. Th. αἰὼν, ævum, q. v.

Διακαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à

Διακαθαρίζω, perpurgo: f. ίσω, et Att. διακαθαριῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. διακεκάθαρικα, a. 1. ind. act. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, purgo, q. v.

Διακαθιζάνω, -ίω, f. ήσω, et -ίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, ſeorſim colloco; ſeparatim conſideo.

Διακάμπτω, f. ψω, incurvo.

Διακαρτερεῖν, præſ. inf. act. perdurare, tolerare: vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo: imperf. ind. m. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. 1. m. διακατελέγξομαι. p. paſſ. διακατήλεγμαι A διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, arguo, q. v.

Διακατέχω, f. έξω, et διακατασχέω, ῶ, f. ήσω, detineo, poſſideo; moror; retardo.

Διάκειμαι, constitutus ſum, afficior: præſ. part. διακείμενος, diſpoſitus: præſ. inf. διακεῖσθαι. A διὰ, et κεῖμαι, q. v.

Διάκεισο, 2. sing. præſ. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, p. paſſ. ευμαι, hortor, admoneo, jubeo: à διὰ, et κελεύω, jubeo, q. v.

Διακενῆς, et διακένως, adv. ſupervacuè, frustra, inaniter: et

Διάκενος, ου, ὁ ἡ, vacuus, inanis: item macilentus: à διὰ, et κενὸς, vacuus, q. v.

Διακέρσαι, diſcindere, interſecare; Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. à διὰ, et κείρω, tondeo, ſcindo; f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ind. act. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, ſegregatus; part. p. paſſ. et -ένως, adv. diſcretè, ſeparatim; à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum ſubeo; item periculum facio: à διὰ, et κινδυνεύω, idem. Th κίνδυνος, periculum, q. v.

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, permoveo, incito. Th. κινέω, moveo, q. v.

Διακλάσσας, qui infregit: a. 1. part. act. gem. σσ, verbi

Διακλάω, ῶ, f. άσω, diffringo, frango. Th. κλάω, fut. άσω, frango, q. v.

Διακλέπτω, f. ψω, furtim amoveo; ſuffuror, occultè diſtraho.

Διακληρονομούμενος, diſtributus, diviſus, part. præſ. paſſ. contr. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, divido.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato. Th. κολυμβάω, nato, q. v.

Διακολυμβώντων, ejuſd. gen. pl. part. præſ. act. contr.

Διακομίζω, f. ίσω, tranſveho; perfero ut bajulus: à διὰ, et κομίζω, porto. Th. κομέω, curo, q. v.

Διακονέω, -ῶ, f. ήσω, miniſtro, famulor, inſervio: cum dat. imperf. ind. act. διηκόνουν, -ουν. p. διηκόνηκα. a. 1. ind. act. διηκόνησα. præſ. paſſ. διακονέομαι, alii mihi inſerviunt. p. paſſ. διηκόνημαι. a. 1. ind. paſſ. διηκονήθην. A διὰ, et κονίω, festino. Hinc

Digitized by Google

Διακονηθεῖσα, ejuſd. a. 1. part. paſſ. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *miniſterium, officium publicum, functio*: ab. eod. Th.

Διάκονος, ου, ὁ, vel ἡ, *miniſter*, qui in adminiſtrandâ republ. vel familiâ, vel eccleſiâ verſatur: ſpecialiter *DIACONUS*, præfectus ærarii eccleſiaſtici. Angl. A DEACON, compar. διακονίστερος, *expeditior*: à διὰ, et κονίω, *feſtino, famulor*; vel κόνις, *cinis*, q. v.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *interciſio, ſeparatio*. A

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, *amputo, diſſeco, intercido*: à διὰ, et κόπτω, *ſcindo*, q. v.

Διάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſatiatus, repletus*. Th. κορέω, *ſatio*, q. v.

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*; à διὰ, vel δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *ducenteſimus*.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, *diſtribuo, ordino, diſpono, exorno*. Them. κόσμος, *ordo*, q. v.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejuſd. a. 1. opt. paſſ. 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, *diſpoſitio*. Ab eod.

Διακούομαι, *planè audio*: f. 1. m. διακούσομαι, a. 1. ind. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, *audio*, q. v.

Διακούω, f. ούσω, *audio*; propriè ut diſcipulus præceptorem. A διὰ, et ἀκούω, *audio*, q. v.

Διακρανοῦν, *aperire*; q. *caput aperire*; præſ. inf. act. contr. à

Διακρανόω, ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακαρανόω,) *aperio*; qu. *caput aperio*. Th. κάρανον, *caput*.

Διακρατέω, -ῶ, f. ήσω, *pertinaciter obtineo, conſervo*.

Διακριβόω, -ῶ, f. ώσω, *exactè diſcutio; accuratè elaboro*,

Διακριδὸν, adv. *diſcretè, eximiè*: à διακρίνω, *diſcerno*. Th. κρίνω, *judico*, q. v.

* Διακρινθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. ejuſd. verbi. q. v.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab eod. verbo. q. v.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. à διακρίνω, *diſcerno*, quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. diſſolut. 3. ſing. f. 1. ind. act.

Διακρινθέντες, *diſcreti*: Poët. pro διακριθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dirimo; dijudico, diſcepto; perficio*: imperf. ind. act. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. ind. act. διέκρινα. præſ. paſſ. διακρίνομαι, ſæpè *ambigo, dubito*; διακρινώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. διεκρινόμην, ου, ετο. imperf. ind. paſſ. p. διακέκριμαι. a. 1. ind. paſſ. διεκρίθην. a. 1. ſub. paſſ. διακριθῶ, ῆς, ῆ. part. διακριθεὶς. Th. κρίνω, *judico*, q. v.

Διάκρισις, εως, ἡ, *diſcretio, ſecretio; examinatio, dijudicatio; certamen*: à διακρίνω, q. v.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *diſcernendi vim habens, perſpicax*; item *ſegregativus*: ab eod. q. v.

Διάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diſcretus, eximius*: ab eod. q. v.

Διακρύσσονται, 3. pl. f. 1. ind. m. à

Διακρούω, f. ύσω, *pulſando tranſigo*; *med.* potius, *depello, interpello, impedio*, &c. Th. κρούω, f. -σω, *pulſo*.

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*: acc. ſing. Ion. διακτορίην à διάκτωρ, *nuncius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miniſter; nuncius, internuncius*: qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco*.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, *guberno, rego*.

Διακύπτω, f. ψω, *per aliquem locum*, ut *rimam*, vel *feneſtram*, vel *ſimile, perſpicio, proſpicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*, q. v.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo*: imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα, a. 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*, q. v.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, a. 2. ind. act. διέλαχον, *ſortior, ſorte divido*. Th. λαγχάνω, q. v.

Διαλακτίζω, f. ίσω, *calcitrando repello*: à διὰ, et λακτίζω, q. v.

Διαλαλέω, ῶ, *colloquor; divulgo*: imperf. ind. act. διελάλεον, ουν, f. ήσω, p. διαλελάληκα, imperf. paſſ. διελαλεόμην, -ούμην, εῦ, ῦ, ετο, εῖτο. A διὰ, et λαλέω, *loquor*, q. v.

Διαλαμβάνειν, præſ. inf. act. *diviſim et ſigillatim accipere, intercipere, dividere, diſtinguere, differere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, conſultare, tractare*, &c. Th. λαμβάνω, *capio*; ubi flexionem videas.

Διαλανθάνω, [λήθω,] f. ήσω, *perlateo, deliteſco*: à διὰ, et λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem, q. v.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. διαλαχὼν, a. 2. part. act. à διαλαγχάνω, *ſortitò divido*: à διὰ, et λαγχάνω, *ſortior*, q. v.

Διαλέγομαι, *diſſero, colloquor*: cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο, p. paſſ. διαλέλεγμαι, a. 1. ind. paſſ. διελέχθην. [illegible] λέγω, *dico*, q. v.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, [illegible] *animadverto, deligo*.

Διαλείπω, f. είψω, p. [illegible] *mitto, interjicio*. Th. λείπω, [illegible] q. v.

Διαλεκτικὴ, (ſub. τέχνη) [illegible] *DIALECTICA, ars diſſerendi* [illegible] g. à

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *diſſerendi* [illegible] *tus, DIALECTICUS*: à διαλέγο[illegible] *μαι, diſſero*. Th. λέγω, *dico*, [illegible]

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus lo*[illegible] *peculiaris*, idioma linguæ, [illegible] *tus*; item *lingua*: ab iiſd. q. [illegible]

Διαλελαμμένος, Ion. pro [illegible] λημμένος, *diſtinctus, diſtributus*, [illegible] *tus, comprehenſus*: perf. part. [illegible] A διὰ, et λαμβάνω, *capio*, q. v.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. [illegible] διαλέγομαι, *colloquor*: διαλέχ[illegible] 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Th. [illegible] *dico*, q. v.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. [illegible] διαλήσομαι, à διαλανθάνω, [illegible] *lateo*. Th. λήθω, q. v.

Διάληψις, εως, ἡ, *interceptio*; *poſitum, conſilium; diſceptatio*.

Διαλιμπάνω, *intermitto*; id. διαλείπω, q. v.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. [illegible] πης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. [illegible] λείπω, *abſtineo*. Th. λείπω, [illegible] q. v.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia; reconciliatio*: A διὰ, et ἀλλά[illegible] *muto*, q. v.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconcili*[illegible] 2. ſing. a. 2. imperat. pa[illegible] διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλακτὴς, ῦ, ὁ, et διαλλα[illegible] *ρος, ου, ὁ ϗ ἡ, reconciliator*, [illegible] *cator; reconciliandi vim ha*[illegible] ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, [illegible] *cilio; permuto; differo*: fut. [illegible] λάξω, præt. διήλλαχα, a. 1. [illegible] act. διήλλαξα, a. 2. ind. act. [illegible] λαγον, præſ. paſſ. διαλλάσ[illegible] perf. paſſ. διήλλαγμαι, a. 1. [illegible] paſſ. διηλλάχθην, a. 2. ind. διηλλάγην, a. 2. imperat. διαλλάγηθι, ήτω, Th. ἀλλά[illegible] *muto*, q. v.

Διάλλομαι, f. 1. m. αλοῦμαι, [illegible] *ſilio, deſilio*.

* Διαλοάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, [illegible] *cutio*; à διὰ, et ἀλοάω, *per*[illegible] q. v.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, idem quod [illegible] γισμὸς, q. v.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogitatione rimor, diſcepto*; imperf. ind. διελογιζόμην, ου, ετο, a. 1. ind. διελογισάμην, ω, ατο, p. ind. διαλελόγισμαι. Hinc

Digitized by Google

...λογισμὸς, ῦ, ὁ, confabulatio, ...ctatio, dubitatio, diſceptatio: à ... et λέγω, dico, q. v.

Διάλογος, ῦ, ὁ, DIALOGUS, col... ſermocinatio: à διαλέγο... q. v.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, ...tumelia.

Διαλυμαίνεσθαι, præſ. inf. med. ..., corrumpere; dilaniare, ex...ſcere; quod à διὰ, et λυμαί... vaſto. Th. λύμη, exitium, q. v.

Διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio; item ..., pacificatio, fœdus: à

Διαλύω, DISSOLVO, DILUO; ... litem compono: f. ύσω, p. δια... a. 1. ind. act. διέλυσα, ... paſſ. διαλέλυμαι, a. 1. ind. ... διελύθην, diſperſus fui: à διὰ, ... ſolvo, q. v.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. ...

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρ... (ab obſol. ἁμαρτέω,) pecco, ... aberro, fallor; f. ἁμαρτήσω, ... ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ...

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m.

...μαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam ...: item conteſtor, teſtificor. f. ... m. διαμαρτυροῦμαι, a. 1. ind. m. ...μαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ſub. ... διαμαρτύρωμαι, η, ηται, a. 1. ... m. διαμαρτύρασθαι. A διὰ, et ..., teſtis, q. v. Hinc

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio; ... eſt exceptionis inſtantis ...: ap. Demoſth.

Διαμασάομαι, et διαμασάομαι, ... f. 1. m. ήσομαι, commanduco.

Διαμαχετέον, verbal. pugnandum ...

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, oppugna...

Διαμάχομαι, DIMICO, depugno, ... pugno: imperf. ind. m. ...μαχόμην, ου, ετο, f. 1. m. διαμα... ...έσομαι, p. paſſ. διαμε...ημαι. Th. μάχομαι, pugno, q. v.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo: ... ἀμάω, meto, f. ήσω, q. v.

Διαμείβομαι, f. 1. m. είψομαι, p. ... ειμμαι, commuto, permuto: ...

Διαμειψόμεθα, commutabimus: f. ... 1. pl. à διὰ, et ἀμείβω, muto, q. v.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio: ab ... q. v.

Διαμελεϊστὶ, adv. per partes, mem...: pro quo διαμμελεϊστὶ, apud ... per Epenth. Poët. Th. ..., membrum, q. v.

Διαμέλλω, -έω, f. ήσω, cunctor, ... Th. μέλλω, q. v.

Διαμεμενηκότες, qui permanſerunt, nom. pl. maſc. perf. part. act. à διαμένω, permaneo, quod vide.

Διαμέμφομαι, incuſo, accuſo; à διὰ, et μέμφομαι, conqueror, accuſo; f. 1. m. ψομαι, p. paſſ. μέμμμμαι.

Διαμένω, permaneo, perduro; f. μενῶ, p. διαμεμένηκα, a. 1. ind. act. διέμεινα, a. 1. ſub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ, imperf. ind. act. διέμενον. A διὰ, et μένω, maneo, q. v.

Διαμερίζω, partior, diſtribuo, diſcrepo: imperf. ind. act. διεμέριζον, f. ίσω, p. διαμεμέρικα, a. 1. ind. act. διεμέρισα, a. 1. imperat. act. διαμέρισον, άτω, perf. paſſ. διαμεμέρισμαι, a. 1. ind. paſſ. διεμερίσθην, diſcidi; f. 1. paſſ. διαμερισθήσομαι, a. 1. ind. m. διεμερισάμην, ω, ατο à διὰ, et μερίζω, ſeparo. Th. μέρω, divido, q. v.

Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, diſtributio; diſcidium: à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, ῶ, dimetior: f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· à διὰ, et μέτρον, menſura, q. v.

Διαμετρήσασθαι, metiri: ejuſd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio: et

Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, dimenſus, menſuratus: ab eod. Th. q. v.

Διαμετρὸς, ῦ, ἡ, (ſub. γραμμὴ) DIAMETER; linea recta figuram quà longiſſimè patet, ex æquo ſecans. Th. μέτρον, menſura, q. v.

* Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, magno ſtudio decerto, contendo.

* Διαμινύρομαι, f. 1. m. ῦμαι, querulâ voce lamentor; et

Διαμινυρίζομαι, id. f. 1. m. σομαι ſemel Ariſtoph.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro: à διὰ, et μνημονεύω, memor ſum. Th. μνάομαι, q. v.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, diſpartior, divido: à διὰ, et μοῖρα, pars, quod à μείρω, divido, q. v.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas: à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo: à διὰ, et μορφόω, FORMO. Th. μορφὴ, FORMA, q. v.

ΔΙΑ'ΜΠΑΞ, adv. in totum, utrinque: διὰ παντός.

Διαμπερὶς, et διαμπερέως, adv. prorſus, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè perforatum: à διὰ, et ἀμπερὶς, per Tmeſin, pro διαναπερὶς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, tranſadigo, q. v.

Διαμπρυθέειν, a. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαναπρυθεῖν, à διαναπέρθω, vaſto.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, rictu os diſtrabo; tortis labris illudo, et irrideo; item, paſtoritiâ fiſtulâ proſequor. Th. μυλλὸς, curvus, q. v.

Διαμυσίλλειν, præſ. inf. act. in minima fruſta diſſecare. Vide μυσίλλω, in parva ſeco.

Δίαν, acc. ſing. fœm. à δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διάναι, humectâſſe, a. 1. inf. act. à διαίνω, madefacio, q. v.

Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, interquieſcere facio; à διὰ, ἀνὰ, et παύω, q. v.

Διαναυμαχεῖν, præſ. inf. act. navali prælio dimicare. Vide ναυμαχία, navale prælium.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poët. à διὰ, et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem; uti etiam ſimplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Heſiod. Th. δὶς, adv. bis, q. v.

Διανεῖν, præſ. inf. act. à διανέω, f. νεύσω, enato; periculum, vel moleſtiam evado: vide in νέω, nato.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμηθῇ, ſerpat; 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. et

Διανενέμημαι, perf. ind. paſſ. à

Διανέμω, divido; adminiſtro, rego; f. μῶ, a. 1. ind. act. διένειμα, p. ind. m. διανένομα, præt. διανενέμηκα, præſ. paſſ. διανέμομαι, ſerpo; divulgor, diſtribuor; perf. paſſ. διανενέμημαι, a. 1. ind. paſſ. διενεμήθην, a. 1. ſub. paſſ. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ, à διὰ, et νέμω, tribuo, q. v.

Διανεύω, annuo, innuo; f. εύσω, p. διανένευκα, a. 1. ind. act. διένευσα· à διὰ, et νεύω, annuo, q. v.

* Διανήχομαι, f. 1. m. ξομαι, tranſno, pervenio; pertranſeo.

* Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo.

Διανίστημι, f. στήσω, excito; incito; in a. 2. conſurgo; impetum facio, cum εἰς, in med. aſſurgo.

Διανοέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio: à διὰ, et νοέω, cogito. Th. νόος, vel νοῦς, mens, q. v.

Διανοηθεὶς, ejuſd. a. 1. part. paſſ.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio; ſententia: à 1. perf. ſing. perf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. ſub. præſ. paſſ. contr. ab eod.

Διανοητικὸς, ὴ, ὸν, ad cogitationem pertinens, intellectualis: à 3. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. ejuſd.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio; ratiocinatio; mens, animus; ſententia: ab eod. Th. q. v

Digitized by Google

Διανοίγω, *adaperio*, præſ. part. act. διανοίγων, ουσα, ον, imperf. ind. act. διήνοιγον, f. διανοίξω, a. 1. ind. act. διήνοιξα, a. 1. ind. paſſ. διηνοίχθην, ης, η, et in 3. pl. διηνοίχθησαν, a. 1. imperat. paſſ. διανοίχθητι, *aperitor*; à διὰ, et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, et οἴγω, *aperio*, q. v.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *diſtributio, diviſio, largitio ad populum*: à p. ind. m. verbi διανέμω, *diſtribuo*, q. v.

Διανούμενος, præſ. part. paſſ. contr. à διανοίομαι; *mente agito*, q. v.

Διανυκτερεύω, *pernocto*; f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα, a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα. A διὰ, et νυκτερεύω, *noctem tranſigo*; quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, q. v.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter; itineris confectio, progreſſus; iter uno die abſolutum, manſio unâ nocte*: à

Διανύω, *propriè*, iter abſolvo, *expedio, perficio*; f. ύσω, p. διήνυκα, a. 1. ind. act. διήνυσα· à διὰ, et ἀνύω, *perficio*, q. v.

Διάξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. ſed, διαξεῖς, Dor. 2. ſing. f. 1. ind. act. à διάγω, *dego*; f. ξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

* Διαξύσματα, ων, τὰ, *ſtriges; cava* vel *ſulci inter ſtrias columnarum*.

* Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, *pernoctatio, pervigilium*.

Διαπαντὸς, adv. *ſemper*. Legitur ut vox una; et διὰ παντὸς, ſc. χρόνυ, adv. *per omne tempus, ſempiternùm*.

Διαπαρθενεύειν, præſ. inf. act. *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*, q. v.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori*, vel *potui inſperſum*: à

Διαπάσσω, et Att. -άττω, f. άσω, *inſpergo*. Th. πάσσω, -ττω, f. άσω, idem, q. v.

Διαπαύομαι, f. 1. m. παύσομαι, *deſiſto, deſino*.

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, *minor, minitor*.

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia, periculum, experimentum*. Hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, f. άσω, *experior, exploro*; à πειράω, ῶ, vel -άζω, f. άσω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*, q. v.

Διαπέμπω, f. ψω, *dimitto, tranſmitto*. Th. πέμπω, *mitto*, q. v.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, *abſolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*, q. v.

Διαπεράναι, ejuſd. a. 1. inf. act.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. act. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranſeo*: f. άσω, et ήσω, p. διαπεπέρακα, a. 1. ind. act. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc, f. διαπρήσω, et Poët. gem. σσ, διαπρήσσω. Th. περάω, *tranſeo*, q. v.

Διαπερδικίζω, f. ίσω, idem quod ἐκπερδικίζω, f. ίσω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*, q. v.

Διαπέρθω, f. πέρσω, idem quod Th. πέρθω, *devaſto, depopulor*, q. v.

* Διαπερονάω, ῶ, f. ήσω, *fibulâ trajicio, necto*.

Διαπέρσομεν, *deſtruxerimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρθω, q. v.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. m. inf. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m. πεσῦμαι, a. 2. ind. act. ἔπεσον, q. v.

Διαπετάζω, -άω, ſive

Διαπετάννυμι, f. άσω, *aperio, explico, expando*.

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *diſponuntur*.

Διάπικρος, ρα, ρον, *peramarus*. A διὰ, *per*, intenſiv. et πικρὸς, *amarus*, q. v.

Διαπίπτω, f. 2. m. πεσῦμαι, *intercido, interlabor; intereo, vaneſco, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*, q. v.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, ſeu *fidei alicujus committo*: à διὰ, et πιστεύω, idem. Th. πείθω, q. v.

Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, *prorſus diffido, fidem non habeo*; à διὰ, et ἀπιστέω, *non credo*; ab eod. Th. q. v.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum totum corpus oblinens; formatio, conformatio*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, f. άσω, *fingo, formo*: item, *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω, idem.

Διαπλατύνω, f. υνῶ, *dilato*.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*: Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. à διὰ, et πλέκω, *necto*, q. v.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *tranſnavigo, pernavigo*; f. πλεύσω, p. διαπέπλευκα, a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*, q. v.

Διαπληκτίζομαι, et διαπληκτίζω, f. 1. m. ίσομαι, f. 1. act. ίσω, *decerto, pugno, contendo*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω, q. v.

Διαπνέω, (et -είω, Poët.) f. εύσω, *perſpiro, perſlo; diſſlo; reſpiro*. Th. πνέω, *ſpiro*, q. v.

Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello, bello decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*, q. v.

Διαπονέω, ῶ, et διαπονέομαι, ῦμ… f. ήσω, vel έσω, f. 1. m. ήσ… vel ήσομαι, *elaboro; operam… exerceo; ægrè fero*: a. 1. ind. … διεπονήθην, a. 1. part. paſſ. δια… θεὶς. A διὰ, et πονέω, *laboro*… πένομαι, *ago*; p. ind. m. πέ… undè πόνος, πονέω, &c.

Διαπόντιος, υ, ὁ ϗ ἡ, (ὁ διὰ … πλέων,) *qui per mare navi… tranſmarinus; maritimus*.

Διαπόρευμα, ατος, τὸ, *tranſ…* à

Διαπορεύομαι, f. 1. m. εύ… *prætereo, pertranſeo; peram… proficiſcor*: imperf. ind. m. … πορευόμην, p. paſſ. διαπε… μαι, a. 1. ind. paſſ. διεπορ… Th. πείρω, *tranſeo*; p. ind… πέπορα, undè πόρος, *tra…* &c.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, *haſito, am… addubitans quæro*: imperf. act. διηπόρεον, -ουν, εις, -ει, … Th. πείρω, *tranſadigo*; p. ind… πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, … ρέω, *dubito*, &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*;… perf. ſing. perf. ind. paſſ. … verbi, q. v.

Διαπορθμεύειν, præſ. inf. act… *tum trajicere*; à διὰ, et πο… *fretum*, quod à πείρω, *tranſ…* v.

Διαποςέλλω, f. ελῶ, *amando… verſas partes*.

* Διαποφωνέω, ῶ, f. ήσω, *diſ… diſcrepo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*;… m. εύσομαι, a. 1. ind. m. διε… ματευσάμην, ω, ατο· à διὰ, et … ματεύομαι, *negotior*; à πρ… *negotium*. Th. πράσσω, vel … f. ξω, *facio*.

Διαπραθέειν, *devaſtare*, a. 2… act. Ion. pro διαπραθεῖν, per… tath. pro διαπαρθεῖν· à διὰ, et … θω, *vaſto*, a. 2. ind. act. ἔπ… pro ἔπαρθον, per Metath.

Διαπράθομεν, *deſtruximus*, … a. 2. ind. act. Ion. à διὰ, et … θον, per Metath. pro ἔπαρθο… πέρθω, *vaſto*, q. v.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. διαπράσσω, *perficio*, q. v.

Διάπρασις, εως, ἡ, *venditio*.

Διαπράσσω, Att. -άττω, … *perficio, perago; impetro*. Th. … σω, vel -άττω, *facio*, q. v.

Διαπρεπὴς, έος, vel ῦς, … *eximius, excellens, præclarus*.

Διαπρέπω, f. ψω, … *excello, præcello; orno*, … 1. part. act. διαπρέψας, … *lens, eximius, ſplendens*: à … πρέπω, q. v.

Digitized by Google

…ατρεπῶς, adv. eximiè, decorè.
…rac.
…πρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασ-…, a. 1. inf. m. verbi διαπράσσω, …
…ατρήσουσα, f. 1. act. part. f. …
…ατρήσουσι, pertranſibunt, 3. pl. … ind. act. Poët. gem. σσ, à …ρήσσω, pertranſeo; quod à διὰ, …ρέω, f. περήσω, et per Sync. …, et Poët. gem. σσ, πρήσσω· …
…ατρήσσω, (verb. Poeticum, … διαπεράω,) pertranſeo, percurro.
…απρήσσω, etiam Ion. pro δια-…σσω, vel -άττω, perficio, q. v.
…απρησίειν, præſ. inf. act. indi-… afferre; q. à διαπρήσσω, per-…
…απρίω, ſerrâ diſſeco; f. ίσω, p. …πριμαι, a. 1. ind. act. διέπρισα. …
…πρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, fren-…; item paſſ. ſerrâ diſſindor; …perf. ind. paſſ. διαπριόμενο, ω, …, a. 1. ind. paſſ. διεπρίσθην. Th. …, ſerra, q. v.
…απρὸ, adv. per totum, penitùs, …, prorsùs: à διὰ, et πρὸ, …
…απτόης, ε, ὁ ἡ ἡ, vel -ιος, ία, … penetrabilis, aditu pervius: qua-… διαπτοέω, à διαπτορεύω. Th. …, tranſeo, q. v.
…πτωμα, ατος, τὸ, lapſus, rui-… et
…πτωσις, εως, ἡ, ruina; opinio-… ſpei fruſtratio, infortunium, … vitæ; peccatum: à διαπίπ-…, intercido. Th. πίπτω, cado, …
…πυνθάνομαι, f. 1. m. πεύσομαι, …, exquiro; intelligo, cognoſ-… a. 2. inf. m. διαπυθέσθαι. A …, et πυνθάνομαι, q. v. Hinc
* …απυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, auditus, in-…, notus.
…ρμαχέω, fut. ήσω, ſtrenuè pugno.
…κέω, ῶ, f. έσω, p. εκα, pur… perduro, permaneo: à διὰ, et … ſufficio, propulſo, opitulor.
…εῖς, ejuſd. 2. ſing. præſ. … ind. act. contract.
…κής, εος, ὁ ἡ ἡ, ſufficiens, du-… durans.
…ῶς, adv. ſufficientèr; ab …
…τάζω, f. ίσω, p. κα, diſpono, … inſtruo: perf. part. paſſ. …
…γη, ῆς, ἡ, rapina, direptio.
…άζω, diripio; f. άσω, vel … p. διήρπακα, -αχα, a. 1. inf. … διαρπάσαι, -άξαι· à διὰ, et … rapio; q. v.

Διαῤῥαγείης, 2. ſing. a. 2. opt. paſſ. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥαίσει, vaſtabit; 3. ſing. f. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, deſtruo; f. σω. A διὰ, et ῥαίω, f. σω, vaſto, q. v.

Διαῤῥέω, ῶ, f. εύσω, perfluo, diffluo: à διὰ, et ῥέω, fluo, q. v.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo; f. διαῤῥήξω, p. διέῤῥηχα, a. 1. ind. act. διέῤῥηξα, a. 1. part. act. διαῤῥήξας, αντος, imperf. paſſ. διεῤῥηγνύμην, εο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango, q. v.

Διαῤῥήξας, αντος, m. g. et in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. act. part. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diverſus partes jacio: f. 2. act. διαῤῥιφῶ.

Διαῤῥυθμίω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

* Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum; à διαίρω, attollo: ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, cæſim in pugnâ rem gerere. Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, f. ήσω, in altum tollo, ſuſpendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio; fallo. Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. ſi vera lectio.

Διαρτίζω, f. ίσω, reformo; fingo, compingo, perficio.

Διασαφέω, ῶ, ſignifico, manifeſtum reddo: f. ήσω, p. διασεσάφηκα, a. 1. ind. act. διεσάφησα· à διὰ, et σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perſpicuus, q. v.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio: à præced.

Διασείω, vehementer concutio; f. σείσω, p. διασέσεικα, a. 1. ind. act. διέσεισα, a. 1. ſub. act. διασείσω, ης, η, et in 2. pl. διασείσητε, concutite; à διὰ, et σείω, quatio, q. v.

Διασημαίνω, f. ανῶ, ſignum do, manu ſignifico: à

Διάσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, illuſtris: quod à διὰ, et σῆμα, ſignum, q. v.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. m. à διασιγάω, f. ήσω, reticeo.

* Διασκεδάννυμι, vel διασκεδάω, f. άσω, diſſipo.

Διασκεδασμὸς, ῦ, ὁ, diſſipatio: à

Διασκεδάω, ſeu -άζω, f. άσω, diſſipo, disjicio: à διὰ, et σκεδάω, vel -άζω, diſſipo, q. v.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exulto, exilio, commoveo.

Διασκευάζομαι, f. 1. m. άσομαι, colligo vaſa, ſarcinas compono.

Διασκευάζω, f. άσω, apparo, inſtruo, adorno: et indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à διὰ, et Th. σκεῦος, vas, q. v.

Διάσκεψις, εως, ἡ, conſideratio, conſultatio: à διὰ, et σκέψις, id. quod à σκέπτομαι, circumſpicio; q. v.

Διασκηνίπτω, f. ψω, idem quod διασκορπίζω, f. ίσω, diſpergo, diſſipo: quod vide, et σκηνίπτω, idem.

Διασκιδνᾶσι, diſſipant: 3. pl. præſ. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, diſſipo, diffundo. Th. σκιδάω, diſpergo, q. v.

Διασκορπίζω, diſſipo, diſpergo, disjicio: f. ίσω, p. διεσκόρπικα, perf. paſſ. διεσκόρπισμαι, a. 1. ind. paſſ. διεσκορπίσθην, f. 1. paſſ. διασκορπισθήσομαι· à διὰ, et σκορπίζω, diſſipo, q. v.

* Διασκώπτω, f. ψω, ſcommata et dicteria jacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium: à διάζομαι, telam perficio, q. v.

Διασμᾶν, abſtergere; præſ. inf. contr. act. à διασμάω, ῶ, abſtergo. Th. σμάω, idem, q. v.

Διασπαρέντες, nom. pl. fœm. a. 2. part. paſſ. διασπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. à διασπείρω, q. v.

Διάσπασις, εως, ἡ, et

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, diſtractio, divulſio: à perf. ind. paſſ. ſeq.

Διασπάω, ῶ, convello, divello, diſcerpo, diſtraho: f. άσω, p. διέσπακα, a. 1. ind. act. διέσπασα, perf. paſſ. διέσπασμαι, perf. inf. paſſ. διεσπάσθαι, a. 1. ind. paſſ. διεσπάσθην, a. 1. ſub. paſſ. διασπασθῶ. A διὰ, et σπάω, f. σπάσω, traho, q. v.

Διασπείρω, diſpergo, diſſemino, diſſipo: f. 1. act. διασπερῶ, f. 2. act. διασπαρῶ, p. act. διέσπαρκα, a. 1. ind. act. διέσπειρα, a. 2. ind. act. διέσπαρον, a. 2. ind. paſſ. διεσπάρην, diſperſus fui; a. 2. part. paſſ. διασπαρεὶς, έντος, p. m. διέσπορα· à διὰ, et σπείρω, q. v.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſperſio: à 1. ſing. præt. ind. m. διέσπορα, verbi διασπείρω, q. v.

Διασταλήσονται, dividentur; 3. pl. f. 2. ind. paſſ. verbi διαστέλλω, q. v.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; diſtinctio. A διαστέλλω, q. v.

Διαστὰς, άντος, diſtans, diviſus; a. 2. part. act. verbi διΐστημι, dirimo: et

Διάστασις, εως, ἡ, diſtantia, diſſidium: à διΐστημι, ſeparo: quod à διὰ, et ἵστημι, ſto, q. v.

Διάστειλον, conſtitue; 2. ſing. a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, diduco, ſeparo, diſtinguo,

Digitized by Google

definio; item *mando, edico*; f. διαστελῶ, p. διέσταλκα, a. 2. ind. act. διέσταλον, imperf. ind. paſſ. διεστελλόμην, ου, ετο, a. 1. ind. m. διεστειλάμην, ω, ατο, præt. m. διέσταλα· à διὰ, et στέλλω, *mitto*, q. v.

Διάστημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διΐστημι, *diſto*; Th. ἵστημι, *ſto*, q. v.

Διαστηρίζω, f. ίσω, p. διεστήριχα, *ſtabilio, fulcio, firmo*: à στηρίζω, *ſtabilio*, q. v.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. act. διαστήσας, αντος, *progreſſus*; a. 1. part. act. ab eod. verbo, et Th.

Διαστήτην, *disjuncti ſunt*; a. 2. ind. act. 3. perſ. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, a. 2. ind. act. verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζω, f. άσω, *conſtipo*. Th. στοιβάω, ſtipo, *calco*, q. v.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, *diſtinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extenſio*: cui συστολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perſ. ind. m. verbi διαστέλλω, *diduco*. Th. στέλλω, *contraho*, q. v.

Διαστρατοπεδεύω, f. εύσω, *toto exercitu obſideo*.

Διαστρέφω, *perverto, diſtorqueo*: f. ψω, p. διέστρεφα, a. 1. ind. act. διέστρεψα, a. 1. inf. act. διαστρέψαι, *divertere*; perſ. paſſ. διέστραμμαι, part. διεστραμμένος, η, ον, *perverſus*; perſ. m. διέστροφα· à διὰ, et στρέφω, *verto*, q. v.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, *perverſio, diſtortio*: et

Διάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perverſus, diſtortus, qui à mente eſt alienatus*; à perſ. ind. m. v. διαστρέφω.

Διαστρώννυμι, -ννύω, *ſterno, inſterno*: f. στρώσω, p. ἔστρωκα, f. 1. paſſ. στρωθήσομαι, p. paſſ. ἔστρωμαι· à διὰ, et στρώννυμι, -ύω, *ſterno*; quod ab antiquo στρόω, formatur.

Διασυριγμὸς, οῦ, ὁ, *exſibilatio, irriſio*: à

Διασυρίζω, f. συρίξω, *ſibilum edo*; *exſibilo*.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, *diſtractio*; *irriſio, obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *diſtraho, lacero, detraho, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*; p. σέσυρκα, perſ. paſſ. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, αγὸς, ἡ, *loci diſtantia, intervallum, divortium*: à διὰ, et σφάζω, *jugulo*, q. v.

Διασχίζω, f. ίσω, p. διέσχικα; vel διάσχικα, *diſcindo*.

• Διασχολέω, ῶ, f. ήσω, *negotiis diſtineo, occupo*: à διὰ, et ἀσχολέω, *non ſum otioſus*, q. v.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, vel διασχέω, *penetro, trajicio*. Th. ἔχω, *habeo*, a. 2. ind. act. ἔσχον.

Διασώζω, *ſervo, conſervo*; f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1. ſub. act. διασώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. διασῶσαι, a. 1. ind. paſſ. διεσώθην, ης, η, *ſanatus fui*; a. 1. part. paſſ. διασωθεὶς, a. 1. inf. paſſ. διασωθῆναι· à διὰ, et σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*, q. v.

Διασώσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. et in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω, q. v.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, diſpoſitio*: ab a. 2. ind. paſſ. διετάγην, ης, η, vel potius à perſ. ind. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *ſanctio, edictum*: à perſ. ind. paſſ. ejuſd. verbi, q. v.

Διάταξις, εως, ἡ, *conſtitutio*; ab eod. temp. in eod. verbo, q. v.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*; f. ξω, p. διατετάραχα, a. 1. ind. act. διετάραξα, perſ. paſſ. διατετάραγμαι, a. 1. ind. paſſ. διεταράχθην· à διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, *commoveo*.

Διάτασις, εως, ἡ, *extenſio, diſtentio, contentio*: à διατείνω, q. v.

Διατάσσω, ſeu -ττω, *ordino, diſpono*; *conſtituo, præcipio*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. ind. act. διέταξα. a. 2. ind. act. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perſ. paſſ. διατέταγμαι, *edixi*: perſ. part. paſſ. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. διετάχθην hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*: n. pl. neut. a. 1. part. paſſ. a. 2. ind. paſſ. διετάγην, et part. διαταγεὶς. a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ατο. perſ. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*, q. v.

Διαταχέων, adv. *celerrimè, repentè*; ſeu ſeorſim διὰ ταχέων· item διατάχυς, ſeu διὰ τάχυς, et διαταχέως, necnon διατάχεως. Th. ταχὺς, *celer*.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. à διατίθημι, *diſpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ind. paſſ. ἐτέθην· hinc a. 1. inf. paſſ. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, n. pl. neut. perſ. part. paſſ. à διαθρυλλέω, ῶ, *divulgo*: f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et θρύλλος, *ſuſurrus, murmur*, q. v.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo, diſtendo*; f. νῶ, a. 1. ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, *tendo*, q. v.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. *permaneo*, neut. abſ. *item* activè *perago, traduco, conficio*: f. έσω, p. διατετέλεκα· à διὰ, et τελέω, *perficio*, q. v.

Διατελὲς, et διὰ τέλους, *continuè, jugiter, aſſiduè*; adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *diſſeco, ſepa[ro]*, *divello*: à διὰ, et τέμνω, *ſeco*, [q.] v.

Διατεταμένος, ου, *diſtentus*: p[art.] perſ. paſſ. à διατείνω, *diſtendo*.

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perſ. inf. act. [à] διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perſ. inf. paſſ. [à] διατινάσσω, *diſcutio, concutio*: f. [ξω,] p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*, q. [v.]

Διατετραίνω, vel διατετραίνω, [...] αινῶ, *perforo, perterebro, pertun[do]* διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, [*per*]*forabis*; 2. ſing. f. 1. vel 2. i[nd.] act. vide τετραίνω, -άω. Th. τ[ετραίνω, *per*]*foro*, q. v.

Διατήκω, f. ξω, p. act. χα, p. m. διατέτηκα, *liquefacio*, *tabefacio* [à] διὰ, et τήκω, q. v.

Διατηρέω, ῶ, *conſervo*: imp[erf.] ind. act. διετήρεον, -ουν, -εες, [...] -εε, -ει. f. ήσω· p. διατετήρηκα. [Th.] τηρέω, *ſervo*, q. v.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conſervatio*.

Διατί, *quare?* adv. interrogan[di] à διὰ, *propter*, et τί, *quid?*

Διατίθημι, *diſpono, compono*, [...] *ſtituo*; f. διαθήσω, p. διατέθεικα, [a.] 2. ind. act. διέθην, præſ. med. [δια]τίθεμαι, *paciſcor*; et in 3. pl. [...] τίθενται, f. 1. m. διαθήσομαι, [a. 2.] ind. m. διεθέμην, σο, το. Th. τ[ίθη]μι, *pono*, q. v.

Διατόνιον, ου, τὸ, *fibula*.

Διατορεύματα, ων, τὰ, *tornati[les]* *cælaturæ*.

Διατρέπω, f. ψω, p. φα, *diſtur[bo]* *perverto*; *averto, arceo, repudi[o]*.

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέ[τρο]φα, *nutrio, enutrio, ſalvo*.

Διατρέχειν, *percurrere, diſcurr[ere]*, præſ. inf. act. à

Διατρέχω, f. θρέξω, *percurro, [diſ]curro*: à διὰ, et τρέχω, *curro*, [q.] v.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, *mora*; *commor[atio]*, *converſatio*; item *exercitatio*, [...] *mentatio*; *inſtitutum vitæ*, [...] *congreſſus*: à

Διατρίβω, *commoror, verſor*, [...] neut. *item* activè *attero, conſ[umo]*, *procraſtino*; imperf. ind. act. [διέ]τριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. [a. 1.] ind. act. διέτριψα. a. 2. ind. [act.] διέτριβον, *contrivi*; præſ. part. [paſſ.] διατριβόμενος, *attritus*; διατρ[ίψαν]τας, acc. pl. maſ. part. præt. [...] Th. τρίβω, *tero*, q. v.

Διάτριχα, *trifariam*; adv. [...] et τρίχα, Dor. τριχθά. Th. [τρεῖς,] *tres*, q. v.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*, [...]

Digitized by Google

...ται: à διατρέφω, nutrio; p. ind. ... διατέτροφα· à διὰ, et τρέφω, ... q. v.

...διατρυφεὶς, ἐντος, a. 2. part. paſſ. ... διαθρύπτω, diffringo, contero: q. ... διὰ, et θρύπτω, frango, q. v.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω -ῶ, pertribo.

...διατυπόω, ῶ, f. ώσω, fingo, infor... conformo, deſcribo: et hinc

...διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, de... ſcriptio, informatio. Th. τυπόω, ... q. v.

...διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à ... αὐαίνω, -ομαι, exſicco, deſicco. Th. ... αὔω, urſulo, accendo, q. v.

...διαυγέω, et -άζω, illuceſco: f. ... ήσω vel άσω, p. διηύγηκα, vel ... a. 1. ind. act. διηύγασα. a. ... 1. ſub. act. διαυγάσω, ης, η· à διὰ, ... et αὐγάζω, illuſtro. Th. αὐγὴ, ... ſplendor, lux, q. v.

...διαύγεια, ας, ἡ, pelluciditas. A

...διαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus: à ... διὰ, et αὐγὴ, lux, q. v.

...διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum ... currit, qui curſum circenſem, i. e. ... duplicem, peragit: à δίαυλος, et δρό... μος, curſus, qu. à p. ind. med. v. ... δρέμω, curro. Legitur et διαυλο... δρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλο... δρόμων, à διαυλοδρόμος, ου, ὁ, i... dem.

...δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curri... culi bijugorum, ut, quum ad metam ... perveniſſent, flectentes eo rurſum re... verterent, unde curſum inierant; ... curſus duplex à carcere ad metam, ... et à metâ ad carcerem; menſura ... duorum ſtadiorum; ſtudium abeundi, ... et mox redeundi. A διὰ, et αὐ... λὸς, q. v.

...διαφάγῃ, comedat, devoret; 3. ... ſing. ſub. præſ. ind. act. à διαφά... γω, comedo; quod à διὰ, et φάγω, ... vid.

...διαφαγὼν, οῦσα, όν, comedens, exe... dens: part. præſ. act. ejuſdem ... verbi.

...διαφαίνω, f. ανῶ, demonſtro; elu... ceo: à διὰ, et φαίνω, oſtendo, q. v.

...διαφάνεια, -ία, ας, ἡ, perſpicui... tas et

...διαφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perlucidus, ... qui tranſparet; clarus, illuſtris: ... à διαφαίνω, oſtendo; p. ind. m. δια... πέφηνα. Th. φαίνω, ſplendeo, q. v.

...διαφαύσκω, -φαύω, f. σω, p. κα, ... illuceo, illuceſco. Them. φάω, q. v.

...διαφέροντα, ων, τὰ, diſcrepantia; ... præſtantia, potiora; nom. pl. neut. ... part. præſ. act. à

...διαφέρω, DIFFERO; diſſipo, di... vulgo, trado; ſuſtineo; antecello, ... &c. f. διοίσω, a. 1. ind. act. διήνεγ... κα, a. 2. ind. act. διήνεγκον. a. 1. ... ſub. act. διενέγκω, ῃς, ῃ. præſ. ... m. διαφέρομαι, diſſentior, item

bine inde jactor, &c. Th. φέρω, fero, q. v.

Διαφεύγω, evito, effugio; f. ξω, p. πέφευγα, (χ in γ mutato, Euphoniæ cauſâ,) f. 1. m. διαφεύξομαι, a. 2. ind. act. διέφυγον, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφευγα. Th. φεύγω, fugio, q. v.

Διαφημέω, ῶ, ſpargo famam; f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et φήμη, fama. Them. φάω, dico, q. v.

Διαφημίζω, divulgo, diſſemino: f. ίσω, p. διαπεφήμικα, a. 1. ind. paſſ. διεφημίσθην, ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à

Διαφθείρω, corrumpo; ſtupro; interficio: f. 1. act. διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθαρῶ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, a. 2. ind. act. διέφθαρον, perf. paſſ. διέφθαρμαι; part. διεφθαρμένος, corruptus; a. 2. ind. paſſ. διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα· à διὰ, et φθείρω, corrumpo, quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; ſtupratio; abortus; interitus, pernicies: à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo, q. v. Hine

Διαφθορέω, ῶ, f. ήσω, diripio, vaſto.

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, terreo; unde

Διαφόβημα, ατος, τὸ, terror.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, pervagor.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimen; diſſenſio, diſſidium: à διαφέρω, differo, q. v. Hinc

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, (id. ac διαφέρω,) differo; diſcutio, diripio; digero: a. 1. inf. act. διαφορῆσαι· in paſſ. exhaurior, diſſipor. Them. φέρω, fero, q. v.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, diſcutiendi vim habens, v. gr. per ſudorem; vox medica: (Διαφορητικὰ φάρμακα.) à 3. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. præced. verbi, q. v.

Διάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſus; excellens: τὸ διάφορον, ου, pretium; compar. διαφορώτερος, α, ον, excellentior, us: à διαφέρω, q. v. Hinc

Διαφόρως, adv. cum differentiâ; variè, diverſè.

Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, ruptura.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, interſepimentum, quod interſepit, ſeu interſepiendo diſcludit; membrana, quæ cor et pulmonem à jecore et liene diſtinguit; præcordia: à 1. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. ſeq.

Διαφράσσω, ſeu -ττω, f. άξω, p. αχα, interſepio, obſtruo. Th. φράσσω, ſepio, q. v.

Διαφρὺς, ύδος, ἡ, idem ac διαφυὴ,

ῆς, ἡ, interſtitium inter artus, rimæ, fiſſura.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. act. opt. verbi διαφεύγω, effugio; a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio, q. v.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, p. αχα, cuſtodio, conſervo. Th. φυλάσσω, -ττω, idem, q. v.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, diſcrepo, diſſentio; item diſſono, &c. A διὰ, et φωνέω, vocem edo; quod à φωνὴ, vox.

Διαφώσκω, illuceſco. Th. φώσκω, luceo, q. v.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino. Th. φῶς, lux, q. v.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω, q. v.

Διαχειρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, violentis manibus occido, interficio; à

Διαχειρίζω, in manibus habeo, adminiſtro; f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα, a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι· à διὰ, et χειρίζω, manu tracto. Th. χεὶρ, manus, q. v.

Διαχειρόμαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, præſ. inf. act. dijudicare, vel decretum facere, propriè per manuum elevationem; διαψηφίζειν verò calculis: et

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio: q. ſuffragiorum diviſio: à διὰ, χεὶρ, et τείνω, extendo, q. v.

Διαχέω, f. χέσω, et χεύσω, diffundo: a. 1. ind. act. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. Th. χέω, fundo, q. v.

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, p. paſſ. ημαι, interficio, ſuppliciis afficio: idem ac ſimplex χράομαι, utor. Th. χράω, q. v.

Διαχρῆσθαι μιν, ſeipſum interficere: hinc διαχρησεῦνται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet, 3. ſing. f. 1. ind. m.

Διαχρῆναι, præſ. inf. à διαχράω, vel διάχρημι.

Διαχρῆσθαι, idem quod ſimplex χρῆσθαι, q. v.

Διάχρυσος, ὁ ϗ ἡ, deauratus, inauratus.

Διαχύω, f. χύσω, id. q. διαχέω, diffundo, q. v.

Διαχωρέω, -ῶ, f. ήσω, pervado, peregrinor. Th. χῶρος, locus, ager, q. v.

Διαχωρίζω, ſeparo, disjungo: f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. ind. act. διεχώρισα. præſ. m. διαχωρίζομαι, diſcedo: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. paſſ. à διὰ, et χωρίζω. Th. χωρὶς, ſeorſùm, q. v.

Διάχωσις, εως, ἡ, actio aggerandi et obſtruendi aquam

Digitized by Google

ſitio. A διαχόω, f. χώσω, *aggerem perduco.* Th. χόω, *aggero*, q. v.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rhythmi commutatio, viciſſitudo canendi*; alii *pauſam*; alii *alterius ſenſûs exordium*; et alii *cujuſd. muſicæ varietatis ſilentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι, f. 1. m. ψεύσομαι, *fallo, decipio, mentior*; item *fallor, fruſtror.* Th. ψεύδω, *fallo*, q. v.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, *ſibilos ſacio fraudulentos*; *ſuſurro.*

Δίϐαφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *bis tinctus*; purpuræ Epith. δίϐαφος, ου, ἡ, *veſtis purpurea*: à δὶς, *bis*, et βάπτω, *tingo*, q. v.

Δίγαμμα, *duplex gamma*; Æolica litera figurâ et vi ſimilis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat.

Δίγληνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*; à δὶς, et γλήνη, *oculi pupilla*, q. v.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*; præt. ind. paſſ. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes* doctrinâ *comparatæ*: διδακτ', ſcil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: et

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*, idem quod δεδιδαγμένος· et *de rebus quæ doceri diſcive poſſunt.* Th. διδάσκω, *doceo*, q. v.

Διδακτρον, ου, τὸ, *minerval*: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. διδάξει, 3. ſing. a. 1. ind act. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*; f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. act. à διδάσκω, *doceo*, q. v.

Δίδαξις, εως, ἡ, docendi actus, *doctrina, præceptio*: ab eod.

Δίδασκ', pro δίδασκε, *doce*, 2. ſing. præſ. imperat. act. à διδάσκω, q. v.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi*, ſchola; et

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus*; διδασκαλία, ων, τὰ, pro *documentis rebuſque quas quis aliquem docet*; minerval: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magiſter, præceptor*; ab eod.

Διδασκέμεν, et διδασκέμεναι, præſ. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo.*

Διδάσκευ, *diſce*; Dor. 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro διδάσκου, ejuſd. verbi.

Διδασκίω, f. ήσω, Att. pro διδάσκω, f. ξω, *doceo*, q. v.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo, diſcere facio*; imperf. ind. act. ἐδίδασκον, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ind. act. ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. imperat. act. 2. ſing. δίδαξον, a. 1. ſub act. διδάξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. διδάξαι, *præſ. paſſ.* διδάσκομαι, diſco, certior fio; *in med.* erudiendum curo, loco: p. paſſ. δεδίδαγμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didiciſtis.*

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*; à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*; 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Διδίασι, 3. pl. præſ. ind. act. Poët. pro διδίασι, ſeu διδοῦσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*, q. v.

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη, 3. ſing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω, *ligo*, q. v.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præſ. ind. act. Pleonaſmo literæ α, à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. ſing. præſ. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. Syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*; ſic et δίδοι, Dor. pro δίδου, 2. ſing. præſ. imperat. act. contr. à δίδοε, -ου, pro δίδοθι, conjug. ſeq.

Διδόμεν, Ion. pro διδόναι, præſ. inf. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, *dat*; 3. ſing. præſ. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδότω, 3. ſing. præſ. imperat. act. à δίδοθι, 2. ſing. et in 2. pl. δίδοτε, *date*; à δίδωμι, q. v.

Δίδου, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίδου, *dabat*; à διδόω· poteſt etiam eſſe imperat. præſ. med. δίδου, et δίδοσο, *da*; διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præſ. inf. act. διδοὺς, præſ. part. act. διδοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, *dare*; præſ. inf. act. à δίδωμι vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι, q. v.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, p. ακα, q. à δράω, pro *fugio*, inuſ. pro *facio*, uſitat. a. 1. ind. act. ἔδρασα, per Apocop. ἔδρα, opt. δραίην, inf. δρᾶναι, Dor. pro δρῆναι; part. δρὰς· à δρῆμι, conjug. ſeq.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (ſub. νόμισμα.) *DIDRACHUM*, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii eſt*; à δὶς, et δραχμὴ, *drachma.*

Διδυμάονε, *gemini*, -ος; nom. acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod δίδυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *geminus.*

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: δίδυμος, *geminus*, et τίκτω, *pario*, p. ind. m. τέτοκα.

Διδυμεύουσα, ης, ἡ, *quæ gemellis fœtibus*; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *geminus, duplex*; δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονε, idem, et etiam *bini*: q. à δύο, *duo.*

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, *parientes gemellos.*

Διδυμόχροος, contr. -ους, ὁ ϰ ἡ, *bicolor*: à δίδυμος, *duplex*, et χρόα, *color*, q. v.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præſ. ſub. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. ſing. præſ. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do, dono, conſtituo*; imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, q. à διδόω. f. δώσω, a. 1. ſub. δώσω, ῃς, ῃ, pro δώκω, ῃς, ῃ, δέδωκα, pluſq. p. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. ἔδωκα, ας, ε, (habens -κα, pro -σα, a. 1. cum ἵημι, *mitto*, et τίθημι, *pono*, q. v.) a. 2. ind. act. ἔδων, ως, a. 2. imperat. act. 2. ſing. δὸς, in 2. pl. δότε, *date*; a. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. act. δοίην, Attic. δῴην, ης, η, a. 2. inf. δοῦναι, a. 2. part. act. δοὺς, *qui dedit*; imperf. ind. paſſ. ἐδιδόμην, ου, το, perſ. paſſ. δίδομαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ἐδόθην, ης, a. 1. opt. paſſ. δοθείην, ης, η, 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. paſſ. δοθῆναι, a. 1. part. paſſ. δοθεῖσα, εν, f. 1. paſſ. δοθήσομαι, σεται.

Διδῶν, *dare*; præſ. inf. act. Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἐδίε, *timebat*; 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt eſſe á 2. ind. act. verbi δείω, pro δειδῶ, cujus 2. ind. ſit ἔδιον, ες, ε.

Διέϐαινε, 3. ſing. imperf. ind. verbi διαϐαίνω, *tranſvado.* Th. βαίνω, *eo*, q. v.

Διεϐίϐασα, a. 1. ind. act. verbi διαϐιϐάζω, *trajicio*, q. v.

Διεϐλήθην, *delatus fui*; a. 1. ind. paſſ. à διαϐάλλω, *trajicio, calumnior.* Th. βάλλω, *jacio*, q. v.

Διεγείρω, *excito, ſuſcito, expergefacio*: f. διεγερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind act. διήγειρα, imperf. ind. paſſ. διηγειρόμην, ου, ετο, a. 1. ind. paſſ. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*, q. v.

Διεγερθεὶς, *excitatus*; a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Digitized by Google

[illegible]γερσις, εως, ἡ, *excitatio*; ab [illegible]

[illegible]γνωκα, *dijudicavi*, *decrevi*; [illegible] ind. act. διέγνων, a. 2. ind. act. [illegible] à διαγινώσκω, q. v.

[illegible]γυάω, ῶ, *oppignero*; in med. [illegible]; *ſponſores do.*

[illegible]δάσσατο, *diſtribuit*; 3. ſing. a. [illegible] ind. m. Poët. gem. σσ, ſic δια-[illegible], 2. ſing. ejuſd. temp. pro [illegible], Ion. α mutatur in αο à [illegible], *diſtribuo*; f. δάσω. Th. [illegible], *divido*, q. v.

[illegible], et διέδεξαν, Ion. pro διέ-[illegible], et [illegible], 3. ſing. et 3. pl. [illegible] 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, [illegible], p. χα, *oſtendo*.

[illegible], adv. διὰ τέλους, Heſych. à [illegible], *trajicio*, aut *tranſeo*, q. v.

[illegible], ου, το, imperf. ind. [illegible] à [illegible], *trado per manus*. [illegible], *do*, q. v.

[illegible], 3. ſing. a. 1. ind. verbi [illegible], vel διαδέχω, *videor*; f. [illegible], vel [illegible].

[illegible], *effugit*; Dor. pro διέδρη, [illegible] ſing. a. 2. ind. act. à διαδρημι, [illegible], quod à διὰ, et δρῆμι, inuſ. [illegible] quo διδράσκω uſurpatur, quod [illegible].

[illegible] a. 1. ind. act. verbi δια-[illegible], *per manus trado*.

[illegible], 3. ſing. a. 1. ind. act. [illegible], *pracingo*; f. ζώσω. [illegible], ζωννύω, vel ζώννυμι, *cin-*[illegible] q. v.

[illegible], *pepigit*; 3. ſing. a. 2. [illegible] m. à διατίθεμαι a. 2. ind. act. [illegible] a. 2. ind. m. ἐθέμην et

[illegible], ας, ε, a. 1. ind. act. à [illegible], *diſpono*; à διὰ, et τίθημι, [illegible] q. v.

[illegible] ſing. imperf. ind. act. [illegible]) verbi διίημι, *tranſ-*[illegible] *trajicio*. Poteſt enim eſſe [illegible] præſ. ind. act. verbi δίω, [illegible], *timeo*. Tum δίω, *tradu-*[illegible] eſt 2. ſing. præſ. imperat. (ut [illegible], 3. ſing. ἴτω, ab inuſit. [illegible] verbi εἶμι, εο, q. v.

[illegible], vel ιος, et τὸ διειδὴς, [illegible], *clarus*, *a*, *um*. Th. εἴδω, [illegible] q. v.

[illegible], et διειδῶ, *dignoſco*, *per-*[illegible]. Th. εἴδω, *ſcio*, q. v.

[illegible], 3. ſing. a. 2. ind. act. [illegible] διαιρέω, *divido*; f. ήσω, p. [illegible], a. 2 ind. act. εἷλον, ες, ε. [illegible] αἱρέω, *capio*, q. v.

[illegible]μμένος, η, *interceptus*, *diſ-*[illegible], part. perf. paſſ. à διαλαμ-[illegible] quod adeas.

[illegible], ejuſd. verbi perf. ind. [illegible]

[illegible], *tranſeo*, *penetro*, *proſequor*. [illegible]; 2. ſing. præſ. [illegible] m. Ion. pro διέρῃ a

Διείρομαι, *inquiro*, *interrogo*: à διὰ, et εἴρω, q. v.

Διεκβάλλω, *trajicio*, *per medium emitto*; p. διεκβέβληκα· à διὰ, et βάλλω, *jacio*, q. v. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *trajectio*, *eruptio*.

Διέκειτο, *conſtitutum erat*; 3. ſing. imperf. ind. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. 1. m. κείσομαι, *jaceo*.

Διεκκύπτω, f. ψω, *perſpicio*: à διὰ, ἐκ, et κύπτω, q. v.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi διακόπτω, *diſſeco*. Th. κόπτω, *ſcindo*, q. v.

Διεκπλέω, f. εύσω, *enavigo*.

Διέκπλοος, contr. -ους, ου, ὁ, *tranſitus*, *eductio*, *enavigatio*: à διὰ, et ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*, q. v.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*; præſ. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à διακρίνω, *diſcerno*, quod adeas.

Διέκροος, contr. -ους, ου, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum*: à διὰ, et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*, q. v.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακωλύω, f. ύσω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*, q. v.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*; f. 1. m. λήσομαι, p. act. λέληθα. Th. λανθάνω, *lateo*, q. v.

Διελάλει, imperf. ind. act. contr. à διαλαλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*, q. v.

Διελαύνω, f. λάσω, *decurro in armis*, *tranſeo*, *trajicio*.

Διελέγετο, 3. ſing. imperf. ind. m. vel paſſ. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*, q. v.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo*, *refello*; præſ. paſſ. διελέγχομαι, *redarguor*, *reus fio*: p. paſſ. διήλεγμαι, vel -εγγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -εγγμένος, *accuſatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*, q. v.

Διελεῖν, *diviſiſſe*; a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον, (ab obſol. ἑλέω, vel ἕλω,) inde fort. Angl. TO DEAL & DEAL.

Διελευσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, *tranſeo*; f. 1. m. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. ſing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind paſſ. à διαλέγομαι, *diſſero*, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*, q. v.

Διελήλυθα, *tranſivi*; Att. perf. ind. m. et

Διεληλυθότα, act. ſing. maſ. part. præt. m. à διέρχομαι, *tranſeo*, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω, q. v.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, *conviciis adficiebantur*; 3. pl. imperf. ind. paſſ. à διαλοιδορέω, *convicior*. Th. λοίδορος, *convitiator*, q. v.

Διείλοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*; a. 2. ind. act. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo*, q. v.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obteſtor*; f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, *teſtis*, q. v.

Διεμάχετο, 3. ſing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, *dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*; f. 1. m. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. αλῶ, *injicio*, *immitto*.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à διαμερίζω, *partior*, *diſtribuo*; à διὰ, et μερίζω, *divido*, q. v.

Διεμπιμπλάω, -ημι, f. πλήσω, *impleo*.

Διενέγκας, et διενεγκὼν, *præſtans*, *eximius*; part. a. 1. et 2. act. à διαφέρω, quod videbis.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. ſub. act. à διαφέρω, *differo*, quod vide.

Διενεῖκαι, *conficere*; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω, q. v.

Διενενῶντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. pluſq. p. ind. paſſ. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, *cogito*; à διὰ, et νοέω. Th. νοῦς, *mens*, q. v.

Διενήνοχα, ας, ε, præt. ind. m. à διαφέρω, *differo*; f. οίσω, p. ind. m. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, *totum annum in aliquo loco tranſigo*, vel *alicui rei incumbo*: à διὰ, et ἐνιαυτὸς, *annus*, q. v.

Διενοήθη, *doluit in corde*; 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à διανοέομαι, q. v.

Διεξάγω, f. αξω, *traduco*, *tranſigo*, *litem dirimo*: à διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco*, qu. vid.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio*, *tranſactio*, *compoſitio*: ab eod. q. v.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, *cum impetu tranſiit*; 3. ſing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, *irruo*; f. ξω, a. 1. ind. act. ἤϊξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro*, *ediſſero*, *mente revolvo*; *recito*; item *tranſeo*: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo*, q. v.

Διέξεισιν, ejuſd. 3. pl. præſ. ind. cum ν ἐφελκ.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελαύνειν, *tranſire*, præſ. inf. act. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, q. v.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Digitized by Google

Διεξελήλυθα, ας, ε, *tranſii*; præt. ind. m. Att. verbi διεξέρχομαι, *pertranſeo*, quod vide.

Διεξελθεῖν, *tranſiiſſe*: a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, præſ. inf. act. *explicare quod eſt implicitum*, *diſſolvere*: à διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. ἑλίω, *volvo*, q. v.

Διεξέρχομαι, *pertranſeo*, *digredior*, *enarro*; item *legendo percurro*; à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, *eo*, q. v.

Διεξέρχονται, ejuſd. 3. pl. præſ. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præſ. part. ejuſd.

Διεξίμεναι, *enarrare*; Dor. pro διεξιέναι, præſ. inf. act. à διέξειμι, vel διεξίημι, *enarro*, *tranſeo*; quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*, vid. Them. ἴω, *eo*, q. v.

Διεξίναι, pro διάγειν, *traducere*; vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum*, *digreſſus*, *decurſus*, *exitus latior*: à διὰ, et ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδὸς, *via*, q. v.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *tranſeo*; f. άσω, p. πεπέρακα· quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultrà*.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, *intercido*, *elabor*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. ind. med. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. ἔπεσον, q. v.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφραδον, ες, ε, *dixi*, *diſſerui*; à διὰ, et φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέποντι, *gubernant*; Dor. pro Διέπουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à διέπω, *rego*, q. v.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *devaſto*. Th. πέρθω, *vaſto*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔπραθον.

Διέπρησσον, *exegi*; 1. ſing. imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*. Eſt et διαπρήσσω, *pertranſeo*; factum per Sync. et Epenth. τοῦ σ, à (διὰ, et) fut. περήσω, quod à περάω, *tranſeo*, venit.

Διέπω, *adminiſtro*, *rego*, *guberno*: à διὰ, et ἕπω, *curo*, *ago*, *operor*. Th. ἕπω, q. v.

Διεργάζεσθαι, præſ. inf. *conficere*, *interficere*: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, *valdè irrito*, *excito*; undè διερέθισμα, ατος, τὸ, *irritamentum*.

Διερείδω, f. είσω, *infigo*; διερείδομαι, *innitor*; *urgeo*, *inſto*: διερείδομαι σκίμπωνι χερὸς, *baculo innitor*. Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, -ττω, f. ξω, *trajicio*, *remigo per*.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago*, *perveſtigo*, *perſcrutor*: à διὰ, et ἐρευνάω, *indago*, q. v.

Διερευνῶν, ejuſd. part. præſ. act. contr.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. Ion. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*, *madidus*. Th. διαίνω, vel δίημι, *humecto*, q. v.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres*: à

Διερμηνεύω, *interpretor*: imperf. ind. act. διηρμήνευον, ες, ε. præſ. imperat. act. διερμήνευε; έτω. f. 1. act. εύσω. p. act. διηρμήνευκα. A διὰ, et ἑρμηνεύω, *interpretor*; quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διεῤῥηγνύμην, ου, το, imperf. ind. paſſ. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*; f. ῥήξω, p. ἔῤῥηχα, q. v.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejuſd. aor. 1. ind. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαῤῥίπτω, *disjicio*; à διὰ, et ῥίπτω, *jacio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, *tranſeo*, *prætereo*, *progredior*; *enarro*, *percurro*; *conficio*, *perago*; *obambulo*: imperf. ind. m. διηρχόμην, ου, ετο, f. 1. m. διελεύσομαι, a. 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθὼν, όντος, præt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *eo*, *venio*, q. v.

Διερωτάω, ῶ, *percontor*, *interrogo*: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro*, q. v.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, *ſignifico*; p. act. διασεσάφηκα. A διὰ, et σαφὴς, *perſpicuus*, q. v.

Δίεσις, εως, ἡ, *diviſio*; *tranſmiſſio*: item *muſicus tonus minimus*: à διίημι, *tranſmitto*; quod à διὰ, et ἵημι. Eſt et δίεσις, *perfuſio*; à δίημι, *perfundo*.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *diſpergo*, q. v.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. paſſ. à διασκορπίζω, *diſpergo*; f. ίσω. Th. σκορπίζω, *ſpargo*, q. v.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σπαράσσω, vel -άττω, *diſcerpo*, *lacero*: f. ξω, p. ἐσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Διεσπάρην, 1. ſing. et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *diſpergo*; f. ερῶ, a. 1. ind. act. διέσπειρα. Th. σπείρω, *ſemino*, q. v.

Διεσπάσθαι, perf. inf. paſſ. à διασπάω, *diſcerpo*; f. ... σπακα, a. 1. ind. paſſ. ... Th. σπάω, *traho*, q. v.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσπείρω. Vide διασπάρω, ſup...

Διέσσυτο, *motus eſt*; 3. ſing. pl... p. ind. paſſ. Poët. pro διέσ... à perf. ἔσσυμαι, per Metath... pro σέσυμαι, ab inuſ. σύω, v... σεύω, *agito*; f. 1. paſſ. συθήσ... Them. σείω, *quatio*, q. v.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. ind. ... et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in ... διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à δια... λω, *mando*; f. ελῶ, p. διέστα... a. 2. ind. m. διέσταλον. p. m. δ... λα. Th. στέλλω, *mitto*, q. v.

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*; ... ind. act. à δίστημι, *diſto*; f. δι... σω, p. διέστηκα, -ακα, ας, ε, a. 1. act. διέστησα. Th. ἵστημι, *ſto*, q...

Διέστιχε, *diſceſſit*; 3. ſing. ... ind. act. verbi διαστείχω, f. ξω, *cedo*. Th. στείχω, *vado*, q. v.

Διεστραμμένος, η, ον, *perverſum*; perf. part. paſſ. à διαστρ... *perverto*, f. ψω, p. διέστροφα. διὰ, et στρέφω, *verto*, q. v.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. ejuſd. verbi.

Διεστῶς, et in f. g. διεστῶσα, ... acc. pl. fœm. διεστώσας, *diſ*... perf. part. act. per Craſin, διεστηκὼς, -στηκυῖα, et Ion. -... et per Craſin, -στῶς, -ῶτος, et g. -στῶσα, -ώσης, et in n. g. -... Th. ἵστημι, *ſto*.

Διέσχε, *diviſit*; 3. ſing. ... ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, *h*... quod vide.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. δ... θησαν, a. 1. ind. paſſ. Hinc opt. paſſ. διασωθείην, verbi δια... *conſervo*. Th. σώζω, *ſervo*, q. v.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διασώζω. Th. σώζω, *ſ*... q. v.

Διέταξε, *diſpoſuit*; 3. ſing. ind. act. verbi διατάσσω, vel *ordino*; f. ξω, p. τέταχα. τάσσω, -ττω, idem, q. v.

Διεταράχθην, ης, η, *pertur*... *fui*; a. 1. ind. paſſ. à διαταρ... vel -ττω, *perturbo*; f. ξω, p... Th. ταράσσω, *turbo*, q. v.

Διετεκμήραντο, *deſtinârunt*; ... a. 1. ind. m. à διατεκμαίρω, *ſignis probo*, vel *oſtendo*; f. αρ... 1. ind. act. διετέκμηρα. Th. ...μαρ, *ſignum*, q. v.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. contr. verbi διατελέω, *perman*... έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. δι... σα. Th. τέλος, *finis*, q. v.

Διετετάχατο, Ion. pro διατε... μένοι ἦσαν, *inſtructi fuerant*,

Digitized by Google

...ſq. perf. ind. paſſ. verbi δια-... q. v.

...ρει, 3. ſing. imperf. ind. ... διετήρει, -ει, -εις, -εις, verbi ...τηρέω, *conſervo*; f. ήσω, p. ηκα, ... ind. paſſ. διετηρήθην, ης, η. ...*ſervo*, q. v.

...ετηρὶς, ίδος, ἡ, idem ac διετία, ab iiſd.

...ετὴς, ὁ ϗ ἡ, *bimulus, biennis*: à δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus*, q. v.

...ετία, ας, ἡ, *biennium*: à δὶς, *bis*, ... q. v.

...ετμάγεν, *diviſi ſunt*; pro διετμήθησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ... Sync. à διατμήγω, vel ...*ſeco*; f. 2. act. -τμα-... a. 2. ind. act. ἔτμαγον. Th. ...*ſeco*, q. v.

...ετμάξεν, Dor. pro διέτμηξεν, ... 3. ſing. a. 1. ind. act. ... verbi.

...ετρίβεν, ες, ε, imperf. ind. act. ...*commoror*. Th. τρί-... f. ψω, p. τέτριφα.

...*dilapidavit*; 3. ſing. a. ... act. ejuſd. verbi.

...κάω, -ῶ, f. ήσω, idem ac ...*diſcerno, diſceptio, dijudico*: ...et ...κριτὸς, *dijudicatu facilis*.

...κρισις, εως, ἡ, *diſcretio, diſ-*...

...ομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ... *cerno*.

...*illuxit*; 3. ſing. a. 1. ... cum ν ἐφελκ. à verbo δια-... f. φανῶ. Them. φάω, *lu-*... q. v.

...ην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à ...*corrumpo*; f. ερῶ, p. διέφ-... a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. ... ſed. ἐφθάρμαι, p. m. διέφ-... à διὰ, et φθείρω, *corrumpo*. ...idem, q. v.

...perf. paſſ. διεφθαρμέ-... perf. paſſ. ejuſd. verbi.

... 3. ſing. a. 2. ind. act. à ... φύω, vel φύω, *gigno, naſcor*; ... ind. act. ἔφυν, υς, υ.

...*interfeciſtis*; 2. pl. ... ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, ... διαχειρίζω, *interficio*; f. ίσω, ...ίσαμεν, a. 1. ind. act. δια-... Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

...ής, ὁ ϗ ἡ, *disjunctus, diſ-*... cui opp. συνεχὴς, *conti-*...

... 3. ſing. a. 1. ind. m. ... ω, ατο, à διαχράομαι, ... idem quod χράο-... quod à χράω, *commodo*.

...*disjungo, diſtineo*; *diſto*: ... q. v.

... 3. ſing. perf. ind. paſſ. ... ται, verbi διαψεύ-

δομαι, *mentior*. Th. ψεύδω, *fallo, decipio*, q. v.

Δίζεο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. m. Ion. pro δίζεσο, præſ. inf. m. δίζεσθαι et

Δίζηαι, Poëtica ectaſi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζεσαι, 2. ſing. præſ. ind. m. à

Δίζημι, (-ημαι, -ειμαι,) *quæro*; f. 1. m. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præſ. ind. διζήμενος, *perquirens*; præſ. part. ab eod. verbo.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, *bijugis, e*, vel *bijugus, a, um, duplex*: à δὶς, *bis*, et ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo*; invenitur et δίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, *dubito; quæro; ſtudeo*: f. σω, p. κα. Hinc δίζημι, f. ήσω, (qu. à διζέω, obſol.) idem, *de quo* ſuprà.

Δίζων, Dor. pro δίζωον, *geminum*, n.g.contr. à δίζοος, -ως, et δίζως, *duplicis vitæ*; à δὶς, *bis*, et ζωὴ, *vita*.

Δίζωος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui geminam habet vitam*; à δὶς, et ζωὴ, *vita*.

Δῖη, *divina*, Ion. pro δῖα, f. g. à δῖος, q. δίιος, *divinus*; à Διὸς, gen. à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήγειρα, ας, ε, et in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito*; f. ερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. paſſ. διηγέρθην. A διὰ, et ἐγείρω, *excito*, q. v.

Διηγέομαι, -ῦμαι, *narro, commemoro*; διηγέυ, contr. -ε, *narra*; præſ. m. imperat. f. 1. m. διηγήσομαι, p. paſſ. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. διηγήσωμαι, η, ηται. A διὰ, et ἡγέομαι, *duco*, q. v.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio; commemoratio*: à perſ. ind. paſſ. præc. verbi.

Διήειν, pluſq. p. ind. m. et in 3. pl. διήεσαν, -ειταν, Att. à δίειμι, *tranſeo*: à διὰ, et εἶμι, *eo*, q. v.

Διηθέω, ῶ, et διήθω, *percolo, eluo*: f. ήσω à διὰ, *per*, et ἠθέω, vel ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω, vel ἤσω.

Διηκόνεον, -ευν, -εες, -εις, -εε, -ει, imperf. ind. act. contr. à διακονέω, *miniſtro*: f. ήσω, p. διηκόνηκα. Th. κονέω, *feſtino*, q. v.

Διηκονέω, *miniſtro*, et διήκονος, ε, ὁ, *miniſter*; Ion. pro διακονέω, et διάκονος, q. v.

Διηκόσιοι, *ducenti*; pro διακόσιοι à δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum*, q. v.

Διήκω, *pervado, pertranſeo, pertineo*; f. ξω. A διὰ, et ἥκω, *venio*, q. v.

Διῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ind. act. per Syn. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, *item dirimo, permuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*; f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. ind. act. à διαμαρτάνω, *aberro*. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

ΔΙ'ΗΜΙ, *humecto, perfundo, diluo*.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, *differo*; f. διοίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, gen. έος, *perpetuus, perennis, continuus*: à διὰ, et ἠνεκὴς, *continuus*: διηνεκὲς, adverbialiter, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *continuò, aſſiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, ε, ὁ, *locus venti flatibus expoſitus*: δι' ὧ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *inſtar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*, q. v.

Διηνέχθην, -ίγχθην, *diſſenſi*; aor. 1. ind. paſſ. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*; a. 1. ind. paſſ. à διανοίγω, *adaperio*; quod ex ἀνοίγω, compoſ. ex ἀνὰ, et οἴγω, *aperio*, q. v.

Διῇξε, per Craſin. Ion. pro διήϊξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *dum impetu tranſeo per aliquem locum*. Th. ἀΐσσω, *ruo, irruo*, q. v.

Διηπόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, *ambigo*; fut. ήσω, præt. διηπόρηκα à διὰ, et πείρω, *tranſadigo*: præt. ind. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*; a. 1. ind. act. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, (ſub. ναῦς, vel διήρης πλοῖον,) *biremis*: à δὶς, *bis*, et ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Διήρηται, -εῖται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. διηρημένος, -εμένος, ε; perf. part. paſſ. à διαιρέω, *diſtinguo*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*; f. εύσω, p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διήρπασα, -ξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*; quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*, q. v.

Διηρχόμην, ε, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*, q v.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regulariter, à δίημι, *tranſmitto*: fut. διήσω, quod à διέω. Th ἵημι, *mitto*, q. v.

Digitized by Google

Διῃτᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. m. contr. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*, q. v.

Διῄτησα, *arbitratus ſum*; pro ἐδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*, q. v.

Διηχέω, -ῶ, f. ήσω, *perſono*. Th. ἦχος, *ſonus*, q. v.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, et θάλασσα, *mare*. Eſt ergo locus qui *utrinque* mari adluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*; ſpecies carminis in honorem Bacchi, cujus quoque cognomen eſt: quòd bis natus duas q. januas penetrârit, à δίθυρος, et ἐμβαίνω, q. v.

Δίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biforis*, *bivalvis*: à δὶς, *bis*, et θύρα, *janua*, q. v.

Διῒ, *Jovi*; dat. ſing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διΐημι, *tranſmitto*, *trajicio*; *dimitto*: unde διειμένος, part. perf. paſſ. *dimiſſus*; à διὰ, et ἵημι, *mitto*.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *vado*, *permeo*; *pervenio*; *enarro*: præſ. part. m. διϊκνούμενος, f. 1. m. διΐξομαι. p. paſſ. διῖγμαι. a. 2. ind. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Διΐξομαι, *permeabo*; ejuſd. f. 1. ind. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapſus*, *qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διϊπτάμενος præſ. part. m. à διΐπταμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*; f. 1. m. πτήσομαι.

Διϊςάναι, *dirimere*: præſ. inf. act. à διΐςημι. Διϊςάνω, *dirimo*, *divello*, à διΐςημι.

Διΐςημι, *diſtinguo*, *ſeparo*, *diſto*: f. διαςήσω, p. διέςηκα, a. 1. ind. act. διέςησα, a. 1. part. act. διαςήσας, αντος, a. 2. ind. act. διέςην, ης, η, *disjunctus fui*: à διὰ, et ἵςημι, *ſtatuo*, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo*, *aſſevero*: imperf. ind. m. διϊσχυριζόμην, ου, ετο à διὰ, et ἰσχυρίζομαι, idem; quod ab ἰσχυρὸς. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. à διϊκνέομαι, *pervenio*, quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, *mos*, *conſuetudo*, q. v.

Δικαζέμεναι, *decernere*, præſ. inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δικάζεσθαι, *judicio premi*; præſ. inf. paſſ. à

Δικάζω, *jus dico*, *judico*; item *litigo*, *in jus voco*: f. άσω, p. ακα, part. præſ. act. δικάζων, οντος· præſ. part. paſſ. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*, et *fortè* ἄγω, q. v.

Δίκαι', pro δίκαια, *juſta*: à δίκαιος, q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *juſtitia*.

Δικαιεῦμαι, præſ. ind. paſſ. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *juriſdictio*; item *cauſa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juris dator, *juridicus*; à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*, q. v.

Δικαιοῦσθε, -οῦσθε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. paſſ. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *juſtum judicium*; q. d. δικαία κρίσις· à δίκαιος, et κρίνω, *judico*, q. v.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *juſtus judex*; qu. δίκαιος κριτής· ab eod.

Δικαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*; *accuſo*; *defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *cauſæ ſuæ defenſio*; *allegatio*. Th. λέγω, *colligo*, q. v.

Δικαιόπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *juſtitiam in ſuis urbibus colens*; Epith. inſulæ, Pind. à πόλις, *urbs*, et δίκη, *jus*.

Δίκαιος, αία, αίον, *juſtus*, *a*, *um*; *æquus*, *dignus*, *innocens*, *probus*: in compar. δικαιότερος, ſuperl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *juſtitia*, *æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *juſtifico*, *juſtum* et *æquum pronuntio juſtum*; *cenſeo*; præſ. inf. act. δικαιόειν, contr. -οῦν, part. præſ. act. δικαιόων, -ῶν, -όοντος, -οῦντος, fut. ώσω, præt. δεδικαίωκα, præſ. ind. paſſ. δικαιόομαι, -οῦμαι, *juſtificor*, *abſolvor*; item *mulctor*: præſ. inf. paſſ. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι· perf. paſſ. δεδικαίωμαι, part. perf. paſſ. δεδικαιωμένος· a. 1. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. ſub. paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι, η, εται. Them. δίκη, *jus*, q. v. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *juſtè factum*; *jus*; *privilegium*; *juſtificatio*: δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *juſtè*, *meritò*, *jure*: à δίκαιος, q. v. Et

Δικαίωσις, εως, ἡ, *juſtificatio*: ab eod.

Δικᾷν, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, *forenſis*, *e*, *judicialis*; item *cauſidicus*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικανὸς, οῦ, ὁ, *cauſidicus*, qui δίκας tractat; à Th. ſupradict.

Δικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps*; δικάρηνοι, ων, οἱ, *bicipites*: à [...] et κάρηνον, *caput*, q. v.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, q. v.

Δικάσῃς, ῃ, 2. et 3. ſing. [...] ſub. act. à δικάζω, *jus dico*, q. [...]

Δικασπόλος, ου, ὁ, *judex*, *qui* [...] *ſatur circa jus*; *rex*: à δίκ[...] πολέω, *verſor*.

Δικάσσαι, gem. σσ, Poët. p[...] κάσαι, a. 1. inf. act. δικά[...] ſing. f. 1. ind. act. à δικάζ[...] *dico*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum j*[...] *tribunal*; *judicium*: et

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex*, *ultor*: [...] κάζω, perf. ind. paſſ. δεδίκα[...]

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad judicium* [...] *tinens*; *judiciarius*: ab eod. [...] bo.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo* [...] *dens*, *inſtrumentum ruſticum* [...] δὶς, et κέλλω, *moveo*, q. v.

Δικέραος, ου, ὁ καὶ ἡ, item [...] ω, δίκερος, δικέραιος, [...] κραιρος, δίκρος, et [...] ἡ, *bicornis*: à δὶς, et κέρας, q. v.

Δικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, [...] δὶς, et κεφαλὴ, *caput*, q. v.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, propriè *jus*, [...] *lex*; et θέμις, *fas*:) *juſtitia* [...] *CA*, *cauſa*, *judicatio*; *pœna*, [...] *ta*: item *mos jure recep*[...] κην διδόναι, *dare pœnas*, [...] *cere*, *judicio ſiſti*.

Δίκην, (ſub. κατὰ) *more*; [...] *mos*, q. v.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: [...] δικάω.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores gemi*[...] *væ bifores*; à δὶς, *bis*, et [...] *claudo*; vel à κλεὶς, *clavis*.

Δικογραφία, ας, ἡ, *ſcriptio* [...] *rum*. Th. γράφω, *ſcribo*, et [...] *cauſa*, q. v.

Δίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bicep*[...] duo κράνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, ſeu δίκταμ[...] τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, *DIC*[...] *NUM*, *-US*, herba ſic [...] Angl. DITTANY. A

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Cre[...]

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*: [...] *jacio*. Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irreti*[...]

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, *ad form*[...] *factus*, *reticulatus*: à [...] q. v.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio*, *dejicio*; [...] βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *dil*[...] *logiſmus utrinque conſtring*[...] δὶς, et λῆμμα, quod à λα[...] *capio*, q. v.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis [...] *res eaſdem* vel *antedictas rep*[...]

Digitized by Google

Δίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, fallax: à δὶς, et λόγος, ſermo; quod à λέγω, dico: p. ind. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, duplicem criſtam habens: à δὶς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιρος, ου, ὁ, binis gladiis armati.

Διμερὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris: et

Διμερῶς, adv. bipartitò: à δὶς, et μέρος, pars, quod à μείρω, divido, q. v.

Διμυλλαίνω, f. ανῶ, labra moveo, [illegible]: à διὰ, et μῦλλα, labra, q. v.

Δίμιτρον, ου, τὸ, ligamen duplex: à δὶς, et μίτρα, cinctus, q. v.

Διμνέως, adv. Ion. duabus minis.

Δῖνε, Dor. et Ion. pro ἐδίνησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. verbi δινέω, verto. Th. δίνη, vortex, q. v.

Δινέειν, vertere; præſ. inf. act. Ion. et δινήμεναι, Æol. pro δινεῖν à δινέω, verto, ab eod.

Δινέεσκε, pro ἐδινέεσκε, volutabat: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνει à

Δινέω, f. ήσω, Æol. pro

Δινέω, inſtar verticis circumago, [illegible], verſo; moveo vel voluto me, [illegible]: f. ήσω, p. δεδίνηκα à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex, gurges: δίνῃσι, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινητὸς, ἡ, ὸν, volubilis.

Δινήεις, εσσα, εν, gen. -εντος, -εσσης, -εντος, verticoſus, a, um. Th. δίνη, vortex, q. v.

[illegible], ας, ἡ, violentus vortex: quaſi δίνη βιαία.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, turbo, gyrus, item vertigo, tornus, poculum: et

Δινός, ἡ, ὸν, verticoſus: et Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, à δίνη, q. v.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, et Δινέω, f. ῶ, torno: ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus, verſatilis, tornò factus: ab eod. verbo.

Διξὸς, ὴ, ὸν, geminus: Ion. pro Δισσὸς, ὴ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. ideò, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem: à δι' ὃ, propter quod.

Διογενὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, Jove genitus, [illegible] ortus; generoſus: voc. ὦ Διογενὲς à Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter, et γίνομαι, naſcor, q. v.

Διογένης, ους, ὁ, DIOGENES: nom. propr. Philoſophi Sinopenſis [illegible].

Διόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Jove generatus, generoſus: à Διὸς, gen. à Ζεὺς, et γνωτὸς, per Sync. pro γεννητὸς. Th. γίνομαι, naſcor, q. v.

Διοδεύω, iter facio per, tranſeo, [illegible]: imperf. ind. act. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. ind. act. διώδευσα à διὰ, et ὁδὸς, via, q. v.

Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, permeo: à δίοδος, tranſitus, et πείρω, tranſeo; p. ind. m. πέπορα.

Δίοδος, ου, ἡ, tranſitus: à διοδεύω, tranſeo, q. v.

Διόθεν, adv. è loco, à Jove. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter.

Διοιδαίνω, intumeſco, erumpo.

Διοικέω, ῶ, ſeorſum habito; item activè ordino, rego, adminiſtro: præſ. imperat. act. 2. ſing. contr. διοίκει, f. ήσω, p. διῴκηκα. 3. ſing. præſ. ind. paſſ. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι à διὰ, et οἰκέω, domum habeo, habito. Th. οἶκος, domus, q. v.

Διοικῆσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio: à perf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Διοικητὴς, ῦ, ὁ, negotiorum geſtor, diſpenſator.

Διοικίζω, fut. ίσω, præt. ικα, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco: à διὰ, et οἰκίζω, ædifico, ab οἶκος, domus, q. v.

Διοικοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. contr. à διοικέω, q. v.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, vehementi cupiditate ac prope inſanâ incendo.

Διοίσω, differam: 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, differo: quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, ὁ, DIOCLEUS; accuſat. ſing. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, έος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, DIOCLES, nom. propr. acc. ſing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, -θάω, ῶ, f. ήσω, labor per, effugio.

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, diſperdo: à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλου, adv. omninò, in totum, perpetuò. Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομοῦμαι vel διόμνυμι, f. ομόσω, dejero, juro: à διὰ, et ὄμνυμι, juro: f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, et δῖε, pro ἐδίον, et ἔδιε, 1. et 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi δίω, f. σω, expello, timeo; pro διώκω, quod vide.

Δῖον, acc. ſing. à δῖος, δῖα, δῖον, divus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter; gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ίων, τὰ, Bacchanalia, ſacra Bacchica: et

Διονύσιον, ου, τὸ, ædes vel templum Bacchi: à Διόνυσος, Bacchus, q. v.

Διονύσιος, ου, ὁ, Dionyſius: nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus: quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. quapropter, quare, proinde, idcirco, quocirca; à διὰ, propter, et ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove delapſus, de cœlo deſcendens; (et τὸ διοπετὲς, cœlitùs delapſum, ſc. ἄγαλμα, ſimulacrum Dianæ è cœlo delapſum;) à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, et πίπτω, cado, q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. όψομαι, inſpicio, curo, ſpeculor; pervideo, perſpicio. Th. ὄπτομαι, video, q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel iſtiuſmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, perſpicio. Th. ὁράω, video, f. άσω. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, præſ. med. vel paſſ. et

Διορθόω, ῶ, corrigo, emendo: f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. paſſ. διώρθωμαι, -σαι. Th. ὀρθὸς, rectus, q. v.

Διορθῶν, ejuſd. part. præſ. act. contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, emendatio, correctio: et

Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, corrector; acc. pl. διορθωτὰς à perf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, diſtermino, diſtinguo, definio, conſtituo. Th. ὅρος, terminus, q. v.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, ῦ, ὁ, diſtinctio, definitio: à perf. ind. paſſ. verbi διορίζω.

Διόροφοι, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio: et

Διόρυγμα, ατος, τὸ, fovea, foſſa: necnon

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, perfodio: fut. διορύξω, præt. διώρυχα, a. 1. ind. act. διώρυξα, a. 2. ind. act. διώρυγον, perf. ind. paſſ. διώρυγμαι, a. 2. ind. paſſ. διωρύγην, ης, η, a. 2. inf. paſſ. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio, q. v.

Διὸς, Jovis, gen. ſing. à Ζεὺς, Jupiter; dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίιος, Jove oriundus, DIVUS, divinus; excellens, præſtantiſſimus: à gen. Διὸς, q. v.

Διόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove datus: à δίδωμι, do, et Ζεὺς, gen. ſing. Διὸς, Jupiter.

Διοσημία, -εία, ας, ἡ, ſignum in cœlo, à Jove datum: à Διὸς, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui eadem ſemper dicunt et faciunt. Heſych.

Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, [illegible]

Digitized by Google

κοῦροι, Caſtor ſc. et Pollux; reges: à Διὸς, Jovis: quod à Ζεὺς, et κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro, q. v.

Δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia.

Διότι, quoniam, et interrogativè quamobrem? conjunct. à διὰ, propter, ὅς, et τίς, q. v.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et Διοτρεφέος, gen. ſing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove nutritus, Jovis alumnus: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, et τρέφω, alo; f. θρέψω, p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, urinam ciendi vim habens: à διουρέω, ῶ, f. ήσω, permeio. Th. οὖρον, urina, q. v.

Διπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, duorum palmorum, bipalmis: à δὶς, bis, et παλαιστὴ, palmus, q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, bicubitalis: à δὶς, et πῆχυς, cubitus, q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, geminus fio; duplico: à διπλόος, duplex, q. v.

Δίπλαξ, DUPLEX, ακος, ὁ καὶ ἡ, duas plicas habens; ἡ, duplicata ..., et πλαξ, crusta, vel à διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplex, q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, geminando itero: hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio: à

Διπλάσιος, ία, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, duplo major, item duplex: ab eod.

Διπλῆ, adv. dupliciter: à διπλόος, q. v.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, q. v.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, læna duplicata; item tunica, pallium, chlamys: à

ΔΙΠΛΟ΄ΟΣ, οῦς, ὁ, DUPLUS, duplex: in f. et n. g. διπλόη, -ῆ, διπλόον, -οῦν.

Διπλότερον, duplo magis: adv.

Διπλόω, ῶ, duplico: f. ώσω, a. 1. imperat. act. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεδίπλωκα, præt. ind. paſſ. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, οῦς, q. v.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, DIPLOMA, literæ principum, vulgo patentes; item res duplex: ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, BIPES: à δὶς, et ποῦς, q. v.

• Διπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, biceps, bifrons.

Δίπτυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, duplex: et

Δίπτυχα, adv. dupliciter: item

Δίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, geminus: à δὶς, bis, et πτύξ, plica, quod à πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ης, ἡ, fons.

ΔΙΡΚΑΙ΄Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ΄Σ, adv. BIS, per Sync. pro δοιάκις, à δύο in compoſ. plerumque retinet ς, ſeq. vocali vel diphth. ſequente autem conſonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ καὶ δὶς, ſemel atque iterum, Nehem. xiii. 20. 1 Theſſ. ii. 18.

Δὶς, Jupiter: inuſ. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διὸς, &c. Eſt et ἀὴρ, à διὰ, quia omnia tranſit.

Δίσδαμος, Dor. pro δίζωμος, q. v.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas habet uxores: à δὶς, et εὐνὴ, cubile, q. v.

Δισκεὺς, έως, ὁ, cometa quidam, à diſci figurâ.

Δισκεύω, f. εύσω, et

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, diſco ludo, diſcum jacio. Th. δίσκος, diſcus, q. v.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, diſcum jaculatus; ejuſd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus: et

Δισκοβόλος, ου, ὁ, diſci jaculator: à δίσκος, et βολὴ, ſeu βέλος, quod ab antiquo βέλλω, jacio, more ſicitur.

ΔΙ΄ΣΚΟΣ, ου, ὁ, DISCUS, orbis ferreus, plumbeus, ſaxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo, jaculari ſolebant Græci, (apud quos frequens hujuſmodi luſus;) item orbis Solis; numeratur etiam inter vaſa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δικεῖν, jacio, q. v.

Δίσκουρα, terminus; qui diſci jactu petitur. A δίσκος, et Ionico οὖρος, pro ὅρος, terminus.

Δισσαὶ, duæ: nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ὴ, ὸν, (Att. διττὸς, et Ion. διξὸς,) duplex, geminus. Th. δὶς, bis, q. v.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, ambiguitas: à

ΔΙΣΤΑ΄ΖΩ, dubito: f. άσω, vel άξω, p. δεδίσταχα, vel αχα q. à δὶς, et στάω, q. v.

Διστακτικὸς, et -ακτικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus: ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio: à διστάζω, q. v.

Διστεγὸς, ὁ καὶ ἡ, -γὸν, οῦ, τὸ, duplex tectum habens: à δὶ, pro δὶς, et στεγὸς, tectum, q. v.

Δίστιχος, et δίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos ordines habens; duobus verſibus conſtans: à δὶς, et στίχος, ſeu στοῖχος, ordo, verſus: quod à στείχω, vado.

Δίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminum os habens; anceps, utrinque acutus: à δὶ, pro δὶς, et στόμα, ος, q. v.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, d[…] millia: à δὶς et χίλιοι.

Διταλαντιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, (σταθμὸς,) d[…] rum talentorum pondo.

Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex; Att. p[…] δισσὸς. Th. δὶς, bis, q. v.

Δίτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ος, -α, -[…] duplicem gibbum habens, epith. […] melorum: à δὶς, et τύλος, call[…] q. v.

Διϋλίζω, defæco, percolo, per col[…] transfundo; à διὰ, et ὑλίζω, def[…] co: f. διϋλίσω, p. -ύλικα. Th. […] materia, fæces, q. v.

Διυφαίνω, f. ανῶ, p. διϋφαγ[…] intertexo, pertexo.

Διφάσιος, α, ον, bifarius, gemin[…] duplex. Th. δὶς, bis, q. v.

ΔΙΦΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, quæro, ve[…] go: q. δίω ἀφῇ, perſequor tact[…]

ΔΙΦΘΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, pellis, excoria[…] veſtis coriacea, membrana in q[…] ſcribitur: q. à δέφω, excorio, q[…]

Δίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, DIP[…] THONGUS, duplicem ſonum h[…] bens: à δὶς, et φθόγγος, ſonus […] à φθέγγομαι, ſono, q. v.

Δίφραξ, ακὸς, ἡ, ſella. Th. δίφρ[…] quod vide.

Διφρὶς, ίδος, ἡ, idem quod δ[…] ρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agi[…] tio, aurigatio: et

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ου, ὁ, currûs agita[…] auriga: à δίφρος, et ἐλαύνω, agi[…]

ΔΙ΄ΦΡΟΣ, ὁ, gen. ου, et Ion. […] ρου, locus in curru in quo parab[…] et auriga ſedebant: indè dictum […] διφόρος. Synec. verò currus, b[…] ſella: m. pl. οἱ δίφροι, et n. […] δίφρα, præſertim apud Poët.

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru ve[…] à δίφρος, currus, et φέρω, fero, […] v.

Διφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duas hab[…] naturas: à δὶς, et φυὴ, natura, […] φύω, naſcor, q. v.

Διφῶντα, inquirens: præſ. p[…] act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ᾽, pro δίχα, bifariam, divi[…] item ſine, abſque; cum gen. […] ſeorſum ab. Th. δὶς, bis, q. v.

Διχάζω, et διχάω, in duo di[…] ſeparo: f. άσω, a. 1. inf. act. […] χάσαι, perf. δεδίχακα: à δί[…] quod ab eod.

Διχθὰ, Poët. adv. idem q[…] δίχα, diviſim, dupliciter, ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -[…] -ον, id. qu. δισσὸς, duplex, q. v.

Διχηλὶς, ίδος, ἡ, idem, à […] q. v.

Διχόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcors, […] tiens: q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχ[…] δίχα, et βουλὴ, q. v.

Digitized by Google

... adv. *à duabus partibus* : ... Th. δὶς, *bis*, q. v.

... *ᾶς*, ἡ, et

...ήνης, *ιδος*, ἡ, (Poët.) *Luna* ... et *Soli adverſa* : et

...μηνος, *ε*, ὁ, (id. qu. διχόμηνος, ... ὁ ἡ,) *in duas partes menſem* ...; *Luna ſemiplena*. A δίχα, ... q. v.

...χοστασία, *ας*, ἡ, *diſſenſio*, *ſeditio*, ... in dat. διχοστασίῃ, Ion. à ... *biſe*, quod à δὶς, et στάσις. ... q. v.

...χοτομία, *ῶ*, *in duas partes ſeco*, ... *ſeparo* : f. ήσω, p. δεδιχοτόμηκα, a. 1. ind. act. ἐδιχοτόμησα. ... *dupliciter* ; q. à δὶς, et ... p. ind. m. τέτομα.

...τόμημα, *ατος*, τὸ, *dimidia portio*, *portiuncula*, *fruſtum* : et

...τομία, *ας*, ἡ, *diviſio in duas* ..., *bipartita ſectio* : à διχοτομέω, q. v.

..., *dupliciter* : adv. à δὶς, *bis*, ...

ΔΙ'ΨΑ, ..., ἡ, *ſitis* ; *vehemens deſiderium* : unde

...λέος, *α*, *ον*, *ſitibundus*, *ſitienter*, et

..., ἡ, *DIPSAS*, q. d. ... *viperæ genus veneno ...* ... ; *preſter*, *cauſon*, ... ; *genus herbæ* : item adj. ... *arida*.

..., ... *ſitio* ; et Me... *vehementer expeto* : [* τὸν ... Pf. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεόν, ... Exod. xvii. 3.]

..., a. 1. ind. act. ἐδίψησα.

..., *ſitis*, q. v.

..., Dor. pro διψῇ, *ſitit* ; 3. ... præſ. ind. act. διψῇς pro ...; a. ſing. præſ. ind. ... vel Dor. ſic διψῆν, pro ... præſ. inf. act. à διψάω, *ſitio* ... Th. δίψα, *ſitis*, q. v.

..., 3. ſing. a. 1. ſub. act. ... *ſitio*, q. v.

..., ὁ ἡ, *ſiticuloſus* ; Att. ... δίψα. A δίψα, *ſitis*, q.

..., *ατος*, τὸ, idem quod δίψα, ...

..., ὁ ἡ, *animo duplex*, ... *ſpocrita*,) *ut habens diviſum* : à ... ψυχὴ, *anima*, q. v.

..., præſ. part. act. contr. ... à διψάω, *ſitio*, q. v.

ΔΙ'Ω. f. ..., p. ..., *expello*, *abigo* : ...; *celeriter curro*.

..., et ..., *ε*, τὸ, *duo* ... et κῶλον, q. v.

..., ἡ, *perſecutio*, *vexatio* ; ... *perſequor*, q. v.

..., 3. ſing. a. 1. ind. act. ... quod vide.

..., et ..., -εῖσθαι,

præſ. inf. act. et med. *diſpellere*, *propulſare*. Th. ὠθέω, *pello*, q. v.

Διώκειν ὕμνοις ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id eſt, *laude perſequi*.

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, *inſequi* ; præſ. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, præſ. inf. act. *inſectari* ; à διώκω, q. v.

Διώκησις, *εως*, ἡ, *perſecutio* ; et

Διώκτης, *ε*, ὁ, *perſecutor* ; item

Διωκτέος, *εα*, *εον*, *perſequendus* : à

ΔΙΩ'ΚΩ, *expello* ; *perſequor*, *inſequor* ; *conſector* ; *percutio*, *ferio* : item *fugo* : imperf. ind. act. ἐδίωκον, ες, ε, f. διώξω, p. δεδίωχα, a. 1. ind. act. ἐδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, άτω, a. 1. ſub. act. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε, præſ. ind. paſſ. διώκομαι, *perſecutione premor* ; præt. ind. paſſ. δεδίωγμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐδιώχθην, f. 1. paſſ. διωχθήσομαι· *fortè à* δίω ἄνω, *celeritèr expello*.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, *α*, ὁ ἡ, *magnus*, *vehemens*, *latè ſe extendens*.

Δίων, *ωνος*, *Dion* ; cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philoſophi, ut nomine Titii juriſconſ.

Διώνη, Dor. pro Διώνη, ῆς, ἡ, nomen Idoli Ethnici : q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*, Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, *η*, perf. part. paſſ. à διονομάζω, f. άσω, *denomino*. Th. ὄνομα, *nomen*, q. v.

Διώνυσος, *ε*, ὁ, *Bacchus* ; quia cum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ ω, et ο mutato in ω.

Διωξίππος, *ε*, ὁ, *equorum agitator*, *equeſter* : à διώκω, et ἵππος, *equus*, q. v.

Δίωξις, *εως*, ἡ, *perſecutio* : à διώκω, *perſequor*, q. v.

Διωρία, *ας*, ἡ, *dilatio* ; *intervallum*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώρισα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. à διορίζω, *deſinio*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώροφον, ſeu διόροφον, *ε*, τὸ, *duplici tecto* et *concamæratione* : à δὶς, *bis*, et ἐρέφω, *tego*, q. v.

Διώροφος, vel διόροφος, *ε*, ὁ ἡ, *duplex tectum* vel *duo culmina habens* : ab eod.

Διῶρυξ, -υχος, vel -υγος, ἡ, *foſſa* ; *cuniculus* : à διορύσσω, *perfodio*, q. v.

Διώρυχεν, *perfodit* ; 3. ſing. perf. ind. act. ejuſd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διώθω, f. -ώσω, -ώσω, *diſpello*. Th. ὠθέω, vel ὤθω, *pello*, *trudo*, q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθεῖται, i. e. *detruditur* ; item *vectis*.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt* ; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Dor. et Bœot. pro ἐδμάθησαν, undè Bœot. ἔδμαθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμηκα, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*, q. v.

Δμηθεῖσα, *domita* ; a. 1. part. paſſ. f. g. à δμάω, ſeu δέμω, pro δαμάω, *domo* ; præt. ind. paſſ. δέδμημαι, ..., ..., a. 1. ind. paſſ. ἐδμήθην, part. δμηθεὶς, εῖσα, ἐν. Sed a. 2. part. paſſ. δαμείς. Th. δαμάω, *domo*, quod adeas.

Δμηθήτω, *dometur* ; 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, *εως*, ἡ, *domitio*.

Δμήτειρα, *ας*, ἡ, *domitrix* ; et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor* ; (Poët. pro δαμαστὴς, ῦ, ὁ,) à δαμάω, *domo*, q. v.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus* ; ab eod.

Δμῶας, *ſervos* ; acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωὰς, *famulos* ; acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *ſerva*, *ancilla* ; et

Δμωῒς, ΐδος, idem ; ſed

Δμωὸς, ῦ, ὁ, et

Δμὼς, -ωὸς, -ωὸς, ὁ, *ſervus* : omnia à δαμάω, *domo* : q. ſervitute domiti.

Δμώεσσι, et δμώεσσιν, Ion. dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, *agito* et *percutio*, vel *excutio*, *manibus* : qu. δονῶ, ſeu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obſcurus*, *caliginoſus*, *tenebroſus* ; et

Δνοφόεις, *εσσα*, *εν*, idem : à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, *ε*, ὁ, *tenebræ*, *caligo* : idem quod γνόφος, ejuſdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et (acceſſione δ,) δνόφος.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσατο, detracto ι, et geminato σσ, eſtque 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. à δοιάζω, *dubito*, *conſulto* ; ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ε cum aug. exempto, et Æol. σσ gem. à δοξάζω, *exiſtimo*.

Δόγμα, *ατος*, τὸ, *edictum* ; *placitum*, *DOGMA* : δόγματα, *ων*, τὰ, *ritus*, *inſtituta*, *traditiones* : à δοκέω, *cenſeo*, q. v.

Δογματίζω, *dogma aliquid introduco*, *dogmata trado* ; *ritibus onero* ; *conſulto*, *cenſeo* : f. ίσω, p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, paſſ. *ritibus oneror* : ab eod.

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, *DOGMATI-*

Digitized by Google

filii, *OS*, *qui certa dogmata in aliquâ* à Δισιτια *perſequitur.*

ΔΟ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *potio*, ſeu *quoddam juſculum.*

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *datus*, *a*, *um*; a. 1. part. paſſ. à δίδωμι, *do*; a. 1. opt. paſſ. δοθείην.

Δοθῆναι, *datum eſſe*; a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. nom. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύω, *duo.*

Δοιάζω, f. άσω, *dubito*; *conſulto.*

ΔΟΙΔΥ'Ξ, ύκος, ὁ, *piſtillum mortarii*, cochlear *quo contuſa eximuntur.*

Δοῖεν, *darent*; pro δοίησαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοίη, *daret*; ejuſd. 3. ſing. a. 2. opt. act.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύω, *duo*, q. v.

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual Poët. pro δύω, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus.*

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *obſervo*, *exſpecto*, *arbitror*: f. άσω, p. δεδόκακα.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror.*

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur*, *placet*, *volo*; imperſon. δόκει, præſ. imperat. à δοκέω, q. v.

Δοκεῖς, δοκεῖ, 2. et 3. ſing. præſ. ind. act. contractè, verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω: item *inſidior.*

Δοκεύων, *inſidiatus*, *exſpectatus*; ejuſd. part. præſ. act. A

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, (qu. ideam habeo;) *video*; *cenſeo*, *exiſtimo*; *probo*; *in aliquâ exiſtimatione ſum*, *laudor*: imperf. ind. act. ἐδόκεον, -ουν, f. δόξω, (ab obſol. δόκω,) rarò δοκήσω, p. δέδοχα, et δεδόκηκα, quæ ſunt inuſ. a. 1. ind. act. ἔδοξα, a. 1. ſub. act. δόξω, ῃς, ῃ, perf. ind. paſſ. δέδογμαι δοκέω, ῶν, præſ. part. act. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipſis videbatur*: οἱ δοκοῦντες, *qui cenſentur*; item, *qui ſunt in aliquâ exiſtimatione*: hinc et compoſ.

Δοκηκῶ, pro δόκω, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio*; *ſuſpicio*; *exſpectatio*: à δοκέω, q. v.

Δοκιμάζω, *probo*, *exploro*, *exiſtimo*, *examino*: f. άσω, p. δεδοκίμακα, perf. ind. paſſ. δεδοκίμασμαι, et in 3. pl. præſ. imperat. paſſ. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω, q. v.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio*, *exploratio*, *experimentum*: à δοκιμάζω, *probo.*

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator*, *deſtinator*, *cenſor*: ab eod.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia*; *documentum*: et

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio*: item

Δόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *probus*, *probatus*, *acceptus*: à δοκέω, q. v.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *trabecula*; *trabs.* A

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs*, *tignum*: q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur: et pro *haſta* vel *lancea*: at

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod.

Δοκόω, f. ώσω, *contigno*; à δοκὶς, *tignum*, q. v.

Δόκωσις, εως, ἡ, *contignatio*; Eccleſ. x. 18. malè δόκησις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολόεις, *doloſus*. Th. δόλος, *fraus*, q. v.

Δολερῶς, adv. *doloſè*; ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *doloſus*; in acc. ſing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus*, *dolus.*

Δολιόω, ῶ, *dolo utor*, *decipio*; f. ώσω, p. δεδολίωκα· ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος, *dolus.*

Δολίχ', pro δολιχὰ, *longa*; acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*, q. v.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui longis remis utitur*: à δολιχὸς, *longus*, et ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Δολιχόδειρος, ſeu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inſerto υ,) ου, ὁ ϗ ἡ, *collum longum habens*: à δολιχὸς, *longus*, et δειρὴ, *cervix*, *collum*, q. v.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, *longus*, *prolixus*; *multus*. Subſtantivè ſumitur pro *curriculi ſpatio* 12 aut 24 *ſtadiorum*; in quâ ſignif. etiam δόλιχος, ου, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque *longus*: à δολιχὸς, et σκιά, *umbra*, q. v.

Δολίως, adv. *doloſè.*

Δολόεις, όεσσα, όεν, *doloſus*; *doloſè factus*; à δόλος, q. v.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator*; Poët. Dor. pro δολομήχανος· à δόλος, *dolus*, et μηχανὴ, *machina*, q. v

Δολομῆτα, voc. ſing. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer*, *doloſus*: quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem; à δόλος, *dolus*, et μῆτις, *conſilium*, q. v.

Δολόνεσσιν, dat. pl. Ion. et P[...] à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*; n[...] propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus*: à [...] *dolus*, et πλέκω, *necto*: p. ind[...] πέπλοκα.

Δολοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dolos nect[...]* *verſutus*, *doloſus*: ab iiſd. q. v[...]

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ex* [...] *conſutus*; *doloſus*: à δόλος, [...] et ῥάπτω, *ſuo*, q. v.

Δολοῤῥαφία, (et Ion. -ίη,) [...] *vafrities*: ab iiſd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLUS*, *fra[...]*

Δολοῦντες, nom. pl. part. [...] act. contr. à δολόω, quod v[...] δολοῦν, præſ. inf. act. contr. ab [...]

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui d[...]* *cogitat*: à δόλος, *dolus*, et φ[...] *dico*, q. v.

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogit[...]* *neo* à δόλος, et φρονέω, [...] quod à φρὴν, *mens.*

Δόλοψ, οπος, ὁ, *ſpeculator*, *e[...]* *rator*, *inſidiator*; à δόλος, et [...] quòd aſtuto vultu: vel qui[...] λοπες, *Theſſaliæ incolæ fraudu[...]*

Δολόω, ῶ, *falsò* vel *doloſè* [...] *lis capio*, *decipio*; *adultero*, *dep[...]* f. ώσω, p. δεδόλωκα. Th. δόλ[...] *lus*, q. v.

Δόλῳ, dat. ſing. δόλος, acc. δόλος, ου, ὁ, *dolus*, q. v.

Δολώσας, ἄσαs, a. 1. part. [...] δολόω, *dolos machinor*, *circum[...]* ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *ſica*, *gladi[...]* *pugio* occultus, quo dolos[...] quem petimus: item *minim[...]* *navi velum*. Th. δόλος, *dolu[...]* et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. [...] *LON*. Eumedis filius apud [...] ab eod.

Δολῶν, *decipiens*; part. præ[...] contr. à δολόω, q. v.

Δόλωσις, εως, ἡ, *fraus*, *d[...]* Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, qu[...] que modo datum: δῶρον ve[...] *num* gratuitum. Th. δίδωμ[...] p. ind. paſſ. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, D[...] Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. ac[...] bi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2[...] act. ἔδων.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, [...] à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium*, [...] *ſtructura corporis*. Th. δέμω[...] q. v.

Δόμνος, ου, ὁ, *dominus*; δόμ[...] ἡ, *domina*, id eſt, δέσποινα. [...] riores Græci à Latinis ſu[...] runt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS*, g[...]

Digitized by Google

...ρ δομόνδε, adv. *domum verſus.*
...ὰ δέμω, *ædifico*; p. ind. m. δέ-
...μα.
...*ſtira, commota, concitata*;
...pro δονηθεῖσα, a. 1. part. paſſ.
...à δονέω, qu. vide.
...ακώδης, ἐος, ὁ, *arundinoſus*: à
...*arundo*, q. v. Hinc
...acc. ſing. Ion. pro -έα.
...ακοτρόφος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *arundini-*
... à δόναξ, *arundo*, et τρέφω,
... p. ind. m. τέτροφα.
ΔΟΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, ſagitta,*
...e ex arundine, ut Lat. arun-
... pro telo: itemque *calamus*
...*torius*; q. à δονέω, *agito*, quod
... à ventis agitetur.
... f. ήσω, idem quod
ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito*; f. ήσω, præſ.
... act. f. 3. -ήσω.
...μα, ατος, τὸ, *motus*; (paſſ.
...) et
...σις, εως, ἡ, *agitatio*; à perf.
... paſſ. verbi δονέω, q. v.
...ντες, nom. pl. a. 2. part. act.
..., gen. δόντος, a. 2. part. act.
... δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act.
...
...α, ης, ἡ, *opinio, fama*: in No-
... Teſtamento *gloria*.
...αι, ῶν, αἱ, *dignitates*: à δοκέω,
...*æſtimatione ſum*, q. v.
..., *laudo*; *exiſtimo*; *ſuſpicor*;
...: imperf. ind. act. ἐδόξα-
... f. άσω, a. 1. ind. act. ἐδόξασα,
...*gloriam vexi*; δόξασον, άτω, a.
... imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a.
... ſub. act. δοξάσαι, a. 1. inf. act.
...κα, perf. ind. act. δεδόξασμαι,
...*ficor*; præſ. ind. paſſ. δεδόξασ-
..., perf. ind. paſſ. ἐδοξάσθην, a.
... ind. paſſ. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1.
... paſſ. à δόξα, cujus Th. δο-
...
...σωσι, 3. plur. a. 1. ſub.
... ejuſd. verbi.
...ασμα, ατος, τὸ, *quod facien-*
...*videtur*; ab eod.
...αστὸς, ὴ, ὸν, *opinabilis*; ab
...
...σητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. à
..., quod vide.
...ήεις, ὁ, ον, *glorioſus*; à δόξα,
..., q. v.
...σις, εως, ἡ, *viſio*; à δοκέω, *vi-*
..., q. v.
...λογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus ce-*
...: et
...λογία, ας, ἡ, *collaudatio, cele-*
..., quæ fit recenſendis iis qui
... gloriam alicujus pertinent.
... DOXOLOGY: à δόξα, *gloria*,
... λόγος, quod à λέγω, *dico*, q. v.
..., præſ. inf. pro δοκεῖν,
..., *videri*; verbi δοξάω, f. άσω,
... 1. ind. paſſ. ἐδοξάσθην.
..., *videor*; f. 1. act. ἔδοξα.

a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκω, inuſ.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *ex-coriatio*: q. à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δόρατος, ατος, τὸ, Ion. et Poët. pro *præced.* et δόρας, ατος, τὸ, *lancea*. Hinc

Δοράτιον, ε, τὸ, *haſtile*; Dim.

Δόρατος, δόρους, (et per Metath. δουρὸς,) gen. ſing. à δόρυ, *haſta*; in pl. τὰ δόρατα.

* Δορίκτητος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *bello cap-tus*; à δόρυ, et κτάομαι, *acquiro*, q. v.

Δορίκτυπος, ε, ὁ ꝟ ἡ, (Poët.) *ba-ſtifremus, bellicoſus*: à δόρυ, *lancea*, et κτύπος, *ſtrepitus*. Th. τύπτω, *pulſo*, q. v.

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δορκάδιον, ε, τὸ, *parva caprea, damula*: Dim. à

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, ca-prea ſylveſtris*; item propr. nomen mulieris, quæ et Syr. *Taba-tha* dicta, Act. ix. 36. Et

Δόρκος, ε, ὁ, *capreolus*: necnon

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; *cervus*: à

ΔΟΡΚΗ, ὸς, ἡ, *caprea, dama*: q. à δέρκω, *video*, quia acuto viſu prædita.

Δορὸς, ῦ, ὁ, *uter, culeus, ſaccus* è corio factus. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δορὸς, etiam gen. ſing. Poët. à δόρυ, *haſta*, q. v.

Δόρπα, nom. et acc. pl. à δόρπον, *cœna*; et

Δορπέω, ῶ, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*, q. v.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ε, τὸ, et δόρπος, ε, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *haſta, lancea, pilum*; *lignum, trabs*; *lignum oblongum na-vis*: gen. ſing. δόρατος, et δουρὸς, (per Metath. pro δόρους,) et Poët. δορὸς dat. ſing. δόρατι, et δουρὶ, et δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram*; ἐν δό-ρατος, *à dextrâ*.

Δορυάλωτος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium*: à δόρυ, *lancea*, et ἁλίσκω, *capio*, q. v.

Δορυσσόος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *haſtâ impetuo-ſus, bellicoſus*: à δόρυ, et σόος, *im-petus*, quod à σείω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *haſtâ pug-no*; *pugno*: à δόρυ, *haſta*, q. v.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, *lanceam fero, ſtipo, munus ſatellitis obeo*: δορυφο-ρούμενος, *ſtipatus*; part. præſ. paſſ. et

Δορυφορία, ίας, ἡ, *ſatellitium*.

* Δορυφορικὸν, ῦ, τὸ, *prætorium, prætorianæ cohortes*.

Δορυφόρος, ε, ὁ, *ſatelles prætorianus*; ſic dictus à δόρυ, *haſta*, et φέρω, *fero*, q. v.

Δὸς, et δόθι, *da*; 2. ſing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*; f. δώ-σω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*; Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσεις, *dona*; nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δωσίδικος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: à δόσις, et δίκη, *pœna*, q. v.

Δόσις, ίος, ἡ, *donum, donatio*: quod à 2. ſing. perf. ind. paſſ. δέ-δοσαι, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, *dederitis*; 2. pl. a. 2. im-perat. act. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*; à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*; quod et

Δότης, ε, ὁ, idem; à δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, *ad dandum propen-ſus*; ab eod.

Δότω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δῶ, *dederit*; Att. pro δῷ, et hoc Ion. pro δόο, 2. ſing. aor. 2. im-perat. m. ejuſd. verbi.

Δυλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *in ſervitu-tem redigo*: cum acc. à

Δυλαγωγὸς, ῦ, ὁ ꝟ ἡ, *ſervorum ductor*: à δῦλος, *ſervus*, et ἀγωγὸς, *dux viæ*; quod ab ἄγω, *duco*, q. v.

Δυλάριον, ε, τὸ, *ſervulus*; dim. à δῦλος, q. v.

Δυλεία, ας, ἡ, *ſervitus*; et

Δύλειος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *ſervilis*: à δῦ-λος, *ſervus*, q. v.

Δύλευσαν, pro ἐδύλευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δυλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. impe-rat. act. à

Δυλεύω, *ſervio, inſervio, ſum ſer-vus*: f. εύσω, a. 1. part. act. δυλεύ-σας, p. δεδύλευκα à δῦλος, *ſervus*, q. v.

Δύλη, ης, ἡ, *ancilla, ſerva*: ab eod.

Δυληΐη, ης, Ion. pro δυλεία, ας, ἡ, *ſervitus*: hinc

Δυλήϊος, Ion. pro δύλειος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *ſervilis*; et

Δυλικὸς, ὴ, ὸν, *ſervilis*; item

Δύλιος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *ſervilis*: à δῦλος, *ſervus*, q. v.

Δυλιχόδειρος, ε, ὁ ꝟ ἡ, *longam ha-bens cervicem*: à δυλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς; et δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δυλοπρεπὴς, έος, ὁ ꝟ ἡ, *ſervo con-*

Digitized by Google

πρεπὴς, ſervilis, illiberalis: à δῦλος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus; adj. -ος, -η, -ον, ſervus, a, um.

Δυλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. Th. δῦλος, ſervus, q. v.

Δυλότερος, α, ον, qui ſervitutis jugo magis premitur: compar. ab eod. q. v.

Δυλόμενος, præſ. part. paſſ. contr. à

Δυλόω, ῶ, in ſervitutem redigo, ſervum facio: f. ώσω, p. δεδύλωκα, præſ. ind. paſſ. δυλῦμαι, ſervus fio; perf. ind. paſſ. δεδύλωμαι, part. δεδυλωμένος, mancipatus; a. 1. ind. paſſ. ἐδυλώθην, part. δυλωθεὶς, έντος, ab eod. q. v.

Δυλωσύνη, ſervitus; Ion. pro δυλοσύνη, q. v.

Δῦναι, dediſſe; a. 2. inf. act. δὺς, gen. δόντος, et in f. g. δῦσα, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, do; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δυπέω, ῶ, ſonitum edo, cadendo ſono: f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. ἔδυπον, perf. ind. m. δέδυπα, cecidi; part. δεδυπὼς, mortuus: apud Homerum: à δῦπος, ſonitus, q. v.

Δύπησεν, ſonuit; 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δυπέω, à

ΔΟΥ῀ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus propriè ad terram alliſorum.

Δῦρα, ligna, trabes, haſtæ; nom. et acc. pl. à gen. ſing. δυρὸς vel à δῦρον, antiq. lignum: alii pro δόρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, gen. δόρατος, et δυρὸς, τὸ, haſta, lignum; δῦρας, ατος, τὸ, idem, Ion.

Δῦρας, ατος, τὸ, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δύρατ', pro δόρατα, vide δῦρα.

Δυράτεος, ία, εον, et

Δύρειος, υ, ὁ ϗ ἡ, item Δούρειος, ία, εον, ligneus: undè Lat. duratius, et durius: ab antiq. δῦρον, in pl. δῦρα, ligna. Th. δόρυ, lignum, q. v.

Δυρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tantum intervallum continens quantum haſtæ jactus: à δόρυ, haſta, et ἠνεκὴς, longus, q. v.

Δυρὶ, dat, ſing. pro δόρατι, vel δόρει, à δόρυ, gen. δόρατος, τὸ, haſta, q. v.

Δυρικλειτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, haſtâ clarus, præclarus bellator; à δόρυ, haſta, et κλειτὸς, inclytus: quod à κλείω, celebro.

Δυρίκλυτος, et δορίκλυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem; ſed à δόρυ, et κλυτὸς, clarus: quod à κλύω, audio.

Δυρίκτητος, Poët. pro δορίκτητος, haſta acquiſitus, captivus, captiva: à δόρυ, haſta, et κτάομαι, poſſideo, q. v.

Δυρὸς, gen. ſing. (per Motath. pro δόρυος,) dat. δυρὶ, à δόρυ, haſta, q. v.

Δοχεῖον, υ, τὸ, receptaculum; à δέχομαι, q. v.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium: à δέχομαι, q. v. Eſt et δοχὸς, ὴ, ὸν, capax: ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, et δόχμη, ης, ἡ, palmus: à δέχομαι, capio, q. v.

ΔΟ΄ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ὴ, ὸν item δόχμιος, υ, ὁ ϗ ἡ, tortus, obliquus; indè

Δοχμόω, ῶ, incurvo, obliquo, flecto: f. ώσω, a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ut ſuprà.

Δόω, f. δώσω, DO; inuſ. pro δίδωμι, q. v.

ΔΡΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus; δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Th. δράσσω, f. ξω, prehendo, q. v.

Δραγμεύω, ſeu δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormio, q. v. f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω, f. 2. act. δαρθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθον.

Δραίην, fugerem; 1. ſing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inuſ. δρῆμι, pro διδράσκω. Th. δράω, fugio, q. v.

Δραίνω, idem quod δράω, fugio, q. v.

Δράκα, pugillum; acc. ſing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo, q. v.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, viſus; a. 2. part. paſſ. et

Δράκον, aſpiciebant; Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a 2. ind. act. à δέρκω, video; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δέδορκα, a. 2. ind. paſſ. per Metath. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. ſing. à

ΔΡΑ΄ΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO; item nomen propr. legiſlatoris Athenienſis; dat. pl. δράκουσι in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, dracæna: q. à δέρκω, video; a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, DRAMA, fabula, Tragœdia, vel Comœdia. Th. δράω, ago: quomodo et partes fabulæ dicuntur actus.

Δραματικὸς, ὴ, ὸν, activus, poëticus, fabuloſus: à δρᾶμα, q. v.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, ῦσα, ὸν, currens; a. 2. part. act. δραμῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, curro; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, qu. à δραμέω, obſol. a 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. δέδρομα, qu. à [...] antiq.

Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro [...] μος, υ, ὁ, curſus, quod vide.

Δραμῆν, cucurriſſe: Dor. δραμεῖν, q. v.

Δραμῦσα, a. 2. act. part. f[...] vide δραμών.

Δρᾶναι, facere; a. 2. act. [...] Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel [...] ναι, id. q. δράω, facio; vel [...] fugere; eſt a. 2. inf. act. à [...] vel διδράσκω, fugio; f. δράσ[...] 2. ind. act. ἔδραν, ας, ε, a. 2. [...] act. δραίην, inf. δρᾶναι, pro [...] part. a. 2. act. δρὰς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δρά[...] prehendo, q. v.

Δραξάμενος, arripiens; a. 1. p[...] med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, [...] gio: à

Δραπέτης, υ, ὁ, ſervus fugitiv[...] à δράω, fugio, q. v.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δραπετίδης, υ, ὁ, idem quod [...] πέτης, q. v.

Δραπετίσκος, υ, ὁ, ſervulus fu[...] vus; Dim.

Δραπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. [...] à δρέπω, decerpo; f. ψω, a. 2. [...] act. ἔδραπον.

Δρασμὸς, ῦ, ὁ, fuga: à δράω, [...] gio, q. v.

Δράσσομαι, præſ. ind. m. [...] paſſ. à

ΔΡΑ΄ΣΣΩ, ſeu -ττω, fut. [...] prehendo, manu arripio: δράσσ[...] ſeu -ττομαι, carpo: f. 1. m. δρ[...] μαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, [...] ατο, a. 1. m. imperat. δράξαι, [...] in 3. pl. δράξασθε, perf. paſſ. [...] δεδραγμαι. Unde Angl. το DRA[...]

Δράστας, α, ὁ, Poët. et Dor. [...] δράστης, υ, ὁ, ſervus: et

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, (pro quo δρη[...] Ion.) famulus, miniſter. Th. δρ[...] famulor: item

Δραστὴρ, ῆρος, et

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtren[...] induſtrius, promptus, impiger: [...] δράω, facio, q. v.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, excoriatus [...] δέρω, excorio. Th. δέρμα, pellis, [...] v.

ΔΡΑΧΜΗ΄, ῆς, ἡ, DRACHM[...] monetæ et ponderis nomen: [...] dè δίδραχμος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui dua[...] drachmarum pretii eſt.

ΔΡΑ΄Ω, f. άσω, ago, facio; fa[...] lor, miniſtro; pro fugio, ſed in[...]

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx: acc. [...] δρεπάνας et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, currus fa[...] tus: item

Δρεπανηφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, fal[...] falcatus.

Digitized by Google

Δρέπανον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, [illegible] colligo: δρέπομαι, idem: [illegible]: veriſimile Angl. TO REAP.

Δρεψάμενος, Dor. pro δρεψάμενος, et hoc Ion. pro δρεψάμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi prædict.

Δρηστῆρες, ῥ, ὁ, Ion. pro δραστῆρες, [illegible], q. v.

Δρῶν, faciens; a. 1. part. act. [illegible] à δράω, facio; f. άσω, q. v.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, [illegible] Th. δράω, fugio, q. v.

Δρησμοσύνη, Ion. pro δρασμοσύνη, ης, [illegible], ſedulitas: ab eod.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In Epigram.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris guſtu, gravis, [illegible]: à

ΔΡΙΜΥ'Σ, ῦα, ὺ, acris guſtu, vel [illegible] asper; vehemens; aſtutus; [illegible]: hinc δριμύτης, τητος, ἡ, [illegible]; aſperitas; acumen.

Δρῖον, ου, τὸ, locus arboribus conſitus: à δρῦς, arbor, q. v.

Δρίος, εος, τὸ, id. qu. δρίον, ſilva, ab eod. q. v.

Δροίτη, ης, ἡ, ſolium, alveus balneatorius: à δρῦς, quod ex querno ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, [illegible]: et

Δρομὰς, ἄδος, ὁ & ἡ, curſitans, [illegible] item

Δρομὰς, ἄδος, ὁ, DROMAS piſcis; item, δρομὰς κάμηλος, (DROMEDA camelus,) vulgò DROMEDARIUS: item, vagum ſcortum: et

Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor: et

Δρόμος, ου, ὁ, curſus; omnia à p. m. δέδρομα, verbi τρέχω, curro, q. v.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, DROMO, [illegible] cancer; fortè ab eod.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, Ros; δρόσοι, pl. [illegible]: qu. ῥόσος, à ῥέω, fluo.

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δροσίμος, ου, ὁ & [illegible] item

Δροσώδης, εος, ὁ & ἡ, roſcidus, [illegible]

Δροῦγγος, ου, ὁ, cohors et globus [illegible] drungus: vid. Lat. Etymol.

Δρυάλλα, ης, ἡ, nomen mulieris [illegible]

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ; (et ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, ſilvarum nymphæ.) Th. δρῦς, quercus, q. v.

Δρύας, ου, ὁ, nomen viri, qui [illegible] habet.

Δρύαντα, acc. ſing. à Δρύας, [illegible] propr. nom. patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ίνη, ινον, roboreus, quernus: et

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, ſilva querna, quercetum; nemus: item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem; à δρῦς, q. v.

Δρυμώδης, εος, ὁ & ἡ, ſilvoſus; ab eod. et fortè εἶδος, ſpecies, q. v.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς, acc. pl. à δρυμὸς, q. v.

Δρύον, -ου, τὸ, nemus: à δρῦς, q. v.

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis: παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν. A δρῦς, et ἔχω, q. v.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ & ἡ, oliva drupa; fructus maturus; à δρῦς, et πέπτω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta: ſed melior lectio eſt

Δρυπετὴς, έος, ὁ & ἡ, idem, ſed à πίπτω, cado; fructus, q. d. jamjam caſurus.

Δρύπεψ, πος, ὁ & ἡ, idem, et ab iiſd.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, lacero, lanio: perf. δέδρυφα, f. 2. act. δρυφῶ inde

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio unguibus.

ΔΡΥ͂Σ, υὸς, ἡ, quercus; robur, quercûs ſpecies; item quævis arbor, impr. fructifera; in acc. ſing. δρῦν hinc compoſ. χαμαίδρυς, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ & ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, quercuum vel arborum inciſor, faber lignarius: à δρῦς, quercus, vel arbor, et τέμνω, ſeco; p. ind. m. τέτομα: unde τόμος, qui ſecat, vel quod ſecatur.

Δρώντων, Att. pro δρώντωσαν, 3. pl. imperat. præſ. act. à δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. uſurpare pro tertiis perſ. imperat. præſ. temp. pl. numeri.

Δρῴημι, pro δρῷμι, ſeu δρῴην, præſ. opt. act. verbi δράω, facio, q. v.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, DROPAX; medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos: adj. vulſus, glaber: fortè à δρέπω, carpo, q. v.

Δῦ, Ion. pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, aor. 2. imperat. act. à δῦμι, ſubeo, q. v.

Δύ, pro δύο, duo, q. v.

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. dualitas, binarius. Hinc Angl. DUCE.

Δύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à δύομαι, et δύω, ſubeo, q. v.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, infortunium, calamitas; dolor, anxietas: fortè à δύω, occido, q. v.

Δύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.

Δῦθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. ejuſd.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, dualis: à δύω, q. v.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, ſubeo: vid. δύνω, id.

Δῦν, pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi δύνω, ſubeo, q. v.

Δύναι, potes; 2. ſing. præſ. ind. per Syn. pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνῃ, à δύναμαι, q. v.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, αιο, αιτο, à δύναμαι, quod vide.

Δύναμ', pro

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, poſſum, valeo; æſtimor, de nummis; efficio; in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται, imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἠδυνάμην f. 1. m. δυνήσομαι, a. 1. ind. paſſ. ἠδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήθην, a. 1. ſub. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, legitur etiam aor. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην, et a. 1. m. ἐδυνησάμην qu. ab antiq. δυνάζομαι vel δυνάομαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. ſing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις, q. v.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part. præſ. verbi δύναμαι: item nom. propr. mulieris; q. d. potens.

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, poſſumus; 1. pl. præſ. ind. à δύναμαι, q. v.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis, virtus; dexteritas; copia, exercitus; αἱ δυνάμεις, pl. angeli, miracula, virtutes, poteſtates: ἐξουσία, moralis facultas, naturalis vero δύναμις: ab eod. q. v.

Δυναμόω, ῶ, confirmo, roboro; f. ώσω, p. δεδυνάμωκα, præſ. paſſ. δυναμόομαι, -οῦμαι: unde

Δυναμούμενος, -ούμενος, corroboratus; ejuſd. part. præſ. paſſ.

Δύνασαι, 2. ſing. præſ. ind. pro δύνῃ, potes; à δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, potuiſſe; a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia; ab eod. q. v.

Δυναστεία, ας, ἡ, magiſtratus, imperium: et

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præſ. act. à

Δυναστεύω, impero, ſum princeps; f. εύσω: quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, DYNASTA, potens, dominus: à δυνάζομαι, vel -ζομαι, poſſum: unde δύναμαι, conjugatur.

Δυνατέω, ῶ, potens ſum; f. ήσω, p. δεδυνάτηκα: à

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens; corporaliter validus: δυνατός εἰμι, idem: quod

Digitized by Google

δύναμαι, *poſſum*: δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, *poſſibile*, *quod fieri poteſt*: δυνατώτερος, compar. in ſuperl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, *poſſum*, q. v.

Δῦνε, *ingreſſus eſt*; 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. à δύνω, *ſubeo*, q. v.

Δυνέαται, *poſſunt*; Ion. pro δύνανται, 3. pl. præſ. ind. m. verbi δύναμαι, *poſſum*, q. v.

Δύνῃ, *poſſis*; 2. ſing. præſ. ſub. δύναμαι, ῃ, ηται, ab eod. q. v.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, *poteris*; Ion. pro δυνήσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. med. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος, ab eod. q. v.

Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. à δύνω, *occido*, q. v.

Δύνυσ', pro δύνυσι, *ingrediuntur*; 3. pl. præſ. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύντα, *occidentem*; acc. ſing. maſc. aor. 2. part. act. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel potius δύμι, *ſubeo*, *ingredior*; *occido*; *induo*: δύνω tantum in compoſ. invenitur: δύσω, fut. δύσω, a. 1. ind. act. ἔδυσα, perf. δέδυκα, p. paſſ. δέδυμαι. Δῦμι, aor. 2. ind. act. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. act. δῦναι, a. 2. part. act. δὺς, δύντος. Indè ut quibuſdam videtur, Angl. DAWN, (aurorâ enim exoriente, aſtra minora δύνει,) et DEN.

ΔΥΌ, vel (Att.) δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. pl. δυσὶ ſæpe etiam indeclinat.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι à δυάω, *ſubeo*, pro δύω, q. v.

Δυπτης, υ, ὁ, *urinator*; qui aquas ſubit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam ſubeo*: à quo fluxiſſe videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. act. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΥΣ, particula inſeparabilis, in compoſ. pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*: pro α priv. *item* pro α intenſiv.

Δύσηβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, υ, ὁ, *infelix puber*: à δὺς, et ἥβη, *pubes*, q. v.

Δυσαεος, *graviter ſpirantis*, gen. ſing. à

Δυσαὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *graviter ſpirans*: à δὺς, et ἄω, vel ἄημι, *flo*, *ſpiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω, *ſubeo*: fut. σω, præt. ἔδυσα, a. 1. ind. act. ἔδυσα, a. 2. ind. act. ἔδυν, *ſubii*.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *cui ærumnoſa eſt vita*.

Δυσάλκια, ας, ἡ, *ſordes*.

Δυσάλυκτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, υ, ὁ ἡ ἡ, *infelix*: δυσάμμορος, à δὺς, et μόρος, *fatum*; quod à μείρω, *divido*; p. ind. m. μέμορα, per Metath. ἔμμορα.

Δυσαντι, dat. ſing. à

Δυσαντὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *cujus malus*, ſeu *ſiniſter eſt occurſus*; *difficilis*, *arduus*: à δὺς, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*, q. v.

Δυσάντητος, idem, et ab iiſdem, q. v.

* Δυσαποσπάστως, adv. *ita ut ægrè avelli poſſit*; *tenaciter*.

Δυσαρεστέω, ῶ, f. ήσω, *moroſum me præbeo*, *offenſo ſum animo*: à

Δυσάρεστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *moroſus*: et τὸ δυσάρεστον, υ, *moroſitas*. Th. ἀρέσκω, *placeo*, q. v.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit*, *ſeu* malo *fato*: à δὺς, et ἀριστοτόκος; *quæ optimos parit*; quod ab ἄριστος, *optimus*, ſuperl. ab ἀγαθὸς, et τίκτω, *pario*: præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *difficilis ablatu*: à δὺς, et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Δυσβάστακτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *difficilis portatu*: à δὺς, et βαστακτὸς, *portabilis*: à βαστάζω, *porto*, q. v.

Δύσβατος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inacceſſus*, *impervius*: à δὺς, et βατὸς, *pervius*; à βαίνω, *eo*, q. v.

* Δυσβοήθητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *cui vix ſuccurri poteſt*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obſcuritas*, *ignobilitas*: et

Δυσγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ignobilis*: à δὺς, et γένος, *genus*; quod à γίγνομαι ſeu γίνομαι, *naſcor*, q. v.

* Δυσδιάβατος, υ, ὁ ἡ ἡ, *tranſitu difficilis*, *impervius*.

* Δυσδιάκριτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui diſcerni ægrè poteſt*.

* Δυσδιεξίτητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui difficulter percurri poteſt*.

* Δυσδιήγητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ægre pervius*: et

Δυσδιήγητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *enarratu difficilis*. A δὺς, et διηγέομαι, *narro*, q. v.

Δύσεαι, *induas*, vel *indues*; 2. ſing. a. 1. ſub. vel f. 1. ind. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, *induo*, q. v.

Δυσειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *deformis*, *turpis*: à δὺς, et εἶδος, *forma*, q. v.

* Δυσείσβολος, υ, ὁ ἡ ἡ, *acceſſu difficilis*, *inacceſſus*: à δὺς, et εἰσβολὴ, *ingreſſus*, q. v.

Δυσέλπιστος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt difficilis ſpei*: cui oppon. εὐέλπιστος [...] δὺς, et ἐλπὶς, *ſpes*, q. v.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*; morbus *viſcerum* [...] dictus: à δὺς, et ἔντερον, *inteſtinum*; quod ab ἐντὸς, *intus*. Hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, *dyſenteric*[...] *qui dyſenteriâ laborat*.

* Δυσεντευξία, ας, ἡ, *moro*[...] *aſperitas in congreſſu*.

* Δυσεξάλειπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui* [...] *ficulter deletur*.

* Δυσεξίτητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *imper*[...] *ægrè pervius*.

* Δυσέξιτος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, [...] *mendabilis*: à δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*, q[...]

* Δυσεπίβατος, (υ, ὁ ἡ ἡ, [...] *difficilis*;) χώρα, ſc. *regio quæ* [...] *culter aditur*.

* Δυσεπίλυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, [...] *ægrè obtineri poteſt*, *cum magn*[...] *ficultate conjunctus*, vel *fuccuſſe*[...] *rens*.

Δύσεργος, υ, ὁ ἡ ἡ, *piger*, *ad* [...] *ſuſcipiendum lentus*. Th. ἔργον, [...] q. v.

Δυσερεύνητος, υ, ὁ ἡ ἡ, *inſcrut*[...] Th. ἐρευνάω, *ſcrutor*, q. v.

Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *pertinax*, [...] *roſus*, *rixoſus*: à δὺς, et ἔρις, [...] q. v.

Δυσερμήνευτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *expl*[...] *difficilis*: à δὺς, et ἑρμηνεύω, [...] *pretor*, qu. ab ἑρμηνεὺς, *inter*[...] q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, *infeli*[...] *amore*: à δὺς, et ἔρως, ωτος, [...] *mor*. Th. ἐράω, *amo*, q. v.

Δύσεται, *ſe condit*: 3. ſing. [...] ind. verbi Poët. δύσομαι, à [...] m. δύσομαι, verbi δύω, q. v.

Δύσετο, et δύσσετο, 3. ſing. [...] perf. ind. Ion. à δύσομαι, Poë[...] eod. q. v.

Δυσεύρετος, υ, ὁ ἡ ἡ, *invent*[...] *ficilis*: à δὺς, et εὑρετὸς, *inv*[...] Th. εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

* Δυσέφικτος, υ, ὁ ἡ ἡ, *ad* [...] *vix pertingere poſſumus*.

* Δυσήκοος, υ, ὁ ἡ ἡ, *difficulter au*[...] *diens*; *inobediens*. Th. ἀκούω, [...] q. v.

Δυσηλεγέϊ, *moleſti*, *æ*, nom[...] maſc. et fœm. à

Δυσηλεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *mol*[...] *gravis*: qu. à δὺς, et ἄλγος, [...] q. δυσαλγὴς vel ut alii vo[...] à λέγομαι, *cubo*, *dormio*.

Δυσημερέω, -ῶ, f. -ήσω, p. [...] *infelix ſum*: et

Δυσημερία, ας, ἡ, *infauſtur* [...] *adverſitas*: à δὺς, et ἡμέρα, [...] q. v.

Δυσηνίουν, imperf. ind.

Digitized by Google

…mtr. verbi δυσπιστέω, ῶ, f. ήσω. A δὺς, et ἀπιστέω, non credo; q. ab ἀ priv. et πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo, q. v.

Δυσηχὴς, έος, ὁ ἡ, horriſonus: à δὺς, ægrè, malè, et ἦχος, ſonus, q. v.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ἡ, calefactu difficilis, frigidus: à δὺς, et θάλπω, foveo, calefacio, q. v.

Δυσθανατέω, ῶ, f. ήσω, iniquo animo mortem obeo: à δὺς, et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior, q. v.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum deſpondeo: à δὺς, et θυμὸς, animus, q. v.

* Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror: ab

Δύσθυμος, ου, ὁ ἡ, graviter animo affectus; triſtis, anxius, remiſſus: ab iiſd. q. v.

Δυσὶ, δυσὶν: dat. pl. à δύο, duo, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, occaſus; acc. ſing. δύσιν à δύω, ſubeo, q. v.

* Δυσκατάληπτος, ου, ὁ ἡ, comprehenſu, vel intellectu difficilis.

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ἡ, difficilis ad diſcendum, obſcurus: et

Δυσκαταμαθήτως, adv. vix intelligibiliter; à δὺς, et καταμανθάνω, perdiſco; quod ex κατὰ, et μανθάνω, diſco, q. v.

* Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ ἡ, vix expugnabilis.

* Δυσκατανόητος, ου, ὁ ἡ, qui vix poteſt animadverti, vel percipi.

* Δυσκαταπολέμητος, ου, ὁ ἡ, vix bello ſubigendus.

* Δυσκατάσβεστος, qui non facilè extingui poteſt. Them. σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, extinguo, q. v.

Δύσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, ſubeo, q. v.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ἡ, malum ſonum edens, horriſonus; à δὺς, et κέλαδος, ſonus, vox, q. v.

Δυσκίνητος, ου, ὁ ἡ, difficilis motu, ſegnis, tardus: à δὺς, et κινητὸς, mobilis; q. à κινέω, moveo, q. v.

Δυσκλεὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ, ingloriuſ: à δὺς, et κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro, q. v.

Δύσκλυτος, ου, ὁ ἡ, idem; à δὺς, et κλύω audio, q. v.

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, moleſtus ſum, ægrè fero, indignor, ſuccenſeo: et

Δυσκολία, ας, ἡ, moroſitas, morum difficultas: à

Δύσκολος, ου, ὁ ἡ, difficilis in ſumendo cibo, difficilis, moroſus: et

Δυσκόλως, adv. difficulter: à δὺς, et κόλον, cibus, q. v.

* Δυσκέραστος, ου, ὁ ἡ, malè temperatus. Them. κεράννυμι, miſceo, q. v.

* Δύσκριτος, ου, ὁ ἡ, judicatu difficilis. Th. κρίνω, judico, q. v.

Δύσκωφος, ου, ὁ ἡ, ſurdaſter. Th. κωφὸς, q. v.

Δύσλοφος, ου, ὁ ἡ, oneroſus cervici: à δὺς, et λόφος, cervix in jumentis, q. v.

Δύσλυτος, ου, ὁ ἡ, nodoſus, ſolutu difficilis: à δὺς, et λύω, ſolvo, q. v.

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, diſco, q. v.

Δυσμάχητος, ου, ὁ ἡ, et

Δύσμαχος, ου, ὁ ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno, q. v.

* Δυσμένεια, ας, ἡ, odium, inimicitia.

Δυσμενέεσσι, inimicis: dat. pl. Ion. et Poët. à

Δυσμενὴς, έος, έος, ὁ ἡ, infeſtus, hoſtis: acc. ſing. δυσμενῆ, malevolum. Hinc

Δυσμενῶς, adv. inimicè, infeſtè: à δὺς, et μένος, animus, ira, q. v.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ἡ, tractatu difficilis: à δὺς, et μεταχειρίζομαι, adminiſtro. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus, q. v.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus propriè ſolis. Th. δύνω, ſubeo, q. v.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala, ſeu infeſta mater, nomine ſuo indigna. Th. μήτηρ, mater, q. v.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile: à δὺς, et μνημονεύω, memor ſum. Th. μνάομαι, recordor, q. v.

* Δυσμνημόνευτος, ου, ὁ ἡ, qui difficulter memoriâ retineri poteſt.

Δύσμορε, infelix; voc. ſing. maſ. vel fœm. à

Δύσμορος, ου, ὁ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix: à δὺς, et μόρος, fatum; quod à μείρω, divido; p. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφίη, ης, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma, q. v.

Δύσμορφος, ου, ὁ ἡ, deformis: ab eod. q. v.

Δυσνόητος, ου, ὁ ἡ, difficilis intellectu: à δὺς, et νοητὸς, intelligibilis. Th. νοέω, cogito, q. v.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. malarum legum inſtitutio, licentia: à δὺς, et νόμος, lex, q. à νέμω, tribuo; præt. ind. m. νένομα.

Δύσοδος, ου, ὁ ἡ, avius, invius: item ſubſt. via difficilis. Th. ὁδὸς, via, q. v.

Δυσόκνος, ου, ὁ ἡ, ſegnis, piger. Hinc

* Δυσόκνως, adv. ſegniter, pigrè.

Δυσόνειρος, (ου, ὁ ἡ, moleſtis ſomniis vexans;) ὕπνος, ſc. ſomnus ſomniis interpellatus.

Δυσόρατος, ου, ὁ ἡ, vix viſibilis. Th. ὁράω, video, q. v.

Δύσοργος, ου, ὁ ἡ, iracundus. Th. ὀργὴ, ira, q. v.

Δυσόριστος, ου, ὁ ἡ, difficilis definitu: à δὺς, et ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus, q. v.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ἡ, aſcenſu difficilis: à δὺς, et παίπαλα, ων, τὰ, loca prærupta.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ἡ, difficilis, qui luctâ difficultèr ſuperari poteſt: à δὺς, et πάλη, lucta, q. v.

* Δυσπαράπλους, ὁ ἡ, ουν, τὸ, prætervectu difficilis, tranſitu arduus.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. ſing. δύσπαρι, infelix Paris.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ἡ, difficilis perſuaſu: et

Δύσπιστος, ου, ὁ ἡ, incredulus; item creditu difficilis: à δὺς, et πείθω, perſuadeo, q. v.

* Δυσπελαγία, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, infeſtus ob maris fluctus, tempeſtuoſo pelago expoſitus.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ ἡ, trajectu difficilis: à δὺς, et πέμπω, mitto; p. ind. m. πέπομφα.

* Δυσπερίληπτος, ου, ὁ ἡ, quæ difficulter comprehendi poteſt. A δὺς, περὶ, et λαμβάνω, capio, q. v.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, adverſitas: à δὺς, et πίπτω, cado, pro πέτω, q. v.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ἡ, malè cadens, difficilis: ab iiſd. q. v.

Δύσπιστος, ου, ὁ ἡ, incredulus; item creditu difficilis: à δὺς, et πείθω, perſuadeo, q. v.

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, ſpirandi difficultate laboro, ægrè reſpiro: et

Δυσπνοία, ας, ἡ, ſpirandi difficultas, ſuſpirium.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſuſpirioſus; à δὺς, et πνοὴ, ſpiritus, quod à πνέω, ſpiro, q. v.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ ἡ, obſeſſu difficilis: à δὺς, et πολιορκέω, obſideo. Th. πόλις, urbs, q. v.

* Δυσπόρευτος, ου, ὁ ἡ, impervius, inacceſſus, invius.

* Δυσπόριστος, ου, ὁ ἡ, ægrè parabilis.

Δύσποτμος, ου, ὁ ἡ, infelix; à δὺς, et πότμος, ſors, q. v.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, p. -ηκα, infelix ſum: et

* Δυσπραγία, ιας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; infelicitas quævis: à δὺς, et πράσσω, f. ξω, ago, facio, q. v.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem; à δὺς, et πράττω, -σσω, f. ξω, facio, ago, q. v.

Digitized by Google

Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu difficilis; qui non eſt affabilis.*

* Δυσπροσόρμιστοι, (οἱ, αἱ, ἡ, *quo naves appelli non poſſunt;*) ſcil. χώρα, *terra appulſu difficilis.*

Δύσριγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigoris impatiens:* à δὺς, et ῥῖγος, -εος, τὸ, FRIGUS, q. v.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas;* et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago;* item

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas;* necnon

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius:* à δὺς, et σέβομαι, *colo,* q. v.

Δύσεο, *indue;* Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσου, ίσω, præſ. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, et Poët. δύσαιται, imperf. ind. med. ἐδυσόμην, ου, ετο, quod præſens formatum eſt à f. 1. m. verbi δύω, *induo,* q. v.

Δυσσομενάων, gen. pl. f. g. Æol. et Poët. pro δυσομένων, præſ. part. m. verbi Poët. δύσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *ſubeo,* q. v.

Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix ſervari poteſt; infelix, æger.* Th. σόος, *ſalvus,* q. v.

Δύσσανος, Dor. pro

Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miſer:* à δὺς, et στένω, *gemo;* aut ſecundum alios, à δὺς, et στῆναι, quod *malè ſtet.* Th. ἵστημι, *ſto,* q. v.

Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obſervatu difficilis:* à δὺς, et τηρέω, *ſervo,* q. v.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Δυστοκέω, ῶ, *difficultèr pario:* f. ήσω, et ήσω à δὺς, et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario,* p. ind. m. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, *menſis ſextus,* apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ου, *infeliciſſimus;* ſuperl. à δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix:* quod à δὺς, et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *ſum,* q. v.

Δυστυχέω, ῶ, *infelix ſum:* f. ήσω, p. ηκα, a. 1. part. act. δυστυχήσας, αντος, τὰ δυστυχηθέντα, *adverſa:* a. 1. part. paſſ. à δὺς, et τύχη, *fortuna;* quod à τυγχάνω, *ſum,* q. v.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium;* dat. pl. δυστυχήμασι à δυστυχέω, quod vide.

Δυστυχία, ας, ἡ, *miſeria, adverſitas:* ex eod. q. v.

Δυστυχοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. contr. δυστυχοῦσι, 3. pl. ind. præſ. act. à δυστυχέω, quod vide.

Δυσυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus impetus vix ſuſtineri poteſt.* A δὺς, et ὑφίσταμαι, *impetum excipio,* q. v.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, male ominor:* et

Δυσφημία, ας, ἡ, *maledicentia; obſcœnitas verborum:* à

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus, infauſtus:* à δὺς, et φήμη, *fama,* quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem, q. v.

Δυσφήμως, *ominoſè;* ejuſd. gen. ſing. Ion.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *difficulter porto; indignor, ægrè fero:* et

Δυσφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ item

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ et

Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis; latu,* vel *portatu gravis, moleſtus;* à δὺς, et φέρω, *fero,* q. v.

* Δυσφόρως, adv. *ita, ut vix portari queat; ægrè, moleſtè:* ab eod. q. v.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *moleſtæ curæ;* quas Heſiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens,* q. v.

Δυσφρονέω, ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero:* à δὺς, et φρὴν, *mens,* q. v.

Δυσφρονέων, ejuſd. part. præſ. act.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo:* à δὺς, et φρὴν, *mens,* q. v.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *aſperitas vocis,* ſeu *ſoni:* et

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diſſonus:* à δὺς, et φωνὴ, *vox, ſonus,* q. v.

Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infeſtus hiberno frigore, frigidus, procelloſus:* à δὺς, et χεῖμα, *hiems,* q. v.

Δύσχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iiſd. q. v.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr ſubigitur* et *capitur, invictus;* in ſuperl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, *manus,* q. v.

Δυσχεραίνω, *moleſtè fero; gravor, indignor; hæſito:* f. ανῶ, in 3. pl. præſ. ind. δυσχεραίνουσι, acc. pl. part. præſ. δυσχεραίνοντας et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, moleſtia;* à

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, moleſtus, odioſus;* in compar. δυσχερέστερος, ου à δὺς, et χεὶρ, *manus,* q. v. Hinc

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, moleſtè.*

Δυσχρηστέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *uſu rei cujuſpiam offendor; incommodè* et *impeditè verſor;* à δύσχρηστος, q. v.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *difficultas, incommodum;* ab ejuſd. perf. ind. paſſ. cui oppon. εὐχρήστημα ſicuti

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas;* oppon. εὐχρηστία à

Δύσχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus uſus difficilis eſt; inutilis, incommodus:* à δὺς, et χρηστὸς, *utilis;* quod à χρῶμαι, *utor,* à χράω, *commodo.*

* Δυσχωρία, ίας, ἡ, *difficultas lo*

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *graviter ol fœtidus.*

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœto* à δὺς, et ὄζω, *oleo;* p. ind. ὄδα.

Δυσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infauſ inauſpicatus;* à δὺς, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen:* Æol. ὄνυμα, Poët. ὄυνομα.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, *pudore affi* undè Metaph. *exoro, perſuade* δυσωποῦμαι, *erubeſco, flector:* et

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor:* à δὺς, ὢψ, ὠπὸς, *vultus,* quod ab ὄπτομαι, *video,* q. v.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, *difficultèr c ſtodio:* à δύσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cuſ ditu difficilis:* à δὺς, et ὦρος, *cuſ* q. v.

Δυσωρήσονται, 3. pl. ejuſd. f. m.

Δύτης, ου, ὁ, *urinator, qui aqu ſubit.* Th. δύνω, vel δύω, *ſubeo,* v.

Δυτὸς, ἡ, όν, *qui indui,* vel *ſub poteſt.*

Δύω, (Poët.) pro δύο, *duo:* ge dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυσὶ vide δύο.

ΔΥΩ, f. δύσω, p. δέδυκα, *ſub ingredior; occido; induo:* undè δύνω, et δῦμι, idem, q. v.

Δυωδέκα, δυοκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, DUODECIM; δέκα.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, *qui duodec curricula abſolvit.* Th. δρόμος, *cu ſus,* q. v.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui du decim menſium eſt;* δυωδεκάμηνον λον τελέσαι, id eſt, *annuum m giſtratum transigere:* à δυώδεκα *duodecim,* et μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſ* q. v.

Δυωδεκαταῖος, adject. *qui duode mo* v. gr. *die,* aut *anno aliquid fa* aut *patitur;* à δυώδεκα, et ἔτ *annus,* q. v.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, *duode mus:* à δύω, et δέκα, *decem.*

Δυῶν, gen. pl. vel Att. et Io pro δυοῖν, *duorum;* gen. dual. δύω, *duo,* q. v.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, *domu* acc. ſing. et δώματα, *domus,* ac pl. à δέμω, *ſtruo,* q. v.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do,* q. v.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim,* λεῖον. A δύω, et δέκα, q. v.

Digitized by Google

...δωδεκάγναμπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim flexus habet.* A δώδεκα, et κάμπτω, f. ψω, *flecto*, q. v.
Δωδεκάκις, *duodecies*, adv. à δύο, et δέκα, q. v.
Δωδεκάμηνος, ὁ ϗ ἡ, *duodecim menſium*, ſubaud. χρόνος, *tempus.*
Δωδεκαταῖος, *día, aîov, qui per duodecim dies alicubi manet*, vel *abeſt*: à
Δωδέκατος, η, ον, *duodecimus*: à δύο et δέκα, *decem*, q. v.
Δωδεκάφυλον, ε, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.
Δωδωνόθεν, adv. Dor. pro Δωδωνόθεν, q. in τῆς Δωδώνης.
Δωδωναῖος, αία, αῖον, *DODONÆUS*: à
Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*; ſylva ... et urbs. Vide Steph.
Δώην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, 1. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*: a. 2. ... act. ...
Δώῃ, *dederit*: 3. ſing. a. 2. opt. ... Ion. et Att. pro δοίη. Sin ... ſit δώησι, erit 3. ſing. ſub. ... verbi antiq. δόω, f. δώσω, ... præſ. act. δόω, δόῃς, δόῃ, ... Ion. δώησι, vel a. 2. ſub. act. ... δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*, q. v.
Δῶκε, pro ἔδωκε, *dedit*, pro ἔδωκε, ... Apoc. Poët. 3. ſing. a. 1. ind. ... pro ἔδωκαν, 3. pl. a. ... ind. act. verbi δίδωμι, *do*, q. v.
Δῶλος, ε, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ε, *ſervus*, q. v.
Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, tectum*; ... δώματα, et in dat. pl. δώμασι ... Angl. A DOME: à δόμημα, ... (quod ex δομέω,) factum per con... Th. δέμω, *extruo*; p. ... m. δέδομα.
Δωμάτιον, ε, τὸ, *domuncula, cubiculum*; *tectum*: dim. à δῶμα, q. v.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico*: ... q. v.
... Dor. et Poët. pro δώναξ, ... ὁ, *arundo*, quod vide.
... *dederimus*; per Syſtolen ... Poët. pro δῶμεν, 1. ... a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do*, q.
..., pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ..., q. v.
Δωρεά, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*: et
Δωρεὰν, adv. (ſub. κατὰ,) *gratis*, ..., *fruſtra*. Th. δῶρον, *donum*, q. v.
Δωρέομαι, -ῦμαι, et δωρέω, -ῶ, f. ..., *largior*: f. 1. m. ήσομαι, perf. paſſ. δεδώρημαι, σαι, ται, ... 1. ... m. ἐδωρησάμην.
Δώρημα, ατος, τὸ, *donum, munus*, ...: et
Δωρητὸς, ὴ, ὸν, *muneribus placa...*, ..., item *donatus*: à p. ind. paſſ. verbi δωρέομαι, *dono*, q. v.

Δωρίαζειν, *Doricè loqui*; præſ. inf. act. Poët. pro δωρίζειν, quod à
Δώριος, ία, ιον, Poët. pro Δωρικὸς, ὴ, ὸν, *Doricus, a, um.* Dicitur et Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.
ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, *Doris, regio Græciæ*: item nomen Nymphæ.
Δωρίσδειν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè*; præſ. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, *Doricè loquor*: hinc
Δωριστὶ, adv. *Doricè.*
Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, *donis inhio*, munera accipio; item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præſ. act. contr. δωροδοκῦντας· à δῶρον, *donum*, et δέχομαι, *capio*, q. v.
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus* per corruptionem *acceptum*: à præced. perf. ind. paſſ.
Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, *ſordes.*
Δωροδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, munerum acceptor; *donis inhians*: à δῶρον, et δέχομαι, *capio*, q. v.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo*: à δῶρον, et κόπτω, *ſeco*, q. v.
ΔΩ͂ΡΟΝ, ε, τὸ, *donum*; item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.
Δωροφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui dona devorat, donivorus*: à δῶρον, *donum*, et φάγω, *edo*, q. v.
Δωροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, (Poët.) *qui dona fert alicui danda*: à δῶρον, et φέρω, *fero*, q. v.
Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ῦμαι, q. v.
Δὼς, ἡ, *DOS, donum*: indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*, q. v.
Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.
Δώσῃ, *tradat*; 3. ſing. a. 1. ſub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ind. act. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod. q. v.
Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Sin abſque ι eſt 3. pl. ſub. ejuſd. temporis, verbi ſupradict. q. v.
Δωσεῦντι, Dor. pro
Δώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, *do*, q. v.
Δωσῶ, Dor. pro
Δώσω, *dabo*; f. 1. ind. act. ejuſd. verbi.
Δώτῃ, *datori*; dat. ſing. à δώτης, ε, ὁ, *dator*: ſed uſitatius δότης. Th. δίδωμι, *do*, q. v.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët. pro δοτὴρ,) *dator, donator*: ab eod. q. v.
Δωτῆρες, ejuſd. nom. pl.
Δωτινάζω, f. άσω, *dona colligo*, et *accipio*: à δωτίνη, *donum*, quod vide.
Δωτινάν, Dor. pro δωτίνην, acc. ſing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *donum, munus*, propriè quod conſumitur, ut *vinum, veſtis*: fortè à δωτὸς, gen. inuſit. τῦ δὼς. Th. δίδωμι, *do*, q. v.
Δωτίνῃσι, *donis*; ejuſd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator*: à δίδωμι, *do*, q. v.
Δῶωσ', pro δώωσι, *dediſſent*: per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab eod. vel 3. pl. ſub. præſ. act. verbi obſoleti
Δώω, f. δώσω, p. δέδωκα, id. quod δίδωμι, *do*, q. v.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum et ι, Æol. in multis pro ε.
Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari ſolet.
Ἕ, *SE*, pronominis tertiæ perſonæ acc. ſing. ὅς, HE, Anglicè; ἕ, *ſui*, οἷ, *ſibi*: hinc ἑὸς, vel ὅς, HIS, σφέτερος, THEIR, Anglicè, &c.
Ἔα, *Ah, vah*, adv. querentis vel admirantis: ab
Ἔα, *ſine*: 2. ſing. præſ. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔαε, verbi ἐάω, *ſino.*
Ἔα, Ion. et Poët. Ectaſi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. ſing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*, q. v.
Ἑά, et ἅ, *ſua bona, peculium*: ex ἑὸς, *ſuus*, vid. ἕ, *ſe.*
Ἐᾷ, *concedit*; 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἐάω, *ſino*, f. ἐάσω, a. 1. ſub. act. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. act. εἴακα· vide Moor Elementa L. Gr. pag. 126.
Ἐάᾳ, *ſinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τῦ α.
Ἔαγα, ας, ε, *fregi*: p. ind. m. Att. pro ἦγα per reſolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, *frango*, f. ἄξω, p. ἦχα, et ἔαχα, p. m. part. ἐαγὼς, a. 1. ἦξα, et ἔαξα· et
Ἐάγην, *fractus ſum*: Att. eod. modo pro ἤγην, ejuſd. a. 2. ind. paſſ. Hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.
Ἔαδα, ας, ε, *demulſi*: pro ἧδα, præt. ind. m. Att. reſolutione augmenti η in εα, pro quo ἕαδα, Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: præt. m. part. ἑαδὼς pro ἑδώς· ſic

in a. 2. act. ἴαδον pro ἧδον, Æol. ἔυαδον.

'Εαδότα, placentem; pro ἡδότα, ejuſd. p. m. part. acc. ſing. maſc.

"Εακα, permiſi; pro εἴακα, p. ind. act. verbi ἐάω, ſino; f. σω.

'Εάλωκα, captus ſum; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἧλων, a. 2. act. part. ἁλοὺς, inf. ἁλῶναι, (ab ἅλωμι, conjug. ſecund. quod ab obſoleto ἁλόω, f. ἁλώσω, formatur;) et paſſ. ἁλῶναι.

'Εάλων, captus fui; Att. ſimilitèr pro ἥλων, a. 2. act. ejuſd. verbi. Præt. autem et Aor. Sec. Act. paſſivè ſæpiſſimè ſumuntur.

'ΕΑ'Ν, ſi: conjunct. connexiva conſtruitur cum ſubj. et opt. ἐὰν μὴ, niſi, ἐὰν δὲ μὴ, ſin aliter, alioqui; particulâ potentialis pro ἂν ſæpe poſtponitur, ut εἶπον ἂν, dixiſſem; quandoque deeſt ἂν ſed rariùs præponitur, ut ὃς ἐὰν, quicunque: cum τὶ notat ſive; ἐάνπερ, ſi, dummodo, &c.

"Εανδανον, placebam; 1. ſing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἥνδανον, (εα pro augmento η,) verbi ἁνδάνω, placeo, q. v.

'Εανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher, tenuis, ſubtilis; ſubſt. pallium, peplum, pro ἱμάτιον· ab ἕω, induo.

"Εάνπερ, conj. ſi, dummodo.

"Εανται, 3. pl. præſ. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται et ἕαντο, pro ἧντο ab ἧμαι, ſedeo, q. v.

"Εαξα, fregi; 1. ſing. a. 1. ind. act. Att. reſolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. Vide ἐαγὰ.

"ΕΑΡ, ἔαρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος, (et Ion. βῆρ,) Ver, ſanguis; pinguedo.

'Εαρινὴ, ἡ, f. g. ab

'Εαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus: et per Epenth. εἰαρινὸς. Th. ἔαρ, ver.

'Εαροτροφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, vere-nutritus, vere natus, vernus; ex ἔαρ, ver, et τρέφω, alo; p. ind. m. τέτροφα.

"Εᾷς, ſinis; 2. ſing. præſ. ind. act. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ', pro ἔασε, permiſit; 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſd. verbi.

'Εὰς, ſuas, pro ἃς.

"Εασα, Att. pro ἧσα, a. 1. ind. act. verbi ἁνδάνω, placeo; vide ἅδα.

'Εάσαμεν, ſivimus; 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. ſed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, ſino; f. ἐάσω, p. act. εἴακα, a. 1. ind. act. εἴασα.

'Εάσετε, ſinetis; 2. pl. f. 1. ind. act. ἐάσῃς ſinas; 2. ſing. a. 1 ſub. ab eod. q. v.

"Εασι, Ion. et ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, ſunt: (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι,) ab εἰμὶ, ſum.

"Εασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro εἴα, contr. εἴα, verbi ἐάω, ſino, q. v.

'Εάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐάω, ſino: f. ἐάσω, p. εἴακα.

"Εασσα, exiſtens; Dor. pro οὖσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum, q. v.

"Εαται et ἕατο Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, ſedeo: quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem. Ab inuſ. ἕω, q. v.

"Εατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, ſum, q. v.

"Εατέον, ſinendum; verbale ab ἐάω, ſino, q. v.

'Εαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius; pronomen reciprocum, ſingulari pluralique numero caſus habens tantum obliquos. Ex ἕο pro οὗ, ſui, et αὐτὸς, ipſe, q. v.

'Εάφθην, accenſus ſum; Att. pro ἥφθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dialyſi pro ἕφθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἕπομαι, ſequor.

'ΕΑ'Ω, ſino, permitto; imperf. ind. act. εἴαον, -ων, -αες, -ας, -ε, -α, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. εἴασα, a. 1. imperat. act. ἔασον, άτω, a. 1. part. act. ἐάσας, αντος, perf. act. εἴακα, quod recipit ι poſt ε pro augmento.

'Εάων, bonarum; gen. pl. fœm. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, a, um, q. v.

"Εϐα, Dor. pro ἔϐη, venit; 3. ſing. ab ἔϐην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βῆμι, eo, f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, ſine; (interpoſito β,) ab ἐάω, ſino.

'Εϐάδισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, ire facio, vado, f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βάω, idem, q. v.

"Εϐαινε, ibat; 3. ſing. imperf. ind. act. à βαίνω, eo; f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔϐην.

"Εϐαλον, ες, ε, jeci; a. 2. ind. act. verbi βάλλω, jacio; f. βαλῶ, p βέϐληκα, a. 1. ind. paſſ. ἐϐλήθην, p. m. βέϐολα.

"Εϐαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔϐησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic ἔϐα, pro ἔϐη, 3. ſing. ab ἔϐην, aor. ſec. ind. verbi βαίνω, vel βῆμι, eo; f. 1. m. βήσομαι.

'Εϐάπτετο, tingebatur; 3. ſing. imperf. ind. paſſ. à βάπτω, intingo, mergo; f. ψω, præt. βέϐαφα, q. v.

'Εϐαρυώπησαν, caligârunt; ... a. 2. ind. paſſ. cum duplici ... mento, verbi βαρυώττομαι ... βαρὺς, gravis, et ὄπτομαι, ... Alii volunt eſſe 3. pl. a. 1. ... act. verbi βαρυωπέω, ῶ, f. ... viſu ſum gravato; ab iiſd. q. ...

"Εϐασον, pro ἔασον, ſine; a. 1. ... perat. act. 2. ſing. interpoſi... Laconicè, ab ἐάω, ſino. Lac... et Syracuſii dixerunt ἐϐάω.

'Εϐάσταξα, ας, ε, portavi; 1. ... a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σ...

'Εϐάφην, tinctus ſum; 1. ſin... 2. ind. paſſ. ἔϐαφον, tinxi; 1. ... a. 2. ind. act. (pro ἔϐαπον, eu... niæ gratiâ,) verbi βάπτω, ... mergo: f. ψω, p. βέϐαφα, q. v.

'Εϐδελυγμένος, η, ον, perf. ... paſſ. et

'Εϐδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. ... m. verbi βδελύσσομαι, abo... Th. βδέω, pedo, q. v.

'Εϐδομαῖος, αία, αῖον, qui ſ... die aliquid facit, ſeptimanus; ...

'Εϐδομὰς, άδος, ἡ, HEBDO... DA, ſeptimana, numerus ſept... ſeptima dies, ſeu ſeptima ... dies: ab ἑπτὰ, ſeptem.

'Εϐδομάτη, ης, (ſubint. ἡμ... ſeptima dies: f. g. ab

'Εϐδόματος, άτη, ατον, ſept... et

'Εϐδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſe... ginta; ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, ſ...

'Εϐδομηκοντάξ, ſeptuaginta ... leg. tanquam vox compoſita ... ἕξ, ſex, et ἑϐδομήκοντα.

'Εϐδομηκοντάκις, adv. ſeptua... et

'Εϐδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, ſeptuag... Th. ἑπτὰ, ſeptem.

"Εϐδομος, η, ον, ſeptimus, a, ... τῇ ἑϐδόμῃ, (ſubint. ἡμέρᾳ,) di... ſimo, ab eod. Th.

'Εϐεϐαίωσε, 3. ſing. a. 1. ind. ... à βεϐαιόω, ῶ, confirmo, f. ώσ... βεϐεϐαίωκα. Th. βέϐαιος, ſ... q. v.

'Εϐεϐλήμην, εσο, ετο, ictus eram ... ſing. pluſq. p. ind. paſſ. à βά... jacio; f. λῶ, p. paſſ. βέϐλημ...

"ΕΒΕΛΟΣ, ſive ἔϐενος, ου, ὁ, E... NUS, lignum graviſſimum.

'Εϐὴρ, ὁ, vel leni ſpiritu, ... nom. viri. ἄκλιτον, tranſeun...

"Εϐην, ης, η, veni; 1. ſing. ... ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, ... nio; f. 1. m. βήσομαι, p. a... ϐηκα, a. 2. part. act. βάς.

"Εϐησα, ας, ε, a. 1. ind. ... (tanqu. à βάω,) verbi βαί... venio; ἔϐησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd.

'Εϐήσετο, 3. ſing. imperf. med. verbi βήσομαι, quod (... more,) ex fut. in præſens ...

Digitized by Google

...n eſt. Th. βάω, ire, vel venire
...
...ἔβαινε, et ἐβάσατο, per vim
...; 3. ſing. a. 1. ind. m. à
... f. ίσω, vel ώσω. Th. βία, vis.
..., 3. ſing. imperf. ind. act.
..., ῶ, vivo; f. ώσω, p. βεβίω-
..., 2. 2. ind. act. ἐβίων, qu. à βίω-
... Th. βίος, vita.
...ΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, ſeu ἐβίσκος,
... quæ et ἀλθαία vocatur,
...ISCUS, ALTHÆA, mal-
...ſtris.
...ων, vixi; a. 2. ind. act. à
..., vel βίωμι, vide ἐβίω.
..., nocui; 1. ſing. a. 2.
... act. ἐβλάβην, 1. ſing. a. 2.
... paſſ. à βλάπτω, noceo; f. ψω,
..., q. v.
...άκευμαι, diſſolutus ſum; Att.
... βεβλάκευμαι, p. paſſ. verbi
..., ſocordia me dedo. Th.
..., ὁ, piſcis quidam omni-
...
...λαμμαι; læſus ſum; Att. pro
..., perf. paſſ. verbi βλάπ-
...; f. ψω, p. φα, q. v.
...στηκότες, Att. pro βεβλαστη-
..., perf. part. act. pl. num.
... βλαστάνω, germino; f. ήσω,
...
...ησα, ας, ε, a. 1. ind. act.

..., germinavi; a. 2. ind.
... ejuſd. verbi, q. à βλαστέω ut
... ab ἁμαρτέω, ſeu ἁμαρτά-
..., q. v.
...ασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind.
... à βλασφημέω, impiè loquor;
... et φήμη, fama, q. v.
..., ας, ε, et in 3. pl. ἔ-
..., a. 1. ind. act. verbi
..., ; f. ψω, q. v.
...ον, ες, ε, imperf. vel a. 2.
... act. verbi βλέπω, video; f.
..., q. v.
..., per Sync. pro ἐβεβλήκεσαν,
... pluſq. perf. ind. paſſ. verbi
..., quaſi à βλέω. Niſi
... velit imperf. vel a. 2.
... à βλῆμι.
..., clamabat; 3. ſing. imperf.
... act. verbi βοάω, clamo; f.
... p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἐ-
..., ας, ε.
...ήθησα, ας, ατε, a. 1. ind.
... verbi βοηθέω, ſuccurro, auxilior;
..., q. v.
..., ες, ε, imperf. ind. act.
... βόσκω, paſco, q. v.
..., et ἐβούλευντο, Ion. pro
..., 3. pl. imperf. ind. m.
... βούλομαι, volo, q. v.
..., Att. pro βεβούλευκα,
... act. verbi βουλεύω, conſulto;
... Th. βουλή, conſilium, q. v.
..., ας, ε, a. 1. ind. act.

ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἐβουλήθην, volui; a. 1. ind. paſſ. à βέλομαι, volo; f. 1. m. βουλήσομαι, q. à βουλέομαι. Th. βέλομαι, volo, q. v.

Ἐβούλου, 2. ſing. ἐβούλετο, 3. ſing. imperf. ind. m. ejuſd.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Hebræorum more loquor, ſeu vivo; et

Ἑβραϊκὸς, ή, όν, HEBRAICUS; et

Ἑβραῖος, αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um; ab Ἕβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. Alii alitèr ἐτυμολογίζεσι, ut videre eſt apud Voſſ. in Etymol. ad verbum ſuprà.

Ἑβραΐς, ίδος, ή, Hebræa; Ἑβραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa: et

Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè; ab eod.

Ἐβράσθην, ebullitus ſum; a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio, q. v.

Ἔβραχ', pro ἔβραχε, et

Ἔβραχον, ες, ε, madeſeci; a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio: undè a. 2. ind. paſſ. ἐβράχην, part. βραχεὶς. Alii volunt eſſe imperf. ind. act. à βράχω, crepitum do, ſono, q. v.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo, q. v.

Ἐβρόντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à βροντάω, tono; f. ήσω. Th. βροντὴ, tonitru, q. v.

Ἕβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρω, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit: 3. ſing. a. 1. ind. m. et

Ἔβωσεν, pro ἐβόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo: vide Heſych.

Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſunt; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Sic ἐβώσθητε, per Craſin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi βοάω, clamo, q. v.

Ἐγανώθην, gaviſus ſum; 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. à γανόω, ῶ, voluptate afficio; f. ώσω. Th. γάνος, lætitia, q. v.

Ἔγγαγγις πέτρη, eadem gemma quæ γαγγίτις ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vaticinator è ventre: ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις, om. qu. vid.

Ἐγγαστρίμυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui è ventre vocem reddit, ventriloquus; quia habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθέμενον item magus, ariolus; apud LXXII. Ab ἐν, γαστὴρ, et μῦθος, om. qu. vid.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγεγάατον, et metri cauſâ per Sync. ἐγγέγατον ſic ἐγγεγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, naſcor, q. v.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus ſum; pro ἠγγύηκα, perf. ind. act. (augmento ſyllabico intrinſecus aſſumpto,) verbi ἐγγυάω, ſpondeo; f. ήσω. Th. ἐγγυὴ, ſponſio, q. v.

Ἐγγεγυμνασμένος, p. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, nudus, q. v.

Ἐγγείβατον, ε, τὸ, hydraulicum inſtrumentum, humano more perambulans: quaſi ab ἔγγειον βαίνειν. Vitruv. engibata dicit.

Ἔγγειος, et ἔγγαιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in terrâ ſeu in ipſo ſolo eſt; δανείσματα ἔγγεια, res uſuræ in fundis.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo; ἐγγελᾶν τινι, alicui illudere: ex ἐν, et γελάω, rideo, q. v.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, ingenitus, conſanguineus: ex ἐν, et γίνομαι, naſcor, q. v.

Ἐγγένηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἐγγενόμενος, ε, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, inſum, innaſcor. Th γίνομαι, naſcor; f. 1. m. vel f. 2. paſſ. γενήσομαι, a. 2. ind. m. ἐγενόμην, a. 2. ſub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, accedo, immineo, inſto, cum dat. item accuſ. ſequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς: imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. act. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ, p. ἤγγικα, a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, propè, q. v.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere; ut et pro συμβαίνειν, accidere, contingere: ab

Ἐγγίνομαι, ſeu -γίγνομαι, inſum vel innaſcor; interſum, interjicior; (de tempore,) contingo, evenio; ἐγγίνεται, Imperſ. licet, fieri poteſt. Th. γίνομαι, naſcor, q. v.

Ἔγγιον, adv. propiùs; comparat. ab ἐγγὺς, propè, q. v.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè; ſuperlat. ab ἐγγὺς, propè; comp. ἔγγιον, et ἐγγυτέρω ſuperl. ἐγγυτάτω, et ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura; in quâ os fractum ad ſubjectam membranam ἐγγίζει, id eſt, appropinquat.

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, qu. indulco: γλύσσων eſt dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς, dulcis, q. v.

Digitized by Google

'Εγγλύφω, f. ψω, inſculpo; ex ἐν, et γλύφω, vel γλάφω, ſculpo, q. v.

'Εγγόνατον, ου, τὸ, ſpecies horologii, apud Vitruv. lib. ix. q. in genu plicatum, aut angulatum; ſic ἐγγώνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, neptis: et

'Εγγονος, ου, ὁ, nepos: et ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus: q. ab ἐν, et γόνος, proles, à γίνομαι, naſcor, q. v.

'Εγγραπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inſcriptus; à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἐγγράφω, inſcribo, q. v.

'Εγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio: et

'Εγγραφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ſcriptus: cui oppon. ἄγραφος ab

'Εγγράφω, inſcribo, inſculpo: f. ψω, p. ἐγγέγραφα, a. 1. ind. act. ἐνέγραψα, præt. paſſ. ἐγγέγραμμαι, part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, ſcribo, q. v. Inde Angl. TO ENGRAVE.

'Εγγυαλίζω, f. ίσω, et ξω in manus trado, trado, infero, præbeo: ab ἐγγυὴ, ſponſio; vel à γύαλον, manûs cavitas.

'Εγγυαλίξαι, tradere, ejuſd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion.

'Εγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

'Εγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo, promitto, deſpondeo; ab ἔγγυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, præs, quod ab

'ΕΓΓΥΗ', ῆς, ἡ, ſponſio, fidejuſſio: q. ἐν γυίοις, in manibus deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, ſpopondi, pro ἠγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

'Εγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium; et

'Εγγυητὴς, οῦ, ὁ, ſponſor, fidejuſſor. Th. ἐγγυὴ, q. v.

'Εγγυητὸς, ὴ, ὸν, promiſſus: ἐγγυητὴ, ſponſa, deſponſata: ab eod. q. v.

'Εγγύθεν, cominùs, propè: et

'Εγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, propè, cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, exerceor; hinc præſ. part. paſſ. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo: f. άσω. Th. γυμνὸς, nudus, q. v.

"Εγγυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, præs; idem quod

"Εγγυος, ου, ὁ, ſponſor: ex ἐν, et γυῖον, manus. Th. ἐγγύη, ſponſio, q. v.

'ΕΓΓΥ'Σ, adv. propè: cum gen. ſæpè abſolutè, et pro ἔγγυθεν.

'Εγγύτατος, et ἔγγιστος, (præc. ſuperl.) proximus: et

'Εγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. proximè; ſuperl. et

'Εγγύτερος, et ἐγγίων, propior, propinquior, ſimilior: et

'Εγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. propiùs; comparat. ab ἐγγὺς, propè, q. v.

'Εγεγραφήκειν, ſcripſeram; pluſq. perf. ind. act. verbi γραφέω, f. ήσω, Att. pro γράφω, ſcribo; f. ψω.

'Εγείναο, genuiſti; Ion. pro ἐγείνω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, naſcor; a. 2. ind. m. ἐγενόμην, ου, ετο, p. m. γέγονα, a. 1. ind. m. ἐγεινάμην et ἐγενάμην.

'Εγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, ſurge; a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, ſuſcito: ἐγείρειν ἀγλαΐαν κατὰ τοὺς νικαφόρους, id eſt, victores aliquo ſplendido carminis ornamento decorare.

"Εγειρε, ſuſcitavit; 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ἐγείρῃ, ſuſcitet; 3. ſing. præſ. vel a. 1. ſub. act. ab eod.

'Εγείρειν τινὶ λιγὺν ὕμνον ὕμνον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum vim, id eſt, præclarum carmen in alicujus laudem ſcribere, ſeu canere.

'Εγειρομένου, excitati; gen. ſing. Dor. pro -ου, præſ. part. paſſ. verbi

'ΕΓΕΙ'ΡΩ, excito, ſuſcito, expergefacio; accendo; exſtruo; vitam reddo in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἐγήγερκα. a. 1. ind. act. ἤγειρα. præſ. paſſ. ἐγείρομαι, reſurgo, excitor; perf. paſſ. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. 2. ſing. ἐγέρθητι. a. 1. inf. paſſ. ἐγερθῆναι. a. 1. part. paſſ. ἐγερθεὶς. f. 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, ſurgam; a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et cum Epentheſi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, vigilans; undè ἐγρήγορος, vigil; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, vigilo, q. v.

'Εγίλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γελάω, rideo, q. v.

'Εγέλασσε, riſit; 3. ſing. a. 1. ind. act. Poët. gem. σσ. à γελάω, rideo; f. 1. act. άσω, f. 1. paſſ. γελασθήσομαι, q. v.

"Εγεμον, imperf. ind. act. verbi γέμω, onuſtus ſum, q. v.

'Εγεννήθη, a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, gigno; f. ήσω. Th. γίνομαι, naſcor, q. v.

'Εγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γεννάω, gigno, quod vide.

'Εγενόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι [...] ſum, fio, q. v.

"Εγεντο, factus eſt; Dor. [...] Sync. pro ἐγένετο, 3. ſing. a. [...] ind. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, ſum experrectus; a. [...] ind. paſſ. hinc Ion. ἔγερθεν, D[...] ſeu Bœot. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. [...] 1. paſſ. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. p[...] part. ἐγερθῆναι, a. 1. paſſ. inf. [...] γέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. p[...] ab ἐγείρω, ſuſcito, q. v.

'Εγέρσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, excitab[...] ab ἐγείρω, excito, q. v.

"Εγερσις, εως, ἡ, reſurrectio, [...] tatio, exſtructio: à 2. perſ. [...] perf. ind. paſſ. ἔγερσαι, ab ἐγ[...] reſurgo, q. v.

'Εγηγέρατο, Ion. et Att. pro [...] γερμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. [...] paſſ. ab ἐγείρω, excito, quod vi[...]

'Εγήγερμαι, σαι, ται, excit[...] ſum; Att. pro ἤγερμαι, σαι, [...] perf. ind. paſſ. et part. ἐγηγερ[...] νος, ejuſd. verbi, q. v.

'Εγήθην, lætatus ſum; 1. ſing [...] 1. ind. paſſ. à γηθέω, vel γ[...] gaudeo; f. ήσω, q. v.

"Εγημα, ας, ε, uxorem duxi; [...] 1. ind. act. verbi obſol. γάμω, [...] γαίμω, uxorem duco. Alii ta[...] per Sync. ex ἐγάμησα, fact[...] aiunt, (verbi γαμέω,) α in η c[...] verſo, unde part. γήμας, inf. [...] μαι, q. v.

'Εγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα, [...] ἔβη, à γήρημι, inuſ. Poteſt ta[...] et à γηράω, ſeneſco, deduci, q[...] vide. Th. γῆρας, ſenectus, q. v.

'Εγκάειν, præſ. inf. act. Ion. [...] Att. pro ἐγκαίειν, incendere. T[...] καίω, uro; fut καύσω, q. v.

'Εγκάθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inſidia[...] qu. clam ſubmiſſus; ab ἐγκαθ[...] immitto: quod ab ἐν, κατὰ, et ἵη[...] mitto, om. qu. vid.

'Εγκαθίημαι, inſideo; in inſidiis [...]

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, in ſolio ſt[...] pro ἐγκαθίζεσθαι. Vide καθ[...] colloco.

'Εγκαθίστημι, fut. στήσω, collo[...] conſtituo in; interpono; aliqua[...] interſum: part. p. act. ἐγκαθε[...] interpoſitus: ab ἐν, κατὰ, et ἵστ[...] ſto, q. v.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, ENCÆNI[A] feſtus dies novi operis memo[...] dicatus: ab ἐν et καινὸς, no[...] q. v.

'Εγκαινίζω, renovo; confirmo; [...] dico: f. ίσω, p. ἐγκεκαίνικα, a. [...] ind. act. ἐνεκαίνισα, perf. paſſ. [...] κεκαίνισμαι ab ἐγκαίνια, q[...] vide.

'Εγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, renovatio; [...] dicatio: à præced. perf. ind. p[...] 1. ſing.

Ἔγκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus; et

Ἐγκαίρως, adv. opportunè: à καιρὸς, occaſio, q. v.

Ἐγκακέω, f. ήσω, faſtidio, malè aliquid affectus ſum.

Ἐγκαλέω, in jus voco; accuſo, ſc. cauſâ capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν, f. έσω, vel ήσω, a. 1. ind. act. ἐνεκάλεσα, -ησα, inf. act. ἐγκαλέσαι, -ῆσαι, perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, -ησαι, ηται, ηται, part. præſ. ἐγκαλούμενος, reus: ex ἐν, et καλέω, voco, q. v.

Ἐγκαλλωπὶς, ίος, ὁ ϗ ἡ, qui ... cura in ligno; τὰ σπάλη. ἐν ..., cinctus mamellis.

Ἐγκάλυμμα, ατος, τὸ, velamentum; à p. ind. paſſ. ſeq.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, velo, obtego. ... καλύπτω, tego; f. 2. act. κα-...

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à ... med. p. ind. paſſ.

Ἐγκαναχέομαι, f. 1. med. ήσομαι, ..., ... emitto: à καναχέω, ..., reſono, q. v.

Ἐγκαναχέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu infundo: ἐγκάναξον, (qu. à ...χο, -έχω,) a. 1. imperat. act. ...ναχέσασθαι, a. 1. inf. m. Them. ...χέω, fundo, q. v.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum ſc. qui apud Homerum Il. ... v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἔγκαρος, minùs, benè.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum in ſe habens; fœcundus; item gravida, a, um. Th. καρπὸς, fructus, q. v.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas; ab

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem, q. v.

Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, ..., injucundus: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, caput, et χολὴ, bilis. ... q. vid.

Ἐγκὰς, adv. profundè, altè.

Ἔγκασι, dat. pl. pro ἐγκάτεσι ab

ἘΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, inteſtina, viſcera, Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατα, ex ἔγκατος, q. v.

Ἐγκαταθῆς, repoſueris; 2. perſ. ſing. a. 2. ſub. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono, q. v.

Ἐγκατακεῖσθαι, inſidere, incumbere, præſ. inf. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, jaceo, q. v.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, ...: ex

Ἐγκαταλείπω, derelinquo, deſero ..., f. ψω. p. ἐγκαταλέλοιπα, a. 2. ind. act. ἐγκατέλιπον, ες, ε, ſuperſtitem reliqui: a. 2. ſub. act. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω, q. v.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, inſero, immiſceo; ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω, vel μίγνυμι, miſceo: f. μίξω, p. χα.

Ἐγκαταπαίζω, illudo; f. σω; vel ξω, p. κα, vel χα· ex ἐν, κατὰ, et παίζω, q. v.

* Ἐγκαταπήγνυμι, f. ξω, infigo.

* Ἐγκατασκιμάζω, f. άσω, intus conſicio.

* Ἐγκατασπείρω, f. σπερῶ, ſpargo in; diſſemino.

Ἐγκατέβα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, intravit; 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo, vel potius βάω, ire facio, q. v.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάτθετο, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ab ἐγκατατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono, q. v.

Ἐγκατίζεσθαι, præſ. inf. med. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, ſedere in aliquo loco. Th. ἵζω, ſedeo, q. v.

Ἐγκατοικέω, ῶ, inhabito, incola ſum, 2 Pet. ii. 8. f. ήσω, p. ἐγκατῴκηκα· ex ἐν, et κάτοικος, incola; ex κατὰ, et οἶκος, domus, q. v.

Ἔγκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, interior: ab ἐν, et κεῖμαι, jaceo, q. v.

Ἐγκαυχάω, -ῶ, -άομαι, -ῶμαι, f. 1. m. χήσομαι, glorior.

Ἔγκαφος, buccella, bolus: ab ἐγκάπτω, f. ψω, devoro. Th. κάπτω, comedo, q. v.

Ἔγκειται, 3. ſing. præſ. ab

Ἔγκειμαι, q. d. jaceo in, inſum, inhæreo, invado, incumbo, inſto: ἐγκείμενος, part. inſitus. Th. κεῖμαι, jaceo, q. v.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται· ab ἐγκαινίζω, dedico, q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, velatus; perf. part. paſſ. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, tego, q. v.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt κέλαδος, i. e. ſtrepitus: τὰ ἐγκέλαδα, animalcula de genere inſectorum: et

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, hortor, incito: κελεύω, f. εύσω, idem. Th. κέλω, jubeo, q. v.

Ἐγκεντρίζω, ſtimulo; inſero: f. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα, a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα, a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι, a. 1. ind. paſſ. ἐνεκεντρίσθην, inſitus fui; f. 1. paſſ. ἐγκεντρισθήσομαι ex ἐν, et κεντρίζω, pungo; hoc à κέντρον, quod à κεντέω, ſtimulo.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; calcar; ſtylus: à κέντρον, quod à κεντέω, ſtimulo.

Ἐγκεράν, immiſcere, perturbare: præſ. inf. act. ab ἐν, et κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo, q. v.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum: ex ἐν, et κεφαλὴ, caput, q. v.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, caco in; ex ἐν, et χέζω, f. έσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui eſt in uſu, quo quis utitur: præſ. part. paſſ. verbi χράομαι, utor, f. χρήσομαι. Th. χράω, commodo, q. v.

Ἐγκεχυράσμενος, perf. part. paſſ. verbi ἐνεχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror; ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἰσχυρὸς, munitus, tutus, q. v.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, coitum maris appeto, concipio: ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. act. q. ab ἐν, et κίσσα, pica, q. v.

Ἐγκισσόω, f. ώσω, hederæ modo convolvor atque plicor: Th. κισσὸς, hedera, q. v.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ἐγκισσάω, q. v.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, includo: p. paſſ. ἐγκέκλεισμαι, p. inf. paſſ. ἐγκεκλεῖσθαι, part. ἐγκεκλεισμένος, incluſus. Th. κλείω, claudo, q. v.

Ἐγκληθεὶς, έντος, accuſatus: a. 1. part. paſſ. et

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id de quo quis accuſatur: ab ἐγκαλέω, accuſo. Th. καλέω, q. v.

Ἐγκληματικὸς, ὴ, ὸν, litigioſus: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, INCLINO; fugio, de acie. Th. κλίνω, reclino, q. v.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; apud Gram. modus: et

Ἐγκλιτικὸς, ὴ, ὸν, qui inclinari poteſt; Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur; Prov. vi. 21. Ab ἐν, et κλοιὸς, collare. Th. κλείω, claudo, q. v.

Ἐγκοίλια, ων, τὰ, inteſtina. Vide ἔντερον, inteſtinum.

Ἐγκοῖλος, ου, ὁ ϗ ἡ, concavus, cavus.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura: ab

Ἐγκολάπτω, inſculpo; f. ψω, p.

Digitized by Google

ἐγκεκόλαφα. Th. κολάπτω, tundo, q. v.

'Εγκομβόομαι, ῦμαι, intus me veſtio, induor; ornor; f. ώσομαι, a. 1. ind. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε, a. 1. part. paſſ. ἐγκομβωθεὶς. Ex ἐν, et κομβόω, orno. Th. κόμβος, nudus, (ad ornatum in veſtitu:) hinc κόμβωμα, veſtitus elegans.

'Εγκονέουσα, feſtinans in; præſ. part. act. f. g. ab

'Εγκονέω, accelero: f. ήσω. Ex ἐν et κονέω, feſtino.

'Εγκονητὶ, adv. Poët. laborioſè, cum labore: ab ἐν et κόνις, pulvis.

'Εγκοπὴ, ῆς, ἡ, obſtaculum, offendiculum, inciſio: ex ἐν et κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

"Εγκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo eſt labor, laborioſus: ex ἐν et κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus et moleſtiis premor. p. m. κέκοπα.

'Εγκόπτω, incido, interpello, impedio: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπτόμην. p. m. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

'Εγκοσμέω, ordine colloco. Th. κόσμος.

'Εγκοτέω, -ῶ, idem ac ſimplex κοτέω, iraſcor. Th. κότος, ira.

'Εγκότημα, ατος, τὸ, et

'Εγκότησις, εως, ἡ, idem ac Th. κότος, ira vetus: à p. paſſ. verbi ἐγκοτέω.

"Εγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, iratus, in quo eſt κότος, ira vetus: et ſubſtantivè pro ira.

'Εγκράζω, f. άξω, p. αχα, inclamo: à κράζω, clamo.

'Εγκρανίχολος, piſcis ex ovis: ſed rejici ſolet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

'Εγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio: ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, ſuperior: quod ab ἐν et κράτος, robur.

'Εγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

'Εγκρατεύομαι, contineo me, ſum continens: f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab

'Εγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continens ſum ſuperior: nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv ἐγκρατῶς, firmitèr. Th. κράτος, robur.

'Εγκρίνω, admitto, adopto, adjungo: f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

'ΕΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimilâ et oleo.

'Εγκροτέουσαι Dor. pro ἐγκροτοῦσαι, -εῦσαι, pulſantes, nom. pl. part. præſ. f. g. à κροτέω, pulſo. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

'Εγκρούω, f. ύσω, p. ἐγκέκρουκα, ad numeros incedo, impello, ſalto.

'Εγκρύπτω, condo, intego: f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

'Εγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; panis ſubcinericius.

"Εγκτησις, -εως, ἡ, acquiſitio.

"Εγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, acquiſitus, comparatus, poſſeſſus. Th. κτάομαι, acquiro.

'Εγκτίζειν, in aliquo loco condere. Th. κτίζω, condo.

* 'Εγκυθήκη, ης, ἡ, incitega, fulcrum, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγκιθήκη, ut ex ea detorta vox Latina indicat.

'Εγκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circularis, rotundus: τὰ ἐγκύκλια, vulgaria, obvia, vulgò fieri ſolita: ab ἐν et κύκλος, orbis, circus.

'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ENCYCLOPÆDIA, orbiculata diſciplinarum ſeries: ex ἐγκύκλιος et παιδεία, diſciplina.

'Εγκύκλος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

'Εγκυκλόω, f. ώσω, circumago. Th. κύκλος.

'Εγκυλίω, et -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, involvo, implico.

'Εγκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravida, prægnans; plenus, refertus: ab ἐν et κύω, f. σω, uterum fero, ſum gravida.

"Εγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans: ab eod.

'Εγκυόμενος, præſ. part. ab ἐγκυίομαι, in utero geſtor: ex ἐν et κύω, idem quod κύω, in utero fero.

'Εγκύρσας, αντος, illapſus: a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab

'Εγκύρω, incido, obvio: f. σω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

'Εγκωμιάζω, εις, ει, laudo: f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα. part. præſ. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, laus.

'Εγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum eſt: ab eodem: et

'Εγκωμιαστὴς, ου, ὁ, laudator: et

'Εγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, laudatorius, a, um: ab eod. verbo, quod ab

'ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, præconium, laus.

'Εγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, dulcoro, as. Th. γλυκὺς, dulcis.

"Εγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præſ. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω.

"Εγνον, 3. ſing. ab ἔγνων, novi, [...] pui, ſenſi, a. 2. ind. act. tanq[...] γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώ[...]μαι, cognoſco.

"Εγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. [...]νωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, [...] 1. ejuſd. verbi.

"Εγνων, a. 2. ind. act. et in 3. [...] ἔγνωσαν et ἔγνον, Poët. Vide ἔ[...]

'Εγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ[...]

'Εγνώρισε, 3. ſing. a. 1. ind. [...] à γνωρίζω, notum facio: f. 1. γ[...]ρίσω, p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, [...]tus, pro γνώσιμος. Th. γνώ[...] cognoſco: f. γνώσομαι.

"Εγνωσαν, vide ἔγνων.

"Εγνωσμαι, σαι, σται, perf. paſſ. [...]νώσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ve[...] γινώσκω, cognoſco: quod adeas.

"Εγράφησαν, ſcripti ſunt: 3. [...] a. 2. paſſ. ἐγράφην, verbi γρά[...] ſcribo: f. ψω. p. φα. a. 2. ἐγρ[...]

"Εγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. [...]juſd. verbi.

"Εγρεο, ſurge. Att. per Sync. [...] volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, pe[...] imperat. paſſ. Ion. pro ἐγ[...] verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγ[...]μαι, unde imperf. ἔγρετο, pro [...]γείρετο. Th. ἐγείρω, excito.

'Εγρήγορα, ας, ε, vigilavi, et [...]pè in præſ. vigilo, ut part. ἐγ[...]γορὼς, vigilans: præt. m. ve[...] γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ἐγείρω, excito, quod vide.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, vigilo: f. ήσω[...] verb. ἐγείρω, p. m. ἤγορα, [...] ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγ[...]γορα, unde ἐγρηγορέω, et per [...] phær. γρηγορέω, f. ήσω, a. 1. [...]γόρησα, per. ἐγρηγόρηκα.

'Εγρηγορθαι, ſuſcitatum eſſe, P[...] pro ἐγρηγορέναι, Pleonaſm. [...] et Sync. literarum ε et ν, eſt p[...] inf. m. verbi γρηγορέω, vig[...] Vide ἐγρήγορα.

Εγρηγόρθασιν, vigilaverunt, D[...] pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. ind [...] Vide ἐγρήγορα.

'Εγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. [...]gilantèr; ab ἐγρηγορέω, vigilo.

'Εγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγ[...] vigilo.

"Εγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, excitor: ſic ἐγρόμ[...] pro ἐγειρόμενος.

'Εγύμναζεν, ες, ε, imperf. ind. [...] verbi γυμνάζω, exerceo: f. σ[...]κα. Th. γυμνὸς, nudus.

'Εγύμνασμαι, Att. pro γεγύμ[...]μαι, p. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

'Εγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. p[...] verbi γυμνόω, Th. γυμνὸς, nu[...]

"Εγχι, pro ἔγχεα, nom. pl. ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

'Εγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχεία, ha[...] ſeu peritia haſtâ certandi: gen.

Digitized by Google

ἐγχείδιον. Th. ἔγχος, haſta.
ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus,
haſtâ fremit ac ſtrepitum edit: ab
ἔγχος, haſta, et βρέμω, fremo.
et Παλλὰς dicta à πάλλ-
ω
ἐγχεσίπαλος, ὁ, ἡ, Jovis epi-
qui fulmine tanquam gladio
: ab ἔγχος, haſta, et μάχο-
μαι.
ἐγχειρέω, aggredior, tracto: f.
ήσω. ἐγχειρῶντες, præſ. part.
ab ἐν et χεὶρ, manus.
ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id quod ali-
aggreditur, conatus: ab ἐγχει-
ρέω quod vide.
ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio: ab
verbo.
ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ENCHIRI-
DIUM, libellulus, gladiolus, pugio,
: ab ἐν, et χεὶρ, manus.
ἐγχειρίζω, in manus trado, por-
f. ίσω, p. ικα. Undè et
ἐγχειρίζομαι, in manus ſumo, com-
. Th. χεὶρ, manus.
ἐγχειρίθετος, ὁ ϗ ἡ, in alicujus
: ex ἐν, χεὶρ, et τίθημι:
Th.
ἜΓΧΕΛΥΣ, εως, ἡ, ANGUIL-
ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, in limo
.
ἐγχελὺς, υος, ἡ, idem.
ἐγχέον, Poët. et Ion. pro ἐνέ-
imperf. ab ἐν et χέω,
.
ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐγχε-
bellicoſus, qui fato quodam
addictus: ab ἔγχος, et
, fatum, verſo ε in ω.
ἐγχεσπάλος, ου, ὁ, qui haſtam vi-
: ab ἔγχος, haſta, et
.
ἐγχεῦντα, infundentem, craſi Dor.
acc. ſing. præſ. part.
ab
f. εύσω, infundo.
ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta, ENSIS,
ſing. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσι.
ἐγχράω, infligere: quod à
leviter ſaucio. Th. χράω,
.
ἐγχρίμπτεσθαι, Ion. in ali-
: ab
ἐγχρίμπτω, id. qu. χρίμπτω,
f. ψω.
ἐγχριμφθεῖσα, ης, propinqua, e-
a. 1. part. paſſ. f. g.
ἔγχριψον, ψάτω, iunge, a. 1. im-
ab ἐγχρίμπτω.
ἐγχριφθεὶς, forte ἐγχριμφθεὶς ſcri-
a. 1. part. verbi ἐγ-
idem quod χρίμπτω.
f. ίσω p. ἐγκέχριμκα. a.
Th. χρίω, ungo.
immiſceo, : f.

ίσω. p. ικα. ab ἐν et χρονίζω, idem.
Th. χρόνος, tempus.

Ἐγχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, temporarius: ab eod. Th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρώω, colore imbuo: ab ἐν et χρόα.

Ἐγχυάζω, f. άσω, ἐγκεχύακα, oppignoro, pignoro, capio.

Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχέω, infundo.

Ἐγχωρέω, f. ήσω, concedo, admitto: unde ἐγχωρεῖ, imperſ. licet, locus vel facultas eſt. Th. χωρέω, eo.

Ἐγχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, domeſticus, patrius, ruſticus; et τὸ Ἐγχώριον, ſubſt. in eo loco ubi habitas; pignus: ab ἐν, et χῶρος, locus.

ἘΓΩ', ἐμοῦ, &c. EGO, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγών, et ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, οῦ, meus: νωΐτερος, οῦ, noſter duorum: ἡμέτερος, ου, noſter.

Ἔδαεν, docuit: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, diſco: hinc

Ἐδάην, novi, ſeu diviſus ſum, a. 2. ind. paſſ. à δαίω, diſco, ſcio, perf. δεδάηκα, q. à δαέω. part. perf. paſſ. δεδαημένος. perf. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαίζετο, dividebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi δαΐζω, divido. Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, epulatus eſt, 3. ſing. a. 1. m. verbi δαίομαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακ', pro ἔδακε, momordit, pupugit: 3. ſing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε, et

Ἐδάκην, morſus vel punctus fui: a. 2. paſſ. verbi δάκνω, mordeo, pungo.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, domo: f. σω, p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus ſum: a. 2. ind. paſſ. à δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, perf. δέδμηκα. p. paſſ. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, domabat: 3. ſing. imperf. ind. act. à δαμνάω pro δαμάω, domo.

Ἐδανὸς, ὴ, ſuavis: ab ἡδὺς, idem, per Syſtolen literæ η.

Ἔδαρ et εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca; ab ἔδω, edo.

Ἔδαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, ſeu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα pro δέδερκα.

Ἐδασάμην, ω, ατω, et Poët. δα-

σάμην, a. 1. m. Hinc δάσσασθαι a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, divido.

Ἐδασσάμεθ', diviſimus, 1. pl. a. 1. m. pro ἐδασάμεθα, et in 2. ſing. ἐδάσσατο, ejuſd.

Ἐδάφισε, 3. ſing. et in 3. pl. ἐδάφισαν, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, ſolo æquo, ſolo allido, pavio: f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ p. ἠδάφικα qu. ab ἔδαφος, ſolum. Th. ἕζομαι, ſedeo: f. ἑδοῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum: ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδαψεν, dilaceravit: 3. ſing. a. 1. act. à δάπτω, dilanio: f. ψω. p. φα.

Ἔδδεισε, timuit: Poët. pro ἔδεισε. 3. ſing. a. 1. verbi δείδω, timeo: f. δείσω. p. δέδεικα, p. m. δέδοικα, δείδια, et δέδια.

Ἐδὲ pro εἶδε, q. v.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator: ab ἔδω, quia edit ante alium, præfectus epularum.

Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, pluſq. p. paſſ. verbi δέχομαι, capio: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο, Ion. pro ἐδέδεντο, ligati fuerunt, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἐδεδήει, 3. ſing. pluſq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, divido.

Ἐδεδίειν, timueram, pluſq. p. m. verbi δείδω, timeo: f. δείσω. p. m. δέδια.

Ἐδέδμηντο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi δέμω, ſtruo: f. δεμῶ, p. δεδέμηκα. et per Sync. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi δείδω, timeo: f. δείσω, p. m. δέδοικα, pro δέδεικα, et δείδια.

Ἔδει, Ion. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δεῖ, oportet, imperſ. quod à δέω, ligo.

Ἐδεήθην, indigui, ſeu oravi, a. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanq. à δέομαι, f. δεήσομαι, oro, et indigeo. Th. δέω, ligo.

Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus eſt, imperſ.

Ἐδέθην, ligatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo, perſ. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδη, oportebat, imperf. verbi imperſ. δεῖ, oportet, et interdum pro δεῖ uſurpatur, ut ἔχεν pro χρῆν et προσῆκεν pro προσήκει. Item

Ἔδει, comedet, Att. pro ἔδῃ, 3. ſing. ind. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item

Digitized by Google

Ἔδει, *ligabat*, 3. ſing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Syncop. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. pluſq. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. ſing. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο, à δέμω, *ſtruo*.

Ἔδειξα, ας, ε, *oſtendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, *oſtendo*: f. δείξω, p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*: a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*: f. δερῶ. p. δέδερκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

Ἔδεισα, a. 1. vide δείδω, *timeo*.

Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.

Ἐδέμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, et per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*: Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω q. v.

Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus ſum*: a. 1. paſſ. verbi δέρκω, *video*: a. 2. ἔδρακον. præt. m. δέδορκα.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

Ἐδέσμασι, *cibis*: ejuſd. dat. pl.

Ἐδεστής, ȣ, ὁ, *eſor, qui edit*: ab eod. Th.

Ἐδεύετο, *indigebat*: 3. ſing. imperf. verbi δεύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo, oro*.

Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, ſeu ἐδεύησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo*.

Ἑδέων, *ſedibus*: gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *ſedes*.

Ἑδῆ, *ſedebis*: 2. ſing. f. 2. ἑδȣ̃μαι, verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*: et

Ἐδήδαται, et ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσι, et ἐδηδεσμένοι ἦν, 3. pl. perf. et pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, *edo*: f. 1. act. ἐδέσω. p. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα, unde perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſ. ἐδήδεσται, [illegible] ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, *edi*: perf. et pro ἦκα ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, [illegible] f. 1. ἐδέσω, unde p. ἤδηκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converſo, ἐδήδοκα: et in pluſq. p. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. p. paſſ. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς· vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, *edi*: perf. Att. pro ἦκα. ab ἔδω, quod et interjectâ ſyllabâ δε, ἐδήδεκα, dicitur: undè perf. paſſ. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læſerunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω. à δαλὸς, *titio*: q. à δαίω, *uro*.

Ἐδήλευ, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à δηλόω, *manifeſto, declaro*. Th. δῆλος, *manifeſtus*.

Ἔδηξα, *momordi*: a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*: f. δήσω, p. δέδεκα. paſſ. δέδεμαι.

Ἐδητύς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morſus* vel *punctus ſum*: a. 1. p. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*: a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus eſt*: perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδυν, ως, ω, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic et ἐδίδυ, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζετο, *quærebat*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*: f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*: f. άσω vel άξω, p. διδίστακα vel χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *ſitio, vehementèr expeto*: f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *ſitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *perſequor*: f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἝΔΝΑ, ſeu potiùs ἕδνα, et ἔεδνα, (Pleonaſ. τȣ̃ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ ſponſæ ſponſus dat, q. ἡδανὰ, *jucunda*. Hinc

Ἕδνιος, ία, ιον, *ſponſalis*.

Ἑδνόω, -ῶ, f. ώσω, *deſpondeo*. Th. ἕδνα, τὰ, *dos*.

Ἑδνωτὴς, et ἐεδνωτὴς, ȣ̃, ὁ, *ſocer*: qui filiam dat, additâ dote, ab eod. Th.

Ἔδοις, 2. ſing. opt. præſ. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*: 3. ſing. ab imperf. ἐδόκεον, -ουν, εες, -εις, verbi δοκέω, *video*: f. ήσω, et ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*: Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro [illegible] pl. imperf. act. verbi δολιόω, [illegible] *utor*: f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. [illegible] λος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*: Att. pro [illegible] μαι, ut φάγομαι, pro φαγῆ[illegible] 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*: Dor. et [illegible] pro ἔδοσαν, ab ἔδον, a. 2. verbi [illegible] δωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*: 2. ſing. [illegible] perf. paſſ. verbi δονέω, [illegible] ήσω, p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*: Dor. ſeu [illegible] pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi [illegible]

Ἔδοξα, *putavi*: a. 1. ind. [illegible] δοκέω, *puto, videor*: f. ξω et [illegible] præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES*: [illegible] *lubrum, cunctatio*: q. d. [illegible] Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. [illegible] bi δίδωμι, *do*.

Ἔδου, pro ἔδοσο, 2. ſing. a. [illegible] ejuſd.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. [illegible] δουλεύω, *ſervio*, f. εύσω. p. [illegible] κα. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Ἐδοῦμαι, f. 2. m. verbi [illegible] *deo*.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab [illegible]

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. [illegible] πέω, *ſonitum edo*: f. 2. [illegible] δοῦπος, ȣ, ὁ, *ſonitus*.

Ἔδουσ', pro ἔδουσι, *edunt*: [illegible] præſ. ind. ab ἔδω, *edo*: p. [illegible] cætera temp. non ita [illegible]

Ἔδρα, *cucurri*: per Sync. [illegible] δραμα, a. 1. ind. act. verbi [illegible] κω. q. à δράω, f. δράσω, [illegible] δρήσω. inde f. 1. m. [illegible] a. 1. m. διαδρησάμην [illegible] velint eſſe a. 2. ἔδραν, ας, [illegible] bi δρῆμι, ſeu δίδρημι. [illegible] poteſt eſſe et imperf. verbi [illegible] contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *ſella, ſedes*, [illegible] *tua, altare, templum*, ſeil. [illegible] *des*: ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, [illegible] *ſedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco*, [illegible]

Ἔδραθον, *dormivi*: pro [illegible] 2. act. per Metath. literar. δαρθάνω, *dormio*. Sunt tam[en] à δρέθω, formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *ſtabilis*, *ſedentarius*: ab ἕδρα, *ſella* Th. ἕδω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *ſtabilio*: f. ώσω [illegible] δραίωκα. perf. paſſ. ἡδραίωμ[αι] iiſd. Th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *ſtabili*[illegible] *fundamentum*: à 1. perſ. præced. verb.

Ἔδρακον, per Metath. pr[o] [illegible] κον, *vidi*: a. 2. act. verbi [illegible] *video*: f. ξω. p. χα.

Digitized by Google

..., pro ἴδρυμαι, vide ἱδρύμενον.
...μεν, *fugimus*: 1. pl. a. 2.
..., ας, ε, verbi διδράσκω. vide
...
...ραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. act.
... τρέχω, *curro*: f. δράξω. p.
...κα. p. m. δέδρομα, quod
...
..., *fugerunt*: per Sync. pro
..., 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω,
... Alii volunt esse a. 2.
...meri pro ἔδρασαν, ut ἴζον,
... verbi δρῆμι, seu δι-
...
..., *aufugi*: a. 1. act. verbi
... q. à δράω.
..., ατος, τὸ, *sedes*. Th. ἕζο-
...
..., ας, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ,
... Th. ἕζομαι, *sedeo*.
..., pro ἔδρασα, *feci*: a. 1.
... pro ἔδρασα, à δράω, *facio*: f.
...
..., f. ίσω, *colloco, firmo*: q.
..., *sella*: quod vide.
..., *sedeo*: ab eod. Th.
..., *sedem habent*: 3. pl.
... ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab
..., ῶ, Poët. ἑδριάω. Sic in
... pro ἑδριῶντο, e-
... verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι,
...
..., ου, ὁ ἡ ἡ, luctatoris
... *qui inter luctandum, sedem*
... *quibus sedemus, agitat ac*
... ab ἕδρα, *sella*, (quod vide)
..., *verto*: p. m. ἔστροφα.
..., *occidebat*: 3. sing. im-
... verbi δύομαι. Th. δύνω.
..., ς, ε, *subii*: a. 2. act. ver-
... interdum ἔδυν est 3. pl.
... Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω,
...
..., Dor. pro ἐδυνήθην, *po-*
... q. v.
..., Dor. pro ἐδύναντο,
... legend. ἐδυνάατο, 3. pl. imperf.
... δύναμαι, *possum*.
..., *poterant*: et in 3. sing.
... imperf. ejusd. verbi.
..., et Att. ἠδυνάσθην, *po-*
... a. 1. pass. verbi δυνάζω, *va-*
... ab eod. Th.
..., apud Herodot. sumi
... pro δυνατὸν ἦν, *possibile e-*
...
..., *induit*: 3. sing. imperf.
... verbi δύνω, *induo*.
..., Ion. pro ἐδύναντο, vide
...
..., et Att. ἠδυνήθην, *potui*:
... pass. verbi δύναμαι, *possum*:
... p. δεδύνημαι.
..., *subii*: a. 1. verbi δύω,
... et
... pro ἐδύσατο, 3. sing. a.
... med. Poët.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω, ex δὺς, et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δὺς, et φέρω, *fero*.

Ἔ∆Ω, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἥκα inus.) part. ἐδηδοκὼς. perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθεὶς. præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδὰ, ας, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή, ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *esculentus*: ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*, ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδωνται, *vescantur*: 3. pl. præs. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia*: quod videas.

Ἐείκοσι, *viginti*: per Proth. pro εἴκοσι.

Ἐεικοστὸς, ου, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus*.

Ἔεικται, *similis est*: Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

Ἔειπα, ας, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico*.

Ἔειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον. a. 2. ejusd. verbi.

Ἔεις pro εἷς, *unus*: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἔεις, Ion. pro ἦς, *eras*; 2. sing. imperf. ab εἰμὶ.

Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, *assimilatus*: a. 1. m. ab

Ἐεισάμην, *assimulatus sum*; pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: ſed

Ἐεσάμην, *indui*: pro ἑσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, *induo*.

Ἐέσασ, pro ἕσω, 2. sing. a. 1. m. ἐεσάμην, ἐέσω, pro ἕσω, verbi ἕω.

Ἐισάτην, *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. ἔισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *appetit*: 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio*: sic

Ἐέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

Ἔελμαι, *obvolutus sum*: perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*: et

Ἐελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε. alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. et Proth. τοῦ ε, ἐέλσαι hinc Ἔελμαι. alii ab εἰλέω, *congrego*: p. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐέλσαι, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *subeo*.

Ἔεργ', pro ἔεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab ἐέργω.

Ἐέργαθε, *disjunxit*: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho*: imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἐέργει, *continet*: 3. sing. præs. ab ἐέργω, quod infra videas.

Ἐεργμένοι, *muniti*: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἴργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

Ἐέργνυσθαι eadem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo*.

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros*: et

Ἐερσήεις, εντος, similitèr pro ἐρσήεις, *roscidus*.

Ἔερτο, *arcuit*: pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*, perf. pass. εἶργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἔες, pro ἦς, 2. sing. *eras*: imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐέσθω, pro ἔσθω, 3. sing. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἐέσσατο, pro ἕσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ. ab eod. Th.

Ἔεστο, *indutus est*: pro ἕστο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Digitized by Google

Ἔδει, *ligabat*, 3. ſing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Syncop. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. pluſq. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείματο, 3. ſing. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο, à δέμω, *ſtruo*.

Ἔδειξα, ας, ε, *oſtendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, *oſtendo*: f. δείξω, p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*: a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*: f. δερῶ. p. δέδερκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

Ἔδεισα, a. 1. vide δείδω, *timeo*.

Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.

Ἐδὲμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, et per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*: Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω q. v.

Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus ſum*: a. 1. paſſ. verbi δέρκω, *video*: a. 2. ἔδρακον. præt. m. δέδορκα.

Ἔδεσμα, ατος, τὰ, *cibus*. Th. ἔδω.

Ἐδέσμασι, *cibis*: ejuſd. dat. pl.

Ἐδεστὴς, ᾶ, ὁ, *eſor, qui edit*: ab eod. Th.

Ἐδεύετο, *indigebat*: 3. ſing. imperf. verbi δεύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo, oro*.

Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, ſeu ἐδέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo*.

Ἐδέων, *ſedibus*: gen. pl. ab ἔδος, εος, τὸ, *ſedes*.

Ἐδῇ, *ſedebis*: 2. ſing. f. 2. ἐδοῦμαι, verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, *edo*: et

Ἐδήδαται, et ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, et ἐδηδεσμένος ἦν, 3. ſ. perf. et pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, *edo*: f. 1. act. ἐδέσω. p. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα, unde perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſ. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, *edi*: perf. et pro ἦκα ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde p. ἤδηκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converſo, ἐδήδοκα, et in pluſq. p. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. p. paſſ. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδὼς vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, *edi*: perf. Att. pro ἦκα. ab ἔδω, quod et interjectâ ſyllabâ δο, ἐδήδοκα, dicitur: undè perf. paſſ. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læſerunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω. à δαλὸς, *titio*: q. à δαίω, *uro*.

Ἐδήλευν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à δηλόω, *manifeſto, declaro*. Th. δῆλος, *manifeſtus*.

Ἔδηξα, *momordi*: a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*: f. δήσω, p. δέδεκα. paſſ. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morſus* vel *punctus ſum*: a. 1. p. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*: a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus eſt*: perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic et ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζητο, *quærebat*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*: f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*: f. άσω vel άξω, p. δεδίστακα vel χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *ſitio, vehementèr expeto*: f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *ſitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *perſequor*: f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἜΔΝΑ, ſeu potiùs ἕδνα, et ἔεδνα, et ἔεδνα, (Pleonaſ. τῦ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ ſponſæ ſponſus dat, q. ἑδανὰ, *jucunda*. Hinc

Ἔδνιος, ία, ιον, *ſponſalis*.

Ἐδνόω, -ῶ, f. ώσω, *deſpondeo*. Th. ἕδνα, τὰ, *dos*.

Ἐδνωτὴς, et ἐεδνωτὴς, ᾶ, ὁς *ſocer*: qui filiam dat, additâ dote, ab eod. Th.

Ἔδοις, 2. ſing. opt. præſ. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*: 3. ſing. ab ἐδόκεον, -ουν, εεις, -εις, verbi δοκέω, *video*: f. ήσω, et ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*: Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro ἐδολίου[...] pl. imperf. act. verbi δολιόω, [...] *utor*: f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th[...] λος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*: Att. pro [...]μαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμ[αι] 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*: Dor. et B[...] pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verb[i] δωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*: 3. ſing. [im]perf. paſſ. verbi δονέω, *agit[o]*, f. ήσω, p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*: Dor. ſeu [...] pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi [...]

Ἔδοξα, *putavi*: a. 1. ind. a[ct.] δοκέω, *puto, videor*: f. ου et [...] præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES*: item [...] *lubrum, cunctatio*: q. d. de[...] Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *ſedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, [ver]bi δίδωμι, *do*.

Ἔδου, pro ἔδοσο, 2. ſing. a. 2 [...] ejuſd.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. v[erbi] δουλεύω, *ſervio*, f. εύσω. p. δεδ[ού]λευκα. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Ἐδοῦμαι, f. 2. m. verbi ἕζ[ομαι] *deo*.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδ[ω]

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verb[i] πέω, *ſonitum edo*: f. 2. δουπῶ. δοῦπος, ου, ὁ, *ſonitus*.

Ἔδουσ', pro ἔδουσι, *edunt*: 3. [pl.] præſ. ind. ab ἔδω, *edo*: p. ἐδ[...] cætera temp. non ita uſitata.

Ἔδρα, *cucurri*: per Sync. p[ro] δρασα, a. 1. ind. act. verbi δ[ι]δράσκω. q. à δράω, f. δράσω, et δρήσω. inde f. 1. m. διαδρή[σομαι] a. 1. m. διαδρησάμην. Sunt [qui] velint eſſe a. 2. ἔδραν, ας, α, [ver]bi δρῆμι, ſeu διδρημι. Alio[...] poteſt eſſe et imperf. verbi [...] contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *ſella, ſedes, baſi[s]* *tua, altare, templum*, ſcil. *ſac[ra ſe]des*: ἕζομαι, f. 2. ἐδοῦμαι, undè *ſedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, ſtabi[lio]*

Ἔδραθον, *dormivi*: pro ἔδαρ[θον] 2. act. per Metath. literar. [...] δαρθάνω, *dormio*. Sunt tame[n] à δρέθω, formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *ſtabilis, [...] ſedentarius*: ab ἕδρα, *ſella*, Th. ἕδω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *ſtabilio*: f. ώσω. [...] δραίωκα. perf. paſſ. ἡδραίωμ[αι] iiſd. Th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *ſtabilim[entum]* *fundamentum*: à 1. perf. præced. verb.

Ἔδρακον, per Metath. pro [ἔδαρ]κον, *vidi*: a. 2. act. verbi [δέρκω] *video*: f. ξω. p. [...]χα.

Digitized by Google

Ἔδραμ', pro ἔδραμε, vide ἔδραμον.
Ἐδράμομεν, fugimus: 1. pl. a. 2. [illegible] ες, ε, verbi διδράσκω. vide [illegible]
Ἔδραμον, ες, ε, accurri: a. 2. act. verbi τρέχω, curro: f. θρέξω. p. [illegible]. p. m. δέδρομα, quod vide.
Ἔδρασαν, fugerunt: per Sync. pro ἐδράσαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, [illegible]ſco. Alii volunt eſſe a. 2. [illegible] pro ἔδρασαν, ut ἔδαν, pro ἔδοσαν, verbi δρῆμι, ſeu διδρημι.
Ἔδρασα, aufugi: a. 1. act. verbi δράω, q. à δράω.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι.
Ἕδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Ἔδρησ', pro ἔδρησα, feci: a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, facio: f. δράσω.
Ἑδράζω, f. άσω, colloco, firmo: q. ab ἕδρα, ſella: quod vide.
Ἑδριάω, ſedeo: ab eod. Th.
Ἑδριόωνται, ſedem habent: 3. pl. præſ. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejuſd. verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.
Ἑδροστρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, luctatoris epithet. qui inter luctandum, ſedem partéſque quibus ſedemus, agitat ac verſat: ab ἕδρα, ſella, (quod vide) et στρέφω, verto: p. m. ἔστροφα.
Ἐδύετο, occidebat: 3. ſing. imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.
Ἔδυν, ες, ε, ſubii: a. 2. act. verbi δύω. interdum ἔδυν eſt 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, ſubeo.
Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui: q. v.
Ἐδυνάντο, Dor. pro ἐδύναντο, alii legunt ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, poſſum.
Ἐδύναντο, poterant: et in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. ejuſd. verbi.
Ἐδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, potui: a. 1. paſſ. verbi δυνάζω, valeo: ab eod. Th.
Ἐδύνατο, apud Herodot. ſumi videtur pro δυνατὸν ἦν, poſſibile erat.
Ἐδύνε, induit: 3. ſing. imperf. act. verbi δύνω, induo.
Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυνάντο.
Ἐδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, potui: a. 1. paſſ. verbi δύναμαι, poſſum: f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.
Ἔδυσα, ſubii: a. 1. verbi δύω, ſeu δύνω. et
Ἐδύσετο pro ἐδύσατο, 3. ſing. a. 1. [illegible] med. Poët.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, difficultèr pario: f. ήσω, ex δυς, et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.
Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, ægrè fero: ex δυς, et φέρω, fero.
ἜΔΩ, EDO: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἔδω inuſ.) part. ἐδηδοκώς. perf. paſſ. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. paſſ. ἠδέσθην. part. ἐδεσθεὶς. præſ. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc
Ἐδωδὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro
Ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus, eſus. Th. ἔδω.
Ἐδώδιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, eſculentus: ab eod. Th.
Ἔδωκα, ας, ε, dedi: a. 1. verbi δίδωμι, do: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.
Ἑδώλια, ων, τὰ, navium tranſtra, fori, ſedes, ab ἕδος, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Ἔδωνται, veſcantur: 3. pl. præſ. ſub. m. ab ἔδω, edo.
Ἐδωρήσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, dono: f. ήσω. Th. δῶρον, ε, τὸ, donum.
Ἔδωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel eſt 3. pl. ab inuſ. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.
Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonaſm. Poët. pro ἔδνα, dos, ſponſalia: quod videas.
Ἐείκοσι, viginti: per Proth. pro εἴκοσι.
Ἐεικοςὸς, ε, ſimilitèr pro εἰκοςὸς, vigeſimus.
Ἐείκται, ſimilis eſt: Poët. Pleonaſm. pro εἶκται, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum.
Ἔειπα, ες, ε, dixi: Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, dico.
Ἔειπον, ες, ε, dixi: vel Att. vel Poët. Pleonaſm. pro εἶπον. a. 2. ejuſd. verbi.
Ἔεις pro εἷς, unus: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.
Ἔεις, Ion. pro ἦς, eras; 2. ſing. imperf. ab εἰμὶ.
Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, aſſimilatus: a. 1. m. ab
Ἐεισάμην, aſſimulatus ſum; pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, video: ſed.
Ἐεσσάμην, indui: pro ἑσσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, induo.
Ἐείσω, pro εἴσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.
Ἐεισάτην, duo illi iverunt: 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.
Ἐελδέται, appetit: 3. ſing. præſ. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, cupio: ſic
Ἐέλδωρ, ορος, Pleonaſm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, deſiderium. Th. ἔλδομαι, deſidero.
Ἔελμαι, obvolutus ſum: perf. paſſ. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, ſeu εἰλέω, volvo: et
Ἐελμένος, diſſolutâ diphthongo ει in εε. alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. et Proth. τῦ ε, ἐέλσαι: hinc Ἔελμαι. alii ab εἰλέω, congrego: p. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.
Ἐέλπετο, ſimplicitèr pro ἤλπετο, ſeu ἔλπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, ſperare facio: præt. m. ἔολπα, Att. ſeu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, ſpes.
Ἐέλσαι, abegiſſe: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.
Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἐνδύνεν, ſive ἐνέδυνεν, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, ſubeo.
Ἔεργ', pro ἔεργε, cohibe: præſ. imperat. ab ἐέργω.
Ἐέργαθε, disjunxit: 3. ſing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, diſtrahe? imperf. εἴργαθον, per diſſol. Poët. et per Pleonaſm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, arceo.
Ἔεργε, quoque pro ἔργε, ſeu εἶργε, averte, præſ. imperat. Sic et ἐέργει, continet: 3. ſing. præſ. ab ἐέργω, quod infra videas.
Ἐεργμένοι, muniti: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.
Ἐεργνύσθαι eadem ratione pro εἰργνύσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, ſeu εἴργω, arceo.
Ἐέργω, pro ἔργω, ſeu εἴργω, f. ξω, arceo, prohibeo, includo.
Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonaſm. Poët. pro ἔρση, ros: et
Ἐερσήεις, εντος, ſimilitèr pro ἐρσήεις, roſcidus.
Ἔερτο, arcuit: pro ἔερκτο, ſeu εἶρκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi εἴργω, arceo, perf. paſſ. εἶργμαι.
Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, ſeu εἴρχατο, 3. pl. pluſq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.
Ἔες, pro ἦς, 2. ſing. eras: imperf. Poët. ab εἰμὶ, ſum.
Ἐέσθω, pro ἔσθω, 3. ſing. a. 2. paſſ. imperat. verbi ἵημι, ſeu ἕω, induo.
Ἐέσσατο, pro ἕσσατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët. gem. σ. ab eod. Th.
Ἔεστο, indutus eſt: pro ἕστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Digitized by Google

Ἔζει, *fervebat*: 3. ſing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus*.

Ἕζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *ſedebat*: 3. ſing. imperf. Ion. ab ἕζομαι, fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζης, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, *vivo*.

Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐζημίωμαι, *mulctatus ſum*: perf. ind. paſſ. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, *damnum*.

Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, ſtudeo*: imperf. ἐζήτεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, -ούμην, έου, -οῦ, έετο, εῖτο.

ἝΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, *SEDEO*.

Ἑζόμενος, η, ον, *ſedens*: præſ. part. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, *junctus ſum*: a. 2. ind. paſſ. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζευγῶ. a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, *colloco, ſedere facio*: imperf. εἷζον, (nam pro augmento poſt ε addiſcit ι) f. ἕσω. a. 1. εἷσα: a. 2. εἷδον. f. 2. ἑδῶ. perf. paſſ. εἷσμαι. a. 1. paſſ. εἵσθην, ab ἕω, *pono*: undè ἧμαι, ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*: p. part. paſſ. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: f. ήσω. præt. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἔζων, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἔζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ. ἐζωσμένος, perf. part. paſſ. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω, p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔη, *ſit*: Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *ſum*. Sed

Ἑῇ, *ſuæ*: dat. ſing. f. g. Poët. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *ſuus, a, um*: ab οὗ, *ſui*.

Ἔηκα, ας, ε, *miſi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ἔην, *eram, erat*: Ion. et Poët. pro ἦν, a. 1. 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*: gen. ſing. pro ἐέος, ſed per Poët. Ectaſin ἠΐος, et Metatheſ. ἐῆος, ab ἐὺς, *bonus*: gen. ſing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *ſui*: gen. ſing. ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔησθα, *eras*: Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim perſonis in ς addunt θα. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔησθα.

Ἔησι, *ſit*: Ion. pro ᾖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔησον, idem quod ἔασον. a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *ſino*, f. άσω.

Ἔητε, Poët. pro ἧτε, *miſeritis*: 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ', pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἔθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidiſti*: vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui*: a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus ſum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνηα.

Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *ſepelivi*: et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *ſepelio*: f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *ſpecto*; f. 1. m. θεάσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι.

Ἔθειν, *currebat*: imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι ſeu θευσοῦμαι.

ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæſaries*: hinc

Ἐθειράζω, *comam alo*: f. άσω. p. ακα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *miſſus*: a. 1. part. paſſ. ab ἕθην, quod et εἵθην. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλει, 3. ſing. ind. præſ. ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθελῆσαι. a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, ſoleo*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*: pro ἤθελε, 3. ſing. imper. (per Epenth. τοῦ σκ.) ejuſd. verbi.

Ἐθέλημος, ου, *voluntarius*: ab eod. Th.

Ἐθέλῃσθα, *velis*: Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. ſing. præſ. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθελήσειν, *voluerit*: pro ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub ἐθέλητον, dual. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus ſponte electus, ſuperſtitio*: ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *ſuperſtitioſ*
cultus. Th. θρησκεύω, *ſ*
ceremoniis Deum colo.

Ἐθέλει, 3. ſing. et ἐθέ
plur. præſ. opt. verbi ἐ

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultr*
gerere: ab ἐθέλω et κακ

Ἐθελοκωφέω, ſum ἐθελ
φὸς, *ſponte ſurdus*, *audire*

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα,
part. act. et ἐθέλοντι, D
λουσι, *volunt*: 3. pl. pr
λω, *volo*.

Ἐθελοντὴν et ἐθελοντ
ſuâ ſponte, adv. et

Ἐθελοντὴς, οῦ, ἐθελοντ
λούσιος, ου, *voluntarius*;

Ἐθελοντὶ, adv. *volunta*
ab

ἘΘΕ΄ΛΩ, vel θέλω,
delector; *poſſum*. p. H
366. ſ. 106. Dem. c.
imperf. ἤθελον, ες, ε. f.
τεθέληκα. perf. paſſ.
undè θέλημα, *voluntas*.

* Ἐθελοκακέω, ήσω,
naviter gero.

Ἔθεν, per Sync. Ion.
et hoc pro οὗ, *ſui*: Io
pro οὗ dicunt ἕο. Attic
θεν ita etiam ἐμοῦ et
bent. Eſt et ἔθεν pro

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2.
ντο, *poſui*: verbi τίθη
f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2.

Ἐθεράπευε, 3. ſing. im
verbi θεραπεύω, *medeor*,
Th. θεράπων, *miniſter*.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind.
τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2.
2. ind. m. pro ἔθεσο,
ab eod. Th.

Ἔθηγε, 3. ſing. imperf.
f. ξω, *acuo*.

Ἐθηεῦμεσθα et ἐθηεῦντο,
ἐθηεύμεθα, et ἐθηεῦντο,
et 3. pl. imperf. à θηέο
Iones utuntur pro θεάομαι

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*:
1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο,
θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθηεῖτο, *inſpiciebat*: Ion
θεᾶτο, 3. ſing. imperf.
juſd.

Ἔθηκα, ας, ε, *poſui*: et in
ἔθηκαν. a. 1. act. verbi
pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2.
a. 1. m. ſic ἐθήκατο, 3. ſing. ej
temp. verbi τίθημι, *pono*: a.
ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui*: a. 1.
act. verbi θάλλω, *vireo*: θαλ

Ἐθήμονος, gen. ſing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, *conſu*
Th. ἔθος.

Digitized by Google

... ſum: a.
...
... præſ. imp. act.
... præſ. im-
... (quod
... adſciſcit)
... a. 1. ...
... p.
... p. part. ...
... Th. ...
... 3. ſing. a.
... frango: f.
... præfectus:
... vel ...
Th. ... impero.
... ETHNI-
...
... ETHNICE, gen-
...
... gens, natio, po-
...
... 3. ſing. imperf. paſſ. q.
... a. 1. m. ...
... à ..., epulor.
...
... 3. pl. im-
... epulor: f. ... p.
... ab eod. Th.
... ritus, mos, conſue-
... p. m. ..., con-
... aſſueſacio.
... a. 2. m. pro ...,
... et per Craſin. Att.
... a. 2. ...
...
... a. 1. ind. act.
... acuo: vel pro
... celeritèr moveo.
...
... per Sync.
... a. 1. ind. act. à ...
... f. ...
... a. 1. ind. act.
... f. ..., p. ...
... p. m. ...
...
... inutrita ſum: a.
... verbi ...
... p. ... a. 1. ...
... paſſ. ... a. 2.
... m. ...
... a. 1. ind. act. ver-
... vide ...
... Æol. et Dor. pro ...
... 3. pl. imperf. act.
... lamentor. Th. ...
...
... ſacrificatus fui: aor.
... à ..., macto: f. ...
...
... excandui: a. 1.
... irrito: f. ...
... Th. ..., animus,

* Ἐθύνεον, furebant, 3. pl. imp. ind. verbi θυνέω, id. q. θύνω, ſeu θύω, f. θύσω, cum impetu ruo.

* Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à θύω, ſacrifico, macto: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. paſſ. τέθυμαι. a. 1. paſſ. ἐτύθην.

* Ἔθω, ex conſuetudine facio, conſueſco: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, mos.

* Ἔθῶσι, mittuntur: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἕθην, ſeu εἵθην. a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

* Εἰ, SI: conj. connexiva, cum ind. conſtruitur ſignificat etiam, an, utrum, num, utinam.

Εἶ, ας: 2. ſing. præſ. ab εἰμὶ, ſum.

Εἶ vel εἶς, vadis: 2. ſing. ab εἶμι, eo: et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ibat: et

Εἶ, i: pro ἴθι, ejuſd. præſ. imperat. et in compoſ. ἴει, ἔξει.

* Εἰ δὲ μὴ, alioquin, ſin: οὐδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. nemo mittit vinum novum in veteres utres, ſin mittat—εἰ δὲ μὴ poſt negativam ſententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, ſi fortè: εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, utinam enim: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modò: εἴγουν, ſi ſaltem: εἰ δ' ἄγε, agedum: εἰ καὶ, etſi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, ſi, ſin: εἰ μὴ, niſi: εἴ τις, ſiquis: εἴ του, ſi cujus: εἴ τῳ, ſi cui.

Εἶ'Α, vel εἶα, EJA, adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, ivi, iviſti, p. m. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἶα, pro εἴας, ſinebat: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐάω, ſino: imperf. εἴων. Eſt et

Εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. Angl. HAY.

'ΕΙΑΜΕ'ΝΗ, ῆς, ἡ, locus, humectus, irriguus, herboſus: pratum.

Εἰανὸς, ἡ, ὸν, ſubtilis, λεπτὸς. pro ἑανὸς, Poëtice.

Εἵατο, Poët. metri cauſâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, ſedeo.

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, ſino: (quod pro augm. recipit ι poſt ε) a. 1. εἴασα. p. εἴακα.

Εἴαρι, dat. ſing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.

Εἴας, ſinebas, 2. ſing. imperf. verbi ἐάω, ſino, (quod aliud non vindicat augmentum quam ι poſt ε) imperf. εἴαον, -ων, αες, -ας, αε, -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, reliquit, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐάω, ſino: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τῦ εσκ, pro εἴα, 3. ſing. imperf. verbi ἐάω.

Εἰαχ', ob ſeq. aſpirat. pro præced. verbo.

Εἵαται, et εἵατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud eſt 3. pl. ind. præſ. verbi ἧμαι, ſedeo: hoc 3. imp rf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, diſtillat, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. Ion. et Poët. pro λείβεται ſic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, ſi quidem; ſi modo: conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, IMAGO: ab εἴκω, ſimilis ſum.

Εἶδ', eja, adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, aſſimilor, ſimilis fio: et

Εἰδάλιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ab εἶδος, ſpecies: quod ab εἴδω, video.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, eſca, dapes: ab ἔδω, edo.

Εἴδε, ſcito, a. 2. imperat. et in aliâ ſignificat. pro εἰδῆναι, per Sync. dici poſſet ab εἰδέω, ſcio.

Εἰδέα, ſeu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, ſpecies: ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præſ. opt. act. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præſ. infin. εἰδέναι ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. eſſe pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant à p. m. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. εἶδον, ες, ε, vidi: ab εἴδω, video: a. 2. εἶδον, et ἴδον, 1. fut. m. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel eſt præſ. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἰδέος, ἐκπρεπέος παιδὸς, pueri egregiâ formâ præditi.

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, ſimilem eſſe: et pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. ſing. præſ. ind. ab εἴδομαι.

* Εἰδεχθεία, ας, ἡ, deformitas, quæ nauſeam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aſpectu deformis, qui odioſo aſpectu eſt: ab εἶδος, aſpectus, quod ab εἴδω, video, et ἔχθος, odium.

Εἰδέω, ſcio: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, pluſq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in 3. pl. ᾔδεισαν pro quo Poët. ᾔδεσαν, et Ion. ᾔδεα, ας, ει, contractè ᾔδη, ης, η. perf. infinit. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας. et in n. g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lyſ. pro milite: vox paulo inſolentior. præt. m. οἶδα. ab εἴδημι, inuſ.

Digitized by Google

idem quod εἰδέω, eſt εἰδεῖεν. Th. εἴδω, idem.

Εἶδῆ, *ſimul*, adv. Alii volunt eſſe ἰπειδῆ, alii εἰ δὴ, ſcribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens, peritus*. Εἰδημόνως, *peritè*, Poët. ab εἰδέω. *ſcio*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, -ῶ, *ſcio*: f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *ſcientia, peritia*: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejuſd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. ſing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοὶ, ῶν, *idus*: vox Latina: ab *iduo*, quod Thuſcis eſt *divido*.

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *aſſimulor*: p. εἴδημαι ab εἴδω, *video*, q. v.

Εἰδόμενος, et ἐειδόμενος, Poët. *ſimilis*, ejuſd. part. præſ.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἴδω, *video*.

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies præſtans formâ, facies*: dat. ſing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. ejuſd.

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, plur. perf. part. act. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς, per Craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*: f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poema*, εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia ſunt poematum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕἼΔΩ, *video*: f. m. εἴσομαι, et ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε. (in indic. apud Poëtas ἴδω, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, *ſimulavi*. opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. ἰδόμην, imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè ut τιθῶ; à τίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. infin. εἰδέναι. Alii Syncopen aiunt eſſe τοῦ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum*: 1 Macc. 1. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *ſpecies*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον, et θύω, *macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*: *idoli cultus*: et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον, et λάτρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *ſervus*.

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *ſimulacrum*: ab εἶδος, *ſpecies*. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον et ποιέω, *facio*.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*: f. ήσω.

Εἶεν, *eſſent*: 3. pl. præſ. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἶεν, *etiam, age verò, eſto*, adv. concedentis ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *eſſem*, et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν. præſ. opt. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἶθ', pro εἶτα, *deinde*: propter aſpirationem.

ΕἼΘΑΡ, adv. Poët. *ſtatim, confeſtim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *ſi*: pro quo αἰ, αἴτε, *ſive*.

Εἵθην, ſeu ἕθην, *miſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἰθικὼς, *aſſuetus*, perf. part. act. et

Εἴθισα, *aſſuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι poſt ι adſciſcit: ſic perf. εἴθικα. et

Εἴθισμαι, *aſſuetus ſum*, p. paſſ. undè εἰθισμένος, p. part. ejuſd. Th. ἔθος, *mos*.

Εἰκ, pro εἰκε vel εἴκεν, *ſiquidem*; Th. εἰ, *ſi*, et Particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, *ſimilis ſum*, p. m. pro quo Attici ἔοικα, dicunt, repetitâ initiali præſentis literâ, et ι in ο verſo: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἷκα, ας, ε, *miſi*: perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *aſſimilo*. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκαὶ, *etiamſi*, conj. diſeret. cum ind. ex εἰ, *ſi*, et καὶ, *etiam*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἵκασι, *miſerunt*, 3. pl. perf. ind. verbi ἵημι, *mitto*. p. part. ἑ

Sed

Εἴκασι, *videntur*: 3. pl. p. m εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *ſimulacr* ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris* ſing. a. 1. opt. act. Poët. pr κάσαις, verbi εἰκάζω, *conjic* άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. *ſimilis ſum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, vi quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, c præſ. imperat. ab εἴκω, *ced* ξω.

Εἴκειν, et Att. ᾔκειν, *ive* pluſq. p. à perf. εἶκα, verbi *eo*.

Εἴκελος, ου, *ſimilis*. Th. εἴκω.

ΕἼΚΗ, adv. *fruſtrà, temerè*, *conſilio, caſu*: indè εἰκαῖος, *temerarius*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, *aſſimilo, exprimo*: εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *ſimilis*

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *veriſimile*: εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*: ab ε

ΕἼΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι τὰ, *viginti*: pl. tantum et τον. Dor. εἴκατι.

Εἰκοσιετὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, *viginti* *rum*; et

Εἰκοσίμετρος, *viginti menſur* *piens*: ab εἴκοσι, *viginti*, ἔχω *nus*, et μέτρον, *menſura*.

* Εἰκοσίκλινος, οἶκος, *domus v* *lectiſterniis inſtructa*.

Εἰκοσινήριτος, ὁ ϗ ἡ, *de quo c* *contendunt*: ab εἴκοσι, *vigin* ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, *vigeſimus*, et in f. κοστὴ, n. g. όν ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *ſimiliter, ut p* ab εἰκὼς, ότος, *ſimilis*. Th. ε

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præ εἴκω, *cedo*.

Εἴκτην, *ſimiles erunt*: pro ε 2. dual. imp. per Sync. et diphthongo ἐΐκτην, verbi Vel, ut alii volunt, eſt pl m. εἴκειν, et in dual. ἐϊκέτην Sync. εἴκτην, et per Dialyſi την.

Εἴκτο pro εἴκετο, *aſſimilabat* 3. ſing. imperf. paſſ. ab εἴκω *lis ſum*. Vel pluſq. p. ab ζο, κτο.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, ac p. part. m. f. g. ab εἶκα, pro ἔοικα, verbi εἴκω, *ſimilis*

ΕἼΚΩ, *ſimilis ſum*; item *non repugno*: f. ξω. p. m.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pr όνος, *imago, effigies*.

Εἴκων, *cedens*: præſ. εἴκω.

Digitized by Google

..., ὁ, ..., *imago*: ab eod.
..., *doctus*: præt. part. m. ab
...
..., ..., ἡ, *membrana cere-*
...: ab εἰλέω, *involvo*.
...νάζω, f. άσω, Poët. *epulor*:
...
..., ὁ, *conviva*: ab
...ΑΠΙΝΗ, ..., ἡ, *EPULUM*:
... fumptibus; ut ...,
... Hom. Od. α. 205. dat.
... q. ab. εἴλη, *con-*
..., et πίνω, *bibo*.
..., ..., τὸ, (quod et εἶλαρ)
...: ab εἰλέω, *coarcto*.
..., pro ἐλάτινος, Poët. *a-*
...: ab ἐλάτη, *abies*.
..., 3. fing. a. 2. act. ab
..., *cepit*.
..., *dictus sum*: Att. pro
..., perf. paff. verbi λέγω,
...
...ΘΥΙΑ, ..., ἡ, *Lucina*, *Dea*
... quod parturientibus opi-
... ab ἐλεύθω, undè et Ἐλεύ-
...
..., 3. fing. præf. paff. ab
...
..., ..., ὁ, *ILEUS*, *volvulus*,
... inteftinorum; item *vitis*;
...
..., civitas Bœotiæ.
... et εἵλετο, *elegit*, 3. fing. a.
... vide ..., ab αἱρέω, *eligo*.
..., *cepifti*, *eripuifti*, Dor. pro
... 2. fing. ind. a. 2. m. verbi
...
..., pro ἐλίσσετο, feu εἰλῦν-
... 3. pl. imperf. paff. verbi
...
..., Att. pro λέλειχα, perf.
...
..., ..., *coarcto*, *concludo*,
... ἐλίω verò, *verfo*, *cir-*
..., fut. ήσω. p. ηκα,
...
..., ὁ, *agmen*: et
... et ..., ..., ἡ, *fplendor*.
..., a. 1. part. paff. fœm.
..., ab εἰλέω.
..., ..., ὁ καὶ ἡ, *à fole cale-*
... ab εἴλη, *fplendor*, et θέρω,
...
..., *veni*, Poët. pro
... p. m. Att. verbi ἔρχο-
... p. m. ἤλυθα, et Att.
...
..., *venerat*, ejufd. 3. fing.
... p. m.
..., per Sync. pro εἰλη-
..., 1. pl. ab εἰλή-
... p. m.
..., perf. Att. pro λέληµ-
...
..., pro λελημμένος, p.
... perf. verbi λαμβάνω, *acci-*

Εἴληπται, *affumptus eft*, 3. fing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἴληφα, *fumpfi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejufd.

Εἴληχα, *fortitus fum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *fortior*.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*, *gyrus*, *tormen inteftinorum*, ab εἰλίω, *verfo*: Εἴλιγγος, *vertigo capitis*, σκότωσις.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἰλίττω, quod vide.

Εἰλίγμαι, *circumvolutus fum*: perf. paff. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλίω, *verfo*.

Εἰλιγμὸς, ου, ὁ, *vortex*, *gyrus*: ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornibus*: ab ἕλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *finceritas*: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *diftinctus*, *fincerus*, *clarus*, in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἴλη, *fplendor folis*, vel potiùs ἴλη, et κρίνομαι, *fecerno*.

Εἴλιξ, vel ἴλιξ, ικος, ἡ, *involucrum*, *gyrus*: item *fpecies hederæ*: fumiter etiam adj. pro *implicito*: ab εἰλίσσω, idem. ac Th. εἰλίω, *verfo*.

Εἰλίποδας, *curvipedes*, vel *curvè gradientes*: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *flexipes*: ex ἴλω, pro quo ufitatum εἰλίω, *flecto*, et πούς, *pes*.

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus*, *a*, *um*, præf. part. paff. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*: pro quo etiam dicitur ἰλίττω, f. ίξω. p. εἴλιχα. p. paff. εἴλιγμαι. Th. εἰλίω, *verfo*.

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plufq. p. paff. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλίω, *verfo*.

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*: et

Εἵλκυσε, *traxit*: a. 1. imperf. εἵλκυον ab ἑλκύω, quod perinde ac Th. ἕλκω, ι poft ε, pro augmento adfcifcit.

Εἰλόμενος, η, ὁ, præf. part. paff. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto*, *includo*.

Εἱλόμην, *elegi*: ind. a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*: a. 2. ind. act. Εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo*.

Εἷλυ, 2. fing. a. 2. m. ejufd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα. perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. paff. verbi εἰλύω, feu εἴλυμι, *verfo*, *volvo*. Th. εἰλίω, idem.

Εἰλὺς, υος, ἡ, πηλώδης τῷ ποταμῷ. Hefych. id. q. ἰλὺς, *limus*, q. v.

Εἰλύφαζε, *refplendebat*, 3. fing. imperf. verbi

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἰλίω, *verfo*.

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, perf. part. nom. pl. ab εἰλυφάω, *verfo*. Th. εἰλίω, idem.

Εἰλύω, feu εἴλυμι, f. ύσω, *verfo*, *volvo*, ab eod.

Εἴλω, feu εἴλω, idem quod εἰλέω, feu εἰλίω.

ΕΙ῞ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA*, *fervus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, *fervitus*: et

Εἱλωτεύω, f. εύσω, *fervio*: et

Εἱλῶτις, ιδος, ἡ, *ferva*: ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, *eo*, *vado*.

Εἷμα, ατος, τὸ, *veftis*, Æol. ἧμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, *fedi*, *fedifti*, feu *indutus fum*, perf. paff. verbi ἕω, *induo*, a. 1. εἷσα, plufq. p. paff. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Eft et

Εἷμαι, *miffus fum*, p. paff. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. paff. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis*: et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido*: quia fuum cuique divifum eft.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*: 3. pl. plufq. p. paff. ejufd.

Εἰμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. præf. ind. verbi εἰμὶ, *fum*.

Εἶμεν, *fimus*, per Sync. pro εἴημεν, præf. opt. 1. pl. ejufd.

Εἴμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *effe*, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præf. infin. verbi εἰμὶ, *fum*.

Εἱμένος, η, ον, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. paff. ab ἕω, *induo*.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præf. ind. verbi εἰμὶ, *fum*.

Εἰ μὴ, *nifi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *fed*.

Εἰμὶ, εἶ vel εἷς, ἐστὶ, *SUM*, *ES*, *EST*, imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἔσθα, ἦ, et Att. in Nov. Teft. ἤμην, *fui*, a. 2. fub. ὦ, *fuero*, plufq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*, præf. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσω, ἔστω, Att. ἤτω, præf. opt. εἴην ης, η, præf. fub. ὦ, ἦς, ἦ, *fim*: f. ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσται, præf. infin. εἶναι, f. 1. infin. ἔσεσθαι, part. præf. ὢν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inuf. idem.

Εἶμι, *eo*: et in dual. ἴτον, 3. pl. ἴσι, imperf. ἦν, dual. ἦτον, 3. pl. ἴσαν, a. 2. ind. ἴον, ἴες, præf. im-

Digitized by Google

perat. ἴθι, ἴτω, a. 2. imperat. ἴε, perf. m. εἶα, (ab ἔω) Att. ᾖα, et ſolutione factâ ἤϊα, ας, ε, pluſq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔεισαν, Att. ᾔεσαν. Th. ἴω, inuſ. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Eſt et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo:* et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἰνάετες, et ἐννάετες, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *eſſe*, præſ. infin. ab εἰμὶ, *ſum*. Eſt et

Εἶναι, per Metatheſin. pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo:* indè ἀπεῖναι, *abire:* at

Εἶναι, *miſiſſe:* a. 2 inf. ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ε, *maritimus*, pro ἐνάλ. ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus:* Heſiodo eſt, nona dies menſis. Th. ἐννέα.

ΕἸΝΆΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria*, id eſt, *uxor fratris:* dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare:* ut ſit. q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta*.

Εἴνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔνατος, ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. vide in ἐνείκω, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectaſin. Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ:* regit gen. Et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ε, *in viâ ſitus*, *in viâ habitans:* ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *quatiens frondes*, *frondoſus;* à φύλλον, *folium:* et εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*, ab ἐνόω, *impello*, *agito*.

Εἴνται, *ſederunt*, 3. pl. perf. paſſ. εἷμαι et in pluſq. p. 3. pl. εἵντο, *ſederant*, ab inuſ. ἕω.

Εἶξα, *ſimilis ſum*, et in 1. pl. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *ceſſerunt*, 3. pl. a. 1. act. ejuſd.

Εἷο, pro ἕ, Poët. gen. ſing. μετὰ εἷο, *ſecum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod poſt ε, pro augmento, adjicit ι, idemque in omnibus modis ſervat.

Εἴπαθ', pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixiſſe*, a. 2. infin. ejuſd.

Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejuſd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *ſiquidem*, *ſi*, εἴπερ ἄρα, *ſi quidem*. Th. εἰ, *ſi*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπη, *ſicubi*, *ſiqua*, *ſiquo modo:* ab εἰ, *ſi*.

Εἴπῃς, *dicas*, 2. ſing. a. 2. ſub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. ſing. ejuſd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *ſiquo ex loco:* et

Εἰποὶ, *ſi aliquo*. Th. εἰ, *ſi*.

Εἰπόμην, *ſequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *ſequor:* f. ἕψομαι, p. εἷμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. et Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *ſi quando*, adv. ex εἰ, *ſi*, et πότε, *quando:* quod ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. *ſicubi:* ex εἰ, *ſi*, et ποῦ, *ubi?* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. ſub. εἰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *ſi quo modo*, *ſi quâ ratione*, *ſi forte:* ex εἰ, *ſi*, et πῶς, *quomodo?*

* Εἶρ, *procella*, *fulgor*.

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ε, ὁ, Bacchi Epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia inſutus fuit femori* ſcil. Jovis, undè et μηροῤῥαφής.

Εἰργαθω, *prohibeo*, *diſtrabo:* imp. εἴργαθον, et diſſol. Poët. ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui:* a. 1. m. εἰργαζόμην, ε, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci:* a. 1. ind. paſſ. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus ſum:* p. ind. paſſ. et part. εἰργασμένος. ab ἐργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cobibet:* 3. ſing. præſ. ind. act. εἴργεσθαι, *dimoveri:* præſ. infin. paſſ. ab εἴργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus ſum:* perf. ind. paſſ. et part. εἰργμένος, ab eod. verbo.

Εἰργμὸς, ε, ὁ, *incluſio:* ab eod.

Εἴργομαι, *faceſſo*, *abeo*, *ſubmoveo*.

Εἶργον, *coërcens:* præſ. part. neut. g. εἶργε, *abſtine:* præſ. imperat. paſſ. εἴργουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕἼΡΓΩ, *includo*, *in carcerem conjicio:* f. ξώ, p. χα, item *arceo*, *prohibeo*, *vito:* inde πολιορκέω, *urbem obſideo*.

Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, *concio*, *cœtus:* ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrog*… 2. ſing. præſ. ind. verbi εἴρο… pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, … pl. perf. paſſ. à ῥέω, *dico:* v… εἰρημένος.

Εἰρέσθαι, -ῆσθαι, Ion. et P… pro ἔρεσθαι, *interrogare*, *inq*…*re*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, *interro*… præſ. imperat. verbi εἴρομαι: … teſt eſſe et imperf. ab ἔρομαι. … εἴρω.

Εἴρερος, ε, ὁ, *captivitas*, *ſervit*… ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *q*…*rere*, *interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus*, *oleagi*… *lanâ obvolutus:* quam circump… dentibus arborum fructibus a… januas ædium ſuſpendere ſ… bant, ad famem arcendam, … εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦντες, *enumerantes:* Dor. … ἐρεῦσαι, præſ. part. pl. num. ſ… ab ἐρέω, *dico:* Poët. εἰρέω. … ἔρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, … f. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα, perf. … Att. εἰρηκώς. et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus:* part. … εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι, … paſſ. à ῥέω. Alii ab ἐρέω, d… vari malunt.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *puer*, *qui jam* … *poteſt:* ab εἴρω, *loquor*.

Εἰρηναῖος, α, ον, *pacificus:* ab … ρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ε, ὁ, *IRENARCH*… magiſtratus quidam apud Ju… conſ. ab eod. Th. et ἀρχὴ, *pr*…*cipatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo*, *in pace vi*… f. εύσω. p. εἰρήνευκα. ab

ΕἸΡΉΝΗ, ης, ἡ, *pax:* παρὰ … εἰς ἓν εἴρειν, (à connectend… Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus:* et

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio:* f. … p. εἰρηνοποίηκα. et inde

Εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *pacis fa*…*ſus*, *pacificus:* ex εἰρήνη, *pax*, … ποιέω, *facio*.

Εἰρινὸς, ῦ, *laneus:* et pro … ἠρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, idem ac ἔριον. vide ἐρ…

Εἰροκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lanas carp*… vel *tractans:* ab εἴριον, q. ab … *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι. vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *laniger* … πέκω, vel πέκω, *pecto:* f. ξ… m. πέποκα. hinc πόκος, *vellus*, … εἶρος, *lana*.

ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔριον, ε…

Digitized by Google

...em q. ab ἀρω, necto, quia nexi-
...
...Dor. pro ἤρχομεν, iba-
..., 1. pl. imperf. ind. ab ἔρχω,
...: quod vide.
...ται, Ion. pro ἤρηνται, 3.
... pl. num. perf. ind. paſſ.
...nim et perfecti pluſq. p.
... pl. à tertiâ ſing. formant,
... vel ..., α breve inſeren-
... Sic ..., Ion. pro ...
..., 3. pl. pluſq. perf. verbi
..., Poët. pro ἐρύω, cuſtodio.
..., cuſtodi: perf. act. ejuſd.
...
..., præſ. inf. Dor. pro
... ab ἀρύω, vel ἐρύω, traho.
..., pro εἰρύοντο, 3. pl. im-
... ind. verbi ἔρυμαι, per Sync.
..., cuſtodio, ſervo: ſic ἐ-
..., pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.
..., cuſtodire: a. 1. inf.
... Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐ-
...
..., 3. ſing. pluſq. perf. ind.
... ab eod. Th.
..., Poët. pro ἐρύω, f. σω,
...
..., et εἴρχατο, Ion. pro
... εἰσί, et εἰργμένοι ἦσαν, 3.
... perf. et pluſq. p. verbi εἴργνυ-
... εἴργω, includo.
..., crepi: a. 1. ind. verbi
... f. ψω, p. φα.
..., necto: item dico, inter-
..., in quâ ſignif. præſ.
... (ἐρέω, et εἰρέω, Poët.)
..., et in 2. pl. ἐρεῖτε, dicetis:
..., tanq. ab ἐρέω, quod
... (pro augmento, adſciſcit)
... paſſ. ... paulò poſt f.
..., præſ. m. ἔρομαι (ἐρέο-
... Poët.) interrogo: f.
..., a. 1. ..., et ἠρά-
..., a. 2. ..., et Poët. εἰρό-
...
..., ωνος, ὁ, diſſimulatè lo-
...
..., ας, ἡ, IRONIA: diſſi-
... in oratione: hinc Angl.
... et
..., ἡ, ὸν, qui diſſimulatione
... geulet: et inde
..., IRONICE, fictè, adv.
...
..., 3. ſing præſ. ind. et εἰρώ-
..., 3. ſing. et pl. im-
... ab ...
..., Ion. pro ..., quod
..., præſ. inf. ab
..., Ion. et Poët. pro ...
... imperf. ...
... &c.
ΕΙ, vel ..., ad, in, item erga,
..., poſt, propter, apud,
..., accuſ. ſoli jun-
... compoſ. in, ad, intra, ex:

εἰς τί, quorſum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἶς, eras, Poët. pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς, vel εἶ, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui miſit, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, unus, a, um, quidam: idem quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, eo: pro quo ᾖσα, etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, ſedi, a. 1. ind. ab ἵνυμι, ſeu ἵω, ſedeo: f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Att. verbi εἰσάγω, introduco: f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, delatio; accuſatio: et

Εἰσαγγέλλω, f. ελω, p. ελκα, renuntio, refero: item defero, accuſo. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εἴσαγε, ingredior, præſ. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, εις, ει, introduco: f. ξω, p. εἰσῆχα, a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον, a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἰτω, a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν, præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον, initiatus: ex εἰς, in, et ἄγω, duco.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio: et

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius: et

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, importatus: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. ſemper: ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus: ab ἀεὶ, ſemper.

Εἴσαθ', pro εἴσατο, ſtatuâ honoravit: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἵω, ſtatuo: f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio: f. ύσω, p. εἰσήκουκα. a. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, exauditus fui: a. 1. part. paſſ. εἰσακουσθεὶς, ἕντος. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς, et ἀκούω, audio.

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. οῦμαι, inſilio: Th. ἄλλομαι, ſalio.

Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἵω, colloco, fundo: a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, ſimilis ſum, ſcivi: a. 1. ind. m. ab εἰδέω, ſeu εἴδω, ſcio: et

Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἴδω, vado.

* Εἰσάμην, penetravi, Il. δ. 138. ι. 538. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο ϗ τῆς, perforavit tamen et ipſam, pro προείσατο, a. 1. ex πρὸ, et εἶμι, eo.

Εἶσαν, collocârunt, 3. pl. a. 1. act. εἷσα, et Poët. ἕσσα ab ἵω, ſeu ἵνυμι, id. quod ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conſcendo: f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. εἰσαναβὰς, et in f. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Εἰσανιὼν, όντος, ſcandens: a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. ſemel: ex εἰς, et ἅπαξ, id.

* Εἰσαριθμέω, ήσω, annumero.

Ἐΐσας, acc. pl. f. g. ἐΐσης gen. ab ἔΐσος, η, ον, æqualis, e, idem quod ἴσος.

Εἴσατο, videbatur, 3. ſing. a. 1. m. ab εἴδω, video: f. εἴσομαι a. 2. εἶδον et

Εἴσατο, penetravit, 3. ſing. a. 1. m. verbi εἴω, eo.

* Εἰσάττω, inſilio; ex εἰς, et ἄττω.

Εἰσαῦθις, et εἰσαῦτις, in poſterum, poſthac: ab αὖθις, et αὖτις, rurſus. Th. αὖ, id.

Εἰσαφίκανε, reverſus eſt, 3. ſing. imperf. ind. act. ab

Εἰσαφικάνω, occedo, redeo, ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ίξομαι, p. ιγμαι, accedo, advenio: ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, f. αλω, p. κα, injicio, ingredior, invado. Th. βάλλω, jacio.

Εἰσβιάζομαι, vim infero, vi ingredior: à βιάζομαι, idem. Th. βία, vis.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, aſcendere facio: à βιβάζω, ineo, quod à βαίνω, incedo.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus, expeditio militaris: ab εἰσβάλλω, quod vide.

Ἐισδέχομαι, intrò admitto: f. 1. m. εἰσδέξομαι, ex εἰς, et δέχομαι, accipio: p. δέδεγμαι, a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens: a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, curro: vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, ſubeo, ingredior.

Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἵω, colloco, induco: f. ἕσομαι, a. 1. m. ἑσάμην, p. ἧμαι.

Εἴσεαι, ſcies, pro εἴσῃ, Ion. 2. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio: f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcucurri: a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. θρέξω, p. εἰσδέδρηχα, a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν, ex εἰς et τρέχω, curro: f. ξω, p. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2.

Digitized by Google

ind. εἴσδυμι. ex εἰς, et δῦμι, vel δύνω, ſubeo: f. δύσω.

-Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior: in 3. pl. ind. præſ. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσιᾶσι, ex εἰς, in, et εἶμι, vel ἴημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιέασι, immittunt, 3. pl. præſ. ind. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, p. κα, invehor, ingredior, irrumpo: ab ἐλαύνω, agito.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, ingredior, a. 2. εἰσῆλθον, p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, ίτω, a. 2. imperat. act. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἷσεν, ſedere fecit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἵω, ſtatuo, f. ἵσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. et in 3. pl. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, ingero, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, a. 2. εἰσήνεγκον, ex εἰς et φέρω, fero.

Εἰσεπέρησα, tranſivi, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω, compoſit. ex εἰς et περάω, tranſeo: f. ήσω et άσω.

Εἰσεπήδησα, inſilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, inſilio: f. ήσω, p. εἰσπεπήδηκα· comp. ex εἰς et πηδάω, ſalio.

Εἰσέρχομαι, ingredior, in 3. pl. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν, f. 1. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσελθὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. imperat. εἴσελθε, perſ. m. Att. εἰσελήλυθα, ex εἰς et Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, ſciet: 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

* Εἰσευπορέω τῇ πόλει χρήματα, pecunias urbi ſuppedito.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, adduco, ſuadeo: ex εἰς et ἡγέομαι, duco: f. ήσομαι, p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, ſuaſio, arbitrium: dat. pl. εἰσηγήσεσι. et

Εἰσηγητέον, ſuadendum: verbale: et

Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, ſuaſor, monitor, author: ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, introiverat: 3. ſing. pluſq. p. m. verbi εἴσειμι, ingredior, ex εἰς et εἶμι, eo: p. m. εἶα, pluſq. p. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui: a. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, exaudio: f. σω, p. εἰσήκουκα, f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. m. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, inſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior: ex εἰς et ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, intuli: a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, adfero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Εἴσης, gen. ſing. f. g. ab εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, æqualis.

Εἶσθα, is: Æol. Paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἷσθαι, miſſum eſſe: p. inf. verbi ἵημι, mitto: p. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἶσι, vadit: 3. ſing. præſ. ind. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, ſunt, 3. pl. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰσίασι, ingrediuntur: Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.

Εἰσιέναι, intrare: præſ. inf. act. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, intro voco, advoco, a. 1. m. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο, part. εἰσκαλεσάμενος· ex εἰς, in, et καλέω, voco: f. έσω et ήσω, p. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, invitatus: part. perf. paſſ. ejuſd. verbi

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, introduco: à κομίζω, porto: quod à κομέω, curo.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, allatus, illatus: part. a. 1. paſſ. verbi εἰσκομίζω.

Εἰσκυκλέω, -ῶ, f. έσω, p. εἰσκεκύκληκα, advolvo.

'Εΐσκω, aſſimilo: Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, ſimilis ſum: præſ. inf. ἐΐσκειν.

Εἰσόδια, ων, τὰ, reditus, ſumptus.

Εἰσοδιάζομαι, reduco, inferor: et

Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον, pecunia quæ infertur à tranſeuntibus: et

Εἴσοδος, ȣ, ἡ, introitus, adventus: ut et ars, ſtudium, diſciplina: ex εἰς et ὁδὸς, via.

Εἰσοικίζω, domum introduco. Th. οἶκος.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, donec: adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, et ὄκεν.

Εἴσομαι, ſciam: f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio: item

Εἴσομαι, ibo: f. 1. m. verbi εἶμι, eo.

Εἴσομαι, ſtatuam: f. 1. m. verbi ἵω vel εἵω, inuſit.

Εἰσοράω, intueor, aſpicio: ex εἰς et ὁράω, video, f. άσω, p. ἑώρακα.

Εἰσορόων, videns: Poët. pro εἰσορῶν, ejuſd. præſ. part. ſic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. gen. pl. n. part. præſ.

'Είσος, η, ον, idem quod ἴσος, æqualis.

Εἰσεπάζαντο, 3. pl. a. 1. m.

Εἰσπάω, et -πάομαι, f. 1. άσω, άσομαι, traho in.

Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, immitto. Th. πέμπω, mitto.

Εἰσπηδάω, inſilio, irrumpo: f. a. 1. εἰσεπήδησα, a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν gen. εἰσπηδήσαντος, præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, πηδάω, ſalio.

Εἰσπίπτω, incido in, irruo: πίπτω, q. v.

Εἰσπλέω, f. εύσω, adnavigo. πλέω, navigo.

Εἴσπλοος, contrac. εἴσπλους, ȣ, πλοος et ἔσπλους, adnavigatio: eod. Th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, inſpiro, ſpiritum duco, attraho.

Εἰσπνήλας, ȣ, et ἔσπνηλας, ſeu

Εἴσπνιλος, ȣ, ὁ, (lingua Laconicâ) amator.

Εἰσποιέω, adſciſco, adopto: et

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptatio, adoptio: et

Εἰσποίητος, η, ον, adoptatus: nia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, ingredior: imp. εἰσεπορευόμην, ȣ, ετο, f. ύσομαι, perſ. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, πορεύω, trajicio. Th. πόρω, tranſeo: præt. m. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio: ab

Εἰσπράσσω, ſeu -ττω, f. ξω, p. ἔπραχα, exigo: ex εἰς et πράσσω, -ττω, facio.

* Εἰσρέω, vel εἰσρέω, influo.

Εἶσαι, Poët. pro ἧσται, ſedet, ſing. perſ. paſſ. εἶμαι, εἶσαι, ſeu indutus ſum: verbi ἕννυμι, ἕω, induo, ſedeo: vel ab ἵημι, et in 3. ſing. pluſq. p. εἷτο.

Εἱστήκειν, ſteteram: et in 3. εἱστήκεισαν, pluſq. p. verbi ἵστημι, ſto: f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Εἰσία, 3. ſing. imperf. ind. ab

Εἰσιάω, convivio excipio: augmento ε poſt ι accipiens: άσω, p. εἰσίακα. Th. ἑστία, focus, lar.

Εἰστρέχω, intrò curro: f. εἰσθρέξομαι à δρέμω, vel δραμέω, inuſ. perſ. εἰσδεδράμηκα, a. 2. εἰσέδραμον

Digitized by Google

2. part. εἰσδραμὼν, ῦσα, ὸν. ex
et τρέχω, curro.
[illegible] ingero: f. εἰσοίσω, a. 1.
[illegible], intuli, a. 2. εἰσήνεγκον,
[illegible] 2. ſub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ, a.
inf. εἰσενεγκεῖν, præſ. paſſ. εἰσ-
[illegible], inferor. Th. φέρω.
[illegible], ας, ἡ, oblatio, collatio, tri-
[illegible]: ab εἰσφέρω, quod vide.
[illegible], vel εἰσφρέσσω, ob-
[illegible] intro.
[illegible], f. ήσω per Metath. pro
[illegible]
[illegible]: f. 1. verbi εἴδω, a.
[illegible] et ἴδον.
[illegible] et ἴσω, intra: pro εἰς, cum
[illegible] apud Poëtas, ſed in proſâ
[illegible] genit. Item ſine caſu, in-
[illegible], cum artic. ὁ εἴσω, inte-
[illegible]. Th. εἰς, vel ἐς, ad.
[illegible], ῦ, ὁ, ante conſpectum ali-
[illegible]: ex εἰς et ὤψ, oculus:
[illegible] ab ὄπτομαι, video.
[illegible], pro
[illegible], adv. poſtea, deinde, tum,
[illegible] vero? Heb. xii. 19.
[illegible] Eurip. in Heracl. 816.
[illegible] idem.
[illegible] ſeu Εἰθ', (per Apoſtroph.
[illegible] aſpiratâ) ſive, conjunct. ex
[illegible] et τε, que.
[illegible]: præſ. opt. per Sync.
[illegible], 2. pl. verbi εἰμὶ, ſum.
[illegible]?
[illegible]: 3. ſing. imperat.
[illegible] ab [illegible], imperat. εἴτω,
[illegible]
[illegible], perf. act. inf. verbi εἴ-
[illegible] fut. εἴξω, p. εἶχα.
[illegible]: Ion. pro εἶχω, 2.
[illegible] imperf. ind. paſſ. ab ἔχω,
[illegible]
[illegible], ες, ε, imperf. ind. act.
[illegible] ἔχω, habeo: (ι poſt ε pro
[illegible] recipiens,) f. ἕξω et
[illegible] p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.
[illegible] vado: Poët. f. εἴσω,
[illegible], imperf. ἦον, εἶον, et ᾔειν,
[illegible], contr. ᾔειν, a. 1. εἶσα,
[illegible], pluſq. p. ᾔκειν, et
[illegible] 1. m. εἴσομαι, a. 1. m. εἰ-
[illegible] et ᾔειν, pluſq. p.
[illegible] ἰτέον, (ἰτητέον et ἰτέον,
[illegible] comp.) eundum eſt: ab
[illegible]
[illegible], pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ.
[illegible] εἰμι, ſum.
[illegible], ε, miſſum: a. 2. ſub.
[illegible] ab ἵημι, mitto.
[illegible] Ion. pro ἦ, fui.
[illegible]: perf. m. (pro
[illegible] Pleonaſm. ω) inf. εἰωθέναι,
[illegible], et in 3. pl. εἰω-
[illegible] ſoliti: præſ. m. part.
[illegible], ab ἔθω, ſoleo.
[illegible]: 1. ſing. imperf.
[illegible] et [illegible], verbi ἐάω,

ſino: quod non aliud quam ι poſt
ι vindicat augmentum: ſic perf.
εἴακα.

Εἴως, Poët. et ἕως, ut, dum, inte-
rim, idem ac ὡς. ex quo fiunt per
Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præſ.
ind. vel ſub. ab ἐάω, ſino: f. ἐάσω,
a. 1. εἴασα, ι recipiens pro aug-
mento.

Ἐκ, vel ἐξ, E, EX, a, vel ab, de,
pro, propter, per, in: pro περὶ, per,
vel pro ἐκτὸς, extra, Hom. Il. σ.
431. φ. 370. regit gen. ἐκ ante
conſonantes, ἐξ ante vocales poni-
tur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc.
ad præſtantiam indicandam et
pro κατὰ. In compoſ. plerum-
que ſignificat ex, extra, item ab,
in, re, abs: ſeorſim augmentum, or-
namentum, contrarium.

Ἑκάβη, ης, ἡ, HECUBA, Pria-
mi uxor.

Ἐκαδεῦον, Dor. pro ἐκήδευον, im-
perf. act. verbi κηδεύω, curam ali-
cujus rei gero. Th. κῆδος, cura.

Ἑκαέργος, ου, ὁ ϗ ἡ, longè jaciens:
ex ἑκὰς, procul, et εἴργω, arceo.

Ἐκάην, a. 2. ind. paſſ. à καίω,
uro: f. καύσω, a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à κα-
θέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem.
fut. 2. ἑδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv. procul, eminus: id.
q. ἑκάς.

Ἐκάθευδον, dormiebam: imperf.
act. à καθεύδω, dormio: ex κατὰ
et εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, ſedebam: im-
perf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἐκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
verbi καθαίρω, purgo: f. αρῶ, p.
αρκα. Et Dor. pro ἐμάστιξεν.

Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi κα-
θίζω, ſedeo: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p.
κεκάθικα· ex κατὰ et ἵζω, ſeu ἵζο-
μαι, idem quod ἕζομαι, ſedere fa-
cio.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1.
ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, vincebat: imperf. 3.
ſing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι,
ſupero. Th. καίνω, perimo.

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act.
verbi κακόω, quod vide.

Ἐκάλει, 3. ſing. imperf. ab ἐκά-
λουν, verbi καλέω, -ῶ, voco.

Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3.
ſing. a. 1. act. ab eod. Th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην,
q. pro ἐκαλέομην, imperf. paſſ. e-
juſd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. ind.
m. verbi καλλωπίζω, proprie pul-
chros oculos facio: q. v.

Ἕκαλος, ου, Dor. pro ἕκηλος, ου,
quietus, tranquillus.

Ἐκάλυψα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκά-
λυψαν, co-operuerunt: a. 1. ind.
act. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα,
a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον,
imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε,
verbi καμμύω, per Sync. pro κα-
ταμύω, idem quod μύω, f. σω,
claudo.

Ἔκαμον, et ἐκαμόμην, laboravi;
a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω,
laboro: f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2.
ſub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, occido: a. 2. verbi
καίνω, f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω,
uro: f. καύσω, a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἐκάρη, tonſus eſt: 3. ſing. a. 2.
paſſ. verbi κείρω, tondeo: f. κε-
ρῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. m. ἐκειρά-
μην.

Ἐκαρτύναντο, confirmabant: 3. pl.
a. 1. m. verbi καρτύνω, f. υνῶ, Th.
κράτος, et per Metath. κάρτος,
robur.

ἙΚΑ'Σ, adv. procul, eminus: ἕ-
καθεν, idem.

Ἑκαστάτω, ſuperl. longiſſimè: et
compar. ἑκαστέρω, magis procul, ul-
teriùs. Th. ἑκάς.

Ἑκασταχῆ, ubique, ubilibet: et

Ἑκαστάχοθεν, undique: et

Ἕκαστα, paſſim, ubique gentium.

Ἑκασταχόσε, quocunque, quoquover-
ſum: et

Ἑκασταχοῦ, ubilibet, ubique: om-
nia adv. loci, ab

ἝΚΑΣΤΟΣ, η, ον, quiſque, ſinguli:
ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli: τὸ vel
τὰ καθ' ἕκαστα, ſingula: καθ' ἕκα-
στον, ſingulatim: καθ' ἑκάστην, (ſub-
aud. ἡμέραν) quotidie: εἷς, vel πᾶς,
vel αὐτὸς ἕκαστος, etiam, unuſquiſ-
que, ſinguli.

Ἑκάστοτε, et ἑκάστοτε, ſemper et
ubique, adv. ab ἕκαστος.

Ἑκαστέρω, Poët. adv. pro comp.
πορρωτέρω, longiùs: ab ἑκὰς, pro-
cul.

Ἑκάστω, Herodot. pro ἑκὰς, pro-
cul.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, Poët. et Dor.
pro ἑκατηβόλος, longè jaculans. A-
pollinis Epithet. ab ἑκὰς, procul,
et βάλλω, jacio.

Ἑκαταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, centeſimus: ab
ἑκατόν.

Ἐκατέατο, ſedebant: Ion. pro ἐ-
κάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi
κάθημαι, quod vide.

Ἑκάτερθεν, utrinque: Poët. pro
ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen.
ab

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alteruter,
alter ex duobus, uterviſ, uterque.
Hinc

Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, et ἑκατέ-

Digitized by Google

φωσι, utrobique, ex alterutrâ parte: et

Ἑκατέρως, adv. alterutro, ſeu utroque modo.

Ἑκάτη, ης, η, *HECATE:* Luna, tanq. ſoror Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro ου, ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans:* ab ἑκὰς, *procul,* et βολὴ, *jactus:* quod à βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum,* derivari malunt.

Ἑκατηβολέτης, ου, et Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculans:* Apollinis Epith. ab ἑκὰς, *procul,* et βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

Ἑκατηγόρησα, ας, ε, *accuſavi;* a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuſo;* f. ήσω. Th. ἀγορά.

Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

* Ἑκάτινος, vel ἑκατικὸς, ſub. στρόβαλος, *Hecatica ſphæra, rhombus,* vel *turbo* in ſacris expiatoriis et magicis uſurpata.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps:* ab ἑκατὸν, *centum,* et κεφαλὴ, *caput.*

Ἑκατόγχειρ, ειρος, et Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατὸν, *centum,* et χεὶρ, -ρὸς, *manus.*

Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑκὰς, *longè.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum:* i. e. *ſolenne ſacrificium:* et inde

Ἑκατόμβοιος, *valens centum boves,* vel *conſtans centum nummis,* bovis notâ apud Athenienſes percuſſis: ex ἑκατὸν, *centum,* et βοῦς, *bos.*

Ἑκατόμποδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum,* i. e. *latæ:* ab ἑκατὸν, et ποὺς, *pes.*

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum,* (i. e. multas et præclaras) *urbes.* Cretæ Epith. ex ἑκατὸν et πόλις.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *centum,* i.e. *multas portas habens:* Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ:* ex ἑκατὸν, et πύλη, *porta.*

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM:* ſumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis.* Hinc

* Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria.*

Ἑκατόζυγος ναῦς, *navis centiremis,* &c.

Ἑκατονταπλασίων, vel ἑκατονταπλασίων, ὁ ϗ ἡ, *centuplicatus.*

Ἑκατονταέτης, ου, et ἑκατονταέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *centenarius,* qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum,* et ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro

Ἑκατοντακάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui centum capita habet:* ex ἑκατὸν, *centum,* et κάρηνον, *caput.*

Ἑκατοντάκις, adv. *centies:* et

Ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *centuplus.* Th. ἑκατὸν, *centum.*

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, *centurio:* ex ἑκατὸν, et ἀρχὸς vel ἄρχων, *princeps, præfectus:* q. d. ἄρχων τῶν Ἑκατὸν.

* Ἑκατονταρχία, ας, ἡ, *centuria.*

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria.* Th. ἑκατὸν.

Ἕκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculatur. Ἑκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, *procul.*

Ἑκατοστεύουσα κριθὴ, *centuplicatum hordeum,* Gen. xxvii. 12. Th. ἑκατὸν, *centum.*

Ἑκατοστεύω, *centuplus ſum.*

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, *centeſimus:* ab ἑκατὸν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, *centuria:* ab eod.

Ἐκαύθην, *ſuccenſus ſum;* a. 1. ind. paſſ. ἔκαυσα et ἔκηα, *inflammavi,* a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro,* f. καύσω.

Ἐκβαίνω, *egredior ex navi.* f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo:* ἐκβαίνειν, *evenire, accidere.*

* Ἐκβακχεύομαι, *vehementer bacchor.*

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, *ejecit:* 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab

Ἐκβάλλω, *ejicio:* f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. pluſq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte:* a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. f. 1. paſſ. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar,* perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Ἐκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, *barbatum reddo.* Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εως, ἡ, *exitus, evaſio:* ab ἐκβαίνω, *evado:* ab ἐξ, et βαίνω, *eo.*

* Ἐκβατήριον, ου, τὸ, *donarium ob proſperam navigationem Deo alicui oblatum.*

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἐκβεβοημένος, *celebris, famoſus, divulgatus.* part. perf. paſſ. Vide ἐκβοάω, f. ήσω.

Ἐκβήσῃ, *exibis,* 2. ſing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo:* f. 1. m. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, et β eo.

Ἐκβιάζομαι, *vim facio, comp violo.*

Ἐκβλαστάνω, et ἐκβλαστέω, f. p. ἐκβεβλάστηκα, *germino.*

Ἐκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐ θήσονται, fut. 1. ind. paſſ. v ἐκβάλλω, *ejicio:* quod vide.

Ἔκβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejectitius.*

Ἐκβλύζω, f. ύσω, p. ἐκβέβλ *effundo, emano, ſcaturio.*

Ἐκβοάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐκβεβό *proclamo.* Undè perf. paſſ. βόημαι.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, *cum c in aliquem locum ad opem ferre alicunde proficiſci.* Th. βοηθέω, *auxilior.*

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactu alicujus loci, ut et fluminis exi* ab ἐκβάλλω, *ejicio.* Th. βάλ *jacio:* p. m. βέβολα.

Ἐκβράζω, f. άσω, p. κα: e *ejicio.* Et

Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, *ebullitio, t tus.* Et

Ἐκβράσσειν, *ejicere, expellere:* mari dicitur, quod à βράσσω, quod βράζω, f. σῶ, *ferveo.*

Ἐκγαμίζω, *nuptui colloco:* imp ἐξεγάμιζον. f. σω. a. 1. ἐξεγάμ p. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίζομαι, et

Ἐκγαμίσκομαι, *nuptui collocor* ἐκ, et γαμίζω, *nuptui colloco.* γαμέω, *uxorem duco.*

Ἐκγεγάμεν, *natum eſſe,* perf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγα Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γ *naſcor:* p. m. γέγαα, indè in γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γαυῖα, ας, *prognata,* p. m. part. ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, ἐκγίνομαι, *enaſcor:* f. 2. γεν a. 1. m. ἐκγεινάμην. a. 2. m. ἐκ νόμην. Th. γίνομαι, *naſcor.*

Ἐκγελάω, f. 1. άσω, *effuse ri*

Ἐκγενέτης, ου, ὁ, *ortus, oriun* Th. γίνομαι.

Ἐκγενόμεθα, *nati ſumus,* Ion. Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. 2 ind. m. ab eod. Th.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. ἐξεῖναι, *licere;* præſ. inf. ἐκγεν *liceat mihi,* a. 2. imperat. ab

Ἐκγίνομαι, vel -ίγνομαι, *e oriundus ſum:* ἐκγίνεται, cum *licet.* Th. γίνομαι.

Ἔκγονα, ων, τὰ, *poſteri, nep* pl. ab

Ἔκγονον, ου, τὸ, *ſoboles, progen* quod et ab

Ἔκγονος, ου, ὁ, *filius, nepos:* it adject. *ortus, oriundus:* ab ἐκ,

Digitized by Google

… πολεῖ. Th. γίνομαι, naſ-

…ίζω, f. ίσω, idem ac δα-
… fænero. Th. δάνος, mutuum.
…ω, expendo: f. ήσω. p.
…ημαι. f. 1. paſſ. ἐκδαπα-
…μαι, expendar. Th. δαπάνη,
…
…μένος, perf. part. paſſ. ab
…, excorio: ab ἐκ et δέρω, f.
… a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, corium.
…ται, ultio dabatur, 3. ſing.
… paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor,
… ab ἐκ, et δίκη, jus, pœna.
…ισμένοι, Dorienſes effecti
… 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐκδω-
…ίζω, Dorienſem facio. Th.
… Dorienſis.
…ματέω, -ῶ, f. 1. ήσω, timore
…
… decimas voveo.
…, Ion. pro ἐκδέχεσθαι,
…
…, f. ξω, p. ἐκδέδεχα, ex-
…
…μαι, expecto, excipio, ſuc-
… Gen. xliv. 32. im-
… ε, ετο. f. ἐκδέξο-
… p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ, et δέχο-
…
… ſuſpendo.
…, ε, ὁ ἡ ἡ, evidens; ab
… manifeſtus.
…, -ῶ, f. 1. ήσω, idem quod
…, manifeſto: ab eod.
…, peregrè abſum, peregri-
… p. ἐκδεδήμηκα ab ἐκ,
… populus.
…, ας, ἡ, peregrinatio, diſ-
… et
…, ε, ὁ ἡ ἡ, peregrè agens,
… longinquus: ab iiſd.
…, f. ώσομαι. a. 1. ἐξεδό-
…, in mediâ formâ;
…
…, exonerare ſe, dedere:
… ab ἐκδίδωμι.
…, Ion. et Poët. pro ἐκδι-
… inſin. act.
…, Ion. pro ἐκδιδράσ-
… Th. δράω, fugio.
…, i. e. extra do, dedo;
… f. ώσω, p. ωκα. ἐκδίδομαι,
… a. 2. m. ἐξεδό-
… Th. δίδωμι, do.
…, ῆμαι, enarro: ἐκδι-
… ſing. præſ. ſub. ab ἐκ,
…, recenſeo: quod eſt ex
… doceo.
…, judicia exerceo, ulciſcor:
…
…, vindicor, ulciſcor:
… p. ἐκδεδίκηκα. ἐκδίκησον,
… imperat. a. 1. infin. ἐκ-
… a. 1. ἐξεδίκησα. ab ἐκ, et
…

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio*: ab eod.

Ἐκδικητὴς, ȣ, ὁ, et Ἔκδικος, ȣ, ὁ, *ultor, vindex*: et adj. *injuſtus*: à δίκη, *ultio, pœna*.

Ἐκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th. δινέω, *moveo*.

Ἐκδιώκω, *expello*: f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος; ab ἐκ, et διώκω, *perſequor*.

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locutio*: et

Ἔκδοτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *deditus, traditus*: ab ἐκ, et δίδωμι, *do*. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδὸς, όντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ἐκδίδωμι ab eod. Th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, ſuſceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f ξομαι. p. m. ἐκδέδεχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

Ἐκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδράναι, *effugere*, præſ. inf. Th. δράω, *fugio*.

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ, et δῦμι vel δύνω, *ſubeo*: f. δύσω. aor. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus ſui*: a. 1. m. inſin. ἐκδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *ſubeo*.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκέδασσε, *diſſipavit*; 3. ſing. a. 1. act. gem. σσ. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *diſpergo*.

Ἐκεῖ, *illic, illuc, eò*, Matt. ii. 22. iv. 28. τὺς ἐκεῖ μύθȣς, *priores ſermones*, Eurip. Suppl. Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

ἘΚΕΙΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur et κεῖνος, Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic, illuc, eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. ſing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, et in 3. ſing. ἐκέκαστο, *inſtructus erat*, pluſq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno*: præt. paſſ. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat*; 3. ſing. imperf. verbi κέκλομαι, Poët, pro κέλομαι, per Epentheſ. τȣ̃ κ. Th. κέλω ſeu κέλομαι, *jubeo, hortor*.

Ἐκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκλίφειν, pluſq. p. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμήατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi κοσμέω, *orno*.

Ἐκεκράγειτε, 2. pl. pluſq. perf. ind. m. Vide κράζω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ind. verbi κτάομαι, *poſſideo*: f. κτήσομαι. p. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. verbi κτάομαι, *poſſideo*: f. κτήσομαι. p. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευ, *jubebas*: 2. ſing. imperf. ind. à κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐκελεύθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

Ἐκέρδανον, a. 2. ind. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ἔκερσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρας, id eſt, *cohibere manus*.

Ἐκεχήνη, *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν, pluſq. p. m. ſic et in tertiâ perſonâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hiſco*: fut. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, et ζητέω, *quæro*. Undè

Ἐκζητηθῇ, *repoſcatur*: 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Ἐκζητητὴς, ȣ̃. ὁ, *inquiſitor*.

Ἔκηα, *combuſſi*: a. 1. act. à f. κήσω (ſublatâ futuri conſonante) verbi καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

Ἑκηβόλος, ȣ, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affigebat*: imperf. à κήδω,

Digitized by Google

mœrore afficio. Th. κῆδος, cura, mœror.

Ἐκήκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum eſt, à κίω, eo.

ἜΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus: q. ab εἴκω, cedo.

Ἐκηρύχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. paſſ. à κηρύσσω, prædico: f. ύξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἕκητι, dat. Poët. causâ: ponitur adverbialitèr, pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, voluntarius.

Ἐκθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα. et

Ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum: a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, et θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, expavefactus, attonitus ſum, ab eod. verbo et Th.

* Ἐκθειάζω, Deo dedico.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expoſitum, publicum programma: ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, excurrere, præſ. inf. ab ἐκ, et θέω, f. ήσω, curro: f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι.

* Ἐκθεραπεύω, demereor, mihi concilio.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto.

Ἐκθερμαίνω, excalefacio, ἐκθερμαίνομαι, decaleſco: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ῶ, calefacio.

Ἐκθερμάνασα, ejuſd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expoſitio, acc. ſing. ἔκθεσιν, ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφατα, ων, τα, oracula, nom. pl. ab

Ἐκθέσφατον, ου, τὸ, ſcientia divina: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus: q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, dico.

Ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν, expoſitus, a, um: ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, expoſitus, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes: ab eod. verbo et Th.

Ἐκθηλάζω, f. 1. άσω, exſugo, ex ἐκ et θηλάζω.

* Ἐκθηλύνω, effœmino.

Ἐκθλίβω, f. ψω, p. φα, exprimo, elido: unde ἐκτεθλιμμένος, qui eliſis eſt teſticulis apud LXX. Th. θλίβω, premo.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, eliſio; item figura quâ litera aliqua eliditur à præced. verbo.

Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

* Ἐκθύμως, adv. acriter.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, eo, accurro: ex ἴκω per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, 3. ſing. imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo: f. ἐκκαθαρῶ, a. 1. ἐξεκάθηρα, a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, expurgate, a. 1. ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, et καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, ejuſd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

* Ἑκκαίδεκα, ſedecim.

Ἐκκαίω, exuro, accendo: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυκα, p. paſſ. ἐκκέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, exarſi: ab ἐκ et καίω, uro: f. καίσω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, ſegneſco, malis ſuccumbo, deficio: f. ήσω, p. ἐκκεκάκηκα, a. 1. ἐξεκάκησα, 2. pl. a. 1. ſub. act. ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitis: ab ἐκ et κακὸς, malus, ignavus.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, evoco: ab ἐκ et καλέω, voco: f. έσω, p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, faciem detego.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, conſpicor: quod ex κατὰ et εἴδω, video, a. 2. εἶδον et ἴδον.

* Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes.

Ἔκκειμαι, expoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκεινῶν θυμὸν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt, animam efflare: præſ. infin. verbi

Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio, exhaurio. Th. κενὸς, vacuus.

Ἐκκεντέω, ſeu -άω, (vel -ίζω) tranſfigo, tranſverbero: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ et κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo: f. χύσω, præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, effundo.

Ἐκκήρυκτος, ὁ ϗ ἡ, ejectus, expulſus.

Ἐκκηρύττειν, edicere: à κηρύσσω, f. 1. ξω, edico. Th. κήρυξ, ὁ, præco.

Ἐκκλάω, defringo, f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι, a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην, ab ἐκ et κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo; f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι, perf. paſſ. ἐκκλεισμαι, a. 1. paſſ. ἐξεκλε excluſus ſum: ab ἐκ et κ claudo.

Ἐκκλέπτω, f. 1. ψω, ſeduc ſim.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλ ſθαι, excludi: ejuſd. infin. pa

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtu vocatus, ECCLESIA; conv populi ordinatus, perque ſu dines diſtinctus; ἀγορὰ vero fuſa promiſcuaque congreg ab ἐκκαλέω, evoco, perf. paſſ. κλημαι, σαι. Th. καλέω, vo

Ἐκκλησιάζω, concionor, conv celebro, ad concionem voco: in ἐκκλησιάζειν, f. σω, p. κα. κλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concio et

Ἐκκλησιαστικὸς, η, ον, ECC SIASTICUS, ad Eccleſiam nens; item concionalis: à 3 paſſ. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, is ad appellatur.

* Ἔκκλιμα, τος, τὸ, inclin fugam, vel fuga.

Ἐκκλίνω, deflecto, f. νῶ, p. κλικα, a. 1. ἐξέκλινα, a. 1. i rat. ἔκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκ τε, ab ἐκ et κλίνω, inclino.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio perf. perf. paſſ. anteced. ve

Ἐκκλύζω, eluo, abluo: ab κλύζω, idem.

Ἐκκναισιοῦντι, Æol. et Do ἐκκναίουσι, odioſè ſtridunt: præſ. ind. ἐκκναισιόω, quod à Th. κνάω, rado, &c.

Ἐκκνᾶν, eradere, præſ. infin κνάω, rado.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκ φα, exſcindo, deleo.

Ἐκκολυμβάω, enato: f. ή ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολ σα, a. 1. part. ἐκκολυμβήσα τος, ab ἐκ et κολυμβάω, f. nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, funus, ex ab

Ἐκκομίζω, effero, exporto ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξε imperf. paſſ. ἐξεκομιζόμην. ab ἐκ et κομίζω, porto. Th. curo.

Ἐκκομίσαι, exporta, ejuſd. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, exciſio: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, excido, ex f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξ a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, ſub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξ perf. paſſ. ἐκκέκομμαι, a. 1. ἐξεκόπην, f. 2. paſſ. ἐκκοπ

Digitized by Google

...ρα, præt. m. ἐκκέκαρκα. ab ἐκ κείρω, ſcindo.

Ἐκκεφαλαιόω, ſummatim dico: f. ώσω. Th. κεφαλὴ, vertex.

Ἔκκοψον, excide, a. 1. imperat. ab ἐκκόπτω.

Ἐκκραιπαλάω, ebrius ſum.

Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, ...ται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκκρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pendulus.

Ἐκκρίνω, f. νῶ, EXCERNO, excerno, eximo, rejicio: à κρίνω, ſecerno.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio: à 2. ...ſing. perf. paſſ. præced. verbi.

Ἔκκριτος, ſelectus, eximius: à 3. ... ſing. perf. ejuſd. temp. et verbi.

Ἐκκρούω, f. σω, expello, excutio, diſpello: à κρούω, pulſo.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo: ab ἐκ et κυλίω, volvo: f. ίσω, p. ἐκκεκύλικα, a. 1. ἐκύλισα, perf. paſſ. κεκύλισμαι.

Ἐκκύπτω, proſpicio, appareo, prodeo.

Ἐκλάγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, ſtrido, ſono: f. 1. κλάγξω, a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε, p. 1. κέκλαγχα, p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, clamavi, vel clamârunt: a. 2. act. ejuſd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, obliviſcor: quod vide.

Ἐκλαλέω, effutio: f. ήσω, p. ἐκλελάληκα, a. 1. ἐκλάλησα, a. 1. ſub. ἐκλαλήσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλαμβάνω, excipio, percipio. Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, capio.

Ἐκλαμπρὸς, ὁ, ὁ ϗ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλάμπω, ας, ει, effulgeo: f. ἐκλάμψω, a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ et λάμπω, ſplendeo.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco: f. ἐκλήσω, a. 2. ἐξέλαθον, præſ. m. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor: f. 1. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα, p. paſſ. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ et λανθάνω, lateo.

Ἐκλαπάζω, expolio, dolo.

Ἐκλάπην, ης, η, furto ſum ſublatus, a. 2. ind. paſſ. ἐκλάπην, ... ſum: a. 2. act. ab ἐκ et κλέπτω, furor: fut. ψω, p. κέκλεφα, p. m. κέκλοφα.

Ἐκλαοτομέω, f. ήσω, lapides excido, lapidibus conſtruo: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶας, lapis, et τέμνω, ſeco: p. m. τέτομα.

Ἔκλασα, fregi, a. 1. ind. act. verbi κλάω, frango: f. κλάσω, a. 1. paſſ. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo: f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, ELIGO: et

Ἐκλέγομαι, (in media forma) eligo: imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, paſſ. eligor, præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, ῦ, defectivus: τὰ ἐκλειπτικὰ, ECLIPTICA: ab

Ἐκλείπω, deficio, derelinquo: ἐκλείπῃ, 3. ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλοιπα, a. 2. ἐξέλιπον, 2. pl. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλείσθην, incluſus ſum, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio, defectus, ECLIPSIS; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipſis dicitur: à perf. paſſ. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ὁ, ὸν, electus: à 3. perf. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego: f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελαθὼν, οντος, a. 2. part. verbi λελάθω, quod à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco: f. ἐκλήσομαι, a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελοχισμένος, ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐκλοχίζω, f. 1. ſeligo. Th. λόχος, cohors.

Ἐκλελυμένως, adv. ſolute: ab ἐκλύω, diſſolvo, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. m. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidus, intenſè albus, exalbidus.

Ἐκλευκαίνω, intenſè dealbo. Ex ἐκ et λευκαίνω.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, ſurripuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor: f. ψω, p. κέκλεφα, p. m. κέκλοφα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω q. v.

Ἐκλήϊσαν, incluſerunt: Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, claudo: f. σω.

Ἐκλικμάω, -ῶ, ventilo. Ex ἐκ et λικμάω.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Th. λιμός.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt; 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, inclino: f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus: Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. et

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum: Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα, a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

* Ἐκλιπαρέω, impensè oro, à λιπαρέω.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis: 2. pl. a. 2. ſubj. verbi ἐκλείπω, deficio: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus: ab eod. verbo et Th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, ἐκλογαὶ, in pl. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, eligo: f. ξομαι, p. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογίομαι, excuſo: ab eod. Th.

Ἐκλογίζομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo: vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, æſtimatio: ab eod.

Ἐκλονέοντο, imperf. paſſ. à κλονέω, commoveo: f. ήσω. Th. κλόνος, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco: f. ήσω. quod ex κλοπὴ, furtum, (hoc à κλέπτω, furor) et φέρω.

Ἐκλύζετο, mergeretur: imperf. paſſ. à κλύζω, abluo: f. σω, p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. ſing. 1. aor. ſub. paſſ. verbi ἐκλύω, diſſipo: quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam: imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere: a. 1. infin. m. ab ἐκλύω, exſolvo: Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, imbecillitas: acc. ſing. ἔκλυσιν, ab eod. Th. Unde et

Ἔκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus: ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, redemptio: ab eod. Th.

Ἐκλύω, EXSOLVO, dirimo, diſſipo, ſolvo, diſcedo: f. ύσω, p. ἐκλέλυκα, p. paſſ. ἐκλέλυμαι, a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η, f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam: ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, id. qu. ἐκμάσσω, extergo.

Ἐκμαίνειν, ad inſaniam adigere: v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco, cognoſco: ab ἐκ et μανθάνω, diſco: f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, 1. ſing. a. 2. ſub. paſſ.

Digitized by Google

ab ἐκμαίνομαι, *inſanio:* a. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, f. μανῦμαι.

Ἐκμαρτυρέω, *teſtor pro re ab aliis enarratâ, teſtimonio meo prodo et efferro, palam teſtificor,* &c. it. *abſens teſtificor,* Æſchin. ab ἐκ et μαρτυρέω.

Ἐκμαρτυρία, ων, τὰ, *teſtificationes.*

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, et

Ἐκμαρτύριον, ῦ, τὸ, *teſtimonium abſentis à judicio;* Dem.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab

Ἐκμάσσω, vel -ττω, *extergo, abſtergo, exprimo:* imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. ἐξέμαξα, a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinſo, abſtergo.*

Ἐκμελίτα, *conare:* præſ. imperat. act. ab

Ἐκμελιτάω, *meditor, exerceo,* ab ἐκ et μελιτάω, *curo:* f. ήσω, p. μεμελίτηκα. Th. μέλει, *curæ eſt.*

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, *edico:* f. ήσομαι. ab ἐκ et μῦθος, ῦ, ὁ, *verbum, oratio.*

Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *dimetior.* Ex ἐκ et μετρέω.

Ἐκμιαίνομαι, *polluor.* ab ἐκ et μιαίνομαι.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit:* 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo.* Th. μολέω, ſeu μόλω, *venio, advenio.*

Ἐκμυζέω, vel -άω, *exſugo, ſugo.* Th. μύζω, *muſſo,* item *ſugo.*

Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo, ſannis excipio,* imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut Ψαλμ. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ et μυκτηρίζω, *ſubſanno, naſo ſuſpendo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio,* f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no.*

Ἐκνεύω, *nutu jubeo.* Th. νεύω, *innuo.* Eſt et

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, ſubduco, diverto, diſcedo,* f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα, a. 1. ἐξένευσα, q. à νεύω, *nato.* Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto:* ἔκνευσις, *diverticulum.*

Ἐκνήφω, q. d. *ſobrius fio ex, evigilo,* f. ψω, a. 1. ἐξένηψα, a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω, perf. ἐκνένηφα, à νήφω, *ſobrius ſum.*

Ἔκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies:* ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *ſupero, evinco.* Th. νικάω, *vinco.*

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit:* a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado.*

Ἐκνίπτω, f. ψω, *eluo, exſpio, abſtergo:* à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à κνίζω, *ſeco.* Th. κνάω, *rado.*

Ἔκνομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inuſitatus, inſolens:* ab ἐκ et νόμος, *lex.* Th. νέμω. Hinc

Ἐκνομίως, adv. *inuſitatè,* ab iiſd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes,* dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo:* f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo,* f. ανῶ, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio:* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *dormire facio.*

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio:* f. σω, a. 1. ἐκόλασα, ας, ε, perf. κεκόλακα.

Εκολάφισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo,* f. ίσω, p. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus.* Th. κολάπτω, *tundo.*

Ἐκολοβώθην, ης, η, et in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo,* f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. ἐκολόβωκα, f. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, η, εται, quod à κόλοβος, *mancus, mutilus.* Th. κολύω, f. σω, *amputo, decurto.*

Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi,* imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebatur,* imperf. paſſ. verbi κομίζω, *fero:* et

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt,* ejuſd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt,* 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero:* f. ίσω, κεκόμικα. Th. κομέω, *curo.*

Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus ſum,* a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐκόμισεν, pro ἐκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vid. ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, id. quod κομπέω, *ſtrepo, ſonitum edo.* Th. κόμπος, *crepitus,* propriè apri, dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σσ, 3. ſing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo:* f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis.*

Ἑκοντὶ, et ἑκοντὴν, *ſpontè, ultrò:* adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco, ſedor:* f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *ſeco.*

Ἐκόπην, ης, η, *ſciſſus ſum,* a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo,* f. ψω, p. φα, p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, *incidebat,* imperf. ejuſd.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui,* a. 1. ind. paſſ. verbi κο *tiger.* Th. κόπτω, *ſeco,* f. ψω

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. T ρέω, *ſatio.*

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3 a. 1. ind. m. verbi κορέω, *verro.*

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3 verbi κορύσσω, *armo.* Th. υς, ἡ, *galea.*

Ἐκόσμηθεν, *ornati ſunt,* Bœ ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind verbi κοσμέω, *orno,* a. 1. ἐκό ας, ε. Th. κόσμος, *ordo.*

Ἑκοῦσα, ης, *volens:* f. g. ab όντος, *voluntarius,* quod vide

Ἑκουσιάζομαι, *ſponte offero:*

Ἑκουσιασμὸς, ῦ, *ſpontanea* ab

Ἑκούσιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſpontane luntarius:* τὸ ἑκούσιον. ſubſt *liberum arbitrium.* Th. ἑκὼν idem. Undè

Ἑκουσίως, adv. *ultrò, ſpontè.*

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, et ἔ γον, adv. pro ἐκπάγλως, *ve tiſſimè:* quod et

Ἐκπλαγέομαι, -ῦμαι, Io Poët. pro ἐκπλήσσομαι, *ſtupeo:* ab

Ἔκπαγλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *horribi pendus, vehemens,* per Poët pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐ σω, *percello, perterrefacio:* et πλήσσω, f. ξω, *percutio.* πλαγον

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλ *terribiliſſime,* voc. ſing. ſuperl ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, *horridè, vehe* adv. Poët. ab ἔκπαγλος, q.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus immodicè affectus:* ab ἐκ, et quod à πάσχω.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, *inſtituo* Th. παῖς.

Ἐκπαιφάσσω, *inſanio,* ſeu *fu more inruo:* ab ἐκ et παιφάσσω *culus undique verto:* et per plicat. ex φάω, quidam di volunt alii q. πάντη τὰ φάη Th. φάω, *luceo.*

Ἔκπαλαι, adv. *jam, olim* πάλαι, *olim.*

Ἐκπαύομαι, *quieſco.* Ab ἐκ e ὕομαι.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *experior.* ἐκπειράζωμεν, 1. pl. ſub. f. άσω, p. ἐκπεπείρακα ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

Ἐκπέμπω, *emitto,* f. ψω, a. ἐξέπεμψα, p. ἐκπέπεμφα, perf. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται, a. 1. ἐξεπέμφθην, a. 1. part. paſſ. ἐκ φθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες et πέμπω, *mitto,* f. ψω.

Digitized by Google

...πεπλῆχθαι, perf. inf. paſſ. ab ...ήσσω, percello.
...πεπόρευκα, ας, ε, perf. act. ... ἐκπορεύω, q. v.
...πεπότασαι, evolâſti, Dor. pro ...πέτασαι, 2. ſing. perf. paſſ. ... ἐκποτάομαι, -ῶμαι, evolo, f. ..., p. πεπότημαι, quod ab ἐκ, ...τομαι, volo, -as.
...περαιόω, -ῶ, tranſeo, traduco. ... ἐκ et περαιόω.
...περάω, f. άσω, exeo, trajicio, ... tranſeo.
...περδικίζω, decipio, effugio, cal-... πέρδιξ, aucupem.
...πέρθω, everto, devaſto, f. 1. ἐκ-... ἐκπέρσωσι, in 3. pl. Sic ..., 3. pl. a. 1. ſub. ab ἐκ, et ..., f. 2. παρδῶ, et per ... πραδῶ. a. 2. ἔπραθον, p. ...
...περιέρχομαι, uſquequaque cir-... Ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.
...περινόομαι, pertranſeo indè, ... Th. περινόομαι.
...περῆσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρ-... pro ἐκπεράσαντι, dat. ſing. a. ... ab ἐκπεράω.
...πεσεῖν, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ... Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ..., οῦσα, ὀν, a. 2. part. act. ab ..., excido; q. v.
...πίπτωσι, vide in ἐκπίπτω.
...πετάννυμι, expando, f. ἐκπετά-... a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ... πετάω, f. 1. άσω, pando, ape-...
...ταται, 3. ſing. perf. paſſ.
...φράζω, eloquor, enarro, ediſſero: ... et φράζω, f. σω, dico, memoro. ... p. m. πέφραδα.
...φυκα, p. m. et ἐκπέφυκα, p. ... ſum, natus ſum; et
...φυκὼς, ότος, enatus, editus, ... perf. act. et
...φυκόσι, f. g. pl. num. part. ... ἐκπεφυκὼς. ab ἐκφύομαι, ... Th. φύω, gigno, quod a-...
...τάω, exilio, f. 1. ήσω. Th. ..., f. ήσω.
...πηδήσας, αντος, elapſus, ejuſd. ... part.
...πηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσε-... ſing. f. 1. m. verbi
...πηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ..., ſeu filum educo, extrico: ... πήνη, textum, ſeu tela.
..., f. ίσω, p. ἐκπεπίεικα, ex-... premo.
...πικραίνω, f. ανῶ, p. ἐκπεπίκρ-... exacerbo: à πικραίνω.
...πίνω, ebibo, epoto: à πίνω, f. ...: ab ἐκ et πίνω.
...πίπτω, excido, expellor, erumpo, ... perf. ἐκπέπτωκα, a. 2. ..., a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς,
ῃ, et in pl. ἐκπίπτωσι. ab ἐκ, et πίπτω, cado, f. πτώσω.

* Ἐκπίπτω, de oraculorum reſponſa reddentibus.

Ἐκπλαγεὶς, ἐντος, animo perculſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἔκπλεθρον, ου, τὸ, plethri, ſeu jugeri menſuram excedens: et inde

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, ſeu jugerum curſu metiri: exercitii genus. Ab ἐκ, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

Ἐκπλείου, gen. ſing. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος, η, ον, expletus. Th. πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἐκπλέω, enavigo, imperf. ἐξέπλεον, -ες, -εε, -ει, f. ἐκπλεύσω, a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὀν, terrorem adferens, horribilis: et

Ἐκπληκτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, attonitus: ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor, f. ξομαι, p. paſſ. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio.

Ἐκπληρόω, impleo: f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα, a. 1. ἐξεπλήρωσα, p. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, et πληρόω, repleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: à præced.

Ἐκπλήσσεο, perturbare: præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, f. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, percello, perterrefacio, ſtupefacio: f. ξω, p. ἐκπέπληχα, a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus fui: ab eod.

* Ἔκπλυς, ου, ὁ, pro ἔκπλεος, η, ον, expletus.

Ἐκπλύνω, eluo, abluo: ab ἐκ, et πλύνω, f. υνῶ, lavo.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, h. e. de ſano mentis ſtatu deturbari: quod à πλώω, ſeu πλώμι, Poët. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνεύσις, εως, ἡ, exſpiratio: ab

Ἐκπνέω, exſpiro, efflo, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα ab ἐκ et πνέω, ſpiro.

Ἐκποδὼν, eminus, procul, adv. q. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποιέω, ſubduco, do adoptandum, alienum efficio: à ποιέω.

Ἐκποίησις, ἡ, ſeminis emiſſio, alienatio: et

Ἐκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adoptatus, emancipatus: à p. paſſ. verbi ἐκποιέω.

Ἐκπολεμέω, ήσω, debello, expugno: et

Ἐκπολεμόω, ώσω, idem ac πολεμόω, ad bellum excito. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, expugno, vi capio.

Ἐκπονέω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero: à πόνος, labor, quod à πένομαι, facio.

Ἐκπορεύομαι, egredior: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο, f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπεπόρευμαι, 3. ſing. præſ. imperat. ἐκπορευέσθω ab ἐκ, et πορεύομαι, eo: quod à πόρος, tranſitus. Th. πείρω, f. περῶ, tranſadigo: p. m. πέπορα.

Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, depopulor, capio, captivos duco.

Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, excogito, quæro, comparo, ſuppedito; à πόρος ab eod. Th.

Ἐκπορνεύω, effuſè ſcortor: f. εύσω, p. ἐκπεπόρνευκα, a. 1. ἐξεπόρνευσα, a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ, et πορνεύω, ſcortor, quod à πόρνη, meretrix. Th. περάω, vendo.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

Ἐκπράκτης, ου, ὁ, tributorum collector; ab

Ἐκπράττω, ſeu -σσω, f. ξω, perficio, exigo: à πράττω, facio.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eximius, elegans, decens: ab ἐκ, et πρέπω, decorus ſum.

Ἐκπρήξας, operatus: a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ, et πράττω, Ion. πρήττω, facio: f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, eximo, pecuniâ corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρίασθαι, ejuſd. præſ. inf.

Ἐκπριόω, -ῶ, redimo: ab eod. Th.

Ἐκπρολείπω, relinquo: et inde

Ἐκπρολίποις, dimittas: 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, linquo: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτάω, evolo.

* Ἐκπτοέω, conſterno.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo: f. ύσω, p. ἐκπέπτυκα, a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, et πτύω, ſpuo.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, delapſio, calamitas: et

Ἔκπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delapſus: à perf. paſſ. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, audio, ſciſcitor. Th. πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, idem, quod vide.

Ἐκπυρόω, -ῶ, incendo. Th. πῦρ.

Ἔκπυστος, exauditus, cognitus: à 3. perf. perf. paſſ. ἐκπυνθάνομαι, q. v.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum: ab ἐκπίνω, ebibo. Th. πίνω, bibo.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκραάνθη-

Digitized by Google

σαν, 3. pl. a. 1. paſſ. vide in ἐκραίαινον.

Ἔκραγα, *clamavi*: p. m. ἐκραγῆναι, p. m. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κράγω; a. 2. ἔκραγον, a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγεὶς, εῖσα, ἐν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.

Ἐκράανα, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*: per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1, paſſ. verbi κεράννυμι, f. άσω, *miſceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam*, *exſequebar*: imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ, a. 1. paſſ. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκρααάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi*: et in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*: f. άσω, p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*: ab eod. Th.

Ἐκρέματο, *pendebat*: 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρεμάμαι, ſeu κρεμάω, *ſuſpendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*: 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι, a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρέω, *effluo*, *excido*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum*, *ſalebra*, *eruptio aquarum*: ab

Ἐκρήγνυμι, -ύω, f. ἐκρήξω, a. 2. ἐξέῤῥαγον, *effringo*, *erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*: a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*: item *impero*: f. κρανῶ, a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonaſm. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, *eradico*, *extirpo*, f. ώσω, p. ἐξεῤῥίζωκα, a. 1. ἐξεῤῥίζωσα, a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ, a. 1. paſſ. ἐξεῤῥιζώθην, a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.

Ἐκρίθην-ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *reſpondi*, a. 1. paſſ. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. m. *interpretatus eſt*: ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi κρίνω, *ſecerno*, *judico*.

Ἐκρίπτω, *projicio*: et inde

Ἔκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, et ἔκρευσις, εως, ἡ, et

Ἔκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.

Ἐκρούσθην, *expulſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi κρούω, *pulſo*.

Ἐκρούσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο, ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, *abſconditus ſum*: a. 2. ind. paſſ. ἔκρυβον, a. 2. act.

Ἐκρυέω, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξεῤῥύηκα. ab ἐκ et ῥυέω.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *abſcondo*: f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυφα, p. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*: et

Ἔκρυψα, ας, ε, *abſcondi*, a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, *excarnifico*, *carnem ſeparo*. ab ἐκ et σάρξ.

Ἐκσιφωνίζω, *per ſiphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus et canalis*.

Ἐκσκευάζομαι, *exporto*, f. m. άσομαι, p. act. ἐξεσκεύακα.

Ἐκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo*, *expello*.

Ἐκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello*.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, *ſemen emitto*: à σπέρμα, *ſemen*, quod à σπείρω, *ſero*.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excluſus* vel *immunis à fœdere*; *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciſcor*.

Ἐκστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſex ſtadiorum*: à στάδιος, vel -ον, *ſtadium*, quod ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Ἔκστασις, εως, ἡ, *ECSTASIS*, *ſtupor*, *admiratio*: item *exceſſus mentis*, ab ἐξίστημι, *de ſtatu mentis dejicio*, *mente alienor*, ab ἐκ et ἵστημι, *ſto*: f. στήσω, p. paſſ. ἕσταμαι, σαι.

Ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *attonitus*, *mente alienatus*, *furioſus*: item *dementans*: ab iiſd.

Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, *excolo*, *ſtillatim exhaurio*.

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, *infeſto exercitu exeo*, *invado*, *prodeo*.

Ἐκστρέφω, *inverto*, *immuto*: f. ψω, p. ἐξέστροφα, p. paſſ. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ et στρέφω, *verto*, p. m. ἔστροφα.

Ἐκσυρίζω, *exſibilo*, f. ίσω; ab ἐκ et συρίζω.

Ἔκτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτη ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, f. κτήσω, p. ἔκτηκα, p. paſſ. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*: f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον, et per Apocopen ἔκταν, et in 3. ſing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτάδην, et ἐκταδὸν, adv. *porrectim*, *extenſè*: et

Ἐκτάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extenſus*; *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. a τείνω, *extendo*: ab ἐκ et *tendo*.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθ *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. θην, verbi κτείνω, *interficio*.

Ἔκτακα, perf. ind. act. κτείνω, *occido*.

Ἐκταμένος, et Poët. κτάμε tracto augmento, Æol. perf. paſſ. verbi κτείνω, p. paſſ. μαι.

Ἐκτάμῃσι, Ion. Paragoge ἐκτάμῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. τέμνω, *excido*: quod ab ἐκ et νω, *ſeco*, *ſcindo*: f. 2. μῶ, a. 2 μον, p. τέτμηκα, p. m. τέτμ

Ἔκταμμαι, perf. ind. paſſ. μένος, perf. part. paſſ. verbi νω, *occido*: f. 2. κτανῶ, p. κα.

Ἐκτάμῃσι, Ion. pro ἐκτάμ ſing. præſ. ſub. act. verbi *ſcindo*, Ion. et Dor. pro τέμ dem. Vel pro ἐκτάμῃ, Pol ſerto ι, et Ion. addito σι, 3. a. 2. ſub. verbi ἐκτέμνω, e ab ἐκ et τέμνω, *ſeco*: a. 2. μον.

Ἔκταν, 3. pl. a. 2. Bœot ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi *interficio*. Vel pro ἔκτανον, Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτ *poſſideo*: a. 2. ἔκτην, 3. pl. σαν, per Sync. ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. act. νον, verbi κτείνω, *occido*: f. 2 νῶ, p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. paſſ. θην, *interfectus ſum*, a. 1. ind à κτείνω, perf. paſſ. ἔκταμαι

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. juſd.

Ἐκτανύω, f. ύσω, idem quo τείνω, *extendo*. Th. τείνω, te

Ἔκταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, i *tio aciei*: ab ἐκτάσσω, quo de.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, *pertur* et

Ἐκταράσσω, vel -άττω, *per* f. ξω, p. ἐκτετάραχα, a. 1. ραξα. ab ἐκ et ταράσσω, *veo*.

Ἔκτας, per Sync. pro ἔκ *occidiſti*: 2. ſing. ἔκτανε, pr τανεν; 3. pl. a. 1. verbi vide ἔκτα.

Ἔκτασις, εως, ἡ, *extenſio*; figuræ nomen quâ ſyllaba producitur: ab ἐκτείνω, ex quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, *inſtruo*

Digitized by Google

… præfero, deligo. Th. τάσσω, … -τευ, ordino.

…ήσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. …g. a. 1. m. verbi κτάομαι, poſ-…: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι, a. …m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

…, interfectus fuerat, 3. ſing. …ſq. p. ind. paſſ. ab ἐκτάμην, … verbi κτείνω, p. ἔκτακα, p. … ἔκταμαι.

…, Ion. pro ἔκτηντο, ſeu …, 3. pl. pluſq. p. paſſ.

…, Ion. pro ἔκτηνται, 3. …perf. Nota verò et ἔκτημαι, … κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, … et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, … inf. verbi κτάομαι, poſſideo, …

…θέντα, a. 1. part. paſſ. acc. … maſc. verbi ἐκτίθημι, ex-…

…θραμμένους, acc. pl. perf. … part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, …: ab ἐκ et τρέφω, alo: f. … p. φα, a. 2. ἔτραφον.

…νας, αντος, a. 1. part. act.

…, άτω, extende, a. 1. im-…at. act. verbi ἐκτείνω, exten-…

…, occidit, 3. ſing. a. 1. act.

…, ες, ε, imperf. à κτείνω, …: f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. …

…είνω, EXTENDO, educo: f. …, p. ἐκτέτακα, a. 1. ἐξέτεινα, … imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. … act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et …, tendo.

…λέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. … opt. act. ab ἐκτελέω, quod …

…λέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, … complevisset, a. 1. part. act. … ab ἐκτελέω, quod vide.

…τελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευ-…, 3. ſing. f. 1. act. à …, ad finem perduco. Th. …, ους, τὸ, finis.

…τελέω, perficio: ἐκτελέειν, præſ. … f. έσω, p. ἐκτετέλεκα, a. 1. …, a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ης, … a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et …, finis.

…τελής, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus: … ibid.

…τέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, … a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκτα-…, excido, amputo, caſtro. Th. …, ſcindo, f. τεμῶ.

…τένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν … perpetuò, pro ἐκτενῶς. ab … et τείνω, tendo.

…τενέστερον, adv. intenſiùs, enixiùs, … ab

…τενής, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, aſſi-…, diligens, vehemens: et hinc …, Ion. pro ἐκτενῶς.

'Εκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

'Εκτενῶς, vehementèr, impensè, prolixè: ab ἐκτείνω, quod videas.

'Εκτέον, habendum, adv. poſitionis, ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, SEXTA, ab ἕκτος, SEXTUS. Th. ἕξ, SEX.

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, obtinui, Ion. vel Att. perf. et

'Εκτημένος, η, ον, qui poſſidet aliquid, perf. paſſ. part. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, poſſident, 3. pl. perf. ejuſd. verbi.

'Εκ τήνω, ſcil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

'Εκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, poſſideo: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

'Εκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

'Εκτίθεμαι, expono: et 1. pl. ἐκτιθέμεθα, imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμην, ου, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ et τίθημι, pono.

'Εκτικὴ, ῆς, HECTICA febris: fœm. ab

'Εκτικὸς, ή, όν, in habitu poſitus: item qui hectica febri laborat. Th. ἔχω, habeo.

'Εκτίκτω, f. ἐκτέξομαι, pario, in lucem edo.

'Εκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, evello, emoveo.

'Εκτιμάω, f. ήσω, valdè honoro, colo, æſtimo: et

Ἔκτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers honoris: ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, honoro.

'Εκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuſſio: et

'Εκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

'Εκτινάσσω, excutio: f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐκτιναξάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ et τινάσσω, quatio.

'Εκτιννύω, f. ίσω, et

'Εκτίνω, f. ίσω, exſolvo, luo: Th. τίω, punio, ſolvo.

Ἔκτισε, creavit, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, condo: p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, perſolutio: et

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta, judicatum: à τίω, ſolvo, punio.

Ἔκτισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἔκτισμαι, σαι verbi κτίζω, creo: a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.

'Εκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, vulnero: paſſ. ἐκτέτρωμαι, pario abortum.

'Εκτίω, f. ίσω, punio, luo, ſolvo, rependo. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, extrà, regit genit. ab ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ, ex.

Ἔκτοτε, ex eo tempore.

'Εκτοκίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, fœnori do: à τόκος, uſura, quod à τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

'Εκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, audeo. Th. τόλμα, audacia.

'Εκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

'Εκτολυπεύω, perficio: f. εύσω, ab ἐκ et τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta et operi parata.

'Εκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio: et

'Εκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, exſectus, caſtratus: ab ἐκ et τέμνω, ſeco: Dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

'Εκτομὶς, ίδος, ἡ, ſectrix.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

'Εκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, propriè pharetram. Th. τόξον, arcus.

'Εκτοπίζω, f. ίσω, è loco moveo, peregrè abeo: ab ἐκ et τόπος, locus.

'Εκτόπιος, ὁ καὶ ἡ, peregrinus: et

Ἔκτοπος, ὁ καὶ ἡ, è loco ſuo emotus; inuſitatus; ab iiſd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, SEXTUS, A, UM. Th. ἕξ, SEX.

'Εκτὸς, adv. extrà, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è, à. ἐκτὸς εἰ μὴ, ſin minus, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, extrà, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσθι, ſeu ἔκτοθι, extra: ab ἐκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

'Εκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

'Εκτράπελος, averſandus: ab ἐκ et τρέπω, verto.

'Εκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab

'Εκτρέπομαι, diverto, deflecto, averſor, cum acc. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi: f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, verto.

'Εκτρέπω, f. ψω, p. φα, deflecto: ab eod. Them.

'Εκτρέφω, enutrio. Th. τρέφω, f. θρέψω, nutrio.

'Εκτρέχω, excurro. Th. τρέχω, curro, quod videris.

'Εκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

'Εκτρίβω, f. ψω, p. φα, extero. Th. τρίβω, tero.

'Εκτρίψαι, abſumere: ejuſd. a. 1. inf. act.

Digitized by Google

Ἐκτρίψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio.*

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio, digreſſio, diverticulum:* et

Ἔκτροπος, *deflexus, malè moratus, diſſentaneus:* ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto:* p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio.* Th. τρέφω, *nutrio:* præt. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, f. ήσω, *vindemio:* à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, *triticum, vindemia.*

Ἔκτρωμα, ατὸς, τὸ, *abortus:* ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perſ. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero.*

Ἔκτυπε, *intonuit,* 3. ſing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *reſono.* Th. τύπτω, *verbero:* f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expreſſus ex archetypo:* et

Ἐκτυπόω, -ῶ, f. ώσω, *exprimo, effingo, informo:* ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expreſſio:* et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perſ. paſſ. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco;* et inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio;* à Them. τυφλὸς, *cæcus.*

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR,* Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. ſing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior.* Th. κύδος, ου, ὁ, *convitium.*

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo,* quod vide.

ἙΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SOCER,* vel *SOCERUS,* mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *ſocrus,* mariti mater: ut πενθερὸς, et -ρα, *ſocer,* et *ſocrus,* uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi:* et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido:* f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, *ſancio.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas.*

Ἔκυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me:* f. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero, evulgo:* ab ἐκ et φαίνω, *in lucem edo:* f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. a. 2. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐκφανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *manifeſtus, illuſtris:* ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio.* Ab ἐκ et φαυλίζω.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre,* præſ. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero:* f. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 1. ind. act. ἐξήνεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, *fero.*

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO:* f. m. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον, a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Ἐκφεύξῃ, 2. ſing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimeſco:* et

Ἐκφοβέω, *terrefacio:* f. ήσω, perſ. ἐκπεφόβηκα, a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio,* quod à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *fugio, timeo,* p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exterritus, conſternatus:* ab eod. Them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio:* ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero, exporto,* f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus;* et

Ἔκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exportatitius, divulgatus, percitus:* ab ἐκφέρω, *effero.* Them. φέρω, *fero.*

Ἐκφράζω, *eloquor, enarro, ediſſero:* part. præſ. ἐκφράζων, οντος, part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ et φράζω, *dico:* f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *deſcriptio:* acc. ἔκφρασιν, gen. plur. ἐκφράσεων· ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

Ἐκφροντίζω, *excogito, non curo.* Th. φροντὶς, *cogitatio.*

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio:* ab ἐκ et φεύγω, *fugio:* f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. ſub. πέφευγα, præt. m.

Ἐκφύρομαι, *inquinor.*

Ἐκφύρω, *inclino concubitu fœdo.*

Ἐκφυσᾶν, *efflare,* pro ἐκφυσάειν, præſ. inf. act. Th. φυσάω, *inflo.*

Ἐκφύω, *enaſcor, germino:* f. ύσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *naſcor.*

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio:* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio:* à perſ. paſſ. præc. verbi.

Ἐκχέω, *effundo, exhaurio:* f. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, *effundite,* a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ό-μην, ου, ῦ, ἐετο, εῖτο. Th. χ
fundo.

Ἐκχρᾶν, *ſufficere, ſatis eſſe,* pr
inf. à χράω, *do mutuo.*

Ἐκχρήσει, *utile erit:* imperſ. f.
q. d. ἐν χρήσει ἔσται. Ab eod.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effuſus,* a. 1. pa
paſſ. et

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. e

Ἔκχυντο, *effundebantur,* pro ἐ
κέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. a

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo:*
ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυ
præſ. paſſ. ἐκχύνομαι, perſ. pa
ἐκκέχυμαι, a. 1. paſſ. ἐξεχύθην,
η, f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, η, ετ
ab ἐκ et χύω, ſeu χύνω, idem
Th. χέω, *fundo.*

Ἐκχωρέω, *excedo, diſcedo;* ἐκχ
ρέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. ac
excedant: f. ήσω, p. ἐκκεχώρηκ
a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *pr
ciſcor.*

Ἐκψύχω, *animam efflo, exſpiro*
f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυ
ab ἐκ et ψύχω, *ſpiro.*

Ἐκώλυσε, *probibuit,* 3. ſing. a.
ind. act. à κωλύω, *impedio,*
f. σω, p. κα.

ἙΚΩ´Ν, όντος, *voluntarius:* in
g. ἑκοῦσα, ης; et in n. g. ἑκόν,
τος, *volens.* Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ ϗ
ſpontaneus. ἑκουσίως, adverb.
ſponte. ἀέκων et ἀεκούσιος, ἄκων
ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus.*

Ἕκων, Dor. pro εἴκων, *celebran
obtemperans.* Pind. Olymp. xii
121.

Ἐλάα, ας, ἡ, *OLIVA,* fructu
oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare,* Poët. pro ἐλά
ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω: ſic i
3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ,
Poët. ἐλάα, *curſum init:* verbi ἐ
λάω, pro ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλ
σω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam,* imperf
Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες,
ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλα
σα.

Ἔλαβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβ
ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio:*
f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, *transfixus,* a. 1. part.
paſſ. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω, perſ. paſſ. ἐλήλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui:* a. 2. act.
ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo.* f. λήσω, p. κα. λέλη-θα.

ἘΛΑΙ´Α, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA,* arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, *agreſtis oliva.*

Ἐλάϊνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε) ου, ὁ ϗ ἡ, *oleaginus:* ab ἐλαία.

Digitized by Google

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM.* Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, ab ἔλαιον.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαιὼν, id. m. Th. ἐλαία, *olea*.

Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, *sonitum do*: præt. m. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans*.

Ἔλαμψε, ας, ε, *ſplenduit*, a. 1. ind. verbi λάμπω, *luceo*.

Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. ind. Ion. verbi ἐλαύνω, q. vide

Ἐλάσαι, *compuliſſe*: a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part. ἐλάσας, αντος, et Poët. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.

Ἐλάσειας, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.

Ἐλασίππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππους.

Ἔλασις, εως, ἡ, et Ἐλασία, ας, ἡ, *actio*, *militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλασκε, Ion. et Poët. pro ἤλα, vel ἤλαυνε, 3. ſing. imperf. verbi ἐλάω, Ion. ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. Ἐλασσε, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit*, 3. ſing. a. 1. ind. ut et ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. ſing. a. 1. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐλάσσω, accuſ. contr. pro ἐλάσσονα, ας, ω, ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (et ἐλάχων) ονος, ὁ ꙃ ἡ, *minor*. ἐλάσσονες, *pauciores*: compar. à poſitivo ἐλαχὺς, *parvus*: in ſuperl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito*, *impello*: ab ἐλαστὴρ, ῆρος, ὁ, *impulſor*. Th. ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*.

Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *Elatia*, nomen propr.

ἘΛΑ'ΤΗ, ας, ἡ, *abies*: at ἐλάτης

Ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. [illegible] ἐλάτινος, *abiegnus*.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator*, *auriga*. [illegible] ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, perf. [illegible] ἐλήλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατίνη, herbæ nomen: et

Ἐλάτινος, η, ον, et Poët. εἰλάτινος, *abiegnus*. ab ἐλάτη, *abies*.

Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. [illegible] λατομέω, *exſcindo*: f. ήσω.

Λατόμος, ου, ὁ, *lapicida*: quod ex λᾶας, λᾶος, ὁ, *lapis*, et τόμος, *fruſtum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *ſcindo*.

Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs*, *parum*: et

Ἐλαττονάκις, *minus*, *rariùs*: et

Ἐλαττονέω, *minus habeo*: f. ήσω, a. 1. ἠλαττόνησα. à them. ἐλαχὺς, *parvus*.

Ἐλαττονοθῶσιν, an ἐλαττονωθῶσιν, legend. 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐλαττόω, vel -σσόω, *minuo*, *diminuo*: f. ώσω, a. 1. ἐλάττωσα, perf. ἠλάττωκα, præſ. inf. paſſ. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλάσσων vel -ττων, *minor*.

Ἐλάττωμα, vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium*, *defectus*: à præc. verbo.

Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἐλαύνειν, ἐλαύνειν σκοπὸν, *ſcopum attingere*, ἔλαυνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἠλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. et

Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes*, nom. dual. part. præſ. ab

ἘΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύω, *agito*, *proveho*, *duco*: f. άσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλακα, et Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος, imperf. paſſ. ἐλαυνόμην, ου, ετο, perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ου, ὁ ꙃ ἡ, *cervinus*: et

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab

ἘΛΑΦΟ'Σ, ου, ὁ ꙃ ἡ, *cervus*, *cerva*: quaſi ἐλῶν ὄφεις, quod ſerpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab

ἘΛΑΦΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ ꙃ ἡ, *levis et celer*, inſtar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis*: hinc

Ἐλαφρότερος, η, ον, *levior*: compar. et

Ἐλαφρῶς, *leviter*, *celeriter*: ab ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἔλαχεν, *ſortitus eſt*, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, *ſortior*: f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε, p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

Ἐλάχιστα, adverbialitèr, *minimè*, οὐκ ἐλάχιστα, *imprimis*: ab

Ἐλάχιστος, η, ον, *minimus*, *pauciſſimus*, *breviſſimus*: ſuperl. et compar. ἐλάσσων, *minor*: à μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, *parvus*: exinde novus comparat.

Ἐλαχιστότερος, *minimo minor*: ab ἐλάχιστος: Epheſ. iii. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ꙃ ἡ, *qui alas*, vel *pinnas parvas habet*: μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus*, et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

ἘΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος, *minimus*.

Ἐλάω, *agito*, *arceo*: Poët. pro Th. ἐλαύνω.

Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab

ἘΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, et per proth. Poët. ἐέλδομαι, *deſidero*, *cupio*, *appeto*: hinc

Ἔλδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *deſiderium*.

Ἕλε, et Ἕλ', *interfecit*, *rapuit*, 3. ſing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nom. viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, *miſereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *miſericordia*.

Ἐλεακεὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus reſtituet*.

ἘΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inſpectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ᾶ, *redargutorius*, *reprehenſorius*: et

Ἐλεγκτὸς, ᾶ, *reprehenſibilis*: et

Ἐλεγμὸς, ᾶ, ὁ, *redargutio*, *reprehenſio*: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

Ἐλέγξῃς, *ſpreveris*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue*: a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo*, *reprehendo*.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio*, *reprehenſio*: ab eodem them.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio*, *luctus*, *ELEGIA*, *carmen lugubre*: q. ab ἐλεέω, vel à λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum*: et

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, *vituperabilis*: et

Ἐλέγχιστος, ejuſd. ſuperl. *probris digniſſimus*, vel *notatus*: et

Ἐλεγχθῇ, 3. ſingul. a. 1. ſubj. paſſ. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*: et in pl. ἐλέγχεα: et

Ἔλεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS*, *argumentum*, *probatio*: ab

ἘΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo*, *argumentis*, (vel *exemplis*) *demonſtro*, *convinco*, *refuto*, a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, ἐλέγχομαι, *redarguor*, *reprehendor*, perf. paſſ. ἤλεγμαι, ξαι,

Digitized by Google

ϑηναι, a. 1. paſſ. ἠλίχϑην, a. 1. ſub. paſſ. ἐλιχϑῶ, ῇς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, -ης, ἡ, *ELEDONA*, ſpecies quædam polypi.

'Ελέειν, *capere*, Dialyſ. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεεινὸς, ὴ, ὸν, *miſerabilis*: ab ἔλεος, ου, ὁ, *miſericordia*.

'Ελεεῖσϑαι, præſ. inf. ab

'Ελεέομαι, *conſequor miſericordiam*: vid. ſeq.

'Ελεέω, -ῶ, *miſereor*, cum accuſ. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω, a. 1. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἠλέηκα, præſ. paſſ. ἐλεέομαι, *miſericordiam conſequor*, perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήϑην, a. 1. ſub. ἐλεηϑῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηϑεὶς, έντος, f. 1. ἐλεηϑήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *miſericordia*.

'Ελεηϑῶσιν, *miſericordiam conſequantur*, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *miſericors*: ab ἐλεέω.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *miſericordia*, *ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contradictùs, ALMS, et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemoſynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

'Ελέησε, *miſertus fuit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

'Ελεητὺς, ύος, ἡ, *commiſeratio*: Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελέϑυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείϑυια, *Lucina*, quod vide.

'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

'Ελειὸς, ὗ, ὁ, *glis*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*.

'Ελέλειψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

"Ελεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi λέγομαι, *cubo*: f. ξομαι, p. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΥ', *acclamatio bellica*: an ab ἑλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

'Ελελήϑει, pro ἐλελήϑει, Ion. *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. p. m. et in 3. pl. ἐλελήϑεσαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανϑάνω, *lateo*: f. λήσω, a. 2. ἔλαϑον, præt. m. λέληϑα.

'Ελέλιζεν, *torquebat*, 3. ſing. imperf. Ion. a'

'Ελελίζω, f. ίσω, *quaſſo*, *convolvo*. Them. ἑλίσσω, *verſo*.

'Ελελίζω etiam, *clamo*: ab ἐλελεῦ.

'Ελέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλέλικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω, p. ἧλιχα, perf. paſſ. ἧλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλήλιγμαι, unde pluſq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. ἑλίω, *verſo*.

'Ελελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίζω, *pulſo*, *quatio*. Them. ἑλίω, *verſo*.

'Ελέλιξεν, *commovit*, a. 1. ind. act. ab

'Ελελίσσω, f. ξω, p. χα, *circumago*, *torqueo*, *concutio*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίω, *verſo*.

'Ελέλιχϑεν, Bœot. pro ἐλελίχϑησαν, ejuſd. 3. pl. a. 1. paſſ.

'Ελελόγχει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi λαγχάνω, *ſortior*, f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

'Ελελοίπεσαν, *omiſerant*, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. pluſq. p. m. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

"Ελεν, pro εἷλεν, *invaſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item *vas*. Sed ἑλένη, ſeu ἑλάνη, *lampas*, *fax*.

'Ελένιον, ου, τὸ, feſtum in honorem Helenæ. Eſt et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεόϑρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *genitus*, ſeu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, et τρέφω, *alo*.

'Ελεοῖσιν, *menſis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, *miſerè*, per Sync. pro ἐλεεινὸν, ab ἐλεεινὸς, *miſer*, quod ab ἐλεέω, *miſereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *miſericordia*.

"Ελεος, ου, ὁ, *miſericordia*, *commiſeratio*: vel εος, ους, τὸ. Hinc ἐλεεινὸς, *miſerabilis*: ἐλεέω, *miſereor*: ἐλεήμων, *miſericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemoſyna*, *miſericordia*.

'ΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſive ἐλεὸν, ῦ, τὸ, *menſa coquinaria*, unde coquus ἔλει, i. e. accipit coquenda.

'Ελέπιζα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

'Ελέσϑαι, *inſtituiſſe capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. m. εἱλόμην.

"Ελεσϑε, *ſumite*, 2. pl. ἑλέσϑω, 3. ſing. a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

'Ελευϑὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi poteſ*[...] ἐλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, *c*[...]

'Ελέτην, *interfecerunt*, 3. du[...] 2. act. ἔλετον, pro εἵλετον, *ab*[...] 3. ſing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

"Ελευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, [...] a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομ[...]

'Ελευϑερία, ας, ἡ, *libertas*: et

* 'Ελευϑεριάζιος, aliis ἐλευϑερι[...] *berator*; Jovis epitheton.

'Ελευϑεριότης, ητος, ἡ, *ingen*[...] *liberalitas*: et

'Ελευϑέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberalis*, *genuus*: ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIB*[...] cui δοῦλος opponitur. ἐλευϑέρα, ἡ, *libera*. Adjective ἐλεύϑερ[...] ον, *liber*, *a*, *um*, *immunis*.

'Ελευϑερῶσας, acc. pl. part. [...] ab

'Ελευϑερόω, *libero*, f. ώσω, ἠλευϑέρωκα, a. 1. ἠλευϑέρωσα, [...] ſub. ἐλευϑερώσω, ῃς, ῃ, perf. [...] ἠλευϑέρωμαι, a. 1. paſſ. ἠλευ[...] ϑην, a. 1. part. paſſ. ἐλευϑερ[...] ἐντος, f. 1. paſſ. ἐλευϑερωϑήσ[...] Th. ἐλεύϑερος, *liber*.

'Ελευϑέρως, et -ρίως, adv. *li*[...] *liter*, *ingenuè*: ab eod. Th.

'Ελευϑέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*[...]

'Ελευϑερωτὴς, ου, ὁ, *liberator*[...] perf. paſſ. verbi ἐλευϑερόω, [...] Them. ἐλεύϑερος, *liber*.

'Ελευϑῆρες, et ἐλευϑὴρ, [...] nomen propr. urbis in Bœot[...]

'Ελεύϑω, *venio*, inuſ. ab [...] Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, [...]

'Ελευϑὼ, εἰλείϑυια, *Lucina*, [...] invocetur, ut partus veniat [...] cem: ab ἐλεύϑω, *venio*.

"Ελευσις, εως, ἡ, *adventus*: a[...] uſit. ἐλεύϑω, pro quo ἔρχομαι[...] *nio*, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, η, εται, *veniam*, [...] 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. [...] μενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχ[...] *venio*: a. 2. m. ἤλυϑον, et per [...] ἦλϑον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι[...] *cipio*, *noceo*, *lædo*: 3. ſing. [...] m. vel paſſ. ἐλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ου, ὁ, *dux* [...] *qui pugnant ex elephante*, — [...] *qui ſexdecim elephantis præfuit*[...]

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντικὸς[...]

'Ελεφάντινος, η, ον, *ELEPH*[...] *TINUS*: *eburneus*: ab ἐλέφ[...]

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*[...]

* 'Ελεφαντομάχοι [...] *tores*, *cum elephantis pugnantes*[...]

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, [...] *PHAS*; item *ebur*: [...] phantis; hinc verbum [...] dens.

'Ελέχϑην, ης, η, *dictus fui*[...] ind. paſſ. à λέγω, *dico*: f. [...] λέλεχα, a. 1. ἔλεξα.

Digitized by Google

...ψε, *decorticavit:* 3. ſing. a. ind. act. à λέπω, f. ψω, a. 2.
...

...λη, vel εἴλη, ης, ἡ, *calor ſolaris:* hinc ἀλέα, ας, ἡ, *æſtus.*

...λῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. q. ...λω, inuſ. pro quo αἱρέω, *capio,* ...ελον, et dempto ε, quod pro augmento accipit εἷλον, in ſub. ...

...ω, pro εἴλυω, Poët. à λύω, ...: pro θέλω, per Aphæreſin ſyllabæ initialis.

..., *ceperis:* 3. ſing. a. 2. ſub. ...ης pro ἕλῃ, ab αἱρέω, *capio:* ..., p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, et ſub. ..., tanquam ab ἕλω, inuſ. ...ptâ ε, quod pro augmento accipit, ut in ἕλῃ dictum.

..., *oblitus eſt:* Ion. pro ἐ-..., 3. ſing. a. 2. m. verbi ..., f. λήσομαι, a. 2. ἐλα-...

..., *abegi:* perf. Att. pro ..., verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐ-...

..., *ejecerant:* Att. pro ..., 3. pl. pluſq. p. ejuſd.

..., *provecti:* perf. part. ... Att. pro ἐληλακότες, ejuſd.

..., et ἐληλάμενον, perf. et ... perf. paſſ. *abactus ſum:* et ..., *ſummotus, abactus:* ..., perf. part. paſſ. Att. ..., *eligo.*

..., Att. pro ἤλαται, e-... perf. 3. perf. et ἐλήλατο, *im-... erat:* Att. pro ἤλατο, pluſq.

..., *redargutus eſt:* 3. ... perf. Att. paſſ. pro ἤλεγκται, ... ἐλέγχω, *redarguo.*

..., *convictus ſum:* pro ..., perf. ind. paſſ. Att. ab ...

..., Ion. pro ἐλήλαν-..., 3. pl. perf. ... paſſ. verbi ἐλαύνω.

..., perf. part. m. Att. ... Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχο-..., f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤ-... et

..., Att. et Æol. ἐλήλυθα, ..., *veni:* perf. m. ejuſd.

..., *veneram:* et in 3. pl. ..., Att. pro ἐληλύθεισαν, ... p. m. ejuſd.

..., nom. pl. perf. part.

..., *adveniens:* præt. part. ... à maſc. ἐληλυθὼς quod ... m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχο-...

..., ι, a. 1. ind. act. ver-..., f. ξω.

..., *fretus es:* 2. ſing a

1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, *ſumo:* f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ἑλὲ, Att. pro ἕλε, *velle:* a. 2. imperat. et

Ἑλθεῖν, a. 2. infin. ἦλθον, 3. ſing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, *venio.*

Ἐλθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. infin. ejuſdem.

Ἔλθῃ, etiam et

Ἐλθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *veniſſe:* a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic et ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejuſd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. σι, Paragog.

Ἔλθοι, *venerit:* 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. ejuſd.

Ἐλθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. ſing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus:* dat. pl. ejuſd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. et

Ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio:* a. 2. ἦλθον.

Ἐλιγήσομαι, *complicabor:* f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel -ττω, a. 2. ἥλιγον, a. 2. paſſ. ἐλίγην. Th. ἑλίω, *verſo.*

Ἐλιέζερ, ὁ, *Eliezer:* nom. viri indecl. Hebr. *Deus reſtituet.*

Ἐλιθοβόλουν, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio:* à λίθος, *lapis,* et βάλλω, *jacio:* p. m. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. *curvas:* ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen:* et adj. ſumitur pro *intortus.* Th. ἑλίω, *verſo.*

Ἑλίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu ſublatæ: item urſa major, inter aſtra: item ab Arcad. *Salix,* quod tortilis ſit.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epithet. ab

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, *volubilis, niger:* ab ἑλίσσω, *volvo.* Th. ἑλίω, idem.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus, intortus, curvus:* q. ab ἑλίσσω, *circumvolvo:* ab eod. Th.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen habens ab anfractuoſis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, ὧν, *Muſæ:* d. pl. Ἑλικωνιάδεσσι, et

Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Muſis.

Ἑλίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *cui oculi verſatiles, blandi,* vel *rotundi:* ab ἑλικὸς, *volubilis, niger:* quod ab ἑλίσσω, *volvo,* (Th. ἑλίω, *verbo*) et ὤψ, ὠπὸς, ἡ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumventendis.*

Ἑλικώπιδα, acc. ſing. *limis oculis contuentem:* ab

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad ſe trahit:* vel *quæ nigris oculis eſt decora:* vel *oculi ſunt cui volubiles et rotundi:* ab iiſd. ac ἑλίκωψ, ſuprà.

Ἐλινύς, ύος, ὁ ϗ ἡ, *otioſus.* Polyb. in Excerpt. Urſini.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλινύω, *quieſco, otior, ſedo:* q. ab εἰλέω, *concludo:* ut ſit concluſum velut vivere.

ἝΛΙΝΟΣ, ὁ, ἡ, *ramus:* q. ab ἑλίσσεσθαι, *circumagi:* agitatur in arbore.

Ἕλιξ, et εἷλιξ, ικος, ἡ, *volumen, involutrum, gyrus, clavicula, armilla, annulus:* item *ſpecies hederæ.* Adjectivè etiam pro *intorto, implicito, volubili:* ab ἑλίσσω. Th. ἑλίω, *volvo.*

Ἑλιοὺδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Laus Dei.*

Ἐλίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio:* f. ανῶ.

Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui:* et in 3. pl. ἔλιπον, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, *Elizabetha:* nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit.*

Ἐλισσαῖος, αίου, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo ſalus.*

Ἑλισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. ἑλίω, *volvo.*

Ἐλίσσετο, 3. ſing. et ἐλίσσοντ', pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, *ſupplico.*

Ἑλισσομένη, præſ. part. paſſ. ab

Ἑλίσσω, vel -ττω, et εἱλίσσω, ſeu -ττω, *volvo, circumvolvo, complico:* f. ξω, p. εἷλικα, (pro augmento enim ἑλίσσω poſt ε adſciſcit ι) perf. paſſ. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. ἑλίω.

Ἐλίφθεν, *relicti ſunt:* Bœot. ſeu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Digitized by Google

Ἑλίχρυσος vel ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, planta agreſtis florem aurei coloris habens. εἶδος φυτοῦ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, ἢ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

Ἕλκε, *trahebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. pro εἷλκεν, ες, ε, ἕλκε, Ion. pro ἕλκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, *traho*: f. ἕλξω, q. v.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. ſing. ab ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.

Ἕλκεο, vide in ἕλκω.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *longâ veſte induta*: ab ἕλκω, *traho*, et πέπλος, ου, ὁ, *veſtimentum muliebre*.

Ἕλκετο, *traxit*: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro εἵλκετο ab ἕλκω, *traho*, q. v.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *cui longa eſt tunica*: ab ἕλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, id quod ἕλκω, *traho*: item *dilacero*, *violo*.

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut ſupplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, f. ίσω, idem ac. Th. ἕλκω, *traho*.

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS*: dat. ſing. ἕλκεϊ, ἕλκει, q. ab ἕλκω, *traho*: ob diſtractionem cutis et continui divulſionem: vel quod vitioſus attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω, p. ἥλκωκα, p. paſſ. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, *tractorius*, *attractivus*: et

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, *tractus*, *ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἕλκυσις, εως, *tractio*: et

Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἑλκυστάζω, *trahendo rapto*: ab

Ἑλκύω, *traho*: f. ύσω, a. 1. εἵλκυσα, (per υ enim ἑλκύω facit incrementum) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, a. 1. part. ἑλκύσας, αντος. ab

ἝΛΚΩ, *traho*, et Metath. *vivo cum aliquo*: imperf. εἷλκον, (augetur etiam ἕλκον, ι poſt ε recipiendo) f. ξω, p. χα, hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*: ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus*: ἑλκύω, et ἑλκύω, *traho*: ἑλκυστικὸς, *attractivus*.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *ulceroſus*: et

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum*: et

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, *ulcerativus*: et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἕλλαβε, *ſumſit*; Poët. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. ſing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἑλλαμβανόμενος, η, ον, *captus*, *apprehenſus*, pro ἐλλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

Ἑλλάμπρω, *illuſtre*: et

Ἑλλαμπρύνεσθαι, dor. et Poët. fut. 1. inf. m. pro λαμπρὸν γίνεσθαι, *clarum ac illuſtrem fore*: ex ἐν et et λάμπω, *ſplendeo*.

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλανοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac ſi dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

Ἑλλὰς, άδος ἡ, *Græcia*: dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro Ἑλληνική. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάψαι, Poët. pro ἐλάψαι, *abegiſſe*: a. 1. infin. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἕλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *ſortitus ſum*, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*: a. 2. ſub. λάχω, ης, η, p. m. λέλογχα.

ἘΛΛΈΒΟΡΟΣ, ſeu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*: παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat ſeu ſuffocet eſu.

Ἐλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*, *reſtis*: ab ἕλλω, *ſtringo*. Th. εἰλέω, *coarcto*.

Ἐλλειπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, id quod ἐλλιπὴς, ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo*; *prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*: *prætermiſſio*, *defectus*, item figura à Th. præced.

Ἕλλερα, *mala*: qu. ab ὀλλύω, *perdo*.

Ἐλλεσχος, ὁ ἢ ἡ, *vulgatus*, *qui eſt in omnium ore et ſermone*: ab ἐν et λέσχη, ης, ἡ, *ſermocinatio*.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN*: filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Theſſaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*: f. ίσω, p. ἡλλήνικα, p. paſſ. ἡλλήνισμαι, undè eſt ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græciſm*[...] Th. Ἕλλην, *Græcus*.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Græcus*, *a*, *u*[...] item *Græcanicus*; et quod ad Græ[...] cos attinet.

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*: et

Ἑλλήνιος, α, ον, idem ut Ἑλλη[...] νὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica*. T[...] Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græciſm*[...] proprietas Græcæ linguæ: et

Ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, *Græcanicu*[...] et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*: à pe[...] paſſ. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλ[...]

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præſides* [...] *judices certaminum Græcorum*, [...] et ἀγωνοθέται vocabantur. [...] δίκη, *jus*.

Ἕλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. [...] ind. act. à λήγω, *ceſſo*: f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, et ἐλλιπ[...] τὸ, *cui deeſt aliquid*, *imperfect*[...] ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λεί[...] *linquo*.

Ἐλλογάω, *imputo*: cum dat. [...] λόγει, præſ. imperat. f. ἐλλογ[...] a. 1. ἐνλόγησα ab ἔλλογος, *ra*[...] *nis particeps*: ex ἐν et λόγος, [...] *tio*: quod à λογίζομαι, *reputo*. [...] λέγω, *dico*.

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod [...] γιμος, *celebris*, *nobilis*. Th. λ[...] *dico*.

Ἔλλογος, ου, ὁ ἢ ἡ, *rationis* [...] *ticeps*: ab ἐν et λόγος.

Ἔλλοπας, *mutos*: acc. pl. ab [...] λοψ, q. v.

Ἐλλοπεύω, et ἐλλοπιεύω, *piſ*[...] ab ἔλλοψ, epitheton piſciu[...] q. v.

ἘΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *hinnulus*: v[...] tur etiam *mutus*; q. ab ἴλ[...] *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus*, *piſcis*, [...] *acipenſer*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox* [...] λείπω, *linquo*.

Ἕλλω, *contineo*, q. ab εἰλέω, *arcto*.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies feſtus* [...] quo conſule Pindari Scholia[...] Olymp. Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, ιθος, ἡ, *lumbricus* [...] *nea*: ab εἰλεῖν, quia ſe volvi[...] pens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri, in[...] Hebr. interpret. *Deus menſ*[...] *cos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attra*[...] ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind[...] verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόευν, *lavabam*, Dor. pro[...] verbi λόω, *lavo*: vel à [...]

Digitized by Google

Poët. λάω, imperf. ἔλαον, ἔλων, et Dor. ἔλων.

Ἐλοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ὁ, ἡ, convitiator.

Ἕλοιμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, capio: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. [illegible]

Ἐλοῦσα, ας, ὁ, Dor. pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἔλεμεν, Ion. pro ἑλέμεν, a. 2. [illegible] ejuſd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, cepi, aor. 2. ind. act. ἑλοντ' pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντα, act. ſing. part. ejuſd. temp. ἕλοντο, ſumpſerunt, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inuſ. pro αἱρέω, capio.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus: indè ἐλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris: an ἕλος, [illegible], niger: quia lutulentula [illegible] aqua.

Ἑλοῦ, elige: a. 2. imperat. ab αἱρέω.

Ἐλόωμεν, levabamus: per Sync. pro ἐλάομεν, ab ἔλαον, imperf. verbi ἐλάω, levo, f. άσω.

Ἑλοῦσαι, nom. pl. f. a. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλὼν, pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. Ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejuſd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, pario: εύσω, a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχώ, ὁ ϗ ἡ, gravida, vel λόχος, partus.

Ἔλπουσι, Poët. pro ἐλπίζουσι, vel ἔλπουσι, 3. pl. præſ. pro fut. ab ἔλπω, quo Poëtæ pro ἐλπίζω utuntur.

Ἔλπεαι, ſperas: pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ind. ἐλπέμεναι, præſ. infin. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἔλπεο, ſpera: Ion. pro ἔλπου, 2. ſing. imperat. vel 2. ſing. imperf. pro ἔλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, ſpero, ab eod. Th.

Ἐλπίζω, ſpero, imperf. ἤλπιζον, f. 1. ίσω, Att. ιῶ, p. ἤλπικα, p. paſſ. ἤλπισμαι, a. 1. act. ἤλπισα, a. 1. part. paſſ. ἐλπισθεὶς, ὁ.

ἘΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, ſpes, expectatio: dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, ſperandum: nom. verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, ſperabo: pro ἐλπίσω, f. 1 Att. ejuſd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἔλπω.

Ἐλπόμενος, ſperans: ejuſd. præſ. part.

Ἔλπω, ſperare facio: p. m. ἔολπα, Att. ſeu Ion. pro ἤλπα, ſæpè pro præſenti uſurpatur.

Ἔλσαι, immittere: per Sync. pro ἐλάσαι, Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσαν pro ἤλασαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἔλσαι, verò eſt a. 1. infin. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho: q. v.

Ἔλυμα, et ἔλυμμα, ατος, τὸ, dentale, lignum in quod vomer includitur. Heſ. Op. 430: ab ἔλω, traho. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vaſto: f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus è buxo, artus: ab ἐλύω, intego. Eſt et ἔλυμος, panicum, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, doleo: f. ήσω, p. λελύπηκα. Th. λύπη, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, ſolvi: a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, ſolvo: f. ύσω, p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum: ab εἰλύω, involvo.

Ἐλυτρόω, tegmine involvo, f. ώσω. A præced.

Ἐλυτρώσω, liberaſti, 2. ſing. a. 1. m. verbi λυτρόω, libero: à λύτρον, pretium redemptionis. Th. λύω, ſolvo: f. σω, p. λέλυκα.

Ἐλύω, vel εἰλύω, f. ύσω, involvo, intego, implico: ab εἰλέω, involvo.

Ἔλφος, εος, τὸ, butyrum, Cypriis.

Ἕλω, capiam: a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ab ἕλω, inuſ.

Ἐλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris: ab ἕλος, palus.

Ἐλωὶ, Syriacè Hebr. ἡλὶ, hoc eſt, Θεέ μου, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam: a. 2. ſub. m. verbi αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, capiens: a. 2. part. act. ejuſd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura: pl. ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, capio, inuſ. pro αἱρέω.

Ἔλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, didici: a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt: 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, deſideravit: 3. ſing. a. 1. act. Poët. geminato σσ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ἐμακάρισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico: f. ίσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus ſum: a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu ττω, mollio: f. ξω, p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, poma fero: ex μῆλον, pomum, et φέρω, fero.

Ἐμάνην, inſanivi: aor. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, inſanio: f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, exterſit: 3. ſing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel ττω, abſtergo: f. ξω, aor. 1. ἔμαξα, p. paſſ. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, tabeſecit: 3. ſing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam

Ἐμαράνθην, ης, η, extinctus ſum: et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. paſſ. à μαραίνω, marceſcere facio: f. ανῶ, p. μεμάρασκα, perf. paſſ. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, inſanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. ind. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτοῦ, meiipſius: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. ſing. dual. necnon pl. Quoties vero pluraliter effertur, id fit diviſè, ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipſi, ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe, σὺ αὐτὸς, tu ipſe, ἀπ' ἐμαυτοῦ, ſponte meâ.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, pugno: 3. pl. imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι, et έσομαι, p. paſſ. μεμάχημαι, a. 1. paſſ. ἐμαχήθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, ingredior: a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν et βαίνω, eo, f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. terreſtri itinere: ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάθυνος, ſapiens, i. e. profundus cogitatione; Heſych. Ab ἐν, βάθος, et νόος.

Ἔμβαινον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον; ab

Digitized by Google

ʼΕμβαίνω, *ingredior, progredior* : f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα, a. 2. ἐνέβην, a. 2. part. ἐμβὰς, ἄντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. *βαίνω, eo.*

ʼΕμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

ʼΕμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis.*

ʼΕμβαλλε, *conjiciebat* : 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat* : et

ʼΕμβάλλεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. ab

ʼΕμβάλλω, *injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo* : f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα, a. 2. ἐνέβαλον, inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν, et *βάλλω, jacio.*

ʼΕμβάλοι, *conjiceret* : 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

ʼΕμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.

ʼΕμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus* : ex ἐμβάπτω.

ʼΕμβαπτίζω, f. ίσω. et

ʼΕμβάπτω, *intingo, immergo* : f. ψω, p. ἐμβέβαφα, a. 1. ἐνέβαψα, a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν, et *βάπτω, tingo.*

ʼΕμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior* : q. v.

ʼΕμβασίλευεν, ες, ε, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευεν. ab

ʼΕμβασιλεύω, *regno in* : f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. *βασιλεὺς, rex.*

ʼΕμβασις, εως, ἡ, *ingreſſus* ; *ſolium*, in quo lavamus : ab ἐμβαίνω, q. v.

ʼΕμβασίχυτρος, ου, ὁ, nom. propr. muris : ab ἐμβαίνω, *ingredior.* (Th. *βαίνω, eo.*) et χύτρα, *olla.*

ʼΕμβατεύω, *faſtuosè incedo, invado, ingero me* : *ingredior in poſſeſſionem rei oppignoratæ* : f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα, a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, et *βατεύω, ineo* : ab eod. Th.

ʼΕμβατὸς ἡ χώρα ἱππάσιμος καὶ ταῖς συνωρίσιν ἐμβατός, *terra equitabilis et bigis pervia.*

ʼΕμβάφιον, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ uſum præſtat* : et

ʼΕμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

ʼΕμβέβακεν, Dor. et Poët. pro ἐμβέβηκεν, *inſiſtere fecit* : 3. ſing. perf. act. et

ʼΕμβεβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. ἐνεβεβήκειν. ab ἐμβαίνω, *ingredior.* Th. *βαίνω, gradior, eo* : f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βέβακα et in 3. pl. pluſq. p. act. Ion. ἐβεβάκεσαν, per Sync. βέβασαν, *ingreſſi erant.*

ʼΕμβεβαὼς, υῖα, *ingreſſus, inſiſtens* : et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejuſd.

ʼΕμβέῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, *ingredior* : ex ἐν, et *βαίνω, eo* : f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, et in ſub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βείω, βείῃς, &c.

ʼΕμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

ʼΕμβαίη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. (ut σταίη pro σταίη) ejuſd. verbi.

ʼΕμβηθι, *inſcende* : a. 2. imperat. act. et

ʼΕμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἐμβαίνω.

ʼΕμβιβάζω, *facio ut inſcendat, impono, impello* : f. άσω, a. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, et βιβάζω, *ineo.* Th. *βαίνω, eo.*

ʼΕμβίωσις, εως, ἡ, *vita, victus, permanſio in vitâ.*

† ʼΕμβιωτήριον, *habitaculum.*

ʼΕμβλέπω, *intueor* : cum dat. imperf. ἐνέβλεπον, f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, et *βλέπω, video.*

ʼΕμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. et

ʼΕμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA, operi alteri inſertum* : et

ʼΕμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis oſtium* : omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*, Th. *βάλλω, jacio.*

ʼΕμβολιμαῖος, αία, αῖον, *inſertus* : ſic

ʼΕμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intercalaris* : ab eod. verbo et Th.

ʼΕμβόλια, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interpoſita* : ab

ʼΕμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium, paxillus, vectis, promontorium* : et

ʼΕμβολος, ὁ, *navis roſtrum, acies cuneata* : et loci nom. Pind. ab iiſd.

ʼΕμβραμαι, *fato deſtinatus ſum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et ſublato ι, perf. ind. paſſ. Et indè

ʼΕμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum* : à μείρω, *divido, ſortior* : p. m. ἔμμορα pro μέμορα.

ʼΕμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, conſtans, firmus, ferox* : ab ἐν, et *βρίθω, ingraveſco.*

ʼΕμβριθῶς, *ſeverè, ferociter, graviter.*

ʼΕμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην, f. ήσομαι, a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν, et *βριμάω, fremo.*

ʼΕμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum auſteritate, mugitus, indignatio.*

ʼΕμβρόχιον, μικρὸν καὶ ἀπόρθυρον ἱμάτιον Ἰβηρικὸν, q. ab ἐν et βορὰ, ut in eo cibus capi poſſit.

ʼΕμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo* : Undè

ʼΕμβροντησία, ας, ἡ, *ſtupor, veſania* : et

ʼΕμβρόντητος, ὁ καὶ ἡ, *attonitus, veſanus* : ab ἐν, et βροντάω, *tono.* T[h.] βροντὴ, *tonitru.*

ʼΕμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς [τῆς] γαστρὸς βρύον) *EMBRYON, infa[ns] utero concluſus* ; *fœtus.* Th. βρύ[ω], *ſcateo, pullulo.*

ʼΕμβρυος, ὁ καὶ ἡ, *prægnans, geni[ta]lis* : ab eod.

ʼΕμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. a[ct.] verbi μεγαλύνω, *prædico* : qu[od] vide.

ʼΕμέγηρα, *invidi* : a. 1. ind. a[ct.] verbi μεγαίρω, *invideo* : f. αρῶ

ʼΕμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, [...] verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω, p. [...] a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν :

ʼΕμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Ion. p[ro] ἐμοῦ, gen. ſing. ab ἐγὼ, *ego.*

ʼΕμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. et

ʼΕμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. p[aſſ.] verbi μεθύω, *inebrio.* Th. μέθυ, [vi]num.

ʼΕμεινα, ας, ε, *manſi*, a. 1. ind. a[ct.] verbi μένω, *maneo* : f. νῶ, p. με[μέ]νηκα, a. 1. inf. μεῖναι.

ʼΕμεῖο, gen. Ion. et Poët. [pro] ἐμοῦ ab ἐγώ.

ʼΕμελε, *curæ erat*, imperf. ve[rbi] μέλει, *curæ eſt*, imperf. f. μελή[σει] p. μεμέληκε.

ʼΕμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. v[er]bi μέλει, *curæ eſt*, imperſ.

ʼΕμελλε, 3. ſing. imperf. ve[rbi] μέλλω, *futurus ſum.*

ʼΕμεμεκὼς, perf. part. act. a[b ἐ]μέω, *vomo* : quod infrà videa[s].

ʼΕμεμίγμην, ξο, κτο, pluſq. p. p[aſſ.] verbi μίγνυμι, *miſceo* : f. μίξω [...] μέμιχα.

ʼΕμέμνητο, 3. ſing. pluſq. p[...] paſſ. verbi μιμνήσκω, *memini.*

ʼΕμέμφετο, 3. ſing. imperf. ve[rbi] μέμφομαι, *incuſo* : f. ψομαι.

ʼΕμὲν, *ſumus*, Poët. pro ἐσμὲν, [1.] pl. præſ. ab εἰμὶ, *ſum.*

ʼΕμεν, *eſſe*, Ion. pro εἶναι, ab ε[ἰμί.]

ʼΕμεν et ἔμεναι, Dor. pro ε[ἶναι,] a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto.* [...] teſt eſt ἔμεν eſſe 1. pl. a. 2. [...] ἧν, ἧς, in pl. ἧμεν et ἕμεν.

ʼΕμενόα, pro ʼΕμενόεα, 3. [ſing.] imperf. verbi μενοινάω, *cupio.* [Th.] μένος, εος, τὸ, *animus.*

ʼΕμενον, imperf. act. verbi μ[ένω,] *maneo* : f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

ʼΕμενος, a. 2. part. m. verbi [ἵημι,] *mitto* : f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. m. [ἕ]μην.

ʼΕμέσας, a. 2. part. act. verb[i ἐ]μέω, *vomo.*

ʼΕμετάθη, *dimiſſus fuit*, Ion. [pro] μεθείθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. à μ[εθίη]μι.

ʼΕμετιάω, *vomiturio* : et

ʼΕμετικὸς, ή, όν, *vomitorius* : [...]

ʼΕμετὸς, οῦ, ὁ, *vomitus* : item *vomitu ejectus* : ab ἐμέω, *vomo.*

Digitized by Google

ἐμοῦ, μοι, gen. Dor. et Æol. pro ἐ, ab ἐγὼ, ego.
ΕΜΕ'Ω, -ῶ, VOMO: f. έσω, p. ... et Att. redupl. ἐμήμεκα, ... ἔμεσον, a. 1. imperat. act. ἔ... σαι, a. 1. infin. ἐμέσαι,
... Ion. pro ἐμαυτοῦ, mei ... Sic in acc. ἐμεωυτόν.
..., acc. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν. Th. ἐγὼ, ego.
..., miſi, a. 2. m. verbi ἵημι, ... a. 1. act. ...
..., a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, inſanio: ... p. m. μέμηνα.
..., 3. ſing. imperf. act. ver... f. ίσω, q. v.
..., Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. verbi μηνύω, ... f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. ... θεὶς, εῖσα, ἐν.
..., 3. ſing. a. 1. ind. act. ...
..., excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, ..., agito; cum ſolertiâ quid facio: f. ήσομαι. Th. μῆδος.
..., Ion. pro ἐμηχανῶντο, q. pro ἐμηχανάοντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, machina.
..., ας, ε, a. 1. ind. act. ver...
..., miſcui, a. 2. ind. act. ... a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, ... f. μίξω, p. μέμιχα.
..., maculavi, a. 1. ind. act. ... μιαίνω, f. ανῶ, inquino; fœdo.
..., Ion. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. ... p. paſſ. verbi μίγνυμι, miſ... f. ξω, p. χα.
..., 2. ſing. a. 1. ind. m. ... μιμέομαι, imitor: f. ήσομαι.
..., expectabat, 3. ſing. imperf. ... verbi μίμνω, maneo. Th. μίμνω, maneo: a. 1. ἔμεινα.
..., et ἐμίν, mihi, Dor. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego.
..., 3. ſing. a. 1. ind. act. ver... μίγνυμι, miſceo: f. μίξω, a. 2. ...
..., 3. ſing. imperf. paſſ. ... μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, ...: f. 1. paſſ. μιχθήσομαι, p. ..., a. 1. paſſ. ἐμίχθην, a. 2. ...
..., oderunt, 3. pl. a. 1. act. ... ῶ: f. ήσω. Th. μι...
..., 3. ſing. a. 1. ind. m. ... mercede loco. Th. μισ...
..., Bœot. ſeu Æol. Sync. ... 3. pl. a. 1. paſſ. ... miſceo, f. ξω.
..., a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, veſtis: ab ἕω, induo.
Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco: f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
Ἐμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furens: ab
Ἐμμαίνομαι, adverſus aliquem inſanio: fut. ἐμμανήσομαι. Th. μαίνομαι, inſanio.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen Salvatoris, indecl. Hebr. interpret. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, nobiſcum Deus.
Ἐμμαοὺς, ἡ, nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. propugnaculum.
Ἐμμαπέως, adv. dicto citius: q. ἅμα τῷ ἔπει ab ἔπος, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ἐμματέω, attrecto, palpo: expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, q. v.
Ἐμμελετάω, f. ήσω, meditor: quod à μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ eſt.
Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, meditatio, exercitatio. A præced.
Ἐμμελητέον, ejuſd. adj. verbale.
Ἐμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus, concinnus: ab ἐν, et μέλος, carmen: inde
Ἐμμελῶς, et ἐμμελέως, concinnè, aptè, adv.
Ἐμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi ἐμμάω, q. à μάω, cupio: f. ήσω, p. μέμηκα, p. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Craſin μεμαὼς, υῖα, ὸς.
Ἐμμεμαὼς, incitatus, præt. act. part. m. g. genit. ότος, et per Ectaſin Poët. μεμαῶτος, acc. ſing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.
Ἐμμέμηνα, ind. p. m. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio: ab ἐν et μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.
Ἔμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, eſſe; ab εἰμὶ, ſum.
Ἐμμενὲς, έος, τὸ, conſtantia: et adverbialitèr conſtantèr: n. g. ab ἐμμενὴς et
Ἐμμενέως, Poët. et ἐμμένως, adv. conſtantèr, alacritèr: ab
Ἐμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens: ab
Ἐμμένω, permaneo, perſevero: præt. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα, a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, et μένω, maneo.
Ἔμμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medium habet. Th. μέσος, medius.
Ἔμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervans modum: ab ἐν, et μέτρον, menſura.
Ἐμμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et
Ἔμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus, a, um; τὰ ἔμμηνα, vel -ια, menſtrua mulierum. Ex ἐν, et μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.
Ἐμμὶ, ſum, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, exiſto.
Ἐμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Heb. lutulentus.
Ἔμμορα, ας, ε, ſortitus ſum, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbi μείρω, divido, ſortior.
Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola: Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι. ſed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, mola.
Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.
Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. et Pleonaſm. pro τῦ ν. ab ἠμύω, inclino, cado.
Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco: f. μνήσω, p. μέμνηκα, p. paſſ. μέμνημαι et
Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. Th. μνάομαι.
Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, q. pro ἐμνάοντο, memores erant, Poët. 3. pl. imperf. paſſ. verbi μνάομαι.
Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui: a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, labor.
Ἔμοιγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego: γε adjectio Att.
Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.
Ἔμολε, venit, 3. ſing. a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.
Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.
Ἐμὸς, ἡ, ὸν, MEUS, a, um: ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγὼ, ego.
Ἐμόχθει, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, laboro: f. ήσω, p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, labor.
Ἔμπα, tamen, idem quod ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab
Ἐμπαγεὶς, infixus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ex ἐν, et πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo: f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπαγον, a. 2. paſſ. ἐπάγην, p. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. præſ. ind. ab
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo: f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator.
Ἐμπαθὴς, έος, contr. ῆς, ὁ ϗ ἡ, affectibus deditus: ex ἐν, et πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.
Ἐμπαθοῦς, ejuſd. gen. ſing.
Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio. et
Ἐμπαιγμὸς, ου, ὁ, ludibrium: ab

Digitized by Google

Ἐμπαίζω, illudo: cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. paſſ. ἐμπέπαιγμαι, a. 1. paſſ. ἐνεπαίχθην, f. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo, f. ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irriſor: à præc.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἔμπαλιν, retrò, contrà, è contrario: adv. ἔμπαλιν γνώμης, præter ſententiam: ſic ἔμπαλιν τέρψιος, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.

Ἐμπαλλάσσω, Ion. pro ἐμπλέκω, involvere, illaqueare. Alii per ſimplex λ ſcribunt: vide in παλάσσω, inquino.

Ἐμπαραγίνομαι, ſupervenio. Ex ἐν, παρὰ, et γίνομαι.

Ἐμπαροινέω, έω, temulenter, aliquid facio, cum dat.

ἜΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπα et ἔμπαν, tamen, omninò, prorſus: q. ab ἐν, et πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, f. άσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel -ττω, conſpergo, variego.

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, firmum; tutum et conſtans: ab ἐν, et πέδον, ſolum.

Ἐμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. compedibus conſtringo: ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, pedica.

Ἐμπεδίως, Poët. adv. ab ἔμπεδος, firmitèr, conſtantèr, aſſiduè.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. laborioſus, ærumnoſus: ab ἔμπεδος, firmus, (quod à πέδον, ſolum) et μόχθος, labor.

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, firmitèr, tuto, perpetuò: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέω, -ῶν, fœdus ſervare: ab ἔμπεδος, firmus, et ὅρκος, jusjurandum.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtabilis, firmus: ab ἐν, et πέδον, ſolum.

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui firmum robur habet: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, ſtabilio firmitèr, et conſtantèr ſervo, ſeu obſervo: et

Ἐμπέδως, adv. firmitèr, certè: ab ἔμπεδος, ſtabilis. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem, per Craſin, pro ἐμπεδίως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia: et indè

Ἐμπειρικὸς, ῦ, EMPIRICUS: medicus qui ab experimentis ſolum medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. Utrumque ab

Ἔμπειρος, peritus: unde ἐμπείρως, peritè, adv. Th. πεῖρα, conatus.

* Ἐμπείρως, quoque adv. prudentèr.

Ἐμπέλα, præſ. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinqua. Th. πέλας, adv. propè.

Ἐμπελάδην, et -άδον, propè, juxtà, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, et -άω, f. άσω, idem quod πελάζω, et -άω, appropinquo, admoveo. Th. πέλας, propè.

Ἐμπελάσαντες, inter ſe committentes: a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, infigo: f. ερῶ, p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν, et πείρω, transfigo.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, cuſtodia ejus fidei commiſſa: perf. part. paſſ. ex ἐν, et πιστεύω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπεπρασμέν[illegible] perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσ[illegible] vendo. Th. περάω, vendo, [illegible] p. paſſ. πέπραμαι. Th. π[illegible] idem.

Ἐμπεριπατέ[illegible] f. ήσω, inambulo; ab ἐν, περὶ, et πατέω, calco.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, veſtis, fibulis adſtricta: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. paſſ. verbi περονάω. Th. περόνη, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, incido, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ejuſd.

Ἐμπετανύω, f. ύσω, p. κα, extendo: ex ἐν et πετανύω, id.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. et converſione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel eſt imperf. ab ἐμπίτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in m. voce πέφυα, p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφυῖα.

Ἐμπεφύη, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſſe 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, ſed tunc ι ſubſcribi deberet. Th. φύω, naſcor.

Ἐμπεφυκὼς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, implexus, affixus, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

* Ἐμπήγνυμι, infigo, et concreſcere facio, et ἐμπήγνυμαι, concreſco: à πήγνυμι, figo, f. πήξω.

Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, inſilio, irruo.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιπλάω, vel -πλέω, ſeu ἐμπίπλημι, vel -ίπλημι, impleo: f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. ex ἐν et πίμπλημι, quod cum πλ… ejuſd. eſt originis et ſignifica… nis. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπίπρημι, f. ήσω, p. ἐμ… ρηκα, incendo.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præſ. … paſſ. et ἐμπίπλασθαι, præſ. … verbi ἐμπιπλάω et

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, ſeu ἐμπίπλαθι, præſ. im… perat. verbi ἐμπίπλημι. ab eo…

Ἐμπιπρασκόμενος, η, præſ. p… ab ἐν, et πιπράσκω, vendo, … paſſ. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. … πράω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido, invado; ob… ſio: f. ἐμπεσοῦμαι, p. ἐμπέπτωκα… 1. ἐνέπεσα, a. 2. ἐνέπεσον, f. m. … πεσοῦμαι· ab ἐν, et πίπτω, cado… πέπτωκα.

ἘΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus… ab ἐμπίνω, quia forbet ſangui… ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, fido, concredo… dei committo: à πιστεύω, idem q… à πίστις, fides. Th. πείθω, perſu…

Ἐμπλακεὶς, έντος, implicatus, … part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico, …

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, … inſpergo, obſtruo; in maſſam … mo. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλαστικὸς, et -αστικὸς, ὁ, … illinendum aptus: et

Ἔμπλαστρος, (ſub. φαρμακεία) … ἔμπλαστρον, (ſc. φάρμακον) E… PLASTRUM, compoſitio ex … plaſticia: ἔμπλαστρον, compoſ… nem, ἔμπλαστος, materiam … ciens. Angl. A PLAISTER: … ἐμπλάσσω.

Ἐμπλέας, ας, ὁ, plenus: Ion… ἔμπλεως, quod ab ἔμπλεος, … quod ſimplex Th. πλέος, plen…

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. v… ἐμπίπλημι, ſeu ἐμπίμπλημι, … pleo: ut δάμην, ex … πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, IMPLICO, in… intexto: f. ἐμπλέξω, p. ἐμπέπλε… a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλ… præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum … perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. … ἐνεπλάκην, a. 2. part. paſſ. ἐμ… κεὶς, έντος, p. m. ἐμπέπλοκα. … ἐμπλοκὴ, nodus: ab ἐν, et πλ… necto.

Ἔμπλεος, id. quod πλέος, pl…

Ἐμπλέω, innavigo, innato. … πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλήδην, confertim, plenè, … ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo: f. … p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα… paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus …

Digitized by Google

ι. paſſ. ἐμπελάσθην, a. 1. ſub. ſ. ἐμπελασθῶ. ab ἐν et πελάζω. πελάω.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, attonitus, vecors; ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπιπλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, impleo. Sunt qui velint dici præſ. paſſ. verbi πλῆμι, πλάω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλήμενος, qui præteritum ſit augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, propè, adv. ab ἐμπελάω, per Sync. pro ἐμπελάζω, propinquo. Th. πέλας, propè.

Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, ſing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, f. σω. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλησθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. paſſ. e- jusd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, feriendo irruo: obſtupefacio. Th. πλήσσω, percutio.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio: Ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω,

Ἐμπλόκιον, ου, τὸ, mundi muliebris ſpecies crinibus implicata: it. ... Athenis.

Ἐμπνείοντας, Æol. pro

Ἐμπνέοντας, ..., a. 1. part. act.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratio: et

Ἐμπνευστὸς, ῦ, inſpiratus: ab

Ἐμπνέω, et -είω, Poët. inſpiro, ... cum gen. f. εύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ἔμπνοος, et ἔμπνους, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpirans, vivus: acc. ἔμπνουν ab ἐμπνέω, inſpiro: ex eod. Th.

Ἐμπνύθη, reſpiravit, pro ἐνεπνύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à πνύω, ſpiro, ſapio: p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. πνέω, f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum: et

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum, ex ... ποὺς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -σμὸς, ῦ, idem et ab iiſd.

Ἐμποδοστατέω, impedio, f. ήσω, p. ἐμποδοστάτηκα. à ſeq. et ἵσταμαι, ... et

Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, qui eſt impedimento ab

Ἐμποδὼν, adv. ante pedes, impedimento, obvius: τὰ ἐμποδὼν, præſentia: ab ἐν et ποῦς, pes.

Ἐμπρόσθα, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in aſpectu: ab ἐν et πρὸ, ante, Æol. pro πρόσθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, efficio in aut ex- ..., ... Th. ποιέω, facio.

Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολάω, et έω, f. ήσω, vendo, comparo, emo: vide ἐμπολόωντο. Hom. Od. O. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, ὁ ἡ ἡ, bellicus, ad bellum reſpiciens. Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, emptum, comparatum: ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, verſor in republicâ; adminiſtro rempublicam; item verſor in: ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, civitas.

Ἐμπολόωντο, ſibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præſ. paſſ. verb.

Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor, lucror, f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο quod ab ἔμπορος, mercator: ab ἐν et πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo, p. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio; acc. ſing. Ion. ἐμπορίην ab iiſd.

Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, mercatorius, negotiatorius: et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus: ab

Ἔμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, vector, mercator, viator: ab ἐν et πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo, p. m. πέπορα.

Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, infibulo, conjungo. Th. πόρπη, fibula.

ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, EMPUSA, ſpectrum.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, dicitur de re quæ fieri conficique poteſt, poſſibilis: ab ἐν et πράσσω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere: à πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo: f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, a. 1. ἐνέπρησα, p. paſſ. ἐμπέπρησμαι, a. 1. paſſ. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρῆσαι, incendiſſe: a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθεὶς, incenſus, a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, incenſio, incendium: et

Ἐμπρηστὴς, ου, ὁ, incendiarius: à perf. paſſ. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρισθεὶς, ſectus, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐμπρίω, ſerrâ incido, f. ίσω, p. κα, a. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην. ab ἐν et πρίω, ſerrâ ſeco.

Ἔμπροσθεν, coram, ante: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, anterior: à præced.

* Ἐμπτισσόμενος, piſtus, tuſus, Prov. xxvii. 22. nuſquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, f. πτίσω.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum. à

Ἐμπτύω, inſpuo, conſpuo, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα, a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς, perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι, a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην, f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν et πτύω, ſpuo.

Ἐμπυρίζω, ſeu -ρέω, vel -ρεύω, incendo: f. σω et

Ἐμπυρισμὸς, ῦ, ὁ, incenſio: ab

Ἔμπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, igne urens, ignitus, igni admotus: ἔμπυρον, (ſc. θῦμα) holocauſtum: ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, fabulas narro: f. ήσω ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. act. verbi μυκάω, mugio: f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab

Ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro: ex ἐν et φαίνω, oſtendo, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. πέφαγκα, p. m. πέφηνα.

Ἐμφανέστατα, valdè manifeſtè: ſuperl. ab

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, manifeſtus: et hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, apertè.

Ἐμφανίζω, indico, as, patefacio, ante oculos pono: f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, 2. pl. ἐμφανίζετε, præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, appareo: ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, oſtendo.

Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, indicium.

Ἐμφανῶς, apertè: ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, ſpecies expreſſa; ſimulatio: Latinis et Angl. quoque Emphaſis: et

Ἐμφατικὸς, ſeu -αντικὸς, ῦ, ſignificativus cum emphaſi: Angl. EMPHATICAL. Unde

Ἐμφατικῶς, ſeu -αντικῶς, adv. ſignificantèr: et

Ἐμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. ſignificantiùs: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, oſtendo.

Digitized by Google

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſimilis* : quod *refert ad aliquid* : ab

* Ἐμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι, p. ἐνήνεγμαι. *deferor*, *circumferor*, *ſimilis ſum*. Vid. Iſ. Voſſ. Reſp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero*.

Ἐμφιλονεικῶς, adv. *contentioſè*.

Ἔμφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perterritus*, *metu perculſus* : ab ἐν et φόβος, *metus* : à φοβέομαι, *timeo* : p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor*, *ſatior* ; *fruor* : ab

Ἐμφορέω, -ῶ, *importo*, *inſligo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo*, *obſtruo*, *infarcio* : ἐμφράξηται, 3. ſing. a. 1. ſub. m. à φράττω, *ſepio*, quod videas.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos*, *prudens*, *ſapiens* : ab ἐν et φρὴν, *mens*.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *naturâ inſitus et ingenitus*, *naturalis* : id. quod ἔμφυτος q. v.

Ἔμφυλος, ου, et ἐμφύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tribulis*, *inteſtinus* : ex ἐν et φυλὴ, *tribus*.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, ύντος, *inhærens* : a. 2. part. ab ἐμφύω, ὺς, υ. ab ἔμφυμι, *innaſcor* : vide in φύς.

Ἐμφυσάω, *afflo*, *inſpiro* : f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *ſufflo*.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio* : item *inflatum* : à p. paſſ. præced.

Ἔμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſitus*, *innatus* : ab

Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero* : ab ἐν et φύω, *gigno*.

Ἔμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animatus*, *ſpirans*, *vivus* : ab ἐν et ψυχὴ, *anima*, *vita*.

Ἐμῶν, vide ἐγώ.

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ et εἰν Poët.) *IN* : regit dat. et ſignificat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ et *inter*, ut ἐν ὑμῖν et *propter*, *ad*, *apud*, *de*, *præ*, *erga*, pro διὰ, *intra* etiam et *contra*, *penes*, *propè*, *coram* : imò verò in ſacris literis per Hebraiſmum vim omnium præpoſitionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compoſitione plerumque ſignificat *in* : interdum *ad*, *contra*, *inter* ; *augmentum* quoque, et *defectum*.

Ἔν, pro ἔνθα, *ibi* ; et ἐν pro ἔνεστι, *licet*.

Ἕν, *unum* : nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus*, *a*, *um*.

Ἐν ἀμείβοντι, ſcil. χρόνῳ, id eſt, *alternatim* : *alternis vicibus*.

Ἔνα, ας, ἡ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, *veſperi*, *ſerò*. Th. ἔνος, ου, ὁ, *annus*.

Ἐναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſacer*, *piaculo obſtrictus* : ab ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι.

Ἐναγίσις, εως, *myſtagogia*, *initia*.

Ἐναγίζω, *juſta perſolvere*, *parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio* : et

* Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio* : et

* Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, *parentatio*. à præc.

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio*, *amplector* : f. ίσομαι, a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.

* Ἐναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes* ; ab ἀγκύλη, *amentum*.

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2. ſing. f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, *cubito*, *incumbo*, *inclino* ; ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

Ἔναγχος, *nuper* : ab ἐν et ἄγχι, *prope*.

Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco*, *incito*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adverſari*, ſeu *reſiſtere alicui* : quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Ἐναγώνιος, ου, *qui in certaminibus verſatur*, *certaminum ſtudioſus* : ab eod. Th.

* Ἐναθλέω, f. ήσω, *exercito*. Ab ἀθλέω.

Ἔναιε, *habitabat* : 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito* ; f. σω, p. νέναικα.

Ἐναίρειν, præſ. inf. act. ab

ἘΝΑΊΡΩ, *occido*, *interficio*, *ſpolio* : f. αρῶ, a. 1. ἔνηρα, a. 1. m. ἐνηράμην.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*, *aliquid portendens*, *idoneus*, *decens*, *&c.* ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, *fatum*, *parca*, *ſors*.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſimilis* : ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinus*, *maritimus* : q. d. ἐν ἁλὶ, ſcil. ὢν ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*, *immutatio*.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio*, *pretium* : et

Ἐναλλὰξ, *alternatim*, *vice verſâ* : adv. ab

Ἐναλλάττω, *permuto*, *alterno* : in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω, p. χα, ab ἐν et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ἐνάλλομαι, *inſilio*, *pedibus conculco*. ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἔναλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *varius*, *diverſus* : ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ viciſſim altera*, *in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν et ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, qu…
ab ἅλωμι.

* Ἔναμμα, ατος, τὸ, *nitidum*…
ab ἐνάπτω.

Ἔναντα, *contra* : vel pro ἐναν…
ab ἐν et ἀντὶ, *coram*, *opertè*. T…
ἀντὶ, *pro*, &c.

Ἔναντι, *coram*, *ante* : cum g…
ex ἐν et ἀντὶ. Th. ἀντὶ, *pro*, *c*…
tra, &c.

Ἐναντία, ας, *contraria* : ἐξ ἐν…
τίας, adverbialitèr, *è regione* :…
g. ab ἐναντίος, q. v.

Ἐναντίβιον, adv. *adverſus*, *cont*…
ab

Ἐναντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adverſari*…
q. *vim contrariam habens* : ἐναν…
βίαν ἔχων ex ἀντὶ, *contra*, et β…
vis.

Ἐναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι…
verſor : ab ἐναντίος, quod vide…

Ἐναντίον, adv. idem cum ἐνα…
à quo

* Ἐναντιοπραγχέω, *adverſarum* …
partium, *cum hoſtibus ſentio*, c…
et πράσσω.

Ἐναντίος, ία, ον, *contrarius*, *a*, …
ab ἐν et ἀντίος, *adverſus*. Th. ἀ…
pro.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrariet*…
et

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adverſa*…
ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἐναντίως, adv. *contrariè* : ab ἐ…
τίος, q. v.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnan*…
ab ἐναντιόομαι, quod videas.

Ἔναξε, 3. ſing. a. 1. ind. …
verbi νάσσω, *æquo ac complano*…
ξω.

Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐν…
δείκνυντο, *ſe oſtendebant* : 3. pl. …
perf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκν…
oſtendo.

Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι…
ἐναπήρεισμαι, *firmo*, *innitor* : …
ἐρείδω.

* Ἐναποδείκνυμι, *demonſtro*. …
ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι.

Ἐναποθνήσκω, *morior* : ex ἐν, …
et θνήσκω, *morior* : f. θανοῦμαι…

* Ἐναποκυβεύω, *ludo*, *ac* …
committo. Th. κυβεύω.

* Ἐναπολαμβάνω, *intercipio* …
λαμβάνω.

* Ἐναποπνίγω, ut ἐναποπν…
ταῖς ἀνάγκαις, *calamitatibus ult*…
vel *tormentis immori*.

* Ἐναποτίθημι, *depono*. Ex ἐ…
πὸ, et τίθημι.

Ἔναρα, τὰ, *ſpolia*, *arma*, qui…
terfectis detrahuntur. ab ἐν…
occido, *ſpolio*.

Ἐνάρξεν, Dor. pro ἐνήργει, 3. …
imperf. act. ab ἐνεργέω, *ef*…
quod vide.

Ἐναργέως, *apertè* : adv. ab

Digitized by Google

[illegible] ἐναργής, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, e-* [illegible]: q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus.*

Ἐνάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *virtutis par-* [illegible]: ab ἀρετὴ, *virtus.*

[illegible] ἑος, ὁ ϗ ἡ, *execrandus.* [illegible] ἐν et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces.* [illegible], dici videntur, qui [illegible] vocantur

[illegible], f. ίξω, p. χα, *interficio,* [illegible]: ab ἐναίρω, idem, quod vi-[illegible]

[illegible], et Ἐναρίθμητος, et [illegible], *annumeratus.* Th. ἀ-[illegible]

[illegible], ου, ὁ, *qui cædit mor-* [illegible], *homicida:* ab ἐναίρω, *interfi-* [illegible] et βροτὸς, *mortalis.*

[illegible], 3. ſing. a. 1. ind. act. [illegible] et Dor. pro ἐνάριεν· ἐναρίξαι, [illegible] f. 1. opt. act. verbi ἐναρί-[illegible] *interficio,* quod vide.

[illegible], ας, ι, a. 1. ind. act. [illegible], *torpeo.* Th. νάρκη, [illegible], *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα, [illegible]

[illegible], f. όσω, p. ἐνήρμοκα, [illegible], *accommodo.* Th. ἄρω, *ap-*[illegible]

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *concinnus.*

[illegible], Dor. pro ἐναρμόσαι, [illegible]: a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, [illegible] Th. ἄρω, *apto.*

[illegible], a. 1. part. m. ab [illegible], *incipio,* quod vide.

[illegible], *interfecerunt,* 3. pl. a. 2. [illegible] pro [illegible] vel ἤναρον, ες, ε, [illegible], *occido.*

[illegible], *paliator;* pro ἐναρηφό-[illegible] ab ἔναρα, τὰ, *ſpolia,* et φέρω, [illegible]

[illegible], *incipio, auſpicor:* f. [illegible], a. 1. m. ἐναρξάμην, ω, [illegible]: a. 1. m. part. ἐναρξά-[illegible] ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio.* [illegible] ἀρχὴ, *initium.*

[illegible], *habitavi:* a. 1. paſſ. [illegible], inuſ. pro ναίω, *habito.*

[illegible], *habitandi causâ collocavi;* [illegible] ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, [illegible] 1. ind. m. Poët. à ναίω, [illegible], *habito.*

[illegible]; Poët. pro ἐνάτη, [illegible], *novem.*

[illegible] φυσικὸν, *vapor natu-*[illegible]

[illegible], f. ίσομαι, *diverſor.* [illegible], *ſtabulum, aula.*

[illegible], *moratus,* ejuſd. a. [illegible] m.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *tibiis perſonans:* [illegible] et αὐλὸς, *tibia:* et

[illegible], ὁ, *ſtabulum.* Th. αὐ-[illegible], *atrium, ſtabulum.*

[illegible], *ſcintilla, fomes,* ἀπὸ [illegible], *accendere.*

[illegible] Th. αὔω, idem.

Ἐναφίημι, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inſero, immitto, injicio.*

Ἐνδαΐς, ίδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδηΐς, nom. pl.

Ἐν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò,* vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, *induti,* perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, *induo,* f. ύσω, p. ἐνδέδυκα, a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν et δύω, *induo.*

Ἐνδέει, ἐνδεῖ, imperf. *deeſt, opus eſt:* et

Ἐνδεέστερον, comparat. ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus:* ab ἐν et δέω, *opus habeo.*

Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia:* ab ἐνδεῖ, quod vide.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifeſtum indicium:* ab

Ἐνδείκνυμι, *indico:* præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *oſtendo:* et in 3. pl. ἐνδείκνυνται, præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. m. ἐνδείξομαι, præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι, a. 1. m. ἐνδειξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -άσθω, a. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται· ab ἐν et δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἔνδεικτο, pro ἐνεδέδεικτο, *oſtenſus erat:* 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim;* ἄκλιτον· ex ἓν, *unum,* et δέκα, *decem.*

Ἑνδεκάκις, adv. *undecies:* et

Ἑνδεκα[illegible]άτη, ατον, *undecimus:* ab ἕνδεκα.

Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare.* Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, aſſiduitas:* ab

Ἐνδελεχέω, *continuus ſum.*

Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus;* ab ἐντελὴς, *perfectus, integer:* ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, *ſum aſſiduus, continuo:* et

Ἐνδελεχισμὸς, οῦ, ὁ, *aſſiduitas, continuatio:* et

Ἐνδελεχῶς, adv. *aſſiduè:* ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

Ἐνδέξια, adv. *aptè, dextrè:* ab

Ἐνδέξιος, α, ον, *qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

Ἐνδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo:* it. *illigor; obligor.* Vide ἐνδέω.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum:* et

Ἐνδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico:* et

* Ἐνδεσμεύω, idem. Ab

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum, faſciculus;* ab ἐν et δεσμὸς, *vinculum,* q. à δέω, *ligo.*

Ἐνδέχεται, *licet, fieri poteſt,* imperſ. ab

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio:* f. ἐνδέξομαι, p. ἐνδέδεγμαι, Th. δέχομαι, *capio.*

Ἐνδεχόμενος, *poſſibilis, licitum;* ab ἐνδέχεται.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adſtringo:* item *deſum, opus habeo:* ab ἐν et δέω, *ligo, egeo.*

Ἐνδημέω, *incolo:* f. ήσω, p. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *maneo cum populo ſuo:* ex ἐν et δῆμος, *populus.*

Ἐνδήμιος νοῦσος, *morbus cuidam populo peculiaris:* ab eod. Th.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ου, *qui in civitate* vel *domi eſt, domeſticus:* ab eod. Th.

Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbroſa deduco.* Th. ἔνδιον, *meridianus.*

Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adverſor.*

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internus:* ab ἐν et διατίθημι, quod adeas.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari:* et

Ἐνδιαθρύπτω, *per delicias illudo:* ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango,* f. ψω: quod vide.

* Ἐνδιαιτάομαι, *immoror.* Ab διαιτάομαι.

* Ἐνδιαπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis ſe probare, ibi decenter et pulchre agere.*

Ἐνδιατρίβω, *immoror:* ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω.

Ἐνδιατριπτέον, *immorandum:* ejuſd. verbale.

Ἐνδιδάσκω, *doceo, erudio,* f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

Ἐνδιδόναι, *cedere, remittere:* præſ. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do.*

Ἐνδιδύσκομαι, *induor:* cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, eſt verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor:* ab ἐν et δύω.

Ἐνδιδύσκω, *induo.* Th. δύω.

Ἐνδίδωμι, f. ώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐνδίεσαν, *incitabant:* pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto.* Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto.* Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν. ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, (ut ſit *inſecuti ſunt.*) Th. δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *juſtus:* ab ἐν et δίκη, *jus.*

Ἔνδινα, τὰ, *inteſtina:* ab ἔνδον, *intus.*

ἘΝΔΙΟΣ, α, ον, *meridianus.* Et ἔνδιον ſubſtantivè ponitur pro διατριβῆ. Hinc ἐνδιάω, *meridior.*

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus.*

Digitized by Google

Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco:* et

Ἔνδοθι, Poët. *intus in.* ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus.*

Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito:* et inde

Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus:* et

Ἐνδοιασμὸς, ου, ὁ, et Ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio:* ab ἐν et δοιάζω, *dubito;* à δοιὴ, *dubium.* Th. δύο.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Ἐνδομαχὴς, ου, ὁ, *intus* vel *domi pugnans:* ab ἔνδον, *intus,* et μάχομαι, *pugno.*

Ἐνδομενία, *ſuppellex;* quæ ſunt σκηνὴ ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda;* ab inuſit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *ſtruo.*

* Ἐνδομυχέω, *intus lateo.*

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ ἡ, *inteſtinus:* ex ἔνδον, *intus,* et μυχὸς, *penetrale.*

ἘΝΔΟΝ, *intus:* adv. et pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco:* ἔνδοθι, *intus.*

Ἐνδοξάζω, *glorifico:* f. άσω, p. ἐνδεδόξακα, perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι, a. 1. paſſ. ἐνδεδοξάσθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ, a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. ſub. a. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔνδοξος, ου, ὁ ἡ, *nobilis, glorioſus, opinabilis:* ἔνδοξα τὰ, *res glorioſæ:* in compar. ἐνδοξότερος, in ſuperl. ἐνδοξότατος ab iiſd.

* Ἐνδόξως, adv. *glorioſè.*

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, *carminis, orationis,* vel *cantionis exordium; incitatio, occaſio:* et

Ἐνδόσιμος, ου, ὁ ἡ, *gratuitus:* et

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remiſſio:* ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*

Ἐνδότατος, *intimus:* et

Ἐνδοτάτως, adv. *intimè:* ſuperl. ex

Ἐνδότιος, ου, *interior:* et

Ἐνδοτέρως, adv. *interius:* comp. ab ἔνδον, *intus.*

Ἔνδρυον, ου, τὸ, *cor et medulla arboris:* et

Ἔνδρυον, ſeu -ος, *temo, aratrum:* ex ἐν et δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus.*

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ἡ, *nemoroſus:* ab ἐν et δρυώδης, *quernus.* Th. δρῦς, *quercus.*

ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *prompto animo, diligentèr:* Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, veſtimentum:* ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἔνδυμι, idem q. ἐνδύω, a. 1. ἐνέδυν, υς, υ.

Ἐνδόμιος, vide ἐνδύμιον.

Ἐνδυναμόω, *corroboro:* f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα, a. 1. ἐνεδυνάμωσα, præſ. paſſ. ἐνδυναμοῦμαι, *invaleſco:* imperf. paſſ. ἐνεδυναμοόμην, ούμην, -όυ, οῦ, -όετο, -οῦτο, a. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην, ex ἐν et δυναμόω, *roboro.* Th. δύναμαι, *poſſum.*

Ἐνδύντες, nom. pl. præſ. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, q. v.

Ἐνδύνω, *irrepo, induo,* f. ἐνδύσω, a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν et δύω, δύνω, et δύμι, *ſubeo.*

ἘΝΔΥΤΟ, *celeritèr,* ὠκὺ: quaſi duobus momentis.

Ἐνδῦσα, *induta:* a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δύμι, vel δύω, *ſubeo.*

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus:* ab

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύνω et ἐνδύομαι) *INDUO:* cum dupl. acc. f. ύσω, a. 1. ἐνέδυσα, a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω, perf. ἐνδέδυκα, perf. paſſ. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *indutus:* a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο, imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω, a. 1. ſub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, [illegible], et in 2. pl. ἐνδύσησθε, a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, et part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν et δύω, ſeu δύνω, *ſubeo, induo.*

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono:* fut. άσω. ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incendo.*

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *gravitèr interminatus ſum:* a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo.* Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *ſpondeo:* Dem. c. Apaturium. ab ἐν et ἐγγύη, *ſponſio.*

Ἐνεγγύησα, *ſpopondi:* ejuſd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.

Ἐνεγγὺς, idem quod ἐγγὺς, *propè.*

Ἐνέγκαι, *tuliſſe,* a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ἐνήγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inuſit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Ἐνεδίδου, 3. ſing. imperf. act. quaſi à διδόω. vide δίδωμι.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *inſidiæ:* et indè

Ἐνεδρεύω, *inſidior:* cum acc. f. εύσω, p. ἐνήδρευκα, a. 1. ἐνήδρευ… imperat. ἐνέδρευσον, -άτω. ab ἐν… q. ex ἐν et ἕδρα, *ſedes.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἐνεδρεύοντες, οντος, ejuſd. præſ. p… act.

Ἔνεδρον, α, τὸ, idem ac ἐνέδρα, vid.

Ἐνέδυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. …σαν, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἐνέικα, ας, ε, pro ἤνεγκα, …νεγκα, a. 1. ind. act. verbi … pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, …

Ἐνέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐν… 3. ſing. ind. a. 1. vel perf. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et … *mitto.* Th. ἴω, *mitto, ſtatuo,* …

Ἐνεθεὶς, έντος, *dilutus, infuſu…* 1. part. paſſ. ἐνεθήνην, a. 1. paſſ. ab ἐνίημι. Vide ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* f. θήσω, p. θεικα, a. 2. ἔθην.

* Ἐνεθίζω, *inſueſco.* ab ἐθίζω…

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit:* 3. ſing. … ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, qu. v…

Ἐνείδω, *inſpicio:* ab εἴδω, q…

Ἐνείην, præſ. opt. ab ἔνειμι, … *ſum:* quod ab ἐν et εἰμί, *ſum,* … a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *im…* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poët. pro ἤνεγκα, pro… quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli:* a. 1. act. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. ſi… 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part… ἐνείκαντο, 3. ſing. a. 1. m. verbi νείκω, inuſ. pro φέρω, f. οἴσω, ἤνεγκα.

Ἐνείκαι, *intuliſſet:* 3. ſing. opt. Æol. ἐνείκη, *ferat,* 3. ſi… 1. ſub. ab eod. Th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO:* … a. 1. ἐνείλησα, præt. ἐνείλημα… ἐν et εἰλέω, *VOLVO.*

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. … *diſtribuerunt:* a. 1. ind. act. … νέμω, *tribuo:* f. νεμῶ, p. νε… p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præſ. ind. pro ἔνεσμεν. ab

Ἔνειμι, *inſum:* ἔνεστι, et per … Ion. ἔνι; pro ἔνι, *eſt:* τὰ … præſ. part. n. g. pl. num. … *nes non ſunt:* ab ἐν et εἰμί, *ſ…*

Ἐνεὶς, έντος, *qui miſit:* et i… ἐνεῖσα, et in n. g. ἐνὲν, a. 2. act. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν e… *mitto:* f. ἥσω, p. εἶκα. a. 2. …

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. a… μι, *immitto:* interdum ab ἐν… ἐνίημι. Th. ἴω, perf. paſſ…

Digitized by Google

[illegible], *inſunt*: 3. pl. præſ. ind.
[illegible], *inſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.
[illegible], Ion. pro ἐνέχι, 3. ſing.
perf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.
[illegible], *latus ſum*: Ion. pro ἠ-
[illegible], a. 1. ind. paſſ. unde part.
[illegible], verbi ἐνείκω, Ion. pro
[illegible], f. οἴσω, *fero*.
[EN]EKA, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνε-
[κα], et εἵνεκεν, *propter*, *cauſâ*: adv.
[cu]m gen. ἕνεκα σου, *tui cauſâ*: in-
[tere]a ſubauditur, ut τῆς ἀρετῆς,
[id es]t ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Ὁ ἕνεκα, ſi-
[c]ut ſignificat: ex quibus οὕνεκα,
[id es]t οὗ ἕνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hu-*
[jus cau]sâ, *quapropter*.
[Ἐνῆν], *inerat*: 3. ſing. imperf.
[illegible], quod ab ἐν et κεῖμαι,
[illegible] f. κείσομαι.
[Ἐνεκεκόλαπτο], 3. ſing. pluſq. p.
[paſſ.] verbi ἐγκολάπτω, *inſculpo*.
[illegible], *tundo*: f. ψω, perf.
[illegible], ψαι, ται.
[Ἐνεκεντρίσθην], ης, η, *inſitus fui*:
a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, *in-*
[illegible] f. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν
[et κέ]ντρον, *ſtimulus*. Th. κεντέω,
[illegible]
[illegible], pro ἐγκεκίσσακαν, 3. pl.
perf. act. verbi ἐγκισσάω.
[Ἐνεκοπτόμην], *impediebar*: imperf.
[paſſ.] ab ἐγκόπτω, *impedio*: f. ψω,
a. [ἐνέκ]οψα, p. ἐγκέκοφα. ab ἐν
[et κόπτω], *ſcindo*.
[Ἐνεκότει], 3. ſing. imperf. act.
[ver]bi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κό-
[τος], *ira vetus*.
[Ἐνέκρυψα], ας, ε, a. 1. ind. act. vi-
[illegible]
[Ἐνέκρυψα], ας, ε, a. 1. ind. act. ab
[ἐγκρύ]πτω, *condo*, *intego*: p. ἐγκέκρυ-
[φα]. Th. κρύπτω, *occulto*: f. ψω,
[illegible]
[Ἐνεκτέον], *referendum*: adj. ver-
[bale] à φέρω, *fero*: perf. paſſ. ἠ-
[νεγμαι], ξαι, κται.
[Ἐνέκυρσα], *incidi*: et in 3. pl. ἐ-
[illegible], a. 1. ind. act. verbi ἐγ-
[κύρω]. Vide ἐγκύρσας. Alii per
[illegible] dici volunt pro ἐνεκύρησα.
[Ἐνελαύνω], *agito*. Pind. Pyth.
[illegible] viii 11. ab ἐν et ἐλαύνω.
[Ἐνέλιπεν], 3. ſing. a. 1. ind. act.
[illegible] ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν et λι-
[παίνω], *pinguefacio*. Th. λίπας, αος,
[illegible]
[illegible], vide in ἐνέμοντο.
[Ἐνεμήθην], a. 1. ind. paſſ. ab ἐν et
[νέμω], *paſco*: f. νεμῶ, p. νενέ-
[μηκα], a. 1. ἔνειμα.
[Ἐνέμοντο], *depaſcebantur*: 3. pl.
[imperf.] paſſ. ejuſd. verbi.
[Ἐμφύομαι], *innaſcor*. Th. φύω,
[illegible]
[Ἐνενήκοντα], pro ἐννενήκοντα, *non-*
[aginta]. Ex ἐννέα, *novem*, et εἴκοσι,
[illegible]

'Ενενόητο, *cogitaret*: Ion. pro ἐνε-
νόητο, per contract. 3. ſing. pluſq.
p. paſſ. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς,
mens.

'Ενένιπεν, Ion. et

'Ενένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπ-
τε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐνίπ-
τω, idem quod ἐνίπτω, *dico*. Th. ἴ-
πω, id.

'Ενενοοῦμεν, *cogitabamus*; 1. pl. im-
perf. act. verbi ἐννοέω. Et

'Ενενώκασι, per contract. Ion. pro
ἐννενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab
ἐν et νοέω, *cogito*. Th. νόος.

'Ενενώντο, *cogitaverant*: pro ἐνενε-
νόηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ejuſd.
verbi.

'Ενεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξου-
σίασμαι, *mibi poteſtatem aſſumo*.

'Ενεός, ἡ, όν, *mutus*, *ſurdus*, *ſtultus*,

'Ενεοττοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind.
m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo*:
à νεοττός, οῦ, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *fa-
cio*.

'Ενεόχμεν, *innovavit*: 3. ſing. a.
2. ind. act. verbi νεοχμόω, -ῶ, *in-
novo*: à νεοχμός, *novus*. Th. νέ-
ος.

'Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ.
ab ἐμπήγνυμι, *inſigo*: ab ἐν et πήγ-
νυμι, ſeu πηγνύω, *compingo*: f. ξω.

'Ενέπαιζον, *illudebam*; imperf. act.
et

'Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.
verbi ἐμπαίζω, *illudo*: f. ξω, p. ἐμ-
πέπαιχα. ab ἐν et παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. paſſ. ejuſd. ver-
bi.

'Ενέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέ-
πηξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab
ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

'Ενεπεπορπήατο, Ion. pro ἐνεπε-
πόρπηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ver-
bi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis a-
ſtringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

'Ενέπεσον, *ceciderunt*: 3. pl. a. 2.
ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide
πίπτω, *cado*.

'Ενεπετάννυες, *extendebas*; 2. ſing.
imperf. act. verbi ἐμπετάννυω.

'Ενεπήγνυτο, 3. ſing. imperf. act.
verbi ἐμπήγνυμι, *inſigo*: ab ἐν et
πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Deſi-
nentium in νύω, vel νύμι, tem-
pora formantur à finitis in γω.

'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ.
ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo*:
f. σω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλη-
σα. ab ἐν et πλήθω, *repleo*. Th.
πλέος.

'Ενέπνευσαν, 3. pl. a. 1. act. ab
ἐμπνέω, *inſpiro*: ab ἐν et πνέω, *ſpi-
ro*: f. πνεύσω.

'Ενεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ.
ab ἔμπνυμαι, *reſpiro*, *reviviſco*: ab
iiſd.

'Ενεπόδιζον, *impediebant*; 3. pl.

imperf. act. verbi ἐμποδίζω. Ex
ἐν et πούς.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt*; 3. pl. a.
1. ind. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*.
Th. ποιέω, *facio*.

'Ενέποισιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, *di-
cunt*, *vocant*; 3. pl. præſ. ind. act.
ab ἐνέπω, pro καλῶ.

'Ενέπρηθον, *incendebant*: 3. pl. im-
perf. act. et

'Ενέπρησα, ας, ε, *incendi*: a. 1. ind.
act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω,
p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

'Ενέπτυσα, ας, ε, *inſpui*; a. 1. ind.
act. ἐνεπτύσθην, a. 1. paſſ. ab ἐμπ-
τύω, *inſpuo*: f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα.
Ex ἐν et πτύω, *ſpuo*.

'Ενέπω, *inſequor*; ab ἕπω, *ſequor*:
et

'Ενέπω, (et Poët. ἐννέπω) *dico*, *ca-
no*; item *calumnior*: et

'Ενέπων, *alloquens*: ejuſd. præſ.
part. ab ἐν et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

'Ενεργάζομαι, *facio in*, *ingenero*:
ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

'Ενέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia*: et

'Ενεργέω, ῶ, *operor*, *intus efficio*,
ago: fut. ήσω, p. ἐνήργηκα, præt.
paſſ. ἐνήργημαι, a. 1. ἐνήργησα, im-
perf. paſſ. ἐνηργούμην, όμην, ου, οῦ,
ετο, εῖτο; ab ἐνεργής, *efficax*. Th.
ἔργον, *opus*.

'Ενεργῆ, pro ἐνεργέα, acc. ſing. ab
ἐνεργής, q. v.

'Ενέργημα, ατος, τὸ, *affectus*, *ope-
ratio*, *facultas*; à 1. perſ. perf.
ind. paſſ. verbi ἐνεργέω, *operor*, q.
vid.

'Ενεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, *efficax*. Th.
ἔργον, *opus*.

'Ενεργητικός, ή, όν, *activus*, *a*, *um*;
ab ἐνεργής, quod ab ἔργον.

'Ενεργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *operator*, *efficax*;
qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, *efficaciter*, adv. ab ἐνερ-
γής, q. v.

"Ενερθε, et ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab
ἐν et ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

* "Ενεροι, *mortui*, *manes*, INFERI:
dat. pl. Ion. ἐνέροισι ab iiſd. et

'Ενέρτερος, *inferior*; per Sync.
pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος,
inferus.

'Ενέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι,
intrare, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

"Ενεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ver-
bi ἐνίημι, ab ἐν et ἵημι, *mitto*: a. 2.
ἧν. Alii volunt eſſe imperf. ab
ἔνειμι, et per Syſtol. dici pro ἐνῆ-
σαν.

'Ενεσία, ας, ἡ, *conſilium*: ab

"Ενεσις, εως, ἡ, *immiſſio*; ab ἐνίη-
μι, *immitto*: quod ex ἐν et ἵημι,
mitto.

'Ενέσται, per Sync. pro ἐνέσεται,
3. ſing. f. 1. ind. ab εἰμὶ, *ſum*.

'Ενέστακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ.

Digitized by Google

verbi ἐνστάζω, *inſtillo:* f. ξω. Th. στάζω, *ſtillo.*

'Ενεστῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. ſing. ab ἐνεστὼς, q. v.

'Ενεστησάμην, a. 1. ind. m. verbi ἐνίστημι· ab ἐν et ἵστημι, *ſto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

"Ενεστι, et ἔξεστι, *licet, ineſt.* Th. εἰμὶ.

'Ενεστὼς, ῶτος, ὁ ϰ τὸ, *præſens:* dat. ſing. ἐνεστῶτι, p. part. per Craſin pro ἐνεστηκὼς; ab ἐν et ἵστημι, *ſto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

'Ενετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo:* cum dat. f. ἐντελοῦμαι, p. m. ἐντέταλκα. ab ἐν et τέλλω, pro προστάσσω.

'Ενέτη, ης, ἡ, *fibula:* ab ἐνίημι, *injicio:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

'Ενετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA.*

* 'Εντορνεύω, σφαιρόω, *rotundo;* ab ἐν et τορνεύω.

'Ενετὸς, οῦ, ὁ, *VENETUS.*

'Ενετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiſcor:* ab ἐν et τυγχάνω, f. τεύξομαι, *ſum;* a. 2. ἔτυχον.

'Ενετύλιξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo:* f. ξω, p. ἐντετύλιχα. ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo:* quod à τύλη, *culcitra.* Th. τύλος, *callus.*

'Ενέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello:* f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *ſum.*

'Ενευδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire:* præſ. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio.*

'Ενευλογέω, *benedico:* f. ήσω, p. ἐνευλόγηκα, f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, *dico.*

'Ενεύσαν, *natârunt:* 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

'Ενεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ενεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, *conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo:* f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, a. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

'Ενεφορεῖτο, *ſatiabatur:* 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐμφορέομαι, *repleor:* quod ab ἐμφορέω, *importo.* Th. φέρω, *fero.*

'Ενέφραξαν, *obſtruxerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo:* f. ξω.

'Ενέφυν, νς, ν, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens:* ab ἔμφυμι, *adhæreo.* Th. φύω.

'Ενεφύσησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμφυσάω, *afflo:* f. ήσω, p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν et φυσάω, *flo.*

'Ενεχ', pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat. *propter, gratiâ.*

'Ενεχάραττον, ες, ε, *inſculpebam,* imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *ſculpo.*

'Ενέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo;* ex ἐν et χέω, *fundo:* f. χέσω et χεύσω, a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

'Ενέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejuſd.

'Ενεχείρει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior:* f. ήσω, a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε, ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

'Ενέχεσθαι, *detineri, implicari:* ab ἐν et ἔχω.

'Ενεχθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 1. paſſ. ἠνέχθην, a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθείην, et in ſub. ἐνεχθῶ.

'Ενεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

'Ενέχρανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, *infligo:* ab ἐν et χράω, *commodo.*

'Ενεχυράζω, f. άσω, *pignoror, pignora capio, loco pignoris accipio,* vel *aufero; oppignero:* ab ἐνέχυρον, *pignus,* quod vide.

'Ενεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus, oppigneratum:* et

'Ενεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pigneratio, pignus,* à perf. paſſ. anteced. verbi.

'Ενέχυρον, ου, τὸ, *pignus, arrhabo:* q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἰσχυρὸς, *tutus.*

'Ενέχω, *immineo, inſto,* cum dat. f. ἐνέξω, imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, præſ. paſſ. ἐνέχομαι, *teneor, implicor, obſtringor, obnoxius ſum:* ab ἐν et ἔχω.

* 'Ενέωρος, *ſuſpenſus, animi dubius.*

"Ενη, ης, ἡ, *novilunium.* Th. ἔνος, ου, ſeu ἔνος vel ἕνος, ου, ὁ, *annus.*

'Ενηβητήρια, τὰ, *loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent.* Ex ἐν et ἡβητήριον, *locus amœnus.* Th. ἥβη, *pubes.*

'Ενήδρευον, *inſidias collocabam:* imperf. verbi ἐνεδρεύω, *inſidior:* quod videas.

'Ενήεια, ας, ἡ, *benignitas, manſuetudo:* ab ἐνηὴς, quod adi.

'Ενῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat,* imperf. ab ἔνειμι, *inſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

'Ενηέος, *placidæ,* gen. ſing. ab

'Ενηὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *benignus, placidus, mitis:* ab ἐὺς, ἐέος, *bonus.*

'Ενηθῆναι, *immiſſum eſſe,* a. 1. inf. paſſ. ab ἐνήθην, a. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et ἵημι, [...]to.

'Ενῆκα, ας, ε, *immiſi,* a. 1. [...] act. ejuſd.

'Ενήλατα, *ligna recta, in qu[...] figuntur et adiguntur gradus ſ[...]* ab ἐν et ἐλαύνω, *agito.*

'Ενήμενος, η, ον, *inſidens:* [...] part. ab ἐνῆμαι, quod ex ἐν [...]μαι, *ſedeo.*

* 'Ενημερεύω, *pluribus inbi[...]*

'Ενημμένος, η, ον, *alligatus, nexus,* item *indutus:* part. [...] paſſ. ab ἐνάπτομαι. Th. ἄ[...]*necto.*

'Ενῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *in[...]* ab ἐν et εἰμὶ, *ſum.*

'Ενήνοθα, *florui,* p. m. verbi [...]θέω· ex ἐν et ἀνθέω, *floreo:* f. [...] p. m. ἤνθα, et inſerto ο, ἤνοθα. [...] ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

'Ενήνοχα, *tuli,* præt. m. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω, a. 1. [...]κα, p. m. ἤνοχα, et Att. [...]χα.

'Ενήρατο, *interfecit,* 3. ſing. [...] m. verbi ἐναίρω, *occido:* f. [...] 1. ἔνηρα· ab ἐν et αἴρω, *tollo.*

'Ενηρξάμην, ω, ατο, *incepi, in[...]vi;* a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, [...] Th. ἀρχὴ, *initium.*

"Ενησα, *nevi,* a. 1. ind. act. [...] *neo:* νήσω, p. νένηκα.

'Ενῆσαν, *inerant,* 3. pl. im[...] verbi ἔνειμι, *inſum:* imperf. Th. εἰμὶ, *ſum.*

'Ενήσειν, *jaculatum eſſe,* f. 1 [...] ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν et [...] *mitto.*

'Ενηχέω, ῶ, *inſono, inculc[...]* paſſ. ἐνηχοῦμαι, *doceor:* ab

"Ενηχος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ſonans, [...]rus:* ab ἐν et ἦχος, *ſonus.*

"Ενθ', pro ἔνθα, *hic, illic:* et ἔνθε pro ἐλθέ. Att. pro ἐλ[...] *ait.*

"ΕΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, [...]tum:* ἐνταῦθα, idem. ἔνθα [...]θα δὲ, *hic, illic.*

'Ενθαδὶ, et Att. ἐνθαδὶ, *hi[...] illic:* et

"Ενθαπερ, *tunc, ibi:* et

* 'Ενθάλπω, *foveo.* Th. θ[...] f. ψω, id.

"Ενθαπερ, *ubi:* ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *tunc:* q. v.

'Ενθεάζειν, *divino ſpiritu a[...] eſſe:* ab ἔνθεος, *in quo D[...]* Th. θεὸς, *Deus.*

"Ενθεμα, ατος, τὸ, *inſitum:* [...]

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et [...] pro ἐνθεῖναι, *inſerere,* a. 2. in[...] ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab [...]τίθημι, *pono:* f. θήσω, a. [...]θην.

"Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hi[...]*

Digitized by Google

, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic*,

..., pro ἔνθεν, ſeu ἐνθένδε, *in-*
..., 2. ſing. a. 2. ind. m. Vel
a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔν-
..., verbi ἐντίθημι, *concipio*: ab
et τίθημι, *pono*.

...εος, ε, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus*,
...: ab ἐν et Θεὸς.

...ες, *impone*: a. 2. imperat.
... verbi ἐντίθημι, *impone*: a. 2.
...

..., εως, ἡ, *impoſitio manuum*:

...ος, ε, ὁ, *inſitus*: ab ἐντί-
..., quod vide.

..., Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc*,
...

..., Dor. pro ἔλθῃς, *veneris*,
ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔρχομαι,
... Sic ἔνθῃ, Ion. pro ἔλθοι,
ſing. a. 2. opt. act.

..., *inſilio*: ab ἐν et Θόρω,
..., *ſalio*.

..., *inſilui*, pro ἐνέθορον, a. 2.
ind. act.

..., vel pro ἐνέθου, 2. ſing. a.
ind. med. Att. ab ἐντίθημι,
... a. 2. imperat. m. ab ἐν et
..., *pono*.

..., per contract. pro ἔνθεος
... vide.

...ιάζω, ſeu άω, f. άσω, p. ...
..., ſeu *divino furore agor*,
...: ab ἔνθεος.

...ασμὸς, ῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως,
..., ſeu *divinus afflatus*.
Angl. ENTHUSIASM: et

...ής, ῦ, ὁ, *numine afflatus*,
... Angl. ENTHUSIAST:

...ικὸς, ὁ ϗ ἡ, *numine affla-*
...: item activè, *furore*
...: à perf. paſſ. anteced.
... Angl. ENTHUSIASTIC.

...ώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem:
... Th. Θεός.

...σθαι, *inſerere*, a. 2. inf.
..., 3. ſing. a. 1. m. ind.
..., idem quod τρέφω, *alo*,
..., a. 2. ἔτραφον, præt. m.
...

...ίζω, *in throno loco*: et -ίζο-
..., *in throno ſedeo*: ἐνθρονίσθην,
... paſſ. ab ἐν et Θρόνος, quod à
...

...πτω, f. ψω, *imminuo*, *in-*
... a. 1. act. ἐνέθρυψα. Th.
...

...ομαι, ῦμαι, *cogito*, *mente*
... verſo, f. ήσομαι, p. ἐντεθύ-
..., a. 1. paſſ. ἐνθυμηθῆναι, ης, η.
...ος, *qui eſt animo præſenti*.
... *animus*.

...θῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἐν-
..., 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. à
...

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio*,
conceptus animi, *ſenſum*: *ENTHY-*
MEMA, ſyllogiſmus: et

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio*, *com-*
mentatio: à perf. paſſ. ejuſd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*: et

Ἐνθύμιον, ε, τὸ, idem, *et id quod*
in animo verſatur: et

Ἐνθύμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui in animo*
eſt, *et de quo cogitamus*: et

Ἐνθυμέομαι, *iraſcor*: ab ἐνθυ-
μέω.

Ἔνθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt animo*
præſenti (cui ἄθυμος oppon.) ab
ἐν et Θυμὸς, *animus*.

Ἐνθυμόω, *ad iram provoco*.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσία-
κα, *ſacrifico*. Ab ἐν et Θυσιάζω.
Th. Θύω.

Ἔνθω, *veniam*, Dor. pro ἔλθω,
a. 2. ſub. act. Sic ἐνθὼν, *veniens*,
Dor. pro ἐλθὼν, *profectus*, a. 2.
part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f.
ἐλεύσομαι.

* Ἐνθωράκιος, *thorace indutus*,
loricatus. Th. Θώραξ, *lorica*.

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι,
licet, vel pro ἔνεισι, *inſunt*: ab ἔ-
νειμι, *inſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ἐνὶ, *in*, Poët. pro ἐν.

Ἑνὶ, *uni*, dat. ſing. ab εἷς, μία,
ἓν, *unus*, *a*, *um*.

Ἐνιαύσια, adv. *quotannis*: ſed n.
g. pl. num. et

Ἐνιαυσιαῖος, ε, ὁ ϗ ἡ, *anniculus*,
anniverſarius: et

Ἐνιαύσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *annuus*, *an-*
niverſarius: ab

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *annus*: q. d.
ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. indè ἐνιαυ-
τίζω, *annum alicubi ago*.

Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis*, aut
partibus, id. q.

Ἐνιαχῦ, *alicubi*. Th. ἔνιοι, *ali-*
qui.

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω.
Th. εἴδω, *video*.

Ἔνιδευς, υος, ἡ, *lutra*: credo le-
gend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι
ζῆν, quod in aquâ vivat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. act. verbi ἐνεί-
δω. Th. εἴδω.

Ἐνίει, 3. ſing. imperf. act. verbi
ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι,
mitto, vel ἵω.

Ἔνιεν, *iniit*: 3. ſing. ab ἔνιεν, ες,
ε, a. 2. verbi ἔνειμι ab ἐν et εἶμι,
eo.

Ἐνιέναι, perf. inf. ut et ἐνιεὶς,
præſ. part. et

Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. imperat.
præſ. ab ἐνίεθι, ἐνίετω ab

Ἐνίημι, *immitto*, *injicio*. Th. ἵημι
vel ἵω, *mitto*: imperf. ἵην, a. 2.
ἧν.

Ἐνίκα, pro ἐνίκαε, *vincebat*, 3. ſing.
imperf. act. et in 3. pl. ἐνίκων,
pro ἐνίκαον, verbi νικάω, *vinco*, ...
ήσω, p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατά-
θεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. et Ion.
a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατα-
τίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τί-
θημι, *pono*.

Ἐνικλάω, *infringo*: ab ἐνὶ, Poët.
pro ἐν et κλάω, *frango*.

Ἔνικμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humidus*. Th.
ἰκμὰς, *humor*.

Ἐνικνέομαι, ῦμαι, *intro*, *penetro*:
ab ἱκνέομαι.

Ἐνικὸς, ῦ, *ſingularis*: et

Ἐνικῶς, adv. *ſingulariter*. Th.
εἷς, *unus*.

ἜΝΙΟΙ, αι, α, *aliqui*, *nonnulli*:
quaſi ἔνι οἵ, *ſunt qui*. Hinc

Ἐνίοτε, *interdum*: et ἐνιαχῦ, *ali-*
cubi: ab eod.

Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*: ab ἐνίπ-
τω, *objurgo*: quod ab ἐν et ἔπω,
dico.

Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω,
f. σω, *inuro*. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνίπτω, f. ψω, *dico*, *objurgo*: ab
ἐν et ἔπω, *dico*: et pro ἐνέπω, *in-*
dico, *declaro*.

Ἐνισκήπτω, *innitor*, *incumbo*: pro
ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *ni-*
tor, *incumbo*.

Ἔνισπε, *dixit*: a. 2. verbi ἐνισ-
πέω. Vel

Ἐνίσπειν, præſ. inf. pro ἐνίπειν.
Th. ἔπω, *dico*.

Ἐνισσέμεν, *terrere*: inf. præſ. act.
Dor. pro

Ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab
ἔπω, *dico*.

Ἐνιστάνται, *ſuſtineant*: 3. pl. præſ.
ind. paſſ. ab

Ἐνίστημι, *inſto*, *impendo*, *immineo*:
f. ἐνστήσω, p. ἐνέστηκα, perf. part.
ἐνεστηκὼς, ότος, et per Craſin. ἐν-
εστὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in
pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præſentia*:
a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι.
ab ἐν et ἵστημι, *ſto*.

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατίχειν, *im-*
pedire: ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, p. ἐνισ-
χύρισμαι, *inſto*, *cauſæ fiduciam in*
hoc colloco.

Ἐνισχύω, *corroboro*: f. ύσω, p.
ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα ab ἐν et
ἰσχύω, *poſſum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ,
robur.

Ἐννάετις, et ἐνάετις, adv. *per*
novem annos: ab ἐνναετὴς, quod
vide.

Ἐνναέτηρος, ε, (ἐνναετήρω, dual.
num.) *novennis*: et

Ἐνναετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab
ἐννέα, *novem*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐνναίρειν, præſ. inf. Poët. pro
ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.

Digitized by Google

Ἐννοιέω, inhabito. Th. ναίω.

Ἐννακόσιοι, αι, α, nongenti: et

Ἐννακοσιαστὸς, η, ον, nongenteſimus: ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐννενήκοντα.

Ἐνάτῃ, nonæ, dat. ſing. f. g. ab

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um; ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, NOVEM: ἄκλιτον.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem boum, ſeu ejus nominis nummum pretium valens: à βοῦς, bos, et ἐννέα, novem.

Ἐννεακαίδεκα, indecl. novemdecim.

* Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, novemdecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Athenienſium mathematico, inventa.

Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, decimus nonus.

* Ἐννεάκλιτος, ſcil. οἶκος, ab ἐννέα et κλίτη, cœnaculum novem lectorum.

Ἐννεάνυχας et ἐννέανυχις, adv. per novem noctes: ab ἐννέα, novem, et νὺξ, nox.

* Ἐννεάστεγον κελασκεύασμα, ſtructura novem contignationum.

Ἐννεάφωνος, ὁ ϗ ἡ, novem voces habens. Epithet. fiſtulæ; ex ἐννέα, novem, et φωνὴ, vox.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, αι, α, novem millia: ex ἐννέα et χίλιοι, mille.

Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in linguâ Latinâ -ginta. Sic κόσιοι eſt terminatio eorum quæ creſcunt per centum, &c.

Ἐννεὸς, η, ον, attonitus, mutus, q. ἐναυὸς, ex ἐν et αὔω, clamo, in quo vox præ metu et ſtupore ſuppreſſa.

Ἔννεπε, dixit: 3. ſing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poët. pro ἐνέπετε, 2. pl. præſ. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἐννέπουσα, ας, ἁ, Dor. et Poët. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, locuta, ejuſd. a. 2. part.

Ἐννεσίη, ας, ἡ, conſilium: ab ἔνεσις, immiſſio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐννεσίῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐννεσίαις.

Ἐννεύω, INNUO, nutu ſignifico: imperf. ἐνένευον, f. ἐννεύσω, p. ἐννένευκα, a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ὥρα, ας, ἡ, annus, hora.

Ἔννη, ſeu ἔνη, pro ἕνη, vetus, ſcil. ἡμέρα, dies. Th. ἔνος ſeu ἕνος, annus.

Ἐννῆμαρ, adv. per novem dies: ab ἐννέα, novem: et ἦμαρ, τὸ, dies, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔνηφιν, perendinum: ab ἕνη. φιν eſt Paragoge Poët.

Ἐννοέομαι, οῦμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito, recordor: ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ατος, τὸ, notio, mentis conceptus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, ſenſi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio: ab ἔννοος, cordatus: q. ab eod. Th.

Ἐννόμως, legitimè: adv. et

Ἔννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitimus, ſubjectus legi: ab ἐν et νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo: p. m. νένομα.

Ἔννοος et ἔννους, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, ſapiens, prudens: ab ἐν et νόος, νοῦς, mens.

Ἐννοσίμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

Ἐννοσσεύω, f. εύσω, p. ἐννενόσσευκα, nidifico.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni Epithet. terræ quaſſator: ab ἐνόω, moveo: (quod ab εἷς, ἑνὸς, unus) et γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, et τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

* Ἐννοσσεύω, pullos gigno.

Ἔννυτο, 3. ſing. imperf. ab ἕννυμαι. Vide in ἐννύω, video.

Ἔννυχον vel -υχιον, adv. noctu, multâ nocte: ab

Ἔννυχος, η, ον, ſeu ἐννύχιος, ου, nocturnus, a, um: ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐννυχώτερον, maturius: compar. ab ἔννυχον.

Ἐννύω, et ἔννυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. act. verbi ἐννοέω, mente concipio: ab ἐν et νόος, νοῦς, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi: a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito: f. 1. ήσω, ab eod. Th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id eſt, motio, agitatio. Heſych. ἐνοσίμεν, ἐκπλήττειν.

* Ἐνοικειοῦν, familiarem reddere, inſtillare.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo: ab ἐν et οἶκος, domus.

Ἐνοικέω, inhabito: f. ήσω, p. ἐνῴκηκα, a. 1. ἐνῴκησα, præſ. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, οῦσα· έον, -οῦν, ab ἐν et οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio [...] p. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴ[...] a. 1. imperat. ἐνοίκισον, in a[...] colloco, in domum introduco, dom[...] cipio: ab ἐν et οἰκίζω. Th[...] κος.

Ἔνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, incola, in[...] nus, domeſticus: ab eod. Th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. [...] verbi νομίζω, exiſtimo: f. ισω[...] νενόμικα, q. à νόμος, lex.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in con[...] dine ſum alicujus, converſor: [...] et ὅμιλος, cœtus, turba.

Ἐνωμίλησε, uſus conſuetudine [...] ejuſd. 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔνον, quum liceat, quod ineſt: [...]

Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos [...] ubi Ellipſis præp. κατὰ [...] part. ab ἔνειμι, inſum, quod [...]

* Ἐνοῦσαν, 2 Reg. xx. 11. [...] ἐνοῦν, 3. pl. imp. act. cogitabant [...] ἐννοέω.

Ἐνόπη, ης, η, Enope: nom. [...]

Ἐνοπὴ, ῆς, η, clamor: ab [...] dico. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, armis armor.

Ἐνοπλίζω, armo. V. ἐνοπλ[...] μεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati: [...] et ὅπλον, arma.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. paſſ. ab ἐνοπλίζομαι, armis [...] ab ἐν et ὅπλον, arma.

Ἔνοπλος, η, ον, armatus: ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾶν, pro ἐνοράειν, inſpicere, [...] nimadvertere, præſ. inf. act. [...] et ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum ju[...] rando firmatum.

Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκ[...] ὁ ϗ ἡ, juratus, jurejurando [...] tus, vel comprobatus: ab ἐν [...] κος jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐν[...] idem quod ἔνορχος, quod vi[...]

Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro [...] χῶν. ab

Ἐνόρχης, ου, ὁ, ἔνορχος, ου, ἔνορχις, ιος, ὁ, teſticulos habens, ab ἐν et ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus [...]

ΕΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔνος, ἔνος, ου, ὁ, ANNUS: hinc

Ἔνος, η, ον, annuus: ἔνη ϗ νέα, [...] tima dies menſis Lunaris: q. [...] et nova.

Ἐνόσει, 3. ſing. imperf. a[...] νοσέω, ægroto: f. ήσω, p. νεν[...] Th. νόσος, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus: ab ἐ[...] moveo.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator: [...] tuni Epithet. quod ab ἐνόθω, [...] tio, et χθὼν, terra.

Ἐνόσων, pro ἐνόσουν, 1. ſing [...]

Digitized by Google

l. imperf. act. verbi νοσέω,
p. Th. νόσος, morbus.

...ριζηνται, ſeparati ſunt : 3.
... 1. ind. paſſ. ἐνοσφίσατο, 3.
... a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, p.
... Th. νόσφι, ſeorſim.

...της, ητος, ἡ, unitas : ab εἷς,
...

...χλέω, -ῶ, turbo, moleſtus ſum :
... p. ἠνώχλημα. ab ἐν et ὀχ-
... idem. Th. ὄχλος, turba.

...χλεῖν, 3. pl. præſ. ind. act.
...

...χος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, obſtrictus, ob-
...ος : ab ἐνέχομαι, obſtrin-
... ex ἐν et ἔχω, habeo.
...χος, vel cum genit. vel
... dat. notat reatum criminis, et
... pœnæ. Deut. xix. 10. αἵμα-
...χος, et Marc. xiv. 64. ἔνοχος
... θανάτου, ſubaudito ἐστὶ.

...όω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, quaſi
... Ab εἷς, ἑνὸς, unus.

...ίζω, f. άσω, p. ἐνσεσέικα, in-
... ab ἐν et σείω, quatio.

...μαίνω, f. ανῶ, ſignifico, expri-
... imprimo : ab ἐν et σημαίνω.
... figura.

...σιτέω, convivia agito : ex ἐν
...

...σκήπτω, ingruo, irruo : de ful-
...e propriè. Th. σκήπτω, cado,
...

...σπάομαι, f. σύσομαι, laqueis
...

...στάζω, inſtillo. Th. στάζω,
...

...στασις, εως, ἡ, exordium et auſpi-
... inſtitutio, inſtantia litis et
... item figura O-
... : et

...στάτης, ου, ὁ, qui in viâ obſiſtit,
... : et

...στατικὸς, ή, ὸν, inſtans et urgens :
... inſto. Th. ἵστημι.

...στέλλω, Ion. pro ἐνδύειν, in-
... Th. στέλλω, amicio,
...

...στρέφομαι, η, εται, invertor : f.
... ex ἐν et στρέφω, verto : f.
... 2. ἐστράφην.

...σχερῶ, vide ἐχερῶ, Poet. adv.
... deinceps, ordine, propè.

...σταλεὶς, a. 2. part. paſſ. ab ἐν-
... liquefactum inſtillo : ex ἐν et
... Dor. τάκω, liquefacio : f.
...

...ταλθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab
... ſolicitudinem injungo : p. paſſ.
... p. m. ἐντέτολα. ab ἐν
... mando.

...ταλμα, ατος, τὸ, mandatum :
... vide præced.

...τανύω, intendere : ex ἐν et τα-
... idem quod Th. τείνω, tendo.
...τασις, εως, ἡ, intentio, contentio,
... : et

'Ἐντατὸς, ή, ὸν, intentus : et
'Ἐντατικὸς, ή, ὸν, intendendi vim habens : omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, tendo.
'Ἐνταῦθα et ἐνταῦθοι, hic, illic, huc, eò. Th. ἔνθα, hic, ibi.
'Ἐνταφεὶς, ἐντὸς, ſepultus : a. 2. paſſ. ab ἐνθάπτω, idem quod
'Ἐνταφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono : f. άσω, p. ἐντετα-φίακα, p. paſſ. ἐντεταφίασμαι ex ἐν et ταφὴ, ſepultura. Th. θάπτω, ſepelio.
'Ἐνταφιάσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.
'Ἐνταφιασμὸς, ῦ, ὁ, funeratio : à perf. paſſ. verbi ἐνταφιάζω.
'Ἐντάφιον, ε, τὸ, ſepulturium linteum, exequiæ : ab
'Ἐντάφιος, ε, ὁ ἢ ἡ, ſepulchralis, funebris : ab ἐν et τάφη, ſepultura, quod à θάπτω, ſepello.
"Ἐντε, pro
"ENTEA, et per contract. ἔντη, ων, τὰ, arma, vaſa convivialia.
'Ἐντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, quod vide.
'Ἐντείνω, f. τενῶ, p. ἐντέτακα, INTENDO, cædo, fero. Th. τείνω, tendo.
'Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. m. ἐντελοῦμαι vide ἐντέλλομαι.
'Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus : ab
'Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, perfectus, aſſiduus : vide in ἐντελέχεια.
'Ἐντελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, abſolutus, perfectus : à τέλος, εος, τὸ, perfectio.
"Ἐντέλλομαι, mando, jubeo : cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι, perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐν-τειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, ſum, fio, mando.
'Ἐντενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, intentus, contentus : et
'Ἐντενίζω, f. ίσω, oculos defigo : ab ἐν et τείνω, tendo.
"Ἐντερον, ε, τὸ, inteſtinum : ab ἐντός.
"Ἐντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma.
'Ἐντεσιεργος, Epithet. eſt mulorum, ſubjugalis : fortè ab εἴργω, arceo, et ἔντεα, τὰ, arma.
'Ἐντεσιοῦργος, ε, ὁ, armorum opifex : ab ἔντεα, arma, et ἔργον, opus.
'Ἐντέταλται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo : f. ἐν-τελοῦμαι, p. ἐντέταλμαι, σαι, ται ex ἐν et τέλλω, mando.
'Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um : p. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo. Vide ἐντέταται.
'Ἐντεταμένως, adv. vehementer : deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

'Ἐντέταται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐντείνω, q. v.
'Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐν-τυγχάνω, adipiſcor, invenio ; ab ἐν et τυγχάνω, ſum : f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
'Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.
"Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio, preces : in nom. pl. ἐντεύξεις ; ab ἐν-τυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, ſum.
"Ἔντεχνος, ε, ὁ ἢ ἡ, peritus, artificialis. Th. τέχνη, ars.
'Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, inſtillo, imprimo. Th. τήκω, liquefacio.
'Ἐντὶ, ſunt : Dor. pro εἰσὶ, et ἐστὶ, ab εἰμὶ, ſum.
'Ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, impono, inſero, recondo. Th. τίθημι.
"Ἔντιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, pretioſus, honoratus : compar. ἐντιμότερος, dignior : ab ἐν et τιμὴ, honor, pretium. Th. τίω, honoro.
'Ἐντίμως, adv. honorificè.
"Ἔντο, miſerunt : 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, mitto : f. ἥσω, a. 2. ἧν.
'Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum : ab ἐν-τέλλομαι, mandatum impono : p. m. ἐντέτολα ; ab ἐν et τέλλω, mando.
"Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta ; tum inciſiones victimæ : ex ἐν et τέμνω, ſeco : p. m. τέτομα.
* 'Ἐντομὴ, fauces, anguſtiæ loci. Et
'Ἐντομὶς, ίδος, inciſio : ab eod.
"Ἔντομος, ὁ ἢ ἡ, exſectus, caſtratus : ab eod.
"Ἔντονος, ὁ ἢ ἡ, intentus, acer, vehemens : ex ἐν et τείνω, tendo : p. m. τέτονα.
'Ἐντόπιος, ε, ὁ ἢ ἡ, inquilinus : ejus luci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.
'ENTOΣ, INTUS, intra : adv. hinc
"Ἔντοσθε, et ἔντοσθι, pro eod.
'Ἐντραπείην, a. 2. opt. paſſ. ab ἐν-τρέπομαι, q. v.
'Ἐντράπελος, η, ον, illiberalis, turpis, quod quilibet adverſari debet. Vide τραπελὸς. Th. τρέπω.
'Ἐντραπῇ, erubeſcat : 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. paſſ. ejuſd. verbi.
'Ἐντρέπε, revertere : præſ. imperat. act. Vide ἐντρέπω.
'Ἐντρέπομαι, revereor, erubeſco, curo : f. m. ἔψομαι, p. ἐντέτροφα, imperf. ἐνετρεπόμην, ε, ετο, a. 2. paſſ. ἐνετράπην, erubui : a. 2. ſub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. paſſ. ἐντραπήσομαι, paſſivè, mutor, flector : ab
'Ἐντρέπω, pudore afficio : quaſi facio, ut quis faciem avertat ; f. ἐν-

Digitized by Google

θρέψω, p. ἐντέθρεφα, a. 2. ἐνέτραπον ab ἐν et τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *enutrio*: f. ἐνθρέψω, p. ἐντέθρεφα, præſ. paſſ. ἐντρέφομαι ab ἐν et τρέφω, *alo*: f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ſolers, diligens*: ab

Ἐντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo*: ab ἐν et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, p. ιφα, *intero, infrico*; et Metaph. *inſligo, incutio, impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, et -ὸν, *triplex*: ab ἐν et τρίτος, *tertius*: et

Ἔντριτος, ſubſtant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *ſequeſter*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tremefactus*: ex ἐν et τρόμος, *tremor*: à τρέμω, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tremo*.

Ἐντροπαλίζω, *reſpecto, reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me, luxurioſè utor, ludificor*: f. ήσω, p. ἐντετρύφηκα ab ἐν et τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ, oblectamentum*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciſcor*: f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον ab ἐν et τυγχάνω, *ſum*.

Ἔντυε, *parabat*: Ion. pro ἤντυε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐντύω, *armo, inſtruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίσσω, *involvo*: f. ίξω, p. ἐντετύλιχα, a. 1. ἐνετύλιξα, perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι quod ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ involvo*: q. à τύλη, *culcitra, ſtragulum*.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, *para*: a. 1. imperat. act. ab

Ἐντυνὼ, f. υνῶ, *apparo, inſtruo*: Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυπὰς, adv. *impreſſo corporis veſtigio, obvolutim*: ab

Ἔντυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impreſſus*: q. ab

Ἐντυπόω, *imprimo, informo, inſculpo*: f. ώσω, p. ἐντετύπωκα, p. paſſ. ἐντετύπωμαι ab ἐν et τύπος, *veſtigium, nota*. Th. τύπτω, *verbero*.

Ἐντύω, et ἐντύνω, *inſtruo, apparo*. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars, Martius*. Th. Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, *contumeliâ afficio*: f. ίσω, p. ἐνύβρικα, a. 1. ἐνύβρισα, a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν et ὕβρις, ιος, ἡ, *contumelia*.

Ἐνύδριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquatilis, irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*. Undè et

Ἔνυδρος, ὁ ϗ ἡ, *aquoſus, madidus*.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, *ENYEUS*, nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, *ſponſam ornavit*: a. 1. ind. act. 3. ſing. verbi νυμφοκομέω ex νύμφη, *ſponſa*, et κομέω, *orno*.

Ἔνυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio, punctim cædo*: f. ξω, p. ἔνυχα.

Ἐνυπνιάζω, *ſomnio*: f. άσω, p. ἐνυπνίακα, f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι ἐνυπνιάσθην, a. 1. paſſ. et indè, à perf. paſſ.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, *inſomniator*: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, *inſomnium*. Accipitur etiam adv. *per ſomnum*: ab ἐν et ὕπνος, *ſomnus*.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto, præ ſomno capite nuto*: fut. ξω, p. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἐνύστρον, ου, τὸ, *magnum inteſtinum*: quia ἐν ὑστέρῳ, *in poſtremo corporis*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, *intexo*: et

Ἐνυφαντὸς, ἡ, ὸν, *intextus*: ex ἐν, *in*, et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

* Ἐνυφάσματα χρυσά, *texturæ aureæ*.

ἘΝΥΩ, όος, -οῦς, ἡ, *Bellona, Dea bellica*.

Ἐνύω, *perimo*: quod et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæreſin.

Ἐνσχερῷ, Poët. *perpetuâ ſerie*. Simplicitèr dicitur σχερῷ, q. v.

Ἐνώμα, *quatiebat*: pro ἐνώμαε, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *diſtribuo*.

Ἐνωπῆ, *manifeſtè, coram*: Dativus adverbialitèr uſurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aſpectus*: ab ἐν et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπια, τὰ, *parietes domûs qui ſunt è regione januæ*.

Ἐνωπιδίως, adv. *perſpicuè*: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. *in conſpectu, coram*: ab

Ἐνώπιος, ου, *qui in alicujus præſentiâ quid dicit* aut *facit, adverſus*: q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, *aſpectus*, q. vid.

Ἐνώρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. et

Ἐνώρτο, *irruerat*: 3. ſing. plusq. p. paſſ. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω. ex ἐν et ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα, perf. paſſ.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri Hebr. *homo*.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, *cogitavi*: Craſin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. bi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ,

Ἔνωσι, *inſint*: 3. pl. præſ. verbi ἔνειμι, *inſum*. Th. εἰμί,

Ἕνωσις, εως, ἡ, *unitas, unitio*: ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.

Ἑνώτης, ης, ἡ, idem ac ἑνότης, ab iiſd.

Ἐνωτίζομαι, *auribus percipio*: ἐνωτίσομαι, et Att. -ιοῦμαι, a. 1. ἐνωτισάμην, f. 1. paſſ. ἐνωτισθήσομαι ab ἐν et οὖς, ὠτὸς, τὸ, Th. ἄας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, *inauris*: ab iiſd.

Ἐνώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. et ſing. et

Ἐνωτίσασθε, *auribus percipite*: pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, q. v.

Ἐνὼχ, ὁ, nom. viri indecl. He interpret. *conſecratus*.

Ἐνωχλήθην, *moleſtiâ ſum aff* a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλέω, *leſtiam exhibeo*; ab ἐν et ὄχλος, ὁ, *turba, moleſtia*.

ἘΞ, *EX*; præpoſit. regit ſcribitur ἐκ, ſequente conſo quod vide: ſed

Ἓξ, *SEX*: adjectivum nu rale, ἄκλιτον. Hinc ἕξακις, *ſexi* ἕκτος, *ſextus*.

Ἔξαγ', pro ἔξαγε, *eduxit*: qu pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. ve 2. act. Tum ἔξαγε, *educ*: p imperat. act. et

Ἐξάγαγε, έτω, et in 3. pl. γαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. verbi ἐξάγω, *educo*.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. act. ejuſd. verbi

Ἐξαγγέλλω, *prædico, annun* f. ἐξαγγελῶ, p. ἐξήγγελκα, a. 1. ήγγειλα, a. 1. ſub. ἐξαγγείλω, η. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel D et Ion. 3. ſing. imperf. vel a. vide ἔξαγ'.

Ἐξαγινέεν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγ *educere*: vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, *ſextula*: pond pendens ſex ſcrupula. Th. ἕξ, et ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſceleſtiſſi* ab ἐξ et ἄγος, vel ἄγος, εος, *ſcelus*.

Ἐξάγνυμι, *frango, rumpo*: ab et ἄγω, id. f. ἄξω.

Ἐξαγοραζόμενοι, *redimentes*: pa med. ab

Ἐξαγοράζω, et -ζομαι, *rede* f. άσω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. ἐξηγόρασα, a. 1. ſub. ἐξαγοράσω,

Digitized by Google

ἐξ et ἀγοράζω, emo. Th. ἀγο-ſorum.
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei ...ae; confeſſio: ab
Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, ...ſiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.
Ἐξαγγέλλω, -ῶ, f. έσω, p. ἐξηγγέλκα, ...certiorem reddo.
Ἐξάγω, educo: f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα, a. 2. act. ἐξήγαγον, et Att. ἐξή-γαγον. Sic a. 2. inf. ἐξαγαγεῖν, et ...αγαγεῖν, a. 2. part. ἐξαγαγὼν, et ...αγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, duco.
Ἐξαγωγεῖς, οὕτω οἱ κατὰ πό-... ἐξάγοντες φρουρὰς, præſidiorum ...ductores, qui ex urbibus præſidia ...ducunt.
Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio, exporta-...io et
Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, exporta-...bilis, et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, merces, ...quæ exportantur: ab ἐξάγω, educo. ...ab ἄγω, duco.
Ἐξάγωνος, et ἐξαγώνιος, ſexangu-...lus.
Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus eſt ex ...ἀδελφοῦ, vel ἀδελφῆς.
Ἐξάδης, ου, ὁ, nomen proprium ...ri.
Ἐξαδυνατέω, elangueo, deficio. ...ab ἀδυνατὴς, validus.
Ἐξαέτης, ἐος, et ἐξαέτης, ου, pro ...ετὴς et ἐξέτης, ου, ſexennis: et
Ἐξαετίς, ίδος, ἡ, et Poët. ſexennis: ...ἐξ, ſex, et ἔτος, εος, annus.
Ἐξαιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, exſanguis.
Ἐξῄνυτο, abſtulerat: 3. ſing. im-...perf. paſſ. verbi ἐξαίνυμαι, eximo: ...ab ἐξ et αἴνυμαι, capio.
Ἐξαιρέθησαν, expugnati ſunt: 3. ...a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi ἐξαι-...ρέω, quod vide.
Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. paſſ. inf. ἐξαι-...ρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ...ed. Th.
Ἐξαίρετα, Poët. eximiè, ſupra mo-...dum, vehementèr: ab
Ἐξαίρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, eximius, ſe-...lectus, et
Ἐξαιρέτως, maximè, præcipuè.
Ἐξαιρεύμην, Dor et Ion. pro ἐξῃ-...ρούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. ab
Ἐξαιρέω, eximo, tollo, evello, ſeligo, ...: f. ήσω, p. ἐξῄρηκα, a. 2. ...ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, ...a. m. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui, ...exoneravi: a. 2. ſub. m. ...ωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. ...αἱρέω, capio.
Ἐξαίρω, tollo, effero: f. ἐξαρῶ, et ...: p. ἐξαρεῖτε, præt. ἐξῆρκα, ...paſſ. ἐξῆρμαι, a. 1. paſſ. ἐξή-ρθην, a. 1. ſub. paſſ. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, ... ab ἐξ et αἴρω, tollo.
Ἐξαίσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, iniquus, inde-...cens: ab ἐξ et αἶσα, ſors.
Ἐξαιτέομαι, -οῦμαι, expeto, poſtulo: et paſſivè, expoſcor ad pœnam: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐξῃτησάμην, ω, ατο ab

Ἐξαιτέω, depoſco, expoſco ad quæſtionem. ab ἐξ et αἰτέω, peto.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, poſtulatio ad quæſtionem, vel pœnam: deprecatio pro reo: à p. paſſ. præced.

Ἐξαίφνας, Dor. pro

Ἐξαίφνης, repentè: adv. et Poët. ἐξαπίνης. ab ἐξ et αἴφνης, ſubitò: quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, ſubitè: adjecto ι, quod ex α priv. et φαίνω, oſtendo.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, repentinus: ab ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab

Ἐξακέω, (quod et ἐξακέομαι) medeor: fut. έσω et ήσω, p. ηκα. ab ἐξ et ἀκέομαι, ſano.

Ἐξάκις, adv. ſexies. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξακισμύριοι, ſexaginta millia: ab ἐξάκις, et μύριοι, decem.

Ἐξακισχίλιοι, ſex millia: ab ἕξ, ſex, et χίλιοι, mille.

Ἐξακολουθέω, -ῶ, ſequor: cum dat. fut. ήσω, p. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ἢ ἡ, pediſequus, comes.

Ἐξακονάω et ἐξακονέω, exacuo.

Ἐξακόσιοι, αι, α, ſexcenti. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξακοσιοστὸς, οῦ, ſexcenteſimus: ab eod. Th.

* Ἐξάκουστος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui facile exaudiri poteſt.

* Ἐξακούω, exaudio, f. σω: ab ἀκούω, audio.

Ἐξαλαπάζω, diripior, populor: f. ἐξαλαπάξω, εις, ει. ab ἐκ et λαπάζω, ſeu λαπάσσω, f. ξω.

Ἐξαλαπάξαι, vaſtare: a. 1. inf. act. ejuſd.

Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, exiliuit: a. 1. m. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

Ἐξαλίωσθαι, evitare: a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἀλεύω, idem ac Th. ἀλέω, vito: f. έσω, p. ἤλεκα.

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas: ab ἐξαλείφω, ungo, deleo: quod vide.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab

Ἐξαλείφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero, interdum ungo: f. ψω, p. ἐξήλειφα, a. 1. paſſ. ἐξηλείφθην. ab ἐξ et ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλείψαιμι, ας, ε, ejuſd. a. 1. opt. Æol.

Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab

Ἐξαλλάσσω, f. ξω, p. χα, immuto, differo. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, η, εται, exſilio: f. ἐξαλοῦμαι, a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἄλλομαι, ſalio.

Ἔξαλλος, ὁ ἢ ἡ, clarus, præſtans, è numero exemptus.

Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, alieno, vendo.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; peccare facio: a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. ab

Ἐξαμείβομαι, immuto: ab ἐξ et ἀμείβω, commuto: f. ψω, p. ἤμειφα.

Ἐξαμιλλάω, id quod ἀμιλλάω, negligo: q. vide.

Ἐξάμετρος, HEXAMETER, verſus ſex pedum. ab ἕξ, ſex, et μέτρον, menſura.

Ἐξάμηνος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſemeſtris, -μηνον, ſemeſtre.

Ἐξαναδὺς, regreſſus, a. 2. part. act. ab

Ἐξαναδύω, f. ύσω, emergo, detrecto: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω vel δύμι, ſubeo.

Ἐξαναλίσκω, conſumo: ab ἐξ et ἀναλίσκω, abſumo: quod ab ἀνὰ et ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.

Ἐξαναλωθεὶς, ejuſd. a. 1. part. paſſ.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio: ab ἐξανίστημι, excito: quod vide.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Ἐξανατέλλω, exorior: f. ἐξανατελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, orior, ſum.

Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, mancipo, expungo. Ab ἐξ, ἀνὴρ, et ποδίζω.

Ἐξανδραποδιεύμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in ſervitutem abſtracturi: f. 1. part. m. à præced.

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in ſervitutem: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω hoc ab ἀνδράποδον, mancipium: ex ἀνὴρ, vir, et πὺς, pes.

Ἐξανίδυσαν, egreſſæ ſunt: 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἴδυν, vel a. 1. ab ἴδυσα, in ἐξαναδύω, q. v.

Ἐξανίστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.

Ἐξανίσχω, emineo, aſſurgo: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἴσχω, habeo.

Ἐξανήκει, 3. ſing. a. 1. act

Digitized by Google

ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto.*

Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloreſco, pullulo, erumpo,* interdum *defloreſco;* ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis, coloribus tingo:* ab eod.

Ἐξανίςαμαι, *exurgo:* vide ἐξανίςημι, undè et

Ἐξανιςάναι, *funditùs evertere:* præſ. inf.

Ἐξανίςασο, άσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξανιςὰς, άντος, a. 2. part. act. ab

Ἐξανίςημι, *excito, ſurgo:* f. ἐξαναςήσω, a. 1. ἐξανέςησα, a. 2. ἐξανέςην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵςημι, *ſto.*

* Ἐξάντης, ὁ ἡ ἡ, *indemnis, integer,* q. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

Ἐξαντλέω, -ῶ, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *ſentina.*

Ἐξανύω, id quod ἀνύω, *perficio:* f. σω, p. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύττω.

Ἐξάξω, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, *educo.*

Ἐξαπατᾶν, pro -άειν, præſ. inf. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

Ἐξαπάτας, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξαπατάω, -ῶ, *ſeduco, decipio:* præſ. imperat. ἐξαπάτας, -α, -άτω, -άτω, f. ήσω, p. ἐξηπάτηκα, a. 1. ἐξηπάτησα, a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ης, η. ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo.*

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπατίσκων, *fallens:* ejuſd. præſ. part.

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt:* Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſing. præſ. opt. act. *imponet:* ab

Ἐξαπάφω, *decipio:* ab ἐξ et ἀπάφω, ſeu ἀπαφῶ, *decipio:* Poët. pro ἀπατάω.

Ἐξαπέςειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαποςέλλω, vide ἀπέςειλα.

Ἐξάπινα, *repentè:* adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαπιναίος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *ſubitus, improviſus,* ex α priv. et φαίνω, *oſtendo.*

Ἐξαπιναίως, *repentinè:* adv. à voce ſuperiori.

Ἐξαπίνας, Dor. pro

Ἐξαπίνης, *ex improviſo:* Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero.*

Ἐξαπλήσιος, α, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *ſeſcuplo major.* Th. ἐξ, *ſex.*

Ἐξαπλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξήπλωκα, *explano, explico.*

Ἐξαποδίωμαι, *expellam:* præſ. ſub. ab

Ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, *expello.*

Ἐξαπόλλυμι, *funditùs perdo:* et ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo:* ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, præt. m. ὤλα.

Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἐξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorſus hæreo, et quò me vertam neſcio:* f. ήσομαι, a. 1. paſſ. ἐξηπορήθην, a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, α, et πόρω, *tranſeo.*

Ἐξαπορέω, *deſtituo, ad indigentiam redigo.*

Ἐξαποςέλλω, *ablego:* f. λῶ, p. ἐξαπέςαλκα, a. 1. ἐξαπέςειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, et ςέλλω, *mitto.*

Ἐξάπτω, *adnecto, appendo:* ab ἐξ et ἄπτω, *necto:* f. ψω, p. ἧφα.

* Ἐξάπωλον, ου, (ſubaudi ζυγὸς, *jugum*) *à ſex equis tractum.*

Ἐξαραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *emptus, eximiè ſelectus:* perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαραίρηνται, Ion. pro ἐξῄρηνται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, ſuſcipio:* f. αρῶ, a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo,* vel *permuto;* ab ἐξ et ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.

Ἐξαργυρεῖν, pro -όειν, *redigere in pecuniam ſignatam:* præſ. inf. act. ab

Ἐξαργυρόω, *ære æſtimo.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαριθμέω, *enumero, ſuppeto:* f. ήσω, a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ et ἀριθμός.

Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *ſufficienter abundare fortunis:* i. e. tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit.

Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis ſubvenire.* Th. ἀρκέω, *ſufficio.*

Ἐξαρκούντως, *ſufficientèr, ſatis:* ab ἐξ et ἀρκέω.

Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego.*

Ἐξαρνησάμενος, ejuſd. a. 1. p
m.

Ἔξαρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui aliquid*
gat. Th. ἀρνέομαι, *nego.*

Ἐξαρπάζω, f. άσω, p. ἐξήρπ
diripio, auſero.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, *evulſio.*

Ἐξαρτάομαι, *dependeo:* ab

Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo,*
necto, devincio, attollo. Th. ἀρ
appendo.

Ἐξαρτίζω, *abſolvo, præpar*
ίσω, p. ἐξήρτικα, a. 1. ἐξήρτισ
1. inf. ἐξαρτίσαι, perf. paſſ.
τισμαι, et part. ἐξηρτισμένος,
fectè inſtructus: ab ἐξ et ἀρ
perficio. Th. ἄρτιος, *perfectus,*
integer.

Ἐξαρτυμένοι, *inſtructi:* Ion.
ἐξηρτυμένοι, perf. part. paſſ.

Ἐξαρτύω, idem quod Th.
inſtruo, adorno: f. ύσω, p.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab i*
idem quod πάλιν, cum quo
cum ſæpe legitur.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, pri*
præcentor: undè Angl. EXA
et

Ἐξάρχω, idem ac ſimplex
incipio, auſpicor: ab ἐξ et ἀ
initium, principatus.

Ἐξὰς, άδος, ἡ, *nummus ſex*
nummus æreus Siculus. Th. ἐξ

Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deſti*
ήσω. Ab ἐξ et ἀσθενέω.

Ἐξασθενίζω, *debilito.* Ab eo

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo,*
perpolio. Th. ἀσκέω, *exerceo.*

Ἐξαςίας, villos vocant p
rum textilium: fortè ab ἐξ
à ξέω, *rado, carmino.*

Ἐξαςράπτω, *emico, refulg*
ψω, p. ἐξήςραφα. ab ἐξ et ἀς
τω, *fulguro.*

Ἐξατιμάζω, f. άσω, *infamo,*
facio. Ab

Ἐξατιμόω, f. ώσω, *deſpi*
ἐξ et ἀτιμόω, *dedecoro.*

Ἐξαυαίνω, id. quod αὐαίνω,
facio. Th. αὔω.

Ἐξαύδα, pro -αε, αδε, præſ. i
rat. act. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor:* f. ήσω
et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδή,

Ἐξαυτῆς, *eodem momento,*
mò, ſtatim: q. ab ἐξ et αὐτῆ
ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipſe.*

Ἐξαῦτις, pro quo αὖθις,
denuo, adv. Th. eſt, αὖ,

Ἐξαφίημι, *omitto, dimitto,*
ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

Ἐξαφύω, *exhaurio.* Th.
haurio.

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi,*
ind. act. verbi ἐκβάλλω,
quod vide.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξ

Digitized by Google

...σαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέ-
verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ et βαίνω,
..., a. 2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, vi adigo. Th. βία,

ἐξεγείρομαι, exurgo: et ἐξεγείρω, excito, ſuſcito: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ ἐγείρω, excito.

Ἐξεγένοντο, procreati ſunt, 3. pl. ἐξεγενόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ et γίνομαι, naſcor, ... vide.

Ἐξεγρέοντο, Ion. et Poët. pro ἐξήγειρον, 3. pl. imperf. per Sync. ... ab ἐξεγρέομαι, per ... pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, expectabam, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐξ et δέχομαι, capio, excipio.

Ἐξεδίκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικάζω, vindico: f. άσω, p. ἐκδεδίκακα, a. 1. ἐξεδίκασα, a. 1. imperat. ἐκδίκασον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικάσαι. ab ἐκ et δίκη, jus.

Ἐξέδοτο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ἐξεδόμην, ου, το, dicavi: verbi ἐκδίδωμι, f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, do; a. 2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, EXEDRA: ab ἐκ et ἕδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo: ... et

Ἔξεδρος, ὁ, ἡ, ... loco ſuo emotus, profugus.

Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo: f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ et δύω, vel δύνω, ſubeo: a. 2. ἔδυν.

Ἐξέδω, EXEDO. Th. ἔδω.

Ἔξεε, pro ἐξέει, radebat: 3. ſing. imperf. act. verbi ξέω, rado: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. ... verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, expaveſco, attoniti ſunt: ab ἐκ et θάμβος, ſtupor, favor.

Ἐξέθεντο, expoſuerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, εσο, ετο, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

Ἐξέθλιψα, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.

Ἐξέθορε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, proſilio: ab ἐκ et θρώσκω, vel θορέω, ſalio.

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐξεθρέψατο, educavit: 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἔξει, pro ἔξεισι, Att. EXI, præſ. ... ab ἔξειμι, q. ab ἐξ εἰμί ... ab ἐξ et εἶμι, eo.

Ἕξει, habebit: 3. ſing. f. 1. act. verbi ἔχω, habeo, f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ.

Ἐξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adv. q. ab ἔχω.

Ἐξεικάζω, ſimilem reddo: ab εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἐξείκαστο, aſſimilis erat, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ. ab ἐξεικάζω.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, fingo. Ab εἰκονίζω, aſſimilo.

Ἐξεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐξείλετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Th. ἕλκω, traho.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, exemi, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, eximo: f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior, præſ. inf. ἐξιέναι, a. 2. act. ἐξίον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. act. Att. ἐξῄεσα, egreſſus ſum: ab ἐξ et εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἐξεῖναι, licere, fas eſſe, præſ. inf. ab ἔξεστι, licet, imperſ. ab ἐξ et εἰμί, ſum.

Ἐξένισα, hoſpitio excepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, f. σω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, hoſpes.

Ἐξεῖπα, dixi, a. 1. act. et

Ἐξεῖπον, ἔξειπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. et

Ἐξείπω, dicam, a. 1. ſub. act. ab ἐξεῖπα. ab ἐξ et εἴπω, dico: a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro: f. άσομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, cohiberi: ab

Ἐξείργω, f. ξω, p. χα, cohibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.

Ἐξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, traho: f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, necto.

Ἐξείς, qui emiſit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto: a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξῆς, 2. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐξεκαύθην, exarſi, verbi ἐκκαίω, exuro: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, uro: a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ et κεντέω, pungo.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κενός, vacuus.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, voco.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, defringo: f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι: ab ἐκ et κλάω, frango.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, excluſus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, excludo: f. είσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ et κλείω, claudo.

Ἐξέκλεψεν, furatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ et κλέπτω, furor: f. ψω, p. φα, p. m. κέκλοπα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide, et ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo: ab ἐκ et κολάπτω, tundo, excavo: f. ψω, p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τοῦ α Epentheſi pro ἐξελᾶν, præſ. inf. act. verbi ἐξελάω, expello, quod vide. hinc 3. pl. præſ. ἐξελάουσι ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.

Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Th. λήθω, lateo, f. λήσω.

Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, effutio.

Ἐξελάμβανε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

Ἐξελάουσι, expellunt, 3. pl. præſ. ind. verbi ἐξελάω, quod vide.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. act. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio: et

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio, diſceſſus. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello: ejuſd.

Ἐξελατόμησας, fodiſti, 2. ſing. a. 1. ind. act. ἐκλατομέω.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præſ. ab

Ἐξελαύνω, expello, conſto, facio. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, p. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act.

Digitized by Google

ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præſ. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐξελέγχω, redarguo, convinco, f. γξω, p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ et ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Ἐξελεθ', delegit, 3. ſing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξελόμην.

Ἐξελέξω, elegeris, 2. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico, eligo, f. λέξω, p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo, a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, egredior: ab ἐξ et ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθώς ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὼν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et Th.

Ἐξέλθω, a. 2. ſub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejuſd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo: ab ἐκ et λείπω, linquo: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, et

Ἐξέλκω, abſtraho, extraho: imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præſ. part. paſſ. ἐξελκόμενος, abſtractus: ab ἐξ et ἕλκω, traho.

* Ἐξέλκωσις τῶν ὀνύχων, unguium fodicatio.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ἐξελόμενος, abſolutè, navem exonerans. ab ἐξ et αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. act. Ion. ejuſd. verbi ἐξελε, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. m. Th. αἱρέω, capio, a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, expellent, eſt 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐλαύνω, abigo. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo: imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, emiſiſſe, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, ſervare, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμέω, f. έσω, evomo. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Ion. pro ἐξημπεπολημένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεμυκτηρίσα, a. 1. ſub. act. ἐκμυκτηρίζω, ſubſanno, irrideo. ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξεναντίας, adv. et diviſim ἐξ ἐναντίας, ex adverſo, adverſum: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, adverſus, quod ab ἀντὶ, pro.

Ἐξεναρίζω, f. ίξω, idem ac ſimplex ἐναρίζω, et Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξενάριξε, interfecit, ejuſd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo, f. 1. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος; a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ et φέρω, fero.

Ἐξενῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. act. ejuſd.

Ἐξένευσε, ſubduxit, a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. εύσω, enato, elabor. Th. νεύω, innuo.

Ἐξενεχθεὶς, εντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. paſſ. ab ἐκφέρω, vide ἐξενέγκατε.

* Ἐξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, pignus capio, Diog. Laërt. in Menipp.

Ἐξενηνεγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, p. ind. m. ejuſd.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, q. v.

Ἐξέλθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐξελθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio: f. ίσω, ἐξένικα. Th. ξένος, hoſpes.

Ἐξέντο, exemerunt: 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξείμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, et per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, devaſto: f. σω. ab ἐκ et πέρθω, vaſto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido: f. ἐκπεσοῦμαι, ἐκπέπτωκα, a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. ſub. ἐκπέσω, ης, η, et in 3. pl. ἐκπέσωσι, a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando: f. άσω. ab ἐκ et πετάω, ſeu πετάννυμι, f. σω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probè calleo, præſ. ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, ſcio: f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ et ἵστημι, ſcio.

Ἐξεπίστεαι, Ion. pro ἐξεπίστασαι vel ἐξεπίστῃ, ſcis: 2. ſing. præſ. juſd.

Ἐξεπίτηδες, conſultò, datâ opera, adv. ab ἐξ et ἐπιτήδειος, ειος, ὁ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, percello: f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, percutio: f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐκπλέω, enavigo: f. εύσω. ab ἐκ et πλέω, navigo, a. 1. m. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπονέω, laboro. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati ſumus, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξέπραθον, Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, vaſto, f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit; 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσω, a. 2. ἐξέπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, volo, as.

* Ἐξέπω, evulgo. Th. ἔπω, dico.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus.

Ἐξεράω, evacuo, expromo: f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζομαι, abſolvo, perficio, item everto, occido: f. άσομαι, p.

...γασμαι. ab ἐξ et ἐργάζομαι, o-
pe... Th. ἔργον, opus.

Ἐξεργασθὲν, ejuſd. a. 1. part. paſſ.
g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, abſo-
lu...

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμέ-
νος, factus: perf. part. ab ἐξερ-
γάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ῦ, ad perficiendum i-
doneus: ab ἐργάζομαι, q. v.

Ἐξερέεινε, interrogabat: 3. ſing.
imperf. act. ab

Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, elo-
quor, perquiro: item interrogo. Th.
... ἐρέω.

Ἐξερείπω, proſterno, everto. Th.
ἐρείπω, everto.

Ἐξέρεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
...

Ἐξερέομαι, et ἐξείρομαι, pro quo
..., etiam Ion. interrogo, ſciſ-
citor: ab ἐξ et ἐρέω, dico. Th. εἴρω,
...

Ἐξερέοντο, interrogabant, ejuſd. 3.
pl. imperf. paſſ.

Ἐξερευνάω, penitùs ſcrutor: f. ήσω,
... a. 1. ἐξερεύνησα. ab ἐξ
et ἐρευνάω, f. ήσω, indago, veſtigo.

Ἐξερέω, dico, vel eloquor: item
...: ab ἐξ et ἐρέω, idem quod
... εἴρω, dico.

Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, devaſto. Th.
...

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab
..., idem quod Th. ἐρείπω,
..., everto: f. ψω, a. 2. ἤριπον.

Ἐξέρπω, f. ψω, p. ἐξῆρφα, erepo,
...: erepere facio. Pl. civ. 22.

Ἐξέῤῥηγε, erupit, 3. ſing. a. 2.
... paſſ. ab ἐκ et ῥήσσω, ſeu ῥήγ-
νυμι, frango: f. ξω, a. 2. ἐῤῥάγην.

Ἐξέρυσε, pro ἐξείρυσε, extraxit; 3.
ſing. a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1.
... ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. σω,
...

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior, imperf.
ἐξηρχόμην, ε, ετο, f. ἐξελεύσομαι, a.
2. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat.
..., a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ,
a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελ-
θὼν, όντος, p. m. ἐξελήλυθα, et Att.
..., pluſq. p. ἐξεληλύθειν, εις,
ει. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐξέσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ver-
bi ..., rado: f. έσω, p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, et Ἐξεσίη, ης, ἡ, le-
gatio: ab ἐξ et ἵημι, mitto.

Ἐξεσίς, ιος, ἡ, Ion. et Poët. pro
..., expulſio: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ
ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκ-
..., exareſacio: quod ab ἐκ et
..., pro σκελλέω, per Sync. idem
... σκέλλω, exſicco, areſacio.

Ἐξέσυρον, 1. ſing. vel 3. pl. im-
perf. ἐξέσμων, -ων, verbi ἐκσμάω,
extergo: ab ἐκ et σμάω, ſeu σμέω,
abſtergo.

Ἐξέσπασε, retraxit: 3. ſing. a. 1.
ind. act. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ
et σπάω, traho: f. σω, a. 1. ἔσπα-
σα.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi
ἔξεστι, licet.

Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, mente commotus,
pavens, mutatus, part. perf. act. ab
ἐξίστημι.

Ἐξέστην, ης, η, perculſus fui, a. 2.
ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω,
obſtupefacio: f. ἐκστήσω. quod ab
ἐξ et ἵστημι, ſto.

Ἔξεστι, licet, imperſ. ab ἔξειμι, in-
uſ. quod eſt ab ἐξ et εἰμὶ, ſum: f.
ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, everſus
fui: perf. paſſ. ab ἐκστρέφω, everto:
f. ψω, p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω,
verto.

Ἐξεστρατοπεδεύσατο, 3. ſing. a. 1.
ind. med. verbi ἐξστρατοπεδεύω, ca-
ſtra loco, ſeu pono: ab ἐκ et στρατὸς,
exercitus, et πέδον, ſolum.

Ἐξετάζω, exquiro, examino, ex-
ploro, æſtimo, comparo: f. άσω, et
Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα,
a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτά-
ζω, inquiro.

Ἐξέταμον, ſecuerant, 3. pl. a. 2.
ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ, p.
ἐκτέτμηκα. ab ἐκ et τέμνω, ſeco:
p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, extenſus eſt: 3. ſing.
a. 1. paſſ. ab ἐκ et τανύω, idem
quod τιταίνω, tendo. Th. τείνω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον,
-άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio: ab
ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, quæſtio. uſit. quo-
que pro recenſione exercitus.

Ἐξεταστέον, inquirendum.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act.
verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐξετέλεσαν, perfecerunt, 3. pl. im-
perf. pro ἐξετέλεσαν, Poët.

Ἐξετελεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ.
et

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ.
ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, fi-
nis.

Ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët.
pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. a. 1. ind.
act. ejuſd.

Ἐξέτης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſexennis, pro
ἑξαέτης. ab ἕξ, ſex, et ἔτος, annus.

Ἐξ ἔτι τῦ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ.
ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέμ-
νω, ſeco: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a.
2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind.
paſſ. ab ἐκτρέπομαι, averſor: f. 2.
paſſ. ἐκτραπήσομαι, deflectam; a.
2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. ſub.
paſſ. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέ-
πω.

Ἐξέτρω, vulnerabatur; 3. ſing.
imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔ-
τρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω,
f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio:
ab eod. Th.

Ἐξετύφλου, excæcabat, 3. ſing. im-
perf. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς,
cæcus.

Ἐξευρεῖν, invenire, a. 2. inf. act.
ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi
ἐξευρίσκω, adinvenio.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, lucrum;
ὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν,
nihil lucri accreſcit ex operibus eo-
rum, Baruci, iii. 18. Malè verſ.
Angl.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab

Ἐξευρηκὼς, ότος, qui invenit, part.
perf. act. ejuſd.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum: à
perf. paſſ. verbi ſeq.

Ἐξευρίσκω, excogito, comperio: ab
ἐξ et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, p. εὕ-
ρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐξευρόντες, ejuſd. a. 2. part. act.
pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, emerſi, a. 1. ind.
paſſ. pro ἐξεφάνθην, per Epenth.
τῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th.
φαίνω, oſtendo, f. νῶ, p. πέφαγκα, a.
1. ἔφηνα.

Ἐξέφανεν, exorta ſunt, Att. 3. pl.
a. 1. act. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνη-
σαν. ab eod. Th.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. pl. im-
perf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴ-
σω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφρέομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν,
1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφρέω,
pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, natus ſum, cum gen.
a. 2. act. ab ἐκ et inuſ. φῦμι, (i-
dem ac Th. φύω, naſcor.) Undè
a. 2. ἔφυν.

Ἐξέχει, 3. ſing. imperf. vel a. 1.
act. verbi ἐκχέω, effundo; f. 1. ἐκ-
χεύσω, f. 2. ἐκχέω, a. 1. ἐξέχευσα,
ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. im-
perat. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε,
imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, -ύμην. ab
ἐκ et χέω, fundo, f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, ſuffecit, 3. ſing. a. 1.
act. Vide in ἐκχρῆν, pro ἐξαρκεῖν,
ſufficere.

Ἐξεχύθην, ης, η, exii, penetravi;
a. 1. paſſ. verbi ἐκχέω, ſeu ἐκχύ-
νω, effundo: f. ύσω, p. ἐκκέχυκα.
ab ἐκ et χύω, fundo. Th. χέω,
χεύσω.

Ἐξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, emi-
neo, exto, exorior: ab ἐξ et ἔχω.

Digitized by Google

Ἐξήψυξε, *animam efflavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*: f. ξω. ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

Ἐξίψω, *coquo, elixo*.

Ἐξίωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello*: ab ἐκ et ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

Ἐξήγαγον, pro ἐξῆγον, *eduxit*: a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *aduco*, q. vid.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicâſſem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, ſuſcito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, *expono, enarro; præſum, rego; cenſeo, diſſero*: imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -εῖτο, εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ et ἡγέομαι *duco*.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præſ. verbi ἐξηγέομαι.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio, quod narratur*: et

Ἐξήγησις, εως, ἡ, *enarratio, expoſitio*: propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector*: ἐξηγηταὶ, Athenis, *ſacrorum interpretes*: et

Ἐξηγητικὸς, η, ον, *enarrativus*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. paſſ. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*: f. σω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. ſub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐξηγορία, ας, ἡ, *accuſatio*.

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγερόμην, *exſurrexi, expergefactus ſum*: imperf. paſſ. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

Ἐξῄεσαν, *egreſſi ſunt*: 3. pl. a. 1. Att. ἐξῄεσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἐξῆον, ες, ε, præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, *exire, exitum habere*: ab ἐξ et ἥκω.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſexaginta*. Th. ἓξ, *ſex*.

Ἑξηκοντούτης, ου, ὁ, *ſexagenarius*.

* Ἑξηκοντάκλινος, *domus ſexaginta lectulorum*.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*: a. 1. m. ἡλάμην, ω, ατο, et per Sync. ἅλτο.

Ἐξήλατος, η, ον, *extenſus, extrinſecus obductus*; ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

Ἐξηλάφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. et

Ἐξήλειψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſd.

Ἐξηλίασα, *crucifixi*: a. 1. ind. act. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, ſole aduro*; ab ἐξ et ἡλιάζω, *ſoli expono*. Th. ἥλιος, *ſol*.

Ἐξηλλαγμένος, p. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἐξήλυσις, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

* Ἐξήλθοσαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

* Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio*.

Ἐξήμεσε, *evomuit*: a. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi, fruſtratus ſum, ſeduxi*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

Ἐξήπαφε, *decepit*, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἐξηπάφω, et ἐξηπαφίσκω, Odyſſ. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico*: ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλοῦς, *ſimplex*.

Ἐξῆρα, *ſuſtuli*: a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήραμμαι, ſeu ἐξήρασμαι, perf. paſſ. verbi ξηραίνω, *ſicco*: f. ανῶ, p. ἐξήρανκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ἐξήρανα, *areſceri*: a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐξηράνθην, *enarui*: a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐξῆρες, 2. ſing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήρετο, 3. ſing. imperf. m. vel paſſ. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*: Hinc εἴρομαι et ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, et in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs ſcrutor*.

Ἐξηρεύξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἐξερεύγομαι, *ructo, ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐξηρτισμένος, *perfectè inſtruct*… perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτ… *planè perficio*.

Ἐξηρτυμένος, *inſtructi, muniti*… part. paſſ. ab ἐξ et ἀρτύω, *ſtruo*.

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces era*… 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω… ἐξ et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχή… *tium, imperium*.

Ἐξηρώησε, Poët. eſt 3. ſing… 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum im*… *feror, celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω… *fluo*.

ἙΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *dein*… *conſequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑ… *ordine ſequens*: ἡ ἑξῆς, ſcil. ἡμ… *ſequens dies*: Poët. ἑξείης q… ἔχω.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα… 1. ind. act. verb. ἐξετάζω, *exa*… *exploro*: f. σω, et Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, -οῦμαι, *perſono*: f. … *μαι*, p. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, … ἐξ et ἠχέω, *ſono*. Th. ἦχος, *ſon*…

Ἐξηχέω, *reſono*.

Ἐξίεμαι, Ion. pro ἐξίεσθαι, … pro *ejicere* ſumitur: vel ab ἐκ… ἵημι, *mitto*: vel ἔειμι pro ἐκ… *vado*.

Ἐξίεω ſeu ἐξίημι, *expando*. … dar.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθ… dual. a. 2. ind. m. pro pl. ἐξικ… et

Ἐξίκετ', *pervenit*: 3. ſing. … ind. m. ἐξικόμην, ου, ετο. ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ… ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγ… a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejuſd. præſ. inf.

Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*: e… a. 2. m.

Ἐξιλάσκομαι, et -άσκομαι, p… Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio*: …

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*…

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, *placatio*: à p… paſſ. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo*: f. 1. m…

Ἐξίμεναι, *exire*: Dor. pro … ναι, vel ἐξιέναι, præſ. inf. ab … εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. … bi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*: … ἴον, a. 2. part. ἰών.

Ἐξιππεύομαι, *equitando anim*… *tiâ expatior, evagor*.

Ἐξίπτημι, *evolo*. Ab ἐκπέτ…

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*: in act… Th. ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo et* … *paro*.

Digitized by Google

ἐξιῶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab
ἐξισόω, æquo: ab ἐξ et ἰσόω,
ῶ: f. ώσω. Th. ἶσος vel ἴσος,
, æqualis.

ἐξίσταντο, percellebantur: 3. pl.
perf. m. ab
ἐξίσταμαι, obſtupeſco, cedo: ab
ἐξίστημι et ἐξιστάω, obſtupefacio,
: f. ἐκστήσω, a. 1. ἐξέστησα,
a. ἐξέστην, ης, η, perculſus fui, im-
perf. m. ἐξιστάμην, ασο, ατο, ab ἐξ et
, ſto.

ἐξιχνιάσαι, exquirere quid: Ion.
Poët. pro ἐξιχνιάσαι, quod ex ἰχνε-
, vestigo. Th. ἴχνος, ſciens.

ἐξισχύω, valeo, poſſum: f. σω, p.
ἴσχυκα, a. 1. ἐξίσχυσα, a. 1. ſub.
ἴσχυσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ et ἰσχὺς, ro-
bur, vires.

ἔξιτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, evanidus, exo-
letus: ab ἐξιέναι, exire, evaneſcere.
ἐξιτὸν, verbale, ὡς ἂν ἐξιτὸν ἦ,
 exire licet: ab ἔξειμι, ex-
. Th. εἶμι, eo.

ἐξιχνεύω, f. εύσω, veſtigo, perveſti-
.

ἐξιχνιάζω, f. άσω, p. κα, idem,
.

ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, inveſtigatio.
ἑξκαίδεκα, indecl. ſedecim. Ab
ἓξ et δέκα.

ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξώδευκα, ex-
eo, morior.

ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio:
.

ἐξοδιάζω, exire facio, expendo:
ἔξοδος, exitus: quod ab ἐξ et
ὁδὸς, via.

ἐξοδιασθεὶς, ἐντος, ab exeunte illatus:
 a. 1. part. paſſ.

ἐξόδιον, ε, τὸ, EXODIUM, exi-
tus: et

ἔξοδος, ε, ἡ, exitus: item mors:
ab ἐξ et ὁδὸς, via.

ἐξοικίζω, f. ίσω, emigro: et
ἐξοικίζω, f. ίσω, domo ejicio, ex-
: ab

ἔξοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exul: ab ἐξ et
οἶκος.

ἐξοίσομεν, efferemus: 1. pl. et
, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi
ἐκφέρω, effero: f. ἐξοίσω. Th. φέρω,
. a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur: pro ἐξ-
οιχνέουσι, Dor. et Ion. 3. pl. præſ.
ind. act. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχο-
μαι, ἔω: f. οἰχήσομαι, p. ᾦχη-
μαι.

ἐξοκέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἐξώκειλα,
, impingo: item averto: ab
. Th. κέλλω.

ἐξολέσειε, perdat: 3. ſing. a. 1.
 Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι,
. f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. m.
.

ἐξολέσωμεν, deperdamus: 1. pl. a.
1 ſub. act. ejuſd.

Ἐξολισθαίνω, effugio, elabor, excido,
eludo, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθηκα.

Ἐξόλλυμι, -λλύω, f. ὀλέσω, perdo.
Th. ὀλέω.

Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, et
Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, perditio: ab
Ἐξολοθρεύω, funditùs perdo: f. εύ-
σω, p. ἐξωλόθρευκα, præſ. paſſ ἐξο-
λοθρεύομαι, diſperdo. p. paſſ. ἐξωλό-
θρευμαι, a. 1. paſſ. ἐξωλοθρεύθην, f.
1. paſſ. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ et
ὄλεθρος, exitium. Th. ὄλλυμι, per-
do.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act.
ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλο-
λύζω, ululo: f. ξω, p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, habeo.
Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα,
pluo, ſtillo: ἐξομβρήσει βδέλυγμα,
implebitur maledictione; Eccl. x.
13. Th. ὄμβρος, pluvia.

Ἐξόμνυμι, et frequentiùs -μαι,
σω, p. ὀμώμοκα, abjuro, ejuro: ab ἐξ
et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Ἐξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξωμοίω-
κα, aſſimilo, effingo: undè
Ἐξομοιοῦμαι, ſimilitudinem refero.
Ἐξομολογέομαι, -ῦμαι, confiteor,
gratias ago, celebro, glorifico: cum
dat. f. ήσομαι, a. 1. m. ἐξωμολογη-
σάμην, ω, ατο. ab ἐξ et ὁμὸς, ſimilis,
et λόγος, quod à λέγω, dico.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio,
prædicatio, gratiarum actio: à perf.
paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξεστι,
licet, q. v.

Ἐξονομάζω, nomine voco, invoco,
loquor: et

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, nuncupo. Th.
ὄνομα, nomen.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. à tergo, in poſte-
rum, è longinquo: cui opponitur
κατόπιν, proximè. et

Ἐξοπίσω, adv. retrò, in poſtremum,
poſteà; Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ἐξοπλίζω, penitus armis inſtruo,
inſtituo, f. ίσω, p. paſſ. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπτᾷν, pro ἐξοπτάειν, præſ.
inf. act. excoquere. Th. ὀπτάω, aſ-
ſo: f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio exili-
um: ab ἐξ et ὅρος, terminus.

Ἐξορίζειν, præſ. inf. act. extermi-
nare: ab ἐξορίζω, extermino. Th.
ὅρος, terminus.

Ἐξορκίζω, adjuro: f. ίσω, et Att.
-ιῶ, p. ἐξώρκικα, a. 2. ἐξώρκισα,
perf. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος,
jusjurandum.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, adjuratio: à 1.
perf. et

Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, EXORCISTA:
à 3. perſ. perf. paſſ. ſuperioris
verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejuſd.

Ἔξορκος, ε, ὁ, eximitur jusjuran-
dum. Vel jusjurandum contrarium
aliorum verbis. Th. ὅρκος, jusju-
randum.

Ἐξορκοῦν, pro ἐξορκόειν, præſ. inf.
act. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, id.
ac ἐξορκίζω, jurejurando obſtringo.
Th. ὅρκος, jusjurandum.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum:
à 2. perſ. perf. paſſ. ſuperioris
verbi.

Ἐξορμάω, f. ήσω, erumpo, proficiſ-
cor, impello: ναῦν, navem ex ſtatio-
ne deduco. ab ἐξ et ὁρμάω, impetu
feror. Th ὁρμὴ.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio: à 2.
perſ. præt. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξορμίζω, pro quo etiam dici-
tur.

Ἐξορμιῶ, f. ίσω, p. ἐξώρμικα, e-
rumpo.

* Ἐξόροφος πύργος, turris ſex con-
tignationum. vide ὀρόφος.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρ-
πηξ, ramus. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξορυγὴ, ῆς, ἡ, effoſſio: ab

Ἐξορύττω, effodio, perfodio: f. ξω,
a. 1. ἐξώρυξα, a. 1. part. ἐξορύξας,
αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, fodio:
p. ὄρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

* Ἐξορχέομαι, celebro.

Ἐξόσδειν, Dor. pro ἐξόζειν, olere.
Th. ὄζω, oleo: f. ὀζέσω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, in exilium
mitto, teſtarum ſuffragiis: ab ἐξ et
ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, teſta.

Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, EXOSTRA-
CISMUS, relegatio, per teſtarum
ſuffragia, exilium: à 1. perſ. perf.
paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξότε et ἐξότου, pro ἐξ ὃ, ex quo,
ſc. tempore.

Ἐξουδενέω, -ῶ id. cum ἐξουδενόω,
q. v.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus: et

Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, contemptor: à
perf. paſſ. verbi ἐξουδενέω.

Ἐξουδενόω, -ῶ, nihili facio, pro ni-
hilo habeo: f. ώσω, p. ἐξουδένωκα,
perf. paſſ. ἐξουδένωμαι, a. 1. paſſ.
ἐξουδενώθην, a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενω-
θῶ, a. 1. part. paſſ. ἐξουδενωθεὶς, έν-
τος ab ἐξ et οὐδενόω, quod ab οὐδεὶς,
ενὸς. Th. εἷς.

Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, deſpectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, contemptus: à
perf. paſſ. verbi ἐξουδενόω.

Ἐξουθενέω, ῶ, et ἐξουθενίζω, nihili fa-
cio, aſpernor: f. ήσω, p. ἐξουθένηκα,
a. 1. ἐξουθένησα, ſprevi: a. 1. ſub.
act. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ.
ἐξουθένημαι, perf. part. ἐξουθενημένος,
η, ον, pro nihilo habitus: ab ἐξ et
οὐθεὶς, ενὸς, nullus: idem quod οὐ-
δεὶς, quod ex οὐδὲ et εἷς. οὐδεὶς, verò
ex οὔτε, neque, (ubi τ, propter ſe-

Digitized by Google

quentem aſpiratam mutatur in θ) et εἷς, *unus*.

'Εξυθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

'Εξυθενῶ, *ſperno*: Dor. eſt pro ἐξουθενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.

'Εξουσία, ας, ἡ, *licentia, poteſtas, autoritas, dignitas*: eſt ejus ſive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, ſeu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *poteſtates, magiſtratus*: ab ἔξεστι, *licet*.

'Εξουσιάζω, *poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo*, cum gen.; ſed cum dat. *poteſtatem do*: f. άσω, p. ἐξουσίακα, f. 1. paſſ. ἐξουσιασθήσομαι ab ἐξουσία, quod vide.

'Εξουσιαστὴς, ῦ, ὁ, *dominus*: à perf. paſſ. ſuperioris verbi.

'Εξοχ' pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellenter*, adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*: κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*: et

"Εξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè*: cum gen. ab

"Εξοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

'Εξοχώτατος, *excellentiſſimus*: ſuperl. à ſuperiori verbo.

'Εξυλωμένος, η, ον, *ligno ſtratus*: apud LXXII. Th. ὕλη, *ſylva*.

'Εξυνῆκα, vel ξυνίηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, *mitto*: a. 1. ἧκα, Att. ἵηκα, et ξὺν pro σὺν.

'Εξυπνίζω, *è ſomno excito*: f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ὕπνος, *ſomnus*.

"Εξυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

'Εξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξέω, *rado*.

'Εξύρημαι, *raſus ſum*: perf. paſſ. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. Th.

'Εξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejuſd. et ab eod. Th.

'Εξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam abſolvo*: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac Th. ὑφάω, *texo*.

'Εξύφηνα, ας, ε, *texui*: ejuſd. a. 1. ind. act.

'Εξυψόω, f. ώσω, *ſublimo*. Th. ὕψος, *altitudo*.

"Εξω, adv. *foras, foris, extra*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, ſcil. ὢν, *exterior*. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

"Εξω, *habebo*: f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

'Εξώδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumeſco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*.

"Εξωθεν, adv. *extrinſecus, foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

'Εξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo; impello*, Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω, p. ἐξῶκα, a. 1. ἐξῶσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

'Εξῴκισα, *domo ejeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα. ab ἐξ et οἶκος.

'Εξωλώλειν, εις, ει, pluſq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*: f. ολέσω, p. ὤλεκα, p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

'Εξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *perditus, deploratus, pernicioſus*: ab iiſd.

'Εξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω ſeu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido*: ab ἐξ et ὄλισθος, *lapſus*. Hinc ὀλισθέω, *laboro*.

'Εξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditus perdo*: quod adi.

'Εξωμοιωμένος, η, ον, *aſſimilatus*: part. ab ἐξομοιόομαι, præt. ind. paſſ. verbi ἐξομοιόω.

"Εξωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjuratus, expeditus*.

'Εξώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extra conſpectum poſitus*: ab ὤψ, *oculus* vel *aſpectus*. Th. ὄπτομαι.

'Εξώπλισε, *inſtruxit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

'Εξώργισμαι, perf. paſſ. *iratus* vel *irata ſum*: ab ἐξ et ὀργίζω, *iraſcor*. Th. ὀργὴ.

'Εξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obſtringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

'Εξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*: ab ἐξ et ὁρμὴ, *impetus*.

"Εξωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempeſtivus, exoletus*. Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis*.

'Εξώρτο, *exiluit*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐξώρμην, σο verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, idem, f. ρῶ et ὀρσω, ὦρκα.

'Εξῶσαι, *expellere*: a. 1. inf. paſſ. Act. xxvii. 30. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*: fut. ώσω, a. 1. ὦσα.

"Εξωσμα, ατος, τὸ, *expulſio*: ab eod.

'Εξώστης, ου, ὁ, *expulſor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

'Εξωστρακισμένος, ου, *per Oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus*: perf. part. paſſ. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, *teſta*.

'Εξώτατος, η, ον, *extimus*: undè

'Εξωτάτω, adv. *extimè*: utrumque cum

'Εξωτερικὸς, η, ον, *externus, [illegible] vialis*.

'Εξώτερος, η, ον, *exterior, extim[illegible]* ab ἔξω, *foras*.

'Εξωτέρω, adv. *exterius*: et

'Εξωτικὸς, η, ον, EXOTIC[illegible] *peregrinus*: ab eod. Th. [illegible] Angl. EXOTIC.

'Εξῴχοντο, 3. pl. imperf. [illegible] ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, præt. ᾤχημαι.

"Εξωχρος, *valdè pallidus*. Th. [illegible] χρὸς, *pallidus*.

"Εο, pro ἦ, *fui*: aliq. αὐτοῦ, [illegible] nom: à quo

'Εοῖ, Poët. pro οἱ, ſeu αὐτῷ, [illegible]

"Εοι, *ſit*: 3. ſing. præſ. opt. [illegible] ἔοιμι, ἔοις, Poët. pro εἴην, [illegible] tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

"Εοιγμεν, *videbamur*: per S[illegible] pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. [illegible] ab

"Εοικα, ας, ε, *aſſimilatus ſum, [illegible] ſus ſum*: præt. med. Attic. [illegible] οἶκα. ab εἴκω, *ſimilis ſum*: [illegible]

"Εοικε, *decet*, p. m. Att. pro [illegible] et

'Εοίκεσαν, *ſimiles facti erant*: [illegible] pro ἐοίκεσαν, 3. pl. pluſq. [illegible] med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

'Εοικότα, *ſimilem*: acc. ſing. [illegible]

'Εοικότες, *ſimiles*: nom. pl. [illegible] ἐοικὼς, q. v.

'Εοικότως, *eodem modo*: adv. [illegible]

'Εοικὼς, ότος, *ſimilis*: perf. p[illegible] m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *ſimilis* [illegible]

"Εοιμι, *immitterem*: Poët. [illegible] ἰείην, præſ. opt. act. verbi [illegible] *mitto*: quaſi ab ἔω.

'Εοῖο, gen. Ion. pro οὗ. ab [illegible] *ſuus*: Poët. pro ὅς.

'Εοῖς et ἑοῖσι, *ſuis*: dat. plur. [illegible] ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, [illegible] SUUS, *a, um*. Sed ἑὸς vide [illegible]

'Εοῦσα, Dor. pro οὖσα, præſ. p[illegible] f. g. ab εἰμί, *ſum*.

"Εολπα, *ſperavi*: præt. m. [illegible] pro ἦλπα, Att. ſeu Ion. verbi [illegible] πω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

"Εον, *eram*: imperf. Poët. [illegible] ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. P[illegible] pro ἦον, verbi εἰμί.

'Εὸν, ἐόντος, præſ. part. Ion. [illegible] pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὤν. ἐόντος ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντα.

'Εόνθ', pro ἐόντα, acc. ſing. p[illegible] præſ. pro ὄντα, Poët. ab ὢν. [illegible]

'Εόντε, dual. num. ἐόντες, [illegible] præſ. part. Ion. pro ὄντε et [illegible] ab εἰμί.

"Εοργα, *feci*: præt. m. Att. [illegible] γειν, pluſq. perf. med. verbi ρ[illegible] f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, [illegible] ab ἔργω, præt. m. ἔοργα et [illegible] et per Metath. ἔοργα. Hinc [illegible] γὼς, part. præt. med.

Digitized by Google

...γγαν, *fuerunt:* 3. pl. p. m.
...ίεγγαν. Atticè enim 3. pl.
..., tam in perf. act. quam
... mutatur Chalcidicè et Bœo-
... ut τίτυφαι pro τετύφαται.
... in ἔεγγα.

...γγα, Ion. et Poët. pro ἐώεγγον,
...g. plusq. p. m. ab eod.

...γη, ης, ἡ, *rudicula, cochleare:*
...γάω, *appeto impatientèr.*
...γύζω, f. ύσω, *feſtum celebro:*

...γυρικὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſolennis, fe-*
... una cum
...γυρις, *feſtus:* ab
...ιτη, ης, ἡ, *feſtum.*
..., ιὰ, ιὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ,
... communitèr σὸς, σὴ, σὸν,
..., *tuus.*
..., ιὰ, ιὸν, Poët. pro ὃς, ἣ, ὃ,
..., *a, um.*
... pro ἐν, et ἐὼν pro ὢν,
... part. Ion. ab ἐιμὶ, *ſum:*
... pro ἐν, dat. pl.
... pro ἐπὶ, ἐν, &c. quod vide.
...βολ@, ὁ, *compos:* Dor. pro
..., quod vide: ab ἐπιβάλ-
... pro ι, Poëticâ licentiâ.
...γαγεῖν, a. 2. inf. act. et
...γαγε, Dor. pro ἐπήγαγε,
...: a. 2. ind. act. verbi ἐ-
..., *induco:* per Att. redupli-
... Th. ἄγω.
...γάλλω, *exulta:* præſ. im-
... paſſ. Ion. pro ἐπαγάλλε
... et ἀγάλλομαι, *ornor, glo-*
... Th. ἀγάλλω, *orno.*
...γάλλομαι, *exulto, efferor:* ab

...γαμαι, *admiror, affectio:* ex
... ἄγαμαι, *admiror:* ab inu-
... ἄγω, idem.
...γανακτέω, *indignor:* ex ἐπὶ
...γανακτέω, idem.
...γγειλάμεν@, a. 1. part. m.
... cum
...γγελία, ας, ἡ, *promiſſio:* et
...γγέλλεται, 3. ſing. præſ.
... paſſ. et
...γγελλόμεν@, η, ον, præſ.
... paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, *de-*
... ſimul cum
...γγέλλωσι, *promittunt:* Dor.
...επαγγέλλουσι ab
...γγέλλω, *indico, denuntio:* f.
...γγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐ-
..., præſ. m. ἐπαγγέλλο-
..., *polliceor, profiteor, ſpondeo:*
... paſſ. ἐπήγγελμαι, *promiſi:*
... ἐπηγγελμένος, ου, ατα. ab
... ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ, p.
...
...γγελμα, ατ@, τὸ, *promiſ-*
... ἐπήγγελμαι, perf. paſſ.
... ἐπαγγέλλω.
..., *inducere:* præſ. inf. act.
... ἄγω.

Ἐπαγείρω, *congrego:* quod ex ἐ-
πὶ et ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ, p.
ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγει-
ρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio:* à
præcedenti.

Ἐπάγεσθαι, *induci:* inf. paſſ.
verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus ſum:* a. 2.
paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi:*
verbi πήγνυμι, ſeu πήγνυω, *com-*
pingo: fut. πήξω, f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere:* Ion. et
Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαιεῖ, Att. dictum pro ἐ-
παγλαΐσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.
verbi ἀγλαΐζω, *illuſtro.* Th. ἀ-
γλαὸς, *ſplendidus.*

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illuſtrare, ce-*
lebrare: ab eod. verbo et Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid:*
ab eodem quod ſuper.

Ἐπαγρόμεν@, præſ. part. m. *alli-*
ciens: Ion. pro ἐπαγόμεν@, vel
pro ἐπαγόμεν@. ab ἐπάγω.

Ἐπάζομαι, *adduco, allicio;* item
cito auctorem: ab ἐπάζω, *adduco.*
Th. ἄζω, *duco.*

Ἔπαζον, vide in ἐπάζων.

Ἐπαγορεύειν, *dictis adjicere:* ab ἀ-
γορεύω, *orationem habeo.* Th. ἀγορὰ,
forum.

Ἐπαγριὸς, ὁ ϗ ἡ, *agreſtis, ferox:*
ex ἐπὶ et ἄγρι@, *agreſtis.* Th. ἀ-
γρὸς, *ager.*

Ἐπαγριόω, *agreſtè reddo, effero:*
ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα,
invigilo: ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio:*
per Pleonaſm. literar. γρ. Th.
ὕπν@, *ſomnus.*

Ἐπάγω, *adduco, induco:* fut. ἐ-
πάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a.
1. part. ἐπάξας, αντ@, a. 2. ἐπῆ-
γον, Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf.
ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco:*
quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ης, ἡ, *ingreſſus, induc-*
tio, ſubvectio: et

Ἐπαγωγὸς, η, ον, *blandus, ad per-*
ſuadendum aptus: et indè ſuper-
lat.

Ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim*
habent ſuadendi: ab ἐπάγω, *induco.*
Th. ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto:* f. ίσομαι,
p. ἐπηγώνισμαι ex ἐπὶ et ἀγὼν,
certamen.

Ἐπάδω, f. άσω, *accino, incanto:*
ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω,
cano.

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *ac-*
cinere: ex eod.

Ἐπαείρας, *elevans:* a. 1. part.
act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito.*
Th. ἀείρω, *tollo:* f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, *extollunt:* Dor. pro
ἐπαείρουσι, 3. pl. præſ. ind. act.
ex iiſdem.

Ἐπαείρω, *ſolicito, erigo:* ex ἐπὶ
et ἀείρω, *tollo.*

Ἔπαθον, *paſſus ſum:* a. 2. ind.
act. verbi πάσχω, *patior:* f. πέ-
σομαι, a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέ-
πονθα.

* Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium cer-*
taminis.

Ἐπαθροίζω, *congrego:* f. ίσω, p.
ἐπήθροικα, præſ. paſſ. ἐπαθροίζο-
μαι. ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo.* Th.
ἀθρόος, *confertus.*

Ἐπαϊάζω, *illacrymor:* ex ἐπὶ et
αἰάζω.

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu, im-*
petuosè: item *in ſuperficie, levitèr.*
Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, *irruo, impetuosè ſpiro:*
ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella,* quod
ab ἀΐσσω, *irruo.*

Ἐπαιδέομαι, *erubeſco.* Th. αἰδὼς:
undè et

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus:* part. a.
1. præced. verbi. Th. αἰδὼς, όσ@,
οῦς, ἡ, *pudor.*

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ.
à παιδεύομαι, *erudior, caſtigor.* Th.
παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*

Ἐπαΐειν, *audire, percipere.* Th.
ἀΐω, *audio.*

Ἐπαίκλια et ἐπαίκνια, ων, τὰ,
quæ poſt cœnam apponuntur, bella-
ria: ab ἐπὶ, *poſt,* et αἶκλον, vel
αἶκνον, *cibus, cœna.* Th. αἶκλ@,
veſpertinus.

Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind.
act. ab ἐπαινέω, *laudo:* quod vi-
de.

Ἐπαινέοντι, *laudant,* Dor. pro ἐ-
παινοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab
eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσαι, 3. ſing. a. 1. opt.
act. Æol. pro ἐπαινέσαι. et

Ἐπαινέσειε, *probaverit:* a. 1.
opt. act. Æol. pro præced. et

Ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act.
Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω,
laudo, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέ@, *laudandus,* adject.
verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator:* et

Ἐπαινετὸς, η, ον, *laudabilis:* et

Ἐπαίνετ@, ου, ὁ, nomen viri Gr.
quod interpretatur *laudabilis:* om-
nia ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo:* f. έσω, et
Poët. ήσω, p. ἐπῄνεκα, et ηκα, a.
1. ἐπῄνεσα, a. 1. imperat. act. ἐ-
παίνεσον, άτω, idem. Th. αἶν@,
laus.

Ἐπαινὴ, *dura:* ab ἐπὶ et αἰνὸς,
ή, ον, *gravis, horrendus.*

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας,
a. 1. part. act. et

Digitized by Google

Ἐπαινέσῃ, *laudaverit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. et

Ἐπαινῆται, pro ἐπαινέηται, *laudetur*: 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινοῦμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus*: 1. pl. ἐπαινεῦσι pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. et

Ἐπαινούμενος pro -εόμενος, *laudatus*, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.

Ἐπαῖξαι, *irruere*: a. 1. inf. act. et

Ἐπαΐξας, *irruens*: a. 1. part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*: f. ξω.

Ἐπαίρομαι, *attollo*: et

Ἐπαίρω, *attollo, erigo*: *exigo*, περισσὰ ἐπαίρειν, *pluſquam oportebat exigere*; ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἄρας, αντος.

Ἔπαισε, *percuſſit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio*: f. παίσω.

Ἐπαισθάνομαι, *ſentio*: et

Ἐπαίσθημα, *ſenſus*: ab αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἐπαΐσσομαι, *irruo*: et

Ἐπαΐσσοντα, *irruentem*, acc. ſing. part. præſ. act. ab

Ἐπαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *inſequor, impero, percutio, invado*: cum acc. aliquando *inſurgo*: ex ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubeſcam*: f. 1. paſſ. ab

Ἐπαισχύνομαι, *pudet me, erubeſco*: cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ.

Ἐπαιτέω, *mendico*: f. ήσω, p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, *mendicus*; à præced.

Ἐπαιτιάομαι, *conqueror*, &c. v. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ eſt in culpâ*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἐπαίχθη, *luſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi παίζω, *ludo*: f. ξω, et σω.

Ἐπαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέω, *elevo, ſuſpendo*: et

Ἐπαιωροῦμαι, pro -έομαι, *efferor*: et

Ἐπαιωρούμενος, pro -εόμενος, ου, *erectus*: ab αἰωρέω, *elevo*.

Ἐπακήκοα, ας, ε, perf. m. vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, *vigeo*: ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.

Ἐπακολουθέω, *ſubſequor*: f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. act. ἐπηκολούθησα, a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, *conſequentia*: à perf. paſſ. præced. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπάκουε, *animum adjice*, præſ. imperat. act. et

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui auditur, auſcultabilis*: ab

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero*: f. ούσω, p. ἐπήκουκα, a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. ἐπήκουσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

* Ἐπακριβόωμαι, pro -όομαι, *accuratè et diligenter curo*: f. ώσομαι. Ex ἐπὶ et ἀκριβόω.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio*: imperf. ἐπηκροώμην, ῶ, ᾶτο, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio*: f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auſcultatio*: à ſuperiori.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: et

Ἐπακτικὸς, ή, όν, *illex, advena*: ab ἐπάγω.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ή, όν, *adſcititius, peregrinus*: ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuoſus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, qui canes in feras ἐπάγει, *impellit*: et

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: et

Ἐπάκτρον, ου, τὸ, *navigium piſcatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιε, *luctabatur*, 3. ſing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor*: quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλή.

Ἐπαλάομαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non poſſumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλαστήσασα, *miſerata*, ejuſd. a. 1. part. act. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *ſuperillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: et

Ἐπαλλάσσω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à πάλλω, *vibro, agito*: Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imper ἐφάλλομαι, *inſilio*.

Ἐπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alte* ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuo*: ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *inſiliens*, per pro ἐφαλλόμενος, Æol. muta tiam ſpiritu aſpero in ten ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugna muri*: ex ἐπὶ et ἀλκὴ, *robu*

Ἐπάλσενος, ου, apud *Pindaru* vocabulum tantum reperit dici puto *de vento ſecundo* *grato*, q. per Sync. pro ἐπιθ ex ἐπὶ et θάλπος, *ſplendi* per Metaph. *lucis inſtar* à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *inſiliebat*: imperf pro ἐφάλλετο, vel pluſq. pro ἔφαλτο ab ἐφάλλομαι ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, pro ἐπαμάειν, et μᾶσθαι, pro ἐπαμάεσθαι, *lare*: præſ. inf. act. ab ἐπα

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι *muto, alterno*: f. ψομαι ab ἀμείβω, *muto*, f. ψω, p. ἤμει

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPA NONDAS*, Thebanorum d

Ἐπάμειπτο, *reſponderat*, lo ἐπήμειπτο, 3. ſing. pluſq. p verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët ac Ion. pro ἐφήμερος, *qui durat unum diem*: ab ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1 m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*: ex ἐπὶ et ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδ *viciſſim*: ab ἐπαμείβω, *altern*

Ἐπαμοιβὸς, ου, ον, *alternus*, Th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior* de

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. act. ἐπάμυνον, ύνω, a. 1. in verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th νω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in ut partem vergo, in ancipiti ſu ſtione ambiguè utor*. ex ἀμφ *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *poſtquam*: Conj. e ἄν, v. ἐπὰν.

Ἐπαναβαίνω, *aſcendo ſup* ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβαλλέσθαι, *differre* inf. m. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quaſi *injiciendo*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclam* ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. ἐπανάγω, q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego*, *is*

Digitized by Google

ἐπαγγέλλω, lego. Th. ...

ἐπαναγκάζω, f. άσω, urgeo, cogo: ex ἐπὶ, et ἀναγκάζω, cogo. Th. ἀνάγκη, necessitas.

ἐπάναγκες, adv. necessè, necessario: τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, necessaria, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, ...

ἐπανάγω, reduco, committere: f. ἄξω, a. 2. ἐπανήγαγον, a. 2. imper. act. ἐπανάγαγε, provehe: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, duco.

ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, repetitio: ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, ... Th. διπλόος, ῦς.

ἐπαναζεύγνυμι, f. ζεύξω, reverto: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

ἐπαναιρέομαι, suscipio: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, capio.

ἐπανάιρεσις, εως, ἡ, occisio, interitio: ab ἐπαναιρέω, occido: vide præt.

ἐπαναίρω, f. αρῶ, elevo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, tollo.

ἐπανάκειμαι, repositus sum: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, jaceo.

ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, ...: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, ...

ἐπαναλαμβάνω, repeto, apprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio: à priori verbo.

ἐπαναλογεῖν, præs. inf. act. ... aperire: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ...

ἐπαναμένω, exspecto: ex ἐπὶ, ἀνὰ, ...

ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio: ... f. ήσω, p. ἐπαναμεμίμνηκα: ... ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, recordor, ... p. μέμνημαι.

ἐπανανεόω, renovo, f. ώσω, p. ... ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, ...

ἐπαναπαύομαι, acquiesco: cum ... f. σομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι, ... ἐπαναπαυσάμενος, ... ex ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, cesso: a. 2. ...

ἐπαναπλεῖν, crebrò navigare, ... inf. act. Th. πλέω.

ἐπανάστασις, εως, ἡ, rebellio: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, sto.

ἐπανατέλλω, exorior. Th. τέλλω, ...

ἐπανάτεμα, ατος, τὸ, prominentia: et ...

ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίστημι, insurgo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, ...

ἐπαναστρέφω, revertor: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, reversio, re... à præced. p. m.

ἐπανατεθῆναι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, insuper impono, acceptum fero: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, pono.

* ἐπανατρέπω, subverto. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

ἐπανατρυγάομαι, post vindemiam quæ supersunt colligo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, vindemio. Th. τρύγη, vindemia.

ἐπαναφέρω, repeto, crimen in alium rejicio: et ...

ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio: à φέρω, fero.

ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto. Th. ἵημι, mitto.

ἐπάνειμι, redeo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι. ab εἶμι.

ἐπανερέσθαι, denuò interrogare: ab εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, necto, interrogo.

ἐπανεὶς, qui dimisit, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. et

ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθόντα, a. 2. part. act. ab

ἐπανέρχομαι, redeo, accedo: f. ἐπανελεύσομαι, a. 2. ἐπανῆλθον, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, venio.

ἐπανερωτάω, interrogo: f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, rogo.

ἐπανερωτήσω, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

ἐπανέχω, antecello, innitor: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

ἐπανήκω, redeo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

ἐπανήρετο, percunctabatur: 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico.

ἐπανθέω, superfloreo: f. ήσω, p. ἐπήνθηκα, p. m. ἐπήνθα, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθα, et redupl. Att. ἐπενήνοθα. ex ἐπὶ et ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

ἐπανιᾶσι, remittunt: 3. pl. præs. ind. Att. ab

ἐπανίημι, remitto: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, mitto, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, et per Crasin. Att. ἱᾶσι.

ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανισταῖντο, insurrexerunt, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσταμαι, vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

ἐπανίσταμαι, insurgo, ab eod.

ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

ἐπανίστημι, insurgo, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα, f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, redeo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, eo.

ἐπανιὼν, regressus, a. 2. part. ab eod.

ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus: ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, ascensus. Th. ὁδὸς, via.

ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. et

ἐπανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

ἐπανορθόω, ῶ, corrigo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθός.

ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, et

ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, et

ἐπανορθωτέος, α, ον, corrigendus: et

ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, corrector: à p. pass. verbi ἐπανορθόω, corrigo.

ἐπαντάω, occurro, f. ήσω, p. ἐπήντηκα, a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

ἐπαντέλλων, oriens, præs. part. f. g. ab

ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, exorior: oriri facio, sublevo. Eur. Phœn. 103. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, orior.

ἐπάντησις, εως, ἡ, occursus: ab ἀντὶ.

ἐπάνω, suprà, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.

ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. et

ἐπάξειν, f. 1. inf. act. ab ἐπάγω, induco: f. άξω, p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, finisset, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, figo, f. ξω.

ἐπάξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, dignus: Poët. pro ἀντάξιος, æquiparandus: ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.

ἐπαξόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circum axem volvitur, epithet. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

ἐπάξω, Dor. pro ἐπῆξας, compegisti, 2. sing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, compingo: f. πήξω.

ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, incantatio: et

ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, incantator. Th. ἀείδω, cano.

ἔπαυσε, sedavi: a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, cesso: f. παύσω, p. πέπαυκα.

* ἐπαπαλαύω, ταῖς ἡδοναῖς, consumo ætatem voluptatibus.

ἐπαπειλέω, minor, -naris: f. ήσω, perf. ηκα. Ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.

ἐπαποδύομαι, suscipio: ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, subeo.

ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, quæstio: quod et

ἐπαποροῦμεν, pro -ῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, addubito: quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc

Digitized by Google

eſt α priv. et πείρω, tranſeo: p. m. πέπορα.

Ἐπαποςέλλω, inſuper mitto: ex ἐπὶ, ἀπὸ, et ςέλλω, mitto.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumſpicio: f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ας, ἡ, imprecatio: ex ἐπὶ et ἀρὰ.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι et ήσομαι, imprecor: ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, preces.

Ἐπάρας, attollens: et

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω, a. 1. paſſ. ἐπήρθην ab ἐπὶ et αἴρω, tollo.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, execrabilis: ex ἐπὶ et ἀρὰ, preces.

Ἐπαράσσω, irruo: ex ἐπὶ, et ἀράσσω, amputo, pulſo: f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, execrabilis: ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inargentatus, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἐπαρῆ, transfixus eſt: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi πείρω, tranſeo. At ἐπάρῃ, ſuſtulerit, eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω. vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, adjuvo, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, pluſq. p. m. verbi ἐπάρω, apto: quod ex ἐπὶ et ἄρω, apto: p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρὰ, diræ.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri: et

Ἐπάρθητε, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, diripui: a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. περσῶ.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium: et

Ἐπάρκεσε, præſtitit: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε· et

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκέω, ſubvenio, cum dat. item propulſo; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκηκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, propulſo.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, latitudo, elatio; ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενον, ſufficientem, aptum, præſ. part. paſſ. acc. ſing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, apto. Vide ἄρμενον.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, auſpicor: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, initium.

Ἐπάρσις, εως, ἡ, elevatio: ab ἐπαίρω, elevo. Th. αἴρω, tollo.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, apto: a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτάω, f. ήσω, p. κα, impendeo. Th. ἀρτάω, ſuſpendeo.

Ἐπαρτὴς, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἐπαρτηρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, emunctorium. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia: et

Ἔπαρχος, præfectus, præſes: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, principatus.

Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, et ἡ, auxiliatrix: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω pro ἀείδω, cano.

Ἐπάσαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, guſtârunt, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, poſſideo, veſcor. p. paſſ. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, exorno. Th. ἀσκέω, orno, exerceo.

Ἐπασσύτεροι, frequentes: ab ἐπὶ et ἆσσον, propè, ſeu ἀσσοτέρω, propius: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ ſerie ſequentes.

Ἔπαθον, paſſus fui: imperf. à πάσχω, patior; f. πείσομαι, a. 2 ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio; p. πεπάταχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, calcatus ſum, a. 1. paſſ. verbi πατέω, f. ήσω, calco; a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. ηκα, præcino, accino; ex ἐπὶ et αὐλέω, cano tibiâ; ab αὐλὸς, tibia.

Ἐπαυλίζομαι, ſtabulor, in loco immoror: ab αὐλίζομαι, ſtabulor. Th. αὐλὴ, aula.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa; ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, adaugeo, amplifico; ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, augeo. Th. αὔξω.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, amplificatio. A præced.

Ἐπαυρεῖ, fruitur; 3. ſing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, ſeu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præſ. inf. act. ex

Ἐπαύρεο, 2. ſing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, adeptus es; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt eſſe imperf. verbi ſeq.

Ἐπαυρίσκομαι, ἐπαυρίσκομαι, et ἐπαυρίσκομαι, fruor, conſequor; item perfrui, ἐπαυρῶν βασιλῆος, frui propter regem, Il. ά. 410. ἐπαυρῆς, pœnas inſidiarum, Il. ὁ ſub, κακὸν ... quod primitur, Od. ... 106. ... τε νοῦσος ἐπαυρεῖ, magis autem laborat, Heſ. Op. 419. ſub. ... Th. αὔρα, aura.

Ἐπαύρηαι, fruaris; Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. ... ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, cras, adv. ... ſc. ἡμέρα, craſtinus dies. Th. ... cras.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. præſ. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem q. ἐπαυρέω.

Ἐπαύρετο, 3. ſing. a. 2. ... et

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπαύρωνται, fruantur: 3. præſ. ſub. m. vel paſſ. verbi ἐπαύρομαι, fruor; ab eod.

Ἐπαυσάμην, αυσω, αυσατο, m. verbi παύω, ceſſo: f. σω, ἔπαυσα.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. ejuſd.

Ἐπαΰσαι, acclama: a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, clamo.

Ἐπαύσω, 2. ſing. a. 1. ind. ... vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαΰτευν, acclamare: ἐπαΰτευν, acclamabant, Ion. pro ἐπηΰτουν, pl. imperf. act. ex ἐπὶ et ... Poët. pro αὔω, clamo.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti ... in ipſo facto: ex ἐπὶ, in, et αὐτὸς, quod ex αὐτὸς, ipſe, et ... furtum. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, f...

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ſupra cervicem fertur, qui cervici ponitur: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερ... Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, glori... Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, contrecto, mulceo: vide in ἀφάω, palpo. ἅπτομαι, tango.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. paſſ. ἐπαφαυαίνω, exſicco: quod ex ἀπὸ, et αὐαίνω, areſacio. Th. ... ſicco, accendo.

Ἐπάφησε, 3. ſing. a. 1. ind. ... ab

Ἐπαφίημι, immitto; f. ἐπα... p. ἐπαφῆκα, a. 2. ſub. ἐπαφῶ... ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, mitto.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. ſpumoſus.

Ἐπαφρίζω, deſpumo: f. ἰσω... ἐπήφρισα. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, ſpu...

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. Gr. venuſtus.

Digitized by Google

...κεψα, immiſere: a. 2. ſub. ab ...ιω, a. 2. ind. verbi ἐπιβάλλω. ...χθης, ιος, ὁ ἡ ἡ, gravis, mo... Th. ἄχθος, pondus.

...ἐπίχωσεν, vetavit, conſtrinxit: 1. ind. verbi παχύνω, f. ... τίχω, pruina.

...χύνθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ...bi παχύνω, craſſum reddo, pin... fio. Th. παχὺς, ἐ..., craſſus.

...ἐπὶ, pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ...ἔπος, ἔ..., τὸ, verbum. Th. ἔ...

...ἐπεὶ, Ion. pro ἐπὰν, poſteaquam: ...pro ἐπεὶ vel ὅταν, quando.

...Dor. pro ἐπέβη, 3. ſing. ...ind. act. et ἐπέβαν pro ἐπέβη... 3. pl. a. 2. ἐπέβην: q. ab ἐπι...

...ἐβαινε, ες, ε, imperf. act. ver... ...βαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo: ...a. 2. ἔβην.

...ἔβαλλε, 3. ſing. imperf. act. ...βάλλω, injicio: ex ἐπὶ et ...jacio: f. βαλῶ, p. βέβληκα, ...

...ἔβαλε, a. 2. ind. act. vide ...

...βησεν, Dor. pro ἐπέβησεν, 3. ...a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπι... aſcendere fecit, impoſuit, ...ἐπιβαίνω, eo.

...ἔβην, ης, η, peragravi: a. 2. ...act. ab ἐπιβαίνω, quaſi ἐπιβ... ex ἐπὶ, et βαίνω, eo: f. βήσο-... a. 2. ἔβην.

...βησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπιβη... pl. a. 1. act. et

...βήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ...

...βίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ...ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere ... ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

...βιῶ, 3. ſing. a. 2. ind. act. ...ἐπιβιόω, ſupervivo: à βιόω, ... a. 2. ...ίων, a. 2. ...a. 2. opt. βιοίην, a. ...a. 2. part. βιούς. Th.

...ἔβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ...ἐπιβλέπω, reſpicio: f. ψω, p. ... ex ἐπὶ et βλέπω, vi...

...βούλευσε, 3. ſing. a. 1. ind. ...verbi ἐπιβουλεύω, inſidior: ex ...et βουλεύω, conſulto: quod à ...conſilium.

...ἐπεγγελάω, rideas inſulto: ex ...et γελάω, rideo: f. ...σω, p.

...ἔγειρε, præſ. imperat. act. et ...ἐγείροντες, præſ. part. pl. ...ab

...ἐγείρω, excito: f. ἐγερῶ, p. ἐγήγερ-... a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ et ἐγεί-...

...ἐγίνετο, per Sync. pro ἐπεγίνε-το, 3. ſing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et γίνομαι, ſum.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. ...φα, inſculpo. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco: f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ et γινώσκω, cognoſco.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ. et

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ab ἐπέγνωμι.

Ἐπέγρετο, expergiſcebat: 3. ſing. imperf. paſſ. per Sync. Poët. pro ἐπηγείρετο ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, inhiare: a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, hiſco: a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, commonſtro: a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα. ex ἐπὶ et δείκνυμι, oſtendo.

Ἐπέδησα, ας, ε, ligavi: a. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo: f. ήσω. Th. πέδη, pedica.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδοε, 3. ſing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do: f. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐπέδραμε, accurrit: 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, mora, obſidio: vide ἕδρα, ſella.

Ἐπέδυν, exortus ſum: a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, exorior: ex ἐπὶ et δῦμι, vel δύω, f. δύσω, p. δέδυκα, ſubeo.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, do: f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπεζάρηναι, pro ἐπιβάρηναι, dici Euſtath. exiſtimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, ſuperſtes fui: a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, vivo; f. ήσω, p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. ſing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco; ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, animus.

ἘΠΕΙ', et ἐπειδὴ, poſtquam, quoniam, quanquam; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, alioquin, 1 Cor. vii. 14.

* Ἐπεὶ δὲ, deinde.

* Ἐπειδὴ τι, alioqui, Soph. Elect. 325.

* Ἐπεὶ τάχιστα, ſimul atque.

Ἐπείγεαι, Ion. et Dor. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas: 2. ſing. præſ. ind. paſſ. et

Ἐπείγετο, feſtinabat: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἠπείγετο ab

Ἐπείγομαι, impellor, urgeor; quod ab ἐπείγω.

Ἐπειγομένοιο, feſtinantis: gen. ſing. Ion. præſ. part. paſſ. pro ἐπειγομένου à præced. et

ἘΠΕΙ'ΓΩ, urgeo, impello, feſtino: f. ξω, p. ἤπειχα.

Ἐπειδὰν, poſtquam: pro ἐπειδὴ ἂν. Th. ἐπεὶ.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem: cum ind. ab eod.

Ἐπείδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ab

Ἐπείδω, intueor, reſpicio: f. ἐπείσω, vel ἐπόψομαι, a. 2. ἐπεῖδον, a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἴδω, video.

Ἐπεὶ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεί.

Ἔπειτ', pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. εἶτα, poſtea, tum.

Ἐπείθετο, obedivit; 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, perſuadeo; a. 2. ἔπιθον.

Ἐπεὶ κε, Dor. pro Poët. ἐπεί κε, et hoc pro ἐπὰν ἂν, q. ...

Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Th. ἐπείγω, urgeo.

Ἐπειλημμένη, tenens, p. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in εἴλημμαι.

Ἔπειμι, ſuccedo, invado; a. 2. ἔπιον, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιὼν, ὄντα, ὄν, ſequens: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, jugis; ex ἐπὶ et εἶμι, eo.

Ἔπειμι, ſuperſto, immineo: ab εἰμὶ, ſum.

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Ἐπεννύσθαι, indui: præſ. inf. verbi ἐπέννυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, induo: hinc Ion. εἰνύω.

Ἐπεῖξις, εως, ἡ, feſtinatio. Th. ἐπείγω.

Ἐπείπερ, quandoquidem; conj. cum indicat. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν, inſuper dicere: a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo: f. ερῶ, p. πέπαρκα, a. 2. ἔπαρον, p. paſſ. πέπαρμαι, a. 1. paſſ. ἐπάρθην.

Digitized by Google

Ἐπειρέθην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειρέθημεν, a. 1. ind. paſſ. et

Ἐπειράσω, tentâſti: 2. ſing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο, à πειράω, f. άσω, et ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, conatus.

Ἐπειρᾶτο, pro -άετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πειράομαι, tento: ab eod.

Ἐπείρεσθαι, interrogare: præſ. inf. m. ab ἔρω.

Ἐπείρων, Ion. pro ἐπείρα 3. ſing. imperf. act. verbi πειράω, conor. Vide ἐπειράω.

Ἐπειρύεσθαι, attrahere: q. ab ἐπιρύω, Poët. pro ἐρύω, traho.

Ἐπειρώατο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, q. pro ἐπειράοντο, periculum faciebant: 3. pl. imperf. paſſ. verbi πειράομαι, tento. Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præſ. inf. act. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi ἐρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo.

Ἐπειρώτων, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. et

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, interrogatio: ab eod.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo: ex εἶμι, eo; a. 1. inuſ. εἶσα. Poteſt etiam formari à πείθω, perſuadeo; f. πείσω: unde a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, p. ηχα, ſuperinduco: et

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio; ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, duco.

* Ἐπείσακτος, ὁ καὶ ἡ, aſcititius (rec.)

Ἐπεισέρχεται, ſubit: 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior: quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον.

* Ἐπεισηγέομαι, inſuper induco.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πείθομαι, obedio. Vide πείθω, perſuadeo.

Ἔπεισιν, adeat: 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, æqualiculus, ima ventris pars, τὸ αἰδοῖον an ab ἐπὶ et σείω, moveo? an ab ἐπιέναι?

Ἐπεισκωμάζω, impudenter et velut temulenter me infero in alicujus ſocietatem: ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, comeſſatio.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia. Th. ὁδὸς, via.

Ἐπεισόδιος, ſuperinductus, adventitius: et

Ἐπεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

Ἐπεισπηδάω, ſuperinſilio: f. ήσω, p. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, ſalio.

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. act. ab

Ἐπεισφέρω, adfero: ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, deinde: adv. Th. εἶτα, poſtea.

Ἐπείχθην, properavi, a. 1. ind. paſſ. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχε, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo: q. v.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, et in ſg. pl. ἐπεκαθίσαμεν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco: f. ίσω, perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ et καθίζω, colloco, ſedere facio. Th. ἵζω, f. ίσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco: fut. έσω et ήσω, p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, clauſi ſunt: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, q. v.

Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, inſtabant, irruerunt: 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, q. v.

Ἐπέκεινα, trans: adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, ad illa uſque.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, invocabat: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐπὶ et καλέω, voco: f. έσω et ήσω, p. κέκληκα, perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinârunt: 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπικλώθω, fatalia ſtamina duco: quod ex ἐπὶ et κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, pro ἐπεκράτεε, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Th. κράτος, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi: a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ et κρεμάω, ſuſpendo: f. άσω, a. 2. ἐκρέμαδον, q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio: et

Ἐπεκτείνομαι, η, εται, contendor, nitor, extendor: fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, extendo: quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, tendo; f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo: f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ et λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor: fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ et λανθάνω, ſeu λήθω, lateo: f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado: ex ἐπὶ et ἐλαύνω, agito: f. άσω, p. ἤλακα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, invaſio, impetus. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. ve ἐπέρχομαι, ſupervenio: quod ἐπὶ et ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσ a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθ

Ἐπελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθ

Ἐπελπίζω, f. ίσω, in ſpem e ex ἐπὶ et ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλ ſpes.

Ἐπέλυσα, ας, ε, a. 2. vel im act. verbi ἐπιλύω, explico: f. p. ἐπιλέλυκα, a. 1. paſſ. ἐπελ Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, in bat: 3. ſing. imperf. verbi μαίομαι, incito: quod ex ἐ μάω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. a. 1. ind verbi μάσσω, f. ξω, abſtergo.

Ἐπεμβαίνω, ingredior: ex ἐ et βαίνω, eo: f. βήσομαι, a. 2.

Ἐπέμβαλε, injecit: 3. ſing. ind. act. pro ἐπενέβαλε, verbi βάλλω, ſuperinjicio. Th. βά jacio: f. βαλῶ, p. βέβληκα, ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor: eod. Th.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, qui inſidet: et

Ἐπεμβεβαώς, conſcendens: part. act. Ion. pro ἐπεμβεβ ότος. ab ἐπεμβαίνω, ingred ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, eo: fut. βή p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, et in 1. pl. μείναμεν, a. 1. ind. act verb μένω, permaneo: f. ἐπιμενῶ, p. μεμένηκα. quod ex ἐπὶ et μένω.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, gero: f. ήσομαι. Th. μέλ æ ſit.

Ἐπεμέμφετο, 3. ſing. im paſſ. ex ἐπὶ et μέμφομαι, f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιμένω, permaneo. ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, inſani 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th νομαι, inſanio: f. μανοῦμαι, μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verb πω, mitto: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind verbi ἐπιμύζω, ſubſanno: et μύζω, vel -σσω, mungo, go. Th. μύζω, clauſis labris dum ex naribus ſonum emitto.

Ἔπεμψα, ας, ε, miſi: a. 1. act. verbi πέμπω, mitto: p. πέπομφα, a. 1. imperat. ψον.

Ἐπενάγεο, Dor. pro ἐπ

Digitized by Google

...mutabat: 3. ſing. imperf. ver-
...μαι. Th. ...

...ενδύομαι, ſuperinduo vel ſuper-
...: p. ἐπενδέδυμαι, indutus
..., undè part. ἐπενδεδυμένος, in-
...: et

...ενδύτης, ε, ὁ, amiculum, induſi-
... ab

...ενδύω, ſuperinduo: f. ύσω, p.
...δυκα, a. 1. m. ἐπενδυσάμην,
..., a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι.
..., et δύω, induo.

...ενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

...ενεγκε, 3. ſing. a. 1. vel 2.
... act. et

...ενεγκών, a. 2. part. act. ab ἐ-
..., q. v.

...ενείκαντες, nom. pl. part. a.
... ab ἐπὶ et ἐνείκω, quod vide,
... pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act.
... verbi.

...ενείμαμεν, ε, distribui: a. 1.
... act. verbi ἐπινέμω, à νέμω,
... f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

...ενέμετο, 3. ſing. imperf. ab
...μαι, depaſcor: ab eod. Th.

...ενέον, accumulabam: imperf.
... verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, ac-
...: ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, glomero:
... imperf. ... et ..., undè ...
...

...ενήνοθε, florui ſuper: p. m.
... Epenth. τοῦ ὁ, et re-
... Att. ab ἐπανθέω, ſuperfloreo;
... et ἀνθέω, floreo. Seu in 3.
... potius aor. 2. ἐπενήνοθεν, ut
... Clarkius ad Il. Β. 219,
... ſignificatione temporis. Th.
...

...ενήχετο, innatabat: 3. ſing.
... imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th.
...

...ενίκα, 3. ſing. imperf. verbi
... ...

..., Dor. pro ἐπελθών, a. 2.
... verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio.
... ...

...ειμι, erumpo, egredior adver-
... ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, eo.

...εξιόντες, 1. pl. f. 1. ind.
... ab ἐπεξέρχομαι, procedo: quod
... ..., ἐξ, et ἔρχομαι, venio: f.
..., a. 2. ἦλθον.

...εξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex ἐπ-
...

...εξεργάζομαι, elaboro: ex ἐπὶ,
... ἐργάζομαι, laboro: f. σομαι,
... Th. ἔργον, opus.

...εξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμε-
...

...εύρομεν, 1. pl. a. 2. act.
... ἐφευρίσκω, invenio: ex ἐπὶ,
... εὑρίσκω, idem, f. ύσω, a. 2.

...ἑξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, deinceps:
... ...

..., cum dat. reum peragere et convincere: item erumpere vel adſſerere; et

Ἐπέξιθι, perſequere, percenſe: præſ. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit: 3. ſing. ind. p. m. ex ἐπὶ et εἴκω, ſimilis ſum. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθει pro ἐπεπείθετο, obedivit: 3. ſing. imperf. paſſ. et

Ἐπεπείθεσαν, per Syſt. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποιθείσαν, Att. et Ion. 3. pl. pluſq. p. m. ab ἐπὶ et πείθω, perſuadeo: f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

Ἐπέπιθον, Ion. pro ἐφέπιθον, inſequor: ex ἐπὶ et ἕπω, ſequor.

Ἐπεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπειρήντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πειράω, conor: f. άσω, et Ion. ήσω, p. paſſ. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, conatus.

Ἐπέπεσον, ες, ε, incidi: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo: cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα ex ἐπὶ et πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. p. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι ſeu πήσσω, figo: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, perſuaſimus; per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt eſſe 1. perſ. pl. pluſq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

* Ἐπέπλως, a. 1. part. act. pro ἐπίπλως, idque pro ἐπιπλεύσας. et

Ἐπέπλεον, adnavigabant: 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, percuſſi; per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήσσω, percutio: f. ξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, vel eſt a. 2. verbi compoſ. ab ἐπιπλήσσω, quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, increpo: ex ἐπὶ et πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἔπλων vel ἔπλω, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confiſus fueram: pluſq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, perſuadeo: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθει, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, pluſq. perf. m. verbi πάσχω, patior: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεισαν, egerant: pro ἐπεπράγεισαν, Att. et Ion. 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

Ἐπέπτερον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιστορέω, inſuper ſterno: ex ἐπὶ et στορέω, f. έσω.

Ἐπέπταντο, 3. ſing. a. 2. ind. m. advolavit. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, ceciderant: pluſq. p. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo: f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, tranſgreſſus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi περαιόω, tranſvebo. Th. πέρα, ultra.

Ἐπεργάζομαι, dolo, άσομαι, ſubigo: ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἐπερείδω, fulcio, firmo: et

Ἐπέρεισε, adegit: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, p. κα, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, ſciſcitari: verbi ἐπέρομαι, ſciſcitor, f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπέρησθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, tranſivi, trajeci: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. άσω et άσω, p. πεπέρακα.

Ἐπεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω.

Ἐπεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. tanq. ab ἐπιῤῥίφω pro ἐπιῤῥίπτω, injicio: ex ἐπὶ et ῥίπτω, projicio: f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Ἐπεῤῥώσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello, fortitèr moveo: ex ἐπὶ et ῥώννυμι, fut. ῥώσω, perf. ἔῤῥωκα, a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην.

Ἐπέρχομαι, ſupervenio: f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, venio: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præſ. ejuſd.

Ἐπερωτάω, interroga: imperf. ἐπηρώτων, -ων, -ας, -ας, -α, -α, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω. ex ἐπὶ et ἐρωτάω, rogo, ſciſcitor.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio: et

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, interrogatio: ab eod.

Ἐπέσαξε, 3. ſing. a. 1. verbi ἐπισάττω, ſterno: f. ξω. Th. σάττω, onero.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convitium: et

Ἐπεσβόλος, ὁ ϗ ἡ, verba probroſa

Digitized by Google

in aliquem jaciens: ex ἐπὶ, ad, Art. ἐς, et βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα vel qu. ἔπιειν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit*: 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *inſuper edo, poſt aliud edo*: ex ἐπὶ et ἐσθίω, *edo*. Th. ἔδω, idem.

Ἑπέσθω, *ſequatur*: 3. ſing. præſ. imperat. et

Ἑπέσθων, 3. dual. præſ. imperat. verbi ἕπομαι, *ſequor*: præſ. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

Ἐπέσκεπεν, *tegebat*: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito*: f. ψομαι, p. paſſ. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumſpicio*.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκιὰ, *umbra*.

Ἐπεσκίρτησε, *inſiluit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, *ſulto*. Th. σκαίρω, *ſalio*.

Ἐπεσκότησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ*.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἑπέσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *ſequi*: et

Ἔσπεσον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inuſ. ἐπισπέω, *aſſequor*: ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per tranſpoſit. et Pleonaſm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπέσσεται, gem. σσ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. ſing. f. ἕπομαι. Ex ἐπὶ, et verb. εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπέσσυται, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπέσυται, 3. ſing. perſ. paſſ. et

Ἐπέσσυτο, pro ἐπέσυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἐπὶ et σύομαι, *concito*, verbum inuſ. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.

Ἐπέσταλμαι, *miſſus ſum*: perſ. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, *miſi*: a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemiſco*: ex ἐπὶ et στεναχίζω, *gemo*, f. σω. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Ἐπέστενε, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. act. ex ἐπὶ et στένω, *gemo*: ab eod. Th.

Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστῶς, ῶτος, per Craſin Ion. pro ἐφεστακὼς et ἐφεστὼς, perf. part. act. et

Ἐπέστην, ης, η, *ſuperveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *inſto*: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ et ἵστημι, *ſto*.

Ἐπεστήρικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vide ἐστήρικται. à στηρίζω, *firmiter ſtatuo*: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. Th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, *imminet*, aliquando, *licet*, 3. ſing. præſ. verbi ἔπειμι, *ſuperſto, immineo*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε: ex ἐπὶ et στεναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Ἐπεστραμμένα, *perverſa et aſperiora verba*, perſ. part. paſſ. n. g. pl. Vide ſeq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*, a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ et στυφελίζω, *duriter tracto*. Th. στύφω, *adſtringo*: fut. ψω.

Ἔπεσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐπέσχον. ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἕπεται, *ſequitur*: 3. ſing. præſ. ind. ab ἕπομαι, *ſequor*: a. 1. m. ἑψάμην. Th. ἕπω.

Ἐπέτας, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *aſſecla, comes, famulus*: ab eod. Th.

Ἐπετάσθη, a. 1. ind. paſſ. à πετάννυμι, ſeu πετάζω, f. άσω, *pando, velo*. Th. πετάω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, *juſſi*: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ et τέλλω, inuſit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anniverſarius*. Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, *imperabat*: 3. ſing. imperf. act. et

Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐπιτηδεύω, *ſector ſtudiu*[...] *ram do*: fut. εύσω. Th. ἐπιτ[...] *idoneus*.

Ἐπετήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel [...] *annuus, totum annum durans*. ἔτος, *annus*.

Ἐπετίθουν, pro ἐπετίθεσαν, 1. [...] vel 3. pl. imperſ. act. qu. ab [...] τιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

Ἐπετίμα, pro ἐπετίμαε, 3. [...] imperf. act. ab

Ἐπετιμάω, *objurgo*: fut. ήσω [...] ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ et τίω, *pre*[...]

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. ejuſd.

Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. pl. i[mperſ.] act. ἐπετίμαον, -ας, v[...] ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.

Ἐπέτεσσα, ας, ε, *incidi in*, [...] *nactus ſum*: a. 1. Poët. pro [...] σα, verbi πετόω, -ῶ, [...] priſco verbo πέτω. Th. [...]

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. [...] verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. [...] p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπετρεψά[μην] m. ἐπιτέτροφα. ex ἐπὶ et τρέπ[ω]

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ἐπιτυγχάνω, *aſſequor*: ἐπὶ et τυγχάνω, *ſum*: fut. [...] μαι.

Ἐπεύαδεν, imperf. vel a. 2. [...] Pleonaſm. τοῦ υ pro ἐπεῖαδε, ἧαδεν, reſolutione Ion. pro [...] mutato φ in υ, ab ἀνδάνω, vel [...] *placeo*: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*: [...] imperf. ex ἐπὶ et πυθόμαι, [...] σομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. [...] ἐπυθόμην.

Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. [...] θύμηκα, *æquo animo ſum*. Th. [...] μός.

Ἐπευκτὸς, οῦ, *optabilis*: et

Ἐπευλαβέομαι, *metuo, ne* [...]

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχ[ομαι] *precor*: fut. εὔξομαι, p. ηὔγμα[ι]

Ἐπευφημέω, f. ήσω, *laudibus ſequor, benedico*: ex ἐπὶ et εὔφ[ημος] *laudatus*, quod ab εὖ, *bene*, et [φημὶ] *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, [...] 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω. ex ἐ[πὶ] εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, [...] imperat. ab

Ἐπεύχομαι, η, εται, *glorior*. ἐπευξάμην.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *pretii facio*. Th. ὠνέομαι, [...]

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. p[luſq.] p. paſſ. Poët. pro πεφασμένοι, [...]

Digitized by Google

verbo φαίνομαι, appareo: fut. … ομαι, p. pass. πέφασμαι, et … t. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. … φαίνω, ostendo.

… ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero: fut. ἐποίσω, a. … ἐπήνεγκα. Th. φέρω.

… ἔπεφνε, occidit, 3. sing. imperf. … verbi πέφνω, idem quod φένω, …: p. m. πέφονα. Alii volunt … ab ἐπέφνον, quod in a. 2. ἐπέ… et per Sync. ἔπεφνον, occidi. … à φένω deducunt, et per re… πέφενον, per Sync. πέφνον. … a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. … per redupl. Syracus. ἐπέ… per Sync. ἔπεφνον.

…, ες, ε, a. 2. ind. act. … ἐπιφράζω, induco, indico: f. σω, … ἐπέφρασα, p. m. πέφραδα. A… ἐπεφραδὸν, Syracusanâ … dici pro ἔφραδον, ut … superiori: vel potest esse … hoc præsenti πεφράδω, … m. πέφραδα. Th. φράζω,

… pro ἐπεφράσατο, 3. … 1. ind. m. verbi ἐπιφράζο… : ab eod.

…, Poët. pro ἐπεφρά… Vide præced.

… Vide ἐπεφυόμην.

…, ες, ε, enatus vel enata … sing. vel 3. pl. imperf. … idem quod … : f. σω, p. πέφυκα, a.

…, ε, ετο, adnascebar: … ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. … gigno.

…, 3. sing. imperf. act. … -ες, -εις, ως verbi … acclamo: f. ήσω, p. ἐπι… p. pass. ἐπιπεφώνημαι. … vox.

…, 3. sing. imperf. vel a. … act. verbi ἐπιχέω, infundo.

… abstinere, occupare, præs. … ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, ar… in scopum: ab ἐπέχω,

…, 3. pl. a. 1. ind. act. … aggredior: im… -ον, f. ήσω, p. ἐπι… a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ … manus.

… pro ἐπέχυτο, infunde… imperf. m. ex ἐπὶ et … χέω, fundo: f. χεύσω.

…, ε, a. 1. pass. verbi … quod πέκω, pecto, ton…

… imperf. vel a. 2. ind. … ἐπιχραίω, seu ἐπιχραύω. … furtivè.

…, 3. sing. a. 1. ind. act.

verbi ἐπιχρίω, illino: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπίσχω, inhibeo: item attendo: Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον ex ἐπὶ et ἴσχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἔπη, pro ἔπεα, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico: a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, insit, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum: ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, ὁ καὶ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit: Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, adducor, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ et ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐπενηγκίδες. Th. φέρω, fero: f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύω, Ion. pro κατηγορεῦω.

Ἐπήειν, ῄεις, ῄει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat: 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπηετανὸς, η, ον, annuus: ex ἐπὶ et ἔτος, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω, quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, video: f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. immiserunt: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor: f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ης, η. ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, pedissequus.

Ἐπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήλυσα, a. 1. act. verbi ἐπαλύω; q. v.

Ἐπηκροῶντο, pro -οάοντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, vibro: f. παλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

Ἐπήλυδες, οἱ καὶ αἱ, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε. ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, advena, extraneus: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ου, et ἐπήλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, advena: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, η, ον, mutuus, alternans: ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῆν, aderat, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum. At

Ἐπὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὰν. ab ἐπεὶ, postquam, et ἂν, si.

Ἐπήνεον, laudabam, et contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo: f. έσω, et ήσω, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. pass. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ et αἶνος, laus.

Ἐπῄνεσσαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπήνεον.

Ἐπῄνησαν, laudârunt, 3. pl. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν. ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ήσω.

Ἐπήνθει, p. m. verbi ἐπανθέω, superfloreo: ex ἐπὶ et ἀνθέω. Th. ἄνθος, flos. Vide ἐπενήνοθε.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro: f. ήσω, p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.

Ἐπηνύσθη, completa erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo: p. m. πέπηγα.

Ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, minor, f. ήσω.

Ἐπῆρα, sustuli, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, amo.

ἘΠΗΡΕΑ'ΖΩ, damno afficio, in-

Digitized by Google

feſto, vexo, calumnior : f. άσω, p. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ et Ἄρης, *Mars*.

Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia* : et

Ἐπηρεαστικὸς, η, ον, *injurioſus, infeſtus* : et

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria* : ab ἐπηρεάζω, quod vide.

Ἐπῆρεν, 3. ſing a. 1. act. verbi ἐπαίρω, *attollo* : f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad remigationem accinctus, remis inſtructus* : ab ἐρετμὸς, *remus*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Ἐπήρετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ἐπέρομαι, *interrogo* : ex ἐπὶ et εἴρω, *dico*. At ἐπῄρετο, cum ι ſubſcript. eſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus* : ex ἐπὶ et ἐρέφω, *tego* : f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, *attollo* : Vide in ἐπῆρεν.

* Ἐπηρεία, ας, ἡ, *damnum, injuria, calumnia, odium*, Diod. Sic.

Ἐπήρκει, 3. ſing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, *ſufficio, ſubvenio* : f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulſo*.

Ἐπήρκεσαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. præt. paſſ. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῄρετο.

Ἐπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, *apto* : f. Æol. ἄρσω, unde inſin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, *immineo* : quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, *ſuſpendo* : f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. ſing. imperf. ab ἐπηρώτων, -ων, -ας, -α, verbi ἐπερωτάω, *interrogo* : f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπῆσαν, *inſuper erant*, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφήδομαι, *delector ſuper aliquâ re* : quod ex ἐπὶ et ἥδω, *delecto* : f. ήσω. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἐπῄσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *ſentio* : ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem, f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἔπηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἕπομαι, *ſequor* : a. 1. m. ἑψάμην.

Ἐπήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *denſus* : ab ἐπὶ et ἤτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obſtrepo, inſono* : ex ἐπὶ et ἠχέω, *ſono*. Th. ἦχος, *ſonus*.

Ἐπηχθισμένος, p. paſſ. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo ſub pondere* : quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem : f. ἤσομαι et ἔσομαι, a. 1. paſſ. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

ΕΠΙ', præpoſitio, cum gen. *in, ad, ſupra, ſuper, coram* : cum dat. *in, propter, coram* : facit periphraſin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quiete* ; ἐπ᾽ ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robuſtè*. ἐπὶ δὲ τούτων, *interea*, Diod. Sic. ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*, τελευτᾷν ἐπὶ παισὶν, *mori poſt ſe relinquens pueros*. ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus eſt operibus multis relictis*. ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito poſt hos* : ἐφ᾽ ᾧτε, *ea conditione, ut*, ἐπὶ τοῖς σώμασι, *ſub nexu obligationis corporis*. Cum accuſ. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*. ἐπὶ δεξιὰν, *ad dextram*. ἐφ᾽ σκιὰν, *ad ſiniſtram*. Cum acc. perſonæ poſt verba motus, *contra*, Luc. xiv. 31. Herod. I. cum accuſ. rei *propter*, Matth. iii. 7. cum acc. *ſuper, adverſus, per* : ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis* : in compoſitione ſignificat *in, ſuper, contra, ad, poſt, præ, prope, ſub, augmentum, diminutionem*.

Ἔπι pro ἔπεστι, *ineſt, inſtat* : ponitur etiam pro ἔπεισιν, *inſunt* : ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ.

Ἐπιάλλω, *immitto* : ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præſ. part. ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *ſalio* : a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo* : f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. paſſ. ἐπιάσθην, f. 1. paſſ. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio* : Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. paſſ. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud* : ab ἰαύω, f. σω, p. κα, *commoror, dormio*.

Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant* : 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἔπιβα, *inſulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, *naulum* : ab ἐπιβαίνω, *conſcendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβαίην, ης, η, *conſcendam* : a. 2. opt. act. quaſi ab ἐπιβῆμι, ab eod. Th.

Ἐπιβαινέμεν, *aſcendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conſcendo* : f. ἐπιβή- ... μαι, p. ἐπιβέβηκα, (a. 2. ἐπέβην, 2. part. ἐπιβὰς, άντος, à fo... ἐπιβῆμι.) Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπιβάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβά... præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιβάλλω, *injicio, immitto* : perf. ἐπιβαλλόν, *erumpebam* : ...βαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ...βαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλόν... τος, p. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. ...λω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 1. act. e...

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ...βάλλω.

Ἐπιβαρέω, *aggravo* : f. ... ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπεβάρησα, inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ... et β... idem. Th. βάρος.

Ἐπιβὰς, αντος, *conſcendens* : ... part. act. et in f. ... ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, *invaſio*, ... ab eod.

Ἐπιβατεύειν, *occupare, uſurp*... ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machin... invadendos muros* : et

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſcanſ*... et

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA*, ... *tor* : ab eod. verbo et Th.

Ἐπιβατὸς, ή, ὸν ; *de loco dicit... quem patet acceſſus* : ab ἐπι... *conſcendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπίβδα, ἡ, *feſtum Apaturi... Athenis, dierum quatuor*. In ... tiarum feſto, primus dies vo... tur γάμοι, ſecundus ἐπίβδα ... *pus*, ſcil. *ſequens* vel *futurum* ... dicit, *quartam et ultimam* ... *cujuſdam apud Athenienſes*, ... πατούρια *vocabant*, ſic dici, ... prima dicta eſt δόρπεια, ſec... ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, p. part... verbi ἐπιβαίνω, *conſcendo*.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor... ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

Ἐπιβήσεμεν, Ion. pro ἐπιβήσ... 1. infin. act. ejuſd.

Ἐπίβησο, *aſcende*, præſ. imp... Ion. pro ἐπιβήσου. ab ἐπιβά... quod à fut. formatur contra... gulam. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part... bi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπι... βάτης, ου, ὁ, *inſcenſor* : et ep... *maris fœminam aſcendentis*.

Ἐπιβιβάζω, *impono, facio*... *dere* : f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα... ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ, et β...

Digitized by Google

Ἐπιβιόω, ſupervivo.

Ἐπιβλέπω, reſpicio: f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα. et

Ἐπιβλέψαιμι, ας, ε, a. 1. opt. act. ... verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video: f. ψω, p. φα.

Ἐπιβλὴς, ῆς, ὁ, fibula: ab ἐπιβάλλω, quia immittitur: ex ἐπὶ et βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. additamentum, panniculus, ornamentum ...: ab iiſdem.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, vociferor, invoco: f. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα. Ex ἐπὶ et βοάω, clamo.

Ἐπιβοηθεῖν, præſ. inf. act. ſuppetias ferre. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ὁ καὶ ἡ, pro infami, apud Anacreont. à βοάω, clamo, ...

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio; ... applicatio intellectûs, impetus, inceptatio: ab ἐπὶ et βάλλω, ... Th. βάλλω, jacio.

Ἐπίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, compos: ab eod.

Ἐπιβόσκω, paſco: f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, f. όσω et ώσω, idem

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod ſimplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλεύω, inſidias ſtruo, animo ...: f. εύσω. et

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ: Poët. ἐπιβουλίη. et

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, inſidiator: ex ἐπὶ, adverſus, et βουλὴ, conſilium.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror: ex ἐπὶ et βραδύνω, tardo. Th. βραδὺς, tardus.

Ἐπιβραχὺ, ad breve tempus. Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, adfremo: ex ἐπὶ et βρέμω. f. μῶ, p. μεκα.

Ἐπιβρέχω, perfundo, irroro. Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præſ. inf. act. ingruere: et

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit: 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιβρίθω, impreſſionem facio, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, ſum gravis.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus, ... cui tonitrua mentem percuſſere. Th. βροντὴ, tonitru.

Ἐπιβύω, obturo: à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, ſacrificia. Th. βωμὸς, ara.

Ἐπιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, invocaſſe: a. 1. inf. m. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, vocaverint, 3. pl. a. 1. ſub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus: contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, clamo: ſic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocare: ab eod.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, paſtor: ab ἐπιβόσκω, paſco: quod à Th. inuſ. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco: f. εύσω, p. ἐπιγεγαμβρευκα, a. 1. ἐπιγάμβρευσα. ex ἐπὶ et γαμβρὸς, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, affinitas, jus connubiale; et

Ἐπίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nubilis: à γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, EPIGASTRIUM, venter exterior. Th. γαστὴρ, venter.

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio: quod vide.

Ἐπίγεια, ων, τὰ, funes quibus navis litori alligatur: et

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. apſis ima planetarum, vulgò auge: ἀπογείῳ, opponitur, qu. et

Ἐπίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἐπίγαιος, terreſtris, τὰ ἐπίγεια, terrena: ex ἐπὶ et γέα, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαῖα, terra.

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, arrideo, illudo, inſulto. Th. γελάω, rideo.

Ἐπιγεμίζω, ſuperimpleo, onero ſuper.

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio: quod vide.

Ἐπίγια, ων, τὰ, funes quibus puppis à terrâ religatur: ab ἐπὶ et γία vel γύα, meliùs igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præſ. ind. Hinc

Ἐπιγιγνόμενος, præſ. part. idem quod

Ἐπιγίνομαι, η, εται, ſupervenio, ſupernaſcor, ſuccedo: f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ et γίνομαι, naſcor.

Ἐπιγινόμενοι, ων, οἱ, poſteri: ejuſd. part. præſ.

Ἐπιγινώσκω, agnoſco; (ἐπιγνώσω, non eſt in uſu) f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 1. ἐπέγνωσα, ſequent. ſunt a forma ἐπίγνωμι, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, p. paſſ. ἐπέγνωσμαι, a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην, quod ex ἐπὶ et γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγλωσσὶς, ſeu -ωττὶς, ίδος, ἡ, lingula: apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγνάμπτω, inflecto, f. ψω, p. φα, ἐπέγναμψα, a. 1. Th. γνάμπτω, flecto.

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejuſd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνοὺς, οντος, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio: et

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arbiter, judex, interceſſor: et

Ἐπιγνῶναι, cognoſcere: a. 2. inf. act. et

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, η, εται, f. 1. paſſ. et

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι ab ἐπὶ et γινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio.

Ἐπίγνωστος, cognitus: ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, Poſteri, filii. Th. γίνομαι, ſum, fio: p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, genibus impoſitus: ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, femur, genu muſculus; os quo tegitur genu: ex ἐπὶ, ſuper, et γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγράβδην, ſtrictim: adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, EPIGRAMMA, inſcriptio: et

Ἐπιγραφεὺς, quæſtor: et

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio, titulus; indictio; deſcriptio cenſûs: omnia ab

Ἐπιγράφω, inſcribo, ſubſcribo, accepto refero: f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι, pluſq. p. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο, quod ex ἐπὶ et γράφω, ſcribo.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis: ab ἐπὶ et δαίω, partior.

Ἐπιδάκνω, mordeo ſuper, pungo. Ab ἐπὶ et δάκνω.

* Ἐπιδανείζομαι, pecuniam iterum ſub eadem hypothecâ accipio: ab ἐπὶ et δανείζομαι. Dem c. Locritum.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, et -εύειν, præſ. inf. act. et m. liberalitèr exhibere: v. ἐπιδαψιλεύω: ὅτι καὶ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. quod capioſius exemplum à me productum expliſes. Th. δαψιλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, largus, copioſus: q. v.

Ἔπιδε, reſpice: a. 2. imperat. act. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor:

Digitized by Google

f. ἐπιόψω, a. 2. εἶδον et ἴδον. ab εἴδω, video.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco: ex ἐπὶ et δίδωμι, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευής, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens: quod vide.

Ἐπιδείελα, adv. poſt meridiem: malim ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus: ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus. Th. δείλη, tempus pomeridianum: quod à δέω et ἕλη, quum ſolis ſplendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, ſpecimen; ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, oſtendo, demonſtro: præſ. part. ἐπιδεικνύς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, et 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præſ. part. m. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ et δείκνυμι, monſtro.

Ἐπιδεικτικὸς, ή, όν, demonſtrativus, oſtentans: à ſuper. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, oſtentatio, ſpecimen: acc. ſing. ἐπίδειξιν. ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, η, ον, decimus: τὸ ἐπιδέκατον, decima pars. Th. δέκα, decem.

Ἐπιδέξιος, α, ον, ſincerus, elegans, dexter: ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manûs, dextrâ manu: ab ἐπὶ et δεξιὰ, dextera.

Ἐπιδέομαι, inſuper egeo, indigeo. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, inſpicit: 3. ſing. præſ. ind. m. ab

Ἐπιδέρκω, inſpicio: ex ἐπὶ et δέρκω, video: f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, abſis: 2. ſing. præſ. ſub. m. verbi ἐπιδεύομαι, egeo: ex ἐπὶ et δεύω pro δέω, egeo.

Ἐπιδεύῃς, egeas: 2. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd.

Ἐπιδευής, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐπιδεής, indigens: nom. pl. ἐπιδευέες, contrac. ἐπιδευεῖς. ab ἐπιδεύω, indigeo: quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, indigeo: ab ἐπὶ et δεύω pro δέω, egeo.

Ἐπιδευόμενος, ejuſd. præſ. part. m.

Ἐπιδέχομαι, excipio: imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο, f. ξομαι, p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπιδέω, f. ήσω et έσω, ligo. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus: ex ἐπὶ et δῆλος.

Ἐπιδημεύω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, advena ſum, advenio peregrè domum, domi ſum, in urbe verſor: f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα. ab

* Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus: et

Ἐπίδημος et ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſans in populo, civilis, domeſticus: ex ἐπὶ et δῆμος, populus.

Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπιδιῄρηκα, diſtribuo, partior. Ab ἐπὶ et διαιρέω, divido.

Ἐπιδιατάσσομαι, inſuper mando vel conſtituo; item inſuper addo: f. ξομαι, a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel -ττω, ordino.

* Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, p. φα, tempus tero. Ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

Ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco: ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. act. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωκα, a. 2. ἐπέδων, a. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδιελόμενοι, inter ſe partiti: ab ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδίζησθαι, inquirere, v. ἐπιδίζω, inquiro. Th. δίζω, quæro.

* Ἐπιδιετής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui biennium exceſſit: ἐπιδιετεῖς ἡβήσαντες, biennium ex ephebis egreſſi.

Ἐπιδικάζομαι, hæreditatem peto vel jure obtineo; adjudico; ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ὁ ϗ ἡ, litigioſus, controverſus: ab eod. Th.

Ἐπιδινέω, in orbem ago, verſo: ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, vortex.

Ἐπιδινήσας, ejuſd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, -ῶ, corrigo: f. ώσω, p. ἐπιδιώρθωκα, a. 2. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. ſub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, rectus.

* Ἐπιδιπλασιάζω, duplico. Th. διπλάσιος, duplex.

Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, duplico.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, locus quidam in curru, pars currûs: et

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſedet, aut ponitur in curru; aliquando otioſus: ex ἐπὶ et δίφρος.

Ἐπίδιχα, ſeorſum, ſeparatim: Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, bis: hinc δίχα, ſeorſum.

Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.

Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. p[art.] act. ab ἐπιδίδωμι. Vide ἐπιδίδω[μι].

Ἐπίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſ[t opi]nio, futurum: ut ἐπίδοξος ἦν [...]λεύειν, de eo erat opinio, fore ut [reg]naret: et ἐπίδοξος pro ἔνδοξος, [ce]lebris, glorioſus; à δόξα, op[inio], gloria. Th. δοκέω.

Ἐπιδόξως, adv. glorioſè.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna ſec[unda]ria: ab ἐπὶ et δόρπον.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœ[nam]: ex ἐπὶ et δόρπον, cœna.

Ἐπίδος, -ότω, a. 2. imperat. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, acceſſio, incre[men]tum: ab eod.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπι[δούς], a. 2. part. act. ejuſd.

Ἐπιδραμόντος, gen. ſing. a[. 2.] part. act. ἐπιδραμόντες, nom. [pl.] a. 2. part. ab ἐπιτρέχω, perc[urro]. Th. τρέχω, f. θρέξω, a. 2. ἔ[δραμον].

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, in[curſa]tio: et

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, acceſſu fa[cilis], planus: ab ἐπιτρέχω, perc[urro]. Th. τρέχω, curro, f. ξω, p. δε[δρά]μηκα, p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, occido: f. ύσω, ἐπιδ[υέτω], 3. ſing. præſ. imperat. Th. δ[ύω], ſubeo.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. [act.] verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. [act.] ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. [...] ἐπιδῶ pro ἐφοράω, inſpicio.

Ἐπιδὼν, ejuſd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. [act.] verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, mode[ra]tio, clementia, lenitas. ab ἐπιει[κὴς], æquus: quod vide.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis: [ab] εἴκελος, idem. Th. εἴκω, ſi[mili]s ſum.

Ἐπιεικεύω, f. εύσω, miteſco, m[iti]s fio.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquus, dec[ens], conſentaneus, qui æquitatem [pri]mo juri præfert; clemens, manſue[tus]: ἐπιεικὴς, ſc. ἐπὶ, conſentaneum [...] decet.

Ἐπιεικτὸς, ή, όν, tolerabilis, ſu[c]cedens.

Ἐπιεικῶς adv. æquè, modera[tè], clementèr: ex ἐπὶ et εἴκω, cedo, [ſi]milis ſum.

Ἐπιειμένος, indutus: pro ἐφειμένος, perf. part. paſſ. Poët. et fœm. ἐπιειμένη. ex ἐπὶ et ἕω, [v. ἕ]ννυμι, induo: f. ἕσω, a. 1. ἕσα.

Ἐπίειν, Ion. pro ἐφίειν et ἐφίεσ[αν]. Vide ἐπιεῖναι.

Ἐπιέλπεο, pro -ου, ſpera: pr[æſ.] imperat. Ion. ab

Digitized by Google

...λπισμα, quod et ſimplex ...μαι, Poët. pro ἐλπίζω, ſpero: ...ω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς,

...ιέναι, præſ. inf. ab ἐπίημι, ac-... vel ἐπίεμαι, admitto: vel Ion. ...ἐφίεμαι. ex ἐπὶ et εἶμι, eo, vel ...mitto.

...ίεσθαι, gem. σ, pro ἐπιέ-...σθαι, Poët. pro ἐφίεσθαι, a. 1. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m.

...ύνυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ...et ἕννυμι, ſeu ἕω, induo: f. ἕ-... a. 1. m. ἑσσάμην.

...ται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ...: f. 1. ἐπιέσω, a. 1. ἦσα, f. paſſ. ἧμαι, et aſſumpto σ, ...ημαι, σαι, ται. Hinc ἐπιέ-...

...ζω, gravo, premo, ...Eurip. Phœniſſ. χ.

...ζάφελος, ο, ὁ ἡ ἡ, vehemens: ...

...ζαφελῶς, adv. graviter: ex ...et ζαφελὴς, vehemens, agreſtis.

...ζάω, -ῶ, f. ήσω, ſum ſuperſtes. ...ὶ et ζάω.

...ζεύγνυμι, vel -υμι, conjungo. ...ζεύγνυμι, vel -υμι, jungo: f.

...ζευξις, εως, ἡ, conjunctio: E-ZEUXIS, figura, cum dictio ...itur, aliis non interjectis, ...: à perf. paſſ. ſuperio-...verbi.

...ζήμιος, ο, ὁ ἡ ἡ, damnoſus, ...: ex ἐπὶ et ζημία, damnum.

...ζῆν, præſ. et ἐπιζῆσαι, ſuper-..., a. 1. inf. act. Vide ζῶν.

...ζητέω, requiro, efflagito: f. ..., p. ἐπιζήτηκα, a. 1. ἐπιζήτησα. ...ὶ et ζητέω, quæro.

...ῆτε, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab ..., immitto: f. ἐφήσω, Ion. ἐ-..., a. 2. ἧκα, et Ion. ἕηκα, ..., a. 2. ſub. ἐπίω.

...ίαλλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ...ἐπιάλλω, immitto: quod ex ...et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, mitto: a. 1. ...

...ἐπήρατος, amabilis. Vide ...ἐπίηρος, quaſi ἐπιήρατος, σ in ..., et per Sync. ἐπήρατος ...ἐπίηρος, ὁ ἡ ἡ, amabilis: ab ἐ-...: verſo ι in η.

...τες, Ion. vel Poët. pro ..., nom. pl. a. 1. part. ...ἐπιήδομαι, gaudeo ſuper aliquâ ...: ex ἐπὶ et ἥδομαι, delector. Th. ...

...θαλάμιος, ο, ὁ ἡ ἡ, nuptialis: ...θαλάμιον, EPITHALAMI-UM, carmen nuptiale. Th. θάλαμος, thalamus.

...θανάτιος, et ἐπιθανάτης, ο, ὁ ἡ ..., morti deſtinatus: ex ἐπὶ et θά-νατος, mors. Th. θνήσκω, morior: f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

'Επιθεῖναι, inducere: a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Επίθεμα, ατος, τὸ, additamentum.

'Επίθεσις, εως, ἡ, impoſitio, invaſio: ab ἐπιτίθημι, impono: quod vide.

'Επίθετος, ο, ὁ ἡ ἡ, adjectitius, acceſſorius, impoſititius: ἐπίθετον, ſcil. ὄνομα, apud Grammat. EPITHETUM, adjectivum: ab eod. verbo.

* 'Επιθέω, incurro, irruo. Th. θέω, curro.

'Επιθῇ, ῇς, 3. et 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.

'Επιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio: et

'Επίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen: ab ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι.

'Επιθήσεται, 3. ſing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.

"Επιθι, invade: præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo: præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

"Επιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, perſuadeo; f. πείσομαι. et

"Επιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, perſuadeo: p. m. πέποιθα, perf. paſſ. πέπεισμαι, f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

'Επιθρασύνω, audacem reddo: ex ἐπὶ et θράσος, εος, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

'Επιθρέξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

'Επιθρώσκουσα, inſiliens: præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, inſilio, ſubſulto. Th. θρώσκω, ſalto.

'Επιθυμέω, concupiſco, deſidero: imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. Hinc

'Επιθυμητὴς, οῦ, cupidus: ex ἐπὶ et θυμὸς, animus. et

'Επιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, ιος, ἡ, necnon

'Επιθυμία, ας, ἡ, concupiſcentia, cupiditas, deſiderium, libido.

'Επιθύω, f. υσω, p. κα, cum impetu feror in aliquem, immolo: ex ἐπὶ et θύω, idem.

'Επίθωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιτίθημι, impono: a. 2. m. ἐπιθέμην. Th. τίθημι, pono.

* 'Επικάθημαι, inſideo: τραπέζῃ, inſidens menſæ, ut mos fuit nummulariorum.

'Επικαθίζω, colloco; f. ίσω, p. ἐ-πικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. paſſ. ἐπικαθίσας, αντος ex ἐπὶ et καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, ſedeo.

'Επικαθίσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. ejuſd.

'Επικαίριος et ἐπίκαιρος, ο, ὁ ἡ ἡ, tempeſtivus, opportunus. Th. καιρὸς, tempus.

'Επικαλέομαι, οῦμαι, invoco, appello: item cognominor: f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, pluſq. p. ἐπικεκλήμην, σο, το, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην, a. 1. part. paſſ. ἐπικληθεὶς, έντος, εν ex ἐπὶ et καλέω, voco.

'Επικαλούμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

'Επικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen: ab

'Επικαλύπτω, contego, obſcuro: ex ἐπὶ et καλύπτω, tego: f. ψω, p. φα, perf. paſſ. κεκάλυμμαι, a. 1. paſſ. ἐκαλύφθην.

'Επικάμπτω, ſeu ἐπιγνάμπτω, inflecto, perſuadeo: f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

'Επικάρσιος, α, ον, idem quod Th. κάρσιος, obliquus.

'Επικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, inundo.

* 'Επικαταλαμβάνω, ſupervenio, immineo. Th. λαμβάνω.

* 'Επικαταπλέω, adnavigo. Th. πλέω.

'Επικαταράομαι, maledico, et

'Επικατάρατος, ο, ὁ ἡ ἡ, execrabilis: ex ἐπὶ et κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

'Επίκαυτος, ὁ ἡ ἡ, præuſtus. Th. καίω, uro: f. καύσω.

'Επίκειμαι, incumbo, inſto, urgeo: 3. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præſ. inf. ἐπικεῖσθαι, præſ. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

'Επικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεισο: verbi ἐπίκειμαι, qu. vide.

'Επικεκλημένος, perf. part. paſſ. verb. ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

'Επικερδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quæſtuoſus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

'Επικερτομέω, f. ήσω, p. ηκα, verba pro[illegible] mordacia, ac quaſi cor proſ[illegible]a. Vide in κερτομέω.

'Επ... ..μίοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, præſ. part. act. f. g. ab eod. v...o.

'Επι... ..σω, celabo: fut. 1. ind. act. ...rbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ et κε..., occulto: fut. κεύσω, præt. κέκευθα.

Digitized by Google

Ἐπικήδιον, ου, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

Ἐπικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *funebris*: ab ἐπὶ et κῆδος, *cura, funus*.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere*. Th. κήρυξ, *præco*.

Ἐπικήρυσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari*: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *per præconem denuntio, edicto pronuntio*: ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo*. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἐπικίδνημι, f. σω, *diffundo ſuper*: quod à κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, *diſpergo*.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *periculoſus*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Ἐπικινέω, f. ήσω, p. ηκα, *commoveo*: à κινέω.

Ἐπικίρνασθαι, *miſceri*, præſ. inf. act. à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐπικλέπτω, *furor*: f. ψω. Th. κλέπτω, *furor*: fut. ψω, p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*: quòd vide.

Ἐπίκληρος, ου, ἡ, *ad quam univerſa hæreditas, pertinet locuples*: ex ἐπὶ et κλῆρος, *ſors*.

Ἐπικλήρῳ, ejuſd. dat. ſing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello*: f. έσω, p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ et καλέω, *voco*.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio*: ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco*: p. paſſ. κέκλημαι, ησαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accerſitus*: ex ἐπὶ et καλέω.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furax*: item *ſubdolus*: ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, *furor*: p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, *proluo, inundo*: quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, *abluo*: a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

Ἐπίκλυστος, η, ον, *aquis irriguus*: à præced.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g. ejuſd.

Ἐπικλώθω, f. ώσω, p. ωκα, *neo, fatalia ſtamina duco*: ex ἐπὶ et κλώθω, *neo*: f. κλώσω.

Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *obdormiſco, incubo*: à κοιμάω, q. v.

Ἐπίκοινον, (ſcil. γένος) *EPICOENUM* apud Grammat. item adverbialitèr *in commune*: n. g. ab

Ἐπίκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis, promiſcuus*. Th. κοινὸς, *communis*.

Ἐπικοινωνέω, f. ήσω, *communico, ſum communis*: ab eod.

Ἐπικοσμέω, f. ήσω, p. κα, *exorno, excolo*: à κοσμέω, q. v.

Ἐπικούρειος, ου, *EPICUREUS*, nomen Sectæ ab Epicuro, philoſopho infami. ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρέω, f. ήσω, *auxilior, auxilio venio*: f. ήσω. ab eod. Th.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*: ejuſd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*: acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium*: ab

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, auxiliatrix*, ab ἐπὶ et κοῦρος, quod juvenum ſit belligerare.

Ἐπικουφίζω, ας, ει, f. σω, p. ἐπικεκούφικα, *allevo*: præſ. ind. ex ἐπὶ et κουφίζω, *levo*. Th. κοῦφος, ου, *levis*.

Ἐπικράανθην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρῆναι, *capite annuiſſe*: ejuſd. a. 1. inf. act. et ἐπικρανεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus ſum*: a. 1. ind. paſſ. à πικραίνω, *amarum reddo*: fut. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, *amarus*.

Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, *inſuper confirmo*: ἐπικραταιώθην, a. 1. ind. paſſ. *prævalui, invalui*. Th. κράτος.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, *continentia*: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. pl. n. g. præſ. part. act. ab

Ἐπικρατέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo*: f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè*, adv. ab iiſd.

Ἐπικρατήσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

Ἐπικρατίδες, *ſudaria, lintea ſudatoria*: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρέμαμαι, *impendo, immineo*. Th. κρέμαμαι.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, *perfice*: a. 1. imperat. act. per Epenth. et α. verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, *efficio*: f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. act. ſub. ab eod. Th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admiſceo*: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, *miſceo*: f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f. νῶ, *decerno, app*
Th. κρίνω.

Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρ
κα, *applaudo, crepito*. hinc

Ἐπικρότησις, εως, ἡ, *complo*

Ἐπικρούω, f. ύσω, p. ἐπικεκρ
implaudo. Th. κρούω, *pulſo*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac
κρύπτω, *abſcondo, celo, diſſimul*

Ἐπίκρυφος, η, ον, Poët. pro
et κρύφιος, ία, ον, et κρυπτὸς,
tus. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquiſit*
ex ἐπὶ et κτάομαι, *acquiro*: f.
σομαι, p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, -ῶ, f. ήσω. et

Ἐπικυΐσκω, et -ομαι, *ſuperf*
ex ἐπὶ et κύω, *in utero gero*.

Ἐπικολισμὸς, οῦ, ὁ,

ab

Ἐπικυλίω, f. ίσω, *volvo ſuper*

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπ
σας, a. 1. part. ἐπικύρσαντ,
a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω,
Vide κυρτὸς.

Ἐπικυρτόωντι, *attollentes*:
præſ. part. Poët. ab ἐπικυρτόω
curvo. Th. κυρτὸς.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro
κώμιον, ου, τὸ, *encomium, laus*
hinc

Ἐπικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώ
vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, *laudat*
a, um, laudator. Th. ἐγκώμιον,

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπ
βόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβω
3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιλαμβ
μαι, *prehendo*, q. v.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab
λανθάνομαι, *obliviſcor*, q. v.

Ἐπιλάθηται, 3. ſing. a. 2.
m. ejuſd.

Ἐπιλαλέω, f. ήσω, p. κα, *ſup*
quor, vocifero: à λαλέω.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo*,
pio, aſſumo, cum gen. *nanciſor*
1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπ
βόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m
πιλαβοῦ, a. 2. ſub. m. ἐπιλάβω
ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσ
a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος et

Ἐπιλαμβάνω, *inſuper accipio*,
ripio, occupo, retineo: ex ἐπὶ
λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα,
εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maniſe*
ex ἐπὶ et λάμπω, *luceo*: hinc

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *effulg*
Vere, a. 1. part. act. gen. ſin

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. p
imperat. paſſ. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*: f.
λήσομαι, p. paſſ. ἐπιλέλησμαι,
m. ἐπελαθόμην, ου, ετο, a. 2. in
ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπ

Digitized by Google

λήθω, idem quod Th. λήθω, la-teo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, ιος, ἡ, oblivio: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.

Ἐπιλειαίνω, Levigare, polire: à λειαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, ſubditur, ratiocinor: præſ. paſſ.

Ἐπιλέγω, dictis addo, concludo; eligo: f. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, allegi: ab ἐπὶ et λέγω, dico, deligo: f. ξω, p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, deficio: et in 3. pl. ...ειν, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, electus: ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus ſum; præt. m. et

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. paſſ. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλεύσσω, proſpicio; præſ. ind. ab ἐπὶ et λεύσσω, video: Poëticum eſt.

Ἐπιλήθεο, obliviſcere: Ion. pro ἐπιλήθου, præſ. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. Th. λήθω.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, Hymni qui ad ... torcularia canuntur. Th. ληνὸς, q. v.

Ἐπιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. in ... quaſi morbo comitiali apprehendor.

Ἐπιληπτικὸς, ή, όν, et ἐπίληπτος, ου, ὁ ἡ, comitialis, comitiali morbo laborans: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.

Ἐπιληπτίζω, et -πτομαι, morbo comitiali laboro: à præced. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio: quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor: p. paſſ. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviſcor: utrum libet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invaſio, EPILEPSIA, morbus comitialis; ab ἐπιλαμβάνω, corripio, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, ſtrictim, leviter, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, EPILOGUS, concluſio: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ ἡ, reliquus: ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλύπως, adv. cum magnâ triſtitiâ. Th. λύπη, triſtitia.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio: item impetus, egreſſio, ἔφοδος, quo ſenſu uſurpatur, 2 Pet. i. 23. ab

Ἐπιλύω, explico, ſolvo: f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. paſſ. ἐπιλέλυμαι, a. 1. paſſ. ἐπελύθην, f. 1. paſſ. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, ſolvo.

Ἐπιμαίνομαι, inſanio: Metaph. furioſè amo; ab ἐπὶ et μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμηνάμην, Att. ἐμηνάμην.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, inſtigo, cupio, inquiro: ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, cupio et quæro.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ ἡ, teſtis. Th. μάρτυρ.

Ἐπιμάρτυρα, teſtem; acc. ſing. præced.

Ἐπιμαρτυρέω, teſtificor: f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, teſtis: hinc et

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ ἡ, teſtis.

Ἐπιμαρτύρομαι, teſtes appello; atteſtor: et

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάσσομαι, f. άσομαι, tactu exploro, prehendo, abſtergo: à μάσσω, vel -ττω, tango, f. άσω, p. μεμάχα.

Ἐπίμαχος, ὁ ἡ, expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno: hinc ſuperl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμηθεὺς, έος, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, ſcribend. EPIMETHEUS, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμειδάω, ſubrideo. Th. μειδάω, f. ήσω, rideo molliter.

Ἐπιμείλια, ων, τὰ, munera quibus aliquem demulcemus: aut illa dos quæ ſponſo datur: quod à μειλίσσω, mellitum reddo, vel à μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, ſtudium: ab ἐπιμελής. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. paſſ. ἐπιμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. ſuperlat. grad. adverbialitèr, diligentiſſimè: ab ἐπιμελὴς, diligens: compar. ἐπιμελέστερος, ab eod.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ἡ, ſedulus, diligens, ſolicitus; item quod curæ eſt: τὸ ἐπιμελὲς interdum ſubſtantivè pro diligentia: ab ἐπὶ et μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμελητέον, curandum: adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελήτης, ου, ὁ, curator; acc. pl. ἐπιμελήτας, ab eod.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, diligentia.

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελοῦ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. accuratè, ſolicitè: ab ἐπιμελὴς, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ ἡ, culpandus, accuſabilis: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. ſing. ſub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, incuſo, reprehendo: ex ἐπὶ et μέμφομαι, conqueror, accuſo: f. ψομαι, p. μεμέμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, permaneo, perſevero: præſ. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα, a. 1. imperat. ἐπίμεινον, perge: a. 1. ſub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, maneo.

* Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio. Th. μέρος.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, p. ἐπιμεμετρήκα, in menſurâ addo, certâ menſurâ mutuum do: et

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium additamentum: ab ἐπὶ et μέτρον, menſura.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, conſilium quod initur re peracta: cui προμήθεια oppon. et

Ἐπιμηθεὺς, έως, ὁ ἡ, ſerò ſapiens: et

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ἡ, prudens: ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, cura.

* Ἐπιμήκης, εος, porrecta facies. ℣

Ἐπιμήνια, menſtrua ſacra: ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ἡ, menſtruus: à μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Ἐπίμικτος, ου, ὁ ἡ, permixtus: ex ἐπὶ et μίγνυμι.

Ἐπιμὶξ, promiſcuè, mixtè: et

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, commercium: ab iiſd.

Ἐπιμίξας, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, congreſſus: ab eod. Th.

Ἐπιμίσγεται, commiſcetur: 3. ſing. præſ. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, in conſortium venio aut ſum, accedo, præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, miſceo: f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, recordor, mentionem facio: f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντος, recordatus: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἐπιμοιράομαι, impertior: ex ἐπὶ et μοιράω, partior: quod à μοῖρα, pars. Th. μείρω, divido, p. m. ἔμμορα.

Digitized by Google

Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejuſd. præſ. inf. paſſ.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. et Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehenſio:* ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laborioſus.* à μόχθος, *labor.*

Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάετο, ᾶτο, et hoc pro ἐπίμπλατο, 3. ſing. imperf. et

Ἐπίμπλω, *impletus eras,* pro ἐπίμπλαεο, Ion. ἐπίμπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor,* quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐπίμπρα, *urebat,* 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quaſi à πιμπράω, *comburo:* imperf. ἐπίμπραον, ων, αες, ας, αε, α Th. πρήθω, *incendo.*

Ἐπιμύζω, f. ύσω, p. κα, *ſubmiſsè, ſuſpiro:* à μύζω, *gemo.*

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur:* ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula, verbum.*

Ἐπιμύλιον, ου, τὸ, *ſuperior mola:* et

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena:* ex ἐπὶ et μύλη, *mola.*

Ἐπιμύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *ſubſanno.* Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo.*

Ἐπιμωμητὸς, ἡ ὸν, *vituperabilis:* ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus.*

Ἐπίνειον, ου, τὸ, *navale emporium:* ex ἐπὶ et νέιος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

Ἐπινέμεσθαι, *depaſci,* præſ. inf. paſſ. Th. νέμω, *paſco,* f. μω, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενεμημένος, perf. part. paſſ. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo.* a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ ex ἐπὶ et νέω, *neo.*

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *conſidero:* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo,* f. σω, p. ἐπινένευκα, a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ et νεύω, *annuo.*

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nubibus tectus.*

• Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, *influo, innato.* à νήχομαι, q. v.

Ἐπινηέω, vel ἐπινηνέω, et ἐπινηνίω, f. ήσω, p. ηκα, *in acervos aggero:* ex ἐπὶ et νηέω, vel νηνέω, idem quod νέω, *glomero.*

Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco, ſupero:* ab ἐπὶ et νικάω, *vinco:* f. ήσω. Hinc

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, *victoriale.* Eſt et *hymnus in alicujus victoriam:* ab

Ἐπινίκιος, ου, ὁ ϗ ὁ, *ad victoriam pertinens.*

• Ἐπινίσσομαι, *advenio,* Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio.*

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiſcor, cogito, animadverto, deſtino;* et

Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio:* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus:* 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, *bibo.*

Ἐπινομὸς, ου, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, *qui in eodem regionis tractu et paſcuis verſatur.* Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo,* f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello,* idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. νένυχα.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, *dormio, inclino.* à νυστάζω.

Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim.

Ἐπιξένης, *in terrâ peregrinâ.* et

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, *hoſpitio excipior, hoſpitor, peregrinor, peregrè advenio:* à ξενοῦμαι, *hoſpitio conjungor.* Th. ξένος, *hoſpes.*

• Ἐπιξένωσις, *actio, quâ quis alium hoſpitio excipit; vel neceſſitudo hoſpitii.*

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis, promiſcuus:* a ξυνὸς, ῦ, *communis,* idem quod κοινός.

Ἐποίνιος, an legend. ἐποίνιος, *vinoſus:* ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, *vinum.*

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt,* 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίεσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω, p. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἧφιον, a. 1. ab ἐφίημι, *immitto:* Vide ἐπίη.

Ἐπιὼν, τὸ, *accedens, irruens:* τὰ ἐπιόντα, *futura:* et

Ἐπιόντα, *accedentem, contra venientem:* acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo,* a. 2. ἴον.

Ἐπιόσσομαι, ſive ἐπόσσομαι, *inſpicio:* ex ἐπὶ et ὄσσομαι, *video:* f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero,* f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα, præſ. inf. ἐπιορκεῖν, præſ. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες, præſ. part. paſſ. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, *contrà,* et ὅρκος, *juſjurandum.*

Ἐπιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, *perjurium:* et

Ἐπίορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perjurus:* ab ἐπὶ et ὅρκος, *juramentum.*

• Ἐπιόρκως, adv. *perjurè.* à præced.

Ἐπίουρα, τὰ, *intervalla,* Ion. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ου, ὁ, *terminus.*

Ἐπίουρος, ου, ὁ, *cuſtos:* ab ἐπὶ et οὖρος, ου, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, *ſequens,* et in d
ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab
Th. εἶμι, *eo.*

Ἐπιούσιος, ὁ ϗ ἡ, *de die in d*
ficiens, quotidianus, nobis ſuf
idoneus: ab a. 2. part
ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *ſuccedo*
Th εἶμι, *eo.*

Ἐπιόψομαι, *videbo,* f. 1.
bi ἐπιόσσομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, *prorſus,* adv.
et πάγχυ, pro πάνυ, *valdè.*

Ἐπίπαν, *in totum, omnino,*
ἐπὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, om

Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω,
1. opt. m. ἐπιπαρασκευ
αιο, αιτο.

• Ἐπιπάσσω, f. άσω, co
Th. πάσσω.

• Ἐπίπας, idem quod πᾶ
inſcr. ap. Salm. de

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπει
præſ. imperat. paſſ. Ion
θηται, 3. ſing. ſub. præſ.
θόμενοι, nom. pl. præſ. par
f. g. ab

Ἐπιπείθομαι, *pareo, puto,*
f. πείσομαι. Th. πείθω, *per*
f. σω, a. 1. ἔπιθον.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ, *quintus,*

Ἐπιπέμπω, f. ψω, *immitto,*
mitto. à πέμπω, *mitto.*

Ἐπιπεπτωκὸς, perf. part.
g. ab ἐπιπίπτω, *incido.* Th.
cado: f. 2. m. πεσοῦμαι, p.
κα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. par
verbi ἐπιπίπτω, *irruo.*

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, *inſuper pr*
ſeu edidi, p. ind. act. verb
φύω. Th. φύω, *naſcor.*

• Ἐπιπηδάω, f. ήσω, p. κα,
à πηδάω.

Ἐπιπίπτω, *irruo,* cum dat
πεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα, a.
πεσον, ες, ε, *incidi,* a. 2. par
πεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *ca*
2. m. πεσοῦμαι.

• Ἐπιπλαστὸς, ου, *fictus.* à
σω.

Ἐπὶ πλεῖον, *ut plurimùm.*

Ἐπὶ πλεῖστον, *frequentiſſimè,*
mè: adv. à πολὺς, *multus,*
par. πλείων, ſuperl. πλεῖστ

Ἐπιπλέκω, *permiſceo, implic*
ἐπὶ et πλέκω, *necto:* f. ξω, p
πλεχα, a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. ſing.
præſ. ab ἐπιπλέω, *innato.*
πλέω, *navigo,* f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. *copioſiùs, am*
ab

Ἐπίπλεως, εα, ων, *plenus.*
πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act.
λήξαντος, gen. ſing. a. 1. pa
g. ἐπιπλήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub

Digitized by Google

...ίσσω, vel -ττω, *increpo*, quod
...ίπληξις, εως, ἡ, *increpatio*, *ob-*...
...
...πλήσσειν, *increpare*, præſ. im-
... paſſ. Ion. ab
...πλήσσω, vel -ττω, *increpo*,
..., cum dat. f. ξω, p. ἐπιπέπ-
..., a. 1. ἐπέπληξα, a. 1. ſub.
...πλῆξαι, ..., ex ἐπὶ et
..., vel -ττω, *percutio*.
...πλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.
...πλα, Ion. pro ἔπιπλα, *ſup-*
... q. ab ἐπιπόλαιος, *ſuperficia-*
... hinc τὰ ἐπιπόλαια, et per
... Sync. ἐπίπολα et ἔπιπλα.
...πλοῦς, quod vide.
...πλοκή, ῆς, ἡ, *implicatio*. Ab
...πλέκω, *plico*, p. m. πέπλοχα.
...πλώομαι, pro ὁμιλέω, *volven-*
... Ion.
...πλόμενος, præſ. part. pro
...ομαι. Th. πέλομαι, *ſum*.
...πλων, *implebam*, vel *implebant*,
... vel 3. pl. a. 2. ind. act.
... πλέω, pro ἐμπλάω, ſeu
..., *impleo*: ut à τιμάω, τί-
... Th. πλέος, *plenus*.
...πλους, et ἐπίπλους, -όω, -ου,
... *adverſus aliquem*, *conflic-*
... ab ἐπιπλέω, *claſſe invado*,
...
...πλώοντι, Dor. pro Poët. ἐ-
..., et hoc pro ἐπιπλέουσι,
..., 3. pl. præſ. ind. act.
...πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
...
...πλώς, *navigans*, per Sync.
..., a. 1. part. act. ab
..., à πλώω, Poët. pro πλέω,
... f. πλεύσω. Alii deducunt
... πέπλευκα, p. m. πέπλοα,
... part. πεπλοώς, et per A-
... et Sync. πλώς, in compoſ.
..., ab ἐπιπλέω, *claſſe invado*.
... *navigo*.
...πλώοντες, οντος, ὁ, *navigans*:
... part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐ-
...
...πνέουσα, ας, ἡ, *reſpirans*:
... part. act. f. g. ab
...πνέω, *inſpiro*: ex ἐπὶ et
..., Poët. pro πνέω, *ſpiro*: f.
...
...πνίγω, *ſuffoco*: f. ἴξω, p. ἐ-
..., a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ
..., *ſtrangulo*.
...πνοια, ας, ἡ, *afflatus*, *inſtinc-*
... ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th.
...
...ποθέω, *expeto*, *deſidero*, *intimè*
... p. ἐπιπεπόθηκα, a. 1.
... ex ἐπὶ et ποθέω. Th.
... *deſiderium*.
...πόθησις, εως, ἡ, *deſiderium*: et
...πόθητος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, *expetitus*:

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *deſiderium*: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, p. ακα, *inna-to*, *in ſuperficie ſum*: et

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ſuperficiari-us*, *qui in ſuperficie tantum corporis alicujus extat*. ἐπιπόλαιος κτῆσις, *bona mobilia*; et

Ἐπιπολαίως, *ſuperficialiter*: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in ſuperficie*, *in ſum-mitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipſa ſuperfi-cies*: q. ab ἐπὶ, *ſuprà*, et πέλω, *ſum*.

Ἐπὶ πολλῷ, *magni* vel *magno*: et

Ἐπὶ πολύ, adv. *magnâ ex parte*, *multùm*: ὡς ἐπιπολύ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, p. κα, *tri-umpho*, *pompam duco*: ex ἐπὶ et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, *laborioſus*: hinc

Ἐπιπόνως, *laborioſè*; à πόνος, *la-bor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiſcor*, *pera-gro*: f. εύσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ et πορεύομαι, quod à πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

* Ἐπιπορπάω, *infibulo*, *fibulis ſub-necto*. Th. πόρπη, *fibula*.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

* Ἐπιπραΰνω, *manſuefacio*; ab ἐ-πὶ et πραΰνω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*: et

Ἐπιπρεπὴς έος, -οῦς, ὁ ἢ ἡ, *decorus*: Th. πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐπιπρέπω, *decorus ſum in*, vel *ſuper*: ab eod.

Ἐπιπροέηκεν, *inſuper miſit*: 3. ſing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, et Att. ἔηκα, a. 2. ἧν, a. 2. infin. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖ-ναι, a. 2. infin. act. ab eod. ver-bo.

Ἐπιπροϊάλλω, f. λῶ, p. κα, *pro-tendo*, *foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *inſupèr mitto*. Vide ἐπιπροέηκεν.

* Ἐπίπροικος, *fratèr* vel *avus pa-ternus reliquam hæreditatem poſſi-dens*: nam cui univerſa hæredi-tas obvenit fit κλῆρος, Salm. de modo uſur. c. 4. p. 165, 6.

Ἐπίπροσθεν, adv. *antè*: ex πρόσ-θεν, idem. Th. πρὸ, *antè*.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπταμαι, *advolo*: ex ἐπὶ et ἵπτα-μαι, *volo*, -*as*: fut. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. ver-bi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέ-πτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Ἐπιπωλέομαι, f. ήσομαι, *obambu-lo*, *luſtro*: ex ἐπὶ et πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, p. ἐπιῤῥαγκα, *inſpergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, i-dem.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ισω, p. κα, *ſuper-aſpergo*, *inſpergo*. à præced.

Ἐπιῤῥάπτω, *inſuo*: f. ψω, p. ἐπέῤ-ῥαφα. ex ἐπὶ et ῥάπτω, *ſuo*.

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo*, *illidor*: ex ἐπὶ et ῥάσσω, *allido*, *dejicio*: f. ξω, p. ἔῤῥαχα.

Ἐπιῤῥεῖν, *influere*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ἢ ἡ, *propen-ſus*: ab

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, p. ἐπέῤῥεφα, *ver-go*, *propendeo*: ex ἐπὶ et ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥεῖν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, *adverbium*: *pars orationis apud Gramm.* Th. ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat*, *irruebat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illidor*, *irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπὶ et ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo*, *tundo*! Sunt qui malint eſſe im-perf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infrin-go*: ab ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

Ἐπίῤῥινον, ου, τὸ, *frontale*, *orna-mentum frontis*, *et aurium naribus impendens*.

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio*, *conjicio*, cum acc. f. ψω, p. ἐπέῤῥιφα, a. 1. ἐπέῤ-ῥιψα, a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ et ῥίπτω, ψω, *projicio*.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui magnâ a-nimi contentione aliquem juvat*, *auxi-liator*, vel *auxiliatrix*: item *utilis*: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

Ἐπιῤῥώννυμι, et ἐπιῤῥωννύω, *corro-boro*. Th.

Ἐπιῤῥωννύω, f. ώσω, p. ἐπέῤῥωκα, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, ἐντος, *confirmatus*, *corroboratus*, a. 1. part. paſſ. ex ἐ-πιῤῥώννυμαι, *confirmor* ab eod.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui ſupponuntur clitellis*, *et ipſæ clitellæ*: ab

Ἐπισάττω, *inſterno*. Th. σάττω, f. ξω, *ontro*.

Ἐπισεῖω, *incutio*. Th. σείω, f. σω, p. σεικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. ab

Ἐπισημαίνω, *indico*: f. ανῶ, p. ση-κα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inſignis*, *illu-*

Digitized by Google

ſtris, ſignatus: ἐπίσημον τῆς νηὸς, navis inſigne: ab eod

Ἐπίσης, adv. æquè ac, perinde: ex ἐπὶ et ἴσος.

Ἐπισιτευόμενος, part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communitèr ἐπισιτίσομαι, hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτευόμενος. ab

Ἐπισιτίζομαι, cibaria ſumo: præſ. paſſ. ab

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo: f. ίσω, p. ἐπισεσίτικα, perf. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ et σῖτος, frumentum.

Ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus: à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἐπισκάζω, f. άσω, p. ἐπισκάκα, claudico. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito: f. ψομαι, p. paſſ ἐπέσκεμμαι, recenſitus ſum: a. 2. paſſ. ἐπεσκέπην, ης, η, luſtratus fui: a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. pl. ἐπισκέψασθε, deligite, deſpicite: a. 1. m. ſub. ἐπισκέψωμαι, η, ηται. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ἐπισκέπτω, f. ψω, p. φα, conſidero, aſpicio. Th. σκέπτω.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, ſarcio, inſtauro, inſterno: ex ἐπὶ et σκευάζω, inſtruo. Th. σκεῦος, vas.

Ἐπισκευαστὴς, ῦ, ὁ, inſtaurator.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio: ab eod.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, viſitatio: acc. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito: f. ώσω, p. ἐπεσκήνωκα, a. 1. ἐπεσκήνωσα, a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ et σκηνὴ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, accuſare, obteſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare, præſ. inf. ab

* Ἐπισκιάζω, obumbro. Th. σκιὰ, umbra.

Ἐπισκόπα, ut ſcopum aſſequaris: adv. quod à σκοπὸς, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκόπει, conſidera: præſ. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, viſitationi vaco, proſpicio: f. ήσω, p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ et σκοπέω, contemplor, video. Th. σκέπτομαι, p. ψομαι, circumſpicio, video: p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, viſitatio: ab cod. Th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, EPISCOPUS, inſpector, præſes: ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, circumſpicio, quod vide.

Ἐπισκοτέω, obtenebro. Th. σκότος, tenebræ.

Ἐπισκύζωνται, indignentur: 3. pl. præſ. ſub. m. verbi ἐπισκύζομαι ex ἐπὶ et σκύζομαι, irritor: q. à κύων, κυνὸς, canis.

Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more largiùs potare: a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον, a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium: ex ἐπὶ et σκύνιον, ſumma palpebra, cilium.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, p. φα, irrideo dicteriis. Th. σκώπτω, dicteriis utor: fut. ψω.

Ἐπισμῇ, Ion. pro ἐπισμᾷ, q. pro ἐπισμάει, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, abſtergo, detergo.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, ærumnoſa, Heſiod. ab ἐπὶ et σμύχω, f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, incedo. Th. σοβέω, q. v.

Ἔπισος, ου, ὁ, æqualis. Th. ἴσος.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho: ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. m. f. άσομαι, p. ἐπέσπασμαι, a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο ex ἐπὶ et σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines oſtii: à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, funis: tentorium, velum, quo aliquid ἐπίσπαται, id eſt, attrahitur: ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπισπάω, -ῶ, f. άσω, p. κα, attraho; à σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo: f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, præſ. inf. act. infundere, libare: ab eod. Th.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feſtinus. Th. σπέρχω, urgeo.

Ἐπισπέρχω, urgeo: ab eod. Th.

Ἐπισπεύδω, propero, urgeo. Th. σπεύδω, feſtino, fut. σω, p. ἔσπευκα.

Ἐπισπῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo: ab ἐπὶ et verbo, σπῶ, Poët. pro ἕπω, ſequor.

Ἐπίσποιτο, comitetur: 3. ſing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι pro ἕπομαι. Vide σπεῦ, ſequere: hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορίη, ης, ἡ, iterata ſatio: ab ἐπὶ et σπείρω, ſero: f. σπερῶ, p. m. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, feſtino: à σπουδάζω, q. v. hinc et

Ἐπισπουδαστὴς, ῦ, ὁ, accelerator.

Ἐπισπώμενος, η, ον, attractus: præſ. part. m. ab ἐπισπάομαι, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus: ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex σῶτρον, lignum orbiculare quod à σείω, agito.

Ἐπίστα, Poët. et Dor. pro [...]σαι, ſcis, noſti: 2. ſing. ind. paſſ. ab ἐπίσταμαι, quod

Ἐπισταθμία, ας, ἡ, diverſ[...]

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, p. [...] va habeo, diverſor: ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, manſio[...] tor: ex σταθμὸς, ſtabul[...] Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, [...] ſcio: et in 1. pl. ἐπιστ[...] part. ἐπιστάμενος, η, [...] imperf. ἠπιστάμην et [...] ατο, f. ἐπιστήσομαι· ex [...] μαι vel ἴσημι, ſcio: [...] lit. τ.

Ἐπιστάμενος, η, [...] ſuperioris; item [...] ἐφίστασθαι.

Ἐπισταμένως, ſcienter: [...] ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, inſtantes: [...] 2. part. act. ab [...] verbi ἐφίστημι, inſto: f. [...] ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην, [...] ἐπιστῶ ex ἐπὶ et ἵστημι, ſto.

Ἐπιστὰς, ἀντος, a. 2. [...] Vide ſup.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. [...] ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάσθαι, Ion. pro [...] ſuprà ſtare. Sic ἐπιστάμεν[...] pro ἐφιστάμενος, præſ. [...] verbi ἐφίστημι, inſto, quod vel part. a. 2. med

Ἐπιστασία, ας, ἡ, inſpe[...] madverſio, curatio: et

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. [...] μι, ſto.

Ἐπιστατέω, f. ήσω, p. [...] ſum: ab

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magiſter, [...] tus: ab ἐφίστημι, præficio: Th.

Ἐπίστατο, noverat: 3. ſing. [...] perf. verbi ἐπίσταμαι, quod

* Ἐπίστατον, ου, τὸ, crater[...] vel fulcrum, Inſc. Sig. à [...] verbo.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. præſ. act. verbi ἐπιστατέω, p[...] præfectus ſum: ab ἐπὶ et [...] ſto.

Ἐπιστέαται, Ion. pro ἐπίστ[...] 3. pl. præſ. ind. act. ab [...] μαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, ſcribere: a. 1 act. ab

Ἐπιστέλλω, mitto: fut. [...]λῶ, p. ἐπέσταλκα, a. 1. ἐπέ[...] p. m. ἐπέσταλκα· ex ἐπὶ, et [...] mitto.

Ἐπιστεύετο, 3. ſing. imperf. verbi πιστεύω, credo [...]

Digitized by Google

...ιστο, ſcio. Th. εἴδω, perſpi-...

...ιστο, manifeſtum erat: 3. ... a. 1. ind. paſſ. ab eod. ver-...

...ιστεφὴς, έος, ῦς, ὁ ἡ ἡ, corona-... ab

...στέφω, f. ψω, p. ἐπέστεφα, ... Th. στέφω, idem, f. ψω.

...στέαται, ſciunt: Ion. pro ...νται. Vide ἐπίσταμαι.

...σαι, ſcis: Att. pro ἐπίστα-... ſing. præſ. ind. ab eod.

...θι, ασο, inſta: a. 2. im-... act. ab ἐφίσταμαι, inſto, quod ..., vel ἐπιστάτης.

...στῆθος, f. ἔσομαι, pectori ... incumbo. Th. στῆθος, pec-...

...ρίοισι, dat. pl. ab ... ἡ, ſcientia, peritia, ... ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστη-...

...μων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſcientiâ ..., ab eod. verbo et Th.

...ῆναι, inſtare: a. 2. inf. ab ..., ſuperſto, incumbo. Th. ..., ſto.

...στηρίζω, confirmo: f. ίξω et ... p. ἐπεστήριχα, a. 1. ἐπεσ-... ex ἐπὶ et στηρίζω, firmiter ...

...σαι, ſcis: 2. ſing. f. 1. ... ἐπίσταμαι, quod vide.

...ιον, Ion. pro ἐφέστιον, domi-... et

...ιος, Ion. pro ἐφέστιος, do-..., incola: ab ἐπὶ et ἑστία, ...r.

...φάνωσαν, Ion. pro ἐπεστο-... ἐπεστίφαν, imperf. act. ... pro ἐπιστομίζω, f. ... ſa, irrideo, contumeliâ affi-... ex ἐπὶ et στόμα, ος.

...στολάδην, adſtrictè, ſuccinc-... ex ἐπὶ et στέλλω, mitto; item ..., f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. ..., p. m. ἔστολα.

...στολίζω, f. ίσω, p. ἐπεστό-... inſtruo, cumulo. ab eod.

...στολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ... verbi præt. m.

...στολικὸς, ἡ, ὸν, ῆ, epiſtolaris: ... eod.

...στομίζω, os obturo; f. ίσω, p. ...ισμαι. ex ἐπὶ et στόμα, ος, ...

...στόμιον, ου, τὸ, EPISTOMI-... ab eod.

...στρατεύω, f. εύσω, p. κα, ex-... expeditionem ſuſcipio adverſus: ex ἐπὶ ... στρατεύω, exercitum educo. Th. ..., exercitus.

...στρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπι-... militaris expeditio adver-...: à præced.

...στραφεῖσα, εῖσα, ἐν, in gen. ἐπι-...

στραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto: f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστραφον, p. m. ἔστροφα.

'Επιστρέφε, præſ. imperat. act. et

'Επιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω.

'Επιστρεφέως, Ion. et Poët. accuratè, fraudulentèr: adv. ab

* 'Επιστρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, induſtrius, verſutus, perverſus.

'Επιστρέφω, converto: f. ψω, p. ἐπέστρεφα, a. 1. ἐπέστρεψα, a. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω, a. 1. ſub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιστρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος, a. 2. paſſ. ἐπεστράφην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. paſſ. ἐπιστράφηθι, ήτω, a. 2. ſub. paſſ. ἐπιστραφῶ, a. 2. part. paſſ. ἐπιστραφεὶς, έντος, p. m. ἐπέστροφα. ἐπιστρέφομαι, Med. curo, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. στρέφω, verto.

'Επιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επιστρέψαντα, advertentem; acc. ſing. maſc. a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

'Επιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, fortitèr: et

'Επιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio: à præt. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

'Επίστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui verſatur inter; item flexuoſus; à præced.

'Επιστρωννύω, inſterno: ex ἐπὶ et στρωννύω, ſterno; fut. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα. Th. στορέω, ſterno.

'Επίστω, ſciebas: per contract. pro ἐπίστασο, Ion. ex ἐπίστασο, 2. ſing. imperf. ἐπιστάμην, ασο, ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι.

'Επιστώσαντο, pacti ſunt: 3. pl. a. 1. m. verbi πιστόω, fidem exigo: quod à πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

'Επισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

'Επισυνάγω, congrego, cogo: f. ἐπισυνάξω, p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα, a. 1. inf. ἐπισυνάξαι, a. 2. act. ἐπισυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν, præt. paſſ. ἐπισυνῆγμαι, perf. part. paſſ. ἐπισυνηγμένος, η, ον, a. 1. paſſ. ἐπισυνήχθην, a. 1. part. paſſ. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ἐν: ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, ago.

'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.

'Επισυνάπτω, f. ψω, p. ἐπισυνῆφα, coagmento, conjugo: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.

'Επισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.

'Επισυνέχω, contineo, apto: undè

-'Επισυνέχοντες, part. ducentes vel habentes uxores alienigenas: ap. l. iii. Eſdræ, ix. 17. Th. ἔχω, habeo.

'Επισυνηγμένη, perf. part. paſſ, f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo.

'Επισυνίσταμαι, conſpiro, inſurgo in aliquem: vide ἐπισύστασις.

* 'Επισυνίστημι, ad ſeditionem excito. Th. ἵστημι.

'Επισυντρέχω, ſimul occurro: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, curro: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Επισύρω, traho poſt me; item ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem cauſæ attingere. Met. ducta ab anguibus, qui ſuper terram reptant, et veſtigia ſolo non imprimunt. Th. σύρω, traho.

'Επισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ et συνίστημι, conſto, ad defectionem ſolicito. Th. ἵστημι.

'Επισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem.

'Επισφαγήσεται, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. ab

'Επισφάζω, ſeu -σφάττω, jugulo, macto; f. ξω, a. 2. ἔσφαγον, paſſ. -φάγην.

'Επισφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, lubricus: ex ἐπὶ et σφάλλω, ſupplanto.

'Επισφαλῶς, adv. periculosè.

'Επισφραγίζω, f. ίσω, p. ἐπισφράγικα, inſignio, ſigillo: ab ἐπὶ et σφραγίζω, ſigno.

'Επισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: ex ἐπὶ et σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφύρα, malleus.

'Επίσχε, cohibe: præſ. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, habeo.

'Επισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχεο.

'Επίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επισχερὼ, adv. deinceps, ordine: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

'Επισχόμενος, tenens: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

'Επισχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo; imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπὶ et ἰσχύω, valeo. Th. ἰσχὺς.

'Επισχὼν, adhibens: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

'Επισωρεύω, coacervo: f. εύσω, p.

Digitized by Google

ἐπισωρεύω. ex ἐπὶ et σωρεύω, cumulo. Th. σωρὸς, acervus.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπιτάσσω, impero, qu. vid.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors; item mandatum: ab eod.

Ἐπίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

Ἐπιτακτὸς, imperatus: part. perf. paſſ. ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, ſeco.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, imperatum, juſſum: ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιταράττω, f. ξω, p. χα, interturbo, interpello. Th. ταράττω, -σσω, turbo: f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, adjutor: pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, undarum ſtrepitus.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio, vehementia. ab ἐπιτείνω, p. paſſ. ἐπιτέταμαι, -σαι.

Ἐπιτάττω, vel -σσω, colloco, impero: f. ξω, præſ. part. ἐπιτάσσων, οντος ex ἐπὶ et τάσσω, ordino: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, p. m. τέταγα, undè ἐπιταγὴ, ſuprà.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, funebris; ex ἐπὶ et θάπτω, ſepelio: a. 2. ἔταφον.

Ἐπιταχύνω, accelero: à ταχύνω, idem; f. υνῶ. Th. ταχὺς, celer.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιτείλας, qui juſſit: a. 1. part. act. et

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, inuſ.

Ἐπιτείνω, intendo: ex ἐπὶ et τείνω, tendo: fut. τενῶ, p. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, muro cingo, excitato muro oppugno: ex ἐπὶ et τειχίζω, murum ſtruo: f. ίσω, p. ικα. Th. τεῖχος, murus.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum adverſus aliquem: à præced.

Ἐπίτικα, acc. ab ἐπίτιξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. ſing. m. g. a. 1. part. paſſ. à perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. paſſ. ἐπετελέσθην. ab

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, perago, exequor: fut. έσω, p. ἐπιτετέλεκα, a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvo: ex ἐπὶ et τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -ους, ὁ ᾗ ἡ, abſolutus, perfectus. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, exorior: et Poët. pro ἐντέλλομαι, impero. hinc

Ἐπιτελλομενάων, exorientium: gen. pl. Æol. part. præſ. m. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inuſ.

Ἐπιτέμνω, f. μῶ, p. μηκα, brevius reddo, diſſeco: à τέμνω, ſeco.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina: ex ἐπὶ et τίκτω, pario: f. τέξομαι, p. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, jucundius: comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, oblector: ab eod. Th.

Ἐπιτερπόμενος, præſ. part. præc.

Ἐπιτέταται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commiſſum eſt: 3. ſing. p. paſſ. et

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Th. τρέπω, verto: f. ψω, p. φα, p. m. τέτροφα.

Ἐπιτήδεια, et Ion. ἐπιτήδεα, apta: nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. de induſtriâ: ab ἐπιτηδὴς.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum: ab

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, datâ operâ aliquid facio, operam do: f. εύσω, a. 1. ἐπετήδευσα, quod et

Ἐπιτηδέως, accuratè: Ion. pro ἐπιτηδείως ex ἐπιτήδειος, aptus: ab

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ ᾗ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπιτήκειν, liquefactum infundere: præſ. inf. act. verbi ἐπιτήκω, f. ξω, liquefacio. Th. τήκω, idem.

Ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo: f. ήσω, p. ηκα.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. ſuperioris verbi.

Ἐπιτιθέασι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act. et

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præſ. imperat. ab

Ἐπιτίθημι, impono: ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quaſi ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω, p. ἐπιτέθεικα, a. 1. ἐπέθηκα, a. 2. ἐπέθην, a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω, a. 1. paſſ. ἐπετέθην, a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ, f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπεθέμην, ου, ετο. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιτιθῇς, ῇ, præſ. ſub. act. Vide ſuprà.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. et

Ἐπιτιμᾷς, 2. ſing. præſ. ſub. ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, pretium augeo; item objurgo: cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων, f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, a. 1. ἐπετίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω, a. 1. opt… τιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ et … honoro.

* Ἐπιτιμαῖος, ου, ὁ, … reprehenſor, qui frequentèr alios carp… reprehendit.

Ἐπιτιμήσαιμι, 1. pl. a. 1. … act. præced.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio… ritas σίτου, caritas annonæ: et

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, idem: et

Ἐπιτίμιον, mulcta, pœna: ab… τιμάω, q. v.

* Ἐπίτιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui hono… integer eſt: ab eod. Th.

Ἐπιτιμῶνται, pro -άονται, … benduntur: 3. pl. præſ. ind. … et

Ἐπιτιμῶντας, pro -άοντας, … pl. præſ. part. act. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem … τιτθίος, lactens. Th. τιτθὸς, … ma.

Ἐπιτοαυτὸ, vel diviſum ἐ… αὐτὸ, adv. eodem loco, ſimul, … Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipſe.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, partui p… qua. Th. τίκτω, pario: p. m… τοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐν… mandatum. Th. τέλλω, man…

Ἐπιτολμᾷν, ſuſtinere: præſ… act. ab

Ἐπιτολμάω, audeo: f. ήσω, … κα. Th. τόλμα, audacia.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, … TOME, compendium. Th. … ſeco: p. m. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, … quem arcum intendo: ex ἐπὶ e… άζομαι, idem. Th. τόξον, arc…

Ἐπιτοπολὺ, adv. ut plurim… ἐπὶ et πολὺς.

Ἐπιτόσσαις, codex ſanus: a. 1. act. ab ἐπιτεύω, f. εύσω… ἐπιτεύσας, a. 1. part. … Æol. et gem. σσ, et per Sy… … Vide … a. 1. part. act. Æol. form… ab ἐπιτοσίζω, fut. ίσω, a. 1. … ἐπιτοσίσας, et Æol. et Poe… τοσίσσας, et per Sync. … ἐπιτοσίζειν, alicubi in aliquem… dere, eumque nanciſci.

Ἐπιτρεπτέον, et -εία, per… dum: verbale ab

Ἐπιτρέπω, permitto, commit… ψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέ… perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι… a. 2. paſſ. ἐπετράπην, p. m. … τροφα. Th. τρέπω, verto.

Ἐπιτρέψον, άτω, a. 1. im… act. et

Ἐπιτρέψωντι, permittunt: pro ἐπιτρέψωσι, 3. pl. f. 1. in… verbi ἐπιτρέπω.

Digitized by Google

ἐπιτρέχω, f. θρέξω, p. ἐπιδέδρομα, a. 2. ἐπέδραμον, accurro, incurro. Th. τρέχω.

Ἐπιτρίβω, attero, affligo. Th. τρίβω, tero; f. ψω, p. φα.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſequitertius; idem quod τρίτος, ἐπὶ τρίτον τόκος, uſura quæ tertiam partem ſortis ſuæ [illegible] reddit.

Ἐπίστροφος, ιος, ὁ, [illegible]. flectus. Eſd. xcii. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιτροπεία βασιλείας, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet: ab ἐπιτροπεύω.

Ἐπιτροπεύω, f. σεύσω, p. κα, procurationem ſuſtineo, adminiſtro, et

* Ἐπιτροπεύομαι, educor: ab

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio, tutela: à p. m. verbi ἐπιτρέπω,

* Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, procurator, tutor: ab eod.

Ἐπιτροχάδην, adv. ſuccinctè, [illegible]: à τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, idem.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, aſſequor: a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, aſſequor: f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, criſtata: Epith. quod alaudis criſtatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, tumulus: vel quod ut plurimùm circa buſta verſantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid et invenire: a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ίας, ἡ, felix ſucceſſus.

Ἐπιτυχὼν, όντος, quilibet, vilis: a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω, et -ομαι, appareo: præſ. imperat. ἐπίφαινε, f. ἐπιφανῶ, p. ἐπιπέφαγκα, a. 1. ἐπέφηνα, p. paſſ. ἐπιπέφασμαι, et Att. ἐπιπέφαμμαι, a. 2. paſſ. ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ et φαίνω, oſtendo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, ſuperficies: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illuſtris: quod et

Ἐπιφανεὶς, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, q. v.

Ἐπιφανὴς, illuſtris: vide ἐπιφάνεια.

Ἐπιφαύω, illuceſco: f. ἐπιφαύσω [illegible] à φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ἐπιφέροισα, afferens: Dor. pro ἐπιφέρουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφέρομαι, paſſ. incumbo, irruo.

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, objicio: imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω, p. ἐπενήνοχα, a. 1. ἐπήνεγκα, a. 2. ἐπήνεγκον, a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, malè ominari: præſ. inf. paſſ. à φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθὰς, præveniens: a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, prævenio: p. ἔφθακα, a. 2. ἔφθην, qu. φθῆμι.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidioſus.

* Ἐπιφθόνως, adv. invidioſè.

Ἐπιφθύζοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inſpuo, veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo: id. quod φλέγω, incendo: ſed Metaph. illuſtro.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, impreſſio. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφορέω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria: à præced.

Ἐπίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, commodus, pronus; item uterum ferens. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero: ab ἐπιφράζω, indico, moneo, diſſero, declaro. Th. φράζω, dico: a. 2. ἐπέφραδον.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens: ab ἐπὶ et φρὴν, mens.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia: ab eod.

Ἐπιφροσύνῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion. ejuſd.

Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, propago: et in pl. ἐπιφυάδες, et

Ἐπιφυέσθω, accreſcat, adhæreat: 3. ſing. imperat. præſ. ab

Ἐπιφύομαι, f. ύσομαι, adnaſcor, accreſco. Th. φύω, gigno.

Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præſ. part. act. ab ἐπίφυμι, adnaſcor: ab eod.

Ἐπιφωνέω, acclamo: imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, εις, -εε, ει, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio: à præced.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio: dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illuceſco: imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo: undè φάος, et contractè, φῶς, lux.

Ἐπιχαίρω, f. αρῶ, p. ἐπικεχάρηκα, gaudeo; item inſulto. Th. χαίρω, gaudeo; f. χαρήσομαι, a. 2. paſſ. ἐχάρην.

Ἐπιχαλάω, laxo. Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.

Ἐπιχάλκεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκός.

Ἐπιχαράττω, inſculpo. Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κεχάραχα.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρει, pro -ρεε, aggredere: præſ. imperat. ab

Ἐπιχειρέω, -ῶ, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, conabar: f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum: et

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem et aggreſſio, conatus conſpiratio: ab eod. verbo et Th.

Ἐπιχειροτονέω, ſciſco, decerno, ſuffragia fero: ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem, f. ήσω, p. ηκα, quod à χεὶρ, manus, et Th. τείνω, tendo: f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπιχέω, infundo: vide ſuprà ἐγχέω.

Ἐπιχθόνιοι, terreſtres, in terris verſantes: gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ et χθὼν, terra.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amariſſimus, a, um: à χολὴ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro: f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ et χορηγὸς, dux chori: quod ex χορὸς, cœtus ſaltantium, et ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio: ab iiſd.

Ἐπιχράω, vehementi cum impetu adorior: ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, p. ηκα, commodo, invado furioſè.

Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, familiaris, neceſſarius: ex ἐπὶ et χράομαι, utor. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, illino: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα, a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ et χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauratus. Th. χρυσός.

Ἐπιχύνω, infundo; f. ύσω, p. ἐπικέχυκα; hinc

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio, libatio.

Ἐπιχωρέω, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, cedo, concedo, ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, ſi concederetur.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, permiſſio: Eſd. iii. 17.

Ἐπιχώρια, familiaria: nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena, patrius: ab ἐπὶ et χῶρος, locus.

Ἐπιψάλλω, ſuperſtrilo, f. λῶ, p. ἐπέψαλκα. à ψάλλω, cano.

Ἐπιψαύων, præſ. part. act. ab ἐπιψαύω, contingo, quod à ψαύω, idem quod ψάω, tango.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, p. κα, irro-

Digitized by Google

ζω, *inſtillo*: ex ἐπὶ et ψακάζω, *roro, ſtillo*: quod à ψακὰς idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *alicui ſuffragari*: à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*.

* Ἐπίψογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reprehenſionem meretur*.

Ἐπιὼν, όντος, *inſtans, inſequens*: a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *ſtupui*, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. paſſ. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*: f. ξω, a. 1. ἔπλαγον.

Ἐπλάγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω, p. πέπλαγχα, a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, pro -άετο, 3. ſing. imperf. m. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Ἔπλαξε, *finxit*: Dor. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. et

Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. et

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*: f. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλει, *navigabat*: 3. ſing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, *ſum*.

Ἔπλεο, *eras*: 2. ſing. imperf. m. ab ἐπελόμην. ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *ſum*. Th. πέλω.

Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω, p. κα. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλέων et πλείων, *amplior*.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. m. à πέλομαι, *ſum*: vide ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

Ἐπλήγην, *caſus ſum*: a. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*: f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. à πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, p. paſſ. πέπλησμαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*: a. 1. ind. paſſ. à πληθύνω, *multiplico, creſco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. paſſ. πεπλήθυμμαι, a. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. Th.

Ἔπληντο, *impleverant*: pro ἐπέπληντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt eſſe imp. paſſ. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *ſtupefecit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. à πλήσσω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω, *impleo*: et

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω, p. πέπληκα, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo et Th.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι vel pluſq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο. à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evaſi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *ſpiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. ſing. imperf. act. et

Ἐπνίγη, *ſuffocatus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à πνίγω, *ſuffoco*: f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, ſpiro*: f. ύσω.

* Ἐπογμεύω, f. εύσω, *ſulcum duco*, ab ὄγμος, *ſulcus*.

* Ἐπόγμιος Δημήτηρ, *Ceres ſulcum ducens*.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*, et

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. οῦμαι, *ploro*.

Ἐπόζω, f. ίσω vel όσω ab ὄζω, ἐποζέσει, *computreſcit*, Exod. vii.

Ἐπόθησα, ας, ε, *deſideravi*: dicitur et ἐπόθεσα, ας, et

Ἐπόθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ποθέω, *deſidero, amo*: f. ήσω. Th. πόθος, *deſiderium*.

Ἐποίει, 3. ſing. imperf. et

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico, ſuperſtruo*; f. ήσω, p. ἐπῳκοδόμηκα; et indè

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*: nom. pl. a. 1. part. paſſ. ab ἐπὶ et οἰκοδομέω, *ædiſico*: f. ήσω, p. ῳκοδόμηκα, a. 1. paſſ. ῳκοδομήθην. ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *ſtruo*: p. m. δέδομα.

Ἔποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *advena, domûs dominus*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. v[…] ποιμαίνω, *paſco*: quod vide.

Ἐποῖσαι, *intuliſſe*: a. 1. inf[…] et

Ἐποίσει, *inferet*: 3. ſing. […] ind. act. et

Ἐποισθήσεται, 3. ſing. f. 1. […] paſſ. et

Ἐποιστέον, verbale, *inferend*[…] ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω inuſ. ἐποίω. Th. φέρω.

Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐπ[…] præſ. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adverſum*, […] *irruo*: imperf. ἐπῳχόμην, ε, […] f. ἐποιχήσομαι, p. ἐπῴχημαι ex ἐ[…] *οἴχομαι, abeo*.

Ἐποιχόμενος, præſ. part. […] præced.

* Ἐποιοῦσαν, pro imperf. […] *faciebant*, Job. i. 4.

Ἐποκέλλω, *impingo, illido*: […] ποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα, p. ἐπώ[…] κα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem q[…] κέλλω, *appello, applico*.

Ἐπονίξατο, vide in […]

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. p[…] à πολιτεύομαι, *adminiſtro*: f. […] μαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, *imbrium* […] Th. ὄμβρος.

Ἕπομαι, *ſequor*: f. ἕψομαι, […] perf. vel a. 2. m. εἱπόμην. […] ἕπω, *ſequor*.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. p[…] ced.

Ἐπόμνυθι, *jura*, præſ. imper[…] act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro*: f. ἐπομόσω, ἐπώμοκα, a. 1. ἐπώμοσα ex ἐπ[…] ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμό[…]

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομό[…] *juraverit*: 3. ſing. a. 1. ſub. a[…] ab ἐπόμνυμι, ſuprà.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clype*[…] ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνη[…] *elaborârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. act. […] πονέω, *laboro*: f. ήσω, p. πεπόνη[…] quod à πόνος, *labor*. Th. πένομ[…] *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, *probro afficio*: f. […] p. ἐπωνείδικα ex ἐπὶ et ὀνει[…] *probrum*.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *probroſ*[…] à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, *laboravi*, a. […] ind. paſſ. à πονέω, *laboro*, f. […] Th. πένομαι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitiosè faciebant* […] 3. pl. imperf. paſſ. verbi πονηρεύο[…] μαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino, nuncupo* […] *nominatim conſecro*: f. άσω, p. ἐπω[…] νόμακα, præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι

Digitized by Google

[illegible], *cognominor*: ex ἐπὶ et ὀνο-[illegible].

[illegible], pro -ουν, *laborabant*, 3. [illegible] imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, [illegible], f. ήσω.

[illegible], *ſequuntur*, 3. pl. præſ. [illegible] m. ἕποντο, *ſequebantur*, pro [illegible], Ion. 3. pl. imperf. ab ἕ-[illegible], *ſequor*. Th. ἕπω.

[illegible], f. ίσω, p. ἐπεζεύχνκα, [illegible], *accelero*.

[illegible], *inſpecto*: f. εύσω, p. [illegible], a. 1. ἐπώπτευσα quod [illegible] et ὄπτομαι, *video*: f. ὄψο-[illegible], p. ὦμμαι.

[illegible], *teſtis oculatus*, *in-[illegible]*, *præſes*: ab eod. Th.

[illegible], *inſpicio*, *viſo*, f. ψο-[illegible]. Th. ὄπτομαι, *video*.

[illegible], Ion. pro ἐφορᾶν, *inſpice-[illegible]*, præſ. infin. act. ab ἐφοράω, *vi-[illegible]*.

[illegible], *traſear ad*, ob. Th. [illegible].

[illegible], *porrectâ manu capto*: [illegible] et ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, [illegible], *extendo*, f. ξω, p. ὤρεχα.

[illegible], *porrectus*, ejuſd. a. [illegible] m.

[illegible], 3. ſing. et ἐπερεσσόμε-[illegible], pl. imperf. verbi περαιόομαι, [illegible]: ἐπεραιώθησαν, 3. pl. a. [illegible] paſſ. Th. πέρω, *tranſeo*, p. m. [illegible], *indè* πέρας, *tranſitus*, &c.

[illegible], vide in ἐπερεύσατο.

[illegible], imperf. act. verbi πορ-[illegible], *vaſto*: imperf. ἐπέρθετον, -ον, [illegible], p. πεπόρθηκα, quod à πέρ-[illegible]: f. πέρσω, a. 2. ἔπρα-[illegible], p. m. πέπορθα.

[illegible], 3. pl. a. 1. ind. m. [illegible] πορίζω, *præbeo viam*, *aperio*, [illegible], f. ίσω. Th. πόρος.

[illegible], -ῶν, Ion. pro ἐφορμῶν, *ſtatus ſtare*. Th. ὅρμος, *ſtatio na-[illegible]*.

[illegible], *irruens*, præſ. part. [illegible] ἐπέρχομαι. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, [illegible] cum ὄρω, *excito*: f. ρῶ, p. [illegible].

[illegible], *irruit*, 3. ſing. a. 1. [illegible] ab

[illegible], *irruo*, f. σω, p. ἐπερρεύ-[illegible]. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρω, et [illegible].

[illegible], *incita*, a. 1. imperat. [illegible] ab

[illegible], *irruo*, f. σω, p. ἐπωρύνκα.

[illegible], *concito*, f. ὀρῶ, et Æol. ὄρ-[illegible].

[illegible], *incita*, a. 1. imperat. act. [illegible]

[illegible], *concito adverſus*. Th. ὄρω, [illegible], f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

[illegible], vide ἐπερρεύσατο.

[illegible], τὸ, *verbum*, *carmen*, *o-[illegible]*, ab ἔπω, *dico*.

Ἐπωτᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Ἐπότισαν, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do*, *rigo*: f. ίσω, p. πεπότικα, a. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐποτρύνω, *inſtigo*: ab ἐπὶ et ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ἡ, *cæleſtis*: ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. δώματα, *cælum*: ex ἐπὶ et οὐρανὸς, *cœlum*.

Ἐποφείλω, *inſuper debeo*: 1. pl. ἐποφείλομεν ex ἐπὶ et ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω.

* Ἐποχέομαι, f. ήσομαι, *invehor*: ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio*, *remora*, *EPOCHA*, *ſtatus cœli*, *poſituſque ſiderum*, apud Math. item, *retentio aſſenſûs*, apud Philoſ. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔποχον, ου, τὸ, *inſtratum equi*: ab ἔχος.

Ἔποχος, ου, ὁ, *compos*, *inſidens equo*: ab eod.

* Ἐποχυρόω, idem cum ſimplici ὀχυρόω.

Ἔποψ, τὸ, τοῦ ἔποπος, *upupa*.

Ἐπόψιος, ου, ὁ ἡ, *ſpectabilis*: et

Ἔποψις, εως, ἡ, *aſpectus*: ab ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι.

Ἐπεπέρδεν, Ion. pro ἐπεπέρδειν, pluſq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2. paſſ. παρδήσομαι, p. m. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπράθην, *venditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. à πιπράσκω, *vendo*, factum à πράθεω, per Sync. pro περάω, f. περάσω, p. πέπρακα, p. paſſ. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus ſum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto*: f. 2. παρθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πράσσω, *facio*: f. ξω.

Ἔπρησε pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*; f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*; a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, *incendit*; 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus ſum*, a. 1. paſſ. à πρήθω, *incendo*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, p. paſſ. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel eſt a. 1. m. ἐπριάμην, et per Sync. ἐπράμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω vel πρίζω, *diſſeco*: f. πρίσω, p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα, p. paſſ. πέπρισμαι, a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, *emiſti*, 2. ſing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, et Craſi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, q. v.

Ἐπρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, *finio*, *termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

ἙΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ ἡ, *ex ſeptem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *ſeptem*, et βοῦς, *bos*.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ ἡ, *ſeptilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos: nam ſingulæ proprium edunt ſonum: ab ἑπτὰ et γλῶσσα, *lingua*.

Ἑπταέτης, et -ετὴς, ἐος, ὁ ἡ, *ſeptennis*: ἑπταέτες, adv. *ſeptennium*: ab ἑπτὰ et ἔτος.

Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſeptendecim*.

Ἑπτακαιδέκατος, ου, ὁ ἡ, *ſeptimus decimus*.

Ἑπτάκις, *ſepties*: adv. ab ἑπτὰ, *ſeptem*.

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, adv. *ſepties mille*.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, *ſeptingenti*.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ ἡ, *ſeptiſonus*: Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, *ſonitus*. Th. τύπτω, *pulſo*.

Ἐπτάμην, et in 3. ſing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi πέτομαι, *volo*, -*as*: f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετάμην, a. 1. m. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ ἡ, *ſeptimeſtris*: τὸ ἑπτάμηνον, (ſc. ἔμβρυον) *partus ſeptimeſtris*. Th. μὴν, νὸς, *menſis*.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτόω, *terrefacio*.

Ἑπταπλάσιος, ου, et

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ἡ, *ſeptuplus*: et

Digitized by Google

Ἑπταπλασίως, adv. ſeptuplò: ab ἑπτὰ, ſeptem, et πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, ſeptempedalem: acc. ſing. ab

Ἑπταπόδης, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptempedalis: ex ἑπτὰ, ſeptem, et ποῦς, ποδὸς, pes.

Ἑπτάπορος, propr. nomen fluvii: q. habens ſeptem vias: à πόρος, tranſitus, q. à πείρω.

Ἑπτάπυλος, ου, et Ion. οιο, ὁ καὶ ἡ, ſeptem portas habens, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, ſeptem, et πύλη, porta.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἑπτάχα, et -χῆ, adv. ſeptempliciter. Th. ἑπτὰ, ſeptem.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. ſupplantavi: verbi πτερνάω vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνα, calx, Gen. xxvi. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera facio. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι, ſeu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo, item animo ſpectio attento.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, -as.

* Ἑπτόροφος, ſeptem tectis vel cameris conſtans: ab ὄροφος, culmen.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo: f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. ſing. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio: f. ώσω. Th. πύργος, turris.

ἜΠΩ, dico: inuſ. in præſ. (pro augmento poſt ε adſciſcit ι, idemque per omnes modos ſervat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον, et in 3. pl. εἴποσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν, a. 2. imperat. εἰπέ, a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, όντος, et in f. g. εἰποῦσα, ης.

ἝΠΩ, ſimul eo. Ἕπομαι, ſequor: Hom. Il. δ. 202. indè ἑπέτης, ου, ὁ, pediſſequus.

Ἐπῳάζω, f. άσω, incubo, ovis incubo: ab ᾠὸν, ovum. hinc et

Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, incubatio.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, EPODA, incantamentum: et

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, verſiculus: et

Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, incantator. Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, carmen: quod à p. m. verbi ἀείδω, cano.

Ἐπώκειλαν, illiſerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moveo: ὀκέλλω, id.

Ἐπώλουν, pro -εον, vendiderunt, 3. pl. imperf. act. verbi πωλέω, vendo: f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ea pars jugulorum, quæ cum ſcapulis opertis connectitur, vicina humero: it. chlamys.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὀνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, gen. pl. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ et ὄνομα, nomen.

Ἐπώρα, inſpiciebat, Ion. pro ἐφώρα, 3. ſing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἐπωρέχατο, Ion. pro ἐπωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. facta ex tertiâ ſing. ἐπωρώρεκτο, inſerto α ante τὸ, verbi ὀρέγω, porrigo, extendo: f. ξω, p. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, concitavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, excito: f. Æol. ὄρσω, a. 1. ὦρσα, p. ὦρκα.

* Ἐπωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profuturus.

Ἐπωφέλιμος, ου, utilis, dat. pl. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ et ὠφελέω, juvo, proſum.

Ἐπώχατο, incluſi erant, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ ſing. ἐπῷκτο, inſerto α ante το, et tenui versâ in aſpiratam, ab οἴγω, aperio: ſut. ξω, p. ᾦχα, p. paſſ. ᾦγμαι, pluſq. p. ᾤγμην, ξω, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. ſing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ἜΡΑ, ας, ἡ, TERRA, et Angl. EARTH.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, in terram, humi: in proſâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, optârim, 1. ſing. præſ. opt. ab ἔραμαι, amo, q. v.

Ἐράσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

à ῥαίω, profligo, corrumpo: f. p. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo, cupio, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾶν, pro ἐράειν, amare, p inf. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, amo ἐράω.

Ἐρανίζω, f. ισω, ſtipem conſ ἐρανίζομαι, med. ſtipem peto, ac accipio. Th. ἔρανος, collecta.

Ἐρανοῦς, amœnæ, gen. ſing. ab

Ἐρανὸς, η, ον, amabilis, jucun ab ἐράω, amo.

ἜΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collecta, collu cœna; collatio, beneficium, gr Eſt verò etiam ἔρανος, pec quâ erogatâ, pauper amicus ſubl tur.

Ἔραος, Dor. pro ἔραζε, adv. vid.

Ἐράσθην, amatus ſum, pro ἠ θην, Ion. a. 1. paſſ. ἐράσθη, pro ἐρᾷ ab ἐράω, amo; f. ά

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, a carminis, cantûs: ab ἐράω, am μολπὴ, cantilena. Th. μέλπω,

Ἐράσιμος, ου, amabilis: ab ἐ amo.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ ſus capillitii; ab ἐράω, amo, et καμος, cincinni. Th. πλέκω,

Ἔρασσαι, amas, Poët. pro ἐ 2. ſing. ab ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, amavit; 3. ſing. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator: ab Th.

Ἐραστὸς, οῦ, ὁ, nomen viri G mabilis.

Ἐρατὸς, οῦ, ὁ, amabilis: et

Ἐρατεινὸς, η, ον, amabilis: ράω, amo.

Ἐρατὴ, ῆς, amata: ab ἐρατὸς

Ἐρατίζω, amo, cupio: f. ισω ἐράω.

Ἐρατὸς, η, ον, amabilis: ab Th.

Ἐρατὼ, όος, -οῦς, ἡ, ERATO men mulieris, vel muſæ; ab ἐ

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, bilis.

ἘΡΑ'Ω, amo, appeto: f. άσω κα. ἔραμαι, Poët. idem. E ἐράω, depleo, evacuo.

Ἔργ' pro ἔργα, opera, nom ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐργῶ, Bœot. pro ἐργάσω, 2. fut. m. nam ſublato σ, ἐργάω dè per Craſin ἐργῶ, verbi ἐργ μαι, q. v.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, imperat. ab

Ἐργάζομαι, operor, laboro, la ἐργάζοιτο, 3. ſing. præſ. opt imperf. ἠργαζόμην, ου, ετο, f.

Digitized by Google

..., a. 1. m. ἀεγασάμην, ω, ατο, ...getur enim recipiendo ι poſt p. paſſ. ἀέγασμαι. Th. ἔργον, ...

...ζειν, Poët. pro ἀέγαθειν, im... act. Ion. ab ἐεγάθω, id. quod ...

...λεῖον, Ion. pro ἐεγαλεῖον, υ, ...ſtrumentum: ab ἔεγον, opus.

...γαζῃ, operaberis; Dor. pro ἐε... 2. ſing. f. 1. ind. m. verbi ...

...ασαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. ... verbi.

...θῇς, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ...

...ασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, o... operatio, cultura, lucrum, quæ... ab ἔεγον, opus.

...σμένος, η, ὁ ἢ ἡ, confectus, ..., cultus: ab ἐεγάζομαι, ...

...σμαι, Ion. pro ἀέγασμαι, ... paſſ. Hinc ἐεγασμένος, Ion. ... ἀεγασμένος, verbi ἐεγάζομαι, ...

...ατικός, η, ον, operarius, ... ab ...

...ήριον, υ, τὸ, officina, fornix. ...

...ιάομαι, opus conficio: ab ...

...της, υ, ὁ, operarius, acc. pl. ... ab eod.

...της, υ, ὁ, Poët. pro ἐεγά... q. v.

...τις, ιδος, ἡ, operatrix, merce... ab ἔεγον, opus.

...ω, -ῶ, et -άομαι, -ῶμαι, id. ... ἐεγάζομαι, operor. Th. ἔεγον, ...

...ει, arcet, 3. ſing. præſ. ab ἔε... Ion. idem quod ἀέγω, arceo, ...

...ματι, operi, facinori: dat. ... per Metath. pro ῥέγματι ... dat. pl. ἔεγμασι. à ῥέζω, f. ... et per Metath. ἔεξω.

...ιάω, -ῶ, f. ήσω, exigo o... ἐεγοδιωκτῶντες, operibus præ... ab

...διώκτης, υ, ὁ, exactor operum: ... et ἔεγον.

...λαβεῖν, præſ. inf. act. ab ...λαβέω, f. ήσω, opus faciendum ... quæſtum facio: ab ἔεγον, ... et λαμβάνω.

...λαβία, ιας, ἡ, merces ex la... ...ualis operatio, redemptio o... ...dictio.

...γμος, prohibitus: Vide ἔεγω.

...ταος, υ, ὁ, illuſor, qui ἔεγω ... Eſt et adulator; indè ἐε... ..., adulatio.

...ον, υ, τὸ, opus: πρῆγμα τι, ... pretium eſt.

..., Poët. ἔεγω, includo. Th. ...

'Ἔρδειν, facere, præſ. inf. act. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio.

'Ἔρδεσκε, perpetrabat: pro ἔρδε, Ion. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, facio.

'Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes: acc. pl. m. g. part. præſ. ἔρδοντι, dat. ſing. ab ἔρδων, οντος, præſ. part. act. ab

'Ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

'Ἐρεβεννὴ νὺξ, obſcura nox: ab

'Ἐρεβεννὸς, η, ον, obſcurus. Th. Ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

'Ἐρέβευσφιν pro ἐρέβευσφιν, gen. ſing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, Erebus.

'Ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus: ab

'ΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, cicer.

'ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, Erebus, orcus inferi: q. ab ἔρα, quia ſubterraneus, vel ab ἐρέφω, tego: ἐρεβόθεν, ex Erebo: ἐρεβεννὸς, obſcurus.

'Ἐρεείνω, interrogo, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, ſeu εἴρω, dico.

'Ἐρέθῃσιν, irritet, 3. ſing. præſ. ſub. act. per Parag. Ion. pro ἐρέθῃ ab ἐρέθω, laceſſo, irrito.

'Ἐρέθιζε, irrita; præſ. imperat. act. ἐρεθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præſ. inf. act. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

'Ἐρεθίζω, f. ισω, idem quod ἐρέθω, irrito.

'Ἐρεθίσδεν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

'Ἐρέθισμα, ατος, τὸ. et

'Ἐρεθισμὸς, υ, ὁ, provocatio, irritatio: et

'Ἐρεθιστὴς, υ, ὁ, protervus irritator: ab

'ΕΡΕ'ΘΩ, irrito, laceſſo: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum: q. ab ἔρις, lis.

'Ἐρεῖ, dicit, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem. et

'Ἐρεῖ, dicet, 3. ſing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

'ΕΡΕΙ'ΔΩ, figo, firmiter fulcio, innitor: et pro ἀντερείδω, reſiſto: f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. paſſ. ἤρεισμαι.

'Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, ῦ, confractus, vel fiſſus: ab

'ΕΡΕΙ'ΚΩ, (et ἐρίκω) frango, contundo: f. ξω.

'Ἔρειο, interroga: præſ. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρυ, et adſcito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.

'Ἐρείομεν, rogamus, Poët. Ectaſi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, dico.

'Ἐρειὸς, ῦ, Dor. pro ἐριστικὸς, η, ον, contentioſus. Th. ἔρις, lis.

'Ἐρείπιον, υ, τὸ, rudus, in pl. rudera, παραπτώματα τῶν οἴκων. ab ἐρείπω, everto.

'Ἐρειπομένης, gen. ſing. præſ. part. f. g. ab

'ΕΡΕΙ'ΠΩ, everto, diruo: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤριπον, hinc ἐρίπη, ης, ἡ, rupes.

'Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. ſing. f. 1. verbi εἴρω, necto et dico: f. ἐρῶ.

'Ἐρείσατο, hæſit, 3. ſing. a. 1. ind. m. ἔρεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

'Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, columen: à p. paſſ. verbi ἐρείδω.

'Ἐρείτω, dicat: 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐρέω, dico: p. εἴρηκα.

'Ἐρεμνῆς, gen. ſing. f. g. ab

'Ἐρεμνὸς, η, ον, tenebricoſus, obſcurus, niger: pro ἐρεβεννὸς. Th. Ἔρεβος, Erebus, inferi.

'Ἔρεξα, ας, ε, feci, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio: f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔῤῥεχα.

'Ἐρέοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.

'Ἐρέουσα, dictura: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, dicam, per Dialyſin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præſ. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

'ΕΡΕ'ΠΤΩ, edo: Poët. tego, orno, corono, f. ψω, p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præſ. part. m.

'Ἐρέριπτο, projectus erat, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. pro ἐῤῥίπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα, ſic perf. paſſ. ἔῤῥιμμαι, Poët. ἐρίμμαι, pluſq. p. ἐρεῤῥίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici volunt pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, everto.

'Ἐρετμέμεναι, remigare, Dor. pro ἐρέσσειν, præſ. inf. ab

'ΕΡΕ'ΣΣΩ, vel -ττω, remigo: et Metath. impello: f. ξω, p. χα.

'ΕΡΕΣΚΕΛΕ'Ω, cavillor, rixor: f. ήσω, p. κα.

'Ἐρέτης, υ, ὁ, remex, acc. pl. ἐρέτας ab ἐρέσσω, remigo.

'Ἐρετμοῖς, remis, dat. pl. ab

'Ἐρετμὸς, υ, ὁ, et ἐρετμὸν, υ, τὸ, REMUS; ab

'Ἐρέττω, remigo, idem cum ἐρέσσω.

'Ἐρευγμὸς et ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructatio: ab ἐρεύγω.

'Ἐρεύγομαι, ructo, dico: f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

'ΕΡΕΥ'ΓΩ, ERUCTO: f. ἐρεύξω, p. ἤρευχα, a. 2. ἤ...

Digitized by Google

ἘΡΕΥ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, f. εύσω, p. ἠρευκα, *rubefacio*: à præced.

Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνῶ, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab ἔρω, ſeu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio*, *ſcrutinium*: et

Ἐρεύνα, pro -αε, *quære*, præſ. imperat. act. ab

ἘΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, *indago*, *investigo*: f. ήσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.

Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, q. pro ἐρευνάει, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, pro -άων, præſ. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, q. v.

ἘΡΕ'ΦΩ, *tego*: f. ψω, p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*, et ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, έος, *ERECTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος, *jactatus*, *moleſtiâ affectus*, præſ. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *ſcindo*.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præſ. ind. vel per Dialyſin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ε poſt ε pro augmento recipiens) præſ. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράει, *amat*; 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον. ab

Ἐρημάζω, f. άσω, *ſolitudine vagor*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, *deſertum*, *ſolitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, q. v.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deſerta*, *ſolitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, *ſolitarius*: et

Ἐρημίτης, ȣ, *ſolitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. HERMITE, quod vulgò HERMIT: ab

ἜΡΗΜΟΣ, Ion. et Att. ἐρῆμος, ȣ, ὁ ἡ, *deſertus*, *ſolitarius*, *deſtitutus*: ἔρημος, ȣ, ἡ, ſc. χώρα, *EREMUS*, *deſertum*, *ſolitudo*.

Ἐρημῦται, *vaſtatur*, 3. ſing. præſ. paſſ. ab

Ἐρημόω, *vaſto*, *deſertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præſ. paſſ. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημῦνται, perf. paſſ. ἠρήμωμαι, p. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, *vaſtatus*, *a*, *um*, a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η, præſ. inf. ἐρημῶσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vaſtatio*, *deſolatio*, *deſtitutio*: et

Ἐρημώτης, ȣ, ὁ, *vaſtator*, *deſertor*: à p. paſſ. præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi ſunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. κα, p. paſſ. ἤρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus ſum et obſirmatus*, perf. paſſ. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*; part. p. paſſ. ejuſd. verbi: vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi*; perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus ſum*: perf. paſſ. Att. redupl. pro ἤρειμμαι, pluſq. perf. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρήριφα, *dirui*; p. Att. pro ἤρειφα. ab eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*; Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρήσομαι, *interrogabo*; f. 1. m. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρητύετ' pro ἠρητύετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐρητύομαι, ȣ, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἠρητύθην. et

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, *compeſceret*; 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

ἘΡΗΤΥΩ, vel -ΤΥΩ, *inhibeo*: f. ύσω vel ύσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per ſe ſignificat, ſed eſt particula augens ſignificationem in compoſitione.

Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ȣ, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Ἐριβόας, ȣ, ὁ, *clamoſus*: ex ἐρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ȣ, ὁ ἡ, *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἐρι et βρέμω, *fremo*.

Ἐρίβρομος, ȣ, ὁ ἡ, idem, ab ... dem.

Ἐριβρυχίω, gen. Ion. pro ἐριβρυχȣ. ab

Ἐριβρύχης, ȣ, ὁ ἡ, *valdè mu-ens*: ex ἐρι, *valdè*, et βρύχω, *fr-deo*: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. ſing. ab

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ἡ, *valdè g-boſus*, *fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, βῶλος, ȣ, ἡ, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ȣ, ὁ ἡ, idem, et iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventricoſus*: ἐρι et γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδούποιο, gen. ſing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ȣ, ὁ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interpoſito) *valdè ſ-nans*: ex ἐρι, *valdè*, et δοῦπος, *ſo-tus*.

Ἐριγίνεια, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis*, dual. nu- præſ. ind. ab

Ἐριδαίνω, *certo*, *contendo*: f. α- a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 2. ἐρίδω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδέω, f. ήσω, p. ἠρίδηκα, ide- quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.

Ἐριδδήσασθαι, Poët. pro ἐριδήσασθαι, ejuſd. a. 1. inf. m.

Ἔριδι, dat. ſing. ab ἔρις, *contentio*.

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίν-σι.

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonaſmo μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod v-deas ſuâ ſerie. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἔριζε, *certabat*, 3. ſing. imperf. act. pro ἤριζε· poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα. ab eod. Th.

Ἐριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præſ. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω. ab eod. Th. ἐρίζουσαι, nom. pl. præſ. part. f. g.

Ἐρίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo*, *certo*: item *exaſpero*. Th. ἔρις, ... ἡ, *contentio*.

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηρες ab ἐρα-ρος, *amabilis*. Hinc ἐριὴρ, *peramabilis*: ab ἐρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel *gluten ad conficiendos favos*.

Ἐρίθεια vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*: ab

Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, ... εύσομαι, *litigo*, pro ἐριθεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item ...

Digitized by Google

γάζω, laboro, ſervio; ab ἔργος, la-
bor.

Ἐριθαλέων, gen. pl. ab

Ἐριθαλὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ, valdè virens,
n. pro ἐριθαλὴς. ab ἐρι, valdè, et
θάλλω, germino.

Ἔριθος, ου, ὁ ϰ ἡ, lanificus, tex-
tix, ancilla: ab εἶρος, εος, τὸ, la-
na. Eſt et ἔριθος, ου, ὁ, agricola,
meſſor: q. ab ἔρα, terra, quam co-
lit.

Ἐρικλάζοντες, ου, ὁ, Dor. et Poët.
pro

Ἐρικλαγγητὴς, ου, ὁ ϰ ἡ, valdè
ſtrepens: ex ἐρι et κλάζω, cla-
mo, f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ϰ ἡ, valdè ſonans:
ab ἐρι, valdè, et κτύπος pro τύπος,
ictus pulſu factus. Th. τύπτω, pul-
ſo.

Ἐρικυδὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ, valdè illuſtris,
inclytus, glorioſus: ab ἐρι, valdè,
et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ϰ ἡ, valdè mugiens:
ab ἐρι, valdè, et μυκάω, mugio.

ἘΡΙΝΕΟΣ, ſeu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, ca-
prificus arbor.

ἘΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, ERINNYS,
furia, peccatorum ultrix: in acc.
ἐρίννυας, contrac. ἐριννῦς. Ali-
quando ἐριννὺς dicitur, qui injuri-
am alicui illatam proſequitur: et
qui fecit: hinc

Ἐριννύω, indignari: quaſi ab ἔ-
ρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab εἶρος, εος,
τὸ, idem, q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης ſeu ἐριούνιος, ου, valdè uti-
lis. Epithet. Mercurii ſic dicti,
quaſi ἐρι ὀνήτος· ab ὀνίνημι, pro-
ſum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo: ab
ἔριον, lana, quod vide.

Ἔριπε pro ἤριπε, cecidit, interfec-
tus eſt: 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἤρι-
πε. Ἐριπεῖν, a. 2. inf. act. ἐριπὼν,
όντος, a. 2. part. act. ab ἐρείπω,
ruo, f. ψω.

Ἔριπνα, ης, ἡ, cacumen: ab ἐρι
et πνέω, quia valdè perflatur.

ἘΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio: acc.
ſing. τὴν ἔριδα, et ἔριν.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. du-
al. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act.
ab ἐρίζω, f. ίσω, contendo. Th. ἔρις,
lis.

Ἐρίσδεν, Dor. pro ἐρίζειν. et

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præſ.
part. act. Vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ, valdè potens:
ab ἐρι, valdè, et σθένος, εος, τὸ, ro-
bur. Th. σθένω.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certa-
men: à p. paſſ. verbi ἐρίζω, quod
vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ ϰ ἡ, valdè to-
nans: ab ἐρι et σμαραγέω, magnos
ſtrepitus edo.

Ἐρισφαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισφάραγος, ου, grandiſremus. Th.
ἄραγος, ſtrepitus, ſeu cordis pulſus
vehemens poſt exercitium.

* Ἐριστάφυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, magnas
ferens uvas.

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator: et

Ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus: à 3.
perſ. p. paſſ. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις,
lis.

Ἐρίσχηλος, ου, promptus ad convi-
tia: ab ἔρις, lis, et χεῖλος, εος, τὸ,
labrum.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, pretioſus, val-
dè honoratus: ἐριτίμοιο, gen. Ion.
ex ἐρι, valdè, et τιμὴ, pretium.
Th. τίω, honoro.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hœdus:
dim. ab

ἘΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus: et ἐρίφως,
acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἔαρι
φαινόμενος, quod vere naſci ſoleat.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, ERICTHONI-
US, filius Vulcani et Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, et

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum: pl. τὰ
ἕρκεα· ab εἴργω, includo.

Ἑρκτὴ, ης, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ,
carcer: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω,
includo.

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabili-
mentum, ſaburra, ſcopulus, inauris:
q. ab εἴρω, necto: vel per Syncop.
pro ἐρειδόμα. ab ἐρείδω, figo.

Ἑρμαγόρας, HERMAGORAS,
nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio, ſaburro.
Th. ἕρμα.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſpera-
tum: ab

Ἑρμαῖος, et ἑρμαιος, Mercurialis.
Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro
Ἑρμῆς. Sed

Ἑρμᾶς, ſcopulus in mari occultus:
ab ἕρμα, idem.

Ἑρμάων, άωνος, Poet. pro Ἑρμῆς,
οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, et ἑρμίας, ου, ὁ, Poët.
pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc
Ἑρμείην, acc. ſing. Ion. pro Ἑρ-
μείαν.

Ἑρμῇ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, οῦ,
Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elo-
cutio: ab

ἙΡΜΗΝΕΥΣ, έος, et Att. -έως,
ὁ, interpres; q. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρ-
μηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: ab

Ἑρμηνεύω, interpretor, explicor: f.
εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς,
interpres.

ἙΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius: et
Poët. ἑρμέας, et -είας, idem. Hinc
ἑρμαιος ſeu -αῖος, et ἑρμαϊκὸς, Mer-
curialis, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, dico;
vel ab אמר, ſermo, dixit.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum
tori: ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr.
ex Mercurio genitus.

ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen,
ramus.

Ἔρξαι, facere: a. 1. inf. act. et

Ἔρξαν, fecerunt: Ion. pro ἔρξαν,
3. pl. a. 1. ind. act. ab ἔρδω, pro
ῥέζω, facio: per Metath. f. ῥέξω,
εις, ει, et per Metath. ἔρξω, ἔρξον,
fac: a. 1. imperat. ἔρξας, αντος,
a. 1. part. ἔρξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub.
ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἔρξει, 3. ſing. f. 1. act. ab eod.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejuſd.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔοργα,
p. m. ejuſd.

Ἐρόεις, όεσσα, έν, -εντος, amabilis:
ab ἔρος, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐροίην, Att. pro ἐροίμι, ut ποιοίην
pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, dico, interrogo.
Th. εἴρω, loquor.

Ἔρομαι, interrogo: a. 2. m. ἐρό-
μην, ab eod. verbo et Th.

Ἔρον, acc. ſing. ab

Ἔρος, ου, ὁ, amor: Æol. pro ἔρως,
ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, amo.

Ἐροῦμεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω,
dico: f. ἐρῶ.

Ἐροῦσιν, dicent: 3. pl. ab ἐρῶ, f.
ejuſd.

Ἑρπετὸς, οῦ, reptilis: ἑρπετὰ, τὰ,
reptilia, ſerpentes, &c. ab ἕρπω, re-
po: f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἑρπὴν, ſerpere: Dor. pro ἕρπειν,
ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus: à ſerpen-
do ſic dictus, quod per corpus
ſerpat. et

Ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptator: et

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, à 3.
perſ. p. paſſ. vèrbi ἕρπω.

Ἕρπις, vinum: Ægyptiorum lin-
guâ, ab eod. repit enim vitis, niſi
pedamentis religatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω.

Ἕρπυλλος, ου, ὁ, ſeu ἕρπυλλον, ου,
τὸ, SERPYLLIUM: ab

ἙΡΠΩ, f. ψω, SERPO, REPO;
vado: imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα,
(nam ι loco augmenti poſt ε ad-
ſciſcit) indè ἑρπετὸς, reptilis.

Ἕρπωμες, eamus: Dor. pro ἕρπω-
μεν, 1. pl. præſ. ſub. ind. verbi
præced.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 2. ind. paſſ.
à ῥαβδίζω, virgis cædo: f. ίσω. Th.
ῥάβδος.

Ἐῤῥάγην, rupi: et in 3. pl. ἐῤῥά-
γησαν, a. 2. ind. paſſ. ab

Ἔῤῥηγον, rupi: a. 2. ind. act. à
ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, rumpo:

Digitized by Google

f. ξω, p. ἔῤῥηχα· a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, *aſperſi ſunt*, 3. pl. Ion. p. paſſ. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. factum ex 3. ſing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inſerto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aſpergo*: f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *conſutus*: p. part. paſſ. à ῥάπτω, *conſuo*: f. ψω, p. φα, p. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conſperſus*: p. part. paſſ. à ῥαντίζω, *aſpergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἐῤῥάος, ἐῤῥὰς, et ἄρειξ, *ARIES*.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cedo, percutio*: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *inſperſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. et

Ἐῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *ſuo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*: præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥει, *fluebat*: 3. ſing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, ſive ἐῤῥήθην, *dictus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi εἴω, *dico*: perf. paſſ. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι, a. 1. part. paſſ. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit, ſacrificavit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*: præſ. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥεον, Ion. et Dor. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. ſing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus eſt*: 3. ſing. a. 1. paſſ. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα.

Ἐῤῥίγησε præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω, p. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus*.

Ἐῤῥίγησι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. et

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*: dat. ſing. præſ. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact. ex præt. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus ſum*, perf. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, *radicatus*, part. perf. paſſ. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus ſum*, perf. ind. paſſ. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infuſum*: à ῥὶν, *naſus*.

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. paſſ. ἐῤῥίψω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω, a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε, a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. paſſ. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi*: perf. act. q. à ῥυέω pro ῥύω, *fluo*: a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι, part. ῥυεὶς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *ſordidum reddo, maculo, infamem reddo*. Th. ῥύπος, *ſordes*.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω, p. ἔῤῥυκα, a. 1. paſſ. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἜΡ'ΡΩ, f. ἔρσω, *ægrè eo, dolens et afflictus eo, pereo*: dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθείῤῥω. Æol. vel ut alii ab ἔρα, et ῥέω, ut ſit, *ad terram fluo*.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att pro ἔῤῥηγα, *ruptus ſum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus ſum*, perf. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, *fortiùs, robuſtiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, compar. ab

Ἐῤῥωμένως, *robuſtè*, adv. à perf. part. paſſ. ἐῤῥωμένος, *qui animo eſt forti*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος, ſuperl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, præſ. part. act. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. paſſ. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th ῥωννύω, *roboro*: vel eſt 3. pl. pluſq. p. paſſ. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejuſd. verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.

ἜΡ'ΡΩΣ, ω, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἔρι, *valdè*, et ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, a. 1. act. ἔῤῥωσα, tanquam à ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paſſ. ἐῤῥώσθην, *convalui*, a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥώσθε, 2. pl. perf. imperat. p… ejuſd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, *vale*: et in 2. … ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. p… ejuſd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. act. Ion. ab ἔῤῥ… σω, *ægrè* vel *dolens eo*: quod v…

ἜΡΣΗ, ſeu ἕρση, ης, ἡ, *ros*, … ῥέω, *fluo*: Hinc ἑρσήεις, εντος, … ἑρσαῖος, α, ον, *roſcidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*: … v.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, … *flictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. … verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a… ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος pro ἐρίγμηλος, *gra…tèr boans*: vel *eructans cibos*: … ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. … ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *cuſtodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. ſing. i… perf. paſſ. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ, a… ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *ru…bur*

Ἐρύθεια, ας, et dat. Ion. ῃ, … *ERYTHEA*, inſula: nom… propr. loci.

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix* … *mulieres faciem pingunt*: ab ἐ… θαίνω.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. ve… ἐρυθαίνω, quod vide.

Ἐρυθιάω, *rubeſio*. Th. ἔρυθος, … τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ej… præſ. part. acc. ſing. f. g. Po… pro ἐρυθιῶσαν, q. pro ἐρυθιάουσ… à præced.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, *ER…THRÆUS*, *ruber*: ab ἐρυθρ…

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθρ… incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρ… αῖς, ἡ. Fortè ſcribendum ἐ… θρίων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν … ἐρυθραί.

Ἐρυθρὸς, ρα, ρον, *RUBER*: … ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coercere*, præſ. inf. …

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάνω, ide… quod Th. ἐρύκω, *inhibeo*: f. ξω.

Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. p… ἐρύκειν, præſ. inf. et

Ἐρύκοι, 3. ſing. præſ. opt. a… ab

ἘΡΥ'ΚΩ, *inhibeo, contineo, im…dio*: f. ξω, p. χα.

Ἔρυμ', pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tu…men, præſidium, munitio*: ab ἐ… *ſervo, traho*.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐ… μαι.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, *munitus*, … Th. ἐρύω.

Digitized by Google

'Ερυμνότης, ητος, ἡ, *munitio.*

'Ερύομαι, *cuſtodio, ſervo:* f. ύσομαι, p. ἐρύσμαι.

'Ερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *cuſtodio.*

'Ερυσαίατο, *eriperet,* pro ἐρύσαιτο, Ion. inſerto, α, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho.*

'Ερύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. ab eod.

'Ερύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, *traho.*

'Ερυσαν, Ion. pro εἴρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſic et ἐρύσαντο, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

'Ερυσάρματας, per Metaplaſm. pro ἐρυσαρμάτους, *currum trahentes:* ab

'Ερυσάρματες, *currum trahens:* ab ἐρύω, *traho,* et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

'Ερύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho.*

'Ερύσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

'Ερύσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

'Ερυσίβη, ης, ἡ, *rubigo:* item *vitium ſegetis,* quo ſpicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.

'Ερύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et ſeminis genus:* ab ἐρύω, *traho.*

'Ερυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos urbis:* ab ἐρύω, *cuſtodio,* et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs.* Poteſt etiam exponi *qui urbes vaſtat,* nam ἐρύω tum ſignificat ἑλκύ[illegible] quam φυλάττειν.

'Ερυσσάμενος, *extrahens:* a. 1. part. m. gem. σ. ſic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho.*

'Ερύσσομεν, *trahemus:* 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ; vel per Syſtol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. ab eod.

'Ερυτ', pro ἔρυτο, *eripuit:* quod pro ἔρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *cuſtodio.* Th. ἐρύω, *traho.* Sunt qui velint eſſe a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejuſd.

'ΕΡΥ'Ω, *traho, cuſtodio, ſervo:* imperf. εἴρυον, (pro augmento ε poſt ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα, p. εἴρυκα, perf. paſſ. εἴρυμαι, a. 1. paſſ. εἰρύσθην, a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. ἐρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

'Ερψ', pro ἕρπε, *veni:* præſ. imperat. ab ἕρπω, *ſerpo.*

'Ερφος, ου, ὁ, *pellis:* ab ἐρέφω, *tego.* Et etiam ἔρεφος.

'Ερχαται, *compreſſi ſunt;* Ion. pro ἐργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. Sic ἐρχατο pro ἐργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. paſſ. Ion. verbi εἴργω, *arceo:* f. ξω, p. εἶρχα, perf. paſſ. εἶργμαι.

'Ερχατόωντο, *prohibeantur:* 3. pl. imperf. paſſ. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, *obſepio, concludo:* quod ab ἕρχατος, *ſepes, ſeptum.* Th. εἴργω, *includo.*

"Ερχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede:* in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio,* quod vide.

"Ερχευ, Dor. pro ἔρχου, præſ. imperat. Vide ἔρχεο.

"Ερχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

"ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo:* ſub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ἴτω et ἄτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, ὖσα, ὸν, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα et ἀλήλυθα, ab inuſ. ἐλεύθω, inf. ἐληλυθέναι, part. ἐληλυθὼς et ἀληλυθὼς, pluſq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio:* ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *advena, extraneus:* προσήλυτος, idem.

'Ερψῦμεν, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus:* 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo.*

'Ερψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejuſd. verbi.

'Ερῶ, *dicam:* f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

'ΕΡΩΔΑ'Σ, άδος, et ἐρωδιος, ου, ὁ, *ARDEA,* avis ſpecies: q. ab ἔρως, *amor:* quia venerea avis.

'Ερώει, *quieſce:* præſ. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, ceſſo, retrocedo, inhibeo, repello.*

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remiſſio, ceſſatio:* à verbo præced.

'Ερωήσει, *fluet:* 3. ſing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμανίεσσι, dat. pl. ἐρωμανίων, gen. pl. ab

'Ερωμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amatorius:* ab ἔρως, *amor,* quod ab ἐράω, *amo,* et *μανία,* ας, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *inſanio:* p. m. μέμηνα.

'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præſ. part. act. et

"Ερως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro:* f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. paſſ. ἠρώτημαι. Hinc

'Ερωτεῖν, *interrogare:* Ion. pro ἐρωτᾷν: q. pro άειν, præſ. inf. act. et

'Ερωτηθεὶς, έντος, *interrogatus:* a. 1. part. paſſ. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. et

'Ερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæſtio:* et

'Ερωτηματικὸς, η, ον, *interrogativus:* et inde

'Ερωτηματικῶς, *interrogativè:* adv. et

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipſa interrogandi actio:* omnia à perf. paſſ. verbi ἐρωτάω, *interrogo.*

'Ερωτιδεῦς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor:* et

'Ερωτικὸς, η, ον, *amatorius:* et

'Ερωτικῶς, adv. *amatoriè:* et

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, ſcortillum:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

'Ερωτοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amorem pariens:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

'Ερωτύλος, ου, *amatorculus, parvus amator, amatorius.* Th. ἐράω.

'Ερωτῶν, ῶντος, et in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, pro -άων, -άοντος, &c. præſ. part. act. et

'Ερωτῷο, *interrogeris:* 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωταοίμην, ώμην, ἐρωτάοιο, ῷο. ab ἐρωτάω.

"Ες, *mittito:* a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

'Ες, Poët. et Att. pro εἰς, *in,* quod vide; ἐς φάος, *in lucem:* ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auſpicari.*

'Εσαγγελεὺς, έος, ὁ, *internuncius:* ab ἐς, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

'Εσαειράμενος, *tollens:* a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἤειρα, inde ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo.*

'Εσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσηθρέηκα, *conſpicio:* ex ἐς et Th. ἀθρέω, f. ήσω, *video.*

'Εσαθρήσειεν, *videret:* 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ejuſd.

'Εσακοντίζω, f. ίσω, p. ικα, *jacula in aliquem jaculor.* ab ἀκοντίζω, *jaculor.* Th. ἄκων, οντος, ὁ.

'Εσακούειν, *morem gerere, obtemperare,* præſ. inf. act. verb. ἐσακούω. Th. ἀκούω, *audio.*

'Εσάλλομαι, *inſilio.* Th. ἅλλομαι, *ſalio:* f. ἁλῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσάλπιζον, *clangebant:* 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano:* f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba.*

'Εσάλτο, *inſilierat:* Dor. pro ἐσήλτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

"Εσαν, per Syſtolen pro ἦσαν, *erant:* 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum.*

Digitized by Google

Ἕσαν, *miſerunt*: 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἕς.

Ἔσαισ, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σέω, *moveo*.

Ἕσαντο, Ion. pro ἕσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*: a. 1. ἕσα.

Ἐσάπην, *putrefactus ſum*: a. 1. paſſ. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω, a. 2. ἔσαπον et ἔσηπον, p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impreſſionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulſo*.

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.

Ἐσάωσα, *ſervavi*: a. 1. ind. ejuſd.

Ἐσβάλλειν, *immittere, irrumpere*: præſ. inf. act. verb ἐσβάλλω. Th. βάλλω.

Ἐσβάντες pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσεν, *extinxit*: 3. ſing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus ſum*: a. 1. paſſ. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα. et

Ἔσβην, *incendi*: a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι, refertur. Alii dicunt eſſe a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην, f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, præſ. inf. act. *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐσβολη, ῆς, ἡ, *ingreſſus*. Th. βάλλω, *jacio*; p. βέβολα.

Ἐσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐσδόμενοι, *ſedentes*: Dor. pro ἑζόμενοι, præſ. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *ſedeamus*: Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. m. ab ἕζομαι, *ſedeo*. Dor. ἕσδομαι, f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, *eris*: Ion. pro ἔσῃ, 2. ſing. f. verbi εἰμὶ, *ſum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐσεβάσθην, *colui*: verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι, p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

Ἔσει, *eris*: Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. f. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσειμι, *ingredior*: præſ. ind. ab ἐς pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excuſſit*: 3. ſing. a. 1. ind. m. à σείω, *quatio*, f. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à perf. paſſ. σέσεισμαι, ab eod. Th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. verbi εἰμὶ, *ſum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *ſubire, in mentem venire*: a. 2. inf. act. ex εἰς, Att. ἐς, et Th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

Ἐσενεχθεὶς, εῖσα, ἐν, *illatus, a, um*: a. 1. part. paſſ. et

Ἐσενηνέχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐς et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inuſ. *fero*: f. ξω, p. ἤνεχα, præt. paſſ. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, in inſi ἐνηνέχθαι. Vide ἐνέχθην, a. 1. paſſ. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit*: 3. ſing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, ſeu εἴργω, *arceo*.

Ἐσεσάχατο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. χα, fit enim Ion. ex 3. ſing. ἐσέσακτο, inſerto α ante το, et tenui, quæ præcedit, converſâ in aſpiratam.

Ἐσεσήρει, 3. ſing. pluſq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *ſum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *ſcopis purgo*: f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, f. inf. et

Ἔσεσθε, 2. pl. f. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσέτους φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἐς ἔτους, q. ἐς τε ἄλλου ἔτους, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in ſequentem ac novum annum*.

Ἔσευα, *concitavi*: a. 1. ind. pro ἔσσευα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero*: Dor. pro ἔσομαι, f. verbi εἰμὶ, *ſum*. Vide ἐσεῖται.

Ἐσέφθην, a. 1. ind. paſſ. à σέβομαι, ſeu σέβω, *colo*.

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

Ἔσῃ, *eris*: 2. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à σηκάζω, *ſtabulo, includo*. Th. σηκὸς, *ſtabulum*.

Ἐσῆκε, *immiſit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

Ἐσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐσάλλομαι, *inſilio*: ex εἰς et ἅλλομαι, *ſalio*: f. ἀλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσήμανε, ας, ε, *indicavi*: a. 1. ind. act. à σημαίνω, *ſignifico*: f. ανῶ, p. γκα, a. 1. ἐσήμανα et ἐ μηνα. Th. σῆμα, *ſignum*.

Ἐσθ pro ἐστὶ, ob ſequent. aſpi ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσθαι, *miſiſſe*: a. 2. inf. m. ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμ ἕσο.

Ἐσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσ ῆτος, ἡ, *veſtis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἕσθαι, præſ. inf. ab ἕσθω, *com*

Ἐσθημένος, *indutus*: perf. pa tanquam ab ἐσθέομαι, quod ἐσθὴς, *veſtis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *veſtis*: in acc. ἔσθητα et

Ἔσθησις, εως, ἡ, *veſtitus*: ab e Th.

Ἔσθιε, *ede*, præſ. imperat. act.

Ἐσθίειν, *edere*: præſ. inf. ab

Ἐσθίω, *edo*: præſ. ſub. ἐσθίω, ῃ ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθι ες, ε, f. ἐσθίσω, p. ἤσθικα. Th. σθω, idem.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a,* dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: præced.

Ἔσθορε, Poët. et Ion. pro θορε, *inſiluit*, 3. ſing. a. 2. ind. a verbi ἐσθορέω, *inſilio*. Th. θρώ ſeu θόω, *ſalio*.

Ἐσθ' ὅτε pro ἐστὶ ὅτε, *eſt quando*.

ἘΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. σω, p. κα.

Ἕσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην.

Ἐσιδῶ, *inſpicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: f. εἴδω, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3 ſing. a. 1. ind. paſſ. à σιγάω, *ſile taceo*: f. ήσω.

Ἐσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

Ἐσίδῃ, *inſpexerit*: Poët. pro εἰ ίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. et

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab εἰσίδω quod vide.

Ἐσιέναι, *immittere, intrare*: præſ. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. σίνομαι, ſeu σίνω, *noceo, lædo*.

Ἔσις, εως, ἡ, *deſiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

Ἐσιτήρια, ſive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, ſeu *dies ille in quo to magiſtratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auſpicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἴω vel εἶμι, *eo*.

Ἐσιώπα, 3. ſing. imperf. act. à σιωπάω, *ſileo*: f. ήσω, p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, *foſſus ſum*, perf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω, p. ἔσκαφα, a. 2. act. ἔσκαφον, a. 1 paſſ. ἐσκάφθην.

Digitized by Google

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono* : f. θήσω, a. 2. m. ἐθέμην, ου, το.

Ἔσκαφα, *fodi* : perf. act. et

Ἐσκάφην, a. 2. paſſ. à σκάπτω, [illegible]. Vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, *erat* : 3. ſing. imperf. Ion. [illegible] ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσκέδασ' pro ἐσκέδασε, *diſperſit*, [3.] ſing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, [illegible] : f. άσω.

Ἔσκεμμαι, *conſideravi*, perf. paſſ. [illegible] σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, adv. *conſideratè*, *circumſpectè*. à præced.

Ἐσκευάδαται, *inſtructi ſunt*, Ion. [pro] ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. [paſſ.] et

Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi σκευάζω, *paro*, *inſtruo*. Th. σκεύος, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. [paſſ.] ab eod. verbo et Th.

Ἐσκευώρημαι, perf. paſſ. à σκευωρέομαι, *vaſa cuſtodio* ; item *ſtruo*, [illegible] : à σκεῦος, *vas*, et οὖρος, *cuſtos*, *inſpector*.

Ἐσκήνωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. [à] σκηνόω, *commoror*, *habito*. Th. [σκηνὴ], *tabernaculum*.

Ἐσκίδναντο, *diſpergebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. à σκίδνημι, in paſſ. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *diſſipo*.

Ἐσκίρτα, pro -αε, 3. ſing. imperf. act. et

Ἐσκίρτων, pro -αον, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *ſalio*. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκλην, ης, η, *exarui*, *mortuus* [ſum], a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω, p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκὼς, [à] σκελετὸς, *aridus*. Th. σκέλλω, *ſicco*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 2. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, [*porto*] : f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, [ἦσαν] : verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσκορόδισάς με, *me irritâſti*, veluti [comeſ]ſo allio ; vel *ad lacrymas* [coegiſti], tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio paſco*. Th. σκόροδον, *allium*.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐσκύπτω, *intueor*, *in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput* : f. ψω.

Ἔσκωπτε, 3. ſing. imperf. act. verbi σκώπτω, *cavillor* ; f. ψω, p. ἔσκωφα, a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ἡ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum* : ab ἐσθλὸς.

Ἐσλὼς pro ἐσθλοὺς, *bonos*, Dor. Vide præced.

Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo* : hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abſtergo*, *tango*.

Ἐσμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσμηγμαι, *exterſus ſum*, perf. paſſ. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abſtergo*.

Ἐσμὸς, οῦ, ὁ, *examen apum* : ab ἕω, *mitto*. Eſt enim agmen quod emittitur natali ſede.

Ἔσο, vel ἴσθι, *eſto tu*, præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ου, ἡ, *ingreſſus*, *vectigal*. ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἔσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejuſd. verbi.

Ἔσομαι, *ero*, et

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus* : et

Ἔσοντ' pro

Ἔσονται, *erunt* : 3. pl. f. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσόπτομαι, *inſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video* ; f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἔσοπτρον, ου, τὸ, *ſpeculum* ; à præced.

Ἐσορᾷν, præſ. inf. ab

Ἐσοράω, *aſpicio*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῇς et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, quæ pro ἐσοράεις et ἐσοράει, 2. et 3. ſing. præſ. ind. act. et

Ἐσορῆτε pro ἐσορᾶτε, 2. pl. præſ. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aſpicimus* : 1. pl. ejuſd. temp. et verbi.

Ἐσορῶν, præſ. part. act. in pl. ἐσορῶντες· et

Ἐσορώωσιν, pro -άουσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐσσῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσοφίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. à σοφίζομαι, *comminiſcor*, *doceor*, *cognoſco* ; f. ίσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *ſapiens*.

Ἔσοψομαι, *videbo* : f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video*.

Ἐσπάθημαι, perf. paſſ. à σπαθάω, *texo*, *dilapido*. Th. σπάθη, *textorium inſtrumentum* ; item *ſpathula*, &c.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus* ; præced. part. paſſ.

Ἐσπάθων, pro -αον, *accumulabam* : 1. ſing. imperf. act. ab eod. Th.

Ἔσπακα, *attraxi* : perf. act. verbi σπάω, *traho* : f. άσω.

Ἐσπάραξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω, *lacero* : f. ξω, p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, *ſatum eſſe* : præſ. inf. paſſ. à σπείρω, *ſero* : f. ερῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπαρα, perf. paſſ. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ejuſd.

Ἐσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulſit* : 3. ſing. a. 1. ind. m. et

Ἔσπε, *evulſit* : 3. ſing. a. 2. ind. act. ἔσπον, ες. à σπάω, *traho*.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *ſero* : f. ερῶ.

Ἔσπεισα, *libavi* : a. 1. act. et

Ἐσπείσθην, ης, η, *ſacrificio placatus ſum* : a. 1. paſſ. et ἔσπεισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἔσπεισμαι. à σπένδω, *libo*.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.

Ἑσπέρας, adverbialiter, *veſperi* : à præced.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, *HESPERIDES* : et

Ἑσπέριος, ου, *veſpertinus*, *occidentalis* : ab

ἝΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER* : quaſi ἕω πέρας, *diei finis*.

Ἕσπεσθαι, *ſequi* : Poët. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. m. verbi ἕπω, *ſequor*.

Ἔσπετε, *dicite* : 2. pl. imperat. præſ. act. ab ἔσπω, *dico* : Poët. pro ἔπω, a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, *ſequebatur* : Poët. pro εἵπετο, 3. perſ. ſing. imperf. verbi ἕσπομαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Ἔσπευδον, *feſtinabant* : 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *feſtino* : f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. à σπιλόω, *maculo* : f. ώσω, p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *miſericordiâ tactus fui* : a. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, *miſericordiâ moveor* : f. ίσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viſcus*, *commiſeratio*.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adſciſco*, *adopto*. Th. ποιέω, *facio* : f. ήσω, p. ηκα.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, *conſequimur* : 1. pl. præſ. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, *ſequor* : pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.

Ἔσπον, ες, ε, *evulſi* : a. 2. verbi σπάω, *traho* : hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπὼν, et in a. 2. m. ἐσπό-

Digitized by Google

πω, a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.

Ἔσπευδα, p. m. à σπεύδω, feſtino: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, ſtudeo: f. άσω. ab eod. Th.

Ἔσπω, loquor: Poët. pro εἴπω.

Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. ſagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, ſedere feci: a. 1. Poët. pro εἷσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω ſeu ἵζω, ſedere facio.

Ἕσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω vel ἵζω, ſedere facio: vel 2. ſing. perf. pro εἷσαι. ab εἷμαι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo vel ſedeo. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσαι, indutus es, poni, quaſi ab ἧμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἑσσαμένη, involuta: a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη. Poët. verbi ἕω ſeu ἕννυμι, induo. ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν, med. cum noſmet ipſi armaverimus.

Ἔσσαν, Poët. Syſtole pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας et

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, induo, vel ſedeo.

Ἕσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vide Ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕσσεαι, ſediſti ſeu indutus es: Poët. pro εἷσαι, 2. perſ. ſing. perf. paſſ. εἷμαι ab ἕω, ſedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔσσεται, erit: 3. ſing. fut. pro ἔσεται, ejuſd.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσευα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν et

Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, agito, cieo.

Ἔσσυμαι, perf. paſſ. pro ἔσυμαι, Ion. pro σέσυμαι et

Ἐσσεύοντο, exciverunt: pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, agito.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id eſt, ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ἐσσὶ, es: Poët. pro εἶ ſeu εἶς, 2. ſing. et

Ἔσσο, eſto tu: Poët. pro ἴσο, præſ. imperat. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, induo: fut. ἕσω, p. εἶκα, perf. paſſ. εἷμαι, pluſq. p. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura: f. part. n. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um: pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕσσον pro ἕσον, indue: a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor: Ion. pro ἡσσῶμαι. ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, minor, inferior.

Ἑσσοῦν, Ion. pro ἡσσοῦν, ſed uſitatiùs ἡσσᾶν, præſ. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυθεν, erruperunt: Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metatheſ. pro σέσυμαι, perf. paſſ. et

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. paſſ. ejuſd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè: à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, irruit: 3. ſing. perf. paſſ. et

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio: a. 1. εἷσα.

Ἔσσωμαι, Ion pro ἥσσωμαι, victus ſum: perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, vincor. γυναικὸς ἡσσώμενος, ab uxore victus. Eurip. Alceſt. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, à dextro cornu victus, Supplic. 205. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἥσσων, inferior.

Ἐστ' pro ἐστὶ, eſt: 3. ſing. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕστα, ſteti: Ion. Sync. pro ἕστηκα, perſ. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἕσταθεν, ſteterunt: Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. ſeq.

Ἐστάθην, ſtatutus ſum: a. 1. ind. paſſ. ab ἵστημι, ſto.

Ἔσταζε, ſtillabat: 3. ſing. imperf. act. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ἕσται, erit: per Sync. pro ἔσεται, 3. ſing. f. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑσταίην, præſ. opt. act. verbi ἕστημι pro ἵστημι, ſto: undè imperat. ἕσταθι, inf. ἑστάναι, part. ἑστάς.

Ἕστακα, ſteti: pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto: a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, ſtillabatur: Ion. pro ἤστακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἠστάγμην à στάζω, ſtillo: f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonaſmo ſyllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo: f. λῶ, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', ſuccincti erant; pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλ εἰσὶ, 3. pl. perf. et

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦ 3. pl. pluſq. p. paſſ.

Ἐστάλην, miſſus ſum; a. 2. p ab ἔσταλον, a. 2. act.

Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, m orno: f. 2. σταλῶ, p. paſſ. ἔσταλ a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

Ἔσταμεν, ſtamus; Ion. pro ἵστ 1. pl. præſ. verbi ἵστημι, Poët. ἵστημι, ſto: undè et ἕστατε, ἑστ ἀναι, infin. ἑσταίην, opt. Sunt velint ἕσταμεν per Sync. dici ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστ

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, pro ἑστάναι, præſ. inf. act. verbi juſd.

Ἔσταν, ſteterunt; Bœot. Sync. ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἵστη eod. verbo.

Ἑστάναι, ſtetiſſe; per Sync. ἑστηκέναι, perf. inf. ab ἵστημι. volunt eſſe præſ. inf. ab ἵστημ ἑστάναι ex ἵστημι.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, acc. ſ vel ἑσταότι, ſtantes: nom. du nom. ἑστὼς, per Sync. pro ἑ κὼς, ότος, perf. part. act. v ἵστημι, ſto.

Ἔστασαν, ſteterunt: et Dor. σαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστ ab ἔστην, a. 2. ejuſdem verbi. tat ſpiritum in aoriſtis, vel ſi piretur, ἕστασαν, per Sync. p tur pro ἑστήκεσαν, vel ἑστάκ 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι. Vel 3. pl. imperf. act. pro ἵστασαν, ἵστημι, pro ἵστημι, ſto.

Ἐστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, pl. a. 1. ind. med. et

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, ſing. a. 1. ind. m. verbi ἵστ ſto.

Ἑστᾶσι, ſtant: 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι. Poët. pro ἱστᾶσι. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur p ἑστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. juſd. verbi.

Ἑστάτω, 3. ſing. imperat. ἕσταθι, -άτω. ab eod. verbo.

Ἑστὼς, contractè pro ἑστ perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὲ, eſtis: 2. pl. præſ. ind. εἰμὶ, ſum. Sed

Ἔστε, eſtote: 2. pl. præſ. imper ἴσο, ἴσω, ejuſd. verbi. Eſt et

Ἔστε, donec: ab ἐς pro εἰς et

Ἔστειλα, miſi: a. 1. ind. act. v bi στέλλω, mitto, orno: f. λῶ, ἔσταλκα.

Ἐστειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. juſd.

Ἔστειχον, ibant: 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo: f. p. ἔστειχα.

Ἔστειν, 3. ſing. imperf. act. v

Digitized by Google

ῥίω, gemo: f. ώ. Th. ςενὸς, ſtuſtus.

Ἐςερεώθησαν, confirmati ſunt: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ςερεόω, firmo: f. ώσω, a. 1. ἐςερέωσα, ας, ε. Th. ςερεὸς, ſolidus.

Ἐςέρημαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. verbi ςερέω, privo: f. ήσω, a. 1. paſſ. ἐςερήθην, a. 1. inf. ςερηθῆναι.

Ἐςεφάνιξα, Dor. pro ἐςεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi ςεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. ςέφω, corono.

Ἐςεφανοῦντο, pro -όοντο, 3. ſing. imperf. paſſ. et

Ἐςεφανώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. et

Ἐςεφάνωται, cinctum eſt: 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἐςεφάνωμαι, σαι, ται à ςεφανόω, corono. Th. ςέφω, idem.

Ἔςη, 3. ſing. imperf. act. e-jusd. Th.

Ἑςηὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. pro ἑςὼς, ſtans: per Craſin ab ἑςαὼς, p. part. act. verbi ἵςημι, ſto: f. ςήσω, p. ἕςηκα, a. 2. ἔςην.

Ἔςη, ſtetit: 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſd.

Ἕςηκα pro ἕςακα, ας, ε, perf. act. ejuſd.

Ἑςήκαντι, Dor. pro ἑςήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἕςηκε, ſto: præſens ortum à perf. ἕςηκα, verbi ἵςημι, præt. m. ἕςηκα, pluſq. p. εἱςήκειν, et in 3. pl. ἑςήκεσαν, Att.

Ἑςηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔςην, a. 2. ind. act. Vide ἔςη.

Ἑςήξω, et ἑςήξεται, 3. ſing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἑςήκω, ſto: Siculi more Syracuſano ex perf. ἕςηκα, verbi ἵςημι.

Ἐςηριγμένος, perf. part. et

Ἐςήρικται, 3. ſing. perf. paſſ. à ςηρίζω, firmo: f. ξω, p. χα, perf. paſſ. ἐςήριγμαι, ξαι, pluſq. p. ἐςηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔςησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐςησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

Ἔςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔςην, ab ἵςημι ſto.

Ἑςὼς, qui ſtetit: per Sync. pro ἑςηκὼς, ότος, perf. part. ejuſd. verbi.

Ἐςὶ, 3. ſing. præſ. εἰμὶ, ſum.

ἙΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar, domus: item VESTA.

Ἑςιάθην, Ion. pro εἱςιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἑςιάω, domo accipio: quod à præced.

Ἑςιὰς, άδος, ἡ, Veſtalis: ab ἑςία.

Ἑςίασις, εως, ἡ, cœna.

Ἑςιάσω, f. 1. part. act. verbi ἑςιάω, convivio excipio: ab ἑςία, domus, lar.

Ἑςιατορία, ας, ἡ, epulatio: et

Ἑςιατόριον, ου, τὸ, cœnaculum: et

Ἑςιάω, convivio excipio: f. άσω, perf. εἱςίακα. Sumit enim ι poſt ε loco augmenti: ab ἑςία, lar.

Ἔςιβον, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ςείβω, calco: f. ψω.

Ἐςιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à ςείχω, ordine eo: f. ξω, a. 2. ἔςιχον.

Ἐςιχόωντο, ordine ibant: 3. pl. imperf. paſſ. Poët. pro ἐςιχῶντο, q. pro ἐςιχάοντο, verbi ςιχάω, ab eod. Th.

Ἕςο, ſederat, ſeu indutus erat; Poët. ſeu Ion. pro εἷςο, vel εἷτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. εἵμην, verbi ἕω ſeu ἕννυμι, ſedeo, induo: f. ἕσω, perf. paſſ. εἷμαι.

Ἐςόβουν, imperf. act. verbi ςο-βέω, maledico: Æol. pro ςομέω. Th. ςόμα, ος.

Ἐςομώθην, apertus ſum: a. 1. paſſ. verbi ςομόω, f. ώσω, adaperio: ab eod. Th.

Ἔςον, eſt 2. dual. num. imperat. ἴσθι, ἔςω. Ponitur et pro ἦτον, 2. dual. num. imperf. ejuſd.

Ἐςονάχιζεν, ſuſpirabat: 3. ſing. imperf. act. verbi ςοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐςονάχικα. Th. ςενὸς, anguſtus.

Ἔςοργα, amavi: perf. m. verbi ςέργω, f. ξω, amo, acquieſco.

Ἐςοργὼς, ότος, part. præt. med. ſuperioris verbi.

Ἐςόρεσα, ſtravi: a. 1. ind. act. verbi ςορέω, ſterno: f. έσω et ήσω, a. 1. paſſ. ἐςορέσθην.

Ἐςόρεται, ſtratus eſt: Dor. pro ἐςόρεςαι, 3. ſing. perf. paſſ. à ςο-ρέω, ſterno. Alii volunt ἐςόρεται. Dor. dici pro ἔςρωται, 3. perf. à ςρωννύω, f. ςρώσω, id. q. ςορέω.

Ἔςραμμαι, ψαι, πται, verſus ſum: perf. paſſ. verbi ςρέφω, verto: f. ψω.

Ἐςρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρατοπεδεύω, caſtra metor: quod à ςρατὸς, exercitus, et πέδον, ſolum.

Ἐςρατόωντο, Poët. pro ἐςρατῶντο, q. pro -άοντο, 3. pl. imperf. verbi ςρατάομαι, caſtra pono. Th. ςρατὸς, exercitus.

Ἐςράφατο, averſi erant: 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐςραμμένοι ἦσαν, verbi ςρέφω, verto: f. ψω, p. φα, perf. paſſ. ἔςραμμαι.

Ἐςράφην, a. 2. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐςρέφθην, verſus ſum: a. 1. paſſ. et

Ἔςρεφον, ες, ε, imperf. act. à ςρέφω, verto: fut. ψω.

Ἐςρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρηνιάζω, diſſolutè vivo: f. άσω, p. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, luxus.

Ἐςρηνίαζω, f. άσω, p. ἐςρηνίακα, diſſolutè vivo. Th. ςρῆνος.

Ἔςρεψα, verti: præt. m. verbi ςρέφω.

Ἔςρωμαι, conſtratus ſum: perf. paſſ, et

Ἐςρωμένος, perf. part. paſſ. verbi ςρώννυμι, f. ςρώσω, idem quod ςορέω, ſterno.

Ἔςρωσα, a. 1. act. et

Ἔςρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eod.

Ἔςυγον, a. 2. ind. act. verbi ςυγέω, vel inuſitat. ςύγω, odio proſequor: f. ςύξω.

Ἐςυφέλιξεν, diſpulit: 3. ſing. a. 1. ind. act. à ςυφελίζω, f. ξω, duritèr tracto. Th. ςύφω, adſtringo: f. ψω.

Ἔςω, ESTO, 3. ſing. imperat. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐςωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ςωμύλλω, idem quod ςωμυλέω, loquax ſum. Th. ςόμα, ος.

Ἔςων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕςωρ, ορος, ὁ, clavus temonis: ab ἕω, mitto: melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἑςὼς, ῶτος, ſtans: in f. g. ἑςῶσα, perf. part. act. pro ἑςηκὼς, per Sync. ἑςαὼς, et per Craſin ἑςὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑςώτων, ab ἵςημι, ſto.

Ἔςωσαν, ſint: 3. pl. imperat. præſ. ab εἰμὶ, ſum.

Ἑςῶτες, nom. pl. ab ἑςὼς, quod vide.

Ἐσύθην, commotus ſum: a. 1. paſſ. à σύω pro σεύω, moveo. Th. σείω, agito.

Ἐσύλα, ſpoliabat: 3. ſing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, præda.

Ἐσύλευον, prædati ſunt: imperf. act. verbi συλεύω, ſpolio: ab eod. Th.

Ἐσύνηκα, ας, ε, intellexi; a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo: f. συνήσω ex σὺν et ἵω, mitto, &c.

Ἐσύςερον, poſteà: ex ἐς et ὕςερος, poſterior.

Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus ſum: a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω ſeu σφάζω, f. ξω, jugulo: perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ejuſd. perf. part. paſſ.

Ἔσφαζον, mactabant: 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, macto: f. ξω.

Digitized by Google

'Εσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio* : f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

'Εσφάλην, ης, η, *deceptus ſum* : a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio* : f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

"Εσφαλμαι, perf. paſſ. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejuſd.

"Εσφαξαν, *trucidârunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo* : f. άξω, p. m. ἔσφαγα.

'Εσφαράγιζον, *ſonum excitabant* : imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *ſonus*.

"Εσφηλα, *decepi* : a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

"Εσφιγγεν, *ſtringebat* : 3. ſing. imperf. act. et

"Εσφιγξε, *adſtrinxit* : 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *ſtringo* : f. γξω.

'Εσφράγισεν, *obſignabat* : 3. ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obſigno* : f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *ſigillum*.

'Εσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. et

'Εσφραγισμένος, perf. part. paſſ. ab eod. verbo et Th.

'ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus*, *ara*, *cruſta ex aduſtione vulneri adhærens* : undè Angl. A SCAR.

'Εσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.

'Εσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus*, *craticula*. Th. ἐσχάρα.

'Εσχατιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas* ; et

'Εσχατιὴ, ης, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua, xiii. 25. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior*.

'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus*, *defectus ætate*.

"Εσχατον, ου, τὸ, *extremitas* : item adv. *ultimè* : ab

"ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus*, *ultimus* : ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *poſt filios mortua eſt mater*, Maccab. vii. 41. ſubintellige ἀπὸ, et

Εσχατόωσα pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*.

'Εσχάτως, adv. *extremè*, *ad extremum*. ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Weſſ. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

"Εσχε, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ, perf. paſſ. ἔσχημαι.

'Εσχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. et

"Εσχηκα, perf. act. ab ἔσχω vide ἔσχε.

'Εσχηματίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi σχηματίζω, *effingo* : à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo* : fut. ίσω, perf. paſſ. ἔσχισμαι.

'Εσχίσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσχισθήσαν, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

"Εσχόμην, a. 2. m. et

"Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον. vide ἔσχε.

"Εσω, f. 1. verbi ἵζω, *ſedere facio* : vel ἕω, *induo*.

"Εσω, *intrà* : adv. cum gen. et

"Εσωθεν, *intrinſecus* : ab εἰς, *in*.

'Εσώθην, *ſervatus ſum* : a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, *ſervo* : f. σω, perf. paſſ. σέσωσμαι.

"Εσωσα, a. 1. act. ejuſd. verbi.

'Εσώτερος, α, ον, *interior*, *-us*, *intimus*.

'Εσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. paſſ. verbi σωφρονίζω, *ſapere facio* : f. ίσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans* : ex σόος, ſeu σάος, contractè σῶς, *ſanus*, et φρὴν, *mens*.

"Ετ' pro ἔτι, *adhuc*, *etiam*.

'Ετάγην, *conſtitutus ſum* : a. 2. ind. paſſ. à τάσσω, vel -ττω, *ordino* : f. ξω, p. χα, a. 1. ἔταγον.

'Ετάζω, *examino*, *inquiro*, *ſcrutor*, *caſtigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, et Dor. ξω, ab ἔτεος, *verus*.

'Ετάθην, *extentus ſum* : a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω, *tendo* : f. τενῶ, p. τέτακα, perf. paſſ. τέταμαι.

'Εται, *familiares* : nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *ſocius*.

'Εταίρα, ας, ἡ, *amica*, *meretrix* : et

'Εταιρεία, ας, ἡ, *ſocietas* : et

'Εταιρέω, *proſtituo me* : f. ήσω, ab ἑταῖρος.

'Εταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *ſodalitium* : et

'Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui ſodalitiis præeſt* : ab eod. Th.

'Εταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia* : ab ἑταιρέω.

'Εταιρία, ας, ἡ, *ſodalitium* : et

'Εταιρίζω, f. ίσω, *ſodalis fio*, *epitulor* : et

'Εταιρικὸς, ῦ, *ſodalitius*, *meretricius* : ab

'ΕΤΑΙ~ΡΟΣ, ου, ὁ, *ſodalis*.

'Ετάκευ, Dor. pro ἐτήκου, *tabeſcebat* : 2. ſing. imperf. à τήκομαι, *liqueſco* : et

'Ετάκην, *liquefactus ſum* : a. 2. ind. paſſ. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio* : f. ξω, a. 2. ἔτακον.

'Εταλάνιζεν, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miſerum et ærumnoſum voco* : f. σω, à τάλας, *ærumnoſus*, *miſer*. Th. ταλάω, f. άσω, *ſuffero*.

"Εταμον, *ſcidi* : a. 2. act. verbi τέμνω, *ſcindo* : f. 2. ταμῶ.

'Εταννύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

'Εταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi τάσσω, vel -ττω, *ordino* : f. ξω, p. τέταχα.

'Ετάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo* : f. ξω, p. τετάραχα, præt. paſſ. τετάραγμαι, a. 2. paſſ. ἐταράχθην.

'Εταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced.

'Εταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

'Εταρίσσατο, 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.

"Εταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *ſodalis* : gen. pl. ἑτάρων.

'Ετασμος, ου, ὁ, *inquiſitio*, *tormentum*, *flagra* ; 2. Mac. vii. 37. à ἐτάζω, *inquiro* : f. άσω.

"Ετασον, ατω, a. 1. imperat. verbi præced.

'Ετάφην, *ſepultus ſum* : a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω *ſepelio* : f. ψω

"Εταφον, *ſtupui*, *admiratus ſum* a. 2. ind. act. et τέθηπα, p. m. idem, *vel ſtupeo*, *admiror* : ab eodem verbo. Vide ἐτέθηπει.

'Ετάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

"Ετεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, τὸ, *annus*.

'Ετεθήλει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi θάλλω, *vireo* : f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

'Ετέθην, *poſitus ſum* : a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Ετέθηπει, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi θάπτω, *ſepelio*. Alii à θήπω, *ſtupeo*, vel θάπτω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.

'Ετεθνήκειν, *obieram* : 1. ſing. pluſq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνηκα. hinc τεθνᾶναι.

"Ετειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio*, *facio* : a. ἔτειλα.

"Ετεινα, *extendi* : a. 1. act. verbi τείνω, *tendo* : f. τενῶ, p. τέτακα.

"Ετειος, εία, ειον, *annuus*, α, ον. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

"Ετειρεν, *affligebat*, 3. ſing. imperf. act. vide

'Ετείρετο, *confectus erat* : 3. ſing. imperf. paſſ. à τείρω, *affligo*, f. τερῶ, p. τέταρκα, a. 1. ἔτειρα

"Ετεκ' pro ἔτεκε, *peperit* : 3. ſing.

Digitized by Google

a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo; ἐτεκνοποίει, 3. ſing. imperf. ἀ τέκνον, fœtus (quod à τίκτω, pario) et ποιέω, facio.

Ἐτεκνώθην, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελείετο, perficiebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonaſm. τῦ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐτέλεον, perfecerunt: pro ἐτέλεσαν, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, conſummavi: a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio: f. ώσω, ejuſd. Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. Th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα, pro -ας, 3. ſing. imperf. act. à τελευτάω, ad finem perduco, deſino: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, finis.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, mando: a. 1. ἔτειλα.

Ἔταμον, incidi: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τμήγω, ſeco: f. τεμῶ et τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον et ἔτεμον, p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλεοι χάριτες, ſic appellatæ ab Eteocle Cephiſi filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.

Ἐτεὸν, adverbialitèr, verum, vero: a. g. ab

Ἐτεὸς, ά, όν, Poët. idem quod ἐτὸς, verus: undè etiam formatur per interpoſit. τῦ ε. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dubius, quaſi excepts robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, alter, et ἀλκὴ, robur.

Ἑτέρηφι, alter: Poët. adv. pro feminine ἑτέρᾳ. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ε, qui diverſa linguæ eſt: ab ἕτερος, alter, et γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo, f. ήσω. ab ἕτερος, alter, et διδάσκω, doceo.

Ἑτεροδοξέω, -ῶ, alterius ſum opinionis, orthodoxis non aſſentior: et

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa, vel prava: et

Ἑτερόδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui alterius eſt opinionis, vel ſectæ: Angl. HETERODOXI. omnia ab ἕτερος, alter, et δόξα, opinio: q. à δοκέω, cenſeo.

Ἑτεροζήλως, adv. iniquè: ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur: ab ἕτερος, alius, et ζῆλος, æmulatio.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, alteram jugi partem traho: et

Ἑτερόζυγος, altera libra pars: ex ἕτερος, alius, et ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, α, ον, diverſus à reliquis; et indè

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, p. ἡτεροίωκα, altero, immuto: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἕτερος, alter.

Ἑτερόκλιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, alitèr declinatus: ſc. ὄνομα, HETEROCLITON. Th. κλίνω, inflecto.

Ἑτεροκωφεῖν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφῶν, qui ſurdum ſe ſimulat.

* Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ἡ ἡ, ab altera parte navigationem præbens. ἑτερόπλουν δάνεισμα, uſuram periculo creditoris navi trans mare vehunt.

ἝΤΕΡΟΣ, α, ον, alter, alius, μηδέτερος et οὐδέτερος, neuter: ἐν ἑτέρᾳ, ſc. τόπῳ, alibi, ἑτέρᾳ λαβεῖν, ſiniſtra manu capere, i. e. nullo negotio, ſub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas: et

Ἑτερόω, f. ώσω, altero: et

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio: ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, delectabat: 3. ſing. imperf. act. à τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἔτερσε, 3. ſing. a. 1. act. Æol. à τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt à τέρσω, exſicco: undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθι et -θεν, adv. ex alterâ parte. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτέρως, adv. aliter: ab eod.

Ἐτετάλμην, ο, το, juſſus eram: pluſq. p. paſſ. verbi τέλλω, mando, perf. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ταπεινόω, humilio: f. ώσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, humilis.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. fit ex 3. ſing. ἐτέτακτο, inſerto α antè το, et κ verſo in aſpirat. χ, verbi τάσσω, ordino: f. ξω, p. τέταχα, perf. paſſ. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi τεύχω, fabricor: f. ξω, p. τέτευχα, p. paſſ. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

Ἐτέτμεν, 3. ſing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio: quod derivatur à τέμνω, ſeco, ſcindo: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον, ες, ε: et hinc per Pleonaſm. τῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, pluſq. p. verbi τρήχω, aſper et ſalebroſus ſum: f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, εῖα, aſper, ſcaber.

Ἐτέτυκτο, factus erat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor, quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, 1. ſing. et ἐτετύφει, pro ἐτετύφει, 3. ſing. pluſq. p. act. à τύπτω, verbero: f. ψω.

Ἐτετεύχεατο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, aſſequor: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ε, ετο.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε, ob ſequent. aſpirat. 3. ſing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus ſum: a. 1. ind. paſſ. à τίκτω, pario.

Ἔτη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liqueſcebat, 3. ſing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, liquefacio: f. ξω, p. m. τέτηκα.

Ἐτήρουν, ſervabam, imperf. act. à τηρέω, ſervo: imperf. ἐτήρεον, ευ, f. ήσω, p. τετήρηκα.

ἝΤΗΣ, ε, ὁ, ſocius, amicus: ὦ 'τὰν pro ὦ ἐτᾶν, O amice, vel amici: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo, vel ἔτος, ut ſit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut ſit verus amicus.

Ἐτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, annuus, anniverſarius: ab ἔτος, annus.

Ἐτητόμακα, vel ἐτοιμάκα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus et paratus.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. ſeu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, verus: ἔτυμον et ἐτήτυμον, adv. verè.

ἜΤΙ, adhuc, inſuper, amplius, poſtea.

Ἐτίθει, ponebat, 3. ſing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ευ, εις, ει. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ἐθέμην, ου, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθου, ponebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐτίθεσο ab ἐτιθέμην, εσο, imperf. ejuſd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. ſub. τέκω, a. 1. paſſ. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à

Digitized by Google

τιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. à τινάσσω, quatio: f. ξω, p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, honorabamus, ſolvebamus: 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, ſolvi: a. 1. ind. act. verbi τίω, honoro, ſolvo: f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, extendebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. à τιταίνω, quod à τείνω, tendo.

Ἔτλην, ης, η, ſuſtinui: a. 2. ind. act. ab τλῆμι, tolero: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

Ἔτμαγεν, diſſecti ſunt: Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ, a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.

Ἔτμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejuſd.

Ἐτμήθην, exciſus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, ſeco: f. μῶ, p. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, ſcidi: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, ſeco: f. ξω. Th. τέμνω, idem.

ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus: q. ab ἔδω, edo.

Ἕτοιμα, parata, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, paro, f. άσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι, et indè

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio: ab

ΕΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, ſive ἑτοῖμος, Att. promptus, paratus: hinc

Ἑτοίμως, promptè, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, paratum eſſe.

Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, audeo, imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας, αε, α, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἕτον, ἕτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, et ἐτεὸς, ὰ, ὸν, verus, bonus: et

Ἐτὸς, adv. fruſtrà, temerè: ab εἰμὶ, ſum.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo: f. τρώξομαι.

Ἔτραπ᾽ pro ἔτραπε, evertit: 3. ſing. ab ἔτραπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, verto: f. ψω, p. φα, a. 2. paſſ. ἐτράπην, p. m. τέτροπα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, uvas calcabant: 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, verto.

Ἐτράποντ᾽ pro ἐτράποντο, 3. ſing. a. 2. ind. m. vide ἔτραπον.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. à τρέπω, verto: vide ἔτραπον.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπον.

Ἐτράφην, educatus ſum, et in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo: f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, ejuſd. a. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, tremebat: 3. ſing. imperf. act. à τρέμω, tremo: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido: f. τρέσω.

Ἐτρέφετ᾽ pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo: f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, perforavit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τιτράω ſeu τίτρημι, terebro: f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, ſtrideo: p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, vindemiabant: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, vindemia.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. ſing. imperf. act. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, foramen.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi θρύπτω, frango; frango luxu: f. ψω, p. φα, perf. paſſ. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσα, vulneravi: a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo: f. ώσω, q. à τρόω.

Ἐτύθην, immolatus ſum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην, a. 1. ind. paſſ. a θύω, f. σω, macto, ſacrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, involvo, perſcrutor: f. ξω. Th. τύλος, callus.

Ἔτυμα, vera, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, verus.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA*, originis verborum indicatio: ab ἔτυμος, et λόγος, ſermo, quod à λέγω, dico.

Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM*, vera origo alicujus vocabuli, ejuſque originis ratio: item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. verè: n. g. ab

ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, verus: d[...] pl. Ion. ἐτύμωσα, ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, verè: adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τυμπανίζω, diſtendo: f. ίσω, p. τετυμπάνικα. à τύμπανον, ſe[...] τύμπανος, inſtrumentum, quo pu[...]ſato, ſonus cietur.

Ἐτύπην, Dor. pro ἐτύπην, ſauciatus ſum, a. 2. ind. paſſ. à τύπτω, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τύπτω, verbera.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, naniſcor: f. τεύξομαι, perf. paſſ. τέτευγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. pro ἐτεύχθην. à perf. paſſ. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, fabricor.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσια, inania, acc. pl. item adverbialitèr, fruſtrà: ab ἐτώσιος, iners, vanus.

Ἐτωσιεργὸς, qui inaſſùm laborat: ab ἐτώσιον, inane: et ἔργον, opus.

Ἐτώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iners, vanus: ab ἐτὸς, adv. fruſtra. Th. εἰμὶ, ſum.

Εὖ, benè, bellè, felicitèr, adv. in compoſ. plerumquè, facilè: item benè, felicitèr, valdè. Th. ἐὺς, bonus.

Εὗ, Æol. et ἑῦ, Dor. pro οὗ, ſui.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. vivificans.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, nunciatio. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, læta annuncio: f. ίσω, et Att. εὐαγγελιῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. paſſ. εὐηγγέλισμαι, a. 1. paſſ. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. εὐαγγελισθεὶς, imperf. paſſ. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι, a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, nuncio.

Εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸν, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*: fauſtus ac lætus nuncius: ab εὖ et ἀγγελία, nuncium. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, Evangelii præco: à perf. paſſ. verbi εὐηγγέλισμαι. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fauſta nunciat: ab εὖ et ἄγγελος, nuncius.

Digitized by Google

γία, ῦ, ſanctitudo, purus ſum:

γὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctus, purus: ab ἅγος, veneratio: item prout

γητος, ου, ὁ ϗ ἡ, mobilis: ab ...

γόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

ἀγρία, et εὐαγρεσία, proſperitas: ab εὖ et ἀγρά, venatio:

γω πρὸ, honor qui ſequitur ... præclarè certamina

Ex εὖ et ἀγὼν, ῶνος, quod ... Alii rectiùs putant εὐάγων eſſe gen. pl. qui ... jungendus: et duct.

γωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro rectè inſtitutus in re aliquâ. Hinc

γωγία, rectè educatio et inſtitutio παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς ...

δε, placuit, 3. ſing. a. 2. ind. pro ἕαδε, Pleonaſm. Æol. mutato ſimul ſpiritu, ἕαδε per reſolutionem Ion. pro a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδω. Alii volunt eſſe præt. m. ἅδω, placeo: p. m. ἧδα, et ἕαδα, part. m. ἑαδώς.

ία, dat. ſing. ab

ὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſalubriter ſpirans, qui benè à ventis perflatur: benè, et ἄω, vel ἄημι, ſpiro.

μονίδες, EUÆMONIDES, propr.

ινετος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. benè laudatus: ex εὖ, benè, et laudo.

ίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capitur: ex εὖ et αἱρέω, capio.

θησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor: εὖ, et αἰσθάνομαι, ſentio, p.

ων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, beatus, felicis EUÆON, acc. ſing. Εὐαίωνα.

πλόκαμος, Dor. pro εὐπλόκαμος, ὁ ϗ ἡ, qui bonam vel pulchram comam habet: ex εὖ et πλόκαμος, coma.

λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captu facilis: εὖ et ἁλίσκομαι, capio.

ερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas et ſerenitas. pro ſecundarum rerum ſtatu et tranquillitate: ex εὖ et ἡμέρα, dies.

ἄνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundus ventus. ex εὖ et ἄνεμος, ventus.

θεῖς, florentes, nom. pl. ab ὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐανθὴς, et τὸ ἄνθος. ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, flos.

ανθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, floridus. vide ...

ντησία, ας, ἡ, Dor. pro Ion.

εὐανορία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo: et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ ex εὖ, benè, et ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius, comis.

Εὐαπάτητος, qui facilè decipiatur. ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, decipio.

Εὐαφήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, facilis narratu: ex εὖ, benè, et ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρεστέω, ῶ, placeo: f. ήσω, p. εὐηρέστηκα, a. 1. εὐηρέστησα, a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι, præſ. paſſ. εὐαρεστέομαι, delector: ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceptus: ex εὖ, benè, et ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐαρέστως, adv. ad placitum: ab eodem.

Εὐάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum habens currum. ab ἅρμα, currus.

* Εὔαρχος, qui nundinationis prima dat munera.

Εὐαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, qui bonum habet ſonum, canorus.

Εὐβοία, ας, ἡ, EUBOEA, eſt nomen loci. ex εὖ et βόω, paſco.

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè paſtus: ex iiſd.

* Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, propter eximiam in bene conſulendo prudentiam.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium: ex εὖ, benè, et βουλὴ, conſilium.

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens: qui benè conſulit alteri: item propr. nom. EUBULUS: ex iiſd.

* Εὐβούλως, adv. prudenter.

Εὖγε, Lat. EUGE, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, nobilitas: et

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nobili genere ortus, generoſus: ex εὖ, benè, et γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Atticè: et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, fertilis. Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. paſſ. ab εὔχομαι, precor: f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æquus, candidus: ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cognitor: quod à γνώμη, ſententia. Th. γινώσκω, cognoſco.

Εὔγνωστος et εὔγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè notus, nobilis, cognitu facilis.

Εὐδαιμονέστατα, adverbial. feliciſſimè, n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, feliciſſimus, ſuperl. et

Εὐδαιμονέστερος, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix: quod vide.

Εὐδαιμονέω, beatus ſum, beatè vivo: f. ήσω. et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas: ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, deus, fortuna.

Εὐδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus, vel pertinens, beatus: et

Εὐδαιμονικῶς, adv. beatè: ab iiſd.

Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, felicitas: et

Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudinis exiſtimatio, vel prædicatio: à perf. paſſ. verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. fortunatè, feliciter: ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, beatus: ab εὖ et δαίμων, deus, fortuna.

Εὖδε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ηὗδεν, ες, ε, εὗδεν, 3. ſing. præſ. ind. εὕδειν, præſ. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

* Εὔδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, (ſylva) arboribus denſa.

Εὔδει, ceſſat, Ion. pro εὕδῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ab eod.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, ſerenitas: ex εὖ et δία, quod aërem ſignificat: à Ζεὺς, Jupiter, aër: g. διός.

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Εὔδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, tranquillus, tepidus: Th. εὐδία, ſerenitas.

Εὔδματος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ædificatus: ex εὖ, benè, et δέμω, ſtruo: f. μῶ, p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, acquieſco, aliquo delector: benè alicui cupio, volo, benè exiſtimatione ſum: f. ήσω, p. εὐδόκηκα, a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, videor: f. ήσω, et δόξω. Hinc

* Εὐδόκησις, εως, ἡ, approbatio.

Εὐδόκητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, placens, gratus: et

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, benè exploro: f. άσω, a. 1. part. εὐδοκιμάσας. ex εὖ et δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, benè audio, clarus ſum: f. ήσω, p. ηκα. ex εὖ et δόκιμος, probatus: ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, probatus, et laudatus: ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, dormientem, acc. ſing. part. præſ. ab εὕδω, dormio: f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas: ab εὖ

Digitized by Google

et δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.

Εὐδυναμία, vel -νία, ίας, ἡ, vis, potentia. Ex εὖ, benè, et δράω, facio.

ΕΥ'ΔΩ, dormio: f. εὑδήσω, p. κα. Hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, decentèr velatus: ex εὖ et ἑανὸς, quod vide.

Εὕει, torret, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὕω, vel ὕω, uro: f. σω.

Εὐειδὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus: ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Εὐειδότος, benè ſcientis: gen. ſing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Craſin pro εὐειδηκὼς ab εὖ et εἰδέω, ſcio: f. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, valeo, ſanus ſum, benè me habeo: ab εὖ et ἔχω, habeo.

Εὐέλπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ; et εὐέλπιστος, benè ſperans: et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona ſpes: ab εὖ et ἐλπὶς, ſpes.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo: ab εὖ et ἔχω, habeo.

Εὐεπὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, facundus: et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, facundia: ab εὖ et ἔπος, verbum, quod ab ἔπω, dico.

Εὐεπίην, facundiam, ejuſd. acc. ſing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, q. v.

Εὐεργὲς, fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejuſd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐηργέτηκα, benefacio. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejuſd. a. 1. part. paſſ. et εὐεργετῆται, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, à perf. paſſ. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus: gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας. ab εὖ et ἔργον, opus.

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus.

Εὐεργὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, benè fabricatus: et

Εὐεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, bene factus: ab iiſd.

Εὐερέστησα, credo ſcribend. εὐαρέστησα, qu. v.

Εὐερκὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, benè ſeptus, benè munitus: ab εὖ, benè, et ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, cohibeo.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, aditu facilis: ex εὖ et ὁδός.

Εὐζωΐα, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωΐη, ἡ, bona et beata vita: ab εὖ, et ζωὴ, vita. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè cinctus, formoſus, expeditus: ex εὖ et ζωννύω, cingo: f. ζώσω. Hinc ζώνη, zona.

Εὐηγγέλην, nunciatus ſum, a. 2. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω ex εὖ benè, et ἀγγέλλω, nuncio; f. λῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi εὐαγγελίζω, læta nuncio: quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.

Εὐηγενὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonaſm. τοῦ η, pro εὐγενὴς, generoſus: ex εὖ et γίνομαι, naſcor.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, ſtultitia: et

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, bonis moribus præditus, ſimplex; item ſtultus: ex εὖ et ἦθος, εος, τὸ.

Εὐήθως, ſimplicitèr: adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valdè acutus: ex εὖ et ἀκή.

Εὐήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè audiens, quod benè auditur.

* Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi.

Εὐήκτει, imperf. act. verbi εὐεκτέω, bonâ corporis habitudine ſum: ab εὐέκτης, ex εὖ et ἔχω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, apricus: ex εὖ, benè, et ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, felicitèr dego, plauſus fero. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, proſperitas diei.

Εὐημερία, ίας, ἡ, id. ſerenitas diei.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, Eueni filia: nom. propr.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poet. valdè amabilis: ab εὖ, benè, et ἐράω, amo.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libens acquieſco, placeo: ex εὖ et ἀρεστὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. έσω, placeo.

Εὔηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans, canorus.

Εὐθαλὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, benè florens, floridus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona et facilis mors: ex εὖ, benè, et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθαρσὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, confidens, audax. Th. θάρσος, audacia: hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. confidenter.

Εὐθείῃ, dat. ſing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, recta: ab εὐθὺς, rectus.

Εὐθενέω, vide εὐθηνέω.

Εὐθεράπευτος, quibus facilè mederi licet; ab εὖ et θεραπεύω.

Εὐθὲς ἦν, illud placebat: vide θὴς.

Εὐθετέω, -ῶ, f. ήσω, aptus ſ
et idem quod

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinnè diſp
ex εὖ et τίθημι, pono.

Εὐθετίσας, αντος, ejuſd. a. 1. p
act.

Εὔθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitu
tus: ex εὖ, benè, et θετὸς, po
Th. τίθημι, pono.

* Εὐθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis
tatu. Th. θεωρέω, ſpecto.

Εὐθέως, adv. ſtatim. Th. εὐ
rectus.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna ra
diſpoſitio: ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concin
apte diſpoſitus, quod à τίθημι, p

Εὐθηνέω, -ῶ, proſpero ſucceſſu
ab εὖ et θὶς, idem quod θὶν, θ
cumulus, acervus.

Εὐθηνία, ας, ἡ, proſper ſucceſſ
ab iiſd.

Εὐθηνοῦντα, affluentem: acc. ſ
m. g. part. præſ. act. ab εὐθη
q. v.

Εὐθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, placens.

Εὐθικτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, tactu faci
item facetus, dicax: à θίγω, tan
hinc

Εὐθίκτως, aptè, congruè, adv.

Εὔθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis
ſu, friabilis: ab εὖ, bene, et θρ
frango.

Εὔθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum th
num habens: ex εὖ et θρόνος, th
nus. Th. θράω, ſedeo: f. θρήσω

Εὐθὺ, adv. rectà, vel pro εὐ
ſtatim; ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët.
veridicam linguam habet, verid
ſincerus, probus: ab εὐθὺς et γλ
σα, lingua.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, rectum curſum
neo: f. ήσω, p. εὐθυδεδρόμηκα.

Εὐθύδρομος, qui rectò curſu per
quod ex εὖ et δρόμος, curſus. T
τρέχω, curro: a. 2. ἔδραμον, pr
m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. et D
pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, qui rectè
prælium tendit, vir fortis: ab εὐ
et μάχομαι, pugno.

Εὐθυμέω, -ῶ, bono animo ſum:
ήσω, p. εὐθυμήκα, a. 1. εὐθύμη
ex εὖ et θυμός.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia, alacrita
et εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, idem: et

Εὔθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt bono
hilari animo: et

Εὐθύμως, adv. alacritèr: εὐθυ
τερον, alacrius: compar. ab iiſd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imper
verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, diſquiſitio, inquiſ
accuſatio, pœna, crimen: et

Digitized by Google

θύπορος ὁδὸς, directa via: et
θυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, et
ῆς, ου, ὁ, director, corrector;
his ab
θύνω, complano, erigo, dirigo;
a rectus ſum: εὐθύνειν λαοῖσι δί-
, rectè adminiſtrare jura populis:
ῶ, p. εὔθυγκα, a. 1. εὔθυνα, a.
imperat. εὔθυνον, άτω, a. 1. ind.
p. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην.
. εὐθὺς, rectus.
θύπνοοι Ζεφύροιο πομπαὶ, recta
antis ſeu ſecundi Zephyri flatus:
εὐθὺς, rectus, et πνέω, ſpiro.
θύπομπος αἰὼν, rectè ducens æ-
m: ab εὐθὺς et πέμπω, mitto.
θυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, di-
re: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectà
ire.
θυπορήσασθαι, rectà ire: ab εὐ-
ς et πόρος, tranſitus. Th. πείρω,
nſfo.
ΕΥΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, -έος, rectus, a,
: ἐπὶ εὐθεῖαν, ad rectam viam.
θὺς, etiam adv. ſtatim, cum
n. εὐθὺ τοῦ Διὸς, rectà ad Jovem,
riſtoph. in Pace 67.
Εὐθύτερος, rectior: compar. ab
θὺς, q. v.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, et
trach. etas: ab eod. Th.
Εὐθύτονος, ου, Poët. in rectitudinem
tenſus: ab εὐθὺς et τείνω, tendo:
p. m. τέτονα.
Εὐίλατος, ου, ὁ ἡ, propitius: ex
εὖ, benè, et ἱλάω, propitius ſum.
Εὐιλατεύω, propitius ſum: f. εύ-
σω, p. κα: à præced.
* Εὔιχθυς θάλασσα, mare piſco-
ſum.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciſcor,
vacat mihi: imperf. Att. ηὐκαίρε-
ον, -ουν, f. ήσω, p. εὐκαίρηκα, a. 1.
Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, occa-
ſio.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas: et
Εὔκαιρος, ου, ὁ ἡ, opportunus:
et
Εὐκαίρως, opportunè, adv. ex εὖ
et καιρὸς, temporis opportunitas.
Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδίος, ου,
ὁ ἡ, magnanimus, ſtomacho conve-
niens. Th. καρδία.
Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ ἡ, expug-
natu facilis.
Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ ἡ, deſpici-
endus, -φρονητότερος, contemptior,
compar.
Εὐκέατος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro εὐ-
κεατος, qui facilè ſcindi ſecarique po-
teſt: ex εὖ et κεάζω, findo. Th.
κέω, idem.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix: ex
εὖ et κηλέω, mulceo.
Εὔκηλος, ου, ὁ ἡ, Æolico Pleo-
naſmo dicitur pro ἕκηλος, quietus,
...

* Εὐκινήτως, facili motu: ab
Εὐκίνητος, ου, ὁ ἡ, facilè mobilis, agilis. Th. κινέω.
* Εὐκινησία, facilis motus, mobilitas: ab eod.
Εὐκλέα, inclytum: acc. ſing. per Sync pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεεῖ ab
Εὐκλεὴς, έος, ὁ ἡ, glorioſus. Th. κλέω, celebro.
Εὔκλεια, ſplendor nominis, gloria: ex εὖ et κλέος ſeu κλέος, τὸ, gloria: ab eod. Th.
Εὐκλείη, ſplendor nominis, gloria: ex εὖ et κλέος ſeu κλέος, τὸ, gloria: Th. κλέω.
Εὐκλείξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλείξαι.
* Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, proſpera fortuna. Th. κλῆρος.
Εὔκνημις, ιδος, ὁ ἡ, benè creatus, vel armatus: ex εὖ, benè, et κνήμη, tibia.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas: et
Εὔκολος, ου, ὁ ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo, ſimplex: ex εὖ et κόλον, cibus.
Εὐκόλως, adv. expeditè: ab εὔκολος, q. v.
Εὐκομίσασθαι, benè recondere: a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.
Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ἡ, benè vel pulchrè comatus. ex εὖ et κόμη, coma.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas: et
Εὔκοπος, ου, ὁ ἡ, facilis: ex εὖ et κόπος, labor. Th. κόπτω, ſcindo: f. ψω, p. m. κέκοπα.
Εὐκοσμέω, -ῶ, modeſtè me gero, officio fungor: et
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modeſtia, mores compoſiti: et
Εὔκοσμος, ου, ὁ ἡ, benè ordinatus, concinnus: et
Εὐκοσμότατα, ornatiſſimè, ſuperl. neut. pl. adv. loco ſumitur: et
Εὐκόσμως, adv. concinnè, rectè: omnia ex εὖ et κόσμος, ordo.
Εὐκραοῦς, gen. ſing. ab
Εὐκραὴς, έος, ὁ ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, miſceo: vel εὔκραος, per Sync. pro εὐκρατής.
Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρινέες, nom. pl. ſunt venti Eteſii, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ: ab
Εὐκρινὴς, έος, ὁ ἡ, purus, liquidus, ordine collocatus. Th. κρίνω, diſcerno.
* Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis: et
Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, optativus: ab εὔχομαι, precor: f. εὔξομαι, p. εὖγμαι.
Εὐκτικῶς, optativè: adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, benè ædificata: perf. part. paſſ. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii ſcribunt εὐκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor: f. σω, p. κα.
Εὔκτιτος, η, ον, benè ſtructus: ex εὖ et κτίζω, condo.
Εὐκτὸς, ή, ὸν, optabilis, votivus: ab εὔχομαι, precor.
Εὔκυκλος, ου, ὁ ἡ, rotundus: ex εὖ, benè, et κύκλος, circulus.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio: ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ἡ, qui benè res capeſſit, circumſpectus: ab εὖ et λαμβάνω, capio: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
* Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, vereor, caveo, vito: ηὐλαβεῖτο, metuebat: 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. paſſ. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, veritus. Th. λαμβάνω.
Εὐλαβὴς, έος, ὁ ἡ, circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus. Vide εὐλάβεια.
Εὐλαβητέον, cavendum eſt: verbale ab εὐλαβέομαι, vereor.
Εὐλαβίης, cautionis: gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.
Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.
Εὐλαβῶς, adv. timidè, cautè, religioſè: ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, capio.
Εὐλαβῶς ἔχειν, vereri: ab εὐλαβής.
ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, vermes, propriè qui in corpore naſcuntur.
ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo: qu. ab εὖ et λαχαίνω, fodio: vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.
Εὔλαλος, ου, ὁ ἡ, benè loquens, facundus: ab εὖ et λαλέω, loquor.
Εὐληπτότατα, facillimum captu, commodiſſimè: neut. ſuperl. pl. ab Εὔληπτος, facilis captu. Th. λαμβάνω.
ΕΥ"ΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.
Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. bonus portus.
Εὐλογέω, benedico; cum acc. felicia precor, præſto; item celebro, laudo, gratias ago: f. ήσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. ηὐλόγησα, perf. paſſ. εὐλόγημαι, part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, benedictus: ex εὖ et λόγος, ſermo. Th. λέγω, dico: f. ξω, p. m. λέλογα.
Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. et
Εὐλόγημαι, p. paſſ. εὐλογημένος, p. part. et
Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, benedictus, a, um:

Digitized by Google

a. 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus*: ἐπ' εὐλογίαις, *benignè*: et

Εὔλογος, ου, *blandus ſermo*; item *rationabilis*: ab εὖ et λόγος, *ſermo, ratio*; à λέγω, præt. m. λέλογα.

* Εὐλόγως, *honeſtum ſpecie (reſpondere)*: à præced.

* Εὐλύτως, *nexu facile ſolubili*: à λύω, *ſolvo*.

Εὐμαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *docilis, ingenioſus*; item *intellectu facilis*: ab εὖ et μανθάνω, *diſco*.

Εὐμαθῶς, *facile diſcendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecoroſus, bonas habens oves*: ex εὖ et μῆλον, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*.

Εὐμάρεια, ſeu -ρία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐμαρέως, et -ρῶς, adv. *facile*: ab

Εὐμαρής, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ et μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

* Εὐμαρῶς, *facile*.

Εὐμάρη, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. *Commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδικῶς, *compendioſè*: ex τοῦ et μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium*: q. ex μετὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Εὐμελὴς μουσικὴ, *muſica quæ verſatur in melodiâ*.

Εὐμμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ haſtæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενέω.

Εὐμενέστερως, *benignius*: adv. comp. ab εὐμενής.

Εὐμενέω, *benevolus ſum*: εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab τοῦ et μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, benignus*: comparat. εὐμενέστερος, ab iiſd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facile mutabilis*: ex εὖ, *bene*, et βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. m. βέβολα.

Εὐμεταδότος, ου, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum*; ex τοῦ et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus*: ex τοῦ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ovibus abundans, pecoroſus*: à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*: adj. verbale ab τοῦ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, *bona ſors*.

Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS*: nom. propr.

Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*: ab

Εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formoſus*: ab τοῦ et μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum iveris*, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab

Εὐνάζω, *ſopio, dormio*: f. άσω, p. εὔνακα. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præſ. part. paſſ. ab τοῦ et ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὔνηκα, *ſopio*: ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *bene litigans*.

ΕΥ'ΝΗ', ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνηθέντες, *concumbens*: a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, *ſopio*: f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνοέστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior*: comp. Vide in εὔνοος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus*: acc. εὖνιν, ab εὖ, *male*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus ſum*: f. ήσω, p. εὐνόηκα et

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*: ex εὖ, et νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *benevolus*: et

Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκώτερως, ſuperl. εὐνοϊκώτατα, ab iiſd.

Εὐνομεῖν, præſ. inf. act. *bonis legibus inſtituere*: hinc

Εὐνομεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. *bonis legibus uti*: εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex τοῦ et νόμος, *lex*.

Εὐνομίην, acc. ſing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima*: ab iiſd.

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*: εὐνοέστερος, compar. et εὐνοέστατος, ſuperl. et

Εὔνουν, *amicum*: acc. ſing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus*: ab τοῦ et νόος, *mens*.

Εὐνούστατος, η, ον, *benevolentiſſimus*: ſuperl. ab εὔνους, *benevolus*.

Εὐνούστερος, α, ον, *benevolentior*: comp. ab eod.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, *ſpado*: et

Εὐνουχίζω, *caſtro*: f. ίσω, p. εὐνούχικα, p. paſſ. εὐνούχισμαι, a. 1. paſſ. εὐνουχίσθην ab

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS*, item *dynaſta*: à gynæceis cuſtodiendis ſic dictus. ab εὐνὴ, *lectus*, et ἔχω, *habeo, ſervo*.

Εὖντα, Dor. et per Craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὤν, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εὔξαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. ξομαι, a. 1. εὐξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. eod. Th.

Εὔξεινος, vel -ενος, ου, *hoſpitalis*, et

Εὐξείνως, adv. *hoſpitaliter*, amicè: ab τοῦ et ξένος, *hoſpes*.

Εὔξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè raſus, politus*. Th. ξέω, *rado*.

Εὔξῃ, *oraveris*: 2. ſing. a. 1. ſub. εὔξωμαι, ῃ, ηται ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξοον, *benè raſum, politum*: n. ſing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, p. εὐώδηκα, *proſperè progredior*; et *proſperum iter præbeo*: et

Εὐοδία, ας, ἡ, *proſperum iter*; item propr. nom. mulieris, Gr. *proſperè agens*: ab τοῦ et ὁδὸς, *via*.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex τοῦ et ὄζω, *oleo*.

Εὔοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius*, *proſperum* vel *expeditum habens iter*: ab τοῦ et ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόω, -ῶ, *proſperum iter præbeo*: f. ώσω, p. εὐόδωκα, præſ. paſſ. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *proſperum iter habeo*, *proſperor*: perf. paſſ. εὐόδωμαι, a. 1. paſſ. εὐοδώθην, ης, η, f. 1. paſſ. εὐοδωθήσομαι ab εὔοδος, ὁ ϗ ἡ, *iter expeditum habens*: ex τοῦ et ὁδὸς, *via*.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejuſd. perf. et Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *proſpero itinere*.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. m. præced. verbi.

ΕΥΟΙ', *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.

* Εὐοιώνιστον, ου, τὸ, *bonum augurium, omen*.

* Εὐόμενοι, *aſſati*: præſ. part. paſſ. verbi εὔω, ſeu εὕω, f. σω, *uro*.

Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus*, *felix in armis*: hinc ſuperl. p.

Digitized by Google

...οπλότατοι, *armis inſtructiſſimi.* ... ὅπλον.

...οπτος, ου, ὁ, *conſpicuus.* Th. ὄπτομαι.

...ορκέω, *religioſè juro* : f. ήσω, p. ...όρκηκα, præſ. inf. εὐορκεῖν· vide ...μαι.

...ορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides* :

...ορκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui jusjurandum ...oſè colit* : ab εὖ et ὅρκος, *juſ-...andum.*

...ορμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *tutus* : ab εὖ et ...ος, ου, ὁ, *ſtatio navium* : q. ab ...ω, *figo.*

...παγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *benè compac-...* : ex εὖ et πήγνυμι, ſeu πηγ-..., *compingo.*

...πάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo ... -θίη, et -θίη, *natura quæ fa-... affici poteſt, voluptas, beneficium* :

...παθέω, -ῶ, f. ήσω, *indulgeo vo-...tatibus, facilè afficior*, ſeu *bene-... afficior.* Th. πάσχω, *patior* : ...πονθα, a. 2. ἔπαθον.

Εὐπάθημα, ατος, τὸ, *majeſtas, ...itas.*

...παθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *qui facilè af-...itur, injuriæ obnoxius* : ab eod. ...h.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam bo-... liberi afferunt* : et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, *felix multâ ...le*, ſeu *bonos habens liberos.* Th. ...ς, *puer.*

Εὔπακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ...πηκτος, q. v.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *intel-...tu facilis* ; item *perſpicax* : ab ... et παρακολουθέω, *aſſequor.* Th. ...όλουθος, *pediſſequus.*

Εὐπάρηος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. et ...or. pro εὐπάρειος, ὁ ᾗ ἡ, *habens ...lchras genas* : ex εὖ et παρειά, ἡ, ...na.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *eleganter ...tus.*

Εὐπατέρεια, ειας, ου, *claro patre ...tus, generoſus* : ab εὐπάτηρ vel ...πάτωρ, *nobilis.* Th. πατὴρ, ἔρος, ..., *pater.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam, ab ...πάτωρ. Vel potius ab ἥπαρ, di-...tur enim et ἡπατόριον.

Εὐπειθεῖν, *obtemperare*, præſ. inf. ...ab εὖ et πείθω.

* Εὐπατρίδης, ου, ὁ, *homo Rom. pa-...tricii generis, nobilis.*

Εὐπειθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *obſequens* : ...εὖ et πείθω, *perſuadeo.*

Εὐπειθῶς, *obſequiosè* : et

Εὔπεικτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *facilè cedens, ...* : ab iiſd.

Εὐπένθερος, *qui nobilem ſocerum ha-...* Th. πενθερὸς, ῦ, ὁ, *ſocer.*

Εὔπεπλος, ſeu εὔπεπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pulchrum habens peplum* : ab εὖ et πέπλος, *peplum.*

Εὐπερίστατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ad circumcingendum proclivis* : ex εὖ et περιΐσταμαι, *circumſto, tango* : quod ex περὶ et ἵστημι, *ſto.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas* : et

Εὐπετὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *facilis* : comp. εὐπετέστερος, *facilius* : adv. ab εὐπετέστερος· ex εὖ et πίπτω, *cado.*

Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè* : ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bene ædificatus* : ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, ædifico.*

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *bene junctus, flexibilis, nexilis* : ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto* : f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti proſperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio* : ex εὖ et πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens* : ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni* : q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto* : f. ξω, p. m. πέπλοκα.

Εὐπλυνὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *bene lotus, mundus* : ab εὖ et πλύνω, *lavo.*

Εὔπνοος, et εὔπνους, *bene ſpirans, perflabilis.* Th. πνέω, *ſpiro.*

Εὐποιεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, p. εὐπεποίηκα, *benefacio* : et

Εὐποίητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bene factus, elegans* : ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia* : à præced.

Εὔπολις, *EUPOLIS*, nom. proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè poſſum, eſt mihi facultas* ; item ſimpl. *poſſum* : f. ήσω, p. εὐπόρηκα, et in 3. ſing. imperf. paſſ. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ et πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo* : p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia* : et

Εὔπορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *expeditus* : ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res ſecundæ, proſperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio* : f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus* : ab

Εὐπρεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *decor eximus, excellens* : ex εὖ et πρέπω, *decorus ſum.*

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter* : ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.

Εὐπροσδεκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *acceptus* : à προσδέχομαι, *ſuſcipio, probo* : ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio* : fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *aptè adhæreſcens*, et *aſſiduus in aliquo negotio* : ex εὖ et πρόσεδρος, *aſſiduè occupatus* ; item *aſſeſſor* : quod ex πρὸς et ἕδρα, ας, ἡ, *ſella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedeo.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas* : ex εὖ et προσηγορέω, *compello* : quod ex πρὸς et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis* : ab iiſd.

Εὐπρόσιτα, *acceſſu facilia* : ab

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *acceſſibilis* : ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*

* Εὐπροσόρμιστος, η, ον, *appulſu et aditu facilis* : ab εὖ et προσορμίζομαι, *pervenio.*

* Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *facundus in ſermone.*

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſus appareo* : et

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ſpecioſus, pulcher* : ex εὖ et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video* : p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejuſd. gen. pl.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pulchram puppim habens* : ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Εὔπυργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pulchras turres habens* : Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *producens bonos equos* : ex εὖ et πῶλος, *pullus.*

Εὐραὶ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi infixa* : adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni* : per Sync. pro εὑρησάμην, ῶ, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo* : poſita re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, coſta.*

Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε· ab εὑρίσκω, *invenio* : q. v.

Εὗρε, *invenito tu* : a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit* : 3. ſing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata* : q. v.

Εὑρέθην, *inventus ſum* : a. 1. ind. paſſ. et

Εὑρεθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. et

Digitized by Google

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὐρεῖα, *lata*: f. g. ab εὐρὺς, έος, qu. vide.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum*: et
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*: et
Εὑρετὴς, ῦ, ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*.
* Εὑρετὶς, ίος, ἡ, *inventrix*: ab eod.
Εὕρετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. et
* Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix*; et
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*: ab eod. Th.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2. ſing. εὑρήσετε, 2. pl. fi 1. ind. act. εὑρήσω, ab εὑρίσκω, *invenio*: quod vide.
Εὑρησιεπὴς, ίος, ὁ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*: q. ab ἔπω, *dico*.
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab εὑρίσκω, q. v.
Εὔριζος, ε, ὁ ἡ, *benè radicatus*. Th. ῥίζα.
Εὔριν, ινος, ὁ ἡ, *ſagax*: ex εὖ, *benè*, et ῥὶν, *naſus*.
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ε, ὁ, *EURIPUS*, *fretum reciprocum*, i. e. ſæpè undas abſorbens et revomens: quaſi ab εὖ et ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc
Εὔριπος, ε, ὁ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconſtantiam.
ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio*, *deprehendo*: f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 1. εὕρησα, a. 2. εὗρον, a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι, a. 2. ſub. εὕρω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, όντος, perf. paſſ. εὕρημαι, a. 1. paſſ. εὑρέθην, ης, η, *inventus ſum*: f. 1. paſſ. εὑρεθήσομαι, a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquiſivi*. εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Mat. i. 18. idem quod ἦ, *erat*, ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. abſque Hebraiſmo, quem deprehendiſſe Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. Sic Joſ. *Ant.* vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*: Metath. *affluentia*, *proſperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑροίμην, *invenero*; a. 2. opt. m. et
Εὕροις, 2. ſing. a. 2. opt. act. et
Εὑροῖσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*: q. v.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procelloſus, Act. xxvii. 14. ex εὖρος, *latus*, et κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, οντος, a. 2. part. ab eod.
* Εὕροσαν, 3. pl. imp. act. pro εὗρον, Pſ. cxvi. 3.
Εὖρος, ε, ὁ, *EURUS*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.
Ἐϋρρείτης, ε, ὁ ἡ, *pulchrè fluens*: ἐϋρρείταο, gen. Æol. pro ἐϋρρείτου. ex εὖ et ῥέω, *fluo*.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς et ἀγυιὰ, *via*.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nom. mulieris.
Εὐρυάλως, εως, ὁ ἡ, *latus*, *amplus*: ex εὐρὺς, et ἅλως, *area*.
Εὐρυβάτης, ε, ὁ, *EURYBATES*, nom. prop.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ε, ὁ, *cujus vis ſe latè extendit*, *latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, et βία, *vis*.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.
Εὔρυθμος, ε, ὁ ἡ, *numeroſus*, *concinnus*: ex εὖ et ῥυθμὸς, *rhythmus*, *concinnitas*.
* Εὐρύθμως, *concinnè*.
Εὐρυκρείων, *latè dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, et κρείων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κραίνω.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ἡ, *qui lata prata habet*, *ſpatioſus*, *amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.
Εὐρυμέτωπος, ε, ὁ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, et
Εὐρύνοντι, *dilatant*: Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab
Εὐρύνω, *dilato*: f. υνῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *ſpatioſa*; et
Εὐρυόδειος, ὁ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρύοπα, voc. ſing. ab εὐρυόπης, ε, ὁ, *latè ſonans*, vel *latè perſpicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, et Th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, poteſt eſſe acc. caſus ab εὐρύωψ, οπος, et -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.
Εὐρύπυλος, ε, ὁ, *EURYPYLUS*, nom. prop.
ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, et in f. g. εὐρεῖα, *latus*, *a*, *um*.
Εὐρυσθένης, έος, ὁ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, et σθένος, *robur*.

Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYST*… *US*, Rex Mycænorum.
Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. -έος.
Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, ſing. ejuſd.
Εὐρύστερνος, ε, ὁ ἡ, *qui lat*… *tum pectus*: ab εὐρὺς, et σ… *pectus*.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTI*… nom. prop.
Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro … χαίτης, ε, *latam comam habens*… *ticomus*: ab εὐρὺς et χαίτη, *coma*.
Εὐρυχόρου, *ſpatioſæ*: gen. ab εὐρύχορος, ε, ὁ ἡ, *in qua* … *pli chori duci poſſunt*: ex εὐ… χορὸς, *chorus*, *chorea*. Vel … ponitur pro εὐρυχώρου ab
Εὐρύχωρος, ε, ὁ ἡ, *latus*, … *plus*: ab εὐρὺ, *latè*, et χῶρος, *locus*.
Εὕρω, vide in εὕρωμεν.
Εὐρώδης, εος, ὁ ἡ, *putris*, it. *obſitus*: et
Εὐρώεις, εντος, -εσσα, εν, *put*… *obſcurus*: it. *amplus*: acc. … εὐρώεντα. ab εὐρώς.
Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a… ſub. act. εὕρω, ῃς. ab εὑρίσκω, *in-venio*, quod vide.
Εὑρὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. … eod.
Εὐρωπαῖος, ε, ὁ, et Εὐρωπε… ε, ὁ, *EUROPÆUS*, ex Europ…
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, no… mul.
ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *ſitus*, … *caries*.
Εὔρωστος, ε, ὁ, *robuſtus*, *ſan*… ab εὖ et ῥώννυμι.
Εὐρώστως, adv. *robuſtè*: ab …
Εὐρώτας, ε, ὁ, *EUROTAS*, no… propr. fluvii Laconiæ.
Εὐρωτιάω, f. άσω, *cariem* … *ſitu ſum obſitus*: ab εὐρὼς.
'ΕΥ'Σ, έος, ὁ, *bonus*: dicitur ἠΰς.
Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu … *uro*, *uſtulo*: f. εὕσω. at
Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. p… ἐοῦσα, vel οὖσα, ης, ἡ, *exiſtens*: pr… part. f. g. verbi εἰμὶ.
Εὐσέβει, 2. ſing. præſ. imper… vel 3. ſing. imperf. ind. act. ve… bi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*: f. ήσω, p. … ex εὖ, et σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis offici*… et
Εὐσέβις, ιος, τὸ, *pietas*: et
Εὐσεβέω, *colo*: cum acc. item *pietate inſtituo*, *inſtruo*; f. ήσω, εὐσέβηκα, a. 1. εὐσέβησα, ab εὐσ…
Εὐσεβῶς, *piè*, adv. et

Digitized by Google

…σεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pius; et
…σεβῶς, piè, adv. contractè pro …σεβέως, ab eod. Th.
…σελμος, vide in ἐΰσσελμος.
…σημος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè ſignificans: …ὖ et σῆμα, ſignum.
…σθένεια, ας, ἡ, virium integritas, …; et
…σθενέω, viribus polleo: f. ήσω, …σθενέω, et
…σθενὴς, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, validus: …ὖ et σθένος.
…σκιος, ε, ὁ, opacus, qui facilè …bratur. Th. σκία.
…σκαρθμος, benè ſaltans, agilis; …ὖ et σκαρθμὸς, ſaltus. Th. σκαί…, ſalto.
…σκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, per Dialyſin. …ὔσκοπος, qui ſcopum peritè aſ…itur: providus, opportunus: ex …et σκοπὸς, finis. Th. σκέπτομαι.
…σοος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè ſalvus, in…mis; ex εὖ et σόος, integer.
…σπλαγχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, miſericors; …ὖ et σπλάγχνον, viſcus, cor.
…σελμος, ſeu ἐΰσελμος, Poët. …ὔσελμος, benè tabulatus; ex …et σέλμα, τὸ, tranſtrum. Th. …ſpatium inter lineas, vel inter …ſtra navis.
…στάθεια, ας, ἡ, conſtantia, colu…, et
…σταθέω, -ῶ, f. ήσω, conſto, ſta…; et
…σταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis; ab …et ἵστημι.
Εὐσταλῶς, facilè, primò (rebel…): ab eod.
Εὐσταλὴς, expeditus: ab εὖ et …λλω.
Εὐσταλὼς, expeditè (currere): …eod.
Εὐστέφανος, ε, ὁ ϗ ἡ, formoſus, …coronatus; ex εὖ et στεφανὸς, …nus. Th. στέφω, corono; f. ψω.
…στομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro …, diſertus: ex εὖ et στόμα, …
…στοχέω, f. ήσω, jaculandi peri…ſum, ſolerter conjicio: et
…στοχία, ας, ἡ, dexteritas in ja…ndo, ſolertia in conjiciendo: et
…στοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, felix in jacu…, ſolers: à Th. στοχάζομαι, …
…στόχως, adv. cautè.
…στρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et Poët. …, pulchrè tortus, flexilis: …et στρέφω, flecto.
…στροφία, ας, ἡ, facilitas ad ſe …tendum.
…σύμβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, quod per …facile cognoſci poteſt: ex …et συμβάλλω, conjicio. Th. βάλ…, jacio.
…σφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui eſt elegans …forma: ex εὖ et σφυρὸν, malleolus pedis, pes. Th. σφῦρα, malleus.

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρε, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, decentèr, adv. et

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor: ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus: ex εὖ et σχῆμα, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἐΰσωτρος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel εὔσωτρος, bonas habens rotæ curvaturas ligneas: ex εὖ et σῶτρον, lignea circumferentia rotæ. Th. σείω, quatio.

Εὖτ' pro εὖτε, quando, adv.

Εὐτακτέω, ordinem et diſciplinam ſervo: et

Εὔτακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ordinem ſervans: et

* Εὐτάκτως, decenti ordine: et

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo; ex εὖ et τάσσω, ordino: f. ξω, p. χα.

ΕΥ'ΤΕ, quando, quum, ſicut, adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialyſi, ſicut.

Εὐτείχεα, benè munitam: acc. ſing. ab εὐτείχης, quod vide.

Εὐτείχεος, έε, ὁ ϗ ἡ, benè munitus: ab

Εὐτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis: ex εὖ et τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Εὔτεκνος, ε, ὁ ϗ ἡ, prole felix, fœcundus: ab iiſd.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, ſuperl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frugalis: ab εὖ et τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Muſæ: et

Εὐτερπὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, valde jucundus: ab εὖ et τέρπω, delecto.

Εὔτηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui facilè colliqueſcit.

Εὔτμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè ſectus et paratus: ex εὖ et τέμνω, ſeco.

· Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas: ab

Εὐτοκὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, fœcundus: ab εὖ et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ιας, ἡ, animi præſentia: ex εὖ et τολμάω.

* Εὔτολμος, ε, audax.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas tenoris: et

Εὔτονος, ε, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus, intenſus: et

Εὐτόνως, adv. acritèr, magnâ contentione: ex εὖ et τείνω, tendo.

* Εὐτοξία, ας, ἡ, ſcientia benè jaculandi arcu.

* Εὐτραπελεύομαι, lepidè jocor: et

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas: item ſcurrilitas: ab

Εὐτράπελος, ε, ὁ ϗ ἡ, lepidus, urbanus qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, ſcitè vertere. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paratus, æquus: qui facilè ad aliquid τρέπεται, vertitur: et

Εὐτρεπίζω, paro: ab eod. Th.

Εὔτρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè perforatus: Poët. ἐΰτρητος accipitur et pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Th. τιτράω, perforo: f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. ſing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ε, ὁ, inclytus tridente: ex εὖ et τρίαινα, tridens. Th. τρεῖς, tres.

Εὐτρόχαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, rotundus, planus: et

Εὔτροχος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, benè currens, volubilis, agilis: ex εὖ et τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ε, ὁ ϗ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè fabricatus: ab εὖ et τεύχω, fabricor; a. 2. ἔτυχον, p. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, ſecundâ fortunâ uti, præſ. inf. act. ab

Εὐτυχέω, felix ſum; f. ήσω, p. εὐτύχηκα. Ex εὖ, benè, et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, aſſequor.

Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. proſperè; ab iiſd.

Εὐτύχηκα, bene ceſſit mibi; p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas; ab eod. Th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus; ab εὖ, benè, et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, aſſequor.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, felix ſum; quod et

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna: ab εὐτυχής.

Εὔτυχος, ε, ὁ, EUTYCHUS, nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, aquâ abundans: ex εὖ et ὕδωρ, aqua.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fauſta, vel læta acclamatio: et

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo; vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ε, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. pulchram pharetram habens; ex εὖ et φαρέτρα, pharetra.

Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, celebro, laudo, gratulor; f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, fauſta precari, a. 1. inf. act. præced.

Digitized by Google

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen*; et

Εὔφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *boni nominis, boni ominis*; et

* Εὐφημίζω, *votis excipio et acclamatione*; vide εὐφημία.

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum*; vide εὐφημία.

Εὔφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ſonans*; ex εὖ et φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *ſono*; f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, *exubero, fertilis ſum*; f. ήσω, p. εὐφόρηκα, a. 1. εὐφόρησα ab

Εὔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferax, qui facile ferri tolerarique poteſt*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto*; f. εὐφρανῶ, p. εὔφραγκα, a. 1. εὔφρανα, Att. ηνα, præſ. paſſ εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo*; a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, *lætabor*; ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῆ, 2. ſing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præc.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Pſal. xvi. 9. a. 1. paſſ. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 1. opt. in 3. pl. θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, *exhilaro*.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris*. Th. φρὴν, *mens*.

Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox*; παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad conſiderationem et conſilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, *ſapio*: f. ήσω, p. ηκα. Ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia*: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris*. Ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *habilis, ingenioſus*: acc. ſing. εὐφυέα dual. εὐφυεῖ. Ex εὖ, *benè*, et φύω, *naſcor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et

Εὐφυῶς, adv. *ingenioſè, ſcitè*: ab εὐφυής.

Εὔφωνος, *benè ſonans, canorus*: ex εὖ et φωνὴ.

* Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in ſcribendo) ſuavis compoſitio*.

* Εὐχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ſeu pulchrè jubatus*.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præſ. paſſ. εὐχαριστοῦμαι, οῦμαι, *gratiarum actione celebror*: a. 1. paſſ. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: et

Εὐχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gratus*: et

Εὐχαρίστως, adv. *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *manu præſtans, fortis*: ab εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præced.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. ſing. imperf. vel præſ. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: et

Εὐχερῶς, *facilè*: ex εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχέσθω, *precetur*: 3. ſing. præſ. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præſ. inf. ab

Εὐχετάομαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præſ. opt. paſſ. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ης, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔχθω, *dedicet*: 3. ſing. perf. imperat. paſſ. εὔξω, εὔχθω ab

ΕΥ̓͂ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præced.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: et

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis, valdè utilis*: ex εὖ et χράω, *commodo, utendum do*: χρήσω.

Εὔχροος, *bene coloratus*: ex εὖ et χρόα, *color*.

Εὐχωλὴ, ης, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχὴ. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi conatur*: à præc.

Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono ſum animo*: ab εὖ et ψυχὴ.

* Εὐψυχὴς, έος, *refrigeratio aëre*.

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas*: et

Εὔψυχος, ου, ὁ, *lætus, magnanimus*: et

Εὐψύχως, adv. *lætè, magnanimè*: ab εὖ et ψυχὴ.

ΕΥ̓͂Ω, ſeu εὕω, f. εύσω, p. εὖκα, *uro, uſtulo*.

Εὐώδη, acc. ſing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè olens*: ab εὖ et ὄζω, *oleo*: f. ήσω, et έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*: à p[...] ced.

Εὐωδιάζω, *ſum boni odoris*: ab [...]

Εὔωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vili pretio*. T[...] ὠνέομαι, *emo*.

Εὐώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fauſti no[...] ac ominis, clarus, ſiniſter*: qu[...] niſtra certis in rebus felicia h[...] bantur: ex εὖ et ὄνομα, *nom*[...]

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum* [...] *tum*, aut *oculos habet*: ab εὖ et [...] *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, [...]

Εὐωχέω, f. ήσω, p. εὐωχηκα, [...] *vivio accipio*: et

Εὐωχίων, *convivans, lætus*; p[...] part. act. præced. ab

ΕΥ̓ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium*, [...] *lum*: q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus*.

Ἔφ', pro ἐπὶ, *in, ſuper*, cum [...] et acc. Att.

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. v[...] φημὶ, *dico*.

Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a[...] ejuſd.

Ἐφαάνθην, *apparui*, Poët. p[...] φάνθην, a. 1. ind. paſſ. verbi [...] νω, f. ανῶ, præt. paſſ. πέφασμ[...]

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικ[...] ον, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, [...] *doleſcens*: ab eod. Th.

Ἔφαγον, ες, ε, et Dor. ἔφαγ[...] 2. verbi φάγω, *comedo*: pro [...] in 3. pl. ἐφάγοσαν, Pſ. lxxviii [...] f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμ[...] 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαι pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. [...] verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαίνεο, *videreris*, 2. ſing. [...] perf. paſſ. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφ[...] νόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. [...] a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, f. 2. p[...] φανήσομαι.

Ἔφαινον, *oſtendebant*, 3. pl. imp[...] act. ejuſd. pro quo ἐφαίνοσαν [...] Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *inſilio*, imperf. ἐφ[...] λόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι, a. 1. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλο[μαι] *ſalio*.

Ἔφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritimus*: [...] ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, q. [...] -λόων, præſ. part. act. ab ἐφηλ[...] *clavo affigo*: ex ἐπὶ et ἧλος, [...] *vus*.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. [...]

Ἐφαμαρτάνω, *ad peccandum ind*[...]

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi [...] μὶ, *dico*.

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. et D[or.] pro ἐφημέριος, *diurnus, temporar*[...] Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, eq.

Digitized by Google

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, æquus, æmulus. Th. ἅμιλλα, certamen.

Ἔφαν, dicebant, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, a. 2. vel imperf. à φημὶ, dico.

Ἔφανε, apparuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

Ἔφανον, ες, ε, emerſi, a. 2. ind. act. à φαίνω, appareo: f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. paſſ. πέφασμαι, p. m. πέφηνα.

Ἐφάνην, apparui, a. 2. ind. paſſ. ab iiſd.

Ἐφανίσθησαν, apparuerunt, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. paſſ. πεφάνισμαι, a. 1. paſſ. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, ſemel, adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. attingere alicui mortem, pro θάνατον τινὶ ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo, capeſſo: ex ἐπὶ et ἅπτω, tango: f. ἅψω, p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, convenientia, cohærentia: ab

Ἐφαρμόζω, accommodo, vel ἐφαρμόττω, q. v.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare: ab

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro: ex ἐπὶ et ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω, f. σω, p. ἥρμοκα, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obſtruebantur; 3 pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, ſepio, obſtruo: f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν et ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, dico: vel ἔφασαν, eſt 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, amplexata, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι ex ἐπὶ et ἅπτω, tango: f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. ſing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio: p. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, inſideo, inſidior: f. εύσω, p. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ſellâ ſedet, aſſeſſor, adverſarius: ex ἐπὶ et ἕδρα, ſedes. Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, inſidebat; 3. ſing. imperf. et

Ἐφεζόμενος, inſidens; præſ. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, ſedeo: f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφεῖκα, ας, ε, Poët. ſeu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, immiſi: ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: ab eod. Th.

Ἐφείδετο, parcebat; 3. ſing. imperf. paſſ. à φείδομαι, parco; f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, indutus; p. part. paſſ. Poët. pro ἐπειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, induo. Sed

Ἐφείμενος, immiſſus, eſt a. 2. part. m. ab ἐφίημι, immitto, aſſumpto ι. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, immitto; ex ἐπὶ et ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, irruerant; 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφείμην, σο, το, ab iiſd.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, parco; f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. ſing. p. imperat. paſſ. ab ἐφίημι.

Ἐφειστήκειν, per Pleonaſm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, pluſq. p. verbi ἐφίστημι, inſto, q. v.

Ἐφείσω, pepercisti; 2. ſing. a. 1. ind. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφέω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. ſub. act. ab ἐφίημι, immitto; vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, extrahor; ex ἐπὶ et ἕλκω, traho; f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. ſing. part. præſ. præced.

Ἐφελκύω et ἐφέλκω, attraho, elicio.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto, a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. deinceps; ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, probibebo, continebo; f. 1. act. ab ἐπέχω, cohibeo. Th. ἔχω, habeo; f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, tractare validam haſtam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐφέπεσκεν, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπεν, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, perſequor. Th. ἕπω, ſequor; a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero: pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, fero: f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Ἔφεσις, εως, ἡ, deſiderium, appetitus; item provocatio de judicio ad judicium, appellatio: ab iiſd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, EPHESUS, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, ſequebatur, 3. ſing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, ſequor.

Ἔφεσσαι, colloca, Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω, f. 1. ἐφέσω, a. 1. m. ἐφεσάμην, et Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος a. 1. part. m. Th. ἕω, colloco.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφίσταν, inſtabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίσημι pro ἐφίστημι, inſto: alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Sync. 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι, ſto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, p. act. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domeſticus, civis, indigena: tum qui domi eſt, vel qui domum redit: ab ἐπὶ et ἑστία, focus, domus.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, ſagum, chlamys, veſtimentum. Th. ἕω, vel ἕννυμι, induo.

Ἐφεστῶτα, per Craſin pro ἐφεστηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum: ab ἐφίημι, immitto. Th. ἴω, mitto.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor: ab

Ἐφευρίσκω, invenio: vide in ἐφεύρω.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ et εὑρίσκω, invenio: f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, q. pro -ιαοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, illudo: ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, colloquor, ludo: q. ab ἑψία, colloquium, luſus. Th. ἔπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor: ex ἐπὶ et ὁράω, video: imperf. ἑώρων, ων, f. άσω, p. ἑώρακα.

Ἔφη, dixit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, pubertas: et

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, pubes, puberum multitudo: ab

Ἔφηβος, ου, ὁ, EPHEBUS, puber, adoleſcens. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto: f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. m.

Digitized by Google

verbi ἐφάλλομαι, *inſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἔφηλις, ιδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλις, ιδος, et [illegible] ἡ, *vitium faciei aſperæ*: ex inflammatione vel uſtione Solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *Sol*.

Ἔφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*: item *maculis ſolaribus affectus*: vel *Soli expoſitus*: ex iiſd.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἐφῆμαι, *inſideo*: ex ἐπὶ et ἧμαι, *ſedeo*.

* Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari, pericula ſuſtinere*: et

Ἐφημερία, ας, ἡ, *ſeries, claſſis*: et

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines, qui* ſcil. *breviſſimum vitæ tempus vivunt*: ab

Ἐφημέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: et

Ἐφήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quotidianus, diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ et ἵω, *mitto*.

Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *oſtendo*: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo, aſſequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἔφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἐφήδομαι, *delector ſuper aliquâ re*: ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector, ſuper aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*, f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*: f. φθάσω: a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι, idem.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα: a. 1. act. ab eod.

Ἐφθάρην, *perii*: a. 2. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, *corrupi*. vide præced.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, *præveni, perveni*: a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*: f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. ſing. a. 1. m. et

Ἐφθέγξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἔφθην, *præveni*: a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθῆμι.

Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφθίμην σο, το. facta ex 3. ſing. inſerto α ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*; f. φθίσομαι, p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, *pereo*; perf. paſſ. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐφθίμην, σο, το à φθίομαι. ab eod. Th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Ἐφθὸς, οῦ, ὁ, *coctus, elixus*: ab ἕψω, *coquo*: f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, ſeu ἐπιάλλω, f. λῶ, p. λκα, *emitto*: ab ἐπὶ et ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item ſignificat, *malum ubi aliquis noctu ſe grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus*: ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, ſeu ἵω, *mitto*.

Ἐφιγμένος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, aſſequor*: ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. ſing. imperf. quaſi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *ſimile quid in corona*.

Ἐφίεμαι, *deſidero*: imperf. ἐφιέμην, præſ. part. ἐφιέμενος· ex ἐπὶ et ἵεμαι, paſſ. ab ἵημι, *mitto*: et

Ἐφίεμεν et ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præſ. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*: 3. pl. imperf. act. ejuſd.

Ἐφιζάνω, *inſideo, inſtituo*: ex ἐπὶ et ἱζάνω, *ſedeo*. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ᾶ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *inſidens*: ab eod. Th.

Ἐφίημι, *immitto, remitto, permitto*: f. ήσω, p. ηκα. ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ind. act. et

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ſub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*: 3. ſing. præſ. ind. act. ab eod. Th.

Ἐφικέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*: f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ab

Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*: Vide ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. præced.

Ἐφικτὸς, οῦ, ὁ, *quem aſſequi poſſumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίλαθεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν. à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλατο, 3. ſing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*: a. 1. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος. Etiam poteſt eſſe imperf. paſſ. à φίλημι. Vel per Sync. poteſt dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλειτο, *amabatur*: 3. ſing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi et Th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iiſd.

Ἐφιλονείκουν, pro -κίουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*: f. ήσω ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium*.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philoſophor*: ex φίλος et σοφός.

Ἐφιμείρω, id. q. ſimplex ἱμείρω, *deſidero*: f. ρῶ, p. κα, a. 1. paſſ. ἱμέρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *deſiderium*: ab eod. Th.

Digitized by Google

Ἔφιππος, ου, ὁ, *equo inſidens, eques.* Th. ἵππος, *equus.*

* Ἐφιπποτοξόται, ων, οἱ, *equeſtres ſagittarii:* à τόξον, *arcus,* et præced.

Ἐφίπταμαι, *advolo, involo:* ab ἐπὶ, et ἵπταμαι.

Ἐφίσδει, *inſidet, incubat:* Dor. pro ἐφίζει, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἵζω, *ſedeo.*

Ἐφίστε, 3. ſing. imperf. act. Sunt qui velint dici pro ἐφίστασθι, *præſice:* præſ. imperat. ab

Ἐφίστημι, *inſto, ſupervenio, ſiſto, præficio:* f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Craſin ἐφεστώς, a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *ſuperveni:* cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. ſub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, άντος, et in f. g. ἐπιστᾶσα, ης. ex ἐπὶ et ἵστημι, *ſto.*

Ἐφιῶσι, 3. pl. præſ. ſub. act. vide ἐφίημι.

Ἔφλαδον, *obſtrepui:* a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor.*

Ἔφλεξα, ας, ε, *exuſſi:* a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro:* f. ξω, p. χα, perf. paſſ. πέφλεγμαι, a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, *flagravit:* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐφόβαθεν, *territi fuerunt:* Bœot. Sync. pro ἐφοβάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐφοβάθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio:* f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo:* p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐφοδιάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

Ἐφοδεύω, *iter facio:* f. εύσω. ex ἐπὶ et ὁδός.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, inſtruo:* ab

Ἐφόδιον, ου, τὸ, *viaticum:* quod ab

Ἔφοδος, ου, ἡ, *via,* ſeu *ratio, apparatus, aditus, acceſſus, impetus:* ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via.*

Ἐφοίτα, pro ἐφοίτεε, *ibat,* 3. ſing. imperf. act. φοιτάω, f. ήσω, *eo.*

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. ſing. imperf. à φοίτημι.

Ἐφόνευσε, *interfecit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *cædo:* p. m. πέφονα.

Ἐφοπλίζω, *armo, apparo:* f. σω, p. ἐφώπλικα, a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι. et

Ἐφοπλισόμεσθα, *præparabimus;* ejuſd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët, ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma.*

Ἐφοράω, f. ἐφοράσω, p. ἐφεώρακα, *intueor, obſervo, viſito:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*

Ἐφορεία, ας, ἡ, *inſpectio, ephororum magiſtratus:* ab eod. Th.

Ἐφόρεις, *ferebas:* imperf. act. verbi φορέω, *geſto.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐφόρευν, *ferebant:* Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. Th.

Ἐφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐφορμάω, f. ήσω, p. ἐφώρμηκα, a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio:* ex ἐπὶ et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.* Undè

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi,* ejuſd. a. 1. infin. m.

Ἔφορος, ου, ὁ, *inſpector, patronus:* ἔφοροι, *EPHORI,* magiſtratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, obſervo:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*

Ἔφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad.*

Ἔφραδον, *dixi:* a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico:* f. σω, 3. ſing. a. 1. ind. m. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

Ἐφραθὰ, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera.*

Ἐφραΐμ, ὁ, nomen filii ſecundi *Joſephi:* item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *ſeſe propagans.*

Ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *ſepio, occludo.*

Ἐφράσατ', pro ἐφράσατο, *cogitavit:* 3. ſing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito:* f. σω, a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. et

Ἐφράσσαντο, *conſultaverunt:* 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejuſd. verbi.

Ἐφρυάττετο, 3. ſing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo.*

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo.*

Ἔφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *naſcor, ſum.*

Ἐφυβρίζω, *contumeliâ afficio;* f. ίσω, p. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia.*

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumelioſus, probroſus.*

Ἔφυγον, ες, ε, *fugi:* a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio:* f. ξω, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejuſd.

Ἐφύη, *enatus eſt:* 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à φύω, vel φῦμι, *naſcor.*

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *cuſtodio:* f. ξω, p. πεφύλαχα.

* Ἐφυμνέω, *decanto, celebro;* ex ἐπὶ et ὑμνέω.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi φῦμι, à φύω, *naſcor.*

Ἐφύπερθε, et -θεν, *deſuper,* quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *ſuper.*

Ἔφυρον, *rigabant:* 3. pl. imperf. act. verbi φύρω, *rigo:* f. ρῶ, et Æol. φύρσω.

Ἔφυσα, pro ἔφυσαι, 3. ſing. imperf. act. verbi φυσάω, *ſufflo, inflo.*

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φυσιόω, *influo:* f. ώσω, p. πεφυσίωκα. ab eod. Th.

Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. ſing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἔφυσα.

Ἔφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *naſcor.*

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.

Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum vertitur *aperitor,* Marc. vii. 34.

Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, *illumino:* f. ίσω, p. πεφώτικα, q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

Ἐφώνει, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἔχ' pro ἔχε, *contine:* præſ. imperat. ab ἔχω, *habeo.*

Ἔχαδον, ες, ε, *biavi:* a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *bio.*

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαλάω, *dimitto:* f. άσω, p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me prabui:* a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *iraſcor:* quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis.* Th. χαλέπτω, *lædo.*

Ἔχανον, *biavi:* a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *biſco:* f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, pro ἐχαράκεε, 3. ſing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco:* quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum,* ſeu *agger quo caſtra muniri ſolent.* Th. χαράσσω, f. ξω, *ſculpo.*

Ἐχάρασσον, *infrendebant:* 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Ἐχάρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, *gaviſi ſunt:* a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, q. v.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. Th. χάρις.

Ἔχε, *præbe:* præſ. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3.

Digitized by Google

ſing. imperf. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἔχεα, *effudi:* pro ἔχευα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:* f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα. ἔχευα, et ἔχεα.

* Ἐχέγγυος, ε, ὁ ἡ ἡ, *fide dignus.* ab ἔχω et ἐγγυή, *ſponſio.*

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τι βουλαῖς, *habere ſe in operibus et circa conſilia,* id eſt, *in factis et conſiliis occupatum eſſe.* Et ἔχειν pro εἶναι, *eſſe, verſari.* Et pro διοικεῖν, *adminiſtrare.*

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi χειροτονέω, *per ſuffragia creo:* ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præſ. infin. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέμονα, acc. ſing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat:* Ion. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. act. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS,* piſciculus, qui et *remora,* appellatur: ab ἔχω, *detineo,* et ναῦς, *navis.*

Ἔχεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκής, έος, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus, mortifer:* ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea:* quaſi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui gemitus ac ſuſpiria affert, perniciosus:* quod ab ἔχω, *habeo,* et στόνος, *gemitus:* quod à στένω, *gemo.* Th. στενός.

Ἔχετ', pro ἔχετο, Ion. 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἔχω, *teneo, habeo.* Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant:* pro εἰχέτην, 3. dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ε, ὁ, *dives:* ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *ſtiva:* παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur.* Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχετος, ε, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi:* et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:* f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit:* 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. οἱ ἡ αἱ: et

* Ἐχεφρόνως, adv. *prudenter:* ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cordatus:* ex ἔχω, *habeo,* et φρὴν, *mens.*

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ.

Ἔχῃς, *habeas:* 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio proſequere:* præſ. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium.*

Ἐχθαίρῃ, *oderit:* 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio proſequuntur,* 3. pl. præſ. ind. act. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἤχθηρα, *odio proſequor.* Th. ἔχθος, *odium.*

Ἔχθει, *oderit:* 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἔχθω, *odio proſequor,* quod ab eod. Th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri:* adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo.*

Ἐχθήρειε, *inimicus ſit:* 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρῃ, *odio habeat:* a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero:* f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimiciſſimus:* ſuperlat. grad. ab ἐχθρὸς, *inviſus,* comp. ἐχθίων, ſuperl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor, inviſus fio, ſum odio:* ab

Ἐχθοδοπὸς, ῦ, *odioſus, inviſus:* quaſi ἐχθοοπὸς, Pleonaſm. τῦ δ, ab ἔχθος, *odium,* et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *viſus,* ſeu *vox, quem aſpicere aut colloqui eſt nobis odioſum.* Th. ὄπτομαι, *video.* Quid ſi ab ἔχθος et δουπέω, ut ſit *odium reſonans,* abiens in convitia?

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium, inimicitia:* q. ab ἔχομαι, *abſiſto, deſino:* ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τῦ σχίσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia:* et

Ἐχθραίνω, *odi, odio perſequor, inviſum reddo:* et

Ἐχθρεύω, *inimicus ſum:* et

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um:* ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθρότατος, ε, ὁ, *inimiciſſimus:* Poët. pro ἐχθίστος, ſuperl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera,* fœmina: ab ἔχις. Eſt et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ε, τὸ, *viperula,* ſeu *catulus viperæ:* dimin. ab ἔχις.

ΕΧΙΝΟΣ, ε, ὁ, *ECHINUS,* qui terreſtris eſt, et *erinaceus* etiam appellatur, et, marinus; à ſpinis quas ἔχεται. Eſt et *venter medius in animalibus ruminantibus,* ob aſperitatem echino ſimilem: item *ollæ genus.*

Ἐχιόδηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *morſus* (vel *ictus*) à *vipera:* ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

ΈΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUI[…] vipera* mas. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, […]*pera* fœmina. ἐχίδνιον, ε, τὸ, […]*rula.*

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, ju[…]tura:* idem quod ὄχμα. Th. […] *teneo.*

Ἔχοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. ve[…]bi ἔχω, *habeo,* quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habe[…]* præſ. part. act. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit:* […] ſing. a. 1. ind. act. verbi χολ[…] Th. χολὴ, *bilis.*

Ἔχομεν, 1. pl. præſ. ind. a[…] verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendin[…]* q. d. *adhærens* craſtino. Th. ἔχ[…]μαι, ſeu ἔχω.

Ἐχόμενος, *heſternus, proximus, co[…]tiguus,* ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Ma[…] 1. 38. *vici vicini,* Hebraiſmus […] Ham. At ſic Xenoph. ad fi[…] et dict. Socr. l. iii. Exped. Cy[…] l. 1. Iſocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. ſing. vel […] pl. imperf. act. ab ἔχω, *habe[…]*

Ἐχόντ', pro ἔχοντα, acc. ſin[…] m. g. part. præſ. act. ejuſd. verb[…] ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent.*

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, ge[…] pl. part. præſ. act. pro 3. pl. pr[…] imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. in[…] paſſ. verbi χορτάζω, *herbis paſ[…] ſaturo:* f. άσω, p. κεχόρτακα. T[…] χόρτος, *gramen.*

Ἔχου', pro ἔχουσι, *habent,* 3. […] præſ. act. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter ſaucio:* ut παύω, […] Alii volunt eſſe imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor.* V[…] per Tmeſin pro ἐξέχραον.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet,* impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor:* f. χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo.*

Ἐχρῆσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi χράω, *oracula edo.*

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi χράομαι. Vide […] χρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit,* 3. ſing. imperf. act. à χρίω, *ungo:* f. ίσω, p. κέχρικα.

Ἐχρίσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror,* quod vide.

Ἐχρῶντο, Poët. pro ἐχρᾶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi χράομαι, *utor.* Th. χράω.

Digitized by Google

'Εχύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi χέω, vel χεύω, fundo.

'Εχύθην, ης, η, effuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

'Εχύμην, et in 3. pl. ἐχύοντο, 1. ſing. et 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χέω, f. χεύσω, p. paſſ. κέχυμαι.

'ΕΧΥΡΟ'Σ, ᾶ, munitus, firmus, tutus: ὀχυρὸς, ᾶ, idem. q. ab ἔχω, ſtabiliter, teneo.

'Εχυρόω, -ῶ, munio, firmo: et

'Εχυρῶς, adv. tutò, firmè: ab ἐχυρός.

'ΕΧΩ, habeo; poſſum; ago; impetro; adminiſtro, guberno; affectus ſum, præſ. opt. ἔχοι[illegible] et in 3. pl. ἔχωσι, imperf. εἶχον, ες, ε, (ε recipiens loco augmenti) f. ἕξω et σχήσω, ab inuſ. σχέω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχὲς, a. 2. ſub. σχῶ, ῇς, ῇ, cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, gaudere, τὸν δ' ἀτιμόως ἔχει, contumelia alterum afficit, εἶχον ἥσυχος, tacui, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. ſaluti vicina, νωτιαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. Hinc δᾳδοῦχος, facem habens.

'Εχωσι, Dor. pro ἔχωσι, habeant, 3. plur. præſ. ſub. ab ἔχω.

'Εχώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

'Εχώσατο, iratus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, bilis.

'Εχώσθην, ης, η, aggeſtus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χοῦς, terrâ aggeſta extruo.

'Εψάλαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ψαλάλλω, tracto, contrecto leniter: q. à ψάω, tango.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσι, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter: f. ψαλῶ, p. ἔψαλκα.

'Εψαυσε, tetigit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ψαύω, tracto.

'Εψεαι, pro ἕψῃ, 2. ſing. f. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, idem.

'Εψέειν, et Ion. et Poët. ἑψεῖν, præſ. infin. act. ab ἕψω, coquo.

'Εψεται, 3. ſing. f. 1. ind. m. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, ſequor.

'Εψεύδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, fallo.

'Εψεύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ψεύδω, fallo: f. σω, a. 1. ἔψευσα.

'Εψεύσω, 2. ſing. a. 1. ind. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto: quod vide.

"Εψημα, ατος, τὸ, pulmentum; et

"Εψησις, εως, ἡ, coctio, elixatio:

'Εψητὴς, ᾶ, ὁ, coctor: et

'Εψητὸς, ᾶ, coctus; item ſubſt. piſciculus quidam: omnia à p. paſſ. verbi ἕψω, coquo.

'Εψία, ας, ἡ, colloquium. Th. ἔπω, dico.

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonaſm. pro ἐψιᾶσθαι, dixiſſe: verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, f. verbi ἔπω, dico.

'Εψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Th. ψίθυρος, ſuſurrus.

'Εψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο, q. pro ἐψιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

'Εψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio: ex ψυχὴ, anima, et ἄγω, duco.

"Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, refrigero: f. ξω.

"ΕΨΩ, coquo: f. ἑψήσω, p. κα.

"ΕΩ, f. ἔσω, induo; item mitto, colloco: undè ἀμφιέννυμι, circumduo. f

"ΕΩ, f. ἔσομαι, ſum, eo.

"Εω, ῃς, miſerim, a. 2. ſub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, mitto: f. ἥσω, a. 2. ἧκ.

"Εω, acc. ſing. ab ἕως, aurora.

"Εω, ἔῃς, ἔῃ, ſim, ſis, ſit. Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

'Εῷ, ſuo, dat. ſing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. Th. ὅς, qui.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, ſino: f. ἐάσω, p. εἴακα.

"Εωγα, aperui, p. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio: f. ξω.

"Εωγμαι, patefactus ſum, perf. ind. paſſ. Att. ἐωγμένος, perf. part. paſſ. ejuſd.

'Εωγυῖα, aperta, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, præt. m. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἐωγώς.

'Εώη, Att. pro ἐῷ, q. pro ἐάοι, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, ſino.

"Εωθα, p. m. Æol. et Ion. pro εἴωθα, ſolitus ſum: ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. εἰωθὼς, υια, ός· et Ion. ἐωθώς, ότος. Th. ἔθος, mos.

"Εωθεν, adv. manè, diluculo: ab ἕως, aurora.

* 'Εωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus, ἐξ ἑωθινᾶ, à mane.

'Εώθουν, pellebant, imperf. act. Att. pro ὤθουν, -ουν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω et ὤσω.

'Εῴκειν, ſimilis eram, pluſq. p. m. Poët. et Att. p. m. ἔοικα verbi εἴκω, p. m. οἶκα et ἔοικα.

'ΕΩΛΟΣ, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, heſternus, pridianus: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod eſt perditæ, ſeu præteritæ diei: propriè dicitur de cibis relictis per Metath. pro marcido, et obſoleto.

'Εώλπειν, ſperaveram, pluſq. p. m. Poët. et Att. pro ἤλπειν, verbi ἔλπω, ſperare facio: p. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ab ἵημι, pro ἕω, ſignificante πληρόω, impleo.

'Εῷμι, ſinerem, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, ſino: f. ἐάσω, p. εἴακα.

'Εὼν, qui eſt, Poët. vel Ion. pro ὢν, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

"Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. ſinebam: imperf. act. verbi ἐάω, ſino: aor. 1. εἴασα.

'Εώνημαι, emi, perf. Att. pro ὠνήμαι, hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.

'Εωνούμην, emebam, Att. pro ὠνούμην, et ἐωνοῦντο, 1. ſing. et 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo: f. ὠνήσομαι.

'Εῳνοχόει, vinum fundebam, Att. pro ᾠνοχόει, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω. ex οἶνος, vinum, et χέω, fundo: f. χεύσω.

'Εῷος, α, EOUS, matutinus, orientalis: ἑῷα, oriens: ab ἕως, aurora.

"Εωξα, aperui, Att. pro ὦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, aperio.

'Εώρα, intuebatur, 3. ſing. imperf. act. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, video: ſic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, ſuſpendium: vas penſile. Th. αἰωρέω, ſuſpendo.

'Εώργειν, feceram, pluſq. p. m. Poët. et Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔργω, ſeu potius ῥέζω, facio: f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, p. m. ἔρογα, et per Metath. ἔοργα.

'Εώρταζον, celebrabam feſtum, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, feſtum.

'Εώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

"Εως, et Poët. εἵως, idem quod ὡς ex quo factum eſt per Att. Pleonaſm. τῷ ε, ut, dum, uſque, interim, cum gen. item ſine caſu, rariùs cum ſubjunct. non addatur ἂν.

"Εως, ὁ, ἡ, aurora, in acc. ἕω apud oratores pro ἠῶ, -όος, et contractè -ῦς, idem. Æolicè αὔως.

"Εωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. ind. m. Att. verbi ὠθέω, pello; f. ὤσω.

Digitized by Google

'Εώσθην, *rejectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. Att. pro ὤσθην. ἕωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἕωσι, et ἕωσιν, Ion. pro ὦσι, *ſint*, 3. pl. præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἕωσται, Att. pro ὦσται, 3. ſing. p. paſſ. Vide ἐώσθην.

Ἕωστε, pro ὥστε, *ut*, *ita ut* : ab ὡς et τε.

'Εωσφόρος, ου, *lucifer* : ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

'Εωϋτοῦ, *ſui ipſius* : Ion. pro ἑαυτοῦ vel pro σεαυτοῦ, *tui ipſius* ; et

'Εωϋτῷ, pro ἑαυτῷ, ſic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *ſibi*.

Z.

Z, SEXTA apud Græcos litera, in numeris eſt ſeptenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ϛ, pro ſenario. Septenarium millenarium denotat ͵ ſubſcripto.

Z, Dor. in pleriſque nominibus ac verbis, in σδ reſolvitur : ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compoſit. ἐπίτασιν ſignificat, ut ἐρι, et ἄγαν, *valdè*, *admodum* : Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, et διάβολος. Eſt etiam ζᾷ, pro ζάει, 3. ſing. præſ. act. à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρεῖον, *repoſitorium* : vide *Zaboria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica* : ex ζαβοῖς, *annulis* : vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, τριβλός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat, *cohabitatio*.

ZA'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos eſt *falx* : per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον. inde Angl. SICKLE.

Ζαεὶς, præſ. part. act. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo*, *ſpiro* : Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehementer flans* : ab ἄω, ἄημι, *flo*, *ſpiro*, et ζα, in compoſit. *valdè*.

Ζαθέοιν, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè divinus* in acc. fœm. gen. ζαθέην, pl. ζαθέας. ex ζα, particula intenſ. et Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixiſſent* : per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præſ. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo* : inf. ζῆν, pro ζᾷν.

Ζάκανον, *adſcriptio dati in literis*, Suid. vide *Sacanum*, in Lat. Etymol.

Ζακιλτίδες, vel ζικιλτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ* : etiam ζακυνθίδες, ab inſulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *furioſus*, *valdè iracundus* : ex ζα et κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ καὶ ἡ, nom. viri Syriac. *juſtus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium* : an γαζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta ?

ZA'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina* : an à θάλλω ?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præſ. imperat. paſſ. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ZA'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella* : à ζα et ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua et fluctuans* : à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, q. v.

Ζαμβακίλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum* : an à *ſamſa*, qui nucleus olivarum ?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *vires intendo* : à

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehemens*, *validus* : ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus* : ex ζα et μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit* : 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quaſi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *JUNO* : à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prædives* : à ζα et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρά, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνα, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præſ. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in piſtrino torqueri* : ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſaginatus*, *pinguis* : ex ζα Epitat. et τρέφω, *nutrio* : f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus luſûs* : ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludos ſaccherum qui tremendam militiam pingit ? q. à ζα et τρέειν.

ZAΦΕΛΗ'Σ, ὁ καὶ ἡ, *ſimplex* : *durus*, *agreſtis*, *vehemens* : q. ex ζα et ἀφελὴς, *ſimplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè ſimplicit*[er] *iracundè* : à præced.

Ζαφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè ur*[ens] *florens* : ex ζα et φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ [ἡ] *valdè utilis*, *vehemens*, *acris* : ge[n.] pl. ζαχρειῶν ex ζα, *valdè*, et χρ[άω] *invado furioſè* : vel ut alii vol[unt] à χρεία, *neceſſitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ου, *qui eſt valdè ege*[ns] ex ζα et χρεία, *neceſſitas*.

Ζάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dives auri* : ζα et χρυσὸς, *aurum*.

Ζὰψ, *mare* : fort. à fervore [a]quæ, à ζέειν.

ZA'Ω, *vivo*, *vigeo*, *reviviſco*, *læ*[tus] *ſum* : imperf. ἔζαον, præſ. pa[rt.] ζάων, [illegible]ῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζ[ῶν] f. ζήσομαι, ῃ, εται, a. 1. ἔζησα, [a]ς, ε, a. 1. ſub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. pa[rt.] ζήσας, ασα, αν.

ZE'A, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA*, *fa*[r] *frumenti ſpecies*, *ſpelta* : fort. ζάω, quod inde fit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri Heb[r.] δὸς, *dos*.

Ζεγέρεις, nomen Libyæ, qu[od] Græcè ſonat βουνοὶ, id eſt, *colle*[s] Sic autem apud Lybias quodda[m] murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fertilis*, pro ζ[ηί]δωρος, epitheton terræ, quia d[at] neceſſaria ad vitam, à ζῆν et δ[ῶ]ρον, *munus*.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poë[t.] præſ. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*, f. έσω, a. 1. part. ζεσθείς.

ZEIPA', ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *v*[e]*ſtis genus*, *catena*.

Ζειρέω, *aromata facio* : puto ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius* : an à ζ[α] et εἴρω, *necto* ? ut ſit valdè ne[xus].

Ζέιω, pro ζέω, *ferveo*, quod vid[e].

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζέ[ω] quòd inde fit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Heſych.

Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum* : à

Ζεννύω et ζέννυμι, *fervefacio*, ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus* : a. 1. part. paſſ. à ζέω, a. 1. paſſ. ἐζέσθην.

Ζέσις, εως, ἡ, *fervor* : et

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus*, *a*, *um*, ζέω, *ferveo*.

* Ζευγίππαι, *bigæ*, *è quibus* [olim] *pugnabatur* ; ſive ζεύγη πολεμιστ[ή]ρια.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis*, *jugo aſtri*[c]*tus* : et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum* : à ζεῦγ[ος] Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura*, [con]*junctio* ; item *ZEUGMA* figur[a]

Digitized by Google

apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum ſignificans: 1. perſ. p. paſſ. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. et

Ζεύγνυμι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. ſing. præſ. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo*, *copulo*: f. ζεύξω, p. ἔζευχα, p. paſſ. ἔζευγμαι hinc compoſ. ὑποζευγνύω, *ſubjugo*: ὑπόζευξις, *ſubjunctio*: ὑποζύγιος, *ſubjugis*: δίζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, *bijugis*: δίζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum*, *par*, *bigæ*, *vinculum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*: et

Ζευκτὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *conjugatus*, *junctus*: à perſ. paſſ. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *junxit*; a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2. perſ. perſ. paſſ. ejuſd.

Ζεύξω, *jungam*: f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *guſto*, apud Heſych. Th. γεύω: ſic ζεύσασθαι pro γεύσασθαι.

ΖΕΥ'Σ, *Jupiter*; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre*: hinc δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS*, *Favonius*: q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*: hinc ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo*, *bullio*, *ſcateo*: f. ζέσω, p. ἔζεκα, verbum fictitium à ſono: hinc Angl. TO SEETHE.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάε, præſ. imperat. à ζάω, *vivo*; vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάει, 3. ſing. præſ. ind. act. Alii volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præſ. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut σῆθι ab ἵστημι. Alii ex ζάε ζᾶ, formant præſ. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ ſyllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod vide.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *invidus*, *zelotypus*, q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, pro ζηλόει, 3. ſing. præſ. ind. act. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio*, *invidia*, *ZELUS*, *amor cultus divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Eſt enim fervidus affectus: hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus ſum*, *zelo ducor*, *æmulor*, *invideo*: et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA*, *æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ZELOTYPUS*, *invidiâ percuſſus*: q. ζήλῳ τυπεὶς, ex ζῆλος et τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor*, *ambio*, *probo*, *invideo*; item *depereo*, cum acc. f. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*, *zelotypia*: à perſ. paſſ. præced.

Ζηλώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*, ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, ῦ, ὁ, *æmulator*, *accenſus*, *zelo*: Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, ῦ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι) à perf. paſſ. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum*, *pœna*, *mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero*, *mulcto*: f. ώσω, p. ἐζημίωκα, a. 1. paſſ. ἐζημιώθην, à præced.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta*, *damnum*: et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. paſſ. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζᾷν, contr. pro ζάειν, præſ. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*; acc. ζῆν pro ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti Gr. Lat. *Jovius*.

Ζῇς, Dor. pro Ζᾷς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2. ſing. præſ. ind. act. à ζάω, a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*: f. 1. m. ejuſd. verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, -εε, *quære*, præſ. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεῖς, *quæris*, 2. ſing. præſ. ſub. act. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro*, *ſtudeo*, *requiro*: imperf. ἐζήτουν, f. ήσω, p. ἐζήτηκα, præſ. paſſ. ζητέομαι, *quæror*: imperf. ἐζητεόμην, -όμην, -ῦ, -εῖτο, -εῖτο. hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæſtio*, *quæſitum*: et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquiſitio*, *quæſtio*: et

Ζητητικὸς, ῦ, *inquiſitivus*: omnia à perſ. paſſ. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. ſub. act. et

Ζητοῦσιν, *quærunt*: 3 ind. act. à ζητέω, quo

Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus i puniuntur*: à ζα et τρ

Ζήτω, Dor. pro ζά præſ. imperat. act. à vide.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. ζητέω, *quæro*.

Ζιζάνη, ης, ἡ, idem q Vide in Lat. Etym. S

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ *BERIS*, planta: Vi Etymol. Angl. GINGI

Ζίγγος, ου, ὁ, *ſonus api*

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *UM*, *lolium*: corrupt

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ

Ζορκάδες, ων, αἱ, Ion. δες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen Hebr. interpret. Lat. *Babel*.

Ζώσθω, præſ. imper ζόω, pro quo ζώννυμι,

Ζοφεροῖο, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ῦ, *caliginoſus*. *caligo*.

Ζοφόεις, εντος, *tenebro* cum eſt à

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo*, *caſus*: q. ζάνοφος ex

Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, *obte* φος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, e idem quod ζοφόεις, ab

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obſ bra*, *obſcuritas*: à perſ bi ζοφόω.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, et *arca*, *caſa*, Xenoph.

* Ζευγηλάτης, ου, ὁ, q *jugum*.

Ζυγέντες, nom. pl. paſſ. verbi ζεύγνυμι, f *go*.

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium* Th.

Ζύγιος, ῦ, *jugalis*: à

Ζυγὸς, ῦ, ὁ, et ζυγὸ *GUM*: in pl. ζυγοὶ *tera*: αἱ ὑπὸ ζυγὸν, ζευγνύω, *jungo*.

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jun JUNGO*: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, à perſ. paſſ. præced.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel *THUS*, *potus ex horde* quia fit ζέσει αἴθυς, Eſt enim ζύθος, ζίμα eſt, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *ferm* ζέω, qui maſſam f

Digitized by Google

Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωμαι, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: et

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perſ. paſſ. verbi ζυμόω.

Ζωαγραφέω et ζωαγραφία, *depingo*: à ζῷον et γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.

Ζωάγρια, ω, τὸ, *præmium pro vitâ ſervatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio, è cade conſervo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: et

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: et

Ζωγράφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, -ει, *vivum cape*: præſ. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quaſi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco*; item *vivifico*: f. ήσω, p. ἐζώγρηκα, perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quod ex ζωὸς *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγρία et εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.

Ζωγρίας, ου, ὁ, *vivus*: in acc. ζωγρίαν et hinc

Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iiſdem. Vide in ζωγρέω.

Ζωδιακὸς, ου, ὁ, *ZODIACUS*: in quo ζώδια. à

Ζώδιον, ου, τὸ, *animalculum, ſignum cæleſte*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.

Ζῶε, *vivebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. ζώειν, præſ. inf. act. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf. Ion. et Poët. pro ἔζων, verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*: item *ſumptus ad vitam ſuſtentandam*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώῃ, *vivat*: 3. ſing. præſ. ſub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώην, *viverem*: præſ. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζώοιμι, verbi ζάω.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*, ab eod. Th.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ ἡ, *vividus, almus*: quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζωϊκὸς, ου, *animalis*: à ζῶον, *animal*. Th. ζάω.

Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica, veſtimentum quo cingimur*: idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζῶμεν, pro ζάομεν, *vivimus*: 1. pl. præſ. ind. act. verbi ζάω.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum juſculum*: ex ζωμὸς, *jus*, et ἀρύω, *haurio*.

ΖΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, *jus, jus eſculentum*; inde ζωμίδιον, *juſculum*.

Ζῶν, præſ. part. n. g. à ζάω, *vivo*: q. v.

Ζώνη, ης, *ZONA, cingulum, pero*: dat. pl. ζώνῃσι pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt eſſe imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, et ζωννύσκω, *cingo*: imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω, p. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωσμαι, a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ et ζώνη, *zona, cingulum*: περίζωμα, *ventrale*.

Ζῶντα, *viventem*: acc. ſing. ζῶντος, gen. ſing. part. præſ. act. verbi ζάω.

Ζώντειον vel ζώντιον, ου, τὸ, *mola*: quia ibi eſca ad ζωὴν, id eſt, *vitam* paratur: vel q. ζειάντειον, à ζεία, *ſpelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*: f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα. à

Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ, *vitalis*: ex ζωὴ, *vita*, et γόνος, *generatio*: quod à γίνομαι, *naſcor*.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod ζωγράφος, q. adi.

Ζώοιμι, *vivam*: præſ. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*: dat. pl. Ion. à

Ζῶον, ου, τὸ, *animal*: q. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώοντε, *vivos*: dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præſ. part. ζώοντι, Dor. pro ζώουσι, verbi ejuſd.

Ζωοποιέω, *vivifico*: f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus*: ex ζωὸς, *vivus*: (quod à ζάω) et ποιέω, *facio*.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio*.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus, a, um*. Th. ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, ſeu *pario*: et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio*: à

Ζωοτόκος, ου, ὁ ἡ, *vivipara*: ex ζωὸς, *vivus*, et τίκτω, *pario*.

Ζωόφυτα, τὰ, *quæ mediæ ſunt naturæ inter plantam et animal*. Th. φύω, *naſcor*.

Ζωόω, *vivum reddo*: à ζωὸς, *vivus*: qu. à ζάω, *vivo*.

Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem ſopitum accendo, ſuſcito, ad vigorem priſtinum revoco, refocillo, inaugeo*: à

Ζώπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus ſopiti*: ἔναυσμα πυρὸς, unde ex mortuo, quaſi vivus fieri poteſt: à ζῶν πῦρ, 1. *ignis vivus* 2. *ſuſcitabulum*: 3. *ſuſcitandi vi* *habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus, effica* ut ζωρὸς οἶνος, frequentiùs in com par. ζωρότερος, *meracior*: q. à ζ

Ζωρότερος. Vide ζωρὸς.

Ζῶς, *vivus*: pro ζωὸς. à ζ *vivo*.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, c *go*: Poteſt et ζῶσαι eſſe pr part. act. f. g. pl. num. ver præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. I pro ἐζωσάμην. à ζωννύω, *cingo*.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. act. ejuſ verbi.

Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. ver præced.

Ζωσθεῖσα, *cincta*: a. 1. pa paſſ. f. g. à ζώννυμι, *cingo*: f. ζ σω, perf. paſſ. ἔζωσμαι, a. 1. p ἐζώσθην, part. ζωσθεὶς.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*: a. 1. i paſſ. ejuſd.

Ζῶσι, *vivunt*: 3. pl. præſ. in act. verbi ζάω.

Ζώσιμος, ὁ ἡ, *vitalis, qui viv* *re poteſt*: ab eod.

Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura*: et

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, b* *teus*; acc. ſing. ζωστῆρα. à ζώ *νυμι, cingo*.

Ζῶστρον, ου, τὸ, *cinctus, veſti* *præcingendum idonea*: ab eod. T

Ζώσω, *cingam*: f. 1. act. ej verbi.

Ζωτικὸς, ου, ὁ ἡ, *vivificus, vi* *lis, vegetabilis*.

Ζώω, Poet. pro ζάω, *vivo*. S ζωῷ, dat. ſing. à ζωὸς, ου, *viv* ab eod. Th.

H.

H, SEPTIMA litera apud Gr cos ſonat è, et eſt in nume ris octonarius. Declarat octo mi lia hoc modo, ͵η, ſeu η.

'Η, *hæc*: artic. præpoſ. ἡ, artic. poſtpoſ. ἤ, *vel, an*: et ἤ. Tum ἤ, ἤ, *ha, ha*, vox ſiſtere jubentis; item ἧ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab *mitto*: et ᾗ, dat. ſing. ab ὅ, poſtpoſ. ἦ, *ſit*: 3. ſing. ſub ἐιμὶ, *ſum*: ἦ, *dixit*, 3. ſing. Aphær. pro ἔφη, et hoc pro a. 2. ind. act. à φημὶ, *dico*. T etiam ἦ eſt adv. *ſanè, profectò*. ἦ, *erat*, 3. ſing. imperf. ab interrogat. Il. I. 533, ἢ cum perl. *quam*, ἢ μάλιστα, *quam m* *me*. ἦ, *certè, profectò*, Il. A. interrogat. *utrum, an*, Il. I. 5

Digitized by Google

quâ, quomodo, quâ ratione, quâ dat. ſing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, (quaſi ᾗ) quâ viâ.

Ἢ, quàm, poſtponitur compa- et adjectivis inde forma- δευτεραῖος, προτεραῖος, ut, τῇ ... ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν, Plat. init. ἢ poſt comparativa nunquam ſubintelligitur: μεί- ζονα ταύτης οὐδεὶς ἔχει ἵνα,—Joan. 13. 3 Ep. Joan. 4. Mat. xviii. ſubintelligitur aliquando ὥστε ... ut κάκιον μεῖζον ἢ φέ- Sophoc. Œdip. 1316. Xe- Memorabilia, iii. ed. Wol. intelligitur μᾶλλον, ὁ χεῖραν ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, Joan. 10. nec opus eſt ut pluſquam licet. Βούλομ' ἐγὼ σῶν ἔμ- ἢ ἀπολέσθαι, Il. Α. 117. vel ... μὴ εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ αὐτῆς φωνῆς, Act. xxiv. 20. extrema parte propoſitionis ... ἐὰν ἄν τις ἀποκτάνῃ τινα ... τιμῇ δὲ δεκάτῃ αὐτῷ, ἢ Plat. Georg.

Ἦ, eram: imperf. Ion. pro ἦν, ... εἰμί, ſum: imperf. ἦν, Ion. ectaſi Poët. ἦα.

Ἦα, ᾖας, ε, ivi: perf. m. Att. ... εἶα, ας, ε, et ſolutione ἤϊα, ... εἶμι, eo.

Ἦα, leguminum ſtipula: ab αὖος, ... Th. αὔω, ſicco.

Ἧατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. im- perf. verbi ἧμαι, ſedeo: quod in ... pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, ...

Ἥβα, ας, α, Dor. pro ἥβη, quod ...

Ἠβαιὸς, parvus: à βαιὸς, idem: ...

Ἠβαιὸν, paululum: οὐδ' ἠβαιόν, ne ... quidem. Pleonaſm. τῷ ...

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adoleſco, pu- ... f. ἡβήσω, p. ἥβηκα. ab ἥβη, pubes: pubertas, juventa.

ἭΒΗ, ης, ἡ, PUBES, pubertatis ... juventus: eſt etiam, vigor ... in ſene licet.

Ἡβηδὸν, adv. juveniliter; viri- ...

Ἡβηκὼς, adultus: perf. part. act. ... ἡβάω, pubeſco: et

Ἡβήσαντε, pubeſcentes: num. dual. a. 1. part. act. et

Ἡβήσειε, annos pubertatis attigiſ- ... 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ... verbi: et

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii li- terarii adoleſcentum. Sumitur et pro loco amœno et conviviorum; ... ab ἥβη, pubes.

Ἠβουλήθην, volui: Att. pro ἐβου- λήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, ... f. βουλήσομαι. Sic in im- perf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλό- μην.

Ἡβῷμι, ῃς, ῃ, pubeſcerem: Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præſ. opt. act. verbi ἡβάω, pubeſco.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, pubeſcerem, es, præſ. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωντα, Poët. pro ἡβῶντα, præſ. part. ſ. g. ab ἡβάω.

Ἦγ' pro ἦγε, duxit: 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, du- co: f. ἄξω, p. ἦχα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, duxit: 3. ſing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, ver- bi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠ- γάγοσαν, 3. Ezr. i, 19. ejuſdem verbi.

Ἠγαθέη, dat. ſing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ου, valdè divinus; Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, Deus.

Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Th. ἀ- γάλλω, orno.

Ἠγάμην, admirabar: imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, admiror.

Ἠγανάκτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, do- leo: f. ήσω, p. ηκα.

Ἠγάπα, pro ἠγάπαε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. et Æol. pro ἠ- γάπων, amabant: 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπησε, dilexit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, diligo: f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, admiratus ſum: a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσο- μαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, ad- miror.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſ- dem verbi et Th.

Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, cogo: f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, tabella- rius regius.

Ἠγγειλάμην, nuntiavi: a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, nuntio: f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. paſſ. ἠγγέ- λην, a. 2. ind. paſſ. ἤγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἀγγέλλω, nuntio: f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, ap- propinquo: f. ίσω. Th. ἐγγὺς, propè.

Ἠγγυᾶτο, ſponſores accipiebat: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγγυάο- μαι. Th. ἐγγύη, ſponſio.

Ἦγε, abduxit: 3. ſing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, ἄξω, duco.

Ἤγειρα, excitavi: a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἤγερκα, a. 1. paſſ. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, cogitare: præſ. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror: f. ἡγήσο- μαι.

Ἡγεῖται, 3. ſing. præſ. ἡγεῖτο, ducebat, 3. ſing. imperf. ejuſd. verbi.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, p. κα, præeo, ſum dux: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε et

Ἡγεμόνα, ducem: acc. ſing. ab ἡγεμονὸς, dux: et

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium: et

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, dux, princeps: et

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, i- dem: et

Ἡγεμονικὸς, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, imperato- rius: et ſubſtant. τὸ.

Ἡγεμονικὸν, principatus animi: et

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ ꝁ ἡ, dux, præſes, rector: gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγέμοσιν ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, duco, dux ſum, exiſtimo: imperf. ἡγεόμην, f. ἡ- γήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, du- co.

Ἠγερέθοντο, coibant: 3. pl. im- perf. paſſ. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, congregor: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego: f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, convenerunt: Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀγείρω, congrego: vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθην, ſum excitatus: et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. ver- bi ἐγείρω, ſin verò collectus ſum. ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, collegi: perf. ind. act. ab ἀγείρω, ſin excitavi. ab ἐγεί- ρω.

Ἤγετε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco: ἤγε- το, 3. ſing. a. 2. m.

Ἡγήτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

Ἤγετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram: pluſq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, incito: f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, præeo: ab ἄγειν et ἐλᾷν, ἀγηλᾷν. ex quo ἡγηλάζειν formari vult Euſtath.

Digitized by Google

῞Ηγημα, ατος, τὸ, *conſilium*, *voluntas.*

῞Ηγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. paſſ. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*: f. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἔαξα.

῞Ηγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἡγησάμην, ω, ατο, *praivi*: a. 1. m. et

.Ἡγησάσθω, *du.*: *ſit*: 3. ſing. a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Ἡγήσατ' pro ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ἡγησάμην, quod vide.

Ἡγησίας, ου, ὁ, *HEGESIAS*: nomen Philoſophi.

῞Ηγησις, εως, ἡ, *principatus.*

Ἡγῆτ' pro ἡγῆται, *redeat*: 3. ſing. præſ. ſub. m. verbi ἡγέομαι, *duco.*

Ἡγητέον, *putandum eſt.*

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor.* Th. ἡγέομαι.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, idem. in pl. ἡγήτορες.

Ἡγιασμένος, *ſanctificatus*: perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, *ſanctifico*: f. άσω. Th. ἅγιος.

῞Ηγμαι, *actus ſum*: perf. paſſ. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. paſſ. ἠγμένος.

Ἡγνικότες, nom. pl. ab

Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. et

Ἡγνισμένος, perf. part. paſſ. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*: f. ίσω, perf. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *caſtus.*

Ἠγνόηκα, *ignoravi*: perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω ex α priv. et νόος, *mens.*

Ἠγνοίησε, *ignoravit*: Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*: f. ήσω, p. ἠγνόηκα. ex α et νόος, *mens.*

῏Ηγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *ſtrangulo*, *ſuffoco.*

῞Ηγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην eſt 1. ſing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco.*

῏Ηγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejuſd.

῏Ηγοντ' pro ἤγοντο, *ducebant*: 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejuſd.

Ἠγόρασας, *emiſti*: 2. ſing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*: f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἠγοράσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi et Th.

Ἠγορεύθησαν, *renuntiati ſunt*: 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀγοράομαι· ab eod. Th.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*: ſubſtantivè à præſ. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*: in 3. pl. ἡγοῦνται, f. ἡγήσομαι.

῞Ηγουν, adv. idem quod ἤτοι, *ſive*, item *videlicet*: ab ἢ, *ſive.*

῞Ηγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito.*

Ἠγρεύθην, a. 1. ind. paſſ. et

῞Ηγρευκα, perf. act. et ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto*, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

῞Ηγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*: f. ώσω, p. ἠγρίωκα, perf. paſſ. ἠγρίωμαι, perf. inf. paſſ. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager.*

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paſſ. vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, *ruſticus*, *qui in agro vivit.* Th. ἀγρὸς, *rus*, et οἶκος, *domus.*

῏Ηγχα, ας, ε, *ſtrangulavi*, *ſuffocavi*; præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*: f. ίσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

Ἠδ' pro ἠδὲ, *et.*

῞Ηδα et ἕαδα, Att. ſeu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, ſeu ἅδω, *placeo.*

Ἠδάφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐδαφόω, f. ώσω, p. κα, quod ab ἐδαφίζω, *ſolo æquo*: quod ab ἔδαφος, *ſolum.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

ἩΔΕ', Poët. *et*: at ἥδε, *hæc.*

῞Ηδεα et ᾔδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ᾔδειν ſeu εἴδειν, pluſq. perf. act. verbi εἴδω, *ſcio*: perf. εἴδηκα, et per Syncop. οἶδα, in pluſq. perf. εἴδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.

Ἡδέα, *ſuaviter*: adv. ab ἡδὺς, qu. vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *ſuavis*: compar. ἡδίων, ſuperl. ἥδιστος.

῞Ηδειμεν pro εἴδειμεν, 1. pl. pluſq. perf. act. vide ᾔδειν.

῞Ηδειν, εις, ει, *noveram*: et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. ſing. perf. act. et ᾔδειν, *noverat*, 3. ſing. pluſq. p. Ariſt. Veſp. 362. verbi εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω, præt. med. οἶδα.

῞Ηδεισαν, ejuſd. 3. pl. pluſq. perf. act. vide ᾔδειν.

῞Ηδεισθα, *noveras*: Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. ſing. pluſ[q.] act. vide ᾔδειν.

῞Ηδεκα, *comedi*; perf. act. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab [...] formari volunt, et in perf. [...] dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi*: gen. ſing. [...]δὺς vel ἁδὺ, *ſuavis*, *e.*

῞Ηδεσαν, *noverant*: 3. pl. p[...] perf. act. pro ᾔδεισαν. Atticè [...] reptâ penultimâ. Vide ᾔδει[...]

Ἠδέσθην, *veritus ſum*: a. 1. [...] verbi αἰδέομαι, *veneror*: f. [...] et έσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th[...] δὼς, -όος, -οῦς, ἡ, *pudor.*

῞Ηδεται, 3. ſing. præſ. ind. [...] 3. ſing. imperf. verbi ἥδομα[ι ...] *lector.* Th. ἡδύς.

Ἡδέως, *libentèr*: adv. ab ἡδύς[...] *vis*: comp. ἥδιον, ſuperl. ἥδισ[τα ...] *bentiſſimè.*

῞ΗΔΗ, adv. *jam*, *mox*, *præ*[...] ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum.*

῞Ηδη, *nôram* et *noverat*: Att[...] ᾔδειν, q. v. Ariſtoph. in Av.[...]

Ἠδίκησε, 3. ſing. a. 1. ind[...] verbi ἀδικέω, *lædo*, *injuriâ a*[...] perf. part. paſſ. ἠδικημένος. [...] priv. et δίκη, *jus.*

Ἥδιον, *libentius*, *jucundius*: [...] par. n. g. ab ἡδύς.

῞Ηδιστα, adv. *ſuaviſſimè*, *libe*[...] *mè*: ab

῞Ηδιστος, ου, *ſuaviſſimus*: ſupe[...] ἡδὺς, έος, *ſuavis.*

Ἡδίων, ονος, *ſuavior*, *libe*[...] compar. ab eod. Th.

῞Ηδομαι, f. ἥσομαι, p. ἥσμαι, [...] *lector*, *lætor*: ab eod. Th.

Ἡδομένη, ης, præſ. part. f. g[...] Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præſ. part[...] ab eod. Th. –

῏Ηδον, et Dor. ἆδον, imperf. ve[...] a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀ[...]είδω, *cano*: ἧδον, a. 2. verbi ἁνδά[...]νω, *placeo*: ἁδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*, *jucunditas* [...] ab ἥδω, *delecto*: et

῏Ηδος, εος, τὸ, *ſuavitas*: ſed ὄξος[...] *acetum.* Th. ἡδὺς, *ſuavis.*

῞Ηδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *ſtabilio*: f. άσω, perf[...] paſſ. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *ſedes.* Th[...] ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus*: perf. part act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *maturus*, *magnus.*

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a[b] ἁδρύνω, *craſſum reddo.* Th. ἁδρὸ[ς] *craſſus.*

Ἡδὺ, *ſuaviter*: adv. eſt et n. g[...] ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *ſuavis*, *e*: compar[...] ἡδύτερον, et ἥδιον, *ſuavius.*

Ἡδυέπειαι, *ſuaviloquæ*: nom. pl[...] f. g. ab ἡδυεπὴς, *ſuaviloquus*: quo[d] ab ἡδὺς et ἔπω, *dico.*

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Digitized by Google

δύνεατο, Ion. pro ἐδύναντο, 3. pl. . Alii legendum cenſent ἠδύ-ναντο, pro ἐδύναντο, poterant : 3. pl. perf. à δύναμαι.

ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυ-νάμην, poteram : imperf. m. verbi δύναμαι, poſſum : f. δυνήσομαι, a. 1. l. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἐ-δυνάσθην, quaſi à δυνάζω.

ἠδυνήθην, potui : et in 3. pl. ἠδυ-νήθησαν, a. 1. paſſ. vide ἠδυνά-μην.

ἥδομαι, jucundus ſum : f. 1. m. ἡσθήσομαι.

ἥδυνται, adulcatus eſt : 3. ſing. perf. paſſ. ab

ἡδύνω, ſuavè reddo : f. υνῶ, perf. paſſ. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, ſuavis.

ἡδύοσμον, ου, τὸ, menta : herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, ſuavis odor.

ἩΔΥΣ, ἐος, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, Ion. ἡδέη, et in n. g. ἡδὺ, SUA-VIS, jucundus, lætus : q. ab ἥδω, delecto : compar. ἡδίων, ſuperl. ἥ-διστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος hinc

ἥδυσμα, ατος, τὸ, ſuavitas, condi-mentum.

ἡδυσμὸς, ῦ, ὁ, idem ; dulcedo.

ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas : ab ἡδὺς, ſuavis, et φωνὴ, vox.

ἥδω, f. ἥσω, a. 1. act. ἧσα, delecto. Th. ἡδὺς, ſuavis.

ἠδὼ, Heſych. ἠδὼ ἴρις ἄγων τόξου. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. ubi ἠὼ, legend. lux enim res ſua-vis homini. Quid ſi ſcriptum eſ-ſet ἠῶ, quæ eſt aurora : aut εἴδω, quod eſt oculus, qui lumen.

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, quam, aut.

Ἦεν, erat : 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum : imperf. ἦν, Ion. ἔα, et Poët. ἔα, ας, ε.

Ἤει, ivit : 3. ſing. præt. m. ᾔει ab εἶμι, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊσαν, iverant : Ion. pro ᾔεσαν, pluſq. p. m. verbi ejuſd.

Ἤειν, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi ejuſd.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonaſmo τῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἴδω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήσειν, pluſq. p. et per Craſin ᾔδειν, verbi εἴδω.

Ἠείδης, pro ᾔδεις, pluſq. p. m. Pleonaſm. τῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi ſupradict.

Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, pluſq. p. m. verbi εἶμι, eo.

Ἤειρα, Pleonaſmo τῦ η, pro ἦρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto : vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, effero, at-tollo.

Ἠέλιος, ου, ὁ, Sol, Poët. pro ἥλιος, ex Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, erat : pro ἦν vel ἦ, 3. ſing imperf. verbi εἰμὶ, ſum : vide ἦν.

Ἦεν, eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo : vide ἦε.

* Ἠέξευ pro ἀέξου, creſcebas ; 2. ſing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

Ἠέος, et per Metath. ἑῆος, pro gen. ſing. ab ἐΰς, bonus, fortis : et per Poët. Ectaſin ἠΰς.

Ἠέπερ, quam : idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

Ἠέρα, nebulam : acc. ſing. ab ἀήρ, Poët. pro ἀὴρ, aër, caligo. Vide ἀέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. præſ. ind. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀερέθομαι, attollor, ſuſpenſus ſum : Reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, attollor.

Ἠέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠέρι, dat. ſing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër : et in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερκα, ας, ε, ſuſtuli : præt. ind. act. et

Ἤερμαι, σαι, ται, ſublatus ſum : præt. paſſ. ἠέρμην, σο, το, ſublatus eram : pluſq. perf. ind. paſſ. ab ἀείρω, attollo.

Ἠεροειδεῖ, obſcuro : dat. ſing. ab

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus : ab ἀὴρ, ἔρος, Poët. pro ἀὴρ, aër, caligo : et εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠερόεις, εντος, tenebroſus : ab ἀὴρ, ἔρος, pro ἀὴρ, aër.

Ἠεροφοῖτις, per aërem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur : ab

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aëreus, vel aërea, quod ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, aër, et φοιτάω, eo.

Ἤεσαν, iverant : Att. pro ᾔεσαν, 3. pl. pluſq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, EETION ; nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, ſicco.

Ἦην, eram, ſeu erat : Poët. ἔην, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἠὴρ, έρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, aër, caligo.

Ἤθα, conſuevi : Att. pro εἴωθα, ſeu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, ſoleo.

Ἠθάδα, conſuetam : acc. ſing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris : ab eod. Th.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, familiaris, aſ-ſuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἤθε' pro ἤθεα, mores, ſedes, domi-cilia ; nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, in-doles.

Ἠθεῖε pro ἠθεῖος, venerande : vox junioris ad ſeniorem, vocat. uſit. ab

Ἠθεῖος, per Proth. pro θεῖος, ve-nerandus, colendus, patruus. Th. θεὸς, Deus.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. ſing. imperf. verbi θέ-λω, vel ἐθέλω, volo.

Ἠθέλησα, ας, ε, volui : et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέ-λω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, ε, imperf. ejuſd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω. vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, mores, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, colui : perf. act. ab ἠθέω, ſeu ἤθω, colo : f. ἠθήσω, perf. part. paſſ. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ETHICUS, mora-lis : ab ἦθος.

Ἠθικὸς οἶνος, vinum colatum : ab ἤθω, colo, -as.

Ἠθικῶς, adv. moralitèr, honeſtè : ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum, cribrum : ab ἤθω, colo, -as.

Ἠθοποιέω, -ῶ, mores formo, vel fingo : et

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio, af-fectuum expreſſio, gen. pl. ἠθοποιϊ-ῶν. ab ἦθος, mos, et ποιέω, facio.

Ἠθοποιὸς, ῦ, ὁ, mores inſtituens, vel exprimens, ab iiſdem.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, con-ſuetæ ſedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores. κατ' ἤθεα, oppi-datim. Heſ. Opp. 137. benignitas, Plat. intenſ. p. 709.

Ἠθύμειν, Att. pro ἐθύμειν, contr. pro -εον, imperf. act. verbi θυ-μέω, ad iram provoco. Th. θυμὸς, ira.

ἬΘΩ, f. ἤσω, p. ἦκα, ſeu ἠθέω, f. ἠθήσω, colo, per colum mitto : hinc ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum.

Ἦϊ, pro ἤϊε, ivit : 3. ſing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et

Ἤϊειν, per ſolutionem pro ᾔειν, pluſq. p. m. ab εἶμι, eo.

ἨΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis, cælebs : q. ab αἴθω, quia calidio-ris ſanguinis : vel ab ἀΐσσω, im-petuosè ruo.

Ἤϊκτο, ſimilis erat : 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi εἴκω, ſimilis ſum : f. εἴξω, p. εἶκα, perf. paſſ. εἶγμαι, εἶξαι, et per. ſolutionem, verſoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in pluſq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἀΐσσω, ruo, f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per ſolutionem diphthon-

Digitized by Google

gi pro ἦμεν, q. per Sync. pro ἤειμεν, 1. pl. pluſq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

'Ηῖξα, *irrui:* et in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo:* f. ξω, p. ἤϊχα.

'Ηΐξαι, *ſimilis factus es:* 2. ſing. perſ. ind. paſſ. vide ἤϊκτο.

'Ηϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊόνεις *habens magnas ripas:* in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa, littus.*

"Ηϊον, ε, τὸ, *viaticum, eſca:* ab ἴω, ſeu εἶμι, *eo:* quia eundi fine datur.

"Ηϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inuſit. *vado.*

'Ηϊὸν, pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠϊὼν, ἠϊόνος, ἡ, *littus, ripa.*

'Ηιόνεσσι, dat. pl. Ion. ejuſd. Th.

'Ηϊόνη, νης, ἡ, nom. mulieris.

'Ηϊσσῆναι per ſolutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aſpergo, perfundo.*

"Ηϊος, ε, ὁ, *jaculandi peritus:* ab ἵημι, *jacio:* Epitheton Apollinis et Bacchi.

"Ηῖς pro ᾗς, et hoc pro αἷς, dat. pl. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

"Ηϊσαν, *iverunt;* per Pleonaſm. τῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo.* Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per ſolutionem diphthongi et ι verſo in η, quaſi ab εἴω. Alii volunt eſſe 3. pl. pluſq. perſ. m. dempto ι pro ᾔεσαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ι in η, mutato ἤισαν, *ſciebam:* ab ἴσημι, *cognoſco.*

'Ηΐσκεν, *aſſimilabat:* 3. ſing. imperf. verbi ἐΐσκω, *aſſimilo.* Th. εἴκω, *ſimilis ſum.*

'Ηΐστωσα, ας, ε, *everti;* a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo:* ab ἄϊστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil ſcire potes;* ex α priv. et εἴδω, *ſcio.*

'Ηΐχθην, ης, η, *excurri;* a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω, *irruo:* f. ξω, p. ἤϊχα.

"Ηιχι, *ubi,* pro ἧχι. quod vide.

'ΗΙΩ'Ν, ονος, ἡ, *littus, ripa;* q. ab αἰονάω, *aſpergo.* Alii ab ἀΐω, *audio,* quod reſonet fluctibus.

'Ηκ' pro ἧκε, *miſit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

"ΗΚΑ, et ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. *leniter, quietè, ſenſim;* quod ab ἀκὴν, *quietè.*

'Ηκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo,* pro quo etiam ἐδήδεκα dicitur, et verbi ἔθω, *ſoleo:* necnon verbi ἥθω, *colo:* ἥκω, perſ. act. ab ἕω, *cano.*

"Ηκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* et perf. ab ἕω, f. ἥσω, *delecto:* necnon perf. m. ab ἥκω, *venio.*

"Ηκαζον, *aſſimilabam:* imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *aſſimilo.* Th. εἴκω, *ſimilis ſum.*

'Ηκαλὸς, *quietus.* Th. ἦκα, *ſenſim, leniter.*

"Ηκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἤχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχίω, *doleo.* Th. ἄχος, *dolor.*

"Ηκε, *immiſit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἧν. Poteſt etiam eſſe 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio.*

"Ηκειν, εις, ει, pluſq. p. paſſ. Att. pro εἴκειν. ab εἴκω, *ſimilis ſum.* Vel ut alii ab εἶμι, *eo:* perf. inuſ. εἶκα.

"Ηκεν vel ἤ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an:* et

"Ηκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè.*

'Ηκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adbibui:* ἐθεράπευσα. Heſych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *ſano:* f. ἀκέσομαι.

'Ηκηκόειν, *audieram:* pro ἀκηκόειν, et in 3. pl. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, pluſq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκέω, *audio:* f. έσω, p. ἤκεκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

'Ηκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumelioſè tracto, pulſo:* f. ίσω, p. ᾔκικα, perſ. part. paſſ. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulſatio.*

"Ηκιστα, adv. *minimè:* ab

"Ηκιστος, η, ον, *minimus.* Th. ἦκα, *ſenſim.*

'Ηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *ſequor:* f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus.*

"Ηκομεν, 1. plur. præſ. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio:* f. ξω.

'Ηκόνημαι, *ſum acutus:* perf. paſſ. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo.* Th. ἀκόνη, *cos.*

'Ηκονημένος, η, ον, part. ſuperioris perfecti.

"Ηκυ, Ion. pro ἦκα, *certè.*

"Ηκυκα, perf. act. verbi ἀκέω, *audio:* f. σω, p. m. ἦκοα. Att. ἀκήκοα.

"Ηκυσ' pro ἤκυσα, ας, ε, *audivi:* a. 1. act. ἠκύσθην, ης, η, a. 1 paſſ. ejuſd.

'Ηκριβωμένος, η, ον, *accuratus:* perſ. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, *planè cognoſco.* Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus.*

'Ηκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè:* à præced.

'Ηκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα, *exquiro:* Th. ἀκριβὴς, *exquiſitus.*

'Ηκροάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. ... dem quod ἀκέω, *audio.*

'Ηκρωτηριασμένος, perſ. part. verbi ἀκρωτηριάομαι, ... eod.

"Ηκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ... ται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ... *ago:* f. ἄξω, p. ἦχα, perf. ... ἦγμαι.

'Ηκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. ... verbi ἀκυρόω, *antiquo, irrito* ... *cio:* ex α priv. et κῦρος, ... *auctoritas.*

"ΗΚΩ, *venio, pertineo,* ... *ſum,* Eurip. Med. 932. Hec ... imperſ. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα, a. 1. ... ξω, ω, η, et in 3. pl. ἥξωσι.

'Ηλάθην, *ejectus ſum,* a. 1. ... paſſ. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ... σω.

'Ηλαίνομαι, *ſtulteſco, inſanio:* ... ἠλεός.

"Ηλακα, *expuli:* perf. act. ... ἐλαύνω, *agito.*

'ΗΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *colus,* in ... τὰ ἠλάκατα, *fuſus, fila,* ... qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλ... *moveo:* vel ἀλάομαι, *vagor,* ... *eo.*

'Ηλακατῆν, ῆνος, ὁ, *piſcis* ... à ſimilitudine colli.

'Ηλάλαξα, ας, ε, et in 3. pl. ... λάλαξαν, *clamârunt:* a. 1. ... act. verbi ἀλαλάζω, *clamo* ... Th. ἀλαλὴ, *vox militum* ... *nam.*

'Ηλάμην, ω, ατο, *exilui:* et in ... pl. ἥλαντο, a. 1. ind. m. ... ἅλλομαι, *ſalio.*

"Ηλασ' pro ἤλασε, *perculit:* ... ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐλα...

'ΗΛΑ'ΣΚΩ, et ἠλασκάζω, ... *erro, devito:* q. ab ἄλη, *error,* ... ἐλάω, *agito.*

'Ηλάστεον, -εν, imperf. act. ... ἀλαστέω, *indignor, mœrore* ... ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος ... *jus memoria erit perpetua.* ... priv. et λήθω, *lateo.*

'Ηλάστρεις, *agebas,* 2. ſing. imp... act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ... λαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω.

"Ηλατο, *ſaltavit,* 3. ſing. a. 1. ... m. verbi ἅλλομαι, *ſalio:* f. ... λῦμαι.

'Ηλαττοῦτο, 3. ſing. imp... paſſ. ab ἐλαττόω, *diminuo.* ... ἐλαχὺς, *parvus:* comp. ἐλάττ... vel -σσων, ſuperl. ἐλάχιστος.

'Ηλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. ... verbi ἐλαττόω, *minuo:* f. ώσω, ... ἠλάττωκα. ab eod. Th.

"Ηλγηκα, perf. act. verbi ἀλγ... *doleo:* f. ήσω, perf. part. ἀλγ... Th. ἄλγος, *dolor.*

Digitized by Google

Ἤλγον, pro -ουν, 1. ſing. vel 3. imperf. act. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, arguvi, argumentis vel exemplis) demonſtravi: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus ſum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, ungo: f. ψω, p. φα, a. ἤλειφα, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, unxi, perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκτρίνη, ης, ἡ, idem quod ἠλεκτρίς, q. v.

Ἠλέκτρα, ας, ἡ, ELECTRA, nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, ELECTRUM, ſuccinum: et miſtura ex χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, lectus: vel ab ἠλέκτωρ, Sol: quod refert fulgorem Solis. Th. λέγω, cubo.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, ELECTRYON, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol. quia homines ἀλέκτρους facit, i. e. non ſinit in lectis jacere, ſed excitat ad opera. Aut quia ipſe eſt ἄλεκτρος, i. e. non cubat, ſed in perpetuo motu eſt: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Ἠλέματος, ου, ὁ, vanus: ex ἠλεὸς, ſtultus, et μάταιος, vanus.

ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſtultus, ſtolidus: q. ab ἄλη, error.

Ἤλευσα, Poët. et Æol. pro ἤλεσα, fregi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, molo: ἠλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, libero, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλέλατο, transfixus eſt, &c. pro ἐλήλατο, 3. ſing. pluſq. p. Att. in pl. ἐλήλαντο. ab ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, p. ἤλακα, p. paſſ. ἤλαμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt eſſe imperf. paſſ. pro ἤλατο, ſimili redupl. ab ἄλημαι, ..., vagor. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠλήλιμμην, pro ἀληλίμμην, pluſq. p. paſſ. Att. redupl. et Syſt. diphthongi: ab ἀλείφω, ungo: f. ψω, p. ἤλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθε pro ἦλθε, venit, 3. ſing. ab

Ἦλθον, ες, ε, veni, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt: 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἦλθον, Exod. xv. 27. Pſ. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. Deus mi: item ELI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. Lat. oſtenſus.

Ἡλιάζομαι, apricor, item in Heliæa judico: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, HELIÆA, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, Sol.

Ἠλίας, ου, ὁ, ELIAS, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. Deus meus.

Ἠλίβατος, ου, et Ion. ἠλιβάτεος, ὁ καὶ ἡ, tam altus ut Soli uni ſit pervius: ab ἥλιος, Sol, Æol. ἤλιος, et βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piſcor: ab ἁλιεὺς, piſcator. Th. ἅλς, mare.

Ἤλιθα, adv. fruſtra, copioſè: et

Ἠλιθιάζω, ſtultè ago: ab

ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, vecors.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas: à præced.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, ſtatura, ætas, adoleſcentia, vigor: q. ab ἡλίκος, quantus: ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, in tuis temporibus, Eurip. Suppl. p. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, coætaneus: à præced.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, η, ον, quantus: ſed ἥλικος, gen. ſing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, volvo.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, coætaneus, æqualis: ab ἡλικία, ſtatura.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, Sol: q. ab ἕλη, ſplendor.

Ἡλιοῦσθαι, Sole aduri, vel illuſtrari: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit: 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω vel ἀλίσκω, pecco: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menſes: ab ἀλιτέω, aberro, et μὴν, menſis.

ἩΛΙ'Ψ, ίπος, ἡ, calceus: q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, Sole æſtuans, aor. 1. part. paſſ. ab

Ἡλιώθην, a. 1. paſſ. verbi ἡλιόω, inſolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ et flavæ comæ, nom. pl. part. præſ. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, colore radios Solis refero ab eod. Th.

Ἧλκον. Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, exulcero: f. ώσω. Th. ἕλκος, ſulcus.

Ἠλλάγησαν, mutati ſunt: 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, a. 2. ἤλλαγον, p. paſſ. ἤλλαγμαι, a. 1. paſſ. ἠλλάχθην, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. paſſ. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, muto: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, mutatus ſum: perf. paſſ. verbi ἀλλοιόω, abalieno: f. ώσω, p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati ſunt, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀλλοτριόω, abalieno: f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, alienus. Th. ἄλλος.

Ἠλοήθην, contuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, trituro, comminuo: f. άσω et ήσω.

Ἠλοίησεν, amputavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, trituro: f. ήσω.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, ſtolidus, quod vide.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus: q. ab ἵω, mitto: quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικα, p. ind. act. et

Ἤλπισα, a. 1. ind. act. verbi ἐλπίζω, ſpero: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἧλτο, ſaltavit, per Sync. pro ἥλατο, 3. ſing. a. 1. m. mutato etiam ſpiritu. ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἠλύγη, ης, vel ἀλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ' pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἤλυθον, q. v.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſd.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, evito, effugio: f. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἤλφον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. verbi ἀλφαίνω vel ἄλφω. Th. ἄλφω.

Ἥλωκα, captus ſum, Att. ἑάλωκα, p. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω vel ἄλωμι, a. 2. ἧλων, et Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, vagabar, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἧλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ἧλων, q. vide in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile: ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἡμάθυνεν, Att. pro ἠμάθυνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθύ-

Digitized by Google

νω, in ignorantiâ verſor: ab ἀμαθὴς, indoctus; ex α priv. et μανθάνω, diſco: f. μαθήσω, a. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ονος, EMATHION, nom. regia.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenoſus, Ion. pro ἀμαθόεις. ab ἄμαθος pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, arena.

Ἦμαι, σαι, ται, ſedeo: q. ab ἕω, colloco.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies: in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, dies.

Ἥμαρτες, 2. ſing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, acc. ſing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, pecco: f. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. ind. act. præc. pro quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi 5.

Ἠματιὸς, ία, ιὸν, diurnus: ab ἦμαρ, dies. Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, cruentatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi αἱματόω, cruento: f. ώσω. Th. αἷμα, ſanguis.

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi Poët. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, pecco: quod à πλακία, error. Th. πλάζω, errare facio: fut. -γξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύνω, f. υνῶ. Th. ἀμβλὺς, obtuſus.

Ἤμβροτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἦμε παρῆμεν, Dor. pro ὥς με παρεῖναι, ut ego præſens adeſſem.

Ἡμέας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς. ab ἐγὼ, nom. pl. ἡμέες pro ἡμεῖς.

* Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, qui eſt è noſtro ſolo, noſtras. ab ἡμεῖς et δάπεδον, pavimentum, ſolum.

Ἤμεθα, fuimus, 1. pl. imperf. ind. m. ἤμην, ab εἰμὶ, ſum.

Ἠμείβετο, reſpondit, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀμείβω, permuto; f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Ἠμειδηκὼς, perf. part. act. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. et μειδάω, rideo: f. ήσω.

Ἡμεῖς, nos, nom. pl. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμείων, noſtrûm, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejuſd.

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, ægrè fero, indignor: fortè ab ἐμέω et ἔχω, quaſi vomitum et faſtidium habeo.

Ἠμέληκα, neglexi, contempſi, p. ind. act. et

Ἠμελημένος, neglectus, p. part. paſſ. ab ἀμελέω, negligo: vide ἠμέλλω.

Ἤμελλ' pro ἤμελλε, 3. ſing. imperf. ind. act. Att. verbi μέλλω, futurus ſum: f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, negligo, f. ήσω, p. ἠμέληκα. quod ex α priv. et μέλει; curæ eſt, impersonal.

ἩΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui reſpondet ἠδὲ. Att. ἦ μὲν, ſanè, profectò.

Ἦμεν, eramus, 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἰμὶ, ſum. Eſt et ἦμεν, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, ejuſd. verbi. Eſt et ἦμεν, per Sync. pro ἤειμεν, iveramus, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, eo.

Ἥμενος, η, ον, ſedens, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, dies, lux: veteres ἡμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, appeto, quod appetibilis ob lucem; ἡμέρα κυριακὴ, dies dominicus.

Ἡμερεύω, f. σω, diem tranſigo: à præced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, unius diei: et

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus: et

Ἥμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur Th ἥμερος, manſuetus. Eſt et ſpecies roboris; item vitis.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in diem vivit, ut mendici omnes; peculiariter ſic dictus eſt Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat; item inſecti genus unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.

* Ἡμεροδανειστὴς, ῦ, ὁ, fœnus diarium, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, diurnus curſor, tabellarius: ab ἡμέρα, dies, et τρέχω, curro: p. ind. m. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totâ die dormit: ab ἡμέρα, dies, et κοίτη, lectus.

Ἡμερολογέω, -ῶ, dies numero: ab ἡμέρα et λέγω, lego, numero.

Ἡμερόομαι, -οῦμαι, cicuro, manſuefio; ab

ἭΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, manſuetus, cicur; ab ἡμέρα, quia dies jucundus.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus; ab ἡμέρα et σκοπὸς, ſpeculator. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἡμερόω, f. ώσω, p. ωκα, manſuefacio; ab ἥμερος, cicur, quod vide.

Ἦμες, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, eſſe: ab εἰμὶ, ſum: vel eram... Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejuſd.

Ἡμετέρης, gen. ſing. Ion. f. g...

Ἡμέτερος, α, ον, noſter; ab ἡμεῖς, nos. Th ἐγὼ, ego.

Ἠμημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀμάω, meto, colligo: f. ήσω.

Ἦμην, adv. certè, Heb. vi. 1... vide ἦ μὴν, profectò, ſanè.

Ἤμην, ησο, fueram vel era... pluſq p. vel potiùs imperf. ind. m. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἥμην, ſedebam, imperf. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. ind. a... verbi ἀμάω, meto: f. ήσω, p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, loquor, Att. Aphæreſi p... φημὶ.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemivir: ex ἥμισυς, dimidius, et ἀνὴρ, vir.

Ἡμιάρρην, ενος, ὁ ϗ ἡ, ſemivir: ... ἥμισυς, dimidius, et ἄῤῥην, mas.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemeſus: ... ἥμισυς, dimidius, et βρωτὸς, co... Th. βρώσκω, comedo.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibar... tus: ex ἥμισυς, dimidius, et γένειον, barba.

* Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeminu...

* Ἡμιολία, uſura fragum, ita ad duos modios tertius uſ... nomine adjiciatur. Salm. de uſur. p. 313. de fœn. trap. p...

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemicoct... Th. ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemivivus, ſemimortuus: ab ἥμισυς, dimidius, ἔθανον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, morior.

Ἡμίθεοι, SEMIDEI, et in g... pl. ἡμιθέων. ab ἥμισυς, dimidius, θεὸς, Deus.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimo... lis. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, HEMINA, di... dium ſextarii. Th. ἥμισυς, di... dius.

Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulus, a: q... ſemiaſinus, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι ab ἥμισυς, dimidius, et ὄνος, aſin...

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, ſe... midiata ſecuris: ab ἥμισυς, di... dius, et πέλεκυς, ſecuris.

Ἡμιπλέθρον, ου, τὸ, dimidium ... geri: ex ἥμισυς, dimidius, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidiatus la... ter: ab ἥμισυς, dimidius, et πλίνθος, later.

Ἡμίπνοος, contract. ἡμίπνους, ὁ ϗ ἡ, ſemivivus: ab ἥμισυς, dimidius, et πνέω, ſpiro.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, dimidia, Ion. ἡμίσεα.

Digitized by Google

Ἡμίτομα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

Ἡμίσυς, gen. contract. pro ἡμίσεος. ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium verſûs. ex ἥμισυς, *dimidium*, et στίχος, *verſus*. Th. στίχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, ſemiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars*: et

Ἡμίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς et τέμνω, *ſeco*: p. ind. m. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accenſus ſum*, p. paſſ. ind. et

Ἡμμένος, *incenſus*, p. part. paſſ. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμμορηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμμορέω, *exors* et *expers ſum*: ab ἄμμορος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἩΜΟΣ, adv. *quando*, *cum*, ſine interrogatione: cui reſpondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπεσχόμην, *induebar*, cum duplici augmento ſcil. præter commune α pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπεσχόμην, imperf. ind. paſſ. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπίσχω, pro ἀμφέχω, f. ἀμφέξω, *circumdo*, *induo*. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἔχω, *habeo*: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχον.

Ἠμπισχόμην, itidem quo ἠμπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίσχω. Vide præced.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idêm quod ἀμπέχω, vide ἠμπεσχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in alieno loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἤμυνε pro ἤμυνε, *ultus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item ἀμύνω, f. νῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ejuſd.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab

ἩΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*. ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω vel ἀμφίσω, perf. ind. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento, η pro α, et ει pro ι. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

Ἠμφέβαλλον, *dubitabam*, imperf. ind. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνοον pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. ind. act. foris etiam ſumpto augmento. ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognoſco*, *dubito*, undè etiam a. 1. ind. act. ἠμφιγνόησα: ex ἀμφὶ, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. ind. paſſ. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι ex ἀμφὶ et ἕννυμι ſeu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω, a. 1. εἷσα.

Ἠμφίεσα, *veſtivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi, ſumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus ſum*, perf. paſſ. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι ſeu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. perf. paſſ. Pro eo ſuprà habuimus ἠμφιεμένος.

Ἠμφισβήτουν, contractè pro ἠμφισβήτεον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι ſeu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *noſtrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἭΝ, *ſi*, cum ſubj. ἢν μὴ, *niſi*.

ἫΝ, *quam*, acc. f. g. ab ὃς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. ſing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ejuſdem ab εἰμὶ, *ſum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *miſi*: eſt a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ind. act. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. paſſ. ἠνάγκασμαι, p. part. paſſ. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens ſum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *abſumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *conſumpſi*, a. 1. ind. act. pro ἀνάλωσα, à præced. q. v.

Ἠναντιώθην, *adverſatus ſum*; a. 1. ind. paſſ. et

Ἠναντίωμαι, perf. ind. paſſ. undè

Ἠναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, *adverſor*. quod ab ἐναντίος, *adverſus*, *oppoſitus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*: imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνδρὸς, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἠνέγμαι, perf. ind. paſſ. et

Ἠνεγμένος, perf. part. paſſ. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω et ήσω, p. ᾔνεκα, p. paſſ. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνίπαπε, *edixit*, *vetuit*: 3. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐνῖπε, pro quo etiam ἐνίσπε dicitur Poëtis, per Anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. ſing. imperf. ind. m. duplici augmento; et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejuſd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. ind. act. εἶχον.

Digitized by Google

'ΗΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *perpetuus, continuus, perennis.*

'Ηνεμόεις, εσσα, εν, *ventoſus, ventis expoſitus:* ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, *ventus.*

"Ηνεπον, *dixi, allocutus ſum:* a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum: ex ἐν et ἔπω, *dico.*

"Ηνεσα, *laudavi;* a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω, p. ᾔνεκα.

'Ηνεσχέθην, *ſuſtinui,* a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, *attollo:* f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχηκα, perf. paſſ. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, et aucta præpoſitione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo.*

'Ηνεσχόμην, *ſuſtinui:* itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

'Ηνέχθην, ης, η, *delatus ſum:* a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ind. act. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. ind. paſſ. ἤνεγμαι.

'Ηνέῳγα, *aperui:* pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῷγα, p. ind. m. et

'Ηνέῳγμαι, perf. ind. paſſ. Att. et

'Ηνεῴχθην, a. 1. ind. paſſ. Att. ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

'Ηνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

'Ηνήλωμαι, *conſumptus ſum:* cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. et

'Ηνηλωμένος, perf. part. paſſ. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. ind. paſſ. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *conſumo.* Th. ἁλίσκω, *capio:* fut. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

'Ηνηνάμην, ω, ατο, *renui:* a. 1. ind. m. et

'Ηνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuſo.*

"Ηνθε ſeu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε: vide ἦλθον.

'Ηνθισμένος, *tinctus:* perf. part. paſſ. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθος, *flos.*

"Ηνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

'ΗΝΙ', *ecce:* pro quo et ἠνίδε.

'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena:* ἀφ' ἡνίων, *ad ſiniſtram,* q. ab ἑνόω, *colligo.*

'Ηνιάζω, f. σω, *fræno:* à præced.

"Ηνιγμαι, *obſcurè dixi:* perf. ind. paſſ. undè ἠνιγμένος, perf. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίττομαι, *obſcurè innuo:* f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabuloſum.*

"Ηνιδε, *ecce:* pro ἠνί, idem.

'Ηνίησαι, *mœrore confectus es:* 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀνιάω, f. ήσω, p. ind. paſſ. ἀνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror.*

'Ηνιν, per Apoſtrophen pro

'ΗΝΙ'ΚΑ, *quum, quando;* 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò eſt πηνίκα, *quando?* ap. Atticos de horâ diei, *quâ horâ?*

'Ηνίον, ου, τὸ, *habena:* ab ἡνία, idem.

'Ηνιοποιέω, *rego, moderor:* ab ἡνία, *habena,* et ποιέω, *facio.*

'Ηνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio.*

'Ηνιοχεύω, *aurigo, auriga ſum:* ex ἡνία, *habena,* et ἔχω, *habeo.*

'Ηνιοχεὺς, ὁ, *auriga.* Vide ἡνιοχῆες.

'Ηνιόχη, ης, ἡ, HENIOCHE, nomen mulieris: q. *agitatrix.*

'Ηνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga,* gen. έως, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena,* et ἔχω, *teneo.*

'Ηνίοχος, ου, ὁ, *auriga:* ab iiſd.

'Ηνίπαπε, *dixit:* Pleonaſm. Poët. pro

"Ηνιπτε, 3. ſing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνίπω, *dico minitabundus.* Th. ἔπω, *dico.*

"Ηνις, ιος, ἡ, *annicula:* ab ἔνος, *annus.*

'Ηνισσάμην, ω, ατο, *obſcurè dixi:* pro ᾐνιξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω, p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, *apologus:* at

'Ηνισσάμην, *maledixi:* ſine ι ſubſcripto, eſt a. 1. ind. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo.* Th. ἔπω, *dico.*

'Ηνίσσετο, *obſcurè dicebat:* 3. ſing. ab

'Ηνισσόμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo.* Th. αἶνος, *apologus.*

'Ηνίχθω, *ænigmaticè dicta ſint:* 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἤνιξο, χθω. ab eod. verbo et Th.

"Ηνοθα, *florui:* p. ind. m. interpoſito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ηνοίγην, ης, η, *apertus ſum:* a. 2. ind. paſſ. cum augmento in initio more ſimplicium vel pro ἀνοίγην. ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

"Ηνοιξα, ας, ε, *aperui:* a. 1. ind. act. ejuſd. quod vide.

'Ηνοῖχαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναφίζω, vel ἀμφίζω, ab inuſit. themate οἴω, aucto extrinſecus.

"Ηνον, *perficiebam:* imperf. ind. act. verbi ἄνω, Poët pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio.*

'Ηνορέα, ας, vel Ion. ἠνορίη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

"Ηνοχα, et Att. ἐνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

"Ηνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *ſonorus, vocalis;* item *perſpicuus.* Th. ὄψ, ...

"Ηνται, 3. pl. præſ. ind. verbi ἧμαι, *ſedeo.*

"Ηντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντιάω, *occurro, obvius fio.* Th. ἀντὶ, *contrà.*

"Ηντετο, *occurrebat:* 3. ſing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro.* Th. idem.

"Ηντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi præced.

'Ηντιβόλευν, *occurrebam:* imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, ſupplico:* ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio.* Th. βάλλω, *jacio:* perf. ind. m. βέβολα.

'Ηντιδίκουν, *contradicebam:* imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adverſarius:* ex ἀντὶ, *contrà,* et δίκη, *jus.*

"Ηντιν' pro ἥντινα, *quam?* acc. ſing. ab ἥτις, ἥστινος, *quæ?* Vide ὅστις. Th. ὅς, *qui,* et τίς, *quis?*

'Ηντιώθην, ης, η, *adverſatus ſum:* a. 1. ind. paſſ. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà.*

"Ηντο, *ſedebant:* 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

'Ηνύσθην, ης, η, *perfectus fui:* a. 1. ind. paſſ. et

"Ηνυον, ες, ε, *perficiebam:* imperf. vel a. 2. ind. act. et

"Ηνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio:* f. ύσω, p. υκα.

"Ηνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus ſecundus.*

"Ηνωγα, *mandavi:* p. ind. m. ...

'Ηνώγειν, εις, ει, *mandaveram,* pluſq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo:* f. ξω, p. ἤνωχα.

"Ηνωγον, *jubebam:* imperf. ind. ejuſd. verbi.

"Ηνωμαι, *unitus ſum:* perf. ind. paſſ. verbi ἑνόω, *unio.* Th. εἷς, *unus,* gen. ἑνός.

'Ηνωμένος, η, ον, *continuus:* ab ἑνόω.

"Ηνωξα, ας, ε, *juſſi:* a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω.

'Ηνώρθουν, *corrigebam:* imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo:* ex ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

'Ηνώρθωσα, *emendavi:* a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

'Ηνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo:* f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος, *turba.*

"Ηξα, ας, ε, *veni:* a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio:* f. ξω.

"Ηξα, ας, ε, *duxi:* a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco:* et

Digitized by Google

ξα, fregi: Att. ἔαξα, a. 1. ind. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, frango; at

ξα, impetum feci: a. 1. ind. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, irruo.

ξιε, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, dignum censeo. ἄξιος, dignus.

ξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόω, -ομαι, dignus habeor: quod idem.

ξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, dignum censeo: ab eod. Th.

ξίωται, dignus habitus est: 3. sing. perf. ind. pass. à præced. th.

ξουσι, venient: 3. pl. f. 1. ind. ab ἥκω, venio: f. ἥξω.

ξω, veniam: Dor. pro ἥξω, à præcedenti.

οῖ, aurora: dat. sing. ab ἠώς, ἠόος, contract. ἠοῦς, dat. ἠόϊ, contract. ἠοῖ.

οιδα, cecini: perf. ind. m. verbi ἀείδω, f. σω, cano.

ῷος, ῴα, ῷον, orientalis, matutinus: ab ἠώς, aurora.

ομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἶον, Att. pro εἶον, ες, ε, vulgariter ἦν, ης, η, ab εἶμι, eo.

ον, ες, ε, vide præced.

όνα, acc. sing. ab ἠιών, όνος, ἡ, pro ἠών, ἠόνος, ἡ, littus.

ραίνω, vide seq.

ράνατο, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥαίνω, aspergo, perfundo; ... perf. part. pass. ...

ος, gen. sing. ab ἠώς, ἠόος, et contractè ἠοῦς, ἡ, aurora.

παλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἀπαλύνω, mollio. Th. ἁπαλός, ...

πανία, ας, ἡ, inopia, et ἠπανίη, Hesych. fortè ab ἀπὸ et ἀνίημι, remitto, desino.

ΗΠΑΡ, ατος, τὸ, HEPAR, jecur; ... τὸ ἧπαρ quasi ab ... ὄαρ, et ἰκὰς, sanguis, ver.

πατήθην, ης, η, deceptus eram: a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, ... f. ήσω.

πατοσκοπεῖσθαι, extis consulere: a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, hepar, et σκοπέω, exploro. Th. σκέπτομαι.

πατοσκοπία, ίας, ἡ, jecinoris ...

πατοσκόπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, arusp...

πατουργός, ὁ ᾗ ἡ, hepatis ...

παφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπαφάω, verb. Poët. deduct. ab ..., idem.

..., farcio: hinc ἠπή-

πῆσθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπή, foramen.

Ἠπεδανὸς, ὴ, ὸν, q. ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, stolidus: ab α priv. et πεδανὸς, humilis, firmus: à πέδον, solum.

Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, urgeo, festino.

Ἤπειγμαι, acceleratus sum: perf. ind. pass. et

Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus sum: fut. ήσω. ex α priv. et πείθω, persuadeo.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω vide præced.

Ἠπείλησεν, minatus est: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor: f. ήσω.

Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea: quasi ἄπειρος ex α priv. et πέρας, finis: item EPIRUS, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, EPIROTA, in continente natus: à præced. quod vide.

Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, deinde: ex ἐπὶ et εἶτα, postea.

Ἠπὲ, aut, conj. disjunct. Th. ἤ, aut.

Ἠπεροπεύσας, qui decepit: a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, deceptor; ab eodem.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Th. ὄψ, vox.

Ἠπεχθάνοντο, offensi fuerunt: 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, invisus sum: ex ἀπὸ et ἔχθος, odium.

Ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, farcio: q. v.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, fartor: ab eod. Th.

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, EPIALUS, febris quotidianæ species: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπιάω, mitigo, placo: f. άσω, et ήσω. Th. ἤπιος, lenis.

Ἠπιάνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lenis, qui mitia dat: ex ἤπιος, mitis, et δῶρον, donum.

ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, clemens, placidus, mitis sermone: quasi ab ἔπος, verbum.

* Ἠπίως, adv. leniter, æquo animo, humanissimè.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas: à præced.

Ἠπίστατο, Ion. et Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, scio.

Ἠπιστέατο, Ion. pro ἠπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind pass. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo: f. ήσω, p. ἠπίστηκα, a. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν. ex α priv. et πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω. vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, et εἰπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

Ἠπόρουν, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, dubito: ab α priv. et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo, p. ind. m. πέπορα.

Ἤπου, aut, profectò: ab ἤ, aut, et πού, alicubi: q. ab ὅς, qui, sed

Ἦπου, utrum? an? certè: ab ἦ idem. Th. ἤ, vel; vide præced.

Ἧπται, tactus est; 3. sing. perf. ind. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango: f. ψω, p. ἧφα.

Ἤπυον, clamabant: 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω vel ἠπύω, sono: fut. ύσω, quasi ab ἴπω, loquor.

Ἠπύτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator: ab

Ἠπύω pro ἀπύω, clamo: vide ἤπυον.

Ἦρ pro ἦρα, numquid? ex ἦ, certè, item an? et ῥα, enclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, VER: contract. ex Th. ἔαρ, idem.

Ἥρα, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, Juno: Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀὴρ. Vel q. ab ἐράω, amo.

Ἦρα, tuli: a. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, p. ἦρκα. at

Ἥρα, sine ι subscripto est perf. ind. med. verbi ἄρω, apto: sed perf. ind. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

Ἤρα, amabat: 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, amo: f. άσω.

Ἠρᾶθ' pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, imprecor, imperf. ἠρώμην, ἠρᾶτο. Th. ἀρὰ, preces; imprecatio.

Ἡρακλῆος, et contractè Ἡρακλῆς, HERCULES: gen. -έους,

Digitized by Google

dat. ῃ, acc. ῆα. ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis feſta* vel *ſacrificia*: et

Ἡρακλεία, ας, *Herculea*: et

Ἡρακλῆς, *HERCLE*, *papæ*: adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*: vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus ſum*: perf. ind. paſſ. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*: a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, ejuſd. verbi.

Ἤρανος, ου, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἤραρα, *accommodavi*: pro ἄρηρα, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἠρήρειν.

Ἤραρον, ες, ε, *optaveram*, aor. 2. ind. act. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto aſcribunt. Clarke in loc.

Ἤρας, *amabas*: 2. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*: a. 1. ind. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt eſſe ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem à Th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amaſti*: 2. ſing. a. 1. ind. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*: 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

Ἠρᾶτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*: vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m.

Ἤρατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀργαίνω, *albico*: f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſſ. ab ἐργάζομαι, *operor*: quod vide.

Ἦργμαι, *orſus ſum*: perf. ind. paſſ. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*: f. ξω, p. ἦρχα, a. 1. part. paſſ. ἀρχθεὶς.

Ἤρεαι, *interrogas*: 2. ſing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι: dicitur et εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἠρέθην, *electus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ᾕρημαι, perf. indic. paſſ. *elegi*.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *laceſſo*.

Ἥρει, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἠρείκει, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*: f. σω, p. ἤρεικα, et in part. ἠρεικὼς, a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *preſcindebam*: imperf. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

Ἠρείσατο, *ſuſtinuit ſe*: 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*: f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio*, *eligo*: a. 1. ind. paſſ. ᾑρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω, a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè*, *ſenſim*, *paulatim*: adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *mereo*.

Ἠρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quieſco*; et

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

ἨΡΕΜΟΣ, ἡμα, ημον, *quietus*, *mitis*, *placidus*: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἠρὸς, *amabilis*: quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*: imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. ind. act. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*: a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placeo*, et *placeo*.

Ἠρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠρετισάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi αἱρετίζω, *eligo*: f. ίσω, p. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἤρετο, 3. ſing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*: imperf. ind. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint eſſe a 2. ind. med. ἐρόμην. Tum ᾑρόμην, ι ſubſcripto, imperf. ind. paſſ. eſt verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρευν, *venabantur*, imp. ind. act. Dor. pro ἐθήρευν, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Ἥρευν, imperf. ind. act. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ηκα, a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *ſcrutatus ſum*: a. 1. ind act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *ſcrutor*.

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*.

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 356. *elegi* vel *electus ſum*. Ariſtoph. Eccel. perf. ind. paſſ. ᾑρημένος, *qui delegit*, ejuſd. part. ab αἱρέω, *eligo*, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, et in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. p[...] ind. act. ᾕρηκα, verbi præced[...]

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. p[...] verbi ἐρημόω, *vaſto*: f. ώσω, p[...] ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *ſolitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. p[...] paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*: pl[...] p. ind. med Att. verbi ἄρω, [...] f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. m. ἦρα, [...] ἄρηρα, et cum adhuc novo a[...] mento ἠρήρεια. hinc pluſq. p. [...] ρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæſerat*: 3. [...] pluſq. p. ind. paſſ. ἐρήρεισμαι, [...] στο, verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p[...] paſſ. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμ[...] et cum novo augmento ἠρ[...] μαι.

Ἠρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. [...] ind. m. verbi αἱρέω, *eligo*: [...] σω, a. 1. ind. act. ᾕρησα. ind[...] 1. ind. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀρά[...] *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *ſublatus ſum*: a. 1. [...] paſſ. verbi αἴρω, *tollo*: perf[...] κα.

Ἠρθρώσας, 2. ſing. a. 1. ind [...] verbi ἀρθρόω, *firmo*, *fingo*: f. [...] Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *vere*: ab [...] ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἐαρ[...] ρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora*: [...] ἦρι γίνεται, i. e. *manè exiſtit*, [...] ente Sole: et

Ἠριγενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *vernus*, [...] *tutinus*: ab ἔαρ, et contractè [...] *ver*, vel ἦρ, pro ἦρ, ῶν, et [...] ναμαι, *ſum*.

Ἠριδανὸς, ῦ, et Ion. οῦ, ὁ, ERI[...] *DANUS*: nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. ind. act. v[...] ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, p. ἤ[...] Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημένοι, nom. pl. perf. p[...] paſſ. f. g. verbi ἀριθμέω, *num*[...] f. ήσω, perf. ἠρίθμηκα, a. 1. [...] act. ἠρίθμησα, ας, ε, perf. p[...] paſſ. ἠριθμημένος, η, ον. Th. [...] μὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3. ſing. pluſq. p. ind. [...] verbi ἐρίζω, *contendo*, *litigo*: f. [...] p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *fecui*: a. 2. ind. [...] verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potius ἐρί[...] *laneus*: pro ἐρίνεος. Th. ἔριον, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Craſin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ος, τὸ, et contractè ἦρ.

ἨΡΙΟΝ, ῦ, τὸ, *monumentum*, *ſepulchrum*: q. ab ἔρα, in terra c[...] humantur mortui.

Digitized by Google

ἤριπον, ες, ε, *cecidi, lapſus ſum*: ... ind. act. ἐρήριμμαι, *dirutus ſum* ... ind. m. verbi ἐρείπω, *everto*; ...

ἠρίθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ... ἐρίζω, ab eod. Th.

ἤρισα, ας, ε, *contendi*: a. 1. ind. ... verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *...tio*.

ἦρκα, *tuli*: perf. ind. act. verbi ... *tollo*: f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

ἤρκει, *ſufficiebat*: 3. ſing. imperf. ...

ἠρκέσατο, 3. ſing. imperf. ind. ... verbi ἀρκέω, *auxilior, ſuffi-cio*.

ἤρκεσα, ας, ε, *ſuffeci*: a. 1. ind. ... ejuſd. verbi.

ἦρκται, *incepit*: 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχω, *incipio*; ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχή, *initium*.

ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἦρκα.

ἦρμαι, *ſublatus ſum*; perf. ind. ... verbi αἴρω, *tollo*: a. 1. ind. ... ἤρθην, a. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

ἤρμοζε, 3. ſing. imperf. ind. act.

ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, ...

ἡρμοσμένως, *aptè, congruentèr*.

ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. ... -όμην, verbi ἀρνέομαι, *re-...*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἠρνησά-μην, ω, ατο.

ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. m. ... ἄρνυμαι, *capio, conſequor*.

ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et ... 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, *...*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχή, *in-...*, *imperium*.

ἤρξατο et ἤρξαντο. Vide in ἀρξ-...

ἦρξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ver-... ἄρχω, *incipio, impero*: f. ξω. Th. ἀρχή, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ε, ὁ, HERODOTUS: ... propr.

ἤρομαι, *aratro conciſſus ſum*: perf. ... paſſ. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω, ... ἤροσα.

ἠρόμην, *interrogavi*: imperf. vel ... ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

ἤροντο, imperf. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*.

ἐρατός, ή, όν, *amabilis, jucundus*: ... *grata*: ab ἐράω, *amo*: In-... habens τὸ ε.

ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ver-... ἀρόω, *aro*: f. όσω, p. ἤροκα.

ἤραντο, 3. pl. a. 2. ind. act. ... *ſuſtulerunt*: ab αἴρω, *tollo*, ... iii. 14.

ἤρου, *interrogaſti*: 2. ſing. imperf. ... 2. ind. m. verbi ἔρομαι, *in-terrogo*.

Ἤρω, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἤρω, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. et

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. ἡρούμην, verbi αἱρέω, *capio*.

Ἡροῦς, gen. ſing. ab Ἡρὼ, gen. -όος, contract. -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἡρῶς, gen. ſing. ab

Ἥρως, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω et ξω, p. ἥρπακα, a. 2. paſſ. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo*: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appenſus ſum*: perf. ind. paſſ. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. ſing. plusq. p. ind. paſſ. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἩΡΥΓΓΙΟΝ, ε, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum*, quaſi ab ἔριον, *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*; 3. ſing. a. 2. ind. act. ἤρυγον, verbi ἐρύγω, *ructo*: f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, id. quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. p. ind. paſſ. 3. ſing. verbi ἐρύω, *traho, cuſtodio*. An pro ἠρύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m.

Ἦρχ' pro ἦρχε, *incepit*; 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. ind. paſſ. verbi ἔρχω, idem quod εἴργω, *coërceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχή, *imperium, initium*.

Ἦρχε, *præibat*; 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχή.

Ἠρχόμην, ε, ετο, imperf. ind. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρω, contrac. pro ἥρωα, acc. ſing. et ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros*.

Ἡρὼ, όος, contrac. -οῦς, ἡ, *ERO*, nom. propr. virginis.

Ἥρωας, et ἥρωες, acc. et nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.

Ἡρώδης, ε, ὁ, *HERODES*, nomen regis, qu. ab *heroe* oriundus. Undè

Ἡρωδιανοί, οἱ, *Herodis miniſtri*.

Ἡρωδιάς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως et διώκω, *heroas profligans*.

Ἠρώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo*.

Ἡρωϊκός, ή, όν, *HEROICUS*. Th. ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ῴα, ῷον, idem.

Ἤρων, *amabam*, imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; contrac. pro ἤραον.

ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*: nom. pl. ἥρωες, inde ἡρωΐνη, ης, η, *heroina*.

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. ſing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἧς, *ſuæ*, gen. ab ἥ, *ſua*, quod ab ὅς.

Ἧς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *ſuus*.

Ἦς, *eras*; 2. ſing. imperf. ind. et Dor. pro ἦν, 3. ſing. Sed ᾖς, *ſis*, 2. ſing. ſub. ab εἰμί.

Ἦς, *dixiſti*, 2. imperf. ind. act. ab ἠμί pro φημί. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημί, *dico*.

Ἦσα, et ἦσαν, 2. ſing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contrac. pro ἀείδω, *cano*.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. ἧμαι, *ſedeo*.

Ἡσαΐας, ε, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *ſalus à Domino*.

Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμί, *ſum*.

Ἦσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ἤεσαν, vel ᾔεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Poteſt etiam ἦσαν eſſe 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui volunt ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pl. pluſq. p. ind. act. per Craſin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *ſcio*: Eurip. Rheſ. 854. f. ήσω, p. εἴδηκα.

Ἦσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδύς, *ſuavis*.

Ἥσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ἥδομαι, *delector*.

Digitized by Google

Ἤσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ᾄδω, cano.

Ἠσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. factus.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, impiè ago: f. ήσω, a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. et σέβω, colo.

Ἥσει, mittet; 3. ſing. f. ind. act. verbi ἵημι, mitto, f. ἥσω, p. εἷκα. Poteſt etiam eſſe f. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἠσέλγημαι, petulans fui; perf. ind. paſſ. verbi ἀσελγέω, petulantèr ago; f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, petulans, inſolens.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, petulantèr ago, id. qu. ἀσελγέω, q. v.

Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω ſeu ἵζω, ſedeo.

Ἦσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ᾄδω, cano.

Ἦσθα, eras, Paragoge Æol. τοῦ θα pro ἦς, 2. ſing. imperf. ind. Sed ᾖσθα, ſis, Æol. etiam pro ᾖς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragogè, quod eſt 2. ſing. pluſq. p. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, ſcio, f. ήσω, p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, ſedere, præſ. inf. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡσθείη, a. 1. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, ſum infirmis viribus, fut. ήσω ab ἀσθενὴς, invalidus, qu. ex α priv. et σθένω, valeo.

Ἠσθένουν, languebam, imperf. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἡσθέντες, gaviſi, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, ſentio; f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ᾄδω, cano.

Ἤσθημαι, ſenſi, perf. paſſ. ind. hinc in 3. ſing. pluſq. p. ind. ᾔσθητο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, ſentio, a. 2. ind. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus ſum: et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, ſenſi, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

Η Σ

Ἠσθῆσθαι, ſenſiſſe, perf. inf. paſſ. ejuſd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector, a. 1. ind. paſſ. ἥσθην. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. verbi inuſit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, induor, perf. part. paſſ. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω ſeu ἕννυμι, induo.

Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. verbi αἰσθάνομαι, ſentio. Vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω, edo, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, anhelavi, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, flatus.

Ἠσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, ſentio: f. αἰσθήσομαι.

Ἤσι, ſit, Ion. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί.

Ἠσί, per Apoc. pro φησί, 3. ſing. præſ. ind. act. à φημί.

Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. Sed

Ἧσιν, ſuis, dat. pl. Ion. pro αἷς, ſuis, vel quibus; ab ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, a, um; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, HESIODUS: nom. propr. Poëtæ, quæ ex ἧσις, delectatio: et ὁδὸς, via.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio, ab ἥδω, delecto. Hinc Angl. EASE.

Ἠσίτουν, inediâ premebar, imperf. ind. act. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. et σῖτος, frumentum.

Ἤσκει, Ion. vel ob ſequentem vocalem, pro ἤσκε, exercebat, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno: f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus ſum, a. 1. ind. paſſ. et

Ἤσκηκα, exercui, perf. ind. act. ejuſd.

Ἤσκησαν, exercuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκουν, exercebam, imperf. ind. act. ejuſd. verbi ἀσκέω.

Ἦσμαι, decantatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ᾄδω, cano.

Ἥσμαι, lætatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis. Sunt qui ἧσμαι, ſedi, velint eſſe perf. ind. paſſ. verbi ἵζω, ſedeo, perf. ἧκα.

Ἦσμεν, ſciveramus, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. pluſq. p. ind. act. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio.

Η Σ

Ἦσο, eras vel fueras, 2. ſing. perf. ind. med. ἥμην verbi ſum.

Ἧσο, 2. ſing. imperf. vel im rat. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, ampl f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, tutatus ſum, perf. act. hinc part. ἠσπικότες ἀσπίζω, defendo. Th. ἀσπὶς, peus.

Ἧσσα ſeu ἧττα, ης, ἡ, infer partes, clades: et

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, contr -ῶμαι, f. ήσομαι, inferior vincor, ſuperor, ſuccumbo, fra ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. rip. Th. ἥσσων, minor.

Ἦσε, pro ᾖσε, cecinit, 3. ſing 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, ca

Ἡσσήθη, a. 1. ind. paſſ. ἡσσάομαι, ſuperor. Th. ἥσσων, nor.

Ἧσσον, minus, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ἡ minor, inferior, et in n. g. vel ἧττον, minus, inde ſuperor.

Ἥσται, 3. ſing. perf. ab ἧμαι, quod vide.

Ἧσταν, vide in ἧστε.

Ἠστάτουν, imperf. ind. act. ἀστατέω, inſtabilis ſum, vacillo: α priv. et ἵστημι, ſto.

Ἧστε, ſciebatis, per Sync. δειτε, 2. pl. pluſq. p. ind. ᾔδειν, per Craſin pro εἰδήκειν, εἰδέω. Sic ἦστεν, pro ᾔδεσαν, pl. pluſq. p. et

Ἤστην, ſciverant, 3. dual. p. ind. act. per Sync. pro ejuſd. verbi.

Ἤστην, erant, 3. dual. imperf. Poët. pro ἤτην, et in 2. pl. pro ἦτε, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἥστην pro ἥσθην, ſedebant, 3. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, ſede

Ἡστινοσοῦν, ex particulâ expleti ου, et ὅστις, ἥτις, ὅτι quod facit gen. f. g. ἧστινος, cujuſcunque, ple ποιότητος, qualitatis, vel quid ſimile.

Ἧστο, ſedebat, Poët. pro ἧτο, ſing. imperf. ind. verbi ἧμαι, deo: vel eſt pluſq. p. ind. paſſ. ἵζω.

Ἦστον, ἤστην, eratis, erant, Po pro ἦτον, ἤτην, dualis imp ind. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. imperf. ind. act. verbi ἀστράπ fulguro: f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. ἀσυνθετέω, non ſto pactis: quod α priv. et συντίθημι, compono. τίθημι, pono.

Digitized by Google

Ἡσυχάζω, *quieſco, taceo*: f. άσω.
Ἡσυχάζων, præſ. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.
Ἡσυχαῖος, α, ὁ ᾗ ἡ, id. qu. Th. ἥσυχος.
Ἡσυχῆ, adv. *quietè, tacitè*: ab eod.
Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, ſilentium*: ab eod. Th.
Ἡσύχιος, ω, ὁ ᾗ ἡ, idem quod
ΗΣΥΧΟΣ, ω, ὁ ᾗ ἡ, *quietus*; qu. ἐν ἴχων, Gall. *qui eſt a ſon aiſe*: ab ἥδω, *delecto*.
Ἡσύχως, adv. *quietè*.
Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*: f. ίσω, p. κα, quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.
Ἤσχαλλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *moleſtè fero*.
Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, *occupatus ſum*: quod ab ἄσχολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui otium non eſt*: quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.
Ἠσχύνετο, *erubeſcebat*, et in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. ind. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.
Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.
Ἦσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, perf. εα.
Ἤτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω, *examino*: f. άσω.
Ἤτ' pro ἤτε, *hæcque*, articulus præpoſ. habetque accentum ob ſequentem dict. encliticam τε.
Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. ab verbi εἰμὶ, *ſum*. Sed ἦτε eſt 2. pl. ſubj. ejuſd. verbi.
Ἤτει, et ᾔτεε, ſequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω, p. ᾔτηκα.
Ἤτοι, *certè, nimirum*, adv.
Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ind. act. ἠτέκνωσα, ας, ε, *ſterilem efficio*: ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.
Ἤτησα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et
Ἠτιάκειν, *accuſaveram*, pluſq. p. verbi αἰτέω, *peto*.
Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 2. ſing. a. 1. ind. m. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ᾔτησα.
Ἦτι, *verè, certè*, adv. Th. ἦ.
Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. ab αἰτιάομαι, *accuſo*. Th. αἰτία, *culpa*.
Ἠτιμάσθης, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, vide ſeq.

Ἠτίμησε pro ἠτίμησεν, *inhonoravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.
Ἤτοι, *ſive, ſeu, vel, certè*. Th. ἤ, *aut*.
Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. et
Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα, perf. part. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.
Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. ἡτοίμασμαι, vide præced.
Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor, animus*. Sunt tamen qui indeclinabile eſſe dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *magnanimus*.
Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.
ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſtamen, textum*. Schol. Nicandri etiam ἥτριον affert pro *hepate*: An à texturâ venarum?
ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter, pars umbilico ſubjecta*: ubi ſcil. ἦτρον *inteſtinorum*; aut ab ἴδω, quia ibi vaſa cibaria.
Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*: Th. ἥττων, *minor*.
Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. ab
Ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *ſuperor, inferior evado*, perf. ind. paſſ. ἥττημαι. Ἡττᾶσθαι τινι, *ab aliquo vinci*, 2 Pet. ii. 19. Rarior conſtructio. a. 1. ind. paſſ. ἡττήθην, ης, η, a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. Th. ἥσσων, *minor*.
Ἡττάω, f. ήσω, *vinco, ſupero*.
Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades*. à 1. perſ. perf. ind. paſſ. ſuperioris verbi, ab eod. Th.
Ἡττημένος, η, ον, *victus*, perf. part. paſſ. verbi ἡττάομαι, quod vide.
Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*. εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, vel ἥττων, *minor*.
Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adverſâ fortunâ utor*, quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.
Ἤτω, *ſit*, vel *eſto*, pro ἔστω, 3. ſing. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*: ab inuſ. ἔω, quod in imperat. ἴε, ἔτω, et Craſi ἤτω.
Ηὔγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔχει, ab αὐγέω, pro αὐχέω, *glorior*.
Ηὔδα, et ηὔδα, 3. ſing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*.
Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.
Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*, ab eod. Th.
Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo*.
Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.
Ηὗηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *ſicco*.
Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi εὐθύνω, *dirigo*: f. υνῶ, p. υγκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.
Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρουν, -ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: f. ήσω, quod ex εὖ, *benè*, et καιρὸς, *occaſio, tempus*.
Ἠΰκομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *habens pulchros crines*. Poët. Diæreſi pro εὔκομος, gen. Ion. ηϋκόμοιο ex εὖ et κόμη, *coma*.
Ηὔλει, pro ηὔλεε, 3 ſing. imperf. ind. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.
Ηὐλήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*.
Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐλίζομαι, *ſtabulor, pernocto, excubo*: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula*.
Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*: f. ήσω, p. εὐλόγηκα. Ex εὖ et λόγος, *verbum*: quod à λέγω, *dico*: p. ind. m. λέλογα.
Ἠῢν, *bonum*, acc. ſing. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἐος, ὁ, idem.
Ηὔξανε, 3. ſing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo, invaleſco*: f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, a. 1. paſſ. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.
Ηὔξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro*.
Ἤϋξεν, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialyſin, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præſens, geminato σ, ἀΰσσω, f. ξω, a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.
Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*: f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.
Ηὐξήθην, *auctus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, f. ήσω, a. 1. ind. act. ηὔξησα, perf. paſſ. ηὔξημαι. et
Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejuſd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.
Ηὐπορεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Att. verbi εὐπορέω, *abundè poſſum, eſt mihi facultas*: f. ήσω, p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, *pervi-*

Digitized by Google

νσ: Th. περάω, *tranſeo*: p. ind. m. πέπορα.

Ἡυράμην, ω, ατο, *inveni*, per Syncop. Att. et Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. ind. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. paſſ. Att. ejuſd.

Ηὗρω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ηὑράμην, quod vide.

Ἠΰς, Poëticè Ectaſi pro ἐῢς, *bonus, fortis*: gen. ἠέ☉.

Ἤϋσα, ας, ε, *clamavi*, diſſolut. diphthong. pro ἦυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἠΰτε, pro ἠΰτε, *ſicut, tanquam*: per Ectaſin et Dialyſin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, et in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. ind. paſſ. ab εὐφραίνω, *exhilaro*: quod ab εὖ et φρὴν, *mens*.

Ἧφα, perf. ind. act. ab ἅπτω, *necto*: f. ψω, a. 2. ἧφον, p. paſſ. ἧμμαι, a. 1. paſſ. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, εία, ειον, *Vulcanius*: τὸ Ἡφαιστεῖον, ſubſ. ἱερὸν, *Vulcani templum*: et τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, *Vulcanus, ignis*: qu. ab ἅπτω, *accendo*, et ἀϊστόω, *deſtruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, *diſapparui*: a. 1. ind. paſſ. et

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. ind. paſſ. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo, abſcondo*: ab ἀφανὴς, *obſcurus*: quod ab α priv. et φαίνω, *appareo*.

Ἤφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ind. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno*: imperf. ἠφείδεν, perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἠφίθην, *conceſſi*, pro ἀφείθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto*: quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠφνιακὼς, mutâ præpoſit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, *habena*.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. et

Ἧφθαι, *attigiſſe*, perf. infin. paſſ. ab ἅπτω, *tango*: f. ψω, p. ἧφα, p. paſſ. ἧμμαι.

Ἧφη, *permiſit*: a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, ſeu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpoſitionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum eſſe a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, *dimitto*: f. 2. ἀφιῶ, a. 2. ἤφιον. Marc. 1. 34. xi. 15. Philo legat. ad Caium. Rariſſimè in uſu. Pro quo

Ἤφιει, *emittebat*: 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠφίει, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι vel ut alii volunt ἀφίημι. Th. ἕω, *mitto*.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*: f. σω, p. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. infin. paſſ. Att. ab ἀφορίζω, *termino, definio*: f. ίσω, p. ἠφόρικα: quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus, limes*.

Ἦχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω, p. ἦχα, perf. infin. paſſ. ἦχθαι, a. 1. paſſ. part. ἀχθεὶς.

Ἤχει, 3. ſing. ind. præſ. verbi ἠχέω, *ſono*: f. ήσω. Th. ἦχ☉, *ſonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc. ſing. ab ἠχήτης, ε, ὁ, *ſonator, canorus*: ab eod. Th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *ſono*: ab eod.

Ἠχὴ, ἡ, idem quod ἦχ☉.

Ἠχήεις, et in f. g. ἠχήεσσα, *reſonans*, adj. ab ἠχὴ, idem ac Th. ἦχ☉, *ſonus*.

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero*: f. ἀχθέσομαι, vel ἐσομαι, quaſi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, ε☉, τὸ, *pondus*.

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἐχθάνομαι, quaſi ab ἐχθέομαι. f. 1. ind. med. ἐχθήσομαι, a. 1. ind. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθ☉, ε☉, τὸ, *odium*. Sunt qui velint ab ἄχθομαι derivari. Tum Th. eſt ἄχθ☉, *onus*.

Ἤχθην, ης, η, *ductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio proſequor*: f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθ☉, ε☉, τὸ, *odium*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. pl. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio ſum*: qu. ab ἐχθέομαι vide ἤχθημαι. Vel eſt imperf. ind. verbi ἄχθομαι, *ſuccenſeo*: f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθ☉, ε☉, τὸ, *pondus*.

Ἦχι, pro ἧ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀχλύω, *caligo*, f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύ☉, ἡ, *tenebræ*.

Ἠχμαλώτισται, 3. ſing. p. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτίζω, *captivum duco*: a. 1. act. ἠχμαλώτισα, ας, ε, vide in αἰχμάλωτ☉.

Ἦχον, Dor. pro ἦγον, imperf. ind. act. ab ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

ἨΧΟΣ, ε, ὁ, *ſonus, ſonitus, clamor*. An ab ἄγω, *frango*? an potiùs ab ἄω, *ſpiro*?

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*: f. ώσω, p. ἠχρείωκα. Ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, ό☉, -ῦς, ἡ, *ECHO*, *ſonus reciprocus, vox repercuſſa*. Th. ἦχ☉, *ſonus*.

Ἠψάμην, ω, ατο, *attigi*: a. 1. ind. m. verbi ἅπτομαι, ſeu ἅπτω, *tango*: f. ψω, p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω ind. ἕψημα, *pulmentum*.

Ἠώ pro ἠώ τι. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, *manè*. Eſt et ἠῶθι, ab ἠῶ *ſummo mane*. Th. ἠὼς, *auroræ*.

Ἠῶθι, adv. *in auroraque*: ab ἠὼς *aurorâ*.

Ἠωνίκει, 3. ſing. pluſq. p. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*: f. ίσω, p. ἠώνικα. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἠῷ☉, ῴα, ῷον, *EOUS*, *matutinus, orientalis*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi αἰωρέομαι, *attollor*, ... Th. αἰωρέω, *ſurſum tollo*.

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in ſublime attollo*: f. ήσω, p. ἠώρηκα.

ἨΩΣ, ό☉, -ῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies, Sol*, acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶ, pro ἠῶ τι, vel ἠῶ τι, q. ab ... *ſplendeo*.

Θ.

Θ, octava apud Græcos litera, in numeris novem denotat: Θ, ϑ, cum puncto ſive lineolâ infra poſitâ novies mille: ſonum habet τοῦ τ, addita aſpiratione. Ion. pro τ, δ in ϑ, ϑ in φ. Æol. ut φὴρ interdum ... ϑημὰ pro ἆμα.

Θ', pro τι, et, ſequenti aſpiratione.

Θάασσε, *ſedebat*: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi ϑαάσσω, Idem quod ϑοάζω, *ſedeo, celeriter moveor*. Th. ϑοὸς, α, ον, *celer, velox*.

Θαγῇ, 2. ſing. f. 2. ind. m. ... γῆμαι, verbi ϑάσσω, *propero*, p. ϑαάττω. Vide ϑάσσειν.

Θαδδαῖος, ε, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apoſtoli, Syr. interpr. Lat. *uber*.

Θαῖτο, Dor. pro ϑηεῖτο, et h. Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi ϑεάομαι, et Ion ϑηέομαι, -ῶμαι, *ſpecto*.

Digitized by Google

Θάεο, Ion. pro θέω, vide: præſ. imp. paſſ. verbi θάομαι, pro θεάομαι, ſpecto: fut. θεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα τὸ, ſpectaculum: ab eod. Th.

Θαητὸς, ὴ, ὸν, mirus, admirandus, conſpicuus, Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαίζω, ἀγίζω, impello: Heſych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, τοῖχος, Heſych. an corruptum à θῶμος?

ΘΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, cardo, axis: à θύρα, janua. Heſych.

Θαλεῖα, f. ... ſ... : et

Θαλέα, f. ... idem, à

Θάλος, ε, ...

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile, piſcium latibulum. Th. θάλαμος, cubile.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo ... apta: ab eod. Th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cubicularius, circa cubiculum verſans: ex θάλαμος, cubiculum; et πολέω, verſo.

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. θαλαμίη, navis foramen, per quod remus ... aquor exſertus exſtat. Th. θάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, THALAMUS, cubiculum, nidus; theſaurus, ... reponuntur pecuniæ et alia pretioſa; pars ſanctior templi; cava ſa... in quibus occulti ſunt; pars na... inferior; nuptiarum locus et dies: à θάλλειν, pullulare, ſc. γένος, vel à θάλπω, foveo: quoniam ibi ...

ΘΑΛΑΣΣΑ, ſeu -ττα, ης, ἡ, mare: quaſi à θάλλω, vireo, quod ... ſit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus: à præced.

Θαλασσοκρατέω, maris imperium ... obtineo: et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui mari imperio potitur: ex θάλασσα, mare, et κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, robur.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare iter faciens: à θάλασσα, mare, et πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo.

Θαλάττιος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus: θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλαττοκρατέω, et θαλαττοκράτωρ. Vide ſuprà θάλασσα.

Θαλέθει, 3. ſing. præſ. ind. act. ... θαλέθω, Poët. pro θάλλω, floreo.

Θαλέθοντες, florentes; præſ. part. ... verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, THALIA, nomen Muſæ. Eſt et

Θαλεία, ſed pro θαλία, ας, ἡ, epulum ſolenne, dies feſtus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, floreo.

Θάλειος, εία, ον, virens, floridus: et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, in flore exiſtens, floridus; vehemens; magnus, de lacrimis, ſpiritu, &c. ab eod. Th.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. floreo, vireo: Metaph. decoror, ornor: ab eod. Th.

Θαλῆς, ῆ, ὁ, et Θάλης, ητος, THALES, nom. propr. Philoſophi, civis Mileſii.

Θάλησι, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi θαλλέω, q. v.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, convivium: vide θαλεία: item frons oleagina. Vide θαλλία. Eſt etiam

Θαλίη, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nom. mul.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, convivia, ſolennitates: et

Θαλίῃ, conviviis: dat. ſing. et

Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, convivium. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλία ſeu θαλία, ας, ἡ, ramus virens, germen: ab eod. Th.

Θάλλοισα, ας, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens: præſ. part. f. g. à θάλλω.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ termes, omnis frons virens.

Θάλλουσι, florent: 3. pl. præſ. ind. act. à

ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, vireo, pullulo, floreo: perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus: à præced.

Θάλπεαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, cremaris: 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. à θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ου, ὁ, THALPIUS: nom. propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιόων pro θαλπιῶν, præſ. part. Poët. à θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo: f. ψω.

Θαλπιώτ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιώθ ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnacula, Junius, in armaria. Alii turres præaltas vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ὰ, ὸν, ἔντιμος, ἔναντος, calidus; fervidus; item ſplendidus; et

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum, item ſolamen, ſpes: quia calefacit: ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια, ίων, τὰ, feſtum poſt comportatas fruges: primitiæ frugum. Th. θάλλω, vireo.

Θαλύσιος, α, ον, ex novis fructibus factus: ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, calefactus: a. 1. part. paſſ. et

Θαλφθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω, f. ψω, foveo.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum: ab eod. Th.

Θάλψαις, 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi θάλλω, floreo.

ΘΑΜΑ', adv. crebrò, frequenter: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, THAMAR, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. palma.

Θάμβει, obſtupuit: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, obſtupefacio, expaveſco: f. ήσω, p. τεθάμβηκα, præſ. ind. paſſ. θαμβέομαι, expaveſco, obſtupeſco: imperf. ind. paſſ. ἐθαμβούμην, -οῦντο et in 3. pl. ἐθαμβεῦντο, οῦντο, a. 1. ind. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, ſtupor.

Θάμβησεν, expavit: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, pavor: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio.

Θαμέες, et θαμέας, nom. et acc. pl. a θαμὴς, quod vide.

Θαμειάδες, ἡ, adject. f. g. à

Θαμειὸς, ειὰ, ειὸν, frequens: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frequens, creber: in nom. pl. θαμέες. à θαμὰ, crebrò.

Θαμίζω, frequento, frequens ſum: ab eod. Th.

Θαμιμασάδας, Scythicè Neptunus appellatur.

Θαμινὰ, frequenter, crebro: Poët. adv. à

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, creber, frequens: à θαμὰ, crebrò.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, DUMUS, frutex, fruticetum, quaſi creber ramis: à θαμινὸς, ſuprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fruticoſus: à præced.

Θάμυρις, ſolennis cœtus: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethalis, mortifer: à θνήσκω, morior: quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethifer: à θάνατος, mors, quod à θνήσκω, morior, et φέρω, fero.

Θάνατος, ου, ὁ, mors: gen. Ion. θανάτοιο à θνήσκω, morior: θανάτῳ πέρσειν, dare letho.

Θανατοῦν, præſ. inf. act. à

Digitized by Google

Θανατόω, -ῶ, *occido*: f. ώσω, p. τεθανάτωκα, a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα, a. 1. ſub. act. θανατώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. θανατῶσαι, a. 1. ind. paſſ. ἐθανατώθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. θανατωθεὶς, έντος à θάνατος, *mors*, quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes*, *mors*: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi θανατόω, quod vide.

Θανέειν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro

Θανεῖν, *mori*: a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. ind. m. θανοῦμαι, p. ind. m. τέθνηκα, a. 2. ind. act. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejuſd. verbi.

Θανοίσας, *mortuæ*: gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, *morior*: a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. act. n. g. et

Θανόντ' pro θανόντα, acc. ſing. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. ind. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, m. g. a. 2. part. act. ab eod.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. ſing. part. præſentis activi, verbi θεάω pro θεάομαι, *ſpecto*.

Θάπτεν, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ´ΠΤΩ, *igne, vel quovis modo condo*, *ſepelio*, *admiror*: f. ψω, p. τέταφα, a. 1. ind. act. ἔθαψα, a. 1. infin. act. θάψαι, a. 2. ind. act. ἔταφον, a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην, ης, η, *ſepultus fui*: a. 2. infin. paſſ. ταφῆναι, fut. 2. ind. paſſ. ταφήσομαι, perf. ind. m. τέθηπα.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *ſpirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ´Α, ων, ἡ, ſcil. ἱερά. Vel θαργήλια, τὰ, ſc. ἱερὰ, *ſacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis ſacra facerent, q. à θέρω, *calefacio*, et γῆ, *terra*, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus menſis Athenienſium*: quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim reſpondet.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, idem quod θαρσαλέος, *fidens*. Th. θάῤῥος, *fiducia*: undè

Θαῤῥαλέως, *audactèr*, *confidentèr*: adv.

Θαῤῥεῖν, præſ. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido*, *bono animo ſum*: f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα à θάῤῥος, id. q. θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. TO DARE.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*: vide θάρσος.

Θαρσαλέος, έα, έον, *fidens*, *audax*: compar. θαρσαλεώτερος, *audacior*, *animoſior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσαλέως, *audactèr*: adv. à præced.

Θάρσει, *confide*: præſ. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*: præſ. part. act. θαρσῶν, οῦσα. θαρσήσας, a. 1. part. act. τεθάρσηκα, perf. act. Th. ſupradict.

Θαρσεὺς, έως, ὁ, *Tharſenſis*: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, part. præſ. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, *confido*, *præditus ſum fiduciâ*, *animum ſumo*: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

ΘΑ´ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metatheſin θράσος, εος, τὸ, *fiducia*, *audacia*: quaſi à θέρω, *calefacio*; calidi enim audaces.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria, teſte Joſ. Ant. i. vi. 1. ut ab origine ſcriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκον, imperf. act. ἐθαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*: f. υνῶ, præſ. part. act. fœm. gen. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, *audax*: à θάρσος, τὸ.

Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θεάομαι, *ſpecto*: pro quo Poëtæ θάομαι.

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theſeus*.

Θάσομαι, *ponam*: Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. et per Craſin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *ſpecto*. Vide præced.

ΘΑ´ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*: inſula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs*, *citiùs*: compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *ſedeo*: contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo*; item *ſedeo*, propriè *celeritèr in ſedile inſilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: qu. θοάσσων, ὁ θοὸς, *celer*: comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: à τὸς pro… et ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου pro τοῦ ἑτέρου, et ſic porrò θάτερα Dor. pro ταὶ ἑτέρας ἐπὶ θάτερα, *in diverſum*, *in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res mira*, *admiratio*, *miraculum*: et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præſ. ind. act. θαυμασόμεθα, 1. pl. f. 1. m.

ΘΑΥΜΑ´ΖΩ, *miror*, *admiror*, … *lo*; *obſervo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. … 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et ſic conſtruc… Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. rarò, Dem. Ol. α. ver. 4. et Monten. imperf. ind. act. ἐθαύμαζον, ες, ε, f. άσω, a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε, a. 1. ſub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ, perf. ind. paſſ. τεθαύμασμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐθαυμάσθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. θαυμασθῆναι, *admirationi eſſe*: f. 1. ind. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*, à θαυμάζω, indè θαυμαίνοντες, f. 1. part. …num.

Θαύμαντος, gen. ſing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*: et

Θαυμασμὸς, ου, ὁ, *admiratio*: et

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*: θαυμαστὸν, *non eſt mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, p. τεθαυμάστωκα, *mirifico*.

Θαυμαστῶς, adv. *ſapientèr*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *ſepultus*, *a*, *um*: in dat. plur. θαφθεῖσι, a. 1. part. paſſ. à θάπτω, *ſepelio*: f. ψω, a. 2. ἔταφον, a. 1. inf. paſſ. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thapſo inſula ſic dicta.

ΘΑ´ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum* vel *herba*, *ad tingendum apta*: … lanam rubefacit: à Thapſo …mine ubi naſcitur.

Θάω, *video*: ſc. cum ſtupore contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *ſpecto*. Eſt et θάω, *…trio*.

Θέα, ᾶς, ἡ, *DEA*: θεᾶς, gen. Dor. et θεάων, Æol. pro … Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *ſpectaculum*, *ſpe…*, *locus*, *quævis res jucunda ſp…* acc. ſing. θέαν. Th. θεάομαι, … Poteſt θέα, etiam dici in imperat. act. à θεάω, *ſpecto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à θεάομαι, *ſpecto*, quod vide.

Digitized by Google

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *ſpectaculum*. Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO*.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *ſpecto, contemplor*: f. ind. m. άσομαι, perſ. ind. paſſ. τεθέαμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐθεάθην, a. inf. paſſ. θεαθῆναι, a. 1. ind. m. ἐθεάσαμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος.

Θεάτρον, ου, τὸ, pro *loco ſacro*, vel *templo*: vide in θεωρός.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, q. v.

Θεατὴς, οῦ, *ſpectator*: acc. pl. θεατὰς, ab eod. Th.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, *ſpectabilis, dignus ſpectatu*. Th. θεάομαι, *ſpecto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus ſpectandum produco*: f. ίσω, p. τεθεάτρικα, perf. ind. paſſ. τεθεάτρισμαι.

* Θεατροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *theatri formam habens*.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo ſpectantur ludi, ſpectaculum*. Th. θεάομαι, *ſpecto*.

Θεῖ, *diſcurrebat*: pro ἔθει, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θεῖ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οἶκος, Aquila πρόθυρον.

Θεῖον, Poët. et Ion. pro θεῖον, τὸ, *ſulphur*: q. θεῖόν τι, *divinum quid*. Th. θεὸς, *Deus*, inde θειόω, *ſulphure ſuffio*.

Θεῖος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεώμενος, Ion. pro θεώμενος, præſ. part. m. à θεάομαι, ῶμαι, *ſpecto*.

Θεῖος, Poët. pro θεῖος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεῇς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς. à θεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*: Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. et

Θεήσαο, Ion. pro ἐθεάσω, 2. ſing. a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *ſpecto*: f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, q. v.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro θεατὸς, *cum admiratione ſpectandus*: à θεάω, verb. *cum admiratione ſpecto*: ab eod. Th.

Θεῖ, ἡ, nom. mul. Sed θεῖον, *divinum*, Ion. pro θεῖον. à θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεῖ, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*: 3. ſing. præſ. ind. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.

[illegible], a. 2. opt. act. Sed [illegible] ſubſcripto, *ponat*: eſt 3. ſing. præſ. ſub. act. à θέω, *pono*: pro quo Poëtæ θείω; vel eſt a. 2. ſub. act. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ind. act. ἔθην. Vide etiam in θείω.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori expoſito exſicco, inſolo*: à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus Solis calori expoſitus, et apricus*: ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor ſolaris*, et πέδον, *ſolum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*: Poët. f. θενῶ, præſ. ind. paſſ. θείνομαι, *percutior, vapulo*: præſ. part. paſſ. θεινόμενος, η, ον, *verberatus, a, um*.

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι, f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ſub. act. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl. θέωμεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Syſtole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *ſulphur*: quod à Deo fit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. θέειος et

Θειοτέρως, et θειότερον, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majeſtas*: omnia à θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per. Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro*: f. θεύσομαι, item Poët. pro θῶ, a. 2. ſub. act. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ſulphureus*: à θεῖον, *ſulphur*.

Θείωσα, *conſecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo conſecro*. Th. θεὸς.

Θέλ', pro θέλε, præſ. imperat. act. à θέλω, *volo*: f. θελήσω, a. 1. part. act. θελήσας.

Θελγῖν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *geſtiens*: præſ. part. paſſ. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*: f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *vis*: 2. ſing. præſ. ind. act. à θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas*: in pl. τὰ θελήματα et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo*: quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*: f. 1. ind. act. ejuſd.

Θελητὴς, ῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, *expetitus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à θέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à θελξίνοος *mentem demulcens*: à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, et νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens*: præſ. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt*: 3. pl. præſ. ind. act. et

Θέλουσα, *volens*: præſ. part. act. f. g. à θέλω, *volo*: f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*; q. à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, ſeu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *poſſum*; Att. imperf. ind. act. ἤθελον, ες, ε, f. θελήσω, perf. ind. act. τεθέληκα, a. 1. ἠθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα, a. 1. ſub. act. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæſtio quæ pro fundamento diſſertationis ponitur*: *legio provinciæ alicui impoſita*: *ipſa provincia, pecunia in menſam poſita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9. 40. et paſſim. à τίθημι, *pono*. Eſt èt θέμα, *ſidus natalitium*, et *horoſcopum*. Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, poſitivus, provincialis, primitivus apud Grammaticos, à τίθημι, *pono*.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω, p. τεθεμελίωκα, perf. paſſ. ind. τεθεμελίωμαι, pluſq. p. ind. paſſ. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. ſing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti ſubſtructio*.

Θέμεν, Ion. et θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*; a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὰν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne ſtudium circa rem aliquam*. Th. τίθημι.

Θέμενος, ὴ, ὸν, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ὰ, ὸν, *gravis, venerandus*. Th. θέμις, *jus*.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμείθλον, ου, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum*:

Digitized by Google

q. à θέω, pono: θεμίλιον, ω, τὸ, idem.

Θεμίπλεκτος, ον, Poët. à Themide contextus, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, plico, necto, et Θέμις, quod vide.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, inſtitutum, vectigal. Eſt et

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμιστοκλῆς, ...ος, juris ſtudioſus, qui jura colit, et juſtitiam exercet: ex Θέμις, jus, et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, miſceo.

Θεμισκοπος, ω, ὁ ἡ ἡ. Poët. juris inſpector et præſes: à Θέμις, jus, et ἐπισκέπτομαι, video.

Θεμιστεύω, f. ευσω, a. 1. ind. m. ἐθεμιστευσάμην, Poët. juſtè judico, guberno; et

Θέμιστα, juſtitiam: acc. ſing. Θέμιστες, nom. pl. vectigalia, oracula: et

Θεμιστεῖος, α, ον, juſtus: et

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura et leges, vaticinor: et

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à Θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, legibus conſentaneus: omnia à Θέμις, jus.

Θεμιστοκλῆς, ῆς, ὁ, gen. -έους, -έος, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέος, gen. ſing. præced.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. quæque ſapit ex legibus.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, legibus conſentaneus: à Θέμις, lex.

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, conſentaneum Θέμιδι, licitum. Th. Θέμις, quod vide.

Θεμὸς, diſpoſitio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare facio, accedere cogo: qu. à θέω, pono; ut ſit ponere in conſpectu. Alii à θέμις, quatenus eſt δυνατόν.

Θεν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco ſignificans.

ΘΕ΄ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavum manûs et pedis: q. à θέω, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θείνω, cedo, pulſo, tundo: ut θείνω, f. νῶ, a. 2. ind. act. ἔθενον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio deorum, impietas, dira ſtoliditas: et

Θεοβλαβὴς, έος, ῦς, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit: ex Θεὸς et βλάπτω, noceo: f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ω, ὁ ἡ ἡ, à Deo doctus: ex Θεὸς, Deus, et διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro Θεόδμητος, ω, ὁ ἡ ἡ, divinitùs ædificatus, tributus. Sic Θεοδμάτου, Dor. pro Θεοδμήτου, divinitùs conditum. ex Θεὸς, Deus, et δέμω, ſtruo: perf. ind. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ω, ὁ, THEODORUS, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ω, ὁ ἡ ἡ, divinitùs et à Deo datus: idem ac Θεόδοτος.

Θεοειδὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, formâ Deum referens: ex Θεὸς et εἶδος, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro Θεοείκελε, voc. ſing. à

Θεοείκελος, ω, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis: ex Θεὸς, Deus, et εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, aſſimilo.

Θεόθεν, divinitùs, à Deo, adv. à Θεὸς, Deus.

Θεοῖο, gen. Ion. pro Θεοῦ, à Θεὸς, Dei.

Θέοισα, Dor. pro Θέουσα, ας, ἡ, currens, præſ. part. act. f. g. à θέω, curro.

Θέοιτο, Θεῖτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ, pro commun. θεῖμην, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, pono.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, Deum invoco, ſc. ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio: à Θεὸς, Deus, et κλύω, audio.

Θεόκριτος, ω, ὁ ἡ ἡ, divino judicio electus; item dearum judex, Periphraſ. Paridis: à Θεὸς, et κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ω, ὁ ἡ ἡ, à Deo conditus; à Θεὸς et κτίζω, condo, creo.

Θεολογία, ας, ἡ, THEOLOGIA, diſſertatio de Deo; à Θεὸς, et λέγω, dico. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ω, ὁ ἡ ἡ, THEOLOGUS, qui de Deo diſſerit. Tribuitur Johanni Evangeliſtæ κατ' ἐξοχήν; à Θεὸς, Deus, et λέγω, dico: p. ind. m. λέλογα. Angl. THEALOGUE.

Θεομαχέω, Deo repugno: f. ήσω, p. ind. act. τεθεομάχηκα et

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna: et

Θεομάχος, ω, ὁ ἡ ἡ, Deo repugnans: ex Θεὸς et μάχομαι, pugno.

Θέομεν, Poët. pro Θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. à τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, Deo inviſus: à Θεὸς, et μῖσος, τὸ, odium: at

Θεομίσης, ιος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, qui Deum odit: ab iiſd.

Θεόμοιρος, ω, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui ſortem divinitùs eſt adeptus, et hinc præſtantiſſimus. Ex Θεὸς, Deus, et μοῖρα ſatum. Th. μείρω, divido, ſortior.

Θεόντων, gen. pl. part. præſ. act. à θέω, curro: f. θεύσομαι: θεόντων λευκὰ θεόντων, pro θεόντων λευκῶν, Heſ. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ω, ὁ ἡ ἡ, divinitùs inſpiratus: ex Θεὸς et πνέω, ſ...

Θεόπομπος, ω, ὁ, THEOPOMPUS, nomen prop. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deum decens, divinum quid præ ſe ferens: ex Θεὸς et πρέπω.

Θεοπροπέω, vaticinor: f. ...

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticin...

Θεοπρόπιον, ω, τὸ, vaticin...

Θεοπρόπος, ω, ὁ ἡ ἡ, vates: ex Θεὸς, Deus, et προλέγω, qui loquitur.

Θεοπροπῶν, gen. pl. à

Θεοπρόποι, Theoprotæ.

Θεόρτος, ω, ὁ ἡ ἡ, Poët. à Deo citatus: ex Θεὸς et ὄρω, ex...

ΘΕΟ΄Σ, ῦ, ὁ, Deus, et aliquando etiam f. g. pro dea: q. à θέω, pono, facio: hinc ἀθεότης, impietas: &c.

Θεόσδοτα, divinitùs data, pl. à

Θεόσδοτος, ω, ὁ ἡ ἡ, à Deo datus: ex Θεὸς, et δίδωμι, do.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei...

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deum colens, religioſus: ex Θεὸς, Deus, et σέβω, colo.

Θεοσεβῶς, adv. piè: à pr...

Θεοστυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deo inviſus: ex Θεὸς et στυγέω, odi.

Θεόταυρος, ω, ὁ, deus taurus. Epith. Jovis: ex Θεὸς et ταῦρος, taurus.

Θεότης, ητος, ἡ, Divinitas: à Θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ω, ὁ ἡ ἡ, THEOTIMUS, nom. propr. Vel à Deo honoratus: ex Θεὸς et τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.

Θεοφανία, ας, ἡ, Ion. Dei apparitio: ex Θεὸς et φαίνω, appareo.

Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, Theophilus, nomen propr. id. ac

Θεοφιλὴς, έος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, amans deorum, Deo gratus: ex Θεὸς et φίλος, amicus.

Θεόφιν, divinitùs, adv. item et dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεὸς.

Θεόφραστος, ω, ὁ, THEOPHRASTUS, nom. propr. Angl. THEOPHRASTE.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, divinâ mente præditus, vates, propheta: ex φρὴν, mens, et Θεὸς.

Θεοφύλακτος, ω, ὁ ἡ ἡ, à Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutelâ: à Θεὸς et φυλάσσω, cuſtodio: f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem.

Θεράπων, οντος, ὁ, famulus.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatio, famulatus: à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευομένη, dat. ſing. part. paſſ. f. g. et

Digitized by Google

...εύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à θεραπεύω, servio.
...πευτὴς, ȣ̃, ὁ, minister, medicus: et
...πευτικὸς, ὴ, ὸν, obsequiosus famulus, vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus. et
...πευτὸς, ȣ, ὁ ἡ, sanabilis: à
...πεύω, famulor, servio, curo, cum acc. in imperf. ind. act.
...ευσω, f. εύσω, p. τεθε...
...ευσε, a. 1. imperat. act. θεράπ...
...ετο, imperf. ind. pass.
...ευμαι, p. ind. pass.
...ευμένος, p. part. pass. τεθε...
...εύθην, a. 1. ind. pass.
...πων, οντος, ὁ. Th. θεράπων,
...ns, servus.
...πηΐη, Ion. pro θεραπεία, ministerium, famulatus; sanatio, à
...ed.
...πνα, ας, ἡ, Dor. pro θεράπνη, ...nomen urbis, de quâ ...ait Stephanus, in θεράπναι.
...οντα, acc. sing. θεράποντα, ...dual. θεράπουσι, dat. pl. à
ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, ...ulus, servus: q. à θέρω, curo.
...φὶμ, Hebr. imagines, idola:
...TERAPHIM.
...μα, ατος, Ion. pro θέρμα, vel ...id quod θέρος, æstas.
...ιος, ία, ιον, æstivus.
...τατη, per Syncop. pro θε...
...fervidissima, superl. f. g. ...Th. θέρος, æstas.
...ευς, Dor. pro θέρευς, gen. ...à θέρος, εος, τὸ, æstas.
...ω, idem quod θέρω, calefa...

...ζω, æstatem traduco, meto, cum ...sæpè absolutè ponitur. f.
...p. τεθέρικα, a. 1. part. act.
...αι, σαι, ται, perf. ind. pass.
...ην, a. 1. ind. pass. ἐθερίσ...
...à θέρος, messis.
...ός, ὴ, ὸν, æstivus: ab eod.

...ζειν, Dor. pro θερίζειν, præs. ...act. à θερίζω, meto.
...της, ȣ, ὁ, messis: et
...τήριον, ȣ, τὸ, falx messoria:

...ής, ȣ̃, ὁ, messor: et
...ιον, seu θερίστριον, ȣ, τὸ, vestis ...Th. θέρος, æstas.
...nom. pl. n. g. à θερμὸς, ...Th. θέρω, calefacio.
...αι, αἱ, thermæ, balnea, ab

...ίνω, calefacio, f. ανῶ, a. 1.
...p. τεθέρμαγκα, præs.
...θερμαίνομαι, calefio, et calefa...
...imperf. ἐθερμαινόμην, ȣ, ετο,
...ind. pass. τεθέρμασμαι, a. 1.
...pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω,
...

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνομαι, calefacio, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμολουτέω, f. ήσω, lavor calidâ, calidâ perfundor: à θερμὸς, calidus, et λούω, lavo.

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, quasi dicas, calidæ portæ, THERMOPYLÆ, locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ȣ̃, ὁ ἡ, calidus, a, um, in superl. θερμότατος, à Th. θέρω, calefacio.

Θερμότης, ητος, ἡ, calor.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, messis, æstas: q. à θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ȣ, ὁ, THERSITES, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro θέρω et θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, calefacio, medeor, curo: f. θερῶ, et Æol. θερσῶ.

Θὲς, pro θέτι, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.

Θέσαν, posuerunt, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, pono.

Θέσις, εως, ἡ, THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ, Dem. c. Apat. θέσις ἐπῶν, carminum compositio. Th. τίθημι, pono.

Θέσκελος, ȣ, ὁ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος: sic in pl. n. g. θέσκελα, divina, Deo similia: ex θεὸς, Deus, et ἴκελος, similis, quod ab ἴκω, similis sum.

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus: à θεσμὸς, lex.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, legislator: à θεσμὸς, lex, et τίθημι, pono.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, lex, strues lignorum.

Θεσμοφόριον, ȣ, τὸ, sacrum Cereris; et

Θεσμοφορία, festa in Cereris honorem: ex θεσμὸς, lex, et φέρω, fero.

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ ἡ, divinus, gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ἡ, divinitùs ardens: à θέσπις, divinus, et δαίω, urò.

Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, vaticinor; f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ, vates, divinus: q. ex θεὸς et ἔπω, loquor.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum: à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, THESSALONICA, nom. urbis: sic dict. Gr. à victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.

Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, pono.

Θεστίης, ȣ, ὁ, THESTIES, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, responsa divina: à

Θέσφατος, ȣ, ὁ ἡ, à Deo dictus; fatalis: ex θεὸς et φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum nomen verbale à τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, positivus, a, um: in pl. n. g. θετικά, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. affirmativè, cui opponitur ἀρνητικῶς, negativè: à præced.

Θέτις, ἡ, THETIS, nom. propr. Deæ.

Θέτο, reposuit, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, positus, adoptivus: ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, Thessali.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θὲς, à τίθημι, pono: a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro θοῦ vel θέο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὴς, έος, ἡ, per Crasin pro θεογενὴς, à Deo nata.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσθαι. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. decl. THEUDAS: nomen pseudoprophetæ. Lat. torrens.

Θευμερᾷ, Dor. pro θεομερᾷ, quod Att. θευμερῇ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ ἡ, Att. pro θεομερὴς, divinus: q. ὑπὸ θεοῦ μεμερισμένη, à θεὸς, Deus, et μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ȣ, ὁ ἡ, per Crasin et Dor. pro θεόμορος, à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus: ex θεὸς et μείρω, partior, p. ind. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, curro: f. θεύσομαι.

Θευσόμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Digitized by Google

Θεὐχαρίλα, Dor. pro Θευχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ΄Ω, f. θεύσομαι, *curro, curſu contendo.* Sed ΘΕ΄Ω, f. θήσω, *pono:* undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono.*

Θεώντων, gen. pl. part. præſ. act. contrac. pro θεαόντων, *ſpectantium,* à θεάω, *ſpecto.*

Θεωρέα, ſeu ία, ας, ἡ, *ſpeculatio, contemplatio.* Th. θεωρὸς, *ſpectator.*

Θεωρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, *ad ſpectationem ludorum pertinens.*

Θεωρέω, *ſpecto:* f. ήσω, p. τεθεώρηκα, a. 1. ſub. act. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς. Undè et

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur; præceptum.*

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus.*

Θεωρίζω, f. ίσω, *aſpicio, ſpecto.*

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienſes ſuos θεωροὺς, et ſacrorum publicorum miniſtros, ad oraculum Deliacum conſulendum mittebant.*

ΘΕΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſpectator, contemplator:* qu. à θεάομαι, *ſpecto:* ſignif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit.* à θεὸς et ὤρα, *cura.*

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, ſeu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis.*

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus:* ex Θήβη et γείνομαι, *naſcor.*

Θήβαζε, *Thebas:* adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, αία, αῖον, *Thebanus;* et in pl. Θηβαῖοι, οἱ. *Thebani.*

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ:* nomen urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis:* adv.

Θήγανη, ης, ἡ, *cos.* Th. θήγω, *acuo.*

Θήγει, *acuit,* 3. ſing. præſ. ind. act. à

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, inſtigo:* f. ξω, p. ind. act. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præſ. inf. med. et

Θηεῖτο, *contemplabatur,* Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *ſpecto:* q. v.

Θηεύμενος, *ſpectans;* Ion. et Dor. pro θεώμενος, præſ. part. med. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur:* 3. pl. imperf. ind. med. et

Θηήσαντο, *contemplati ſunt;* Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi θηέομαι, Ion. pro θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, *mirandus,* verbale: à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *ſpecto.*

Θήϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *ſulphur:* q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ deſtinatus ad aliquid condendum vel recipiendum:* à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens;* a. 1. part. m. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ind. act. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *poſuit:* Ion. pro ἔθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, ſepulchrum;* ab eod. Th.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo;* item *ſugo:* f. σω, p. τεθήλακα. Θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. act. Th. θηλὴ, *papilla.*

Θηλαμὼν, ὁ ἢ ἡ, *nutritor, nutrix:* à præced.

Θηλάσειας, ας, ε, *ſuxerim:* aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα et θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fœmina;* à θῆλυς.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, id. quod θάλλω, *germino, pubeſco.*

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, q. v.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma:* q. à θάλλω, *pullulo.*

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Heſych. fortè legen. θηρητὴρ, *venator:* à θὴρ, *fera.*

* Θηλογονία, ας, *materna generatio ſtirpis.*

Θηλυδρίας, υ, ὁ, *mollis, effœminatus:* q. à θῆλυς et δράω, ut ſit *fœminam ago.*

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, *femininus.*

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *inſaniens mulierum amore:* ex θῆλυς, *fœmina,* et μανία.

Θηλύνω, *effœmino, fœminarum more laſcivio:* hinc θηλύνεσθαι, præſ. inf. med.

* Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *fœminis conveniens:* ex θῆλυς et πρέπω.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ ἢ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœmineus, a, um;* vel *fœmina, vim habens fovendi;* θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans,* Heſ. Scut. Herc. ver. 395. ποιεῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio.*

Θηλυτεράων, *mulierum:* gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effœminatior, mollior:* à præced.

Θηλυτόκος, υ, ὁ ἢ ἡ, *fœminei ſexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ:* ex θῆλυς, *fœmina,* et τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Θηλὼ, οος, contrac. ῦς, ἡ, H... τροφὸς, τιθὴ, *altrix, nutrix:* à ... λὴ, *mamma.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus re... mul poſitarum, cumulus:* à τί... *pono.*

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cum...*

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus:* idem ... θίν. Eſt et

Θὴν, expletiva particula: et... *quidem* ſumitur, et *certè.*

Θήνιον, *lac:* γάλα. Heſy... θάω, *nutrio, lacto.*

Θήξας, αντος, a. 1. part. a... θήγω, *acuo:* f. ξω.

Θηοῖο, 2. ſing. opt. præſ. p... θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, ... *video.*

Θήπω, *ſtupeo, cum ſtupore a...* ror; q. à θάω, *miror.*

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, FE... item *leo,* gen. pl. θηρῶν, da... θηρσί, qu. à θέω, *curro.* Hi...

Θήρα, ας, ἡ, *venatio,* item ... *venatu capta.* Eſt et

Θήρα, ἡ, *THERA inſula.*

* Θηραγρῦντες, οἱ, *belluaru...* tores.

Θήραιον ἔπος, *vaticinium* i... *Therâ redditum.* Th. Θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio,* ... *ra:* à

Θηρᾶν, præſ. infin. à θηρά... *nor.* Th. θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor,* ... et

Θηρατὴς, ῦ, ὁ, *venator,* ... et

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus:* ... *fera.*

Θηράω, *venor, ſector.* Th. θ...

Θήρειον, πίπλον ποικίλον At... inquit Heſych. q. à θὴρ, ... alii à Θήρα, *Thera inſula.*

Θήρευε, præſ. imperat. act. ...

Θηρεύειν, præſ. infin. act. ... σαι, a. 1. infin. act. à θηρεύ... *venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρευέμεν, *venari, affectari:* ... infin. act. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio* ... θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, ac θηρευτὴ... ὁ, *venator.* et

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus:* ... dè θηρευτικὴ, *venandi ſcien...* *natio:* à

Θηρεύω, *feras venor, inſidi...* *ſervo, capto.* f. εύσω, p. τεθή... à θὴρ, *fera.*

Θήρης, gen. ſing. Ion. à θή... ἡ, *fera capta;* ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* ac θηρητὴς à θηράω, *venor,* à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venat...* eod. verbo et Th.

Digitized by Google

Θηριακὰ, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus venenatorum animalium morſus ſanantur: et

Θηριακὴ, ſcil. ἀντίδοτος, THERIACA, antidotus adverſus venena. Th. θὴρ, fera.

Θηριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à feris captus: à θηρίον, fera, et ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à feris comeſus: à θηρίον et βρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno: f. ήσω, p. τεθηριομάχηκα, a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. à θηριομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum feris pugnat: compoſ. ex θηρίον, idem quod θὴρ, fera, et μάχομαι, pugno.

Θηριομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum feris pugnat.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, beſtia: apud Medicos, beſtia venenata. Th. θὴρ, fera.

Θήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferinus.

Θηριόω, in naturam ferinam converto, irrito.

Θηριωδέστατα, feris refertiſſima, neut. gen. pl. ſuperl. à

Θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, a, um; ferox. Th. θὴρ, fera.

Θηριωδῶς, adv. ferino more: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida: ex θὴρ, fera, et φένω, occido: p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præſ. part. paſſ. à θηράω, venor. Th. θὴρ, fera.

Θηρῶν, captans: præſ. part. act. à eod. verbo et Th.

ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, operarius ſervus mercenarius.

Θῆσαι, lactaſſe a. 1. infin. act. à θάω, nutrio, lacto, vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, a. 1. à θάω; vel pro θηλάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. à θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, papilla.

Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. m. contemplati ſint, Ion. pro θεάσαιντο, in η coaleſcentibus, et ν in α mutato. à θεάομαι, ſpecto: f. άσομαι, a. 1. ind. med. ἐθεασάμην, a. 1. opt. m. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, theſauros extruo, congero: f. ίσω, p. τεθησαύρικα, perf. ind. paſſ. τεθησαύρισμαι. à θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, repoſitorium theſauri: à præced.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, THESAURUS. à τίθημι εἰς αὔριον, in craſtinum pono. Vel ab ἀφνειός, dives, divitiarum repoſitio.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, theſaurorum cuſtos.

Θησέα, acc. ſing. à Θησεὺς, έως, ὁ, Theſeus, nom. propr.

Θήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. infin. act. et

Θησέμεν, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθα, Dor. et Æol. pro θησόμεθα, ponemus: 1. pl. f. 1. ind. m. verbi τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έως, ὁ, THESEUS, nom. propr.

Θῆσθαι, lactare: Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præſ. infin. paſſ. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præſ. infin. paſſ. à θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, papilla.

Θήσομαι, f. 1. ind. med. θήσω, f. 1. ind. act. in pl. θήσομεν, et

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, pono.

Θῆσσα, ης, ἡ, et θῆττα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Th. θὴς, ſervus mercenarius.

Θήσω, (Dor. θησῶ) f. 1. ind. act. à τίθημι, pono.

Θῆτα, acc. ſing. à θὴς, ſervus; θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, ancilla.

Θητεύω, mercede ſervio: f. εύσω. à θὴς, mercenarius.

Θῆττα, ης, ἡ, ancilla. Vide θῆσσα.

Θιαγὼν, όνος, panis qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudio: à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus et multitudo tripudiantium: παρὰ τὸ θεῖα ᾄδειν, quod divina canant. Sunt qui legunt θύασος, et ſi ad Bacchum reſpicias, θυάζω, eſt Bacchica orgia celebro. à θιὸς, Cret. et Æol. pro θεὸς, undè Lacon. Σιός.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, Sodales, qui ſimul choros exercent: frequentiùs dicitur de iis qui ſacrificiorum et cultûs divini prætextu veluti ſodales, colbant feſtis diebus, epuliſque indulgebant: à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella è vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, toſtus ſub carbonibus; item tener, venerabilis.

Θιγεῖν, a. 2. infin. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro θίγειν, præſ. infin. à θίγω, tango.

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, tangens: præſ. part. act. f. g. et

Θίγον, tange: Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, TANGO, attingo: f. ξω, perf. τέθιχα, a. 1. ἔθιξα, a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ὁ, tactus.

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ vel ἡ, acervus, cumulus; item littus. Eſt et

Θῖν, acc. ſing. pro θῖνα. à θὶν, littus.

Θιὸς, Deus: Cretenſ. à θεὸς.

Θριπόβρωτος, malus: pro θριπόβρωτος, comeſtus à vermibus vel tineis, quod à θρίπες, pl. à θρὶψ, et βρώσκω, comedo.

Θισπόω, conjicio: Heſych. puto à θέσπις, ut ſit vatis inſtar divinare.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus; propriè cui teſtes contuſi: à θλάω, frango.

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, fractura, colliſio: à θλάω.

Θλάσπι, ιος, τὸ, THLASPI, herba: à θλάω, quia ſemen habet quaſi contuſum.

Θλάσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ'Ω, elido, frango: f. σω, p. κα.

Θλιβίας, idem ac θλαδίας, ſpado: cui teſtes τεθλιμμένοι, ſeu eliſi: à

ΘΛΙ'ΒΩ, premo, elido, affligo; f. ψω, p. φα, perf. ind. paſſ. τέθλιμμαι, part. p. paſſ. τεθλιμμένος, preſſus: pro θλίβω, Æol. φλίβω, undè FLIGO.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas: à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior, θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, et θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis. Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra: nom. vel acc. pl. neu. gen. à θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. m. et

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, cadaver.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors: et

Θνῆσκον, moriebantur: pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præſ. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior: f. θνήξομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, q. à θνάω, pluſq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, εις, ει, a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θάνω, pertulit: p. m. τέθνεα, infin. p. m. τεθνάναι, con tractè pro τεθνεάναι. Hinc θνητὸς, mortalis.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, vel à dea cum mortali contractæ: ita dic. nuptiæ deæ Thetidos cum Peleo mortali: à θνητὸς et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis: dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητὸς. Vide θνητός.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; in ſedem inſilio; ſedeo: à θοὸς, celer.

Θοῇσι, velocibus: dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς. à θοός.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱ-

Digitized by Google

μύτιον, veſtis, pallium. Th. ἕω, induo.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, pono.

Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, convivor, epulor, veſcor, devoro: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; item cibus: tanquam à θύω, epulor: vel potius ab οἶνος, vinum: aut ex utroque.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem idoneus: et

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem: et

Θοινίζω, Ion. convivio excipio: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖτο, et in θοίμην.

Θολάω, f. ήσω, turbo.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus, ſordidus: à θολὸς, ſordes.

Θολερῶς, turbidè: adv. θολερῶς προβαίνειν, titubanter incedere: à præced.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella.

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſordes, fæx, atramentum ſepiæ: et adjectivè θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus.

Θόλος, ου, ὁ vel ἡ, tholus, teſtudo, camera faſtigiata: hinc θολία, pileus acutus.

Θολοῦντα, acc. ſing. part. præſ. à

Θολόω, f. ώσω, perf. ωκα, turbo cœno fæculento excitato, turbo, perturbo animum. Th. θολὸς, fæx.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, celer, velox: q. à θέω, celeritèr eo.

Θόρε, deſiliit: 3. ſing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, ſalio: f. ήσω, a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. ind. act. vel a. 2. ind. act. præced.

Θόρος, ου, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, ſemen genitale. Th. θόρω, ſalio.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. tumultuantur: à

Θορυβέω, tumultuor, perturbo: applaudo, Dem. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα, imperf. ind. act. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, tumultus.

Θορυβήσῃ, obſtrepat: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba: à θροὸς, tumultus, et βοὴ, clamor. Hinc θορυβέω, tumultuor.

Θορυβοῦντες, tumultuantes: præſ. part. act. pl. num. m. g. ab eod. Th.

Θορνύω et θόρνυμι, libidine agitor, coitum appeto: πρὸς τὴν θορὴν ὁρμᾶσθαι, ad genitale ſemen excernendum impetu quodam ferri: à

ΘΟ'ΡΩ, ſive θορέω, ſalio: q. à θέω ῥέων, præſ. part. θόρων.

Θοῦ ϗ θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, THUCYDIDES: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, impetuoſæ: gen. ſing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω, ſalio.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus: in f. g. θοῦρις, ab eod. Th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, THURUS, Sybarita: nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, ſedile, ſolium: à θοάζω, ſedeo.

Θόωνα, acc. ſing. à θόων, Thoon, nomen propr.

Θοῶς, adv. celeritèr. Th. θοὸς, celer.

Θράκη, ης, ἡ, THRACIA.

Θρᾴκιστι, Thracum more. Th. Θρᾷξ, Thrax.

Θράμις, aries: Heſych. hinc veriſimile per Aphær. Angl. RAM.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella. Th. θράω, ſedeo.

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, et Poët. Θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, THRAX. Hinc

Θρᾴκιος, et Θραΐκιος, Ion. Θρηΐκιος, ία, ιον, Thracius.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, audax.

Θρασέως, adv. audacter: à θρασὺς.

Θράσος, εος, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, perturbo, vellico: Poët. pro ταράσσω, turbo: per Sync.

Θρασυγύιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. qui audaciæ habet membra: ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, audaci præditus corde: à θρασὺς, audax, et καρδία, cor.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων à θρασύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax in pugnâ: quod vide.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax machinator, qui conſilium init audax: ex θρασὺς, audax, et μηχανὴ, machina.

Θρασύμαχος, et Θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugnâ; item THRASYMACHUS: nomen proprium; q. audax in bello: ex θρασὺς et μάχη, pugna.

Θρασυμέμνονα, acc. ſing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, audax, qui audacter hoſtem irruentem ſuſtinet: ex θρασὺς, audax, et μένω, maneo, expecto.

Θρασυμήδεα, acc. ſing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, THRASYMEDES: nom. propr.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, meipſum audacem reddo, vel audax fio; item audacter lo quor. Th. θρασὺς, audax.

Θρασύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ τοῖς πόνοις θρασὺς, qui laborum au dacter adit, et tolerat.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax. Th. θάρ σος, fiducia.

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis: à

ΘΡΑΥ'Ω, frango, ferio: q. θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, ſedeo: f. ήσω, a. 1. m. ἐθρησάμην, a. 1. infin. m. θρ ήσασθαι.

Θρᾷσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῇσσα; leg. et Θρᾷσσα vel -ττα, Threiſſa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur: pro θρέμμα à τρέ φω, alo: fut. θρέψω, perf. paſſ. τέθραμμαι.

* Θρεμματοτροφέω, pecora alo habeo.

Θρέξασκον, cucurri, vel runt: 1. ſing. vel 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθ verbi τρέχω, curro: f. θρέξω, ind. act. δεδράμηκα, a. 2. ind. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. Alii lunt eſſe imperf. ind. act. θρέξασκον, idem quod τρέχω, ro.

Θρέξω, fut. 1. ind. act. τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. præ metu cor in pectore trepid ſalit: à θορέω, et per Sync. ſalio, et καρδία, cor.

Θρέπτρα, τὰ, per Syncop. θρεπτήρια, q. v.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, alti nutritu

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix.

Θρεπτήρια, τὰ, educationis pr mia. Th. τρέφω, alo: f. θρέψω.

Θρέφθη, 3. ſing. a. 1. ind. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. infin. act. θρέψ 2. ſing. a. 1. opt. m. ejuſd. ver

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ej verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. ejuſd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. ſing. a. ind. act. Ion. et

Θρέψον, nutri: a. 1. imper act. et

Θρέψω, alam: f. 1. ind. act. τρέφω, alo.

ΘΡΕ'Ω, vel θρέομαι, tumult clamo ſeu loquor: hinc θρόος, mor.

Θρηΐκιος, ία, ιον, Thracius:

Θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro Θρᾷξ.

Θρήϊξ, Ion. pro Θρῆξ, quo Θρᾷξ, Thrax.

Θρήκη, ης, ἡ, THRACIA: no men regionis.

Θρῄκηθεν, adv. ex Thraciâ.

Digitized by Google

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρα-κῶν à Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præſ. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor*, *odas lugubres* [illegible]: imperf. ἐθρήνεον, -ουν, f. ήσω, perf. τεθρήνηκα, a. 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, *plange*: à

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus*, *planctus*: à Θρέω, *tumultuando clamo*, vel [illegible]. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸ [illegible], quod luctus animum fran-[illegible].

Θρηνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. à [illegible], q. v.

[illegible]νυς, υος, ὁ, *ſcabellum pedum*. [illegible] Θράω, *ſedeo*: f. ήσω.

[illegible] Θρηνῳδὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *ad lamen-*[illegible] *propenſus*, *flebilis*, *querulus*. [illegible] θρῆνος et ᾠδή.

* Θρησκεία Θεοῦ, *cultus Dei* [illegible], Joſ. Ant. iv. 4. iv. 8. [illegible] i. 25. et paſſim, quod negant [illegible], Elſnerus, et Wolfius [illegible] gen. ſine objecti.

[illegible], ας, et Ion. -ιη, ης, ἡ, [illegible], *ſuperſtitioſus cultus Deo*-[illegible]: à

[illegible]ΣΚΕΥ'Ω, *ſuperſtitioſè Deum* [illegible], q. Θεῷ ἀρεσκεύειν. Hinc [illegible], ου, *religioſus*: à præ-[illegible].

[illegible]ιον, ου, τὸ, *ea pars curru* [illegible] *imponuntur*: an à Θρῆναι, [illegible]?

[illegible], αἱ, *calculi quos ſortilegi in* [illegible] *mittunt*: an à Θραύω, *fran-*[illegible] quia *fragmenta* lapidum.

[illegible]εύω, *TRIUMPHO de a-*[illegible], *triumphare facio*: cum acc. [illegible] a. 1. part. act. θριαμβεύ-[illegible] et

[illegible]ικὸς, ἡ, ὸν, *triumphalis*:

[illegible]Α'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUM-*[illegible]: ex θρῖον, *folium*, et ἰαμ-[illegible], *incedo*: enim triumphantes, [illegible] cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum [illegible], ſeu *ſictâ fronde incedere*.

[illegible]ΓΚΟ'Σ ſeu Θριγχὸς, οῦ, ὁ, *pin-*[illegible] *coronamurorum*, *vallum*, *ſep-*[illegible], *maceria*, *templum*: à Θρὶξ, [illegible] et *capillus* muri.

[illegible]ΔΑΞ, ακος, ἡ, *lactuca*: herba

[illegible], idem ac γογγυσμὸς, [illegible], *fremitus*, Heſych. an à [illegible], *ſtrido*?

[illegible]ξ, ακος, ὁ, *vannus*, *vannu-*[illegible] Alii leg. τρίναξ.

[illegible]Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*, *ſeta*, [illegible]: dat. pl. θριξί. hinc τρι-[illegible], εος, ὁ & ἡ, *piloſus*: τριχω-[illegible], idem.

[illegible], vel θρῖον, ου, τὸ, *folium fi-*[illegible], *frons ficulnea*: qu. à θρέω,

[illegible], ου, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρὶψ, θριπὸς, ὁ, *vermis*, *qui lignis innaſcitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θροέω, *turbo*, *tumultuando clamo*; item *loquor*: fut. ήσω, perf. τε-θρόηκα: à Θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθροα, verbi Θρέω, vel Θρέομαι, *tumultuando clamo*.

Θροηθῆναι, *turbatum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. Θροηθεὶς, a. 1. part. paſſ. à Θροέω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus*, v. gr. *ſanguinis concreti*.

Θρομβόομαι, *in grumos concreſco*: infin. præſ. med. Θρομβοῦσθαι, a. 1. part. paſſ. Θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*: à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos*, *pigmentum*, *roſa*.

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS*, *ſolium*, *regnum*: q. Θράνος. à Θράω, *ſedeo*.

Θρόος, contract. Θροῦς, οῦ, ὁ, *tumultuantium clamor*, *rumor*, *fama*, *fonus*: à Θρέω, *clamo*, q. v.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium*, *herba cujus folia ſunt apta ad ellychnia*.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico*, *ſcalpo*.

Θρυλέω, idem quod Θρυλλίζω. Vide in Θρύλλος, *ſuſurrus*.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur*. à præc.

Θρυλλίζω, et Θρυλλίσσω, *ſuſurro*, *murmuro*: à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *ſuſurrus*, *murmur*, *tumultus*: q. à Θρέω, *ſono*. Hinc Θρυλλέω et Θρυλλίζω, *ſuſurro*, *murmuro*: πολυθρύλλητος, ου, ὁ & ἡ, *omnium ſermone celebratus*.

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à Θρύπτω, *frango*. Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus*, *herba paluſtris*, *ulva*: q. à Θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτόμενος, *contritus*; præſ. part. paſſ. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango*, *comminuo*, *frio*, *frango luxu*: f. 1. ψω, f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò: perf. ind. act. τέθρυφα, perf. ind. paſſ. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *ſalio*, *inſilio*. hinc Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus*, *locus eminens*: q. à Θορέω, *ſalio*.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à Θύω, *ſuffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. Θύω, *ſacrifico*.

Θυαὶ, ῶν, αἱ, *haruſpices*, qui ex ſectis victimis divinant.

Θυάραξ, ακος, ὁ, *ſacrilegus*: Heſych. legendum credo Θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium*: Dioſc. an quod cum impetu naſcitur, et veluti currit inter fruges? à Θύω vel Θέω.

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur*. Scribitur etiam Θυιὰς et Θυϊὰς qu. à Θύω item

Θυᾶς, *ſolennis*: q. à Θύω, *ſacrifico*: at

Θύας, quod eſt Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit Θυῶν.

Θύασος. Sic alibi ſcriptum pro Θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas abſumens*.

Θυάω, *ſubeo*: à Θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia nata*: gen. έρος, per Sync. τρὸς, acc. Θυγατέρα, α-τρα, voc. ὦ Θύγατερ, dat. pl. Θυγατράσι.

Θυγατέριον, ου, τὸ, *filiola*, Dim. à Θυγάτηρ.

Θῦε, *æſtuabat*: 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυε. à Θύω, *macto*, *impetu feror*: f. Θύσω, p. τέθυκα.

Θυέεσσι, *ſuffimentis*: dat. pl. Poët. à Θύος, εος, τὸ ab eod. Th.

Θύει, *inſanit*: 3. ſing. præſ. ind. act. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium*, *pila*, ἴγδη. Puto à Θύω, *vehementer moveo*: aut ab odore aromatum nam Θύος, τὸ, eſt *odoramentum*.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: q. à Θύειν et εἱλεῖν vel ex Θύω et ἄελλα, *procella*: an à Θύω, *impetuosè ruo*?

Θυελλοφορέω, *pro impetu fero*: et hinc

Θυελλοφορέομαι, ind. præſ. m. *cum procellâ ruor*, *feror*.

Θύεσσι, dat. pl. Poet. pro Θύεσι, à Θύος, Θύεος, τὸ, *victima*, *ſuffimentum*: ab eod. Th.

Θύεστ', pro Θύεστα, voc. ſing. à Θυέστης, ου, ὁ, *Thyeſtes*.

Θυέτω, *ſacrificet*: præſ. imperat. act. à Θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, ὁ, *redolens ſuffimentis*: à Θύος, εος, τὸ, *victima*, *ſuffimentum*: quod ab eod. Th.

Θυηλὸς, ου, ὁ, *qui thura adolet*, *ſacrificus*: à Θύος, εος, τὸ, *ſuffimentum*, et κάω, id eſt, καίω, *uro*.

Θυηλὰ, an potiùs Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta*, *primitiæ ſacrorum*? à Θύω, *ſacrifico*.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruſpicium*, *libamenta*, *ſacrificium*: à Θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. Θύω, *ſacrifico*.

Θυηπολέω, f. ήσω, *ſacrifico*, *macto*: et

Θυηπόλος, ου, ὁ & ἡ, *qui circa ſa*-

Digitized by Google

tra verſatur, ſacerdos, ſacrificus : ex θύος, εος, τὸ, *victima*, et πολέω, *verſor.*

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS* : à θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. θύω, *ſuffio.*

Θυίσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum* : ab eod. Th.

Θύλακος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id eſt, *ſuffimenta.*

Θυλάκιον, ου, τὸ, et θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *ſaccus, ſiliqua, folliculus, vagina ſeminis* : qu. φύλακος.

Θυλακοτρὼξ, τρῶγος, ὁ, *mus*, vel *locuſta*, qui ſaccos eſcarios τρώγει, id eſt *rodit* : vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorata vino et oleo.

Θύμα, ατος, τὸ, *odoramentum, ſacrificium, victima* : hinc deducitur θυμάω, *ſuffio.* θυμίαμα, *ſuffimentum.* θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. θύω.

Θυμαίνω, *ſuccenſeo, iraſcor.* Vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. ſing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ ἡ, *afferens dolorem animo* : ex θυμὸς, *animus*, et ἄλγος, τὸ, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambuſtus* : à τύφω, *incendo*, f. θύψω unde θύψις, *uſtio.*

Θυμαρέα, *gratam* : acc. ſing. à

Θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *gratus, placidus* : hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo* : ex θυμὸς, *animus*, et ἄρω, *apto.*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA* : herba odorata : fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam : hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ ἡ, *thymbrâ victitans, pateus, frugalis.*

Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc

Θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox.*

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*, ubi θύεται; ſpecialitèr *ara Bacchi poſt orcheſtram* ; tum *farina quæ in arâ offertur* ; *ſcena, theatrum.*

Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele verſans, ludens, theatricus.* Iſidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι, f. ήσομαι, *iraſcor.* Th. θυμὸς, *ira.*

Θυμηγερέω, *animum recolligo* : qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, *animo ſum læto et hilari* : Ex θυμὸς, *animus*, et ἥδομαι, *delector.*

Θυμηδὴς, έος, ὁ ἡ, *animo gratus* : ex iiſd.

Θύμημα, ατος, τὸ, *ira*, à verbo θυμόω.

Θυμήρης, et in f. g. θυμήρεσσα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *iraſcor* : f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, à θυμὸς, *animus, ira.*

Θυμήρης et θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *animo conveniens, gratus* : qu. θυμῷ ἄρων, ab ἄρω, *apto.*

Θυμιάζω, *ſuffitum facio, odores incendo* : f. άσω, p. ind. act. τεθυμίακα, perf. ind. paſſ. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *ſuffitus* ; ab eod. Th.

Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra* ; item *altare, ſuffitus* ; à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *ſuffio, odores incendo* : à θῦμα.

Θυμιῆται, Ion. et Dor. pro θυμιᾶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo triſtitiâ* : ex θυμὸς, *animus, ira*, et βορὰ, *pabulum.*

Θυμοβόρος, ου, ὁ ἡ, *animum vorans* : ex iiſd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ἡ, *moleſtus, animum mordens* : ex θυμὸς, *animus*, et δάκνω, *mordeo* ; a. 2. ind. act. ἔδακον.

* Θυμοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *iracundus.*

* Θυμοειδῶς, *ferociter* (*res gerere.*)

Θυμολέοντα, acc. ſing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus* : ex θυμὸς, *animus*, et λέων, *leo.*

Θυμομαχέω, *infenſo animo bellum gero* ; cum. dat. f. ήσω, p. ind. act. τεθυμομάχηκα. Ex θυμὸς, *ira*, et μάχομαι, *pugno.*

Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θυμοραιστὴς, et Poët. Dialyſi θυμοραϊστὴς, ῦ, ὁ, *animum deſtruens* : ſcribitur etiam θυμοῤῥαίστης. ex θυμὸς, et ῥαίω, *deſtruo.*

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus mens, ira, venenum*, Deut. xxii. 33. Job. xx. 16. 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vid. Joſ. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu feror.*

Θύμος, ὁ, ſive θυμὸν, ου, τὸ, *THYMUS*, ſive *THYMUM*, herba ; q. à θύω, *ſuffio*, quia odorata. Th. θυμὸς, Angl. THYME.

Θυμουμένοις, dat. pl. præſ. part. paſſ. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ἡ, *animum labefactans* : ex θυμὸς, *animus*, et φθείρω qu. à φθίω, *corrumpo.*

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito* : f. ώσω, p. ind. act. τεθύμωκα, præſ. ind. paſſ. θυμόομαι, -οῦμαι, *excandeſco* : præſ. part. paſſ. θυμούμενος, perf. ind. paſſ. τεθύμωμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus,*

Θυμώδης, εος, ὁ ἡ, *animoſus.*

Θυμωθεὶς, a. 1. part. paſſ. et

Θυμώθη, 3. ſing. a. 1. ind. pa[ſſ.] Ion à θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſ[dem] verbi.

Θῦνε, imperf. ind. act. Ion. p[ro] ἔθυνε, *currebat* : Poteſt etiam e[ſſe] præſ. imperat. act. à θύνω, ide[m] quod θύω, *cum impetu feror*

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNN[US]* piſcis, in fœminin. gen. θύννα, [...] θυννὴ, et θυννὰς, αδος, et θύννα, [...]

Θυννώδης, εος, ὁ ἡ, *thynnum* [...] *ferens, craſſus et ineptus* : à præce[d.]

Θύνοντ' pro θύνοντα, acc. ſi[ng.] præſ. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, prop[ero,] feſtino.* Th. θύω, idem.

Θύοις, έσσα, έν, *odorus* : ab e[od.] Th.

Θύουσα, Dor. pro θύουσα, *ru[ens,] furens* : præſ. part. fœm. gen. [à]

Θύομαι, *ſacrifico*, vel *ſacrif[icium] mactor* : ab eod. Th.

Θύον, *furens* : præſ. part. ne[ut.] gen. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι, *ſa[cri]ficant* ; 3. pl. præſ. ind. act. [à] θύω.

Θύος, εος, τὸ, *ſacrificium, ſuff[imen]tum* : indè *THUS* : à θύω, *ſacrif[ico.]*

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruſpex, qui [in]telligit ea quæ per ignita ſacrif[icia] ſignificantur* : à θύος, τὸ, *ſacrif[ici]um*, et κοέω, Ion. pro νοέω, *intel[li]go* : vel ut alii à κοέω, *ura.*

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, oſtium* : à θύω, *irruo.*

Θύραζε, adv. *foras* ; et θύραζ[ε] præced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. [pl.] à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago* : eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad f[ores] pernocto* : et

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pe[r]noctatio* ; à θύρα, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, ſtabulum.*

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν à θύρα, *janua.*

Θυργανάω, Heſych. χρίω, [...]

Θυρεὸς, ῦ, ὁ, *ſcutum* : à ſimili[tu]dine januæ. Eſt et *ſaxum* [...] *ſpeluncæ ingreſſum* : apud LXX Pſalm. xlvi. 2. videtur poni p[ro] *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ου, ὁ ἡ, *ſcutifer.*

Θύρετρον, ου, τὸ, *janua* : Poët.

Θωρήσσω, *thorace munio, armo.*

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbia[li]tèr poſitus, addita particulâ [φι] Poët. *foris, extra.* Th. θύρα, *ja[nua.]*

Θύριον, ου, τὸ, et Θυρὶς, ίδος, [ἡ,] *oſtiolum* ; item *feneſtra* : ab eo[d.] Th.

Digitized by Google

...ώω, ῶ, f. ώσω, *janvis munio.*
...σος, ου, ὁ, *THYRSUS, haſta frondibus veſtita, baculus Bacchi*... à θύω, quia agitur à vento, ...manibus; in pl. θύρσα, Poët. ...θύρσα. at
...ος, ου, ὁ, *nuptialis corona.*
...θυρσόω, *haſtam hederâ cingo, ut ...ſu fiat.*
...ωμα, ατος, τὸ, *janua*; item ...*ad januas faciendas*: à θύρα.
...ωρὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *januæ cuſtos, janitor*, pro θυρωρὸς ex θύρα et ὤρω...: Dor. ε mutat. in ω ...ώρα, ας, ἡ, *cura*, et θύρα, *ja...*
...*ſacrificare*: a. 1. infin. ...à θύω.
...ωτὸς, ſive θυσανωτὸς, ύσσα, ...*fimbriatus*: à
...ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi ſeu* ...à cumenis dependentes.
...σαι, f. 1. infin. act. à θύω, ...
...λα, ων, τὰ, *ſacra liba, thyr...* ...*rsai*: à θύω.
...ία, ίας, ἡ, *victima, ſacrificium.* ...et
...άζω, f. άσω, *ſacrifico, immolo.* ...σμα, ατος, τὸ, idem ac θυ... ...et
...ήριον, ε, τὸ, *altare*: ab
...ῶν, gen. pl. Æol. pro θυ... à θυσία, ας, ἡ, *ſacrificium.* ...θύω, *ſacrifico.*
...μος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui ſacrificare ...ut ſolet*: ab eod.
...ης, ε, ὁ, *ſcapha* recipiens τὰ ...α, quæ Diis offeruntur: ...*acerra, mortariolum.*
...ωτὸς, et in f. g. θυσσανώτ... *fimbriatus, a, um.* Th. θύσσα... *fimbria.*
...*quatio, moveo*: à θύω.
...ας, ἡ, *ſacrifica, ſacrifica...* ...e
...ης, ε, ὁ, *ſacerdos, ſacrificus*:
...ς, ε, ὁ, *ſacrificus*: à
...ΥΩ, *ſacrifico, thura adoleo, odores ...ſacrificando celebro, macto,* ...: At in medio textu *inſpiro,* ...tranſp. qu. à θίω, *facio*; item ...*furo, fero*; *ferveo, æſtuo*: ...θέω, *curro.* f. θύσω, p. τέθυ... ...1. imperat. act. θῦσον, άτω, ...ind. paſſ. τυθόμαι, a. 1. ind. ...ων, ε. Hinc
..., præſ. part. act. à præced.
..., ἡ, ἡ, Dor. pro Θυώνη, ...eadem quæ *Semele.* Vide ...
..., ε, ὁ ἡ ἡ, ut τράπεζα θυω..., *quæ ſacris uſibus dicatur*: ...ωρῦ, id eſt, φυλάττει.
..., contractum ex θίω, *pono*, *colloco*: undè τίθημι: item *curro.* Contractum ex θάω, ſignificat *nutrio, lacto*; item *cœno, epulor.*

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono*; a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impoſitum: q. à θῶ, *pono*: hinc ἀθῷος, ε, ὁ ἡ ἡ, *impunis.*

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ε, ὁ, *ſedile, officina, taberna.* Heſ. Op. 493.

Θωμᾶς, ῦ, ὁ, *THOMAS*, nom. pr. Apoſtoli. Hebr. *geminus.* Eſt et θωμᾶς, ἄωυγγος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. θῶ, à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus tenuis*: à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris cædo.*

Θώμισσος, Heſych. idem ac μισθὸς, *merces, præmium laborum*: à

Θωμὸς, ε, ὁ, *acervus.*

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*; ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *aſſentatio*: à θωπεύω, *aſſentor.*

Θωπεύοντες, nom. pl. præſ. part. à

Θωπεύω, *adulor, aſſentor*: quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, *aſſentor, colo*; item *cavillor, irrideo.*

Θωρακίζω, *thorace munio, armo.*

Θωράκιον, ε, τὸ, *lorica, propugnaculum, pars mali nautici.*

Θωρακίτης, ε, ὁ, *miles thoracatus.*

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX, pectus, veſtis quâ tegitur pectus, lorica.*

Θωρηκόφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens*: ex θώρηξ et φέρω, *fero.*

Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*: acc. ſing. θώρηκα.

Θωρήξας, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. à

Θωρήσσω, *armo*: f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. paſſ. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.

Θωρηχθεὶς, a. 1. part. paſſ. et

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à θωρήσσω, quod vide.

Θὼς, θωὸς, ὁ, *animal lupo ſimile, lynx*: à θέω, *curro*: vel à θοὸς, *celer.*

Θώτερον, Att. pro τὸ ἕτερον, *alterum.*

Θαῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. Hinc

Θωϋμάζω, *miror.*

Θωϋμάσιος, ία, ιον, pro θαυμάσιος, ία, ιον, *admirandus.*

Θωϋμασὴς, ῦ, ὁ, pro θαυμαστὴς.

Θωϋμαστὸς, ἡ, ὸν, pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirandus.*

ΘΩΫΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror*: q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror.*

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis.* Ion. pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, à θαῦμα pro θαῦμα. Th. θαυμάζω, *miror.*

I.

I EST nona apud Græcos litera; in numeris valit *decem*, et cum lineolâ infrà additâ ι, *decem millia*: dicitur ἰῶτα et idem eſt ac minimum quid, velut punctum.

Ἴα, *vox*: quaſi ab αὔω, *clamo*: Ἶα, *vis*, ex ἴς, *robur.* Ἴα, *ſola*, ex οἴα, vide οἶος, et ἴος. Tum et Ἴα ex μία, eſſe poſſit abjecto μ. Eſt et Ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Heſych. ait, Heb. *Jab.*

* Ἰαβοῖ, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.

Ἰάειρος, ε, ὁ, *JAIRUS*, nom. viri Heb. *illuminabit.*

Ἰάθην, ης, η, *ſanatus ſui*: a. 1. ind. paſſ. et

Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. paſſ. ab ἰάομαι, *ſano.*

Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ſeq.

ἸΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo*; item *ad iram concito.* Heſych.

Ἰακὸς, ἡ, ὸν, *Ionicus*, ab Ἴων.

Ἴακχος, ε, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS*: ab ἰάχω, *clamo.* hinc ἰακχάζειν, *Bacchari.*

Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB*, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*

ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ε, ὁ, *IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus*: *carmen lugubre*: adj. *miſer.*

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab

ἸΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto.*

Ἰάλμενος, ε, ὁ, *IALMENUS*, nom. propr. viri.

ἼΑΜΑ, ατος, τὸ, *ſanatio, remedium, medicamentum*: ab ἰάομαι, *ſano.*

Ἰαμβίζω, *proſcindo, maledictis et convitiis inſector*: ab

ἼΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, *IAMBUS, pes metricus*, vel *carmen.*

Ἰαμβρῆς, ε, ὁ, alias Μαμβρῆς, *JAMBRES*, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*

Ἰαμενὴ et ἴαμνος, idem quod λειμὼν, *locus irriguus et herbiſus*; *pratum, viretum.*

Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ.*

Digitized by Google

Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro*.

Ἰάνθην, ης, η, *florui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro*.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, *violaceus*.

Ἴανθον, ου, τὸ, *flos quidam; color purpureus*: q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννῆς, ῆ, ὁ, *JANNES*, nom. Magi Ægyptii: q. *reſponſans*, 2 Tim. iii. 8.

Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, et per Craſin. Ἰωλκὸς, *IOLCUS*, nom. urbis Theſſalicæ.

ἸΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, *medeor, ſano, curo*: cum acc. imperf. ind. ἰώμην, ώμην, ῶ, -ῶ, ᾶτο, ῶτο, p. ind. ἴαμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ἰάθην, ης, η, f. 1. ind. paſſ. ἰαθήσομαι, a. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſanabilis*: ἰατρεύω, *medeor*.

Ἰαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab

Ἰαπετὸς, *IAPETUS*, nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis laceſſo*. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, *Iapeti filius*: voc. Ἰαπετιονίδη.

ἸΑ'ΠΤΩ, *mitto*; item *noceo*.

ἸΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX*, *ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, *Omphales* periphraſis.

Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur*.

Ἰασάσθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ἰάομαι, *medeor*.

Ἰᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. ejuſd.

Ἴασι, *eunt*, 3. pl. præſ. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰᾶσι, *mittunt*, Att. contractè pro ἰέασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præſ. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſanabilis*: ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, *ſanatio*: ab ἰάομαι, *ſano, medeor*.

Ἰασίῳ, dat. ſing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ἸΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *IASIONE*, *genus quoddam ſylveſtre*.

ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma*.

Ἰασὼ, όος, οῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, i. e. *ſanationis*.

Ἰάσων, ονός, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *ſanaturus*.

Ἰατέον, *curandum*, adj. verbale: ab ἰάομαι, *ſano*.

Ἰατὴρ, et Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*: ab ἰάομαι, *ſano*.

Ἰατρεύω, f. εύσω, *medeor, curo*.

Ἰατρεύομαι, *ſum medicus*.

Ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, *ad medicos*, vel *ad medicinam pertinens*. Hinc Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, *ars medica, medicina*: ab

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, *medicus*. Th. ἰάομαι, *ſano*.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ', *heu*, adv. et ἰατταταιὰξ, idem.

ἸΑΥ, interjectio indignantis.

Ἴαυον, *traduxi*, imperf. ind. act. ab

ἸΑΥ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio*: f. σω.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, *qui ſagittas emittit*: ab ἰὸς et ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἰάπτω, *mitto*: f. ψω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. ἰάχω, *clamo*.

Ἴαχε, *reſonabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo*: p. ind. act. ἴαχα.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus*: ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor*.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ind. act. ἰάχουσα, præſ. part. act. f. g. et

Ἰαχυῖα, *reſonans*, p. part. act. f. g. ab

ἸΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo*: qu. ab ἴα, *vox*, et χέω, *fundo*.

Ἰαχὼς, p. part. act. præced.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωκλὲς, ῆ, ἡ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, q. v.

Ἰϐανίω, *haurio*: ex ἱμάω, μ in ϐ commutando. Hinc Ἰϐανατρὶς, *funis hauſtorius*.

ἸΒΔΗΣ, ου, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit*.

ἸΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Perſiam: altera Occidua quæ Hiſpania.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, *IBERIS*, herba; quæ et καρδαμαντική.

ἸΒΙΣ, ιδος, ſeu εως, ἡ, *IBIS*, avis Ægyptia ſerpentes devorans.

ἸΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *HIBISCUS*, ſpecies malvæ ſylveſtris, *althæa*.

Ἶϐυ, Ion. adv. ſignificans *multum* et *magnum*.

Ἰϐύω, *verbero, clamo*: q. à præc.

Ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium, pila*: an ab ἄγω, *frango*?

Ἰγμένος, *profectus*, p. part. paſſ. ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN, poples*, quòd ibi ſit ἴα γόνυος, *vis genu*: à γόνυ, *genu*.

Ἰδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *et, atque*.

ἼΔΑ, ης, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygiâ et Cretâ*. hinc Ἰδαῖος, αία, ον, *IDÆUS*.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *aſtuoſus, ſudorificus*: à Th. ἴδος, εος, τὸ, *ſudor*.

Ἰδανὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *JUCUNDUS*. Heſych.

Ἴδε, et Att. ἰδὲ, *aſpice*, item adverbialiter: a. 2. imperat. Eſt et ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἴδω, *video*: f. εἴσομαι, εἶδον et ἴδον, ες, ε. Sed

Ἰδὲ, *et, atque*, ex ἠδὲ. Illud hoc Att. ab ἠ, *vel*.

Ἰδέα, ας, ἡ, *viſus, ſpecies*. ID[...] *forma, vultus*. Matt. xxviii. quod non eſſe Græcè aſſerit Th[...] magiſter, pro quo ὄψιν vel [...] uſurpant. Sic tamen Dem. falsâ legat. εἰ δὲ τίς ὢν ἐφ' ἡλ[...] τὴν ἰδέαν ἐτέρου βελτίων, *Si quis[...] ro adoleſcens aliis formâ præſtan[...]* in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, *video*.

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidiſſe*: a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro [...] q. v.

Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *ſimul ac vidit, amat*. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, et unde ἰδόμην, a. 2. ind. m.

Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro [...] *vidit*: 3. ſing. a. 2. ἴδον, [...] pro εἶδον, verbi εἴδω, *video*.

Ἰδιχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *deformis*, [...] *dus*: ab ἰδέα et ἔχθος, εος, τὸ, [...] *um*.

Ἰδέω pro εἴδω, *video*. Sed [...] gen. Ion. pro Ἴδα, ab Ἴδας, [...] nom. propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, q. v.

Ἴδῃ, *viderit*, 3. ſing. a. 2. [...] act. ab εἴδω, *video*, a. 2. ind. [...] ἴδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. ſing. [...] ſub. m. verbi εἴδω, *video*, a. 2. i[...] act. ἴδον.

Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, 2. inf. act. qu. vid.

Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. [...] act. ab eod. verbo: ſed

Ἴδης, gen. ſing. ab Ἴδη, [...] *mons Cretæ*.

Ἰδησῶ, Dor. pro εἰδήσω, f. 1. εἰδέω, *video*, q. v.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. [...] act. verbi εἴδω, *video*, a. 2. [...] act. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opp[...] tur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *propri[...]*

Digitized by Google

ιάζω, f. σω, ſum ſeorſum ab aliis, ..ſſu dego. ab eod. Th.
..ίη, Ion. idem quod ἰδία, q. v.
..βουλέω, meo conſilio utor: ab ..., proprius, et βουλὴ, conſilium.
..ΙΟΣ, ὰ, ὸν, proprius, a, um, ..tus, ſuus, ſuæ ſpeciei: qu. ab .. ſpecies. κατ' ἰδίαν, privatim. .. ponitur pro ἑαυτοῦ, -ῆς, ut .. φρονεῖν, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic .. ἰδίαν λαλῶ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, .. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ..της, ητος, ἡ, proprietas.
..ιότητα, acc. ſing. præc.
.., SUDO. Th. ἶδος, εος, τὸ, ..
..ωμα, ατος, τὸ, IDIOMA, pro-.. linguæ. Th. ἴδιος, proprius.
.., gen. pl. ab ἴδιος, propri-..
..ίως, proprie, adv. ab eod.
..οτέρων, gen. pl. m. vel n. .. præſ. part. ab
..εύω, f. σω, privatam vitam .. Th. ἴδιος, privatus.
..της, ου, ὁ, IDIOTA, privatus.
..τικὸς, ἡ, ὸν, privatus: et
..ισμὸς, ου, ὁ, loquendi genus à .. ſumptum; ab ἰδιώτης, priva-.. Th. ἴδιος, idem.
.., ſcimus, Dor. ſeu Æol. pro .. per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. .. ind. act. verbi ἴσημι, ſcio. .. ἴδμων, peritus, et ἰδμοσύνη, .. Alii volunt ἴδμεν per .. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. .. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω. .. etiam per Sync. dicitur pro .. Ion. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. .. act. verbi εἴδω.
..ναι, ſcire, per Sync. pro εἰδέ-.. Dor. et Att. ut ἴδμεν, Ion. .., a. 2. inf. act. verbi εἴδω, .. f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, ..
..ία, ας, ἡ, ſcientia: et
.., ſcimus, vide ἴδμεν ab ἴσημι.
..ΥΩ, f. ύσω, incurvo, inflecto, .. ἰς, ἰνὸς, nervus. Vel ab ἴς .., nervorum enim virtute .. flectamur, nutamus, &c.
.., viſi fuiſſent, 3. pl. a. 2. .. Ion. pro ἴδοντο, ab εἴδω, .. a. 2. ἴδον.
.., οις, οι, a. 2. opt. act. ejuſd.
.., Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, ..rt. act. f. g. ab εἴδω, video,
.., a. 2. ind. m. ejuſd.
.., ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. et ..s, nom. pl. m. vel n. g. a. .. act. ab εἴδω, video, a. 2. .. ἴδον.
.., 3. pl. a. 2. ind. m. ejuſd.
.., εος, τὸ, ſudor.
.., Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video, Deut. vii. 19.

Ἰδοὺ, ecce, adv. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, IDUMÆA, nomen regionis Syr. interpret. Lat. rufa.

Ἰδοῦσα, intuita; a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἴδον, a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία, et ἰδρία, ας, ἡ, peritia: ab ἴσημι, ſcio.

Ἴδρεις, periti, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, et

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, peritia: ab ἴσημι, ſcio.

Ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, peritus, providus: unde formica ſic dicta, Heſ. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. ἰδρώω, f. ώσω, p. ωκα, ſudo: ab ἰδρὼς, ſudor. Th. ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum.

Ἱδρυμένος, fundatus, part. perf. paſſ. ab

Ἵδρυμι, ſeu ἱδρύω, id. quod ἱδρύω, q. v.

Ἱδρυθεὶς, εῖσα, ὲν, collocatus, a. 1. part. paſſ. pro ἱδρυθεὶς, et

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, conſtitutio, fundatio.

ἹΔΡΥ'Ω, ſeu ἵδρυμι, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco, q. ab ἵζω.

Ἰδρῶ, per Apoc. pro ἰδρῶτι, vel ἰδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἰδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor: ab ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἰδρώω, f. ώσω, ſudo. Poët. vel Att. pro ἰδρόω, ab ἰδρὼς, ſudor. Th. ἶδος, idem.

Ἰδυῖα, docta, ſciens: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἴδα, verbi εἴδω, ſcio. Alii formari poſſe credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ι, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Craſin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. verbi. Eſt et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. ſub. m. ab εἴδω, video, a. 2. ἴδον.

Ἰδὼν, οῦσα, intuens; a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video, a. 2. ἴδον.

Ἴε, vade; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo; a. 2. ἴον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, JEZABEL, nomen reginæ, indecl. Syr. in inſulâ habitans, Lat.

Ἵεθι, ἱέτω, mitte, mittat; præſ. imperat. act. verbi ἵημι, mitto.

Ἵει, mittebat: 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἵεω, verbi ἵημι, mitto.

Ἱείην, ης, η, mittam; præſ. opt. act. verbi ἵημι, mitto.

Ἵεις, ἵει, mittebas, -bat; 2. et 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἵεω, mitto.

Ἱεὶς, ἱέντος, mittens; præſ. part. act. et

Ἱεῖσαι, mittentes; nom. pl. ejuſd. f. g. ab ἵημι, mitto.

Ἱεῖσι, et Ion. ἱεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et ἵημι, eo: ab ἴω, idem: pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, mittor, cupio: ab ἵημι, mitto.

Ἱέμεν, Ion. ſed ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, mittere: præſ. inf. act. verbi ἵημι, mitto, præſ. part. ἱέμενος.

Ἵεμεν et ἴμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, eo.

Ἵεν, mittebant: Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto: ſed

Ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo: ν additur ob ſequentem vocalem.

Ἱέναι, mittere; præſ. inf. act. verbi ἵημι, mitto: at

Ἰέναι, ire: præſ. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, eo: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέναι, loqui. Eurip. Troad, 916. Medea, 262.

Ἵενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. et

Ἵεντες, nom. pl. præſ. part. act. ab ἱεὶς et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. ab ἵημι, mitto.

Ἱερὰ, τὰ, ſacra: ab ἱερὸς, ſacer. Eſt et

Ἱερὰ, ας, ἡ, medicamenti compoſitio, et ſerpentis nomen; item major anchora, tutiorque, utpote extremum navis ſubſidium, ἱερὰ νόσος, epilepſia, morbus comitialis.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, ſacer.

ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥᾳδίως, id eſt, fertur in aëre velocitèr, vel quia ales ἱερός.

Ἱεράομαι, ſacerdos ſum. vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis. Gr. ſancta civitas, Lat.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, ſacerdotio fungor. Th. ἱερὸς, ſacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, functio ſacerdotalis, ſacerdotium, ab eod. Th.

Ἱερατεύω, ſacerdotio fungor, f. σω, p. ἱεράτευκα, p. ind. paſſ. ἱεράτευμαι. undè

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium, ejuſd. Th.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis.

Digitized by Google

Ἱερέων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *ſacerdos*, in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima* : ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *ſacerdos, pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, ſummus ſacerdos* : ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερεύω, f. εύσω, *ſacrifico, macto, dico, conſecro*, ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima* : Ion. Diaлyſi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερὸς, ἰοῦ, ὁ, *ſacerdos* : ab eod. Th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *ſacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, ſed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata* : ex ἱερὸς, *ſacer*, et γλύφω, *ſculpo.*

Ἱερόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſacris inſerviens, ſacer ſervus.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *ſacer.*

* Ἱεροκαυτέω, *adoleo*, paſſ. *holocauſti et victimæ loco adoleor.* D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *ſacer feſtus, ſacer menſis*, Vel *totus ille menſis in quo Nemea celebrabantur* : ex ἱερὸς, *ſacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*,

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſcil. δῶμα, *ſacra ædes, templum.* It. *ſacrificium, victima.*

Ἱερονίκης, ου, ὁ, *victor in ſacris Græcorum.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, conſecro* : ex ἱερὸς, *ſacer*, et ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſanctimoniam decens* : ex ἱερὸς, *ſanctus*, et πρέπω, *convenio.*

ΙΕΡΟΣ, ά, όν, *ſacer, a, um, præſtans, magnus* : τὰ ἱερὰ, *res ſacræ.*

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, et Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 2. Raro in fœm. Ita tamen, Joſ. c. App. et Bell. Jud. vii. 8.

* Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *ſacrilegium.*

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. et interpret. *terribilis, Sebalem.*

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hieroſolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *ſacrilegium committo* : f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· et

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *ſacrilegium* : ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſacrilegus, a, um* : ex ἱερὸν, *ſacrum*, et συλάω, *ſpolio.*

Ἱερουργέω, *ſacra celebro, celebrer ſacris* : cum accuſ. f. ήσω, p. ἱερούργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *ſacrum*, et ἔργον, *opus.*

* Ἱερουργία, ας, ἡ, *ſacrificium.* ex ἱερὸς et ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *ſacrorum antiſtes ſum, ſacra doceo* : et

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui ſacra et ceremonias docet, ſacrorum antiſtes* : et

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, όν, *ſacerdotalis* : ab ἱερὸς, *ſacer*, et φαίνω, *oſtendo.*

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui ſacra canit* : ab ἱερὸς et ψάλλω, *cano.*

Ἱερόω, -ῶ, *ſacro, dedico.*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *ſacerdotium.* Th. ἱερὸς.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην. ex ἵημι, *mitto* : a. 2. ind. act. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ſenex.*

Ἵετο, *cupiebat* : 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἵεμαι, *deſidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἰέττα, *pater*, et *ſylveſtris caper* : q. ab ἄττα.

ΙΕΥ˜, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθὰε, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἱέω, *mitto* : ab ἴω. Sed ἵεω et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω, f. νήσω, q. ab ἵζω, idem quod ἵζω, *ſedere facio.*

Ἵζε, *ſede* : præſ. imperat. act. et

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th.

Ἵζευ, *ſede* : Dor. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *ſedile, vallis.*

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *ſedere facio, inſtituo, ſedeo.*

Ἵζοισα, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *ſedens* : præſ. part. f. g. et

Ἵζον, ες, ε, *ſedebam* : imperf. ind. act. ab

ἽΖΩ, f. ἵσω, *ſedere facio, ſedeo, colloco* : q. ab ἴω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ, adv. ſeu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Eſt et ἰὼ, *vox.* Vide ἰαί.

Ἰῇ, *æquali* : dat. ſing. ab ἴος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Ariſtarcho; ſed fortaſſe Ion. ponitur pro μιᾷ, à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἴος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *ſano.*

Ἰήκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *doloribus medens* : ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *ſeco, tundo* : f. ψω, p. m. κέκοφα.

Ἡ̃λα, *injeci* : a. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto* : f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto* : imperf. ind. ἵην, ης, η, vel ἵειν, -εις, -ει, ες, ἥσω, perf. εἷκα, a. 1. ἧκα, ἧν, ἧς, ἧ, præſ. paſſ. ἵεμαι, *deſidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, εἷμαι, a. 1. paſſ. ἕθην, a. 2. ἕμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. μενος. Th. ἵω, *mitto.* Sed

Ἵημι, *eo, vado* : ut ἄμι, et

Ἰήσασθαι, *curare* : Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo* : f. άσομαι. Sic

Ἰήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησι, *mittit* : 3. ſing. præſ. act. verbi ἵημι. Sed

Ἵησι, *vadit* : 3. ſing. verbi *eo*, ab εἶμι ſeu ἴω, *eo* : at

Ἵῃσι, *eas* : Ion. Paragoge ἴῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. εἶμι, *eo* : a. 2. ind. act. Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat* : 3. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Ἰήσωνι, dat. ſing. ab Ἰήσων nom. viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, *JESUS* : Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator.*

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὸν σον οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *cus* : ab ἰάομαι, *ſano.*

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *originalis digena, rectè et legitimè natus* ἰθὺ, *rectè*, et γίνομαι, *naſcor.*

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA* men inſulæ, Ulyſſis patriæ.

Ἶθαρ, *celeriter* : ab ἰθὺ, *ſtatim*

Ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα. Vide

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta* : ἰθεῖαν *jus reddere.* Heſ. Op. 224. δίκην : nom. ſing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. σι ab ἰθεῖα, Ion. pro εὐθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeriter*

Ἴθι, *vade* : præſ. imperat. μι, *eo.*

Ἴθμαθ' pro ἴθματι, dat. ſing. ἴθμα, ατος, τὸ, *greſſus, paſſus* ἴω vel εἶμι, *vado.*

Ἴθορος, *vox incitantis et* *tis* : qu. ab ἶθαρ, *celeriter*, *vade*, et ὀρούω, *ruo*, vel

Ἴθρις, *ſpado* : cui ἴς *demeſſa eſt.* Th. θέρος, *æſtas.*

Ἰθὺ, adv. *rectà, obviam*, Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia recta* : ab ἰθὺς, *rectus*, et

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *qui rectos capillos habet* : ab ἰθὺς, *rectus*, θρὶξ, ἡ, *capillus.*

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima*

Digitized by Google

e apertè Marte fit: ex ἰθὺς, ..., et *μάχομαι, pugno.*

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis ſaltationis ridiculæ, in honorem ... patris,* q. ab ἰθύνω βοῇ, *pro-... clamore.*

Ἰθύνει, *dirigit:* 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo.* Th. ἰθὺς, ...

Ἴθυνε, *direxit:* 3. ſing. imperf. ind. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo:* f. υνῶ, præſ. ind. ... ἰθύνομαι, *rego, dirigo.* Th. præced.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *rectà vo-..., qui recto curſu fertur:* ab ..., *rectus,* et πέτομαι, *volo, as.*

ΙΘΥ'Σ, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, non ob-..., verus:* ſed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus:* ab ἰθύω, ... *feror,* q. à præced.

Ἰθύτεροι, *rectiores:* nom. pl. ſ. ... ab

Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, *rec-...*

Ἰθύω, *rectà feror, impetu feror.* Th. id.

Ἰόομαι, *æruginoſus reddor:* ab ἰὸς, *...*

Ἵκανε vel ἵκανεν, *pervenit,* 3. ſing. imperf. et

Ἱκανέτην, 2. dual. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω, imperf. ἵκανον, opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio.*

Ἱκανόομαι, -οῦμαι, *idoneus et aptus ...:* f. m. ώσομαι, perf. ind. paſſ. ... ab

ΙΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, ſufficiens, ...:* λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ ... Ἰάσονος, *cum accepiſſent Jaſoni ... ſufficientem,* Act. xvii. 9. indè

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *habilitas, ſuffi-...:* à præced.

Ἱκανούσθω, *ſufficiat, ſatis ſit:* 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἱκανόω, *idoneum vel ſufficientem ...:* fut. ώσω, p. ἱκάνωκα. Th. ..., *idoneus.*

Ἱκάνω, *convenio, adeo, aſſequor, ...* Heſych. Th. ἵκω, *venio.*

Ἱκανῶς, adv. *ſufficienter, abundè, ..., admodum, valdè.* Th. ἱκα-νὸς, *ſufficiens.*

Ἱκανώτατος, ſuperl. ab ἱκανός.

Ἴκελος, ἴκη, ελον, *ſimilis:* ab εἴκω, *...*

Ἷκε, *ibat:* imperf. ind. act. ... ἵκω, *venio,* f. ἵξω, a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, *veni:* Ion. pro ἵκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel ... ſing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, ου, et ..., ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξο-μαι, *venio.*

Ἱκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi e-juſd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *ſupplicatio, preces:* ab ἱκέτης, *ſupplex.*

Ἱκέσιος, ία, ιον, *ſupplex:* ἱκέσιος Ζεὺς, *ſupplicum præſes Jupiter:* per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

Ἵκετ' pro ἵκετο, *pervenit:* 3. ſing. a. 2. ind. m. ab ἱκνέομαι, *venio,* quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex,* quod vide.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *ſupplicatio:* et

Ἱκέτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab

Ἱκετεύω, *ſupplico:* f. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *ſupplicatio:* ab

Ἱκέτηρις, ιδος, ἡ, *ſupplex;* à

ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *ſupplex:* à ἵκω vel ἱκνέομαι. Hinc

Ἱκετήσιος, ία, ιον, *ſupplex:* Ἱκε-τήσιος Ζεὺς, *ſupplicum præſes Jupiter.*

Ἵκηαι, *venias:* Ion. pro ἵκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. m. ἵξομαι, p. paſſ. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο, a. 2. ſub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat:* 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Ἰκμάζω, *humecto:* et

Ἰκμαῖος, *humidus:* à

ΙΚΜΑ'Σ, Ἰκμάς, άδος, ἡ, *humor, vapor:* indè

Ἴκμενος, *fluens, ſecundus de vento:* per Sync. pro ἱκόμενος. Euphoniæ causâ ſpiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος ſcribunt. Eſtque vel præſ. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* fut. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui

Ἴκμενος, expon. *humidus.* Th. ἰκ-μάς, *humor.*

ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, ſupplico, pertineo, invado:* f. m. ἵξομαι, p. paſſ. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκό-μην, ου, ετο.

Ἱκνεύμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, *id quod ſufficit et decorum eſt:* et

Ἱκνουμένως ſive ἱκνεομένως, *ritè, congruè:* adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκνεομένου χρόνου, *temporis pro-greſſu;* Ion. et Dor. pro ἱκνουμένου.

Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦ-νται, *veniunt:* 3. pl. præſ. ind. m. verb. ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, *veniens, congruens, juſtus:* ut ἱκνούμενον μέγεθος, *juſta magnitudo:* part. præſ. m. ejuſd.

Ἵκοιο, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejuſd.

Ἵκομαι, *venio:* ab ἵκω, idem: quod uſitatius.

Ἱκόμην, ου, ετο, *veni:* a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM:* nomen urbis. Gr. *imaguncula.*

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκό-μην, q. v.

Ἵκου, præſ. imperat. m. verbi inuſit. ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio.* Vel 2. ſing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. ſed

Ἱκοῦ, eſt a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

ΊΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum:* quaſi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire:* ſuper tabulatis enim itur. Euſtath. ſcribit ἴκριον.

Ἰκριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè, celerrimè:* ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, *ICTERICUS:* ab

ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *morbus regius, ICTERUS:* et pro ave *galbula.* Scribitur et ἰκτερός.

Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ ᾗ ἡ, *ſupplex:* ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτίδιος, et per Aphær. κτί-δεος, *è muſtelâ confectus:* ab ἰκτὶς, *muſtela:* per Aphær. κτὶς, ἴδος, ἡ.

ΙΚΤΙ'Ν, ῖνος, ου, ὁ, *milvus.*

ΙΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *muſtela ſylveſtris.*

Ἵκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. med. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, p. paſſ. ἷγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

ΊΚΩ, *venio:* fut. ἵξω, a. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἵκω, *venio.*

Ἰλαδὸν, *turmatim,* adv. ab ἴλη, *agmen, turma;* quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego.*

Ἵλαθι, *propitius eſto:* præſ. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵ-λας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo:* f. m. άσομαι, perf. paſſ. ἄσμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius ſum.*

Ἵλαος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et Att. ἵλεως, ω, *propitius, hilaris;* q. ab ἴλη, *ſplendor;* qui ſe ſerenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS, lætus:* et

Digitized by Google

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. Th.

Ἱλαρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. act. ἱλάρυγκα, *lætifico, exhilaro*.

Ἴλας, Dor. et per Sync. pro Ἰόλας, ου, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius eſto*: et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *placo*: f. m. άσομαι, perf. paſſ. ἵλασμαι, a. 1. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι, *placo*: ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἱλάσομαι, præſ. part. m. fœm. gen. ἱλασκομένη, ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro*: fut. m. ἱλάσομαι; reperitur et ἱλάξομαι, perf. paſſ. ἵλασμαι, a. 1. imp. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλασμὸς, ου, ὁ, *propitiatio*.

Ἱλάσομαι, *placabo*: f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι, a. 1. m. ἱλασάμην.

Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἱλάσσεαι, *places*: Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. ſub. m. in 2. ſing. ab ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἱλασσώμεθα, *placemus*: gem. σ. 1. pl. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *piaculum*: ſic Chriſtus eſt verè ἱλαστήριον, quia ſua oblatione nobis placavit Deum: et

Ἱλαστήριος, ία, ιον, *piacularis*: habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι: et

Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *placat, qui reconciliator*: omnia ab

ἹΛΑ'Ω, et ἵλημι, *propitius ſum*: f. ήσω, perf. κα, præſ. imperat. ἵλαθι, et per Ectaſin ἵληθι.

ἹΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen, ubi latet ſerpens*; aut *alicujus feræ cubile*. Eſt et ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus, morbus inteſtinorum*: ab εἰλέω, *verſo, involvo*.

Ἱλέω, *placo, propitium reddo*: ab

Ἵλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκῃσι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἰλιάδας, ου, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδας, ου, ὁ, *Ajax, Oïlei filius*, ὁ τοῦ Οἰλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS*, *Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi ſpecies*: et *congeries*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*: ab

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, *vortex*: q. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραϊστὴς, ου, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, et ῥαίω, *deſtruo*.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω, *volvo*.

ἽΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verſo*; qui oculi volubiles: indè

Ἴλλω, *oculis conniveo, volvo*.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*: nomen regionis. indè Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus, cœnum*: quod ab ἶλος, *palus*, vel ἰλύω, pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblimo, limo obduco*: à præced.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, *molaris*: hinc habemus Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, ſive *quæ cani ſolebat ab iis qui molas verſabant, aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio et ἐπαυλαῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum, loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ menſura*: ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, *abundans, copioſus*: à præc.

Ἱμαλὶς, *Dea farinæ, Ceres*.

Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άσω. ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis*: indè ἱμάω, ήσω, *loreo fune extraho, haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *ſcutica, flagellum*: à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *veſtio*: f. ίσω, p. ἱμάτικα, perf. paſſ. ἱμάτισμαι, perf. part. paſſ. ἱματισμένος, η, ον, *veſtitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ, *veſtis*. Th. ἕω, ſeu ἕννυμι, *induo*.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *veſtimentum*: pro εἱμάτιον. ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *cuſtos veſtium*.

Ἱματισμένος, *veſtitus, indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *veſtis, veſtitus*: ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho, haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατηγός*. Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ἹΜΕΙ'ΡΩ, *deſidero, cupio*: c[…] gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*: et ἱμ[…] *amo*.

Ἵμεν, ἴτε, *imus, itis*: 1. et 2. p[…] præſ. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur […] ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejuſd. ve[…]bi. et

Ἴμεν, *ire*: Ion. ſed pro Ἴμεν[…] pro ἰέναι, εἶναι et ἴεναι, præſ. i[…] ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, *Fluvii nomen*; […] et Ἱμέρας, ου, ὁ, *Siciliæ fluvius*.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, et in f. g. ἱ[…]ρόεσσα, *deſiderabilis*: in ſuperl. ἱ[…]ρόστατος. ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *deſiderium*. Th. […]μείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vo[…] habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμ[…]ρω, *deſidero*, et φωνή.

Ἱμερτὸς, ὴ, ὸν, *deſiderabilis*: ab […]μείρω.

Ἵμπτω, *lædo, pungo, terreo*: […] ἵπτω. Tum ἵμπτω, *jungo*: q. […] ἰν pro ἐν, et ἅπτω, *alligo*.

ἽΝ, *menſuræ nomen*; item *fi*[…] Vide ἴς. Tum ἵν, *ipſum* vel *i*[…]*ſam*; pro quo Poëtæ μὶν dicu[nt …] Latinis olim etiam *im* et *em* p[…] *eum*. Ἰν, *IN*, Præpoſitio, eti[…] pro ἐν, et in compoſitione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*: […] ſing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus, fibra*.

Ἵν, pro ἵνα, *ut*.

ἽΝΑ, *ut*: conjunct. cauſ[…] regit ſub. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα […] Θρασύβουλον, Lyſias, 259. ed. T[…] *in iiſdem tabulis quibus*, &c. Cu[m] genit. ut *ubi gentium* apud La[ti]nos: ἐν βελτίωσι ἵνα εἶ κακοῦ. Sop[h.] Oed. Tyr. 421. *non vides quò* […]*li es redactus*, vid. Mark. Eu[r.] Suppl. 1012. Regit Indic. c[…] pro ὅτι uſurpatur 3. Joan. […] Cum Indic. aliquando, præſerti[m] in temporibus imperfectis et pr[æ]teritis: Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, […] εἴδομεν ἄμφω, Il. A. 363. *dic*, […]*celes animo, ut ſciamus ambo*. ἵνα […] τεθνήκει, &c. Lyſ. 435. 1. ubi vid. not. Markland[…] ἵνα ἑαυτὸν ἱματίσαιτο ἐπίδε, X[en.] Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. […] *illapſus in ea tempus ipſe ſe in* […] *induceret*, 1 Cor. iv. 6. ix. 28. A[…]pocal. xxii. 14. Pro ὅτι, ἵνα […] Odyſſ. i. 136. Cum ſubjuncti[vo] idem valet quod imperativ[…] ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23. […]*niens impone*. ἵνα παραγγείλῃς, […] Tim. i. 3. *fac ut præcipias*. Fr[e]quens cum ὅπως; quod loquen[di] genus haud facilè reperias c[um] ἵνα apud antiquos. Sæpe indic[at] quod fieri debet; ἵνα φοβῆται […] ἄνδρα, Ep. v. 33. *revereri debet* […]

Digitized by Google

... ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan.
. 19. *et manifeſtari debebant.* Ar-
ian. Diff. Epict. l. 1. c. 29. Σω-
κράτης ἐκ ἵνα πάθη ταῦτα ὑπ'
Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc*
ti ab Athenienſibus: ἵνα μὴ, *niſi*;
ς τί, vel ἱνατί, *ut quid, proptèr*
id, quare?
ἰέναι, *ire*: præf. inf. verbi εἶμι,
Dicimus, et ἰέναι, et ἴεναι.
ἰνάω, idem quod ἰνέω, *inanio, va-*
, expurgo. Heſych.
ἰνδάλλομαι, *ſimilis videor, videor,*
pareo: idem quod ἰνδάλλομαι,
ſerto ν, quod pro εἰδάλλομαι, i-
m, ab εἶδος, *facies, forma.* Th.
ἰδω, *video.*
ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *ſimulacrum,*
...: à præced.
ΙΝΔΙΚΟ'Ν, ϰ, τὸ, *INDICUM*
..., vel *zingiber Indicum.*
... Vide in ἴς, ἡ, *fibra.*
..., *tendo*: Heſych. ab ἴς, in
ἴς, *nervus*, qui tendit orga-
m.
ΙΝΕ'Ω, *vacuo, expurgo.*
ἰνίον, -ϰ, τὸ, *accipitium, poſterior*
pars: ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus.*
..., ος, ὁ ϗ ἡ, *filius.*
..., *filia*, ut et ἶννος, ϰ, ὁ, *filius*:
..., Heſych. Vide præced.
..., *fleo*: ab ἰνῶν.
..., Poët. pro ἰνάω, *exhaurio,*
..., *abſorbeo.*
..., ἰς, ἡ, *INO*: nomen muli-
: q. *valida*, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fi-*
robor.
..., ικος, ὁ, *vermiculus vites arro-*
.
..., ϰ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſaltu progre-*
, impetuoſus, libidinoſus: He-
. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἅλλομαι,
, capra Epith.
... 3. ſing. a. 1. ind. act. ver-
..., *venio*: f. ἵξω, a. 1. ἶξα, ας,

..., *pervenies*: 2. ſing. f. 1.
. m. Ion. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέο-
..., *venio*: f. m. ἵξομαι, perf. paſſ.
..., a. 2. m. ἱκόμην, ϰ, ετο.
..., ϰ, ὁ, *qui viſco aves captat,*
. ab ἰξεύω.
..., ας, ἡ, *quæ viſco aves cap-*
: ab eodem.
..., *viſco aves capio, aucupor*:
...
..., ϰ, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.
..., ὄεσσα, όεν, *viſcoſus, letbalis.*
..., ἡ, *adventus.* Th. ἱκνέομαι,
. f. m. ἵξομαι, p. paſſ. ἶγμαι.
..., ονος, ὁ, *IXION*: quis i-
..., et cur apud inferos ro-
... alligatus circumvolvi,
... Pindarus Pythior. Od. 2.
... &c.
..., f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.
..., 1. ſing. vel 3. pl. imperf.

pro ἴκον, Bœot. ſolent enim κ in
ξ mutare: vel a. 2. ind. act. ver-
bi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. Alii volunt
eſſe imperf. verbi ἵξω, quod à fut.
ἵξω, verbi ἵκω, formatum aſſe-
runt.

Ἰξὸν, *viſcum*: acc. ſing. ab

ἸΞΟ'Σ, ϰ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VIS-*
CUM, arundo aucupatoria, pedica
paſſerum; item *varix*; adj. *parcus,*
tenax.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorſum*:
q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur
eſt.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *viſcoſus, viſci*
modo lentus et tenax.

Ἰοβόλ☉, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſagittas ja-*
culatur, venenum jaculans.

Ἰοδνεφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *purpureus*:
ab ἴον, *viola*, et δνόφ☉, *tenebræ.*

Ἰοδόκ☉, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *ſagittarum re-*
ceptrix, epithet. *pharetræ.* Dici-
tur enim ἰοδόκη, ἡ, ſubſtantivè,
pharetra, ſagittarum receptaculum;
ab ἰὸς, *jaculum*, et δέχομαι, *capio.*

Ἰοειδὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *niger, rubigi-*
noſus; ab ἰὸς, ϰ, ὁ, *telum, rubigo cu-*
juſque metalli, vel cum ſig. *purpu-*
reus, violacei coloris, ab ἴον, *viola*,
et εἶδος, *forma.*

* Ἰόεις, όεσσα, όεν, *rubigini obnox-*
ius, accommodus ad ſagittas conficien-
das, niger, ſubfuſcus.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi
εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*:
a. 2. part. f. g. ejuſd. verbi.

Ἰόλα☉, ϰ, ὁ, quis fuerit *IOLA-*
US, quando ex mortuis reſurrex-
it, et cur, vid. Pind. Pythior.
Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον,
verbi εἶμι, *eo.* Alii volunt per
Syſtol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl.
a. 2. ſub.

Ἰόμωρ☉, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *pallida facie*
ſtultus, Iliad. Δ. 242. ab ἴον, *viola*;
item, *jaculis mortem inferens, jacu-*
lator. ex ἰὸς, *jaculum*, et μόρ☉, à
μείρω.

ἼΟΝ, ϰ, τὸ, *viola*: item *ſolum*,
n. g. ab ἴος.

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰόνθ' pro ἰόντα, acc. ſing. a. 2.
part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo.*

Ἰονθὰς, άδ☉, ἡ, *lanugineſa, villo-*
ſa, variis laborans; exponitur et
velox: ab

ἼΟΝΘΟΣ, ϰ, ὁ, *lanugo, primi pi-*
li: q. ab ἄνθ☉, quia flos juven-
tæ: item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem*, ob ſequentem aſ-
piratam ἰόνθα, acc. ſing. a. 2. part.
verbi εἶμι, *eo*: ἴον, a. 2. part. ἰὼν,
ὄντ☉, et in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *violaceos* vel
nigros capillos habens: ex ἴον, *viola*,
et πλόκαμος, *cincinni*, à πλέκω, *nec-*
to.

Ἰόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Jop-*
pa. Hebr. *pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ϰ, ὁ, nomen fluvii, *Jor-*
dan Hebr. orientis ex *Jor* et
Dan, qui ſunt duo fontes ad radi-
ces Libani.

ἼΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum ge-
nus: q. δόρκοι, à viſûs acuminè, à
δέρκω, *video.*

ἸΟ'Σ, ϰ, ὁ, *miſſile, jaculum, ſagitta*:
q. ab ἵημι, *mitto*: item *venenum,*
rubigo, ærugo. ἰόω, *rubigine obduco,*
ἰώδης, *rubiginoſus*: Sed

Ἴος, ἴα, ἴον, *ſolus, a, um*; item
unus.

Ἰοστέφαν☉, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *coronam è vi-*
olis geſtans: ab ἴον, *viola*, et στέφα-
νος, *corona*, à στέφω, *corono.*

Ἰότης, ητος, ἡ, *conſilium, voluntas*:
ab ἴω vel ἵημι, *mitto.*

ἸΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU*:
hinc ἰύζω, *lamentor.* Eſt et exul-
tantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæ-*
us, Judaicè vivo: f. ίσω, p. ἰουδαΐ-
κα, ab Ἰουδαῖος, *Judæus.* Th. Ἰού-
δας, α, ὁ, *Judas.*

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a,*
um: hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè.*

Ἰουδαῖος, ϰ, ὁ, *JUDÆUS*; item
Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, ϰ̃, ὁ, *JUDAIS-*
MUS.

Ἰουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico*
more.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas*;
Hebr. interpret. Lat. *celebrationis*
filius.

Ἰουλίας, ϰ, ὁ, nomen viri. Gr.
barbatulus.

Ἰούλι☉, ϰ, ὁ, *JULIUS*, nomen
viri. Gr. *barbatulus.*

Ἴουλος, ϰ, ὁ, *lanugo*, quæ ἴεται,
οὔλη, *exit mollis et criſpa.* Th. οὖ-
λ☉, *mollis, criſpus.*

Ἴουν, *mittebam*, imperf. contract.
ex ἴεον, -ων, q. ab ἰέω. Th. ἴω, vel
ἵημι, *mitto.*

Ἰοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας,
accedentes: a. 2. part. f. g. ab ἰὼν,
quod ab εἶμι, *eo*: a. 2. ind. act.
ἴον.

Ἰοῦστ☉, ϰ, nom. viri Lat. *JUS-*
TUS.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit ſagit-*
tas: vel *quæ ſagittis gaudet*: ex
ἰὸς, *ſagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαί-
ρω, *gaudeo.* Epithet. Dianæ.

* Ἰπνὸς, vel ἶπν☉, ϰ, ὁ, *furnus,*
caminus, culina, ſterquilinium: ἶπ-
ν☉ ἐλεφάντιν☉, Ariſtoph. Plut.
816. *ſella familiarica*, AN IVORY
CLOSE-STOOL. Th. ἴπτω.

Ἶπος, ϰ, ὁ, *muſcipula*, quæ ἴπτει.

Digitized by Google

id eſt *opprimit*, murem : ſed ἶπα, *preſſura* : ab

Ἰπόω, *premo*, πιέζω ut ἰπῶνται συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, ſeu Epith. navis *quâ equi trajiciuntur*. Ex ἵππ☉, et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, *equito*; ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαιχμ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui haſtâ vel lanceâ ex equo pugnat*. Ex ἵππος et αἰχμὴ, *cuſpis*.

Ἱππαλίδας, ȣ, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, f. ήσω, *ſum magiſter equitum, præſum equitatui* : et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum* : ex ἵππ☉ et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ὴ, ὸν, *ad magiſtrum equitum pertinens* : ex iiſd.

Ἵππαρχ☉, ȣ, ὁ, HIPPARCHUS, nomen viri. Eſt et *Equitum præfectus, Magiſter equitum*. Et ſic vocatur Neptunus : ex ἵππ☉ et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδ☉, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equeſtris* : hinc

Ἱππάσιμ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis equis idoneus* : ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱππασία, ιας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, *eques*, et in pl. ἱππεῖς, ejuſd. Th.

Ἱππευτὴς, ȣ̃, ὁ, *equeſtris vel equitandi peritus* : ab

Ἱππεύω, *equito* : f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππ☉, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασία, ſcil. ὁδὸς, *equeſtris via*, quâ equi aguntur ; ab

Ἱππηλάσι☉, ία, ιον, *equeſtris, equitabilis, per quem equi agitantur* : ab ἵππ☉, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. ſing. ab

Ἱππηλάτης, ȣ, ὁ, *equitator, agitator equorum* : ex ἵππ☉ et ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis, per quem equi agi poſſunt, amplus, ſpatioſus* : ex iiſd.

Ἱππικὸν, ȣ̃, τὸ, *equitatus* : ab

Ἱππικὸς, ὴ, ὸν, *equeſtris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equos nutriens* : ex ἵππος et βόσκω, *paſco*.

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor* : ex ἵππος et δαμάω, *domo*, a. 2. ind. act. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, *denſus, inſtar equi birſutus* : ex ἵππος et δασὺς, *denſus, piloſus*.

Ἱπποδιώκτας, ȣ, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, *equorum agitator, eques* : ex ἵππος, *equus*, et διώκω, *perſequi*.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *curſus equeſtris* : et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equeſtrium certaminum præſes* : ex ἵππος, *equus*, et δρόμος, *curſus*. Th. τρέχω, *curro* : p. ind. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, HIPPODROMUS, *circus* : ex iiſd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer inſtar equi, valdè celer* : ex ἵππος, et θύω, *impetu feror*.

Ἱπποιῖν pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, HIPPOCENTAURUS : ex ἵππος, *equus*, et κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

Ἱπποκορυστὴς, ȣ̃, ὁ, *galeatus, eques bellicoſus* : ex ἵππος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equis perſtrepens* : ex ἵππος, *equus*, et κρότος, *ſonus*.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *herba quædam equis lethalis, virus ex equarum inguinibus defluens, equina cupido coitûs*.

Ἱππομανέω, ῶ, *libidinis furore, equarum more, exſtimulor* : ab

Ἱππομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *equino more libidinis furiis exſtimulatus, valdè inſanus* ; ex ἵππος, et μαίνομαι, *inſanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equeſtre prælium* : ex ἵππ☉, et μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *rei equeſtris peritus* : ex ἵππος, et μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium*.

Ἱππόνικ☉, ȣ, ὁ, HIPPONICUS, nom. viri : q. ex ἵππ☉, *equus*, et νίκη, *victoria*.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris Gr. *valdè intelligens*, Lat.

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, Poët. ὁ τȣ̃ ἵππου ϗ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, ϗ ταύτης ἔμπειρ☉, *qui equi ac artis equeſtris periculum fecit*.

ΙΠΠΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, *equus*, in f. g. *equa et equitatus* : ſed ἵππ☉, Dor. pro ἵππος. q. ab ἴπτειν ποσὶν, quia humum ἰποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *ſonipes*. Hinc ἱππάνιον, ȣ, τὸ, *fella equina*. Sed

Ἵππ☉, ἡ, *ſubſtantia*. Gen. xiv. 21.

Ἱπποσύνη, ας, ἡ, *equorum agitatrix* : ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σεύουσα, ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππ☉ et σόω, *agito*. Hinc et

Ἱπποσόας, ȣ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ȣ, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*, gen. pl. Æol. ἱπποσυνάων ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱππότα, voc. ſing. ab ἱππότης, ȣ, ὁ, *eques* : ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ȣ, ὁ, *equis ſagittarius* : ex ἵππος et τόξον, *arcus*.

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo* :

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum alendorum ſtudium, ſumptus in equis alendis factus* : ex ἵππος et τρέφω, *alo*.

Ἱπποτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui equos alit* : ex iiſd.

Ἱππουκρήνη, q. *equi fons*. Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons*.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, Epith. *galeæ criſtam ex ſetis equinis habentis* : ex ἵππος et οὐρὰ, cauda.

Ἱπποφόρβιον, ȣ, τὸ, *locus paſcendis equis* : ex ἵππος, et φέρβω, *paſco*, p. ind. m. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, ȣ̃, ὁ, *equorum paſtor* : ab iiſd.

Ἱπποχάρμας, ȣ, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ȣ, ὁ, *equis gaudens* : ex ἵππος et χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππωνέω, *equos emo* : ex ἵππος et ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio* : à præced.

ΙΠΤΑΜΑΙ, *volo, as* : præſ. m. ἵπταμαι, f. m. πτήσομαι, a. 2. ind. m. ἐπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. ind. verbi ἵπτομαι.

Ἵπτω, cont. pro ἵπταμαι, 2. ſing. imperf. ind. ejuſd. verbi.

ΙΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo, lædo* : à ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua rodens* : ἰπνὸς, ſeu ἶπος, ȣ, ὁ, *fornax* : ἶπος, ȣ, ὁ, *muſcipula*.

Ἱρὰ, *ſacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *ſacrum, ſacrificium* : et

Ἱρὰ, ας, ἡ, *concio* : q. ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. m. ἱεράομαι, *ſacerdos fungor*. m. ἱερᾶσθαι. Sic ἱράσθω, pro ἱεράσθω, 3. ſing. imperat. Th. ἱερὸς, *ſacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *ſacerdos*, ab eod. Th.

Ἴρεω, pro εἴρω, *loquor*. Heſych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, HIRA, nomen regionis.

Ἱρῆας, Ion. pro ἱερέας, *ſacerdotes* : et

Ἱρήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hoſtia, victima*. Th. ἱερὸς, *ſacer*.

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ΙΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ*. Hippocrat.

Digitized by Google

...ιδος, ι, ιδα, ἡ, arcus cœleſtis, IRIS, Dea, in acc. ἶριν q. ab ... εἴρω, dico, prædico, nuntio.

...ιν, pro ἴρεσι, dat. pl. ab ἴρις; quod vide.

...ός, Ion. pro ἱερὸς, ſacer: Sed

...ος, ου, ὁ, IRUS, nom. propr. cujusdam mendici apud Hom.

...ουργίαι, ῶν, αἱ, ſacra, ceremoniæ: ab ἱρὸς pro ἱερὸς, ſacer, et ἔργον, opus.

...φάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ aliàs vocatur; ſacerdos, ſacrorum antiſtes: ab ἱρὸς, ſacer, et φαίνω, in lucem ...

...ῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱρὸς, ſacrum.

...ωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, ſacerdotium, quod vide.

Ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, VIS.

Ἶσα, pro ἴσα, æquè: adv. ab ἴσος, æqualis.

Ἰσαάκ, ὁ, nomen viri. Hebr. riſus.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, par ſanctis angelis.

Ἰσάζω, adequo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἰσαίας, vide ſuprà Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, ISÆUS, nomen propr.

Ἴσαις, paribus, dat. pl. f. g. ab ἴσος, par.

ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, veſtis è pelle caprina: rectiùs ἴσαλλα, vel ἰξαλῆ, ab ἴξαλος.

Ἴσαμι, ſcio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. pl. imperf. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἴσαν, ſciebant, per Sync. dicitur pro ἴσασαν ab ἴσαν, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, ſciunt, quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par numero: ex ἴσος, æqualis, par, et ἀριθμός, numerus.

Ἴσασι, pro ἴσαντι, 3. pl. ind. præſ. ...

Ἰσάς, ἄντος, præſ. part. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσασαι, pro quo et ἴσῃ, 2. ſing. præſ. med. ἴσαμαι, ſcio.

Ἴσασι, et ἴσαντι, ſciunt, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσατι, ſcit, Dor. pro ἴσησι, 3. ſing. præſ. ind. act. ejuſdem.

ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba glaſtum.

Ἰσαύδης, ου, ὁ ϗ ἡ, cognominis: ex ἴσος, æqualis, et αὐδὴ, vox.

Ἴση, ſciebat, 3. ſing. imperf. ind. ab ἴσημι, ſcio: ſed

Ἴσῃ, ſcis, Att. pro ἴσασαι, 2. ſing. ... med.

Ἰσηγορέω, -ῶ, et ἰσηγορέομαι, -οῦμαι, æquè et liberè loquor; ex ἴσος, æqualis, et ἀγορεύω, loquor.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æquè loquendi libertas, æqualitas, à præc.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium: ἰσημερία μετοπωρινὴ, Æquin. autumnale, ἐαρινὴ, vernum: ex ἴσος, æqualis, et ἡμέρα, dies: q. d. æquidiarium.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis: q. d. æquidialis: ex iiſd.

ΙΣΗΜΙ, ἴσαι, ἴσασι, ſcio.

Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, par. ab ἴσος, idem, et ἄρω, apto.

Ἴσθι, ſcias, per Sync. pro ἴσαθι, præſ. imperat. act. ab ἴσημι, ſcio. Sed

Ἴσθι, ſis, eſto, præſ. imperat. ab εἰμὶ, ſum.

Ἴσθλη, corruptè pro ἴξαλη, pellis capræ.

Ἴσθμια, ίων, ſcil. ἱερὰ, ſacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Iſthmii. Th. ἰσθμὸς, iſthmus.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, ludi ISTHMIACI: et

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Iſthmiaca: ut Ἰσθμιὰς νίκη, Iſthmiaca victoria: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces eſt, colli ornamentum: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ία, ιον, in iſthmo habitans, Iſthmius, Epith. Neptuni: Ἴσθμια, ſacra Iſthmia, in honorem Neptuni.

Ἰσθμοῖ, adv. in Iſthmo: apud Iſthmum.

ΙΣΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, ISTHMUS, terra anguſta duplici mari intercluſa: item aliquid iſthmo ſimile, ut fauces, pars inter os et gulam: collum clepſydræ, imbrex narium.

Ἴσι, eunt, 3. pl. ind. præſ. pro εἶσι, et Ion. ἴασι ab εἶμι, eo.

ΙΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et ἰσίκιον, ου, τὸ, lucanica: edulii genus, è carne minutiſſimè inciſa.

Ἶσις, ιδος, ἡ, ISIS: nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæſtor ærarii.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, ſcio, fingo, aſſimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, ſcio, video: vel εἴκω, ſimilis ſum.

Ἴσμεν, ſcimus, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. ab ἴσημι, ſcio.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, ISMENIUM oraculum.

Ἰσόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis: ab ἴσος, ſimilis, et Θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pari poteſtate præditus: ex ἴσος, æqualis, et κράτος, robur: item

Ἰσοκράτης, ἰος, -ους, ὁ, ISOCRATES, nomen propr. hinc

Ἰσοκρατία, ας, ἡ, Ion. pro -ία, -ίας, æqualis potentia.

* Ἰσολογία, ας, ἡ, honoris æqualitas.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος et μήτηρ, mater.

* Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, veſtis Mileſiæ par, id eſt, mollis et delicata.

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, æquam portionem capio: ex ἴσος, par, et μοῖρα, portio. Th. μείρω, partior.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualem partem habens, qui idem juris habet.

Ἴσον, adv. æqualiter: ab ἴσος, par.

Ἴσονται, ibunt, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. f. r. m. verbi ἱκνέομαι, venio: f. ἵξομαι.

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Ion. et ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in luctâ ſeu pugnâ æqualis: ex ἴσος et πάλη, lucta.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities: ab

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus: ex ἴσος, æqualis, et πέδον, ſolum.

* Ἰσόπετρος, η, ον, durus.

* Ἰσοπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquilaterus.

* Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè plenus.

* Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium: et

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, par, æquilibris: ex ἴσος, par, et ῥέπω, propenſus ſum.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, q. ab εἴδω, aſſimilo. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα ϗ, perinde ac; ἴσοις, totidem.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æqualitas: à præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquè pretioſus: ex ἴσος, par, et τιμὴ, pretium.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præſ. inf. med. vel paſſ. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo: qu. ἰσοφερίζω. ab ἴσος, æqualis, et φέρω, fero: hinc ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti: vel ἰσοφαρίζω, indutus ſum paribus indumentis; à φάρος, εος, τὸ, pallium.

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. act. præced.

* Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis, parem auctoritatem habens. Verſus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Antho. epigr. l. vi. p. 12. et 563. quod fefellit H. Stephanum in Theſ.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, unanimis, ec-

Digitized by Google

ψυχ vel *pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, et ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo*: f. ώσω· hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

Ἴσκω, *dico*, tempora ſumit ab ἴσω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Iſraelita*, et Ἰσραηλῖτις, f. g. *Iſraelitis*: à præced.

Ἰσσάχαρ, *Iſſachar*, nomen viri. Hebr. *eſt merces*, Lat.

Ἵστα, *ſtatue*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἵστημι. Att. contractè pro ἵσταθι, vel pro ἵστη, verbi ἱστάω. Vel 3. ſing. imperf. ind. act. ἵσταον, -ων, ας, -ας, -αε, -α, verbi ἱστάω, ſeu ἵστημι, *ſtatuo*. Sed

Ἱστᾷ, eſt 3. ſing. præſ. ſub. ab ἵστημι, *ſto*.

Ἵσταμαι, σαι, ται, ſæpè pro ἐπίσταμαι, *ſcio*: in compoſit. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἵστημι, *ſcio*.

* Ἱστάμενος, η, ον, *ſtans*: gen. Ion. ἱσταμένοιο. Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο. Od. Ξ. 162. *Hoc quidem exeunte menſe, iſto autem inſtante*: ἱστάμενος μὴν, ad primam ſolum decadem menſis porrigebatur poſterioribus temporibus; at Heſiodi ævo ad diem vigeſimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, *ſtatuo*: in paſſ. ἵσταμαι, *ſto*.

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἵστασο, Ion. pro ἵστασο, *ſtatuebas*: 2. ſing. imperf. ind. paſſ. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἵστατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. ejuſd.

Ἴστε, *ſcitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præſ. ind. act. ab ἵστημι, *ſcio*. Et per Sync. dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω, et in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *ſciendum*, verbale, pro εἰσετέον, ab εἴδω, *ſcio*: p. paſſ. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *ſiſte*, pro ἵσταθι. Att. imperat. fit à 3. ſing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. ſing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *ſtatuo*. Vel cum ſubſcripto eſt 2. ſing. præſ. paſſ. Att. pro ἵστασαι. Sed

Ἱστῇ, dicitur pro ἱστᾷ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *ſtatuo, erigo, colloco, cobibeo*, SISTO; *appendo*; (*fæneror*, idem quod δανείζω, Heſych. Salm. de uſur. c. xv. &c.) q. à στάω, f. στήσω. p. ἕστακα. perf. part. ἑστακὼς, et per Syncop. ἑστακὼς, per Craſin ἑστῶς. Sic. perſ. inſ. ἑστάναι, pro ἑστακέναι, (ſed ἑστάναι eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι) a. 2. ἔστην, ης, η, perf. paſſ. ἕσταμαι, a. 1. paſſ. ἐστάθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. σταθῆναι, a. 1. part. paſſ. σταθεὶς, f. 1. paſſ. σταθήσομαι, ῃ, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἱστίαν, acc. ſing. ab ἱστία, *Veſta, focus, domus*.

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἱστιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. Th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum*: in pl. τὰ ἱστία. ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἱστοβοῆϊ, *temoni*: dat. ſing. Att. ab ἱστοβοεὺς, ἔος, ὁ, *temo, ſtiva*. Heſ. Op. 431. ab ἱστὸς, (quod ab ἵστημι, *ſto*) et βοῦς, *bos*.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

Ἵστορα, acc. ſing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *ſciens*.

Ἱστορέω, f. ήσω, p. ηκα, *inquiro, ſciſcitor, luſtro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoſcendi ſtudium, luſtratio locorum, inquiſitio, rerum geſtarum expoſitio, HISTORIA*.

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS*: à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *ſciens*.

Ἱστοροῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἱστορέω, *cognoſco, memoriæ trado*: perf. ἱστόρηκα, præſ. part. paſſ. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis*, [* *inſtrumentum textorium*, è quo ſtamina ducuntur; Heſ. Op. 779.] ab ἵσταθαι, quia *erigitur*. Th. ἵστημι, *ſiſto*.

Ἴστρον, acc. ſing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, Iſter*.

Ἴστω, *ſcito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præſ. imperat. ſic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἵστημι, *ſcio*: ſed

Ἵστω, contrac. pro ἵστασο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. vel præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἵστων, *ſtabam*, imperf. ind. act. qu. ab ἱστάω, *ſto*.

Ἱστῶν, per Sync. pro ἱστάντων, vel pro ἱστάτωσαν.

ἽΣΤΩΡ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *ſciens, peritus, teſtis, arbiter*: q. à ἵστημι, *ſcio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præſ. imperat. vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἴχω, *habeo*.

Ἰσχανάᾳ, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. ſing. præſ. ind. act. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem, Th. ἴχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. ſing. præſ. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*: quod ab ἴχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, part. act. f. g. verbi ἰσχανάω, *bibeo*, quod ab ἴσχω, idem. ἴχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχ[illegible] *reprimunt*, 3. pl. præſ. ſub. ejuſd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*: in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, *carica*: quia ἰσχνὴ, ſiccando *gracilis* facta. ἰσχνὸς.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. ſing. ind.

Ἴσχειν, præſ. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἴχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν, et ἰσχέμεναι, Ion. Dor. pro præced.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχου, præſ. imperat. med. ejuſd.

Ἴσχευ, Dor. pro præced.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἰσχίον, *coxendia*: τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἸΣΧΙΣ, ιος, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim eſt [illegible] Vel lumbis nos ἰσχόμεθα, *ſuſtinemur*.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *macer, gracilis*, propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex [illegible] et ἰσχνὸς, *gracilis*.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. pl. [illegible] ind. med. verbi ἴσχω, pro [illegible] *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, *contendo viribus, nitor*: item *aſſevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robuſtus*, [illegible] in compar. ἰσχυρότερος, ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, f. ώσω, p. ἰσχύρωκα, imperf. ind. ἰσχυρόον, -ουν, -οεις, -ους, -οε, -ου.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementer, enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*: dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχύν.

Ἰσχύσει, 3. ſing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *poſſum*: f. ύσω, p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, occupo, detineo*. Th. ἴχω, *habeo, contineo*.

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præſ. ſub. act. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortaſſè*.

Ἴσωσι, *norunt*, 3. pl. a. 1. ſub. act. ab εἴδω, *ſcio*: f. ἴσω, vel ἴσω: niſi ſit pro ἴσασι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἴσημι, *ſcio*.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus*.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, *Italus*.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, *Itala*.

Digitized by Google

-αλὸς, ε, ὁ, *Italus.*
-αλὸς, ε, ὁ, *taurus, bos*: qu. ab
-, quia *animoſus.*
-ϱμία, ίας, ἡ, *temeritas, impru-*
-ſis.
-ϱμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax,*
-nſus, magnanimus. Th. ἴτης, ε,
-em.
-, *accedite*: 2. pl. præſ. impe-
-ϑι, ἴτω, ab εἶμι, *eo.*
-ΣΑ, ας, et ἰτίη, ης, ἡ, *ſalix,*
ſaligna, q. ab ἰέναι, quia ce-
-ter in altum excreſcit.
-ν, *eundum*, verbale ab εἶμι,
-
-ν, *iverunt*, 3. dual. imperf.
verbi εἶμι, *eo.*
-ΗΣ, ε, ὁ, *temerarius, audax, a-*
-ſus: ἰταμὸς, idem.
-ν, dual. præſ. et 2. dual. im-
-nd. verbi εἶμι, *eo.*
-ραία, ας, ἡ, nomen regionis;
-, Syr. interpret. Lat. *mon-*

-ον, ε, τὸ, à quo ἴτρια, ων, τὰ,
-pes ventris, ſumen, bellaria.
-ρο, *iterum*, Lat. Gr. barbar.
-ος, *virus*. Gl. Cyr. Leg. ἴτυς.
-ω, apud Ariſtoph. pro ἴτω,
q. v.
-ν, acc. ſing. ab
-ΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia et*
-tura rota. Homerus ἴτυν
-, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς eſt
extremitas rotundæ rei. Eſt
-mbo.
-, *ito ille*, 3. ſing. præſ. impe-
-, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*
-γὴ, ῆς, ἡ, *ſibulus, clamor*: et
-γμὸς, ῦ, ὁ, *clamor*: ab ἰύζω,
-co, clamo.
-γξ, γγος, ἡ, *motacilla, avicula*
-ficiis uſa, illecebræ amoris, il-
-r quævis.
-, *ſibilum edo*, item *fiſtulâ ca-*
-. Th. ἰὼ, adv. exultan-

-τὶ, pro
-ὴς, ῦ, ὁ, *ſibilator*: ab ἰύζω,
-
-, *læſi*, perf. ind. act. verbi
ſeu ἴπω, *noceo*: f. ψω.
-ος, ε, ὁ ϗ ἡ, *robuſtus, animo-*
-ab ἶφι, *fortitèr.* Th. ἴς, ἰνὸς,
-, *robur.* Alii componi ma-
-ab ἶφι, *fortitèr*, et ϑυμὸς, *ani-*

fortitèr, adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ,
robur.
-, *pingue*; hinc ἴφια μῆλα,
-Ε. ver. 556. item *magnum,*
-ſum.
-ανασσα, ας, ἡ, *IPHIANAS-*
nomen mulieris.
-ανδρ-, ε, ὁ, nomen viri.
-, Ἰφικλῆς, ῦ, ὁ, nomen
q. d. *valdè honoratus.*

Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nomen propr. mulieris.

Ἰχϑυάοντες, *piſcibus inhiantes*, nom. pl. part. præſ. act. ab

Ἰχϑυάω, *piſcor.* Th. ἰχϑὺς, *piſcis.*

Ἰχϑύδιον, ε, τὸ, *piſciculus*, diminut. ab ἰχϑύς.

Ἰχϑυηρὸς, ρὰ, ρὸν, *aptus ad piſces captandos, piſcarius.*

Ἰχϑυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut Ἰχϑυϊκὴ πύλη, *piſcaria porta.*

Ἰχϑυόεις, όεσσα, όεν, *piſcoſus*: ab ἰχϑύς.

Ἰχϑυηρὸς, id. q. ἰχϑυηρὸς, ab

ἸΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piſcis*; [* *locus ubi piſces veneunt.* Ariſtoph. in Veſp. vid. plura in Græv. ad Heſ. Scut. Herc. ver. 312]

Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*: qui et ἰχνευτὴς, tanq. *veſtigator* crocodili: et

Ἰχνεύτης, ε, ὁ, *indagator*: ab

Ἰχνεύω, f. σω, *veſtigo, per veſtigia ſequor*: ab ἴχνος.

Ἰχνέω, -ῶ, *eo, accedo*: ab eod.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, inveſtigo*: ex ἴχνος, *veſtigium*, et ἐλαύνω, *perſequor.*

Ἴχνιον, ε, τὸ, *veſtigium*: ab

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *veſtigium, ima pedis pars, greſſus.*

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *ſanguis crudus, ſanies, tabum.* Sumitur et pro *ſero*, et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ἶψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna vel cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*

Ἴψαο, *læſiſti*, Ion. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω ſeu ἴπω, *noceo.*

ἾΨΟΣ, *ſuber*, arbor, ἰψὸς, verò *hedera.*

ἸΩ', *heu, eheu*, adv. dolentis et exclamantis: ſed

Ἰῷ, dat. ſing. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, *ſagitta*: item adject. *unus*: ut ἰῷ ἤματι, *uni diei*: vide ἰὸς. at

Ἰῶ, ῇς, *mittam, -as*, præſ. ſub. act. verbi ἵημι, *mitto*: et

Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiaſt. Ariſtoph.

Ἰωάϑαμ, ὁ, nomen viri indeclin. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*

Ἰωακεὶμ, nom. viri indecl. Heb. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipſum.*

Ἰωάν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνὰν.

Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratioſa.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, id. Vel Ἰωαννᾶ eſt indecl.

Ἰωάννης, ε, ὁ, nom. viri. Hebr. *gratioſus.*

Ἰὼβ, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans.*

Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego.*

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diverſorium, littus, clamor.*

Ἰωγμὸς, per Aphær. τῦ δ, pro διωγμὸς, *perſecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω, *perſequor.*

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus.* q. ab ἵημι, *mitto.*

Ἰωὴλ, ὁ, nom. Prophetæ, indecl. Heb. *acquieſcit.*

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphær. pro διωκὴ, id quod δίωξις, *perſecutio.* Th. διώκω, *perſequor.*

Ἰωλκὸς, ῦ, ἡ, *urbs Theſſaliæ.*

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἶμι, *eo.*

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: ſed

Ἰὼν, *eho, heus*, ex ἰώ. Eſt et

Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens, iturus.* part. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰὼν, Bœot. pro ἐγών.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. *columbus.*

Ἰωνιὰ, *violetum*, ubi ἴα naſcuntur Th. ἴον, *viola*: ſed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. Ἴων, *Ion.*

Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius*: ab eod. Th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*: item *molliter et delicatè*: à præced.

Ἰὼξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, q. v.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis indeclin. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelſus.*

Ἰωρεὶμ, ὁ, nom. viri indecl.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nom. pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *ſenex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ε, ὁ, nomen viri. Hebr. q. interpret. Lat. *qui eſt à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos indecl.

Ἰωχμὸς, ε, ὁ, *perſecutio*; idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.

ἸΩΨ, ἰωπος, ὁ, piſcis nomen.

K.

K, DECIMÆ literæ Græcæ ſignum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà poſitâ (ˏκ,) *viginti millia.*

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ε, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*

Κάββαλ', et κάβ

Digitized by Google

Dor. ſeu Poët. pro κατέβαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sic

Καββαλεῖν pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et

Κάββαλε', 3. ſing. a. 2. ind. m. pro κατεβάλετο, à καταβάλλω, *dejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Καββὰς, αντος, ὁ, *deſcendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.

Κάβη, ης, ἡ, *cibus*: q. à κάπτω, *edo*: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ menſuræ genus.*

Καγγόνυ pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγκανος, ſeu κάγχανος, *aridus, ſiccus*: à καγχαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, f. άσω, p. ακα, *CACHINNOR, convitior*: indè καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, areſacio.*

Καγχαλάω, *cachinnor, rideo, exulto, gaudio*: à καγχάζω.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præſ. ſub. act. præced.

Καγχλάζω, f. άσω, *triſtor, laboro, infeliciter ago.*

Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, *et ego.*

Κάδδ', pro κατὰ δὲ, κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δ' ἄρα.

Κάδδ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δὲ. Sic κάδδ' ἔθετο, pro κατέθετο δὲ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δὲ.

Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. ſing. a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. et Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, ſeu καταδρέθω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ind. act. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον, f. med. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili.*

Καδδῦναι, pro καταδῦναι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *ſubeo, penitus ingredior*. Th. δύνω et δύω, idem.

Κάδιον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus.*

Καδμεῖος, εία, εῖον, *CADMÆUS*: à Κάδμος, q. v.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmienſis*; et

Καδμηίων ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηίων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: et

Καδμηὶς, ίδος, ἡ, *Cadmæa*: à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*: nom. viri.

Κάδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus et ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa, affinitas*: at

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium*; et *ſitula pro ſuffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, *deuſtus, crematus*: a. 2. part. paſſ. à καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ind. paſſ. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno*; f. σω, p. paſſ. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ.

Καῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. et

Καῆναι, a. 2. inf. paſſ. à καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. paſſ. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. ind. paſſ. verbi καίω, *uro*: vide præced.

Καθὰ, adv. *ſicut*: ex κατὰ et ἃ, *ſecundum quæ.*

Καθαγίζω, *conſecro*; item *ſolvo juſta, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κατὰ et ἁγίζω, *conſecro*. Th. ἅγος, τὸ, *veneratio*; item *purificatio, luſtratio.*

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *conſecratio*; item *parentalia*: à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *deſtructio, ſubverſio, cædes*: à

Καθαιρέω, *detraho, everto, deſtruo*: [* *de imperio dejicio*: vid. Spon. ad Julian. p. 212. Freinſh. ad Curtium iii. 1. 20.] f. ήσω, f. 2. καθελῶ, p. καθῄρηκα, a. 2. καθεῖλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ et αἱρέω, *eligo*, a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inuſitat. [* Voce media non reperitur, inquit Budæus, ſed occurrit paſſive *deſtrui*, Act. xix. 27. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, luſtro, flagris cædo*, f. καθαρῶ, p. κεκάθαρκα, p. paſſ. κεκάθαρμαι, perf. part. paſſ. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus*; καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, *deſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*, f. ἁλοῦμαι.

Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, *ſemel.*

Καθάπερ, *ſicut*: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθαπτικὸς, ὴ, ὸν, *invectivus, mordax.*

Καθάπτομαι, f. ψομαι, *attingo, tango, laceſſo, inceſſo, mordeo, manus injicio, invado*. καθαπτόμενος, præſ. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι.

Καθάπτω, *apto, annecto, alligo*, f. ψω, p. κατῆφα, a. 1. καθῆψα. ex κατὰ et ἅπτω, *tango.*

Καθάρειος, ſeu καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo.*

Καθαρεύω, *purgo, purus ſum*: ab eod.

Καθάρθαι, *purum factum eſſe*. Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ, p. ind. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, *purgo*, f. ίσω, a. 1. ἐκαθάρισα, a. 1. imperat. σον, άτω, a. 1. ſub. καθαρίσω, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι, perf. κεκαθάρικα, perf. paſſ. κεκαθάρισμαι, a. 1. paſſ. ἐκαθαρίσθην, imperat. paſſ. καθαρίσθητι. καθαρίσθη αὐτῇ ἡ λέπρα, viii. 3. *expurgata eſt ejus lepra* Joan. xv. 2. quod damnat mannus in Com. immeritò Hom. Od. Ζ. 93.] Th. καθ *purgo.*

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purga* eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purga* hinc

Καθάρματα, τὰ, *dicuntur* *viles et abjecti*; item *ſacri* *culares*, ſcil. quia ad avert deorum iram mactabantur, καθαίρω, *purgo.*

* Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*, ut καθαίρω, *flagris cædo.*

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus, nitid* *cerus, candidus, ſimplex, qui* *contaminavit ſcelere, expoſit* *ſtans*. à καθαίρω, *purgo.*

Καθαρότης, ητος, ἡ, *purit* eod.

Καθάρσιον, [illegible], *purgatio*, *tio*: à

Καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pur* καθάρσιον ὕδωρ, *aqua luſtralis* καθαίρω, *purgo.*

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio*, *tio*: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρ à καθαρὸς, *purus*: item f. act. verbi καθαίρω, *purgo.*

Καθαρῶς, adv. *purè*: à ρὸς.

Καθαρώτερος, *purior*, comp καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, *ſede* ind. m. verbi καθέζομαι, *ſede* ἵζω, ſeu ἕω, *colloco.*

Καθέδρα, ας, ἡ, *ſuggeſtum*, *THEDRA, ſella, ſeſſio*: à

Καθέζομαι, *ſedeo*, præſ. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκ ζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι. ex κ ἵζω, *colloco.*

Καθέζω, *ſedere facio.*

Καθεικέναι, perf. inf. act. θίημι, *demitto*. Th. ἵημι, *mitto*, p. εἷκα.

* Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. in verbi καθαιρέω, *deſtruo.*

Καθειμένος, *demiſſus*, perf. paſſ. verbi καθίημι, *demitto*, *ἵω, mitto.*

Digitized by Google

καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίη- demitto, quod vide.
καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, demitto, perf. pass. καθεῖ- ex κατὰ et ἵημι, mitto, f. ἥσω, a. 1. ἧκα, p. εἶκα.
καθείργνυμι, idem quod καθείρ- vide in seq.
καθείργω, concludo, coerceo: quod κατὰ et εἴργω, includo: f. ξω.
καθεῖρκται, et καθεῖρκτο, 3. sing. f. et plusq. p. pass. præced.
καθεὶς, a. 2. part. act. à καθίη- demitto: a. 2. ind. act. κάθην. ἵημι, mitto: sed
καθεῖς, unusquisque sigillatim, unus ... Ex κατὰ et εἷς, unus.
καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ... καθίζω, sedere facio. ex κα- et ἵζω, a. 1. ἷσα.
καθεστήκεσαν, 3. pl. plusq. p. ... act. verbi καθίστημι, consti- ...
καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. ind. ... à καθίημι, vide καθεῖντο.
καθέκαστος, η, ον, unusquisque: ex ... et ἕκαστος, quisque. hinc κα- ..., scil. ἡμέραν, quotidie, in- ...; et καθέκαστον, in unoquoque singulatim.
καθεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius: κατὰ et ἑκούσιος, idem quod ..., voluntarius.
καθεκτὸς, ὴ, ὸν, qui detineri potest, potest ferri: à κατέχω, deti- Th. ἔχω, ha...o.
καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. ...αιρέω, quod vide.
καθελκύω, f. ύσω, detraho.
καθέλκω, f. ξω, idem.
καθελῶ, ᾷς, ᾷ, f. 2. ind. act. ...bi καθαιρέω, destruo.
κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex va- ... gemmis in pectora mulierum ..., ornamentum collare, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, ... Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.
καθέμενος, a. 2. part. m. verbi ...ίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἵω, ... a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.
καθεξῆς, adv. ordine, deinceps: ... κατὰ et ἑξῆς, idem.
καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, ..., retineo. Th. ἔχω, habeo, f. ...
...θω, demittito: Ion. pro κάθε- ... vel κάθε, a. 2. imperat. m. ...bi καθίημι. Th. ἵημι, mitto, ... a. 2. ind. m. ἕμην.
...θες, demitte, a. 2. imperat. ... ejusd. verbi.
...θεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ..., verbi καθίημι, demitto.
καθέσσαντο, Ion. et Poët. pro ..., collocârunt: 3. pl. a. ... m. verbi καθίζω, colloco: ... κατὰ et ἵζω, a. 1. ἷσα.

Καθεσταμένος, p. part. pass. verbi καθίστημι, constituo; statuo: p. ind. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ et ἵστημι, sto.
Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. in 3. pl. καθεστήκασι et hinc
Καθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, constituo, quod vide.
Καθεστὼς, per Sync. pro καθεστηκὼς, p. part. ejusd. verbi.
Κάθετος, ου, ἡ, perpendiculum, linea perpendicularis: à καθίεμαι quia deorsùm mittitur.
Κάθευδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω.
Καθεύδω, dormio. Th. εὕδω, dormio.
Καθεύρημα, vel -ρημα, ατος, τὸ, lucrum, inventum: ex κατὰ et εὑρίσκω, invenio.
Καθεψέω, decoquo, mollio, frango. Th. ἕψω.
Καθέψησις, εως, ἡ, decoctio: à præc.
Καθεώρων, despiciebant, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω: est et 1. sing. Th. ὁράω, video.
Κάθη, sedes, Att. pro κάθησαι, et Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, sedeo.
Καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, dux viæ, suasor, præceptor: à
Καθηγέομαι, -οῦμαι, dux sum viæ, duco, præeo: ex κατὰ et ἡγέομαι, duco.
Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; item institutor, præceptor: à præced.
Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per luxum et voluptatem absumo: ex κατὰ et ἡδὺς, suavis, et πάσχω, patior.
Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.
Καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium, quod decet vel convenit alicui.
Καθήκω, convenio, pertineo: καθήκει, convenit, officii est, cum dat. Hinc
Καθήκων, ουσα, ῆκον, conveniens, decens.
Καθηλόω, clavo defigo, vel configo: ab ἧλος, clavus.
Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio.
Κάθημαι, sedeo: imperat. κάθησο, imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.
Καθήμενος, η, ον, insidens, præs. part. à præced. [οὗ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. ubi commorabantur. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. i. p. 177. ubi cum διατρίβων jungitur.]
Καθημέραν, quotidiè: ponitur adverbialitèr: et sæpè præponitur τὸ. et
Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus: ex κατὰ et ἡμέρα, dies.
Κάθηρε, abstersit, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo: f. αρῶ.
Καθηρέθην, per Systolen pro καθῃρέθην, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, destruo, q. v.
Καθήρητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.
Καθῆσθαι, sedisse, præs. inf. à κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.
Κάθησο, sede, præs. imperat. ejusd.
Καθήσομαι, sedebo, f. 1. ind. m. à κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.
Καθῆστο, sedebat, Poët. pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab ἵζω, p. pass. ἧσμαι, plusq. p. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.
Καθῆψεν, annexuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, necto: f. ψω, p. ἧφα.
Καθίδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lassus et fessus ad sudorem usque: ex κατὰ et ἱδρὼς, sudor.
Καθιδρυνθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à
Καθιδρύνω pro καθιδρύω, sedeo, colloco. Th. ἱδρύω, sedere facio.
Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, colloco, construo: ab eod. Th.
Καθίει, dimittebat, 3. sing. imperf. ind. act. q. à καθιέω, verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι seu ἵω, mitto.
Καθιερόω, -ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, demoveo. Th. ἱερὸς, sacer.
Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. καθίην. à καθίημι, quod vide.
Καθιζάνω, sedeo, insideo: ex κατὰ et ἱζάνω, idem quod ἵζω, sedere facio; sedeo.
Καθίζευ, sede, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. med. à καθίζω.
Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. f. g. à
Καθίζω, -εις, ει, sedeo, colloco: f. ίσω, a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, et in pl. καθίσατε, a. 1. part. act. καθίσας, a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα, præs. med. καθίζομαι, a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. καθίσησθε. [* elegantur cum participio vel adjectivo efficio: ut κλαίοντα καθίζειν, efficere ut aliquis fleat. Plato in Ione. If. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] Ex κατὰ et ἵζω, sedere facio.

Digitized by Google

Καθίημι, *demitto*, [* per Metaph. *exploro*: γνώμας, καθεῖναι τῆς πόλεως, Ariſtoph. Concion. *ſententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ demiſſa, bolide maris altitudinem tentant.] f. ήσω, perſ. καθῆκα, a. 1. κάθην, præſ. paſſ. καθίεμαι, *demittor*, præſ. part. paſſ. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ et ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. ſing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι, *contingo*, *pervenio*, *aſſequor*. Ex κατὰ et ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. à

Καθικετεύω, f. εύσω, p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, *ſupplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *aſſequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας. à καθίζω, f. ίσω, *ſedeo*.

Καθιξῇ, forte ſcribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, *ſedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εῖς, εῖ.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.

Καθιοῦμαι, *ſedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. ind. m. cjuſd. verbi.

* Καθιππεύω, *obequito*. ex κατὰ et ἱππεύω.

Καθίπταμαι, *devolo*, f. m. πτήσομαι: a. 2. ſub. κατάπτω, *devolaverim*: a. 2. part. καταπτὰς, *devolans*: a. 2. med. κατεπτάμην.

Καθίσας, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *conſidete*: 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. ſing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω.

Κάθισις, εως, ἡ, *ſeſſio*. Et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *ſeſſio*, *ſedile*; à καθίζω.

Καθίστα, *appone*: per Apocopen pro καθίσταθι, præſ. imperat. act. verbi καθίστημι.

Καθίσταμαι, *conſtituo*: item *inſtituo*: et paſſ. *conſtituor*, *collocor*, *componor*; item *venio*, *ſum*, *fio*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*, *ſiſto*.

Καθιστάναι, præſ. infin. act. verbi καθίστημι.

Καθίστη, 3. ſing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *conſtituo*; f. καταστήσω, p. καθέστηκα, pluſq. p. καθειστήκειν, a. 1. κατέστησα, a. 2. ind. act. κατέστην, ης, η, præſ. paſſ. καθίσταμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. κατεστάθην, ης, η. [* καθίσταμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *inſtituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] Ex κατὰ et ἵστημι, *ſtatuo*.

Καθίστησι, 3. ſing. præſ. ind. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præſ. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.

Καθὸ, *ſicut*, *quòd*, *in quantum*, *in hoc*: adv. ex κατὰ et ὃ, *quod*.

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*: f. ήσω, p. καθωδήγηκα: ex κατὰ et ὁδηγέω, *dux viæ ſum*.

Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus*, *regreſſus*. Th. ὁδὸς.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ et ὁλικὸς, *univerſalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs*, *in univerſum*, *in ſummâ*, *in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano*: et Metaph. *à ferociâ in manſuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*: item *paciſcor*, *deſpondeo*: præſ. paſſ. καθομολογοῦμαι, *deſpondeo*; item paſſ. *deſponſor*, *promittor*: ex κατὰ et ὁμολογέω.

Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo*: præſ. paſſ. καθοπλίζομαι, *armor*: præſ. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. paſſ. καθώπλισμαι, perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*: 3. ſing. ind. act. ſeq.

Καθοράω, f. άσω, p. καθώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ίσω, *ſtationem ſubeo*, *in portum appello*. Th. ὅρμος, *ſtatio navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*: Hoſ. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.

Καθοσιόω, f. ώσω, *ſanctum reddo*, *expio*, *dico*, *devoveo*, *deſpondeo*. ex κατὰ, et ὁσιόω.

Καθόσον et καθ' ὅσον, *quantum*; *quemadmodum*, pro καθὼς, Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd*; ex κατὰ et ὅ, τι.

Κάθου, *demitte*: a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθου, et κάθου, verbi καθίημι. Item

Κάθου, *ſede*: pro κάθησο, undè κάθηο, et per Syſtol. κάθεο, ſublato σ, et Craſi factâ κάθου. à κάθημαι, *ſedeo*: quod ex κατὰ et ἧμαι, idem.

Καθυβρίζω, f. ίσω, *inſolentèr afficio injuriis*, *injuriâ laceſſo*, *dedecore afficio*: ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Κάθυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aquoſus*; ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus*.

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano*, ... *do*: f. ήσω.

Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνόω, *dormio*.

Καθύπερθεν, *in ſummo loco*, *ſupr*... adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *ſupr*... Th. ὑπὲρ, *ſuper*.

* Καθυποκρίνομαι, *aſſimulo*. Di... Sic. Ex κατὰ et ὑποκρίνομαι.

Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθ... υστέρηκα, *ſum poſterior*, *tardius* ... *venio*: ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφ... κα, *contexo*: ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. ver... καθυφίημι, *ſubtraho*. Hinc

Καθυφίεσθαι, a. 2. inf. m. ej... verbi.

Καθυφίημι, *ſubmitto*, *cedo*, *pr*... *cauſam adverſariis*, *prævaricor*, *ſ*... *traho*. ex κατὰ et ὑφίημι.

Καθὼς, *ſicut*, *quem*...: ex κατὰ ὡς, idem.

ΚΑΙ', *et*, *etiam*, *atquè*, *nam*, *ig*... *aut*: conj. copul. καίτοιγε, *quam*... [* *cum*, ἥξουσι καὶ παραβαλοῦσι, L... xix. 43. Grot. ad Matt. xv. ... et Beza ad Mar. xv. 38. Hebra... mum fingunt. Sic tamen Ho... Odyſſ. E. 262. Τέτρατον ἦ... ἦν καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα, *qu*... *tus dies erat*, *cum illi omnia abſ*... *ſunt*. Sed, καὶ οὐ πάντως τοῖς π... 1 Cor. v. 10. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ... ποιῶ, Joan. viii. 28. καὶ ὁ μὴ τιμ... τὸν πατέρα, Ma[rc.] xv. 5. ... et Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. ... Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ... 4. *etſi*, καὶ μέγα δύνῃ, *etſi mult*... *derit*, Heſ. Op. 375. καὶ ... χρον ἴον, *etſi ſit exiguum*, ibid. 3... exponendi vim habet, *hoc eſt*, ... κὼς ἔπραττεν καὶ πένης ἦν, *malè* ... *hoc eſt*, *pauper erat*. Ariſt. Plut. Græv. ad Heſ. Op. 328.]

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer ſubter*... *neus*, *in quem ſontes conjiciebant Sp*... *tani*; *barathrum ſeu foſſa*, *in qu*... *cadavera eorum*, *qui publico ſupp*... *cio fuerant affecti*, *projiciebant*... Lacon. vox. Alitèr καιάδας, H... ſych.

Καιάφας, α, ὁ, nomen Pontif... Hebr. q. d. *circuitor* vel ... *mans*.

Καίγε, *et quidem*: ex καὶ, γε, et ...

Καῖε, pro ἔκαιε, *adulebat*: 3. ſ... imperf. ind. act. Ion. verbi κα... *uro*: f. καύσω, a. 2. ind. act. ...

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS*, ... *tus ab ort. æſtivo ſpirans*: à Cai... fl. Myſiæ, ſic dictus.

Καΐν, *Kain*, vel *Cain*, nom... primi fratricidæ, indecl. Heb. ... *quiſitus*.

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, inde... Heb. *poſſeſſor*.

Digitized by Google

...νία, acc. ſing. à

...νὸς, ιος, ὁ, nom. propr. regis.

...ῃς. Vide in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *novus, a, um:* à ἢ νῦν. compar. καινότερος, ſuperl. καινότατος.

Καινοτέροις, *novis:* dat. pl. f. compar. grad. à præced. Vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas.* Th. καινὸς, *novus.*

Καινοτομέω, f. ήσω, *innovo, res novas molior;* ex καινὸς, *novus,* et τέμνω, *ſeco:* perf. ind. med. τέτομα.

* Καινοτομία, ας, ἡ, *novitas.*

Καινουργέω, *rebus novis ſtudeo, res novas molior:* ex καινὸς et ἔργον, *opus.*

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum:* ex καινὸς, *novus,* et φωνὴ, *vox.*

Καίνυμι, *vinco:* undè καινία, ας, ἡ, *victoria:* Heſych. à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido:* q. à κίω, vel à κνάω, *ſeco:* indè καινὴ, ῆς, ἡ, *mors.*

Καιομένοις, *incenſis:* dat. pl. Ion. gen. præſ. part. paſſ. à καίω, *uro.*

Καίοντο, *incendebantur:* Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Καίπερ, *etſi, quamvis:* ex ἢ et περ.

Καίριος, ου, ὁ ἢ ἡ, *tempeſtivus, opportunus, lethalis:* à καιρός.

Καιρόος, καιρόεσσα, όεν, *benè textus:* à καῖρος.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *occaſio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas* (in primis *vitæ tuendæ,* unde) *victus,* ut καιρὸς ὄντων, *pro gramine, tempus, ſtatus rerum, ...:* εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè:* q. à κυρεῖν, *accidere:* at

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ῦ, ὁ, *licium:* q. à κείρω, *tondeo.* Hinc καιρόω, *ſtamen necto.*

* Καιροτηρέω, f. ήσω, *temporis opportunitatem obſervo.* D. S.

Καιρωσέων, gen. pl. f. g. per Metath. pro καιρουσσῶν. à καιρόεις, *benè textus.*

Καιρόω, ῶ, *ſtamen connecto.*

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR,* nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè à *cædendo.*

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA.*

* Καίτοι, *imo vero.* H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, *quanquàm,* conjunct. cum indic. ex ἢ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo,* paſſ. *uror,* item *ardeo:* cum gen. f. καύσω, p. κέκαυκα, perf. paſſ. κέκαυμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐκαύθην, a. 2. paſſ. ἐκάην, f. 1. paſſ. καυθήσομαι, a. 1. ſub. paſſ. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Cor. xiii. 3.

Κὰκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. et κακᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba:* à κακὸς, *malus.*

Κακάγγελος, ου, ὁ ἢ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians:* ex κακὸς, et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem, *maledicentia.* Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακκαίω, *excito, aceo:* Lacon. vox ab ἀκκάω, idem.

Κακεῖ, *et illic:* ex ἢ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Κακεῖθεν, *et illinc:* ex ἢ et ἐκεῖθεν, ab eod. Th.

Κακεῖνος, *et ille:* ex ἢ et ἐκεῖνος.

Κακεῖσε, ex ἢ et ἐκεῖσε, *illuc, eò:* ab eod. Th.

Κακέμφατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *de quo malè φασίν, inglorius, ignobilis:* τὸ κακέμφατον, apud Heſych. eſt figura, quæ cum junctura vocum inſuavitèr ſonat. quod et κακόφωνον.

Κακηγορέω, *maledico.* Hinc κακήγορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *maledicus:* κακηγορία, ας, ἡ, *maledicentia:* ex κακὸς, *malus,* et ἀγορεύω, *dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Κακηπελέω, *malè affectus ſum, malè valeo,* κακῶς πέλω.

Κακῆς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς. à κακὸς, ὴ, ὸν, *malus, a, um.*

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, moleſtia.* Th. κακὸς, *malus.*

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus,* n. g. et κακίων, *pejor,* ὁ ἢ ἡ, compar. à κακὸς, *malus.*

Κακίσαι, a. 1. infin. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo:* præſ. paſſ. κακίζομαι, *vituperor;* item *ignavè me gero, ignavus fio:* præſ. part. paſſ. κακιζόμενος. Th. κακὸς.

Κάκιστος, *peſſimus:* ſuperl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ἢ ἡ, *deterior.*

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, *perdix:* κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem; à *ſono.*

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla teſtacea.*

Κακκείειν, præſ. infin. act. Æol. Sync. pro καταχείειν, *dormitare:* et

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præſ. part. à Κατακείω, *dormito:* quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κάκκεφαλῆς, pro ἢ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite.*

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι, ſeu καταχαῦσαι nam καίω, *uro,* facit. a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam:* à κόρυς, υθος, ἡ, *galea:* in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id eſt, κατὰ κορυφὴν, *in vertice.*

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præſ. part. act. verbi κατακρύπτω, *occulto, diſſimulo.* Th. κρύπτω, *abſcondo:* f. κρύψω, a. 2. act. ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, -ῶ, *ſum pravæ opinionis;* item *infamiâ laboro:* et

Κακόδοξος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ignobilis:* à κακὸς, *malus,* et δόξα, *opinio, fama.* Th. δοκέω, *videor.*

Κακοεργὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *maleficus:* ex κακὸς et ἔργον, *opus.*

Κακόζηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *malus et infelix æmulator.*

Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio.*

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *miſera vita.*

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava conſuetudo, malignitas:* à

Κακοήθης, εος, ὁ ἢ ἡ, *malignus, a, um:* ex κακὸς, *malus,* et ἦθος, τὸ, *mos, conſuetudo.*

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia, propriè cum res malè geruntur et diſponuntur:* à

Κακοθήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *ignavus;* ex κακὸς et θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum ſimul congeſtarum.*

Κακοΐλιον, *infelix Ilium:* ex κακὸς et Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæſtus:* à κακὸς, *malus,* et κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κακοκερδείῃσιν, Ion. et Poët. pro κακοκερδείαις, dat. pl. præc.

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui crura habet exilia:* ex κακὸς et κνήμη, *tibia.*

Κακολογέω, -ῶ, *maledico:* cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *maledicus:* f. ήσω, p. κεκακολόγηκα, a. 1. ἐκακολόγησα, a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, *malus,* et λόγος. Th. λέγω, *dico,* p. ind. m. λέλογα, undè λογός.

Κακομήχανος, ου, ὁ ἢ ἡ, *malorum machinator:* ex κακὸς et μηχανὴ, *machina.*

* Κακομιλία, ας, ἡ, *mala converſatio.* Diod. Sic.

Κακὸν, ῦ, τὸ, *detrimentum, malum.*

Κακόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui malis legibus utitur;* à νόμος, *lex.*

Κακοπάθεια, ας ἡ, *vexatio, moleſ-*

Digitized by Google

tia : à κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus : quod ex κακὸς et πάθος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον, unde πάθος.

Κακοπαθέω, patior mala, æger ſum animo, tolero adverſa : f. ήσω, p. κεκακοπάθηκα, a. 1. ἐκακοπάθησα, a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iiſd.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus, qui obſcuris eſt natalibus, cui mala eſt patria. in acc. κακόπατριν. ex κακὸς et πατὴρ, pater, vel πατριὰ, familia, vel πατρὶς, patria.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficium : ex κακοποιός.

Κακοποιέω, malefacio : f. ήσω, p. κεκακοποίηκα, a. 1. ἐκακοποίησα, a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι, ab eod.

Κακοποίησις, εως, ἡ, maleficium.

Κακοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, maleficus, a, um : ex κακὸς et ποιέω.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis eſt pedibus : ex κακὸς, et πους, pes.

Κακοπραγέω, -ῶ, conflictor malis, infelix ſum : ex κακὸς et πράσσω, facio : f. ξω, p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ίας, ἡ, jactura, infelicitas.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malè res agens, improbè vivens. ex iiſd. Th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ : ex κακὸς et ῥάπτω, conſuo : f. ψω, p. act. ἔῤῥαφα, a. 2. paſſ. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, malus, perniciosus, infeſtus, pauper, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus.

Κακότας, ατος, ἡ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum : à præced.

Κακοτεχνέω, malis artibus utor et maleficio, malis artibus deprave : et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, maleficium : à

Κακότεχνος, υ, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus, malignus ; ex κακὸς et τέχνη, ars.

Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. à

Κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, vitium. Th. κακὸς, malus.

Κακουργέω, -ῶ, maleficus ſum et fraudulentus, damno afficio : et

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas : à

Κακοῦργος, υ, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, maleficus, improbus ; ex κακὸς, malus, et ἔργον, opus.

Κακουχέω, -ῶ, malè tracto, malè habeo aliquem : f. ήσω, p. κεκακούχηκα. ex κακῶς et ἔχω, habeo : Hinc κακουχοῦμαι, malè vexor.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans aut machinans : ex κακὸς et φράζω, dico, meditor, a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, mala cogitatio, inſania.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, inſanus : ex κακὸς et φρὴν.

Κακόχαρτος, υ, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens : ex κακὸν, malum, et χαίρω, gaudeo.

Κακοχρήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus ; ex κακὸς et χράομαι, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitioſorum humorum : ex κακὸς et χυμὸς, ſuccus.

Κακόψογος, υ, ὁ ϗ ἡ, maledicus : ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero : p. m. ἔψογα.

Κακόψυχος, υ, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis ; qui animo eſt malo ſive demiſſo.

Κακόω, -ῶ, affligo, vexo, propriè) vitioſum reddo, malo ſeu damno afficio, infeſto, vaſto, malè tracto. [* καὶ ἐπήγειραν, καὶ ἐκάκωσαν, κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—malè affectos reddiderunt animos contra fratres : ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκακοῦτο δὲ κατὰ πάντα ἐπίστευε, Joſ. Ant. xvi. 1. 2. exaſperabantur,—omnibus credebant. At κακοῦν τινὰ κατὰ τινὸς forſan non reperitur, et accuſ. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo ἐπήγειραν in conſtructione fortè jungendum.]

Κακτάμεναι, occidere : Dor. pro κατακτάμεναι, et hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, υ, ἡ, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κἀκτούτου, Dor. pro ϗ ἐκ τούτου, ſcil. χρόνου, ex hoc tempore.

Κακχεῦαι, effudiſſe : per Sync. Æol. pro καταχεῦαι, a. 1. inf. act. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακῶς, malè, improbè, perperam ; [* infeliciter, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Oreſt. 1591. qui ſunt in rebus adverſis. At κακῶς ποιεῖν τινα Dem. Phil. 1. 8. aliquem malè afficere, κακῶς εἰδότες ὡς, Iſocr. Panath. ignari quod, Angl. ILL AWARE THAT :] adv. à κακὸς, malus.

* Κάκωσις, εως, ἡ, clades.

Κακώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω.

Καλώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.

Κακώτικος, ἡ, ὀν, infeſtus, ...
à κακῶ.

Κᾶλα, ligna : à nom. τὸ κ...
υ, lignum : Sed

Καλὰ, opportunè : adv. à κ...
pulcher.

Καλαβὰς et Καλαβώτης, υ, ὁ, ...cis lacerto ſimilis.

Καλαβρίζω, Calabros imitor. ...ſych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, υ, ὁ, CALATH... quaſillum : q. à καλὸν et ... quòd in ejus ſtructurâ lig... orbem currant.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen lapidis ...juſdam ; item velum. Heſych... à κάλως, funis nauticus, eo ... et velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμ... υ, τὸ, cicada minima : ἀπὸ τῆς ...λάμης, quia inter calamos ...laſque verſatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, ſtipulas ... item ſpicas colligo poſt meſſorem ...tem racemo, inuſ. et Metaph. ... poſt alium. Th. κάλαμος, ar...

Καλαμευτὰς, υ, ὁ, Dor. pro ...

Καλαμευτὴς, ῦ, ὁ, meſſor : à ...

Καλαμεύω, f. ευσω, meto. à κάλα...

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ἡ, ſtipula ; item Metaph. ... ſenectute confectum, et quaſi arid... expon. etiam cadaver homini...terempti : ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMI...THA, nepeta : ſimilis mentha... greſti. Th. μίνθα, mentha.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ : à καλαμίνθη, quod vide : vel à κάλαμος.

Καλάμινος, η, ον, arundineus.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria ; item calamaria theca.

Καλαμίσκος, υ, ὁ, parva arundo.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, υ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica. Hinc

Καλαμοστεφῶν, gen. pl. à

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calam... circumdatus : ex κάλαμος et στέφω, corono.

Καλαμώτης, υ, ὁ, ſtellio.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea ad talos demiſſa, Ægyptiis et Perſis in uſu : q. à χαλάω, demitto : aut à καλὸν et σύρμα, quod elegans ſyrmate, eſt enim fimbriam.

ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, ſpuma argenti : à Calauria ſive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum in ſummo repandum : quaſi κᾶλον ὃ ῥόπτρον.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ εσκ, pro ἐκάλεον, εις, ει, imperf. ind. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare : inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Digitized by Google

Καλῶ, vocare: præſ. inf. act. à
καλέω, quod vide.
Καλοίμην, præſ. opt. paſſ. et
Καλίοισι, Dor. pro καλέουσι, vo-
cant: 3. pl. præſ. ind. act. ab eod.
Th.
Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf.
... act. ejuſd. verbi.
Καλίστες, ... οἱ, recta ligna
... telas ſuſtinent, telæ jugum.
Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -οῦ-
σι, vocant, 3. pl. præſ. ind. act. et
Καλέσαντο, vocârunt: Ion. pro
ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. et
Καλέσασ' pro καλέσασα, a. 1.
part. act. fœm. gen. et
Καλέσσατο, vocavit: 3. ſing. a.
1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέ-
σατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part.
... gem. σ. et
Καλεῦνται, dicuntur: Dor. pro
καλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. et
Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3.
... imperf. paſſ. verbi καλέω. Sic
Καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι; κα-
λεῦσα, Dor. pro καλοῦσα. à
ΚΑΛΕ΄Ω, voco, accerſo, imploro,
...: f. έσω et ήσω, p. κέκληκα,
... ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κά-
λεσον, ... a. 1. inf. καλέσαι, a.
... part. καλέσας, perf. paſſ. κέκ-
λημαι, a. 1. paſſ. ἐκλήθην, f. 1.
... κληθήσομαι, ... Hinc
... Angl. TO CALL.
Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro
καλεῖν, præſ. inf. act. quod à
..., idem quod καλέω, voco.
Καλεύμενος, Æol. pro καλούμενος,
... præſ. part. paſſ. à καλέω,
... præſ. part. paſſ. à κάλημι.
Κάλητωρ, ορος, ὁ, vocalis, canorus:
... præconis, à Th. eod.
Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus: acc. Ion.
..., hinc καλιαί, horrea. Th.
..., lignum.
..., ἄδος, ἡ, tugurium, domun-
cula ...: à præced.
..., gen. ſing. Ion. καλιῆς
... ſing. à καλιά, nidus: quod
..., volvo, verſo: à κυλίω,
...
Κάλλαια, τὰ, barbæ galli gallina-
cei. Heſych.
Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος,
pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω,
...: fut. καλλείψω pro κα-
...: ex κατὰ et λείπω, lin-
quo, f. ψω.
..., ας, ἡ, nom. propr.
..., ου, ὁ, qui pulchram et
... vocem habet, ὁ καλὴν βοὴν
... ἔχων ex καλὸς, pulcher,
..., vox.
Καλλιγύναικα, acc. ſing. à
Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, pul-
chris mulieribus abundans: ex κα-
λὸς, pulcher, et γυνὴ, mulier.
Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea:
q. καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei op-
ponitur ἀγριέλαιος, oleaſter.
Καλλιεπέω, f. ήσω, ornatè et ele-
gantèr dico: ex κάλλος, τὸ, pul-
chritudo, vel καλὸς, pulcher, et ἔπω,
dico.
* Καλλιεργέω, f. ήσω, pulchrè fa-
bricor: ex καλὸς et ἔργον, opus.
Καλλιερέω, lito, qu. felici eventu
ſacrifico, καλῶς ἱερεύω. Th. ἱερὸς,
ſacer.
Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè
fundatus: ex καλὸς, pulcher, et θέ-
μεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ,
fundamentum.
Καλλίθριξ, καλλίτριχος, habens
pulchros capillos: ex καλὸς et θρὶξ,
τριχός.
Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus,
bonum fructum ferens: ex καλὸς et
καρπός.
Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam
amœniſſimus, propriè pulcher collis
aut tumulus: ex καλὸς et κολωνὸς,
tumulus.
Καλλικόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram co-
mam habens: ex καλὸς, pulcher, et
κόμη, coma.
Κάλλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, apud Poët.
pro καλὸς, pulcher.
Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. præclara
victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter ſal-
tationum genera ponit Pollux: i-
tem carminis genus, quod ob victo-
riæ præſtantiam cani ſolebat: ex
καλὸς et νικάω, vinco.
Καλλίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, victor egre-
gius: ex iiſd.
Κάλλιον, melius: compar. n. g.
vel adv. à καλὸς, pulcher.
Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα,
ας, ἡ, CALLIOPE, nomen Mu-
ſæ: ex κάλλος, τὸ, pulchritudo,
quod à καλὸς, pulcher, et ὄψ, ὀπὸς,
ἡ, vox.
Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, venuſto, pul-
chrum facio vel reddo.
Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλι-
πάρειος, pulchras genas habens: ex
καλὸς, pulcher, et παρειά, Æol.
παρηά, ᾶς, ἡ, mala, gena.
Καλλίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pul-
chrum peplum vel veſtem habet: ὁ
ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.
Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchri-
comus, pulchras comas vel cincinnos
habens: ex καλὸς, et πλόκαμος,
cincinnus. Th. πλέκω, necto.
Καλλίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præ-
claras opes habet: ex καλὸς et
πλοῦτος, divitiæ.
Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέ-
λιπον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind.
act. verbi καταλείπω, relinquo.
Th. λείπω, linquo: fut. ψω, a. 2.
ἔλιπον.
Καλλίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pul-
chros equos habet: ex καλὸς et πῶ-
λος, pullus equinus.
Καλλιρέεθρον, pulchrè fluens; ex
καλὸς, pulcher, et ῥέεθρον, Poët. flu-
entum: q. à ῥέω, fluo; f. ῥεύσω, p.
ἔῤῥευκα.
Καλλιρόη, ης, CALLIRHOE;
nomen mulieris.
Καλλιρρόεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. fon-
tis, liquidus, pulchrè fluens.
Καλλίροος, et καλλίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ,
idem: ex καλὸς, pulcher, et ῥέω, fluo.
Καλλίστα, ας, ἡ, Dor. pro καλ-
λίστη, pulcherrima. Sed κάλλισ-
τα, adv. ſuperl. pulcherrimè, opti-
mè, καλλίστη νῆσος, ſic dicta The-
ra inſula: à καλὸς, pulcher, καλ-
λίων, κάλλιστος.
Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritu-
dine excello: fortiſſimè rem gero. i-
dem quod ἀριστεύω. Th. καλὸς.
* Καλλίστευμα, ατος, τὸ, præmium
pulchritudinis. Eurip. Oreſt. 1677.
Κάλλιστος, η, ον, ſuperl. à καλὸς,
pulcher, compar. καλλίων.
Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros
talos habens: ex καλὸς et σφυρὸν,
malleolus pedis. Th. σφύρα, malleus.
Καλλίτριχας, pulchricomas, acc.
pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, pulchros
crines habens: ex καλὸς et θρὶξ,
τριχὸς, ἡ, pilus.
Καλλιφ', ob ſequentem aſpira-
tam, pro κάλλιπε, Æol. Sync.
pro κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. ind.
act. verbi καταλείπω, relinquo.
Th. λείπω, linquo, f. ψω, a. 2. ἔλι-
πον, p. m. λέλοιπα.
Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro
καλλίχωρος, qui pulchram regio-
nem aut locum habet: ὁ καλὴν χώ-
ραν ἔχων.
Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ecclus. xxii. 22,
23. idem quod
Κάλλος, εος, τὸ, et contractè κάλ-
λους, τὸ pulchritudo. Th. καλὸς,
pulcher.
Κάλλυντρον, ου, τὸ, id quo aliquid
ornatur; ſcopæ: à
Καλλύνω, f. υνῶ, pulchrum reddo,
como, orno; item verro. præſ. paſſ.
καλλύνομαι, ornor, pulcher reddor;
item elegantèr me habeo, glorior,
mihique ipſi placeo: à κάλλος, τὸ,
pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
Καλλωπίζω, decoro: propriè pul-
chros oculos facio: præſ. paſſ. καλ-
λωπίζομαι, efferor: à καλὸς, pul-
cher, et ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι,
video.
* Καλλώπισμα, ατος, τὸ, orna-
mentum.
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, nimis pulchri-
tudini et elegantiæ addictus: ex iiſd.

Digitized by Google

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honeſtatis magiſter, honeſta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magiſter*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honeſtas*: à voce ſequente.

Καλοκάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *probus, integer*: καλὸς ϗ ἀγαθὸς.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *lignea compedes*: τὰ ἐκ κάλων, τουτέστι ξύλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς et ποῦς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem habens*: *ipſe pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Eſt et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *pulcher, honeſtus, bonus, decens, probus, ſtrenuus, jucundus, ſuavis*. compar. καλλίων, ſuperl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, ſubſtantivè, *decus, commodum, honeſtas*. [* Pro πρέπει, eleganter. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλοῦμαι, præſ. ind. paſſ. καλούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. καλοῦμεν, 1. pl. præſ. act. καλοῦσι, 3. pl. præſ. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζω, *equum in greſſum exultantem urgeo, ſummis pedibus et molliter incedo*. vide κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *urna, ſitula, hydria*: q. à κόλπος, quòd ſit *ſinuoſa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, curſor, curſûs ſpecies*. Heſych. hinc καλπάζειν, *equum ad greſſum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abſcondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *CALYX, flos roſæ nondum apertus, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. paſſ. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. paſſ. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. ſing. à

Καλυψὼ, όος, ·οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*; à

ΚΑ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*: à καλὸς.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica, lignum haſtæ*.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, teſtudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen*.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, οἱ, *piſces quidam marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*. Heſych.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laborioſus, defeſſus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *laſſeſco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, laborioſus*.

Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *deſcendo*?

Κάμβαλον, *depoſui*. pro κατέβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταβάλλω, ex κατὰ, in, et βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *ceſſator ſum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω. Heſych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*: 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. ſing. f. 2. m. καμοῦμαι καμεῖσθε, 2. pl. ejuſd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμιλαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æſtum abigit*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agita[tor]* vel *curator*: à κάμηλος, *camelu[s]*.

Καμηλοπάρδαλις, ιος, ἡ, *CAME[LOPARDALIS]*, animal de ge[nere] Camelorum: à κάμηλος [et] πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAME[LUS]*, Angl. CAMEL: παρὰ [τὸ] κάμνειν, quòd ſit animal ferend[is] *laboribus* idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. ſub. a[ct.] verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis craſſus*.

Καμιναῖος, αία, αῖον, *ad camin[um] pertinens*: et

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, *in camino* [...]*quens, ad fornacem laborans*.

Καμινευτὴρ, ῆρος, idem. à ſeq.

Καμινεύω, f. εύσω, *in camino* [...]*quo*. à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAM[I]NUS, fornax, ignis, flamma*, [...]*dor*: q. καιόμενος, ab inuſit. κα[...] pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γρηοῦς, [...]*anus, camini fuligine oppleta*: [à] præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro [κα]ταμάρψαι. Heſych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, utique.

Καμμένειν, præſ. inf. act. [...] καταμένειν.

Κάμμες, Æol. pro ϗ ἡμεῖς, [...] ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro [κα]ταμονία, *perſeverantia, victoria*: [...] καταμένω, *conſtantèr permaneo*. [...] μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: [...] ēt. pro κακόμορος, cui κακὸς μό[ρος], *malum fatum*.

Καμμύω, per Sync. pro κα[τα]μύω, *conniveo, claudo oculos*: [...]ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκά[μμυκα], pro καταμέμυκα. Ex κατὰ [...] μύω, *claudo*: f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. ſing. i[mp.] perf. ind. act. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *laſſeſco, fatigor, de[ficio], laboro, ægroto*: f. καμῶ, vel [κα]μοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμ[ον], a. 2. ſub. κάμω, ης, ῃ.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. i[nd.] act. et

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. [2.] part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμοῦσα, a. 2. part. f. g. ej[uſd.] verbi.

Καμπανὸς, *ſtatera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item [ar]*ticulus*: à κάμπτω, *flecto*. Sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*. Gl. C[yr.] Sub. eod. Th.

Καμπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *flexibilis*, [...] *ilis*. et

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capſa*, quæ [...]bat ex lignis flexis: à

Digitized by Google

...ΑΜΠΤΩ, flecto, inflecto: f. ...ψω, p. κέκαμφα. [* κάμψαι κακὰ, ...finare male. Eurip. Suppl. 8.] Hinc ſort. Angl. KAM-...ICE.

...μπύλος, ύλη, ύλον, curvus, in-...m. Th. κάμπτω.

...ἀμπεπαλαμένα, Dor. pro ϗ ἀμ-...πεπαλαμένα, ſuperinducta. Th. πάλ-...ω.

...άμψα, ας, ἡ, theca, CAPSA: ...μψάκης, ε, ὁ, vas olearium. Th. ...πτω.

...αμὼν, ῶντα, ὸν, fatigatus, a, um, ...: a. 2. part. act. à κάμνω, ...: f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

...ἂν, etſi, quamvis, [* ſaltem, tan-...m, ac ſi. Anacr. vii. 8. pro ...ἂν.]

...ἐν, ſine accentu, pro ϗ ἐν.

...ᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. ...br. q. interpret. Lat. poſſeſſio;

...ᾶ, caniſtra, Gen. xl. 16. pro ...α, vide κάνεον.

...ΑΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, lignum tenue, cui ...ces ceram vel limum circumli-...t: q. à κάννα, arundo. Κάναβοι, ...tes rivo multiplici ſparſi.

...αθρον, ε, τὸ, currus ex ſtoreâ: ...ννα, ſtorea.

...ανίτης, ε, ὁ, Cananita, nomen ...ile. Hebr. q. interpret. Lat. ...tor.

...ιστρον, ε, τὸ CANISTRUM; ...bitur et κάνυστρον. Th. κάνης, ...

...φόρος, Dor. pro κανηφόρος.

...αχίω, f. ήσω, reſono, ſtrepitum, ...crepitum edo. à ſeq.

...αχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus: ...ἠχὴ, ſonus.

...αχηδὰ et καναχηδὸν, adv. ...ſtrepitu. à præced.

...άχιζε, ſubſtrepebat, 3. ſing. ...rf. ind. act. Ion. à

...αχίζω, f. ίσω, idem quod κα-...ίω, reſono. Th. ἦχος, ſonus.

...ΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, nomen commu-...nibus Æthiopum reginis.

...αύλης, ε, ὁ, CANDAU-...ES, nomen propr.

...ΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, eduli genus, ...ple, caſeo, lacte, melle.

...ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum ...ſum.

...εῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, pe-...: a. 2. part. κανών.

...έου, gen. Ion. pro κανέα, à ...ν, contractè κανοῦν, τὸ, cani-...m. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

...ιον, -οῦν, τὸ, caniſtrum, ejuſd.

...ῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, ...inf. act. verbi καίνω, perimo: ...ν, a. 2. ἔκανον.

...ΝΗΣ, ητος, ὁ, CANIS-TRUM, calathus, q. ex κάννη, canna. ex quâ plectitur: vide κάναστρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ε, ὁ, ſcarabeus. Eſt et κάνθαρος, poculum, CANTHARUS; item navigii cujuſdam genus.

Κανθήλια, clitellæ. à ſeq.

Κανθήλιος, ε, ὁ, aſinus: à κάνθων.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ε, ὁ, oculi angulus, hirquus. CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus, κανθήλιος, ε, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ.

ΚΑ'ΝΝΑ, ſeu κάννη, ης, ἡ, ſtorea, CANNA. Hinc Angl. A CANE, A CAN.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus; à

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, et κάνναβος, CANNABIS.

Καννύσας, pro καταννύσας, annuens, a. 1. part. act. verbi κατανεύω.

Κάννη, vide κάννα.

Κἄνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, per Craſin. pro ϗ ἔννομος, quod vide.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, regularis: à κανών.

Κανοῦν, vide κανέον.

Κανόω, f. ώσω, fumo denigro. Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.

Κἀνυπόδατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ϗ ἀνυπόδητος, ε, ὁ ϗ ἡ, diſcalceatus, et nudis pedibus: ex α priv. et ὑποδέω, ſubligo.

ΚΑ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, CANON, regula, in librâ, menſurâ et aliis. qu. à κάννη.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ε, τὸ, ſambuci flos.

Κἀξ, Dor. et per Craſin pro ϗ ἐξ.

Κἀξήγειρε, excitavit quoque, Dor. et Att. per Craſin pro ϗ ἐξήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανὰξ, nomen partis in curru: à

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis: à κάπη.

Κἄπειτα, pro ϗ ἔπειτα, et deinde.

Καπερναούμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. vicus conſolationis.

Κάπετος, ε, ὁ, foſſa, per Aphæreſin pro σκάπετος à σκάπτω, fodio.

* Κἀνταῦθα, pro ϗ ἐνταῦθα, et hic quoque.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; item pabulum equis in præſepi appoſitum; à κάπτω, avidè comedo.

* Καπηλεία, ας, ἡ, ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars inſtitoria.

Καπηλεύω, f. σω, caupono, cauponariam exerceo: ſæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. calidè, avarè, fraudulentèr tractantes: à κάπηλος. [* Μέτρα nectere. Æſchyl. de Parthenopæo. Vid. Sal. de uſur. c. xii. p. 346.]

Καπηλεῖον, ε, τὸ, caupona.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ε, ὁ, CAUPO, inſtitor, cujuſque rei propola.

Κἀπὶ, pro ϗ ἐπὶ.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium: et

Καπνία, ας, ἡ, fuligo: à καπνός.

Καπνιζόμενος, fumans, præſ. part. paſſ. à

Καπνίζω, f. σω, fumo denigro, fumum excito. Apud Hom. ignem ſuccendo convivii gratiâ. Th. καπνὸς, fumus.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. fumarium, caminus: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, ε, ὁ, fumus, et pro igne Poët. q. à κάπτω, ſpiro.

Καπνοῦχος, ε, ὁ, tubulus, per quem fumus exit: à καπνὸν ἔχειν.

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fumoſus, fumidus.

Κᾶπος, ε, ὁ, Dor. pro κῆπος, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, CAPPARIS, frutex ſpinoſus.

Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, ſedat: vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, per campum. Th. πέδον, ſolum, terra.

Κάππεσε, decidit, Sync. pro κατέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππεσέτην. et

Κάππεσον pro κατέπεσον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καππαφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. ferens κάππα literam inuſtam vel quocumque modo impreſſam, quæ erat nota generoſi equi. Th. φέρω.

Καππυρίσασα, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, inflammo; f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πυρίζω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Κάπριος, ε, ὁ ϗ ἡ, aprugnus; item qui apri inſtar roſtrum habet; et pro navi roſtratâ: à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ε, ὁ, APER, verres: qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, comedo avidè, ſpiro, flo: f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, clarè et ſonorè rideo, gulæ indulgeo et ventri ſervio: à

Digitized by Google

Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus, efflans, exſpirans :* à

Καπύω, *flo, expiro :* fut. ύσω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

· Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ ſunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *ſplendidus.*

Κάπω, *ſpiro*, pro κάπτω.

Κάπων, ωνος, ὁ, *capo, gallus caſtratus.*

· ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nibili :* Nam Cares ſerviles et barbari: at

· Κὰρ pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex :* q. à κείρω, *tondeo;* vel à κραίνω, *impero*, quia eſt *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum è crancorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto:* q. capite exſerto ad videndum : à κάρα et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cucullia.*

· Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rheſ. 585.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et ruſticum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *naſturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, *CARDAMOMUM :* ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique ſimile.

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi :* qu. à κέαρ· indè

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor :* ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th, γινώσκω, *cognoſco.*

Καρδιελκέω, f. ήσω, *cor evello :* ex καρδία et ἕλκω, *traho.*

Καρδιόω, *cordis dolorem ſentio, vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput :* per Apoc. pro Th. κάρηνον et κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo :* a. 2. act. ἔκαρον, a. 2. paſſ. ἐκάρην.

Καρήατι, dat. ſing. à κάρηαρ, *caput :* vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati :* Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præſ. part. à

Καρηκομάω, ῶ, *caput comatum habeo ;* f. ήσω. ex κάρη vel κάρηνον, *caput*, et κόμη, *coma.*

Καρῆναι, *detonſum eſſe :* a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, *tondeo :* a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. paſſ. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex*, κάρη, τὸ, indecl. item κράνιον, ου, τὸ, *cranium*, ſedes cerebri : ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars.*

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. ſing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput :* idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici :* nom. pl. à

Καρικὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, *præficæ :* à κὴρ, *mors*, vel quòd è Cariâ eſſe ſolent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *ſquilla*, piſcis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* eſt. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *reſono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, ſeu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER :* piſcis, ſignum cœleſte, et morbus.

Καρκινόω, *cancro aſſimilo, obliquè moveo :* καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri inſtar *divaricatis, et in latera diſperſis fibris, terram apprehendunt :* à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer morbus.* Th. καρκῖνος, idem.

Καρμήλιον, ου, τὸ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Heſych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *ſopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρὸς, gen. à κὴρ, *parca, mors :* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera.*

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *ſoporem cum gravedine adfero*, et in paſſ. -οῦμαι, *gravedine ſoporis adgravor.* Th. καρὸς.

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis naſcuntur.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *ſaltationis quoddam genus :* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celer :* quaſi ἁρπάλιμος. hinc

Καρπαλίμως, *cito, raptim :* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbaſinus.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbaſus.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, feſtuca tenuis : q. à κάρφος, *feſtuca.*

· Καρπίζομαι, *in libertatem aſſero;* à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo uſur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo :* à κ[...] πὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ίδος, ἡ, *vindicta, aſſerti[...]*

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, *aſſertor, vindex[...]*

Καρπιστία, *aſſertio in libertate[...]* quòd manûs brachiale caperet quod *carpus* dicitur, apud G[...] um lib. xx. cap. 9.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, *ferax frug[...] ad fructus edendos aptus.* Th. κ[...] πὸς, *fructus.*

Καρποβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fructu[...] eſum babens :* ex καρπὸς et βο[...] *comedo.*

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à κ[...] πὸς.

Καρπόομαι, -οῦμαι, *fructum p[...] pio, fruor, conſequor ;* item ex[...] *rio, conſumo.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus, f[...] fetus, utilitas :* καρπὸς φρενῶν, *f[...] tus mentis,* i. e. *prudentia.* E[...] *pars manûs ubi pulſum explor[...]* *CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ [...] *infructuoſus ;* εὔκαρπος, ου, ὁ [...] *fructibus abundans.* Eſt et

Καρπὸς, ου, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. [...] p. κεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρπ[...] ρησα· à

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *frugif[...]* ex καρπὸς et φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CA[...]* ad fruendum, *ſacrifico :* a. [...] κάρπωσα. Th. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, [...] tus ;* item *victima, oblatio*, [...] et

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, uſu[...] fructuoſus :* à præced.

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibu[...] fectus*, vel *variorum fructuum [...] ras babens intextas :* vel ut Steph. exponit, *manuleatus :* E[...] veſtis: ab eod. Th.

Κάρρα, *Carrba*, urbs Arabi[...]

Καῤῥίζειν, Æol. Sync. pro κα[...] ῥίζειν, præſ. inf. et

Καῤῥίζουσα, *demulcens ;* præſ. p[...] f. g. pro καταῤῥίζουσα· ex κατ[...] ῥίζω.

Κάῤῥον, ου, τὸ, *rheda, currus.* A[...] A CAR or CART.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, [...] *tior, melior :* q. κάρτων, à κ[...] pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iſte fu[...] docent Græca Scholia Pyth[...] 5. 271. ſ.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus :* dè ἐγκάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè :* à κάρτος pro [...] τος, *robur :* ἢ κάρτα, *maximè*, firmandi modus.

Καρταλάμιον, *parvus.*

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinu[...] corbis in anguſtum deſinens :* D[...]

Digitized by Google

... ὰ κείρω, tonſeo, ſciſſus: quia ſciſſis virgulis contexti ſolet.

Καρτᾶ, dat. ſing. è κάρτος, εος, pro κράτος, robur.

Καρτεραίχμας, ε, ὁ, Poët. et Dor.

Καρτεραίχμης, ε, ὁ, bellator fortis, qui bellicis armis eſt potens. Ex καρτερὸς, robuſtus, q. v. et αἰχμὴ, haſta.

Καρτερέω, -ῶ, forti animo ſum, perſevero, tolero, patienter fero, duro; fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα, a. 1. καρτερήσαι, a. 1. opt. Æol.

... ας, ἡ à καρτερὸς, ... quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia: et

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, qui patientiâ ... eſt. à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pertinax, ... toleranti animo eſt: ex κάρτος, Metath. pro κράτος, εος, τὸ, et θυμὸς, animus.

... τινὸς, pro ... cincere aliquem: à καρτερὸς.

... pro καρτερῶς, fortitèr.

..., ... validas ... ferens.

Καρτερὸς, ὰ, ὸν, robuſtus, potens, ... qui re aliquâ potiri, vel ... retinere poteſt, tolerans, magnanimus: à κάρτος, quod per Me... pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, acc. ſing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, præfracti, magnanimus: à καρτερὸς, q. v.

...

Κάρτιστος, præſtantiſſimus: per Metath. pro κράτιστος, ſuperl. ab ..., bonus: comp. κρείσσων. ... κράτος, robur.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, vires, robur.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω pro κρατύνω, firmum reddo. Th. κράτος, robur.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor: κάρυον, ε, τὸ, nux juglans, ...: q. à κάρα, quia eſt fructus rotundus, inſtar capitis.

Καρύινος, ίνη, ινον, nuceus, amygdalinus: à præced.

Καρυίσκος, ſpeciem nucis vel amygdali referens: et ſubſtan. ε, ὁ, ... in nucis modum factus.

ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam ... Lydorum.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, ...

Καρύξαντα, Æol. pro κηρύξαντα, ... præconio promulgâſſet: a. 1. ... act. f. g. verbi κηρύσσω, præ... Th. κῆρυξ, præco.

Κάρυξι, Dor. pro κήρυξι, quod Ion. pro κήρυξι, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κάρυον, ε, τὸ, nux juglans, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρυωτὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρυωτὸν, ε, τὸ, ſcyphus in nucis modum factus: à κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. Th. κάρφω, ſicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea, feſtuca, ſurculus, tabella, teſſera, nidus è feſtucis, &c. à

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, arefacio: f. ψω, p. κέκαρφα. hinc κάρφος, τὸ, palea.

Καρχαλέος, apud Homerum pro καρφαλέος, q. v.

Καρχαρόδοντα, dentibus aſperum: acc. ſing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ἡ ἡ, ex κάρχαρος, aſper, et ὀδὲς, όντος, ὁ, dens.

Καρχάρεος, ε, ὁ ἡ ἡ, aſper. Th. χαράσσω, ſculpo.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, q. v.

Καρχηδόνιος, Carthaginienſis: à

Καρχηδὼν, όνος, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ε, τὸ, CARCHESIUM, ſumma pars mali nautici; navis; poculum quoddam oblongum.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. ſing. à κηρὸς, ε, ὁ, cera.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum.

ΚΑ'ΣΑΣ, ε, ὁ, tapes utrâque parte villoſus.

Κασαύρα, et κασωρὶς, πόρνη, Heſych. ex κάσσα et ὤρα, cura.

Κάσθλαισιν, et in bonis: dat. pl. Ion. à κάσθλος, pro ἐ ἐσθλὸς, et bonus.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, frutex lauro ſimilis. Κασία μέλαινα, caſia fiſtularis.

Κασίγνητος, ε, et Ion. ειο, ὁ, frater: et

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror: ex κάσις, ιος, ὁ ἡ ἡ, frater, ſoror, et γίνομαι, naſcor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, frater vel ſoror, ætate æqualis; qu. γάσις, à γάω, genero.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix: quæ ſe illecebroſè κάζει, id eſt, ornat et fucat.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, CASSIA, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, et Att. καττίτερος, ſtannum: q. à κάσσα, meretrix, videtur enim argentum, nec eſt.

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττύω, f. ύσω, ſuppingo, conſuo: ut ea, quæ ſubtus ſuuntur, uſu conterenda: undè κάττυμα, ſolea.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, CASTANA, urbs Theſſaliæ et Ponti: undè et καστανικὸν κάρυον, nux caſtanea: Angl. CASTAN-NUT OR CHESTNUT: quæ et

Κάστανον, ε, τὸ, CASTANEA: à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, vide Pindar. Iſthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR, fiber, animal ventricoſum: ideò ducunt à γαςὴρ, venter.

Κάσχεθε, detinebat: 3. ſing. imperf. ind. act. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', [* Præp. cum gen. adverſus, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν, Rom. viii. 31. ſi Deus eſt pro nobis, quis contra nos. De: ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15. quoniam de Deo teſtificati ſumus. Super: κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3. effudit ſuper caput ejus. Per: ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, Matt. xxvi. 63. adjuro te per Deum. In, ἐν: ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. viii. 2. profunda paupertas. In, εἰς: οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, Joan. xix. 11. non haberes poteſtatem in me.

Κατὰ, cum accuſ. ſecundum: κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26. ſecundum imaginem noſtri. In: κατ' ὄναρ, Matt. i. 20. in ſomnio. κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14. in illa regione. Ad: ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33. venit ad eum. Verſus: κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7. Bithyniam verſus proficiſci. Juxta: κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366. circa Argos ſita. Beza ad Act. Apoſt. xxvii. 5. Ob: οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, Gal. iii. 3. quibus ob oculos prius fuerat depictus. Cum: κατὰ σεαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22. tecum habe. Inter: τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21. omnes qui ſunt inter gentes. Apud: πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. xxvi. 3. omnium qui apud Judæos ſunt rituum. Ex vel propter: κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3. quavis ex cauſa. κατὰ χάριν, Rom. iv. 4. ex gratiâ. Uſque ad: ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25. quæ ſi ſcribantur uſque ad unum: hoc eſt ſingula. Diſtributivum: ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33. vos ſinguli.

Digitized by Google

Inſervit Periphraſi Nominum: οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4. *civitatum incolæ*, κατὰ λόγον, Act. xix. 14. *quatenus æquum eſt.* κατὰ κράτος, ver. 20. *fortiter.* ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui noſtra ætate vel memoria vixerunt.* ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *noſtra doctrina aut ſecta.* Κατὰ per ellipſin omittitur, καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρειςενέγκαντες, 2 Pet. i. 5. *in hoc omni ſtudio incumbite.* Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ καὶ νοσοῦμεν, *hac ipſa in re languemus.* Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, *ſeminare ſuper petras*, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς, *effudit ſuper caput ejus*, Marc. xiv. 3. ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας, *cum devotione capitis ſui jurare*, Dem. Mid. 5. 20.]

In compoſitione notat, (α) oppoſitum τῷ ἄνω, *de* vel *deorſum*, ut καταβαίνω, *deorſum ſcando, diſcendo*; (β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, *contra gloriari*; (γ) *valde*, cum intendit ſignificationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis*; vel (δ) retinet ſignificationem *ſimplicis*, ut καταθνήσκω, *morior*.

Κατάβα, *deſcende*: per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *deſcendo*: imperf. κατέβαινον, f. m. καταβήσομαι, p. καταβέβηκα, a. 2. κατέβην, ης, η, a. 2. imperat. κατάβηθι et κατάβαθι, 3. ſing. -άτω, et per Apoc. κατάβα, a. 2. ſub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. καταβῆναι, a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ in compoſ. *deorſum*, et βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, proſterno*; f. αλῶ, p. καταβέβληκα, præſ. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*: perf. paſſ. καταβέβλημαι, a. 1. paſſ. καταβλήθην, perf. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. m. ίσομαι, p. paſſ. καταβεβάπτισμαι, a. 1. paſſ. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo, onero*: f. ήσω, p. καταβεβάρηκα, a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβαρύνω, idem, et ab eod.

Καταβὰς, άντος, et in f. g. καταβᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

Καταβάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deſcendens*.

Κατάβασις, εως, ἡ, *deſcenſus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *deſcendat*: 3. ſing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι, ab eod. Th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione ſopio*, ut ſolent nutrices; idem quod βαυκαλάω. à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affirmo, aſſevero.* Th. βέβαιος, *firmus, ſtabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. paſſ. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onuſtæ ſunt*: 3. pl. perf. ind. m. verbi καταβρίθω, *onero, gravis ſum*: f. σω, p. κα.

Καταβῇ, *deſcenderit*: 3. ſing. a. 2. ſub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejuſd.

Καταβήσεο, *deſcende*: Ion. pro καταβήσου, præſ. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *deſcendo.* Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. m. verbi ejuſd. et ab eod. Th.

Καταβιβάζομαι, *ſuperor, urgeor, opprimor*: f. m. σομαι, p. paſſ. βίβασμαι, a. 1. paſſ. κατεβιβάσθην.

Καταβιβάζω, *facio deſcendere, deturbo, dejicio, deprimo*: f. άσω, a. 1. act. κατεβίβασα, a. 1. paſſ. κατεβιβάσθην, f. 1. paſſ. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ et βιβάζω.

Καταβιβρώσκω, *comedo*: præſ. inf. paſſ. καταβιβρώσκεσθαι ex κατὰ et βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo*: f. βρώσω.

Καταβίω, *vive*: præſ. imperat. et

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*: a. 1. part. à

Καταβιόω, f. ώσω, *vitam tranſigo, finio.* Th. βίος, *vita*.

Καταβίωσις, εως, ἡ, *vita, vitæ finis*.

Καταβλέπω, *deſpicio*, q. d. *deorſum aſpicio*, f. ψω, p. βέβλεφα.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, *balo.* Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore perſequor*: καταβοᾶσθαι, præſ. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem.* Th. βοάω, *clamo*.

Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*.

Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, *depaſco.* Th. βόσκω, *paſco*.

Καταβοσκομενάων, *depaſcentium*: gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præſ. part. paſſ. præced.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperioſè ago*: f. εύσω, a. 1. κατεβράβευσα· ex κατὰ et βραβεύω, *præmium do.* Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβραχὺ, adv. *pauleſtim*, ... *longè poſt*.

Καταβρέχω, *perfundo, irrigo*, ... go. Metaph. *laudo*: καταβρέχω σιγῇ, *rigare ſilentio*, pro *ſilentio premere, tegere.* Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθω, f. ίσω, *onero*, ... *ſum, copiâ ſupero.* Th. βρίθω, *gravis ſum*.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio*, ... *factio*.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *eſca, ci*...

Καταβρώξας, Dor. pro ... σας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω, *comedo*.

Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio*, ... *ſio*: à

Καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, *demergo*: f. ίσω, καταβεβύθικα. ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro ... σομαι, f. 1. ind. m. καταβοᾶν τινὸς, *magnis clamoribus in aliquem invehi.* Th. βοάω.

Καταγάγῃ, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. ... à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Κατάγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ... γειος, α, ον, *ſubterraneus.* ... γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, *annuntia*... à

Καταγγέλλω, *annuntio, cele*... f. ελῶ, p. κατήγγελκα, a. 1. κατήγγειλα, a. 2. κατήγγελον. ... a. 2. paſſ. κατηγγέλην, ης, η, p. ... κατήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, ... *tio*.

Κατάγειν, *deducere*: præſ. inf. ... κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irriſeberis*: ... ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi καταγελάω.

Καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ridiculus*: adj. verbale à

Καταγελάω, ῶ, *derideo*: cum g... imperf. ind. act. κατεγέλαον, -αες, -ας, -αε, -α, f. άσω, p. καταγεγέλακα, a. 1. κατεγέλασα. ... γελάω, *rideo*.

Καταγέλως, ωτος, ὁ, *irriſio*, ... à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præſ. ... à

Καταγηράσκω, *ſeneſco*: f. ... Th. γῆρας, ατος, τὸ, *ſenectus*.

Καθαγίζω, *conſecro*: Ion. pro ... θαγίζω ab ἁγίζω, idem. Th. ... γος, εος, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέειν, Ion. pro ... *deducere, reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adverſus* ... *quem, condemno*: f. m. ... p. κατέγνωκα, a. 2. κατέγνων, ... ω, perf. paſſ. κατέγνωσμαι, ... part. paſſ. κατεγνωσμένος, ... *dus.* Th. γινώσκω, *noſco*.

Digitized by Google

Κατατιθέασι, ψω, carmino, lanam carminatam repono, recondo, repono: ... τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ ... κατέγραψε βίω, Eurip. Troad. 1352. γνάπτω verò rariùs in compoſitione occurrit.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno, quod vide. a. 2. ſub. καταγνῶ, a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, frango: vide κατάγνυμι.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, ιως, ἡ, damnatio.

Καταγογγύζω, obmurmuro: f. ύσω, p. καταγογγόγγυκα.

Καταγοητεύω, præſtigiis decipio. ... γοης.

Καταγορασμὸς, ου, ὁ, emptio; καταγορασμὸς τοῦ σίτου, coëmptio frumenti. D. S.

Καταγορεύω, f. εύσω, accuſo, vel ... Th. ἀγορὰ, forum.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, expoſitio: à præced.

Καταγράφω, deſcribo, delineo. Th. γράφω, ſcribo: f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, confrango, f. κατάξω, legitur ... Att. κατεάξω, a. 1. Att. κατέαξα, præſ. paſſ. κατάγνυμαι, frangor: a. 2. paſſ. κατεάγην, ... a. 2. ſub. paſſ. καταγῶ, ῆς, ... et in 3. pl. καταγῶσιν. Ex κατὰ et ἄγω, ſeu ἄγνυμι, frango.

Κατάγω, deduco, [* reſtituo, τὸν ... Iſocr. Panath. filium in regnum reſtituere, ἀνάγεσθαι dicuntur ..., quando oram ſolvunt; κατάγεσθαι, quando portum ſubeunt, ... xxvii. 2. 3.] κατάγομαι, deducor, diverſor, hoſpitor. f. κατάξω, κατήγαγα, Att. a. 2. κατήγαγον, ... Att. a. 2. ſub. act. καταγάγω, ... a. 2. inf. καταγαγεῖν, a. 2. ... act. καταγαγών, οῦσα, όν, ... act. κατῆχα, perf. paſſ. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται, a. 1. paſſ. κατήχθην, ης, η, devectus fui: ex κατὰ ... , et ἄγω, duco.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et καταγώγιον, ου, diverſorium: à κατάγομαι, ... Th. ἄγω, duco.

Καταγωνίζομαι, debello: f. m. ίσομαι, perf. paſſ. καταγωνίσμαι, a. 1. καταγωνισάμην, ω, ατο. ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Καταδαίομαι, devoro, comedo: à ... populum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo: ex κατὰ et ..., idem: f. m. δήξομαι, a. 2. ...

Καταδαμάζω, domo, perdomo: f. άσω, p. -δεδάμακα, perf. paſſ. -δεδάμασμαι.

Καταδαπανάω, -ῶ, conſumo. Th. δαπανάω.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero: ex κατὰ et δάπτω, voro, dilanio.

Καταδεέστερος, α, ον, minor, inferior: comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deeſt, non expletus omnibus numeris, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget: ab eòd. Th.

Καταδείκνυμι, -ύω, oſtendo, demonſtro.

* Καταδειλιάω, -ῶ, f. άσω, expaveſco.

Καταδεῖξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, oſtendere: a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, oſtendo, f. δείξω.

Καταδέομαι, deprecor, f. m. -δεήσομαι, p. ind. paſſ. -δεδέημαι, a. 1. paſſ. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμεύω, alligo, f. εύσω, p. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, faſciculus: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, ſcil. ὁ ὑετὸς, apud Heſiod. 3. ſing. præſ. ſub. act. à

Καταδεύω, madefacio: Th. δεύω, rigo.

Καταδέχομαι, recipio, it. patior.

Καταδέω, deligo, devincio, prohibeo: f. ήσω, a. 1. κατέδησα, p. καταδέδεκα et -ηκα. Th. δέω, ligo.

Κατάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè manifeſtus: ex κατὰ et δῆλος, manifeſtus.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, blandè et populariter loquor, populum demulceo: ex κατὰ et δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, populus, et ἄγω, duco.

Καταδημοβορέω, populum devoro, quæ ſunt Reip. devoro: ex δῆμος et βορὰ, eſca.

Καταδιαιρέω, -ῶ, divido: f. ήσω, p. καταδιῄρηκα, a. 2. καταδεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, condemno. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Καταδιδοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, influere, præſ. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, diſtribuo; item influo: Th. δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno: f. άσω, a. 1. paſſ. κατεδικάσθην, f. 1. paſſ. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et δικάζω, judico. Th. δίκη, jus.

Καταδίκη, ης, ἡ, mulcta, condemnatio.

Καταδιώκω, proſequor: f. ξω, a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, exiſtimo. Th. δοκέω, video.

Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, nugor, deblatero.

Κατᾴδομαι, cantu aures meæ feriuntur et perſonant: ab ᾄδω, cano. Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, in ſervitutem redigo: f. ώσω, p. καταδεδούλωκα, a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. καταδουλώσωνται, præſ. part. paſſ. καταδουλούμενος. Ex κατὰ et δουλόω. à δοῦλος, ſervus.

Καταδράω et -διδράσκω, defugio, decurro, f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, decerpo.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſio vel incurſus, decurſus: à κατατρέχω, curro, quod à τρέχω, curro, a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτω, f. ψω, dilanio. Th. δρύπτω, lanio.

Καταδῦναι, ingredi: aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύμι, demergo.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppreſſio.

Καταδυναστεύω, ſub poteſtatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo: f. εύσω, p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ et δυναστεύω, ſum princeps. Th. δύναμαι, poſſum.

Καταδύνειν, præſ. inf. act. verbi καταδύνω, vel -υμι.

Καταδύντα, occidentem, acc. ſing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à κατάδυμι, aor. 2. κατέδυν.

Καταδύνω, vel κατάδυμι, ſubeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo. Th. δύνω, ſubeo.

Καταδὺς, ῦσα, a. 2. part. Vide præced.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præſ. imperat. paſſ. à καταδύσομαι, ſubmergor, abdo me; quod ex futuro in præſens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, mergor. Th. δύνω, ſubeo.

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. demerſio, latibulum, ſpecus: à

Καταδύω, idem ac καταδύνω, f. ύσω, a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδω, vel καταᾴδω, occino, cantu obſtrepo, incanto. Th. ἀείδω, cano.

Καταειμένος, tectus, denſus: Poët. pro καθειμένος, perf. part. paſſ. verbi καθέννυμι, ſeu καθέω, quod ex κατὰ et ἕω, induo: a. 1. εἷσα, perf. paſſ. εἷμαι.

Καταείνυον, tegebant: 3. pl. imperf. act. ex

Καταεινύω, vel καταέννυμι, induo, veſtio: quod ex κατὰ et ἐνύω, idem quod ἕω, induo.

Digitized by Google

Καταείσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καταείμι, pro κάτειμι, deſcendo, proficiſcor. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, demiror cum ſtupore: ex κατὰ et θαμβέω, admiratione attonitus ſtupeo. Th. θάμβος, τὸ, ſtupor.

* Καταθάπτω, ſepelio, inhumo.

Καταθαρσέω, -ῶ, f. ήσω, confido. Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, deponere, perſolvere: a. 2. inf. act. et

Καταθείης, poneres: a. 2. ſing. a. 2. m. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθήμην, a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

* [Καταθεματίζω, ίσω, mihi anathema imprecor, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Juſt. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quoſdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nuſquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, reponere, a. 2. inf. m. et

Κατάθεσο, reconde: Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. m. verbi κατατίθημι.

Κατάθηαι, depoſueris: Ion. pro καταθῇ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. à κατατίθημι, a. 2. κατέθην.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, repones: 2. ſing. f. 1. m. ejuſd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, fut. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καταθλέω, f. ήσω, athleticis exercitationibus operam do; item vinco: ex κατὰ et ἀθλέω, certo. Th. ἆθλος, certamen.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis: dat. pl. καταθνητοῖς· ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, effringo. Th. θραύω, frango: f. σω.

* Καταθρηνέω, multis lacrymis deploro. D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, deſiderium, et

Καταθύμιος, α, ον, gratus a, um. ex κατὰ et θυμὸς, animus.

Καταθυμοβορήσῃς, animi affectibus devores, 2. ſing. a. 1. ſub. ex κατὰ et θυμοβορέω, animum exedo triſtitiâ: quod à θυμὸς, animus, et βορὰ, pabulum, eſca.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, ſacrifico, immolo, occido. Th. θύω, macto: f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus: 1. pl. a. 2. ſub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono: a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, tumultuor, ſum impetuoſus: f. m. ίσομαι, p. καταιγήγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella: ex κατὰ et αἰγὶς, idem; quod ab ἀΐσσω, ruo.

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, ῦμαι, revereor: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσω, Poët. cum ſplendore eniteo: ab αἰθύσσω, ſplendeo. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poët. comburo. Th. αἴθω. accendo.

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; annuo: ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, laus.

Καταιρεθεῖσα, everſa, a. 1. part. paſſ. et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρούμενος, præſ. part. paſſ. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἱρέω, capio.

Καταίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, deſcendo, advenio. Th. αἴρω, tollo: f. ἀρῶ, p. ἦρα.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor, irruo: ex κατὰ et ἀΐσσω, ruo.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro: fut. καταισχυνῶ, p. κατῄσχυγκα, aor. 1. κατῄσχυνα, præſ. paſſ. καταισχύνομαι, pudefio, erubeſco: imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο, a. 1. ind. paſſ. κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. καταισχύνθητι, a. 1. opt. paſſ. καταισχυνθείην, a. 1. ſub. paſſ. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. paſſ. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. ſing. præſ. à

Καταιτιάω, fut. άσω, accuſo, criminor. Th. αἰτία, crimen, cauſa.

ΚΑΤΑΙΤΥΞ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſtâ, et depreſſa, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -ῦμαι, dependeo, vagor huc illuc ſublimis, fluctuo. Th. αἰωρέω, f. ήσω, in ſublime tollo.

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. et

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. paſſ. à κατακαίω, exuro, quod vide.

* Κατακαίνω, occido, perimo.

Κατακαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethalis, lethifer: à καιρὸς, occaſio.

Κατακαίω, exuro: imperf. κατέκαιον, f. κατακαύσω, a. 1. κατέκαυσα, a. 1. inf. κατακαῦσαι, a. 2. κατέκαον, perf. κατακέκαυκα, a. 1. ind. paſſ. κατεκαύθην, exuſtus fui: f. 1. paſſ. κατακαυθήσομαι, a. 2. ind. paſſ. κατεκάην, ης, η, f. 2. paſſ. κατακαήσομαι. Ex κατὰ (
καίω, uro.

Κατακαλέω, f. ήσω et έσω, advoc
accerſo, exquiro, invoco, imploro, κ
τακαλέομαι, -ῦμαι, idem. Th. κ
λέω, -ῶ, voco.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, velam
à

Κατακαλύπτω, obtego: f. ψω,
κατακεκάλυφα, a. 2. κατεκάλυ
Th. καλύπτω, tego.

Κατακάμπτω, deflecto, detorqu

* Κατακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in
adactis (vulneribus). Th. καρδία

Κατακαρπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, dives. T
καρπὸς.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, adustio:

Κατακαύσει, exuret, fut. 1. i
act. verbi κατακαίω, quod vide

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, glori
adverſus aliquem. Th. καυχάομ
glorior: f. med. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, dec
bo, accumbo: imperf. κατεκείμην,
το, præſ. inf. m. κατακεῖσθαι, pr
part. m. κατακείμενος, η, ον, f.
τακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κατακείρω, detondeo: Meta
abſumo. Th. κείρω, f. κερῶ, tondeo

Κατάκειο', pro κατάκεισο, recu
be, præſ. imperat. verbi κατάκει
μαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. p
verbi κατακλίνομαι, inclinor. T
κλίνω, inclino: f. νῶ, p. κέκλικ

Κατακέκριται, condemnatus eſt,
ſing. perf. paſſ. à κατακρίνω, c
demno judicio: f. νῶ, a. 1. κα
κρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, evacuo,
fundo.

Κατακεντέω, f. ήσω, pungo, tel
ro.

* Κατακεντρόω, ſtimulis pu
perforo. D. S.

Κατακερτομία, verbis morda
inſecto: vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, effuſi ſunt, 3.
perf. ind. paſſ. Ion. pro κατα
χυνται; à καταχύω.

Κατακηέμεν, Iliad. H. ver. 4
cremare, Ion. pro κατακῆαι, a.
inf. act. verbi κατακαίω, crem
quod à καίω, idem: fut. καύ
a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κατακήομεν, Iliad. H. ver. 3
comburemus.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. a
verbi

Κατακηρόω, cerâ tego: ex κα
et κηρόω, à κηρὸς, cera.

Κατακλάω, frango: f. άσω, a.
κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, fra
go.

Κατακλειστὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, occluſus,
carceratus: à

Κατακλείω, includo: f. είσω, a.

κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo, à κληροδότης, ου, ὁ, teſtator: quod ex κλῆρος, ſors, et δότης, dator.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio: item heredem facio, et ſorte diſtribuo: à κληρονόμος, heres, quod à κλῆρος, ſors, et νέμω, diſtribuo.

Κατακληροῦμαι, ſortitò accipio, ſortior: ex κατὰ et κληρόω, ſorte lego. Th. κλῆρος, ſors.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. et

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, facio diſcumbere, diſcumbo: fut. νῶ, p. κατακέκλικα, aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imper. κατάκλινον, άτω, aor. 1. ind. paſſ. κατεκλίθην, a. 1. ſub. paſſ. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, reclino.

Κατακλύζω, inundo, ſubmergo: f. ύσω, p. κατακέκλυκα, perf. paſſ. κατακέκλυσμαι, a. 1. paſſ. κατεκλύσθην, a. 1. part. paſſ. κατακλυσθεὶς, ſubmerſus: ex κατὰ et κλύζω, lavo.

Κατακλυσμὸς, ου, ὁ, diluvium: à præced.

Κατακλώθω, fila deduco, deduco ſtamina, peculiaritèr fatalia ſtamina neo. Th. κλώθω, neo.

Κατακνίζω, concido; item carpo, vellico; item titillo, pruritum excito; ex κατὰ et κνίζω, rado. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, f. ήσω, ſopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, dormio. Th. κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμηθήτω, cubet: a. 1. imperat. paſſ. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

Κατακοιμιστὴς, ου, ὁ, cubicularius:

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro ex κατὰ et κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ ἡ, qui in cubili ſuo jacet, aut dormit: ex κατὰ et κοίτη, cubile.

Κατακολουθέω, -ῶ, ſubſequor; cum dat. f. ήσω, a. 1. κατηκολούθησα, a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, f. g. ασα, perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ, comes.

Κατακολούω, mutilo. Th. κολούω,

Κατακομίζω, f. ίσω, defero, comporto; κατακομίζομαι, domum re-

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnis percutio. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζω, telis confodio. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπτὸς, ειὴ, ὸν, conciſus, a, um: à κατακόπτω, ſcindo. a. 2. ἔκοπον, p. m. κέκοπα.

Κατάκορος, ου, ὁ ἡ, furioſus, inſanus; item defeſſus, labore confectus: ab eod. Th.

Κατακόπτω, concido, trucido, percutio, f. ψω, p. κατακέκοφα. Th. κόπτω.

Κατακόρος, ου, ὁ ἡ, ſatur: et

Κατακόρως, adv. abundè, crebriùs. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, compono, orno, digero in ordinem, colo: ex κατὰ et κοσμέω, orno, ordino. Th. κόσμος, ordo, ornatus.

Κατακούω, exaudio, auſculto, dicto ſum audiens, obtempero. Th. ἀκούω, audio.

Κατακρατέω, f. ήσω, vinco, ſupero. Th. κράτος, τὸ, robur.

Κατακράτος νικᾶν, per vim vincere: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, laniorum more concido. Ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, caro, et ἔργον, opus.

Κατακρῆθεν, Iliad. Π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, ex capite, prorſus, funditus.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorſum ago, præcipito: f. ίσω, a. 1. κατεκρήμνισα, a. 1. inf. κατακρημνίσαι, p. act. κατακεκρήμνικα, p. paſſ. κατακεκρήμνισμαι ex κατὰ et κρημνίζω, à κρημνὸς, præcipitium.

Κατάκρημνος, ου, ὁ ἡ, præceps: à κρημνὸς, præcipitium.

Κατακριδόω, loquacitate obtundo, f. σω, p. κα, à κατὰ et ἀκρὶς, locuſta.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio: à

Κατακρίνω, judico, fero ſententiam contra aliquem, condemno. f. νῶ, a. 1. κατέκρινα, ας, ε, p. act. κατακέκρικα, p. paſſ. κατακέκριμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι, f. 1. paſſ. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, judico, ſecerno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio: à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, valdè laudo, celebro, applaudo. f. ήσω, p. κεκρότηκα: ex κατὰ et κροτέω, à κρότος, plauſus.

Κατακρύπτω, occulto, tego. Th. κρύπτω, abſcondo, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, occulto.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κατακτείνω, occido.

Κατακτὰς, άντος, qui interfecit, a. 2. part. act. à κατάκτημι, a. 2. κατέκτην.

Κατακτείνω, f. νῶ, interficio, occido: ex κατὰ et κτείνω, occido.

Κατάκτημι, idem quod præced.

Κατακυκλέω, -ῶ, claudo, circumcingo, f. ώσω, p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, devolvo, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτουσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à

Κατακύπτω, incurvo me, decumbo. Th. κύπτω, pronus ſum, f. ψω.

Κατακυριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω, a. 1. κατεκυρίευσα, a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κυριεύω, à κύριος, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, q. v.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, infra.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. m. εύσομαι, jactabundè aliquid dico vel facio: arrogantèr et vanè commemoro: ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, me vendito, glorior. Th. ἀλαζὼν, oſtentator.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. f. ήσω, p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio: et

Κατάλαλος, ου, ὁ ἡ, obloquutor, maledicus: ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, deprehendo, [* offendo, comprehendo, aſſequor, comperio, invado, occupo, præſidia impono: paſſ. dicitur etiam de iis qui "ἔνθεοι vocantur, et à Deo quodam incitantur.] f. m. καταλήψομαι, p. κατείληφα, perf. inf. κατειληφέναι, a. 2. act. κατέλαβον, a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν, p. paſſ. κατείλημμαι, perf. part. paſſ. κατειλημμένος, η, ον, a. 1. paſſ. κατελήφθην, ης, η, a. 2. m. κατελαβόμην, ου, ετο, aſſecutus ſum, a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι, a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ et λαμβάνω, capio.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, deprehendendus: à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, illuſtro, ſplendere facio.

Digitized by Google

Καταλέγω, *deligo*, *adſcribo*, *exiſtimo*, *enumero*, *dico*. [* *accuſo*, Deut. xix. 16.] f. ξω, p. καταλέλεχα, præſ. paſſ. καταλέγομαι, *allegor*, *cubo*. Th. λέγω, *lego*, *colligo*.

Καταλείβω, *effundo*, *deſtillo*; paſſ. *defluo*: f. m. ψομαι. p. paſſ. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo*: f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*, f. ψω, p. καταλέλειφα, a. 1. κατέλειψα, a. 2. κατέλιπον, a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. paſſ. καταλέλειμμαι, perf. part. paſſ. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα. ex κατὰ et λείπω, *linquo*.

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ*: et

Καταλελειμμένος, perf. part. paſſ. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. ſing. à καταλέγομαι.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύω, *lapidibus obruo*; a. 1. κατέλευσα. ex κατὰ et λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis*.

Καταλέω, ex κατὰ et ἀλέω, *molo*: f. έσω et ήσω.

Καταλήγω, f. ήξω, *termino*, *definio*.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehenſio*, *occupatio*; à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, *lapido*, cùm acc. f. άσω, perf. καταλελίθακα, a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ vel ἡ, *lapis*.

Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. -λελιθοβόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω, *impensè rogo*, *obteſtor*: ex κατὰ et λιπαρέω, *aſſiduus ſum*, *aſſiduè rogo*, *efflagito*, *oro*. Th. λιπαρὴς, *aſſiduus*.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.

Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *commutatio*, *reconciliatio*: à

Καταλλάσσω, *permuto*, *commuto*, *reconcilio*, f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. καταλλάξας, αντος· a. 2. ind. paſſ. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Καταλοάω, -ῶ, *trituro*, *confringo*, *vulnero*. ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. *proſâ oratione*: à καταλέγω, *ſigillatim enarro*. λέγω, *dico*.

Καταλογία, ας, ἡ, *recenſio*.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo*, *annumero*, *aſcribo*: et

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio*, *numeratio*: à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS*, *enumeratio*: à καταλέγω, *enumero*. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reliquus*, à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *ſupra cervicem*, *ſuper humeros*. Th. λόφος, *cervix*.

Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio*, *in decurias* vel *cohortes diſtribuo*, *diſtribuo in claſſes*. Th. λόχος, *cohors*.

Κατάλυμα, ατος τὸ, *diverſorium*: à καταλύω, *diverto*, *hoſpitium capio*. Th. λύω, *ſolvo*.

Καταλύουσι, 3. pl. præſ. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *deſtructio*: à

Καταλύω, *diſſolvo*, *deſtruo*; item *diverſor*: f. ύσω, a. 1. κατέλυσα, a. 1. ſub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. paſſ. κατελύθην, a. 1. ſub. paſſ. καταλυθῶ, f. 1. paſſ. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *ſolvo*.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθάνω, *diſco*, *cognoſco*, *animadverto*, *conſidero*, [* Matt. vi. 28. nuſquam aliàs in N. T.] f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών. ex κατὰ et μανθάνω, *diſco*.

Καταμαρπτέω, pro καταμάρπτω, f. ψω, *comprehendo*, *manu tango*. Th. μάρπτω, *capio*: f. ψω.

Καταμαρτυρέω, *teſtor contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *teſtis*.

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. act. f. g. à καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψῃ, *opprimat*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, ſic ut ſolent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt*. [* καταμωμένους τῆς κεφαλῆς κόνιν, Joſ. B. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conſperſa*.] Th. ἀμάω, *meto*.

* Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo*.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*. Th. μένω, *maneo*, a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, *negligo*, *contemno*: ex κατὰ et μέλει, *curæ eſt*, impersonale.

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi præced.

Καταμέμφομαι, f. m. ψομαι, *increpo*, *conqueror*, *accuſo*, *reprehendo*. Th. μέμφομαι, *expoſtulor*, f. m. μέμψομαι, perf. paſſ. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præſ. ind. præced.

Καταμένω, *commoror*, f. νῶ, p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo*.

Καταμερίζω, f. ίσω, *diſtribuo*, *diſpartior*; ex κατὰ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ήσω, *metior*, *dimetior*.

Καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *longus*. Th. μῆκος, τὸ, *longitudo*.

Καταμιαίνω, *polluo*. Th. μιαίνω, *inquino*.

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίανα.

Καταμίγνυμι, *immiſceo*, f. μίξω, p. μέμιχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω, p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim*: ex κατὰ et μόνος, *unus*, *ſolus*.

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *ſingulari certamine devinco*: ex κατὰ, μόνος, *ſolus*, et μάχομαι, *pugno*.

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. ſing. a. 1 m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσω, vel -ττω, f. ξω, *lacero*, *perſtringo*. Th. ἀμύσσω, f. ξω, p. ἤμυχα, vide in καταμύξατο.

Καταμύω, 1. μύσω, *nicto*. Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. κήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo*, *adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adverſus quempiam*, *maledictum*: ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *ſepono*: undè et

Καταναθεματίζω, *devoveo*: f. ίσω.

Καταναλείχω, *lambendo conſumo*, ut *ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *conſumo*: f. καταναλώσω, a. 1. κατανήλωσα, p. κατανήλωκα. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, *abſumo*: quod ex ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo*, *torpidum reddo*: f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor*, *veternus*.

Κατανάω, inuſitat. undè a. 1. κατένασσα, *habitare feci*, *habitare*

Digitized by Google

... δοῦ: ex κατὰ et νάω, quod ... ro ναίω, habito.

Κατανέμω, diſtribuo, partior; item centurio, decurio, in numeros militares refero. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, annue: a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, annuo: a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, annuo.

* Κατανθίζω, floribus exorno. D. S.

Κατανίστημι, contra aliquem inſurgo: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵστημι. a. 2. κατανέστην.

Κατανοῶ, præſ. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, animadverto, conſidero, intelligo: imperf. κατενόουν, ουν, f. ήσω, p. κατανενόηκα, a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ et νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens.

Κάτινος, CATINUS.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ἡ, declivis, Iliad. Ψ. ver. 116. ... et κάταντα, adv. ſurſum, deorſum: ex κατὰ et ἀντὶ, pro, contra.

Καταντάω, pervenio: f. ήσω, p. κατήντηκα. Ex κατὰ et ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contrà.

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus, faſtigium ædificii; item finis, terminus: à præced.

Καταντίον, Ion. è regione. Th. ἀντίον, contrà.

Κατανύγῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. κατανύγωσιν, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imper. paſſ. ejuſd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio, mœror, dolor; item ſopor, ſtupor: à

Κατανύσσω, compungo: f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατένυγον, a. 2. paſſ. κατενύγην, ης, η, compungi, et in 3. pl. κατενύγησαν, a. 2. inf. paſſ. κατανυγῆναι, perf. paſſ. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, pungo.

Κατανυχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. præced.

Κατανύω, conficio, perago, [* conſequor, obtineo, φίλως γὰρ προξένου κατήνυσαν. Soph. Electra, 1478, amici enim potiti ſunt hoſpitâ.] Th. ἀνύω, f. ύσω.

Καταξαίνω, lacero, percutio, f. -ξανῶ, p. κατέξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω.

Καταξέω, derado, radendo et ſcalpendo polio. Th. ξέω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ου, ὁ ἡ, peraridus, ſiccus. Th. ξηρός.

Καταξιόω, -ῶ, dignum judico in bonore habeo, rogo, imploro; f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. paſſ. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui: a. 1. ſub. paſſ. καταξιωθῶ, a. 1. inf. paſſ. καταξιωθῆναι, a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ et ἀξιόω, ab ἄξιος, dignus.

Καταξύω, derado, abrado; item incido, et ſcarifico: ex κατὰ et ξύω, f. ύσω, quod idem ac ξέω, rado.

Καταπαίζω, illudo, f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, compactus: à πηγνύω, compingo.

Καταπάομαι, conſpergo.

Καταπάσσω, f. ξω, p. χα, ſpargo, conſpergo.

Καταπατέω, conculco: f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1. ind. paſſ. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, calco.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, conculcatio: ab eod.

Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies: à καταπαύω.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, compeſco, requieſco: f. αύσω, a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαυον, p. καταπέπαυκα, p. paſſ. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, ceſſo.

Καταπειράζω, f. σω, tento, conor, à πειράζω.

Καταπειρητηρία, ας, ἡ, nauticum inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, tento. Th. πεῖρα.

Καταπιλματέω, -ῶ, pittaciis conſuo, reſarcio, f. ήσω, p. -πεπιλμάτηκα. Th. πίλμα, planta pedis.

Καταπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ et πέλτη, ſcutum. Vel ut alii à πάλλω, vibro.

* Καταπέμπω, mitto literas.

Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, defleo, lugeo. Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, exterrita, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, perterrefio. Th. πτοέω, exterreo.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, quemadmodum.

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, decido.

Καταπετάζω, καταπεταννύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, expando, explico, extendo; item obtego, velo. Th. πετάω, pando.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur: à καταπετάννυμι, expando: quod à πετάω ſeu πετάννυμι, pando: f. άσω.

Καταπέτομαι, pervolo, devolo. Vide πέτομαι.

* Καταπετροκοπέω, ad petras alliſa confringo, lapidibus jaciendis frango. D. S.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi

Καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα pro πέφυγα.

Καταπέφνω, occido: ex κατὰ et πέφνω, idem: quod eſt verbum Poët. Th. φένω, occido.

* Καταπεφρονηκότως, contemptim. D. S.

Καταπέψῃ, Iliad. Α. ver. 81. 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, coquo: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, coquere magnam felicitatem, id eſt, frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur.

Καταπήγνυμι, -γνύω, defigo: f. πήξω vel πηγνύσω, p. πεπήγνυκα.

Καταπηδάω, -δῶ, deſilio: ex πηδάω, ſalio, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, noceo. Th. πῆμα, τὸ, damnum.

Κατάπικρος, ου, ον, amarus: ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo: ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.

Κατάπινε, deglutiebat, 3. ſing. imperf. Ion. act. à

Καταπίνω, deglutio. f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. ſub. act. καταπίω, ῃς, ῃ, perf. act. καταπέπωκα, a. 1. paſſ. κατεπόθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. καταποθῶ, a. 1. inf. paſſ. καταποθῆναι ex κατὰ et πίνω, bibo.

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejuſd.

Καταπίπτω, decido: inf. præſ. καταπίπτειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καταπιστεύω, f. εύσω, committo, trado: ex πιστεύω.

Καταπλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω, percello. Th. πλήσσω, percutio, f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, p. m. πέπληγα.

Digitized by Google

Καταπλάττω, -σσω, *cataplaſmate curo, medeor*, f. άσω, a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα· ex πλάσσω, *fingo*.

Καταπλέκω, f. ξω, *complico, necto*; καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire*. Th. πλέκω, *complico*. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.

Καταπλέω, *navigo*: f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, *terribilis, ſtuporem adferens, admirabilis*: et

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *perculſus, conſternatus, pavidus, attonitus, ſtolidus*: à καταπλήσσω.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obſtupefacio*: f. ξω. Th. πλήσσω, q. v.

* Κατάπλοος, οῦς, ῦ, ὁ, *tutus navis reditus*. χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλοίου καθ᾽ ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare ſub uſuris, ea conditione ut navis portum deſtinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat et redeat*. Lex Rhodia. Salm. de uſur. c. 9. p. 356. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίνετο, Dem. c. Dionyſ. *cum naves ex Sicilia redirent cauſſa frumenti*.

* Καταπλουτομαχέω, ήσω, *opibus vinco, divitiis contra aliquem pugno*.

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, *navigo*.

Καταπνοὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *ſpiro*.

Καταπόδας Xen. adv. *è veſtigio*.

Καταποθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπίνω, *deglutio*.

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo*: f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præſ. ind. paſſ. καταπονέομαι, *opprimor*: ex κατὰ et πόνος, *labor*. Th. πονέομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo*: f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præſ. paſſ. καταποντίζομαι, *demergor*: a. 1. paſſ. κατεποντίσθην, a. 1. ſub. paſſ. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, *demerſio*: à præced.

Καταπορεύομαι, *redeo*, f. εύσομαι, p. paſſ. -πεπόρευμαι, a. 1. paſſ. κατεπορεύθην· ex κατὰ et πορεύομαι, *eo*.

Καταπορνεύω, f. εύσω, *proſtituo*: à πορνεύω, *ſcortor*.

Κατάποσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago*: ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod degluțiendo ſumitur*: à καταπίνω, *deglutio*.

* Καταπρίω, ίσω, *ſerrâ deſeco*.

Καταπραΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compeſco*: ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo*. Th. πρᾶος, *lenis*.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pronus*.

Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπρήθω, *comburo, incendo*. Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, *prodere*, præſ. inf. verbi

Καταπροδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, *projicio, elabi ſino*: a. 2. inf. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

* Καταπροΐκομαι, *progredior longiùs*; ex κατὰ, πρὸ, et ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi

Καταπροΐζομαι, *impunè relinquo*: f. ίξομαι. ex κατὰ et προῖξ, ικος, ἡ, *dos*.

Καταπρονομεύω, *in partem prædæ abduco*.

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπταμαι, *devolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.

Καταπτέσθαι, præſ. inf. m. verbi καθάπτομαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perſtringere, leviter attingere*; *tango*.

Καταπτήω, -ῶ, *terreo, conſterno*; f. πτήσω, p. κατέπτηκα.

Καταπτήξας, Iliad. X. ver. 191. *metu perculſus*: à καταπτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*: f. med. verbi καθίπταμαι. Vide καταπτήσσω.

Καταπτήσσω, *terreo, perterrifio*: f. ξω, p. χα.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, ſeu καθίπταμαι, *devolo*: quod ex κατὰ et ἵπτημι, ſeu ἵπταμαι, *volo*, -ας, f. m. πτήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſinuoſus et multas plicas habens*: ex κατὰ et πτύσσω, *plico*.

Καταπτύω, *deſpuo, reſpuo, rejicio*. Th. πτύω.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, *ruina, lapſus*: ex καταπίπτω.

Καταπτώσσειν, *timere*, præſ. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præſ. act. à

Καταπτώσσω, *metu concido, trepido, expaveſco*: ex κατὰ et πτώσσω. à πτοέω, *exterreo*.

Καταπύγων, *obſcœnus*. ex κατὰ et πυγὴ, *nates*.

* Καταπώγων, *barbatus*. D. S.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ, preces*.

Καταράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit*: item *vectis, porta*. Eſt etiam nomen *avis* cujuſdam: à καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido, dejicio*.

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo*: p. paſſ. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. Th. ἀρὰ, *preces, diræ*.

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio*.

Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*.

Κατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledictus*.

Καταργέω, *inanem et inutilem reddo, aboleo, facio ceſſare*: f. ήσω, p. κατήργηκα, a. 1. act. κατήργησα, præſ. ind. paſſ. καταργοῦμαι, *deſtruor, aboleor*: p. paſſ. κατήργημαι, a. 1. paſſ. κατηργήθην, *liberatus ſum*: f. 1. paſſ. καταργηθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ et ἀργέω, *ceſſo*: hoc ab ἀργὸς, per Craſin pro ἀεργὸς, *otioſus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. [* N… facilè apud alium Scriptorem … venias præter ſacros, inquit B…za, ad Rom. iii. 31. At ap… Eurip. in Phœniſſ. ii. 760. Α… ἀμ᾽ ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέ… *ſed vado ne otioſam faciamus m…num*.]

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, *argento obduco*, vel *tego*, *pecuniâ corrumpo*: ab ἀργυρόω, *argento obduco*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Καταρίζω, *demulceo, manibus tracto*: f. ξω, pro quo et καῤῥίζω. Th. ῥίζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*: a. 1. part. paſſ. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*: f. ήσω, p. κατηρίθμηκα, p. paſſ. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος, ου, *annumeratus*: a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Καταῤῥέζω, idem quod ἀῤῥέζω, *facio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu fero*.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταράκτης.

Καταῤῥέον, *defluens*: præſ. part. n. g. et

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*: a. 1. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω, *defluo*.

Καταῤῥεμβεύω, *circumduco vagore*.

Καταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, decido, collabor*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, decidere facio, delabor, ruo cum impetu*: ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Digitized by Google

ταῤῥίπτω, *projicio:* f. ψω, a. κατέῤῥιψα, p. κατέῤῥιφα, p. paſſ. ῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

τάῤῥοος, ε, ὁ, contracte κατάῤ-ῥ *defluxus, diſtillatio,* CATARRHUS: et

ταῤῥοέω, -ῶ, *defluo,* f. ῥυήσω, p. ῤῥύηκα. Th. ῥέω, *fluo.*

ταῤῥόρτη, ε, τὸ, *locus in quem it humor; copia, affluentia.*

ταῤῥυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *irriguus:* à ταῤῥέω, *defluo.* Th. ῥέω, *fluo,* f. ω.

ταῤῥωδέω, *non metuo:* ex κατὰ ῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel ὀῤῥωδέω, ut Herod. tum κα-ῤῥωδέω, *extimeſco, metu conſternor,* ω.

ταρτάω, *appendo, apto:* ab ἀρ-τάω *appendo.*

ταρτίζω, propriè, *luxata mem-bra in locum ſuum repono:* item *ſarcio, coagmento:* f. ίσω, a. 1. ind act. κατήρτισα, ας, ε, a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι, a. 1. inf. καταρτίσαι, perf. paſſ. κατήρτισμαι, perf. inf. paſſ. κα-τηρτίσθαι, perf. part. κατηρτισμέ-νος, η, ον, *coagmentatus:* a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi.* Ex κατὰ et ἀρτίζω.

κατάρτισις, εως, ἡ, *inſtauratio:*

καταρτισμὸς, ῦ, ὁ, *coagmentatio:* à καταρτίζω.

καταρτιστὴς, ῆρος, ὁ, *compoſitor, ...rator,* ab eod.

καταρχοῦσα, præſ. part. f. g. à κατάρχω, *primus facio, imperito:* Th. ἀρχὴ, *principatus, ini-tium.*

καταρώμενος, *execrans:* præſ. part. med. et

καταρῶνται, *imprecantur:* 3. pl. præſ. m. vel paſſ. à καταράομαι.

κατασβέννυμι, -σβέννυμι, *extinguo,* f. σβέσω ex σβέννυμι, id.

κατασείω, *decutio, quaſſo, terreo, deorſum commotâ ſilentium ...*, *ſignum do manu:* f. σείσω, κατέσεισα, a. 1. ind. act. κα-τασείσας, ας, ε, a. 1. part. act. κα-τασείσας, αντος. Ex κατὰ et σείω, ...

κατασημαίνω, *annoto, obſervo;* i-tem *obſigno ſigillo:* ex κατὰ et ση-μαίνω, f. ανῶ, *ſignifico.* Th. σῆ-μα, *ſignum.*

κατασιγάω, -ῶ, *conticeſco,* f. ήσω, κατεσίγηκα ex σιγάω, *ſileo,* et ...

κατασιδηρόω, *ferro abduco.* D.

κατασιωπᾶτε, 2. pl. præſ. ind. et imperat. act. à

κατασιωπάω, *conticeſco.* Th. σιω-πάω, *ſileo.*

Κατεσκαμμένα, τὰ, pl. *ruinæ:* Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo:* fut. ψω, a. 1. κατέσκαψα, perf. κατέσκαφα, perf. paſſ. κατέσκαμμαι, perf. part. paſſ. κατεσκαμμένος, *dirutus.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *everſio:* à κα-τασκάπτω.

Κατασκεδάζω, f. άσω, *diſpergo, diſſipo:* à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, *exſicco;* paſſ. -τεύο-μαι, *aridus ſum;* κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, *ſpe-culor, provideo.* Th. σκέπτομαι, *video.*

Κατασκευάζω, *præparo, armis in-ſtruo, exædifico, probo argumentis, molior, efficio, fabricor, immitto, ut exploratorem:* f. άσω, p. κατεσκεύ-ακα, a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε, a. 1. inf. act. κατασκευάσαι, a. 1. part. κατασκευάσας, αντος, perf. paſſ. κατεσκεύασμαι, perf. part. paſſ. κατεσκευασμένος, a. 1. ind. paſſ. κατασκευάσθην, ης, η. ex κα-τὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, *vas.*

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασ-κευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus:* à præced. verb.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *præpa-ratio:* ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τά, *ad aſſertionem facientia:* nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *affirmandi, vim habens, aptus ad confirmandum:* et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exſtructio, appa-ratus, deſcriptio;* gen. pl. κατασ-κευῶν. à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, *nidulor, nidum ſtruo, habito:* f. ώσω, a. 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus:* à præced. Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

Κατασκήπτω, f. ψω, *ingruo, im-petuosè irruo, invado.* Th. σκήπτω, *ruo:* f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro:* f. άσω, p. κατεσκίακα. hinc

Κατάσκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *opacus, obſcu-rus.* Th. σκιά.

Κατασκοπέω, ῶ, et κατασκοπεύω, *exploro:* f. ήσω, perf. κατεσκόπη-κα, a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ et σκοπέω.

Κατάσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *explorator:* à κατασκοπέω.

* Κατασκορπίζω, *diſſipo, disjicio.* D. S.

Κατασκώπτω, *cavillor:* ex κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρύνω, *imminuo, deprimo,* f. υνῶ, p. κατεσμίκρυγκα ex σμι-κρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. 1. ver. 649. 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo:* fut. ξω. Th. σμύχω, *paulatim rem conſumo ut ignis latens, et ſine flammâ.*

Κατασοφίζω, *ſophiſmatis et argutis fallaciis utor adverſus aliquem:* fut. ίσω, perf. κατασεσόφικα, præſ. part. paſſ. κατασοφιζόμενος, a. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. κατασοφισάμενος· ex κα-τὰ et σοφίζω, à σοφὸς, *ſapiens.*

Κατασπαταλάω, -ῶ, *delicior, deli-catè vivo,* f. άσω, p. κα.

Κατασπάω, -ῶ, *diſtraho, divello,* f. άσω, p. κατέσπακα· ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κατασπείρω, *ſpargo:* ex κατὰ et σπείρω.

Κατασπεύδω, *accelero, urgeo.* Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *feſtinatio, ac-celeratio.*

Κατασπουδάζω, f. άσω, *rebus ſeriis operam do;* à σπουδάζω, *ſedulò ago,* ab eodem. Th.

Καταστάζω, *diſtillo, inſtillo.* Th. στάζω, f. ξω.

Κατασταθεὶς, a. 1. part. paſſ. et

Κατασταθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, *conſtituo;* quod vide.

Καταστάντος, gen. ſing. à

Καταστὰς, a. 2. part. f. g. κατα-στᾶσα, n. g. -ὰν: à καθίστημι, *con-ſtituo:* f. καταστήσω, a. 1. inf. act. καταστῆσαι, a. 2. inf. act. καταστῆ-ναι. Th. ἵστημι, *ſto.*

Καταστασιάζω, f. άσω, *ſeditione op-primo et affligo, ſeditione circumve-nio:* præſ. paſſ. καταστασιάζομαι, *factione vincor, ſeditionibus premor* à στασιάζω, quod à στάσις, *factio:* quod autem ab ἵστημι, *ſto.*

Κατάστασιν, acc. ſing. à

Κατάστασις, εως ἡ, *conſtitutio:* à καθίστημι.

Καταστεγάζω, idem quod Th. στέγω, *tego.*

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Καταστείλας, *quum repreſſiſſet:* a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, *reprimo, ſedo, com-pono, veſtio, amicio, orno:* cum acc. f. 1. καταστελῶ, f. 2. καταστελῶ, a. 1. κατέστειλα, a. 1. part. κατα-στείλας, p. κατέσταλκα, perf. paſſ. κατέσταλμαι, perf. part. paſſ. κατε-σταλμένος, *ſedatus:* p. m. κατέστο-λα, *demiſi, ornavi.* Th. στέλλω.

Καταστενάζω, *ingemiſco,* f. άξω, p. -στέναχα. ex κατὰ et στενάζω, id.

Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus, ſta-tus, conſtitutio:* à καθίστημι, *conſti-tuo,* quod vide.

Καταστῆναι, *evadere, exitum ha-*

Digitized by Google

ξεσθαι, *fieri*, a. 2. inf. act. κατασῆσαι, a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Καταστηρίζω, *confirmo*, f. ίξω, p. κατεστήριχα. ex κατὰ et στηρίζω, *firmo*.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *veſtitus, amictus*: propriè verò *actus* τοῦ καταστέλλειν, id eſt, *demittendi, ſedandi, cohibendi*. Tum *modeſtia in veſtitu*: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*: perf m. κατέστολα.

* Καταστολίζω, εις, ει, *veſtio, induo*: ex κατὰ et στολίζω, *veſtito*.

Καταστορέω, *ſterno humi*; item *obfirmo*: a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *ſterno*: f. έσω et ήσω.

Καταστραγγίζω, *diſtillare facio, guttatim perfluo*, f. ίσω, p. ικα. ex κατὰ et στραγγίζω.

Καταστρατηγέω, fut. ήσω, *ſtratagemate ſupero, bellicâ aſtutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Καταστρατοπεδεύομαι vel -δεύω, *caſtra meto*, a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο. ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *ſubverto*: fut. ψω, p. κατέστρεφα, a. 1. κατέστρεψα, p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. m. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταστρέφω.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejuſd. verbi.

Καταστρηνιάζω, *laſcivio*: f. άσω, p. κατεστρηνίακα, a. 1. ſub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, τὸ, *luxus, deliciæ*: indè στρηνιάω, *luxurior*.

Καταστροφὴ, ῆς ἡ, *CATASTROPHE, ſubverſio*: à καταστρέφω, quod vide.

Καταστρώννυμι, *proſterno*: f. στρώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *ſterno*.

Καταστυγέω, *averſor, odio proſequor*: a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odi*: f. ξω, q. à στύγω.

Καταστύφελος, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus*: à στυφελὸς, *durus, aſper*. Th. στύφω, *adſtringo*: f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*: f. συρῶ, p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.

Κατασφαλίζω, *munio, roboro*: f. ίσω, p. κατησφάλικα, p. paſſ. ησφάλισμαι, part. -ησφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*: f. ξω, a. 1. κατέσφαξα, a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, ſeu σφάττω, *jugulo, macto*.

Κατασφραγίζω, *obſigno*: f. ίσω, p. κατεσφράγικα, perf. paſſ κατεσφράγισμαι, perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, *obſignatus*. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ, *ſigillum*.

Κατασχεθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare, appellere*: a. 2 inf. verbi κατέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *poſſeſſio, occupatio*: ab eod.

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ. et

Κατασχοῖσα, ας, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, *qui cohibuit et retinuit*: a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Καταταξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *extabeſcies*: 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liqueſacio*.

Κατατάττω, *in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, inſtruo*. Th. τάττω, *ordino*; f. ξω, a. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*: f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido, ſeco*. Th. τέμνω, id.

Κατατέρπω, *gaudio afficio*.

Κατατήκω, f ξω, *colliqueſacio, emaceo, extabeſacio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipiſci*: Herodot. à

Κατατίθημι, *depono, repono, conſtituo, comparo, conſequor, ſuſcipio (inimicitias) ineo (gratiam), tribuo*; f. θήσω, p. κατατέθεικα, a. 1. κατέθηκα, a. 2. m. κατεθέμην, σο, το, a 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ, *audeo, aggredior*: f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *conciſio*· à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *occido*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Κατατοξεύω, *ſagittâ trajicio, telo configo*· f. εύσω, p. κατατετόξευκα, f. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro, inſector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero, attero, conſumo*: Th. τρίβω, *tero*, f. ψω, p. φα.

Κατατρίψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi præced.

Κατατρύχω, *exhaurio, affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero*.

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ et αὐλέω, idem: Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα ...

Καταφάγημα ...
ταφάγημα ...
2. act. κατέφαγον, ...
καταφαγεῖν, ... Th
medo.

Καταφαίνομαι, ...
καταφανῇ, 3. ſing. ...
Th. φαίνω, ...

Καταφαρμίζω et ...
Dor. pro ...
lebro: f. ίσω et ξω
μίζω.

Καταφανῆ, acc. ſing. ...
νὴς, *conſpicuus*: vel ...
eſt 3. ſing. a. 2. ſub ...
ταφαίνομαι ... quod vide

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ...
apertus: in nom. pl ...
ex κατὰ et φαίνω.

Καταφερὴς, έος, ὁ ϗ ...
declivis: à

Καταφέρω, f. 1. ...
κατήνεγκα, *tuli*: pr...
φέρομαι; *deorſum fer...*
1. ind. paſſ. κατηνέχθ...
paſſ. κατενεχθεὶς. Th ...
ro.

Καταφεύγω, *perfugio*, ...
fugium habeo ad ali...
ξομαι, a. 2. act. κατέ...
2. part. act. καταφυγ...
φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, ...
præced.

Καταφθάνω, *prævenio* ...
σω, p. κατέφθακα. ex ...

Καταφθαρήσονται, 3. ...
paſſ. à ſeq.

Καταφθείρω, *corrumpo* ...
f. καταφθερῶ, p. κατέφ...
2. κατέφθαρον, parf. pa...
θάρμαι, a. 2. paſſ. κατ...
1. paſſ. καταφθαρήσομαι, ...
corrumpor: καταφθεῖρε, ...
act. compoſ. ex κατὰ et ...
corrumpo.

Καταφθιμένοισιν, *mortui...*
pl. perf. part. paſſ. Ion. ...

Καταφθίω, f. ίσω, *perdo*, ...
cio; à φθίω, *corrumpo*: f. ...
ἔφθικα, perf. paſſ. ἔφθιμ...
perf. part. φθίμενος pro ...
Vel per Sync. dicitur ...
part. paſſ. pro φθιόμεν...
φθίσθαι, perf. inf. paſſ ...
σθαι, Ion. vel per Sy...
φθίεσθαι. à φθίω, ab eod.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corru...*
καταφθείρω, p. m. κατέφθ...

Καταφιλέω, *deoſculor*: ...
κατεφίλεον, ... εις, εος, pr...
καταφιλέων, -ῶν, ίσω, ...
ταφιλήσω, a. 1. ind. act. ...
λησα, perf. act. κατα...
quod à φιλέω, id. Th. φ...
amicus.

Digitized by Google

…, f. ίξω, p. ιχα, com-
κατὰ et φλέγω, uro.
…, combuſſiſſet: 3. ſing.
… et
…, εως, ἡ, conflagratio:
… ejuſd. Th.
…ζω, f. ίσω, a. 1. κατε-
…bero: à φλογίζω, u-
…
…, ὁ ϗ ἡ, timidus, for-
… φόβος.
…, ῶ, f. ήσω, venio, diſ-
… et φοιτάω.
…, ἐν, Ion. pro κατα-
… inf. præced.
…, trucido: idem cum
…, occido.
…, ἡ, lapſus, ictus, gra-
…; invectiva: ex κα-
… Ion. pro καταφλέγειν,
…
…ε, 2. pl. præſ. im-
… à
…μαι, conſidero. Th. φρά-
…σω, p. πέφρακα, a. 2.
… πέφραδα.
…τος, ὁ ϗ ἡ, cataphrac-
…, vel -ττω, munio, te-
… f. ξω, p. πέφραχα, p.
…μαι, ξαι, κται.
…, propriè, ſentio contra
…em deſpicio, ſperno:
…uo, Gen. xxvii. 12.
…, Herodot. de Piſi-
… gen. præſ. imperat.
…, et in 3. pl. είτωσαν,
…ήσω, a. 1. act. κατε-
… 1. ſub. καταφρονήσω,
…inf. καταφρονῆσαι, perf.
…πεφρόνηκα. Th. φρὴν,
…σις, εως, ἡ, contemptus:
…τὴς, ῦ, ὁ, contemptor: et
…ῦντας, acc pl. præſ.
… à καταφρονέω, quod
…γὴ, ῆς, ἡ, refugium. Th.
…
…γῆναι, acc. ſing. f. g.
…2. act. verbi καταφεύγω,
… quod vide.
…λλορέω, vel καταφυλλοῤ-
…έω, propriè de arboribus
… folia humi fluunt, i. e. ca-
… delapſa marceſcunt; ex
… φύλλον, folium, et ῥέω,
…τεύω, planta, f. εύσω, p.
…κα.
…χάω, biſco, derideo. Th.
…χαλάζω, idem quod
…χαλάω, f. άσω, demitto per
… Th. χαλάω, laxo.

Κατάχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æratus*: et

Καταχαλκοῦν, *ære* vel *ferro tegere*: præſ. inf. verbi

* Καταχαλκόω, ώσω, *ære obduco*. ex κατὰ et χαλκὸς, *æs*.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καταχιύντ' pro καταχιύντο, 3. ſing. imperf. Ion. à

Καταχιύομαι, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*: f. εύσω, a. 1. act. κατέχευα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχήνῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταχαίνω, *biſco, derideo*.

Καταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *reſonans*: ex κατὰ et ἦχος, *ſonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus moleſtiâ afficior*: quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Καταχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſubterraneus, infernus*: à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *reſcindo, lanio*. Th. χορδὴ, *inteſtinum, chorda*.

Καταχοῦν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congeſtâ tegere*: verbi

Καταχώννυμι, vel καταχώννυω, f. καταχώσω, ab inuſ. καταχόω, *aggerem duco, terrâ obruo*.

Καταχρῆν, *ſatis eſſe alicui*. Vide ἀποχρῆν.

Καταχράομαι, -ῶμαι, *abutor*: f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf m. καταχρήσασθαι, *abuti*, cum dat. Th. χράομαι ſeu χράω, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*: præſ. inf. med. contract. pro καταχράεσθαι. Sic καταχρήσασθαι, *interfeciſſe*: a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. paſſ.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abuſio, abuſus*: item *CATACHRĒSIS*, figura: et

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, *abuſivus*: et

Καταχρηστικῶς, adv. *abuſivè*: à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio*: et

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Κατάχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inunctus*: et

Καταχρίω, *inungo, illino*. Th. χρίω, *ungo*.

Κατάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inauratus*: et

Καταχρυσόω, ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego*: à χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum*.

Κατάχυσις, εως, ἡ, *effuſio, diffuſio*.

Καταχωρίζω, *divido, diſpono*.

Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.

Καταψάω, f. ήσω, *tergendo ſiccandove demulceo*. Th. ψάω, *leniter tango*.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior*: f. m. σομαι, p. paſſ. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Καταψευσμὸς, ῦ, ὁ, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. m. ίσομαι, p. paſſ. ισμαι, *damno, cenſeo, ſententiam fero negativam*: ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus*.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψύχω, *refrigero*; f. ύξω, p. κατέψυχα, a. 1. κατέψυξα, a. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *refrigero*.

Κατεαγεὶς, a. 2. part. paſſ. et

Κατεαγῆναι; perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango*. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem f. ἄξω, p. m. ἦγα, et per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα et ἔαξα, a. 2. paſſ. ἤγην et ἐάγην. hinc κατεαγεὶς, part.

Κατεαγὼς, υῖα, -ὸς, -ότος, *fractus*: part. perf. m. ejuſd. verbi.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. et

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. ſolut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, *ſedent*: Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *ſedeo*.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, *conjiciebaris*: 2. ſing. imperf. paſſ. à βάλλω, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *deſcendi*: a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*: f. m. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. imperat. κατάβηθι, a. 2. part. act. καταβὰς, άντος· ex κατὰ, *deorſum*, et βαίνω, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, *dejicio*: f. αλῶ, p. βέβληκα, p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *ſponſione*, vel *ſatiſdatione obſtringo*. [* *Quidvis in manus trado*, τὴν ναῦν κατεγγυῶ ϗ τὰς παῖδας, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur*. malè in edd. *ſponſione obſtrinxi*. Salm. de m. uſur. p. 712.] Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

Κατεγέλων, præſ. part. imperf. act. κατεγίλαον, -ων, -αις, -ας. à καταγελάω, *derideo*, f. ήσω, quod vide.

Digitized by Google

ῆναι, *fieri*, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Καταστηρίζω, *confirmo*, f. ίξω, p. κατεστήριχα. ex κατὰ et στηρίζω, *firmo*.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *veſtitus*, *amictus*: propriè verò *actus* τῦ καταστέλλειν, id eſt, *demittendi*, *ſedandi*, *cohibendi*. Tum *modeſtia in veſtitu*: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*: perſ. m. κατέστολα.

* Καταστολίζω, εις, ει, *veſtio*, *induo*: ex κατὰ et στολίζω, *veſtito*.

Καταστορέω, *ſterno humi*; item *obfirmo*: a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *ſterno*: f. έσω et ήσω.

Καταστραγγίζω, *diſtillare facio*, *guttatim perfluo*, f. ίσω, p. ικα. ex κατὰ et στραγγίζω.

Καταστρατηγέω, fut. ήσω, *ſtratagemate ſupero*, *bellicâ aſtutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Καταστρατοπεδεύομαι vel -δεύω, *caſtra meto*, a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο. ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *ſubverto*: fut. ψω, p. κατέστρεφα, a. 1. κατέστρεψα, p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. m. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταστρέφω.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejuſd. verbi.

Καταστρηνιάζω, *laſcivio*: f. άσω, p. κατεστρηνίακα, a. 1. ſub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, τὸ, *luxus*, *deliciæ*: indè στρηνιάω, *luxurior*.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE*, *ſubverſio*: à καταστρέφω, quod vide.

Καταστρώννυμι, *proſterno*: f. στρώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *ſterno*.

Καταστυγέω, *averſor*, *odio proſequor*: a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odi*: f. ξω, q. à στύγω.

Καταστύφελος, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus*: à στυφελὸς, *durus*, *aſper*. Th. στύφω, *adſtringo*: f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*: f. συρῶ, p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.

Κατασφαλίζω, *munio*, *roboro*: f. ίσω, p. κατησφάλικα, p. paſſ. -σφάλισμαι, part. -σφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*: f. ξω, a. 1. κατέσφαξα, a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, ſeu σφάττω, *jugulo*, *macto*.

Κατασφραγίζω, *obſigno*: f. ίσω, p. κατεσφράγικα, perf. paſſ κατεσφράγισμαι, perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, *obſignatus*. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *ſigillum*.

Κατασχεθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare*, *appellere*: a. 2 inf. verbi κατέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *poſſeſſio*, *occupatio*: ab eod.

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ. et

Κατασχεῦσα, ας, Dor. pro κατασχοῦσα, ας, *qui cohibuit et retinuit*: a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, *extabeſacies*: 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατατάττω, *in ordinem refero*, *colloco*, *deligo*, *comparo*, *inſtruo*. Th. τάττω, *ordino*; f. ξω, a. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*: f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido*, *ſeco*. Th. τέμνω, id.

Κατατέρπω, *gaudio afficio*.

Κατατήκω, f ξω, *colliqueſacio*, *emaceo*, *extabeſacio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipiſci*: Herodot. à

Κατατίθημι, *depono*, *repono*, *conſtituo*, *comparo*, *conſequor*, *ſuſcipio* (*inimicitias*) *ineo* (*gratiam*), *tribuo*; f. θήσω, p. κατατέθεικα, a. 1. κατέθηκα, a. 2. m. κατεθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ, *audeo*, *aggredior*: f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *conciſio* · à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *occido*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Κατατοξεύω, *ſagittâ trajicio*, *telo configo*: f. εύσω, p. κατατετόξευκα, f. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro*, *inſector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero*, *attero*, *conſumo*: Th. τρίβω, *tero*, f. ψω, p. φα.

Κατατρίψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi præced.

Κατατρύχω, *exhaurio*, *affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero*, *attero*.

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ et αὐλέω, idem: Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα pro αὐτίκα, *ſtatim*.

Καταφάγω, *devoro*: f. 2. m. καταφάγομαι pro καταφαγοῦμαι, a. 2. act. κατέφαγον, a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor* ...

καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. pa... Th. φαίνω, *oſtendo*.

Καταφαμίζω et καταφαμίζω ... Dor. pro καταφημίζω, *divulgo*, ... *libro*: f. ίσω et ίξω. Vide in φ... μίζω.

Καταφανῆ, acc. ſing. à καταφανὴς, *conſpicuus*: vel ι ſubſcript... eſt 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à καταφαίνομαι... quod vide.

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſpicu*... *apertus*: in nom. pl. καταφανεῖς ... ex κατὰ et φαίνω.

Καταφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præcl*... *declivis*: à

Καταφέρω, f. 1. κατοίσω, a. ... κατήνεγκα, *tuli*: præſ. paſſ. καταφέρομαι, *deorſum feror*, *mergor*: ... 1. ind. paſſ. κατηνέχθην, a. 1. pa... paſſ. κατενεχθεὶς. Th. φέρω, ... *ro*.

Καταφεύγω, *perfugio*, *aufugio*, ... *fugium habeo ad aliquem*: f. m. φ... ξομαι, a. 2. act. κατέφυγον, ... 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. ... φεύγω, *fugio*.

Καταφευξις, εως, ἡ, *perfugium*: ... præced.

Καταφθάνω, *prævenio*: f. φ... σω, p. κατέφθακα. ex φθάνω.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. ... paſſ. à ſeq.

Καταφθείρω, *corrumpo*, ... f. καταφθερῶ, p. κατέφθαρκα, ... 2. κατέφθαρον, perf. paſſ. κατέφθαρμαι, a. 2. paſſ. κατεφθάρην, ... 1. paſſ. καταφθαρήσομαι, ... *corrumpar*: καταφθαρεῖς, a. 1 ... act. compoſ. ex κατὰ et φθ... *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*: ... pl. perf. part. paſſ. Ion. verbi

Καταφθίω, f. ίσω, *perdo*, ... *cio*; à φθίω, *corrumpo*: f. ... ἔφθικα, perf. paſſ. ἔφθιμαι ... perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμ... Vel per Sync. dicitur in p... part. paſſ. pro φθιόμενος. φθίσθαι, perf. inf. paſſ pro ... θίσθαι, Ion. vel per Sync. ... φθίσεσθαι. à φθίω, ab eod. Th...

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*: ... καταφθείρω, p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, *deoſculor*: imp... κατεφίλεον, ... ες, ε, præſ. ... καταφιλέουσα, ... ίουσα, ῦσα, f. ... ταφιλήσω, a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perſ. act. καταπεφίληκα, quod à φιλέω, id. Th. φίλος, *amicus*.

Digitized by Google

Καταφλέγω, f. έξω, p. εχα, comburo ... ex κατὰ et φλέγω, uro.

Καταφλέξαι, combuſſiſſet: 3. ſing. a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, εως, ἡ, conflagratio: perf. paſſ. ejuſd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, comburo: à φλογίζω, uro. Th. φλέγω.

Κατάφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, timidus, formidoloſus. Th. φόβος.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo. ex κατὰ et φοιτάω.

Καταφονευέειν, έειν, Ion. pro καταφονεύειν, præſ. inf. præced.

Καταφονεύω, trucido: idem cum ...νεύω. Th. φόνος, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, ictus, gravis ſomnolentia; invectiva: ex κατὰ et φέρω.

Καταφορέειν, Ion. pro καταφορεῖν, ferre: q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præſ. imperat. paſſ. à

Καταφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico: f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ..., p. m. πέφραδα.

* Κατάφρακτος, ὁ ϗ ἡ, cataphractus.

Καταφράσσω, vel -ττω, munio, tego ...: f. ξω, p. πέφραχα, p. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè, ſentio contra ...: item deſpicio, ſperno: ... ἐνέδρας ſtruo, Gen. xxvii. 12. ... affecto, Herodot. de Piſiſtrato] cum gen. præſ. imperat. καταφρόνει, ει, et in 3. pl. είτωσαν, ... f. ήσω, a. 1. act. κατεφρόνησα, a. 1. ſub. καταφρονήσω, ..., a. 1. inf. καταφρονῆσαι, perf. ... καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, ...

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus:

Καταφρονητὴς, ῦ, ὁ, contemptor: et

Καταφρονοῦντας, acc pl. præſ. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Th. φεύγω, fugio.

Καταφυγοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, ... fugio: quod vide.

Καταφυλλοῤῥοέω, vel καταφυλλορ..., f. ήσω, propriè de arboribus, ... folia humi fluunt, i. e. cadunt, et delapſa marceſcunt; ex κατὰ et φύλλον, folium, et ῥέω, ...

Καταφυτεύω, plant... f. εύσω, p. ...πεφύτευκα.

Καταχαίνω, biſco, derideo. Th. ...

Καταχαλάζω, idem quod

Καταχαλάω, f. άσω, demitto per ... Th. χαλάω, laxo.

Κατάχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, æratus: et

Καταχαλκοῦν, ære vel ferro tegere: præſ. inf. verbi

* Καταχαλκόω, ώσω, ære obduco. ex κατὰ et χαλκὸς, æs.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχεύετ' pro καταχεύετο, 3. ſing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, effundo. Th. χέω, fundo.

Καταχέω, effundo: f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. Th.

Καταχήνῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταχαίνω, biſco, derideo.

Καταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reſonans: ex κατὰ et ἦχος, ſonus.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtiâ afficior: quod ab ἄχθομαι, ægrè fero. Th. ἄχθος, pondus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, infernus: à χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, reſcindo, lanio. Th. χορδὴ, inteſtinum, chorda.

Καταχῶν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congeſtâ tegere: verbi

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inuſ. καταχόω, aggerem duco, terrâ obruo.

Καταχρῆν, ſatis eſſe alicui. Vide ἀποχρῆν.

Καταχράομαι, -ῶμαι, abutor: f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf m. καταχρήσασθαι, abuti, cum dat. Th. χράομαι ſeu χράω, commodo.

Καταχρῆσθαι, interficere: præſ. inf. med. contract. pro καταχράεσθαι. Sic καταχρήσασθαι, interfeciſſe: a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. paſſ.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus: item CATACHRESIS, figura: et

Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, abuſivus: et

Καταχρηστικῶς, adv. abuſivè: à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio: et

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Κατάχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inunctus: et

Καταχρίω, inungo, illino. Th. χρίω, ungo.

Κατάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauratus: et

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco vel tego: à χρυσόω. Th. χρυσὸς, aurum.

Κατάχυσις, εως, ἡ, effuſio, diffuſio.

Καταχωρίζω, divido, diſpono.

Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.

Καταψάω, f. ήσω, tergendo ſiccandove demulceo. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, mentior: f. m. σομαι, p. paſſ. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, fallo.

Καταψευσμὸς, ῦ, ὁ, mendacium.

Καταψηφίζομαι, f. m. ίσομαι, p. paſſ. ισμαι, damno, cenſeo, ſententiam fero negativam: ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, lapillus.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψύχω, refrigero; f. ύξω, p. κατέψυχα, a. 1. κατέψυξα, a. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, refrigero.

Κατεαγεὶς, a. 2. part. paſſ. et

Κατεαγῆναι; perf. ind. m. à κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem f. ἄξω, p. m. ἦγα, et per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα et ἔαξα, a. 2. paſſ. ἤγην et ἐάγην. hinc κατεαγεὶς, part.

Κατεαγὼς, υῖα, -ὸς, -ότος, fractus: part. perf. m. ejuſd. verbi.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. et

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. ſolut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, ſedent: Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, ſedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, deſcendo, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, conjiciebaris: 2. ſing. imperf. paſſ. à βάλλω, jacio, quod vide.

Κατέβην, ης, η, deſcendi: a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, deſcendo: f. m. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. imperat. κατάβηθι, a. 2. part. act. καταβὰς, άντος: ex κατὰ, deorſum, et βαίνω, eo.

Κατεβιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, dejicio: f. αλῶ, p. βέβληκα, p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, vadimonio, vel ſponſione, vel ſatiſdatione obſtringo. [* Quidvis in manus trado, τὴν ναῦν κατεγγυῶ ϗ τοὺς παῖδας, Dem. c. Apaturium, pueros tradidi ut venderentur. malè in edd. ſponſione obſtrinxi. Salm. de m. uſur. p. 712.] Th. ἐγγύη, ſponſio.

Κατεγέλων, præſ. part. imperf. act. κατεγέλαον, -ων, -ας, -ας. à καταγελάω, derideo, f. ήσω, quod vide.

Digitized by Google

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. et

Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. κατεγνῶσθαι, perf. inf. paſſ. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γινώσκω, *cognoſco*: f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταδαίω, *divido*, *diſco*.

Κατεδαίσατο, 3. ſing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδεικνύμι, *oſtendo*: f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigaſti*: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατῆκα, perf. act. à κατέδομαι.

Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. et

Κατεδηδομένος, part. paſſ. ejuſd. Th. ἔδω, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *perſequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi Καταδιώκω, *perſequor*, ab eod. Th.

Κατεδόκεον, imperf. verbi καταδοκέω, *videor*.

Κατέδομαι, *comedo*, *conſumo*, f. m. ἔδομαι, p. κατῆκα vel κατέδηκα, et per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in ſervitutem redigo*. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*: quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. ſing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. ſing. imperf. ind. verbi καταδύνω, δῦμι vel δύω, *ſubeo*: f. δύσω, a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, *fractus*; Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Καταθαῤῥέω, *fidenti animo ſum*: f. ήσω. Th. θάῤῥος, εος, τὸ, *fiducia*.

Κατεθάῤῥησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Καταθοινάω, *abſumo*, *comedo*. Th. θοίνη, *epulum*.

Κατείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*: f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. à

Κατείδω, *video*; ab εἴδω, f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατείδωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, *idolis refertus*; ab εἴδωλον, *idolum*, quod ab εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

Κατεῖεν, *deſcendebat*: 3. ſing. perf. m. κατεῖα, ας, ε à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorſum*, et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, p. m. εἶα.

Κατεικάζω, idem quod εἰκάζω, *conjecturis aſſequor*. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, η, ον, *deprehenſus*: perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin. act.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel ττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, *recenſuit*: Att. pro καταλέλεχε, 3. ſing. perf. act. verbi καταλέγω.

Κάτειμι, *deſcendo revertor*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεῖναι, *demiſiſſe*: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατεῖπαι, *accuſare*: a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*: a. 2. infin. verbi κατείπω, *contra aliquem loquor*.

Κατειπὼν, όντος, ὁ, *qui refragatur*; Heſych.

Κατειργάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*: f. m. άσομαι, a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, perf. paſſ. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Κατειργνῦναι, *coercere*, *concludere*: præſ. inf. verbi

Κατείργνυμι, *concludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

Κατείρεικον, *reſcindebant*: imperf. verbi

Κατερείκω, f. ξω, *frango*, *ſcindo*. Th. ἐρείκω, *frango*.

Κατείρυσε, *deduxit*; a. 1. ind. et

Κατειρύσθαι, *deduci*: à κατειρύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *traho*.

* Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, *deludo*, cum gen. κατειρωνεύετο τοῦ πατρὸς, Joſ. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30. &c.

Κάτεισιν, 3. ſing. vel pl. ind. præſ. à κάτειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεκάην, ης, η, *exuſtus fui*: a. 2. paſſ. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.

Κατέκαυσα, ας, ε, *exuſſi*: a. 1. ind. act. verbi κατακαίω ... Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*: imperf. κατακεῖμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, 3. ſing. a. 1. act. ... τακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro* ... καύσω, a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi κατακηλέω, idem quod ... λέω, *permulceo*: f. ήσω.

Κατεκλάξατο, *concluſit*: Dor. ... κατεκλείσατο, a. 1. m. et

Κατεκλάσθης, Dor. pro ... κλείσθης, 2. ſing. a. 1. paſſ. et

Κατεκλασθῆς, Dor. pro ... κλεισθῆς, *incluſus eras*: 2. ſing. 1. ſubj. paſſ. à κατακλείομαι. κλείω, *claudo*.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ... paſſ. et

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi κατακόπτω, *amputo*, ... Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. verbi κατακρίνω, *condemno*. κρίνω, *judico*.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ej... verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, *abſcondit*... a. 2. paſſ. à κατακρύπτω ... κρύπτω, *abſcondo*: a. 2. ἐκρύβ...

Κατέκτα, 3. ſing. a. 2. act. ... pro κατέκτη, verbi κατα... ſeu κατακτείνω, *interficio*: ... μι, a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ... ας, α, a. 2. m. ἐκτάμην, part. ... μενος. Th. κτείνω, *interficio*. dicunt per Apoc. dici pro κα... ταν, 3. ſing. a. 2. ejuſd. verb...

Κατέκταθεν, Iliad. E. ver. ... *interfecti ſunt*: Ion. ſeu Bœot. κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. ... verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, ... *cido*: f. νῶ, p. ἔκτανα, et ... ἔκταγκα, a. 2. ἔκτανον.

Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ... ex κατὰ et κτείνω, *occido*: ... paſſ. ἐκτάνθην.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. ejuſd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. verbi καταλαμβάνω, *depre*... Th. λαμβάνω, *capio*: f. m. λή... μαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Κατελάλεις, 3. ſing. imperf. à καταλαλέω, *obloquor*: imp... -εον, -ευν, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατελαύνω, *depello*, ... Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Κατελέγχετο, *redarguit*: ... ſing. imper[illegible] act. à

Κατελέγχω, *redarguo*, ... Th. ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω.

* Κατελεέω, ήσω, *miſereor*.

Κατελεῖν, *demoliri*: Ion. ... καθελεῖν, a. 2. infin. verbi

Digitized by Google

[κα]θεῖλε. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, relictus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.

Κατέλειπτο, Ion. pro κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi καταλείπομαι. Th. λείπω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui; a. 1. m. à καταλέγομαι, κατέλεξας, 2. ſing. a. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recenſuit: 3. ſing. a. 1. act. à καταλέγω ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. καταλαμβάνω, deprehendo: quod vide.

Κάτελθε, deſcende: a. 2. imper. act. et

Κατελθέμεν, deſcendere: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. et

Κατελθὼν, a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. [* κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, relinquo: f. ψω. Th. λείπω, linquo: a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod καταλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detraxit: a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.

Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejuſd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, ſpero: ſ. v.

Κατέλυε, 3. ſing. imperf. κατέλυσε, diſſolvit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, ſolvo.

Κατελύθησαν, corruerunt: 3. pl. a. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, diſco.

Κατέμαρπτε, cepit: 3. ſing. imperf. κατέμαρψε, 3. ſing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, capio: f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit: 3. ſing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt pro accumulavit: et volunt eſſe a. 1. m. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, fut. ήσω, meto.

Κατεμματέω, manum immitto in gulam, vomitus ciendi cauſâ: tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adverſo, è regione, coram, in conſpectu, adverſus: ex κατὰ, ἐν et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppoſitus. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. pro κατένασε. ab inuſit. verbo καταναίω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit: 3. ſing. aoriſt. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit: 3. ſing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo: f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. ſing. perf. paſſ. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατενήνοθεν, conſtraverat: 3. ſing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, perf. med. ἤνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, deſcendere: a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατεντευκτὴς, οῦ, ὁ, oblocutor, accuſator.

Κατενύγην, ης, η, compunctus ſum: et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo: fut. ξω. Th. νύσσω, pungo: a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια. à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, in conſpectu, coram: ex κατὰ, ἐν, et ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum gen. poteſtatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξουσία, poteſtas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, ſum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, inſurgo, extollor. a. 1. m. -επηράμην, p. paſſ. -επῆρμαι, a. 1. paſſ. επήρθην, ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, inſiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, ſalio.

Κατεπατήθην, ης, η, conculcatus ſum: a. 1. paſſ. et

Κατεπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco: f. ήσω. Th. πατέω, calco.

[κατ]επαύομεν, imperf. [illegible] avit: 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, ceſſo, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, negotia urgentia: et

Κατεπείγοντος, gen. ſing. part. præſ. à

Κατεπείγω, f. ξω, urgeo, incito, feſtino. Th. ἐπείγω, urgeo.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado: fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, inſurgo: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, ſto: fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, occidit: per Syncop. pro κατεπέφενε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φένω, occido, fit φένω, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, eſt aor. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, per Anadiplaſiaſm. ἔπεφνον. Vel eſt imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, ſalio.

Κατέπηξεν, defixit; 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, ſtruo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, pinguefacio: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατεπίθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, concupiſcens: ex κατὰ et ἐπιθυμία.

Κατεπιλαμβάνω, accipio: a. 2. κατεπέλαβον ex λαμβάνω, capio.

* Κατεπιφεύγω, confugio. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, perculſus eſt: Iliad. Γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, deglutio: perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

* Κατέπω, contra aliquem loquor, detego.

Κατεράσαι, defundere: ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio: f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι, a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui confecit, ſuperavit: a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατεργασία, αἱ, ἡ, confectio, opiſ-

Digitized by Google

[illegible]um, cultura, [illegible] ed. verbo.

Κατειργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, confectus, paratus: perf. part. paſſ. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, coercere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κάτεργον, ου, τὸ, opus affectum: et

Κάτεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

* Κατερειπόω, ώσω, everto, diruo. D. S.

* Κατερείπω, diruo.

Κατέρεξεν, Iliad. A. ver. 361. demulcebat: a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, facio, perf. ἔῤῥεχα.

Κατερείφω, idem quod Th. ἐρείφω, tego: f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, obloquor, accuſo, dico: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, necto, dico.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, detineo. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Κατεῤῥύω, pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho, f. ύσω.

Κατεῤῥωγὼς, ότος, raptus: part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, confringo: p. m. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, frango.

Κατέρυκε, 3. ſing. imperf. act. Ion. vel præſ. imperat. act. ex κατερύκω, inhibeo, contineo: f. ξω.

Κατέρχομαι, deſcendo: f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατασβέννυμι, extinguo. Th. σβέννυμι, idem. f. σβέσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσεια, 3. ſing. imperf. act. verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, devoro: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. ſing. præſ. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, ruinæ: perf. part. paſſ. neut. gen. pl. et

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi κατασκευάζω, inſtruo; f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppoſiti ſunt, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto; f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 1. ind. paſſ. ἐστάθην.

Κατεσβέσθησαν, vid. in κατέσβη.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, qui conſtitit: perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, inſtitutus eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. et

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, conſtituiſſe: perf. inf. et

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι.

Κατεστόρεσαν, Iliad. Ω. ver. 798. ſtraverunt: 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi καταστρέφω, ſubigo. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd. verb. et ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κατεστρώθησαν, proſtrati fuerunt: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρώννυμι, proſterno; f. ώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ et στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad. P. ver. 694. 3. ſing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, horreſco, odio proſequor: f. ήσω et ξω, tanq. à στύγω.

Κατεσχέθε, tenebat; 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, q. v. et

Κάτεσχεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

* Κατέσχοσαν pro κατέσχον, 3. pl. a. 2. ind. med. ſe retinuerunt, Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, contabeſcebat: Dor. pro κατετήκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, ſagittâ trajicio: f. εύσω, p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, arcus.

Κατέτριβον, atterebant: 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, tero: fut. ψω, p. τέτριφα.

Κατέτριζε, ſtridebat: 3. ſing. imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, ſtrido.

Κατέτρωξαν, comederunt: 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, comedo: f. med. ξομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Κατευδοκιμέω, f. ήσω, præclare rem adminiſtro. D. S.

Κατευθικτέω, -ῶ, certo ictu vulner[o] infero.

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. recta.

Κατευθύνω, dirigo, rego, conſtituo, mulcto: f. υνῶ, a. 1. κατεύθυνα, a. 1. opt. act. κατευθύναιμι, a. 1. inf. act. κατευθῦναι ex κατὰ et εὐθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθὺς, rectus.

Κατευλογέω, -ῶ, prædico, extollo: f. ήσω, p. -γηκα, p. paſſ. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, proſperè ſuccedat: 3. ſing. præſ. opt. act. à

Κατευοδόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, proſperor: ex κατὰ et εὐοδόομαι quod ab εὖ et ὁδόομαι. Th. ὁδὸς, via.

* Κατευπορέω, ήσω, copiâ abundo. D. S.

Κατευτρεπίζω, compono: ex κατὰ et εὐτρεπίζω.

* Κατευτυχέω, ήσω, feliciter expedio. D. S.

Κατεύχομαι, imprecor, precor, opto, glorior, me jacto. Th. εὔχομαι, q. v.

Κατευωχεῖσθαι, epulari: præſ. inf. m. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro, q. v.

Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνομαι, videor: a. 2. ind. paſſ. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, oſtendo.

Κατεφάμιξεν. Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, q. v.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. paſſ. à καταφθείρω, corrumpo: f. φθερῶ, p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. paſſ. κατέφθαρμαι ex κατὰ et φθείρω. Th. φθίω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίστημι, inſurgo: f. κατεπιστήσω, p. κατεφέστηκα, a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, ſto.

Κατεφόνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, trucido: f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φόν[ος], occido.

* Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio: f. m. -φεύξομαι, a. 2. part. καταφυγών, όντος. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. Th. ἔχω, habeo.

Digitized by Google

κατέχεε, 3. ſing. a. 1. ind. act. … verbi καταχέω, effundo. … χέω, fundo: fut. χεύσω, a. 1. … ἔχεα, et ἔχευα.

κατέχεα, ας, ε, a. 1. act. Vide … ….

κατέχευεν, 3. ſing. a. 1. ind. … ejuſd.

κατεχόμενος, præſ. part. paſſ.

κατέχω, detineo, retineo, teneo, oc… poſſideo, ſuſtineo (impetum), … cohibeo, accedo: cum ſubſt. … accipit ſignificationes, ut … κατέχειν dic. quæ pervulgata … imperf. κατεῖχον, f. καθέξω, p. … κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, … 2. ſub. κατάσχω, et in 1. pl. … κατεχόμεθα, imperf. paſſ. κατει… ε, ετο. Th. ἔχω, habeo.

κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. … κατάγω, reduco. Th. ἄγω, …: f. ξω, a. 2. ἦγον, et Att. ….

κατηγεμὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, dux viæ, … præceptor. Ion. pro καθη… à

κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέο… viæ dux ſum, narro. Th. ἡγέ… duco.

κατηγορεῖν, præſ. inf. act. κατη… 3. ſing. imperf. paſſ. à … κατηγορέω, -ῶ, accuſo, reprehendo; … gen. item indico, arguo, dico, … prædico; f. ήσω, perf. κατηγό… imperf. act. κατηγόρεον, -ουν, … inf. κατηγορῆσαι ex κατὰ, … et ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, lo… Th. ἀγορὰ, forum.

κατηγορηθεὶς, a. 1. part. paſſ. n. … eod. verbo.

κατηγόρημα, ατος, τὸ, accuſatio, … à 1. perſ. perf. paſſ. … verbi.

κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio, præ… gen. pl. κατηγοριῶν. … eod. verbo.

κατηγορικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, accuſatori… item delator: et

κατήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, accuſator: à … κατηγορία.

κατηγορούμενος, præſ. part. paſſ. … ….

κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ver… καταγωνίζομαι, debello: f. m. … quod ab ἀγωνίζομαι, certo. … ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

κατῄδεσε, ας, ε, a. 1. ind. act. … καταιδέω, erubeſcere facio: … κατὰ et αἰδὼς, pudor.

κατηθαλωμένη, perf. part. paſſ. … à καταιθαλόω, idem quod αἰ… uro: fut. ώσω. Th. αἴθω, ….

κατῆεν, deſcendit: 3. ſing. perf. … Att. pro κατῆει ab εἶμι, … ε, ας, ει, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, convenit: à καθήκω, pertineo: et

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, id quod ad nos pertinet.

Κατήκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumelioſè fœdo. Th. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ου, ὁ ἡ ἡ, moriger, attentus; explorator; ſubditus: ex κατὰ et ἀκοή, audio: p. m. ἤκοα.

Κατήκω, pertineo: Ion. pro καθήκω ab ἥκω.

Κατήλασα, ſubegi, percuſſi: a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs ſcalæ.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, reconcilio: f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος, ex κατὰ et ἀλλάσσω, ſeu -ττω, muto.

Κατηλογέω, contemno, nihili facio: in compoſ. α in η vertitur, ut in κατηγορέω ex κατὰ et ἀλογέω, contemno.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω, ſeu αὐλακίζω, ſulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Κατηλόκισται, 3. ſing. perf. paſſ. præced. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, capio; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων. qu. ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, emungo.

* Κατηναγκασμένως, adv. coactè, fatali quâdam neceſſitate. D. S.

Κατηναλωμένα, perf. part. paſſ. n. g. pl. à καταναλίσκω, abſumo: ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα. hinc perf. paſſ. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio: f. ἐναρῶ, a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, detuli: a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, perf. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, perf. m. verbi καταφέρω. Vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, pervenio: f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contrà.

Κατηξιώθησαν, digni ſunt habiti: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω, f. ώσω, p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.

Κατῄονον, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Κατηπιάω, mitigo, placo: f. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, clemens, mitis.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατηρᾶτο, imprecatus eſt: 3. ſing. imperf. ind. med. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo: f. ήσω, p. κατήργηκα ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, otioſus. Th. ἔργον, opus.

Κατῆρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo: f. ρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. ſing. imperf. ind. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω, perf. ᾕρηκα, aoriſt. 2. εἷλον.

Κατηρέθιτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, irrito, laceſſo.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, acc. ſing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, fut. ψω, tego.

* Κατήρης, ſuſpenſus, inſtructus; ex κατὰ et ἄρω, apto, vel ἐρέσσω, remigo. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήρειπε, diruit: 3. ſing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto: f. ψω.

Κατήρραξαν, compulerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, impetuoſè dejicio: ex κατὰ et ῥάσσω, ſeu ἀράσσω, dejicio: f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, luxata membra in ſuum locum repono, perficio: f. ίσω, perf. paſſ. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, par: propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. et

Κατηρτίσω, 2. ſing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω: vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, edo. hinc ἐσθίω, idem. fut. ίσω.

Κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, pudefacio: f. υνῶ, p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Digitized by Google

Κατήσχυνεν, ες, ε, imperf. act. ejuſd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, *vultus demiſſus* ſeu *pudor cum mœrore :* à

Κατηφέω, *ſum vultu demiſſo præ pudore :* à

Κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore,* ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo.*

Κατηφήσας, Iliad X. ver. 293. *mæſtus :* a. 1. part. act. à κατηφέω, *ſum vultu demiſſo.*

Κατηφόνες, *infames.* Iliad. Ω. ver. 253. à verbo καταφάω, *increpo, taxo.*

Κατηχέω, *ſono, inſono, vivâ voce doceo aliquem ;* item *doceo,* ſimpl. *doceo prima artis alicujus rudimenta, inſtituo, doceo prima elementa Chriſtianiſmi :* fut. ήσω, perf. κατήχηκα, perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum accuſat. ex κατὰ et ἦχος, *ſonus.* [* Apud profanos vox rara : occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατηχέων, -ῶν, -έοντος, -ῶντος, *qui tradit elementa religionis :* κατηχούμενος, -ύμενος, *qui ea diſcit, CATECHUMENUS :* part. præſ. ſuperioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, inſtitutio, quâ prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur :* à 2. perſ. perſ. paſſ. verbi κατηχέω, *inſtituo.*

Κατήχθην, ης, η, et in 1. pl. κατήχθημεν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, *deduco :* f. ξω, p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2. inf. καταγαγεῖν, perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco.*

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iiſdem. fut. ίσω, perf. paſſ. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHISE.

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, *CATECHISMUS :* id. q. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, *CATECHISTA :* idem quod κατηχέων à perſ. paſſ. verbi κατηχίζω.

Κατηχούμενος, ου, ὁ, *qui prima elementa diſcit.*

Κατηωρεῦντο, *ſuſpenſi erant :* 3. pl. imperf. paſſ. Dor. pro κατηωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo :* ex κατὰ et αἰωρέω, *in ſublime tollo :* f. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθανε, *mortuus eſt :* per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior :* fut. 2. m. θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, per Æol. Syncop. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono.* Th. τίθημι, *pono :* f. θήσω, perf. τέθεικα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone :* itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Κατίασι, *deſcendunt,* 3. pl. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo :* at καθιᾶσι, *dimittunt :* 3. pl. ind. à καθίημι ab ἵημι, *mitto.* Th. ἵω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perſpicio.* Th. εἴδω, *ſcio :* f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire :* præſ. inf. ex κατὰ et ἵημι, pro εἶμι, *eo.*

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare.* Th. ἵζω, *ſedere facio.* hinc κάτισεν, *collocavit :* a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectà, è regione.* Th. ἰθὺς, *rectus,* q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατιθύνω, *dirigo.* ex κατὰ et ἰθύνω : ab eod. Th.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, idem quod ἱκετεύω, *ſupplico.* Th. ἱκέτης, *ſupplex.*

Κατικμαίνω, *humecto, mollio :* pro καθικμαίνω ; ex κατὰ et ἱκμαίνω, idem.

* Κατιλλώπτω, *contortis oculis intueor.* Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατιόντα, acc. ſing. vel pl. n. g. part. a. 1. act. ab εἶμι, *eo :* a. 2. ἴον.

Κατιόω, *rubigine et vitio et conſumo :* f. ώσω, p. κατίωκα, perf. paſſ. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, οῦ, ὁ, *rubigo.*

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare.* Th. ἵππος, *equus.*

Κατιρεῦν, Ion. pro καθιερεῦν, *conſecrare :* ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Κατίστασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, *conſtitutus eſſe.* Th. ἵστημι, *ſtatuo.*

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi καθίσταμαι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *appellere,* q. v.

Κατισχύσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κατισχύω, *invaleſco, prævaleo,* [* *opprimo,* Sap. Sol. x. 11.] imperf. κατίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*

Κατιὼν, όντος, *deſcendens, revertens,* part. a. 2. act. verbi κάτειμι, *deſcendo, redeo, reverto.* ab εἶμι, *eo :* a. 2. ἴον.

Κατίωται, 3. ſing. præſ. paſ verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδος, ου, ἡ, Ion. pro κάθοδ *reditus.* Th. ὁδὸς, ἡ, *via.*

Κατοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio :* e

Κατοικέω, *habito, commoror :* ήσω, p. κατῴκηκα, a. 1. κατῴκησ a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum ac vel ſeq. ἐν, ἐπὶ. κατοικησάτω, ſing. a. 1. imperat. act. ab οἰκ Th. οἶκος, *domus.*

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, i *colere,* ejuſd. præſ. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium :* κατοικέω.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem : e

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio :* eod.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ *domeſticus :* ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *in domo coll habitatum mitto, condo, ædifico,* i *colis frequento :* ab οἰκίζω, ide Th. οἶκος, *domus.*

Κάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habitator,* *cola :* ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτεί *miſereor :* Th. οἶκτος, *miſericord*

Κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, *miſereor, conditionem meam* *defleo.* ex κατὰ et οἰκτίζω.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, *miſericord*

Κατοίομαι, *arroganter de me* *tio.* Th. οἴω.

Κατοίχομαι, *morior.* Th. οἴχ *abeo :* f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤ μαι.

Κατοιχόμενος, *mortuus :* ej præſ. part. med.

Κατόκνει, præſ. imperat. act. à

Κατοκνέω, *piget me, timeo,* *poſſum.* Th. ὄκνος, *pigritia.*

Κατόμνυμι, *dejuro, jurejurando* *firmo.* Th. ὄμνυμι, *juro.*

Κατοπάζω, *à tergo premo,* *quor, expello,* [* *vinco,* Heſ. 324.] ab ὀπάζω, *perſequor :* f.

Κατόπιν, adv. *in poſterum, à* *poſt.* Th. ὀπίσω, *retrorſum.*

Κατόπισθεν, et -ισθε, *à tergo,* ab eod. Th.

Κατοπτεύω, *aſpicio, animadvert* et

Κατόπτης, ου, ὁ, *ſpeculator, ex* *rator :* ab ὄπτομαι, *video.*

Κάτοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conſpicuus :* eod. Th. Sed *pertoſtus.* ab *aſſus,* cujus Th. ὀπτάω, *torreo.*

Κατοπτρίζω, *imagines ſeu* *tiones facio in modum ſpeculi :* f. p. κατώπτρικα, præſ. m. *τρίζομαι, intueor tanquam in ſpe* cum acc. [* 2 Cor. iii. 18.] et

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, *ſpecularis :* *τοπτρικὴ,* (ſcil. τέχνη) *CATO TRICA,* pars optices, quæ *flectiones deprehendit :* à

Digitized by Google

Κατοπτρον, ου, τὸ, *ſpeculum*. Th. ...ομαι, *video*.

...ατορθοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. ...ſ. act. κατορθοῦν, præſ. inf. act. ...ρθοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act.

...τορθόω, *erigo, cum virtute ali... gero, bene conſtituo, ordino,* v. ... *civitatem, corrigo*: f. ώσω, p. ...ρθωκα. Th. ὀρθὸς.

...τόρθωμα, ατος, τὸ, *præclarum, ... facinus*. κατορθώματα, *for... facta, res feliciter geſtæ, ſtatus* ... (inpr. *bellicarum*) *proſper, ...*

...τόρθωσις, εως, ἡ, *rei felix geſtio, ... ſucceſſus, recta effectio, cor...*: à p. paſſ. verbi κατορθόω.

...ρῥωδέω, *vehementer timeo*: ab ...δέω, *metuo*.

...ορύττω, *perfodio, defodio, ter...* Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω, ...ρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ...

...ορωρύχθαι, ejuſd. p. inf. paſſ. ...

...οχεύω, *fanaticus ſum, numine afflatus*, f. εύσω, p. ώχευκα.

...οχὴ, ῆς, ἡ, *detentio, afflatus nu...*: à κατέχω.

...όχιμος, ου, ὁ ꝙ ἡ, *numine affla...*

...οχος, ου, ὁ ꝙ ἡ, id. *retentus*.

...σύτερος, ου, ὁ, Att. pro κασσύτε... *...*: à κάσσα, *meretrix*, ...cum enim videtur et non

...ύπτεσθαι, *plangere, et præ... corpus percutere*, Poët. per ... pro κατατύπτεσθαι. Th. ..., *verbero, pulſo*.

...τοῦ, Dor. pro κατὰ τοῦ, *con...* ...

...υπερθε, Ion. pro καθύπερθε, ... *ſupra*, quod vide. hinc κα... ...έρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, ...

...υπνῶσαι, *obdormiviſſe*, a. 1. ... verbi κατυπνόω, Ion. pro ... Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorſum, in...*: cum articulo per nomen ...tur, ut ἡ κάτω, *inferior*: ...par. κατωτέρω, *inferiùs*.

...ωδυνάω, -ῶ, *dolore*, vel *triſti...* ..., f. ήσω.

...ώδυνος, ου, ὁ ꝙ ἡ, *dolore affec... triſtis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

...ωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

...ωκάρα, adv. *in caput*.

...ώκει, 3. ſing. imperf. κατῳ... ..., 3. ſing. a. 1. ind. act. κα... ..., 3. pl. imperf. ind. act. ver... κατοικέω, *habito*, quod vide

...ώρυξαν, Bœot. Sync. pro κα... ...ρύχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

verbi κατοικίζω, *condo*, f. ίσω, p. ῴκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Κατῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. paſſ. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, Iliad. O. ver. 352. adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον· ab ὦμος, *humerus*.

Κατόμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejurare*: à κατόμνυμι, *juro*.

Κατωμοσία, ἡ, *juſjurandum*: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, *veſtis ſervilis, cui aſſutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατονόω, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*, &c. q. v.

Κατώρα, *aſpiciebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*: f. ξω, p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Κατωρχέοντο, *ſaltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *ſalto*.

Κατώτατος, *infimus*: ſuperl. à

Κατώτερος, *inferior*: et

Κατωτέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ, vel καύηξ, *larix*. Eſt et κάβηξ.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, ſublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐκαύθην, a. 2. paſſ. ἐκάην, f. 1. paſſ. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: q. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus ſylveſtris*. An ergò quaſi δαυκαλὶς;

Καυκίον, ου, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*, aliter βαυκὶς.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CAULIS*, *ſcapus in herbâ: haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur*, Iliad. N. ver. 162. et *enſis pars quæ manubrio inditur*; item *penis*, et *oſtium uteri muliebris*.

Καῦμα, ατος, τὸ, *æſtus, incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω, a. 1. ἐκαυμάτισα, a. 1. inf. act. καυματίσαι, a. 1. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus ſum*. Th. καίω, *uro*.

Καυνάκη, ης, ἡ, *veſtis ſtragula*, vel *veſtimentum ab alterâ parte villoſum*. Alii leg. γαυνάκη. Th. νάκος, *pellis cum ſuo villo*.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *ſors*: κλῆρος· ſed

Καυνὸς, *malus*: q. ὁ κενὸς, *vanus*.

Καυρὸς, ῦ, ὁ, *malus*: q. à καυνὸς.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum ſolis æſtum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exuſtio*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, *æſtus, febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*: f. ώσω, perf. κεκαύσωκα, præſ. paſſ. καυσόομαι, -οῦμαι. Th. καίω, *uro*.

Καύστης, et Dor. καύστας, ου, ὁ, *combuſtor*, ab eodem Th.

Καυστειρὸς, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. Δ. ver. 342.

Καυστικὸς, ὴ, ὸν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ὴ, ὸν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æſtus*: ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, reſeco*: f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. paſſ. κεκαυτηρίασμαι, perf. part. paſſ. κεκαυτηριασμένος, *cauterio reſectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καὐτὸς pro ꝙ αὐτὸς, *et ipſe*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. ſing. præſ. paſſ. ſeq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jactanter prædico*: καυχᾶσαι, 2. ſing. præſ. ad formam ἵσταμαι, σαι, f. 1. med. καυχήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. ſing. præſ. med. præced.

Καυχίομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κἀύχενα, *cervicem*, acc. ſing. pro καὶ αὔχενα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quiſpiam*: et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, oſtentatio*: à perf. paſſ. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *ſpiro, anhelo, exſpiro*: f. ήσω. à κάπτω, *flo*: f. ψω, ...

Digitized by Google

καφα, indè καφίω, perf. part. κεκαφηκὼς, et per Craſin κεκαφηὼς, ότος, *ſpirans*, Iliad. Ε. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμὸς.

Καφισὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora*: ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω, et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καγχάξω, *cachinnos edam*: f. 1. ejuſd.

Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*: et

Καχέκτης, ου, ὁ, et κάχεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè habitus, tabidus*; et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus Th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum conſortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρεία, *ſodalitas*. Th. ἑταῖρος, *ſodalis*.

Καχεταιρείης, ejuſd. ſing. gen. Ion.

Καχλάζουσα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præſ. part. f. g. à

Καχλάζω, *ſtrepito, reſono, tumeo, efferveo, ebullio*: undè Angl. TO CACKLE: à

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno toſtum*; item *roris marini ſemen*: quaſi ex κάω et χροιὰ, *ob uſtum colorem*. Eſt et κάχρυς, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ, in quibuſdam naſcitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capſa*, quod Græci poſteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. paſſ. ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', et ſequente conſon. κὲν, in carmine idem valet quod in proſâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*: f. άσω. hinc κέασσε, 3. ſing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *ſpina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *cor, animus*: contractè κῆρ, quaſi à καίω, quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. Π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gen. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, ſeu κείαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præſ. verbi κεῖμαι, undè κέατο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: ſic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*: 3. ſing. præſ.

Κέβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Eſt et nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium, ſerpens, quiddam adamantis genus, ornamentum veſtis*: dat. pl. Ion. κέγχροισι. κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *milio ſimilis*: q. à κέρχνος.

Κεδασθέντες, a. 1. part. paſſ. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *diſpergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturnâ ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *caſtæ, prudenti*, dat. ſing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus, cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus, prudens, probus, pudicus, temperans, inclytus*: ſuperl. κεδνότατος, Iliad. Ι. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: maſc. *fructus cedri*: qu. à κέω, *uro*, et ἱδρὼς, *ſudor*: quod inter urendum ſudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κεδρωστὶς, ιος, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. ſing. præſ. ſub. κέωμαι, κέῃ, à κέομαι, inuſ. pro quo κεῖμαι, *jaceo*.

Κειάντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, quidam dici volunt: ut et κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præſ. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖν, Dor. pro κὲ ἂν.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. Γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ͂ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, poſitus ſum, ſepultus ſum, pendeo, deſideo, nihil ago, dicitur etiam de rebus deo conſecratis*: [* pro ὑπέκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. uſ. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *eſt habens*, i. e. *habet*: nam verba geſtûs ſæpe nihil volunt præter *eſſe* vel *exiſtere*.] f. m. κείσομαι, imperf. m. ἐκείμην, σο, το, præſ. part. κείμενος, η, ον

·Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, *locus in q* *res pretioſæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. Ζ. ver. *ſuppellex depoſita, pretioſa ſuppell* Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poet. adv. *illo modo*, *p* ἐκείνῃ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκ*ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κεινὸς, Poët. pro κενὸς, *vacuus*

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo m*

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *ſus*.

Κειράμεναι, *detonſæ*, nom. pl. a. 1. part. med. à κείρω, *tond* f. κερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρ

Κειρὰς, ἄδος, Jerem. xlviii. ed. Cant. ἀνθρώπους κειράδας, *tonſos*.

Κεῖρε, *tonde*: præſ. imperat. κείρεν, Dor. pro κείρειν, *tond* præſ. inf. κείρεται, 3. ſing. paſſ. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *faſcia, quâ* *involvitur*; *faſcia ſepulchralis*. et κηρία, à κὴρ, *mors, fatum*.

ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abſcindo*, *diripio, inſatiabili edacitate* præſ. part. κείρων, *tondens*, f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. act. κεῖραι, a. 1. m. ἐκειράμην, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, θαι, a. 1. inf. m. κείρασθαι, *re*: κεκάρθαι, perf. inf. paſſ.

Κεῖς, Dor. pro ϗ εἰς.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præſ. inf. à κεῖμαι, *j*

Κεισεῦμαι et κεισοῦμαι, Dor. κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. imperf. κεῖται, *jacet*: 3. præſ. ejuſd.

Κείω, *jacere ſeu cubare cupio* κέω, undè κεῖμαι. Iliad. Ξ. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. σόμεθα, Iliad. Θ. ver. 353 paſſ. Ion. et Poët. pro κεχ pro χαδήσομαι, à χάζω, *capio, anxiè ſolicitus ſum*: f. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et κέκαδον, *privavi*, a. 2. part. δὼν, *privans*, Iliad. Λ. ver. 3 2. m. κεκαδόμην. Alii dici vol κεκαδήσομαι pro κεκηδέσομαι *rabo*, paulo poſt fut. verbi *μαι, curo*. Sunt qui per redi cat. pro κηδήσομαι poſitam dic et correptâ primâ ſyllabâ

Digitized by Google

[illegible], q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. paſſ. à κάζω, *orno*: f. σω.

Κεκαδεῖν, *privari*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. Δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. à καθαρίζω, *purgo*: et

Κεκαθαρμένος, part. perf. paſſ. à Th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod vide. Th. ἵζω, *ſedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus ſum*, perf. paſſ. Ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejuſd. perf. paſſ. part. verbi καλύπτω, *operio*, *tego*: f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 1. ἐκάλυψα.

Κεκάμω, *laboraverim*, Iliad. Α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, pl. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. ſing. pluſq. p. à κείρω, f. κερῶ, p. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi καρόω, *veternum induco*: *ſopio*. Th. κάρος, *ſopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. Ω. ver. 546. perf. inf. paſſ. à κάζω, *orno*: f. σω, perf. paſſ. κέκασμαι, perf. part. paſſ. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καίω, *uro*: f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 1. ἔκαυσα.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. Ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφὼς, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, *ſpiro*, f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miſcui*: perf. act. et Κεκερασμένος, *mixtus*: part. perf. paſſ. à κεράννυμι, *miſceo*.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. Χ. ver. 118. perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. ſing. pluſq. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω, perf. κέκευκα. Sunt qui κέκυθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκυθε, Ion. redupl.

Κέκηκα, *accendi*, p. m. verbi καίω, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, *prædico*, f. ξω, p. [illegible]. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πράγμα, *facinus periculo*, perf. part., paſſ. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκινέαται, *moti ſunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κινέω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto ſum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαστο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. ſing. pluſq. p. ejuſd.

Κεκλειμένος, *clauſus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſ. verbi κλείω, *claudo*, f. σω, p. κα, perf. paſſ. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. paſſ. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλευ, Ion. pro κέκλου, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται et κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται, et κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. pl. pluſq. p. verbi καλέω, *voco*, p. κέκληκα, p. paſſ. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. γξω, a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκλήγοντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò ſtatuunt eſſe præſ. part. act. à

Κεκλήγω, *clamo*, *clango*, *fremo*. ex perf. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. perf. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paſſ. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. paſſ. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. paſſ. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. ejuſd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati ſunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi. Vel κεκλίαται, *incluſi ſunt*, per Syſtol. pro κεκλείαται, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλείω, *claudo*. Sic et κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. paſſ. f. g. à κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *jubeo*, *hortor*, *invoco*. indè κεκλόμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, *furatus ſum* (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, perf. paſſ. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præſ. imperat. act. à κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, *collutus*, *oblitus*, perf. part. paſſ. à κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fato deſtinatus*, perf. paſſ. verbi κλώθω, *neo*, f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defeſſus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *laſſo*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηκότι, dat. ſing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, et ſublato κ. Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκναισμαι, *excitatus ſum*, perf. paſſ. verbi κναίω, idem quod κνάω, *ſcindo*.

Κεκοίμηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κοιμάω, *ſopio*; f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, *punio*, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*, f. ψω, p. κέκοφα, p. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. m. ſublato primùm τ, et præpoſito κ, à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. paſſ. à κονιάω, *dealbo*, f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, ιος, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. à κονίζω, *pulvere impleo*: ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. paſſ. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quieſco*.

Κεκοπανισμένος, *tuſus*, part. perf. paſſ. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *ſcindo*, f. ψω, p. κέκοφα, perf. m. κέκοπα.

Digitized by Google

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. à κορέννυμι, ſatio, f. έσω et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, ſatiatus, perf. part. paſſ. à κορέω, ſatio, f. έσω et ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejuſd.

Κεκορυθμένος, galeâ armatus, per Sync. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος ἡ, galea. Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, iratum, acc. ſing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, iraſcor, f. ήσω, p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, ſimultas, ira vetus.

Κεκόφθαι, ſciſſum eſſe, perf. inf. paſſ. à κόπτω, ſcindo, f. ψω, p. paſſ. κέκομμαι.

Κεκράαντο, abſoluti fuerunt, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi κραίνω, efficio, f. ανῶ, p. κέκρανκα, perf. paſſ. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, miſcui, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, miſceo, f. κεράσω, et per Sync. κράσω, p. paſſ. κέκραμαι, perf. part. paſſ. κεκραμένος, a. 1. part. paſſ. κραθεὶς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω, clamo, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ejuſd.

Κέκραχθι, clamato, 2. ſing. perf. imperat. pro κέκραχε, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκρατο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. ſing. pluſq. p. verbi κεράω, miſceo, f. κεράσω, p. κέκρακα.

Κεκριγότες, incertè loquentes, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, ſtrido, f. ξω, p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, diverſam, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. à κρίνω, ſecerno, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκριται, judicatum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part paſſ. verbi κροτέω, pulſo, f. ήσω. Th. κρότος, pulſus.

Κέκροψ, οπος, ὁ, impoſtor; aut ſimia, per Metaph. à κέκρωψ, quod vide.

Κέκρυφα, p. m. verbi κρύπτω, occulto: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. paſſ. ejuſd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, aut ſimile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, latent, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, impoſtor.

Κέκτημαι, poſſedi, perf. paſſ. κεκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. et

Κεκτημένος, perf. part. paſſ. à κτάομαι, acquiro: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. ſub. verbi κεύθω, occulto, f. σω.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, obſtreperus, tumultuoſus. Th. κέλαδος, ſtrepitus.

Κελαδεννὸς, canorus, clarus: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, reſonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præſ. act. à

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, tumultuor, ſono, inſono, reſono; et pro ὑμνέω, celebro. Th. κέλαδος, ſtrepitus.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, quæ celebrat. à præced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor, ſonus muſicus: q. à καλέω, vel κέλω ἄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præſ. particip. à κελαδέω, ſtrepo: quod à præced.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigram ac funeſtam haſtam habet: Ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, et ἔγχος, τὸ, haſta.

Κελαινεφεῖ, dat. ſing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes atras nedlens, vel cogens: ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, nubes.

Κελαινῇ, nigræ, dat. ſing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger: qu. μελαινὸς, ἡ, ὸν. Th. μέλας, niger.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo: à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum vel corpus habet, vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινὸς, niger, et ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, cum ſtrepitu fluo, murmuro, ſtrepito, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, ſtrepitus, et ῥύω, ſeu ῥέω, fluo: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitatio.

Κελαρύσδειν, Dor. pro κελαρύζειν, murmurare, præſ. inf. à κελαρύζω.

Κέλεαι, jubes, Ion. pro κέλῃ, ... ſing. præſ. ind. m. à κέλομαι, ... tor: f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κελέβα, ... culum.

ΚΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, avis perniciſſ... galgulus: q. à κέλλω, celeriter ... ro.

Κέλεσθε, jubete, 2. pl. præſ. im... perat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ, pro κέλευε, jube, 2. ſing. præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. ...

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, ... Poët. per Metaplaſm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via: qu. ... λεύθω.

Κέλευσε, 3. ſing. a. 1. act. ... à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, CELEU... MA, clamor adhortatorius ... rum, mandatum. et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandat... à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, ῦ, ὁ, hortator; pe... liaritèr qui κέλευσμα canit, ... culus ad cujus ictus fit remiga... ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευ... idem quod

Κελεύω, jubeo, hortor: f. εύσω, ... κεκέλευκα, a. 1. ἐκέλευσα, a. ... imperat. κέλευσον, έτω, a. 1. p... act. κελεύσας, αντος. Th. ... hortor.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (ſcil. ἵππος) ... CELES, equus deſultorius. E... navis minoris generis quam CEL... CEM vocant: utrumque q... κέλλω, celeritèr moveo.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, ... ſing. a. 1. m. verbi inuſ. κέ... μαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ej...

Κελητίζω, equito, celete equo ve... equum deſultorium ago. Th. κέ... ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, ... celeriter curro, appello, pervenio ... portum: a. 1. ἔκειλα, Æol. ... ἔκελσα, ſic in a. 1. inf. Æol. ... σαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, hortarer, præſ. opt. ... et

Κελόμην, imperf. m. Ion. pro ... ἐκελόμην, à κέλομαι, hortor.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. i... perf. m. ejuſd. verbi.

Κέλσαι, appuliſſe, a. 1. inf. ... Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cort... Th. καλύπτω, tego.

ΚΕ'ΛΩ, ſeu κέλομαι, jubeo, h... tor: f. m. κελήσομαι, ab inuſ. ... λέομαι.

Κεμὰς, άδος, ὁ, hinnulus ...

Digitized by Google

ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, *quod adhuc ſpeluncâ dormiat.*

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva ſecuris naves fabricandas:* qu. à κέω, ...are.

Κενεαυχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *vana jactans:* ex κενὸς, *vacuus,* et αὐχέω, *glorior.*

Κεινὴν, Poët. pro κενὴν, acc. ſing. f. g. à

Κεινὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, ...: κεινὰ πνεῖν, *inania ſpirare;* eſt, *inanem et gloriâ vacuam vi... egere.*

Κενόφρονι, dat. ſing. à

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſtultus:* ex κενὸς, *inanis,* et φρὴν, *mens.*

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter.* Th. κενὸς, ...

Κενώτερον, *vaniùs,* compar. à κενὸς, *vanus.*

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria:* et Κενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inanis gloriæ cupidus:* ex κενὸς, *inanis,* et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω.

Κενολογέω, -ῶ, *garrio, inanitèr loquor,* f. ήσω, p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vacuus, inanis:* ... κενὸν, *fruſtra.*

Κενοτάφιον, ου, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane ſive honorarium ſepulchrum:* expon. etiam *ſimulacrum* ſeu *imago,* 1 Reg. xix. 13. ... κενὸς, *inanis,* et τάφος, *ſepulchrum.* Th. θάπτω, *ſepelio:* f. ..., a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *inanitas, vanitas:* ...

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *vana ...,* ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, ...

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus:* ex κενὸς, *vanus,* et φωνὴ, *vox.*

Κενόω, -ῶ, *exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, conſumo,* f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. paſſ. κεκένωμαι, a. 1. paſſ. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, ...

Κέντει, *ſtimula,* per Sync. pro κέντησον, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, *ſtimulare,* eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κεντίσαι ... a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω.

Κένσεν, Dor. et Ion. pro ἐκέντησεν, *pupugit.* Th. κεντέω, *pungo:* ...

Κένταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *CENTAURUS;* item *ſignum cœleſte:* ex κεντέω, et ταῦρος, *taurus.*

ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, ſtimulo:* f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντ... qu. à κέω, *findo,* et ἐντὸς, *intus.*

Κέντορες, *ſtimulatores:* à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſtimulis agitatus:* ex κέντρον, *ſtimulus,* quod à κεντέω, *pungo,* et εἴκω, *cedo.*

Κέντρον, ου, τὸ, *ſtimulus, calcar:* item *CENTRUM.* Th. κεντέω, *pungo.*

Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO, veſtis è variis panniculis ac diverſis coloribus conſarcinata:* ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio,* vox origine Lat. à *centum* ducta.

Κεντῶν, *pungens,* præſ. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio:* à κενόω.

Κέονται, *jacent,* Ion. vel Poet. pro κεῖνται, 3. pl. præſ. Sic κέατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέοιτο, 3. ſing. opt. quaſi à κέομαι pro κεῖμαι, *jaceo.*

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina leviſſima, quæ à quovis vento facilè circumagitur;* item *homo levis, ſtolidus.*

Κεπφοῦσθαι, *leviter efferi et circumagi in modum,* τοῦ κέπφου, undè κεπφωθεὶς, a. 1. part. paſſ. *elatus, agitatus, incitatus.*

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua.* Th. κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κεράεσσιν, *cornibus,* dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας.

Κεραία, ας, ἡ, *cornu, antenna:* item *virgula inflexa:* tum *punctulum ſuprà literam:* κεραίαι etiam ſunt *apices eminentes in aliquâ re.* Th. κέρας, *cornu.*

Κεραϊζέτην, *ſcindebant,* 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus diſſipo;* item *vaſto; exſcindo, deleo.* Th. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, *miſce,* præſ. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide

Κεραῒς, ΐδος, ἡ, *vaſtatrix:* peculiaritèr verò *vermis cornua infeſtans:* à κεραΐζω.

Κεραμεῖ, dat. ſing. à κεραμεὺς, quod vide

Κεραμεία, ας, ἡ, ſubintell. τέχνη, *ars figuli, figlina.* Th. κεραμεὺς, quod vide

Κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina:* et

Κεράμειος, εία, ειον, *figulinus:* et

Κεραμεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *figulus.* Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, *fingo, figulinam exerceo.* ab eod.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, *figulinus:* ab eod.

Κεραμικὸς, ὴ, ὸν, *fictilis, e:* et

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis:* et

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula:* à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; teſta, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus:* qu. à κέω, *uro,* et ἔρα, *terra.*

Κεράμῳ, dat. ſing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, ſeu κεραννύω et κεράω, *miſceo:* f. άσω, præſ. part. κεραννὺς, ύντος, p. κεκέρακα, a. 1. ἐκέρασα, a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. paſſ. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. paſſ. ἐκεράσθην et ἐκράθην, f. 1. paſſ. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἀκέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus, impermixtus; εὐκρασία,* ας, ἡ, *bona temperies.* Euſt. à κέρας derivat.

Κεραοὶ, *cornuti,* et αἱ, nom. pl. à

Κεραὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *cornutus:* à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu:* qu. à κάρα, *caput,* cujus eſt ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *miſceo.*

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor,* à Ceraſunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus ceraſi.* Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, ſerpentis* genus: à *cornibus* dictum: item *vermiculus ficos infeſtans.* Th. κέρας, *cornu.*

* Κερασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corniger,* ex κέρας, *cornu,* et φέρω, *fero.*

Κεράσω, *miſcebo,* et per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *miſceo.*

Κερατίζω, *cornu peto,* f. ίσω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina.*

Κεράτιον, ου, τὸ, *ſiliqua, corniculum:* à κέρας, quia eſt *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *ſiliquæ,* ſeu *folliculi fabarum,* &c.

Κεράτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corneus, ex cornu factus.*

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto:* f. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*

Κερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cornutus.*

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

* Κεραύνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmineus,* à κεραυνὸς, *fulmen.*

* Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus.* Heſ. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmine ictus:* ex κεραυνὸς, *fulmen,* et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fulmen:* q. à κέραν ϗ αὔειν, quia *vaſtat* et *urit.*

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino.*

Κεραυνωθέντος, gen. ſing ejuſd. a. 1. part. paſſ.

* Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, *fulminum conſideratio.* D. S.

Digitized by Google

Κεράω, miſceo, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρϐερος, ου, ὁ, CERBERUS, canis infernus: q. κρεοϐόρος, ex κρέας, caro, et βορὸς, vorax.

Κερδαίνω, lucror, quæſtum facio, lucrifacio, [* to SAVE a loſs, Act. xxvii. 21. i. e. evitare.] præſ. part. κερδαίνων, οντος, f. κερδανῶ et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδησα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1. ind. paſſ. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. paſſ. κερδηθήσομαι. [* Perquam inſolenti ſignificatu, Joſ. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος καὶ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδανεῖ, ex quâ opprobrium et infamia in noſtram familiam redundabit.] Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη, ης, contract. ῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis: à κερδὼ, vulpes, quod vide.

Κερδαλέος, έα, έον, lucroſus, quæſtuoſus, utilis, aſtutus. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vulpinâ mente præditus: à κερδαλέος, aſtutus, et φρὴν. Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, et λέων, leo, et φρὴν, mens.

Κερδαλεώτερον, quæſtuoſius, utilius, compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, quæſtum faciemus, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, lucror: f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, lucror, quod vide.

Κέρδιον, utilius: à

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quæſtuoſior, utilior; item verſutior: et

Κέρδιστος, ſuperlat. utiliſſimus; item verſutiſſimus: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, utilitas: q. κέαρ ἥδει, cor oblectat; item aſtutia, verſutia.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, aſtutia, calliditas, dolus: et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes: à κέρδος, aſtutia.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέρεα, cornua: et

Κέρεος, Ion. pro κέρως, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, cornu.

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. à κείρω, tondeo: f. κερῶ a. 1. ἔκειρα.

Κερκῖς, nomen mulie[illegible]

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radi[illegible]torius, vel tela; quia ad pulſ[illegible] idonea: q. à κέρκος.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, CE[illegible]PITHECUS, ſimia caudata [illegible] κος κέρκον ἔχων, caudam habens [illegible]: à clunibus tritis ſic dicta.

[illegible]ΟΣ, ου, ἡ, cauda; it. memgo

Κερκυραῖος, αία, αῖον, CORCYRÆUS.

Κέρκουρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à Corcyrâ inſulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs ſcribitur: q. d. caudata navis: ex κέρκος et οὐρὰ, cauda.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, fera, ingentem caudam habens, homo verſutus et fraudulentus. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, ſegmentum æris, nummulus: à κείρω, ſeco.

* Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius, collybiſta: à præced.

Κέρνος, vas fictile: multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant: quoſque ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κεραννύω, quod varia in eo miſcerentur.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu: ex κέρας, cornu, et οἴαξ, temo navis.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera; à κέρατα ἔχουσα.

Κερόυχος, et κερούχος, ὁ καὶ ἡ, cornua babens, corniger.

Κερόωντο, miſcebant, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo: f. άσω.

Κέρσαι, totondiſſe: a. 1. inf. Æol. à κείρω, tondeo: f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κερτόμια, convitia, nom. pl. n. g. à κερτόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mordax, cavillatorius: et

Κερτομέω, f. ήσω, convitior: ex κείρω, tondeo, vel potiùs κέαρ, cor, et τέμνω, ſcindo: p. m. τέτμηκα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κερτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cor ſcindens, mordax, cavillatorius, jocularis: vide κερτομέω.

Κέγχρος, ου, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur: item apud Ion. milium: vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ή, όν, durus, aſper: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero: κέρχομαι, exaſperor, et quidam ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum.

Κερῶ, tondebo, f. verbi κείρω undc inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, acu pictus: à κεντέω, pungo.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, eſt genus [illegible] militaris, ſudes: qu. à κέω, [illegible] item ſudes piſcis. Sunt qui exp[illegible] nunt malleum.

Κεστρεὺς, mugil: à κέστρα.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, herba quæd[illegible] betonica.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum [illegible] cuminatum ſine ferreâ cuſpide. T[illegible] κέστρα, teli genus.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, oc[illegible] to, tego: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præſ. imperat. κεῦθε, ſing. præſ. à κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεα, dat. à κεῦθος, εος, τὸ, caverna [illegible] penetrale: ab eod.

Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à [illegible] θω, occulto.

Κευθμοῖς, latebris, dat. pl. à

Κευθμὸς, ατος, τὸ, ejuſd. Th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad. N. ver. 28. [illegible] tebra, latibulum.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus qui occul[illegible] latibulum, latebra penetrale, [illegible] ſus: et

Κεῦθος, τὸ, latebra, latibu[illegible]

ΚΕΥ'ΘΩ, occulto, abſcondo [illegible] σω, p. κέκευθα: quod à κέω, [illegible]

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput. [* [illegible] ma in re arithmeticâ. Theo[illegible] Charact. c. xiv. 2. Summa [illegible] niæ creditæ, ſors. 3. Quælibet [illegible] ma pecuniæ πολλοῦ κεφαλαίου, A[illegible] xxii. 28. Num. v. 7. &c. No[illegible] inquit Beza. At ſic Lyſias, [illegible] xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. De[illegible] in Euerg. p. 617. ed. Wolf. Summa libri ſeu ſermonis, κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. vi[illegible] 1.] Th. κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, -ῶ, in ſummam re[illegible] ſummatim repeto vel attingo; [illegible] caput ferio, vulnero: f. ώσω, p. [illegible] κεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſum[illegible] rius, capitalis.

Κεφαλαιωδῶς, ſummatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, ſumma: [illegible] κεφαλαιόω.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput, [illegible] princeps, qui primas tenet, in [illegible] re principium; item ſumma et [illegible] cluſio: gen. pl. Ion. κεφαλέων, [illegible] pl. κεφαλῆφι. Hinc Βουκέφαλος, ὁ, equus Alexandri Magni.

* Κεφαλικῶς, adv. capitaliter.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod [illegible] ατος, τὸ, volumen: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, CEPHALUS, [illegible] cis, à capitis magnitudine. T[illegible] κεφαλὴ, caput.

Κεφαλῷ, dat. ſing. à κέφαλος, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, p. m. verbi χά[illegible] recedo; item bio, capax ſum: a. [illegible] ἔχαδον, f. 2. χαδῶ.

Digitized by Google

...ιχέδοντο, Ion. Diplaſiaſm. pro
...ὅλοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd.
...ιχανδότα, biantem, capientem;
... ſing. perf. part. m. Poët.
...onaſm. à κέχανδα, p. m. pro
...χαδα, p. m. part. κεχανδὼς, pro
...χαδὼς, verbi χάζω, q. v.
...ιχαρα, gaviſus ſum; perf. m.
...bi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ, p.
...χαρκα, a. 2. ἔχαρον.
...ιχαραγμένος, inſculptus; perf.
... paſſ. à χαράσσω, ſculpo: f.
... p. χα.
...ιχάρηκα, gaviſus ſum; perf.
... nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit
...æſens χαρέω, f. ήσω, perf. part.
...ſ. κεχαρημένος, lætus.
...ιχαρηότα, gaviſum; qu. à χα-
..., f. ήσω, p. κεχάρηκα: unde fit
...t. κεχαρηκὼς. et per Craſin
... κεχαρηὼς, ότος refertur ad
...ίρω.
...ιχαρησέμεν, Ion. Diplaſiaſm.
... χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χα-
..., pro χαίρω, gaudeo.
...ιχάρητο, lætatus eſt; 3. ſing.
...ſq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, ...
..., ab eod.
...ιχαρηὼς, ότος, gaviſus. Vide κε-
...ρότα.
...ιχαρισμένος, ε, perf. part. paſſ.
...de ...χαρισμένε, chariſſime: voc.
...g. à χαρίζομαι, gratificor: f. m.
...μαι, perf. paſſ. κεχάρισμαι. Th.
...ις, gratia.
...ιχαρισμένως, adv. gratè, acceptè
...ali, vel ad gratiam, vel ad vo-
...ntatem: à præced.
...ιχάρισται, 3. ſing. perf. paſſ.
...de κεχαρισμένος.
...ιχαριτωμένος, η, ον, gratiâ dona-
..., gratiâ ornatus: à χαριτόομαι,
...atiâ afficior, gratiam accipio. Th.
...ις, ιτος, ἡ, gratia.
...ιχαροίατο, gaviſi fuiſſent, 3. pl.
...2. opt. m. Ion. pro χάροιντο.
...m Poëtæ etiam perfecti aug-
...entum aoriſtis ſecundis præci-
...è tribuunt: et formant Iones
... pl. à 3. ſing. ante το, vel ται,
... inſerentes. Eſtque à χαίρω,
...deo: f. αρῶ, a. 2. ἔχαρον, a. 2.
... ἐχαρόμην.
...ιχαρόμην, gaviſus ſum; a. 2. m.
...n. pro ἐχαρόμην. Vide præced.
...ιχείμανται, fluctuat; 3. ſing.
...rf. paſſ. verbi χειμαίνω, flucti-
...s agito, jacto: f. ανῶ, p. κεχεί-
...γκα, perf. paſſ. κεχείμαμμαι,
...ται, νται.
...ιχηνα, biavi, p. m. ind. et hinc
...ιχηνὼς, ότος, part. perf. med.
...ιαι, hiſcens, os aperiens: in nom.
...l. κεχηνότες, biantes, ſive ſtulti,
...i frequenter biare ſolent: à
...ίνω, biſco, q. v.
...ίχλαδα, perf. m. et

Κιχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, ſibilo: f. σω, a. 2. ἔχλαδον, κ̀ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κιχλίαγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, tepefacio: f. ανῶ.

Κιχλιδὼς, ότος, deliciis abundans: perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus ſum. Th. χλίω, deliciis frango. Angl. TO CLOY.

Κιχολωμένος, iratus: perf. part. paſſ. Vide κεχολώσεται.

Κιχολώσεαι, mox ſuccenſebis: Ion. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulò poſt fut. et

Κιχολώσεται, mox ſuccenſebit: 3. ſing. paulò poſt fut. verbi χολόω, iraſcor: f. ώσω, p. κεχόλωκα, perf. paſſ. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, bilis.

Κιχολῶσθαι, perf. inf. paſſ. ejuſd.

* Κίχρηκα, perf. act. utendum de-... à χράω, do utendum.

* Κίχρημαι, paſſ. κεχρημένος, part. ejuſd. indigens; à χρῄζω, egeo, non à χράω, quæ diſtinctio multos fefellit, ut notat Salm. de modo uſur. p. 191. At

Κίχρημαι, σαι, ται, mutuatus ſum, perf. ind. paſſ. χράομαι.

Κιχρηματισμένος, η, ον, divinitùs promiſſus: p. part. paſſ. à χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitùs admoneo: f. ίσω, a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui: a. 1. inf. act. χρηματίσαι, perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, res, negotium, oraculum.

Κιχρημένος, perf. part. paſſ. ab oraculo prædictus; egens: à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, utor, oraculum conſulo. Th. χράω, commodo, oraculum edo.

Κιχρήσεται, 3. ſing. paulò poſt fut. à χρῄζω, indigeo: f. σω, perf. paſſ. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κίχρισμαι, perf. paſſ. à χρίω, ungo: f. ίσω, p. κέχρικα.

Κίχυμαι, 1. ſing. et κέχυνται, confunduntur: 3. pl. perf. paſſ. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. κεχυμένος, effuſus: perf. part. paſſ. à χύνω vel χύω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vel pro

Κέχυται, 3. ſing. perf. paſſ. Vide κέχυμαι.

Κιχωρήκεσαν, ceſſerant: Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi χωρέω, cedo, eo: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Κιχωρίδαται, ſejuncti ſunt: Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, ſeparo. Th. χωρὶς, ſeorſum.

Κιχωρισμένος, η, ον, ſeparatus, diſtans: perf. part. paſſ. ejuſd. verb.

Κιχωσμένος, η, ον, aggeſtus, defoſſus: part. perf. paſſ. verbi χώννυμι.

ΚΕ΄Ω, Thema inuſ. et per Epenth. κείω, findo, jacio, cupio: unde et κεῖμαι, jaceo: eſt et κέω, uro: vide καίω.

Κῇ, Ion. pro πῇ, qua.

Κῆαι, accendiſſe: a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vid.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ε, ὁ, animal è ſimiarum genere.

Κἠγὼ, ut et κἠγὼν, Dor. pro κ̀ ἐγὼ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ deſertâ, ubi Cedar Iſmaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat: 3. ſing. imperf. Ion. verbi κήδω, q. v.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, cura.

Κήδει, lædit: 3. ſing. præſ. act. à κήδω, ango: præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura: affinitas; à κηδεύω.

Κήδειος, cujus curam gerimus, charus, amicus: ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, ſolicitus: ab eodem.

Κηδεὶς, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. m. à κήδομαι, curam gero. κήδετο pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. m. ejuſd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς et κηδευτὴς, ε, ὁ, qui curam alicujus gerit; item gener, ſocer, frater uxoris: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curo, funero, affinitatem contraho, affinis ſum: et

Κηδέω, curam gero, [* ſolicito, Heſ. Op. 364.] f. έσω et ήσω. Th. κῆδος, cura, exequiæ.

Κήδιστος, ε, familiariſſimus: ſuperl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. ήσομαι, curo, ſolicitus ſum de aliquâ re, ſatago: item mæreo, moleſtiâ afficior: item exſequias alicujus curo: à κῆδος.

Κηδομένη, curans: præſ. part. m. f. g. verbi præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo, mæror, luctus, ærumna, damnum, exſequiæ, funus, affinitas, nuptiæ. Hinc ſuperl. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus.

Digitized by Google

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. Indè κήδων, præſ. part. à præced.

Κήδωκ', et dedit: pro ϗ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, ſollicitus, anxius.

Κήδων, affligens: præſ. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur: Ion. pro χύτιον, à χεῖσθαι, ſic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Eſt ergo à χῶ, capio.

Κὴκ', Dor. pro ϗ ἐκ.

Κήκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro ϗ εἰ καὶ μὴ ἀποθάνω, etſi non moriar.

Κήκιε, Poët. Anadiplaſiaſmo, pro κίκε, et hoc pro ἶκε, verbi κίω vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. Ion. à κηκίω, ſalio.

Κηκὶς, ἴδος, ἡ, nidor, in altum velut ſaliens; item galla, quæ è quercu ſubitò κηκίει, i. e. proſilit; ab eod. Th.

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, ſaltu ſurſum feror: à κίω, eo, vado.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, telum: Ion. pro κᾶλον, lignum.

Κηλὰς, hyberna dies, nubes, capra, vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΡΟΣ, arbor, ex iis quæ tardiſſimè ſuos fructus perficiunt, ut Juniperus, Ilex, &c. κηλάστραι, arbores quædam agreſtes; item vaſa paſtoralia.

Κήλεος et κήλειος, urens, ſplendens: q. à καίω.

ΚΗΛΕ'Ω, mulceo, decipio: f. ήσω Sed

Κηλίῳ, dat. ſing. à κήλιος.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quâcunque parte corporis, tumor ſcroti, ramex.

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, maculo, conſpurco. à

ΚΗΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, probrum, ignominia: quaſi uſtione facta macula, à καίω, uro.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum è ligno: Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus; à κίω, uro.

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, comburo, decipio, precor; puto Poëticum eſſe pro κηλίω, ut ſit Deum mulcere precibus.

Κηλώνιον, ου, τὸ, inſtrumentum quo aqua è puteis hauritur.

Κἠμαυτὸν, Doricè ponitur pro ϗ ἐμαυτὸν, et meipſum.

Κἠμὶ, Dor. pro ϗ εἰμί.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, CAMUS, freni genus, fiſcella è viminibus plexa. Haud malè à κάμπτω, quia eſt flexilis.

Κἢν, Dor. pro ϗ ἐν. [* Sed κ' ἦν, Dor. pro ϗ ἦν, etſi.]

Κῆνσος, ου, ὁ, cenſus, hoc eſt, æſtimatio bonorum: vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κήϋξ, avis quædam, larus: quidam κέπφον exponunt.

Κηξαπίνης, Ion. et Dor. ex ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repentè.

Κἦπε, Dor. pro ϗ εἶπε.

Κἤπει, Dor. pro ϗ ἐπεὶ, et poſtquam.

Κἤπειτα, Dor. pro ϗ ἔπειτα, et poſtea.

* Κηπεύματα, idem quod κῆποι, horti, fructus hortenſes. D. S.

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, hortus, pecten, pubes muliebris. Eſt et animal ſimile ſimiæ. hinc

Κηπευέω, -ῶ, f. ήσω, hortum colo: et

Κηπευτικὸς, ἡ, ὸν, ad hortulanum pertinens.

Κηπουρὸς, hortulanus, ex οὖρος, cuſtos, et κῆπος, hortus.

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, ſors, fatum, mors fatalis. At

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, COR.

Κῆρα, acc. ſing. à

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, ſors.

Κηρεία, ας, ἡ, faſcia, propriè ſepulchralis, quæ et κειρία et κηρία. Th. κὴρ, mors.

Κηρεσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatis agitatus vel advectus: à φορέω, agito, fero, et κὴρ, ſors.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus: et

Κηρίον, ου, τὸ, favus: à κηρὸς, cera.

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti obnoxius: q. d. fato nutritus: à κὴρ, fatum, et τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, cerâ ligatus et compactus: ex κηρὸς, cera, et δέω, ligo.

Κηροδομέω, cellas cereas ſtruo. ex κηρὸς, cera, et δομέω, idem quod Th. δέμω, ſtruo.

Κηρόθι, ex corde: adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, CERA: hinc

Κηρόω, cerâ obduco.

ΚΗΡΥΒΙ'Α, ων, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, hoc eſt, actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edictum; in ſacris eſt doctrina, inſtitutio. à 1. perſ. perf. paſſ. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, præconis munus: à præced.

Κήρυνθος, CERYNTHUS: nom. propr.

Κῆρυς, vid. Markl. Eurip. Mul. 398. et

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, nomen miniſtri ſacrorum, ap. Athenienſ... quos Diodorus comparat Ægyptiorum paſtophoris; in Lib. Sacris Doctor religionis Chriſtianæ q. à κράζω, clamo, vel à γῆρυς vox. hinc.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro in Lib Sacris, doceo: imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω, p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα, perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται, a. 1. paſſ. ἐκηρύχθην, a. 1. part. paſſ. κηρυχθέντος, f. 1. paſſ. κηρυχθήσομαι, σῃ, σεται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. et

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ à κηρὸς, ὁ, cera.

Κηρωτὸς ἡ, ὸν, ceratus.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus: exponitur et magnus: qu. à

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, CETUS, belua: κητεία, locus ubi tales piſces capiebantur.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cetaceus, è cetorum genere: à κῆτος.

Κητώεις, όεσσα, όεν, idem quod præced. κητώεσσα, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem Hom. Il. B. 581.

Κεὖ, Dor. pro ϗ εὖ, et benè.

Κήϋκα, acc. ſing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κἠφ' ὅτι, Dor. pro ϗ εἶφ' ὅτι, εἶφ' pro εἶπε, dixit.

Κῆφα, Dor. pro ϗ ἔφα.

Κηφᾶς, ὁ, nomen Apoſtoli. Syr. Petrus.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus: ex apum genere, dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.

Κἤφθη, Dor. Ion. et Æol. pro ϗ ἤφθη, accenſa eſt: 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi ἅπτω, accendo; quod vide.

Κηφισσίδι, dat. ſing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, Cephiſis, lacus.

Κῆχος, Dor. pro τῆχος, à quo?

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, όεσσα, όεν, benè olens, fragrans: à καίω, uro.

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fæx immixta eſt, Metaph. non ſincerus, fucatus: q. à κίβδης, quod vide, ſuperl. κιβδηλότατος; ἀκίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, ſincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum ſcoria; item improbus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, ſacculus.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, et genus poculi, quod ex illo fructus fieri ſolitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ἡ, arca, ciſta, ...

Digitized by Google

Κιγκλίζευ, 2. ſing. imperf. med. Dor. pro ἐκιγκλίζε, *movebaris*: à Κιγκλίζω, *imitor κίγκλον, crebro motu agito, moto ſæpe, de inconſtanti*: Dor. pro κινέω: à κίγκλ☉.

Κιγκλὶς, ἴδ☉, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *avis quædam*, ... et κίγκλ☉, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet*.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*: ? propriè *faſcia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* ſive *pileus*;] ... et κίταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*: alitèr ... et κίναφ☉.

Κίε, Ion. pro ἴκιε, imperf. vel a. 2 verbi κίω, *eo*, *accurro*: per Metath. pro ἴκε.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*: ..., εως, ἡ, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*: κιθαριστὴς, ȣ, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN [illegible] CITTERN.

Κιθάριζε, 3. ſing. imperf. Ion.

Κιθαρίζω, *citharâ cano*: f. ίσω, a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, ...

..., vide in κιθάρα.

Κιθαριστὴς, ȣ, ὁ, *CITHARISTA*: ... et

Κιθαριστὺς, ύ☉, ἡ, *ars pulſandi citharam*: à κιθαρίζω.

Κίθαρ☉, ȣ, ὁ, *piſcis citharus*, A... fuer: à κιθάρα, quod ...

Κιθαρῳδὸς, ȣ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα et ᾠδὸς, ... Th. ἀείδω, *cano*.

Κιθαρῳδέω, *citharœdum facio*: comicè ... vox, à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶν☉, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ..., q. v.

ΚΙΚΙ, εως, τὸ, *CICI*: plantæ ...: Lat. *ricinus*.

ΚΙΚΙΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CINCINNUS*, ...

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, *vox noctuarum*.

Κικκάβη, γλαὺξ, *noctua*, *CICUMA*: à præcedenti.

Κίκκος, ȣ, ὁ, *gallus*: videtur à ... ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκων pro καλήσκουσα, vo... præſ. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, vo...

ΚΙΚΥΣ, ύ☉, ἡ, *vires*, *robur*: ... à κίω, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis ... Cilice, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, ȣ, τὸ, *CILICIUM*, ve... ex hircis Ciliciæ villoſioribus:

ΚΙΛΙΞ, ικ☉, ὁ ἢ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.

ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant à belli laboribus; tripodes*.

ΚΙΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *aſinus*: apud Dores.

Κίλυφ☉, ε☉, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν et κιμβερικὸν, *veſtimenti pretioſi genus*: an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Aſiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ ſeu κίμβιξ, κ☉, ὁ, *animalculum è veſparum* vel *apum genere*: item *parcus*, *ſordidus*.

ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA*, *terra*, ex inſulâ Cimolo.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*.

Κιναβράω, *oleo*, *fœteo*: à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, ε☉, τὸ, et -ȣ, ὁ, *vulpes*: apud Siculos: *homo vafer et verſutus*. Eſt et κίναφ☉, *vulpes*: et κιδάφη et κίδαφ☉.

Κινάμωμον, ȣ, τὸ, *cinnamomum*: vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *clavus*, *paxillus*.

Κίνδαξ, ακ☉, ὁ ἢ ἡ, *agilis*, *mobilis*: à κινέω, *moveo*.

Κινδύνευμα, ατ☉, τὸ, *periculum*; *facinus audax*; à perf. paſſ. ſeq.

Κινδυνεύω, *in periculum conjicio*, *periclitor capite*, *reus ſum*, *parum abſum, quin*: f. εύσω, p. κεκινδύνευκα. à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ȣ, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ et δέ☉, *movet* enim *metum*: vel ἀπὸ τȣ͂ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores*, ſc. *excitans*.

Κινδυνώδης, ε☉, ὁ ἢ ἡ, *periculoſus*.

Κινείσθω, *moveatur*: 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro κινȣ͂, *move*: præſ. imperat. paſſ. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*: f. ήσω, p. κεκίνηκα, a. 1. ἐκίνησα, a. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. Hinc

Κινῶν, ȣ͂σα, ȣ͂ν, *movens*: præſ. part. et

Κινηθέντ☉, gen. ſing. a. 1. part. paſſ.

Κινηθμὸς, ȣ, ὁ, *motus*: Poët. pro κίνησις ab eod. Th.

Κίνημα, ατ☉, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejuſd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*, κινητὴρ γαίης, *quaſſator terræ*: Periphraſis Neptuni.

Κινητὴς, ȣ, ὁ, *motor*: à κινέω, undè et

Κινητικὸς, ἡ, ὸν, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. ſuperl. grad. à κινητικὸς. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *exemplar*, *quod plaſtes ſibi proponit*, *proplaſma recens editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινȣ́σης, gen. ſing. f. g. præſ. part. à κινέω.

Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito*: in præſ. paſſ. κίνυμαι, *moveor*: undè κίνυντο, in 3. pl. imperf. med. Ion.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *inſtrumentum muſicum Phœnicium et Syrium*, *ſonû queruli*. Hinc

Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor*, *lugubri voce queror*: et

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funeſtus*.

Κιοίτην, *irent*: 2. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κίον' pro κίονα, acc. ſing. et

Κίοσι, *columnis*: dat. pl. à κίων, ον☉, ὁ ἢ ἡ, *columna*.

Κιȣ͂σαι, *euntes*: nom. pl. præſ. part. f. g à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἰὼν, ἰȣ͂σα, ab εἶμι, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE*: nomen ſagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem rediens*. Eſt et *ſpecies accipitrum*.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. à

Κιρνάω, *miſceo*: f. ήσω. Th. κεράννυμι ſeu κεράω, idem.

Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum eſſe malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.

Κιῤῥαθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, *è Cirrhâ*.

Κίῤῥις, *ſpecies accipitris et piſcis*: à κιῤῥῷ, *colore*.

ΚΙ'ῤῬΟ'Σ, *fulvus* ſeu *gilvus*: q. à καίω, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ, ὁ, *varix*, cùm vena à multo ſanguine dilatatur: quaſi à κιῤῥῷ, *colore*. dicitur et κρισσὸς.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, *vermis*, *qui in ligno frumentove naſcitur*. Hinc ἄκιος, *non corroſus à vermibus*. Eſt et

Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *guloſa*, &c. K

Digitized by Google

θης. Sic et Heſ. Op. 341. vid. ibi Græv.] Eſt et κλῆρος, *vermiculus qui in favo naſcitur*. Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid ſorte ſibi attributum tenet*.

Κληρόω, *ſorte lego, ſorte deligo*: f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præſ. paſſ. κληρόομαι, -οῦμαι, *in ſortem adſciſcor*: a. 1. paſſ. ἐκληρώθην, *in ſortem adſcitus ſum*. Th. κλῆρος, *ſors*.

Κληρώσομαι, *ſortiar*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *ſortitò, in ſorte*, adverb. Th. κλῆρος, *ſors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῄσον pro κλῄϊσον, a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro*. Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, ſine ι ſubſcripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus*: à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κλητεύω, *in jus voco teſtimonii dicendi cauſâ, ſum* κλητήρ. ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. ſing. f. g. à

Κλητικὸς, ὴ, ὸν, *appellativus, a, um*; à καλέω.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, *vocatus, a, um*; ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accerſitor, præco, nuncius, miniſter magiſtratûs jus dicentis, teſtis*: à καλέω.

ΚΛΙΒΑ΄ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ΄ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*: qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum*, et βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio*: à κλίνω, *clino*.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſcalæ gradus; annus ſcanſilis*: à

ΚΛΙ΄ΜΑΞ, ακος, ἡ, *ſcala, gradus, CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis*. Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, ὴ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus*: à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans*: præſ. part. paſſ. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *lectorum faber*; à κλίνη, *lectus*.

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clauſus*: à

ΚΛΙ΄ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto*: fut. νῶ, perf. κέκλικα, aor. 1. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται undè eſt κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus*: perf. med. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus*.

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *diſcumbitur, diſcubitus, tabernaculum, tentorium, caſa*: et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. et

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco: κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, ſtabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus diſcubitorius, ſella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas*: à præced. Th.

Κλοιὸς, ου, ὁ, *collare, vinculum*, quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*: 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo*: à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio*.

Κλόνιον, *ſpina dorſi, coxendix*, q. à

Κλόνις, εος, ἡ, *venter*.

Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora ſuſpenſus*; à præced.

ΚΛΟ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, ſtrepitus, perturbatio*. Hinc Angl. A CLOWN.

* Κλοπεύω, f. εύσω, *furor*.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem; à

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus*; ab eod. Th.

Κλοπίμως, adv. *furtim*: à præced.

Κλοτοπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et ſubduco tempus, ſubterfugio, tergiverſor*.

Κλοῦβον, *ſigillum*. Hinc περικλουβίζω.

Κλυβάτις, *herba quæ* et ἰξί[...] Latinis *parietaria* dicitur.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda*, [...] *ſtus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, f*[...] *tuo*: f. m. ίσομαι, a. 1. paſſ. ἐκλυδ[...] *νίσθην*, ης, η. ab eod.

Κλύεν, *audivit*: 3. ſing. imp[...] ind. act. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. ſing. i[...] perf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, *inundanti*; dat. ſi[...] part. præſ. paſſ. à

ΚΛΥ΄ΖΩ, *abluo, eluo, clyſtere p*[...] *luo, purgo, inundo, ſonum, ut fluct*[...] *edo*; hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, [...] *luvium, inundatio*.

Κλῦθι, *audi*: præſ. imperat. κλῦμι, vel ut alii volunt, p[...] κλῦθι, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulie[...] à

Κλύμενος, *clarus*.

Κλύοιμι, *audirem*: præſ. opt. κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro. ἔκλυον, *aud*[...] *runt*: 3. pl. imperf. ejuſd. ve[...]

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER*, [...] *quo alvus eluitur*, item *ipſum* [...] *ſtrumentum quo medicamentum i*[...] *citur*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυ[...] *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CL*[...] *TÆMNESTRA*, nom[...] mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fert* [...] *clytum fructum*: ex κλυτὸς, *in*[...] *tus*, et καρπὸς, *fructus*.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inclytus* [...] *quis*: à κλυτὸς, *inclytus*, et πώ[...] *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, vel κλυτὸς, ὁ, [...] ἡ, *vocalis, cujus vox audit*[...] *ſtrepitum edens, inclytus clar*[...] κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus a*[...] *fex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et τέχ[...] *artificium*.

Κλυτότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arcu et ja*[...] *lis inſignis*.

ΚΛΥ΄Ω, *audio, morem gero, per*[...] *pio, ſentio*.

ΚΛΩΒΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *cavea avium*.

ΚΛΩ΄ΖΩ, f. ξω, *clamo more c*[...] *culorum*; item *explodo è theat*[...] *ſibilo*. Hinc Angl. TO CLC[...] ſive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ΄ΘΩ, f. ώσω, σω, *torqu*[...] *glomero*; et *fataliter deſtino*: u[...] dè κεκλωσμένα dicuntur *fato de*[...] *nata*. Hinc Angl. TO CLOTH[...] &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO*, u[...] Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *aſper*, [...] *voſus*: locus in quo ſunt κλώμ[...]

Digitized by Google

ξ, à κλίμαξ, ακος, ὁ, aſperitas, quod à κλίμαξ, quaſi κλιμακόεις, ὁ ἔργεις, aſcenſu difficilis: vel ut ſi à κλάω, frango.

ΚΛΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, ramus, vel ſur-ſus, qui deputari ſolet: accuſ. ſingul. κλῶνα, accuſ. plur. κλῶνας.

ωνίον, ου, τὸ, ramulus: qu. à κλάω, frango.

ωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri con-ſ. ex Κλεόπας, gloria patris.

ῶπες, fures, nom. pl. à κλὼψ, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

ωπεύω, f. εύσω, furor, ab eod.

ωποπάτωρ, ορος, ὁ, ex fure pa-tus: ex κλὼψ, fur, et πα-τὴρ, pater.

ῶσμα, ατος, τὸ, filum: à κλώ-θω, neo.

ωστὴρ, ῆρος, ὁ, fuſus: ab eod.

ωστὴς, ῦ, ὁ, qui fila deducit: ab eod.

ὼψ, ωπὸς, ὁ, fur: vide κλῶ-πες.

λιθρα, τὰ, trabes: αἱ δοκοί.

ητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus factus: κάμνω, laboro, facio.

άω, ſcindo: vide κνάω.

κὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, Th. κνῆκος, ου, ἡ, ſpecies ſe-minis.

κων, caper: à colore κνακῷ.

μα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, crus.

άμπτω, flecto, robore vinco: άμπτομαι, malis frangor, ſuccum-bo: à κάμπτω, flecto.

μῖδας, acc. pl. Dor. pro κνη-μῖδας, colles: vide κνημὸς.

ΚΝΑ΄ΠΤΩ ſeu γνάπτω, f. ψω, carmino, carpo, ut fullones, polio: undè. Angl. THE KNAP OF CLOTH, et TO KNAP.

ψαι, Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, ſcindo, rado.

φεὺς, έως, ὁ, fullo; à κνάπτω.

ος, ου, ὁ, carduus fullonicus: ab eod.

φῶον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, officina fullonica.

ΚΝΑ΄Ω, κναίω, κνίω, item κνῆμι, rado, ſcalpo, pruritum excito. Angl. GNAW et GNASH.

φαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, ob-ſcurus: à .

ΚΝΕ΄ΦΑΣ, ατος, τὸ, caligo, tene-bræ, crepuſculum.

ωρον, herba quædam, quæ et ρον, dicitur Plin. lib. 13. 21. à κνάω, rado: quòd linguam mordet.

κνῆ, ſcalpſit: Ion. pro ἔκνη, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, ſcindo.

κνήθω, ſcalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram pro-voco: f. κνήσω, p. κέκνηκα, præſ. paſſ. κνήθομαι, prurio: [* κνηθόμε-νοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. auri-bus prurientibus.] Th. κνάω, ſcin-do.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus: à κνηκὸς, fla-vus: quia tali colore ſunt lupi.

Κνηκὶς, ῖδος, ἡ, parva nubecula: quia κνηκὴ, vide κνηκὸς.

ΚΝΗ΄ΚΟΣ, ου, ἡ, ſpecies quædam ſeminis, vel herba croco ſimilis. Hinc

Κνηκὸς, ὴν, ὸν, flavus, inclinans in candidum.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum: item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνήμαργος, ου, ὁ ἡ, cruribus albis præditus: ex κνήμη, tibia, et ἀρ-γὸς, albus.

ΚΝΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus. Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, poſterior γαστροκνήμι-ον. Et rotæ radius.

Κνήμῃσι, dat. plur. Ion. pro κνή-μαις, à κνήμη, tibia.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ῖ-δος, ἡ, ocrea: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἡ, ocreis ar-matus: ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea, et φέρω, fero.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, tibiale, ocrea; à κνήμη.

Κνημὸς, ῦ, ὁ, pars montis, quæ à pede ipſius aſcendit; ab eod.

Κνηκίρα, ας, ἡ, pannus rarus, per quem aliquid colatur, et qu. radi-tur; à κνάω, rado.

Κνησθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνήθω, ſcalpo, frico: f. σω, p. κα. Th. κνάω, ſcindo.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, occiſor; radula: ab eod. Th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, inſtrumentum quo raditur, radula, ab eod.

Κνηστὶς, ῖδος, ἡ, lancinula, fiſtula, acus: ab eod.

Κνῆσις, εως, ἡ, culter, ab eod.

Κνηστὸς, ὴ, ὸν, raſus, ſectus, conci-ſus: ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, item urti-ca: quia: κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, granum CNIDI-UM: fructus thymelææ, Theo-phraſt. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica: quia κνίζει cum pruritu, qu. mordet. Th. κνάω.

ΚΝΙ΄ΔΙΟΝ, ου, τὸ, grani ſpecies.

Κνίδος, quædam regio in Doride, et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, part. præſ. paſſ. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta: à

Κνίζω, ſeco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo vel uro, moleſtus ſum, perdo. Th. κνάω, ra-do.

Κνιπολόγος, avis quæ κνίπας λέ-γει, id eſt, collegit et edit vermes qui ligna erodunt. Alii ſcribunt κνιπολόχος, quòd iis inſidietur: à λοχεύειν, inſidiari.

Κνιπὸς, parcus: qui de neceſſa-riis quoque aliquid κνάει, et

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, à κνίζω.

Κνισᾶντι, Dor. per Craſin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, nidore plenus.

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν, pun-gere: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ῦ, ὁ, pruritus, prurigo: à κνίζω, pruritum excito. Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ΄ΣΣΑ, ſeu κνίσα, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus: quia naris κνίζει, i. e. pruritum excitat.

Κνίσσαι, pupugiſſe: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut. ίσω. Th. κνάω, ſcindo.

Κνισσάω, f. ήσω, nidore inficio, ſeu repleo; item vapero, ſuffio, de ſa-crificantibus; fumo corrumpo. Th. κνίσσα, nidor.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem ſectatur, paraſitus: ex κνίσσα, ni-dor, et διώκω, perſequor.

Κνισσὸς, ῦ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant, quia illud κνᾷ.

Κνοῦς, contractè pro κνόος, ὁ, ge-mitus axis in rotâ: quum ſcil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέ-φας, quæ vid.

Κνῶ, res minima: q. κνῶν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, ſcabies, prurigo: à κνύζω, idem q. κνάω, ſcabo, ſcalpo, rado.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio: à κνύω, idem quod. Th. κνάω, rado.

Κνυζεῦνται, Dor pro κνυζοῦνται, 3. plur. præſ. paſſ. à

Κνυζέω et κνυζάω, gannio: f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, ſcindo.

Κνύζω, et κνύω, rado, ſcalpo: ab eod. Th.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, beſtia, ani-mans: Pind. Pyth. X.

* Κνώδαξ, ακος, fibula ferrea ca-pitibus axium affixa.

Κνώδων, vel κνώδαξ, οντος, ὁ, mu-cro, ſeu acies gladii, dentale in vena-bulo quod hominem ab apro tuetur. Th. ὀδοὺς, dens.

Κνώσσω, profundè dormio, ſterto: qu. à κνῶ et ὄσσε, quum . . .

Digitized by Google

θεῖης. Sic et Heſ. Op. 341. vid. ibi Græv.] Eſt et κλῆρος, *vermiculus qui in favo naſcitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio* : à

Κληροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid ſorte ſibi attributum tenet.*

Κληρόω, *ſorte lego, ſorte deligo* : f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præſ. paſſ. κληρόομαι, -οῦμαι, *in ſortem adſciſcor* : a. 1. paſſ. ἐκληρώθην, *in ſortem adſcitus ſum.* Th. κλῆρος, *ſors.*

Κληρώσομαι, *ſortiar* : f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *ſortitò, in ſorte,* adverb. Th. κλῆρος, *ſors.*

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*

Κλῆσον pro κλήϊσον, a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, ſine ι ſubſcripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco* : a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus* : à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κλητεύω, *in jus voco teſtimonii dicendi cauſâ, ſum* κλητὴρ. ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat* : ab eod.

Κλητικῆς, gen. ſing. f. g. à

Κλητικὸς, ή, όν, *appellativus, a, um* ; à καλέω.

Κλητὸς, ή, όν, *vocatus, a, um* ; ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, acceerſitor, præco, nuncius, miniſter magiſtratûs jus dicentis, teſtis* : à καλέω.

ΚΛΙΒΑ´ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

ΚΛΙ´ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS* : qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur : ex κριθὴ, *hordeum,* et βαῦνος, *fornax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio* : à κλίνω, *clino.*

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſcalæ gradus* ; *annus ſcanſilis* : à

ΚΛΙ´ΜΑΞ, ακος, ἡ, *ſcala, gradus, CLIMAX* : qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus* : à κλίνω, *reclino.*

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus* : ab eod. Th.

Κλινικὸς, ή, όν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus* : à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans* : præſ. part. paſſ. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *lectorum faber* ; à κλίνη, *lectus.*

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clauſus* : à

ΚΛΙ´ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto* : fut. νῶ, perf. κέκλικα, aor. 1. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται undè eſt κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cæli inclinatio, tractus* : perf. med. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus.*

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *diſcumbitur, diſcubitus, tabernaculum, tentorium, caſa* : et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. et

Κλισίηθεν, *ex tentorio* : adv. de loco : κλισίηνδε, *ad tentorium* : à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, ſtabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio* : acc. κλίσιν ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus diſcubitorius, ſella recubitoria,* dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas* : latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas* : à præced. Th.

Κλοιὸς, ου, ὁ, *collare, vinculum,* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo.*

Κλονέοντο, *turbabantur* : 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo* : à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio.*

Κλόνιον, *ſpina dorſi, coxendix,* q. à

Κλόνις, ιος, ἡ, *venter.*

Κλονιστὴς, *gladiolus ad femora ſuſpenſus* ; à præced.

ΚΛΟ´ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, ſtrepitus, perturbatio.* Hinc Angl. A CLOWN.

* Κλεπτεύω, f. εύσω, *furor.*

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem ; à

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum* : à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus* : ab eod. Th.

Κλοπίμως, adv. *furtim* : à præced.

Κλοτοπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et ſubduco tempus, ſubterfugio, tergiverſor.*

Κλῦδον, *ſigillum.* Hinc περικλυδίζω.

Κλύβατις, *herba quæ* et ἑλξίνη *Latinis parietaria dicitur.*

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda,* ... *ſtus.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, f...tuo* : f. m. ίσομαι, a. 1. paſſ. ἐκλυδ...νίσθην, ης, η, ab eod.

Κλύειν, *audivit* : 3. ſing. imp... ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, *abluebat* : 3. ſing. i... perf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε...

Κλυζομένῳ, *inundanti* ; dat. ſi... part. præſ. paſſ. à

ΚΛΥ´ΖΩ, *abluo, eluo, clyſtere p...luo, purgo, inundo, ſonum, ut fluct...edo* ; hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, ... *luvium, inundatio.*

Κλῦθι, *audi* : præſ. imperat. ... κλῦμι, vel ut alii volunt, p... κλύω, à κλύω, *audio.*

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulie... à

Κλύμενος, *clarus.*

Κλύοιμι, *audirem* : præſ. opt. κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro. ἔκλυον, *audiverunt* : 3. pl. imperf. ejuſd. ver...

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, quo alvus eluitur,* item *ipſum i...ſtrumentum quo medicamentum i...citur.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτός, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CLYTÆMNESTRA,* nom... mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fert ...clytum fructum* : ex κλυτὸς, *in...tus,* et καρπὸς, *fructus.*

Κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inclytus ...quis* : à κλυτὸς, *inclytus,* et πῶλος, *pullus equinus.*

Κλυτὸς, ή, ὸν, vel κλυτὸς, ου, ... ἡ, *vocalis, cujus vox audiri p... ſtrepitum edens, inclytus cla...* κλυτὴ, *alma* : à κλύω, *audio.*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus ar...fex* : ex κλυτὸς, *inclytus,* et τέχνη, *artificium.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arcu et ja...lis inſignis.*

ΚΛΥ´Ω, *audio, morem gero, per...pio, ſentio.*

ΚΛΩΒΟ´Σ, οῦ, ὁ, *cavea avium.*

ΚΛΩ´ΖΩ, f. ξω, *clamo more ... culorum* ; item *explodo è thea... ſibilo.* Hinc Angl. TO CLU... five CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ´ΘΩ, f. ώσω, *neo, torq... glomero* ; et *fataliter deſtino* : ... dè κεκλωσμένα dicuntur *fato d...nata.* Hinc Angl. TO CLOT... &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO,* ... Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *aſper, ...voſus* : locus in quo ſunt κλωμ...

Digitized by Google

... à κλίμαξ, ακος, ὁ, aſperitas, quod à κλίμαξ, quasi κλιμακώδης, ... egens, aſcenſu difficilis: vel ut ... à κλάω, frango.

...ΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ramus, vel ſur... qui deputari ſolet: accuſ. ... κλῶνα, accuſ. plur. κλῶνας.

...ώνιον, ου, τὸ, ramulus: qu. à ... frango.

...ιτᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri con... ex Κλεόπας, gloria patris.

...ῶπες, fures, nom. pl. à κλώψ, ... fur. Th. κλέπτω, furor.

...πεύω, f. εύσω, furor, ab eod.

...οπάτωρ, ορος, ὁ, ex fure pa... natus: ex κλὼψ, fur, et πα... pater.

...σμα, ατος, τὸ, filum: à κλώ... ...

...ςτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſus: ab eod.

...ωςτὴς, ῦ, ὁ, qui fila deducit: eod.

...ὼψ, ωπὸς, ὁ, fur: vide κλῶ...

...δέρα, τὰ, trabes: αἱ δοκοί.

...ὸς, ὴ, ὸν, elaboratus factus: ... laboro, facio.

..., ſcindo: vide κνάω.

..., Dor. pro κνηκὸς, flavus, ... Th. κνῆκος, ου, ἡ, ſpecies ſe...

..., caper: à colore κνακῦ.

..., ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ... crus.

..., flecto, robore vinco: ... malis frangor, ſuccum... κάμπτω, flecto.

..., acc. pl. Dor. pro κνη... vide κνημὸς.

...ΠΤΩ ſeu γνάπτω, f. ψω, ... carmino, carpo, ut fullones, ... polio: undè. Angl. THE ... OF CLOTH, et TO KNAP.

..., Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. ... act. verbi κνάω, ſcindo, rado.

..., ἑως, ὁ, fullo; à κνάπτω.

..., ου, ὁ, carduus fullonicus: ... eod.

..., ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, ... fullonica.

...ΑΩ, κνάω, κνῶ, item κνῆμι, ... rado, ſcalpo, pruritum excito. ... Angl. GNAW et GNASH.

..., αία, αῖον, tenebroſus, ob... à ...

...ΕΦΑΣ, ατος, τὸ, caligo, tene... crepuſculum.

..., herba quædam, quæ et ..., dicitur Plin. lib. 13. 21. ... à κνάω, rado: quòd linguam ...

..., ſcalpſit: Ion. pro ἔκνη, 3. ... aor. 2. vel imperf. verbi ... Th. κνάω, ſcindo.

..., ſcalpo, frico, titillo, uro, ... moveo, irrito, ad iram pro-

voco: f. κνήσω, p. κέκνηκα, præſ. paſſ. κνήθομαι, prurio: [* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. auribus prurientibus.] Th. κνάω, ſcindo.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus: à κνηκὸς, flavus: quia tali colore ſunt lupi.

Κνηκὶς, ἴδος, ἡ, parva nubecula: quia κνηκὴ, vide κνηκὸς.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, ſpecies quædam ſeminis, vel herba croco ſimilis. Hinc

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, inclinans in candidum.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum: item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνήμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, cruribus albis præditus: ex κνήμη, tibia, et ἀργὸς, albus.

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus. Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, poſterior γαστροκνήμιον. Et rota radius.

Κνήμῃσι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, tibia.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ἴδος, ἡ, ocrea: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ocreis armatus: ex κνημὶς, ἴδος, ἡ, ocrea, et φέρω, fero.

Κνημὶς, ἴδος, ἡ, tibiale, ocrea; à κνήμη.

Κνημὸς, ῦ, ὁ, pars montis, quæ à pede ipſius aſcendit; ab eod.

Κνηκίον, ας, ἡ, pannus rarus, per quem aliquid colatur, et qu. raditur; à κνάω, rado.

Κνηθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνήθω, ſcalpo, frico: f. σω, p. κα. Th. κνάω, ſcindo.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, occiſor; radula: ab eod. Th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, inſtrumentum quo raditur, radula, ab eod.

Κνηστὶς, ἴδος, ἡ, lancinula, fiſtula, acus: ab eod.

Κνῆστις, ιως, ἡ, culter, ab eod.

Κνηστὸς, ἡ, ὸν, raſus, ſectus, conciſus: ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, item urtica: quia: κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, granum CNIDIUM: fructus thymelææ, Theophraſt. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica: quia κνίζει cum pruritu, qu. mordet. Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, grani ſpecies.

Κνίδος, quædam regio in Doride, et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, part. præſ. paſſ. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta: à

Κνίζω, ſeco, rado, pruritum excito, urtica in modum pungo vel uro, moleſtus ſum, perdo. Th. κνάω, rado.

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id eſt, collegit et edit vermes qui ligna erodunt. Alii ſcribunt κνιπολόχος, quòd iis inſidietur: à λοχεύειν, inſidiari.

Κνιπὸς, parcus: qui de neceſſariis quoque aliquid κνάει, et

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, à κνίζω.

Κνισᾶντι, Dor. per Craſin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, nidore plenus.

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν, pungere: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ῦ, ὁ, pruritus, prurigo: à κνίζω, pruritum excito. Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, ſeu κνίσα, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus: quia naris κνίζει, i. e. pruritum excitat.

Κνίσσαι, pupugiſſe: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut. ίσω. Th. κνάω, ſcindo.

Κνισσάω, f. ήσω, nidore inficio, ſeu repleo; item vapero, ſuffio, de ſacrificantibus; fumo corrumpo. Th. κνίσσα, nidor.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem ſectatur, paraſitus: ex κνίσσα, nidor, et διώκω, perſequor.

Κνισσὸς, ῦ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant, quia illud κνᾷ.

Κνοῦς, contractè pro κνόος, ὁ, gemitus axis in rotâ: quum ſcil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέφας, quæ vid.

Κνῶ, res minima: q. κνόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, ſcabies, prurigo: à κνύζω, idem q. κνάω, ſcabo, ſcalpo, rado.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio: à κνύω, idem quod. Th. κνάω, rado.

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. plur. præſ. paſſ. à

Κνυζέω et κνυζάω, gannio: f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, ſcindo.

Κνύζω, et κνύω, rado, ſcalpo: ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, beſtia, animans: Pind. Pyth. x.

* Κνώδαξ, ακος, fibula ferrea capitibus axium affixa.

Κνώδων, vel κνώδαξ, οντος, ὁ, mucro, ſeu acies gladii, dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur. Th. ὀδοὺς, dens.

Κνώσσω, profundè dormio, ſterto: qu. à κνῶ et ὄσσε ...

Digitized by Google

ſunt oculi, nec occupati de videndo: derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, video.

Κνὼψ, cæcus: qu. κνὸς ὦπί; vacuus viſu: poſitur per Pleonaſm. τοῦ κ, pro νὼψ, quod ex νη particula negativa, et ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΟΆΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟ'ΑΞ, rana: à ſono κοὰξ, quæ vox ranæ.

Κοέω, audio: quod ex ἀκούω aut à κοίω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maledicus, loquax, adulator: qu. à κακόβουλος.

Κοβέαρος, ridiculus.

ΚΟ'ΒΥΤΑΙΣ, εως, ἡ, radula, quâ caſeus raditur.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA, κόγχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura.

Κογχίτης, ου, ὁ, lapis albus et mollis, in quo κόγχαι, à præced.

Κόγχος, ου, ὁ ἢ ἡ, concha, propriè turbinata: item quod κόγχῳ ſimile ſit; ut umbo clypei, cavitas oculi, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura: et

Κογχύλιον, ου, τὸ, CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expeditur ad infecturas; et ipſa lana aut veſtis eo cruore infecta. Th. κόγχη.

Κόδυλον, piſcis, mugil, κεστρεύς.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, hordeum frigo, ſeu torreo: qu. à κοῶ, ὕω.

Κοδράντης, à quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοέω, intelligo, ſentio, pro νοέω aut ex κοάω, pro κοέω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, COTHURNUS, calceus utrique pedi et utrique ſexui aptus; inde homo inconſtans, &c.

Κοθοῦρος, vulpes: et

Κόθουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, caudem abſcondens, et hinc fucus, quia aculeum non exerit; indè iners, fur: ex κοθύω et οὐρά.

ΚΟΙ', κοῖ, vox porcellorum.

Κοίη, Ion. pro ποίη, ſcil. ὁδῷ, quâ viâ, quâ ratione? Sic et κοῖος, α, ον, Ion. pro ποῖος, qualis?

Κοικύλλω, circumſpicio, ut ſit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. ſing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, exentero, detraho: a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, cavus.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis, caverna; item mare. ab eod. Th.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλάναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

Κοίλῃς et κοίλῃσι, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, cavus.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus: qu. à κοῖλος, cavus. Tum et canalis, per quem aqua ducitur.

Κοιλιακὸς, ὴ, ὸν, laborans morbo fluidæ κοιλίας, COELIACUS: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, paraſitus, qui κοιλίᾳ ſervit, ut δαίμονι, cujus venter Deus eſt.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale: qu. vinculum ventris; quod ſupra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ἢ ἡ, Epithetum loci qui cavam planitiem habet: ὁ κοῖλον πέδον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, depreſſus: κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti ſe aperit et cavum exhibet: niſi potiùs ſit argentum excavatum ſive cælatum: κοῖλον, vola, cavum pedis, τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris. Hinc COELUM, apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre eſt.

Κοιλοσταθμέω, facio κοιλόσταθμον: fornico, camero: f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε: à

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, cava habens ſtabula, laqueatus, contignatus: Ex κοῖλος, cavus, et σταθμὸς, ſtabulum.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, vitium illud quo vox in ore quaſi in ſpecu obſcuratur, et velut in receſſu auditur, Quint. l. 1. c. 9. à

Κοιλόστομος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui quaſi cavo ore loquitur; ex κοῖλον, cavum, et στόμα, τὸ, os.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, COELOSYRIA, regio ſic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum: à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, cavo: à κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, ulcus in corneâ tunicâ oculi, mare; item alveus fluminis; à præced.

Κοιμᾶτ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ſopio, in lecto colloco: præſ. paſſ. κοιμάομαι, ῶμαι, dormio, obdormio, morior: præſ. part. κοιμαόμενος, -ώμενος, perf. paſſ. κεκοίμημαι, perf. part. paſſ. κεκοιμημένος, η, ον, mortuus: a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, ſopitus, a. 1. part. paſſ. et

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. et

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. et

Κοιμήσασθε, cubate, 2. pl. a. imperat. m. ejuſd.

Κοίμησις, εως, ἡ, ſomnus, mors:

Κοιμητήριον, ου, τὸ, COEMETERIUM, locus in quo dormitur ſepelitur: à κοιμάω.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω,

Κοινέομαι, -οῦμαι, Pind. pro νέομαι. Th. κοινὸς, communis.

* Κοινὰ 'Ασίας, certamina communiter Aſiæ proconſularis, urbium impenſis et communi earum curſu celebrata, modo Smyrnæ Epheſi, Pergami, &c. Quæ inter regiones Ioniam, diam, Cariam, Phrygiam, am, Æoliam, continebatur, præſidebat Aſiarcha, et vict civicâ coronabantur, ut ex ſuperſtitibus nummis patet. Vaill. de Num. Græcis, p. Spanh. de Præſt. Num. Diſſ. l. iv. p. 610. Ed. fol.

* Κοινὸν 'Ασίας, commune Aſiæ dictum corpus fœderatum tatum, quæ ſupradictam ſoci tem inibant. V. Reineſ. Inſc. 22.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut nom. pl. a. 1. part. act. verbi νόω, vel κοινόω, communico: ſ. ab eod. Th.

Κοινῇ, communiter: adv. à

Κοινοῖ, dicitur in 3. ſing. ind. act. contract. pro κοινόει: in 3. ſing. præſ. ſub. act. pro κοινόῃ: et in 3. ſing. opt. act. contr. pro κοινόοι. 2. ſing. præſ. ind. et ſub. et paſſ. contr. pro κοινόῃ: à νόω, quod vide.

Κοινολογέομαι, vel aliquid cum aliquo communico: κοινὸς et λέγω, dico.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, tatio: expon. et conjuratio; iiſd.

Κοινολογίζομαι, colloquor.

* Κοινόμυια, ας ἡ, cænomya, Hi ron. omne genus muſcarum. Ex viii. 21. in lxx. Pſ. lxxviii. 45. dem quod κυνόμυια apud A lam, ex κοινὸς et μυῖα. Rect tamen forſan ut in Edit. legit κυνόμυια.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, communis, public vulgaris, ſocietate gaudens; pro nus, impurus, immundus, per He facilis, comis, ut Lat. communi æquus, juſtus, de judice. Hinc κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, reſpublica, c mune commodum.

Digitized by Google

...νωνία, ...ιας, ἡ, communitas, commercium, societas, lenitas, facilitas: ...praeced.

...νέω, -ῶ, communico, commune ...o, impertio, confero cum aliquo; ...m polluo, inquino, pro impuro ...: f. ήσω, p. κεκοίνωκα, a. 1. ...σα, a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ...eod. Th.

...νῷ, dat. sing. à κοινός.

...νων, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, ...fixus, quod vide.

...νωνέω, -ῶ, communico; impertio, ...particeps sum: f. ήσω, p. κεκοινώ...κα, a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, ...

...νωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. ...κοινωνήσας, αντος, verbi praec.

...νωνία, ας, ἡ, communio; beneficia; eleemosyna. Th. κοινός.

...νωνικός, ἡ, ὸν, sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis ...: à

...νωνός, ῦ, ὁ ἢ ἡ, socius, particeps: ...dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

...νωνοῦσι, 3. pl. praes. ind. verbi κοινωνέω.

...νῶς, adv. communiter, uno animo

...νότερος, compar. grad. à κοινός.

...νωφέλεια, ας, ἡ, publica utilitas, ex κοινὸς et ὠφελέω, prosum.

...ΟΙΞ, ικος, ὁ, palmae arboris quaedam species.

...ίης, sacerdos, qui et κόης.

...ῖος, qualis, Æol. pro ποῖος. ...et

...ος, ου, ὁ, nomen viri.

...φόρος, gravida: quia κοῖον, ...est, κύος φέρει.

...ρανέοντα, acc. sing. part. praes. ...verbi κοιρανέω.

...ρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, ...gubernant: à

...ρανέω, impero, princeps sum: ...p κεκοιράνηκα. à

ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, princeps, domi... qu. à κῦρος, auctoritas, quam ...dominator habet in subditos: ...κοιρανέω, dominor, impero. Est ...

...ρανος, ου, ὁ, nom. propr.

ΚΟΙΣΥΡΑ, uxor Alcmaeonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed ...

...ταῖος, αία, αῖον, qui it cubitum, ...lectum petit: κοιταῖον γίνεσθαι, cubare, noctu jacere. Th. κοίτη, ...

...ταζω, et κοιτάω, in lecto colloco, et praes. m. κοιτάζομαι, jaceo, ...cubo; à κοίτη.

...τάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, ...3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio: f. σω, et ξω. Hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus: κοῖται, ῶν, αἱ, libidines: qu. à κεῖμαι, cubo. Hinc

Κοιτεῖον, ου, τὸ, dormitorium, cubiculum.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, parva κοίτη, lectulus, specialiter capsula in qua mundus muliebris servatur: à praeced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, cubile; somnus in cubili. Th. κοίτη item.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum: et

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius: ab eod.

Κόκαλον, ὀς. Corona pretiosa κόκαλα ὀςία.

Κόκκινος, η, ον, COCCINUS, cocco tinctus: à

ΚΟΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum, bacca, COCCUS, color ex cocco factus punicus, unde etiam pro purpura sumitur.

ΚΟΚΚΥΑΙ, et κοκκύαι, ῶν, αἱ ἢ οἱ, avi, majores.

Κοκκύζει, canit, 3. sing. praes. ind. à

Κοκκύζω, COCCUZO; canto ut cuculus vel gallus: à κόκκυξ, q. vide.

Κοκκύμηλον, prunum praecox, malum quod coccygis vocant: ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, malum. Th. μηλέα, malus arbor.

ΚΟΚΚΥΞ, υγος, ὁ, CUCULUS: à sono, Angl. cuckoo; piscis quidam, gressus, galea, herba quaedam, os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν.

Κόκυ, celeriter, Att. unde fort. Angl. quick.

Κόλα, ἡ, venter. Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, offula, bucca parva: à κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Graecis σκιρτάω, lascivè salto. Inde genus saltationis petulantis et lascivae κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur καταγελασθείησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ου, ἡ, porcellus, obscaena cantio.

ΚΟΛΑΖΩ, punio, castigo, [* reprimo; ἄρχει τοῦ ἅρματος, καὶ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, currum regit, et impetum reprimit equorum.] f. σω, p. κεκόλακα, praes. pass. κολάζομαι, punior, poenas do: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται, p. pass. κεκόλασμαι, σαι, ται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio: à κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ.

Κολακεύῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est; adj. verbale: à

Κολακεύω, adulor, assentor: f. εύσω, p. κεκολάκευκα, a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, assentatrix.

Κολακρέται, vel κωλακρέται, et κωλαγρέται, civilium pecuniarum quaestores.

ΚΟΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, parasitus: à κόλον, cibus, quem quaerit.

ΚΟΛΑΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo: qu. à κοῖλος, cavus.

ΚΟΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal adulae inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, punitio, [* amputatio arborum luxuriantium, obstaculum, 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, timor habet obstaculum, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, Male. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδας τῆς κολάσεως, Halic. Ant. l. xi. p. 497. Appius insperato isto obstaculo perturbatus. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως. V. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, punio.

Κόλασμα, ατος, τὸ, animadversio, cruciatus, poena: et

Κολασμὸς, ῦ, ὁ, poena, punitio: et

Κολαστήριον, ου, τὸ, carcer, locus supplicii, tormentum: à κολάζω, punio.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infringo, colaphum infligo: f. ίσω, p. κεκολάφικα. Hinc praes. pass. κολαφίζομαι, colaphis caedor. à seq. Th. κολάπτω, tundo.

Κόλαφος, ου, ὁ, COLAPHUS, alapa. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟΣ, et Ion. κουλεὸς, ῦ, ὁ, vagina, CULEUS: q. κοιλεὸς, à κοῖλος, cavus.

ΚΟΛΕΡΟΣ, ὰ, ὸν, glaber. Hinc Κολεραὶ οἶες, oves glabrae seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑΩ, proculco.

Κολία, saltatio quaedam.

ΚΟΛΙΑΣ, ου, ὁ, piscis quidam.

Κολιάω, salto: Hesych.

ΚΟΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, gluten. quasi à κλείω, claudo.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum: verticillus citharae, lyrae, &c. à κόλλοψ. Est et

Κόλλαβος, ου, ὁ, panis genus. Th. idem.

Digitized by Google

Κολλάω, *glutino:* f. ήσω, p. κεκόλληκα, præſ. paſſ. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor, adhæreo,* cum dat. a. 1. paſſ. ἐκολλήθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. κολληθεὶς, ἕντος. Th. κόλλα, *gluten.*

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit.*

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten:* vide κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, *glutinatus.* Th. κόλλα, *gluten.*

Κολλήθητι, *adjunge,* a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, ἡ, *glutinatio, concinnatura, applicatio cucurbitulæ, Figura Rhetorica.* à κόλλα.

Κόλληστος, *panis Ægyptius.*

Κολλητὴς, ου, ὁ, *glutinator:* et

Κολλητὸς, ή, ὸν, *conglutinatus, benè compactus:* à κολλάω, *glutino.*

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, *panis rotundus, puſillus:* à κόλον, *eſca.*

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium,* idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorſis boum,* &c. in pl. κόλλοπες dicuntur *verticilli citharæ,* quibus cordæ intenduntur. Hinc Anglicè forſan COLLOPS.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, trapezita:* à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, *COLLYBUS; ſpecies numiſmatis;* bos in numiſmate parvo ſculptus quaſi κολλώμενος βοῦς. Sumitur et pro *permutatione:* hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ης, ἡ, *panis parvus, cruſtum, COLLYRA.*

Κολλυρίζω, f. ίσω, *opus piſtorium facio, placentas para.* à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ſive κολλούριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad reſignandas literas, ne fraus ſentiretur.*

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen.*

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM, ſubucula:* quia κολοβὸν, *ſine manicis.*

Κολοβόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudâ truncatus:* ex κολοβὸς, *mutilus,* et κέρκος, ου, ἡ, *cauda.*

Κολοβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncus:* Th. κολούω, *amputo.* Hinc

Κολοβόω, -ῶ, *decurto, mutilo, trunco, contraho:* f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. paſſ. ἐκολοβώθην, ης, η, f. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. verbi præced.

Κολοιάω, *graculorum modo vocem edo:* à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *graculus, monedula.*

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix.*

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, ſive κολοκύντη, ης, ἡ *cucurbita.*

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, *cucurbita caprina,* vel *Alexandrina,* vel *cucumer amarus:* à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus, inteſtinum,* pro κῶλον.

Κόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncatus:* à κολούω, *amputo.*

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *Coloſſæ,* urbs Aſiæ minoris.

* Κολοσσιαῖος, αία, αῖον, *Coloſſo magnitudine æqualis.* D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, *COLOSSUS, ſtatua immenſæ magnitudinis.*

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *ſtrepitus ſarmentorum quum per terram trahuntur, ſtrepitus, turba, tumultus:* ex σύρω, *traho,* et κολὸς, antiq. *ſtrepitus.*

Κόλουροι, οἱ, *COLURI,* ſic in ſphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter tranſit puncta Æquinoctiorum, alter Solſtitiorum, mutuò ſe ſecantes in polis mundi ad angulos rectos ſphæricos:* ita dicti quod ſemper altera eorum pars ſub horizonte lateat: à

Κόλουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudâ mutilus, truncus;* qu. κόλος οὐρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor.* Si quis eam *mutilet,* ipſa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto, imminuo, debilito:* f. σω, p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus:* κολοβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo:* κολόβιον, ου, τὸ, *tunica.*

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *faſtigium, ſumma manus, finis.* Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM,* ſeu *ultimam manum imponere.*

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *ſinus, gremium:* à κοῖλος, quia *cavus:* Hinc Angl. GULF, de maris *ſinu.*

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, *in ſinus contraho, ſinum efficio:* à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ. *loculus ſinuoſus, veſtis ſinuoſa:* à præced. verbo.

* Κόλπωσις, εως, ἡ, *ſinuatio:* ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas ſubeo:* f. ήσω, p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus,* et φάω, *appareo:* nantes enim *mutili apparent.* Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piſcina, locus ubi natare poſſumus:* à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quadam Idæa,* diverſa à κολουτέα, de quà ſuprà

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata,* [...] regione *Colchorum,*

Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Colchi,* Aſiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, La[...] *Colonia.*

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia,* Act[...] xvi. 12. quâ voce et Ptolemæu[...] utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumulus, colli[...]* qu. κωλυωνὸς, à κωλύω, qui cel[...] rem progreſſum itinerantium *[...] pedit.*

Κολῳὸς, οῦ, ὁ, *ſtrepitus, tumultus,* [...] à κολοιὸς, *graculus.*

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *arbutu[...]* Eſt et κόμαρος, vel κόμμαρος, p[...] κάμμαρος, *piſcis.*

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, [...] *mam ferat,* 3. ſing. a. 1. opt. a[...] à

Κομάω, -ῶ, *comatus ſum, com[...] alo:* f. ήσω, p. κεκόμηκα. Hi[...] κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem* [...] *ſectare:* Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *ſonum edo,* puto crepi[...] malarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus* in culm[...] et arundine; in veſtitu *ad cr[...] tum; marſupium, crumena:* hin[...]

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, *nodum ne[...]* à præced.

Κομεῖν, præſ. inf. verbi κομέω.

Κομέετην, Ion. pro ἐκομείτην, [...] dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *curam ger[...] nutrio, alo:* κομέεσκε, *curabat,* [...] ſing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμ[...]

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, [...] *COMA, cæſaries culta:* quod [...] κόπτω, *ſeco:* ut *cæſaries* dicitur [...] *cædendo:* vel à κομέω, *curam ge[...] alo, orno:* [* κόμη τριχῶν, *ce[...] capilli,* Epicharm. de Monach[...] crinitis: et Num. vi. 5. ut deb[...] it legi, non τρέφων κόμην τρι[...] Salm. de Cæſarie, p. 243.] Hi[...] Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, *comes, præfectus:* à L[...] *comes.*

Κομήτης, οῦ, ὁ, *comatus, crinitu[...]* dicitur κομήτης, ſub. ἀστὴρ, *ſt[...] crinita, COMETA.* Th. κό[...] *coma.*

* Κομιδῆ, *admodùm, vehementèr.*

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τοῦ κομίζειν, cura, diligentia, advectio; recepti[...]* à κομίζω, q. v.

Κομιεύμεθα, Ion. et Dor. p[...] κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. A[...] verbi

Κομίζω, *curo, fero, porto, aſpor[...] adveho, duco, effero ſepeliendi [...] ſâ:* præſ. imperat. κόμιζε, f. [...] p. κεκόμικα, a. 1. ἐκόμισα: pr[...] m. κομίζομαι, *accipio, recipio,* [...]

Digitized by Google

…*ator, proficiſcor:* imperf. ind.
…ſſ. ἐκομιζόμην, ου, -ετο, *ferebar,*
…*ris, -atur:* f. 1. m. κομίσομαι,
Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομι-
…μην, ω, ατο, *obtinui:* a. 1. m.
…perat. κόμισαι. Th. κομίζω, *curo.*
…μιξαι, Dor. pro κομίσαι, …du-
…: a. 1. inf. act. et
…μίξας, αντος, Dor. pro κομίσας,
1. part. act. à κομίζω.
…μιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att.
… κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act.
… κομίσω, verbi ejuſd.
…μισαι, κομισάσθω, a. 1. impe-
… m. in 3. pl. κομισάσθωσαν et
…μίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m.

…μίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi
…ζω, q. v.
…μίσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. m.
…d.
…μισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab

…μιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act.
…d.

…μμα, ατος, τὸ, *ſegmen, pars mi-*
…*, et orationis fragmentum;* ac-
…tur et pro *moneta:* à κέκομμαι,
… paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo.*
…ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma*
…*rum quarundam ſiccata.*
…ΜΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ornatus nimis ac-*
…*tus et ſupervacaneus, nitor fuca-*
…*tus:* q. à κομέω.
…μμὸς, ῦ, ὁ, *planctus:* ſed κόμ-
…*tus molaris:* utrumque à
…

…μμόω, ῶ, f. ώσω, *fuco,* propriè
…opicè. Th. κομμός.
…μμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor, mango.*
…ῶντι, *comam habent:* Dor. pro
…ι, 3. pl. præſ. verbi κομάω.
…πάζω, *crepito, glorior, jacto:*

…πασμὸς, ῦ, ὁ, *jactantia:* et
…παστὴς, οῦ, ὁ, *jactator,* à κομ-
… et
…πέω, *crepito, glorior, jacto:* à
…ΠΟΣ, ου, ὁ, *crepitus,* propriè
…*tates acuentis, ſonitus, jactan-*

…ψευμα, ατος, τὸ, *ſcitamentum,*
…*ſus ſermo:* à
…ψεύω, ſeu potiùs κομψεύομαι,
… aut *facio, ſcitè cavillor:*

…ΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, *ſcitus; elegans;*
…*facetus, loquaculus; vafer:*
…par. κομψότερος, α, ον, *elegan-*
[* Hinc Lat. COMIS, quæ
ab origine fuit COMS.
… Q. Gram. p. 134. ed. 2.]
…ψότης, ητος, ἡ, *elegantia:* à
…ed

…βέω, ῶ, f. ήσω, et κοναβίζω,
…*reſono, ſonum edo.* Th, κόνα-
…ſtatur.

Κονάβησε, *edidit fragorem:* a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *reſono.*

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *ſonitus, ſtrepitus.*

Κονδὺς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Perſicum,* vel *Aſiaticum.*

Κονδύλη, ης, ἡ, *tuber, vibex, ictus.*

Κονδυλίζω, *cædo pugno,* vel *nodo digiti percutio.* Th. κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, *plaga pugno incuſſa:* à κεκονδύλισμαι, perf. paſſ. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno.*

Κονδύλω, *cædo.*

ΚΟΝΕ'Ω, *feſtino, curro; miniſtro, famulor:* q. à κόνις, *pulverem,* ſc. *excitans currendo.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx:* à κόνις.

Κονιακὸς, ἡ, ὸν, *pulverulentus:* ab eod.

Κονιάω, ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aſpergo:* f. άσω, p. κεκονίακα, p. paſſ. κεκονίαμαι, p. part. paſſ. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία.

Κονίζω, ſeu κονίω, f. σω, *pulvere impleo, reſpergo, fœdo:* ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes:* præſ. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίοπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *calceamentum multifidum:* quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur. ex κόνις et ποῦς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, *pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo ſquallidus:* ex κόνις, idem, et ὄρω, *excito.*

Κονιορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pulverulentus.* à præced.

Κονίπους, idem quod κονιόπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis:* ſed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens, ovum pediculorum.*

Κονίσαλος, ου, ὁ, *pulvis motus:* κόνις σαλευομένη vel ab ἅλλομαι, *ſalio.*

* Κονίστρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere,* Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo* vel *excito.* Th. κόνις, *pulvis.* Undè et

Κονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pulverulentus.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS,* nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *barba:* hinc

Κοννοφορῶν, qui *villoſam barbam* φέρει. Sic

Κοννόφρων, *qui barbâ tenus ſapiens eſt, ſtolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CONTUS, nautica haſta longa et robuſta:* qu. à κεντέω, *pungo.* [* Hinc ſi diminutivæ formæ κόνταξ, indè Lat. *caudex,* poſtea *codex,* propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris;* dein tranſlatum ad librum ſive volumen inſtar rami. Salm. ad Vopiſci Firmum, c. 3. inter Hiſt. Auguſt. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κνύζα, ης, ἡ, *herba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9. 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON,* Athenienſis.

Κοπάζω, *deſino, quieſco:* f. άσω, p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, laſſitudo.* Th. κόπτω, *ſcindo,* &c. f. ψω, p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo,* f. ίσω, p. paſſ. κεκοπάνισμαι, part. -πανισμένος, *tunſus.*

Κόπανον, ου, τὸ, *piſtillum,* quo aliquid κόπτομεν, id eſt, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulſo.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *ſcindo:* f. ψω, a. 2. ἔκοπον, a. 2. part. paſſ. κοπεὶς, *cæſus:* p. m. κέκοπα.

Κόπιον vel κόππαιον, ου, τὸ, *fruſtum ab aliquo integro deſectum:* et

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, *planctus:* à κόπτομαι, *plango:* et

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum, quo lapides,* &c. *cælamus:* et

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *ſectio, inciſio, cædes, ſtrages:* à p. m. κέκοπα, à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, *laboro, fatigor, moleſte fero, faſtidio:* f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus:* à κόπος, *labor:* ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius,* ſeu *culter aptus ad cædendum;* item *ſecuris,* ab eod.

Κοπιῶντες, præſ. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, *labor, negotium, moleſtia, laſſitudo.* Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, *laſſo, fatigo.*

Κοπρεύω, *ſtercoro:* hinc *planto,* quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *ſtercus.* Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *ſtercoro, ſtercore ſaturo.*

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, *ſtercoreus.*

Κόπριος, ία, ιον, *ſtercoreus, vilis:* undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeïus homo.*

Digitized by Google

Κόπρεσις, εως, ἡ, et
Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, ſtercoratio.
Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus.
Κοπρίων, ῶνος, ὁ, *ſcarabæus quidam:* ita dictus quia ſtercoreas pilas provolvit. à
ΚΟ'ΠΡΟΣ, ε, ἡ, *ſtercus, fimus, lutum, cœnum.* hinc
Κοπρόω, -ῶ, et κοπρίζω, *ſtercoro.*
Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *ſterquilinium.*
Κοπρώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeïus, ultimæ ſortis,* qu. *ſterquilinarius.*
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta,* tundendo facta. et
Κόπτοισα. Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens,* part. f. g. et
Κοπτομένη, *excitata:* præſ. part. paſſ. f. g. à
ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, ſcindo, vulnero; pulſo, tundo,* imperf. ἔκοπτον, ες, ε, f. κόψω, p. κέκοφα, præſ. m. κόπτομαι, *plango, cædor,* &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκοπα. hinc Angl. A copse, id eſt, *ſylva cædua.*
Κόπωσις, εως, ἡ, *laſſitudo, defatigatio:* à κοπόω.
Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*
Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus.*
Κόρακι, dat. ſing. ab eod.
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ſeu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM* ſeu *CURALIUM,* lapis marinus rubens.
Κοράμβλη, ης, ἡ, *braſſica.*
ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS:* dat. plur. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A crow, to croak, &c. item *ſignum cæleſte, machina bellica, malleus quo fores pulſantur, roſtrum gallinaceum, repagulum.*
Κοράξαι, *efflagitâſſe:* a. 1. inf. act. verbi
Κοράσσω, vel -ττω, *precibus inſto:* f. ξω. à κόραξ, *malleus.*
Κοράσιον, ε, τὸ, *puella:* à κόρος, *juvenculus.* [* Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magiſter, et Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Aſino. et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diſſ. Epiſt. ſeries.] Th. κορέω, *verro, purgo.*
Κορβᾶν. Hebraicè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶς.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *ſaltatio quædam ridicula,* q. à χορδέω, *ſalio.*
ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput,* quæ craſſior pars, *ipſa clava,* et quicquid ſimile, *tuber:* κόρδυλος, piſcis nomen.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus.*

Κορέει, 3. ſing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.
Κορέννυμι, f. κορέσω, *ſaturo:* idem quod κορέω, *ſatio.*
Κορέσασθαι, a. 1. inf. m. à præcedente verbo.
Κορέσειεν, *ſaturaverit:* 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab eod.
Κορεσθεὶς, *ſatiatus:* a. 1. part. paſſ. et
Κορεσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab a. 1. indic. paſſ. ἐκορέσθην. à
ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω et ήσω, *ſatio & ſaturo.*
Κορέω, f. ήσω, *verro, purgo,* et hinc *orno.*
Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier.*
Κόρηθρον, ε, τὸ, *ſcopæ:* à κορέω.
Κορθύεται, *attollitur:* 3. ſing. med. verbi κορθύω, *in acervum colligo.*
Κόρθυνεν, *collegit:* 3. perſ. ſing. imperf. act. Ion. à
Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo:* à
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus.*
Κορθύω, *accumulo, elevo,* vide κορθύνω.
Κορίαννον, ε, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem et κορίαμον et κόριον. Th. κόρις, *cimex.*
Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην.
Κορινθαῖος, ε, *è clanculario concubitu conceptus:* ex eâ ſcilicet quæ κόρη ſeu *virgo* eſſe putabatur.
Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS:* à
Κόρινθος, ε, ἡ, *CORINTHUS:* urbs Achaiæ.
Κόριον, ε, τὸ, *parva* κόρη, *puellula:* item *ſacrificium* pro κόροις, *pueris:* et
Κόριον, ε, τὸ, eſt *Coriandrum.* Vide κορίαννον.
ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ vel ἡ, *cimex,* herbæ ſeu fruticis nomen: q. à κείρω, *ſcindo.*
Κορμὸς, ε, ὁ, *truncus:* κορμὸς ξύλε, *caudex.* ab eod. Th.
Κορνήλιος, ε, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.
Κόροιβος, ε, ὁ, *ſtultus:* à quodam *Corœbo, ſtulto* viro.
Κόροιο, *ſatietatis:* gen. Ion. à κόρος, quod vide.
Κοροπλάθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui pupas effingit:* ex κόρος, et πλάσσω, *fingo.*
Κόρος, ε, ὁ, [* idem quod κῦρος, *infans nondum editus,* Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forſan intelligendus. Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus: ſcopæ, ſatietas,* et *inſolentia* et *petulantia,* quæ

à ſatietate: item *CORUS, menſura aridorum.* Th. κορέω, *purg*
curo, et *ſatio.*
Κόρρα, et κόρσα, ας, Dor. pro
Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crini*
item *caput, tempus,* pars capit
maxilla, gena. Th. κείρω, *tondeo.*
Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, *infa*
more Corybantum: à κορύβας.
Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybant*
ſacris initio; ab eod. Hinc
Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *luſtratio,*
expiatio, quæ fit à Corybante
canoro: inſanus furor.
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBA*
ſacerdos Rheæ ſeu Veſtæ: ἀπὸ
κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.
Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fu*
ria bulboſa; alauda: et
Κορυδαλὸς, κορυδαλλὸς, ε, ὁ, *ala*
da. à
Κορυδὸς, ε, ὁ, *alauda,* avis *galeri*
caſſita: à κόρυς, *galea;* item
lerita.
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, hu*
à capite fluens; [* *ſuperbia. ſaſ*
Luc. Dial. Menip. et Æaci
cus: qu. ex κάρα, et ζέω, quia
lut *è capite ebulliit.*
Κορυθαΐξ, ἴκος, ὁ, *qui* κόρυθα
ει, *galeam movet; bellator.*
Κορυθαίολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui*
galeam variegatam: lege κορυθαίολος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea,*
αἰόλος, *varius.*
Κόρυθος, gen. ſing. à κόρυς,
ἡ, *galea.* Eſt et
Κόρυθος, *fruſtum maſſæ:* q
κορεῖν, *ſatiare.*
Κόρυμος, ε, ὁ, vide in κόρυμβος
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ε, ὁ, et κόρυμβα,
ε, τὸ, *vertex, cacumen, cincinn*
roſtrum, caulis, racemus, ramus,
RYMBUS, bacca, roſtra.
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava,* qu
pitatus fuſtis: à κάρα, *caput*
Κορυνήτης, ε, ὁ, *qui clavâ p*
à præcedente.
Κορυνηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſatell*
vam geſtans: ex κορύνη, et
fero.
Κορυνίλος, ε, *cornupeta:*
Κορύπτω, *caput jacto, corn*
Th. κέρας.
ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea,*
acc. ſing. κόρυθα et κόρυν,
κάρα quia *capiti* tuendo i
tur. Eſt et
Κόρυς, *alauda, galerita.*
Κορυσσέμεν, Ion. et Dor.
ρύσσειν, præſ. inf. à
Κορύσσω, *galeâ armo; arm*
urgeo, augeo. Th. κόρυς, *gal*
Κορυστὴς, ε, ὁ, *armiger.*
Κορυστὸς, ἡ, ὸν, *auctus.* à
augeo.
Κορυφαῖος, αία, αῖον, *vertic*

Digitized by Google

primus, præcipuus, CORYPHÆUS.

ΚΟΡΥΦΗ΄, ης, ἡ, *vertex, ſummum in quâvis re:* hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, conſummo.*

ΚΟ΄ΡΧΟΡΟΣ, ο, ὁ, *olus quoddam ſylveſtre vile:* Scribitur et κόρχορος.

ΚΟΡΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, CORNIX: Angl. a crow; item *malleus ferreus quo fores pulſantur,* vel *annulus quo fores attrahuntur:* item *ſummitas in curvamine arcûs,* et generaliter quævis *ſummitas, corona.* Hinc

Κορωνιάω, ῶ, *cervicem* vel *cornua erigo, incurvus et lunatus ſum.*

Κορωνίζω, *cornicis ſtipem colligo.*

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis roſtrata:* dat. pl. κορωνίσιν item *faſtigium, ſummitas et apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, *herba:* quæ et κορωνόπους, à *cornicis pede* ſic dicta. Th. πούς, *pes.*

Κορωνὸς, ῦ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *ſummitas.*

Κόσιοι, αι, α, eſt μετάληξις, ſeu *numeri poſt centum usque ad mille:* ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατόν, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ ἢ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum,* et μάντις, εως, *vates.*

ΚΟ΄ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum.*

Κοσκινευτὴς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ΄ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præſegmina,* quæ abjiciuntur. An à κὸς, *pellis,* et κολούω, *mutilo?*

Κοσμέω, ῶ, *orno, ordino, compono, inſtruo, fungor magiſtratu:* f. ήσω, p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος, perf. paſſ. κεκόσμημαι, a. 1. paſſ. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κοσμήθεν, *ornati ſunt:* Bœot. per ſync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum, cultus:* à κοσμέω.

Κοσμῆν, præſ. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, inſtruere:* vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, ασα, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. ſing. a. 1. Ion. ejuſd. verbi.

Κοσμήτρια, ας, ἡ, *ornatrix:* à κοσμέω.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator:* à κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, *ornandi peritus:* ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, *ornatus, excultus:* ab eod.

Κοσμήτορε, *principes duo,* nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem inſtruit:* ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um,* ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *bene compoſitus, moderatus, modeſtus:* unde κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modeſtia,* et κόσμιοι, οἱ, *magiſtratus quidem* apud Cretenſes.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modeſtia, venuſtas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compoſitè, decenter, ritè; modeſtè:* à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi,* pro Satana. item *rex, magiſtratus.* Ex κόσμος, *mundus,* et κρατέω, *imperium obtineo.*

Κόσμον, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ΄ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, ornatus, diſciplina, decus, laus, magiſtratus quidam apud Cretenſes;* item *tota compages rerum omnium,* ob ordinis pulchritudinem; unde et Latini vocavere, *mundum; homines univerſi, homines impii;* [* *imperium Romanum;* terra Judaica, licet non uni ſubjecta. Matt. iv. 8. populus Judaicus, Coloſſ. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ἢ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus,* pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ΄ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula.*

Κόση, ἀκόση, *hordeum.*

ΚΟ΄ΣΤΟΣ, ου, ὁ, COSTUS, *planta aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus:* qu. à κόρυμβος. Legitur et κορύμβη et κοσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ου, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum:* κότερον, Ion. pro πότερον.

Κοτέει, 3. ſing. præſ. à κοτέω, -ῶ, *iraſcor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτέσσεται, *iraſcetur,* f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *iraſcor, ſimultates exerceo;* item *invideo:* f. έσω et ήσω, p. κεκότηκα, et -ηκα. Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus:* ab eod. Th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui fert oleaſtros:* ex κότινος, et φέρω, *fero.*

ΚΟ΄ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaſter:* et *corona ex oleaſtro.*

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput, vertex capitis:* à κόττη, *caput* at κοτὶς, apud Heſ. *ira:* à κότος,

ΚΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, et κότον, τὸ, *vetus ira, ſimultas, invidia,* qu. à κεῖμαι, *jaceo.*

Κοττάβισις, εος, ἡ, *luſus cottabi, actio ludendi cottabo:* à

ΚΟ΄ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, *genus luſûs convivalis,* reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio: à κοττεῖν, quod vide.

Κοττεῖν, *vehementer verberare,* pro κόπτειν.

ΚΟ΄ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττίζω, *aleâ ludo.* Hinc

Κοττιστὴς, ου, ὁ, *aleator:* à

Κόττος, ου, ὁ, *alea,* fortè à κοττίζω, *jacere.* Eſt et κόττος, *gallus;* item *nomen viri ſeu gigantis.*

ΚΟΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, *cavum; cavum coxæ, in quo femoris cavum vertitur; vola* ſive *cavum manûs* vel *pedis; hemina, acetabulum, cyathus.*

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη· hinc κοτυληδονόφιν, idem: indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *in poculum fluens:* ex κοτύλη, *poculum,* et ῥέω, *fluo.*

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum κοτύλη,* menſura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, COTYS, *dæmon, turpitudinis præſes.* Hinc *ſacra turpia,* κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæſtor.*

Κούβαρις, *aſellus, qui ſub aquariis vaſis ſtabulatur, cutio:* animalculi genus.

Κοὐκ pro ἢ οὐκ, *et non.*

Κοὐκέτι pro ἢ οὐκέτι, *nec jam.*

Κοῦκι, τὸ, *Cuci,* arbor; *fructus* ſeu *pomum arboris Cuci.*

Κουλεὸς, *vagina,* Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, eſt verbum Hebræum. Marc. v. 41. *ſurge.*

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonſura:* q. à κείρω, *tondeo.* Hinc

Κουρεὺς, έως, ὁ, *tonſor:* et

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonſtrix:* et

Κουρεύω, f. εύσω, *tondeo.*

Κούρη, ης, ἡ, *puella,* Ion. pro κόρη.

Κουρῆτες, ων, οἱ, CURETES, *Corybantes:* dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonſus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Digitized by Google

Κουριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit, ſeu quæ virgo nupſit*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*.

Κουρίδιος, ε, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit*: ab eod.

Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia ſapio*; item *à puerili ætate educo*: à κοῦρος, quod vide.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, *tonſorius, ad tonſorem pertinens*. à κουρά.

Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ*. ab eod.

Κούριον, ε, τὸ, *tonſtrina*: ab eod.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI, potionis genus*, ut *cerevîſia*. Ducamus à κεράω, *miſceo*.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut et κούρη pro κόρη, *juvencula*.

Κουρότερος, *junior*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*.

Κουροτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *juvencularum nutritor*: ex κούρη pro κόρη, *juvencula*, et τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, *cuſtodia*: vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως, *leviter*, adv. à κοῦφος, *levis*.

Κουφίζουσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, ſublevo, adjuvo, erigo afflictum et conſolor, levis ſum*: imperf. ἐκούφιζον, f. ίσω, p. κεκούφικα, a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, *levis, exiguus, ventoſus, inconſtans, vacuus, facilis*.

Κουφότερος, compar. *levior*.

* Κουφότης, ητος, ἡ, *levitas*.

Κουφόω, et κουφίζω, *levo, ſublevo*.

Κούφως, *leviter*; adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ε, ὁ, *COPHINUS, corbis, qualus, menſura* apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus*.

Κοχλιάριον, ε, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος.

Κοχλίας, ε, ὁ, *COCHLEA*, ab eod. Th.

Κόχλος, ε, ὁ, *concha*. hinc Angl. A COCKLE. à

ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro, roto, torqueo*.

ΚΟ'ΧΟΣ, ε, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδεον, imperf. verbi.

Κοχυδέω, *magnâ copiâ abundè fluo*: a κοχύω, idem.

Κοχύεσκεν, *ſtillabat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Parag. τοῦ σκεν à

Κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et

Κοχώνιον, ε, τὸ, *coxendicis commiſſura cum femore aut podice*; item *femus ipſum*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψειν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. ſing. a. 1. act. à κόπτω, *ſcindo*: f. ψω.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ε, ἡ, *arbor meſpilo ſimilis*.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, ſeu κόψυχος, ε, ὁ, *avis quædam, merula*: idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα: hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρῆηνον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput*.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, ſeu κράββατος, ε, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis*.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, *piſcis è ſquillarum genere*.

Κραγεὶς, *clamatus*: a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, *clamo*: f. ξω, a. 2. act. ἔκραγον, a. 2. paſſ. ἐκράγην.

Κραγέτης, ε, ὁ, *vociferator, clamator*. Th. κράζω, *clamo*: p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, ſeu κραδάω, *vibro, criſpo, quaſſo*: à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, quodvis folium; ficus ſylveſtris, machina theatralis*: q. à κλάδος, λ in ρ mutatâ.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *geſtatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: ex κράδη, et φέρω, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath.

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κράδος, ε, ἡ, *ramus ficulnus, ficus ſylveſtris*.

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. ἔκραζον, f. 1. κράξω, a. 1. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα, paulo poſt f. κεκράξομαι, p. m. ἐκέκραγα. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι, *miſceo*: f. κεράσω, et per Sync. κράσω, perf. paſſ. κέκραμαι, a. 1. paſſ. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro κρατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, affectum reddo; CREO; impero, rego*, f. ανῶ.

* Κραιπαλάω, ήσω, *ebrius ſum*.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commeſſatio*: q. ex κάρα, τὸ, *caput*, et πάλος, *agitatio*: q. à πάλλω, *vibro*: p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὰ, *velocitèr*: adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *velox, celer*.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à κάρα, et aliquando idem eſt quod κέραια, *antenna*.

Κράλης, ε, ὁ, *rex*: κράλαινα, ης, ἡ, *regina*.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum*: peculiaritèr *vinum aquâ mixtum*. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *braſſica, caulis*, CRAMBE. gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata*, vel per Sync. pro καράμβλη, vel καραβ... quod vide.

Κράμβος, η, ον, *aridus, torridus*; et Subſt. *vitium in uvis ex adustione*.

Κραμβοφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, nom. ... næ: ex κράμβη, *braſſica*, et φάγω, *comedo*.

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades*, et *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὰ, ὸν, *aſper, ſterilis, montanus*: à κάρηνον, *vertex, caput*.

Κρανέεσθαι, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialyſi Poët. ſeu ... κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à κάρηνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, Dor. pro κρηνιάδων gen. pl. à

Κρανιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*: à κρήνη, *fons*: vide κράνα.

Κράνειον, ε, τὸ, *galea*: à κάρηνον quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ε, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ε, τὸ, *caput*: et

Κρᾶνος, εος, τὸ, *galea*: ab eod. Th.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps*. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. κράζω, *clamo*: f. κράξω, a. 1. ἔκραξα.

Κρὰς, κρατὸς, vel κράας, κράατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶς, ᾶτος, τὸ, contract. pro κρέας, *caro*.

Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum*. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

Κράσπεδον, ε, τὸ, *fimbria, margo retis, margo littoris, montis radix, veſtis ſacerdotis*: qu. à κρᾶσαι πέδον, quia *miſcetur* velut *ſolo*, deorſum pendens; vel à κρέμασθαι...

Digitized by Google

...δον, et τὸ πέδον, ſolum. Hinc ...camus Angl. TO GRASP, i. e. ...cuire ut fimbria: à præced.

[Κ]ΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen, fœ...: idem quod γράστις. Hinc ...gl. GRASS.

[Κ]ΡΑΤΑΙΓΟΣ, ῦ, ὁ, ſeu κραται... ...ὁ, arboris ſpecies.

[Κρ]αταιγύαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, firmus, ...: ex κραταιὸς, fortis, et γύα... ...vola.

[Κρατ]αιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuſ... Th. κράτος, τὸ, robur.

...αιότης, ητος, ἡ, vis, robur, ...: à præced.

[Κρατ]αιόω, -ῶ, corroboro: f. ώσω, ... ἐκραταιούμην, imperf. paſſ. ...ούμην, -ύμην, -όυ, -ῦ, -όυτο, ... præſ. imperat. paſſ. 2. pl. ...ῦσθε, fortes eſtote: a. 1. ind. ... ἐκραταιώθην, inf. ejuſdem ...ωθῆναι. Th. κράτος, robur.

[Κρατ]αίποδες, ων, οἱ, qui pedes ro... habent, nom. pl. à ...πους, οδος, ὁ ϗ ἡ, Epithet. ..., qui validos et firmos pedes ...: ex κραταιὸς, validus, et ...pes.

[Κρατ]αίωμα, ατος, τὸ, robur; à ...

...ῶς, adv. potentèr, fortitèr.

...ωσις, εως, ἡ, corroboratio.

...ει, dominatur: 3. ſing. præſ. verbi κρατέω, quod vide.

...ει, imperio: dat. ſing. à κρά... τὸ, robur.

...ει, 2. ſing. præſ. imperat.

...ει, 3. ſing. præſ. ind. verbi ...

...ῶν, pro κρατερῶν, gen. ...Æol. f. g. à

...ὸς, ὰ, ὸν, fortis, validus, a... Th. κράτος, robur.

...φρον', dat. vel acc. ſing. à ...φρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, invictus ..., magnanimus: ex κρατερὸς, ... φρὴν, animus.

...ωνυχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidos, ... robuſtos ungues habens, ſo... habens. Ex κρατερὸς, ... et ὄνυξ, unguis.

...ρῶς, adv. validè, fortitèr, ... viribus: à κρατερὸς, ...

...ευταὶ, ῶν, αἱ, verutum fulcra: ...

...ευτάων, gen. pl. Æol. præ... pro κρατευτῶν.

...έω, ῶ, imperium obtineo, im..., potior, vinco, præſto, ... contineo, retineo, memoriâ ...prehendo: f. ήσω, a. 1. ἐκ... a. 1. imperat. κράτησον, ... 1. ſub. κρατήσω, ης, η, a. 1. ... a. 1. part. κρατήσας, ... perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. paſſ. ἐκρατούμην, ύμην, 3. pl. έοντο, ῦντο, perf. paſſ. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, robur.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. paſſ. præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, CRATER: à κεράννυμι, miſceo.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. et 3. ſing. præſ. ſub. verbi κρατέω, q. v.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet: ex κρατέω, et μάχομαι, pugno.

Κρατησίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus curſuque pedum vicit: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vicit equis: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia, retentio. [* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis ſeu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Uſu Num. Diſſ. III. p. 146. ed. fol. quo interprete ſignificatur VIRTUS: ſed Moyleus poſt Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, Commodus imperium adeptus, perſecutioni finem imponit. Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] à κρατέω.

Κρατὶ, capiti, dat. ſing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. optimè: à

Κράτιστος, η, ον, validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus, ſuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, potentia, imperium, victoria; CARPUS, in quâ manûs robur.

Κρατὸς, capitis, gen. ſing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ, caput.

Κρατῦντες, nom. pl. præſ. part. v. Κρατέω. [* Abſque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Uſitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατύντων, ex Phœniſſ. 406. qui rerum potiuntur, non victores, prout vertitur. vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mnl. 18. Κρατῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Marc. vii. 3. memoriâ tenentes. Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῦντο, Luc. xxiv. 16. oculi eorum cohibiti ſunt, per Hebraiſmum, ut cenſet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helena, 1403. σιγητέον μοι, καὶ σε προσποιούμεθα εὔνουν, κρατεῖν σε τῦ στόματος, tacendum eſt mihi, et te etiam præſumimus benevolum, os cohibiturum eſſe.] Th. κρατέω.

Κρατύνω, confirmo, munio, impero: à

Κρατὺς, εῖα, ὺ, fortis: à κράτος, robur.

Κραυγάζω, vociferor; vagio: f. άσω, p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, clamor. Th. κράζω, clamo: f. ξω.

Κραυγάνω, idem.

Κραυγασίδης, ε, ὁ, nom. ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, perf. m. κέκραγα· undè per Epenth. τῦ υ fit κραυγή.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus; et ſubſt. ſtruma, morbus boum: qu. καύαρος, à καίω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contract. pro κρέατα à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago: ex κρέας et ἄγρα, captura.

Κρεανομέω, -ῶ, carnes diſtribuo, aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro: f. ήσω. ex νέμω et κρέας.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, CARO: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρέουσα, Dor. pro κρείουσα, regina, præſ. part. a κρέω, impero: Poët. κρείω.

Κρεῖον, ε, τὸ, vas carnarium, ahenum: a κρέας, caro. Eſt et κρεῖον, acc. ſing. a

Κρεῖος, ε, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. ſing. a κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονας, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, et κρείττοσιν, præſtantioribus, dat. pl. a

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, præſtantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re, et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. [* Καθ' ἐξοχὴν, in pl. Dii. ἐξελοῦντο ὅν τινα τῶν κρειττόνων, Deorum quempiam exceperunt, Luc. Epiſt. Saturnal. et paſſim Ælian. V. H. iii. 1] Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείω, Poët. pro κρέω, impero: hinc

Κρείων, οντος, regnator. Eſt et Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo; pulſo; item ſtrepitum, ſeu ſtridulum edo ſonum: f. ξω, p. χα, qu. a κρέω, pulſo: vel à ſono factum. κρέκειν ἱςὸν, texere telam: hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK; ibi quippe aquæ ſtrepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſuſpendo: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. κρεμασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Digitized by Google

κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui ſuſpendit:* ab eod. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *penſilis.*

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, idem: à ſeq.

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *ſuſpendo:* f. άσω, a. 1. ἐκρέμασα, præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, ſuſpendor:* part. ejuſd. κρεμάμενος, *pendens:* a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην, a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ, a. 1. part. paſſ. κρεμασθεὶς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum.*

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piſcis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κος, ἡ, *CREX, avis pugnax, roſtrum acutum ac ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata,* quæ et κρίκος, à κρέκω, *ſono:* Eſt et κρὲξ, *capillus.*

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρείουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina.*

Κρεουργέω, *lanius ſum, carnes lanii more concido:* à κρεουργὸς, *lanius.*

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva fruſtra diſſecando.*

Κρεουργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanius, lanio:* ex κρέας, et ἔργον, *opus.*

Κρείσσονες, *præſtantiores,* nom. pl. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præſtantior.* Th. κρατὺς, *robur.*

Κρείω, *impero, regno;* Poët. κρείω.

* Κρεωβορέω, ήσω, *carnibus veſcor.* D. S.

Κρείων, οντος, ὁ, *Rex:* à κρέω, *impero.* hinc κρείουσα, *Regina.*

Κρεοπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius:* et

Κρεοπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena:* ex κρέας, *caro,* et πωλέω, *vendo.*

Κρεωφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui carnes edit:* ex κρέας, *caro,* et φάγω, *edo.*

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, υον, *bonus, placidus, jucundus:* q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum,* undè κηρήδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum, vitta;* item *pinnæ murorum;* item *vaſis operculum;* qu. καρήδεμνον ex κάρα, *caput,* et δέω, *ligo.*

Κρήνατε, *perficite,* 2. pl. et

Κρῆνον, *perfice;* 2. ſing. a. 1. imperat. act. κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio,* f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonaſm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, ου, ὁ, Dor. pro κρηθείδης, ου, ὁ, τοῦ Κρηθέως παῖς, Αἴσων, *Crethei filius, Æſon.*

Κρῆθεν, adv. *à capite:* ex κρὰς, ατος, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

Κρήθων, ὁ, *CRETHON,* nomen propr.

Κρήϊον, ου, τὸ, *placenta quæ carnes immiſtas habet:* à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω vel κρίμνημι, *præcipito:* κρημνάομαι, *pendeo, ſuſpenſus ſum:* præſ. inf. act. κρημνάναι· part. præſ. act. κρημνὰς, αντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Κρήμνη, *præcipita,* per Apoc. pro κρήμνηθι, præſ. imperat. præced. At imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη poſſit eſſe imperf. Ion.

Κρημνίζω, *præcipito:* à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *præcipitium, omne excelſum et prominens,* ut *alta ripa,* et Metaph. *labrum ulceris;* quaſi κρεμάμενος, id eſt, *pendens locus,* à κρεμάω, *ſuſpendo.*

Κρημνότης, ου, ὁ, *fons.*

Κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *præruptus, arduus:* à κρημνὸς.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice,* a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, q. v.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium.*

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas ſeu calceos induo;* item *fundo,* f. ώσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus;* item *fundamentum.* Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, baſis, fundamentum,* qu. à κρεμῶ et ποὺς, ut ſit pes, qui aliquid ſuſtinet ſuprà ſe pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

Κρὴς, ητὸς, *CRES, Cretenſis,* οἱ Κρῆτες, *Cretenſes:* et

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretenſis fœm.*

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* ſeu *pannus rarus per quem aliquid colatur.*

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Creſcens.*

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *aſylum, refugium;* qu. à Κρὴς, *Cretenſis,* ſc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, *CRETA,* nomen inſulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *miſceo.*

Κρητίζω, *cretiſſo, Cretenſes imitor.*

Κρὶ, τὸ, *hordeum;* contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, idem, per Apoc.

Κριαδίω, *RIDEO,* Heſych. qu. κηρὶ ἀδεῖν, *cordi placere.*

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, *ſtrideo.*

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, ... dor: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *ſtrideo, ſtridorem ed*... ξω, p. χα, p. m. κέκριγα, à ... factum.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v[erbi] κρίνω, q. v.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum.*

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κρ... μαι, f. 1. ind. paſſ. à κρίνω.

Κρίθινος, ίνη, ινον, *hordeace*... κριθὴ, *hordeum.*

Κριθιάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, ... eod Th.

Κριθῶν, gen. pl. a κριθὴ, q. [v.]

Κρίκεν, *reſonuit, ſtridebat,* ... ſing. vel perf. Ion. pro ... vel a 2. Ion. et Poët. pro ... verbi κρίζω, *ſtrideo.* Si cum... conveniret, poſſet etiam ... ſing. perf. Ion. verbi κρίνω, ...

Κρίκος, ου, ὁ, idem quod ... *circulus, annulus.*

Κρίμα vel κρῖμα, ατος, τὸ, [judi]*cium, pœna, damnatio,* ... *cretum:* τὰ κρίματα, *lites:* Lat. *CRIMEN,* et An[tiq.] CRIME: quia ob crimen ... judicatur et damnatur. Th. ... *judico.*

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina* ... *mica.*

Κρῖναι, a 1. inf. κρίνας, a. 1. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit,* a. 1. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. ...

Κρῖνε, 3. ſing. imperf. Ion. ... ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. ejuſd. verbi.

Κρινέωσι, Poët. pro κρίνωσι, præſ. ſub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium,* ... *pauper, genus ſaltationis.* Di... κρίνος, εος, τὸ, *lilium.* Eſt et

Κρῖνον, *judicavi,* imperf. ve[l] Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. verbi κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO, ſecerno, ſeligo, diſcepto, judico,* ... *æſtimo, ſentio, accuſo, culpo,* ... *no, exploro.* [* κρίνεσθαι *certare de honoribus,* ſub. Theogon. 882.] f. κρινῶ, ἔκρινας; [* ἐκρίνοσαν, 3. pl pro ἔκριναν. Exod. xviii. ... 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. act. κρίνας, a. 1. part. κρίνας. perf. act. κέκρικα, præſ. ... νομαι, *in judicium vocor.* perf. κέκριμαι, a. 1. paſſ. ... ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aries,* q. à ... quia *cornutus.*

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ... *vultu præditus.*

Digitized by Google

..., ἡ, nomen mulieris.
...ιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicabilis*, ſic dictus, in quo judicatur ...gro vel de morbo, Salm. de ...clim. p. 7. 8.
...ις, εως, ἡ, *judicatio*, *ſententia*, ...*atio alicujus rei*, *damnatio*, *ac*... *diſceptatio*, *judicium*, *eventus morbi* in meliùs deteriùſve: ...
...πανα, ων, τὰ, *regiæ ſirinia*, ...
...ος, ε, ὁ, nomen viri. Lat. ...ac *Criſpus*.
...ιον, ε, τὸ, *vis et inſtrumentum* ...; *tribunal*, *controverſia*, *ju*...; *nota ex quâ judicium ſu*...: à κρίνω, *judico*.
...ς, οῦ, ὁ, *judex*: et
...ικὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS*, *ſolers* ...*ndum*; item *qui judicat*, Angl. CRITIC: *decretorius*.
...ὸς, ἡ, ὸν, *ſelectus*, *delectus*, *exi*... à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ... *ſelego*.
..., ἡ, nomen mulieris.
...ω, f. ...ῶ, p. ..., *pulſo pe*..., *cum ſtrepitu cano*. q. κρεκαίνω.
...όω, *pulſo*.
...λος, idem quod ...
...ος, ε, ὁ, *CROESUS*, Lydo...
...η, *tramam*, per Syncop. pro ...δα, acc. ſing. à κροκὶς, ίδος, ἡ.
...κη, ης, ἡ, *trama*.
...ΚΗ, ης, ἡ, *trama*, *ſubtegmen*, ...*d ſtamini inſeritur* τῷ κρόκειν, ... Eſt et κρόκη, *littus*, quod ... vel κρέκει, *fluctibus*.
...ις, ίδος, ἡ, id. q. κρόκη, *trama*.
...ΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ε, ὁ, *CROCO*...*LUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum* ... Vel quia eſt animal timi..., δειλὸν, et colore κρόκον imi... Hinc Angl. CROCODILE.
...ινος, ινη, ινον, *croceus, a, um*: ...
...πεπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *croceo pe*...*latus*: ex κρόκος, ε, ὁ, *crocus*, ...πεπλον, ου, τὸ, *veſtis muliebris*.
...ΚΟΣ, ου, ὁ. et κρόκον, ε, τὸ, ...*CUS* vel *CROCUM*.
...μυον et Poët. κρόμμυον, ου, τὸ, ... à κάρα, *caput*.
...ίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, *Saturni*, *Jupiter*. gen. Ion. ..., voc. ὦ Κρονίδη.
...ιος, ἡ, ὸν, *Saturnius*, *præ ſe*...*us*: et
...ιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.
...ίων, ωνος, idem quod Κρονί...: à
...ΝΟΣ, ου, ὁ *Saturnus*, *ſenex* ...*ſus et maleficus*.
...σσαὶ, αἱ, *ſunt pinnæ murorum et* ... Alii pro *ſcalis* accipiunt.
..., κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, *extrema veſtis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.
Κροσσωτὸς, οῦ, (ſub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, ſeu *villis prætenta*: à præced.
ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuſpis ferrea*, *pilum*: vide γρόσφος.
Κροταλίζω, f. ίσω, *pulſo*, *crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulſo*. Th. κρότος, *pulſus*.
Κρόταλον, ου, τὸ, *CROTALUM*, *crepitaculum*, quod et
Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.
ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, *quòd ibi evidens ſit venarum pulſus*. dat. pl. κροτάφοισιν, κροτάφως, acc. pl. Dor.
Κροτέω, *pulſo*, *verbero*, *plaudo*, f. ήσω, p. ηκα à ſeq.
ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulſus*, *plauſus*: q. à κρούω.
ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus*, *muſca canina*.
ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore*. tanq. κρότων.
Κροῦμα, ατος, τὸ, *ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum*. Th. κρούω.
Κρουνηδὸν, *inſtar ſcatebræ*, *ad modum fontis ſalientis*: à
ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſcatebra*, *ſaliens fons*, qu. à κρήνη.
Κρούπαλα, ων, τὰ, *lignei calcei*, quaſi à κρούω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulſantur* calcata. Eadem ac κρουπέζαι, ῶν, αἱ, et κρούπεζια, ῶν, τὰ, ex κρούω et πέζα.
Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulſo*.
Κροῦσις, εως, ἡ, *pulſatio*. à 2. perſ. perf. paſſ. ſeq.
ΚΡΟΥ'Ω, *pulſo*, *ferio*, *collido*: f. κρούσω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.
Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clàm*, adv. à κρύπτω, *occulto*.
Κρυβεὶς, έντος, *abſconditus*, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον, f. 2. paſſ. κρυβήσομαι, a. 2. paſſ. ἐκρύβην.
Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.
Κρυμὸς, ε, ὁ, *frigus*, *glacies*, *rigor hiemis*. Th. κρύος.
Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus*: à
ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus*, *gelu*.
Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtis idem quod κρυπτὸς, *occultus*: à κρύπτω, *abſcondo*.
* Κρυπτάζω, -σω, *cooperio*, *occulto*. D. S.
Κρυπτάσκω, *cooperio*: à κρύπτω, idem.
Κρύπτε, 3. ſing. imperf. Ion. vel 2. ſing. præſ. imperat. verbi κρύπτω, *abſcondo*.
Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, *CRYPTICUS*, *celandi peritus*: et
Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *occultus*, *abditus*. Th. κρύπτω.
Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præſ. verbi κρύπτω.
ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abſcondo*; *occulto*, *tego*; *celo*: q. à καλύπτω. [* ſemper cum duplici accuſativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψης, 2. ſing. a. 1. ſub. κρύψας, a. 1. part. act. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον, perf. paſſ. κέκρυμμαι, a. 1. paſſ. ἐκρύφθην, a. 2. paſſ. ἐκρύβην, a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. part. paſſ. κρυβεὶς. Hinc
Κρυπτῶς, adv. *occultè*, *clam*, *abditè*.
Κρυσταλλίζω, *inſtar cryſtalli ſplendeo*: à κρύσταλλος.
Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, *CRYSTALLINUS*: à
ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, *glacies*, *gelu*: item *CRYSTALLUS*, *lapis pellucidus*.
Κρυφᾷ, *latentèr*, *clam*: Dor. pro κρυφῆ.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um*, à κρύπτω.
Κρυφῆ, *occultè*, adv. à κρύφιος, *occultus*.
Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.
Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι· κρύφιον, κρυφίως, *occultè*, *clam*. Th. κρύπτω, *abſcondo*: f. ψω.
Κρύφος, ε, ὁ, *latebra*: ab eod.
Κρύψαι, *celare*: a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et
Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψης, ῃ, 2. et 3. ſing. a. 1. act. ſub. verbi κρύπτω, *occulto*.
Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi ejuſd.
ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ε, ὁ, *crinis retortus*, *cincinni puerorum*. Scribitur et κρόβυλος.
Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio*: à
ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito*, *garrio*: κρώζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. qu. à κράζω, vel à ſono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propriâ.
ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: alitèr κλώμαξ.
ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ε, τὸ, *falx*.
ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria*, *urceus*.
Κτά, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκταν, τροπῇ τοῦ ν, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτάνω, *occido*, vel κτείνω.

Digitized by Google

Κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, occido: vel κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus eſt:* a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτάνω, *interficio:* a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· ſic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτάν, *poſſederunt:* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *poſſideo:* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et depoſito augmento, κτάν. Th. κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτάνω, *occido:* a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfeciſſet:* 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτάνω, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialyſin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio*, f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialyſi pro κτανοῦντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejuſd.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejuſd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et ſimul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, *interficio.*

Κτάντας, ου, ὁ, Dor pro κτάντης, ου, ὁ, *interfector.* Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, poſſideo.* [* *gigno*, Soph. Oedip. Tyr. 1512.] fut. med. κτήσομαι, perf. paſſ. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *poſſeſſor, dominus;* et -μένη, *domina;* a. 1. paſſ. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præſ. inf. med. verbi præced. At

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio:* a. 2 ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. ſing. imperf. med. verbi κτάομαι, *poſſideo:* Sed

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*

Κτάω, *cædo, occido:* ſic et κτάω, pro κτάομαι, *poſſideo.*

Κτέανον, ου, το, *poſſeſſio, facultates, opes;* idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέαρ, ατος, τὸ, item, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *poſſeſſionibus:* dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν pro κτέασι, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *poſſideo.*

Κτεατίζω, *acquiro, poſſideo:* fut. ίσω. Poëticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. Th.

Κτεάτισσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. m. g. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido:* f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præſ. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præſ. inf. κτείνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſd.

Κτεινόμενος, *qui occiditur:* præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido:* f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον, p. paſſ. ἔκταμαι, a. 1. paſſ. ἐκτάνθην, f. 1. paſſ. κτανθήσομαι, perf. med. ἔκτονα. Legitur et κτίννω, κτιννύω, κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, κτενὸς, ὁ, *pecten.* hinc

Κτενίζω, *pecto:* f. ίσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res poſſeſſa, donum.* Th. κτάομαι, *poſſideo.*

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exſequiæ, inferiæ, juſta;* q. à κτάω, *occido.* hinc

Κτερεΐζω et κτερίζω, *exſequias, juſta facio.*

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτεριοῦσι, pro κτεριέουσι, Att. 3. pl. f. 1. ejuſdem verbi κτερίζω, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω.

Κτέωμεν, *poſſideamus:* Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, propriè *pecten*, deinde *quicquid ſimile pectini*, ut, *venarum curſus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano.* Th. κτεὶς, *pecten.*

Κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio, fundus.* Et in pl.

Κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes.* Th. κτάομαι, *poſſideo.*

Κτῆμι, *occido:* inuſ. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτὰς. Th. κτέω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus:* qu. poſſeſſio, à κτάομαι hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. et Angl. NEAT. de *pecore.*

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jumentorum paſtor:* ex κτῆνος, et τρέφω, *alo.*

Κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *jumentarius, belluinus, brutus, ſtolidus:* ex εἶδος, *ſpecies*, et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. κτήσασθαι, a. 1. inf. med. κτήσα σθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. κτήσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. m verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, CTESIAS, n propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *poſſeſſio, res q poſſidetur, facultates, opes:* [* ἔλεγε κτῆσιν, *pro rerum ſta prout ſe res habet*, Soph. Tr 234.]

Κτήσομαι, η, εται, f. 1. m. ve κτάομαι.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτη *acquiſibilis.*

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula empta* κτητὸς, ab eod. Th.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, *acquirendi peri poſſeſſivus.* Hinc κτητικὴ, ῆς, τέχνη, *ars quæſtuaria:* et

Κτητὸς, ἡ, ὸν, *acquiſibilis, acq tus, emptus:* et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *poſſeſſor:* à perſ. perf. paſſ. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰ κτίδεος, *viverræ ſylveſtris pelle fectus:* à κτὶς, ιδος, ἡ, *muſtela.*

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo, creo, fabricor* κτίσω, f. 1. ἔκτισα, a. 1. imper κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι. a part. κτίσας, αντος, p. ἔκτ perf. paſſ. ἔκτισμαι, a. 1. paſſ. τίσθην, et part. κτισθεὶς, *conditus.*

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries, dux* [* *quivis dux, princeps:* ἱερὰ λον Ἀφροδίτης *principem ſac tem Veneris:* Pind. Od. ii. 211.] adj. *cicur, manſuetus.*

Κτιλόω, *manſuefacio, demulceo:* præced.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμέν perf. part. paſſ. à κτίζω, *creo.*

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, viverra quæ eſt è muſtelis ſylveſtribus

Κτισάσθην, Dor. et Ion. pro ἐ κτισάσθην, dual. num. a. 1. m. ve bi κτίζω, *condo:* f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio, fabrica generatio, res condita, creata, creaturarum univerſitas, totum ge humanum; magiſtratus:* et

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura, ſtructura:* à perf. paſſ. verbi κτί ζω, *condo.*

Κτίσον, *crea:* a. 1. imper juſd. verbi.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator:* [* Eurip. Oreſt. 1659.] et κτίστης, ὁ, idem, extrito ο, et retracto a centu: quod et

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, *creatus, conditus:*

Κτισὺς, ύος, ἡ, *ædificatio:* à perſ. perf. paſſ. verbi κτίζω,

Κτυπέω, *ſtrepo, ſtrepito.* [*

Digitized by Google

m gem. accuſ. κτύπησε κρᾶτα λιν πλᾶγα, Eurip. Oreſt. 1486. ſinit capiti triſtem plagam.] f. . Th. τύπτω, pulſo.

Κτύπημα, ατος, τὸ, et

Κτύπος, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus: à τυπέω, cujus Th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, CYATHUS, cotula: od à χέω, fundo.

Κυαμευτὴς, ῦ, ὁ, qui fabis eligit; ſilegus: et

Κυαμευτὸς, ὴ, ὸν, fabis vel ſorte ſtus: à perſ. paſſ. ſeq.

Κυαμεύω, fabis eligo, ſortior: à h. κύαμος.

Κυαμοβόλος, judex: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, ſaba, calculus, ..., quæ alicui obtingit: hinc

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæ... ſciendo ſtudet: ex κύαμος, et τρώγω, edo.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. nigram formidabilem ægidem geſtans: ex ..., cæruleus, et αἰγὶς.

Κυανᾶν, Dor. pro κυανεῶν, ſc. ..., CYANEÆ inſulæ.

Κυανέῃς, ης, ἡ, nigra: dat. pl. Ion. ..., gen. pl. Æol. κυανεάων.

Κυάνεος, ἐα et ἔη, εον, idem (extrito ι) quod

Κυάνεος, έα, εον, CYANEUS, ...cæruleus, niger. Th. κύανος, ſeu ..., color cæruleus.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, cæruleos habens pilos: ex κύανος, et θρὶξ.

Κυανόπεζα, de menſâ: et κυανόπεζος, nigros pedes habens: ex ..., niger, et πεῦς, pes.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæruleo peplo ...; ex κύανος, cæruleus, et πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæruleam habens proram: ex κύανος, et πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, et κυανὸς, οῦ, ὁ, co... cæruleus: hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigrum habens ſupercilium: ex κύανος, et ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui eſt nigris ..., cujus crines κύανον referunt: ex κύανος, et χαίτη, coma.

Κυανῶπιν, nigroculam: acc. ſing.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cæruleo aſpectu: ex κύανος, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video: p. m. ὦπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος τὸ, foramen acûs; item, pars auris interna.

Κύβα, poculum, CUPPA, quia ..., hinc Angl. cup.

Κυβδὰ, inclinato capite: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, luſus aleæ: item ... et fraus: à κύβος, teſſera.

Κυβέλη, ης, ἡ, CYBELE, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάτας, Dor. pro κυβερνήτης.

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, GUBERNO: propriè navem rego: f. ήσω, quaſi κῦμα ἐρευνῶ, fluctus ſcrutor, vel à גבר, prævalere, gubernare. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix: et

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator.

Κυβερνητικὸς, ὴ, ὸν, ad gubernatorem pertinens: κυβερνητικὴ (ſub. τέχνη) gubernandi facultas: à præced.

Κυβερνισμὸς, ῦ, ὁ, gubernatio.

Κυβευτὴς, ῦ, ὁ, aleator: et

Κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, aleatorius, peritus aleæ: à præced.

Κυβεύω, f. εύσω, aleâ ſeu teſſeris ludo, periclitor. Th. κύβος, teſſera.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, caput: quia κυφὴ, curva; à κύπτω.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ ſuos miniſtros facit κυβηβᾶν, id eſt, κύπτειν, vel κυβιστᾷν.

Κυβηλίζω, ſecuri percutio: à

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſecuris, bipennis.

Κυβικὸς, ὴ, ὸν, CUBICUS: à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput ſalto: à κύβη, caput.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, et κυβίστησις, εως, ἡ, ſaltatio in caput: et

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator, qui ſe in caput dejicit: à κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, CUBITUS, nodus brachii: à κύπτω, inclino.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, CUBUS, teſſera; vel aliquid habens figuram quadratam.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, crater magnus. Martinius ex Galeno probat eſſe parvum calicem et doliolum medicum.

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, CYNCHRAMUS, dux coturnicum.

Κυδάζω, f. άσω, convitior, maledico: à κύδος, ὁ, convitium.

Κυδαίνω, celebro, decoro, laudo: f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glorioſus: ab eod. Th.

Κύδαρις, CYDARIS, corona.

Κυδάω, ῶ, glorior, veneror: à κῦδος.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, glorioſus.

Κυδηθῆναι, decoratum eſſe: a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κυδάω.

Κυδιάνειρος, α, ον, honeſtans viros, claros viros continens: ex κῦδος, et ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδος, gloria.

Κύδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glorioſus: ab eod.

Κυδιόων, exultans: Poët. pro κυδιῶν, præſ. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, glorioſiſſimus, a, um: ſuperl. et

Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, κυδίτερος, ρὰ, ρὸν, glorioſior: compar. à κῦδος, gloria.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, inclytus, [* vox nihili: lege κυδρὸς ubique Græv. ad Heſ. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor: qu. ex κυδοιμὸς et δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, turbas excito: à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus. At

Κύδος, ου, ὁ, convitium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, glorioſus: [* Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579. Heſ. Op. 257.] à κῦδος, τὸ.

Κύδων, ωνος, ἡ, CYDON, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum ſeu CYDONEUM malum. à Κύδων, unde iſtiuſmodi mala.

Κύει, in utero fert: 3. ſing. præſ. verbi κύω.

Κυεὶς, conceptus: a. 2. part. paſſ. ab ἐκύην, a. 2. ind. paſſ. verbi κύω, f. σω, in utero geſto.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, quod in utero geſtatur, fœtus: et

Κύησις, εως, ἡ, graviditas, prægnatio, conceptus: à perf. paſſ. verbi κυέω, idem quod κύω, in utero geſto.

Κυθέρεια, CYTHEREA, Venus: ab inſulâ Cytherâ.

Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, ἡ, CYIX, bulboſa quædam planta. Theophr. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, Æthiopicæ palmæ genus. Theophraſt. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, miſceo: propriè de liquoribus: perturbo. hinc

Κυκεία, ας, ἡ, κύκημα, ατος, τὸ, permixtio; confuſio: à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. ſing. à

Digitized by Google

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, miſceo.

Κύκλα, per Metaplaſm. pro κύκλοι, rotæ: à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, CYCLAS, veſtis genus: item adj. orbiculata. Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, verſo, roto, agito, in omnes partes pello: à κύκλος, circulus.

Κυκληδὸν, adv. inſtar circuli; undequaque: et

Κυκλικὸς, ή, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, circularis, orbiculatus, rotundus: et

Κυκλόθεν, adv. in circuitu: omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circulus, orbis; item corona hominum; argumentatio circularis; locus ubi vendebantur homines; ambitus verborum ſeu periodus; mœnia urbis; κύκλοι προσώπου, malæ hominis; κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipſæ: κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, circa, undique.

Κυκλόσε, adv. circulatim: à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tornando rotundus factus; ex κύκλος, circulus, et τείρω, torno.

Κυκλόω, cingo, circumdo; in orbem ago: f. ώσω, p. κεκύκλωκα, a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, circa, in orbem, in circuitu, undique.

Κυκλωτὸς, ή, όν, rotundus: à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες; CYCLOPES: ex κύκλος, orbis, circulus, et ὤψ. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, CYCNUS, olor: eſt et nom. propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, miſcenti: dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, miſceo.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cava oculorum.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, CYLINDRUS: corpus quodlibet teres: à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, volvo.

Κύλιξ, ικος, ἡ, CALIX: ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio: et

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum: à perf. paſſ. verbi κυλίω.

Κυλισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio: à κυλίω.

Κυλιστὸς, ή, ὸν, volutatus: ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, caliculi, ſeu parva vaſa potoria oris compreſſioris; item cucurbitulæ: pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, pyxis: à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem. Dim. à præced.

Κυλίχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, volvo, voluto: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω et καλινδέω, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes: Vulcani Epithet. ex κυλλὸς, claudus, et πούς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ή, ὸν, claudus; curvus; mancus: qu. à κόλος, mutilus.

Κυλοιδιάω, ῶ, ſum oculis tumentibus: ex κῦλον, pro κοῖλον, cavum oculi, et οἰδάω, tumeo.

Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, CYLO.

Κυλώνειον, CYLONIUM.

ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda: Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut magna lues: qu. κύκημα, à κυκάω. Eſt et κῦμα pro κύημα, τὸ, fœtus uteri: à κύω, in utero geſto.

Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνουσα: à

Κυμαίνω, fluctuo, æſtuo, ferveo, turgeo: f. ανῶ, p. γκα. Th. κῦμα.

Κυματίη, ης, ἡ, tempeſtas.

Κυματίας, ου, Ion. κυματίης, ου, ὁ, ciens fluctus, impetuoſus: ab eod. Th.

Κυματίζω, f. ίσω, undis agito, fluctuare facio. Th. præced.

Κυμάτιον, ου, τὸ, parvus fluctus, pars columnæ, cymatium: Dem. à κῦμα.

Κυματόω, -ῶ, idem ac κυματίζω.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, undis ſeu fluctibus pulſatus, jactatus: ex κῦμα, et πλήσσω, frango.

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur κυματωγὴ, ῆς, littus: ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα, et ἄγω, ſeu ἄγνυμι, frango.

Κυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluctuoſus: ab eod. Th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœm. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulſo: à

Κύμβαλον, ου, τὸ, CYMBALUM: à κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pronus in ... put: à

Κύμβη, ης, ἡ, CYMBA; ite... poculi genus, et caput: à κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, et

Κύμβος, ου, τὸ, acetabulum: à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſu... item ollæ fundum: qu. à κυφ... curvus.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ιος, vel ιδος, avis quædam nocturna.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, CYMINU... herba et ſemen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mu... ris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulier...

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen ... lieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυναγίτας, Dor. pro κυνηγίτ... q. v.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχ... canum ſuffocatio; angina. Hinc

Κυναγχικὸς, ή, ὸν, anginâ la... rans.

* Κυναγχικὸν πάθος, ipſum ... κύναγχον vel κυνάγχη, morbi ... flammantis ſpecies, de quo ... Steph. in Theſ. D. S.

Κυναγὸς, Dor. pro κυνηγὸς, venator: ex κύων, canis, et ἄγ... duco.

Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili: ... à κύων, canis.

Κυνάμυια, vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſip... impudens: qu. canis: ex κύων, ... nis, et ἄνθρωπος.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus: Di... nut. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. præced. Th.

Κυνέη, ης, contract. κυνῆ, ῆς, pellis canina, galea, pileus: ab e... Th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνεος, ὁ καὶ ἡ, caninus: ab eod. Th.

Κύνεος, έα, εον, idem, et ab e...

Κυνέεσκον, Ion. et Poët. Epenth... τοῦ ε, pro ἐκύνουν, imperf. ... verbi κυνέω, idem quod κύω, ... lor.

Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, can... dat. pl. Ion. pro κυσὶν, à κ... κυνὸς, canis.

Κυνέω, oſculor, blandior, ado... προσκυνέω, idem. Th. κύων.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, canes venatic... et inſtrumenta venationis: à κυ... γός.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator: à

Κυνηγέω, venor: f. ήσω. à

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ, venator: ex κύ... et ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κ... κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis.

Digitized by Google

Κύνειος, ἡ, ὸν, *caninus*, *CYNIUS*: ab eod. Th.

Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus*: à κύων, κυνὸς, *canis*, et ὀδοὺς, *dens*.

Κυνοθαρσὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, et κυνοθαρσὴς, ἦα, ὐ, *impudens*: ex κύων, κυνὸς, et θάρσος, *fiducia*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, *muſca canina*, Exod. viii. 21. Pſ. lxxvii. 45. Philo Vit. Moſ. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίης ... Hinc de imprudente di... Athen. Deipnoſ. iii. 37. et ... ſcribi debet, iv. 24.] Alii le... κυνάμυια.

Κυνοραίστης, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui canis facie eſt*: ex κύων, *canis*, et ... *vultus*.

Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*, pro *aſtro* ...itur.

Κυνότερος, α, *impudentior*: ſuperl. ...τατος. Th. κύων *canis*.

Κυνῶπα, voc. ſing. à

Κυνώπης, ου, ὁ, *habens canis vul*...: item *impudens*, quod ex κύων, *canis*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπ... *video*.

Κυνώπιδος, gen. ſing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda*: à ...

Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in ... geſto*.

Κύουσα, nom. pl. n. g. part. ... paſſ. à κυέω, idem quod ..., quod vide.

Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero*, ... *ſum*: à κύος, *fœtus*, et ..., idem quod φέρω, *fero*.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, *i*... *cypreſſinus*, è *cupreſſo fac*... à

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, ου, *CYPRESSUS*, arbor.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum* ... *et capax*.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, ιδος, et Κυπασσὶς, ιος, ... *tellum et lecti ſtragulum*; [* ve... ..., quam delicatiores ... viri, tum fœminæ geſtabant. ...hol. Reiſkii, p. 22. V. Toup. ...p. 121.]

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, her... è juncorum genere.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: ... dictum à κύφελλον, quia *cavum*.

Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præ*...

Κυπρίδα, acc. ſing. à Κύπρις, ...

Κυπρίζω, *germino*, *venuſtè floreo*. Th. Κύπρος.

Κύπρινον, ου, τὸ, *unguentum Cypri*... et

Κύπριος, *CYPRINUS*: et

Κύπριος, ου, *CYPRIUS*: ab eod.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*: acc. Κύπριδα et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.

Κυπρισμὸς, ὃ, ὁ, *germinatio*: à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur et

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem: ex Κύπρος et γίνομαι, *naſcor*.

ΚΥΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor et inſula.

Κυπτάζω, f. άσω, *prono ſpecto*, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à κύπτω.

Κυπτὸς, ἡ, ὸν, *inclinatus*; *ſupplex*. Th.

ΚΥΠΤΩ, *pronus ſum*, *incurvo me ad videndum*: f. ψω, a. 1. ἔκυψα, a. 1. part. κύψας, ασα, αν.

Κυράνα, ας, Dor. pro Κυρήνη, ης, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298. &c.

Κυρβαῖος, αία, αῖον, *ſublimis*, -ε: à κύρβις, quod vide.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, *criſta gallinacei*; *tiara*: ex κάρα, et βαίνω.

ΚΥΡΒΙΣ, ιος, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inſcribebantur*.

Κύρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *naneiſcor*.

Κυρεία, ας, ἡ, (per Syncop. pro κυριεία) *dominatio*. Th. κῦρος.

Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *aſſequor*, *evenio ſum*. Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres*: ſic dicta, quia κυρία τοῦ ζῆν, *domina vitæ*.

ΚΥΡΗΒΑΩ, *cornibus pugno*: f. άσω, qu. à κέρας, *cornu*.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, *acera et glumæ hordei*. Vide κυρήβια.

Κύρημα, et per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.

Κυρηθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω, a. 1. ind. paſſ. ἐκυρήθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina*: et

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.

Κυριεύω, *dominor*, *potior*, *in poteſtatem redigo*; cum gen. κυριεύω σοῦ, *dominor tibi*; σὲ, *dominum te ſpecio*; f. εύσω, p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κέρας, *cornu*.

Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*; adj. κύριος, ία, ιον, *qui auctoritate valet*, *præſtans*, *præcipuus*; item *proprius*. Th. κῦρος, *auctoritas*.

Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à κύριος.

Κυρίσσω, vide κυρίζω.

Κυρκανάω, *miſceo*: qu. à κυκάω, ε interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit*, *præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρ' pro Κύριε, vocat. à

Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.

ΚΥΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Eſt et

Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Perſarum rex.

Κυροῦν, præſ. inf. act. et

Κυροῦσα, præſ. part. f. g. à

Κυρόω, -ῶ, *ſancio*, *auctoritatem do*, *ratum facio*: f. ώσω, p. κεκύρωκα, perf. paſſ. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, *incidere*: a. 1. inf. et

Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*: f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiſcar*: vide in præced.

ΚΥΡΤΟΣ, ἡ, ον, Æol. κυρτὶς, *CURVUS*, *gibboſus*, *convexus*: Ac

Κύρτος, ου, ὁ, *ſagena*, *naſſa*: dicitur et κύρτη, et κυρτὶς, quia *cava* ſeu *gibboſa*. Th. præced.

Κυρτόω, -ῶ, *curvo*, *incurvum reddo*. Th. κυρτὸς.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod eſt incurvatum*, *gibbus*: item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτὸς, *curvus*.

ΚΥΡΩ, *incido*, *conſequor*, *impingo*, *ſum*: f. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.

Κύσας, αντος, *oſculatus*: a. 1. part. act. à κύω, *oſculor*.

Κῦσε, ſeu κύσσε, Ion. pro ἔκυσε, 3. ſing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejuſd. verbi: inf. κύσαι. undè Angl. TO KISS.

ΚΥΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, ου, ὁ, *nates*, *podex*; item *pro muliebri pudendo*.

Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.

Κυσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.

Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. ſing. a. 1. ejuſd. verbi.

ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, *veſica*: acc. κύστιν.

ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, *cavum*, *ſinus*; ubi aliquid κεῖται; *corpus*.

Digitized by Google

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, clam, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus. Th. λήθω, lateo.

Λάθριος, ία, ιον, occultus: ab eod.

Λαθυρὶς, herba è genere tithymallorum. Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λαθὼν, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo, obliviſcor, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, LÆVA: à λαιὸς, quod vide.

Λαίγξ, ϊγγος, ἡ, lapillus, calculus: à λᾶας, lapis.

ΛΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter, impudens, procax.

Λαικάζω, f. άσω, decipio, ſcortor. ex λα, et κάζω, orno.

Λαιλαπίζω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, per procellam aufero: ex

ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, LÆLAPS, turbo, ventus procelloſus, ex λα, vel λα, et λάπτω, lambendo bibo.

Λαίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, guloſus, vorax, inſatiabilis: ex λαι, et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμὸς.

ΛΑΙΜΟΣ, ῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulos jugulum incido ſeu ſeco. à λαιμὸς, jugulus, et τέμνω, ſcindo.

Λαιμόσχατον, ου, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, merces athletici homicidii.

Λαΐνεος, έα, εον, et λάϊνος, ίνη, ινον, lapideus. Th. λᾶας, lapis.

Λαῖον, ου, τὸ, ſeges, quâ frui poſſumus, à λαύω, ſic fruges, à fruendo. Vide λαῖον et λήιον.

ΛΑΙΟΣ, ά, ὸν, LÆVUS, ſiniſter.

Λαιοτομέω, ῶ, ſegetem ſeco, meto: ex λαῖον, ου, τὸ ſeges, et τέμνω, ſeco.

Λαῖτος, ſalax, impudicus. An ex λαλ et αἶος.

Λαισήιον, ου, τὸ, breve ſcutum, parmula: à λάσιος, hirſutus, quia ex crudo corio: Vel à λαιὸς, ſiniſter, quia in ſiniſtrâ geſtabatur.

ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo.

Λαισὸν, oneroſum, moleſtum: an à λα et οἰσὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo æquor, Poëticum ex λα, et ἵεμαι, quod in amplum eat ſeu extendatur.

ΛΑΙΦΟΣ, εος, τὸ, veſtis, velum. Dicitur et λαίφη, q. λαῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, rapidus: ex λαιψηρὸς, et κέλευθος, ου, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valdè mobilis, admodum velox: ex λα, et αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, ſtatim.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, LACATHA, arbor campeſtris.

Λάκαινα, LACÆNA, nomen propr.

ΛΑΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, ſpecies quædam aromatis.

Λάκε, crepitabat, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo, a. 2. ἔλακον, p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, LACEDÆMON, urbs Peloponneſi. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, LACEDÆMONII.

ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ἡ, loquax, garrula, maledica: hinc

Λακερύζω, garrio, convitior: q. ex λα et κράζω, clamo.

Λακέω. [* apud Tragicos, Eurip. Oreſt. 162. ἀλλ' ἦ ϗ τοτ' ἄρ' ἔλακεν:] vide in λακέω, LOQUOR.

Λακίζω, diſcindo, lacero: à

Λακὶς, ίδος, ἡ, fiſſura, propriè cum crepitu facta: à λακέω, crepo.

ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, foſſa, fovea, ciſterna, puteus, LACUS.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα, præſ. part. f. g. à

Λακτίζω, calcitro, f. ίσω, p. λελάκτικα, præſ. paſſ. λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λὰξ, adv. calce: hinc

Λακτιστὴς, ῦ, ὁ, calcitro.

ΛΑΚΩΝ, LACO, incola Lacedæmonis, ſeu agri Spartani.

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor, brevis ſum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, regio Peloponneſi: à

Λακωνικὸς, ὴ, ὸν, LACONICUS: à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. Laconicè, breviter, à præced.

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, LACONISMUS, breviloquentia: à λακωνίζω.

Λάλα, LALA, unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. pl. præſ. à

Λαλαγέω, reſono, vociferor, canto, tumultuor verbis: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus.

Λαλάζω, vociferor: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, clamor, ſonitus, λαλαγή. Th. λαλέω.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦσι, Dor. pro λαλεῖς, 3. pl. præſ. ab eod.

ΛΑΛΕΩ, ῶ, ſonum edo, loquor, garrio, f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1. ἐλάλησα, a. 1. ſub. act. λαλήσω, perf. paſſ. λελάλημαι, dictus ſui, aor. 1. paſſ. ἐλαλήθην, f. 1. paſſ. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo, loquacitas: à 1. perſ. perf. paſſ. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ſermo, rumor, fama, ſermo de re aliquâ, colloquium. Th. λαλέω.

Λαλίστερος, compar. loquacior à λάλος.

Λαλίστατος, loquaciſſimus, ſuperl. à

Λάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, verboſus, argutus: à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Heb. vertitur Græcè ἱνατί; Lat. quare?

ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio, capio, conſequor, capeſſo, emo, prendo, comprehendo, concipio, de forma accipio aliquid in bonam malamve partem cum πρὸς vel εἰς: in med. ſignif. activè dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, aſſequi: et paſſ. capior, corripior, prehendor: f. m. λήψομαι, perf. λέληφα. Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λελαφὼς, ... ὸς, et Att. εἰληφὼς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2 ſubj. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, όντος, perf. paſſ. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελημμένος, ... 1. paſſ. ἐλήφθην, ῃς, η, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθεὶς. [* ἐλαμβάνοσαν pro ἐλάμβανον, acceperunt, 3. ... imperf. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. ... 25. λαμβάνειν μεταμέλειαν, pœnitere, Eurip. Iphig. in Taur. ... αἰδῶ, vereri, Soph. Aj. 348.] ... κὸν, pati; τὸ ὀβολοῦ, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri. ind. Hebr. pauper?

ΛΑΜΙΑ, ſeu λαμία, ας, ἡ, piſcis quidam galeorum maximus: dicta à λαιμοῦ, id eſt, gulæ, amplitudine. LAMIA, beſtia quædam; monſtrum; Lamiæ, ſagæ incantatrices; ſignificat et dæmonium alios ... exiſtimatum.

Λάμνα, lamella. Ex Lat. lamina.

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνόθεν, Dor. Λημνόθεν, ex Lemno.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη,

Digitized by Google

lampadum geſtatio : ex λαμπὰς, ..., (quod à λάμπω, *luceo*) et ..., *fero*.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula*, *inſtrumentum* ſeu *vinculum* quo in vulnere curando utuntur ; *tænia*, *faſciola*, *lacinia quoque* ; dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS*, ... : à λάμπω, *luceo*. Angl. A LAMP.

Λάμπετο, *collucebat*, imperf. Ion.

... λάμπετο, 3. ſing. imperf. ... Ion. verbi λάμπω, *luceo*. ...

Λαμπετάω, ῶ, idem quod Th. λάμπω, *luceo*.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι. Poët. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. verbi præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus* ... et περιφανὴς, qu. à λάμπω, ...

Λαμπηνικὸς, *ad currum* aut *lecticam pertinens*.

Λαμπόμενοι, dat. pl. Ion. part. ... paſſ. à λάμπω, *luceo*.

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδας, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *ſplendidus*, *clarus*, ... *vento* dicitur, *benignus*, ... : compar. λαμπρότερος, ... λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *ſplendor*. ab

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo*. ... λαμπρὸς.

Λαμπρῶς, *ſplendidè*, *clarè*, adv. ...

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens* : ... perf. perf. paſſ. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo*, *ſplendeo*, *niteo*, ... ; item *ſplendeo*, *ſplendeſco*, ... q. à λίαν φῶ, fut. λάμψω, p. ... α, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. ... λάμψον, άτω, a. 1. inf. ...

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia*, *lepos* ; ... *impudentia* ; *limpiditas* :

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *diſertus*, *ſcurrilis*.

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. ... λαφθείην. Sic λαμφθῆναι, λαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. λαμφθεὶς pro λαφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ... λαμβάνω, *capio*, f. m. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, ... ſing. a. 1. imperat. act. λάμπω, *luceo*.

Λάμψακος, *LAMPSACUM*, urbs.

Λάμψις, εως, ἡ, *ſplendor* : à 2. perf. paſſ. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. et Dor. λάμψωμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio*.

Λανθάνιμος ὥρα, *anni tempeſtas tranquilla*, *quâ latet ſiletque ventus*. Ex ſeq. et ἄνεμος, *ventus*.

Λανθάνω, *LATEO*, *delitesco*, *ignotus ſum* : [* cum participio junctum redditur *imprudenter inſcius* ; participium autem convertendum in ſuum verbum ejuſdem temporis et modi, cujus eſt λανθάνω, ἔλαθον τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 2. *inſcii quidem angelos hoſpitio exceperunt*. et Ariſtoph. Nub. 137.] λανθάνομαι, *oblivisſcor* : ſumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret : ſed format. paſſ. λέλησμαι, a. 1. paſſ. ἐλήσθην et ἐλήθην, p. m. λέληθα. videas Th. λήθω.

Λανὸς, ῦ, ὁ, Dorice pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular*.

ΛΑ'Ξ, adv. *calce* ſeu *calcibus*. Hinc Lat. *CALX*.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inuſit. λήχω pro quo λαγχάνω, *ſortior*, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *aſcia*, *cælum*.

Λαξευτὴς, *lapicida* : et

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, *in ſaxo inciſus* : à

Λαξεύω, *lapides polio* : ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, et ξέω, *polio*, *ſculpo*.

* Λαξίευσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars*. D. S.

Λᾶξις, ιος, ἡ, *ſors*, *portio*, pro λῆξις, vel à λάχισις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *ſortior*.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi*. Hinc.

Λαοδικεὺς, έως, ὁ, *Laodicenſis* : à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

Λαοκατάρατος, *maledictus à populo*, *inviſus populo*.

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis*.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus*, *turba*.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo cultus*. Ex λαὸς, *populus*, et σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum ſervans*, *populorum defenſor* vel *ſervator*. Ex λαὸς, *populus*, et σόω, *ſervo*. Item, *qui populum agitat*, *ſeu concitat* : ex λαὸς, et σείω, *moveo*.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui populum alit*. Et

Λαότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à populo nutritus* : ex λαὸς, et τρέφω, *alo* : f. θρέψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum corrumpens* : ex λαὸς, *populus*, et φθείρω, *corrumpo*, p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum occidens* : ex λαὸς, et φένω, *occido*.

ΛΑΠΑ'ΖΩ et λαπάσσω, five -άττω, f. ξω, *evacuo*, *mollio*, *perdo* : hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, et λάπαθον, ου, τὸ, *foſſa terræ*, *ſulcus* : item *LAPATHUM* herba, à præced.

Λαπάρα, ἡ, et λαπαρὸν, ου, τὸ, *pars infra coſtas*, quia λαπαρὰ, i. e. *caret coſtis* ; *abdomen*, *ilia* : à

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *vacuus*, *inanis*. Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita* : quæ λαπάζεται è corpore.

Λαφῆναι, a. 2. inf. paſſ. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *inſolentiùs me effero*, *jacto me*. q. ex λα et ἶπος.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA* : qui cum Centauris congreſſus eſt.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia* : à 1. perſ. perf. paſſ. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ῦ, ὁ, *temerarius*, *mendax*, *voluptuoſus* ; *jactator*, *nugax* : à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo*, *more canum bibo*, *exinanio*, *conſumo* : undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

Λάρδος, *lardum*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ſaginatus*, *pinguis*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρκαγόγειος, ου, ὁ, quid ſignificet, et ut Pani tribuatur vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capſa*, *loculus*, in qua λαρινὰ ſeu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS*, avis vorax, qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, *hilaris*, *jucundus*, *gratus*, compar. λαρώτερος, ſuperl. λαρώτατος : παρὰ τὸ ἱλαρὸν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *vocem dilato*, *clamito* : à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur*, *gula*.

Λαρύζω, *clamo* : à λάρυγξ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας.

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirſuta*, *herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM*,

Digitized by Google

vaſculum, olla; item cloaca, ſella familiaris.

Λάσδιο, accipe, Dor. pro λάζυ, præſ. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, capio, quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασεῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. paſſ. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, lateo: p. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, ſanna, contumelia.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ſurdus ex hirſutiâ, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, villoſus; herbidus.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor: q. à λαλῶ.

Λάσταυρος, ου, ὁ, hirſutus in parte virili: cujus ταῦρος eſt λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, lateo.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, humor excidens è poculo, et ſtrepitus ille. Eſt et nomen animalis quadrupedis.

Λατῖνος, ὁ, LATINUS, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, LATOIDES, Apollo, Latonæ filius: à Λητώ.

Λατομέω, ſaxa cædo, exſcindo, excido, cum acc. f. ήσω, a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. paſſ. λελατόμημαι, perf. part. paſſ. λελατομημένος, η, ον, à λατόμος.

* Λατόμημα, lapis exciſus. à præced. D. S.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, inciſus in lapides, exciſus, excavatus è lapide: ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, lapicida: ex λᾶας, λαὸς, ὁ, lapis, et τέμνω, ſcindo.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, LATUS, nom. piſcis delicati.

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus, cultus; item cultus religioſus. Et pro δούλη, ſerva. à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, cultor: à 3. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Λατρεύω, ſervio, famulor, religioſè colo, ſacrifico, cum dat. f. ευσω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις: alii à λα partic. intenſ. et τρέω, tremo.

Λάτριν, acc. ſing. λάτριος, dat. pl. à λάτρις, ιος, ſervus.

Λάτριος, α, ον, famularis. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, ſervus, famulus. [* quos uxor ſecum afferebat, eum in viri ſui poteſtatem ſe dedit. Vox à λαὸς, populus, plebs inferior. Hinc nata diſtinctio inter duliam, cultum miniſterialem; et latriam, cultum divinum.]

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ ſervienti datur. à λάτρις.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, guttur, gula: q. à λαύω, fruor.

Λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus: q. λαύρα ὁδός. à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, LARGUS, latus, multus, copioſus: q. ex λα, et εὐρὺς, latus.

Λαύρως, adv. latè, abundè: à præced.

Λαύω, fruor: undè uſitatum ἀπολαύω: vid. λάω, volo.

Λάφυρα, τὰ, ſpolia quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, ſpolio.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, avidè deglutio, belluor, evacuo: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio: f. ανῶ, p. αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, olerum collectio: à

Λαχανεύομαι, f. m. εύσομαι, olera produco. à

Λάχανον, ου, τὸ, olus: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis: it. nomen inſulæ: à λαχαίνω, fodio.

Λαχεῖν, ſortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, ſortior: f. λήξω, p. λέλογχα, et Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, mori. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, LACHESIS: nom. Parcæ. à λαγχάνω, ſortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, ſors: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, fodio: f. ανῶ, a. 1. ἐλάχηνα et Att. ἐλάχηνα.

ΛΑ'ΧΜΟΣ, ου, ὁ, pilorum denſitas.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, micatio, ſors: à λαγχάνω, ſortior, mico digitis.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, villoſus, hiſpidus: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo: ex λα, et χνοῦς. hinc

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, piloſus: à præced.

Λαχοίην, ης, η, ſortiar, Att. pro λάχοιμι, εις, ει, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, ſortior: a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, ſors: à λαγχάνω, ſortior: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ſortita, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, ſortitus, ſortis particeps: a. 2. part. verbi λαγχάνω, ſortior, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, LAPSANA, ſylveſtris braſſicæ genus: à λάπτω.

Λαψεῦμαι, ſeu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, ſumes, Dor. pro λήψῃ, ... ſing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, video, volo, fruor, [* Doricè, Markl. Eurip. Su... 221.] Hinc λαύω, Epenth. ... υ, unde uſitatum ἀπολαύω, id... quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, popularis: ... λαὸς, populus.

Λέα, ας, ἡ, lapis, quem textor ... mini inter texendum appendit: ... λᾶς, contractè pro λᾶας, ὁ, ... pis.

Λέαινα, ας, ἡ, LEÆNA: à ... ων, leo.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, lævigo, item comminuo: f. ανῶ, ... ἐλέανα. Th. λεῖος, levis, ... per.

Λεάνας, a. 1. inf. act. præ... verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, LEANDER, ... men proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apoſt... Hebr. cordatus.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuvia, ... depoſita: qu. à λέπω, exuo.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, LEBES, ... vis: qu. à λείβω, fundo, libo.

Λεβωνὰ, nom. oppidi. Jud. ... 19.

Λέγειν, præſ. inf. à λέγω, ...

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio: à Lat... ſumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, ſeu λέγνη, ... fimbria, quæ aſſuitur extremæ ... oræ.

Λεγόμεθα, dicimur, Æol. pro ... γόμεθα, 1. pl. præſ. paſſ. ... λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, ... mus, 1. pl. præſ. et ...

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέ... 3. pl. ejuſd. à

ΛΕ'ΓΩ, LEGO, colligo: ... ro; dico, loquor; cubare facio, ... dormio. [* λέγειν τὴν ... Eurip. Oreſt. 1547. ... am gratiam, ſub. εἰς: ... Ἰούδαν, Joan. vi. 17. loquen... Juda. Sic Theocr. Idyl. x... λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, ... ἔλεγον, perf. paſſ. λέλεγμαι, ... λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio: ... ejus qui λεηλατεῖ, id eſt, ... agit, qu. λείαν ἐλαύνω: item, ...

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, præ... depopulor, prædor: ex λεία, ... ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda: Se... lævis: vide in λεῖος.

Λειαγόρα, ας, ἡ, nomen pro... mulieris ſervilis qua..., ex λεί...

Digitized by Google

ι, et ἀγορεύομαι, concionor. Th.
ορὰ, forum.
λεαίνω, LINO, lævigo, polio: f.
ῶ, a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, læ-
...
ιβεται, ſtillat: 3. ſing. præſ.
ſ. ab
ΛΕΙ'ΒΩ, LIBO, fundo: f. ψω,
ἔλειψα. Dicitur et εἴβω, Ion.
Æol.
λείμαι, Dor. pro λεῶμαι, præſ.
ſ. verbi λειόω, lævigo.
λέηναν, explanârunt, pro ἐλείηναν,
pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi
αίνω, quod vide.
λίκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventila-
ν: hinc λικνίζω, vanno.
λείμμα, ατος, τὸ, reſervatio, reli-
; idem quod λείψανον, ου, τὸ.
λείπω, linquo.
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum: qua-
λείβω, quia rigatur: hinc
λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis; et
λειμωνόθεν, ex prato: à λειμών.
λειογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, leves malas
ns: ex λεῖος, lævis, et γένυς,
.
λειόγλωσσος, lævis linguâ, ſubdolè
ens; ex λεῖος, lævis, et γλῶσ-
σα.
ΛΕΙ͂ΟΣ, εία, εῖον, LÆVIS, non
; item planus, lubricus; lenis,
us. Duci poſſit à λα et ἴσος,
: hinc
λειότης, ητος, ἡ, lævitas: à præ-
...
λειόω, f. ώσω, lævigo. Th. λεῖος.
λείουσι, leonibus, pro λέουσι, per
ſin. Poët. dat. pl. à λέων, ον-
ὁ, leo.
λεῖπε, præſ. imperat. verbi λεί-
vel Ion. pro ἔλειπε, 3. ſing.
rf. ejuſdem.
λείπετο, Ion. pro ἐλείπετο, 3.
imperf. paſſ. ejuſdem.
λειποθυμία, ας, ἡ, animi deliqui-
ſpente ſuperveniens.
λείπομαι, η, εται, præſ. ind. paſſ.
λειπόμενος, part. ejuſd. à λείπω.
λειποταξία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ,
deſertio: à ſeq.
λειποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui militi-
ſerit: ex λείπω, et στρατὸς,
us.
λειποψυχέω, animâ linquor: f.
ex λείπω, et ψυχὴ, ἡ, anima.
λειποψυχοῦντα, acc. ſing. part.
præced. verbi.
ΛΕΙ'ΠΩ, LINQUO, relinquo;
deficio: f. ψω, p. λέλειφα,
ἔλειψα, a. 2. ἔλιπον, perf.
λέλειμμαι, perf. med. λέλοι-
Hinc Angl. TO LEAVE.
m gen. ſignificat minùs
... βραχὺ λείποντα τῶν
... διακισχιλίων. Diod. Sic.
... paulo minùs quàm xviii

millia. Defectus ſi exprimitur,
ponitur in dativo: ἐπὶ τὴν πρώτην
Ὀλυμπιάδα δυοῖν λείποντα τῶν τρια-
κοσίων ϗ τριάκοντα, Diod. Sic. l.
i. p. 4. duobus minùs quàm cccxxx
annis. οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων αἱ
ἐπὶ Θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philoſtr.
l. viii. c. 15. tamen non feciùs ad-
ventabant quàm civitates quæ propin-
quæ ſunt Piſæ.]
Λείπουσα, Dor. pro λείπουσα, præſ.
part. f. g. à λείπω, linquo.
Λείρινος, ίνη, ινον, necnon λείριος,
ίη, ιον, idem quod ſequens.
Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; flo-
ridus, ſuavis, tener. Th. λείριον, li-
lium.
Λειριόεσσαν, dat. ſing. f. g. à λειριό-
εις, quod vide.
ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, LILIUM, pro
quo et λίριον. Eſt folio λείῳ.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus:
q. à λεῖος, minutus.
Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis, à λεία,
ας, ἡ, præda.
Λειτὸς, ἡ, ὸν, publicus, a, um: à
λαὸς, Att. λεὼς, populus. Ion. re-
ſolut. λήϊτος.
Λειτουργέω, ῶ, miniſtro, munus pub-
licum obeo; tropicè reip. quocunque
modo proſum: f. ήσω, p. λελειτούρ-
γηκα, a. 1. ἐλειτούργησα, a. 1. inf.
act. λειτουργῆσαι. à λειτουργός.
Λειτουργία, ας, ἡ, ſervitus, miniſte-
rium publicum, LITURGIA: et
hinc Angl. LITURGY: et
Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, ad miniſterium
pertinens: à
Λειτουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui munus
publicum obit, miniſter publicus: Ex
λειτὸς, publicus, et ἔργον, opus.
ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, LICHEN,
ſummæ cutis aſperitas. Eſt etiam
herbæ ſpecies.
Λειχήνωρ, nom. muris: ex λείχω,
et ἀνήρ.
Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr.
muris: ex λείχω, lambo, et μύλη,
mola frumentaria.
Λειχοπίναξ, nomen muris: à
λείχω, lambo, et πίναξ, tabula.
ΛΕΙ'ΧΩ, lambo, LINGO: f. ξω,
p. χα.
Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a.
1. act. verbi λείπω, linquo: f. ψω.
Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, reli-
quiæ: nom. pl. à
Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ. Th.
λείπω, linquo.
Λείψω, f. 1. act. ejuſd.
Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, leo.
Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio: à 2.
perſ. perf. paſſ. verbi λειόω. Th.
λεῖος, lævis.
ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus,
patina: quaſi λακάνη. Ex λα et
χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, parva pelvis:
dim. à præced.
ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, vitellus, ovi lu-
teum: at f. g. piſum.
Λεκὸς, ου, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, ſcu-
tella: indè λεκὶς, et dimin. λεκάρι-
ον.
Λεκτέον, legendum: adj. verbale:
à λέγω, lego.
Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, eloquens: undè
Λεκτικώτατος, ſuperlat.
Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion.
pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p.
paſſ. verbi λέγω.
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, dicendus, dictus, ſelec-
tus: à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd.
Λέκτρον, ου, τὸ, LECTUS. Th.
λέγω, cubare facio.
Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod
vide.
Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι,
a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, ca-
pio: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
Λελάβῃσι, Ion. Anadiplaſiaſmo
et Paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3.
ſing. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.
Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην,
a. 2. m. ejuſd.
Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, perf.
med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, la-
teo; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.
Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2.
inf. m. et
Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. ſing. a. 2.
ſub. m. et
Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind.
act. et
Λελαθόμην, Anadiplaſ. Ion. pro
ἐλαθόμην, a. 2. m. ejuſd.
Λέλακα, ας, ε, perf. m. ſed præ-
ſentis ſignificationem habet: hinc
λελακυῖα, perf. part. m. f. g. ver-
bi ληκέω, vel λακέω, reſono, crepo;
a. 2. ἔλακον.
Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii
formant ab λαλέω, vociferor:
perf. part. λελαληκὼς, υῖα, et per
Sync. λελακὼς, λελακυῖα.
Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act.
verbi λαλέω, loquor.
Λελάμπρυνται, reſplenduit: 3.
ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμ-
πρύνω, f υνῶ, p. λελάμπρυγκα, p.
paſſ. λελάμπρυμμαι. ab λαμπρὸς,
ſplendidus. Th. λάμπω, luceo.
Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα,
1. pl. perf. paſſ. Sic
Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος,
perf. part. paſſ. verbi λανθάνω,
ſeu λήθω, lateo.
Λέλασται, oblitus eſt, Dor. pro λέ-
λησται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi
λανθάνω, ſeu λήθω.
Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2.
opt. et
Λελάχωσι, ſortiti fuerint; Ion.
Anadiplaſiaſm. pro λάχωσι, 3. pl.

Digitized by Google

a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*, a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. paſſ. verdi λείπω.

Λέλειπται, *relictus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται ab λείπω, *linquo*, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. verbi λείχω, *lingo*, f. ξω, p. λέλειχα.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſ. à λέγω, *dico*.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, perf. m. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λεληθότως, adv. *furtim*, *latentèr*, ab eod.

Λελάληκα, *locutus ſum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω, p. λελάληκα, et per Sync. λέληκα.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus ſum*, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελημμένος, ejuſd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*, perf. paſſ. λέλησμαι Sed

Λελῇσθαι, cum ι ſubſcripto, eſt à verbo ληΐζομαι ſeu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf. ind. paſſ. λελησμένος, perf. part. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*; quod vide.

Λελιημένος, *charus*, *promptus*, perf. part. paſſ. verbi λιλαίω, -ῶ, *volo*, perf. λελίληκα, perf. paſſ. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, *dico*.

Λελογίσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, quod vide.

Λελογισμένως, *prudentèr*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *ſortitus ſum*, p. m. et

Λελογχὼς, p. part. m. verbi λαγχάνω, *ſortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*: p. m. et

Λελοιπὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελουμένος, *lotus*, perf. part. paſſ. verbi λούω, *lavo*: f. λούσω, p. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λέλειχα. Hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, part. f. g. ejuſdem perf. alii perf. part. med. verbi λέχω vel λεχόμαι, eſſe volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *ſolvi*, perf. ind. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. paſſ. Att. pro λελύμαμμαι. et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*: p. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, f. ανῶ, p. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues*, *noxa*.

Λελυμένος, η, ον, *ſolutus*: p. part. paſſ. et

Λέλυται, 3. ſing. perf. paſſ. λελύνται, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi λύω, *ſolvo*: f. σω, p. λέλυκα, p. paſſ. λέλυμαι, p. inf. paſſ. λελύσθαι.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *LEMBUS*, *parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ου, ὁ, *mucus concretus*. Sed

Λέμφος, adj. *mucoſus*, *ſtultus*.

Λέντιον, ου, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, *recenſuit*, *numeravit*: Ion. pro ἐλέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi λέγω.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξου, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod formatur ab fut. verbi λέγω, f. ξω.

Λεξίδιον, ου, τὸ, *dictio parva*, *brevis*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (ſub. βιβλίον) *LEXICON*, *dictionarium*: ab eod. nom. et Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio*, *elocutio*, *oratio*, *ſermo*, *ſtilus*, *verbum*: acc. λέξιν. Th λέγω, *dico*.

Λεξεῦντι, *dicunt*: Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejuſd.

Λέοντα, acc. ſing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*, in pl. λέοντες, dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη et contract. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*; à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ & ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium*, *capiſtrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ου, ὁ & ἡ, *albus*. Euſtath. q. ex λεπὶς, et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes*, *promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS*, *concha petræ adhærens*: à præced. quod vide.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA*, *genus calicis inſtar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *ſquama*, *cortex*: et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*: et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex*, *ſquama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA*, *vitiligo*. Th. λεπρὸς, *ſcaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aſpera*: petræ Epithet. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. ab λεπρὸς, *ſcaber*.

Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *ſcaber*, ſeu *leproſus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, οῦμαι, *leproſus ſum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *ſcaber*; [...] *leproſus*.

Λεπταλέος, έα, έον, idem [...] λεπτὸς, *tenuis*, *ſubtilis*.

Λεπτῇ, dat. ſing. f. g. à λε[...]

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et* [...] *ſermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λ[...]

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum* [...] *nummi genus*: n. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tenuis*, [...] *gracilis*, *rarus*, *acutus*, *ingen*[...]

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuita*[...] λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo*, [...] à λεπτὸς.

Λεπύριον, *parvus cortex*, [...] Dim. à ſeq.

Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *cortex*, [...] *vi*, *teſta*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticoſus*, [...] *tectus*.

ΛΕ'ΠΩ; f. ψω, *decortico*, [...]

Λερία, *LERIA*, inſula: [...] incolæ Λέριοι, ii male audi[...] ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen [...] Λέρνῃ, *palude*, in quâ verſa[...]rat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Ar*[...] ubi ſordium confluges. H[...]

Λέρνη κακῶν, *LERNA* [...]

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβ[...] ἡ, *Leſbis*.

Λεσβίζω et Λεσβιάζω, *Leſb*[...]*tor*, obſcœnis moribus: et

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Leſbia fœmin*[...]

Λεσβόθεν, adv. è *Leſbo*. à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, inſ[...]

Λεσχάζοντες, *garrientes*, n[...] præſ. part. verbi.

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio*: [...]

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *ſermocinati*[...]*bra confabulatio*. Hinc

Λεσχηνεύω, f. εύσω, *ſer*[...] *confabulor*.

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. [...] λευγαλέαις. et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion[...] pro λευγαλέοις à

Λευγαλέος, έα, έον, *pernicio*[...]*vis*, *triſtis*; *invalidus*; [...] λοιγαλέος, à Th. λοιγὸς, [...]

Λευΐ, et Λευΐς, ὁ, *Levi*: [...] viri, gen. τοῦ Λευΐ, acc. [...] Heb. *additus*.

Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*: et

Λευϊτικὸς, ὴ, ὸν, *Levit*[...] Λευΐ.

Λεύκ', pro Λευκὰ, *alba*: [...]κὸς.

Λευκαίνω, *dealbo*: f. ανῶ, [...] Att. ἐλεύκηνα, a. 1. inf λ[...] a. 1. ind. paſſ. ἐλευκάνθ[...] λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et [...]

Digitized by Google

λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, … quod vide.
λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.
λευκανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, florem album habens: ex λευκὸς, et ἄνθος, …
λευκανθίζω, albico, candidus ſum. … λευκὸς, albus.
λεύκη, ης, ἡ, populus alba; item … alba. ab eod. Th.
λεύκιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui candidos … habet: qu. λεύχιππος ex … albus, et ἵππος, equus.
λευκίτης, ου, ὁ, candidus, apud … hircus dicitur λευκίτης, … à colore: à λευκός.
λευκίτις, creta, ejuſd. Th.
λευκόγαιος, ου, vel Att. λευκόγεως, … ὁ ἡ ἡ, cretoſus, cujus terra alba … ex λευκὸς, albus, et γῆ, terra.
Λευκοθέα, LEUCOTHEA, Almæ mater, Matuta: q. λευκὴ …, lux enim eſt alba.
λευκόϊον, calchu, viola: q. λευκὸν …, viola alba. Angl. SNOW DROP.
λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, …
λευκόλινον, ου, τὸ, album linum: ex …, et λίνον, linum.
λευκομέτωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidus, … frontem albam: ex λευκὸς, … μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, vi…
λευκοπάρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidas … genas: ex λευκὸς, albus, et … Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, gena.
λευκόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui albis e… vehitur et vebitur: ex λευκὸς, …, et πῶλος, pullus equinus.
ΛΕΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus, candidus, …, purus, integer.
λευκότης, ητος, ἡ, albor: à præ…
λευκότερος, έρα, ον, candidior: … à λευκὸς, albus.
λευκοφρὺς … ἀφρὴν, cana fieri facies; … λευκὸς, et ὀφρὺς, ſupercilium.
λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, candidam … gerens: ex λευκὸς, et χι…, tunica.
λευκόχροος, contract. λευκόχρως, … ἡ, albicans, albo colore: ex …, et χρόα, color.
λευκόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, candidam … habens cutem: ex λευκὸς, et χρὼς, …, ὁ, cutis. Th. χρόα, color.
λευκόω, idem ac λευκαίνω.
Λεῦκτρα, pl. tantùm LEUCTRA, … Bœotiæ.
λευκώλενος, ου, ὁ ἡ ἡ, candidos ha… lacertos. ex λευκὸς, et ὠλένη, …
λεύκωμα, ατος, τὸ, tabula albo … inducta, album. Th. λευκὸς.
λευρὸς, ρὰ, ρὸν, levis, æquus, pla… … à λεῖος.

Λεύσσεις, videtis: 2. pl. præſ. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, video, aſpicio.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator, dignus, qui lapidibus obruatur: [* λευστῆρα δήμου μόρον, Æſch. i. 78. mors ex lapidatione illata.] à λεύω, lapido, quod vide.
Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor. à
Λευχείμων, ἵμονος, ὁ ἡ ἡ, candidatus: qui λευκὸν εἷμα geſtat.
Λεύω, f. εύσω, lapido: à λᾶας, lapis.
Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, lectus, quod vide.
Λεχεποίης, ου, ὁ, ferens herbas lectis idoneas. ex ποία, Ion. ποίη, herba, et λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.
Λεχθὲν, dictum: a. 1. part. paſſ. n. g. à λέγω, dico: f. ξω, a. 1. paſſ. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; nuptiæ, uxor, Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.
Λεχὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, puerpera: à λέχος, εος, τὸ, lectus: quo decumbit. Th. λέγω, cubare facio.
Λέχω, vel λέχομαι, paxio: vide præced.
Λεώδαμας, αντος, ὁ, LEODAMAS, nomen Philoſophi.
Λεῷμι, vellem: præſ. opt. act. contract. pro λεάοιμι, à λεάω, pro λάω.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, LEO: λέαινα, ης, ἡ, LEÆNA. q. à λάω, quia viſu valet.
Λεωπέτρα, vel λεωπέτρη, et λεωπετρία, ας, ἡ, lævis, ſeu plana petra.
Λεωργὸς, οῦ, hominum fabricator; audax, temerarius: ex λεὼς, et ἔργον.
Λεωσφέτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, quem ſua civitatis jure donant, civemque faciunt: ex λαὸς Att. λεὼς, ὁ, populus, et σφέτερος, ſuus, à σφεῖς.
Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ὁδὸς, via publica. ex λεὼς, pro λαὸς, populus, et φέρω, fero.
Λῇ, velit: Dor. pro θέλῃ, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt. à λάω, deducere, in ſubj. λάω, λάῃς, λάῃ, Craſi. λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, velim, -is, -it.
Λήβω, inuſit. pro quo, λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι.
Λῆγ' pro λῆγε, quieſce; præſ. imp. et
Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præſ. inf. verbi λήγω, ceſſo.
Λήγοιμεν, 1. pl. præſ. opt. à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, ceſſo, deſino, quieſco.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, frutex, ciſti ſpecies.
ΛΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis ex panno raro ac detrito.
Ληθαῖος, αία, αῖον, et λήθαιος, αία, αιον, LETHÆUS, oblivionem inducens; adject. à λήθη, oblivio. Th. λήθω, lateo.
Λήθαργος, ου, ὁ, LETHARGUS, veternus morbus, marcor. Sed adj. ὁ ἡ ἡ, obliviosus: ex λήθη, oblivio, et ἀργὸς, ignavus. Th. ἐργάζομαι, operor.
Λήθεαι, obliviſceris: Ion. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. med. verbi λήθω.
Λήθει, latet: 3. ſing. præſ. act. ejuſdem verbi.
Λήθετ' et λήθετο, oblitus eſt: 3. ſing. imperf. med. Ion. pro ἐλήθετο, ejuſd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio: hinc Lat. LETHUM. Th. λήθω, lateo.
Λήθουσα, præſ. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, LATEO: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. [* Med. λήθομαι, lateo meipſum, obliviſcor.]
Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. ſing. à ληῒς, ΐδος, ἡ, pecus. Th. λεία, præda.
Ληΐζετ' pro ἐληΐζετο, 3. ſing. imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.
Ληΐζω, prædor, eripio, ſortior, nanciſcor: f. ίσω, p. paſſ. λελήϊσμαι. Th. λεία.
Ληΐη, ης, ἡ, Ion. Dialyſi pro λεία, præda.
ΛΗΐΟΝ, ου, τὸ, ſeges: in pl. τὰ λήϊα.
Ληῒς, ΐδος, ἡ, præda, magna pecoris copia: à λεία.
Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. ſing. a. 1. m. et
Ληΐσσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ληΐζω, nanciſcor: f. ίσω.
Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, prædando captus: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædator, prædo furtivus, prædatorius: ab eod. verbo et Th.
Ληΐτις, prædatrix, Epithet. Minervæ: à præced. Th.
Λήϊτος, publicus: Ion. Dialyſi pro λῆτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, curia.
ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, ſono, crepo, LACERO, LOQUOR: f. ήσω, a. 1. ἐλάκησα, a. 2. ἔλακον, ες, ε, p. m. λέλακα et λέληκα. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, fiſſura ſeu ſciſſura cum crepitu, λακίζω, lacero.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, LECYTHUS, ampulla olearia.
Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.
ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, propoſitum animi, virilis fortiſque animus: q. à λάω, volo.

Digitized by Google

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus, lippus Th. λήμη, gramia.

Λημάω, -ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo: à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, lippientes oculi, ſordes oculorum: idem quod γλήμη, quod à λα, et μύω, claudo.

Λῆμμα, ατος, τὸ, res quæ accipitur; item munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, ſumptio, aſſumptio, argumentum. Th. λαμβάνω, ſumo.

Λήμνιος, ια, ιον, Lemnius; à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, LEMNISCUS, faſciola è coronis dependens.

Λῆμνος, ου, ἡ, LEMNUS, inſula Vulcano ſacra.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. Alii ſcribunt Λῆναι, quas dicunt eſſe Nymphas torcularium præſides. Vide ληνός.

Ληναῖος, ου, LENÆUS, cognomen Bacchi: ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc. ſing. à

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, lacus torcularii preli.

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, comminuo: ſed

Λῆνος, εος, τὸ, lana: quia λῆον, i. e. molle.

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. med. et

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, ceſſo: f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, ceſſatio. Th. λήγω.

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio, ſors, conditio, hæreditas: à λήχω pro quo λαγχάνω, ſortior.

Ληρέω, nugo: quod à λα, et ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. Hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, nugax.

Λῆς, Dor. pro θέλῃς, velis, vide in λῶ.

Λήσεις, 2. ſing. f. 1. act. et

Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω ſeu λανθάνω, lateo: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Ληϲιπαίγμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui ludi oblivionem inducit: Epithet. Bacchi, ex λήθω, lateo, et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, ex λύω, ſolvo, et τὸ παῖγμα, ludus.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio: et

Λήσομαι, obliviſcar: f. 1. m. et

Λήσομεν, 1. pl. f. act. à λήθω ſeu λανθάνω, lateo: f. λήσω.

Ληστεύω, f. εύσω, latrocinor: à ληστής.

Ληστήριον, -ου, τὸ, agmen latronum, latrocinium: à præced.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, latro. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, et

Ληστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, à prædâ vivens.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix.

Λήτρινα, latrina: ubi ſcil. latent λῃσταί.

Λησεῦ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. à λάω, -ῶ, volo; vel à λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius: à

ΛΗΤΩ', όος, -οῦς, ἡ, LATONA, mater Apollinis, acc. Λητόα, ῶ.

Ληφθεὶς, ἔισα, ὲν, captus: a. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſing. m. g. et

Ληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. ab eod. verbo.

Λήχω, inuſit. pro quo jam λαγχάνω, ſortior.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptum, acceptio: à λαμβάνω.

Λήψομαι, η, εται, et in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.

Λία pro λεία, præda, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, agito, jacto, turbo, propero; λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo, abeo, eo, demitto me, claudo: f. σω, p. κα, q. à λίαν.

ΛΙ'ΑΝ, adv. valdè, admodùm.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus: pro χλιαρὸς.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, LIBANUS, nom. montis in Syriâ: thus.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, et λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, thuribulum: à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta. Th. λείβω, fundo.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen ſectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, LIBONOTUS, ventus qui ſpirat inter Africum et Auſtrum: ex λὶψ, -βος, ὁ, libs, et νότος, notus.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, LIBYA. Λίβυσσα, LIBYSSA.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli: à Liburnis, Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ, ἀνὴρ, vir è Libyâ, Afer, Pœnus.

Λίγα, ſtridulè, argutè: pro λιγέα, Heſych.

Λιγαίνω, oblecto, propriè arguto ſono, vocis acutum edo ſonum. Th. λίγυς.

ΛΙΓΓΩ, ſtrideo, ſtridorem edo: f. ξω.

Λίγδα, cos; pulvis, q. à λεῖος, glaber.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, ſtrictim, leviter.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium, item fornacula, in quâ conflant metalla.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγ-
εῖα, ύ.

Λιγεῶν, Dor. pro λιγειῶν, g
pl. et

Λιγεῖῃ, canoræ: dat. ſing. f.
à λιγὺς, ſtridulus.

Λιγέως, ſtridulè: adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, fuligo, fu
flamma.

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, pingui fu

Λίγξε, ſonuit: pro ἔλιγξε, 3. ſ
a. 1. act. verbi λίγγω, ſtrido:
ξω.

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, ſuavi:
ſing. f. g. et

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. à
λιγυρός.

Λιγύριον et λίγυριον, ου, τὸ, l
ligurius aut lyncurius.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγ
ſtridulus.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ἢ ἡ, Ligur,
Liguriâ: ſed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, ſonorus,
norus, ſuavis. Th. λίγγω, ſtri

Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Liguſticus

Λίγυς, Ligur.

Λιγυφθόγγοισι, ſonorâ voce p
ditis, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſtrid
vel ſuavem vocem habens, argut
ex λιγὺς, ſtridulus (quod ex λ
γω, ſtrideo), et φθόγγη, ſonus.
φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθ
γα.

Λιγύφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, argutus:
λιγὺς, et φωνὴ, vox.

Λίην, Ion. pro λίαν, valdè, ad

Λιθάζω, cum acc. lapido: f.
a. 1. ἐλίθασα, a. 1. ſub. λιθά
ῃς, ῃ, a. 1. inf. λιθάσαι, perf.
λελίθακα, perf. paſſ. λελίθασ
a. 1. paſſ. ἐλιθάσθην. Th. λί
lapis.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus,
tra aſpera; item adj. lapidoſ

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis.
λίθος.

Λιθάσαντες, αντος, a. 1. part.
et

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. ſub. p
verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub.
ejuſd. verbi.

Λιθεία vel λιθία, copia lap
maſſa auri: et

Λίθεια, luxus, luxuries, ebriet
q. ex λίαν, et θὶς, acervus.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um.
λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido: cum acc.
perf. λελιθοβόληκα, ω, f. ήσω, a.
ἐλιθοβόλησα, a. 1. inf. λιθοβολ

Digitized by Google

ι. part. act. λιθοβολήσω, perf. λελιθοβόληκα, f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι à λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*.

...βόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus jaciens*: ex λίθος, et βάλλω, *jacio*.

...δίνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus* ...: à

...λιθόω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

...ξόος, ε, ὁ, *lapicida*, *ſtatuarius*, *lapides polit*: ex λίθος, et ξέω, *polio*.

...ος, ε, ὁ vel ἡ, *lapis*, *ſaxum*: ...pl. Ion. λίθοισι.

...ρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus ſtratus*: ex λίθος, *lapis*, et ϛρωτὸς, ...: quod à ϛρώννυμι. Th. ...*ſterno*.

...τομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος, et τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

...υργέω, f. ήσω, *lapidem ſcindo*, ...

...όω, ῶ, f. -ώσω, *in lapidem vertere*, à λίθος.

...ώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lapidoſus*.

...φόρος, ε, ὁ, *qui ad lapidem* ...; ex λίθος, et φέρω, ſeu ...

...ωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam ſaxeam*; à λιθόω, *in lapidem* ... Th. λίθος.

...κρίζω, *ſalto immodeſtè*: ex ... et σκιρτῶ.

...ΙΓΞ, *minima et exiliſſima* ...: q. à λίγγω, *ſtrideo*.

...μάω, *ventilo*, *diſſipo*: f. ήσω, ...ἐλίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.

...ήσει, 3. ſing. f. 1. verbi præ...

...ητὴς, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, ῦ, *ventilator*: ab eod.

...ΜΟ'Σ, ε, ὁ, *ventilabrum*, *vannus*.

...ώντων, gen. pl. præſ. part. ... verbi λικμάω, quod vide.

...ον, ε, τὸ, idem quod λικμὸς, ...: qu. λῖαν κινεῖν, *plana* ...: vel à λίαν κινεῖν, *quia agitatur*.

...ρίς, adv. *obliquè*: à λίχριος, ...

...ροι, οἱ, *rami cervinorum cornuum*; qu. ex λίξ, et κέρας.

...ων, ε, ὁ, *qui lingit*: qu. λείχων, à λείχω, *lingo*.

ΛΙΛΑΊΟΜΑΙ, Poët. *cupio*, *appeto*, ... λιλαίεται, Ion. pro λιλαίη.

...άω, ῶ, *volo*, f. ήσω, perf. ηκα.

...αγχέω, ῶ, et λιμαγχονέω, ῶ, ...ῶ, *ango et affligo fame*: ex ...*fames*, et ἀγχόνη. Th. ἄγχω, *ſtrangulo*.

...ώω, f. ώσω, *fame laboro*. Th. ...*fames*.

...ΗΝ, ένος, ὁ, *portus*: acc. λι-

μένα, quaſi à λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquieſcant*: hinc λιμενάρχης, ε, ὁ, *portitor*, *qui portui præeſt*.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, *paluſtris*, ἡ, *lacuſtris*, *paluſtris*. Th. λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *ſtagnum*, *palus*: qu. à λίαν μένει, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, et non movetur.

Λιμνήσιος, ε, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη, et χαίρω, *gaudeo*.

Λιμοκτονέω, ῶ, *fame neco*; ex κτείνω, *occido*, et ſeq.

ΛΙΜΟ'Σ, ε, ὁ, *fames*; *homo ſordidus*: q. à λείπω, *deficio*. hinc βέλιμος, ε, ὁ, et βελιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.

Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio*: à

ΛΙΜΦΟ'Σ, ε, ὁ, *ſycophanta*.

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *eſurio*. Th. λιμὸς.

Λιμώττων, οντος, præſ. part. præced.

Λίνεος, ἔς, λινέη, ῆ, λίνεον, ῦν, *LINEUS*.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον, et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini ſtipula*, λίνε καλάμη, Joſ. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ε, τὸ, *LINUM*, *filum lineum*, *chorda*, *rete*, *linea piſcatoria*, *linteum velum*: hinc Angl. LINE et LINEN.

Λῖνος, ε, ὁ, *LINUS*, nomen viri.

Λίξ, *obliquus*; Heſych. à λίγω.

Λίπα, indeclinabile, *pingue*. Th. λίπος, *adeps*.

Λίπ' pro λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. Ion. vel 2. ſing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio*; a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXX. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, *pinguedo*.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *qui ſplendidis vittis eſt ornatus*; qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, acc. pl. f. g. ab λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, f. ήσω, *aſſiduus ſum*, *præſto*, *perſevero*; item *aſſiduè et inſtantèr rogo*. à λιπαρὴς.

Λιπαρέως, et contract. -ῶς, *aſſiduè*, *jugiter*; ab eod.

Λιπαρῆ, Ion. pro λιπαρὰ, λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *aſſiduus*, *ſedulus*.

Λιπαρία, ας, ἡ, *aſſiduitas*, à præced. q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adeſſe*.

Λιπαρία, ας, ἡ, *pinguedo*; à λιπαρὸς.

Λιπαροκρήδεμνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens vittam*; ex λιπαρὸς, *ſplendidus*, et κρήδεμνον, *vitta*.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis*, *obeſus*, *nitidus*, *pulcher*, *beatus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπαρόχροος, -ος, -όυ, -ῦν, ὁ ϗ ἡ, *nitido corpore præditus*. λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχροος, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, et χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio*, *ſaginatio*; à λιπαίνω.

Λιπάω, *pinguis ſum*. Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vel 2. ſing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialyſi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd. verbi.

Λιπεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*; ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, *maritum deſerens*; ex λείπω, et ἀνήρ. Steſichorus, τὰς νεογάμες παῖδας, τὰς λιπούσας τὸς ἑαυτῶν ἄνδρας, id eſt, *puellas recens nuptas*, *quæ ſuos maritos deſeruerant*, λιπεσάνορας vocat.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. ſing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. 1. g. ejuſd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejuſd. verbi.

Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ε, ὁ, *navis deſertor*: ex λείπω, *linquo*, et ναῦς, *navis*.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo*, *adeps*.

Λιποφέγγεα, acc. ſing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω, et φέγγος, τὸ, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præſ. part. verbi λιπάω, *pinguis ſum*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, ὄντα, ον, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio*, *deſidero*. Th. λάω, *volo*.

ΛΙ'ΡΟΣ, ſeu λιρὸς, ε, *impudens*, *audax*: qu. à λίαν ὁρᾶν, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue et ſubtile linteum*. Eſt etiam

Digitized by Google

Λὶς, *leo:* Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo.* Eſt et

Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, *levis.*

Λίσαι, *precare:* a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *ſupplico:* f. m. λίσομαι.

ΛΙ´ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile:* qu. à λὶς pro λισσὴ.

Λίσπος, ε, f. λίσπη, ης, *attritus uſu, gracilis.* Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. m. et

Λισσίεσκετο, *ſupplicabant:* 3. ſing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et

Λισσόμενοσθαι, præſ. infin. m. verbi λίσσομαι, q. v.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor:* præſ. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίτομαι.

ΛΙ´ΣΣΟΜΑΙ, *ſupplico, precor, oro:* part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ´Σ, ἡ, ὸν, *levis, glaber:* qu. à λίαν ἴσος.

* Λιστραίνω, *complano, fodio,* à λίστρον.

* Λιστρεύω, f. εύσω, idem. Odyſſ. Ω. 231.

ΛΙ´ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *ſcaphula ſeu ventilabrum ferreum ad complanandum ſolum.*

Λιτὰ, acc. ſing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.*

Λιταὶ, αἱ, *preces,* '*Deæ præſides ſupplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*

Λιταῖον, *frugalibus:* dat. pl. f. g. à λιτὸς, *vilis, tenuis.*

Λιτανεία, ας, ἡ, *ſupplicatio, ſupplices preces; preces:* à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor.* Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. Ion. et

Λιτάνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*

Λιτάων, *precum:* gen. pl. Æol. pro λιτῶν à

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *preces.* Hinc λιταὶ à λίτομαι.

Λιτοίμην, 1. ſing. præſ. opt. med. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*

ΛΙΤΟ´Σ, ἡ, ὸν, *ſimplex, nudus, vilis, tenuis, incultus:* et

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *ſupplex:* qu. à λίσσομαι, *ſupplico.*

ΛΙ´ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, menſuræ et ponderis nomen:* [* numiſmatis Siculi genus, exigui pretii, æſtimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτρου, ſive Denarii. Vid. Salm. de m. uſur. c. vi. p. 245.]

* Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium.*

Λίτρον pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ´Σ, ῦ, ὁ, *index digitus:* qu. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc et pollicem *magnus* eſt *hiatus,* ſive intervallum: vel à λείχω, *lingo:* hinc λιχὰς, menſura interſtitii inter pollicem et indicem diſtentos.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem; f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo:* ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio.* Th. λείχω.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra,* undè aqua ſtillat: à λείβω, *ſtillo.* Eſt et *venti* nomen, maſc. gen. *LIBS.*

Λίω, *promptus ſum, cupio.*

ΛΟΒΟ´Σ, ῦ, ὁ, *ima auris pars,* quæ *prehendi poteſt;* qu. à λάβω pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *electus:* αἱ λογάδες, *delecti:* à λέγω, *eligo.* Eſt et *album in oculo.*

Λογεῖον, ε, τὸ, *oraculum:* à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta:* [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à λέγω, *colligo:* p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præſ. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, ſtatuo, cogito:* imperf. m. ἐλογιζόμην, fut. m. ίσομαι, p. paſſ. λελόγισμαι, a. 1. paſſ. ἐλογίσθην, f. 1. paſſ. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus.* Hinc τὸ λογικὸν, ῦ, *ratio,* et ἡ λογικὴ, ſc. τέχνη, *logica:* ab eod. Th.

Λόγιμος, ιμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod λογικὸς.

Λόγιοι, *ſcriptores hiſtorici;* et

Λόγιον, ε, τὸ, *oraculum, reſponſum divinum.* τὰ λογία, *eloquia:* à

Λόγιος, ία, ιον, *diſertus, facundus, eloquens,* et *orationis ſolutæ ſcriptor;* item *vates:* à λόγος, q. v.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι.

Λογισμὸς, ῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ipſa ratio et mens, Syllogiſmus:* ab eod. verb. et Th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *ſcribo orationes forenſes, ſcribo hiſtoriam:* ex λόγος, et γράφω.

Λογογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui orationes conſcribit, orator; item rabula:* ex iiſd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum,* q. v.

Λογομαχέω, *verbis pugno:* f. ήσω, p. λελογομάχηκα: ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω), et μάχομαι, *pugno.*

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna:* à

Λογομάχος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui verbis pugnat:* ex iiſd.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas fing*[o] ſeu *ſcribo, perhibeo, diſſero:* à

Λογοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *fabularum hiſtoriarum conditor:* ex λόγος, [et] ποιέω, *facio.*

Λόγος, ε, ὁ, *verbum, ſermo,* [ora]*tio, rumor; opinio; liber;* [de]*finitio; ratio; proportio; cogitatio;* [fa]*bula; verbum eſſentiale Dei,* [h. e.] *Chriſtus:* λόγοι, *ſtudia artium* [li]*beralium.* [* *ſpecies,* λόγον ἔχ[ειν] σοφίας, Col. ii. 23. *habentia ſpe*[ciem] *ſapientiæ: cauſa,* ἐκ τίνος λό[γου] Act. *quam ob cauſam:* quod [non] ſatis Græcum eſſe aſſerit He[r]mannus. At ſic Eurip. Andr. 548. ἐκ τινὸς λόγε νοσεῖ δόμος, *ob cauſam laborat domus.* Idem Iphig. in Taur. 1358. ἐκ τίνος λόγε πορθμεύεσθε; *quam ob cauſam mare trajeciſtis?*] κατὰ λόγον, *ut æquum eſt,* à p. m. λέλογα verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *ſors, LANCEA:* à λαγχάνω, *ſortior,* et *aſſequor:* aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λογχόω, *cuſpide munio:* [à] λόγχη.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, *mucronatus:* p[raeced.]

Λόγω, Dor. pro λόγε, gen. [ſing.]

Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus:* part. m. Poët. pro λεσάμενος, à λοέω pro λέω, Dialyſi [...] Hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. abjecto augmento, et Poët. [...] σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, et porrò.

Λόετρον, pro λοῦτρον, ε, τὸ, *lavacrum; balneum:* à λόω, *lavo.*

Λοετροχόος, ὸς, -όη, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *ad lavacrum:* ex præced. et *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λόω, *lavo.*

Λοιβῇ, *libationi:* dat. ſing. [à]

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. [λείβω] *libo, ſtillo.*

Λοιγήεις, εσσα, εν, idem ac [λοί]γιος, et ab eod.

Λοίγια, nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis,* [per]*ſus;* quod à

ΛΟΙΓΟ´Σ, ῦ, ὁ, *pernicies,* [...]

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior,* [...] f. ήσω, p. λελοιδόρηκα, præſ. paſſ. λοιδορεῖσθαι, aor. 1. [paſſ.] λοιδορηθεὶς, præſ. part. paſſ. [λοιδο]ρύμενος. Th. λοίδορος, *convitia*[tor]

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium:* à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium:* à

ΛΟΙ´ΔΟΡΟΣ, ε, ὁ, *convitiator,* [ma]*ledicus.*

Digitized by Google

λοιμῶ, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *peſtis, contagium* : per Metaph. de re aut homine peſtilente et exitiali dicitur.

λοιμώττω, *peſte laboro, peſte infector* : à præced.

λοιπὸς, ὴ, ὸν, *reliquus, a, um*, τὸ λοιπὸν, *quod ſupereſt*. λοιπὸν, *alioqui*, τοῦ λοιποῦ, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo* ; p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, ία, ιον, et λοῖσθος, ὁ, ἡ, *ultimus, poſtremus* : quaſi à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimò dantur*. τὰ λοίσθια, *poſtremò, tandem*.

λοισθήϊον, *poſtremam* : acc. ſing. f. g. ſuperl. ab λοῖσθος, *poſtremus*.

Λοκροὶ, *LOCRI*, nom. nationis.

λοξῶς, *oblique* : adv. à λοξὸς.

Λοξίας, Ion. pro Λοξίας, ου, ὁ, *APOLLO* : ab eod. Th.

λοξοβάται, *obliquè ingredientes* : nom. pl. à

λοξοβάτης, ου, ὁ, *obliquè incedens* : ex λοξὸς, *obliquus* et βαίνω, *eo*.

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius*.

λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas* : à præced.

λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina* : à λέπω.

λόπιμος, η, ον, qui poteſt λέπεσθαι, id eſt, *decorticari*.

λοπὸς, ῦ, ὁ, *cortex* : à λέπω, *decortico*.

ΛΟΡΔΟ'Σ, ὸ, *curvus, cernuus*. [Hinc vox ludicra, A LORD.]

λοργὶς, *corvus*, Celtis.

λουδοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laniſta* : qu. λοῦδον τρέφων, *ludum alens*.

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nom. viri, et

Λούκιος, ου, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, a luce ſic dictum.

λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, ... : imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præſ. paſſ. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λούω.

λουσὸς, ὴ, ὸν, *ſplendidus, a, um*. Heſych.

λοῦτο pro ἐλούετο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi λούω, *lavo*, f. σῶ.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album ... in abiete naſcens*.

λουσῶ, *lavabo* : Dor. pro λούσω, f. 1. à λούω.

λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*. ab eod. Th.

λουτρὸν, ῦ, τὸ, *balneum, lavacrum*. à ...

λούτριον, ου, τὸ, *aqua ſordida, quâ ... lavimus* : à præced. Th. λούω.

λουτρῷ, dat. ſing. à λουτρὸν, *balneum*.

λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum* : à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO* ; f. σω, p. λέλουκα, a. 1. ἔλουσα, a. 1. part. act. λούσας, perf. part. paſſ. λελουμένος, η, ον, a. 1. m. ἐλουσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorſum, juba, ſeta, ſummitas, cacumen*. Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax* ; tanq. ſit *fax ex arboreo cacumine* : ab

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *cervix in jumentis, collum* ; item *criſta galeæ* ; item λόφοι, *colles, tumuli* : *quicquid editum* : hinc Angl. LOFT.

Λόφουρα, ων, τὰ, *animalia, quæ habent ſetas in cervice erectas in modum criſtæ* : ex λόφος, et οὐρὰ, *cauda*.

Λόφωρος, *criſta inſignis, ſuperbus*. Th. λόφος.

Λοχαγογὸς, ῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Λοχάω, -ῶ, f. ήσω, *inſidior, inſidias pono* : à λόχος, ὁ, *inſidiæ*.

Λοχειῶο, gen. Ion. à

Λοχεὸς, ῦ, ὁ, idem quod λόχος, *inſidiæ*.

Λοχεύω, *parturio* : λοχεύομαι, *partu edor* : Th. λοχὸς, ἡ, *gravida*.

Λοχηγετέω, -ῶ, pro λοχαγέω, -ῶ, f. ήσω, *cohortem duco* : ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco*.

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes diſpono* ; *inſidias pono* : à λόχος.

* Λόχμη, ης, *locus virgultis plenus* ; (*aptus ad inſidias*.)

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *cohors, agmen*, item *inſidiæ* : qu. à λέγομαι, *cubo, inſideo*. hinc λοχάω et λοχάζω, *inſidior*.

Λοχὸς, ῦ, ἡ, *puerpera, gravida* : à λέγω, Th.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *ſeditio, pugna, LUES* ; à λύω, *ſolvo*.

Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebroſus, obſcurus* ; à λύγη.

Λυγγάνω, *ſingultio* ; à λύζω.

Λυγγῆος, gen. Ion. ab Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ίνη, ινον, *lævis, politus, candiduſque marmoris Parii inſtar* ; à

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii ; *Parium marmor*.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obſcuritas, tenebræ*.

Λυγίζω, f ίσω, Dor. ξω, *flecto, torqueo, vieo* ; in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor*. Th. λύγος.

Λυγκεὺς, έος, ὁ. *LYNCEUS*. Hic fertur acutiſſimâ oculorum acie præditus fuiſſe : à

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ vel ἡ *LYNX, acutiſſimi viſûs*. Sed

Λύγξ, λυγγὸς, ἡ, *ſingultus* : λυγμὸς, ῦ, ὁ, idem. à λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus*. Hinc λυγόω et λυγίζω, *flecto*. Sed

Λυγὸς, ου, ὁ, *prelum quoddam* : quia λυγίζεσθαι, ſeu *torqueri* poteſt.

Λυγρῆ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *triſtis, odioſa* : à

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *gravis, difficilis, funeſtus*.

Λυγρῶς, adv. *graviter* : à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione Λυδία μίτρα. *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget*.

Λυδὸς, ου, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λύειν, *ſolvere* : præſ. inf. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *ſingultio* : f. ξω. hinc λυγμὸς, *ſingultus*, et λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *ſoluti ſunt* : Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi λύω, *ſolvo* : f. λύσω, a. 1. paſſ. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, ſanguis pulvere mixtus* : quaſi à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω, f. ώσω, p. ωκα, *cruento, ſanguine cum pulvere permiſto fœdo*. à præced.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſanioſus*.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus* ; ex λύκη, id eſt, *ſolis*, et βάσει, id eſt, *progreſſû*.

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.

Λυκαονία, ας, ἡ. nom. regionis in Aſia. Lat. interpret. *lupina*.

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, *crepuſculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *ſplendor*.

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lupinus* : Eſt et Epith. Apollinis. à λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id eſt, *alba*.

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.

Λυκιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in Lyciâ factus* : ex Λυκία, et ἔργον.

Λυκίηθεν. adv. *è Lyciâ*. à Λυκία, *Lycia*.

Λυκίους *LYCII*, acc. pl. Λύκιος à eod. Th.

Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS*, eſt et λύκος, acc. pl. Dor. Eſt et λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui eſt lupini a-*

Digitized by Google

ἀνίμι: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus*.

Λυκόφως, τὸ, *crepuſculum*: à λύκη.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum*, *ſordes*.

Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα· item *perniciem affero*, *vaſto*, *corrumpo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλύμηνα, præſ. paſſ. λυμαίνομαι, f. paſſ. λυμανοῦμαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.

ΛΥ͂ΜΗ, ης, ἡ, *lues*, *noxa*, *exitium*.

Λῦμην. λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένος εἴην, pluſq. p. opt. paſſ. à λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo*, *vaſto*, q. v.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi λύω, *ſolvo*.

Λύομαι, *ſolvor*, præſ. paſſ. à λύω.

Λυπέω, *triſtem reddo*, *dolore afficio*, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præſ. paſſ. λυπέομαι, *triſtor*; a. 1. paſſ. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. λυπηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. paſſ. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *ægritudo*.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *moleſtus*, *triſtis*: compar. λυπηρότερος, et ſuperl. λυπηρότατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. *moleſtè*. à λύπη.

Λύπῃς, *moleſtus ſis*; 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω, εις, ει.

Λυποῦ, *luge*; præſ. imperat. paſſ. λυπούμενοις, dat. pl. præſ. part. paſſ. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *moleſtus*, *a*, *um*. Eſt et *gracilis*, *jejunus*, *tenuis*, opp. *copioſo et ſufficienti*. ab eod. Th.

ΛΥ΄ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*; inde

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo*.

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, *LYRICUS*; à λύρα.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, *qui lyrâ canit*; à λυρίζω.

Λυροκτυπὴς, οῦ, ὁ, *Lyricus*, *qui lyram pulſat*. λυροκτύπος, ὁ καὶ ἡ, uſitatius. Eſt ex λύρα, *lyra*, et τύπτω, *pulſo*.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσασκε, 3. ſing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *ſolvo*. unde fortè Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui ſolvit*, *liberavit*; a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui ſolvit dolores*; ex λύω, et ἀνία, ας, ἡ, *mœror*. Eſt et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. ſing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nom. viri, Gr. *diſſolvens*; à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ ſolvit zonam*; ex λύω, *ſolvo*, et ζώνη, *zona*.

Λυσίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſolutor malorum*; ex λύω, *ſolvo*, et κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſolvens membra*, ſomni Epith. eſt. Hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, *ſolvo*, et μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *ſolutionem*; acc. ſing. à λύσις, εως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *ſolvendi vim habens*; Epith. Bacchi qui ſolvit curas: à λύω.

*-Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens*, Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta eſt et contra analogiam, ex quâ eſt *finiens ludos*; ex λύω, et παῖγμα.

Λυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſolvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli*, *qui labores dominorum abſolvunt*, *hiſque dominos liberant*: ex λύω, et πόνος, *labor*; quod à πένομαι, *laboro*; p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *ſolutio*, *diſſolutio*; acc. λύσιν. Th. λύω, *ſolvo*.

Λυσιτέλεια, ας, *utilitas*.

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis ſum*, *proſum*; cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à ſeq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *utilis*, *frugifer*; in compar. λυσιτελέστερος, ſuperlat. λυσιτελέστατος· ex λύω, *ſolvo*, et τέλος, *vectigal*.

* Λυσιτελῶς, adv. *utiliter*.

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ΄ΣΣΑ, ſive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, ſeu -ττάω, *furo*; λυσσέω, Poët. *in rabiem ago*; à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*; ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus*, *rabioſus*. à præced. Th.

Λυσσώων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præſ. part. act. verbi λυσσάω, q. v.

Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *rabidus*, *rabioſus*. . Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabioſus ſias*; 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, q. v. in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nom. urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λυστρεὺς, ου, ον, *Lyſtrenſis*.

Λυτήριον, ου, τὸ, *remedium*, *quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſolvendi ſeu liberandi vim habens*, *expiatorius*; à λύω, *ſolvo*.

Λύτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ej[uſdem]

Λυτὸν, *juſtitium*: quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis* ſeu [ſo]*lutionis pretium*. Angl. RANSO[M] Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω, p. λελύτρωκα, p. paſſ. λελύτρωμαι, ω[σαι], ται, a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται [ab] eod. Th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *ſanie*...

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*, et

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, *redemptor*: ... perf. paſſ. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, et λύχνιον, ... non.

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: ... λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: ... λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem, ab eod. Th.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies feſtus*, ... *quo noctu lampades accendebantur*: ... λύχνος; et καίω, *uro*.

ΛΥ΄ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS*, *lucerna*: q. à λύειν νύχον, *ſolvens noctem*. Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ΄Ω, *SOLVO*, [* *dimitto*, ... *dimittor*. Med. *redimo*. οὐ δύνα[ται] λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. *non p[o]teſt irrita reddi Scriptura*. He[r]mannus ait nuſquam alibi ... ſenſu reperiri: At ſic Eurip. [I]phig. in Aulide, 1268. θέσφατ' ... λύσω θεᾶς, *ſi oracula Deæ falſa* ... *probandi effecero*. λύειν νόμον, *abrogare legem*. ἐντολὴν, Matt. v. ... *violare legem*; at non apud exte[ros]. λύειν pro ἐπιλύειν, Joſ. A[nt.] viii. 6. *explicare difficultatem*, αἴνιγ[μα], *ænigma*, χρησμὸν *oraculum*. Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ... f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, ... 1. ſub. λύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λῦ[σαι], imperf. paſſ. ἐλυόμην, ου, ...

Digitized by Google

paſſ. λέλυμαι, a. 1. paſſ. ἐλώβην,
, η, f. 1. paſſ. λωβήσομαι.
ΛΩ˜, λῶ, λῷ, vel λῶ, λῆ, *volo*,
vult: Dor. pro ἐθέλω. hinc
melior, quem magis volu-
λώϊος, et λῷος, *optimus*. In-
forſan ſ LEST.
λωβάομαι, *injuriam infero*, *contu-*
affici, *mutilo*: f. m. λωβήσομαι.
dè λωβάσασθε, Dor. pro λωβήσησθε,
2. plur. a. 1. ſub. m. ἐλωβήθην,
1. paſſ. Th. λώβη, *injuria*.
λωβεύω, f. εύσω, idem, et ab eod.
Th.
ΛΩ´ΒΗ, ης, ἡ, *injuria*, *contumelia*,
jactura, *mutilatio*.
λωβηθεὶς, *læſus*: a. 1. part. paſſ.
verbi λωβάομαι, quod vide.
λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m.
λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi
λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam af-*
. Th. λώβη.
λωβητὴς, ῦ, ὁ, et λωβητὴρ, ῆρος, et
λωβητὴς, ῆρος, ὁ, *contumelioſus*: et
λωβητὸς, ὴ, ὸν, *injuriâ*, *ſeu contu-*
affectus; *mancus*, *mutilatus*:
3. perſ. perſ. paſſ. ejuſd. verbi,
ab eod. Th.
Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matro-
, quæ fuit Timothei aviæ. Gr.
.
λώϊος, et contractè λῷος, *opti-*
: vide in λωΐων.
λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab
Th.
λωΐων, contract. λῴων, ονος, ὁ ᾗ
melior, *quem magis volumus*;
et λώϊος vel λῷος, ſuperl.
ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.
, *ſtultus*: Græcis barbarus.
ΛΩ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria*, *inſti-*
.
λῶσι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præſ.
verbi λάω, idem quod θέλω,
præſ. part. f. g. λῶσα.
λῷονα, acc. plur. à λῴων, con-
pro λωΐων, quod vide.
ΛΩ˜ΟΣ, vel λῷος, υ, ὁ, *Lous*, men-
apud Macedonas, cujus primo
ſolſtitium æſtivum incidit.
λωποδυτέω, f. ήσω, *veſtimenta fu-*
veſte exuo: qu. ex λῶπος et
.
λωποδύτης, υ, ὁ, *fur veſtium*, *graſ-*
: à præced.
λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et
, ἡ, *veſtimentum tenue*:
, *cortex*, quod per Ecta-
vult Euſtath. Th. λέ-
decortico.
optima: ſuperl. n. g. plur.
vide in λωΐων.
, ὁ, nomen viri, indecl. *ab-*
.
, πεδία, *campi*, *loto abun-*
Il. M. 283. Dor. pro λω-
Att. λωτοῦντα, à λωτόεις,
λωτόεν, εν, *loto abundans*: Th. λω-
τὸς, *lotus*.
Λωτίζω, *lotum carpo*, *decerpo*. à
ΛΩΤΟ´Σ, ῦ, ὁ, *LOTUS*; arbor,
cujus fructus adeò dulcis, ut ex-
terni eo deguſtato patriæ ſuæ ob-
liviſcantur: undè proverb. λω-
τὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regio-*
nem externam præponunt ſuæ. Eſt
etiam herbæ genus, *trifolium*.
Λώφαξ, λώφημα, ατος, τὸ, *laxa-*
mentum: à
ΛΩΦΑ´Ω, ῶ, *reſpiro*, *interquieſco*,
ceſſo; item tranſitivè *ſedo*: f. ή-
σω, q. à λόφος, *collum*: propriè
de jumentis, è quorum collo ju-
gum deponitur.
Λώφησις εως, ἡ, *quies*, *reſpiratio*:
à perſ. paſſ. ſuper. verbi.
Λῴων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, contractè pro
λωΐων, *melior*.

M.

M, EST duodecima litera, μῦ
dicta. In numeris *quadragin-*
ta, et cum lineolâ ſubjectâ (μ,)
quadraginta millia, denotat.

ΜΑ´, *jurandi* adv. ferè negare
ſolet: nonnunquam affirmat:
undè ναὶ et οὐ, adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr.
vacillans.
Μάγαδις, ἡ, et μάγαδος, ὁ, ὁ, *in-*
ſtrumentum muſicum quoddam. à
ΜΑΓΑ´Σ, άδος, ἡ, *tabulatum ci-*
tharæ vel *teſtudinis chordas ſuſtinens*:
hinc μαγάζω, *fides pulſo*.
Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium*,
præſtigiæ: à
Μαγγανεύω, f. εύσω, *præſtigiis u-*
tor: à
ΜΑ´ΓΓΑΝΟΝ, υ, τὸ, *machinamen-*
tum, *peſſulus*, *feræ vectis*; *venenum*,
quo quis mortem machinatur.
à μηχανὴ vel μάγος quatenus
veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci; Hebr.
turris.
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulie-
ris. Syr. *magnifica*.
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, *è Magdalâ*,
Magdalenſis.
Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA*, *ars ma-*
gica; *incantatrix*: à μαγεύω.
Μαγειρεῖον, υ, τὸ, *culina*. à μά-
γειρος, quod vide.
Μαγειρεύω, *coquo*, *artem coquinari-*
am exerceo: f. εύσω.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua*.
ΜΑ´ΓΕΙΡΟΣ, υ, ὁ, *coquus*: qui ci-
bos μάττει. [* *lanius*. Vid. Davis
et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.]
Μαγεύω, *artem magicam exerceo*,
ſum magus: f. εύσω, p. μεμάγευκα.
Th. μάγος.

Μαγικὸς, ἡ, ὸν, *MAGICUS*, *ve-*
neficus: ab eod. Th.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas ſubigendæ fari-*
næ, *lanx*: à μάσσω, *ſubigo*.
ΜΑ´ΓΝΗΣ, ητος, ὁ, *MAGNES*.
Eſt et *Magnes*, *Magneſiæ habita-*
tor, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mæ-
andrum. Hinc
Μαγνησία, ας, ἡ, *Magneſia*.
Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης,
quod vide.
ΜΑ´ΓΟΣ, υ, ὁ, *Magus*, *ſapiens*,
præſtigiator: vocabulum Perſi-
cum.
ΜΑΓΥ´ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *radix la-*
ſerpitii.
Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium.
Hebr. *munimentum*.
Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum et calvum*
facio: f. ώσω, p. ωκα.
Μαδάω, -ῶ, *depilem reddo*, *glaber*
ſum: f. ήσω.
Μαδιὰμ, ἡ, nomen regionis, in-
decl. Hebr. *judicium*.
Μαδίζω, *glabrum reddo*, *vello*: f.
ίσω.
Μαδμαρίτις, *ad deſertum*: Joſ.
xviii. 12. alii legunt Μαδβαρίτις.
ΜΑΔΟ´Σ, ἡ, ὸν, *lævis*, *glaber*:
μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, idem. Hinc μα-
δάω et μαδίζω, *depilem reddo*.
Μαιλὶθ, *inſtrumentum pneumati-*
cum. Pſal. liii. 1.
ΜΑ´ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, *MA-*
ZA, *libum*: [* *polenta farina con-*
ſperſa, *et ſubacta aquâ vel oleo*.
Heſ. Op. 590.] q. à μάσσω, *ſub-*
igo: hinc Lat. *maſſa*.
ΜΑΖΟ´Σ, ῦ, ὁ, *mamma*, *nutrix*.
Μαζουρὼθ, *ſigna cæleſtia*, Job.
xxxviii. 32.
Μάθε, ετω, 2. ſing. a. 2. imperat.
act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μαν-
θάνω, *diſco*. f. m. μαθήσομαι, a. 2.
ἔμαθον.
Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μα-
θοῦμαι, verbi μανθάνω.
Μάθημα, ατος, τὸ, *diſciplina*, *do-*
cumentum; τὰ μαθήματα, *doctri-*
næ, *mathematicorum theoremata*: et
Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, *ad diſciplinas*
pertinens, ſeu *aptus*; *MATHE-*
MATICUS; item
Μάθησις, εως, ἡ, ipſa *diſcendi actio*,
cognitio, *diſciplina*. à perſ. paſſ.
verbi μανθάνω, *diſco*.
Μαθήσεαι, *diſces*; Ion. pro μα-
θήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi μαν-
θάνω, f. 1. m. μαθήσομαι.
Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. *ſum*
diſcipulus: f. εύσω, p. μεμαθήτευκα,
a. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, έντος
à
Μαθητὴς, ῦ, ὁ, *diſcipulus*. Th.
μανθάνω, *diſco*.
Μαθητιάω, ῶ, *diſcipulus eſſe*, *diſce-*
re, *cupio*: à præced.

Digitized by Google

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, indecl. Hebr. mortem pellens.

Μάθυια, ας, ἡ, maxilla. Heſych. μάθυιας, legendum cenſet pro ματαίως, Pſal. iii. ſub finem.

Μαθὼν, όντος, et in nom. pl. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, diſco: a. 2. ἔμαθον [* τί μαθὼν, pro ſimplici τί, ut notat Caſaub. ad Athen. xiii. 9.]

ΜΑΙ´Α, ας, ἡ, obſtetrix, nutrix, avia; hinc μαιόω, obſtetricem ago: μαιόομαι, idem.

ΜΑΙ´ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, MÆANDER, vel MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius ſinuoſus; flexus.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Eſt et ſoror Atlantis.

Μαιμάζω, palpito, ſalio, fluctuor: f. άσω. à μάω.

Μαιμάσσω, pinſo, abſtergo, f. ξω, p. χα. à μάσσω.

Μαιμάω, vehementèr cupio: f. ήσω, pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſd. verbi.

Μαιμώωσα, prompta, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαϊνὰν, nom viri, indecl. Hebr. præparatus.

Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. Vel quæ facit alios inſanire. Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus inſanit ac furit.

ΜΑΙ´ΝΟΜΑΙ, inſanio, furo, f. m. μανοῦμαι, præſ. part. m. μαινόμενος, ου, perf. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, έος, τὸ, equina cupido coïtûs.

Μαίομαι, cupio, quæro: præſ. part. μαιόμενος, inquirens: à μάω, idem.

Μαῖρα, canicula, ſidus: æſtus intenſiſſimus; à

Μαίρω, luceo: undè μαρμαίρω.

ΜΑ´ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, et μάκαιρα, ἡ, Poët. beatus, felix: in nom. pl. μάκαρες, οἱ ϗ αἱ, dat. pl. μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.

Μακαρίζω, beatum prædico: f. ίσω, et Att. μακαριῶ, p. μεμακάρικα, perf. paſſ. μεμακάρισμαι. undè μακαρισμὸς, beatitudo. Th. μάκαρ.

Μακάριος, ία, ον, beatus, a, um; Hinc μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum poſt mortem. comp. μακαριώτερος. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo: à præced.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo: à μακαρίζω.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, beatus; à perf. paſſ. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ου, ὁ, et ἡ μακαρῖτις, felix, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, feliciſſima, f. g. à

Μακάρτατος, beatiſſimus, ſuperlat. à μάκαρ, felix: comparat. μακαριώτερος et μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nom. regionis, Macedonia.

Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, MACEDONICUS: à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, MACEDO: in pl. Μακεδόνες, q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, et ἕδος, εος, -ους, τὸ, ſedes: quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poët. et Ion. pro μάκελλα, ſeu μάκελλα, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo: ex μία, et κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum: vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τὸ.

ΜΑ´ΚΕΡ, cortex, qui ex Indiâ advebitur.

ΜΑΚΚΟΑ˜Ν, deſipere, fatuè et ſtultè ſe gerere: q. μὴ κοεῖν, non ſapere.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος adverbialitèr poſitum, pro in longitudinem, longè, procul.

Μακραγορία, Dor. pro μακρηγορία, ας, ἡ, prolixitas orationis: ex μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo) et ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longè, procul: à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

* Μακρηγορέω, ῶ, f. -ήσω, multis verbis uti, ex μακρὸς, longus, et ἀγορέω, dico.

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν, μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς. à μακρὸς.

Μακρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus, vivax: ex μακρὸς, longus, et βίος, vita.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vivacitas, longævitas, vita longa.

* Μακροβίωσις, εως, ἡ, vitæ longævitas. Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, diei prolongatio; à ἡμερεύομαι, diem duco.

Μακρόθεν, adv. eminùs, procul. à μακρὸς, cujus Th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, è longinquo, Apoc. xviii. 17. et apud lxx. Pſal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores; prætérquam Conſtantini Porphyrog… Tacticis, p. 3. 4. 6. bis. 16. 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, iram differo, p… tientèr fero: f. ήσω, p. μεμακρο… μηκα, a. 1. ἐμακροθύμησα, a… imperat. act. μακροθύμησον et…

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas: à

Μακρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, longani… lenis patiens. Ex μακρὸς, longus, θυμὸς, animus.

Μακροθύμως, adv. patientèr: à præced.

Μακρολογέω, f. ήσω, prolixè… quor: hinc μακρολογοῦμαι, 1. præſ. ſub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, ſermonis p… lixitas: à

Μακρολόγος, ου, ὁ, ϗ ἡ, prolixu… ſermonibus: ex μακρὸς, quod vi… et λέγω, dico.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, è lon… quo pugnans, item idem ac Τη… μαχος, ου, ὁ, Telemachus, Ulyſſ… lius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um… μακρὸν, et μακρῷ, dat. et… n. g. pl. num. ſæpè ſumuntur… verbialitèr pro longè, multò: c… μακρότερος, α, ον. [* ὁ διὰ μα… brevi, cito, ſubint. χρόνου, Poly… i. 17.] Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, τὸ, longitudo

Μακρονίζω, maximè… in longum tempus differo.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longæ… ex μακρὸς, longus, et χρόνος, t… pus.

Μάκρυμα, ατος, τὸ, elongatio…

Μακρύνω, f. υνῶ, p. κα; longè… moveo, in longum differo, ex… porrigo: à μακρὸς, longus.

Μακρῷ, longè. vide in μακρὸς.

Μακρῶς, adv. longè, prolixè… μακρὸς, quod vide.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, p… co: à μῆκος, quod vide.

Μακὼν, in longum protenſus… feratus, a. 2. part. act. à μα… vel μηκάω. Th. μῆκος, Dor. μᾶ… εος, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, Dor. pro μήκων… papaver.

ΜΑ´ΛΑ, adv. valdè, multùm, admodùm, comp. μᾶλλον, ſuperl… λιστα.

Μάλαγμα, ατος, vide in μα… σω.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, … teneros pedes habens. Metri c… pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, … lis, et πούς, pes.

Μαλακῇ, dat ſing. μαλακ… pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, α, ε… lis.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, … corporis. Sumitur et pro …

Digitized by Google

[illegible], ἡ, *pica*, ſtomachi ignavia: à μαλακός.

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*, et med. [illegible] *ægroto*. ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. præced.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, *MOLLIS*, *effeminatus*, *languidus*, *remiſſus*, *tranquillus*, comp. μαλακώτερος, α, ον. [illegible] μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities*: ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum*: à μαλακὸς, *mollis*, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Μαλακύνω, *emollio*, *molle facio*: f. [illegible]

Μαλακᾶ, gen. Dor. pro μαλακῆ.

Μαλακῶς, adv. *mollitèr*, *lenitèr*, [illegible], *effeminatè*, *remiſsè*.

Μάλαντι, adv. *quantumlibet*. Th. [illegible], *valdè*.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, ſeu μαλάττω, *mollio*, [illegible] *placo*, *lenio*; f. άξω, p. χα, perf. paſſ. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακὸς, *mollis*. μα[illegible], *mollities*: et

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*, quia [illegible] mollit, gen. pl. μαλαχῶν. à μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. [illegible] *Deum*.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *uſtivus*, *conſumens*: *ignis* Epith. Th. μαλὸς, [illegible]: id. quod ἀμαλὸς.

ΜΑΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla*: vide [illegible]χάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th. [illegible].

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, *mollis*, *lentus*, [illegible]: à μαλθάσσω, idem [illegible] μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui mollem et ſuavem habet vocem*: ex μαλθακὸς, et φωνὴ, *vox*.

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod μαλάσσω.

[illegible], ε, τὸ, proprium loci [illegible] videtur: vel Siciliæ mons [illegible] refertus. Sed Portus le[illegible] cenſet, τομάλιμνον ex [illegible], et λίμνη.

ΜΑΛΙΣ, ιδος, ἡ, et μαλιὴ, ης, ἡ, [illegible] *jumentorum*.

[illegible], ίδος, Dor. pro μηλὶς, ίδος, quod et μηλέα, ας, *MALUS*, [illegible]: Eſt et

[illegible], ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè*: adv. ſuperl. [illegible] à μάλα, *valdè*: comp. μᾶλλον. [illegible] ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis*, [illegible]; νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυ[illegible], Ælian. V. H. ii. 38. [illegible] *hæc lex maximè valebat*. μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. 1. [illegible] Aphobum, *tria talenta et quod excurrit*. τὸ δὲ ὕψος ἡμίσυ μάλιστα ἐπλήσθη, ἢ διενοεῖτο, Thuc. l. i. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplò major eſſet quàm ille in animo habuerat*. ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. paſsim, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιστα, *vir quam maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μαλκίω, -ῶ, et μαλκιάω, Ion. et Poët. *frigore contrahor*: à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore*.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus*.

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè*: ſuperl. μάλιστα, [* μᾶλλον ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.]

ΜΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vellus*, *lana promiſſa*.

Μαλλωτὸς, ὴ, ὸν, *villoſus*: à præced.

Μᾶλον, ω, Dor. pro μῆλον, υ, τὸ, *ovis*: et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, υ, τὸ, *MALUM*, *pomum*.

Μαλοπάρῃος, υ, ὁ ϗ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens*. Ex μαλὸς, οῦ, *tener*, et παρειὰ, *gena*. Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum*, et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *tener*, q. ἀμαλὸς, et pro μαλλωτὸς, *villoſus*.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *malum*, et φέρω, *fero*.

Μάλχος, υ, ὁ, nom. ſervi. Hebr. *regius*.

ΜΑΜΗΡΑ', ſeu μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, aut μαμιρὰς, *medicamenti genus*.

Μαμία, ας, ἡ, *mater et avia*: à

ΜΑ'ΜΜΑ et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem*; *avia*.

Μαμμάκυθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſtultus*: q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto*.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox eſt puerili, ſignificans *panem*: hinc μαμμάω, *panem peto*.

Μαμμωνᾶ, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *ſubſtantia*, *divitiæ*.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*: et

Μὰν pro μάννα, *manna*: et

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen*, *certè*; ut ἀλλὰ μὰν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi. Hebr. *faciens obliviſci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium*, *pellis*.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *oſculi genus immodeſtum*.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *ſtabulum*, *caula*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, υ, ὁ, *planta*, *cui ineſt vis ſomnifica*.

Μανδύας, υ, ὁ, aut μανδύη, ης, ἡ, *veſtimenti militaris genus apud Perſas*.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι *inſanio*: f. m. μανοῦμαι, a. 2. paſſ. ἐμάνην. Hinc μανεὶς.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *diſco*, *intelligo*, *animadverto*, *cognoſco*, *doceo*: f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον, a. 2. imperat. μάθε, έτω, et 2. pl. μάθετε, a. 2. part. act. μαθὼν, όντος. Att. τί μαθὼν; *quare?* perf. ind. act. μεμάθηκα, perf. paſſ. μεμάθημαι. indè μάθημα, *diſciplina*: μαθητὴς, *diſcipulus*: μάθησις, *cognitio*, *diſcendi actio*.

Μανία, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *inſanio*.

Μανιάκης, υ, ὁ, *torques*. Gl. Cyr. μανιάκ, *circulus*, Dan. v. 7. 29. qu. à μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, Dor. prò μῆνις, ιδος, ἡ, *ira permanens et diuturna*.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ ſeu μάνος, υ, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*. q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna*.

ΜΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rarus*, *laxus*, *fungoſus*, *mollis*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas*: à præced.

Μανοῦμαι, f. 1. med. verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium*: à μαντεύομαι.

Μαντεῖον, υ, τὸ, *vaticinium*: *locus ubi editur oraculum*: à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens*, *fatidicus*: à Th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, ιως, ὁ.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror*; *conjicio*; *oraculum conſulo*: præſ. inf. m. μαντεύεσθαι, f. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, υ, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (ſub. τέχνη) *ars divinandi*: ab eod. Th.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, ιως, ὁ, *vates*, *hariolus*, q. à μαίνομαι. [* vel forte à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari*. If. Voſ.]

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Dor. pro μηνύει, 3. ſing. præſ. verbi μηνύω, *indico*.

Digitized by Google

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνύω, *indico.*

Μαπέειν, *apprehendere,* per Syncop. τοῦ ρ, pro μαρπέειν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *capio.*

Μὰ 'πεθάνω, pro μὴ ἀπεθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀπεθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma;* quæ et σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, ſcutica.*

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marceſcere facio, flaccidum reddo;* p. αγκα, μαραίνομαι, *marceſco.* perf. paſſ. μεμάραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμάρασμαι, a. 1. paſſ. ἐμαράνθην, f. 1. paſſ. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθῆναι, *tabefactum eſſe,* a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, *marcor, tabes:* et

Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, idem: à μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *inſanio.* Th. μάργος, *inſanus.*

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio:* à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio;* pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλη, *coralium,* ſpecies anagallidis, *lapis corallium.*

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſanus, ſtolidus, vecors:* q. ab ἀργὸς, *otioſus.*

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *inſania, petulantia, procacitas:* à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius, Perſa.*

Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochai.*

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus:* quibus dividimus et componimus: q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis.*

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magiſtra.*

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA,* B. V. nomen; et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*

Μαριανδυνοὶ, *mancipia,* à gente ſubactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ ſeu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla:* qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, menſura quædam cotylarum ſex capax.*

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, ſplendeo, vibranti ſplendore coruſco:* à μαίρω.

Μαρμάρεος, έα, εον, necnon μαρμάρεος, ίη, Ion. ίη, ιον, *MARMOREUS: et marmoris more candens:* item

Μαρμάρεος, ίη, εον, et μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, idem. à μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, vide ſeq.

Μάρμαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albus, candidus:* et ſubſtantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR;* à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor:* ejuſd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno, prælio decerno, de eventu belli.* qu. à μάρη, *manus,* quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιιν, *depugnantium,* Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præſ. med. μαρνάμενος, verbi μάρναμαι.

Μάρναντ᾽, Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præſ. inf. ejuſd.

Μαρνώμεσθ᾽ ſeu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. med. verbi μάρναμαι, *pugno.*

Μάρον, *MARUM,* herba: ab Hebr. מר, *amarus.*

Μαρπέειν, Ion. reſol. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo.*

Μαρπίσσα, ης, ἡ, nom. mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, aſſequor, attingo ſcopum:* f. ψω, p. φα, a. 2. ἔμαρπον, p. m. μέμαρπα, q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango.* μάρπτειν σθένος, *vires aſſumere.*

Μαρσιπεῖον, ου, τὸ, et

ΜΑ'ΡΣΙΠΠΟΣ, μάρσιππος, et μάρσυππος, ου, ὁ, item μαρσίππιον et -ύπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena:* q. μάρης σιπύη, *manus arcula.*

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal eſſe ex Cteſiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *teſtis, MARTYR.*

Μάρτυρα, præcedentis acc. ſing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *teſtor, perhibeo, ſignifico, declaro, laudo, probo,* imperf. ἐμαρτύρεον, -υν, f. ήσω, p. μεμαρτύρηκα, perf. paſſ. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυρ, *teſtis.*

Μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium:* ejuſd. Th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *teſtimonium.*

Μαρτύριον, ου, τὸ, *teſtimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *teſtor, obteſtor,* ejuſd. Th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, idem ac Th. μάρτυρ, *teſtis.*

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, idem cum præced. (ex quo per Sync. fi[t] acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρῦται, Dor. pro μαρύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μαρύω.

Μαρυκᾶται, *ruminat,* Dor. pro μηρυκᾶται, 3. ſing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύομαι.

Μάρψαις, *corripiens,* a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris,* 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ ſeu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, mandeo:* imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, et in 3. p -άοντο, -ῶντο, q. à μάσσω, *ſub*

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, ῶ, Dor. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma, ſinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis:* à μάσσω, *ſubigo.*

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima* *phii folia.*

Μασσαγέτης, *Maſſagetes,* no propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, χα, *pinſo, ſubigo, abſtergo;* un *tango, quæro,* in quâ ſignif. mat. f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, idem μακρότερος, *longior, major:* (et σον, *plus,* Heſych.) q. à μακ *longus,* compar. μακρότερος, κιον et μάσσων, ſuperl. μακ τος et μάκιστος, hinc μῆκος. T μάκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσσαν᾽ pro μάσσανα, *eſcam,* ſing. à

Μάσταξ, ακος, ἡ, *mandibula,* *eſca, cibus.* Th. μασάομαι, *mand*

Μαστευτὴς, *inquiſitor:* à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro,* *dago, veſtigo, deſidero,* μάω.

Μαστὴρ, ῆρος, et μάστωρ, ορος, idem ac μαστευτής.

Μαστιγεῖν, Ion. pro μαστιγᾶν, pr inf. verbi μαστιγόω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator* μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGI* *flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagellator,* 3. ſi præſ. imperat. paſſ. à

Μαστιγόω, *flagello,* f. ώσω, p. μεμαστίγωκα, a. 1. ἐμαστίγωσα. T μάστιξ, ιγος, ἡ.

Digitized by Google

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi

Μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*: hinc μαστίων, per Sync. pro μαστιγίων. Th. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: f. ξω, p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præſ. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum*, *flagellum*, *ſcutica*, et per Metaph. *per divina*, item *morbus*: hinc μαστιγίας, *flagrio*: μαστιγόω, *flagello*: μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάστιξ, *ſic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξε, *flagellavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδεν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præſ. opt. ejuſd. verbi.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiſcina reſina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. ſing. part. præſ. verbi μαστιχάω, -ῶ, [vox μονήρης, in Heſiod. in Scuto, 387.]

Μαστὸς, οῦ, ὁ, *uber*, *mamma*, *ruma*, *papilla*. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, *lenocinium*: à μαστρωπεύω ſeu -οπεύω, f. εύσω, *lenocinor*, *proſtituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ'Σ, ῦ, ὁ, ſeu μαστροπὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *leno*, *lena*, q. μαστρὸς ... habens blandiendo. inde forſitan per Metath. Angl. STRUMPET.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla*.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ματαία, *vana*, à μάταιος, q. v.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, *inane conſilium*: ex μάταιος, *vanus*, et βυλὴ, *conſilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*:

Ματαιολόγος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, (quod à μάτην, *fruſtrà*) et λέγω, *dico*: p. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et μάταιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui fruſtrà fit*, *vanus*, *inanis*, *ſtultus*, *mendax*. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vaniſſima*, ſuperl. μάταιος, *vanus*. compar. ματαιότερος, ſuperl. ματαιότατος.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod.

Ματαιόω, *vanum*, *irritum reddo*: f. ώσω, p. μεματαίωκα, præſ. paſſ. ματαιόομαι, -οῦμαι, *ineptè et ſtultè ago*, *vanus fio*: a. 1. paſſ. ἐματαιώθην. ab eod. Th. μάτην, *fruſtrà*.

Ματὰν, Dor. pro μάτην, *fruſtrà*.

Ματάω, *torpeſco*, *vanè tempus conſumo*, f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro*, *indago*; per Ellipſin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *fruſtrà*, *inceſſum*, *temerè*, *nequicquam*.

Μάτηρ, ἔρος, Dor. pro μήτηρ, *mater*.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματεῖς, 2. ſing. præſ. verbi ματέω, undè Poët. inſerto υ, ματεύω, et inſerto σ, μαστεύω, *quæro*, *investigo*: quod vide.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ῦ, ὁ, nomen Apoſtoli Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ῦ, ὁ, nomen Apoſtoli, Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquiſitio*. Th. μάω, *quæro*.

Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater*, *avunculus*.

Ματροδόχος, ῦ, ὁ, et ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, pro *ſemine quod mater à viro in matricem recipit*. Vel *qui matrem ſuam recipit ac fovet*: ex μάτηρ, et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς μήτηρ, *mater matris*, *avia*.

Ματρόπολις, ιος, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ῦ, Dor. pro μητροπόλος.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ ſe *matrem* fingit: à μήτηρ. hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*. et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres*, *avunculi*: item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus*, *maturnus avus*.

Ματταβοὸς, ῦ, *ſtultus*, *fatuus*: ex μάτην, et βοᾶν, *inanitèr clamare*.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταθίας, ῦ, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel -η, ης, ἡ, *lautitiæ*. Th. μάσσω, *pinſo*.

Μάττω, *pinſo*, *ſubigo*: id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΤΑΙ'Α, *gladius*.

Μαυλίζω, *mercede proſtituo*. à ſeq.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter*: q. à μαυλία, item *quæ mercede aliquid facit*.

Μαυρῦσι, *obſcurant*, 3. pl. præſ. ind. act. per Aphæreſ. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῶσθαι, præſ. inf. ab ἀμαυρόω, *obſcuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obſcurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA*, *gladius*, *ſica*, *culter*. et

Μαχαιρίδιον, ῦ, τὸ, *gladiolus*; Dim. à

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula*, *culter tonſorius*; ab eod. Th.

Μαχανὰ, ᾶς, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA*, *molimen*; *res*, *opus*; *facultas*, *vires*.

Μαχατὰς, ᾶ, Dor. pro μαχητὴς, οῦ, *pugnax*, *bellicoſus*. Th. μάχομαι.

Μαχειόμενος, ῦ, præſ. part. med. verbi.

Μαχέομαι, Poët. Epentheſi pro μαχίομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, præſ. opt. med. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

* Μαχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adverſus aliquem*. Ariſtoph. in Ranis, 348.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μαχεσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι ſeu μαχέομαι, f. 1. med. μαχέσομαι et ήσομαι.

Μάχεσθαι, præſ. inf. med. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præſ. imperat. med. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχέσομαι et ήσομαι, f. 1. m. ejuſdem.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*: a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*; item *lis*, *rixa*, *jurgium*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*, indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *pugnax*: à præced.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi μάχομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno*: f. m. μαχήσομαι vel έσομαι, tanquam ex μαχέομαι.

Μαχητὴς, ῦ, ὁ, *pugnator*, *bellator*. Th. μάχομαι.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, *pugnax*, *ad pugnam aptus*, *fortis*: et

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, *expugnabilis*: et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, idem ac μαχητικὸς: ab eod.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *libicinoſus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *laſcivia*. à præced.

Μαχλότατοι, nom. pl. ſ. g. ſuperl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno*, *rixor*, *litigo*:

Digitized by Google

f. 1. med. μαχέσομαι et ἔσομαι, f. 2. m. μαχῦμαι, imperf. med. ἐμαχόμην, ου, ετο, perſ. paſſ. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο.

Μαχόμην pro ἐμαχόμην, imperf. med. Ion. μαχόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. verbi præced.

*Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος.

Μαχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, *fruſtrà, incaſſùm.*

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, *leves venti, auræ leves*: ex μὰψ, et αὖρα, *aura.* Heſ. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ία, ιον, *inanis, vanus*: et hinc

Μαψιδίως, *incaſſùm, vanè, temerè.* Th. μάψ.

Μαψιλάκας, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtrà garrit*: ex μὰψ, et λακέω, Dor. pro ληκέω, *ſono, crepo.*

ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*: perf. μέμαα, pro μέμακα; in part. ejuſdem temporis, μεμαὼς, pro μεμακὼς; μεμαυῖα, pro μεμακυῖα, in fœm.

Μὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego.*

Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus*: vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *magnâ fiduciâ præditus, magnanimus*: ex μέγας, et θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Μεγάθεις, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. à

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*; item *curo, reſpicio*; quaſi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri ſolet.

Μεγακήτης, εος, ὁ ἡ ἡ, *magnus inſtar ceti*, acc. ſing. μεγακήτεα ex μέγας, et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete.*

Μεγάλα, adverbialitèr, *abundè, valdè*; vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην ab eod.

Μεγαλανορία, ας, Dor. pro μεγαληνορία, *ſuperbia.* et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus, arrogans*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγαλαυχέω, -ῶ, *magnificè me efféro, jactito me*: à

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui valdè gloriatur; oſtentator*: ex μέγα, in pl. μέγαλα, et αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica, gloria, laudes*: n. g. pl. à

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, *magnificus.* à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majeſtas, magnifica Dei virtus*: à præced.

Μεγαλέσμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: ab eod. Th.

* Μεγαλεπίβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui magna molitur*, ut Hercules, ex μέγας, et ἐπιβολὴ, *impetus.* D. S.

* Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificis verbis extollo*: et

Μεγαληγορία, ας, ἡ, Ion. μεγαληγορίη, ης, ἡ, *magniloquentia*: à ſeq.

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *grandiloquus, jactabundus*: ex μέγας, et ἀγορέω.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *magnanimus, ſuperbus*: ex μέγας, et ἦτορ, *cor, animus.*

Μεγαλίζεο, pro -ου, præſ. imperat. paſſ. Ion. verbi.

Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnam habens* vel *afferens gloriam*: ex μέγας, et δόξα, *gloria.*

Μεγαλοδωρεὰ, ας, ἡ, *magnifica donatio, largitio*: à ſeq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui magna donat, munificus*: ex μέγας, et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μεγαλοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè miſer, infelix*: ex μέγας, et οἶτος, *ærumna.*

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui magna penetralia ſeu latibula habet*: ex μέγας, et κεῦθος, τὸ, *latibulum.*

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας, et μισθὸς, *merces.*

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnos oculos habens*: ex μέγας, et ὄμμα, *oculus.*

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *mentis præſtantia, magnitudo animi, ſuperbia*: ex μέγας, et νόος, νῦς, *animus.*

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celebris, magni nominis*: ex μέγας, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magni facio*: f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι, *grandi urbes Syracuſæ*: ex μέγας, et πόλις, *urbs.*

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *magnificus.* hinc

Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia*: ex μέγας, et πρέπω, *convenio.*

Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnis alis præditus*: ex μέγας, et πτέρυξ.

Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *magniloquus*: ex μέγας, et ῥέω, *loquor.*

Μεγαλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto.*

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *corpulentus, carnoſus*; ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλας, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus.*

Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr*: et

Μεγαλοφροσύνη, ας, ἡ, *animi magnitudo*: à ſeq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et φρὴν, *mens.*

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à ſeq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et ψυχὴ, *anima.*

Μεγαλυνθῆναι, vide in ſeq.

Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε, f. μεγαλυνῶ, a. 1. ἐμεγάλυνα, p. μεμεγάλυγκα, p. paſſ. μεμεγάλυμμαι, a. 1. paſſ. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλύνθητι, ήτω, f. 1. paſſ. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, *magnoperè*: adv. et

Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè*: ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majeſtas*: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *ſuperbus*: ex μέγας, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγάροισιν pro Μεγάροις, dat. pl. à

Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγαρεὺς, pl. Μεγαρεῖς, *Megarenſes.*

Μεγάροισιν, *domibus*: dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum*, tanquam invidiæ obnoxium: à μεγαίρω, vel μέγας, *magnus.*

ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, grandis, vehemens*: gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. in compar. μείζων, et μάσσων, *major*: in ſuperl. μέγιστος, *maximus*; [° μεγα *grandiuſculus*, Odyſſ. ii. 313. μέγας πνέων, *vehementèr ſpirans*, Eurip. fab. Rheſi, 322.]

Μεγασθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens.* ex μέγας, et σθένος, τὸ, *robur, potentia.*

Μεγαφρονέω ſeu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me ſentio*: ex μέγας, et φρὴν, *mens.*

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo, magnitudo animi, vehementia, majeſtas, dignitas.* Th. μέγας.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia.

Μεγήρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *perquam amabilis.* ex μέγα, *valdè*, et ἐράω, *amo.* Sunt qui legunt μεγήρατος.

Digitized by Google

Μέγης, *MEGES*, nomen proprium.

Μεγιςᾶνες, ων, οἱ, *proceres:* dat. pl. μεγιςᾶσι. à μέγιςος, quod vide.

Μεγιςόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, *quæ redigit urbes maximas.*

Μέγιςος, η, ον, *maximus, a, um;* ſuperl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέουσα, præſ. part. f. g. verbi μεδέω, à μέδω, *impero.*

Μεδέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μέδω, *curam gero, impero.*

Μεδέω, *rego, curo:* à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo:* f. 1. m. verbi præced.

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, menſuræ genus.

Μεδέοντα, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent:* 3. pl. præſ. opt. m. verbi μέδω, *curo, impero.*

Μέδουσα, ας, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ *Meduſa.*

Μέδοντες, *principes:* pl. part. præſ. act. à μέδω, *impero*

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris; ab eod. Th.

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero:* μεδέω, idem.

Μέζεα, ων, τὰ, *genitalia in beſtiis:* à μέσον, quia in *medio* corpore.

Μεζόνως, *prolixiùs, majorem in modum:* à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major:* quod vide.

Μεθ' ſequente aſpiratâ, et μετ' ſequente leni pro μετὰ, *trans, poſt.*

Μεθαιρέω, ῶ, *accipio:* ex μετὰ, et αἱρέω.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *muto, apto, accommodo, transfero;* item *emendo:* ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *apto.* Th. ἄρω, *apto.*

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. ſing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto.*

Μεθεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, *dimitto:* perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto.*

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. et

Μεθείς, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Μεθέω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, et αἱρέω, a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι.

Μεθέξομαι, *partem capiam:* f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps ſum:* ex μετὰ et ἔχω. Th. ἴχω, *habeo.*

Μέθεπε, *inveſtigabat:* 3. ſing. imperf. Ion. pro μέθειπε. à

Μεθέπω, *ſeq i facio, inveſtigo:* ex μετὰ, et ἕπω, ſeu ἕπομαι, *ſequor.*

Μεθερμηνεύω, *interpretor:* f. εύσω; p. μεθηρμήνευκα ex μετὰ, et ἑρμηνεύω.

Μέθες, et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι.

Μεθεςᾶναι, per Sync. pro μεθεςηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίςημι.

Μεθέςηκα, perf. ind. act. et

Μεθεςηκὼς, per Craſin μεθεςὼς, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Μέθη, ης, ἡ, *vinolentia.* Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μεθῆκα, *dimiſi:* a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus:* ex μετὰ, et ἡμέρα, *dies.*

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *remiſſio, negligentia:* à

Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *remiſſus, negligens:* à μεθίημι.

Μεθηρινῶν, gen. pl. Dor. pro μεθηρινῶν à μεθηρινὸς pro μεθημερινός.

Μεθῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam:* f. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίει pro μεθίη, 3. ſing. imperf. (q. à μεθιέω.) verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præſ. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίεν, Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίην à

Μεθίημι, *dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono:* f. μεθήσω ex μετὰ, et ἵημι ſeu ἕω, *mitto:* p. εἶκα. a. 2. ἦν.

Μεθιςάνω, *transfero, loco moveo, traduco:* f. μεταςήσω, p. μεθέςηκα, a. 1. μετέςησα, a. 1. paſſ. μεταςάθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. μεταςαθῶ ab ἱςάνω, idem quod ἵςημι, *ſto.*

Μεθίςημι, *ſtatuo aliud pro alio, muto, transfero, ſubmoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto;* μεθίςαμαι, *muto me, degenero, migro, decedo, morior, dedo me:* f. μεταςήσω, p. μεθέςηκα, a. 1. μετέςησα, a. 2. μετέςην, a. 1. ind. paſſ. μεταςάθην. ex μετὰ, et ἵςημι, *ſto.*

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, inſidiæ:* à

Μεθοδεύω, *machinor, circumvenio:* f. εύσω, p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et diſcendi, ratio tractandi de re aliquâ:* ex μετὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Μεθωμίλεον, ουν, *converſabar:* imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *converſor, commercium habeo cum:* ex μετὰ, et ὅμιλος, *turba.*

Μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit:* μεθόριον, ου, τὸ, *confinium:* et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia:* ex μετὰ, et ὅρος, *terminus.*

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum.* hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas:* μεθύω, *ebrius ſum:* μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio.*

Μεθυδόται, α, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator:* Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum,* et δίδωμι, *do.*

Μεθύοντα, acc. ſing. part. præſ. et

Μεθύουσι, 3. pl. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. verbi μεθύω, *ebrius ſum.* Th. μέθυ, *vinum.*

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paſſ. à

Μέθυσις, εως, ἡ, *inebriatio:* à ſeq.

Μεθύσκω, vel μεθύω, *ebrium reddo:* f. ύσω, a. 1. ἐμέθυσα, præſ. paſſ. μεθύσκομαι, *inebrior:* a. 1. paſſ. ἐμεθύσθην, a. 1. ſub. paſſ. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. paſſ. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ebrius:* [* Attici dicunt, ἡ μέθυσος, vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσης. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii.]

Μεθύω, *ebrius ſum:* à μέθυ.

ΜΕΙΔΑ'Ω ſeu μειδιάω, *rideo, ſubrideo:* ήσω, a. 1. ἐμείδησα, p. μεμείδηκα. hinc μειδιάω ſeu μειδιῶ, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. μειδήματα, *riſus.* Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo.*

Μειδιάω, -ῶ, f. άσω ſeu μειδιάσω, Poët *rideo, ſubrideo.* Th μειδάω.

Μεῖζον, n. g. a μείζων, *major,* quod vide.

Μειζότερος, έρα, ον, idem quod μείζων, 3 Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ μεῖζον, *MAJOR* et *majus:* comparat. à poſitivo μέγας, *magnus:* ſuperl. μέγιςος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. μειλίσσω, *verbis demulceo.*

Μείλινος, η, ον, *fraxineus,* Poët. pro μέλινος: à μελία, *fraxinus.*

Digitized by Google

Μειλισσέμεν, præſ. inf. Ion. pro μειλίσσειν. et

Μειλίσσεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro μειλίσσου. à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *verbis ſacto-ne demulceo* ſeu *delinio*, *concilio mi-bi*, *placo*: qu. ex μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem cum μείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blandus*, *mellifluus*, *ſuavis*, *jucundus*, à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*: f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas*, *-eat*: 2. et 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Μείονα, acc. à μείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor*: et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, *minus habeo*, *deteriore ſum conditione*, *inferior ſum*: qu. ex μείων et ἔχω, *habeo*.

Μειονεξία, ίας, ἡ, *diminutio*, *deterior conditio*, *contemptus*, *injuria*.

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. à μείων, *minor*.

Μειοῦσθαι, *minus fieri*, inf. paſſ. ſeq.

Μειόω, -ῶ, *minuo*: f. ώσω, p. κα, perf. paſſ. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ου, τὸ, *adoleſcens*: à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *puella*, *juvencula*: in maſc. exoletus, niſi ubi de *molli* et *effeminato* ſermo eſt.

Μείρεο, *ſortire*, *accipe*: præſ. imperat. med. Ion. pro μείρου, verbi μείρω.

Μείρεται, 3. ſing. præſ. med. verbi μείρω. dicitur et

Μείρεται, *deſideratur*: per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. ſing. præſ. med. verbi ἱμείρω, *deſidero*.

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præſ. paſſ. à

ΜΕΙ'ΡΩ, *divido*, *partior*; μείρομαι, *ſortior*, in imperat. perf. paſſ. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *menſis*: Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *MINOR*, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*. Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio*, *extenuatio*: ab eod. Th.

Μελάγγαιος, μελάγγεως, et μελάγγειος, ὁ ϗ ἡ, *cujus ſolum nigrum eſt*: ex μέλας, *niger*, et γαῖα ſeu γῆ, *terra*.

Μελαγχαίτην, acc. ſing. à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *nigram cæſariem habens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger*, *-gra*, et χαίτη, *juba*, *cæſaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA*, *furor*, *ſeu deſipientia ex atra bilis abundantiâ*; ex μέλας, *niger*, et χολὴ, *bilis*.

Μελάγχροος, ος, ου, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigri coloris eſt*: ex μέλας, et χρόα, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus*, Poët. et *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλας, quod vide.

Μελαίνετο, 3. ſing. imperf. med. Ion. verbi ſeq.

Μελαίνω, f. ανῶ, *nigrum reddo*: μελαίνομαι, *nigreſco*. Th. μέλας, *niger*.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*, et ſumitur pro *atramento*.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.

* Μελαμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *atri et fœdi aſpectûs*. D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigra folia habet*: ex μέλας, et φύλλον, *folium*.

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ incluſum nigrâ*: ex μέλας, et δέω, *ligo*.

Μελάνθησαν, *nigreſcebant*: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.

Μελάνθιον, ου, τὸ, *papaver nigrum*: ex μέλας, *niger*, et ἄνθος, *flos*.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens corpus*, vel potiùs *fuſco colore præditus*; *niger*: ex μέλας, et χρὼς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo*: et

Μελανόω, ῶ, *infuſco*: à μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας, et τεῖχος, τὸ, *murus*.

Μελάνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundus*: ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger*, *ater*; Metaph. *MALUS*: in f. g. μέλαινα, n. g. μέλαν.

Μελδόμενος, *tabeſcens*: præſ. part. paſſ. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liqueſacio*, *macero*, *elixo*, *coquo*: unde Angl. TO MELT.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. interpret. Lat. *plenus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES*, *gallinarum Africanarum genus*.

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo*, *deſidero*: Undè

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: et

Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, *curator*, *rex*, *præfectus*: et

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura*, *meditatio*, *ſollicitudo*.

Μελλίεσσιν, et μέλεσσι, *membris* dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, *m*... τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedina*, *ſemi*... an à ſuperiori Th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperſon.) *curæ eſt*... imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præſ. imperat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμέληκε, perf. m. μέμηλε.

Μελεϊστὶ, *membratim*: adv. à μέλος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, *inanis*, *fruſtra*... *nihil efficiens*, *infelix*.

Μέλεται, idem eſt quod μέλει. à μέλομαι, *curo*. Th. μέλω, *curæ ſum*...

Μελετᾷς, 2. ſing. præſ. ind. à

Μελετάω, *curo*, *meditor*, *exerceo me*, *declamo*: præſ. imperat. μελέτα, α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα. à

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio*, *cura*: à μέλω.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *exercitatio*, *opus elaboratum curâ*: à μελετάω.

Μελετικὸς, ἡ, ὸν, *meditationis ſtudioſus*.

Μελέτω, 3. ſing. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt*.

Μελετῶσαι, *curantes*, nom. pl. fœm. præſ. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura*, *ſollicitudo*: à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*: f. 1. imperſ. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejuſd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui curæ eſt mortalibus*: à f. μελήσω, verbi μέλω, *curæ eſt*, et βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ eſt*, Poët. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. med. verbi μέλομαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL*, *ſucus*... *rum veteribus*: Strabo.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus*; ... *fraxinea*: hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſa.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro μεληδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. *qui mellis inſtar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*, et γῆρυς, υος, ἡ, *vox*, Dor. γᾶρυς. Hinc μελίγαρυες ὕμνοι, *ſuaviloqui hymni*.

Μελίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſuaviter ſonans*: ex μέλι, *mel*, et δοῦπος, ... *pitus*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *ſuaviloquus*: vide μελίγαρυς.

Digitized by Google

...λιδὼν, όνος, ἁ, Poët. pro μελε-... q. v.

...λίζεμεν, Ion. et Dor. pro μελί-..., modulari, præſ. inf. ſeq.

...λίζω, modulor : f. ίσω, p. μεμέ-... Th. μέλος, τὸ, carmen.

...λιηδέα, dulcem, acc. ſing. et ...λιηδέϊ, dat. ſing. à

...λιηδὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, dulcis inſtar ...lis : ex μέλι, mel, et ἡδὺς, ſuavis.

...λίκηρον, ου, τὸ, favus : ex μέλι, ... et κηρὸς, cera.

...λίκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mellis ...ar ſuavem vocem habet : vel qui ... mellis inſtar dulci gloriatur : ... μέλι, τὸ, mel, et κόμπος, crepi-..., jactantia.

...λικὸς, ου, qui cantilenas ſcribit : ...ithet. Poët. præſertim Lyrici. ... μέλος, τὸ, carmen.

...λικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ...λικτὴς, οῦ, ὁ, ſuavis cantor.

... μέλος, τὸ, carmen.

...λίνη, ης, ἡ, panicum : à μέλι, mel.

...λίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ...ans : ex μέλι, mel, et πνέω, ...

...λίσδεις, 2. ſing. præſ. ind. ... pro μελίζεις. μελίσδετο, 2. ...g. imperf. Dor. et Ion. pro ...ίζου. μελίσδεται, modulatur, ... μελίζεται, à μελίζω, modulor.

...λισμα, ατος, τὸ, cantus : à με-...ζω.

ΜΕΛΙΣΣΑ, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, ..., gen. pl. μελισσάων, Æol. με-...ᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à ..., cujus effectrix.

...λισσεὺς, ίως, ὁ, apiarius.

...λίσσειος, α, ον, ab apibus factus.

...λιστὴς, ου, ὁ, Poët. Cantor, vel ...ς Poëta. à μελίζω, modulor.

...λίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ et ...lieris. Lat. interpret. melliflua.

...λίτειος, ἐσσα, ὲον, melleus, mel-...; ſerenus, placidus : à μέλι.

...λιτος, gen. ſing. à μέλι, ιτος, ... mel.

...λιττουργεῖον, ου, τὸ, alveare : ex ..., et μέλι, mel.

...λιττουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, mellarius : ...

...λιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mellis inſtar ..., melleus. à μέλι.

...λίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium : ... μέλι.

...λίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaves ſo-...tens, dulcia verba fundens : ex ..., mel, et φθόγγος, ſonus. Th. ...γγομαι, loquor.

...λίφρονα, dulcem, acc. ſing. à ...λίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui melleâ ...ate animum perfundit : ex μέ-..., mel, et φρὴν, animus.

...λίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavus inſtar ...: ex μέλι, et χλωρὸς, viridis, ...lorem vergens.

*Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, mellis inſtar flavus : ex μέλι, mel, et χρόα, color.

Μέλκα, lac, q. ab ἀμέλγω, mulgeo. Hinc fort. Angl. MILK.

Μέλλησα, a. 1. ind. Ion. pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro quo μέλλω.

* Μέλλησις, εως, ἡ, mora.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ brevi nuptias contrahet : ex μέλλω, et γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ´ΛΛΩ, futurus ſum, cunctor, imperf. ἔμελλον, f. μελλήσω vel σομαι, præſ. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, futura. [* poſt μέλλω ſæpè ſubintelligendum verbum quod præceſſerat : ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. I. quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat. σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ ϗ ἡμᾶς, ſcil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi fruſtrà emendat Græv.]

Μέλομαι, curo. Th. μέλω.

Μελόντων, curæ ſint, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. verbi μέλει, curæ eſt.

ΜΕ´ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum ; item *MELOS*, carmen modulatum.

Μέλουσι, curæ ſunt, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλω.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium : à μέλπω, ludo, tripudio.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen muſæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, cano.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. à μέλπω, canto. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præſ. ind. act.

ΜΕ´ΛΠΩ, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio : f. ψω, p. φα, p. m. μέμολπα, q. μέλος ἕπω, carmen dico.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, carmen.

Μέλχι, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen propr. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. rex juſtitiæ.

Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano : à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA*, harmonia, modulatio : Angl. MELODY : à ſeq.

Μελῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, modulator : ex μέλος, et ᾠδὴ.

Μέμαα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Sic μέμαμεν pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. act. et in 3. pl. μεμάασι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. act. verbi μανθάνω, diſco, f. μαθήσω, a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupimus ; 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio.

Μεμάνημαι, perf. paſſ. à μαίνομαι, inſanio, f. m. ἤνομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, corripuiſſent, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprendo, f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. paſſ. verbi μέρω, divido.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 1. act. et

Μεμαρπὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio.

Μέμασαν, per Sync. et Ion. pro ἐμεμήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμαυῖ', pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in m. g. μεμαὼς, ότος, et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω : vide et μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, contract. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε, vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα, verbi μάω.

Μέμβλεται pro μεμέληται. et

Μέμβλετο pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonaſm. τῦ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, per Sync. et Euph. pro μεμόληκα, veni, cucurri, perf. act. à μολέω, vel pro μεμέληκα, curavi, à μέλω, id. quod μέλω, curam gero.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana : ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, apuæ ſpecies quædam.

Μεμέληκε, curæ fuit : 3. ſing. perf. act. à μέλει, curæ eſt : q. à μελέω, inuſit.

Μεμένηκα, manſi : perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. Ion. verbi μένω, maneo. f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, pleni ſunt, perf. part. paſſ. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, plenus.

Μεμετιμένος, ου, Ion. pro μεθειμένος, dimiſſus : à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, dimittor. à μεθίημι, dimitto.

Μεμετρέαται, menſi ſunt, 3. pl. perf. paſſ. Ion. pro ...

Digitized by Google

τῆται, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *menſura.*

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*, perf. part. m. μεμηκὼς et μεμακὼς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, *curæ fuit*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe perf. m. Μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα; pro μεμεληκὼς, part. ejuſdem temporis: à μέλει, *curæ eſt.*

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, 3. ſing. perf. ſub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, perf. m. verbi μαίνομαι, *inſanio.*

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi μηχανάω, *molior, ſtruo.* f. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium.*

Μεμίασμαι, *conſpurcatus ſum*, perf. paſſ. verbi μιαίνω, *conſpurco, fœdo.* f. ανῶ, perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus ſum*, perf. ind. paſſ. et

Μεμιγμένος, ε, perf. part. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*, f. μίξω, p. χα.

Μεμιμημένος, *effictus ſum*, perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι, *imitor*, f. m. ήσομαι, p. paſſ. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω, p. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, *mercede loco.* hinc μεμισθωμένος, perf. part. paſſ. Th. μισθὸς, *merces.*

Μεμισημένος, *inviſus, exoſus*: perf. part. paſſ. à μισέω, *odi*, f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. paſſ. à μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω, p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf paſſ. à μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, perf. paſſ. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, part. præced. perf. paſſ. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. paſſ. vide μέμνημαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſing. perf. paſſ. ejuſd.

Μεμνέῳτο, *memor eſſet*, pro μεμνέοιτο, per Ectaſin: hoc autem per Dialyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſing perf. opt. paſſ. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, *meminiſti*, 2. ſing. perf. paſſ. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνεαι et μέμνῃαι. à μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. paſſ. μέμνημαι, a. 1. paſſ ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *manſi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo.* f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſ. μεμνημένος, perf. part. paſſ. verbi μνάομαι.

Μεμνῇο, ῇτο, *memor eſſes, eſſet*: 2. et 3. ſing. p. opt. paſſ. μεμνῄμην, verbi ejuſd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. paſſ. verbi μνάομαι, perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένη, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. à μνηστεύω, quod vide

Μέμνονα, acc. ſing. à Μέμνων, nomen viri. Eſt et μέμνων, *almus*, q. à μίμνω, *maneo.*

Μέμνονες, *aves quædam, circa Memnonis ſepulchrum quotannis in Troade videri ſolitæ.*

Μέμνεο, Ion. pro μέμνησο, q. v.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, *memor eſſet*, perf. opt. paſſ. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, *ſortitò partem capio.* hinc perf. part. paſſ. μεμοιραμένος à μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *divido.*

Μέμον' pro μέμονα, *manſi*, p. m. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus ſum*, p. m. verbi μείρω, *divido*, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, *ſortitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, *partior*, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ή, ὸν, *incuſandus, reprehendens*; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuſo*, f. m. ψομαι, p. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*, f. ήσω ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico.*

Μέμυκα, ας, ε, *mugii*, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, *mugio*: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accuſas*, 2. ſing. Ion. pro μέμφῃ, verbi ſeq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expoſtulo, incuſo, vitupero*, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, *queſtus, querela*: à præced.

Μεμψάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, *conqueror de ſorte meâ, conqueror*: à ſeq.

Μεμψίμοιρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui de ſorte ſuâ queritur, querulus.* Ex

Μέμψις, εως, ἡ, *querela*, et ... *ſoris.*

Μεμὼς, per Sync. pro μεμα... et Ion. μεμαὼς, perf. part. a... verbi μάω, *promptus ſum.*

ΜΕ'Ν, conj. cum δὲ ſequen... facit orationem *adverſativam, d... tributivam, vel copulativam*: ſi... δὲ, ponitur pro δὴ, *ſanè, profe... quidem.*

Μένανδρος, ε, ὁ, *MENANDE...* nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim.* Ex μὲν, *quidem*, ... γὰρ, *enim.*

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, ſeu *caper*, Æ... gyptiorum linguâ. Et *capr... Pan.*

Μεναινέμεν, Ion. pro μενεαιν... præſ. inf. à

Μεναίνω, *cupio, animi quodam i... petu incitor, iratus ſum*: f. ... 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, *ani...*

Μενδήιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *audax, belli... ſus*: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, *in p... nâ perſeverans.* Vel ex μένος, ... *animus*, et δῆϊς, *pugna.*

Μενέηνα, et in 1. pl. μενεήναμ... a. 1. ind. act. Ion. verbi μεναίν... q. v.

Μένει, 3. ſing. ind. præſ. ... præſ. inf. μένειν, 3. ſing. præſ. ... verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, Dor. pro Μενέλα... ε, ὁ, *Menelaus.*

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, p... inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. ſing. à μένος, τὸ, *a... nimus, ira.*

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *conſtan... bello, fortis*: ex μένος, εος, τὸ, *a... mus*, et πόλεμος, *bellum.*

Μενέσθεα, acc. ſing. à

Μενεσθεὺς, ε, ὁ, nom. prope...

Μενεσθῶ, όος, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμας, *pugnaces*, nom. ...

Μενεχάρμης, ε, ὁ, et μενέχαρμ... ε, ὁ ᾗ ἡ, *promptus in bello.* Ex ... μένος, εος, τὸ, *animus*, et χαίρω, *g... deo*: f. ρῶ, perf. paſſ. κέχαρ... undè χάρμη, *gaudium.*

Μενέω, Ion. Dialyſi pro μεν... verbi μένω, *maneo.*

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulie...

Μενοιτίδα, acc. ſing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *animo gra...* ex μένος, εος, τὸ, *animus*, et εἴκω, ... *do.*

Μενοινάω, -ῶ; -άεις, -ᾷς, -ά... *impetu quodam animi concitatus* ... f. ήσω, μενοίνα, præſ. imperat... Dicitur et μενοινέω, ῶ, f. ή... -έω, ῶ, f. ήσω. à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi... critas.* Th. μένος, εος, τὸ, *an...*

Μενοιτιάδης, ε, ὁ, *MENOI... ADES*: à

Digitized by Google

...ναίεος, ε, ὁ, nom. propr.

...ίνοντι, nom. dual. part. præſ. à ...ω, maneo: præſ. part. μένων, ...ς.

...ίνοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. ...æſ. ind. act. vel dat. ſing. part. ...æſ. verbi μένω.

...νεπτόλεμος, ε, ὁ, nom. propr. ...ὁ et ἡ ἡ, bellicoſus, conſtans in ...lo; ex μένος, et πόλεμος, bel...

...ΈΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor ...ni, ira; item vis, robur: pe...phraſi ſervit, ut μένος πυρὸς, ig...

...ῦν, imò, verò [* ceterùm, certè ...dem:] ex μὲν, quidem, et ὖν, igi...

...οιγε, imò, verò: ex iiſd. et γε.

...ουσα, præſ. part. f. g. à μένω, ...: in 3. pl. præſ. ind. μένου...

...ιτοι, certè quidem, tamen.

...ΈΝΩ, MANEO, permaneo, ...ſto, [* ſuperſtes ſum; ἐὰν αὐ... μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. ... D. Heinſius Syriaciaſmum ...i ineſſe cenſet. At Sophoc. ... Triclin. εἰ μὴ χρὴ μένειν, πάν... ἐρίπα φωτὸς ἐστερημένην, ſi me ...rteat ſuperſtitem eſſe, omnium ...ſtantiſſimo viro orbatam, et Xe...ph. Cyrop. l. viii.] imperf. ...ον, ες, ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα, ...ſq. p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. ... μεμενήκεισαν, a. 1. ἔμεινα, ας, ... a. 1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1. ... μείνω, ης, η, a. 1. inf. μεῖναι, ... 1. part. μείνας, ασα, αν, p. m. ...μονα.

...ράρχης, υ, ὁ, qui parti imperat: ...ρος ἄρχω: præfectus, ſeu dux, ...ραρχίας.

...ραρχία, ας, ἡ, agmen militum ...tans ex bis mille et quadraginta ... viris, Æl.

...ΕΊΡΩ, f. ρω, privo, noceo; i...m intueor, video.

...ρίδα, acc. ſing. à μερὶς, quod ...e.

...ριδάρπαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, nomen ...ris: ex μερὶς, ίδος, ἡ, pars, fer...um, et ἅρπαξ, rapax.

...ριδάρχης, υ, ὁ, qui particeps eſt ...mperiis: ex μερὶς, ίδος, ἡ, pars, ... ἀρχὴ, imperium.

...ριδαρχία, ας, ἡ, ſocietas princi...ûs, præfectura, provincia: à ...æced.

...ριζε, Dor. pro μερίζειν; at ...ριζε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ...ριζε: à

...ρίζω, partior, divido, f. ίσω, p. ...μερικα, a. 1. ἐμέρισα, præſ. paſſ. ...ρίζομαι, diſſideo, diſſentio, perf. ...ſſ. μεμέρισμαι, a. 1. paſſ. ἐμερίσ...θην, εις, ει, a. 1. part. paſſ. μερισ...θεὶς, ἕισα, ἐν, a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo: quaſi à μερίζω, quia μερίζει νοῦν, gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, curo, ſolicitè cogito, ſolicitus ſum: f. ήσω, p. μεμερίμνηκα, a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. ſub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ, à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, pars, particula, ferculum. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, divido, quod vide.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, diſtributio, portio, pars, Figura rhetorica. à μερίζω, f. ίσω, perf. paſſ. μεμέρισμαι.

Μεριστὴς, ῦ, ὁ, partitor: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μεριμνάω et μερμηρίζω, anxiè cogito, curo.

Μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt, acc. pl. à

Μέρμερος, curioſus, difficilis et arduus, anxius percontator. Th. μερμαίρω, curo.

Μέρμηρα, ἡ, ſolicitudo, cura ſolicita et anxia; it. ſomnus levis, qui occupat hominem ſub Auroram: Schol. Ariſtoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, anxiè cogito. ab eod.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum.

Μερόπεσσι, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, diviſam vocem habens: gen. pl. μερόπων ex μέρος, pars, et ὄψ, vox: Hominum Epith. homines.

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, pars, adjumentum. [* pro κατὰ μέρος, partim, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, viciſſim, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Ὀνῶν ἐν μέρει ἑκάτερος ἀνιάτω, Luc. Dial. Mort. ergo viciſſim uterque ducat. Hemſterhuſius. ἀπὸ μέρους, ex parte.] ἐκ μέρους, 1 Cor. xii. 27. ſingulatim, aliquatenus; ἀπὸ μέρους, partim, 2 Cor. ii. 5. τὸ σὸν μέρος, quantum in te eſt. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo: à μείρω, divido: et ὄψ, vox, quia vocem habet in diverſos articulatos et ſignificantes ſonos diviſam.

Μέσαβον, υ, τὸ, [* lorum quo boves alligantur temoni:] dat. ſing. μεσάβῳ: ex μέσος, medius, et βοῦς, bos.

* Μεσάζω, f. άσω, ſum in medio.

Μεσαιπόλιος, υ, ὁ ἡ ἡ, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit: ex μέσος, medius, et πολιὸς, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maximè medius, ſuperl. pro inuſitato μεσαίτατος. Th. μέσος.

Μεσαμβέριος, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus: quod vide.

Μεσάραιον, υ, τὸ, meſenterium: à μέση, media, et ἀραιὰ, venter.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσαίτατος, ſuperl. à μέσος, medius.

Μέσαυλος, υ, ὁ, vel μέσαυλον, υ, τὸ, locus in medio ſtabulo vel caulâ, locus in mediâ caſâ: janua media inter duas aulas; ex μέσος, et αὐλὴ, aula, ſtabulum.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, vel contendo: item paſſ. apud ſequeſtrem depono: ex μέσος, et ἐγγύη, ſponſio.

Μεσηγὺς et μεσηγὺ, adv. in medio, inter, interea, medio ſpatio vel tempore: à μέσος, medius.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies: q. medius dies. ex μέση, et ἡμέρα: item ἀκμὴ, ut ætatis, gloriæ.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, meridianus: à præced.

Μεσιτεύω, ſum mediator, intervenio, ſequeſtro: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, υ, ὁ, mediator, internuntius. Th. μέσος, medius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea: ex μέσος, et γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um: μεσόγειον, mediterraneum mare: 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόδειον: ex iiſdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs per mediam domum trajecta: accipitur etiam pro foramine in mediâ navi, cui malus inſeritur, aut potiùs trabs tranſverſa pertuſa, per quam demittitur, et à quâ retinetur: ex μέσος, et δόμος, domus, quod à δέμω, ſtruo.

Μεσόμφαλος, υ, ὁ ἡ ἡ, umbilicum in medio habens, in medio umbilico ſitus: ex μέσος, medius, et ὀμφαλὸς, umbilicus.

Μεσονύκτιον, υ, τὸ, media nox: q. d. μέση νὺξ.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, medium iter teneo: ex μέσος, medius, et πόρος, tranſitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, MESOPO-

Digitized by Google

ἥσαι, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, menſura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, balo, perf. part. m. μεμηκὼς et μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, curæ fuit, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe perf. m. Μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα; pro μεμεληκὼς, part. ejuſdem temporis: à μέλει, curæ eſt.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, 3. ſing. perf. ſub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, perf. m. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi μηχανάω, molior, ſtruo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, artificium.

Μεμίασμαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μιαίνω, conſpurco, fœdo. f. ανῶ, perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus ſum, perf. ind. paſſ. et

Μεμιγμένος, η, perf. part. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo, f. μίξω, p. χα.

Μεμιμημένος, effictus ſum, perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι, imitor, f. m. ήσομαι, p. paſſ. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi μίγνυμι, miſceo, f. ξω, p. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. paſſ. Th. μισθὸς, merces.

Μεμισημένος, inviſus, exoſus: perf. part. paſſ. à μισέω, odi, f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. paſſ. à μίγνυμι, miſceo, f. ξω, p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf paſſ. à μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, perf. paſſ. μέμνημαι.

Μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος, part. præced. perf. paſſ. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. paſſ. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſing. perf. paſſ. ejuſd.

Μεμνέῳτο, memor eſſet, pro μεμνέοιτο, per Ectaſin: hoc autem per Dialyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. ſing perf. opt. paſſ. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, p. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνεαι et μέμνῃαι. à μνάομαι, recordor, f. m. μνήσομαι, p. paſſ. μέμνημαι, a. 1. paſſ ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, manſi, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſ. μεμνημένος, perf. part. paſſ. verbi μνάομαι.

Μεμνῄο, ῇτο, memor eſſes, eſſet: 2. et 3. ſing. p. opt. paſſ. μεμνῄμην, verbi ejuſd.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. paſſ. verbi μνάομαι, perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένη, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. à μνηστεύω, quod vide

Μέμνονα, acc. ſing. à Μέμνων, nomen viri. Eſt et μέμνων, almus, q. à μίμνω, maneo.

Μέμνονες, aves quædam, circa Memnonis ſepulchrum quotannis in Troade videri ſolitæ.

Μέμνεο, Ion. pro μέμνησο, q. v.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῆτο, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῇο.

Μεμοίρωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, ſortitò partem capio. hinc perf. part. paſſ. μεμοιρωμένος à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.

Μέμον' pro μέμονα, manſi, p. m. verbi μένω, maneo, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus ſum, p. m. verbi μείρω, divido, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, ſortitus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partior, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ή, όν, incuſandus, reprehendens; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuſo, f. m. ψομαι, p. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor, f. ήσω ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accuſas, 2. ſing. Ion. pro μέμφῃ, verbi ſeq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expoſtulo, incuſo, vitupero, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querela: à præced.

Μεμψάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de ſorte meâ, conqueror: à ſeq.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ ꝁ ἡ, qui de ſorte ſuâ queritur, querulus. Ex

Μέμψις, εως, ἡ, querela, et ... ſoris.

Μεμὼς, per Sync. pro μεμαὼς et Ion. μεμαὼς, perf. part. a... verbi μάω, promptus ſum.

ΜΕ'Ν, conj. cum δὲ ſequen... facit orationem adverſativam, d... tributivam, vel copulativam: ... δὲ, ponitur pro δὴ, ſanè, profe... quidem.

Μένανδρος, ου, ὁ, MENANDE... nomen Poëtæ.

Μένγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, γὰρ, enim.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, hircus, ſeu caper, Æ... gyptiorum linguâ. Et capri... Pan.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαιν... præſ. inf. à

Μενεαίνω, cupio, animi quodam i... petu incitor, iratus ſum: f. ανῶ... 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, ani...

Μενεδήϊος, ου, ὁ ꝁ ἡ, audax, bel... ſus: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, in p... nâ perſeverans. Vel ex μένος, ... animus, et δηΐς, pugna.

Μενέηνα, et in 1. pl. μενεήνα... a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαί... q. v.

Μένει, 3. ſing. ind. præſ. ... præſ. inf. μένειν, 3. ſing. præſ. ... verbi μένω, maneo: f. μενῶ, a. ... ἔμεινα.

Μενέλας, α, Dor. pro Μενέλα... ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, p... inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. ſing. à μένος, τὸ, ... nimus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, conſtan... bello, fortis: ex μένος, εος, τὸ, a... mus, et πόλεμος, bellum.

Μενέσθεα, acc. ſing. à

Μενέσθευς, ου, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, όος, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. ...

Μενεχάρμης, ου, ὁ, et μενεχα... ου, ὁ ꝁ ἡ, promptus in bello. Ex ... ος, εος, τὸ, animus, et χαίρω, ga... deo: f. χαρῶ, perf. paſſ. κέχαρ... unde χάρμα, gaudium.

Μενέω, Ion. Dialyſi pro μενῶ ... verbi μένω, maneo.

Μενέσσα, ης, ἡ, nomen mulie...

Μενοικέα, acc. ſing. à

Μενοικεὺς, έος, ὁ ꝁ ἡ, animo gra... ex μένος, εος, τὸ, animus, et οἶκος ... do.

Μενοινάω, -ῶ; -άεις, -ᾷς, -άει, ... impetu quodam animi concitatus ... f. ήσω, μενοίνα, præſ. imperat. ... Dicitur et μενοινέω, ῶ, f. ήσω ... -έω, ῶ, f. ήσω. à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus animi, ... critas. Th. μένος, εος, τὸ, ani...

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, MENOI... ADES: à

Digitized by Google

...ων, ου, ὁ, nom. propr.
...ντι, nom. dual. part. præſ. à
...ω, μενοῦ: præſ. part. μένων,
...

...οντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl.
...ſ. ind. act. vel dat. ſing. part.
...ſ. verbi μένω.

...πτόλεμος, ου, ὁ, nom. propr.
et ὁ ϗ ἡ, *bellicoſus, conſtans in*
...; ex μένος, et πόλεμος, *bel-*
...

ΜΈΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor*
..., *ira*; item *vis, robur*: pe-
...raſi ſervit, ut μένος πυρὸς, *ig-*
...

...οῦν, imò, verò [* *ceterùm, certè*
...] ex μὲν, *quidem*, et οὖν, *igi-*
...

...οῦνγε, imò, *verò*: ex iiſd. et γέ.
...ουσα, præſ. part. f. g. à μένω,
...: in 3. pl. præſ. ind. μένου-
...

...τοι, *certè quidem, tamen.*
ΜΈΝΩ, *MANEO, permaneo,*
..., [* *ſuperſtes ſum*; ἐὰν ἐ...
...μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi.
D. Heinſius Syriaciaſmum
...ineſſe cenſet. At Sophoc.
Triclin. εἰ μὴ χρὴ μένειν, πάν-
... ἀνδρὸς ἐστερημένην, *ſi me*
...*ſuperſtitem eſſe, omnium*
...*ſimo viro orbatam*, et Xe-
...Cyrop. l. viii.] imperf.
..., ες, ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα,
...p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl.
...μεμενήκεισαν, a. 1. ἔμεινα, ας,
...1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1.
...μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι,
...part. μείνας, ασα, αν, p. m.
...

...ρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*:
...ἀρχή: *præfectus*, ſeu *dux*,
...

...αρχία, ας, ἡ, *agmen militum*
...*ex bis mille et quadraginta*
...*viris*, Æl.

...ΡΔΩ, f. σω, *privo, noceo*; i-
...*intueor, video.*
...ίδα, acc. ſing. à μερὶς, quod
...

...ὁ ϗ ἡ, nomen
...: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, fer-*
...et ἅρπαξ, *rapax.*
...άρχης, ου, ὁ, *qui particeps eſt*
...: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars,*
... *imperium.*
...αρχία, ας, ἡ, *ſocietas princi-*
..., *præfectura, provincia*: à
...

...ιζεν, Dor. pro μερίζειν; at
..., 3. ſing. imperf. Ion. pro
...: à
...ίζω, *partior, divido*, f. ίσω, p.
...ικα, a. 1. ἐμέρισα, præſ. paſſ.
...ομαι, *diffideo, diſſentio*, perf.
...μεμέρισμαι, a. 1. paſſ. ἐμερίσ-
..., a. 1. part. paſſ. μερισ-

θεὶς, ῦσα, ὲν, a. 1. m. ἐμερισάμην,
ω, ατο. Th. μείρω, *divido.*

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, ſolicitudo*:
quaſi à μερίζω, quia μερίζει νοῦν,
gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo, ſolicitè cogito, ſoli-
citus ſum*: f. ήσω, p. μεμερίμνηκα,
a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. ſub.
μεριμνήσω, ῃς, ῃ, à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act.
verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, particula, fer-
culum.* Th. μείρω, *divido.*

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi
μερίζω, *divido*, quod vide.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, *diviſio, diſtributio,
portio, pars, Figura rhetorica.* à με-
ρίζω, f. ίσω, perf. paſſ. μεμέρισμαι.

Μεριστὴς, ῦ, ὁ, *partitor*: ab eod.
verbo.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μεριμνάω et μερμη-
ρίζω, *anxiè cogito, curo.*

Μέρμερα, *quæ ſolicitum reddunt*,
acc. pl. à

Μέρμερος, *curioſus, difficilis et ar-
duus, anxius percontator.* Th. μερ-
μαίρω, *curo.*

Μέρμηρα, ἡ, *ſolicitudo, cura ſolicita
et anxia*; it. *ſomnus levis*, qui oc-
cupat hominem ſub Auroram:
Schol. Ariſtoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερ-
μηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura.* Th.
μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito.* ab
eod.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. ſing. a.
1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funis, funicu-
lus, filum.*

Μερόπεσσι, dat. pl. Ion. pro μέ-
ροψι, à μέροψ, οπος, *diviſam vocem
habens*: gen. pl. μερόπων ex μέ-
ρος, *pars*, et ὄψ, *vox*: Hominum
Epith. *homines.*

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars, adjumentum.*
[* pro κατὰ μέρος, *partim*, Eurip.
Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul.
1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει,
viciſſim, BY TURNS. Gronov. ad
Arrian. l. iii. 26. Οὐκοῦν ἐν μέρει
ἑκάτερος εἰπάτω, Luc. Dial.
Mort. *ergo viciſſim uterque dicat.*
Hemſterhuſius. ἀπὸ μέρους, *ex par-
te.*] ἐκ μέρους, 1 Cor. xii. 27. *ſin-
gulatim, aliquatenus*; ἀπὸ μέρους,
partim, 2 Cor. ii. 5. τὸ σὸν μέρος,
quantum in te eſt. Th. μείρω, *divi-
do.*

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo*: à μείρω,
divido: et ὄψ, *vox*, quia *vocem*
habet in diverſos articulatos et
ſignificantes ſonos *diviſam.*

Μέσαβον, ου, τὸ, [* *lorum quo boves
alligantur temoni*:] dat. ſing. μεσά-
βῳ: ex μέσος, *medius*, et βοῦς, *bos.*

* Μεσάζω, f. άσω, *ſum in medio.*

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſemicanus,
qui medium canæ ætatis attigit*:
ex μέσος, *medius*, et πολιὸς, *ca-
nus.*

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*,
ſuperl. pro inuſitato μεσαίτατος.
Th. μέσος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρι-
νὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεση-
μέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *me-
ridianus*: quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *meſenterium*: à
μέση, *media*, et ἀραιὰ, *venter.*

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync.
pro μεσαίτατος, ſuperl. à μέσος,
medius.

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου,
τὸ, *locus in medio ſtabuli* vel *caulâ*,
locus in mediâ caſâ: *janua media
inter duas aulas*: ex μέσος, et αὐ-
λή, *aula, ſtabulum.*

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud ſeque-
ſtrem pecuniam deponendam ſtipulor*,
vel contendo: item paſſ. *apud ſe-
queſtrem deponor*: ex μέσος, et ἐγ-
γύη, *ſponſio.*

Μεσηγὺς et μεσηγὺ, adv. *in medio,
inter, interea, medio ſpatio vel tempo-
re*: à μέσος, *medius.*

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, *mediocris*: ab
eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*: q.
medius dies. ex μέση, et ἡμέρα: i-
tem ἀκμὴ, ut *ætatis, gloriæ.*

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *meridianus*: à
præced.

Μεσιτεύω, *ſum mediator, interve-
nio, ſequeſtro*: f. εύσω, p. μεμεσί-
τευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internun-
tius.* Th. μέσος, *medius.*

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterra-
nea*: ex μέσος, et γαῖα, *terra.*

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a,
um*: μεσόγειον, *mediterraneum mare*:
2 Mac. viii. 55. mendosè legitur
μεσόδειον: ex iiſdem cum præce-
dente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam
domum trajecta*: accipitur etiam
pro *foramine in mediâ navi, cui ma-
lus inſeritur*, aut potiùs *trabs tranſ-
verſa pertuſa, per quam demittitur,
et à quâ retinetur*: ex μέσος, et δό-
μος, *domus*, quod à δέμω, *ſtruo.*

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbilicum
in medio habens, in medio umbilico ſi-
tus*: ex μέσος, *medius*, et ὀμφαλὸς,
umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox*: q.
d. μέση νὺξ.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, *medium iter
teneo*: ex μέσος, *medius*, et πόρος,
tranſitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPO-*

Digitized by Google

ΤΑΜΙΑ, nomen regionis. Gr. *inter amnes*.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS*, *præſens* : τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia*, *præſentia*, *impedimenta* : compar. μεσαίτερος ; ſuperl. μεσαίτατος.

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas*, *medium interjectum*, *modus*, *qualitas*.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries* : ex μέσος, *medius*, et τοῖχος, *paries*.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, *ſum in medio cælo* : ex μέσος, et οὐρανὸς, *cælum*.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cæli*.

Μεσοῦντος, gen. ſing. præſ. part. f. g. à

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, *ſum in medio* : præſ. part. μεσόων, -ῶν, -όουσα, -οῦσα, -όον, -οῦν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, *arbor*.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM*, *fructus meſpili* : à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Meſſenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, *inter*. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Meſſias* : vox Hebr. qu. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριστός. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius* : dat. μέσσῳ pro μέσῳ.

Μεστῇ, dat. ſing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus*, *refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *repleo*, *refercio* : f. ώσω, p. μεμέστωκα, præſ. paſſ. μεστόομαι, -οῦμαι, *plenus ſum*, *impleor* : p. paſſ. μεμέστωμαι, perf. part. paſſ. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, *dum*, *donec*, *uſque ad*.

Μέσως, adv. *mediocritèr*, *intra medum*. Th. μέσος, *medius*.

Μέτ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', præpoſitio, cum gen. *una*, *una cum*, *cum*. cum dat. *cum*, *in*, *per* : cum accuſ. *poſt*, *trans*, *in*, *inter*, *ad*, *adverſus*, *propter*. In compoſitione, *cum*, *poſt*, *trans*, *inter*, in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat*, ſed ſæpius *mutationem* infert. Periphraſi ſervit, ut οἱ μετ' αὐτοῦ, *ſocii ejus*, οἱ μεθ' ὑμᾶς, *poſteri*.

Μέτα, retracto accentu, eſt μέτεστι, *ſimul eſt*.

Μεταβαίνω, *tranſeo*, *migro*, *digredior* : f. med. μεταβήσομαι, perf. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην, ης, η, a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. ſub. μεταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. μεταβὰς, ex μετὰ, et βαίνω, *eo*.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto*, *inverto*, *migro*, *transfero*, *commuto*, *converto*; *perdo*, *amitto* : in med. *muto*, *transfero*, *tranſeo*, *perfuga ſum*; *degenero*; *pœnitet me*; *vendo*, et *permuto*. f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα, a. 2. μετέβαλον, p. m. μεταβέβολα.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.

Μεταβάσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. et

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. m. ejuſd.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *damnoſus* : à βλάπτω, *noceo* ; f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio* : à μεταβάλλω, *muto* : p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio*, *permutatio*, et

Μετάβολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mutabilis* ; ὁ, *negotiator*, *propola*. ab eod.

Μεταβουλεύομαι, *conſilium* vel *ſententiam muto* : ex μετὰ, et βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *internuntius*, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *menſis ſecundus Athenienſium*, in quo Apollini μεταγειτνίῳ ſacrificabant. γείτνια eſt *vicinitas*.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *poſterior* ; à

Μεταγίνομαι, *poſterior ſum* : ex μετὰ, et γίνομαι.

Μεταγινώσκω, *pœnitet me* : et *ſententiam muto* : ex μετὰ, et γινώσκω, *cognoſco* : f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia* : à præced.

Μεταγράφω, *muto ſcriptum* : *deſcribo*, *tranſcribo* : ex μετὰ, et γράφω, *ſcribo*, f. ψω, p. φα.

Μετάγω, *transfero*, *circumago* : f. μετάξω, præſ. paſſ. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui in populo verſatur*, *præſens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio* : f. μεταδώσω, p. μεταδέδωκα, a. 2. μετέδων, ως, ω, a. 2. imperat. μετάδος, ότω, a. 2. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. μεταδοῦναι, a. 2. part. μεταδοὺς, όντος, præſ. inf. μεταδιδόναι, præſ. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοξεῖν, *ſententiam mutare*. Th. δοκέω, *cenſeo*.

Μεταδοῦν pro μεταδοῦναι, *participem facere* : a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδοχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius*, *incertus* : ex μετὰ, et δοχός, *ſonus*.

Μεταδρομάδην, *curſim*, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *diſcurſio*, *tranſcurſus* : à μετατρέχω, *tranſcurro*. Th. τρέχω, *curro* : f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετέσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *interſum*, quod vide.

Μεταθεῖν, *currere poſt*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio*, *tranſlatio*, *amotio*, *METATHESIS* ſeu *tranſpoſitio*, Figura Gram. cum literæ tranſponuntur : ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *tranſcurro*, *curſu inſequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω.

Μεταίρω, *ſolvo*, *navi proficiſcor* : f. μεταρῶ, a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Μεταΐσσω, fut. ξω, *irruo* : ex μετὰ, et ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταιτέω, ῶ, fut. ήσω, *partem repeto*, *ſtipem peto*, *mendico* : ex μετὰ, et αἰτέω, *peto*.

Μεταίτιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ejuſdem cauſæ*, *culpæve particeps*, vel *actor* : ex μετὰ, et αἰτία, *cauſa*.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus*, *ſpatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuſpis*, *bellum*.

Μετακαλέομαι, -οῦμαι, *accerſo* : cum acc. f. 1. m. -καλέσομαι, -εῖται, a. 1. m. μετεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerſo* : ex μετὰ, et καλέω, *voco*.

Μετακιάθω, *abeo indè ad*, *tranſeo* : imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, et κίω, *eo*.

Μετακινέω, *dimoveo* : f. ήσω, μετακεκίνηκα, a. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ, et κινέω, *moveo*.

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio*, *tranſpoſitio*.

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *miſceo*, *temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu proſequor* : f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio*, *transfero* : ex μετὰ, et κομίζω.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco*

Digitized by Google

ω volvo: ex μετὰ, et κυλινδέω. κυλίω, volvo.

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃς, 3. ſing. a. 2. ſub. act.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, commuto, med. imperf. μετελάμβανον, ες, ε, f. 1. m. μεταλήψομαι, interpretor verbum, a. 2. μετέλαβον, ες, ε. ex μετὰ, et λαμβάνω, capio.

Μεταλήγω, fut. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo: ex μετὰ, et λήγω, ceſſo.

Μεταλήξαντι, ceſſanti, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio, mutatio, ſumptio; item METALEPSIS Figura: à μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, perſcrutare, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, mutatio, immutatio: à μεταλλάττω, q. v.

Μεταλλάξοντας, Dor. pro μεταλλάξοντας acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, Dor. pro μεταλλητὸς, qui indagari poteſt: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, tranſmuto, inverſo ſive quid facio: f. ξω, p. μετήλλαχα, a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. ex μετὰ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, muto, f. ξω.

Μεταλλάω, ῶ, ſcrutor, diligentèr quæro: f. ήσω. μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, metallicus: unde μεταλλευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars metallica: ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo: per Metaph. ſcrutor: item cuniculos ago, in obſidione: ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, METALLICUS: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, METALLUM: fodina: item μέταλλα, machinæ ad evertendas urbes: ex μετὰ, et ἄλλα, quia aliud poſt aliud quæritur.

Μετάλμενος, tranſiliens, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ex μετὰ, et ἅλλομαι, ſalio.

Μεταμάζιος, ου, ὁ ἡ ἡ, medius inter mammas: μεταμάζιον, n. g. pectus: ex μετὰ, inter, et μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla.

Μεταμαίεσθαι. Vide ſimplex μαίομαι, quæro, veſtigo.

Μεταμανθάνω, addiſco, vel relicto priore aliud diſco; præſ. part. μεταμανθάνων, οντος. ex μετὰ, et μανθάνω, diſco: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, pœnitet, imperſ. à μέλει, curæ eſt.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio conſilii: à præced.

Μεταμεληθεὶς, εῖσα, ὲν, pœnitentiâ ductus, a. 1. part. paſſ. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, q. v.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, pœnitentia.

Μεταμέλομαι et -έομαι, -οῦμαι, pœnitentiâ ducor, pœnitet me: imperſ. m. μετεμελόμην, et -εόμην, -ούμην, perf. paſſ. μεταμεμέλημαι, a. 1. paſſ. μετεμελήθην, a. 1. part. paſſ. μεταμεληθεὶς, f. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, pœnitebit me: ex μετὰ, poſt, et μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitens; item pœnitentia.

Μεταμορφόω, transformo: f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. paſſ. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, trans, et μορφὴ, forma.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, METAMORPHOSIS, transformatio: à 2. perſ. p. paſſ. præced.

Μεταμφιέννυμαι, f. med. μεταμφιέσομαι, veſtem muto: ex μετὰ, et ἀμφιέννυμι.

Μεταμώλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vanus, irritus: q. ab ἄνεμος, ventus: vel à μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, juvo.

Μεταναιέτας, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, colonus: et idem quod μετανάστης. ex μετὰ, et ναιέτης.

Μετανάστεύω, f. εύσω, migro, migrare facio: à

Μετανάστης, ου, ὁ, quod et μετανάστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulſus patriâ, exul, peregrinus: ex μετὰ, et νάω, ſeu ναίω, habito.

Μετανέισσομαι, mutato loco vado, tranſeo: ex μετὰ, et νείσσομαι ſeu νίσσομαι, idem quod νέομαι, eo, redeo.

Μετανέομαι, adeo, accedo: ex μετὰ, et νέομαι, ſeu νέω, eo, redeo.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεύμενος, accedens: præſ. part. m. verbi præced.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, adis, perſequeris, 2. ſing. præſ. ind. med. à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι.

Μετανίστημι, ſedibus pello, migrare facio: ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, poſt factum ſapio, reſipiſco: f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω, a. 1. ſub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετανοήσωσι. ex μετὰ, et νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia: à præced.

Μετανοοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ας, ἡ, ſericum. Voc. barbarum

Μεταξὺ, adv. inter, in medio; interim, interea: interpret. interdum, poſtea, ſed ea ſig. dubia eſt: cum ὁ, ἡ, τὸ, medius, intermedius, a, um: à μετὰ.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono: ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio: à præced.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam: μεταπείθομαι, in diverſam ſententiam traducor. ex μετὰ, et πείθω, perſuadeo: f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπιθον, p. paſſ. πέπεισμαι, p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, accerſo: cum acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. ſub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. 1. ind. paſſ. μετεπέμφθην, a. 1. part. paſſ. μεταπεμφθεὶς, accerſitus: ex μετὰ, et πέμπω, mitto.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, accerſitus: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio: ex μετὰ, et πηδάω, ſalio.

Μεταπίπτω, recido; dilabor; tranſeo. ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, cado.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio, METAPLASMUS, Figura gram. à 1. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Μεταπλάσσω, transformo: præſ. part. μεταπλάσσων, οντος. ex μετὰ, et πλάσσω, ſeu -ττω, fingo: f. ξω, p. χα.

Μεταπρέπει, eminet: 3. ſing. præſ. à

Μεταπρέπω, decorus ſum inter, præ aliis excello: μετέπρεπον, imperſ. ex μετὰ, et πρέπω, decorus ſum.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, apto, corrigo, commuto, immuto: ex μετὰ, et ῥυθμίζω.

Μετάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſublimis, altus; ſuperbus: à μέταρσις: et hinc

Μεταρσιόω, in altum tollo: à præced.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio, mutatio, elevatio: à μεταίρω.

Μετασκευάζω, tranſmuto, f. άσω, p. μετεσκεύακα. ex μετὰ, et σκευάζω.

* Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio; orationis ornatus. Dionyſ. de ſtructurâ orat. § ix. à præced.

* Μετασκηνόω, tabernacula aliò transfero. D. S. ex μετὰ, et σκηνόω.

Digitized by Google

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors.* Fig. rhetorica: à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemiſco:* ex μετὰ, et στένω, *gemo.*

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo:* f. μεταστήσω.

Μεταστοναχίζετο, *ingemiſcebat,* 3. ſing. imperf. m. Ion. à

Μεταστοναχίζω, idem quod μεταστένω, *ingemiſco:* ex μετὰ, et στοναχίζω.

Μεταστραφεὶς, *converſus,* a. 2. part. paſſ. verbi

Μεταστρέφω, *retorqueo, converto, inverto, perverto, muto:* f. ψω, p. μετέστροφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. μετεστράφην, a. 2. paſſ. μεταστράφην, ης, η, a. 2. imperat. paſſ. μεταστράφηθι, ήτω, f. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, et στρέφω, *verto.* Undè

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio, mutatio.*

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps ſum:* f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro;* f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, *effingo,* quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura.*

Μετασχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *transfiguratio:* à præced.

Μετατίθημι, *transpono, transfero:* præſ. part. μετατιθεὶς, έντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, ἡ, *tranſlatus fui.* Th. τίθημι.

Μετατρέπεται, *commovetur,* 2. et 3. ſing. præſ. paſſ. à

Μετατρέπω, *converto:* μετατρέπομαι, *convertor, curam habeo:* ex μετὰ, et τρέπω, *verto.*

Μετατροπαλίζω, *converto:* ex μετὰ, et τροπαλίζω, *verto.*

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio:* vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui poteſt converti, mutabilis:* hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum reſtituunt.* à μετατρέπω, *converto.*

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor:* ex μετὰ, et αὐδάω, *loquor.*

Μεταύριον, adv. *perendie.* ex μετὰ, et αὔριον, *cras.*

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *ſtatim; poſt.* ex μετὰ, et αὐτίκα.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *poſtea.*

Μεταφερόμενος, *tranſpoſitus,* præſ. part. m. vel paſſ. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco:* f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα. ex μετὰ, et φέρω, *fero.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *tranſlatio, METAPHORA,* tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS, tranſlatitius:* à præced.

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE:* à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor:* μεταφράζομαι, *poſt delibero:* ex μετὰ, et φράζω, *dico.*

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, tranſlatio, interpretatio:* à 2. perſ. perf. paſſ. præced.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, *interpres:* à 3. perſ. p. paſſ. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, *qui habet metaphraſin:* à præced.

Μετάφρενον, ῦ, τὸ, *tergum, interſtitium quod eſt inter lumbos et ſcapulas.* Ex μετὰ, *poſt,* et φρένες, *præcordia.*

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *tranſplanto:* ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello:* ex μετὰ, et φωνέω, *loquor.*

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. med. ίσομαι, p. paſſ. ισμαι, *adminiſtro, gero, rego:* ex μετὰ, et χειρίζω, *tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Μεταχρονίαι, *in cælo degentes,* nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, ία, ιον, *ſublimis, in cælo degens;* apud Script. Eccleſ. *immortalia cogitans:* ex μετὰ, *trans,* et χρόνος, *tempus.*

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto:* f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior.*

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus eſt,* 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi μετείπω. Ex μετὰ, *inter,* et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, *interfuerit,* Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *tranſpono.*

Μετείην, ης, η, *intereſſem,* præſ. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *ſum.*

Μετείληφα, *accepi,* perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo poſt; perſequor, ſector; tranſeo; redeo:* ex μετὰ, et εἶμι, *eo.*

Μέτειμι, *interſum:* ex μετὰ, et εἰμὶ, *ſum.*

Μετεῖναι, *intereſſe,* præſ. inf.

εστι, *adeſt,* 3. ſing. verbi præ

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. p à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es,* 2. ſing. perf. act. verbi μετέχω, q. v.

Μετεκίαθε, *adibat,* 3. ſing. perf. verbi μετακιάθω. Ex et κίω, *vado.*

Μετελάμβανε, 3. ſing. im act. verbi μεταλαμβάνω, *part ſum;* f. m. λήψομαι, a. 2. Th. λαμβάνω, *capio.*

Μετελθὲ, *perſequere,* a. 2. i rat. act. μετελθεῖν, a. 1. verbi μετέρχομαι, *accedo.* Th χομαι, *venio:* f. med. ἐλεύ a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦ ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. paſſ. μετεμελήθην, verbi μεταμ μαι, ſeu -ῦομαι, *pænitet m* perf. med. μεταμέλομαι: qu μετὰ, et μέλομαι, *curo.*

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pr τεῖναι, præſ. inf. à μέτειμι, *ſum.*

Μετεμόρφωσε, 3. ſing. a. 1 verbi μεταμορφόω, *transfor* όσω.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *anim uno corpore in aliud traduc* μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *anim* ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *ani uno corpore in aliud tranſmig* à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m μεταφέρω, *traduco.*

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli:* e τὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter.*

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, *int* præſ. part. n. g. verbi μέτειμ

Μετέπειτ', et μετέπειτα, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα,

Μετέρχεο, præſ. imperat. Ion. pro μετέρχου à

Μετέρχομαι, *adeo; tranſeo; quor, quæro, inveſtigo; obſe quor; ulciſcor; conſector.* ex et ἔρχομαι, *venio:* f. med. ἐ μαι, a. 2. ἦλθον.

Μετεστεώσης, *converſa,* Ion μεθεστεώσης, gen. ſing. p. part f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adeſt;* μέτεστί μοι *particeps hujus ſum:* 3. ſing. τειμι.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. bi μετέχω, f. μεθέξω, a. 2. μ χον, ες, ε.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. τετέθησαν, a. 1. ind. paſſ. ver μετατίθημι, *transfero.* Th. τίθη *pono:* f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. θην.

Μετετίθει, 3. ſing. imperf.

Digitized by Google

ſίω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor: ex μετὰ, et φημὶ, dico.

Μετεφώνεε, allocutus eſt, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. à

Μετέχω, particeps ſum, cum gen. f. μεθέξω, p. μετέσχηκα, a. 2. μετέσχον, ες, ε. ex μετὰ, et ἔχω, habeo.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, quæ in aëre fiunt: à μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, in ſublime tollo, attollo, in ſpem erigo, animum addo: μετεωρίζομαι, animi tumore efferor, Luc. xii. 29. nuſquam alibi in ſacris literis:] Th. μετέωρος, ſublimis.

Μετεωρισμὸς, ȣ͂, ὁ, elevatio in altum, animorum elatio: à 1. perf. paſſ. præced.

ΜΕΤΕ΄ΩΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſublimis, celſus, pendulus, vagus, fluctuans; alto mari: qu. ex μετὰ, et αἴρω, tollo: q. d. ὡς ἀέρα αἴρω, aëram tollo.

Μετεῶσαν, Ion. pro μετῆσαν, promiſi ſunt: 3. pl. a. 1. act. ex μέθημι, ω: a. 1. ἧκα, Att. ἧσα, ας, ε.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάσσω, tranſmuto.

Μετήλυθεν, adivit, 3. ſing. a. 2. verbi μετέρχομαι, adeo: f. med. μετελεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per ſync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor: f. ȣ͂. Ex μετὰ, et αἴρω, tollo.

Μετίεσθαι, Ion. pro μεθίεσθαι, 1. inf. m. à μεθίημι, dimitto.

Μετίει, 3. ſing. imperf. verbi μετιέω.

Μετιέν, Ion. pro μεθιέν, et hoc pro μεθιέναι, remittere, emittere, ſinere, præſ. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præſ. inf. act. ut et μετίεσθαι pro μεθίεσθαι, præſ. inf. med. à

Μετίημι pro μεθίημι, dimitto, permitto; emitto: ex μετὰ, et ἵημι, mitto.

Μέτιθι, præſ. imperat. à μέτειμι, inſequor, tranſeo: quod ex μετὰ, et εἶμι, eo, præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν pro μετέχειν, q. v.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, tranſmigratio: [* vox biblica, Jud. xviii. 30. 1. Par. v. 22. Mat. i. 17.] à ſeq.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, migro, tranſmigro, incola ſum et inquilinus: ex μετὰ, et οἰκέω, habito.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio, incolatus: à p. paſſ. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, colonia: à μέτοικος.

Μετοικίζω, transfero incolas: f. ίσω, et Att. μετοικιῶ, a. 1. ind. μετῴκισα, p. μετῴκικα. Ex μετὰ, et οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto.

Μέτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, advena; item μέτοικοι, qui pœnæ cauſâ in aliam civitatem deportantur: ex μετὰ, et οἶκος.

Μετοκλάζω, flexis genibus ſuccumbo: ex μετὰ, et ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομάζομαι, mutato nomine priori, alio nomine nominor: ex μετὰ, et ὀνομάζω, ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, ultio.

Μετόπισθε et -θεν, poſtea, pone, poſt, adv. ex μετὰ, et ὄπισθεν, retrorſum.

Μετοπωρινὸν, adv. in autumno: à ſeq.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis: à ſeq.

Μετόπωρον, ȣ, τὸ, ultima pars autumni: ex μετὰ, et ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετουσία, communicatio, conſortium: à μέτειμι.

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco: ex μετὰ, et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, conſortium; et participium, apud Grammat. à μέτοχος, particeps.

Μετοχλίζω, vecte tranſmoveo, tranſmoveo, transfero: ex μετὰ, et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocius, conſors: à μετέχω, particeps ſum, q. v.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR*, emetior: μετρέομαι, ȣ͂μαι, dimenſum accipio: f. ήσω, p. μεμέτρηκα, a. 1. ἐμέτρησα, a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, perf. paſſ. μεμέτρημαι, a. 1. paſſ. ἐμετρήθην, ης, η, f. 1. paſſ. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, menſura.

Μέτρημα, ατος, τὸ, dimenſum: et

Μέτρησις, εως, ἡ, menſio: et

Μετρητὴς, ȣ͂, ὁ, menſor; item amphora Attica, continens tres urnas: à perf. paſſ. verbi μετρέω.

Μετριάζω, f. άσω, ſum μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad menſuram, *METRICUS*: ab eod. Th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, condoleo; vel condoleo quantum ſatis eſt: f. ήσω, p. μεμετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus: ex μέτριος, et πάθος, εος, τὸ, affectus.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediocris, moderatus, non nimius, æquus, juſtus: μετριώτερος reperitur minor. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas: à præced.

Μετριοφρονέω, modeſtè ſentio: ex μέτριος, moderatus, et φρονέω, ſentio. Th. φρὴν, mens.

Μετρίως, modicè, ita ut ſatis ſit: à μέτριος.

ΜΕ΄ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, menſura, modus, *METRUM*: inſervit periphraſi, ut μέτρον θαλάσσης, mare. fortè ab Hebr. מרוד, menſura: vel ex uſu Chald. מדה, dimenſio vel menſura. Hinc Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio. *METONYMIA*, Tropus Rhetor. Ex μετὰ, et ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad Metonymiam pertinens: à præced.

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: à præced.

Μετωπηδὸν, adv. adverſâ fronte: à ſeq.

Μέτωπον ſeu μετώπιον, ȣ, τὸ, frons, pars faciei quæ poſt, ſeu ſupra oculos, prora navis, frons aciei militaris: μετώπω, gen. ſing. Dor. ex μετὰ, et ὤψ, oculus.

Μετωποσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frontis inſpector, indèque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον, et σκοπὸς, q. à σκέπτομαι, video: p. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, curſu petebat: 3. ſing. imperf. μετῳχόμην, ȣ, ετο ex μετὰ et οἴχομαι, abeo: f. m. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μȣ͂, mei; gen. Dor. ab ἐγὼ.

ΜΕ΄ΧΡΙ ſeu μέχρις, ſequente Vocali, adv. cum gen. uſque ad, de termino ad quem: quoad, per, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, quamdiu: μέχρις ȣ͂, quatenus: μέχρις ȣ͂ ἂν, quoad: μέχρι τίνος; quouſque? μέχρι τινὸς, aliquatenus: μέχρι τȣ͂δε, hactenus: μέχρι πολλȣ͂, diu: μέχρι ζωῆς, quoad vivam: μέχρι παντὸς, in perpetuum. Ἄχρι ſeu ἄχρις, idem.

ΜΗ΄, ne, non, niſi, numquid? ȣ̓ μὴ, nequoquam: εἰ μὴ, niſi: [* ὅπως μὴ πίῃς, cum aor. 1. ſubjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. ind. ὅπως τȣ͂το μὴ πεισόμεθα, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως καλῶς

Digitized by Google

λάψηται, Iſocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolſius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in recta enunciatione rariùs ponitur, ut Ariſt. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσα. Interrogat: μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injuſtitia eſt apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*: ὅτι μὴ, *præterquam*: μὴ οὐ, μὴ οὐκ, *ne non*: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ ὅπως, *abſit enim*: εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin, ſin minus.*]

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γὲ, *quidem*.

Μηδαμῆ, et Dor. μηδαμᾶ, *nuſquam*: et indè μηδαμήγε, idem. item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nuſquam*: à ſeq.

Μηδαμὸς, ὴ, ὸν, *ne unus quidem, nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμῶ, adv. *nuſquam*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo, neutiquam*: à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*, conjunct. Ex μὴ, *non*, et δέ.

Μήδεα, *conſilia; genitalia*: à μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jaſonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: qu. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla*: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, q. v. μηδὲν ἀλλ' ἢ, *duntaxat*: μηδὲν ἧσσον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ὅτι, *nihil niſi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præſ. imperat. m. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' et μηδέποτε, adv. *nunquam*: ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*: f. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *nequaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, conſulo, molior*: f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. *provideo, proſpicio*: à

ΜΗ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, conſilium*, in plur. μήδεα, *conſilia*: *pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. *dimenſio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτι, n. g. à ὅστις, et οὖν.

Μήθ' pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηθὲν, ενὸς, τὸ, *nihil quidquam*: ex μήτε, et εἷς, *unus*.

Μηκάζω, *balo*: à

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, idem: propriè eſt caprarum; à ſono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηκέτι, *non amplius; ne poſthac*: ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longiſſimè, tandem*: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longiſſimus, proceriſſimus*: ſuperl. à μῆκος.

ΜΗ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium*: qu. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo, produco*: f. υνῶ, a. 1. ἐμήκυνα, præſ. paſſ. μηκύνομαι, *prolongor, ſuccreſco*: à præced.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*: fort. à capitis μάκει.

Μῆλα, *oves, mala*; item *genæ*; etiam *mamma puellarum*: nom. pl. à μῆλον, ου, τό.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *ſpecillum*, inſtrumentum chirurgicum: Puto à μάω, *quæro*: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μηλόω, *ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione tento, demergo, inſero, vel tentandi vel tingendi causâ*: à μήλη.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui eſt ex inſulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: et Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium cuſtos*.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, *oves paſco*: à ſeq.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, et μηλοβότης, ου, ὁ, *ovium paſtor, opilio*: ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *paſco*.

Μηλόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab ovibus depaſtus; incultus, hoſtibuſque vaſtatus, et pecoribus paſcendis relictus*: ex iiſdem.

Μηλοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, *MALUM, pomum*; item *ovis, pecus*. [* *opes, facultates*, quæ apud veteres erant *oves*, Heſ. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ῀ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS, inſula una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, ſcil. *ovis pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriſcalpium*: Gl. Cy[...]

Μήλωψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *pomacei co[...]loris*: ex μῆλον, *pomum*, et ὤψ.

ΜΗ'Ν, *autem, tamen, quidem*; [...] particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *menſis*: à μή[νη ...] quæ menſem deſcribit curſu ſ[uo].

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, [...] ſing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, [*in*]*ſanio*: f. m. μανοῦμαι, p. m. μέμην[α].

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*: Dor. μά[να]. Hinc forte Angl. MOON, MONT[H] &c.

Μήνι', pro μήνιε, *iraſcere*: pr[æſ.] imperſ. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membran[a] maximè quæ cerebrum ambit, [...] pia mater*.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, *ira divina*, [...] Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ῀ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanen[s]*: acc. ſing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μηνίω, *iraſcor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentu[m] Dim. à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *iraſcor, iram exerceo*: [f.] ίσω, p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lunæ ſimi[lis], lunatus*: ex μήνη, *luna*, et εἶ[δος], *ſpecies*.

Μήνυσις, εως, ἡ, *indicatio*: et

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*: à

ΜΗΝΥ'Ω, *indico, ſignifico, e[...] certiorem facio, declaro*: f. ύσω, [p.] μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. [...] act. μηνύσα, ης, ῃ, a. 1. part. μη[νύ]σας, ασα, αν, a. 1. paſſ. ἐμηνύθ[ην], ης, η, a. 1. part. paſſ. μηνυθ[εὶς], εῖσα, έν.

Μὴ 'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς, [...] *injicias*.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, [...] *incidas*: 2. ſing. a. 2. ſub. act. [...] τέμνω, *ſeco*.

Μήποτε, *ne quando, ſi forte, fo[r]taſſe*: ex μὴ, *ne*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum*: μήπως, *ne [quo] modo, ne forte*, [* *non*, ἀλλὰ μη[...] τοῦτο, Dem. c. Mid. 17. *ſed fo[rtaſſe] non ita fuiſſe*, ſcil. Midiam. ſtatu[...] reverâ ignoraſſe, qui locus fef[el]lit Wolſium. Vid. Markl.] ex μὴ, *ne*, et πως, *aliquo modo?*

Μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quo[d] vide.

Μηρί', pro μηρία, nom. pl. à μη[ρίον], *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus*, [...] qu. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod [...] μηρός.

Digitized by Google

...ιόνης, ου, ὁ, MERIONES, ... propr.
...ΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, femur, femen: in ... μηρὸς, et τὰ μηρά:
...μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio.
...ίζω, μηρυκάζω, et μηρυκάομαι, rumino: qu. à μηρύω, quia ruminare eſt revolvere cibum.
...μα, ατος, τὸ, glomeramen, filum glomeratum. Th. μηρύω.
...ύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi
ΜΗΡΥ'Ω, revolvo, glomero, et ſubduco, f. ύσω, p. κα.
...ς, Ion. pro μήσω, 2. ſing. ... m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. ...μην, μήσω, μήσατο, verbi μή...
...ς, Ion. pro μήσῃ, 2. ſing. f. ...d. verbi ejuſdem.
...ι, Dor. pro μὴ ἐςί.
...ο, Ion. pro μέμνητο, ſeu ἐμέ...ο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ...
...ωρ, ωρος, ὁ, conſultor, conſiliarius peritus. Th. μῆδος, εος, τὸ, Hinc Angl. MASTER.
...ον, ejuſd. nom. dual.
...ι, et μήτι, neque: conjunct. ..., et τὶ, que.
ΜΗΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, MATER; item matrix: et apud ... Eccleſ. baptiſterium: gen. ... et per Sync. -τρὸς, acc. μητέ...ρα, dat. pl. μητράσι, voc. ... ὦ μῆτερ.
...ι, nequid, num? [* nedum, ... minùs, non modò, multo magis, ...atione argumenti. ἀλλ᾽ οὐδὲ ... ἑαυτὸν ἐρωτιώντος ἄξιος οὐδενὸς ...ς, μήτιγε τῶν ἄλλων ἡδίων, ...ſt. ſi per ſe miles quidem non ...dus eſt, multo minùs dignus qui ... imperet. Ἐγὼ δὲ ϗ ἐν τοῖς ... τοὺς ἀγωνιςὰς ὑπὸ τῶν ...ν ταλαιπωρουμένους, μήτι δὴ ὑπὸ ... φίλων, Plato Dionyſio, vi... bellatores in palæſtrâ à pueris ...tos, non modò [vel multo magis] ...ncis. In μήτι tranſponun... particulæ: τοὺς τῶν δεόντων ... ποιεῖν, quæ conveniunt neu... faciunt, Iſocr. ad Nicolem, ... μήτιγε, non ſolùm. Æl. V. ... 2. μήτιγε, quanto magis, ... multo magis, 1 Cor. vi. 3.]
...ς, τὸ, et τὶ, aliquid.
...ιᾶσθε, pro μητιάεσθε, 2. pl. ...perat. paſſ. à ſeq.
...ιάω, conſulto, delibero, molior, ... quampiam machinor: verb. ... Th. μῆτις, ἡ, conſilium.
...ιέτα, voc. ſing. à
...ιέτης, ου, ὁ, conſiliarius, prudens, ...ſultor: à μητιάω.
...όωμαι et μητίομαι, conſilia a..., machinor, concito: ab eod.

Μῆτιν, acc. ſing. à μῆτις, conſilium.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, conſilia abundans. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præſ. act. verbi μητιάω.

ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conſilium, intelligentia, prudentia, ſapientia, vafrum conſilium.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλοίας, ου, ὁ, Att. μητραλῴας, ου, ὁ, matris percuſſor, matricida: ex μήτηρ, mater, et ἀλοιάω, -ῶ, percutio.

Μητρόθεν, adv. à matre. Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, matrem occido: et

Μητροκτονία, ας, ἡ, matris cædes: à

Μητροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, matricida: ex μήτηρ, et κτείνω, occido: p. m. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: ex μήτηρ, et πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, METROPOLIS: q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium: quia ſic ſe habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex matrice urbe eſt, et METROPOLITANUS: à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex μήτηρ, et ῥίπτω, projicio.

Μητρυιά, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, noverca, altera patrie, hoc eſt, ubi quis vivit, et tamen non ibi natus eſt. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus: ab eod.

Μήτρως, -ωος, ὁ, avunculus maternus: ab eod.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, machinatur: 3. ſing. ind. paſſ. à μηχανάω.

* Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ, dolorum conſutor. Eurip. ex μηχανή, et ῥάπτω, ſuo.

Μηχανάω, ῶ, f. ήσω, uſitatius μηχανάομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, agito: à μηχανή.

Μηχανεύω, f. εύσω, excogito, machinor: f. 1. m. εύσομαι, p. paſſ. μεμηχάνευμαι. Th. μηχανή.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, MACHINA: artificium, ſolertia, molitio, conſilium; [* dubium: μηχανὴ οὐδεμία ἐςὶ τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί, nulla dubitatio quin is nobis inſidietur, Herod. Clio, c. 209.] πάσῃ μηχανῇ, quovis modo: οὐδεμία μηχανή dicitur de re impoſſibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, ſtratagema; à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, fabricandi machinas peritus, MECHANICUS. à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. ad mechanici morem: à præced.

Μηχανώμενος, præſ. part. paſſ. verbi μηχανάομαι, machinor; ab eod. Th.

Μῆχαρ, ατος, τὸ, artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium: à

Μῆχος, εος, τὸ, conſilium, commentum, dolus, fraus: à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, minor: quod vide.

Μήων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, una: dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ. à maſc. εἷς, unus.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, inquino, polluo, conſpurco; inficio, conſcelero: f. ανῶ, a. 1. ἐμίηνα, p. μεμίαγκα, p. paſſ. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι, p. part. paſſ. μεμιασμένος, a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, cæde me polluo: f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida; qui cæde ſe polluit; in voc. ὦ μιαίφονε: ex μιαίνω, polluo, et φόνος, cædes. Th. φένω, occido, p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθην, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, polluo: hine a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio: à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejuſd. verbi.

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, pollutus, ſceleſtus, dirus, flagitioſus, obſcœnus: ab eod. Th.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, ſtuprum: et

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator, cæde vel alio ſcelere contaminatus: à p. paſſ. verbi μιαίνω.

Μίγας, άδος, ὁ ϗ ἡ, miſtus, promiſcuus: à μίγνυμι.

Μίγδα, adv. miſtim, promiſcuè: à præced.

Μίγδην, idem: ab eod.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. et μιγεὶς, ἐντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. ab ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo: f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Μιγέωσι, per Ectaſin. Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. et

Μίγῃ, pro ἐμίγη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ion. et

Digitized by Google

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. paſſ. et

Μιγήσομαι, f. 2. paſſ. et

Μῖγμα, ατος, τὸ, *miſtura, farrago*: à 1. perſ. perf. paſſ. omnia à

ΜΙ´ΓΝΥΜΙ, ſeu μισγύω, *miſceo, permiſceo*: paſſ. *propè accedo, conſueſco*, de concubitu: f. ξω, p. μέμιχα, a. 1. ἔμιξα, perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται, p. part. μεμιγμένος, η, ον, a. 2. paſſ. ἐμίγην, a. 2. inf. paſſ. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι, a. 1. paſſ. ἐμίχθην, paulò poſt f. μεμίξομαι.

Μιγνῦναι, præſ. inf. act. à præced.

Μίδας, *beſtiola, quæ fabas peredit*: q. à μίω, *edo*: Eſt et *jactus teſſerarii*. Fuit et rex Phrygiæ dictiſſ. iſtius nominis.

Μιζραμὼθ, *crater*, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum eſt, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκὸς, ά, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, *animo ſum puſillo*: à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *puſillanimitas*: ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *puſillanimus*: ex μικρὸς, et θυμὸς, *animus*.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis omnique ſententiarum dignitate deſtituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; ſordes, avaritia*: à ſeq.

Μικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; ſordidus, præparcus*: ex μικρὸς, et λόγος, *verbum, ratio*.

ΜΙΚΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, et Att. σμικρὸς, *parvus, qui parvi pretii eſt, paucus*: compar. μικρότερος, ſuperlat. μικρότατος: vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· μετὰ μικρὸν, *paulò poſt*: μικρὸν, *parùm*: μικροῦ, *ferè*: μικροῦ δεῖν, *paulò minus, penè*.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*: à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *puſillanimus*. Ex μικρὸς, et ψυχή.

Μικρῶς, adv. *parùm*. à μικρὸς.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Μικτὸς, ἡ, ὸν, *miſtus*: ab eod. verbo.

Μίλητον, ου, τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis. interp. Lat. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ´ΛΗΔΟΣ, ου, ὁ, *inſtrumentum quoddam artis plaſticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*: ſpatium mille paſſuum: vox Lat. Matt. v. 41.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *minio illitus*, vel *tectus, miniatus*: ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, et ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rubras habens genas*, vel *proras*: ex μίλτος, *minium*, et παρῃὰ pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.

ΜΙ´ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium; rubrica, rubigo ſegetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio inficio*: à præced.

ΜΙ´ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ´ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. ſing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ´ΜΑΡΚΙΣ, ιος, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ´ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *imitor*: cum acc. præſ. inf. paſſ. μιμεῖσθαι, f. med. μιμήσομαι, p. paſſ. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμήσαιντο, *imitentur*: 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præced.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum*: et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator*: à perſ. paſſ. μιμέομαι.

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, *imitandi peritus*: à præced.

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, *imitabilis*: à p. paſſ. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo, præſtolor, exſpecto*: à μίνω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*: 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo*: præſ. imperat. μίμνησκε: mutuatur ſua tempora à Th. μνάομαι, f. μνήσω, p. μέμνηκα, præſ. med. μιμνήσκομαι, *recordor, memini*: perf. paſſ. μέμνημαι, *memini*: a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, *manebant*: 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*: præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro μίμνουσι præſ. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, *maneo, perman*[…] *ſuſtineo*: à μένω.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS*, *in*[…] *biſtrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*. MIMIC.

Μιμὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, […] quia μιμοῦνται actiones hom[…]

ΜΙ´Ν, *ipſum, ipſam*: alic[…] *ipſos, ipſas*; quaſi ab ἵς inu[…] jus accuſ. ἶν, ν Ionicè præ[…] facit; μ autem Dor. μίν.

ΜΙ´ΝΘΑ, ſeu μίνθη, ης, ἡ, *M*[…] *THA*, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, *ſtercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μ[…] Μινύα, nom. propr. *urbis* […] *liæ*. Et *Minyæ* Argona[…] cuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ […] νύα· vide præced.

Μινύθει, *minuit*: 3. ſing. in[…] et

Μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ[…]

Μινύθω, *minuo, marceſco*. […] νὸς, *parvus*: Angl. TO M[…]

Μίνυνθα, adv. *paululum*: […]

Μινυνθάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *br*[…] *pore durans*: à

ΜΙΝΥΟ´Σ, ὰ, ὸν, Euſtat[…] dici vult pro μικρὸς, *parv*[…] *lis*.

Μινύριζε, præſ. imperat. […]

Μινυρίζω, *exili voce lam*[…] μινυρὸς, idem quod Th. […] *parvus*.

Μινύρισμα, *querulâ voce l*[…] *cantillo*: ab eod.

Μινώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui b*[…] *temporis, fluxus*; ex μινυ[…] *tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, […] viri.

Μίξις, εως, ἡ, *miſtio, tem*[…] *concubitus*. Th. μίγνυμι, *m*[…]

* Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *[…] barus*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens virginis et animalis* […] νυμι, *miſceo*, et παρθένος, […] *go*.

Μίξω, *miſcebo*: f. 1. a[…] μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *o*[…] *num, inhumanus*: ex μισέω […] ἄνθρωπος, *homo*.

* Μισαργυρία, ας, ἡ, *od*[…] *contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus* […] *valle, in quo fit miſtio aq*[…] *montibus confluentium*: ex […] ſeu μίγνυμι, et ἄγκος, *va*[…] *lis*.

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, […] præſ. ſub. paſſ. verbi μ[…] dem quod μίγνυμι, *miſceo*.

Μίσγειν, præſ. inf. à μίσγω, *[…] pere*.

Digitized by Google

…ται, miſcebatur: 3. ſing. im-
… paſſ. Ion. verbi ejuſdem.
…γυται, Dor. pro μίσγεται,
…ulus: præſ. part. pl. f. g. à μίσ-
…idem quod μίγνυμι, miſceo.
…μενος, η, ον, præſ. part. paſſ.
… verbi.
…, miſceo, tempero: f. ξω, p.
… (tanquam à μίγω.) μίσ-
…, coëo, concumbo, congredior.
…, 3. ſing. præſ. act. Sed
…, præſ. imperat. act. à
…ῶ, -ῶ, odi, minùs amo: im-
… ἐμίσουν, ευ, f. ήσω, p. μεμίσηκ-
… a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. ſub.
…, ης, η, et in 3. pl. μισῶσιν
… paſſ. μισέομαι, odio haber-
… perf. paſſ. μεμίσημαι, perf.
… μεμισημένος, η, ον, exoſus, a,
Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.
…θεὶς, ῶσα, ὲν, a. 1. part. paſſ.
…
…, oderit: 3. ſing. a. 1.
… ejuſdem.
…, ε, ὁ, oſor: ab eod.
…, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus: à
…
…δοσία, ας, ἡ, mercedis per-
…, præmii retributio, pœna:
…
…δότης, ε, ὁ, qui mercedem
…, præmiorum largitor. ex
…, merces, et ἀποδίδωμι, reddo.
…, do.
…έω, -ῶ, quæſtum facio: ex
…, et ἄρνυμαι, capio.
…, ία, ιον, vel μίσθιος, ε, ὁ ἡ,
…cenarius. Th. μισθὸς.
…δότας, α, ὁ, Dor. pro
…δοτέω, ῶ, f. ήσω, do merce-
… à
…δότης, ε, ὁ, mercedis dator:
…, et δίδωμι, do.
…ΘΟΣ, ῦ, ὁ, merces, præmium
…, ſalarium, ſtipendium mili-
… [° pœna, Callim. Viciſſim,
… pro μισθὸς, Salm. de uſur.
… 22.]
…, ε, ὁ ἡ, qui mercede
… facit, miles: ex μισθὸς, et
…
…, ῶ, f. ώσω, mercede loco.
… μισθόομαι, ῦμαι, mercede con-
… paſſ. mercede conducor.] Th.
…, merces.
…μα, ατος, τὸ, merces, ſump-
…: à μισθόω.
…τὸς, ὴ, ὸν, mercede conductus,
…: ab eod.
…λλος, ε, ὁ, ſc. οἶνος, vile et
… vinum: et
…, ſordidus, præparcus; qui
… rejecta colligit: à
…ΛΟΙ, ων, οἱ, fruſta et rejecta-
… cenarum, quæ everri ſolent.
…έω, bonas literas odi, im-
…ſum: et

Μισολογία, ας, ἡ, odium literarum: à ſeq.

Μισολόγος, ε, ὁ ἡ, bonarum literarum oſor; per conſeq. indoctus, imperitus: ex μῖσος, τὸ, odium, et λόγος, in pl. λόγοι, ſtudia literarum.

Μισοξενία, ίας, ἡ, inhoſpitalitas: à

Μισόξενος, ε, ὁ ἡ, inhoſpitalis: ex μῖσος, et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, inimica ſeu hoſtilia facio; quæ alius odit facio: ex μῖσος, et ποιέω.

Μισοποιὸς, ῦ, ὁ, inimicus, infeſtus, hoſtilia faciens: ex iiſdem.

Μισοπονηρέω, ῶ, malos odi et deteſtor, f. ήσω. et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, odium in ſceleratos: à

Μισοπόνηρος, ε, ὁ ἡ, malorum oſor: ex μῖσος, et πονηρὸς.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ε, τὸ, odium.

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. â

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in parvas partes ſeco.

ΜΙ'ΣΥ, ſuccus in metallis concretus.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ, pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur: qu. ab ἴσχω, teneo.

ΜΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, licium, filum quod ſtamini implicatur.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, MITRA, cingulum, balteus: acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ, mitra tunicam cingens: ex μίτρα, et χίτων, tunica.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, MUTILUS, cornibus carens.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. μίτυλος, mutilus.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, purgamentum ceræ: vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à μίγνυμι, miſceo: qu. vide.

ΜΝΑ͂, ᾶς, ἡ, MINA, libra: varii ponderis, apud diverſos.

Μνάῃ, ſpondes: Poët. Pleonaſm. τῦ α, pro μνᾷ, 2. perſ. ſing. ind. m. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμεῖον, ε, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum; item curo, operam do; et nuptias ambio: f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. paſſ. μέμνημαι, a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, recordor: ἀναμιμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσειεν, in memoriam reduceret: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω ſeu μνάομαι, recordor.

Μνάσῃς, memores: 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσῃς. à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præſ. inf. med. contract. pro μνάεσθαι: à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, pronuba: à μνηστὴρ, monitor. Th. μνάομαι.

Μναστεύω, Dor. pro μνηστεύω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστεύσας, ασα, αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστεύσας· à μναστεύω.

Μνᾶστις, ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, memoria.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ΜΝΑ'Ω, aliquid menti ſuggero; aliquid menti revoco; vide μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, commemorare: μνεώμενος, ambiens: præſ. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria: à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, ſepulchrum: à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Μνημεῖον, ε, τὸ, idem quod μνῆμα: à

Μνήμη, ης, ἡ, memoria, mentio: à perf. paſſ. μνάω.

Μνημονεύω, memoriâ teneo, memini, memoro: f. εύσω. μνημονεύομαι, memoror, celebror: et

Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, memoriâ valens; it. ad memoriam pertinens, memorabilis: à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Eſt et nom. Deæ mater Muſarum: et

Μνημόσυνον, ε, τὸ, quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, memoria: à ſeq.

Μνήμων, ονος, ὁ ἡ, memor; item bonâ memoriâ præditus: à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασα, recordata: a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, memineris: Ion. pro μνήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ejuſdem.

Μνησθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐμνήσθην, verbi ejuſdem.

Μνησθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. μνήσθητι, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. paſſ. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi ejuſd.

Μνησικακέω, ῶ, mali vel injuriarum acceptarum memor ſum: et

Digitized by Google

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: à

Μνησικάκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *injuriæ acceptæ memor*: ex *μνῆσις*, et *κακὸς*, *malus*.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. et

Μνησόμεθ' pro *μνησόμεθα*, 1. pl. f. 1. m. verbi *μνάομαι*.

Μνηστεύω, *nuptias ambio*, *ſum procus*, *concilio*, *comparo*: f. *εύσω*, p. *μεμνήστευκα*, præſ. paſſ. *μνηστεύομαι*, *deſpondeor*, quod eſt mulieris, cum dat. perſ. paſſ. *μεμνήστευμαι*, perf. part. f. g. *μεμνηστευμένη*, ης, ἡ, *deſponſata*, a. 1. paſſ. *ἐμνηστεύθην*, a. 1. part. paſſ. *μνηστευθεὶς*, ἐισα, ἐν. à *μνηστὸς*, *ſponſus*.

Μνηστέω, ῶ, f. *ήσω*, idem ac præced.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *ſponſa*, *nupta*: à *μνηστὸς*.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus*, *candidatus*, *qui aliquid ambit*: à *μνάομαι*.

Μνῆστις, ιος, et εος, ἡ, *memoria*, *recordatio*, *mentio*: ab eod.

Μνηστὸς, ἡ, ὸν, *deſponſatus*: ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *conciliatio ſeu petitio uxoris*: ab eod.

* *Μνιαρὸς*, ρὰ, ρὸν, *muſcoſus*, *μνιαρὰ τάπητος*, *tapetis muſci inſtar mollis*. Epig. ap. Suid. à

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *muſcus*, *alga*.

Μνίω vel *μίω*, *edo*.

ΜΝΟΥ̃Σ, *μνῶ*, ὁ, *prima lanugo*, *pilus tener*: à *μνίον*, quia eſt ut *muſcus*.

Μνώεο, Ion. pro *μνῶ*, præſ. imperat. paſſ. à

Μνώομαι, Poët. pro *μνάομαι*, *recordor*, *mulieris nuptias ambio*.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro *ἐμνῶντο*.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ eſt voce*.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, *laborioſus*, *ærumnoſus*.

Μογεῦμες, Dor. pro *μογοῦμεν*, *laboramus*: 1. pl. præſ. à

Μογέω, ῶ, *ærumnas patior*, *laboro*, *labore feſſus ſum*, *doleo*: fut. *ήσω*. Th. *μόγος*, *labor*.

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæſitantia in verbis*, *difficultas loquendi*: à

Μογιλάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficulter loquens*, *hæſitans*, *cui eſt lingua impedita*: ex *μόγις*, *ægre*, et *λαλέω*, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix*, *ægre*: à

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *ærumna*, Poët.

Μογοσόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partûs laborem ſuſcipiens*, *circa partum laborans*: Epith. Lucinæ, circa *τόκους μογοῦσα*, *ut quæ parturientibus adſit*: ex *μόγος*, et *τίκτω*, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *MODIUS*: menſura aridorum: Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum*, *pugna*, *tumultus*, *terror*.

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*; *vilis*; *nugator*, *garrulus*; *ſuperbus*. à *μόθαξ*.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, *inſolens*, *ſuperbus*: à præced.

Μοι, *mihi*: dat. ſing. ab *ἐγὼ*, *ego*.

Μοιμυάω, et *μοιμύλλω*, *contraho labia*: à *μύω*.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars*, *portio*; *gradus*, ſeu *pars circuli in cœlo*; certa militum portio, velut *decuria*, *cohors*, *manipulus*; *ſors*, *conditio*; *officium*, *munus*; *honor*; *pretium*; *oraculum*, *aut alius monitus divinus*; *fatum*, *ſecundum æquè ac adverſum*; *fatum*, *lethum*: *Μοῖραι*, *Parcæ*. Th. *μείρω*, *divido*, *ſortior*: p. m. *μέμορα*.

Μοιράω, fut. *άσω*, *diſtribuo*, *partior*: à præced.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *felici fato natus*: ex *μοῖρα*, *fatum ſecundum*, et *γίνομαι*, *naſcor*.

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. *fatalis*: à *μοῖρα*.

Μοῖσα, ας, Dor. pro *μοῦσα*, ης, ἡ, *Muſa*.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro *Μουσῶν*.

Μοισαῖος, αία, αῖον, Poët. et Dor. pro *Μουσαῖος*, *à Muſis factus et paratus*.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, *quæ perſolvit qui in adulterio comprehenſus eſt*, vel *quæ in comprehenſione mœchorum perſolvuntur*: ex *μοιχὸς*, et *ἄγρα*, *captura*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera*, *adulterium*. Th. *μοιχὸς*.

Μοιχάομαι, ῶμαι, *ſum adulter*, *adulterium committo*: [* *μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν*, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.] f. med. *ήσομαι*, p. paſſ. *μεμοίχημαι*. ab eod. Th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: à *μοιχὸς*.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: à *μοιχεύω*.

Μοιχευθεὶς, ῖσα, ὲν, *adulteratus*: a. 1. part. paſſ. à ſeq.

Μοιχεύω, *ſtupro*, *vitior*, *adulter ſum*, *mœchor*: f. *εύσω*, p. *μεμοίχευκα*, a. 1. *ἐμοίχευσα*. à *μοιχὸς*.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *ex adulterio procreatus*, *adulterinus*. et

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, *adulterinus*, *in adulterium pronus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MOECHUS*, *adulter*: q. à *μὴ*, et *οἶκος*.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. *βολγὸς*, *ſaccus coriaceus*, *culeus*; item *depeculator*.

ΜΟΛΕ'Ω ſeu *μόλω*, *venio*, *vado*, *curro*: hinc *μολὼν*, a. 2. p[...] act.

Μολίβδαινα ſeu *μολύβδαινα*, [...] *pila*, ſeu *maſſa plumbea*.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, contract. [...] *λιβδοῦς*, ῆ, οῦν, et *μολύβδινος* [...] *λύβδινος*, ίνη, ινον, *plumbeus*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ ſeu *μόλυβδος*, [...] *plumbum*, q. à *μολεῖν εἰς βάθος*.

Μόλιβος ſeu *μόλυβος*, ου, ὁ, [...] quod *μόλιβδος*, Hom. Il. Λ. [...]

Μόλις, adv. *vix*: idem [...] *μόγις*. Th. *μόλος*, *labor*.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, [...] *loſus*: qu. *μολὼν* ἐπὶ *βορὰν*.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herba [...]

Μολοῖσα, *profecta*: Dor. pro [...] *λοῦσα*, a. 2. part. f. g. à [...] quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *labor*, *pugna*, [...] *multus*.

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ου, *MOLOSSUS*, pes metricus, tribus ſyllabis [...] gis conſtans: *incola Moloſ*[...] regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli, [...] Hebr. *regnans*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. [...] *μολπῇ*, à *μέλπω*, *cano*: p. m. [...] *μολπα*.

Μολύβδαινα et *μόλυβδος*, vid. [...] *μολίβδαινα*.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino*, *contamino*, *polluo*, dicitur et de coloribus, [...] *ficio*, *tingo*: f. υνῶ, a. 1. [...] p. *μεμόλυγκα*, p. paſſ. [...] *μαι*, et Att. *μεμόλυσμαι*, a. [...] paſſ. *ἐμολύνθην*, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, et

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, *contaminatio* [...] *μολύνω*.

Μόλω, *venio*, à *μολέω*.

Μολὼν, a. 2. part. act. præc[...]

Μομφὰ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela*, *reprehenſio*: à p. m. *μέμομφα*, verbi [...] *φομαι*, *incuſo*.

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. [...] *ſultoris*, *ſeu agitatio equorum* [...] *ſit uno fræno*: ex *μόνος*, [...] *ἄμπυξ*, *υκος*.

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo*: et

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha*, [...] *μονάρχος*.

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA*, *unius dominatus*: à [...] *μοναρχέω*.

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad monarchiam ſeu monarchian pertinens*, [...] *favens*: à præced.

Μονάρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſolus imperat*: ex *μόνος*, *ſolus*, et [...] *imperium*.

Μονὰς, άδος, ἡ, *unitas*: à *μό*[...]

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monaſterium*, Angl. MONASTERY.

Digitized by Google

Μοναχὸς, ὴ, ὸν, *ſolitarius, unicus*: *MONACHUS*: Angl. contracte MONK. Th. μόνος, *ſolus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μόνα, *manſio, habitatio.* Th. μένω. Sed

Μόνη, ης, ἡ, *ſola*: à μόνος.

Μόνιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis*: à μένω, *maneo*: p. m. μέμονα.

Μονιὸς, οῦ, *ſolitarius, ſolitudines amans*: et ſumitur pro *porco agreſti.* Th. μόνος, *ſolus.*

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ ϗ ἡ, *qui ſingularem habet greſſum*: ex μόνος, et βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *ſolus*, et γένος, *progenies.* Th. γίνομαι, *naſcor.*

Μονόδρεπτον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*: ex μόνος, et δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *uniformis, unius modi*: ex μόνος, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Μονόζωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *unam zonam habens, excellens bello, turmarius.*

Μονήμερος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui unius eſt diei*: ex μόνος, et ἡμέρα, *dies.*

Μονόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, *qui unicam crepidam* ſeu *calceum habet*: ὁ μόνον κρηπῖδα ἔχων. ex μόνος, et κρηπὶς, ἡ, *baſis, pes*, &c.

Μονομαχέω, fut. ήσω, *ſingulari certamine pugno*: à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *ſingulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congreſſus.* à μονομαχέω.

Μονομάχος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſingulare certamine pugnans, gladiator*: ex μόνον, et μάχη.

Μόνον, adv. [* antè verbum abſolutum:] *ſolùm, ſolummodo.* à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *ſolus, unus, deſertus, ſeparatus, cœlebs, viduus.*

Μονότροπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *unius modi, ſolitarius, cœlebs, auſterus, contumax*: ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *luſcus, altero oculo captus*: ex μόνος, et ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *unam tunicam habens.* D. S. ex μόνος, et χιτών.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſolus ſuum ſuffragium non aliorum ſuffragiis conſentiens habet.* Th. ψῆφος, υ, ἡ, *calculus, ſuffragium.*

Μονόω, *ſolum relinquo, deſtituo, ad unum redigo*: f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, *ſola relicta*, a. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, ῶσα, ὲν, *ſolus relictus*: a. 1. part. paſſ. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi μονόω.

Μονώνυξ, ſive μώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, *ſolidas habens ungulas*: ex μόνος, *ſolus*, et ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ον, *maximè ſolus*: ſuperlat. à μόνος, *ſolus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS, arbor.*

Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio*: à μόρος, *mors*, quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*, quod vide.

Μόριον, υ, τὸ, *particula, portiuncula*; item *membrum genitale*; ſeu *pars quæpiam corporis*: Dim. à μόρος, *portio.*

Μορμολύκειον, vel -κεῖον, υ, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, ῦς, ἡ, *mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo*: à μορμώ.

Μόρμορος, *terrificus, terror inanis.* Heſ.

Μορμύροντα, *ferveſcentem*: acc. ſing. part. præſ. à

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo*: qu. à μύρω, *fluo.*

ΜΟΡΜΩ', ῦς, ἡ, *ſtrix, mulier horrendâ facie, larva.* Eſt etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abſtergam*: f. 1. act. verbi μοργνύω ſeu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abſtergo.*

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis, exitioſus.* à μόρος.

Μόρον, υ, ὁ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, υ, ὁ, *portio, fatum, MORS.* Th. μείρω, *divido, ſortior*; p. m. μέμορα. *Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui inferre.*

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, υ, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.*

Μόρσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*: legitur et μόριμος à μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *ſortior.*

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo*: f. ξω, p. χα.

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro μορφή. et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formoſus.*

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, *FORMA, ſpecies, ſtatura corporis.*

Μορφνοῖο, gen. Ion. à

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀρφνὸς, *obſcurus, tenebroſus*; *flavus, fulvus.* Th. ὄρφνη, *tenebræ, obſcuritas.*

Μορφόω, -ῶ, *FORMO*: fut. ώσω, perf. μεμόρφωκα, perf. paſſ. μεμόρφωμαι, a. 1. paſſ. ἐμορφώθην, a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum.*

Μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio, figuratio, ſpecies*: à p. paſſ. verbi μορφόω.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*

Μοσχάριον, υ, τὸ, *vitulus*; et

Μόσχειος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vitulinus*: à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur, tenella planta.* à p. paſſ. ſeq.

Μοσχεύω, f. εύσω, *ſurculis ex arbore demptis planto*: à μόσχος.

Μοσχίον, υ, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus.*

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, conflo*: f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, et ποιέω, *facio.*

ΜΟ'ΣΧΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *vitulus*; item *ramus novellus*; item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχυ, et μόσχως, Dor. pro μόσχος. Eſt et

Μόσχος, υ, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*

Μοτόω, *immitto linamentum in vulnera*: à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impoſitio*: à præced. p. paſſ.

Μουνὰξ, adv. *ſeorsùm, ſingulatim, ſolùm*: à μοῦνος pro μόνος, *ſolus.*

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui ſolus imperat*;

Μουναρχία, et Ion. -η, pro μοναρχία, *monarchia.*

Μουνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unicus, unigenitus*: pro μονογενής.

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis*: ex μοῦνος, et κῶλον, *membrum.*

Μουνόλιθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ex unico ſaxo factus*, vel *ex lapide ſolùm conſtans*: ex μοῦνος, et λίθος, *lapis.*

Μουνομαχέω, *ſingulari prælio dimico*; idem ac μονομαχέω.

Μοῦνος, Poët. pro μόνος, *ſolus*: nom. pl. μοῦνοι.

Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *qui unius eſt naturæ, ſimplex*: ex μοῦνος, quod vide, et φύω, *naſcor.*

Μουνόω, -ῶ, f. ώσω, pro μονόω.

ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA*; *portus Athenienſium*: à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *menſis primus vernus Athenienſibus*; quia in eo ſacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA*: μωσάων, gen. pl. Æol. et μωσᾶν, Dor. pro μουσῶν Hinc

Μουσεῖον, υ, τὸ, *MUSÆUM, locus Muſis et ſtudiis deſtinatus*: à præced.

Μουσίζω, *cantu contendo*: ab eod.

Digitized by Google

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, ſc. τέχνη, *ars* : à

Μουσικὸς, ὴ, ὸν, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *muſicè*, *eleganter* : à præced.

Μουσίσδεν, Poët. et Dor. pro μουσίζειν, *canere*.

Μύσω, Attici dicunt pro μοῦ λοιπὸν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præſ. à

Μοχθέω, -ῶ, *laboro* : f. ήσω, præſ. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, pl. num. n. g. à μοχθηρός.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia*, *improbitas* : à μοχθηρός.

Μοχθηρεύομαι, ῦμαι, *laboro* ; ab eod.

Μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *laborioſus*, *calamitoſus*, *malus*, *improbus* : à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant* : Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præſ. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro* : à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *moleſtia*.

Μοχλέω, μοχλεύω et -όω, *vecte moveo*, vel *moveo* : à

Μοχλὸς, ῦ, ὁ, *vectis* : idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ˜, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus* : à μύω.

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλῆ, vel μυγαλῆ, vel μυογαλῆ, ἡ, *mus araneus* : qui in mures & γαλῆς γίνεται. Th. γαλῆ, vel γαλὴ, *felis*, item *muſtela*.

Μυγμὸς, ῦ, ὁ, *ſonus qui labris occluſis è naribus emittitur*. Th. μύζω.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *averſor*, *abhorreo*; qu. claudendo oculos : à μύω.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus*, *nimio madore vitiatus* : à

ΜΥΔΑ'Ω, *MADEO*, *nimio madere et uligine vitior*, *putreſco* ; f. ήσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.

Μυδὸς, *MUTUS* : à μύω, *labra claudo*.

Μυδόεντ, ὁ, *virus*, *virulus humor*.

Μυδῶντα, Poët. pro μυδῶντα, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium* : ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo* : à μυδᾶν, *putreſcere* : Sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nom. propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *MEDULLA* : hinc

Μυελόεις, όεσσα, όεν, *medulloſus*.

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus* ; voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *inſtituo in ſacris*, *initio*, *doceo quæ ad ſacra pertinent* : f. ήσω, p. κα.

Μυζάω et μυζέω, *ſugo*, *exprimo* ; à μύζω.

ΜΥ'ΖΩ, f. ύσω, propriè *premo*, *compreſſum teneo*, *MUSSO*, *clauſis labris ſonum à naribus emitto* ; item *ſugo*.

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. ſing. præſ. ſub. med. verbi μύθεομαι pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. ſing. præſ. m. μυθεῖσθαι, præſ. inf. à

Μυθέομαι, *dico*, *loquor*, *narro*, *confabulor*. Th. μῦθος, *ſermo*.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabuloſè narro*, *fingo* ; ab eod. Th.

Μυθησαίμην, *dixero* ; a. 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens* ; præſ. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico* ; item *muſſito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, *fabuloſus*, *a*, *um* : ab eod. Th.

Μυθόγραφος, ου, ὁ & ἡ, *fabulæ auctor* : ex μῦθος, et γράφω, *ſcribo*.

Μυθολογεύω, f. εύσω, *fabulor*, *loquor* : et

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro*, *fabuloſè narro*, *fabuloſè celebro*. Ex μῦθος, *fabula*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio*, *fabuloſa narratio* : à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *fabulæ conditor* : ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.

ΜΥ˜ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum*, *oratio*, *ſermo* ; *fabula*.

Μυθωδέστατος, ſuperl. à

Μυθώδης, εος, ὁ & ἡ, *fabuloſus* : à μῦθος.

ΜΥΙ˜Α, ας, ἡ, *MUSCA* : qu. à μύζω, *murmuro* ; gen. pl. μυιᾶν, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO*, *boo* : f. ήσω et ήσω, a. 2. ἔμυκον, et Ion. μύκον à ſono boum factum, qui eſt μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. ſing. a. 2. præced.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus* : à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

Μυκηθμὸς, *mugitus* : à μυκάω.

Μύκηρος, vel μύκηρος, ου, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus* : item *ſumma gladii pars*, *quæ eſt in ipſo manubrio*.

Μύκησις, ἡ, *mugitus* : à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium* : gen. pl. Dor. pro μυκητῶν à

Μυκητὴς, ου, ὁ, *mugiens* : à μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ων, αἱ, ſeu μύκλαι, αἱ, *lineæ nigræ*, *quæ in aſinorum collis et pedibus ſunt*.

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris*, *naſus*, *proboſcis* : q. à μύσσω, *emungo*.

Μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, *ſubſannatio*, *irriſio* : à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, *ſubſannator*, *irriſor* : ab eod.

Μυκτηρίζω, *naſo ſuſpendo*, *irrideo*, *contemno* : f. ίσω, p. μεμυκτήρικα, a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *naſus*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA* : hinc Angl. MILL.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore*, *ſtrido dentibus* : à præced.

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, *molaris*, *-e*. Th. μύλη, *mola*.

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix* : qu. à μύλλω, *permolo*.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, *curvus*, *tortuoſus* : qu. à κυλλὸς. Eſt verò

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piſcis, qui et τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid ſignifico* et velut *innuo* : et Poët. pro *molo* et *ſubagito* ſumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, *ſimilis lapidi molari* : ex μύλος vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola* : in pl. μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *piſtrinum*. Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et ſanguine*.

Μῦν, *murem*, acc. ſing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ὴ, ὸν, *mutus* ; ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μύω.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excuſatio*, *prætextus*, *mora* : à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexo*, *prætendo*.

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS*, *MUCOR* : quia μύσσεται, è naribus

Digitized by Google

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, naſus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, murium occiſor: ex μῦς, muris, et κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. fundens: à μύρω, ſtillo, fundo.

Μύραινα, ης, ἡ, *MURÆNA*, piſcis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, *lugebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo*. Th. μύρω.

Μυρεψικὸς, ὴ, ὸν, *unguentarius, ad unguentarios pertinens*: à

Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, *unguentorum coctor*; ex μύρον, et ἕψω, *coquo*.

Μυρί᾽ pro μυρία, nom. vel acc. pl. n. g. à μυρίος, *innumerus, infinitus*.

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*. à μύριοι.

Μυριάκις, *ſæpius*. Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*, f. ίσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ´ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS*: à præced.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitè multiplicatus*.

Μυρίος, ία, ίον, *infinitus, innumerus, ſummus, extremus, maximus*: μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumeri*, ut Lat. *ſexcenti, ſexcenta*. At μύριοι, αι, α, *decies mille*, vel *decem millia*. Unde et *compoſita* cum μυρίος vel μύριοι, reddenda ſunt vel per *infinitus* ſive *innumerus*, yel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex *illo* compoſita exiſtimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multos* vel *plurimos* reddatur.

Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus*. Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, *aſperſio unguentorum, unguentorum illitus*: à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poet. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ˜ΡΜΟΣ, ε, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, *formica*: μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium*.

Μύρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, ſtillo*.

ΜΥ´ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unguentum*: q. à μύρω, *fluo*.

ΜΥ´ΡΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis ſimilis *murænæ*.

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA*. Th. μύρον, *unguentum*.

Μυρσίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥ´ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, *MYRTUS*.

ΜΥ´ΡΩ, *fluo, ſtillo, fundo*; μύρομαι, *fleo, ploro*.

ΜΥ˜Σ, μυὸς, ὁ, *MUS, ſorex, muſculus*.

Μῦσαν, *clauſerunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo*.

* Μυσάρχης, ȣ, ὁ, *deteſtabilis præfectus*: 2 Macchab. v. 24. Ex μῦσος, et ἀρχὴ.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, *ſceleſtus, deteſtandus*: et

Μυσάττομαι, *abominor, averſor*: f. m. ξομαι, p. paſſ. μεμύσαγμαι: à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. à

ΜΥ˜ΣΟΣ, εος, τὸ, *ſcelus*.

Μυσὸς, ȣ̃, ὁ, *deteſtandus, abominandus*.

ΜΥ´ΣΣΩ vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo*.

Μύσταξ, ακος, ὁ, *ſuperius labrum, et in eo nati pili*. Angl. MUSTACHES. à μύω.

Μυστήριον, ȣ, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana*: à

Μύστης, ȣ, ὁ, *ſacris initiatus, MYSTA*. Th. μύω, *inſtituo in ſacris*.

Μυστικὸς, ὴ, ὸν, *myſticus, cui ſubeſt myſterium*.

ΜΥΣΤΙ´ΛΗ, ης, ἡ, *bucca panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear*.

Μυστίλλω, *in parva ſeco*: qu. ὡς μῦον τίλλω. vide μιστύλλω.

Μύστρον, ȣ, τὸ, *cochlear*: à μυστίλη.

ΜΥ´ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *naſus*, propriè de magnis piſcibus.

Μυττὸς, ȣ̃, quod et μύτης, *mutus*: q. à μύω, quia *os ei clauſum*.

Μύττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, ȣ̃, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum*.

Μύχατος, η, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abſtruſus*. Th. μυχὸς, *penetrale*.

Μυχθίζω, *ſuſpiro, ingemiſco, irrideo*: à μύζω.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abſtruſus*: à

ΜΥΧΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, *penetrale, locus intimus, receſſus, ſinus maris, adytum*.

ΜΥ´Ω, propriè, *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo*; hinc *conniveo, oculos claudo, labia comprimo*; f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *muſculus*; item *pars quæ præcipuè habet muſculos*. Th. μῦς, *mus*.

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *connivens*: q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, luſcioſus*.

Μωκάομαι et ῶμαι, *irrideo, illudo*. Th. μῶκος.

Μωκέω, -ῶ, f. ήσω, et μωκίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ˜ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus, irriſor*: q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena ſemper *inquirat*. Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, ῶ, *pugno*: à

ΜΩ˜ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*; *ædificium in fluctibus conſtructum, portus manu factus*.

ΜΩ˜ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ´ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus allii*.

ΜΩ´ΛΥΣ, υος, ſeu μώλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus; remiſſus, hebes*.

Μωλύω, ſeu μωλύνω, *hebeto*: à μώλυς.

ΜΩ´ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute veſtigium.

Μωμάσεται, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ſeq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo*: f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, a. 1. paſſ. ἐμωμήθην, a. 1. ſub. paſſ. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, *dedecus*.

Μωμεύμενος, præſ. part. paſſ. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi μωμέομαι, q. v.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*: idem cum μωμέομαι, et ab eod. Th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus* ſeu *irridemus*; *reprehenſio, irriſio*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi.

Μωμητὴς, ȣ̃, ὁ, *vituperator, reprehenſor, irriſor*: et

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis*: à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd.

ΜΩ˜ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia*. Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irriſor: et hinc *irriſor, vituperator*.

ΜΩ˜Ν, *num, numquid, an, utrum*: et ſequente μὴ vel ȣ̃, *nonne, annon*.

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *ſolus*.

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *ſolidas ungulas habens*: ex μόνος, *ſolus*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula*.

Μώνυχας, ejuſd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, ſtultè ago*: f.

Digitized by Google

[illegible] Att. [illegible] paſſ. [illegible] p. [illegible] paſſ. [illegible]

[illegible] viri, indecl. [illegible] Lat. [illegible] nom. [illegible]

[illegible] nomen [illegible] Hebr. quod inter- [illegible]

[illegible] *NAZA.* [illegible]

[illegible] nomen Prophetæ, in- [illegible] Hebr. quod interpret. Lat. [illegible]

[illegible] nom viri, indecl.

Hebr. quod interpret. Lat. [illegible] *ledit.*

ΝΑΙ', adv. *NÆ,* [illegible] *etiam: ναὶ μὰ τὸν,* &c. [illegible] &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit,* 3. ſing. ind. præſ. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat,* Poët. vel Ion. Epenth. τοῦ σκ, pro ἔναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναιετάασκε, ε, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταε, ε, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάουσα, præſ. part. f. g. [illegible] verbi. Sic ναιετάουσι pro [illegible] 3. pl. ind. præſ. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito,* [illegible]

[illegible] Poët. vel Ion. pro [illegible] 3. pl. præſ. ind. vel, ut [illegible] Dor. pro ναιετάουσι, ejuſd. [illegible]

[illegible] nomen urbis, indecl. Syr. [illegible]

[illegible] Dor. pro ναίουσα, *habi-* [illegible] part. f. g. à ναίω: ναίουσι, [illegible] pro ναίουσι, *habitant,* [illegible]

[illegible] pro ἔναιον, *habitabant,* [illegible] act. verbi ναίω.

[illegible] τὸ, *odoramentum* [illegible] quod unguiſcent ungu- [illegible]

[illegible]

[illegible] cum [illegible] *priùs cum ſuo* [illegible] quia eſt [illegible] *compac-* [illegible]

[illegible] τὸ, [illegible] *latex:* [illegible] à [illegible]

[illegible] pro [illegible]

ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matriſve ſo-* [illegible] Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟΣ, οῦ, ὁ, *NANUS, pumi-lio;* hinc

Νανώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, propriè *domicilium; templum:* q. à ναίω, *habito:* hinc πρόναος, ε, ὁ, *templi veſtibulum.*

Ναὰμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum* [illegible]

ΝΑΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, [illegible] *itas, clivus montis, locus cavernoſus, vallis nemoroſa:* q. ex νὴ et [illegible] quòd *locus tenebricoſus ſit.* Vel à ναω, *fluo.*

ΝΑΠΥ, εος, τὸ, *ſinapi.*

ΝΑΡΔΟΣ, ε, ἡ, [illegible]

Ναρδῖνον, ε, τὸ, *NARDINUM,* [illegible] *liber medicamentum,* [illegible] à νάρδος.

Ναρδοφόρος, ε, ὁ ἡ, [illegible] ex φέρω, et ſeq.

ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor* [illegible]

ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, ε, τὸ, [illegible] ex νάρδος et [illegible]

Ναρκάω, et -ῶ, f. ήσω, *torpeo,* [illegible] à

ΝΑΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo,* [illegible] *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor.* [illegible] paſſ. verbi ναρκάω, quod vide.

Νάρκισσος, ε, ὁ, nom. [illegible]

NARCISSUS: et in [illegible] *flore* [illegible] à νάρκη, i. e. [illegible] quem ſuo odore affert.

Νάρκωσις, f. ώσω, *torpore* [illegible] Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *torpidus* [illegible] eod.

Ναρκώσεως, εως, ἡ, *torpeſcentia* [illegible]

Ναρκωτικὸς, ὴ, ὸν, *torpefa-* [illegible] *vim habens:* à p. paſſ. verbi [illegible] νάω, quod vide.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ε, ὁ, *vaſis* [illegible]

ΝΑΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA,* [illegible] *odoratus:* an à νάρδος?

Νάσσατο, Ion. et νάσσατο, P[illegible] 3. ſing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, [illegible] bi ναίω, *habito,* a. 1. infin. [illegible] *condere.* Th. ναίω, idem.

Νάσθη, ης, η, Ion. pro [illegible] &c. a. 1. ind. paſſ. verbi [illegible] ναίω, *habito.*

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro [illegible] της, ε, ὁ, *inſulanus, inſulæ* [illegible] Th. νῆσος, ε, ἡ, *inſula.*

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ε, ἡ, *inſula.*

Νάσσα, Ion. et Poet. pro [illegible] a. 1. ind. act. verbi ναίω pro [illegible] *habito.*

Νάσσατο, vide in νάσσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω et νάξω, [illegible] *comprimo, farcio:* [illegible] *tus, plenus.*

Ναστὸς, ὴ, ὸν, *confertus, denſus* [illegible] *mus,* ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγ[illegible] *navem frango, naufragium fa-* [illegible] f. ήσω, p. νεναυάγηκα, a. 1. [illegible] άγησα.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. [illegible] act. ναυαγήσας, αντος, verbi [illegible] γέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium* [illegible]

Ναυάγιον, ε, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabula ex naufra-* [illegible] à

Ναυαγὸς, ὃ, ὁ, *naufragus:* ex [illegible] *navis,* et ἄγω, *frango.*

Digitized by Google

...ῶ, f. ήσω, claſſi præ-
...ναύαρχος.
...ας, ἡ, præfectura claſ-
...
..., ὁ, NAVARCHUS:
... ἀρχή.
..., ὁ, NAVITA, cor-
... pro
..., ὁ, qui navem ſcan-
... ex ναῦς, et βαίνω, ſcando.
..., Ion. pro ναυαγεῖν, et
... Ion. pro ναυαγία, nau-
...lamitas: et
...Ion. pro ναυάγιον, et
..., Ion. pro ναυαγὸς, nau-

...ία, ας, ἡ, navicularia,
...tatio ad merces vehen-
...Salm. de uſur. c. 17.
...ium gubernatio, nautica
...q.
..., ὁ, NAUCLERUS,
...: ex ναῦς, navis, et
..., hereditas.
..., ων, οἱ, magiſtratus qui-
...ienſes, Reipub. principes
...

..., ιος, ὁ καὶ ἡ, qui, ſcil.
..., maris imperium obtinet,
... præſidio locum aliquem te-
...pat: ex ναῦς, et κρατέω.
..., ορος, ὁ, qui navibus
...ernator: ex iiſdem.
...idem quod νάβλα.
..., τὸ, NAULUM, mer-
...o navigatione perſolvitur.

..., f. ήσω, in portu maneo:

..., ὁ καὶ ἡ, naves conti-
...ſt. ſtatio navium, portus.
... navis, et λέχος, lectus;
..., inſidiæ.
...ία, navale prælium com-
... ναυμάχος.
...ία, ας, ἡ, navale prælium:

...χος, ὁ καὶ ἡ, navali prælio
... ex ναῦς, et μάχομαι, pugno.
...χα, ὁ καὶ ἡ, navale præ-
...mittens: ex iiſdem.
... navem, acc. ſing. et Poët.
... vel νέα, à ναῦς, navis.
...κτος, ου, ἡ, NAUPAC-
... urbis nomen.
...γνύμενος, Dor. pro ναυπη-
..., præſ. part. paſſ. à
...γέω, f. ήσω, naves fabricor:
...γός.
...γήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fabrican-
...ibus aptus: ab eod.
...γία, ας, ἡ, navium fabrica-
...: à ναυπηγός.
...γικὸς, ή, όν, ad navium fa-
...tionem pertinens: à præced.
...γιον, ου, τὸ, locus, ubi naves
...tur: ab eod.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator: ex ναῦς, navis, et πηγνύω ſeu πήγνυμι, compingo, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥΣ, ναὸς, ἡ, NAVIS, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, fluo.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. qui navi currit: ex ναῦς, et θέω, curro.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. cujus animus eſt in navibus: ex ναῦς, navis, et νόος, mens.

Ναυσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus pervius, navigabilis; ex ναῦς, et πόρος.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum et luctum adfert: ex ναῦς, navis, et στόνος, gemitus.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Pind. qui navibus vehitur: ex ναῦς, et φέρω, fero.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon

Ναύσταθμος, ου, ὁ, navium ſtatio, navale; navales copiæ; ex ναῦς, navis, et σταθμὸς, ſtatio, quod ab ἵστημι, ſtatuo.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, permeo, proficiſcor: ex ναῦς, et στέλλω, mitto.

Ναύτης, ου, ὁ, NAUTA; pro quo Poëtæ, præſertìm Tragici, ναυάτης, ου, ὁ, NAVITA. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, NAUSEA: ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, navis.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -ιῶ, NAUSEO, metaph. reſpuo, quaſi nauſeans. à ναυτία.

Ναυτικὸς, ή, όν, NAUTICUS: rei nauticæ peritus: τὸ ναυτικὸν, res nautica, copiæ navales, claſſis: à ναῦς, navis.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, navigatio: et

Ναυτίλλομαι, navigo. à ſeq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, nauticus vel nauta; item NAUTILUS, piſcis. Th. ναῦς, navis.

Ναυτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nauſeam faciens, faſtidioſus. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen.

Νάω, habitare facio; a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, habitare feci, collocavi; a. 1. paſſ. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, habitavi.

Νάω, fluo; mano, ſcaturio.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

Νὴ, in compoſitione negat. NE brevis Lat.

Νέα et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. ſing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. Eſt etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, juvenis eſt, 3. ſing. ind. præſ. à

Νεάζω, f. άσω, juveneſco. Th. νέος, novus, juvenis.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ: item

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, audax, validus. Th. νέος, novus, juvenis.

Νεανικὸς, ή, όν, juvenilis; ſtrenuus; audax; vehemens: comp. νεανικώτερος, ſuperl. -ώτατος· à præced.

Νεανικῶς, adv. juvenilitèr; ſtrenuè: à præced.

Νεανισκεύω, juveneſco: à νεανίσκος.

Νεανὶς, ſeu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula: et

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcentulus: à νεάν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. nova urbs.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, juvenis, juvenilis. Th. νέος, novus.

Νέας, naves, pro νῆας, accuſativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio: à νεάω.

Νέαται, habitantur, ſtructa ſunt, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi νέω, ſtruo: vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, habito.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νεατὸς, ἡ, όν, novatus, novalis, ſubſt. tempus renovandi agrum: à ſeq.

Νεάω, ῶ, novo, in primis agrum: à νέος.

Νέβαλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, NEBRIS, hinnuli aut cervi pellis: et indè

Νέβρισσα, ſerpentis genus à maculis ſic dictum: à præced. Th.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi: νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, et νεβρὼς pro νεβρούς.

Νεέλασσα, exultat, læta eſt: vox Hebr. Job. xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. amœnus.

Νέεσθαι, redire, præſ. inf. à νέομαι vel νέω, eo, redeo.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, eas, 2. ſing. præſ. ſub. m. verbi νέομαι vel νέω, eo, redeo.

Νεήκεσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, recentèr acutus: ex νέος, novus, et ἀκὴ, cuſpis.

Νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper advenit: ex νέος, novus, et ἐλεύθω, pro quo in præſ. ἔρχομαι, venio: f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, juvenis: et

Digitized by Google

μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα, Att. ἐμώρηνα, p. μεμώραγκα, præſ. paſſ. μωραίνομαι, *infatuor, ſtultus fio*; p. paſſ. μεμώραμμαι, a. 1. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η, et in ſub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. paſſ. μωρανθεὶς à μωρός.

Μωρανθεὶς, a. 1. part. paſſ. μωρανθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. præced.

* Μωρὲ, Mat. v. 22. *contumax*, vox Syriaca.

Μωρία, ας, ἡ, *ſtultitia*. Th. μωρὸς, *ſtultus*.

Μωρολογία, ας, ἡ, *ſtultiloquium*: à

Μωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſtultiloquus*: ex μωρὸς, et λόγος, à λέγω, *dico*.

Μωρὸν, τὸ, ſubſtantivè, *ſtultitia*: à

ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρος, Att. *ſtultus, fatuus*: q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns*.

Μωρῶς, adv. *ſtulte*: à μωρὸς.

Μῶσα, ας, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Muſa*.

Μωσῆς, ῦ, ὁ, et Μωσεὺς, εως, ὁ, nom. Prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώεσθαι, dicitur eſſe Laconicum pro ζητεῖν à μάω, *quæro*.

Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, *aqua*, Heſych.

Μωϋσῆς, ῦ, et Μωϋσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moſes*, nomen Prophetæ.

N.

N, LITERA decima tertia apud Græcos; in numeris eſt *quinquaginta*, et cum lineolâ infrà poſitâ (ν,) *quinquaginta millia*.

Ναασὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illuſtrans*.

Ναβὶν, *cubiculum, thalamus*: indecl.

ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA*, inſtrumenta muſica.

Ναβλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illuſtrans*.

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl, à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*.

Ναέτης, ſeu ναιέτης, ου, ὁ, *incola*. Th. ναίω, *habito*.

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ἡ, ὸν, *NAZARENUS*: item Ναζωραῖος, ου. Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *ſurculus*.

Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS*.

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit*.

Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit*.

ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam*: ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναίει, *incolit*, 3. ſing. ind. præſ. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. τῦ σκ, pro ἔναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito*.

Ναιετάωσα, præſ. part. f. g. ejuſd. verbi. Sic ναιετάωσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præſ. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito, incolo*.

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejuſd. verbi.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni*, ſc. *agri*.

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præſ. part. f. g. à ναίω: ναίοισι, Dor. et Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. præſ.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙΓΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiſcent unguentes.

ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo*, ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum ſuo villo, vellus*: qu. à νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν, id eſt, *densè compactum*.

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex*: dat. pl. νάμασι à νάω, *fluo*.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem*.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matriſve ſoror*. Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *NANUS, pumilio*; hinc

Νανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, propriè *domicilium; templum*: q. à ναίω, *habito*: hinc πρόναος, ου, ὁ, *templi veſtibulum*.

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majeſtatis*.

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, *ſaltus, clivus montis, locus cavernoſus, vallis nemoroſa*: q. ex νὴ et φάος, quòd *locus tenebricoſus ſit*. Vel à νάω, *fluo*.

ΝΑ'ΠΥ, εος, τὸ, *ſinapi*.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, va[…] medicamentarium*: à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferulam ferens*: ex φέρω, et ſeq.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula*.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus*, q. ex νάρδος, et καίω.

Ναρκάω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, ob[…] torpeſco*: à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piſcis genus; item *torpor, veternus*.

Νάρκημα, ατος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor*: à p[…] paſſ. verbi ναρκάω, quod vide.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri Gr[…] *NARCISSUS*: et in f. g. pro *flore* ſumitur: à νάρκη, i. e. *torpore*, quem ſuo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore affic[…]* Th. νάρκη, *torpor*.

Ναρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *torpidus*: à eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: ex

Ναρκωτικὸς, ὴ, ὸν, *torpefaciendi vim habens*: à p. paſſ. verbi ναρκόω, quod vide.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vaſis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, pla[…] odorata*: an à νάρδος?

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poë[t.] 3. ſing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. paſſ. verbi νάω, pr[o] ναίω, *habito*.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *inſulanus, inſulæ incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *inſula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *inſula*.

Νάσσα, Ion. et Poet. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω et νάξω, *premo, comprimo, farcio*: νενασμένος, *refertus, plenus*.

Ναστὸς, ὴ, ὸν, *confertus, denſus; firmus*, ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυμι, *navem frango, naufragium facio*, f. ήσω, p. νεναυάγηκα, a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: e[…]

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabula ex naufra[…]*: à

Ναυαγὸς, ῦ, ὁ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγω, *frango*.

Digitized by Google

…αρχέω, ῶ, f. ήσω, *classi præ-* …: à ναύαρχος.

…αρχία, ας, ἡ, *præfectura class-* … ab eod.

…αρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS:* …ναῦς, et ἀρχή.

…άτης, ου, ὁ, *NAVITA*, cor- …è legit. pro

…βάτης, ου, ὁ, *qui navem scan-* …: ex ναῦς, et βαίνω, *scando*.

…αγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

…αγίη, Ion. pro ναυαγία, *nau-* …, *calamitas:* et

…άγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

…αγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *nau-* …

…κληρία, ας, ἡ, *navicularia*, … *locatio ad merces vehen-* … Vide Salm. de usur. c. 17. …26. *navium gubernatio, nautica* … à seq.

…κληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*, … *dominus:* ex ναῦς, *navis*, et …ος, *sors, hæreditas.*

…κραροι, ων, οἱ, *magistratus qui-* … *Athenienses, Reipub. principes* …*ctus.*

…κράτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui*, scil. …*pollens, maris imperium obtinet,* …*classis præsidio locum aliquem te-* …*vel occupat:* ex ναῦς, et κρατέω.

…κράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus* …, *gubernator:* ex iisdem.

…λα, idem quod νάβλα.

…λον, ου, τὸ, *NAULUM*, *mer-* …*quæ pro navigatione persolvitur.* …ναῦς.

…λοχέω, f. ήσω, *in portu maneo:*

…λοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *naves conti-* …: subst. *statio navium, portus.* …ναῦς, *navis*, et λόχος, *lectus;* …λόχος, *insidiæ.*

…μαχέω, *navale prælium com-* …: à ναυμάχος.

…μαχία, ας, ἡ, *navale prælium:* …eod.

…μαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navali prælio* …: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno.*

…μάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navale præ-* …*committens:* ex iisdem.

…ν, *navem*, acc. sing. et Poët. … νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis.*

…πακτος, ου, ἡ, *NAUPAC-* …*TUS*, urbis nomen.

…πηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγ-…, præs. part. pass. à

…πηγέω, f. ήσω, *naves fabricor:* …πηγός.

…πηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabrican-* … *navibus aptus:* ab eod.

…πηγία, ας, ἡ, *navium fabrica-* …: à ναυπηγός.

…πηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fa-* …*bricationem pertinens:* à præced.

…πήγιον, ου, τὸ, *locus, ubi naves* … …*tur:* ab eod.

Ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, *navium fabricator:* ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit:* ex ναῦς, et θέω, *curro*.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus:* ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navibus pervius, navigabilis;* ex ναῦς, et πόρος.

Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert:* ex ναῦς, *navis*, et στόνος, *gemitus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur:* ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ;* ex ναῦς, *navis*, et σταθμὸς, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, permeo, proficiscor:* ex ναῦς, et στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA;* pro quo Poëtæ, præsertìm Tragici, ναυάτης, ῦ, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA:* ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO*, metaph. *respuo, quasi nauseans*. à ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS: rei nauticæ peritus:* τὸ ναυτικὸν, *res nautica, copiæ navales, classis:* à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio:* et

Ναυτίλλομαι, *navigo*. à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta;* item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio;* a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi;* a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo; mano, scaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὲ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ: item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens:* comp. νεανικώτερος, superl. -ώτατος· à præced.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè:* à præced.

Νεανισκεύω, *juvenesco:* à νεανίσκος.

Νεανὶς, seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula:* et

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus:* à νεὰν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, *novatio, renovatio:* à νεάω.

Νέαται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, *struo:* vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νεατὸς, ἡ, ὸν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum:* à seq.

Νεάω, ῶ, *novo*, in primis *agrum:* à νέος.

Νέβαλ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis:* et inde

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præced. Th.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi:* νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, et νεβρῶς pro νεβρὸς.

Νεέλασσα, *exultat, læta est:* vox Hebr. Job. xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. m. verbi νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *recentèr acutus:* ex νέος, *novus*, et ἀκὴ, *cuspis*.

Νεήλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper advenit:* ex νέος, *novus*, et ἐλεύθω, pro quo in præs. ἔρχομαι, *venio:* f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον,

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis:* et

Digitized by Google

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.*

Νεῖ, *net:* 3. ſing. ind. præſ. verbi νέω, *neo:* f. ήσω.

Νειαίρη, ης, Ion. pro νειαίρα, ας, ἡ, *pars ima ventris.*

Νειαρὸς vel νιαρὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus:* per Syncopen pro νειότατος, ſuperl. à νεῖος pro νέος, *novus, recens.*

Νείκεα, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*

Νεικεῖ, *contendit:* 3. ſing. præſ. ind à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Epenth. τῦ ισκ Paragogeque τῦ ν pro ἐνείκεε, 3. ſing. imperf. act. verbi νεικέω, Poët. pro νεικέω, *rixor:* ab eod. Th.

Νεικέῃ, et Ion. Paragoge τῦ σι νεικέῃσι, *vincat, probris affecerit:* 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator:* à 3. perſ. perf. paſſ. verbi

Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor, objurgo:* f. ήσω et έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν, et νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησε, ἐνείκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio; bellum:* q. à νὶ, et εἴκειν.

* Νειλομέτριον, ȣ, τὸ, Strabo, et Νειλοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, *Nili ſpecula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii obſerventur, incoliſque maturè ſignificentur.* D. S.

Νεῖλος, ȣ, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit:* a. 1. part. act. νείματο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo:* a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit:* 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔνειμε, ejuſd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo:* et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo:* à νέιος et

Νειὸν, ȣ, τὸ, Ion. pro νέον, ȣ, τὸ, *novale;* item adv. pro *nuper:* et

Νειὸς, οῦ, ὁ, idem quod νεὸς, *ager renovatus, novalis, novale:* à

Νεῖος, idem ac νέος, *recens, novellus:* ſuperl. νειότατος, *noviſſimus, infimus.*

Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. ſing. præſ. ſub. med. νείσσεο, Ion. pro νείσσȣ, præſ. imperat. med. à

Νείσσομαι, *eo, proficiſcor:* à νέω, *eo.*

Νείσσονται, 3. pl. præſ. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit:* 3. ſing. præſ. med. verbi νέομαι, à νέω, *eo, redeo.*

Νείφω, *ningo,* perf. med. νένοφα. à νίφω.

Νειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à νείσσομαι, *redeo.*

Νεκάδεσσιν, *mortuis,* dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, ἄδος, ἡ, *cadaverum acervus:* νεκάδες, *mortui.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *funebris:* ab eodem.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia,* quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. ex νεκρὸς, *mortuus,* et μάντις, *vates.*

Νεκρομαντεῖον, ȣ, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis:* ex iiſd.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipſum.*

Νεκρόω, *occido, interimo:* f. ώσω, p. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. paſſ. νενέκρωμαι, perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus:* a. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, a. 1. paſſ. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occiſio:* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi ejuſd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*

Νεκτάρεος, ρέα, Ion. ρέη, ρεον, *NECTAREUS, nectaris ſuavitatem referens:* à præced.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *inſectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti, manes:* νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκυμαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία, et

Νεκυομαντεῖον, ȣ, τὸ, et

Νεκυομαντήιον, ȣ, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ conſuluntur:* ex νέκυς, et μάντις, *vates.*

Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus; cadaver:* gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit:* 3. ſing. præſ. νέμειν, præſ. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, *NEMÆUS:* à Νεμεῖα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμεῖα, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus.*

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum.*

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσή[...] 3. ſing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indignor, iraſ[...] invideo; indignationem formid[...] meo; irritum facio hoſtis conſi[...] ſpem;* f. ήσω, p. νενεμέσηκα[...] ind. paſſ. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, *ad indign[...] nem propenſus:* et

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehenſi[...]* Poët. νεμεσσητὸς; à νεμεσάω[...] *cor.*

Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. à [...] *paſco.*

Νεμεσίζῃ, 2. ſing. præſ. [...] paſſ. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *repreh[...] indignor, revereor.* Th. νεμεσ[...]

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio; r[...] henſio; cum quâdam invidiâ im[...] tio; indignatio ob ſceleratum fa[...] ultio Divina, vindicta:* item N[...] *MESIS,* nomen Deæ inſolenti[...] hominum reprimentis. Th. p[...] ced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, [...] *dignè fert:* 3. ſing. præſ. i[...] verbi νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμε[...] τὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, [...] pl. a. 1. ind. paſſ. Sic νεμε[...] θην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a[...] paſſ. verbi νεμεσσάω, *indignor.*

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro ν[...] σητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus, a,* [...] ab eod.

Νεμηθεὶς, *tributus:* a. 1. p[...] paſſ. verbi νέμω, *tribuo:* f. ν[...] perf. paſſ. νενέμημαι, a. 1. p[...] ἐνεμήθην.

Νέμονται. *fruuntur:* 3. pl. p[...] ind. paſſ. νέμομαι, verbi νέμω

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, la[...] boribus denſus:* à

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, diſtribuo;* ν[...] *μαι, tribuor, dividor,* interdum [...] *vido, portior:* νέμω et frequ[...] tius νέμομαι, *poſſideo, habeo,* [...] νέμω, *paſco;* νέμομαι, *paſcor,* [...] *adminiſtro, guberno:* dicitur et [...] *tribuo,* pro *concedo, largior:* f[...] μῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p[...] νένομα.

Νένασαι, Dor. pro νένησαι, p[...] ind. paſſ. verbi νέω, *ſaturo.*

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3[...] perf. ind. paſſ. verbi νέω vel [...]

Νενέμηκα, *diſtribui:* perf. [...] verbi νέμω, quod vide.

Νένηκα, *nevi;* perf. act. v[...] νήθω, *neo;* f. νήσω, perf. paſſ. [...] μαι et νένησμαι, p. part. paſſ. [...] μένος et νενησμένος. Th. νέω, [...]

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus, ſtultus,* [...] *cors.*

Νενίκαντι, Dor. pro νενίκηντ[...]

Digitized by Google

pl. perf. paſſ. verbi νεκάω, νικ-

...νίκημαι, perf. paſſ. νενικημένος, ...ſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.

...ΕΝΝΟΣ, ε, ὁ, *patruus*, *avuncu*...

...νοὶς, ή, ὸν, *ſtolidus*; quaſi ex νὴ, ...νόος, *mens*.

...νόμισμαι, perf. ind. paſſ. et ...νομισμένος, η, ον, perf. part. ...ſ. verbi νομίζω, *puto*, *moribus* ...*tor*. Th. νόμος, *lex*.

...νοσσευμένα, legendum νενοσσευ-...α, perf. part. paſſ. à νοσσεύω, ...*fico*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

...νεται, per Sync. pro νενόηται, ...*gitatum eſt*; 3. ſing. perf. paſſ. ...ὶ νοέω, *cogito*.

...νοφα, perf. m. verbi inuſ. νί-... pro quo νίφω.

...νόμεσθα, per Synæreſin Ion. ...νοήμεσθα. et νένωται, pro ...ηται. 1. pl. et 3. ſingul. perf. ...verbi νοέω, *cogito*.

...ἀρδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irriga-*... ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*; ...

...γαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxo-*...*duxit*, vel *recens nupta*. ex νέος, ...γαμέω, *uxorem duco*.

...γνὸς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *nuper natus*; ...νέος, et γίνομαι, *naſcor*.

...γιλὸς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *infans modo* ...; à præced.

...γιλὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod.

...γραπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nuper pic-*... ex νέος, et γράφω, *ſcribo*.

...γυιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia* ...*bra habet*, *juvenis*; ex νέος, *ju-*...*nis*, et γυῖον, ε, τὸ, *membrum*.

...δματος, ω, ὁ, Dor. pro ...δματος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens exſtruc-*...; item *nuper domitus*, *recens* ..., i. e. νεοδάματος· ex νέος, ..., et δέμω, *ſtruo*; vel δαμάω, ...

...δρεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens decerp-*... ex νέος, et δρέπω, *decerpo*: f. ...

...θηλὴς et νεοθηλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, ...*virens et pullulans*; item *re-*... ex νέος, et θάλλω, *floreo*.

...της, ητος, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέ-... *juvenis*.

...κτιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus et* ...*tatus*; item, *qui recens alicubi* ...*habere cœpit*; *in novâ urbe do-*...*habens*: ex νέος, et οἶκος, *do-*...

...κηδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *recentem do-*...*habens*; dat. ſing. νεοκηδεῖ. ...νέος, *novus*, et κῆδος, εος, τὸ, ...

...κλωστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens contex-*... ex νέος, et κλώθω, *neo*.

...κτιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus*; ...νέος, et κτίζω, *condo*, *creo*.

Νεόκτατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus*; ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*; perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cætus*, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, νεῦ; *nato*, *vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus menſis*, aut *prima dies menſis*, *calendæ*; ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*; item à μὴν, *menſis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus*; ex νέος, et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος et νεοπλύντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus*; ex νέος, *novus*, et πλύνω, *lavo*.

ΝΕΌΣ, νέα, νέον, *NOVUS*, *novellus*, *recens*, *juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*; comp. νεώτερος, α, ον, *junior*; pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ*, *minores natu*.

Νεοσίγαλος, ε, ὁ, *propter novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et σιγάω, *ſileo*.

Νεόσμηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nuper terſus* vel *politus*; ex νέος, et σμάω vel σμήχω, *abſtergo*, *purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidulor*, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, ε, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium*; à νεοσσὸς.

Νεοσσίον, ε, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟΣ, et Att. νεοττὸς, ε, ὁ, *pullus*, *avicula*, *vitellus*; *nidus*.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσὸς.

Νεότας, ατος, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus*; ex νέος, et τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis*; ab eod. Th.

Νεότμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens ſectus*; ex νέος, et τέμνω, *ſeco*; perf. paſſ. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *recens tritus*; ex νέος, et τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, ε, τὸ, id. quod νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, ῦμαι, *pullos gigno*; f. med. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος. ex νεοσσὸς ſeu -ττὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεουρέω, *ſecundo vento utor*; ex ναῦς, et οὖρος, *ventus ſecundus*.

Νεούτατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *recens vulneratus*; ex νέος, et ὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nuper conſitus* ſeu *plantatus*; apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, *qui nuper ad fidem Chriſtianam acceſſit*; ex νέος, et φύω.

Νεοχμέω, -ῶ, *res novas molior*; à ſeq.

Νεοχμὸς, ῦ, *novus*, *qui integris eſt viribus*. à νέος.

* Νεόχριστος οἶκος, *domus nuper incruſtata*, *nuper calce arenâque perpolita*; ex νέος, et χρίω, *ungo*. D. S.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, *novo*, *innovo*; à νέος.

ΝΕ'ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, *filii*, *progenies*, *NEPOTES*.

Νέποδες, ων, οἱ, *carentes pedibus*, *euntes ut piſces*, *piſces*; ex νὴ, et πῦς, *pes*.

Νέρθε et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra*, adv. et hinc

Νέρτερος, έρα, ερον, *inferior*; pro ἐνέρτερος.

Νέστορα, acc. ſing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ῦ, ὁ, *NESTORIDES*; patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nom. propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus*; à νεύω, *innuo*.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ῦμαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεσθα, Dor. pro νεόμεσθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*; à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*; 3. pl. opt. præſ. à νεύω, *innuo*; præſ. part. νεύων, ωσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus arcûs*. Th. νεῦρον, ε, τὸ, *nervus*.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo*, *nervis præcido*; ex νεῦρον, et κόπτω, *ſcindo*.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ε, τὸ, *NERVUS in corpore animalium*; *chorda in arcu*; νεῦρα, *nervi*; *vires*; *fides*.

Νευρόσπαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui nervorum artificialium tractu movetur*; ex νεῦρον, *nervus*, et σπάω, *traho*.

Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*; 3. ſing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*; f. σω, p. νένευκα, a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*; à 2. perſ. perf. paſſ. verbi præced.

Νευστάζω, fut. άσω, *nuto*, *caput concutio*; ab eodem Th.

Νευστικὸς, ή, ὸν, idem cum

Digitized by Google

Νευστὸς, ἡ, ὸν, *natans*. Th. νέω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕΥ῀Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*; *vergo*; f. σω, p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*; ab eod. Th.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans, vel cogens*; Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, et ἐγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *colligo*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*; dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES*, *nebula*; per Metaph. *magna multitudo*.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus* ſeu *affectus renum*; à ſequente.

ΝΕΦΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *ren*; *vota et ſenſa animi* in Sacris.

ΝΕ´Ω, *eo*, *redeo*; uſitatum νέομαι, f. m. νεῦμαι, *redibo*; inf. med. νεῖσθαι, *redire*.

ΝΕ´Ω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, *neo*, *filum duco*, ſeu *torqueo*; inf. νεῖν, *nere*; f. νήσω.

ΝΕ´Ω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*. Ab hujus f. νήσω habemus, a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, *cumularunt*, inf. νῆσαι, *cumulare*, perſ. part. paſſ. νενημένος, *cumulatus*.

Νεωκόρος, ου, ὁ, *ædituus*; ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, et κορέω, *ſcopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*; 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, præſ. part. paſſ. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέως, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*; ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ου, *domus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*; *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores ſequor*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis*. à ſeq.

Νεώτερος, ου, *junior*, *minor natu*; ſuperl. νεώτατος. à νέος.

ΝΗ`, *per*: adv. affirmandi et jurandi. cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*. in compoſ. *priv.* interdum *intendit*.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ´ΤΕΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *novus*, *nuper factus*.

Νήγρετος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *inteſtina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ου, ὁ, *ſuavis*: per Pleonaſm. τοῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ`Σ, ύος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, et Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*.

Νηήσας, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco*; f. νήσω, p. νένηκα, perf. paſſ. νένησμαι. Th. νέω, *neo*.

Νηΐ, dat. ſing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*; à

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navalis*; à νηῦς.

Νῆϊς, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *inſcius*, *rudis*, *timidus*; ex νὴ, priv. et εἴδω, *ſcio*.

Νηῒς, *Naïs*, *una Nympharum Naïdum*; Κυλλήνην Νηΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.

Νήκεστον, *inſanabiliter*; adv. ex νὴ, negandi particulâ, et ἀκέομαι, *ſano*.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, *non audio*; ex νὴ, et ἀκούω, *audio*.

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, *natans*; à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſævus*; q. ex νὴ, et ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ νηλεὲς, *crudelis*, *-le*, *ſævus*, *immiſericors*. Dicitur et νηλειὴς, et νηλὴς, έος· dat. ſingul. νηλεῖ. ex νὴ, priv. et ἔλεος.

Νηλεῖ, dat. ſing. à νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *immitis*; vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudeli ſupplicio puniens*; ex νηλεὴς, *immitis*, et ποινὴ, ης, ἡ, *pœna*.

Νηλευστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, pro νήλευστος, *inviſibilis*; ex νὴ, et λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, poſſeſſivum à Νηλεὺς. Vide Πηληΐδης.

Νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *diſcalc*

ex νὴ, et ἦλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *peccati e*

ex νὴ, et ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*;

neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vera*

νὴ, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f.

2. ἥμαρτον. Eſt et

Νημερτὴς, nomen propr.

ris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillit*

torum; à

Νήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *venti*

ſerenus, *tranquillus*; ex νὴ,

μος, *ventus*.

Νήξει, dat. ſing. νήξεως, acc

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*: à

nato.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1.

bi νήχω.

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro

à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.

pro ναὸν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *ædituus*,

templum verſatur: ex

ναὸς, et πολέω, *verſor*.

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. p

à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσί. et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *tem*

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus*:

ἠπεδανὸς, *debilis*, *infirmus*:

δανὸς· ex α priv. et πέδον

ſolum, *terra*.

Νηπευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ,

tandus, Orpheus apud M

Saturn. i. 18. ex νὴ, et

ſciſcitor.

Νηπιέα, ας, ἡ, *infantia*,

et

Νηπιάζω, *pueriliter* ag

ſum: f. άσω, p. νενηπίακ

ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infa*

Νηπιαχεύω, *pueriliter me*

ſtar vagientis doleo: ex

ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, ως,

lor.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem q

πιος, *infans*.

Νήπιε, voc. ſing. à νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia*: dat.

νηπιέῃ. et

Νήπιον, ου, τὸ, *infans*. *in*

à

ΝΗ´ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans*, per

taph. *imprudens*, *ſtultus*:

priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infanti*

præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompt*

ornatus: ex νὴ, et πλεκτὸς,

Νήποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunit*

νὴ, et ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ία, ιον, *ſtultus*,

Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et έος, ὁ, nomen

Gr. νηρὸς, *humidus*,

Digitized by Google

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.

Νήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innumerabilis*: ex νη, et ἀριθμὸς, ου, ὁ, *numerus*.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis ſpecies*: circa amnes naſcens, q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA*, *concha quædam natans*: à νέω, *no*. Vid. Ἀναρίτης.

Νήριτος, vel νήρειτος, ου, ὁ ϗ [illegible] quo non eſt contentio: quod ex νη, et ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus*. Eſt et

Νηρὸς, pro ναρὸς, *recens*: à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*: a. 1. inf. act.

Νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νέω, *glomero*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *inſula*.

Νησίον, ου, τὸ, *parva inſula*: ab eod.

ΝΗ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *inſula*: q. à νέω, *no*.

* Νησοφύλακες, *inſulæ cuſtodes*. ex νῆσος, et φύλαξ, *cuſtos*. D. S.

ΝΗ'ΣΣΑ, ſeu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS*: q. à νέω; *quia natare amat*.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium*, *inedia*: à ſeq.

Νηστεύω, *jejuno*: f. εύσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆστις.

ΝΗ'ΣΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *jejunus*: qu. ex νη, priv. et ἐσθίω, *edo*.

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτως, adv. *fruſtrà*, *inutiliter*.

Νῆτος, *ultimus*: contractè à νέατος, ου, *noviſſimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, *verus*, *certus*: ex νη, *valdè*, et ἀτρεκὴς, *verus*.

Νῆυν, acc. ſing. Ion. pro ναῦν, *navem*. à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *halitûs et ſpiritûs expers*: ex νη, priv. et ἀϋτμὴ.

Νηφαίνω, *ſobrius ſum*. Th. νήφω.

Νηφάλιος, et νηφάλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſobrius*, *vigilans*. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *ſobrietas*. à præced.

Νήφουσι, dat. pl. part. præſ. act. vel 3. pl. præſ. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *ſobrius ſum*, *vigilo*: f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε, q. ex νη, et πίνω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi νήχω.

Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, præſ. part. m.

Νήχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè fluens*, *effuſus*: ex νη *intendente*, et χύω, ſeu χέω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, uſitatius νήχομαι, *no*, *nato*: à νέω.

Νέω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὼς, Dor. et Ion. νηοὺς, pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *muſici modulaminis genus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. ſing. præſ. Sed

Νίκα, *vince*, præſ. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾷν, præſ. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit*, *victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejuſd.

Νικάτω, *vincat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. ejuſdem.

Νικαφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam reportat*. Ex νίκη, et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, *VINCO*, *ſupero*, *antecello*: q. ex νη, et εἴκω, *cedo*: f. ήσω, p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα, a. 1. ſub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præced.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*: 3. ſing. præſ. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, εῖσα, ὲν, *victus*, a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*: à νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *ſuperans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium*, *palma*: à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, ῦ, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ή, ὸν, *vincendi peritus*; *cui ſæpè contingit vincere*; *qui magni eſt ad victoriam momenti*. à præced.

Νικηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam reportat*: ex νίκη, et φέρω, *fero*.

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor*.

Νικοκλῆς, εος, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, aſſecla Nicolai: à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη, et ποιέω.

Νικοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *victoriam faciens*: ex iiſdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix*: ex νίκη, et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: *finis* LXX. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præſ. opt. à νικάω, *vinco*.

Νὶν, *ipſum*, *am*, *um*; vide μίν.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ου, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*, *malluvium*: à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo*, *abluo*: propriè *de manibus*, f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ, præſ. m. νίπτομαι, *abluo*, f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω, a. 1. ſub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι, a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui ſe lavit*, *lotus*.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, εο, *vado*, *redeo*. Th. νέω, εο.

Νισσομένης, gen. ſing. part. præſ. m. f. g. à præced.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verb. νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, ſali ſimile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. ſing. et

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι. à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*; Metaph. *multitudo*. [* ab obſoleto νὶψ, νιφὸς, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*, Græv. ad Heſ. Op. 535.]

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivoſus*: à

ΝΙ'ΦΩ, et νείφω, *NINGO*, *madefacio*: νίφομαι, *nive conſpergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*: f. ψω.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Digitized by Google

Νοῇ, νοῇ, *ſapit*, 3. ſing. præſ. ſub. à νοέω. *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præſ. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præſ. part. pro νοῶν, Æolicè retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νόεντι, Dor. pro νοοῦσι, *cogitant*; vide νοέω.

Νοεῖσ', pro νοεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεύσῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. à νοέω, *cogito*, præſ. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, ῦσα.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præſ. part. act. à

Νοέω, *intelligo, cogito; ſcio; ſapio; video, cerno*; præſ. imperat. νόει, νόει; νοήσω, νοήσω, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. ſub. νοήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. paſſ. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, ἐντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. à præced.

Νόημα, ατος, τὸ, *intellectus; cogitatio; conſilium, inventum, machinatio: mens, ingenium*; à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *mentis compos, prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *ipſa actio cogitandi; cogitatio; intelligentia*. à νοέω.

Νοητικὸς, ή, ὸν, *intelligendi facultate*, ſeu *vi, præditus*; à ſeq.

Νοητὸς, ή, ὸν, *intelligibilis; qui mente percipitur, nec ſub ſenſum cadit*; à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudenter*; à præced.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. *ſpuritas, degeneratio*; à

Νοθεύω, *adultero, corrumpo, alieno, decipio*; à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, non legitimus*.

Νομαδικὸς, ή, ὸν, *paſcuis vivens, paſcualis*. Th. νέμω, *paſco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, à νόμος, *mos, ritus, inſtitutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in paſcuis degens; veniens ab armento*; à νομή.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*; ex νομὸς, *præfectura*, et ἄρχω.

Νομάδες, *Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ*.

Νομὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, *in paſcuis degens*. à νομή.

Νομεῖς, ῶν, οἱ, pro *navium coſtis*; Herodot.

Νομεύομαι, ομαι, *dilanio*.

Νομεὺς, έως, ὁ, *paſtor; dator; tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *paſco, tribuo*.

Νομεύω, f. εύσω, *paſco*. Th. νέμω.

Νομέω, *poſſideo, acquiro*. ab eod.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *diſtributio; poſſeſſio; pabulum, paſtus*; à νέμω.

Νομίζω, *lege ſancio*; item *exiſtimo*; [* *habeo in uſu*;] *juſta facio*, imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf. νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. ſub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας: νομίζομαι, *ſoleo*; à νόμος.

Νομικὸς, ή, ὸν, *ad leges pertinens; juriſperitus, juriſconſultus*; et

Νόμιμον, ου, τὸ, *conſuetum jus*; à

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἢ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus; peritus*, de Hiſtoricis et Philoſophis: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi νομίζω, *exiſtimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus *pretium* νενόμισται, hoc eſt, *lege ſancitus eſt*. [* νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad uſitatam menſuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de uſur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *ſolidus aureus*; ſi de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180.] *mos receptus, conſuetudo*. à νομίζω. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *exiſtimandus*, verb. à νομίζω, *puto*.

Νομιῶ, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω.

Νομογραφέω, ῶ, *leges ſcribo*; à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum ſcriptio*; ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *legum ſcriptor, legiſlator*; ex νόμος, et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, profeſſor juris*; ex νόμος, et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis conſtitutio; legiſlatio; ſanctio*; ex νόμος, et θέσις, *poſitio*.

Νομοθετέω, *legem fero, ſancio, promulgo*; f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. paſſ. νενομοθέτημαι, *ſancitus fui*; pluſq. p. ind. paſſ. ἐνενομοθετήμην, σο, το. à ſeq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legiſlator*; ex νόμος, et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσαντας, ας, ε, a. 1. … Æol. verbi νομοθετέω, *leges ſancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia … cuique νέμει; *conſuetudo, mos, inſtitutum; cantilena*; at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum; ſedes, quam quis incolit*; … *præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, *legum cuſtos*; in pl. νομοφύλακες, *legum cuſtodes*, ſeu *præſides*; ex νόμος, *lex*, φύλαξ, *cuſtos*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens; cogitatio; prudentia*: gen. νόου, νοῦ, dat. νόῳ, … acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus, morboſus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, inſanio*: præſ. … νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. … νοσήσας, αντ, αν: à νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσήλεια, ων, τὰ, *officia et* … *quæ ægroto præſtantur*: à ſeq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem* [illegible] *ro*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ή, ὸν, *valetudinarius, morboſus*: à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: à ſeq.

Νοσοκομέω, ῶ, *ægrotos curo*: à

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui vel* … *ægrotos curat*: ex νόσος, et κομ[illegible]

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium*, … *ſtis*: qu. νὴ et σόος, *ſanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νοσσάλας … *vidus*. Vide νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, *nidum f*… ex νοσσὸς, et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, proficiſcor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, … *deo*. hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *rediturus*, … *qui redire poteſt*: *ſuavis, dulcis*, [* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior*, Joſ. B. J.] νόστιμον ἦμαρ, *dies reditus*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item … ab eod. Th. [* νόστος πάλιν, *retrorſum reditus*, Eurip. Suppl. 1209.]

ΝΟ'ΣΦΙ, *ſeorſum, ſine*; … θεῶν, *exceptis Diis*.

Νοσφίζομαι, *ſubduco; depeculor*; … *prævaricor*: f. med. ίσομαι, a. 1. …

Digitized by Google

νοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf.
νοσφίσασθαι, med. à
Νοσφίζω, *ſeparo, ſegrego* : à νόσφι.
Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *ſeparatus*, a.
part. paſſ. præcedentis.

Νοσῶν, *ægrotans*, præſ. part. act.
νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus* : à νοτὶς.
Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore ma-*
dere à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, *humidus* : à νοτὶς, *humidi-*
tas : item *auſtralis, auſtrinus* : à
νότος, *auſter*.

ΝΟΤΙ´Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas*.
Νότοιο, gen. Ion. à
ΝΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auſter*.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, *prudens, mentis*
plenus ; vox jocularis : ex νοῦς,
mens, et βύζω ſeu βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio* : ex νοῦς,
mens, et θέσις, *poſitio*.

Νουθετέω, *admoneo, caſtigo* : f. ήσω,
νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα, a. 1.
inf. act. νουθετῆσαι. ex νοῦς, et τίθη-
μι.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, *admonitio*,
commonitio : à præced.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitionem*
continens : à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, qu.
νεομηνία. Ex νέος, *novus*, et μήνη,
luna.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus* : à νόμος.

Νουνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus, in-*
telligens : ex νοῦς, et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, ſapientèr* :
νουνεχόντως, idem : à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *mor-*
bus, peſtis.

Νυ, expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi
νύσσω, *pungo* : f. ξω, a. 1. ἔνυξα, a.
2. paſſ. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, ῦ, ὁ, *punctus* ; *ſtimulus*.

Νύκτ' pro νύκτα, *noctem*, acc.
ſing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, ὴ, ὸν, *nocturnus* : à
νὺξ.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *veſpertilio*. ab
eod.

Νυκτέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nocturnus* : à
νὺξ.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax*,
corvus nocturnus.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui noc-*
tu lucet ; ex νὺξ, *nox*, et λάμπω,
luceo.

Νυκτίνομος et νυκτινόμος, ου, ὁ ϗ ἡ,
qui noctu paſcitur : ex νὺξ, et νόμος,
νέμω, *paſco*.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium noc-*
turnum ex νὺξ, et μάχομαι, *pugno*.

Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux ſpon-*
ſæ : ex νύμφη, *ſponſa*, et ἄγω, *du-*
co.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas*
pertinens.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr.
ſponſus.

Νυμφεῖος, α, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis, ad ſpon-*
ſam pertinens. Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, *elocatio puellæ* :
à ſeq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum*, ſeu
nuptui do : à ſeq.

ΝΥ´ΜΦΗ, ης, ἡ, *ſponſa, nova nup-*
ta, NYMPHA : gen. pl. νυμ-
φέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad ſponſam*
pertinens, nuptialis : à præced.

Νυμφικὸς, ή, ὸν, idem : ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nuptui da-*
tur. ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ, *ſponſus maritus* :
ab eod.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſponſam or-*
nans : ex νύμφη, *ſponſa*, et κομέω,
orno, curam gero.

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lympha-*
tus, nympharum ſpiritu correptus,
fanaticus ; qu. qui ſpeciem nym-
phæ in fonte viderit : ex νύμφη,
et λαμβάνω, *capio* : f. m. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſponſam or-*
nans : ex νύμφη, *ſponſa*, et στέλλω,
orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile*
ſponſi. Th. νύμφη.

ΝΥ῀Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC* ; ὁ,
ἡ, τὸ νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præſens* :
ἄχρι τῦ νῦν, ſc. καιροῦ, *ad hoc uſque*
tempus : ἀπὸ τῦ νῦν, ſc. χρόνου, *ab*
hoc tempore, poſt hoc tempus. at

Νὺν, *igitur*, enclit. idem quod νυ.

ΝΥ῀Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX* ; acc.
νύκτα. Et Metaph. pro *tempore*
ignorantiæ. Aliquando pro *morte*
ap. Hom at

Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3.
ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo*,
vulnero, f. ξω, p. νένυχα, a. 1. inf.
νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejuſd.

ΝΥΟ´Σ, οῦ, ἡ, *NURUS, ſponſa* ;
à νέος, qu. *nova filia*.

Νύσος, *claudus*, χωλὸς, Syracuſ.

Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσ-
σονται equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præſ. part.
act. à

ΝΥ´ΣΣΩ, ſeu [illegible], *pungo, fodi-*
co, punctim cædo, vulnero : f. ξω, p.
νένυχα, a. 1. ἔνυξα, perf. paſſ. νέ-
νυγμαι.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, et

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio* : à

ΝΥΣΤΑ´ΖΩ, *dormito, præ ſomno*
capite nuto ; f. ξω, p. νενύσταχα, a.
1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω *nul fero*,
νευστάζω, et νευστάω, à νεύω, *n.*, *fero*, f.

Νύττω, vide in νύσσω, *pung*

Νύχα, adv. *noctu*. Th. νὺξ. [illegible] ſing. f.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ no[illegible] Att. pro

Νυχθήμερον, *ſpatium 24 hor.*
ex die et nocte : ex νὺξ, *nox*, et
ἡμέρα, *dies* : κτ mutantur in χθ, ſeu, τὸ,
ſequentem aſpirationem. [illegible]i debet

Νύχιος, ία, ιον, [* et νύχιος e Il.
Callim.] *nocturnus, a, um*. Th.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ*. [illegible]
νὺξ.

ΝΩ´ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia, ſuavia*
et delicata ; qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, *edentulus* : ex νη, et
ὀδοὺς, *dens*.

Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exhers doloris* :
ex νη, et ὀδύνη, *dolor*. Hinc νωδυνία,
vacuitas doloris.

Νῶε, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr.
requieſcere.

Νῶθ' pro νῶτα, ob ſeq. aſpirat.
nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum* ; in
pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, et Ion. νωθείη, *tar-*
ditas, ſegnities : à

ΝΩΘΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, pi-*
ger ; *ſtupidus* : q. ex νω, part. priv.
et θέω, *curro*.

Νώθητι, Synæreſi Ion. pro νοήθη-
τι, a. 1. imperat. paſſ. à νοέω, *co-*
gito.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excors*,
ſtupidus : ex νωθρὸς, et καρδία, *cor*.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *tardus, piger*. Th.
νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *pigritia, tardi-*
tas, ſegnities : à præced.

Νῶϊ, νῶ, *NOS* : et νῶϊν, νῷν, nom.
et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.

Νώκαρ, ρος, τὸ, *torpor*, adj. *admo-*
dum piger : ex νω pro νη, et σκαίρω,
ſalio.

Νωλεμέως, *indeſinentèr*, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νω-
λεμὲς, *indeſinens, aſſiduus* : qu. ex
νη λείπω, p. paſſ. λέλειμμαι.

Νωμᾶν, præſ. inf. act. à νωμάω.
Hinc

Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a.
1. part. act. et

Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσι,
3. pl. f. 1. act. verbi ejuſd.

Νωμάω, *diſtribuo, moveo, vibro* ;
obſervo, conſidero. Th. νέμω, *divido*,
paſco.

Νώμησαν, *diſtribuerant*, 3. pl. a.
1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. act.
à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ. Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro
ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obſcurus, igno-*
bilis, nomine carens : ex νη, et ὄνυ-
μα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *no-*
men.

Digitized by Google

Νοη. ... ωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *ſplendidus*: fub. ... *obſcuret viſum*. ex νὼ pro νὴ, Νόες ... à νοίω ... ις, εως, *viſus*. hoc ab ὄπτομαι, Νόεσις ... icè re ... αι, Synæreſi Ion. pro νοῆσαι, νοίω, ... inf. act. et Νοίσω ... vide ... ατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, Νοίσας ... g. a. 1. m. Ion. Sic νώσασ- ind. a ... ρο νοησάσθαι, a. 1. inf. m. et Νώτα ... aliis: à νοίω, *cogito*. g. à ... pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ... */dorſum*.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *incudem ge- rens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*.

Νωτοκοπέω, ῶ, *terga ferio, cer- vicem amputo*: ex ſeq. et κόπ- τω.

ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorſum, tergum*; *ſuperficies*, ut νῶτα θαλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

* Νωτοφορέω, *onera dorſo fero*; dicitur de camelis. D. S. ex præ- ced. et φορέω.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humeris* ſeu *tergo gerens*: ex νῶτος, et φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger et tardus ſum in opere*: à

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, ſegnis*; *invalidus*; *inutilis*: ex νη, et κέλλω, *moveo, curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *ſegnities, ſocordia, tarditas*: à præced.

Ξ.

Ξ, DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *ſexa- ginta*, et cum lineolâ infrà additâ (ξ,) *ſexaginta millia*, denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑΊΝΩ, *carmino*; *carpo*; *cædo, percutio*: f. ξανῶ, p. ἔξαγκα.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, ſeu *fulvum*; item *flaveo, flavus ſum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *flavos pilos habens*: ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, *flavam comam habens*.

Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ξανθὸς, et κόμη, *comâ*.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus, fulvus, rubeus, ruber*. Eſt et

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. prop. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, et χρόος, *cutis*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hoſpitalia*: nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξένιον, Poët. pro ξένι- ον, ου, τὸ, *munus quod datur hoſpiti*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ξεινίζω, *hoſpitem excipio*; à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hoſpes*.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*; Ion. pro ξενικὸς, ab eod. Th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hoſpita- lis, ad hoſpites pertinens*; ab eod. Th.

Ξεινοδόκος, et ξεινοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hoſpitium præbens*; at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui hoſpitium præbetur*: ex ξεῖνος pro ξένος, *hoſ- pes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio, hoſpitem, vel hoſpites, occido*; ex ξένος, et κτείνω, *interficio*.

Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hoſ- pes*.

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui eſt hoſpitum dux et acceptor*; à ſeq.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hoſpites ad ea quæ viſenda ſunt*; *hoſpitio excipio*; *peregrinos moribus patriis inſtituo*; *milites mercenarios alo, et duco*; ex ξένος, et ἄγω, *duco*.

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem quod præ- ced. et ex iiſdem.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hoſpitum decep- tor*; ex ξένος, et ἀπατάω, *decipio*.

Ξενάρκης, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *hoſpitibus æ- quus*. Sic vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id eſt, *juſtitia, quæ peregrinis et hoſpitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hoſpitium*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ξενίζω, *hoſpitio accipio*; *peregrina ſapio, et loquor*; item *novitate qua- ſi peregrinâ turbo*; hinc part. præſ. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi ſententiâ abhorrentia*; f. ίσω, p. ἐξένικα, a. 1. ἐξένισα, præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diverſor*; item *re peregrinâ percellor*; a. 1. paſſ. ἐξενίσθην, a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. à præced. Th.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus, externus*; item *hoſpitalis*; ab eod. Th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hoſpiti datur, xenium*; *quodlibet munus*.

Ξένιος, ία, ιον, *hoſpitalis, hoſpitio accipiens*.

Ξενισθεὶς, *hoſpitio exceptus*; a. 1. part. paſſ. et

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. à ξενίζω.

Ξενισμὸς, ῦ, ὁ, *hoſpitum ſuſceptio*; *mutatio, quæ fit rerum novitate*; à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hoſ- pitium*; à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dege, peregrinor*; præſ. med. ξενιτεύ- ομαι, idem: exponitur et *in alieno ſolo mercede milito*. Th. ξένος, *hoſ- pes*.

... δοχέω, -ῶ, *hoſpitalis ſum*; *hoſ- ... alios accipio*; ex ξένος, et δέχομαι, *recipio*; p. med. ...

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo*, ſeu *conſcribo*; f. ήσω, p. ἐξε- νολόγηκα: à

Ξενόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui milites externis colligit*; item *Xenologus*; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ'ΝΟΣ, et Poët. ξεῖνος, ου, *hoſ- pes, peregrinus*.

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hoſpites alo*; ex ξένος, et τρέφω, *nutrio*.

Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hoſpitio ... hoſpitii neceſſitudine jungor*; à ξέ- νος.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON*.

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrino- rum more*; à ξένος, *peregrinus*.

Ξέρξης, *Xerxes*; Perſicum ... nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.

Ξεσθεὶς, *raſus*; a. 1. part. paſſ. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *raſura, ſculptura*; à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *ſextarius*, nomen menſuræ: gen. pl. ξεστῶν: ex La- tinâ voce *ſextus*.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *raſus, ſcalptus, dola- do politus*; à ξέω.

* Ξεστουργία, ας, ἡ, *ſculptura*. D. S.

ΞΕ'Ω, *rado, polio, ſcalpo*, ... f. έσω, p. paſſ. ἔξεσμαι, a. 1. paſſ. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens*; item *terra*: à ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραίνω, *areſacio, ſicco*; f. ανῶ, p. ἐξήραγκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. paſſ. ἐξήραμμαι, perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. paſſ. ἐξη- ράνθην, ης, η, f. 1. paſſ. ξηρανθή- σομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ξηρανθεὶς, *ſiccatus*; a. 1. part. paſſ. et

Ξηρανθῶ, a. 1. ſub. paſſ. à ξηραί- νω, quod vide.

Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, ſiccitas*; à

Ξήρανσις, εως, ἡ, idem. à ξηραί- νω.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, ſiccus*; *inanis, vacuus*, ſcil. *cibo*, ... *pal- lidus, exanimis*.

Ξηρότης, ητος, ἡ, *ſiccitas*; à præ- ced.

Digitized by Google

ΞΙ'ΦΙΣ, ſeu ξίφις, herba quædam.

ʼ Ξιφήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, enſem te-nens; ex ξίφος, et ἄρω.

ʼ Ξιφηφορέω, gladium gero; ex ξίφος, et φορέω.

ʼ Ξιφηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, gladium ferens; ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, piſcis nomen: THE SWORD FISH: à ξίφος, gladius.

Ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio: dim. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus; item vagina; à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, enſis, gladius; q. κ. τῶ ξύω. hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, flavus, albus, rufus, ... ſuavis; à ξανθὸς.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro ξυγκατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. ... ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, morior: a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, dolabra, radula. à ξύω.

Ξύλα, τὰ, ligna: pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ου, τὸ, ſurculus, parvum lignum.

* Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio; à

Ξυλεύομαι, lignor, ligna convehe;

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator; à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus, a, um; à eod.

* Ξυλίφιον, ου, τὸ, parvum lignum, ... D. S.

Ξυλλαμβάνω, corripio; item ... fero; pro συλλαμβάνω.

Ξυλοκόπος, ου, ὁ, lignarius, et lignator; ex κόπτω, ſcindo, et

ΞΥ'ΛΟΝ, τὸ, ὁ, lignum, fuſtis; de omnibus rebus dicitur è ligno factis, ut de menſâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium, arbore, ... Hebr.

Ξυλουργέω, faber lignarius ſum; ex ξύλον, et ἔργον, opus.

Ξυλουργικὸς, ὴ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens: à præced.

Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum: τὸ ξυλοφανὲς, eſt locus ædificii, in quo lignea materia non eſt tecta calce: ex ξύλον, et φαίνομαι. D. S.

Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna fero: ex ξύλον, et φορέω.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, portatio ligni: à ſeq.

Ξυλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ligna fert, calo: ex ξύλον, lignum, et φέρω, porto.

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι, ligna ſeco et findo, vel colligo, &c. à

Ξύλοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ligna habens: ſubſt. locus arboribus conſitus, ſylva: ex ξύλον, lignum, materia, et ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat; Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire: præſ. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξυμβέβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, conjicio, committo.

Ξύμπαντας, univerſos: accuſ. plur. maſc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, cum: præpoſit. regens dat.

Ξύναγον, cogerunt: 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, congrego, committo, ineo: Att. pro συνάγω, ξυνάγοντες, nom. pl. part. præſ.

Ξυνάειδε, præſ. imperat. act. Att. à ξυναείδω.

Ξυνὰν πανηγυρίαν, Dor. pro ξυνὴν πανηγυρίαν.

Ξυνάων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Poët. q. d. ξυνὸν, ὄντος, qui cum aliquo eſt et verſatur, ſocius alicujus, particeps.

Ξυνδεδίατο, Ion. et Att. pro συνδέδιντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συνδέω, colligo.

Ξυνδῆσαι, colligare: a. 1. inf. Att. ejuſdem verbi.

Ξυνείκοσι, ſimul viginti: ex ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonaſm. pro εἴκοσι, viginti.

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. diſſolutione et Att. pro συνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo, intelligo.

Ξυνέεργε, contrahebat: 3. ſing. imperf. Ion. et Att. pro συνέεργε, verbi συνέργω ex σὺν, et εἴργω, includo: ſr ξυ.

Ξύνες, intellige: a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. ſing. a. 2. m. Att.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, intelligibilis: Att. pro συνετός.

Ξυνεύνα, ας, ἡ, σὺν τινὶ εὐνωμένη, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ ἄκοιτις, ἄλοχος, ejuſdem cubilis et lecti conſors, uxor.

Ξυνήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, communis; et

Ξυνήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, particeps. à ξυνὸς, communis.

Ξυνίασι, 3. pl. præſ. ind. à ξύνειμι. Att. convenio, congredior: ex σὺν, et εἶμι, eo.

Ξύνιον pro ξυνίειν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνίω, vel συνίημι, intelligo.

Ξυνιέντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, congredior: ex σὺν et ἵημι vel εἶμι, eo.

Ξυννενοφυῖαν, acc. ſing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συννενοφυῖαν: à συννοφέω.

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi συμφέρω, ſimul fero, confero: ex σὺν, et φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομάλικι, æquali: dat. ſing. à

Ξυνομῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, Att. pro συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, communis.

* Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, ου, τὸ, commune ſepulchrum, ut legi debet pro ξεινοτάφιον: ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in anguſtiam contractio: à συνέχω, conſtringo.

Ξυνόω, -ῶ, conjungo, conſocio: à ξυνὸς.

Ξυνὼν, præſ. part. act. pro συνὼν, ὄντος, à σύνειμι, ſum cum alio. Th. εἰμὶ, ſum.

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, biga; [* par, gemini, ξυνωρὶς τέκνοιν, par filiorum, Soph. Œd. Col. 448.] à συναείρω. connecto.

Ξυομένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, rado, ſcalpo.

Ξυράω, ſeu έω, rado, tondeo ad cutem: præſ. paſſ. ξυράομαι, -ῶμαι, tondeor: præſ. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. paſſ. ἐξύρημαι unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonſus, a, um, a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. ſub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται à ξυρὸς, novacula, qu. à ξύω, rado.

Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, tonſura: à 2. ſing. p. paſſ. præced. abjecto ι, et -αι in -ις mutato.

Ξύρομαι, rador, vel me rado: propriè novaculâ: à

Ξυρὸν, ῦ, τὸ, idem quod.

Ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula: à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Subſtantivè pro novacula: à Th. præced.

Ξυσθεὶς, raſus: a. 1. part. paſſ. verbi ξύω, rado novaculâ.

Ξυστὸς, ὴ, ὸν, raſus, politus. ξυστὰ, τὰ, haſtilia radendo polita, eſt et

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, ſeu ξυστὸν, ῦ, τὸ, locus ubi athletæ exercentur: à ξύω, quia raſus et planus.

Ξύστρα, vel

Ξυστρὸν, pala ferrea ad radendum: qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, rado, ſcalpo, radendo polio: f. ύσω, p. ἔξυκα, p. paſſ. ἔξυσμαι.

Ο.

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris eſt ſeptuaginta, et cum lineolâ infernè appoſitâ (ο,) ſeptuaginta millia. Vo-

Digitized by Google

teres autem υ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπίλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, Articulus præpoſitivus; (α) notat *certum quid* et *notum, cujuſque jam facta mentio:* (β) cum genit. poſitus, *omiſſum* παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut *ſimile quidpiam* innuit, ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſcil. *filius:* (γ) cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur, ut ὁ σήμερον, ſubin. ὤν, *hodiernus:* (δ) cum *Participio* idem eſt quod *qui* relativus cum *Verbo* ut, ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit:* (ε) cum μὲν et δὲ adhibitur in *diviſionibus*, ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *vero plorat:* (ϛ) pro ὅς, *qui* uſurpatur: (ζ) cum *præpoſitionibus* periphraſi inſervit, ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſociis:* (η) in genere neutro cum infinitivo, *Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert, ut καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum:* (θ) τοῦ, aliquando τίνος, *cujus?* quandoque τινὸς, *alicujus*, redditur: (ι) τῇ exponitur *huc, illuc, illac, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi.*

Ὄα, ας, ἡ, *pellis ovilla:* ab ὄϊς, *ovis.* Eſt et

Ὄα, ας, ἡ, *ſorbus:* q. ab ἐάω, *linquo*, quòd ob inſuavitatem *relinquitur.*

ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor:* in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod *conveniat* viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, ſicut cum conjuge.*

Ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.*

Ὀαριστὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium:* ab eodem.

Ὄαρος, ου, ἡ, *confabulatio.*

Ὀβελίζω, *obelo noto.* Th. ὀβελὸς.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελὸς.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, οῦ, *veru;* item *nota, certis ſcriptorum locis apponi ſolita:* q. βέλος, *telum.*

ὈΒΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *OBOLUS, ſexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli.*

* Ὀβολοστατέω, ῶ, *fœneror.* ex ὀβολὸς, et ἵστημι.

* Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, *fœnerator.* à præced.

* Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria*, quia nummus non ſignatus appendi ſolebat: à præced.

Ὄβριχα et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum, &c. catuli:* fort. quia ὄβριμα, ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans:* ex ὄβριμος, *robuſtus, potens*, et ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *forti animo præditus:* ex ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre nata:* ex ὄβριμος, *fortis*, et πατὴρ, *pater.*

Ὄβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robuſtum reddo.*

ὌΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοάτη, dat. ſing. f. g. ab

Ὀγδόατος, άτη, ατον, Poët. pro

Ὄγδοος, όη, ον, *OCTAVUS.* Th. ὀκτώ, *octo.* Undè

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta:* et

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *octogeſimus:* et

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc.*

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo:* propriè de aſinis. ὀγκωμένου, gen. ſing. præſ. part. m. Hinc

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, *ruditus.*

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, *tumidus:* ab ὄγκος.

* Ὄγκησις, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

Ὀγκίον, ὀγκεῖον, ου, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur.* ab

ὌΓΚΟΣ, ου, ὁ, *tumor, faſtus;* item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

Ὀγκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω, p. ὤγκωκα.

* Ὀγμεύω, f. εύσω, *ſulcum duco*, et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipſum ordine procedebant*, Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct. ab

ὈΓΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſulcus; via.*

Ὀγχήστιος, ία, ιον, nomen adject. à Subſtantivo Ὀγχηστὸς, οῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχηστίαις pro Ὀγχηστίαις.

ὌΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus*, et *pyrum.*

Ὅδ' pro ὅδε, *hic*, q. v.

Ὀδαγμὸς, ου, ὁ, *morſus tenax*, ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, *venalis;* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδὰξ, adv. *mordicùs.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

* Ὀδαξᾶσθαι, et

* Ὀδαξῆσθαι, vid. ὀδαξέω.

* Ὀδαξέω, ῶ, et ὀδαξάω, ῶ, *doleo ex morſu dentium.*

* Ὀδάω, ſeu ὁδίω, *viatico inſtruo:* à ὁδὸς.

Ὅδε, ἥδε, τόδε; *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δέ.

Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελὸς.

Ὁδεύω, *iter facio, eo:* præſ. part. ὁδεύων, οντος, fut. εύσω, p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὁδήγει, *in viam duc:* præſ. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *ſum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω, p. ὡδήγηκα: ab ὁδηγὸς.

* Ὁδηγητὴρ, ῆρος, idem quod Ὁδηγὸς, Inſcript. Jovis Urii.

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ:* ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco.*

Ὀδίος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδὸς.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορέω, ῶ, *iter facio, viam emetior:* à ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter:* ab eod.

* Ὁδοιπορικὸν, τὸ, *itinerarium (veſtimentum.)*

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viator:* ex ὁδὸς, et πόρος.

Ὀδόντα, *dentem:* acc. ſing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* ſeu *munio; viam* ſeu *aditum patefacio;* item *ad methodum redigo:* ex ὁδὸς, et ποιέω.

Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit viam:* ex iiſd.

ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *via; auxilium; inſidiæ*

Ὁδοῦν, *viam oſtendere, ducere;* præſ. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδὸς.

ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS*, accuſ. ſing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδοῦσι.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viarum cuſtos:* ex ὁδὸς, et φύλαξ, *cuſtos.*

Ὀδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

Ὀδυναρὸς, pro ὀδυνηρὸς.

Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris:* contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. perſ. ſing. ind. paſſ verbi ὀδυνάομαι, *crucior.*

Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens:* à præced.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ex ὀδύνη, *dolor*, et φάω, *occido.*

Digitized by Google

Ὀδύρεο, *luge*: Ion. pro ὀδύρου, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus*, *lamentatio*: et

Ὄδυρμα, ατος, τὸ, *luctus*, *lamentum*: Angl. A DIRGE. et

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus*, *lamentatio*: ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor*, *ploro*: ὀδύρωνται, 3. pl. præſ. ſub. ὀδυρόμενος, præſ. part. med. f. med. ὀδυροῦμαι, p. paſſ. ὤδυρμαι.

Ὀδυσῆϊ, dat. ſing. Ion. ab Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, *Ulyſſes*.

Ὀδυσσάμενος, *iratus*: a. 1. part. med. et

Ὠδύσσατο, *iratus fuit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *iraſcor*.

Ὀδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA*: ab

Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. Ὀλυσσεὺς, *ULYSSES*, acc. ſing. Ὀδυσσέα vel -ῆα.

'ΟΔΥ'ΣΣΩ, f. ὀδύσω, *iraſcor*, *ſuccenſeo*; qu. ab ὀδύνη, *dolor*.

Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, *olui*: perf. m. verbi ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

Ὀδώδει, *oluerat*: Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi ὄζω.

Ὀδώδυσται, Att. redupl. pro ὀδύσται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσομαι, *iraſcor*: f. ύσω.

Ὄιεσι, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis*: gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

Ὄζειν, *olere*: præſ. inf. ab ὄζω.

Ὄζη, ης, ἡ, *fœtor pedis*.

Ὀζήσω, *oleo*: f. 1. verbi ὄζω.

Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino*.

'ΟΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris*, *ramus*. Metaph. *homo bellicoſus*.

'ΟΖΩ, *OLEO*: f. ὀζήσω et -ίσω, a. 1. ὤζησα, p. m. ὦδα, et Att. ὄδωδα. hinc

Ὀζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *olidus*, *fœtidus*: *ramoſus*, *nodoſus*: ab ὄζω, vel ὄζος.

Ὅτ' pro ὅτι, *quando*, *quum*.

Ὅθεν, *unde*; *ex quâ causâ*: pro ὅθι, *ubi*, adverb. ab ὅς, *qui*.

Ὅθ' ἕνεκα, *eo quod*, Eurip. Alcest. 806. Soph. Elect. 86.

Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat*: 3. ſing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι.

'ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura*, *ratio*: q. cura ſolicita: ab ἔθω, *conſuevi*.

Ὅθι, *ubi*; adv. ab ὅς.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena*, *peregrinus*; quaſi per Metath. pro ἐθνεῖος, à ἔθνος.

Ὄθομαι, *curo*, *moveor*. Th. ὄθη, *cura*.

'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum*; item *velum nauticum*.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, *linteolum*; diminutiv. à præcedente.

Ὀθόννα, ης, ἡ, *herba quædam*, *et ſuccus oculis conveniens*.

Ὄθριξ, ὄτριχος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui eſt ejuſdem capilli*: ex ὁμὸς, *ſimilis*, et θρίξ.

Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis.

Ὄθω, *moveo*: vide ὠθέω.

Ὤι, *hei*, *heu*, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro*, *ejulo*.

Οἱ, *hi*; artic. præpoſit. Vide ὁ. At

Οἳ, *qui*: vide in ὅς.

Οἷ, adv. *quò*, *ubi*: ab eod. Th.

Οἷ, pronomen, dat. caſ. Vide οὗ, *ſui*: οἷ pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, *qualia*: ab οἷος, *qualis*: et οἷα, adv. *ceu*, *tanquam*: ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno*, *rego*, propriè *navem*: ab

Ο'ΙΑΞ, ακος, ὁ, *gubernaculum*, *clavus navis*: q. ab οἴω, *fero*.

Οἶγε, *aperi*: præſ. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar*: f. 2. paſſ. ab

ΟΙ'ΓΩ, ſeu οἰγνύω et οἴγνυμι, *aperio*: f. οἴξω, p. ᾦχα et ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide ſeq.

Οἶδα, ας, ε, *novi*: et in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *ſcio*.

Οἰδάνω, ſeu οἰδάνω et οἰδαίνω, *tumefacio*: præſ. paſſ. οἰδάνομαι, η, εται, *tumefio*. Th. οἰδέω.

Οἶδασθα, *nôſti*: Æol. Paragoge τοῦ θα, pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *ſcio*.

'ΟΙΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *tumeo*, *turgeo*: perf. ᾤδηκα; perf. part. ᾠδηκὼς, *tumidus*, *inflatus*.

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*: et

Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor*, *inflatio*: à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *OEDIPUS*, *Thebarum rex*. Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἰδίπος, ου, ὁ, idem.

Οἰδίσκω, *tumefacio*, *intumeſco*: ab οἰδέω.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas*: 2. ſing. præſ. m. verbi οἴομαι, *puto*: f. med. οἰήσομαι, p. paſſ. ᾤημαι. Th. οἴω ſeu ὀΐω, *puto*.

Οἴει, *putas*: Att. pro οἴῃ, 2. ſing. præſ. ind. med. et

Οἴεσθαι, præſ. inf. m. verbi ejuſd.

Ὀΐεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄϊς, οἰὸς, vel ὄϊς ὄϊος, ἡ, *ovis*.

Ὀιέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejuſdem ætatis*: pro ὁμοιέτης, ex ὅμοιος, *ſimilis*, et ἔτος, *annus*.

Ὀϊζυρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *miſer*, *calamitoſus*. ab ὀϊζύς.

Ὀϊζυρῇ, dat. ſing. Ion. f. g. ab

Ὀϊζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitoſus*: ab

'ΟΙ"ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna*, *miſeria*: acc. ſing. ὀϊζὺν, q. ab οἴ, *hei*.

Ὀϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miſerias perpetior*: à præced.

Οἴῃ, *ſoli*: dat. ſing. fœm. gen. ab οἶος, *ſolus*.

Οἰηθῆναι, *putâſſe*: a. 1. inf. paſſ. ab οἴω ſeu οἴομαι, *puto*: f. med. οἰήσομαι, perf. paſſ. ᾤημαι, a. 1. paſſ. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis*; pro οἰήκιον, οἰάκιον, Dim. ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere gubernaculum*, *regere*: ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum*: οἴηκες etiam dicuntur *annuli*, *per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.

Οἴησις, εως, ἡ, *opinio*. ab οἴομαι.

Οἰήσομαι, *putabo*: f. 1. m. verbi οἴομαι ſeu οἶμαι. Th. οἴω, *puto*.

Οἴϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴϊδος, *ovicula*. Th. ὄϊς, *ovis*.

Οἶκα, perf. m. verbi εἴκω, *cedo*; *ſimilis ſum*: ſed frequentiùs pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδις, *domum*: adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἴκασι, et Atticè ἐοίκασι, *videntur*: 3. pl. perf. m. Sic οἴκατι, Att. ἐοίκατι, verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur*, 3. ſing. perf. m. ejuſd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere*: præſ. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domeſticus*, *a*, *um*: item *proprius*: οἱ οἰκεῖοι, *domeſtici*: in ſuperl. οἰκειότατος, *familiariſſimus*: ab eod. Th.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domeſticus uſus et conſuetudo*; *familiaritas*, *amicitia*; item *propinquitas*, *cognatio*. à præced.

Οἰκειοφώνως, *ſuâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, et φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, *familiarem reddo*; *concilio*; *mihi vindico*. ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκέων, *habitans*: Poët. pro οἰκῶν, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Digitized by Google

Οἰκείως, adv. domeſticè, propriè: ab οἰκεῖος.

Οἴκεντι, habitant: Æol. pro οἰκοῦσι, 3. pl. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito.

Οἰκέοισι, Dor. et Æol. pro οἰκέουσι, habitant: 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. verbo.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ejuſd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus: gen. pl. οἰκετῶν, in nom. pl. οἰκέται. et

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica. Th. οἶκος, domus.

Οἰκεῦντες, habitantes: Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, domeſticus ſervus: acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέω, -ῶ, habito; [* adminiſtro, abſolutè, ἀσφαλῶς οἰκεῖν, ſecurè regere, Dem. in Ariſtoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω, perf. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα, præſ. paſſ. οἰκέομαι, -οῦμαι, incolor: præſ. part. paſſ. οἰκεόμενος, -ούμενος: in f. g. οἰκεομένη, -ουμένη, ſc. γῆ, terra quæ incolitur: ſubſt. orbis terrarum; Rom. imperium; terra Judæa. Th. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς, quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, res domeſtica: ab οἰκήϊος.

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, domeſticus. Th. οἶκος.

Οἰκηιοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, ſuum facere: ab οἰκειόω, q. v.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitatio; carcer; quicquid ſtructum: ab οἰκέω.

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, perf. part. paſſ. et

Οἰκῆσαι, habitâſſe: a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα. et

Οἴκησις, εως, ἡ, ſedes, habitatio; ab οἰκέω, habito; quod et

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium: et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis: et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator: omnia ab οἰκέω.

Οἰκία, ας, ἡ, domus: ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, a, um; à præced. Th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, ædicula: ab eod.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico; in ædibus colloco; coloniam in locum mitto: ab οἶκος.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus, cellula, avium cavea.

Οἰκισταί, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator, conditor; coloniæ deductor. ab οἰκίζω.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi natus; vernaculus: ex οἶκος, domus, et γίνομαι, naſcor.

Οἰκοδεσποτέω, domum adminiſtro: f. ήσω, p. ᾠκοδεσπότηκα: ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias: ex οἶκος, et δεσπότης. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias: ex οἶκος, et δέσποινα.

Οἰκοδομέω, -ῶ, ædifico; doceo, emendo: f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. paſſ. ᾠκοδόμημαι, pluſq. p. paſſ. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι: ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; item emendatio: ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio; incrementum in cognitione Dei: à ſeq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator: ex οἶκος, et δέμω.

Οἴκοθεν, οἴκαδε, de domo, in domum: et

Οἴκοθι, domi: οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἶκόνδε, domum, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, ſum diſpenſator, rem familiarem adminiſtro; rego, guberno: f. ήσω, p. ᾠκονόμηκα: ab οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, ad privatam adminiſtrationem pertinens, œconomiæ peritus: à præced.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 28. 40. ad privatam adminiſtrationem magis idoneus: comparat. ab οἰκονομητικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris; adminiſtratio: ab

Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator rei familiaris; adminiſtrator: ex οἶκος, et νέμω, tribuo, rego.

ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, domus, familia; bona ſeu facultates.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſuo cibo veſcitur, et ex ſuis facultatibus vivit: ex οἶκος, domus, et σῖτος, frumentum.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, verna, ſervus vernaculus, diu domi noſtræ verſatus, aut ex parentibus ſervis natus: ex οἶκος, et τρίβω, tero.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, ſcil. γῆ, terra habitabilis. Vid. οἰκέω.

Οἰκουρέω, f. ήσω, domum cuſtodio, domi me contineo; item domi latito, vel deſideo: ex οἶκος, domus, et οὖρος, cuſtos.

Οἰκουριῶν, gen. pl. pro οἰκουρίων, ab

Οἰκούριος, ια, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος καὶ φύλαξ, domûs cuſtos; domeſticus.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, domi manens, domûs cuſtos: q. d. οὖρος τοῦ οἴκου.

Οἰκοφθορέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem perdo: ex οἶκος, et φθείρω, corrumpo.

Οἰκοφυλακέω, domum cuſtodio: ex οἶκος, et φυλάσσω, cuſtodio: f. ή[σω]

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, miſeror, quod vide.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, miſeratio, commiſeratio. à 1. ſing. perf. p[aſſ.] ejuſd. abject. augment. et

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, miſeror, commiſeror: [f.] οἰκτερῶ, et οἰκτειρήσω, a. 1. ᾤκτει[ρα], a. 1. imperat. act. οἴκτειρ[ον], miſerere. Th. οἶκτος, miſericordi[a].

Οἰκτίζω, miſerationem excito, [la]mentor.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiſeratio: [ab] οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, miſericor[s]: ab eod.

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμ[ός,] οῦ.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, ſuperl. [ab οἰκτρὸς,] miſerabilis, miſerrimus. Vide οἰκ[τ]ρός.

Οἰκτιῶ, f. 1. Att. pro οἰκτίσ[ω,] verbi οἰκτίζω.

ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, [com]miſeratio.

Οἰκτρότερος, Ion. pro οἰκτρότερ[ος,] miſerabilior, compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miſerabilis: [...] ſuperl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιστος. Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præſ. ind. contract: p[ro] οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, ſ[imi]lis: perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui dom[um] et rem domeſticam juvat: ex οἶκ[ος,] domus, et ὠφελέω, juvo.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελ[ίη,] frugalitas, toti familiæ utilita[tem] afferens: à præced.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus: p[ro] Sync. pro οἴμημα. ab οἰμάω, imp[e]tu feror. Th. οἴμη, via.

Οἶμαι, puto, contract. ex οἴομαι, f. m. οἰήσομαι, p. ᾤημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, impetum do, irr[uo,] propriè rectâ viâ. Th. οἴμη, via.

Οἰμεῖν, Ion. venire.

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita; cant[us,] vox: q. ab οἴω, fero: quia [...] fert euntes.

Οἴμοι et ὤμοι, heu mihi, adv. d[o]lentis.

Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, ſemita; οἴρ[...]

Digitized by Google

...; circulus, tibia vel radius vo-... Th. οἶμα.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus: ab

Οἰμώζω, ploro, ejulo: f. ξω. Th. οἴ, heu, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, plorans, a. 1. part. act. præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. eod. verbo.

Οἶν, ovem, acc. ſing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens; uva ... minens; œnanthe herba; avis quædam: ex οἶνος, et ἄνθος, flos.

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, quo et οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis, pampinus. Th. οἶνος.

Οἰνάρεος, ία, εον, pampineus; ab

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου,

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen propr. patronymic. ab

Οἰνεὺς, έως, ὁ, Oeneus.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, vinum.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinoſus, vinarius: eod.

Οἰνήρυσις, ιος, ἡ, vaſculum quo vinum hauritur: ex οἶνος, et ἀρύω, haurio.

Οἰνίδαι, ῶν, οἱ, Oenidæ: τουτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, et inſerto ι, Οἰνιΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinoſum odorem refero: ab οἶνος, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, vocat. ſing. οἰνοβαρές: ex οἶνος, vinum, et βαρὺς, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinum capiens; pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi Epithet. ex οἶνος, vinum, et δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἰνόπα, acc. ſing. οἴνοπι, dat. ſing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, vini ferax: ex οἶνος, et πέδον, ſolum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino plenus; vini ferax: ex οἶνος, et πλήθω, impleo.

* Οἰνοποιέω, vinum facio: ab οἰνοποιός.

* Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, vini confectio: ab eod.

* Οἰνοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui vinum conficit: ex οἶνος, et ποιέω.

* Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio; ex οἶνος, et πόσις.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, vinum bibo; ex οἶνος, vinum, et πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor; ex οἶνος, et πότης.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, VINUM; q. ab ὀνῶ, juvo.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinoſus ſum, vino me ingurgito, inebrior; ab οἰνόφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio, à ſeq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, vinoſus; qu. οἴνῳ φλύζει, vino fervet.

Οἰνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus: ex οἶνος, et φέρω.

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, ſeu οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, infundo vinum, potum miniſtro, ſum pincerna: et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in poculo infunditur: ab οἰνοχόος.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, pincerna, pocillator: ex οἶνος, vinum, et χέω, fundo.

Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, pocillator, pincerna.

Οἶνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger, vinei coloris, dat. pl. οἴνοψι ex οἶνος, vinum, et ὄψις, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Οἰνόω, -ῶ, ebrio, inebrio: ab οἶνος.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξαντα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio, f. ξω.

Οἰόθεν, adv. ſeorſum, οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus. Th. οἶος, ſolus.

Οἴομαι vel οἶμαι, opinor, exiſtimo: præſ. imperat. med. οἴου, οἰέσθω, f. med. οἰήσομαι, p. paſſ. ᾤημαι, a. 1. paſſ. ᾠήθην, q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, puto.

Οἶον, adv. ſolùm: vide in οἶος.

Οἷον, adv. ſicut, ferme: ab οἷος.

Οἰονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, qui ſolus paſcitur. Vel ὁ τὰς οἶας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id eſt, qui oves paſcit.

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, poſſibile: ab οἷος, quod vide.

Οἰοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἔν τινι τόπῳ, qui ſolus vagatur, et in aliquo loco verſatur, item qui circa oves verſatur; ab οἶς, ovis. Th. πολέω, verſo.

ΟἿΟΣ, α, ſolus, in f. g. οἴη, neut. οἶον, ſolum, quod et adverbialitèr ſumitur.

ΟἿΟΣ, οἵα, οἷον, qualis; promptus, paratus, expeditus; idoneus, valens. Qui poteſt; cupit, ſtudet.

Οἰὸς vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, indutus unicâ tunicâ, vel qui tunicam ex ovis lanâ geſtat: ex οἶος, ſolus, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, ovis, et χιτὼν, tunica.

Οἰόω, deſolo, vaſto; ſolum facio. Th. οἶος, ſolus.

ΟἾΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, OVIS, vel ὁ, aries.

Ὄϊς, ιος, ἡ, ovicula: à præced.

Οἴσατο et ὀΐσατο, putavit: 3. ſing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι vel οἶμαι, puto, f. med. οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.

Οἶσε, ferto, præſ. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro quo in præſ. φέρω, fero, f. οἴσω.

Οἰσέμεναι, f. 1. inf. m. ab inuſ. οἴω vide φέρω, fero.

* Οἰσπώτη, ης, ἡ, ſordes ovium, ut legend. ap. Dion. Caſſium, c. xlvi. p. 337.

Οἰσέμες, feremus, Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero, f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi φέρω, fero, f. οἴσομαι.

Οἶσθα, noſti, per Sync. pro οἴδασθα, 2. ſing. perf. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, ſcio, p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ὀΐομαι, a. 1. paſſ. ὀΐσθην.

Οἰσία, ας, ἡ, ſalix: q. ab ἴω, eo, quia it celeritèr creſcendo.

Οἰσοῦμαι, et Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, fero, f. οἴσω. [* undè οἰσθήσομαι, ὁ ψῆφος οἰσθήσεται, feretur. In Comp. ἐξοισθήσεται, efferetur, Eurip. Supplic. 561.] a 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, funis, q. ab οἴω, quæ fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, fero.

Ὀϊσσάμενος, ratus: a. 1. part. m. et

Ὀΐσσατο, 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, Poët. verbi ὀΐομαι, puto, f. ὀΐσομαι, per dialyſin format. ab οἴομαι.

Οἰστέον, ferendum; verbale à φέρω, fero, f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, ſagittâ peto: ab

Ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, ſagitta; in pl. ὀϊστοὶ, οἱ: ab οἴω, fero, f. οἴσω.

Οἰστράω et -έω, ῶ, f. ήσω, æſtro agito: ab οἶστρος.

Οἰστρηθεὶς, furens, æſtro incitatus: a. 1. part. paſſ. à verbo οἰστρέω, f. ήσω, æſtro agito.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, ſtimulus: ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, furioſus, æſtro percitus: ab

ΟἼΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, OESTRUS, ta-

Digitized by Google

banus; ſtimulus; furor, inſania; cupiditas vehemens.

ΟἸΣΥ'Α, ας, ἡ, *ſalix.* vide οἰσία. hinc Angl. OSIER.

Οἴσυπ☉, ȣ, ὁ, *ſordes ovium:* q. ex οἶς, *ovis,* et σήπω, *putrefacio.*

Οἴσω, *feram,* f. 1. act. verbi φέρω, *fero,* a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram,* Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus* [* *alteri:* οἰσόμεν☉, *ſibi relaturus.*] f. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ' pro οἵτε, *qui,* nom. pl. ab ὅς et τε.

Οἴτη, ης, ἡ, *OETA, mons Theſſaliæ.*

Οἵτινες, *quicunque,* nom. pl. ab ὅστις, genit. οὗτιν☉, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟἿΤΟΣ, ȣ, ὁ, *ærumna, calamitas:* q. ab οἶ.

Οἰτόσυρ☉, Scythicè vocatur *Apollo.*

ΟἸΦΕ'Ω ſeu -άω, οεῶ.

Οἰφὶ, *Ephi menſura.*

Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ȣσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi οἰχέω, *vebo, fero:* pro uſitat. ὀχέω.

Οἴχεσθαι, *abire:* præſ. inf. m. ab οἴχομαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. paſſ. et

Οἰχήσομαι, *abibo,* f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus,* a. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, *aperio,* f. ξω, a. 1. paſſ. ᾤχθην.

Οἴχνεσκον, Ion. inſerto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.* Alii ab οἰχνέσκω pro οἰχνέω derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præſ opt. med. ab

ΟἼΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo, diſcedo, proficiſcor; pereo, diſſipor:* f. med. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι, a. 1. paſſ. ᾠχέθην, præſ. part. med. οἰχόμεν☉.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχώκει, *ivit,* Ion. Dialyſi et Att. pro ᾠχώκει, 3. ſing. pluſq. p. act. et

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.

ΟἼΩ ſeu οἴω, *puto, exiſtimo:* f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto.*

* Οἴω, *fero alteri:* οἴομαι, med. *offero mihi.* Il. N. 168.

Ὀΐων, *ovium,* gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, ὁ, *ovis.*

Οἰωνίζομαι, *auguror,* f. med. ίσομαι, a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.

Οἰώνισμα, ατ☉, τὸ, *augurium,* et

Οἰωνισμὸς, ȣ, ὁ, *auſpicium,* et

Οἰωνιστὴς, ȣ, ὁ, *augur:* ab οἰωνίζω.

Οἰωνοπόλος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *vates per cantum avium:* ex οἰωνὸς, *avis,* et πολέω, *verſor.*

ΟἸΩΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *avis, volucris;* propriè *vultur,* vel *avis carnivora;* item *augurium, omen.*

Οἷος, adv. *quemadmodùm, quomodò.* Th. οἷος, *qualis.*

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando.*

Ὀκέλλαντες, *appellantes,* nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello, accedo:* f. ελῶ, a. 1. ὤκελλα. Th. κέλλω, idem.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando,* et

Ὄκκα, pro ὁπότε, Dor.

Ὄκκος, *OCULUS,* Dor. ab ὄπτομαι.

ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua ſuccumbo; labaſco, deficio:* q. à κλάω, genua *frango.*

Ὀκναλέως, *pigrè,* adv. ab ὄκν☉, *pigritia.*

Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω.

Ὀκνέω, *piger et ſegnis ſum, cunctor, non audeo, timeo, tergiverſor:* f. ήσω, p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι, f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκν☉.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, *pigritia:* à ſeq.

Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *ſegnis, piger, timidus, cujus aliquem piget:* ab

ὌΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, *pigritia, metus, ignavia:* q. ab οὐ κινεῖν, *non movere.*

Ὀκνοῦσιν, 3. plur. præſ. indic. et

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia;* vide ὁποῖ☉.

Ὄκριας, *ſumma cacumina:* acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντ☉, ὁ, *pulpitum, ſcala:* q. ex ἄκρον, et βάω.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, *longas prominentias habens:* ab

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, *ſummum montis cacumen.* Th. ἄκρ☉, *ſummus.*

Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, *horrendus, dirus:* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, *frigidus, horrendus.* Th. κρύ☉, ιος, τὸ, *frigus.*

Ὀκρυοέσσης, gen. ſing. f. g. ab adject. præced.

Ὀκτάβλωμος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *qui octo eſt buccellarum.* ex ὀκτὼ, *octo,* et βλωμὸς, *buccella.*

Ὀκταήμερ☉, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *octo dies natus; qui fit octavo die:* ex ὀκτὼ, et ἡμέρα, *dies.*

Ὀκτάκις, *octies,* adv. ab [illegible]
octo.

Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, [illegible] *millia:* ex ὀκτάκις, et χίλια.

Ὀκτάκνημος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *octo* [illegible] *habens,* proprium rotæ: ex [illegible] et κνήμη, *radius rotæ.*

Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti* [illegible]

* Ὀκταμηνιαῖ☉, αία, αῖον, [illegible] *vum menſem agens:* ex ὀκτὼ, [illegible]

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ꝗ ἡ, [illegible] *cubitorum eſt:* ex ὀκτὼ, et [illegible] *cubitus.*

Ὀκτάποδην, acc. ſing. ab

Ὀκτάπους, ȣ, ὁ, *octipes:* ex ὀκτὼ, *octo,* et πούς, *pes.*

Ὀκτάπους, οδος, ὁ ꝗ ἡ, *octo* [illegible] *habens:* ex iiſd.

ὈΚΤΩ', *OCTO,* οἱ, αἱ, τὰ, [illegible] decl.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, [illegible] *cim.* ex ὀκτὼ, ꝗ, et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατ☉, άτη, ατον, [illegible] *cimus octavus:* à præced.

Ὄκχ', ὁ, Dor. pro ὅτι, ὁ, [illegible] &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.

Ὄκχ☉, ȣ, ὁ, Poët. metri [illegible] tiâ pro ὄχ☉, *vehiculum, curru*[illegible]

Ὄκως, *ut, poſtquam,* pro [illegible] Dor.

Ὀλβιοδαίμων, -ον☉, ὁ ꝗ ἡ, [illegible] ex ὄλβ☉, *felix,* et δαίμων

Ὄλβιος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *beatus, dives,* [illegible] *cuples:* ab

ὌΛΒΟΣ, ȣ, ὁ, *felicitas, opes.*

Ὀλέεσκεν, pro ὤλεσκεν, Pleo[illegible] mo τοῦ ε, imperf. act. verbi [illegible] idem cum ὀλέκω, *perdo.* [illegible] ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθρι☉, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *exitialis, perniciſus, lethalis:* ab ὄλεθρ☉.

* Ὀλεθρίως, *perniciosè:* à præced.

Ὄλεθρ☉, ȣ, ὁ, *pernicies, interitus, peſtis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit:* 3. ſing. f. [illegible] m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. [illegible] λῆ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam,* imperf. [illegible] Ion. et

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præſ. act. et

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. [illegible] Ion. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσαι, *perdat,* 3. ſing. a. 1. [illegible] Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo,* f. [illegible]

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορ☉, ὁ ꝗ ἡ, *viros perdens:* ex ὄλλυμι, *perdo,* et ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas,* 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi [illegible] juſd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi,* a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα et

Digitized by Google

λέσαι, a. 1. inf. Poët. et
λέσας, αντ@, qui deſtruxit:
. part. act. Poët. verbi ὄλλυ-
f. ὀλέσω.
λέσῃ, perdat, Poët. pro ὀλέσῃ,
ing. a. 1. ſub. act. ejuſd.
λέσω, f. 1. ind. act. vel a. 1.
Poët. ab ὄλλυμι.
λέτειρα, ας, ἡ, perditrix: et
λετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfec-
ab ὄλλυμι, perdo.
ῃ, pereas, Ion. pro ὄλῃ, 2.
a. 2. ſub. m. verbi ὄλλυμι,
λέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m.

γα, pl. n. g. et
λίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγ@,
ν.
ιγανθρωπία, ας, ἡ, paucitas,
iſque hominum, hominum in-
ntia: ab
ιγάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos
hominess habens, non frequens homini-
ex ὀλίγος, paucus, et ἄνθρωπος.
ιγαρχέω, ῶ, undè ὀλιγαρχοῦν-
pauci dominatum obtinentes;
αρχεῖσθαι, dominatu paucorum
; ὀλιγαρχούμενος, μένη, μενον,
orum dominatui ſubditus. Ex ὀ-
ς, paucus, et ἀρχὴ, imperium.
ιγαρχία, ας, ἡ, OLIGAR-
IA, paucorum potentia: gen.
λιγαρχιῶν. ex ὀλίγος, paucus,
χὴ, imperium.
ιγαρχούμενος, μένη, μενον, vide
αρχία.
ιγαχόθεν, adv. ex paucis locis;
ίγος, et ὅθεν.
ιγηπελέω, idem quod ὀλιγο-
έω, quod vide.
ιγηπελία, ης, ἡ, virium defec-
mbecillitas, Poët. pro ὀλιγοπε-
ex ὀλίγος, parvus, et πέλω,

ίγιστος, η, ον, pauciſſimus, ſu-
ab ὀλίγος, paucus.
ιγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, parumpèr vi-
minus durabilis: ex ὀλίγος,
ς.
ιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parùm
fœcundus: ex ὀλίγος, paucus, et
ἡ, ſoboles. Th. γείνομαι, naſcor,
γίγνομαι.
ιγοδρανέω, langueo: ab
ιγοδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, faciendi
tate deſtitutus, infirmus, imbecil-
Ex ὀλίγος, et δραίνω, facio.
ίγον, adv. parum, propemodum.
ὀλίγος.
ιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, par-
rus ſum; infirmus ſum et ferè
: ex ὀλίγος, et πέλω, ſum.
ιγόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguâ fide
: ex ὀλίγος, et πίστις, fides.
πείθω, perſuadeo.
ιγοποιέω, ῶ, ad paucitatem re-
: ex ποιέω et

Ὀ'ΛΙ'ΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus, parvus: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium eſt: ὀλίγον, paulùm, parùm, modicum: ὀλίγον χρόνον, pauliſper: ὀλίγου δεῖν, penè, fermè: δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis ſpatio, ſubitò, ex propinquo: δι' ὀλίγων, paucis, ſcil. verbis: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, ſenſim, paulatim: ἐν ὀλίγῳ, leviter.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas, parvitas. Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialitèr, ferè, propemodum: ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans: ex ὀλίγος, et χρόνος, tempus.

Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, puſillanimis ſum: ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas: à ſeq.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis: ex ὀλίγος, exiguus, et ψυχὴ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo: cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, negligens: ab ὀλίγη ὤρα, id eſt, parva cura.

Ὀλιγώρως, adv. negligentèr, contemptim: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor: ab ὀλίγος.

Ὄ'ΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus.

Ὀλισθάνει, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. ab

Ὀλισθαίνω vel -άνω, labor, prolabor, cado. Th. ὄλισθος, lapſus.

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, cado, labor. Hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, lapſus, caſus.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus: à præced.

Ὀλισθηρᾶς, gen. ſing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, proclivis, lubricus: ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

Ὄ'ΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapſus in lubrico, caſus.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria: hinc Angl. HULK. ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractus; inclinatio; pondus; item drachma. Th. ἕλκω, traho.

Ὅλκιον, ου, τὸ, pelvis, vas aneum.

Ὁλκοὶ, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur: ab ἕλκω, traho.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus; SULCUS; fluctus, omninoque aqua maris; aquæductus; moles, pondus; ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. totum corpus. ab eod. Th.

Ὄλλῃσι, Ion. et ὀλλῇσι, Ion. et Poët. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis: gen. ſing. Ion. part. præſ. paſſ. ab

Ὄ'ΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, perdo; perimo: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ: ab Holmeio Siſyphi filio ſic dictus.

Ὅ'ΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium; tripus; truncus corporis: Metaph. ſtupidus.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, integrum ſcribo: ex ὅλ@, et γράφω, ſcribo.

Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, pernicioſa: dat. pl. Ion. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ἡ, ὸν.

Ὀ'ΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſpecies marinorum piſcium.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, exterminatio: et

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator: ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρ@, quod vide: f. εύσω, exitium affero, vaſto, perdo: p. ὠλόθρευκα, perf. paſſ. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοίατο, pereant: Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, perdo: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὀλοίτροχ@, ου, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte rotundus: ex ὅλ@, et τροχὸς, rota. Th. τρέχω, curro.

Ὀλοκαρπέω, ῶ, totum adoleo: ex ὅλος, et καρπόω. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατ@, τὸ, ſacrificium, holocauſtum: à præced.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum: ab eod.

Ὁλόκαυτον, ου, τὸ, holocauſtum, genus ſacrificii ubi tota victima cremabatur: ex ὅλ@, et καυτὸν, à καίω. Hinc

Ὁλόκαυτ@ pro ὁλόκαυσ@, totus combuſtus, ſeu ſacrificii genus quo tota victima cremabatur. et

Ὁλοκαυτέω pro ὁλοκαυτόω, -ῶ, totum comburo, cremo: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, perf. paſſ. ὡλοκαύτωμαι· undè

Ὁλοκαύτωμα, ατ@, τὸ, victima ſeu hoſtia quæ tota comburebatur, holocauſtum: à præced.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur: ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei: ab

Ὁλόκληρ@, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortitò ei obtigerunt; item integer, totus: ex ὅλ@, totus, et κλῆρ@, ſors, ſortitio.

Digitized by Google

ʹΟΛΟΚΩΝΙʹΤΙΣ, ιδ☉, ἡ, *olus quoddam ſylveſtre.*

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus.* et

Ὀλολυγμὸς, ȣ, ὁ, idem. ab

ʹΟΛΟΛΥʹΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυχα, p. paſſ. ὠλόλυγμαι.

Ὁλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui membris eſt integris:* ex ὅλ☉, et μέλος.

Ὄλοντο, *perierunt:* 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, a. 2. m. ὠλόμην.

Ὁλοοίτροχ☉, Poët. pro ὁλοίτροχ☉, *omni ex parte rotundus:* ex ὅλ☉, et τρόχ☉, *rota.* Th. τρέχω, *curro:* aut ὀλοοίτροχ☉, *pernicioſus currenti:* ex eod. et

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *pernicioſus, a, um:* ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρονα, *pernicioſum:* acc. ſing. ab

Ὀλοόφρων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, *cui mens eſt pernicioſa, pernicioſus:* ex ὀλοὸς, et φρὴν, *mens.*

Ὁλοπόρφυρ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *totus purpureus:* ex ὅλ☉, *totus,* et πορφύρα, *purpura.*

ʹΟΛΟʹΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico:* qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

Ὁλόῤῥιζ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cum toto radice:* ex ὅλ☉, et ῥίζα, *radix.*

ʹΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, ſolidus, univerſus.* Angl. WHOLE.

Ὄλ☉, ȣ, ὁ, idem quod θόλ☉, *atramentum ſepiæ.*

* Ὁλοσίδηρ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui totus ex ferro eſt.* D. S.

Ὁλοσφύρατ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malleo ductus, ſeu fabricatus, ſolidus;* ex ὅλ☉, et σφύρα.

Ὁλοσχερὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *integer, perfectus, ſummus:* q. ὅλῃ χειρὶ, *totâ manu factus:* ex ὅλος, et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Ὁλοσχερῶς, adv. *omnino, planè, integrè:* à præced.

ʹΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum.*

Ὁλοτελὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *prorſus finitus, perfectus:* ex ὅλ☉, *totus,* et τέλ☉, τὸ, *finis.*

Ὀλῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo,* q. v.

Ὁλοφλυγδὼν, όν☉, ἡ, *puſtula;* ex ὅλ☉, et φλύζω, *ferveo.*

Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuoſus, lugubris.*

ʹΟΛΟΦΥʹΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro;* præſ. part. med. ὀλοφυρόμεν☉, μένη, μενον. Hinc

Ὀλοφυρμὸς, ȣ, ὁ, et

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus.*

Ὀλοφώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exitialis; verſutus:* ex ὄλλυμι, et φὼς, *homo.*

Ὄλπη, ης, ἡ, et Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ἐλαίου ὀπῷ, *olei ſucco.* ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA;* nomen urbis, in quâ celebrantur

Ὀλυμπία, ων, τὰ, *Olympiaca certamina, in honorem* Jovis Olympii *celebrari ſolita;* ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes.* Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas.*

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum ſpatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. Ὀλυμπιάδες. ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS.* Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, ȣ, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ȣ, ὁ, *victor in Olympicis ludis;* et

Ὀλυμπιόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex Ὀλύμπια, et νικάω, *vinco.*

ʹΟΛΥΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *OLYMPUS, Theſſaliæ* vel *Macedoniæ mons altiſſimus;* item *cælum;* q. ab ὅλος, et λάμπω, *luceo.*

ʹΟΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *groſſus, ficus immatura.*

ʹΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *ſpecies frumenti, affinis zeæ.*

Ὀλυρίτης, ȣ, ὁ, *panis ex olyrâ.*

Ὀλώϊος, ία, ιον, *pernicioſus, exitialis, noxius.* Th. ὄλλυμι.

Ὄλωλα, ας, ε, *perdidi;* Att. pro ὦλα, p. m. Hinc

Ὀλώλῃ, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo;* f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in ſummâ;* item *ſanè.* Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *ſimilia:* nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *ſimilis.*

Ὁμάγυρις, ιος, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium;* quod vide.

Ὁμαδέω, *in unum cogo:* ab ὁμὰς.

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor;* ab

Ὅμαδος, ȣ, ὁ, *multitudo, tumultus;* ab ὁμὰς.

Ὁμαίμιος ſeu ὁμαίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

Ὅμαιμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus;* ex ὁμὸς, et αἷμα, τὸ, *ſanguis.*

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli ſocietas;* ex ὁμὸς, et αἰχμὴ, *cuſpis.*

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo.* ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor.* ab

ʹΟΜΑΛΟʹΣ, ἡ, ὸν, *planus;* item *SIMILIS, æqualis,* [illegible]

[illegible]μαλος, ȣ, ὁ [illegible], *aſper;* [illegible] ἀνωμαλὸς, [illegible] ϗ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, [illegible]re; præſ. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, [illegible]or, [illegible]

ʹΟΜΑΡΤΗ [illegible] Poët. idem quod [illegible] *ſimul,* [illegible] qu. ex [illegible]

Ὁμαρτήσας [illegible]ντος, *ſecutus;* [illegible] part. act. [illegible] ὁμαρτέω, [illegible] quod vide.

Ὁμὰς, άδος, [illegible] *univerſitas,* [illegible]*tudo, omnes ſim*[illegible]; ab ὁμὸς.

Ὀμβρέω, *plu*[illegible] vide in ὀμβρ[illegible]

Ὄμβρημα, [illegible]τος, τὸ, *imber,* præced.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, [illegible] ſeu

Ὀμβρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *pluvioſus;* eod. Th. ὄμβρ[illegible]

Ὀμβρήσαντος, gen. ſing. a part. act. ab ὀμβρέω, *pluo.* Th. [illegible] *imber.*

Ὀμβριμόπατρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, [illegible] f. g. ὀμβριμοπατέρα, *forti patre* [illegible]*nitus;* ex ὀμβρίμος, pro [illegible] *robuſtus* (quod vide), et [illegible] *pater.*

Ὀμβρίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *robuſtus:* [illegible] idem.

Ὄμβριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pluvius,* [illegible]*lis:* ab

ʹΟΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, *IMBER,* [illegible]*via:* qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *ſimul* [illegible] Hinc ὀμβρέω, *pluo:* a. 1. part. βρήσας, αντος.

Ὀμεῖται, *jurabit:* 3. ſing. [illegible] m. verbi ὄμνυμι, *juro:* [illegible] p. ὤμοσα, f. 2. m. ὀμοῦμαι, [illegible]ται.

Ὁμευνέτης, ȣ, ὁ, *maritus:* et

Ὁμευνέτις, ίδος, ἡ, *uxor:* et

Ὁμευνὸς et ὁμευναῖος, ȣ, ὁ [illegible] *conjux, eodem cubili utens:* ex [illegible] et εὐνὴ.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſimul con*[illegible]*gatus:* in nom. pl. ὁμηγερ[illegible] ὁμοῦ, *ſimul,* et ἀγείρω, *congrego.*

Ὁμήγυρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, Poët. Æol. pro præced.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus,* [illegible] *hominum congregatorum:* ex [illegible] *ſimul,* et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus.*

Ὁμηλικία, ας, et Ion. ιη, ἡ, [illegible]*tis æqualitas:* à ſeq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui* [illegible] *ætatis eſt;* ex ὁμὸς, *ſimilis,* et [illegible]*κία, ſtatura.*

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus,* [illegible] ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro [illegible] nom. pl. præſ. part. f. g. ab [illegible]

Ὁμηρεύω, *ſum obſes:* ab [illegible]

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, *in unum* [illegible]*nio, occurro; comitor:* ab [illegible]

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, *HOMERI*[illegible] *Homeri imitatores,* vel [illegible] *Homericorum recitatores,* et [illegible]

Digitized by Google

Ὅμηρον, ου, τὸ, *pignus quod eſt ob-ſi-de vice.*

ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obſes* : qu. ab ὁ-μοῦ ἄρειν, *ſimul neſtere.* Eſt et

Ὅμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, no-men Poëtæ celeberrimi Græci.

Ὁμίλει, præſ. imperat. act. ab

Ὁμιλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum ſum; in colloquium venio, colloquor, verſor; conſueſco; alicui rei valdè deditus ſum*, ut *ſtudiis*, &c. ὁμιλεῖν τύχαις, *in aliquos caſus incidere, variam fortunam experiri* : cum imperf. ὡμίλεον, ευν, 3. ſing. præſ. ὁμιλέει, f. ήσω, p. ὡμί-ληκα, a. 1. ὡμίλησα, a. 1. part. ὁμιλήσας, αντος, præſ. part. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus.*

Ὁμιλαδὸν, adv. *turmatim* : ab eod. Th.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui dextrè verſatur cum hominibus, elegans, humanus, comis* : ab ὁμιλέω.

Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conſortium, colloquium.* Hinc Angl. HOMILY. ab ὁμιλέω.

ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus, turba; turma; acies; tumultus* : qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur.*

ὈΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo* : qu. ὁμοῦ χέω, *ſimul fundo.*

ὈΜΙΧΛΗ, et Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, *nebula, caligo.*

Ὄμμα, ατος, τὸ, *viſum; oculus; vultus, facies* : nom. pl. ὄμματα, gen. pl. ὀμμάτων ab ὄπτομαι, *video* : perf. ὦμμαι, perf. paſſ. ὦμμαι.

Ὀμμάτων pro ὀμμάτων vide præced.

* Ὀμματόω, *oculatum et vigilem facio* : ab ὄμμα.

Ὄμνυθι, *jura* : præſ. imperat. act. ab ὀμνύω. et

Ὀμνύεις, 2. ſing. præſ. ind. ab

ὈΜΝΥΜΙ ſeu ὀμνύω, *juro* : f. ὀ-μόσω, perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμο-κα, a. 1. ὤμοσα, a. 1. ſub. ὀμόσω, ῃς, a. 1. part. ὀμόσας, αντος.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frater qui, vel ſoror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus* : ex ὁμοῦ, *ſimul*, (Th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus.*

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὁμό-γνιος.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur* : ex ὁμὸς, et γλῶσσα, *lingua.*

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, *ejuſdem ſum ſententiæ* : ex ὁμὸς, et γνώμη, *ſententia.*

Ὁμογνωμόνως, adv. *æquè, uno animo.*

Ὁμόγνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁ-μογενὴς, *conſanguineus, cognatus, germanus* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, et γίνο-μαι, *naſcor.*

Ὁμόδαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ὁμόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, *qui eſt ex eodem populo* : ex ὁμὸς, et δῆμος, *populus.*

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eodem victu, ſeu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, ſodalis* : ex ὁμὸς, et δίαιτα, *vivendi mos, victus.*

Ὁμοδρομέω, ῶ, *ſimul curro, concurro* : ex ὁμοῦ, *ſimul*, et δρόμος.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ejuſdem generis, ſeu nationis* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, et ἔθνος, *gens.*

* Ὁμοεθνέω, *ejuſdem gentis ſum.* D. S.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁμοῦ ϗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui ſimul et in eodem thalamo habitat.*

Ὁμόθεν, *ſimul* : ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *ſimilis.*

Ὁμόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eidem ſolio inſidet, et ejuſdem particeps eſt* : ex ὁμὸς, et θρόνος, *thronus*, quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. *uno animo* : ab

Ὁμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis, concors* : ex ὁμὸς, et θυμὸς, *animus.*

Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſing. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοιάζω, *ſimilis ſum* : f. άσω, p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁ-μὸς.

Ὁμοίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab eod.

Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *ſimilis.* Th. ὁμὸς, idem.

* Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum ſimilitudo.* D. S. à

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iiſdem affectibus obnoxius* : ex ὅμοιος, et πά-θος, τὸ, *affectus.*

Ὅμοιος, οία, οιον, *ſimilis, par; æqualis* : [* *tantundem eſt, nil refert*; σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò ſive me laudare, ſive vituperare velis, tantundem eſt.* Æſch. Agam. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *ſimilitudo* : à præced.

Ὁμοιόω, ῶ, *aſſimilo, comparo* : f. ώσω, perf. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα, a. 1. ſub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν, p. paſſ. ὡμοίωμαι, a. 1. paſſ. ὡμοιώθην, a. 1. ſub. paſſ. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. ὁμοιωθῆ-ναι, a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος· ab ὅμοιος, *ſimilis.*

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆ-ναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. et

Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. paſſ. ab ὁμοιόω, *aſſimilo*, quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *ſimilitudo, ſimulacrum* : à 1. ſing. p. paſſ. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *ſimilitèr, perindè*; ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipſa aſſimilatio, ſimilitudo* : à 2. ſing. p. paſſ. verbi ὁμοιόω.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt, particeps, conſors* : ex ὁ-μοῦ, et κλῆρος.

Ὁμοκλάω, ſeu -έω, *hortor vociferando, increpo* : ab ὁμοκλή.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, increpatio et comminatio* : ex ὁμοῦ, *ſimul*, et κέκλομαι, idem quod κέ-λομαι, ſeu κέλω, *hortor.*

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, obj[illegible]ator* : à 3. ſing. perf. paſſ. ve[illegible] ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσας, αντος, *minans* : a. 1. part. act. ab eod. verbo.

Ὁμόκλινος, έος, et ὁμόκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt in eodem lecto*, vel *toro*; item *ſimul accumbens menſæ* : ex ὁμὸς, et κλίνη.

Ὁμολογέω, ῶ, *conſentio, aſſentior; confiteor, profiteor; ſpondeo; præſto; conditiones accipio*; v. gr. *pacis*; *affirmo, teſtor; ſimilis ſum, reſpondeo; laudo*; [* *gratias ago* : in Hebraiſmis cenſet Vorſtius, Philot. S. P. c. 5. p. 137.] f. ήσω, perf. ὡμολόγηκα, a. 1. ὡμολόγη-σα. ab ὁμόλογος.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. et

Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

* Ὁμολόγησις, *confeſſio, conceſſio.* D. S. à verbo præced.

Ὁμολογητέον, *confitendum eſt* : nomen verbale ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, *confeſſio; conſenſus, aſſenſus*; item *convenientia; pactum, pactio, compoſitio* : ab

Ὁμόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iiſdem verbis utens; conſentiens* : τὸ ὁμόλογον, *pactum* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, et λόγος, *verbum.* Th. λέγω, *dico* : perf. med. λέλογα.

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confeſſo, ſine controverſiâ*, à præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ὁμένου, verbi ὁμολο-γέω quod vide.

Ὁμολόγως, adv. *congruenter*; item *apertè, ſine ullâ dubitatione* : ab ὁμόλογος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ex eâdem matre natus* : ex ὁμὸς, et μή-τηρ, *mater.*

Ὁμὸν, *eundem, ſimilem* : acc. ſing. ab ὁμός.

Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *conſentio* : ex ὁμὸς, *ſimilis*, et νόος, *mens.*

Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, conſenſus* : à præced.

Digitized by Google

Ὁμοούσιος, ſeu ὁμούσιος, *ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis*: ex ὁμὸς, et οὐσία, *eſſentia*: ab ὤν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*.

Ὀμόργνυ, *abſterſit*, 3. ſing. imperf. act. Ion. ab

ὈΜΌΡΓΝΥΜΙ et μόργνυμι, *abſtergo, imprimo, inuro*: f. ὀμόρξω, a. 1. ind. act. ὤμορξα, a. 1. ind. med. ὠμορξάμην, perf. ὤμορχα.

Ὁμορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis ſum*: ab ὅμορος.

Ὀμόρξω, *tergam*; f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

Ὅμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *finitimus, confinis; adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων. ex ὁμὸς, et ὅρος, *termi*[illegible].

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ſimilis, par*; [illegible].

Ὀμόσαι, *jurare*: a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω, p. ὀμώμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eòdem*. à præced. At

Ὁμόσε, 3. ſing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio*; f. ὁμόσω.

* Ὁμοσιχωρήσας πράγμασι, *efferens ſe periculo*.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. et 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *ſimul edo*: à ſeq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς, et σῖτος, *frumentum*.

Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*; item *tentorium*: et

Ὁμοσκηνέω, -ῶ, *in eodem ſum tabernaculo*: ex ὁμὸς, et σκήνη, ῆς, ἡ, *tabernaculum*.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt ex eodem ſemine et genere*: ex ὁμὸς, et σπείρω, *ſemino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. Poët. gem. σ, ut et ὀμόσσας, pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejuſd. verbi.

Ὁμοστιχάω, ſeu -έω, *ſimul procedo, unà eo; comitor*: ex ὁμὸς, et στίχω, *eo*.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in eodem verſu* ſeu *ordine locatus; comes*: ex ὁμὸς, et στοῖχος, *ordo, verſus*. Th. στίχω, *eo, vado*.

Ὀμόσω, *jurabo*: f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

*. Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod ſimilem habet finem*. D. S.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eandam artem exercet*: ex ὁμὸς, et τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in pari habetur honore*: ex ὁμὸς, et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eâdem utens mensâ*: ex ὁμὸς, et τράπεζα, *menſa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſimilis*, tam de *ingenio* quàm *moribus*; item *conſentaneus*: ex ὁμὸς, et τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *unà, ſimul, pariter; in eundem locum; in eodem loco; propè; ferè, circiter*: ab ὁμὸς.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*: f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus ſum*: ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *comes, qui cum aliquo it*: ex ὁμοῦ, et φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα et ὁμόφρονας, acc. ſing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *conſentio, concors ſum*: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *unanimis, idem ſentiens, concors*: ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens, animus*.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Xen. *ejuſdem ſpeciei, ejuſdem generis, ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: ex ὁμὸς, et φωνέω.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur; cujus eadem vox eſt* ſeu *idem ſonus; conſonus, conſentiens*: ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox*.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμόχροια, *coloris ſimilitudo*: ex ὁμὸς, et χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus idem ſuffragium eſt; eandem fovens ſententiam; idem jus ſuffragii ferendi habens*: ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *in unum redigo, coire facio*: ab ὁμὸς, *ſimilis, par*: ſed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus, acerbitate ſuâ uvas immaturas referens*, ſeu *ex uvis immaturis confectus*: ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίζω, *ſum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα. ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, *omphacium, ſuccus uvæ acerbæ*.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, *umbilicatus, a, um*. Epith. *ſcuti*: ab

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *UMBILICUS, umbo; media pars agminis*: q. ab ἀμφελίσσω, *circumvolvo*.

ὌΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*, [* vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad veſcendum*.

ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, reſponſum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *ſimilem factum eſſe* vel *unitum*: a. 1. inf. paſſ. ab ὁμ[…]
Alii volunt per Sync. dici […]
ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab […]
μοιόω, *ſimilem facio*: quod ab […]
μοιος, idem quod ὁμὸς, *ſimilis*.

Ὀμώμοκα, Att. pro ὤμοκα, […]
ravi: perf. act. verbi ὄμνυμι, […]
ro.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem* […]
habens, cognominis: ex ὁμοῦ, […]
νομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen*: conjunct. di[…]
ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen*: ſed

Ὁμῶς, *ſimilitèr, æquè, pari*[…]
mul, unà: Poët. pro ὁμοῦ, […]
μοίως. Th. ὁμὸς, *ſimilis*.

Ὅν, ὅντι, *quem*; acc. ſing. […]
qui.

Ὄν, præſ. part. neut. g. […]
οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὄναγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὄνος […]
ONAGER. Th. ἀγρὸς, *agr*[…]

Ὀναίμην, *uso, ueto, adjutus* […]
per Sync. pro ὀνησαίμην, a. […]
m. verbi ὄνημι, *juvo, proſ*[…]
ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, *fruor*; item […]
Vide ὄνημι.

Ὀνάμενος, ου, *qui fructum per*[…]
per Sync. pro ὀνησάμενος, […]
part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. […]
volunt eſſe præſ. part. ab […]
præced.

ὌΝΑΡ, τὸ, *ſomnium*: indecl[…]
ὄναρ, *in ſomnio*: [* Matt. […]
Attici omittunt præpoſitio[…]
uti notat Phrynicus.]

Ὀνάριον, ου, τὸ, *aſellus*, dim[…]
ὄνος, *aſinus*.

Ὀνασεῖ, *juvabit*: Dor. fut. […]
pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνάσω, […]
inde ὀνασεῖ, verbi ὄνημι, *proſ*[…]

Ὄνασθαι, *frui*; præſ. inf. […]
ναμαι, quod vide: vel a. 1. […]
per Sync. pro ὀνήσασθαι, […]
ὄνημι, *juvo*.

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro […]
uſus, utilitas; ab eod.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, […]
ſing. a. 1. ſub. act. ab ὄνημι.

Ὀνάτ' quod pro ὀνατά, […]
cibaria, commoda: ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*, […]
mentum: ab ὄνημι.

Ὀνείδεα, et contractè ὀνείδη, […]
pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probr*[…]

Ὀνείδειος, vel ὀνειδιος, ία, […]
broſus, contumelioſus: ab ὄνει[…]

Ὀνειδίζω, *exprobro, vitupero, re*[…]
prehendo, accuſo, imperf. […]
f. 1. ίσω, p. ὠνείδικα, a. 1. […]
a. 1. ſub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ, […]
paſſ. ὀνειδίζομαι, *conviciis la*[…]
perf. paſſ. ὠνείδισμαι. ab ὄνει[…]

Ὀνειδίσας, αντος, a. 1. part. […]
At

Ὀνείδισας, 2. ſing. a. 1. ind. […]

Digitized by Google

ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ὀνειδίζω, quod vide.

ὀνειδίσεις, 2. ſing. f. 1. act. eid. verbi.

ὀνείδισμα, ατος, τὸ, contumelia, ...brum: et

ὀνειδισμὸς, ῦ, ὁ, convicium; ab ...ζω, exprobro.

ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act.

...διῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, ...bi ὀνειδίζω, exprobro: f. ίσω.

...ΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, de...; item gloria, laus, decus.

...ος, εία, ειον, utilis: ab ὄνημι.

...ρατα, ων, τὰ, in proſâ pro ..., ab ὄναρον, idem quod ὄναρ, ...

...ειος, εία, ειον, ut ὀνείρειαι πύλαι, ...ſomni vel inſomniorum portæ; ...ρος, quod vide.

...ειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ...ειροκρίτης, ῦ, ὁ, ſomniorum in...: ex ὄνειρος, ſomnium, et κρί... judico.

...ροπόλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ſomniorum ...: ex ὄνειρος, ſomnus, et πό... verſor.

...ρος, ῦ, ὁ, ſomnium. Th. ὄναρ, ...

...ρω, dat. ſing. ὀνείρων, gen. pl. ...

...θῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ...μαι, idem quod ὄναμαι.

...μενος, ε, præſ. part. paſſ. ab ... quod ab

...ΗΜΙ, et ὀνίνημι, juvo, proſum; ..., ab ὀνάω, a. 1. ὤνησα, p. ... præſ. paſſ. ὄναμαι, ὄναμαι, ...μαι, utilitatem et fructum ..., fruor: f. 1. med. ὀνήσο... ... 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, ... opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, ...act. ὀναίμην. Itam ..., vitupero: ὄναμαι, vitu...

..., Ion. pro ὤνησε, a. 1. ind. ...

..., fruere, a. 1. imperat. m. ... ὄνημι.

..., juvaberis, Ion. pro ὀνήσῃ, ... f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ...

..., erit emolumento, 3. ſing. ... ὄνημι.

...ος, ε, ὁ καὶ ἡ, utilis; item, ...nom. ab ὄνημι.

... ιος, ἡ, fructus, utilitas. ..., juvo.

...φόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, utilitatem af...; item nomen propr. ferens ...tulator.

..., præſ. imp. paſſ. ab ὄνη...

..., ή, όν, utilis; vituperabi... ab ὄνημι.

'Ονήτωρ, ορος, ὁ, utilis; item ONETOR, nom. propr.

'Ονθυλεύω, et ὀνθυλεύω, ſtercore bovino inquino; fimo jumentorum aſpergo agrum; et inde cibos condio exquiſitè, quia ut fimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt: ab

'ΟΝΘΟΣ, ε, ὁ, ſtercus, ſeu fimus jumentorum.

'Ονικὸς, ή, ὸν, aſinarius, a, um: ab ὄνος, aſinus.

'Ονίνησιν, juvat: 3. ſing. præſ. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄ...μι, f. ὀνήσω.

...οιτο, 3. ſing. præſ. opt. verb. ...μαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

'Ονοκένταυρος, ε, ὁ, onocentaurus.

"Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.

"ΟΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, NOMEN; fama, celebritas; prætextus; κατ' ὄνομα, nominatim, adv.

'Ονόμαζε, nominabat, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. act. ab

'Ονομάζω, nomino, appello; celebro, decanto: 3. ſing. præſ. opt. ὀνομάζοι, præſ. inf. ὀνομάζειν, f. άσω, p. ὠνόμακα, præſ. paſſ. ὀνομάζομαι, nominor, p. paſſ. ὠνόμασμαι, a. 1. paſſ. ὠνομάσθην, ης, η, præſ. part. paſſ. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

"Ονομαι, reprehendo, carpo, vitupero: f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ὠνοσάμην. ab ὀνόω, idem.

'Ονομαίνω, nomino, nomine voco, nominatim recenſeo: f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα, a. 1. ſub. act. ὀνομήνω. Th. ὄνομα, nomen.

'Ονομάκριτος, ε, ὁ, nomen propr.

'Ονόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, quod vide.

'Ονόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

'Ονομασία, ίας, ἡ, nominatio, appellatio: ab ὀνομάζω.

'Ονομαστὶ, adv. nominatim.

'Ονομαστικὸς, ή, ὸν, nominativus: et

'Ονομαστὸς, ή, ὸν, celebris, clarus: in pl. ὀνομαστοὶ. ab ὀνομάζω.

'Ονόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. et

'Ονομήνω, a. 1. ſub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

"ΟΝΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, aſinus, a: q. ab ὄνημι, juvo: item beſtiola multipes, dicta multipeda, porcellio; item ſuperior molæ lapis; axis; fuſus.

'Ονόσσεται, vituperabit, 3. ſing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, vitupero.

'Ονοτὸς, ή, ὸν, vituperandus: in pl. n. g. ὀνοτὰ, ab ὄνομαι, vitupero.

'Ονοτάζω, carpo, incuſo: ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, vitupero.

'Ονοτὸς, ή, ὸν, Poët. vituperabilis, ab eod.

'Ονοφορβὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui aſinos paſcit ac nutrit: ex ὄνος, et φέρβω, paſco; p. m. πέφορβα.

'Ονόω, f. όσω, uſitatius ὄνομαι, idem quod ὄνημι, vitupero.

"Οντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. m. g. ὢν, ὄντος ab εἰμὶ, ſum.

"Οντινα, quemcunque, acc. ſing. ab ὅςις.

"Οντως, verè, adv. ab ὢν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

* "Οντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμὶ. δικαςαὶ τὰ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἰόντων, Herodot. p. 364. 67.

'Ονυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

'Ονύμαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, nomino, quod vide.

'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

"ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, UNGUIS; uncus; ONYX gemma; in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

"Ονυχες, ungues, nom. pl. et

'Ονύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

'Ονυχίζω, ungues facio; divido ungulam penitùs; ungues reſeco; ad unguem exigo: f. ίσω, p. ὠνύχικα: ab ὄνυξ, unguis.

'Ονύχιον, ε, τὸ, unguiculus; item pro lapide onychite. Th. ὄνυξ.

'Ονυχισμὸς, ε, ὁ, unguium reſectio; diligens et acerba rei examinatio: ab ὀνυχίζω.

"ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, herbæ genus.

'Οξάλμη, ης, ἡ, muria acida, ὀξεῖα ἅλμη.

'Οξεῖα, ας, ἡ, acuta, nom. f. g. ab ὀξὺς. At

'Οξέα, exponitur per acutè, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

'Οξέϊ, dat. ſing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus.

'Οξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν et

'Οξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξέως, adv. acutè; celeritèr, velociter: ab eod.

"Οξος, εος, τὸ, acetum: et pro viro iracundo. Th. ὀξὺς, acutus.

'Οξὺ, ſubſtantivè acumen; mucro, acies; item celeritas: adv. etiam acutè; celeritèr. Th. ὀξύς.

* 'Οξυβελικὸς, adjectivum nomi...

Digitized by Google

Ὀξυβελὴς, *acutum habens, vel emittens celeriter, jaculum.* ab ὀξὺς, et βέλος. D. S.

Ὀξυβελὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *acutam cuſpidem habens; qui celeritèr jaculum emittit:* ex ὀξὺς, *acutus,* et βέλος, *τὸ, telum.*

Ὀξύγαρον, ȣ, τὸ, *garum aceto conditum:* ex ὀξὺς, et γάρον.

Ὀξύγγιον, ȣ, τὸ, *axungia, arvina,* Græc. à Lat.

Ὀξυγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celeritèr ſcribens:* ex ὀξὺς, et γράφω, *ſcribo.*

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen:* ex ὀξὺς, *acutus,* et ἀκοὴ, *auditus.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ὀξύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui acerbo eſt animo, iracundus.* Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas; ſordes:* ex ὀξὺς, et θυμὸς, *animus.*

Ὀξυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad motum ſubitus et præceps, qui ſubitò vel celeritèr movetur;* item ὀργίλος, *qui ſubitò irâ commovetur:* ex ὀξὺς, et κινέω, *moveo.*

Ὀξυντὴς, ῆρος, ὁ, *ſcalprum:* ab

Ὀξύνω, *acuo;* item *acidum reddo:* f. υνῶ, p. ὤξυγκα, a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, *acutus; ſpinoſus.* Th. ὀξὺς.

Ὀξυῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ὀξυῤῥέπης, et

Ὀξύῤῥεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui celeritèr repit* ac *movetur; celer, velox:* ex ὀξὺς, *velox,* et ῥέπω, *repo, vergo.*

ὈΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acutus; acidus; velox; expeditus ad aliquid aggrediendum.*

Ὀξύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *acutus juncus:* ex ὀξὺς, *acutus,* et σχοῖνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *juncus.*

Ὀξύτερος, ȣ, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior.* comparat. ab ὀξὺς, *acutus.*

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies; acrimonia;* item *celeritas.* Th. ὀξὺς.

Ὀξύτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *acutè ſecans, acutus:* ex ὀξὺς, et τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτομα.

Οὗ, Poët. pro ȣ̈, *cujus:* ab ὃς, *quis.*

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, ſonum:* acc. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὄπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi,* quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *ſequor; adſum, procedo, opitulor:* ab ſeq.

Ὀπαδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *aſſecla, comes:* quod et ὀπηδὸς: ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ȣ, præſ. part. paſſ. ab

ὈΠΑ'ΖΩ, f. άσω, *perſequor, ſequi jubeo, comitem do; præbeo:* ὀπάζομαι, med. *comitem accipio; à perſequente premor.*

Ὀπαῖον, ȣ, τὸ, *foramen ollæ;* item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit.* Th. ὀπὴ, *foramen.*

Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, q. v.

Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. et

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

Ὀπάσσαις, *præbeas,* a. 1. opt. act. gem. σ, ſic ὀπάσσαι, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὄπατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Synco[illegible] pro ὁμόπατρος, *eodem patre g[illegible]tus:* ex ὁμὸς, *idem,* et πατὴρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *miniſter, comes.* Th. ὀπάζω, *ſequi jubeo.* Alii ὀπάων legunt qu. ab ἕπω, *ſequor.*

Ὅπερ, *quod:* ex ὃ, et περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ὈΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen,* per quod *videri* poteſt: q. ab ὄπτομαι, *video.*

ὍΠΗ, *ubi; quo; quà, quâ viâ; quâ ratione, quo modo:* q. ab ὃς, *qui.*

Ὀπηδέω, *comitor, comes ſum, aſſector.* Th. ὀπάζω, *comitem do.*

Ὁπηνίκα, *quando:* ex ὅπη, et ἡνίκα, *quum, quando.*

Ὀπήτιον, ȣ, τὸ, *ſubula.* Th. ὀπὴ.

Ὀπὶ, *voci,* dat. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὀπιδνὸς, ὴ, ὸν, *reverendus, cavendus.* Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabat:* 3. ſing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor;* item *caveo; rependo, ulciſcor.* Hinc

Ὀπιζόμενος, præſ. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura.*

Ὄπιθεν, *retrò, poſt, à tergo,* Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm.*

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio.*

Ὄπιον, ȣ, τὸ, *OPIUM, ſuccus lacteus qui papaveris ſcapo inciſo emanat.* Th. ὀπὸς, *ſuccus.*

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, *ſpectantem,* acc. ſing. part. præſ. ab

Ὀπιπτεύω, *inſpicio, circumſpicio,* per reduplic. ab inuſitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video.*

ὌΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina; cura, reſpectus:* q. ab ἕπομαι, *ſequor.*

Ὀπισαμβὼ, *itio retrograda:* ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id eſt, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo:* adv. Th. ὀπίσω, *retrò.*

Ὀπίσθιος, ία, ιον, *poſterior, à tergo ſequens.*

Ὀπισθίως, adv. *poſt, retrorsùm.*

Ὀπισθόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à terg vinctus:* ex ὄπισθεν, et δέω, *lig*

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξη *trò mortales ſequens gloriatio la* Poſt mortem nihil remanet p ter famam, quæ circumfertur pud poſteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves proſp paſcentes:* ex ὄπισθεν, et νέμω, *ſ co.*

Ὀπισθότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in ret tendens, aut tentus;* ſubſt. *vin quo manus poſt tergum religa* ex ὄπισθεν, et τείνω.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsùm,* adv. ὄπισθεν, et φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω,

Ὀπίστερος, *poſterior:* *poſtremus:* ab

ὈΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm, retrò,* adv. cum gen. item ſine ὀπίσω, ſcil. ὄντα, *quæ retrò ſu*

Ὅπλα, τὰ, *inſtrumenta:* ab λον, ȣ, τὸ, *arma.*

Ὀπλία, acc. ſing. ab Ὀπ ίος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁπλίεσθαι, præſ. inf. ab ὁπλί *armor.* Th. ὅπλον, *arma.*

Ὁπλίω, vide ὁπλίζω, q. i eſt.

Ὁπλίων, Ion. pro ὁπλῶν, pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.* Th

Ὁπλίζω, *armo:* f. ίσω, p. κα, præſ. paſſ. ὁπλίζομαι, item activè *inſtruo, paro:* inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. m. μην, ω, ατο, a. 1. imperativ. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. σασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatur*

Ὁπλισμὸς, ȣ̃, ὁ, id. ab ὁπλί

Ὁπλισόμεθα, *armabimur,* 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλιστὴς, ȣ̃, ὁ, *armator:* ſing. perf. paſſ. verbi ὁπλίζ

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, *ſum mil vis armaturæ; armatis præſ*

Ὁπλίτης, ȣ, ὁ, *armatus, mil armaturæ gravis:* ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ὴ, ὸν, *ad militia armaturæ pertinens;* οἱ ὁπλ *gravis armaturæ milites:* à ced.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, *arma diſtrib* ὅπλον, et δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamenta* ex ὅπλον, *arma,* et θήκη,

Ὁπλολογέω, ῶ, *arma lego,*

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *arm certo* vel *pugno:* et

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugn certamen quo armis decertatur*

Ὁπλομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui pugnat:* ex ὅπλον, et μάχομαι no.

ὍΠΛΟΝ, ȣ, τὸ, *telum; ſcutum*

Digitized by Google

[I]nſtrumentum: τὰ ὅπλα, arma; inſtrumenta quævis.

Ὀπλοτεράων, juvenum, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, unus poſterioris: ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis qui arma ferre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Ὁπλοφορέω, arma geſto; item armatus ſtipo alicujus latus: in paſſ. ὁπλοφορέομαι, ab armatis ſtipor: à

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui arma geſtat, armiger: ex ὅπλον, et φέρω.

Ὁποδαπὸς, ῦ, cujas, ex quâ regione: ex ὅπου, ubi, et δάπεδον, ſolum.

Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, unde: πόθεν, idem. Th. ὅς, qui.

Ὅποι, ubi, quo: vide ποι.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, e: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, humor; coagulum: qu. ab ὀπῆ, unde fluit. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus.

Ὁπόσην, acc. ſing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁποσονοῦν, adverb. aliquantulum, quantumcunque: ex ὁπόσος, et οὖν.

Ὁπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, quantus: à πόσος, et hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπόταν, adv. quum, ubi: conj. quandoquidem: pro ὁπότε et ἄν.

Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, aliquando, olim, donec: à ποτὲ.

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis, alteruter: à πότερος, uter.

Ὅπου, ubi, indefinitè, idem quod πυ, ubi, quo, quum.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, et hoc pro ὁπόθεν, unde. Th. ὅτι, quando.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη ἢ ὅπου, quo. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, quando, quod vide.

Ὁππόσε, adv. quocunque.

Ὁππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, utram, acc. ſing. f. g. Ion. et

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. et Poët. ab

Ὁππότερος, uter; Poët. pro ὁπότερος.

Ὀπτάζομαι, videor: à ſeq.

Ὀπτάζω, video: ab ὄπτομαι.

Ὀπτάλεος, έα, εον, aſſus, toſtus: ab ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτανόμενος, viſus, verſans in conſpectu, part. præſ. paſſ. ab

Ὀπτάνω, video: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, viſio; ab ὀπτάζω

ΟΠΤΑ'Ω, torreo, aſſo: f. ήσω, p. ὤπτηκα, p. paſſ. ὤπτημαι, σαι.

Ὀπτεόμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præſ. part. m. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, explorator. Th. ὄπτομαι.

Ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio: ab ὀπτάω.

Ὀπτήσομεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, viſorius. Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ſcil. τέχνη, Optica, Angl. OPTICKS.

Ὄπτιλος, ου, ὁ, oculus: ab

ΟΠΤΟΜΑΙ, video: f. med. ὄψομαι, p. paſſ. ὦμμαι, ψαι, πται, a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η, f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὠψάμην, a. 1. ſub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, a, um; toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. ſing. ab ὀπτός.

ΟΠΥΙ'Ω, ineo, coëo; uxorem habeo, nubo. imperfect. ὤπυιον, ες, ε, præſ. paſſ. ὀπυίομαι, in matrimonio habeor.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, pluſq. p. m. ab ὄπτομαι, video.

Ὀπώπεε, Ion. pro ὠπώπει, 3. ſing. pluſq. p. m. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὠπώπεσαν, 3. pl. pluſq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, aſpectus, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator: à præced. quod vide.

ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, autumnus; fructus arborei; poma; ætas maturior.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

Ὀπωριεῦντες, Dor. ſeu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσαντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, fructus autumnales, ſeu poma decerpo et colligo; pomis veſcor ſeu fructibus autumnalibus. Th. ὀπώρα, fructus autumnales; autumnus.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis: ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo: conjunct. ex themate πῶς, adv. quomodo?

* Ὅπως, ἄν, ut, adeò ut, Mat. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, non ſolùm, non ſed, tantum abeſt ut.

Ὁπωσοῦν, quomodocunque: à præced.

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω. Sed

Ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾶν, præſ. infin. ὁρᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſio, viſus quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ: ſpectaculum: ab ὁράω, video.

Ὄραμνος, frons, RAMUS: qu. contractè pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, ſpinoſus frutex.

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν bellicum robur adſpectu præ ſe ferre, oculis vultuque Martem ſpirare.

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cælum.

Ὁρᾶται, ſpectat, 3. ſing. præſ. m. et

Ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, video.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator: et

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, videndi potentiâ præditus: et

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, e, ab

ΟΡΑ'Ω, video, cerno; intelligo, præſ. imperat. ὅραε, ὅρα, imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων, f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα, perf. inf. ἑωρακέναι, pluſq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva, quæ et Ἐργάνη, ab ἔργον, opus, quia textrix.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentalis: ab

ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, vel opus, ORGANUM: qu. ἔργανον, ab ἔργον, opus, ſeu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. Hinc Angl. ORGAN.

ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, terra pinguis; locus, vel lucus Deo ſacer.

ΟΡΓΑ'Ω, appeto impatientèr: f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, ira; animi inclinatio, ſtudium; impetus et ardor vehementior; qu. ab ὄρω, incito, et ἄγω, impello, quia eſt impulſus quidam animi: vel ab ὀρέγω.

Ὀργὴ, etiam Ionibus ſignificat picem.

ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, ſacra Liberi, et cujuſvis Dei, ORGIA, qu. ab ὀργὴ, impetus.

Ὀργιάζω, orgia celebro: à præced.

Ὀργίζομαι, paſſ. ab

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iraſci: f. ίσω, p. ὤργικα, præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. paſſ.

Digitized by Google

ὠργισθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, ἕντος, f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. à præced.

Ὀργίλος, ίλη, ιλον, *iracundus*, ab ὀργή.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia* : à præced.

Ὀργισθῇς, *iratus fueris* ; 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, *iraſcor* : p. paſſ. ὤργισμαι, ab eod. Th.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, *menſura ſex pedum*, *paſſus*, *ulna*. Eſt etiam *extenſorum pedum* menſura : qu. ex ὀρέγω, perf. med. ὤρεγα, *extendo*, et γυῖον, *pes*.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, *extendo*.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur* ; item *paſſus* : ab eod.

Ὀρεγνὺς, ύντος, *porrigens* : præſ. part. act. ab ὀρέγνυμι, *porrigo*.

ὈΡΕ´ΓΩ, ſeu ὀρέγνυμι, vel *pedes* vel *manus extendo* ; *porrigo*, *extendo* : f. ξω, p. ὤρεχα, a. 1. ὤρεξα, præſ. m. ὀρέγομαι, *appeto*, cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η, a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.

Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρειῶν, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὀρειβατέω, *montes ſcando*, vel *per-erro*. ab

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, *montes ſcandens* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et βαίνω, *eo*.

ὈΡΕΙ´ΓΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ex ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*.

Ὀρεινὸς, ὴ, ὸν, *montanus*, *montoſus* : hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὄρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς, et ab eod.

Ὀρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ὀροῦμαι, ῇ, εῖται· ab ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ, et Æol. ὀρέω.

Ὀρειχάλκου, gen. Ion. ab

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs montanum* : interdum adjectivè ſignificat, ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco* ; q. ex ὄρειος, et χαλκὸς, *æs*.

Ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, *porrectus in longum*, *qui appetitur ſeu appeti ſolet* : ab ὀρέγω.

Ὀρέξαι, *porrigere* : a. 1. inf. act. et

Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

Ὀρέξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido*, *appetentia*, *appetitus*, *OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, *ruebant*, Ion. et Poet. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρεσιπολέω, -ῶ, *in montibus verſor* vel *erro* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et πολέω, *verſo*.

Ὄρεος, gen. ſing. ab ὄρος.

Ὀρεσκῴοισι *montanis* : dat. pl. ab Ὀρεσκῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens* : ex ὄρος, et κέω, ſeu κεῖμαι, *jaceo*.

Ὄρεσσι, *montibus* : dat. pl. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus paſcens*, *monticola* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et νέμω, *paſco* : p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, *ORESTES* : nom. propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, *montana*, *monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

Ὀρεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus*, *mula* : ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana ſit idoneus. Sed

Ὄρευς, Dor. pro ὄρους, gen. ſing. ab ὄρος, *mons*.

* Ὀρεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio*, *commoveor*, Ariſtoph. Nub. *ad littus alliido*, Theocr. xi. 43. *extendor*, Il. Ψ. 23.

Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video* : ſic ὀρέει pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὄρη, Dor. pro ὅρα, *vide* : præſ. imperat. ab ὁράω.

Ὄρηαι, *movearis* : Ion. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi ὄρομαι, in ſub. ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὀρῆτι pro ὁρᾶτι, 2. perſ. ſing. et pl. præſ. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρηται, *orta fuerit* : 3. ſing. ſub. paſſ. vel ut alii a. 2. ſub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

Ὀρῆτε, *videtis* : Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præſ. ind. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρθαι, *motum eſſe* : per Syſtolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ, p. paſſ. ὦρμαι, σαι, ται. At

Ὀρθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus*, *a*, *um*.

Ὀρθοῦν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθοῦν, præſ. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè in altum tendens*, *arduus* : hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum conſilium ſuppeditat* : ex ὀρθὸς, et βουλὴ, *conſilium*.

Ὀρθογραφέω, -ῶ, *rectè ſcribo*. et

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA*, *recta ſcriptura*, *rectè ſcribendi ſcientia* : ex ὀρθὸς, et γράφω, *ſcribo*.

Ὀρθογώνιος, *rectangulus* : ex ὀρθὸς, et γωνία.

Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans*, *veridicus* : ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus*.

Ὀρθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines* : ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. fœm. g. Dor. ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, *cornu erectum habens*, *cornua erecta habens* : ex ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, *caput*, *antenna*, *cornu*.

Ὀρθολογέω, ῶ, *rectè loquor et proprie* : ex ὀρθὸς, et λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui verè vaticinatur*, *veridicus vates* : ex ὀρθὸς, et μάντις, *vates*.

Ὀρθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo*, *non claudico* : ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumes conſervans* : Epithet. boni Principis, quia *ſuâ ſapientiâ ſervat civitatem* : ex ὀρθὸς, et πόλις, *civitas*.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens* : ex ὀρθὸς, et ποῦς, *pes*.

ὈΡΘΟ´Σ, ὴ, ὸν, *rectus*, *erectus*, *porrectus* ; *ſincerus*, *æquus*.

Ὀρθοτομέω, ῶ, *rectè ſeco*, *dividō*, *diſtribuo* : f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè ſecans* : ex ὀρθὸς, et τέμνω, *ſeco* : p. m. τομά.

Ὀρθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo* : et

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio qua quis erectos habet crines* : ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum* : pro carmen in alicujus laudem componere, quòd altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo*, *dirigo* ; *rectum facio* : ὀρθόομαι, οῦμαι, *erigor*, *dirigo* ; *benè rem gero*, *proſpero ſucceſſu utor*. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθρεύω, *mane ſurgo* : ab ὄρθρος, *diluculum* : ὀρθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *mane vigilanti* : dat. ſing. part. præſ. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo venio*, *vigilo* : imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *ſurge manè*. Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus*, *a*, *um*. Th. ὄρθρος.

Ὄρθριος, ία, ιον, *matutinus*, *ſummo mane veniens* : ab eod.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Digitized by Google

Ὀρθρεύσω, *vigilabo*: Att. pro ὀρθρεύσω, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane garriens*: hirundine: ex ὄρθρος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*.

ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ. *tempus matutinum*, *diluculum*: ὄρθρου, *ante lucem*.

Ὀρθῷ, dat. ſing. ab Ὄρθος, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, *feliciter ſuccedat*: 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ὀρθόω, quod vide

Ὀρθῶς, adv. *rectè*, *ut par eſt et decet*. Th. ὀρθός, *rectus*.

Ὀρθώσαις, Æol. pro

Ὀρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*: Th præced.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector*: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejuſd. Th.

Ὀρέγνυμαι, ῦμαι, idem quod ὀρέγομαι, *deſidero*; item *pugno*, *decerto*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.

Ὁρίζω, *termino*, *definio*; *conſtituo*, *ſtatuo*, *cenſeo*, *cerno*: præſ. paſſ. ὁρίζομαι, p. paſſ. ὥρισμαι, perf. part. paſſ. ὡρισμένος, η, ον, *definitus*, *decretus*; a. 1. paſſ. ὡρίσθην, a. 1. part. paſſ. ὁρισθεὶς, έντος, *ſtatutus*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὀρείκτιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte conſtructus*; ſive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo*.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma*. ex ὄρος, et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

Ὀρίναις, *moveres*: 2. ſing. a. 1. opt. act. et

Ὀρίνετον, *commovent*: dual. præſ. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito*, *commoveo*: f. νῶ, præſ. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito*: ὀρῶ, et ὄρω, Æol.

Ὅριον, ου, τὸ, *finis*, *terminus*: in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ὅριος, ου, *terminalis*: ab eod. Th.

Ὁρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio*, *definitio*: et

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor*; *conſtitutor juris et arbiter conditionum*; ab ὁρίζω, *termino*, *definio*. Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, *appeto*: ab ὀρέγομαι.

Ὁριῶ, *definiam*: Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

Ὁρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *ſeptum*: ab εἴργω, *includo*.

Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod.

Ὁρκίζω, *jurejurando obſtringo*, *adjuro*: f. ίσω, p. ὥρκικα, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

Ὅρκιον, ου, τὸ. *fœdus juramento ſancitum*: ab ὅρκος.

Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*: [* *Deus inferorum perjurii vindex*, Heſ. Op. 804. Theogon. 231. *ſepulchrum*, Menand. ap. Varronem Græv. ad Heſ. Op. 804.] ab εἴργω, *coerceo*.

Ὁρκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigo*, *jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*: qu. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio*: ex ὅρκος, et ὄμνυμι, *juro*.

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adſtrictus*: vide præced.

Ὁρκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adſtringit*: ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum miſſi ſunt*: ab ὁρκόω.

ΟΡΜΑΘΟΣ, οῦ, ὁ, *ordo*, *ſeries*, *catena*; *latibulum*: ab ἁρμόζω, *apto*.

Ὁρμαίνω, *impetu feror*, *ruo*, *prorumpo*; *in animo verſo*, *cogito*: f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ὁρμᾷν ποτὶ πελώριον κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus*, *Dei cum auxilio*. Pindari loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et ſignificat *proficiſcor*.

Ὅρμοσται, *adaptatum eſt*: 3. ſing. p. paſſ. per Metath. pro ἅρμοσται, Ion. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro*, *convenio*, *apto*: perf. ἥρμοκα, p. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, *apto*.

Ὁρμάω, ῶ, *incito*, *concito*; *ruo*, *irruo*, *impetu feror*, *prorumpo*: f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. paſſ. ὥρμημαι. Th. ὁρμὴ.

Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμάω, q. v.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ὅρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur*, *concitatus*: præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, *excito*.

Ὅρμενος, ου, *aſparagus ſilveſtris*.

Ὁρμέω, -ῶ, *ſtationem habeo*; item *appello*, ſcil. *navem ad terram*. Th. ὅρμος.

Ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ. ab ὁρμάω.

ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus*, *appetitus animi*: qu. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*.

Ὁρμηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi ὁρμάω.

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. præced. verbi.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, *impetus*: ab ὁρμάω.

Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror*; f. ήσω, a. 1. ὥρμησα.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum*, *ſuſcitabulum*; item *locus è quo prodimus ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus*; *ſedes belli*; ab ὁρμάω.

ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus*; *linum*, *hamus*, *arundo piſcatoria*.

Ὁρμίζω, *naves in ſtationem ſubduco*: ab ὅρμος, *ſtatio navium*; *monile*.

ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba porro ſimilis*.

Ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile*: ab

ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile*, *colli ornamentum*; item *ſtatio navium*: qu. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἔρμα, *ſtabilimentum*.

Ὄρνεον, ου, τὸ, *volucris*, *avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ.

* Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ, *avis*; acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium*, *venatio avium*: ex ὄρνις, et θήρα, *venatio*. Th. θὴρ, *fera*.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror*; f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα: ex ὄρνις, et σκοπέω.

Ὄρνιξ, χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro

ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ vel ἡ, *avis*, *ales*, *gallina*; item *augurium*.

Ὄρνισι, dat. pl. à ſuper.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ſing. ab ὄρνιξ, q. v.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus inſidias ſtruit*: ὁ τοῖς ὄρνισι λοχίζων. ex ὄρνις, et λόχος, *inſidiæ*.

Ὄρνυμαι, *excitor*, *ſurgo*: ab ὄρνυω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύμεν et ὀρνύμεναι, *movere*: Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. et

Ὀρνυμένοιο pro -ου, gen. Ion. part. præſ. paſſ. et

Ὄρνυσθε, *concitamini*; 2. pl. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi

Ὀρνύω et ὄρνυμι, *moveo*, *incito*, *impello*: idem quod ὄρω.

ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM*, *leguminis genus*; q. ab ἐρέπτω, *edo*.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*; perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*; perf. med. ὤρογα, perf. part. med. ὠρογὼς, υῖα, et per Syſtol. Ion. ὀρογυῖα.

Ὀρόδαμνις, ιδος, idem quod ὀρόδαμνος.

Ὀροδαμνιάδες, *nymphæ*, *et apes*: quia ἐν ὄρει δόμον habent: aut ab ὀρόδαμνος.

ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *ſurculus*, *ramuſculus*.

Digitized by Google

'Ορθέσια, ας, ἡ, *terminus poſitus:* q. d. θέσις τοῦ ὅρου, *poſitio termini.*
'Ορθύνω, idem quod ὄρω.
'Ορομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.
'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes?*
"ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons:* ab ὄρω, *excito, erigo:* eſt enim *erecta* in tumorem terra. At
"ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta; titulus:* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοί.
'Ορὸς, οῦ, ὁ, *ſerum lactis.*
'Οροσάγγαι, Perſarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti.*
"Ορουσαν, *irruerunt;* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀρούσα, *præcipitans,* pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab
'Ορούω, *IRRUO, gradu concitatu feror:* f. ούσω, p. ὤρουκα. Th. ὄρω, *concito.*
'Οροφὴ, ῆς, ἡ, *faſtigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum.* Hinc Angl. ROOF. ab ἐρέφω.
"Οροφος, ου, ὁ, *tectum.* Th. ἐρέφω, *tego,* f. ψω.
'Οροφόω, ῶ, *concamero, tego;* f. ώσω, p. ωκα.
'Ορόφωμα, ατος, τὸ, *tectum;* à præced.
'Ορόων, Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, *video;* f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.
'Ορόωντι, Dor. pro ὁρόωσι ſeu ὁρῶσι, *vident;* 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.
'Ορόωτε, *videretis;* Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præſ. opt. act. præced. verbi.
"Ορπετον, ου, τὸ, idem ac ἕρπετον, *avis.*
"Ορπηκα, *ſtimulum;* acc. ſing. ab
"ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus; jaculum è ramo tereti et recto:* qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proſerpit.*
"Ορρ' οἱ, Poët. pro ὄφρα αὐτῷ.
'Ορροπύγιον, vel ὀρροπύγιον, vel ὀρροπύχιον, ου, τὸ, *ultima pars ſpinæ:* ex ὄρρος, q. v. et πυγὴ, *nates.*
'ΟΡ'ΡΟ'Σ, οῦ, *ſerum lactis.* Dicitur et ὀρὸς, οῦ, ὁ, qu. ab ῥέω ſeu ῥίω, *fluo.* Sed
"Ο'ΡΡΟΣ, ου, ὁ, *linea, quæ ſcrotum medium interſecat;* et *ſacri oſſis extremum:* ſcribitur et ὄρος.
'Ορρωδέω, *timeo, metuo:* ſumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam ſubter femora contrahunt. Th. ὄρρος, q. v. Scribitur et ὀρωδέω.
'Ορρωδία, ας, ἡ, *timor, metus:* vid. in præced.

"Ορσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.*
"Ορσο, *ſurge;* Ion. pro ὄρσου, præſ. imperat. m. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito.*
"Ορσῃς, *provoces;* 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.
'Ορσίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *horriſonus,* vel *qui ſtrepitum excitat,* ὁ ὄρων κτύπον ex ὄρω, et κτύπος, *ſonitus.* Th. τύπτω.
'Ορσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS:* nomen proprium.
'Ορσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *excitator nubium:* Jovis Epithet. ex ὄρω, *excito;* f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*
'Ορσίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens ſolum:* ex ὄρω, et πέδον, *ſolum.*
"Ορσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*
'Ορσοθύρα, ας, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua:* ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*
'Ορσοτρίαινα, nom. Æol. pro Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, *agitator tridentis.* Epithet. Neptuni. ex ὄρω, et τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.*
"Ορσω, *concitabo:* fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.
"Ορσω, ὄρσομαι, *ſurgo, propero:* verbum formatum à præced. futuro verbi ὄρω.
'Ορτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem feſtum celebro.* Th. ἑορτὴ.
'Ορταλίζω, *incipio alas quatere et volatum tentare:* ab
'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *pullaſtra, gallina:* qu. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc
'Ορτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus.*
'Ορτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies feſtus.*
'Ορτυγία, ας, ἡ, olim inſula, poſtea facta continens.
'Ορτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix, coturnicum maxima, ſeu dux:* ex μήτρα, et
"ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTURNIX:* qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur.*
"Ορυγμα, ατος, τὸ, *foſſa, fovea:* ab ὀρύσσω.
"ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA,* Angl. RICE.
'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, *foſſus, foſſilis:* ab ὀρύσσω, *fodio.*
'ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſtrepitus, fragor, tumultus.*
"Ορυξ, *capra quædam ſylveſtris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*
"Ορυξις, εως, ἡ, *foſſio, foſſura:* ab

'ΟΡΥ'ΣΣΩ ſeu ὀρύττω, [illegible] fut. ξω, perf. ὤρυχα, a. 1. [illegible] a. 2. ὤρυγον, perf. paſſ. ὤρυγ[illegible] ξαι. Hinc
'Ορυχὴ, ῆς, ἡ, *foſſio, foſſura:* [illegible]
'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *foſſor.*
'Ορφανία, ας, *orbitas liberorum* [illegible]
'Ορφανίζω, *orbo, privo:* cum [illegible] ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari,* [illegible] *bum eſſe.* Th. ὀρφανὸς.
'Ορφανικὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris:* [illegible]
'ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ORPHA[NUS],* *pupillus; orbus parenti[bus]* *deſertus, privatus:* qu. ab [illegible] *obſcurus:* negligitur enim et [illegible] luti in tenebris verſatur. H[inc] Angl. ORPHAN.
'Ορφεὺς, έως, ὁ, *ORPHE[US]* Quis fuerit Orpheus docet [Pin]dar. Pythior. Od. iv. 253.
'Ορφναία ſeu αἴη, ſubſtantivè [illegible] ὄρφνη, f. g. à ſeq.
'Ορφναῖος, αία, αῖον, item [illegible] ινη, ινον, et ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, *tenebr[oſus],* *a, um, obſcurus, ater:* à ſeq. T[h.]
"ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφ[να,] *tenebræ, obſcuritas; nox:* qu. ab [illegible]
'ΟΡΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lucis expers;* [illegible] *bus aliis quoque rebus.* Eſt et
'Ορφὸς, vel Att. ὀρφῶς, ὁ, [OR]*PHUS,* piſcis.
"Ορχαμος, *princeps:* pro [illegible] idem quod ἄρχαμος. Th. [illegible] *principatus.*
"Ορχατος, ου, idem quod ὄρχ[illegible] ὁ.
'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *ſalto, tripudio:* [illegible] ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, [illegible] a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, [illegible] qu. ab ἔρχομαι, *incedo.*
'Ορχεῦντες, *tripudiant:* Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præſ. ind. m[ed.] verbi præced.
'Ορχηδὸν vel ὀρχιδὸν, *viritim* adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχ[ις,] εως, ὁ, *teſticulus.*
'Ορχηθμὸς, οῦ, ὁ, *ſaltatio:* [illegible] Ion. ὀρχηθμοῖο. et
"Ορχησις, εως, ἡ, idem. ab ὀρχ[έο]μαι.
'Ορχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχ[έο]μαι.
'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *ſaltator:* et
'Ορχηστὴς, οῦ, ὁ, *ſaltator:* ab ὀρχ[έο]μαι.
'Ορχηστικὸς, ἡ, ὸν, *ſaltatorius:* [à] ὀρχηστὴς.
'Ορχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA,* *locus in theatro ubi chorus ſaltabat,* vel *ſenatorum erant ſubſellia:* [illegible]
'Ορχηστὺς, ύος, ἡ, *ſaltandi ars:* [à] ὀρχέομαι, *ſalto.*
"ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *teſtis, teſticulus,* item nomen herbæ, et piſcis [illegible] ab ὀρέγομαι, *appeto.*
"Ορχόμενος, ου, ὁ, nomen propr[ium] viri.

Digitized by Google

ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum ſeries, ... ordo, antes; hortus.* Angl. ...CHARD.

...ΟΡΩ, *excito, concito,* et in paſſ. ...*citor; ſurgo; cum impetu ruo:* f. ..., et ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ...

...ρῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

...ρήατο, Ion. pro ὁρῶντο, 3. pl. ... m. ab ὁράομαι, *video.*

...ῴην, -ῴης, -ῴη, *videam:* præſ. ... Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ...ω, quod vide.

...ῶμαι, contractè ab ὁράομαι ... pl. ὁρῶμεν, præſ. ind. paſſ.

...ντες, pl. part. præſ. act.

...ῶμεν, 1. perſ. pl. ind. act. ... ab ὁράω, *video.*

...ῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, ... Sed

...ῶν, præſ. part. ab ὁράω.

...ρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ... *excito:* pluſq. p. m. ὀρώρειν, ...ειν, εις, ει.

...ρέχατο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ... pro

...ρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *por-... extendo:* f. ξω, p. ὤρεχα, et ... ὀρώρεχα.

...ρεται, *movetur:* 3. ſing. perf. ... m. vide ὄρωρα.

...ρυκα, perf. act. Att. redupl. ...ρηκα, verbi ὁρέω, -ῶ, f. ήσω. ... p. paſſ. ὀρώρημαι.

...ρον, *extuli:* Att. pro ὦρον, ... vel imperf. act. verbi ὄρω.

...ρυχα, *fodi:* Att. pro ὤρυχα, ... act. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f.

...ῶντες, *videntes,* præſ. part. f. ... n. contract. verbi ὁράω, *vi-...*

..., ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod:* Artic. ...poſ. variis partic. jungitur, ..., ὅστις, ὅσι, ὅσπερ, interdum ...patur pro τίς, *quis?* et pro ... *aliquis;* item pro οὗτος, vel ..., *hic* vel *ille.*

..., *quanta:* nom. pl. n. g. ab ..., *quantus,* adverbialiter *quan-...*

...άκις, et ὁσάκι, *quoties:* adv. ... interrog. Th. ὅσος.

...πλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλα-...σιος, ὁ ἡ ἡ, *quotuplex,* (inde-...) ab eod.

...αχοῦ, adv. *ubicunque:* à præ-... Th.

...γε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ* ..., &c. ab ὅς, *qui,* et γε.

...δουσι, *olent:* Dor. pro ὄζουσι, ... pl. præſ. ind. verbi ὄσδω pro ..., *ſpiro odorem.*

...ημέραι, *quotidiè:* pro ὅσαι ἡμέ-...

...ια, ων, τὰ, *juſta, parentalia;* ... *beneficentiæ:* et

ʼΟσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, juſta funebria:* et

ʼΟσίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab

ὍΣΙΟΣ, ία, ιον, *ſanctus, juſtus, pius:* τὸ ὅσιον, ου, *quicquid legibus divinis et humanis, ſed maximè illis, convenit:* hinc

ʼΟσιότης, ητος, ἡ, *ſanctitas, pietas:* et

ʼΟσιόω, -ῶ, f. ώσω, *ſanctum reddo;* item *pio, expio:* ab ὅσιος, *ſanctus.*

ʼΟσίως, adv. *ſanctè:* ab eod. Th.

Ὅσκεν, *quicunque:* Poët. pro ὅς, ἄν.

ʼΟσμὴ, ῆς, ἡ, *odor:* ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo.*

Ὅσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus:* [* ὅσον μὴ, *tantum non.* ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, *parum eſt.* οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem.* μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore,* Heb. x. 37. Eſa. xxvi. 20.]

Ὅσοντε, idem ac ὅσοντι, *circitèr, fermè:* quod et

ʼΟσσοῦν, Ion. pro ὁσονοῦν, *tantum non, ferè, fermè:* ab

ὍΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um,* citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque,* &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu,* καθ' ὅσον, *quatenus.*

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὅς.

ὈΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen:* quod à σπείρω, *ſemino.*

Ὄσσ', *oculos:* dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculos.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὅσσ' pro ὅσσα, *quæcunque;* ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen:* qu. ab ὄψ, *vox.*

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties.* et

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot:* pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

ʼΟσσάτιον pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσε, τὼ, *oculos,* dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, *oculus:* ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video.*

Ὄσσετο, *prævidebat,* 3. ſing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι, f. med. ὄψομαι, p. paſſ. ὦμμαι.

Ὄσση, ας, ἡ, *OSSA,* mons Theſſaliæ.

ʼΟσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum.*

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque:* ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. med. Eſt et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor:* ab ὄσσα, *omen,*

Ὅσσον et ὅσσοντα pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus:* in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω, in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video.*

ʼΟστᾶ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, *teſta.* Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *oſſa,* pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, *os.*

ʼΟστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

ʼΟστέα, -ᾶ, *OSSA,* pl. num. ab ὀστέον, *os, oſſis.*

ʼΟστέϊνος, ίνη, ινον, et ὄστινος, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *oſſeus:* ab

ʼΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, *os, oſſis; coſta.*

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quiſnam, quicunque;* [* Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et paſſim.] ex ὅς, *qui,* et τις.

ὈΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *ſcintilla;* item *cirrus, cincinnus.*

* ʼΟστολογία, *oſſium inveſtigatio vel collectio:* ex ὀστοῦν, et λέγω.

ʼΟστὸν, ου, τὸ, *teſta.*

ʼΟστοῦν, οῦ, τὸ, *os, oſſis.*

ʼΟστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

ʼΟστοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *oſſeus naturâ;* ex ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os,* et φύσις, *natura.* Th. φύω, *naſcor.*

ʼΟστρακίζειν, inf. ab

ʼΟστρακίζω, *teſtulis in urnam conjectis damno, relego:* ab ὄστρακον.

ʼΟστράκινος, ίνη, ινον, *teſtaceus, a, um:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta.*

ʼΟστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per teſtulas in urnam miſſas:* ab eod. Th.

ʼΟστρακόδερμος, ου, ὁ, *tectus teſtâ, cui teſta loco cutis ſeu pellis eſt:* ex ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta,* et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis,* quod à δέρω, *excorio.*

ὌΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *teſta,* etiam *ea, quæ de piſce dicitur; teſtula in ſuffragiis ferendis adhiberi ſolita.*

ὌΣΤΡΕΟΝ ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM;* et *OSTRUM,* color oſtrinus: qu. ab ὀστέον, *os.*

ὈΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS,* arbor.

ʼΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. ἀνοῦμαι, *odoror, olfacio.* ὀσφράομαι, idem. f. m. ὀσφρήσομαι, perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται.

ʼΟσφρασία, ας, ἡ, *odor:* et

Ὄσφρησις, εως, ἡ, *odoratus:* à præced. ὀσφραίνομαι.

ʼΟσφρόμενος, *qui odoratur,* per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

ʼΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia:* accuſ. ὀσφὺν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ου, et ὄσχιος, ου, ὁ, et ἔσ-

Digitized by Google

χιον, ου, τὸ, item ὀσχία, ας, ἡ, necnon ὄσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes*: et pro *ſtroto* ſumitur. Th. *μόσχος*, *vitulus*, *ramulus*.

Ὅτ' aut ὅδ' pro ὅτι, *quando*.

Ὅταν ſeu ὅτ', ἄν, *quum*, [* ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item *quamdiù*; ὅταν θᾶττον, *cum primum*: ex ὅτι, et ἄν.

ὍΤΕ, *quando*, *quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὄκκα.

Ὅτεο, Ion. et Dor. pro ὅτου pro οὕτινος, quod vide.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quo modo*.

Ὁτεῳδὴ, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque*. Sed ὅτεων pro ὧν τινων, *quorum*.

ὍΤΙ, et Poët. ὅττι, conj. *quòd*, *quia*, *eo quod*, *propterea quod*, *quam* cum ſuperlat. ut ὅτι πλεῖστοι, *quam plurimi*.

Ὅ, τι, *quod*; ὅ, τι ἄν, *quodquod*, *quidquid*: ab ὅστις.

Ὁτιοῦν, *quidlibet*, *quidvis*, *quodvis*: ex ὅ, τι, et οὖν.

Ὀτλέω, f. ήσω, et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero*; *ſuſtineo*: à ſeq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

Ὄτλος, ου, ὁ, *ærumna*; à τλάω, per Pleonaſm. τοῦ ο, quod à ταλάω, *ſuffero*; ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω, et ὀττοβέω, -ῶ, *ſtrepito*; ab

ὌΤΟΒΟΣ, et ὄττοβος, ου, ὁ, *ſtrepitus*, *tumultus*; *ſonitus*; qu. ab ὀθέω, *moveo*, et βοὴ, *clamor*.

Ὅτου, Att. pro οὗτινος, gen. ſing. ab ὅστις, *qui*; quod ex ὅς, et τις.

Ὀτραλέως, *celeritèr*, *accuratè*; adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer*, *citatus*, *impiger*, *diligens*; in nom. dual. ὀτρηρὼ: ab ὀτρύνω, *incito*, *hortor*.

Ὄτριχες pro ὁμότριχες, *ejuſdem pili*; à ὁμόθριξ.

Ὀτρύνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio*, *inſtigatio*. Th. ὀτρύνω.

ὈΤΡΥ'ΝΩ, *incito*, *inſtigo*, *adhortor*; fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in paſſ. ὀτρύνομαι, *incitor*.

Ὅττα, vide ὅσσα.

Ὅττι, *quia*, *quoniam*, Poët. pro ὅτι.

Ὅττικεν, Poët. pro ὅ, τι, et κὲν, *quicunque*.

Ὄττοβος, vide in ὄτοβος.

Ὀττοτοῖ, *hei! heu! ah!* hinc

Ὀττοτύζω, *dico* ὀττοτοῖ; *fleo*.

Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*; ab ὅστις, *quicunque*.

ΟΥ', adv. ſeq. conſon. οὐκ, ſeq. vocali tenui, et οὐχ, ſeq. vocal. aſpirat. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam*. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, *non ſolum*.

Οὗ, adv. *ubi*, *quo*: ἐστὶν οὗ, *eſt alicubi*.

Οὗ, *ſui*, gen. ab ἕς, οὗ, *HE*, Anglicè. [* οὗ, οἷ, ἕ, *ſui*, *ſibi*, *ſe*; aliquando, ſed rariùs *illi*, *illum*.

Οὗ, *miſiſti*, pro ἕεο vel ἕο, contract. οὗ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Οὐὰ, *vah!* interject. irridentis. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, *VÆ*, interj. dolentis, imprecantis, comminantis. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miſeria*.

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*; dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures*; *vaſorum anſæ*; nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*.

Οὐγγία vel οὐγκία, *UNCIA*, *pars una aſſis*; vox Latina.

Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, *nuſquam*, *nullatenus*; adv. ab οὐδαμὸς.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis*, *terreſtris*; ab οὖδας, *ſolum*.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *qui nullius eſt pretii*, *contemptibilis*; ab

Οὐδαμὸς, ὴ, ὸν, *nullus*; quod ex οὐδὲ, *neque*, et ἀμὸς, *unus*, *aliquis*; q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*, *humus*, *terra*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, *ſolum*.

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, et δὲ, *verò*.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*; ex οὐδὲ, *neque*, et εἷς, *unus*.

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. ſing. ab οὐδεμία. Vide in οὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*; οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*; οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullâ curâ dignus*, *contemnendus*; ex οὐδεὶς, et ὤρα, *cura*. Vel *qui ne quidem momento durat*; ex eod. et ὥρα, *tempus*.

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*.

Οὐδέπω, *nondum*, *nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, ερα, ερον, *neuter*; ex οὐδὲ, et ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*; et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*; ab

Οὐδετέρως, *neutro modo*; quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter*, *neque alter*.

Οὐδέτι, *neque ullum*; ex οὐ, ...
et τὶ, *quid*.

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *ſolum*, *pavimentum*, *humus*, *terra*; q. ab ὁδὸς, ...
via. Sed

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*. Eſt et

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam*, *nequaquam*; ex οὐδεὶς, *nullus*, ...
οὖν, *igitur*.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER*, *mamma*; *abundantia*, *ubertas*; ...
Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus*, ...
um; ex οὔτε, et εἷς, *unus*.

Οὔθην, *non quidem*. Th. οὐ, ...

Οὐκ, *non*, ſequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non ampliùs*; ex οὐκ, ...
et ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc ...
pro οὐκ.

Οὐκοῦν, *nonne igitur*; *atqui*; *profecto*; *itaque*, *igitur*; ex οὐκ, et ...
ergo.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, ...
οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὐκοῦν, ...
igitur.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo* ...
do.

Οὐλαὶ, ων, αἱ, *hordeum*; [* ...
Iſlandicum OL, EEOL, et ...
convivium ex cerevisia et ...
ſis. Gul. Bowyer, Præf. ad C...
ject. in Nov. Teſt. p. xliv. ...
1772.]

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum* ...
cohors; q. ab οὖλος, *integer*; ...
ex ὁμοῦ et ἀλῆναι, *ſimul cogi*.

Οὐλαφὸς, *mortuus*; ex οὐλο, ...
ὀλοὸν, et ἀφὴ, q. dic. *quem* ...
tifera tetigit.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*. Th. ...
integer.

Οὔλιος, ία, ιον, ὄλιμος, ...
et οὐλοὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ...
λοὸς, *pernicioſus*. Th. ὄλλυμι, ...
do.

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλί...
ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, *merges*, *faſci*...
hordei collecti; ex οὖλος, et ...
ligo; vel ab οὐλαὶ, *hordea*. ...

Οὐλόδετον, ου, τὸ, *funis*, quo ...
δεῖται, id eſt, *faſciculus colliga*...

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, *qui* ...
habet capillos; ex οὖλος, *criſpus*, ...
θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*, q. ὀλὰς ...

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *criſpo* ...
pite; ex οὖλος, *contortus*, (q. ...
εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, ...

Οὐλομένη, ης, *pernicioſa*, Poët. ...
ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. et ...

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ...

Digitized by Google

art. verbi ὄλλυμι, perdo; f. ὀλέσω, p. m. Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, gingiva; ab οὖλος, tener.

Οὐλόπους, integer pedibus; ab οὖλος, integer, et πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΟΥ'ΛΟΣ, η, ον, integer, ſanus, perfectus; mollis, tener; criſpus; item ſubſt. ου, ὁ, manipulorum collectorum ſpis. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, perniciosus. Ab οὖλος, tener, eſt οὖλον, gingiva. ἴουλος, prima lanugo ex puberum genis efflorescens; οὖλος, per Epenth. Ion. τῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro integro et ſano manaſſe videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola, caniſtrum, in quo olim molæ adfundebantur; [Il. A. 449.] ex οὖλος, et χέω, ευ χύω, fundo.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, OLYMPIUS; cœleſtis. à ſeq.

Οὔλυμπος, ου, et gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, OLYMPUS, q. ὁλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, VALEO, ſum ſanus. Th. οὖλος, integer. Indè Angl. TO AVAIL.

* Οὔμενουν, nihil equidem, veruntamen.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, verùm, Iſoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸν pro τὸ ἐμὸν.

ΟΥ'Ν, conj. igitur, itaque, ergo.

Οὕνεκα et οὕνεκ', ὧ ἕνεκα, cujus rei gratiâ, propter, quoniam. Sic τοὔνεκα, pro τῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, nomen; et

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus; Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νομὸς (à νέμω, rego), et ἀρχὴ, imperium.

Οὐνομαστὸς, celebris, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.

Οὐξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὕτινος, gen. ſing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτις, qui, quæ, quod.

Οὔποτε, nunquam; ex οὐ, et πότε, et hoc ab ὅτε, quando.

Οὔπω, nondum; ex οὐ, et πω, (encl.) quodammodo; hoc ab ὡς.

ΟΥ'ΡΑ', ᾶς, ἡ, cauda; extremum agmen; puppis; q. ab ὅρος, terminus.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen; ab

Οὐραγὸς, ῦ, ὁ, extremi agminis dux; ex ὀρὰ, et ἄγω, duco.

Οὐραῖος, αία, αῖον, caudatus, ad caudam pertinens; poſtremus: ab ὀρὰ.

Οὐράνη, ης, ἡ, et οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur è renibus in veſicam; ab οὖρον, urina.

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, URANIA, una ex Muſis: ab οὐρανὸς.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τῦ οὐρανῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola; in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, cœlum.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis, ſublimis, magnus; ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis; in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Οὐρανόθεν, adv. è cœlo, cœlitùs; et

Οὐρανόθι, adv. in cœlo. Th. οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœlum altitudine tangens, altiſſimus; ex οὐρανὸς, cœlum, et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, ῦ, et Dor. ὠρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum, aër uſque ad nubes; palatum; q. ab ὅρος, terminus, vel ὁράω, video.

Οὐρανόσε, in cœlum, adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœli contemplator; item piſcis ſic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, ſurſum tollit. Ex οὐρανὸς, et σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. et Æol. pro οὐρανῦ, ab οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρὰς, acc. pl. ab ὀρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανὸς, ῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὖρεα, Ion. pro ὄρεα, vide ὄρεος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, montis, gen. ſing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεὺς, εος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, mulus. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Eſt et

Οὐρεὺς, cuſtos, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, urinam reddo, meio. Th. οὖρον, urina.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ας, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, et Ion. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi οὐρέω, meio.

Οὐρὴν, acc. ſing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσῃς, meias, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, meio, f. ήσω. Th. οὖρον, urina.

Οὔρησις, εως, ἡ, mingendi actus; urina: et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, URETER, meatus urinarius. Hinc Angl. URETER. et

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, urinarius, urinam ciens; meiendi facultatem habens; omnia à perf. paſſ. verbi οὐρέω, meio.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. lux Domini.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio. Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία f. g. ab οὔριος.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundus, proſper: ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, URINA, quia ὀρούει ex veſicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus ſecundus; proſper ſucceſſus; item cuſtos, inſpector: q. ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video.

Οὖρος, Ion. pro ὅρος, finis, terminus.

Οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, mons.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus ſeu foſſa per quam deducitur navis in mare: à præced. Eſt et

Οὐρὸς, ſerum lactis et ſanguinis: ab ὀῤῥὸς.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in pl. τὰ ὦτα, aures. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, quos, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὓς eſt et ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia; facultates: ab ὢν, οὖσα, ens, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.

Οὐσιωδῶς, adv. ſubſtantialitèr, eſſentialitèr: à præced.

Οὔτ' ἄρ' pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὖτα, vulneravit, per Apoc. pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero, f. άσω. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum Th. οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. act. verbi οὔτημι, idem quod οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, vulneratus, præſ. part.

Digitized by Google

paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω, vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὖτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero*.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo*: f. ήσω, p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, et οὔτημι, idem.

Οὔτι et οὔτ', ut et οὔθ', *neque*; ex οὐ, et τὶ, *que*. [* οὔτι τὶ, *non omnino*, Il. A. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Οὔτησις, ιος, ἡ, *vulneratio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi οὐτάω.

* Οὔτιγε, *minimè, nedùm*.

Οὐτιδανὸς, ῦ, *vilis, homo nullius pretii*: q. ab οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonaſm. δα, vel ab οὔτις, *nullus*, et δάνος, εος, τὸ, *munus*.

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. ſing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος. ex οὐ, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅτις, *quicunque*: pro οὗτινος, Attici dicunt ὅτυ, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτιυ. Pro ᾧτινι, Atticè ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Atticè ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷστισι, Atticè ὅτοις, Ion. ὅτεοις, et ὀτέοισι.

Οὔτιπω, *nullo modo, nondum*: ex οὔτι, et πω.

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτινα· ex οὐ, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*, gen. τύτυ, ταύτης, nom. pl. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, gen. τούτων qu. ex ὁ et αὐτὸς. Sic οὗτος, in voc. caſu pro *heus tu*, [* τοῦτο μὲν,—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem*.—τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε, Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes obſidione cingebat; partim totam regionem vaſtabat. Ei ταῦτα, et quod magis eſt*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίτοι, *tametſi, quamquam*. Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, κ. ταῦτα, παρὰ Ἀριαίυ ὤν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo miſſum.*]

Οὕτω et οὕτως, ſeq. vocali, Att. οὑτωσί, adv. *ita, ſic, perinde; negligenter, ut erat; tum demum*: à præced.

Οὐχ, ante aſperum; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante conſonantem, *non*.

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo*.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, et

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*; ab

ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, multor, oportet me*: [* *fænero*, οὔτ' ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με, Jer. xv. 10. *non fæneravi, non fæneravit me quiſquam.*] imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, a. 2. ὤφιλον, ὄφειλον, et ὄφιλον, *debebam*; item *utinam*, ſcil. (ſubintellig. εἴθε.) *O ſi debuerim*. præſ. paſſ. ὀφείλομαι, præſ. part. paſſ. ὀφειλόμενος, μένη, μενον, *debitus, a, um*, perf. paſſ. ὠφείλημαι.

Ὄφιλες, vide in ὄφιλον, *utinam*.

Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφειλε, 3. ſing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*.

ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (uſurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*), f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, *augeo*.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*. Et uſurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, ſecundâ, et tertiâ perſonâ. Vide ὀφείλω.

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, uſus*: ab ὀφέλλω, *juvo*.

Ὄφεως, gen. Ion. vel Att. ab ὄφις, εος, ὁ, *anguis*.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: et indè

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

* Ὀφθαλμιασμένυς ἄνθραξι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὀφθαλμιασμένυς.

Ὀφθαλμοδυλεία, ας, ἡ, *obſequium* (vel *ſervitus*) *ad oculos heri præſentis exhibitum*. ab

Ὀφθαλμόδυλος υ, ὁ ϗ ἡ, *ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat*: ex ὀφθαλμὸς, *oculus*, et δοῦλος, *ſervus*.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illuſtris*, vel *qui res futuras ſuâ prudentiâ prævidere poteſt*: dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν. ὀφθαλμὼς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè*.

Ὀφθεὶς, έντος, *viſus*, a. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὀφθήσῃ, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præced.

Ὄφιν, acc. ſing. ab ὄφις.

Ὀφιόδηκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à ſerpente morſus*: ex ὄφις, et δηκτὸς, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, υ, ὁ, *qui cum anguibus dimicat, lacerta, locuſtæ ſpecies*: ex μάχομαι, *pugno*, et ὄφις, *ſerpens*.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, *ſerpens*; acc. ὄφιν.

Ὄφιρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ΟΦΙΣ, ιος, et εως, ὁ, *ſerpens, coluber, ſideris nomen, ornamentum brachii.*

Ὀφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anguineus, anguibus abundans*. à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφιλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, et per Syncop. ὄφλω, f. ὀφλήσω, et per Syncop. ὀφλέσω, p. ὤφληκα, a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta impoſita; debitum.*

Ὄφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur.*

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω (ex quo per Syncop. fit) *debeo, mulctor, damnor; criminis convictus ſum.*

ΟΦΡΑ, *ut, quò, donec, quamdiu, interea, dum*: ei reſpondet τόφρα.

Ὀφρύη, id. quod ὀφρὺς.

Ὀφρυόεις, εντος, et in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelſus, ſuperciliosus*: à ſeq. Th.

ΟΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, *ſupercilium; ſaltus; tumulus*. dat. pl. ὀφρύσι. [* ὀφρὺν ſυνάγειν, *contrahere ſupercilia*.]

Ὄχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro ſuperl. ab ἔχω, *habeo*. uſitatiùs eſt ἔξοχον et ἔξοχα ab ἐξέχω, *emineo*.

Ὀχάνη, ης, ἡ, et

Ὄχανον, υ, τὸ, *anſa clypei*, qua ille tenetur: ab ἔχω, *teneo*.

Ὀχεία, ας, ἡ, *coitus; admiſſura*: ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, Ion. pro ὦχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*, f. ήσω.

Ὀχέεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν; dicitur et ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus*.

Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *rivos ducens*: ex ὀχετὸς, et ἄγω.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco; ſectio; loco moveo*: ab

ΟΧΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *canalis, aquæductus, rivus*; item *cloaca*: q. ab ὀχέω, *veho*. ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum; vectes* in pl. ὀχῆες. ab ἔχω, *teneo*.

ΟΧΕΥ'Ω, *admiſſarium admitto, coëo*: f. εύσω, p. ὤχευκα.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto, ſuſtineo, ſuffero*: ὀχέομαι, ῦμαι, *vehor, equito*; item *equitor, currui ſubeor*: ab ὄχος, *currus*.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus*: ab ἔχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi ὀχέω, *veho*.

Digitized by Google

Ὀχήσιος, υ, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

Ὀχθέομαι, *ingemo*. Heſych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa: dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθῃσι, et ὄχθαισι, Poët.

ΟΧΘΕ΄Ω, fut ήσω, *indignor*, *graviter fero*.

ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*: intra quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται, *aqua*.

Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero*.

Ὄχθῃσι, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὄχθοιβος, υ, ὁ, *limbus*, *fimbria*: ſidæ eſt ὀχθοῖβος, υ, ab

Ὄχθος, *ripa*; *locus editus*; *labra ulcerum pretumida*: ab ὄχθη.

Ὀχλαγωγέω, -ῶ, *turbam* ſeu *plebem duco*, f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα: ex ὄχλος, et ἄγω.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλεύς, έως, ὁ, *vectis*; *cardo*; *vinculum*: ab

ΟΧΛΕΥ΄Ω, *moveo*: f. εύσω.

Ὀχλέω, *turbo*, *commoveo*: *moleſtia afficio*: fut. ήσω, p. ὤχληκα, præſ. paſſ. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor*.

Ὀχλησία, ας, ἡ, *moleſtia*, *turbulentia*: ab

Ὀχληρός, ὰ, ὸν, *turbulentus*, *moleſtus*: et

Ὄχλησις, εως, ἡ, *moleſtia*, *perturbatio*: ab ὀχλέω.

Ὀχλικός, ἡ, ὸν, *popularis*, *turbulentus*: ab eod.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*: f. ήσω, p. ὠχλοποίηκα, a. 1. ὠχλοποίησα. ex ὄχλος, et ποιέω, *facio*.

ΟΧΛΟΣ, υ, ὁ, *turba*, *motus*, *multitudo*, *populus*: *moleſtia*. [* Æol. ϝόχλος literis trajectis et Digammo præpoſito, aliàs φολγὸς, VULGUS; Cretenſes, Πόλχος, Anglicè FOLK, ut notant Salm. de Lingua Hellen. p. 66. et Chiſhull. Antiq. Aſiat. p. 127.]

Ὄχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, ab ἔχω, *retineo*. hinc

Ὀχμάζω, *inbibeo*: f. άσω. à præced.

Ὄχμος, *ſeries*, *ordo*: ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, *adhæret alii*.

Ὀχεῦσα, ας, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens*, *ferens*: præſ. part. f. g. ab ὀχέω, *veho*, *ſuſtineo*.

ΟΧΟΣ, ε, ὁ, et εος, τὸ, *currus*, *vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*.

Ὀχυρός, ρὰ, ρὸν, idem quod ἰσχυρὸς, *munitus*, *firmus*.

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio*, *firmum reddo*, *fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus*.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio*, *caſtellum*, *arx*, *præſidium*. à 1. perſ. p. paſſ. verbi præced.

Ὀχυρωμάτιον, υ, τὸ, *parvum munimentum*: Dim. à præced.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*: ab ὀχυρόω.

ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, *cantus*: ab ἔπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀψαμάτης, υ, ὁ, *qui ſerò metit*: ex ὀψὲ, *ſero*, et ἀμάω, *meto*.

Ὀψάομαι, *obſonium comedo*, *veſcor cum pane*: ab ὄψον, q. v.

Ὀψάριον, υ, τὸ, *piſciculus*. Th. ὄψον, υ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, per Synecdoch. generis, *piſcis*.

Ὀψαρότης, υ, ὁ, *qui ſerò arat*: ex ὀψὲ, *ſerò*, et ἀρόω, *aro*.

ΟΨΕ΄, *ſero*; *veſperi*, *poſt*: [* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *poſt bellum Trojanum*, Philoſtrat.] ab ὀπίσω, *poſt*: in compoſitione ε in ι mutatur.

Ὄψεαι, *videbis*: Ion. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, a. 1. paſſ. ὤφθην.

Ὄψει, *videbis*: Atticè pro ὄψῃ, 2. ſing. fut. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt et ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀψείω, *videre cupio*, *deſidero*: ab eod. Th.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejuſd.

Ὄψεαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, a. 1. paſſ. ὤφθην.

Ὀψία, ας, ἡ, *veſpera*, *ſerum diei*. Them. ὀψὲ.

Ὀψίγονος, υ, *ſerò natus*, ὀψίγονοι, *poſteri*; ex ὀψὲ, et γίνομαι, *naſcor*: p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, f. ίσω, *ſerò aliquid facio*, vel *ſub veſperam facio*. Th. ὀψὲ.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. ab

Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſerò doctus*: ex ὀψὲ, et μανθάνω, *diſco*.

Ὄψιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſerotinus*, *ſerus*. Th. ὀψὲ.

Ὀψίνοος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſerò ſapit*: ex ὀψὲ, et νόος, *mens*.

Ὄψις, εος, ἡ, *vultus*, *facies*, *ſpecies*, *viſus*: à 2. perſ. ſing. perf. paſſ. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀψίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψὲ.

Ὀψιτέλεστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ſerò perficiendus*, *imperfectus*: ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio*.

Ὄψομαι, η, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, quod vide.

ΟΨΟΝ, υ, τὸ, *obſonium*, *quicquid cum pane comedimus*, *piſcis*. Alii ducunt ab ἕψω, *coquo*, ut *ſit coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *aſſo*. Alii ab ὀψὲ, *ſerò*, quod non mane ſed veſperi ea alimenta ſumerent.

* Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *obſonium appatans*: ex ὄψον, et ποιέω.

Ὀψοφάγος, υ, *guloſus*, *edax*: ex ὄψον, et φάγω, *comedo*.

Ὀψώνης, υ, ὁ, *obſonator*: ex ὄψον, υ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, ῦμαι, *emo*.

Ὀψώνιον, υ, τὸ, *OBSONIUM*, *ſtipendium*: ab ὀψώνης.

Π.

Π, ſEU π, decima ſexta Græcorum litera, *octoginta*, et cum lineolâ appoſitâ (ͺπ,) *octoginta millia*, denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica eſt.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, *quà*; *quem in locum*.

Παγὰν, Dor pro πηγὴν, acc. ſing. ſed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*: παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Πάγασω, gen. ſing. Dor. pro Πήγασυ à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, υ, ὁ, *PEGASUS*, *alatus Perſei equus*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν ϗ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, *concretus*: a. 2. part. paſſ. παγείην, a. 2. opt. paſſ. à πήγνυμι ſeu πηγνύω, *compingo*, *concreſcere facio*: f. ξω, p. πέπηχα, a. 2. paſſ. ἐπάγην, f. 2. paſſ. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum eſt*: Ion. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus*, *decipulum*: ab eodem Th.

Παγιδεύω, *illaqueo*, *irretio*: f. εύσω, p. πεπαγίδευκα à παγὶς, q. v.

Πάγιος, ία, ιον, *fixus*, *firmus*, *ſtabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus*, *decipulum*: acc. ſing. παγίδα. ab eod.

Πάγκακος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omninò malus*, *infauſtiſſimus*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, et κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher*, *honeſtiſſimus*: ex πᾶς, et καλὸς, *bonus*, *pulcher*.

Digitized by Google

Παγκάλως, adv. *pulchrè, honeſtiſſimè:* à præced.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fructuum omne genus fert:* ex πᾶς, et καρπὸς, *fructus.*

Πάγκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnibus communis:* ex πᾶς, et κοινὸς, *communis.*

Παγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ut παγκρατὲς πῦρ, *ignis omnia vincens et abſumens:* ex πᾶς, et κρατέω, *vinco.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus,* ad quod πᾶν κράτος, adhibendum erat: *pugilatus et lucta.*

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis; glacies; ſal.* Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus æreus, ex ſolido ære:* ex πᾶς, et χαλκὸς, *æs.*

Παγχρύσεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus aureus:* ex πᾶς, et χρυσὸς, *aurum.*

Πάγχυ, *penitus;* adv. Poët. pro πάνυ· à πᾶς, *omnis.*

Παδῆτι, *ſaltatis:* Dor. pro πηδᾶτι, 2. pl. præſ. verbi πηδάω, *ſalio.*

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, *caſus, clades:* à πάθος, τὸ, *paſſio.* Th. πάσχω, *patior.*

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr, et concitor;* item *afficior morbis animi:* à πάθος, q. v.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε. et

Παθέειν, Ion. reſolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior,* f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. ſing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, paſſio.*

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus.*

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, caſus, cædes, morbus:* à πάσχω.

Πάθη, *paſſiones;* nom. pl. à πάθος, εος.

Πάθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πάσχω, *patior;* a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, *quod quis paſſus eſt, ſeu patitur, afflictio, vitioſus affectus:* in pl. τὰ παθήματα, *paſſiones:* et

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *paſſivus, paſſioni obnoxius; animi affectus commovens:* à πάθος. Th. πάσχω, *patior.* Angl. PATHETIC.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, *paſſibilis; qui pati poteſt:* ab eod. Th.

Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθον, *paſſus ſum:* Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior.* [* τί παθόντες, Attica loquendi formula, *quare,* idem quod τί ſimplex, ut notat Caſaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum:* ex πάθος, εος, τὸ, *affectus,* q. v. et ποιέω, *facio.*

Πάθος, εος, ους, τὸ. *affectus, paſſio; morbus, clades:* dat. pl. πάθεσι à πάσχω, *patior;* a. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. ſing. à παῖς, *puer.*

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, vel cujuſlibet Dei; pes metricus; Apollo* ipſe, ſic dictus à παύω, quia mala *ſedat;* vel à παίω, *ferio.* Hinc

Παιανιεὺς δῆμος, *Pæanienſis populus.*

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem ſeu pæanas cano:* à παιάν.

Παιᾶνων, gen. pl. à παιὰν, q. v.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *luſus, oblectatio.* Th. παίζω, *ludo.*

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocoſus:* et

Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνία, ης, ἡ, Ionicè gen. pl. παιγνιέων, *ludus, res ludicra:* à παίζω, *ludo.*

Παῖδ' pro παῖδα, acc. ſing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer.*

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *ſchola, ludus literarius:* et

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *inſtituo pueros,* vel *tanquam puerum; moderor, rego.* à

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum cuſtos et informator:* ex παῖς, et ἀγωγὸς, *dux.* Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, ου, τὸ, *puérulus:* dim. à παῖς, *puer.*

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *puerilis, puerum decens:* à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, *inſtitutio, doctrina, eruditio, diſciplina, vitæ ratio:* à παιδεύω, *erudio.*

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens,* vel *qui inter pueros canitur:* ab eod.

Παιδεραστὴς, ου, ὁ, *amator puerorum:* ex παῖς, et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, ἄκανθος, *acanthus ſativus:* q. παίδων ἔρως.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, q. v.

Παίδευμα, ατος, τὸ, *quod docetur, diſciplina:* et

Παίδευσις, εως, ἡ, *inſtitutio, diſciplina, ipſa actio docendi:* et

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magiſter, caſtigator:* à

Παιδεύω, *erudio, doceo; admoneo, reprehendo, caſtigo:* imperf. ἐπαί-δευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. paſſ. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, *inſtitutus,* a. 1. paſſ. ἐπαιδεύθην, a. 1. ſub. paſſ. παιδευθῶ, Th. παῖς.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *luſus;* item Dicitur *de rebus quas contemn* Th. παίζω, *ludo.* At

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia,* *ætas.* Th. παῖς.

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, *puerilis:* à

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ineunte ætate,* vel *à pueritiâ:* eod. Th.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans,* diminut. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella,* [* Matth. xxvi. 69. Phrynicus ut non ſatis Att At ita Lyſias Orat. I. et Orat c. Agorat.] à

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus:* dimi à παῖς.

* Παιδογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio:* à

Παιδογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberorum procreator:* ex παῖς, et *gignor.*

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ.* Th.

Παιδοποιέω, *liberos procreo:* παιδοποιητέον, verbale, ex ποιέω, *facio.*

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio:* ex iiſd. Th.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans:* vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. ſing. à παῖς, dat. pl. παισὶ.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo,* *inſtituo:* à

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros* *cet, ludimagiſter:* ex παῖς, et *βω, tero.*

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, pl. παῖς, παιδὸς.

Παίζω, contractè pro *more puerorum luſito, ludo; ſalto:* [* Odyſſ. Ψ. 147. Scut. Herc. 277.] f. ξω, et πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, *hymnum:* acc. ſing.

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum ᾶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, *Macedones.*

* ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prær ta et ſalebroſa;* ob παιπάλην, *pulverem in rupibus.*

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuiſſ pulvis:* q. à παιπάλλω, Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem ſeq.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, quaſi dem quod πάλλω, q. v.

Digitized by Google

[Π]αιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, præruptus, ſalebroſus, aſper; à παίπαλα, τὰ, q. v. expon. pulverulentus; à παιπάλη, pulvis, flos farinæ.

Παιπαλόεσσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλόεσσαις. à præced.

ΠΑΙ῎Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer, vel puella; ſervus; filius. [* et ſenſu honeſto, Ariſtoph. Plut. 154. impuro, Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἱμερτὴς, pro τέκνων, cupiens liberorum, et pro inſciente, Bentleius ad Phal. p. 420.] pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πώϊς, undè PUER.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act.

Παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi παίω, percutio; f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo; fut. ξω et σω, a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, accuſ. ſing. ejuſd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, ludo.

Παισός, vide in παίσους.

Παισός, ῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, oculos circumfero; impetum facio; declaro, illuſtro; qu. à ... φάη, quatio ſeu vibro oculos.

Παιχθεὶς, έντος, illuſus, a. 1. part. paſſ. παίζω, ludo; fut. ξω, p. paſſ. πέπαιγμαι, a. 1. paſſ. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. αίσω, occurrit et παίω, p. παίκα, percutio, ferio, pulſo; item raptim comedo. Hinc Angl. TO PAY, id eſt, ferire.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus medicinæ, i. e. Apollo; medicus; hymnus. Th. Παιάν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτὶς, ίδος, Dor. pro πηκτίς, ἡ, ...; muſicum inſtrumentum: πήγνυμι.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, compactus; ab eod. Th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo; obſtruo, claudo: à πακτός.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, maſſa ficorum caricarum.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. olim, quondam, pridem.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſenex, annoſus, vetulus, olim genitus; gen. pl. παλαιγενέων ex πάλαι, et γείνομαι, naſcor.

Παλαίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac παλαιγενής in pl. παλαιγόνοι, majores. At παλαιγόνος, qui olim genuit. Παλαιγόνος ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit et procreavit. Παλαίγονος verò pro eo, qui olim eſt genitus, et qui eſt antiquus; à πάλαι, et γένομαι, naſcor.

Παλαίει, luctatur; 3. ſing. præſ. ind. act. à παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Th. πάλη, lucta.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, luctari, certare; vide præced.

Παλαίμων, PALÆMON, Portumnus.

Παλαισμόλωψ, veterator, verbero.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, antiquus, vetus, priſcus; in compar.

Παλαιότερος, έρα, ερον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas; à παλαιὸς, antiquus.

Παλαιόω, -ῶ, antiquo, oboleo; f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præſ. paſſ. παλαιόομαι, -οῦμαι, veteraſco; fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, lucta: callidum conſilium, artificium. Th. πάλη, lucta.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, lucta.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum.

Παλαιστὴς, ῦ, ὁ, luctator; à παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, unius palmi longitudinem, vel craſſitiem habens; à παλαιστή.

Παλαίστρα, ας, ἡ, PALÆSTRA, lucta, luctæ locus; à παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ω, antiquior; vide παλαιός. [* nuſquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, ſecundùm priſcam famam; à ſeq.

Παλαίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, olim celebratus, priſcus, antiquus; nomen propr. PALÆPHATUS, Peripateticus. Ex πάλαι, olim, et φάτος, à φάω ſeu φημὶ, dico.

• Παλαίω, f. αίσω, luctor; à πάλη, lucta.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, et

Παλαίωσις, εως, ἡ, vetuſtas; à παλαιόω.

Παλάμαις, manibus, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν à παλάμη.

Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, manu tracto; ſtruo, molior; à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλάμα, manus, PALMA; ars; quia palmâ exercetur; q. à πάλλω, vibro, agito. παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, PALAMEDES, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. ſeu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. eo

Παλάσσετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Παλάσσω, ſortior; item inquino, fœdo, contamino; contundo: f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio.

ΠΑΛΕΥ'Ω, allicio, fallo, pertrabo in retia; f. εύσω.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, item POLLEN.

Παλήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. à verbo inuſit. ſi non planè mendoſo, παλέω, luctor.

Παλι pro πάλιν, adv. rurſus.

Παλία, ſecundus nuptiarum dies, repotia; qu. à πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quaſi ſecundus ortus, inſtauratio, reditus ad vitam, regeneratio; ex πάλιν, et γένεσις, generatio.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſâ linguâ utens. παλίγγλωσσος πόλις, urbs quæ linguâ contrariâ utitur; ex πάλιν, rurſus, è diverſo, è contrario, et γλῶσσα, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viciſſim alicui iraſcitur, iracundus; ex πάλιν, iterùm, et κότος, ira vetus.

Παλιγκότως, adv. animo viciſſim irato, iracundè; à præced.

Παλιλλογέω, idem iterum dico; à ſeq.

Παλίλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rurſùs numeratus, vel collectus; ex πάλιν, et λέγω.

Παλίμβαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαινομένα ϗ πορευομένη. Eſt et itus reditusque manuum et textorii inſtrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur: ex πάλιν, et βαίνω, eo.

Παλιμπετὲς, adv. retrò: à ſeq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, relapſus: ex πάλιν, et πίπτω, cado.

Παλιμπήγος, ου, ὁ ϗ ἡ, iterùm compactus; ex πάλιν, et πήγνυμι.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, errans; a. 1. part. paſſ. à

Παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retrò agor; ex πάλιν, et πλάζω, errare facio, ſeduco, f. γξω.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. iterùm, rurſus, denuò; vice verſâ, è contrario; retrò, ſeu retrorſum. [* πάλιν αὖθις, rurſus, paſſim.]

Παλινάγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, rurſus congregatus, rurſus congregans; ex πάλιν, et ἀγείρω, congrego.

* Παλινδικίας ας, defendendi iterum poteſtas.

Παλινδρομεῖν, recurrere; ex πάλιν, rurſùs, et τρέχω, curro; f. θρέξω, perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, reſiliens; ex πάλιν, rurſùs, et ὄρω, excito; fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Digitized by Google

Παλίντιτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui rependitur, retributus*; ex πάλιν, et τίω, *punio*.

Παλίντονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *reflexus*; ex πάλιν, et τείνω, *tendo*.

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retexo orationem, muto ſententiam*; et

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*; ex πάλιν, et ᾠδὴ, *cantus*.

Πάλιον, υ, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Theſſaliæ mons*.

Παλιῤῥόθιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *refluentes ſeu reciprocantes habens fluctus; reſiliens*. Κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda reflua*; ex πάλιν, *rursùs, viciſſim*, et ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex ſpinoſus.

* Παλισσυτέω, *retrogradus feror*.

Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *inſecutio*; ex πάλιν, *rursùs*, et διώκω, *perſequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. ſing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύομαι, *ſum concubina; pellicem habeo*; à

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίοισι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, υ, τὸ, *adoleſcentulus*; Dim. à πάλλαξ.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adoleſcens*; q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν haſtam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, ſapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd ſcil. haſtam *vibret* ut bellicoſa.

Πάλλε, *jactabat*; Ion. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſing. imperfect. paſſ. Ion. verbi πάλλω, *vibro*.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. à πάλλομαι, *ſortior, moveo ſortes*; quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO; PALPITO, ſortior*: f. αλῶ, p. αλκα, perf. paſſ. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.

Πάλμα, ατος, τὸ, *vibratio, agitatio*: à præced.

Παλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palpitationibus obnoxius*: à præced.

Πάλος, *concuſſio; ſors*: à πάλλω, *ſortior*.

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat*: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ, p. αλκα, perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, et Æol. πολυντή, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλύνω, *aſpergo, albefacio*; propriè de *farinâ*: à πάλη, *tenuiſſima farina*.

Παμβασιλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex*: ex πᾶς, *omnis*, et βασιλεὺς, *rex*.

Παμβίας, υ, ὁ, Poët. *qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus*. Ex πᾶς, *omnis*, et βία, *vis*.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς, et βοτάνη, *herba*. Th. βόω, *paſco*.

Πάμμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*: à πάω, *poſſideo*.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omninò magnus* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶς, *omnis*, et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας, μεγάλη, *magnus*.

Παμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mixtus, ex omnibus compoſitus*. ex πᾶς, et μίγνυμι, *miſceo*.

* Παμμυῖα, ᾶς, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muſcarum*. ex πᾶς, et μυῖα, Aquilæ verſio Exod. viii. 21. Pſ. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. *prorsùs*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui omnia perſuadet*. Ex πᾶς, *omnis*, et πείθω, *perſuadeo*.

Παμπήδην, *funditùs, omninò, prorſus, ut nihil fiat reliqui*: Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, *univerſa poſſeſſio*. Ex πᾶς, *omnis*, et πάω, ſeu πάομαι, *poſſideo*: perf. πέπαμαι.

Πάμπλειστος, *(numerus) quàm plurimus*.

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo*: à ſeq.

Παμπληθεὶς, vel πάμπληθες, *totâ multitudine*: ex πᾶς, *omnis*, et πλῆθος, τὸ, *multitudo*.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permultus, conſertus, quàm plurimus*: ex πᾶς, et πλῆθος.

Παμποίκιλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, et ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλ[ου], *omninò multus, permultus*; ex πᾶς, *omnis*, et πολὺς, *multus*.

Παμπόρφυρος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus*; ex πᾶς, *omnis*, et πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omnium primus*; ex πᾶς, *omnis*, et πρῶτος, *primus*.

Παμφαίνησι, *totus ſplendeat*, 3. ſing. præſ. ſub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id. quod ſeq.

Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo*; hinc παμφανόωντα, pl. n. g. præſ. part. act. ut et παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, et φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, et παμφανόωσαν vide in præced.

Παμφάρμακος, υ, ὁ ϗ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*. Ex πᾶς, et φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omnia rapiens ac trahens*; ex πᾶς, *omnis*, et φέρω, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *ſocietas omnium gentium et nationum*: à ſeq.

Πάμφυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omnis generis gentes habens*: ex πᾶς, et φῦλον, *gens, natio*.

ΠΑ'Ν, Πανὸς, ὁ, *PAN, Paſtorum Deus*. q. à πάω, *paſco*. At

Πᾶν, *omne*; n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. v. et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ferox*: ex πάνυ, *omninò*, quod à πᾶς, *omnis*, et ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάναγρον, υ, τὸ, *rete*, quòd *omnia capiat*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄγρα, *præda*.

Πανάγυρις, ιος, Dor. pro πανήγυρις, q. v.

Πανάθλιος, υ, *omninò miſer, miſerrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miſer*. Th. ἆθλος, *certamen*.

Πάναιθος, υ, ὁ ϗ ἡ, *totus lucidus, ſplendidus*; ex πᾶς, *omnis*, et αἴθω, *luceo, uro*.

Παναίολος, υ, ὁ ϗ ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, et αἰόλος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*; item *PANACEA*, nomen filiæ Æſculapii; *herba quædam*, ſic dicta qu. *omnia ſanans*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *ſano*.

Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omnia ſanans, omnibus morbis medens*; ex iiſd.

Πανάπαλος, *totus tener*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Παναπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prorſus*

Digitized by Google

...μαντος; ex πᾶς, et ἀπήμων, illæsus. Th. πῆμα, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, miſerrimus; ex πᾶς, omnis, et ἄποτμος, miſer; quod ex α, et πότμος, ſors, fatum.

Πανάριστος, ου, longè præſtantiſſimus; ex πᾶς, et ἄριστος, optimus, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, Mars.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ ᾗ ἡ, qui caret æqualibus et ſociis; ex πᾶν, et ἀφῆλιξ.

Πανάωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, omninò intempeſtivus; qui immaturâ morte mortuus eſt. ex πᾶς, et ἄωρος, idem quod ἄωρος, intempeſtivus, præcox; quod et α priv. et ὥρα, tempus.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium: ex πᾶς, et δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, omnia domans: ex πᾶς, et δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, PANDARUS, nomen propr.

Πανδεινὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, omninò ſive omnibus modis gravis, graviſſimus: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, gravis.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, improbus, veteratorius: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi ſui frequentiâ: à πάνδημος.

Πανδήμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, popularis, publicus: ex πᾶς, omnis, et δῆμος, populus, plebs.

Πάνδημος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus: ex ...

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διὸς.

Πανδοκεύω, cauponor: q. d. omnes excipio: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, caupo: et

Πανδόκος, ſeu πανδόχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens: ex πᾶς, et δέχομαι, capio.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας, ἡ, ſeu πανδοῦρις, ιδος, ἡ, PANDURA, muſicum inſtrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, ſeu hoſpitium: ex πᾶς, omnis, et δέχομαι, excipio: perf. m. δέδοχα (quod tamen inuſitat.) unde δοχεῖον, receptaculum.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, publicus hoſpes: idem.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton terræ: quæ omnis generis fruges fert: ex πᾶν, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. Πανέλλανες, omnes Græci: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. pl. Ion. à præced.

Πανεπίσκοπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, omnia oculis ſuis luſtrans: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανέστιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cum totâ domo ſeu familiâ: ex πᾶς, et ἑστία, focus.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, omni ex parte beatus, feliciſſimus: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, felix. Th. δαίμων, Deus.

Πανέφθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, omni ex parte coctus. [* πάνεφθος κασσίτερος, plumbum bene purgatum. Herodot.] ex πᾶς, et ἕψω, coquo, elixo.

Πανηγυρέω, -ῶ, exulto, celebro,

Πανηγυρίζω, f. ίσω, feſtam πανήγυριν agito, feſtum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtu prædico: à πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, PANEGYRICUS, celebris, feſtus: et inde

Πανηγυρικῶς, adv. panegyricè, pompoſè, ſplendidè: à

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus univerſalis; ſolemnitas; cœtus: ex πᾶς, et ἄγυρις, cœtus.

Πανηγυρισμὸς, ῦ, ὁ, feſti panegyrici celebratio; panegyrica pompa: à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, totâ die. Vide ſeq.

Πανημέριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, per totam diem, toto die: ex πᾶς, et ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, ſeu πανήμερον, idem quod πανῆμαρ, et ex iiſdem.

Πάνθηρ, ῆρος, ὁ, panthera.

Πανίεδιται, Dor. pro πηνίζεται, conglomerat, 3. ſing. fut. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, ſeu πήνη, tela.

Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus conſultaturi conveniebant, PANIONIUM. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exſtructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. viri, à quo Iones dicti.

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, pervigilio, lucubro: à παννυχὶς.

Παννύχιος, ία, ιον, et πάννυχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, per totam noctem; pernox: et

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur; vigilia; ex πᾶς, omnis, et νὺξ, nox.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum totâ domo. Scribitur et πανοικεί.

Πανοικία, ας, ἡ, tota familia, tota domus.

* Πανοίκιος, adjectivum à πανοικία, cum omni familiâ, omni familiâ comitatus.

Πανόλβιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ex omni parte beatus: ex πᾶς, omnis, et ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, beatitudo.

Πανόλεθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, prorſus exitialis: ex πᾶς, et ὄλεθρος.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, PANOMPHÆUS, epithet. Jovis: ex πᾶς, omnis, et ὀμφὴ, divina vox, reſponſum à Deo datum: vel ſic dictus, quod omni voce et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris: q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens: à ſeq.

Πάνοπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, omni ex parte armatus: ex πᾶν, omne, et ὅπλα, arma.

Πανὸς, PANIS, Meſſapiis: qu. à πάω, paſco. Eſt et

Πανὸς, οῦ, ὁ, lucerna, pro φανὸς, à φαίνω· et

Πᾶνος, FAUNUS, pro Πὰν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, calliditas: à

Πανουργεύομαι, f. med. εύσομαι, doloſus ſum, callidè ago: et

Πανουργέω, -ῶ, callidè ago; à πανοῦργος.

Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum: à præced.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas: à

Πανοῦργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, callidus, vafer, aſtutus: q. d. παντόεργος, per Sync. τῦ τ, πανόεργος, et factâ Craſi πανοῦργος. ex πᾶν, omne, et ἔργον, opus.

Πανούργως, adv. verſutè, doloſè, callidè: à præced.

Πανόψιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui omnium oculis cernitur: ex πᾶς, et ὄψις, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Πανσέληνος, ου, ἡ, ſub. σελήνη· q. d. plenilunis luna, cum eſt in plenilunio: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, luna.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria ſeminum mixtio, ſemina omnis generis permixta: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et σπέρμα, ſemen.

Πανστρατὶ, adv. toto exercitu, omnibus copiis: et

Πανστρατιᾷ, Ion. et πανστρατιῇ, idem: ex πᾶς, omnis, et στρατὸς, exercitus.

Πανσυδὶ, et πανσυδὶ, adv. item πανσυδίῃ, quaſi à πανσυδία, omni impetu, feſtinantiſſimè; vel cum toto exercitu: ex πᾶν, et σύδην, celeriter.

Πάντ', pro πάντα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis: gen. παντὸς.

Πανταῖ, Dor. πάντῃ, in omnes partes, ubique. Th. πᾶς, omnis

Digitized by Google

Παντακῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubique, quoquoverſus*. Th. πᾶς.

* Παντάπασι, *omninò, planè*: à πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάνταπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχῆ, adv. *ubique*.

Πανταχόθεν, adv. *undique, ex omnibus partibus*: et

Πανταχόσε, adv. *quoquoverſus*: et

Πανταχοῦ, *ubique, ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντελής, έος, ὁ ἡ ἡ, *ad finem perductus; plenus, universus*. εἰς τὸ παντελές, *in perpetuum, prorſus*: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem*.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorſus*: adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, ſemper*: à πᾶς, *omnis*: At

Παντῆ, *ubique*: ab eod.

Παντοδαπή, ἡ, *omnis generis*, nom. ſing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖς, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπός, ή, όν, *quod eſt ex omni ſolo, omnigenus*: ex πᾶς, et δάπεδον, *ſolum*.

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm*: à præced.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis*.

Παντοίην, acc. ſing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius*. Th. πᾶς, *omnis*.

* Παντοίως, Adv. *omnibus modis*: à præced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, *omnis*, et κράτος, τὸ, *robur, potentia*.

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀριγνόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiſcit*; ex πᾶς, *omnis*, et ὀρέγω, *porrigo*.

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis*

Πάντοθ' pro πάντοθεν, *undique*, adv. et

Πάντοτε, adv. *ſemper*. [* Luc. xviii. 1. Nuſquam apud LXX. rariſſimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Joſ. Bel. Jud. l. viii. c. 2.] Th. πᾶς, *omnis*.

Παντοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omnium nutritor*: ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis*.

Πάντως, adv. *omnino*: et

Πάνυ, adv. *omnino, prorſus, valdè*; ὁ πάνυ, *celebris ille, illuſtris ille*: à πᾶς.

Πάνωσσα, *nutrix*, Heſych. Puto à πάω, *paſco*.

Πανώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omninò dolorem adferens*: ex πᾶν, et ὀδύνη, *dolor*.

Πανωλέθρια, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit*: à

Πανώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλεθρος, *exitium*.

Πανωλέθρως, adv. *omnino, prorsùs*: q. dicas, *penitùs cum pernicie*: à præced.

Πανώλης, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλλυμι, *perdo*.

Πανωπτὴς, ὁ, πανωπτήεσσα, ἡ, *omnibus conſpicuus*: ex πᾶν, et ὤψ, *oculus*.

Πάνωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni tempore creſcens*: ex πᾶν, et ὥρα, *tempus*.

Πὰξ, *mirantis et interpellantis* adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo*: f. ξω.

Πάξαιτο, Dor. pro πήξαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, ſeu πάω, *poſſideo; guſto; veſcor*.

Παὸς, οῦ, ὁ, *affinis, acquiſitus affinitate*; à πάομαι, *acquiro*.

Παπαὶ, *PAPÆ, atat!* an à πάπαι.

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὄλως, pro πάποκα ὄλως, Dor. pro πώποτε ὄλως, *unquam omninò*.

Παππάζουσι, *patrem appellant*, 3. pl. præſ. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam*. Th. πάππας, ου, ὁ, *pater*.

ΠΑ´ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum*.

ΠΑ´ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater*; vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus*; item *flos lanuginosus*: à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *avi interfector*: ex πάππος, *avus*, quod vide, et φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*.

Παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus*: à πάππος, *avus*. Th. πάππας, *pater*.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præſ. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ´ΝΩ, *circumſpicio, ...luſtro*: f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ´ΠΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *PAPYRUS, charta*, res et vox Ægyptiaca.

Παρ', vel πὰρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ. alicubi pro πάρεισι, *adeſt*.

ΠΑΡΑ´, præpoſit. cum gen. *à, ab*: cum dat. *apud, juxta, pen...* cum acc. *præter, contra, ſupra, juxta*. In compoſitione valet *trans, præter, apud*. Sæpeque depravationem ſignificat, et peccatum ſeu errorem et vertitur *perperam, vitiosè, malè*: [* οἱ παρ' αὐτοῦ Marc. iii. 21. *ſui ipſius propinqu...* Polyb. v. 85.]

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισι *adeſt*, vel *adſunt*: à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παραβαίνω, *tranſgredior, tranſeo, prætereo; prævaricor*: Metaph. *violo leges*, aut *jusjurandum*, par... part. act. παραβαίνων, ουσα, f. ... παραβήσομαι, p. παραβέβηκα, a. 2. παρέβην, perf. paſſ. παραβέβασμαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, ...

Παραβαλεῖ, 3. ſing. f. 1. ... verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præſ. part. paſſ. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio, tr...do; appello navem; trajicio; ... aſſimilo, confero, comparo; flecto, torqueo*, ut oculos; *depono apud ...quem*, f. παραβαλῶ, p. παραβέβληκα, a. 2. παρέβαλον, a. 2. ſub. παραβάλω, ῃς, ῃ, p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, et βάλλω, *jacio*.

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. ... à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *tranſgreſſio...* à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, p... παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ, et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo*.

Παραβάτης, ου, ὁ, *tranſgreſſor, ... violator legis*; item *qui è curru pugnat*: pro quo legitur et παραιβάτης. A παραβαίνω, quod vale.

Παραβῇς, *tranſilias*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo*, med. άσομαι, a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim affero*. Th. βία, *vis*.

Παραβιβάζω, f. άσω, *abire facio, aufero*.

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, ſtrabonum more; item ...*ter aſpicio*: ex παρὰ, et βλέπω, *video*.

Παραβλήδην, adv. *per comparationem; ſimulatè; dolosè; ſitu paral...* à παραβάλλω, *comparo*, quod vi...

Digitized by Google

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod comedendum objicitur, pabulum: ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, ſtrabus: in pl. παραβλῶπες: à παραβλέπω, oculis obliquis aſpicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολεύομαι, a. 1. inf. med. παραβολεύσασθαι, periculo ſe exponere, pericula adire: à παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA*, obſcura ſententia, typus, exemplar, adagium; ſimilitudo. Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui temerè dubiis periculo caput objicit, præceps, incautus: à παραβάλλω, q. v.

Παραβουλεύομαι, perperam conſulo: a. 1. part. m. παραβουλευσάμενος, non habitâ ratione: ex παρὰ, et βουλεύω, delibero. Th. βουλὴ, conſilium.

Παραβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui apud aram eſt, qui à latere aræ eſt: ex παρὰ, et βωμὸς, ara.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. inf. Att. et

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum; ambitus; denunciatio, interdictio: à

Παραγγέλλω, præcipio, denuncio, nuncio; invito; veto, interdico: imperf. παρήγγελλον, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγειλα, a. 1. part. παραγγείλας, αντος: ex παρὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum: à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ præceptum, mandatum, præceptio: ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, 3. ſing. præſ. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ου, a. 2. part. m. et

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, guſtum præbeo, obitèr guſtare facio: ex παρὰ, et γεύω, guſtum præbeo.

Παραγήρημα, ατος, τὸ, ſilicernium, delirium: à ſeq.

Παραγηράω, deliro præ ſenectute; ex παρὰ, et γῆρας, αος, τὸ, ſenectus.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, pergo, adſum: imperf. m. παρεγινόμην, ου, ετο, f. 1. paſſ. παραγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. m. ſub. παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, ου, ου ex παρὰ, et γίνομαι, ſum, fio. Th. γίνομαι, naſcor.

Παραγινώσκω, præter jus et æquum ſtatuo, perperam judico: ex παρὰ, et γινώσκω, cognoſco.

Παραγκιστρόω, hamum addo: παραγκιστρωμένος, hamatus: ab ἄγκιστρον.

Παράγοισα, ας, Dor. pro παράγουσα, ης, præſ. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, conſolabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi παρηγορέω, quod vide.

* Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, exceptio litis, Iſocr. c. Callimach. adſcriptio in margine; præſcriptio: à ſeq.

Παραγράφω, f. ψω, adſcribo, juxtà ſcribo; perperam ſcribo; circumſcribo, ſcil. ut tollatur è libro, &c. unde tollo de lectione; exceptione actionis non rectè inſtitutæ ſubmoveo; hinc induco, et abrogo; tollo, libero, præſcribo: ex παρὰ, et γράφω, ſcribo.

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, denudo, patefacio: ex παρὰ, et γυμνόω.

Παράγω, produco, profero, in medium adduco; proverbia, traduco; deduco; item differendo fallo, à propoſito ſubdolâ oratione abduco, perverto; tranſeo; nautæ dicuntur παράγειν cum non rectà ſed per ambages navigant, cedentes ventis; produco in concionem: f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. ex παρὰ, et ἄγω, duco.

Παραγωνίζω, deſino in angulum: ex παρὰ, et γωνία, angulus.

Παραδαρθάνω, juxta dormio: ex παρὰ, et δαρθάνω, dormio: a. 2. ἔδαρθον pro quo ἔδραθον undè fut. 2. δραθῶ, per Metatheſ. lit. qu. à δραθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδεδῶμαι, perf. ſub. paſſ. à παραδίδωμι, trado, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, documentum: in dat. pl. παραδείγμασι: à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco: f. ίσω, p. παραδεδειγμάτικα. à præced.

Παραδείκνυμι, manifeſto, oſtendo; attribuo; efficio: ex παρὰ, et δείκνυμι, oſtendo, f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium; *PARADISUS*; locus beatorum: à פרדס pomarium, hortus irriguus. Angl. PARADISE.

Παραδέχομαι, excipio, recipio, [* comprobo, Juſtin. M. Apol. I. i.] f. med. παραδέξομαι, p. paſſ. παραδέδεγμαι· ex παρὰ, et δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpoſterè teritur; inanis diſputatio: ex παρὰ, perperam, et διατριβὴ, opera, quæ alicui rei impenditur; à διατρίβω, verſor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. et

Παραδιδοὺς, όντος, præſ. part. act. à

Παραδίδωμι, trado; dedo, alicui in poteſtatem prodo; relinquo liberis, poſteris; dicitur de accuſatore: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. ſub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι, a. 2. part. παραδοὺς, όντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. paſſ. παρεδόθην, ης, η, f. 1. paſſ. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, honore privo, infamo; item contr. ſenſu, valdè honoro, illuſtro, mirabile reddo; falſam opinionem concipio, ſeu teneo.

Παραδοξολογέω, παράδοξα loquor.

Παράδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod eſt παρὰ δόξαν, præter, ſeu contra omnem opinionem, inopinatus; item admirabilis, incredibilis. ex παρὰ, et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; doctrina quæ ore traditur; quod à majoribus inſtitutum, traditum eſt: à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδράω, adminiſtro: ex παρὰ, et δράω, famulor.

Παραδύω, et παραδύομαι, irrepo, obrepo: ex παρὰ, et δύω, ſubeo.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, cano propè vel apud aliquem. ex παρὰ, et ἀείδω, cano.

* Παραζάω, ῶ, vivo ſecus quam licet. ὅστις πένης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν βούλεται. Menand. Reliq. 293. quicunque in egeſtate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.

Παραζεύγνυμι, adjungo, adnecto: ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco: f. ώσω, p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, æmulatio: à præced.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus; ex παρὰ, et ζώνη, cingulum.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, et ἡ παραθαλασσία ... παρὰ, et θάλασσα, vel -...

Digitized by Google

Παραθαῤῥύνω et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*: ex παρὰ, et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ, *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depoſitorium, repoſitorium*: à παρατίθημι, *appono*.

Παραθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appoſitio, conjunctio; depoſitio; commendatio; compoſitio, collatio; apparatus theſauri, copia rerum; auxilium; citatio locorum è ſcriptoribus; præceptio*: et

Παραθέτης, ου, ὁ, *ſtructor, qui dapes apponit*: à παρατίθημι.

Παραθέω, *juxtà curro, cominùs ſequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ, et θέω, *curro*.

Παραθεωρέω, ῶ, *juxta ſpecto, comparo, deſpicio*: fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. paſſ. παρεθεωρεόμην, -ούμην ex παρὰ, et θεωρέω, *ſpecto*.

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, inſtigo*: ex παρὰ, et θήγω, *inſtigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depoſitum, additamentum*: à παρατίθημι, *appono*.

Παραθήσει, 3. ſing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo*, f. ψω, p. τέθλιφα.

* Παραθρασύνω, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo*: vide παραθαῤῥύνω.

Παραθύρα, ας, ἡ, *poſticum*, qu. *falſa* θύρα, *janua*; ita ut παρὰ notet *perverſionem*.

Παραὶ, per Ectaſin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, tranſgreſſio*: idem quod παράβασις à παραβαίνω, *tranſgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *tranſgreſſor legis*. Tum *qui è curru pugnat*: in pl. παραιβάται ab eod.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *curulis pugnatrix*; item *mulier mercede conducta*: ab eod.

Παραιθύσσω, *incendo; excito, moveo; prorumpo*: ex παρὰ, et αἰθύσσω, *moveo, quaſſo*. Th. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; conſolatio*: et

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *monitorius, adhortatorius, ſuaſorius*: à

Παραινέω, ῶ, *admoneo*: imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις, f. έσω, p. παρῄνεκα, a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ, et αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præſ. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Παραιρέω, ῶ, *adimo, aufero, diruo*: ex παρὰ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in ſenſu fallor, non ſum ſatis compos exacti ſenſûs*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, et αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dirus, a, um, infauſtus*: ex παρὰ, et αἴσιος.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim*: ex παρὰ, et ἀΐσσω, *ruo*: f. ξω, p. ἦιχα.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor, evito, recuſo, excuſo*; item *precor, rogo*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. παραιτησάμενος, perf. paſſ. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος ex παρὰ, et αἰτέομαι ſeu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excuſatio*; à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*: verbale ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ex parte in causâ eſt*: ex παρὰ, et αἴτιος.

Παραιτώμεθα, 1. pl. præſ. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, *admonens, appellans*: a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ ſeu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, conſilium, adhortatio, conſolatio*: ab eod. verbo et Th.

Παραιφρονέω, ῶ, *exanimatus ſum, vel metu, vel vulneris dolore*: idem quod παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxta pendens*: præſ. part. med. à

Παραιωροῦμαι, *juxta pendeo*: ex παρὰ, et αἰωρέω, *ſurſùm tollo*.

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo*.

Παρακαθίζω, *ſedeo, aſſideo*: præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, f. ίσω, p. παρακεκάθικα. ex παρὰ, et καθίζω, *ſedere facio*: q. ex κατὰ, et ἵζω, idem, f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco; altrinſecùs colloco*: ex παρὰ, et καθίστημι, ex κατὰ, et ἵστημι, *colloco*.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempeſtivus*: ex παρὰ, et καιρὸς, *opportunitas temporis, occaſio*.

Παρακαίρως, adv. *intempeſtivè*: à præced.

Παρακαλέω, ῶ, *advoco, convoco; rogo, precor; hortor, conſolor*; [* παρακαλεῖς εἰς φόβον, Eurip. Oreſt. 1621. *incutis mihi terrorem*.] imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει f. έσω, p. παρακέκληκα, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, *conſolatione erigor, fruor*, a. 1. paſſ. παρεκλήθην, a. 1. inf. paſſ. παρακληθῆναι, f. 1. paſſ. παρακληθήσομαι, ῃ, εται ex παρὰ, et καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam; velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto*: f. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται: ex παρὰ, et καλύπτω, idem.

Παρακαταβαίνω, *deſcendo*, v. gr. in acie *ex equo, de navi*: ex παρὰ, et καταβαίνω.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depoſitum*: à παρακατατίθημι.

Παρακατακλίνομαι, *cubo apud, ad latus alicujus accubo*: ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tanquam apud ſequeſtrem*: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Παρακαταβαλώμεθα, *committamus*: 1. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi præced.

Παρακατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

* Παρακατέχω, *retineo, complector; coërceo, moror*: ex παρὰ, et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. med. είσομαι: ex παρὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. paſſ. verbi παρακαλέω, *hortor*, q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. paſſ. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρὰ, et κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόαται, *inſanierunt*: 3. pl. p. paſſ. Ion. pro παρακεκρουμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούω.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. ſing. παρακέλευσιν à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. σω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo, hortor*. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hiberno*: f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Digitized by Google

ῥακεώμεθα, 1. pl. præſ. ſub.
bi παρακέομαι, adjaceo, accubo: παρὰ, et κέομαι, pro κεῖμαι, ja-

ρακλαίοντι, dat. ſing. part.
ſ. à

ρακλαίω, ſine cauſâ fleo, fruſtra : ex παρὰ, et κλαίω, ploro.

ρακλείω, includo; item exclu- f. ίσω, p. κέκλεικα. ex παρὰ, λείω, claudo.

ρακλῄειν, excludere: Ion. pro κλείειν, præſ. inf. verbi præ-

ρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. à παρακαλέω.

ράκλησις, εως, ἡ, conſolatio, ex- tio: à παρακαλέω, quod vide.

ρακλητικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, rtatorius: et

ράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accerſitus, veat in judicio aut conſilium det e dubiâ; advocatus; item con- or: ſic vocatur Chriſtus et itus Sanctus: et

ρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator, tator, conſolator: ab eod.

ρακλῶν, præſ. part. act. ver- παρακλάω, confringo: ex παρὰ, λάω, frango.

ρακμάζω, ſeneſco, florere deſino; ω, p. παρήκμακα· ex παρὰ, ἀκμάζω, floreo.

ρακμὴ, ῆς, ἡ, contemptus, inhe- lis: à παρακμάω, quod vide.

ρακοίτης, ου, ὁ, maritus: et

ράκοιτις, ιδος, ἡ, uxor: ex ά, juxta, et κοίτη, cubile, lec-

ρακολουθέω, -ῶ, έεις, εῖς, ſequor, tor: cum dat. fut. ήσω, perf. ηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, ſtrutatus ſum: ex παρὰ, et ἀ- θέω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, pe- us, comes.

ρακολουθηκότι, aſſecuto, dat. art. præced. detract. aug.

ρακομίζω, prætervebo, tranſve- importo; deduco, comitor; ſeduco: ω, p. παρακεκόμικα· ex παρὰ, μίζω, fero.

ρακονάω, -ῶ, f. ήσω, acuo; in- permulceo: ex παρὰ, et ἀκο- item. Th. ἀκόνη, cos.

ρακύψας, αντος, a. 1. part. act.

ρακούω, perperam audio; oſcitan- ſeu negligenter audio, qu. non ... ; item dicto audiens non et clam audio: f. ύσω, p. πα- κα, a. 1. παρήκουσα, a. 1. ſub. παρακούσω, ῃς, ῃ, p. m. πα- α· ex παρὰ, et ἀκούω, audio.

ρακρούω, repello, rejicio, repu- decipio; παρακρούομαι, defrau- item erro, deliro: f. ύσω, p. κα: ex παρὰ, et κρούω.

Παρακτάομαι, -ῶμαι, inſuper ac- quiro, poſſideo; in propinquo prædia habeo: ex παρὰ, et κτάομαι, poſ- ſideo.

Παρακύπτω, incurvo me ut vi- deam accuratè, diligenter inſpicio; leviter aliquid attingo, tracto: f. ψω, p. παρακέκυφα, a. 1. παρέ- κυψα, a. 1. inf. act. παρακύψαι, a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ, et κύπτω, pronus ſum, in- clino me.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act.

Παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo, quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, accipio, aſſumo, [* jure hæreditario poſſideo, Plat. Pol. B. I.] adduco: f. m. παραλήψο- μαι, p. παρείληφα, a. 2. παρέλα- βον, ες, ε, accepi: a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind. paſſ. παρελήφθην, f. 1. paſſ. παραληφ- θήσομαι: ex παρὰ, et λαμβάνω, capio.

* Παραλανθάνω, lateo.

Παραλέγεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicu- jus; lego littus: imperf. m. παρελε- γόμην, ου, ετο· ex παρὰ, et λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo: cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa: ex παρὰ, et λείπω, linquo: f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοι- πα.

Παραλελειμμένος, μένη, μενον, p. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι, p. inf. paſſ. verbi ſup.

Παραλία, ίας, ἡ, regio maritima: à

Παράλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, mari adjacens: ex παρὰ, apud, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παρα- λίπῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, tranſ- mutatio: et

Παραλλὰξ, viciſſim, alternatim: et

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, mutatio, alternatio: à

Παραλλάττω, f. ξω, tranſmuto; differo; prætereo; declino, fugio; ab- erro; vinco, ſupero, p. med. παρήλ- λαγα· ex παρὰ, et ἀλλάττω, mu- to.

Παράλληλα, inter ſe ex adverſo poſita: n. g. pl. num. à

Παράλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus, æquè diſtans: ex παρὰ, et ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando ſub- dolâ ſupputatione fallo: fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. παρελογισά- μην, ω, ατο, perf. paſſ. παραλελό- γισμαι· ex παρὰ, perperam, et λο- γίζομαι. Th. λέγω, dico: p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falſa ratioci- natio: et

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratioci- nator, deceptor: à perf. paſſ. ver- bi παραλογίζομαι.

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, fallacibus rationibus decipiendi peritus, captio- ſus: à præced.

Παράλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, inexpectatus, abſurdus: ex παρὰ, et λόγος. Th. λέγω, p. m. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, qui maritimam inco- lunt oram: à

Πάραλος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, ma- ritimus: ex παρὰ, et ἅλς, mare.

Παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio; lax- atio; PARALYSIS, ſeu reſolutio nervorum: et

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, PARALY- TICUS: à p. paſſ. v. παραλύω. Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fractus, de- bilis, imbellis: à ſeq.

Παραλύω, reſolvo, diſſuo; debi- lito; libero: f. ύσω, p. παραλέλυ- κα, p. paſſ. παραλέλυμαι. undè p. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, propriè reſolutus; item laborans paralyſi: ex παρὰ, et λύω.

Παραμείβηται, prætereat: 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. à

Παραμείβω, permuto; prætereo, tranſeo, præterfluo, prætervehor: ex παρὰ, et ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, tranſierit: 3. ſing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, negligo, contemno: ex παρὰ, et ἀμελέω, curæ non habeo: quod ex α priv. et μέλει, curæ eſt.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνη- μαι.

Παραμένω, permaneo: [* παρα- μένειν ἀγωνιζομένων, adſidere dimi- cantibus, ita ut præſto ſint ſuis la- borantibus ſuccurrere, Herodot. l. 1. § 33.] fut. -μενῶ, perf. -μεμέ- νηκα, a. 1. παρέμεινα· ex παρὰ, et μένω, maneo.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρή- μερος, quotidianus; ut τὰ παράμε- ρα πράγματα, res quæ ſingulis die- bus geruntur: ex παρὰ, et ἡμέρα, dies.

Παραμεύομαι, Poët. prætereo, ſu- pero. ex παρὰ, et ἀμεύω, vado, vinco.

Παραμικρὸν, propemodùm, fere: ex παρὰ, et μικρὸς.

Digitized by Google

Παραμυθέομαι, οῦμαι, *conſolor, hortor; verbis*, vel *quâcunque re mulceo et ſedo, medeor; compenſo, ſarcio*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. παραμυθήσωνται· ex παρά, et μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Παραμυθησαίμην, *conſolatus fuero*: a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. à παραμυθέομαι, *conſolor*.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *conſolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *conſolatio, exhortatio*: ab eod.

Παραμύθιον, ου, τὸ, *conſolatio, ſolamen*: ab eod.

Παραμυθέμενοις, dat. pl. part. præſ. paſſ. παραμυθοῦνται, 3. pl. præſ. ind. m. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παραναγκλίνω, *reclinare facio ad, inclino*: ex παρὰ, et ἀνακλίνω.

Παραναλίσκω, *obitèr impendo, perperam conſumo*; item *conſumo* ſimpliciter: f. -αλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομέω, -ῶ, *contra leges, ſeu contra jus et æquum facio; legem legibus contrariam fero*: f. ήσω, p. παρηνόμηκα· ex παρὰ, et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *tranſgreſſio*: à

Παράνομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ, *contra*, et νόμος, *lex*.

Παρανόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρανοχλέω, *obturbo, moleſtiam adhibeo*.

Παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio, ſica*.

Παραπειράω, ῶ, vel -άομαι, *periculum alicujus rei leniter facio, exploro aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto; tranſmitto; deduco; comitor; importo; ſperno*: ex παρὰ, et πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήγασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, proprie, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum; tabula, in quâ deſcripta erat cœli ratio, et ſiderum orientium, occidentiumque, tempeſtatumque ſignificatio*, &c. *tabula cujuſcunque diſciplinæ præcepta brevia continens*: à ſeq.

Παραπήγνυμι, *configo, præcipio*: f. ξω. ex παρὰ, et πήγνυμι, *figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*: fut. ανῶ, a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ, et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio*: à 1. perſ. perf. paſſ. ſup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco*; f. παραπεσοῦμαι, perf. παραπέπτωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapſus*: ex παρὰ, et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *ſeduco*: hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παραπλάζοιτο ex παρὰ, et πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Παραπλέοντος, et in acc. pl. παραπλέοντας, præſ. part. act. verbi

Παραπλέω, *præternavigo*: f. πλεύσω, a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ, et πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Παράπληκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *vecors, ſtupidus, inſanus*.

Παραπληξία, ας, ἡ, *inſania*.

Παραπλήσιον, adverbialiter, *proximè, tantundem*: à ſeq.

Παραπλήσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, ſimilis*: in pl. n. g. παραπλήσια, *ſimilia*: ex παρὰ, et πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραπλησίως, adv. *ſimilitèr*: à præced.

Παραποιέω, *falsò aſſimulo, adultero*: ex παρὰ, et ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *tranſeo, prætereo, ad latus incedo*: imperf. m. παρεπορευόμην, ου, ετο, f. m. εύσομαι: ex παρὰ, et πορεύομαι, *eo, proficiſcor*. Th. πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

* Παραπόρφυρος, *purpuratus*. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè geſta legatio*; à ſeq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem malâ fide gero*: ex παρὰ, *perperam*, et πρεσβεία· quod à πρεσβεύω.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *diſſimulatio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, *diſſimulo, celebeo*: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapſus, offenſio, delictum*: à παραπίπτω, *offendo*, quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella*: q. portula juxtà portam. à πύλη, *porta*.

* Παραραθυμεῖν τῆς φυλακῆς, *excubias negligenter agere*. D. S.

Πάραρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui non eſt mentis compos; inutilis*; ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄ[...] *apto*.

Παραῤῥέοντος, gen. ſing. p[...] part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex π[...] et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω, p. [...] κα.

Παραῤῥητὸς, ὴ, ὸν, *qui verbis* [...] *ti poteſt, adhortatorius*; ex π[...] et ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω, perf. [...] κα.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, *pr*[...] *fluo, prætereo*: a. 2. act. παρ[...] et hinc a. 2. paſſ. παρεῤῥύην, [...] a. 2. ſub. paſſ. παραῤῥυῶ, ῇς, [...] in 1. pl. παραῤῥυῶμεν: ex παρ[...] ῥέω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, *ſuſpe*[...] *cingulo, vel ſuccingo ut enſem* [...] παρὰ, et ἀρτάω, *ſuſpendo*, vel [...] τίομαι, *paro*.

Παράρτημα, ατος, τὸ, *quicq*[...] *cingulo ſuſpenſum geſtatur, qui*[...] *ab alio dependet, appendix qu*[...] à præced.

Παράρυμα, ατος, τὸ, *ſcuta*.

ΠΑΡΑΣΑ´ΓΓΑΣ ſeu παρασάγ[...] ου, ὁ, *PARASANGA*, *apud* [...] *ſas menſura eſt viarum, triginta* [...] *dia continens*.

Παρασείω, f. είσω, *quatio*, [...] *expando ac moveo, ut curſu*[...] *vem*.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, *ſi*[...] *ſignum imprimo, obſigno, adnoto*, [...] *ſcribo*: ex παρὰ, et σημαίνω.

Παράσημον, ου, τὸ, *nota, in*[...] à ſeq.

Παράσημος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inſignitus*[...] *tatus*: ex παρὰ, et σῆμα, ατο[...] *ſignum*.

Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASIT*[...] Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. [...] RASITE.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reti*[...] ex παρὰ, et σιωπάω, *ſileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reti*[...] à 2. perſ. perf. paſſ. verbi p[...] ced.

Παρασκευάζω, *præparo, ap*[...] *compono*: f. άσω, perf. παρεσ[...] κα, p. paſſ. παρεσκεύασμαι, *pa*[...] *ſum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι [...] παρὰ, et σκευάζω, *paro*. Th. σκ[...] εος, τὸ, *vas*.

* Παρασκεύασις pro παρασκ[...] *apparatus*. D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparati*[...] RASCEUE: ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango*: [...] ήσω, perf. παρεσπόνδηκα. ex [...] *contra*, et σπονδαὶ, *fœdera*. Th. [...] δω, *libo*: fut. σπείσω, p. paſſ. [...] σπεισμαι, a. 1. paſſ. ἐσπείσθην, [...] med. ἔσπεισα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. [...] part. paſſ. παρασπονδοῦντες, [...]

Digitized by Google

part. præſ. act. verbi ſu-…

…αραςάδην, adſtando à latere; …ale à παρίςημι, ſiſto propè; …d ex παρὰ, et ἵςημι, ſto.

…αραςαθμίζω, perpendo, præpon-…o; quod ex παρὰ, et ςαθμὸς, ſtatera, libra. Th. ἵςημι, ſto.

…αραςὰς, άδος, ἡ, poſtis, porticus;

…αράςασις, εως, ἡ, repræſentatio, … præſentia; exilium et fuga, …; ſententia, opinio, ſenſus aut … mentis de re aliquâ percep-… ablatâ; à παρίςημι, quod ex …, et ἵςημι, ſtatuo.

…αραςατέω, f. ήσω, adſiſto, adſum, …; à

…αραςάτης, ου, ὁ, qui à latere ſtat, …iarius; opitulator, ſocius: ex …

*Παράςημα, ατος, τὸ, animi præ-…, præſentia; auxilium, ſubſi-…; documentum; à παρίςημι.

…αραςῆναι, adeſſe, opem ferre, ſe …; a. 2. inf. à παρίςημι.

…αραςῆσαι, a. 1. inf. act. et

…αραςησάμενος, a. 1. part. m.

…αραςήσεται, 3. ſing. f. 1. m. … παρίςημι, adſto; quod vide.

…αραςήσασθαι, adſtare, opitulari, …pulari; a. 1. inf. m. à παρί-…, quod vide.

…αραςῶσι, 2. pl. a. 2. ſub. act. …ςῶ, ῇς, ῇ, ejuſdem verbi.

…αραςρέφω, diſtorqueo, depravo; …ςρέφειν ἱμάτιον, veſtem ex parte …rtere, ἐπιςρέφειν, eam quaſi de … reficere; f. ψω. Ex παρὰ, … ςρέφω, verto, f. ψω, p. φα, a. 2. …

…αρασυμβάλλω, aſſimilo, comparo.

…αρασύνθετον, (ſc. ὄνομα) ου, τὸ, … ductum à compoſito; item, …poſitum quod à Verbo ducitur; … παρὰ, σὺν, et τίθημι.

…αρασύρω, f. υρῶ, præpoſterè tra-…; diſtorqueo; perverto; corrumpo: … παρὰ, et σύρω, traho.

…αρασφαλίζω, munio, confirmo; …, p. παρεσφάλικα.

…αρασφάλλω, errare facio, diver-…; ex παρὰ, et σφάλλω, everto, …lanto; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

…αρασφραγίζω, præſigno; adulte-… ſigno noto: ex παρὰ, et σφρα-…, ῖδος, ἡ, ſignum.

…αρασχεῖν, effeciſſe, præſtitiſſe, ex-…iſſe, præbuiſſe; a. 2. inf. à πα-… παρέχω, imperf. act. ex …, et ἔχω, habeo, f. ἕξω, a. 2. …

…αράσχοις, præbueris, 2. ſing. a. … opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. …perat. m. ab eod. verbo.

Παράσχω, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, qui præbuit, vel præſtitit, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei; inſtructa acies; prælium; contentio: à παρατάσσω, aciem inſtruo.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, productio; à παρατείνω, protendo. Th. τείνω, tendo, f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi vim habens: παρατατικὸς, ſc. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Th. τείνω, tendo.

Παρατατικῶς, adv. extenſivè; laxè; ſolutè; à præced.

Παρατάττω vel -άσσω, in acie colloco, aciem inſtruo: ex παρὰ, et τάσσω vel -ττω, ordino.

Παρατείνω, protendo, extendo; prorogo; detineo; conficio, eneco: f. ενῶ, p. παρατέτακα, a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, -ῶ, obſervo, imperf. παρετήρεον, -ουν, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα. præſ. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ, et τηρέω, ſervo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, obſervatio: ab eodem verbo.

* Παρατηρητὴς, οῦ, ὁ, obſervator: ab eod.

Παρατίθημι, appono; præbeo; confero, comparo; propono; commendo; f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2 act. παρέθην, ης, η, a. 2. ſub. παραθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παραθεῖναι, perf. παρατέθεικα, præſ. paſſ. παρατίθεμαι, apponor; item in mediâ formâ, appono (cibum); depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs teſtimonium; periculis offero me; recondo in futuros uſus meos: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, εο, ετο ex παρὰ, et τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, vulſellis pilos extraho.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulſellis glabrat: à præced.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ ἢ ἡ, tragicus: ex παρὰ, et τραγῳδὸς, quod idem ſignificat.

Παρατρέπω, diverto, deflecto. ex παρὰ, et τρέπω, f. ψω, verto.

Παρατρέχω, à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor. ex παρὰ, et τρέχω, curro, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβω, tero, attero; παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, rixor: ex παρὰ, et τρίβω, tero, f. ψω, p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio: et

Παράτροπος, ου, ὁ ἢ ἡ, deflexus, averſus; alienus à recto; avertendi vim habens: à παρατρέπω, diverto.

Παρατρωπάω, diverto, deflecto: ex παρὰ, et τρωπάω, quod à τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. ſuperior. verbi.

Παρατυγχάνω, obvius fio; adſum, intervenio: f. med. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος. ex παρὰ, et τυγχάνω, ſum.

Παρατυχὸν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, obvius fio, quod vide.

Πάραυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, malè ſonans ad tibiam: ex παρὰ, malè, et αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confeſtim, in præſentia: ex παρὰ, et αὐτίκα, ſtatim.

Παραφέρω, profero; huc illuc fero, abripio, ſupero: f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον, a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν. [* σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam. l. 12. oraculum ſignificat ſacrum non tempore eſſe factum.] ex παρὰ, et φέρω, fero.

Παράφημι, perſuadeo, hortor. ex παρὰ, et φημὶ ſeu φάω, dico.

Παραφθαίησι, ſuperet, prævertat, 3. ſing. a. 2. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη. à

Παραφθάνω, παραφθάω, et παράφθημι, præcurro, prævenio; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

* Παραφθέγγομαι, ſono.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio; fraus, error.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, affero, colligo: à παραφέρω.

Παραφράζω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus veſtigiis inſiſto: quod ex παρὰ, et φράζω, dico, f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem ſermone utens aliud latius eloquitur. Angl. PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφραςὴς, οῦ, ὁ, PARAPHRASTES: interpres: ab eod.

Digitized by Google

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, *expoſitorius* : à præced.

* Παραφράττω, *obſepio* : ex παρὰ, et φράττω.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens ſum, deſipio* : f. ήσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contrà*, et φρονέω.

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*. à

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amens* ; q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago, ſtirps* : nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum* : verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *cuſtodio, obſervo* : f. ξω, p. χα.

* Παραχαὶ, *tumultus, turba*. D. S.

Παραχειμάζω, *hiberno* ; f. άσω, p. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hibernatio, hiematio* : à παραχειμάζω, q. v.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. ſing. f. 1. act. à ſeq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro, decco, diſcrepo*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παραχρῆμα, adv. *extempore, illicò*. q. d. *in ipsâ re* : ex παρὰ, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *abuto, contemno* : cum dat. gen. et acc. ex παρὰ, et χράω vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ου, ὁ, *perfuſor*. Hic eſt ſervus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*. ex παρὰ, et χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *ceſſio* : à præced.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, *conſolor*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humidus, uvidus* : q. ab ἄρδω, *irrigo*, aut potiùs ex παρὰ, et δεύω.

Παρδαλῆ, ῆ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, *pantherina pellis*. à

Παρδάλεος, quod et παρδάλιος, ἴα, ιον, *pantherinus* : à πάρδαλις, *pardalis* ſeu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera. Sed πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, fœmina πανθὴρ, *PANTHERA*.

Παρέασι, *adſunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præſ. ind. verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero, ac-jicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *tranſgredior* : ex παρὰ, et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *tranſgreſſus ſum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *tranſgredior*. f. med. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo* ; a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*. f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsò inſcriptus vel adſcriptus, adſcriptitius* : à ſeq.

Παρεγγράφω, f. ψω, *falsò inſcribo, vel adſcribo* : ex παρὰ, et ἐγγράφω. ex ἐν, et γράφω.

Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado ; adhortor ; jubeo ; nuntio* : ex παρὰ, et ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

* Παρεγκλίνω, *aliquâ ex parte inclin..*

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. et

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *aſſideo, aſſiduus ſum in aliquâ re* : à πάρεδρος.

Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſſeſſor* : ex παρὰ, et ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι, *ſedeo* : f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado* : a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do* : f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *ſedere*, præſ. inf. m. et

Παρέζεο, *aſſide*, Ion. pro παρέζου, præſ. imperat. m. et

Παρέζετο, 3. ſing. imperf. m. à ſeq.

Παρέζομαι, *aſſideo* : ex παρὰ, et ἕζομαι, *ſedeo* : f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præſ. part. med. ejuſd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono* ; quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. à παρέθην ſeu παρείθην, a. 1. paſſ. verbi παρίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *deſpiciebantur*, 3. pl. imperf. m. à παραθεωρέομαι, -οῦμαι, *deſpicio* : quod ex παρὰ, et θεωρέω, *ſpecto*. Th. θεωρὸς, *ſpectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono* : vel a. 1. paſſ. à παρίημι. Vide in παρεθεὶς.

Παρέθεισαν, per Sync. pro παρεθείησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθιγίζω, *demitto*, ... ex παρὰ, et θιγίζω.

Πάρει, *adſit*, præſ. imperat. ... et πάρει, 2. ſing. præſ. et 3. ... imperf. verbi πάρειμι.

ΠΑΡΕΙΑ', et Æol. παρηΐδα, ... ἡ, *gena, maxilla* : gen. pl. παρ...

Παρέιατο, *aſſidebant*, Ion. ... παρέιντο, 3. pl. pluſq. p. ex ... παρεῖμαι. Th. ἕω, *ſedeo*, ... perf. paſſ. εἶμαι.

Παρεάω, *negligo* : qu. ... *prætereo*.

Παρέιθην, ης, η, *dimiſſus ſum* : ... 1. ind. paſſ. à παρίημι, quod ... in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, *dimiſi*, perf. act. ... παρίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Παρέικω, *cedo, concedo* : ab ... *cedo*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρεῖλετο, 3. ſing. a. 2. m. ... bi παραιρέω, *dirruo, adimo*. Th. ... ρέω, *capio* : f. ήσω, a. 2. εἷλον, ... ῄρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ... verbi παραλαμβάνω, id. q... λαμβάνω, *accipio* : f. med. λη... μαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλα... βον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. ... ejuſdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. paſſ. à παρ... f. med. παρέσομαι. Th. ἵημι, ...

Παρειμένος, η, ον, *remiſſus*, ... *ſus* : perf. part. paſſ. Hinc παρει... μένας, acc. pl. f. g. ejuſd. tem... ris, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adſum*, πάρει, ... πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι, ... inf. παρεῖναι, part. παρὼν, ... *præſens* : imperf. παρῆν, *aderam*, ... f. med. παρέσομαι, ῃ, εται, et ... ἔσται. Ex παρὰ, et εἰμὶ, *ſum*.

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progre... dior* : in 2. et 3. ſing. πάρει, ... εισι : ex παρὰ, et εἶμι, *vado*, ...

Παρεῖναι, præſ. inf. à πάρειμι, ... *adſum* ; quod vide.

Παρείπῃ, *perſuaderat, ſeducat* : ... ſing. a. 2. vel a. 1. ſub. act. ... παρείπω, *moneo, ſeduco*. Th. ... *dico* ; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. ... bi παρίημι, *omitto* ; quod vide.

* Παρεὶς, a. 2. part. à παρ... *projicio*. ἀπὸ λύπης παρεὶς ... Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ* ... *rore humi ſe projiciens*.

Παρεισάγω, *introduco* : f. -άξω, ... παρεισῆχα, perf. paſſ. παρεισῆγ... μαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, ... ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio* ... à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖσαι, 3. ſing. perf. ind. p... verbi παρίημι, quod vide.

Digitized by Google

Παρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clam ſe ingerens adventitius*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *ſubrepo*: f. ύσω, a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύω, vel δύω, *ſubeo*: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo*, *prætereo*, *ſubeo*: f. med. παρεισελεύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. πάρειμαι, σθω, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. ſing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: et 3. plur. πάρειμι, *adſum*; quod ab εἰμὶ, *ſum*.

* Παρεισπίπτω, *irrumpo*; ex παρὰ, εἰς, et εἰσπίπτω, *ingruo*.

Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος: ex παρὰ, εἰς, et φέρω, *fero*: f. οἴσω.

* Παρεισφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Joſ. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos, Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. ſing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ vel παρὲξ, *extrà*, *foris*: ex παρὰ, et ἐκ vel ἐξ: regit gen. et acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. med. verbi παρακάθημαι, *aſſideo*: ex παρὰ, et κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι, ſum.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor*, *conſolor*: f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejuſd.

Παρεκβαίνουσι, 3. plur. præſ. ind.

Παρεκβαίνω, *digredior*, *tranſgredior*; unde et *violo*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et βαίνω, *eo*: f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digreſſio*, *tranſgreſſio*: dat. plural. παρεκβάσεσι. præced.

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. ſing. imperf. m. Ex παρὰ, et κελεύω, Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, *deficio*. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, *rogo*, *hortor*, *conſolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω, p. κέκληκα, perf. paſſ. κέκλημαι, a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſcerno*.

Παρεκρούσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*.

Παρεκτείνω, *extendo*, *produco*: f. -κτενῶ, p. -τέτακα, a. 1. παρεξέτεινα. ex παρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεκτέον, *exhibendum*, *præbendum*, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *ſuppeditans*, adj. verbale, à παρέχω, *præbeo*: quod ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*; ex παρὰ, ἐκ, et τόπος, *locus*.

· Παρεκτὸς, *extra*, *extrinſecus*, *præter*, *præterquam*: cum genit. ex παρὰ, et ἐκτὸς, *extra*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus ſum*, *inclino me*: f. ψω, p. κέκυφα.

* Παρεκχύω, *effundo*, *ſtagno*. D. S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *aſſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. med. λήψομαι, p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *avebo*, *prætervehor*. Ex παρὰ, et ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Παρελέγχω, -ῶ, *arguo*, *probo*, *argumentor*: f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα. ex παρὰ, et ἐλέγχω, *arguo*.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. ſing. a. 1. m. à παραλέγομαι, *cubo*.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι.

Παρεληλυθέναι, infin. perf. m. et

Παρεληλυθὼς, ότος, et in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, accuſ. ſingul. m. g. ejuſd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejuſd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accuſ. ſingul. f. g. ejuſdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. ſing. part. præſ. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: et

* Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, *procraſtinator*: et in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, idem quod

Παρέλκω, *protraho*, *prorogo*, *differo*, *remoror*; et freq. *abundo*, *ſupervacaneus ſum*, *vaco*: ex παρὰ, et ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto*, *clàm immiſceo*; *ordine* vel *in acie colloco*: *caſtra loco*. perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρενέβαλον, p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio*: p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præſ. ſub. verbi præced.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. f. g. perf. part. act. ejuſdem verbi.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio*; *caſtra*; item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, *intercido*, *interlabor*: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, *transfero*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθῆν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. et παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. ſub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *inſertio*; *PARENTHESIS*: et

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio*; *additamentum*; à παρεντίθημι. ex παρὰ, ἐν, et τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *turbo*, *obſtrepo*: cum dat. f. ήσω, p. παρηνώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, et ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *interſero*, *interpono*: ex παρὰ, ἐν, et τίθημι.

Παρὲξ vel παρὲκ, *extrà*, *foris*; *præter*: ex παρὰ, et ἐξ vel ἐκ.

* Παρέξει, Luc. vii. 4. ut cenſent Beza, Paſor, Caſtel. Vulg. Lat. Markl. Quæſt. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, *præſtabis*.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω.

Παρεξελαύνω, *ultra progredior*: *prætereo*; *in aciem progredior*, *in hoſtem impetum facio*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ἐλαύνω.

Παρεξεληλάκει, Ion. Att. παρεξεληλάκει, pro παρεξηλάκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi præced.

Παρεξῄει, 3. ſing. perf. m. Ion. verbi πάρεξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *ſuperſedit*: 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire*: præſ. infin. verbi πάρεξειμι, *eo*.

Παρεξίστημι, *de ſtatu ſuo dimoveo*:

Digitized by Google

degenero, corrumpo, immuto: f. πα-ραλλάξω, a. 2. παρήλλαγην, p. ἤλλαγ-μαι.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παροῦσα, Ion. pro παρεοῦσα, *præſens*, præſ. part. f. g. à πάρειμι.

Παρεόντα, acc. ſing. part. præſ. à παρεών, ὄντος, Ion. pro παρών, verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεοῦσι, *præſentibus*, dat. pl. part. præſ. pro παροῦσι, Ion. à παρεών. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *perſuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

* Παρεπιβοηθέω, *auxilium fero, opitulor*. D. S. ex παρὰ, ἐπὶ, et βοηθέω.

Παρεπιδείκνυμι, *oſtendo, demonſtro*: f. ξω, p. παρεπιδέδειχα: ex παρὰ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *advena, hoſpes*: ex παρὰ, et ἐπίδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *verſans in populo*: quod ex ἐπὶ, et δῆμος, *populus*.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ, et πικραίνω, idem quod πικρὸν, *exacerbo, amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

* Παρεπινοέω, *nova excogito*. ex παρὰ, ἐπὶ, et νοέω. D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

* Παρέπομαι, *conſequor, aſſequor*. ex παρὰ, et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ, et ἵπταμαι, *volo*: f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

* Παρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον (*miniſterium* ſuum) etiam oratoriam et facundiam in παρέργῳ, *exercet*, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, *acceſſio, appendix; perfunctoriè functum*: à ſeq.

Πάρεργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens*: ex παρὰ, et ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Παρεριθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor*: ab act.

Παρεριθίζω, *irrito, laceſſo*: ex παρὰ, et ἐριθίζω.

Παρέρπω, *dolosè ſubire*. Th. ἕρπω, *ſerpo*.

Παρέρρευκα, ας, ε, perſ. ind. act. à ſeq.

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior*: f. m. παρελεύσομαι, a.

2. παρῆλθον, a. 2. imperat. παρέλθε, a. 2. ſub. παρέλθω, ης, η, et in 3. pl. παρέλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: perf. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapſum*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ, et σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum, nota*.

Πάρεσις, εως, ἡ, *remiſſio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ, et ἵημι ſeu ἵω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. ſing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *ſileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω, a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. à παρασπείρω, *ſemino juxta*. Th. σπείρω, *ſero, ſemino*: f. ρῶ, a. 1. ἔσπειρα, p. ἔσπαρκα, p. m. ἔσπορα.

Παρέσῃ, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, et εἰμὶ, *ſum*: f. m. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσαι.

Παρέσται, *aderit*, 3. ſing. f. m. ejuſd. verbi.

Παρεστάμεν, *adeſſe, adſtare*, Ion. pro παρεστάναι, præſ. infin. act. à παρίστημι pro παρίσημι. Ex παρὰ, et ἵστημι ſeu ἵστημι. f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adſtiterunt*, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adſto*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *ſiſto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd.

Πάρεστι, *adeſt*; et cum infin. *licet*, 3. ſing. à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεστὼς, ῶτος, *adſtans, qui præſto eſt*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adſtantes*, ejuſd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *appoſuit*, 3. ſing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. ubi παρατάσσω, *aciem inſtruo*. Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. νῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτρεψε, *deflexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepidârunt*: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*, fut. τρέσω.

Παρευρίσκω, *reperio, excogito*: ex παρὰ, et εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεῦσα, Dor. pro παρεοῦσα, gen. ſing. præſ. part. f. g. à πάρειμι, *adſum*.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *ſum faber ferrarius, cudo*: quod à χαλκεύω, *ferrariam artem exerceo*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent*: 3. pl. præſ. verbi ejuſd.

Παρέχου, *præbe*: præſ. imperf. paſſ. à verbo ſequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo*: imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2. παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præſ. m. παρέχομαι, *præbeo*: imperf. m. παρειχόμην, ου, ετο. ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν, *præſens*: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præſ. part. à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρῇ, 3. ſing. præſ. ſub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: fut. ελῶ, perſ. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελα. ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέεσκε, *conciliabat*, 3. ſing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, *conſolor; hortor; moneo*; præſ. part. παρηγορέων. παρηγορέομεν, 1. pl. præſ. ind. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ex παρὰ, et ἀγορεύω, f. εύσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *ſolatium*: et

Παρήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conſolator, conſolatorius*: à παρηγορία.

Παρηέρθη, *ſuſpenſum eſt*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à παραείρω: ex παρὰ, et ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ, ἤερκα, a. 1. paſſ. ἠέρθην, a. 1. ind. paſſ. ἀέρθην.

Digitized by Google

Παρῆλθε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo. Th. ἀνέρω, ερῶ : fut. ξω.

Παρῆϊα, ἡ, τὸ, genæ : à παρὰ, ἡ, ἡ, idem : et

Παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum, maxillis apponi ſolitum

Παρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad genas pertinens : à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum : perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρήκω, f. ήξω, p. ῆχα, pertineo, tranſeo, pervenio. Th. ἥκω, venio.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo ; quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles. Th. ἥλιος, ſol.

' Παρηλλαγμένως, inſolenter, inuſitato more. D. S. aliter, cum dat.

Πάρημαι, aſſideo : ex παρὰ, et ἧμαι, ſedeo.

Παρημέληκε, Ion. pro παρημέληκε, neglexit : 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, adeſſe : præſ. inf. à πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, aſſidens ; præſ. part. à πάρημαι.

Παρῄνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo : p. ήνεκα, f. έσω, et έσω. Th. αἶνος, ου, ὁ,

Παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius : ἡνία, habena. à

Παρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, extenſus ; ad latus devinctus : ex παρὰ, et ἀείρω, vel ἀέρω, attollo. Item ſtultus : ex παρὰ, malè, et ἄρω, aptus.

Παρηπάφω, a. 2. ind. act. à παραπαφίσκω, decipio : ex παρὰ, et ἀπαφίσκω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. paſſ. neut. g. verbi παραιρέω, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἀρτάω, ſuſpendo ; vel παρέρχομαι, appareo.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί.

Παρῄσθευ, ſenſiſti, Dor. pro παρῄσθου, 2. ſing. a. 2. m. ex παρὰ, et αἰσθάνομαι, ſentio : f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσουσι, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt : à πάρειμι, adſum.

Παρήσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. pl. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intrent : f. παρήσω. Fortè legendum παρήσουσι, 3. pl. fut. ejuſd.

Παρῃτημένος, excuſatus : p. part. paſſ. à παραιτέομαι, οῦμαι, excuſo : quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, apponens : Poët. ſeu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, appono : f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas : à παρθενεύω.

Παρθενεῖα, τὰ, ſtatus virginitatis : à

Παρθένειος, α, ὁ ϗ ἡ, virgineus : à παρθένος.

Παρθενεύω, παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio : ab eod.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, conclave virginum : et

Παρθένια, τὰ, ſigna virginitatis : et

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas ; à παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσιν à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενιών, ῶνος, vel παρθενιὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum : ab eod. Th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator : ex παρθένος, ου, ἡ, virgo, et ὀπιπεύω, quod ab inuſit. ὀπτεύω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, virgo : interdum adject. ὁ ϗ ἡ.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus : nomen gentile.

Παριαύων, juxtà dormiens : præſ. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παριέναι, tranſire, introire, permittere, exporrigere : præſ. inf. ex παρὰ, et ἴημι, eo : vel ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant : 3. pl imperf. à πάρειμι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, eo : imperf. ᾖειν, ᾖεις, ᾔει.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, aſſidere facio, aſſideo : ex παρὰ, et ἵζω, ſedere facio.

Παρίημι, omitto, prætermitto ; admitto, permitto ; dimitto, remitto, laxo ; languidum reddo : f. παρήσω, p. παρεῖκα, præſ. paſſ. παρίεμαι, remiſſus fio : [* et med. obſecro, Plat. Apol. Socr. τοῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, hoc oro et obteſtor, et Id. i. de Rep.] perf. paſſ. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, remiſſus : ex παρὰ, et ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Πάριμος, id. quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, PARIUS, lapis : à Paro inſulâ.

* Παριππεύω, præter equito. D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, PARIS, Simichi filius.

Παρισόω, adæquo, æquiparo : ex παρὰ, et ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par, æqualis.

Παριστάνω, ſeu παρίστημι, ſiſto : f. παραστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παριστὰς, ἄντος, præſ. part. act. et

Παρίστασο, præſ. imperat. paſſ. et

Παρίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Παρίστημι, ſiſto ; in medium produco, exhibeo ; demonſtro, doceo ; confero res inter ſe ; concito, admoneo : fut. παραστήσω, p. παρέστακα, perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, adſtans ; pluſq. perf. ind. act. παρεστήκειν, a. 1. act. παρέστησα, ſtiti ; a. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, ſiſtite ; a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare ; a. 1. παρέστην, ης, η, adſtiti ; f. 1. m. παραστήσομαι, ſiſtar : ex παρὰ, et ἵστημι, ſto.

Παρίσχειν, præſ. inf. pro παρέχειν. et

Παρίσχομεν, 1. pl. præſ. ind. à παρίσχω, præbeo ; idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, et ἴσχω, habeo.

Παριὼν, όντος, et in acc. pl παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, prætereo, pervenio : ex παρὰ, et εἶμι, eo ; a. 2. ἴον, ες, ε, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus : vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt : per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, reclino : f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens : Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præſ. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, curavit, advenit, adſtitit : 3. ſing. perf. act. ex παρὰ, et μέμβλωκε, factum ex μέμολκε, 3. ſing. perf. per Sync. τοῦ ο, et euphoniæ gratiâ inſerto β, et ω verſo in ω. à Th. μολύω, venio, advenio : f. λύσω, p. μεμόλυκα, ας, ε.

Digitized by Google

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονώτερος, durabilior et conſtantior: quod à poſitivo παράμονος, deductum; hoc à παραμένω, perſevero, conſtans ſum. Th. μένω, maneo.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, genus locuſtarum.

Παροδεύω, fut. εύσω, prætereo, prætergredior: à

Πάροδος, ου, ἡ, aditus, ingreſſus, tranſitus: ὡς ἐν παρόδῳ, velut in tranſitu: proverb ex παρὰ, et ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Πάροιθε et πάροιθεν, ante, antea, coram: cum gen. Th. πάρος, Poët. ante.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus: à

Παροικέω, -ῶ, habito, incola ſum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ: f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παρῴκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι ex παρὰ, et οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco: à præced.

Παροικίζω, habitationis causâ migro: f. ίσω, p. ῴκικα à ſeq.

Πάροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, accola, advena: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium: ex παρὰ, et οἴμη, ſeu οἶμος, ου, ὁ καὶ ἡ, via.

Παροιμιάζω, proverbio utor: f. -άσω, p. -ῴμίακα: à præced.

Παροιμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, proverbialis: ab eod.

Παροινέω, ebrius ago dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam: à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, abuſus vini, petulantia quæ abuſum vini comitatur; ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinoſus, ebrius, petulans è temulentiâ; ex παρὰ, et οἶνος, vinum.

Παροινούμενος, ου, præſ. part. paſſ. à παροινέω.

Παροισθέντι, dat. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω, transfero: fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inuſ. fero.

Παροιστρέω, inſanio, erro, f. ήσω, a. 1. παρῴστρησα, p. -ῴστρηκα. Th. οἶστρος, ſtimulus.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior, ratione temporis vel loci: à πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo: imperf. m. παρῳχόμην, ου, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. paſſ. παρῴχημαι, præter- … p. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, præteritus: ex παρὰ, præter, et οἴχομαι, eo, abeo: f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis: dat. pl. part. præſ. et

Παρῳχώκει, Ion. et Poët. pro παρῳχήκει, præterierat: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, prolabor, lubricè aberro: ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὄλισθος, lapſus.

Παρομαρτέω, comitor, aſſequor: ex παρὰ, et ὁμαρτέω, unà eo cum, ſequor. Th. ὁμαρτῆ, adv. ſimul.

Παρομαρτοῦντα, acc. ſing. part. præſ. à præced.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo: f. άσω, p. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimilis: ex παρὰ, et ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. à

Παροξύνω, υνῶ, acuo; ad iram concito, exacerbo: f. υνῶ, a. 1. παρώξυνα, p. παρώξυγκα, imperf. paſſ. παρωξυνόμην, ου, ετο, p. paſſ. παρώξυμμαι, et Att. παρώξυσμαι ex παρὰ, et ὀξύνω, acuo. Th. ὀξὺς, acutus.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum: à præced.

* Παροπτάω, aſſo, torreo. D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, aſpectus obliquus; contemptus: à verbo

Παροράω, limis oculis aſpicio, tranſverſim intueor; item videre me diſſimulo; negligo, contemno; perperam video: ex παρὰ, perperam, et ὁράω, video: perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, ad iram provoco: f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρώργικα, p. paſſ. παρώργισμαι ex παρὰ, et ὀργίζω, ad iram incito.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, concitatio ad iram, iracundia: à παροργίζω, quod vide.

* Παρορμάω, vehementer adhortor.

ΠΑ'ΡΟΣ, ante, priuſquam, antequam: adv. cum gen. Hinc πάροιθε et προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, acerbo, incito, ſtimulo: f. υνῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα ex παρὰ, et ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρούσης, gen. ſing. à παροῦσα, præſ. part. f. g. à πάρειμι, adſum: q. ex παρὰ, et εἰμὶ, ſum: præſ. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, præſentibus: dat. pl. præſ. part. παρὼν, όντες, ejuſd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præſentia: à πάρειμι, adſum. Th. … ſum.

Παροχετεύω, per alios canales d… duco, mutatis canalibus derivo: … παρὰ, et ὀχετεύω, derivo. Th. … χ… canalis.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor: à … χω: vel qui à latere alicujus … hitur, ſeu in curru alteri … ex παρὰ, et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, patina in quâ opſonia … ex παρὰ, et ὄψον, opſonium.

Παρπεπιθῶν, et παρπεπιθεῖν, … Sync. pro παραπεπιθεῖν et … πιθών, quæ Anadiplaſiaſmo … dicuntur pro παραπιθεῖν, et … ραπιθὼν, a. 2. inf. et part. … παραπείθω, perſuadeo. arte … fallo. Th. πείθω, perſuadeo: … a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, vel ιος, … ante pedes exiſtens: ex … ποῦς, pes.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, … fiducia: hinc παῤῥησίᾳ, apertè, … lam: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, … eſſe, et in omnium ore verſari: … παντῤῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. … dico.

Παῤῥησιάζομαι, liberè loquor, … lam et liberè ago: imperf. m. … ῥησιαζόμην, ου, ετο, f. m. … inf. m. παῤῥησιάζεσθαι, a. 1. … ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο, à …

* Παῤῥησιαστὴς, ῦ, ὁ, qui … quitur.

Παρτιθεῖ, apponit: Sync. … pro παρατιθεῖ, 3. ſing. præſ. … à παρατιθέω pro παρατίθημι, … pono. Th. τίθημι.

Παρτιθεῖσα, Æol. Sync. pro … ρατιθεῖσα, 3. ſing. præſ. … verbi ejuſd.

Παρυφαίνω, attexo: ex … ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, attexo: ex … ὑφάω, texo.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, prætexta, … ta; à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro … ραφάμεν, quod Ion. pro … ναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro … 2. part. m. παρφαμένα, Dor. … παρφαμένη. et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. à … ράφημι, ſuadeo, hortor: ex … et φημὶ, dico; a. 2. act. … m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro … ραίφασις, oratio quâ quis … impoſtura, fraus, ab eod. verbo.

Παρφυκτὸν, ου, τὸ, Poët. … pro παραφυκτὸν, quod … teſt: ex παρὰ, et φεύγω, …

Digitized by Google

• Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono*. ex παρὰ, et ᾠδὴ, ab ἀείδω.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello*; item *rejicio, aſpernor, negligo; procraſtino*: ex παρὰ, et ὠθέω, *pello*.

• Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ... *Oceani*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*: fut. ήσω, perf. παρῴκηκα· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. paſſ. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio*: f. ίσω. ex παρὰ, et οἰκίζω, *condo, loco*: ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà*: ex παρὰ, et οἰκοδομέω, *ædifico*: fut. ήσω, perf. ᾠκοδόμηκα. ex οἶκος, *domus*, et δέμω, *ſtruo*: p. med. δέδομα.

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens*: ex παρὰ, et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio*: qu. à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. m. ὄψομαι, p. paſſ. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum ſub auribus*: quia παρὰ ὠτί.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exſtimulo*: f. υνῶ, p. παρώτρυγκα. ex παρὰ, et ὀτρύνω, *inſtigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*: p. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*: part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi παροίχομαι, *prætereo*: f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*: p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ´Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis; quivis; totus*; dicitur de maximâ parte, *plerique, reliqui omnes*: in N. T. *ſummus, maximus*, ut πᾶσα χαρὰ, *ſummum gaudium*: [* *merus, nil niſi*, τὸ πᾶν λίθος, ὦ *puella tota ſaxea*, Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσι, pro πάσαις. Eſt et Πᾶς, *pater*: vocula infantum; qu. à πάω, *paſco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*: gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *guſtâſſe*: a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, guſto*: hinc πασσάμενος, a. 1 part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. ſing. à πάσσαξ.

Πασσαλίσκος, ου, ὁ, *paxillus*: Dim. à ſeq.

ΠΑ´ΣΣΑΛΟΣ, et Att. πάτταλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS*: à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo*.

Πασσάμενος, ου, *adeptus*: a. 1. part. m. gen. ο, à πάομαι, *poſſideo*: perf. paſſ. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus*: idem quod πασσαλίσκος.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conſpergebat*: 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω· eſt et præſ. imperat.

Πασσυδίη, idem quod πασσυδὶν, *omni impetu, catervatim*: adv. invenitur et πασσυδεὶ, *omnibus copiis, funditùs*: ex πᾶς, *omnis*, et σύομαι, inuſ. idem quod Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ´ΣΣΩ, vel -ττω, *inſpergo, conſpergor; ſuperinjicio*; item *variego*; f. άσω, p. ακα. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus*; à πάσσω, *variego*, quia *variegatus*, et artificioſè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, ἡ, ὸν, *conſperſus*; item ſubſt. *thalamus*: Pſal. xix. 5. à πάσσω, *conſpergo*.

Παστοφόριον, ου, τὸ, *locus ubi eſt thalamus*: ex παστὸς, et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *paſcha*: vox origine Hebræa, Lat. *tranſitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præſ. inf. à

ΠΑ´ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR, afficior*: Att. *facio*: [* vel addito εὖ, vel abſque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτοῦ, Joſ. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipſo aſcitis*: et ſic forte intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα. hinc πάθημα, ατος, τὸ, *caſus, afflictio*. πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus*. ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria affectio*. συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiſeratio*.

Πατα, Scythicè, quod Græcè κτείνειν, *interficere*.

Παταγέω, -ῶ, f. ήσω, *ſtrepo, ſtrepito, fragorem edo*: à

Πάταγος, ου, ὁ, *ſtridor, fragor*: à πατάσσω, quod vide.

Παταικοι, *ſimulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum*.

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA, patella*: à πετάω, *pando, aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντος, *percutiens*: aor. 1. part. act. et

Πατάξεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio*: πατάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Aſiâ*: à *Pataro* conditore ſic nominata.

ΠΑΤΑ´ΣΣΩ, *cum ſtrepitu palpito; percutio*: f. ξω, p. πεπάταχα, a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor, ſtrepitus*.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *guſtâſſe*. Herodot. à πάομαι, *guſto*.

Πατέοντι, Dor. pro πατοῦσι, *calcant*, 3. pl. præſ. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. ſing. ſed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. ſing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ´Ω, *calco, conculco, protero*: f. ήσω, p. πεπάτηκα, a. 1. paſſ. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ´Ρ, έρος, et per Syncop. πατρὸς, ὁ, *PATER, genitor, auctor*. qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. ſing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen inſulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* ſeu *trita via, callis*. Angl. A PATH. à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, οῦ, ὁ, *patris frater, patruus*: ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθι, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλῴας, ου, ὁ, *patris percuſſor, parricida*: ex πατὴρ, et ἀλοάω, ...οιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero*.

Πατράσι, dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo*. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA*: q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um*: et

Πάτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre* vel *patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα· [* Poëtice uſurpatur pro πόλις, ſive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejuſdem eſt pa-*

Digitized by Google

tria, conterraneus, popularis. Hinc Angl. PATRIOT. et

Πατριώτις, in f. gen. idem. à πατρὶς, *patria.*

Πατροβόας, ου, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ, et κασίγνητος, *frater:* quod ex κάσις, idem, et γίνομαι, *naſcor.*

Πατροκλῆς, -ῆς, gen. έεος, έος, ῦς, dat. έεϊ, εϊ εῖ, accuſ. έεα, έα, ῆ, voc. εες, ες. Dicitur et

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ, et κλέος, εος, τὸ, *gloria;* quod à κλέω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ, et κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater,* παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero.*

Πατροῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *patris bona poſſidens:* ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam ſolam patris hareditas pertinet:* ex πατὴρ, et ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έως, ὁ, *parricida;* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.

* Πατρῴζω, *paternis veſtigiis inſiſto.*

Πατρώϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſeu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *ceſſa, deſiſte:* præſ. imperat. act. et

Παύθη, *remiſit:* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *ceſſo;* quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apoſtoli Gentilium, et interpret. Lat. *puſillus.*

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus;* et

Παῦρον, adv. *PARUM:* et

Παυρόντερ, *PARUMPER:* à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS;* in compar. παυρότερος. Th. παύω, *ceſſo.*

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *ceſſo:* f. σω.

Παύσειεν, *ſedaret:* 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ejuſd. verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *ceſſatio, quies:* à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *ceſſatio:* et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio ceſſare, finio; coërceo, ſedo; ceſſo:* Angl. TO PAUSE. fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα, a. 1. imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. paſſ. ἐπάην, præſ. med. παύομαι, *ceſſo, deſiſto, quieſco,* imperf. m. ἐπαυόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο, a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. paſſ. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon:* nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat:* 3. perſ. ſing. imperf. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. ſing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo, æſtuo:* à Th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *denſa:* nom. ſing. f. g. et

Παχέῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, *craſſus.*

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à πήγνυμι, *compingo,* quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus.*

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinoſus.* Th. πάχνη.

Πάχος, εος, τὸ, *craſſities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu conſtringo,* expon. et *contriſto.*

Παχύδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *craſſam pellem,* ſeu *cutem habens;* item *fatuus, rudis:* ex παχὺς, *craſſus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus:* a. 1. part. paſſ. à

Παχύνω, *craſſum reddo, pinguefacio:* f. υνῶ, p. πεπάχυγκα, p. paſſ. πεπάχυμμαι, a. 1. paſſ. ἐπαχύνθην, *pinguefactus ſum:* à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *craſſus, ſpiſſus, denſus; PINGUIS; ſtupidus, hebes, tardus, rudis, vilis,* de veſte et ſupellectili; *dives; gravis, robuſtus:* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, et in n. g. παχὺ: quaſi à πήσσω, *compingo.*

Παχύτης, ητος, ἡ, *craſſities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *guſtare facio, veſcor, PASCO;* item *poſſideo, acquiro:* f. m. άσομαι, p. paſſ. πέπαμαι.

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετὰ, *poſt:* acc. regit. qu. à ποὺς.

Πεδάᾳ, Ion. Pleonaſmo pro πεδᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. [illegible] verbi πεδάω, *irretio, compedibus* [illegible] *ſtringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant:* Ion. pro ἐπέδων, ῶν, 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Πε[illegible]ειτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reprehenſus* ex [illegible], à perſequentibus: [illegible] πέδα, q. v. pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Πεδαίρω, *è ſolo in ſublime tollo:* à πέδα, Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν ex πέδα pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδανὸς, ἡ, όν, *firmus, humilis.* Th. πέδον, *ſolum, terra.*

Πεδάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *ſublimis,* quod vide; ſe. Æol. πέδα, pro μετὰ.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica.*

Πεδῆσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, ſtultus:* ex πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, *pedicis vincio, illigo, irretio.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo.*

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio:* f. ήσω, p. πεπέδηκα: à

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes:* quaſi à ποὺς, *pes.*

Πέδησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talaris:* qu. ex ποὺς, et εἴλω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ἡ, όν, *campeſtris, planus.* Th. πέδον, *ſolum, terra.*

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities:* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terra:* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *ſolum, terra, humus:* qu. à ποὺς, quia *pede* calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus,* ſeu *planta pedis; fimbria;* aliarum rerum *extremitas,* ut *ripa, littus,* &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio;* f. εύσω, p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus:* πεζῇ, ſc. ὁδῷ, *pedeſtri itinere:* ab eod. Th.

Πεζικὸν, ῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terreſtris:* à

Πεζικὸς, ἡ, όν, *pedeſtris,* πεζικὸ

Digitized by Google

ματα, *peditatus, pedeſtris exerci-*. Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedeſtrem pugnam committit; pedes:* Poët. ex πεζὸς, *pedeſtris,* et βοὴ, *clamor,* ...

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. [pro] πεζομάχης, ου, ὁ, et πεζομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pedeſtre prælium committit:* ex πέζα, *planta pedis,* et μάχομαι, *pugno.*

Πεζομαχέω, *pedeſtre prælium committo:* à præced.

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedeſtre prælium:* ab eod.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, *pes;* item adjectivè *pedeſtris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, *ubi.*

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *perſuaſit,* 3. ſing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *perſuadeo.*

Πειθαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω, p. πεπειθάρχηκα, a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι.

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magiſtratui:* à præced.

Πειθέμεν, *perſuadere,* Ion. et Dor. pro πείθειν, præſ. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera,* Ion. pro πείθου, præſ. imperat. m. et paſſ. et

Πείθεσθαι, præſ. inf. paſſ. πείθηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. et paſſ. à πείθω, *perſuadeo.*

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro πείθω et πιθέω, pro πείθω, q. v.

* Πειθήνιος, ὁ καὶ ἡ, *obſequens,* ex πείθομαι, et ἡνία.

Πείθομαι, *pareo, morem gero:* præſ. m. et paſſ.

Πειθόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. m. à πείθω, *perſuadeo.*

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, *perſuaſorius:* [* πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nuſquam alias occurrit adjectivè ſumpta.] Th. πείθω, *perſuadeo.*

Πείθου, præſ. imperat. m. et paſſ. πείθω.

Πειθοῦς, *perſuaſionis,* gen. ſing.

Πειθὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ſuada, ſuadela; oratio ad perſuadendum compoſita; ...; obedientia:* à

ΠΕΙ'ΘΩ, *primitiva ſignificatio* verbi (ſecundum Ern. qui ad propriam ſententiam πεῖσμα, et πεῖσμα, adducit) eſt *vincio, aſtringo ad ...,* et ſic *fune religatum, quo volo duco;* hinc *perſuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, placo aliquem,* inpr. *concilio* ..., unde et pro *corrumpo* dicitur, cum ſcil. *aliquis aliquem ſibi etiam malis artibus conciliare conetur:* imperf. ἔπειθον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιθον, perf. πέπεικα, præſ. m. πείθομαι, *aſſentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo,* imperf. m. ἐπειθόμην, ου, ετο, perf. paſſ. πέπεισμαι, perf. part. paſſ. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. paſſ. ἐπείσθην, ης, η, f. 1. paſſ. πεισθήσομαι, p. m. πέποιθα, p. inf. m. πεποιθέναι, perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, *fretus.* pluſq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθα, *pareamus,* 1. pl. præſ. ſub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo:* f. ξω, p. πέπεχα, a. 1. paſſ. ἐπέχθην, p. m. πέποκα.

ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, eſuritio,* q. à πένομαι, *pauper ſum.* Hinc Angl. TO PINE.

Πειναλέος, έα, έον, *famelicus, qui eſurit.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *eſurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. ſing. part. præſ. et

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, ῶ, f. ήσω, *eſurio, fame premor; appeto, deſidero:* à πεῖνα.

Πεινέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *eſurio;* et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. à πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus:* qu. à πείρω, *tranſeo.*

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *cuſpis,* vel *acies gladii.*

Πειράζω, *tento, exploro,* f. άσω, p. πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειρᾶσαι, præſ. paſſ. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum ſolicitor,* perf. paſſ. πεπείρασμαι, a. 1. paſſ. ἐπειράσθην, a. 1. ſub. paſſ. πειρασθῶ, a. 1. infin. paſſ. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. et

Πειραθῶ, in 3. pl. πειραθῶσι, a. 1. ſub. paſſ. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, *finio, necto:* à πειραίνω.

Πεῖραρ, ſeu πεῖραρ, ατος, τὸ, *finis.* Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, a. 1. part. act. à πείρω, *tranſadigo, transfigo:* f. περῶ, a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, ſolicitatio:* et

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, *tentatio:* à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, ῦ, ὁ, *tentator:* ab eod.

Πειραστικὸς, ὴ, ὸν, *tentandi peritus;* item *qui inani conatu utitur:* à πειράζω.

Πείρατ' pro πείρατα, nom. plur. à πεῖραρ, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πειρατέον, *tentandum,* nomen verbale à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, *piraticam exerceo; naves in mari capio, vaſto, prædo:* Gen. xlix. expon. *apprehendo:* à πειρατὴς, q. v.

Πειρατήριον, ου, τὸ, *ſedes piratarum, locus piratis infeſtus:* à

Πειρατὴς, ῦ, ὁ, *prædo marinus, PIRATA:* Angl. PIRATE, dat. pl. πειραταῖς. à πειράω.

Πειράτω, *tentet,* 3. ſingul. præſ. imperativ. act. à

Πειράω, -ῶ, *conor, nitor, periculum facio;* item *tento:* f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειραόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus.*

Πειρηθῆναι, *periculum feciſſe,* a. 1. inf. paſſ. et

Πείρησαι, *experire,* a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio:* à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

ΠΕΙ'ΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, *crates,* vel *alveus ex viminibus in curru.*

ΠΕΙ'ΡΩ, *tranſadigo, transfodio, infigo, adfigo;* item *tranſeo,* f. περῶ, p. κα. a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, perf. paſſ. πέπαρμαι, a. 1. paſſ. ἐπάρθην, p. m. πέπορα.

Πειρῶ, *tenta,* præſ. imperat. paſſ. πειρά[...]ου, et

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. paſſ. à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Πειρώμεθα, *experimur,* 1. plur. præſ. indic. m. et

Πειρώμενος, præſ. part. m. vel paſſ. verbi πειράω, *conor, periculum facio.*

Πεῖσα, ας, ἡ, *funis ancoralis:* à πείθω.

Πεῖσαι, pro πίσαι, *irrigare,* a. 1. inf. act. à πίω, *potum do,* inuſit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσας, αντος, *perſuadens,* a. 1. part. act. à πείθω, *perſuadeo:* f. σω.

Digitized by Google

Πειθαχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frænis obediens: πειθαχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα.* Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas:* ex πείθω, et χαλινὸς, ῦ, ὁ, *frænum.*

Πείσεαι, *obedies,* Ion. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. m. et

Πείσεις, 2. ſing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, *perſuaſurum eſſe,* Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *perſuadeo.*

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. f. 1. m. à πείθω, *perſuadeo,* f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. infin. paſſ. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, *fiducia aggrediendi aliquid, perſuaſio; funis nauticus, quo navis religatur, ut pareat gubernatori; retinaculum:* à πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *perſuaſio.* [* Gal. v. 8. et Euſtath. ad Od. x. vix alibi.] ab eod. Th.

Πείσομαι, *patiar,* vel *parebo:* f. 1. m. à πάσχω, *patior,* vel πείθω, *pareo.*

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus irriguus, hortus, pratum:* qu. qui poſſit πίσαι, i. e. *potum præbere:* à πιπίσκω, *potum præbeo.*

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, ſuaſor:* à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, *inundo, reſtagno:* à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare,* in nom. plur. πελαγη, qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens.*

Πελάγων, *Pelagon,* nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo;* item *appropinquare facio, admoveo, perlingo:* f. άσω, p. κα, præſ. infin. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam.* Sic κράτει πέλασσεν, *victoriam mihi largire,* a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè.*

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum è polline farinæ.* q. à πάλη, *farina tenuis,* vel παλύνω, *miſceo.*

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ciconia;* q. ex πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè,* q. à πέλω, *appropinquare facio:* comp. πελασσιον, ſuperlat πελασσάτω. Hinc ὁ πέλας, *vicinus, propinquus, alius.*

Πέλασαν, *applicârunt,* Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, αντος, *accedens,* a. 1. part. act. πέλασαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo,* f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè.*

* Πελασγοὶ, Iones dicti ſunt *Pelaſgi Ægialenſes,* Πελασγοὶ Αἰγιαλέες, antequam Danaus et Xuthus in Peloponneſum tranſierunt. Herodot. vii. 94. ſic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens,* a. 1. part. paſſ. et

Πελάσθη, *infixa eſt,* Ion. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσαις, Æól. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat, item incola, cliens:* [* *vicinus, mercenarius,* qui θὴς Atticis, πένεστης Theſſalis, πελάτης reliquis Græcis, Salm. de m. uſur. p. 871.] à πελάω.

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula.* à præced.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum.*

Πέλει, *eſt, contigit,* [* ab inuſit. πέλω, *ſum.* In Stobæo vox poetica habetur: ſed ſæpe eâ utuntur Tragici in Iambis Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columbarum quædam ſpecies, columba;* à πελὸς, *niger,* quia *nigro* erant colore.

Πελειάσιν, *columbis,* dat. pl. à πελειάς.

Πελεκὰν, *PELICANUS,* Gl. V. πελεκάνος, *marina avis, fulica.* Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, et -αντος, et πελεκᾶς, à πελεκάω, *ſeco,* quòd roſtrum habeat magnum et latum, *dolando* aptum. Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, *ſeco, ſecuri incido:* à πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, ſcobs, ramentum,* quod pro fomite eſſe poteſt. à præced.

Πελεκίζω, *ſecuri ferio;* f. ίσω, p. πεπελέκικα, perſ. paſſ. πεπελέκισμαι, perſ. part. paſſ. πεπελεκισμένος, η, ον, *ſecuri percuſſus.* Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκῖνος, ου, ὁ, *ſecuridaca,* herba, cujus ſemen eſt ut πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *ſeco,* quod vide.

Πέλεκκον, ου, τὸ, *manubrium ſeu capulus bipennis, bipennis ipſa:* à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *ſecuris, bipennis;* in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quaſſatus fuit:* 3. ſing. imperfect. paſſ. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo, quaſſo:* f. ξω, p. πεπελέμιχα, perf. paſſ. πεπελέμιγμαι, a. 1. paſſ. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *erſtabat,* 3. ſingul. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. ſing. imperf. verbi Poët. πέλω, *ſum.*

Πέλευ, Dor., pro πέλου, præſ. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *ſum.*

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *nigrorem pluſiorum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus:* à Th. πελὸς, *niger.*

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, ſugillo.* à præced.

Πέλιος, ία, ιον, *niger, lividus:* à πελὸς.

Πέλοντο, *erant,* 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *ſum:* à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ας, ὁ, *mulctra,* πελλὶς, ίδος, ἡ, idem; q. à πλέος, *plenus,* quòd ſæpè lacte *impleri* ſoleat. Indè Angl. A PAIL, i. e. mulctrale. Item *vas potatorium.*

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA,* urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πέλλος, η, ον, ſive πελλὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger.*

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis:* item *ſolea,* qu. à πελὸς, quia *nigra;* aut à πηλὸς, *lutum,* quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *ſum:* idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. præſ. ind. m. præced. verbi.

Πελοπηϊάδας, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδας, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius* à Πέλοψ, οπος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, *Peloponneſiacus:* et

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponneſiace:* à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponneſus,* regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. ſing. à Πέλοψ, -οπος, ὁ, *Pelops,* nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *colorem nigrantem et ſubfuſcum habens;* item *niger, fuſcus.*

Digitized by Google

Πελταστὴς, ῦ, ὁ, *PELTASTA*, *peltatus*, *cetratus*: et

Πελταστικὸς, ὴ, ὸν, *ad peltaſtam pertinens*; item *qui peltâ ſe tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *ſcutum breve*: q. παλτὸν, quod *vibrari* facilè poſſit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, …*aris*; *PELVIS*, propriè *lignea*; à πελεκᾶν.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *ſum*; *venio*; *verto*; *adverto*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ορος, τὸ, *monſtrum*.

Πελώρη, *concha*, f. g. Ion. à πέλωρ.

Πελώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *monſtroſus*; item *admirandus*, *ſuſpiciendus*, *mirus*; et *immanis*, *ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monſtroſus*, *portentoſus*; item *ingens*, *immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*, peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέσσω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*; idem quod πεντάδαρχος.

Πεμπάζω, ſeu πεμπάζομαι, f. άσω, et m. άσομαι, perf. πεπεμπάσμαι, *per digitos numero*, præſertim *quinque*; *numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Th. et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. ſing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πεμπέλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſenex*; q. jam *mittendus* in ſepulchrum: à πέμπω.

Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præſ. part. f. g. à πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejuſd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit*, *venit*, *redit*, &c. à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτάμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, ſeu à *quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, ης, gen. et dat. ſing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus*, *a*, *um*, dat. plural. πεμπτάτοισι: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*.

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *miſſus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *dimitto*, *emitto*, *immitto*, *procul amando*; *veho*, *trajicio*; *mitto legatos*: [* πέμπειν [illegible], Eurip. in Phœniſſ. 223; *mittere ad oraculum venerandum*.] f. ψω, p. πέπομφα, a. 1. ἔπεμψα, a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω, a. 1. ſub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι, a. 1. part. πέμψας, αντος, præſ. paſſ. πέμπομαι, *mittor*, a. 1. paſſ. ἐπέμφθην, f. 1. paſſ. πεμφθήσομαι, p. m. πέπομπα. [* πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Oreſt. 107. 111.]

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuſpidibus*: ex πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta*, *nubes*, *bulla*: qu. à πέμπω, ut ſit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *inſectum è veſparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψαι, 3. ſing. et

Πέμψωσι, 3. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Πένεσθαι, præſ. infin. m. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *ſervus*, *famulus*: à πένομαι, *laboro*. [* idem qui Θῆς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. m. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper ſum*.

Πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*; dat. pl. πένησι; à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præſ. imperat. à πενθέω, *lugeo*: Sed

Πένθει, dat. ſing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſocer*, *uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *ſocrus*, *uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *ſocer*, et *ſocrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præſ. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præſ. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus*, *mæror*; item *funus*: q. πάθος, à p. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, et Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops ſum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper*, *pauperculus*, *inops*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*, *paro*, *curo*, *ſtruo*; *pauper ſum*: πενόμενος, præſ. part. m. πέπονα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *qui quinque viris præeſt*: ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: et

Πεντάεθλος, ου, ὁ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque*, et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, *quinquennalis*; *luſtralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium*, *luſtrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρική.

Πενταέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quinquennis*, *quinquennalis*: à

Πενταέτης ſive πενταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem: ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium*, *quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evaſit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille*: ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti*, *æ*, *a*; ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt quinque cubitorum*: ex πέντε, et πῆχυς.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr*, *quinque modis*: à præced.

Πενταπλόος, ῦς, ὁ καὶ ἡ, et πενταπλόος, ῦς, πλόη, ῆ, πλόον, ῦν, *quintuplex*: à πέντε.

Πένταχα, et πενταχῆ, *quinquefariàm*, *quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quintus*: ex πέντε, et δέκατος, *decimus*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: à πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταετὴς, έος, ὁ, *quinquaginta annos habens*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta anni*: à præced.

* Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta libræ*; *nummus Siculus*, ita à pondere dictus, quia ſcil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Digitized by Google

Πεντηκοντάρχης, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præeſt.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis quæ quinquaginta remis agitur: πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt: ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, ſeu γυία, arvum, juger.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet quinquaginta capita: ex πεντήκοντα, quod vide, et κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquageſimus, a, um. Hinc πεντηκοστὴ, ſcil. ἡμέρα, dies quinquageſimus, à reſurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in quinos ramos diſpergitur. Sic vocatur etiam manus: ex πέντε, et ὄζος, ramus. Digiti ſunt veluti quinque ramuſculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, tondeatur: 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, ſeu πείκω, pecto, f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejuſd.

ΠΕΌΣ, εος, τὸ, penis.

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, compingo: f. ξω, a. 2. ἔπαγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, paſſa; per Sync. pro πεπαθηκυῖα, p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, patior; a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. p. paſſ. et

Πεπαίδευται, 3. ſing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, excoquo, et ad maturitatem perduco; maturo; mitigo, lenio; à πέπων.

Πεπαισμένος, p. part. paſſ. à παίζω, ludo, illudo; vel à παίω, percutio; fut. αίσω, p. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior; compar. Et πέπων, maturus, quod vide.

Πεπαλαγμένος, pollutus; perf. part. paſſ. à παλάσσω, inquino, fœdo; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro; f. αλῶ. Alii à πηλὸς, lutum.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. paſſ. à παλάσσω, ſortior; quod à πάλος, ſors; item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, qui vibravit; Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro; f. αλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. m. άσομαι, poſſideo.

Πεπάναι, a. 2. infin. act. verbi πεπαίνω, coquo; a. 1. part. paſſ. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, coctus; nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplaſ. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, tranſeo; f. περῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορίζω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. infin. paſſ. à

Πέπαρμαι, perf. ind. paſſ. et

Πεπαρμένος, η, ον, trajectus, confixus; p. part. paſſ. verbi πείρω, tranſadigo; f. περῶ, p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, p. act. Att. pro παρῴνηκα. et

Πεπαρῳνημένος, p. part. paſſ. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Th. οἶνος, vinum.

Πέπαται, acquiſivit; Poët. pro

Πέπαται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πάομαι, poſſideo; f. m. άσομαι, p. paſſ. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, p. ind. paſſ. et

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. paſſ. et

Πέπαυσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi παύω, ceſſo; fut. παύσω, p. πέπαυκα, a. 2. ἔπαον.

Πεπέδαται, perſuaſi ſunt; Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo; fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, paruerunt; Ion. redupl. pro ἐπίθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πεπείραμαι, expertus ſum; Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. paſſ. a. 1. paſſ. ἐπειράθην, à πειράω, tento; f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

Πέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis; à Th. πέπτω.

Πεπείσθω, perſuaſum habeat; 3. ſing. perf. imperf. paſſ. et

Πέπεισμαι, p. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo; f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, decollatus, ſecuri percuſſus; p. part. paſſ. verbi πελεκίζω, ſecuri ferio. Th. πέλεκυς, ſecuris.

Πεπερακέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέρακα, idem quod περατόω, finio. Th. πέρας, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ου, advectus et venditus; à περάω, vendo; f. άσω et ήσω, p. πεπέρηκα, p. paſſ. πεπέρημαι.

ΠΕΠΕΡΙ, εος, vel ιος, τὸ, PIPER; Angl. PEPPER. à πεπερὸς, quòd calore ſuo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ότος, p. part. m. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, ſalto.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus; p. part. paſſ. verbi πιέζω, premo; f. εσω, p. κα, p. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere; Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, perſuadeo; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθμένος, η, ον, p. part. paſſ. et

Πεπιθήσω, perſuadebo; Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, perſuadeo; a. 2. ἔπιθον, undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθαμεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμεν, et in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, perſuadeo; a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, credo; f. εύσω à πίστις, εως, ἡ, fides.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant; 3. pl. pluſq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, acc. ſing. f. g. part. p. paſſ. verbi πιστεύω: vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. vagabunde; à πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Πέπλασται, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλάσθαι, p. inf. paſſ. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πλάσσω, fingo; f. σω, p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πλατύνω, dilato; f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Πέπληγα, percuſſi; p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, percutio; quod à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præſens abiit: undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplaſ. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percuſſi; vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um

Digitized by Google

...επλ. part. m. verbi πλήθω, impleo: f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπλητο, 3. ſing. plusq. p. paſſ. ... verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo: f. πλήσω, p. paſſ. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, eorum quæ impleta ſunt; gen. pl. perf. part. paſſ. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. paſſ. verbi πληρόω, impleo: f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, appropinquo, ſecor, accedo familiariter ad aliquem: f. άσω, p. κα. à πλησίον, propè. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλωμα, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, veſtis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. paſſ. verbi inuſ. πλύω, lavo: f. ύσω, p. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλος, vide in ἐπίπλοος, ους, ου, et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens: perf. part. paſſ. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, ſeu πνέω, f. ευ, ſpiro: in paſſ. πνῦμαι, ſapio. Th. πνέω, ſpiro.

Πέπνυσο, ſapito: p. imperat. paſſ. verbi πνῦμαι, ſapio: à πνῦμι, vel πνέω, id. quod præced. Th. πνέω, ſpiro.

Πεποίηκα, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. paſſ. πεποιῆσθαι, p. inf. paſſ. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ποιέω, f. ήσω, facio.

Πέποιθ' pro πέποιθε, confidit: 3. ſing. p. m. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. ſing. p. m. ſub. et

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, perſuadeo: f. σω, a. 2. ἔπιθον. πεποίθεα, 3. ſing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio, fiducia: à p. m. πέποιθα, verbi ejuſd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præſ. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. confidentèr, cum fiduciâ: à

Πεποιθὼς, ότος, fretus, confiſus: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, variegatus, a, um: perf. part. paſſ. verbi ποικίλλω, f. λῶ, variego. Th. ποικίλος, varii coloris.

Πέπομφα, miſi: p. ind. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω.

Πέπων, mollis, ignave, voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mitis, maturus.

Πέπονα, p. m. à πένομαι, laboro.

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, ου, elaboratus; quod vide.

Πέπονες, όνων, οἱ καὶ αἱ, pepones, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, elaboratus: p. part. paſſ. verbi πονέω, excolo, inſtruo.

Πεπονηρευμένος, p. part. paſſ. verbi πονηρεύω, improbus ſum, improbè ago: à πονηρὸς, malus.

Πέπονθα, paſſus ſum: p. m. ind. et

Πεπονθὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi πάσχω, patior: f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, pepedi: p. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, tranſadigo; p. m. πέπορα.

Πεπόριζεο, præſ. imperat. paſſ. verbi πορίζομαι, ea.

Πεπόσθαι, p. inf. paſſ. à πίνω, bibo; f. πόσω, p. πέπωκα, p. paſſ. πέπομαι, a. 1. paſſ. ἐπόθην, a. 1. part. ποθεὶς.

Πέποσθε, laborâſtis; per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. paſſ. verbi πονέω, laboro; f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. paſſ. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonaſm. inſerto σ, p. m. verbi πάσχω, patior; fut. m. πείσομαι.

Πεποτήαται, volârunt; Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi ποτάομαι, volo; f. m. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεποτῆτο, volabat: 3. ſing. plusq. p. paſſ. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, terminavi: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, tranſeo: f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Eſt et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, vendo: fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo: f. πράσω, f. 1. paſſ. πραθήσομαι, a. 1. paſſ. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, vendo.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio: fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. paſſ. πέπραγμαι, a. 1. paſſ. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, incenſus: perf. part. paſſ. verbi πρήθω, incendo: perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum: per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. paſſ. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi περατόω, per Sync. πρόω, et πρέω, deſtino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. ſing. p. paſſ. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. ſing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, ſic in 3. pl. πέπτανται, expanſa ſunt: pro πεπέτανται, p. paſſ. verbi πετάζω, vel πετάω, expando.

Πεπτεῶτα, lapſum: acc. ſing. p. part. act. à πεπτεὼς, quod Pleonaſm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ότος vel -ῶτος, p. part. act. à πίπτω, cado: f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, p. part. act. verbi πτήσσω, metu conſterno, attonitum reddo: f. ξω, p. πέπτηχα, et ſublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectaſin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, coquo, maturo, pinſo; f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, cecidi: p. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado: fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ejuſd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, audiat, intelligat: 3. ſing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplaſ. pro πύθωνται, 3. [illegible] 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo: fut. m. πεύσομαι, perf. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. paſſ. verbi πυκάζω, denſo. [* πεπυκασμένος νόον, animo ſapiens, eâdem ratione quâ Latinis callidus, cujus animus rerum uſu occalluit. Græv. in Heſ. Op. 793.] Th. πύκα, adv. densè.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πυρόω, inflammo: f.

Digitized by Google

ύσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, interrogavi: p. paſſ. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Πέπωκα, bibi: p. act. verbi πίνω, bibo: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coctus à ſole, maturus; de fructibus dicitur; item PEPO; et mollis, ignavus: à πέπτω, coquo.

ΠΕ´Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet; et plerumque ſignificat quanquam, tametſi: interdum reſpondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ eſt περὶ.

ΠΕ´ΡΑ, ultrà, ultra modum, ultra quam, ſuprà, præter.

Περάαν, penetrare: Ion. pro περᾷν, præſ. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, ſcil. γῆ vel χώρα, terra quæ eſt ultra aliquem locum, ultra mare; oriens et occidens. à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, p. άγκα, finio, perficio, efficio; item ex conceſſis aliquid efficio, i. e. infero, vel concludo ſyllogiſticè; prædico. Th. πέρας, finis.

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriore parte ſitus: à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, in ulteriorem partem tranſveho, trajicio, tranſeo; finio, perficio: à præced.

Περαίτερος, έρα, ερον, ulterior: à πέρα.

Περαιτέρω et περαίτερον, ulterius, amplius: à præced.

Πέραν, adv. trans: cum gen. item cis, ſecus: idem quod πέρα, ultrà. Sed

Περᾷν, præſ. inf. à περάω, tranſeo.

ΠΕ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, finis, terminus; item adv. denique.

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, tranſeo.

Πέρασις, [illegible], et

Περασμὸς, [illegible], tranſitus: à περάω.

Πέρατα, τὰ, fines: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, finis. [* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro è regione longè remotâ. Vorſtius, c. xxiii. hîc Hebraiſmum quærit. Sic tamen Themiſtius, xiii. Joſ. l. vi. c. 1. l. iv. 8. Philo Legat. ad Caium.]

Περάτη, ης, ἡ, finis; expon. etiam extremitas horizontis orientem verſus. Th. πέρας.

Περατὸς, ὴ, ὸν, per quem tranſitus patet: à περάω.

Περατόω, finio, termino: f. ώσω, p. κα, præſ. paſſ. περατοῦμαι, finior, terminor: p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, fatalis, fato deſtinatus: à præced.

ΠΕΡΑ´Ω, tranſeo, ſupero, tranſporto, vendo: f. άσω, et ήσω.

Περγαμίη, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ου, ἡ, urbs Aſiæ inſignis; Troja, ita dicta, quod editâ in rupe ſit ſita. Pergama enim omnia loco editiora olim appellabantur.

Περγασίδην, Pergaſidem, accuſ. ſing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, Perga: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

ΠΕ´ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, PERDIX, avis; Metaph. aſtutus, libidinoſus: quod à περιίδω, circumedo.

ΠΕ´ΡΔΩ, PEDO, crepitum ventris edo: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα.

Πέρη, Ion. pro πέραν, ultra: idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, tranſeo.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ, qui tranſiri poteſt: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. paſſ. à

ΠΕ´ΡΘΩ, privo, vaſto, perimo; PERDO, trucido: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ`, præpoſ. cum gen. de, pro, propter, præ, ultra. Cum dat. circum, circa. Cum acc. circa, circum, circiter, erga. Inſervit ſæpe Periphraſi (α) perſonæ, ut οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici: οἱ περὶ Κῦρον, Cyrus cum ſuis: (β) rei, ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas: (γ) Genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus. Intendit, ut περίλυπος, pertriſtis: interdum nihil vel paululum ſignificationi addit.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβου φεύγειν, præ metu fugere.

Πέρι pro περίεστι, ſicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περιάγω, circumeo, circumago, circumduco: in 3. pl. ſub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον, f. περιάξω, a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον ex περὶ, circum, et ἄγω, duco.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactus, circumductio, converſio: à præced.

Περιαιρέω, -ῶ, aufero, amputo, circumcido: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præſ. paſſ. περιαιροῦμαι, ἆμαι, tollor: imperf. περιηρούμην, -ῶ, -ῦ, -εῖτο, -εῖσθε. Th. αἱρέω, capio.

Περιαιρῶν, præſ. part. ſ. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliis præſtans, eximius: περίαλλα vel περιάλλως, eximiè, ſupra modum: ex περὶ, ſuprà, et ἄλλος, alius.

Περιάπτω, f. άψω, adnecto, appendo, pro amuleto appendo; item comparo, acquiro; impono, injungo: ex περὶ, et ἅπτω, necto.

Περιάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, argento inductus, argenteus: ex περὶ, et ἄργυρος, argentum. hinc

Περιαργυρόω, -ῶ, argento obduco: f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω, circumfulgeo, ſplendore circumdo: f. ψω, p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα: ex περὶ, circum, et ἀστράπτω, fulguro.

Περιαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, pellucidus. Th. αὐγὴ, ſplendor.

Περίαυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, undequaque ſplendidus: ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, de me ipſo loquor jactabundus, oſtento me: ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, dico: p. m. λέλογα.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio, oſtentatio: à præced.

Περιαυόω, pernocto. Th. αὐω, commoror: f. σω.

Περιαύων, dormiens: præſ. part. act. à præcedente.

Περίαχε, inſonuit: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, circumſono: f. ήσω. Th. ἦχος, ſonus.

Περιβαίνω, circumeo; item circumeundo protego, defendo; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. βῆναι ex περὶ, et βαίνω, eo.

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, circumdo, cingo, amicio; ambio, amplector; afficio: f. βαλῶ, a. 2. -έβαλον, amicui: perf. βέβληκα, præſ. paſſ. περιβάλλομαι, veſtior, perf. paſſ. βέβλημαι, perf. part. paſſ. βεβλημένος, η, ον, amictus, a, um; fut. 2. med. βαλοῦμαι, a. 2. m. ἐβαλόμην, ου, ετο, veſtitus fui; a. 2. imperat. m. βαλοῦ, induere, p. m. βέβολα. ex περὶ, circum, et βάλλω, jacio.

Περίβαρα, genus calceamenti. Suid. περιβαλλα. an à περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, ſupervivo, ſuperſtes ſum: f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis: à περιβλέπω.

Digitized by Google

Περιβλέπτως ἀγωνίζεσθαι, ita
nare, ut omnibus ſit ſpectaculo,
ſt, egregiè pugnare. D. S.
ιβλέπω, circumſpicio; item aſ-
o, admiror: f. ψω, p. -βέβλεφα,
f. m. περιβλέψομαι, idem. im-
f. m. -εβλεπόμην, ου, ετο, a. 1.
-εβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part.
βλεψάμενος, η, ον. ex περὶ, et
βλέπω, video.

ιβλημα, ατος, τὸ, pallium: à
βάλλω.

ιβόητος, ου, ὁ ἡ, clarus, cele-
: à βοάω, clamo.

ιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, vela-
: et

ιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus, amplexus,
bitus, periodus orationis; à p. m.
βέβολα, verbi περιβάλλω, cir-
do, amicio.

ιβραχιόνιον, ου, τὸ, armilla: ex
ὶ, et βραχίων, ονος.

ιβώμιον, ου, τὸ, ſimulachrum,
: ex περὶ, et βωμὸς, ara.

ιβωτος, celebris, famoſus: pro
όητος, quod vide.

ιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, ſu-
ſum; ſupero, vinco, ſalvus evado;
tingo; potior, adipiſcor: præſ.
rt. m. vel paſſ. περιγιγνόμενος,
ſuperſtes: a. 2. m. περιεγενόμην,
2. part. m. -γενόμενος, a. 2. in-
-γενέσθαι: ex περὶ, et γίνομαι,
m, fio, naſcor.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ἡ, lacte ple-
s, lacte abundans: ex περὶ, et γλά-
γος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, oculorum
pillis luſtro, circumſpicio. Th.
λήνη, pupilla oculi.

Περιγληνώμενος, circumſpiciens: à
præced.

Περίγλωσσος, ου, ὁ ἡ, q. ὁ περισ-
ς τὴν γλῶσσαν, qui linguâ eſt exi-
ius, diſertus, eloquens.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro:
ex περὶ, et γογγύζω, murmuro.

Περιγογγύζωσι, murmurent: 3.
l. præſ. ſub. verbi præced.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus, quo ro-
tundum περιγυρὲς, id eſt circumfe-
rentia perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo;
definio; finio, ſeu claudo, ut librum,
orationem; leviter, non exactè de-
ſcribo; deleo, aufero è numero; coër-
ceo: ex περὶ, et γράφω.

Περιδδείσασα, verita: Ectaſi Poët.
pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f.
g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ἡ, meticuloſus:
ex περὶ, et δέος, εος, τὸ, metus.

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, undiquaque metuo, per-
timeſco: ex περὶ, et δείδω, timeo:
f. δείσω, a. 1. ἔδεισα, a. 1. part. δεί-
σας, δείσασα, p. m. δέδια.

Περιδέξια, τὰ, dextralia, armilla: à

Περιδέξιος, ου, ὁ ἡ, ambidexter: ex περὶ, et δεξιὸς, dexter. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Περιδειπνέω, -ῶ, ήσω, epulum funebre celebro: à

Περίδειπνον, ου, τὸ, epulum funebre, parentalia: ex περὶ, et δεῖπνον, convivium.

Περιδέραιον, ου, τὸ, collare, armilla; frequentiùs verò pro ornatu collari ſeu monili: à

Περιδέραιος, ου, ὁ ἡ, collaris: ex περὶ, circum, et δέραιον, collare. Th. δέρη, cervix, collum.

Περιδέω, circumligo: fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præſ. paſſ. περιδέομαι, p. paſſ. -δέδεμαι, pluſq. p. paſſ. -εδεδέμην, σο, το: ex περὶ, circum, et δέω, ligo.

Περιδιπλόω, -ῶ, q. dic. circumduplico; involvo, i. e. obtego.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. θρέξω, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα. ex περὶ, et τρέχω, curro.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circuitus, ambitus: à

Περίδρομος, ου, ὁ ἡ, circumcurrens; rotundus, velox. à περιτρέχω.

Περιδύω, circumveſtio. Apud Hom. περίδυσε exponitur ſpoliavit; pro ἀπέδυσε. Th. δύνω vel δύω, ſubeo, induco.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδωμι, depono, ſeu depoſito pignore certo, paciſcor: ex περὶ, et δίδωμι, do.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, amicio, q. v.

Περιεγίνετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, præcinctus, perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμι, præcingo, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιείδω, circumſpicio, ſpeculor; probè novi; negligo, ſino. Th. εἴδω.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo: ex περὶ, et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, involutus, indutus: a. 1. part. paſſ. à præced.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio: ab eod.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector: quod ex περὶ, et λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, circumvolventes: nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, et ἑλίσσω vel -ττω, volvo. Th. ἑλίω, idem.

Περίειμι, ſuperior ſum, ſupero, antecello. [* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zoſim. l. ii. qui ambos parentes habent eminentiores. Malè Leuncl. ſuperſtites.] item ſuperſum, abundo, reſto: ex περὶ, et εἰμὶ, ſum.

Περιεῖναι, præſ. infin. à præced.

Περιείχετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto: f. ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, abſcondo.

Περίελε, a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, aufero: qu. vide. f. 1. ελῶ ex inuſ. Th. περιέλω, undè a. 1. -ειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. Th. ἐλαύνω, agito: f. άσω.

Περιέλειχε, 3. ſing. imperf. act. verbi περιλείχω, circumlingo. Th. λείχω, lambo.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπεσον, ες, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα: ex περὶ, et πίπτω, cado: a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. ſing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, circumplector; item ſenſum animi verbis obumbro vel contego: ex περὶ, et πλέκω, necto.

Περιέπω, περιέπομαι, obſervantiâ proſequor, curo; colo; ambio; tracto: ab ἕπω, tracto, ſequor.

Περιεργάζομαι, cu[illegible] agor, inanitèr ſatago, et laboro: f. m. άσομαι, a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Περιεργία, ας, ἡ, curioſitas, nimis accurata diligentia: à

Περίεργος, ου, ὁ ἡ, curioſus; item nimis exquiſitus, ſupervacaneus: Th. ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, luſtro, oberro, obambulo; circumvenio, i. e. decipio; venio; ulciſcor, punio: f.

Digitized by Google

m. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιέσπακα, ας, ε, diſtraxi, p. ind. act. et

Περιεσπᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περισπάω, -ῶ, diſtrabo, q. v.

Περιέσπε, 3. ſing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, avello, diſtrabo, a. 2. περιέσπον. Th. σπάω, trabo. Alii à περιέπω, obeo, proſequor, deductum volunt; quod ex περὶ, et ἕπω, ſequor: a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, circuminduo. Th. ἕω, induo. f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro ἑσάμην.

Περιεσταλμένος, η, ον, obvolutus, circumcirca indutus: part. p. paſſ. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, orno, f. λῶ, p. ἔσταλκα, perf. paſſ. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, circumſto. Th. ἵστημι, ſto; f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περιέστιν, 3. ſing. præſ. ind. verbi περίειμι, ſuperior ſum, abundo. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, circumfulſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιεστῶτα, acc. ſing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, circumſto, quod vide.

Περιέσχατος, άτη, ατον, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, circumcido, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, ſeco.

Περιετέτμητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiſcor. Th. τυγχάνω, [illegible] f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιέφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi περιέπω, proſequor. Th. ἕπω, ſequor.

Περιέχω, et in med. comprehendo, occupo; contineo; circumdo, cingo, obſideo, unde premo, affligo; ſuperior, major ſum; conſertis manibus retineo: hinc, complector, foveo, amo, curo, defendo: a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Περιεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi περιοράω, circumſpicio. Th. ὁράω, video, imperf. Att. ἑώρων et perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, faſcia, cingulum, ventrale, lumbare.

Περιζώννυμι, præcingo, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. paſſ. περιέζωσμαι, perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, præcinctus; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo, f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, cingulum: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, circumduco; enarro; ex περὶ, circum, et ἡγέομαι, duco, f. m. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ὴ, ὸν, circumductus, adject. verbale, à præced.

* Περιηγὴς, in orbem jacens, κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. cyclades in orbem jacentes, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio; item expoſitio vel commemoratio rei alicujus quæ fit ſigillatim et quaſi per ſingula ducendo: à περιηγέομαι.

Περίηγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, circumduco. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, pluſq. p. m. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εἶα, pluſq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, et Att. ᾔεσαν: vel eſt imperf. ind. Att. ejuſdem verbi. Nam, ut ab ἴω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore ἰέω, fiet εἴειμι: et in imperfecto, ut ab εἶμι fit ἦν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Att. augmento ᾔειν. Vid. Moor Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum pervenerunt. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτεύω, circumeo: hinc 2. pl. præſ. imperat. m. περιηλυτεύεσθε, circuite: ex περὶ, et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιήνεγκα, circumtuli, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi περιαργυρόω, argento obduco: ex περὶ, et ἀργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, auſero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulgura. f. ψω, p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, circumfoveo: ex περὶ, et θάλπω, foveo, caleſacio, f. ψω.

Περιθὰς, ἕντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circum ponitur, tectorium: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, à περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

* Περιθέω, in orbem curro: ex περὶ, et θέω, curro.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumſono: ex περὶ, et θρηνέω, lugeo. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Περιθριγκόω, -ῶ, circummunio lorica aut ſepto: ex περὶ, et θριγκόω, lorica aut ſepto munio, aut ſe[illegible] Th. θριγκὸς, pinna murorum.

Περίθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, irâ valdè accenſus. Th. θυμὸς, ira.

Περιιδέμεναι, et per Syncop. περιίδμεναι, (Dor. et Att. pro περιιδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, circumſpicere; ſcire præ[illegible]; item contemnere, negligere.

Περιΐδῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi περιείδω.

Περιιέναι, circumire, deceire, præſ. inf. et

Περιιοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, μένη, μενον, præſ. part. paſſ. à

Περιΐστημι, circumſiſto, circum[illegible] circumdo, cingo; redigo; muto in contrarium: f. περιστήσω, p. περιέστηκα, a. 1. περιέστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιεστὼς, ῶτος, circumſtans. præſ. paſſ. περιΐσταμαι, cobibeo. [* med. ſpernito, vito, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solæc. § xiv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιΐστασο, obſiſte, cobibe, fuge. præſ. imperat. paſſ. cum acc. ex περὶ, et ἵστημι, ſto. f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. inf. act. στῆναι, part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, circumpurgo, purgo, perpurgo: exponitur cum

...αίρω: ex περὶ, et καθαίρω, ...

...καθαρεῖ, 3. ſing. f. 1. à ...καθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, ...circa purifico: ex περὶ, et ...ρίζω, purifico. Th. καθαίρω, ...

...κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamen, ſordes undique collecta: à ...καθαίρω, quod vide.

...κάθημα, ατος, τὸ, obſeſſio:

...κάθημαι, obſideo: ex περὶ, et ...

...καθίζω, hoſtiliter circumſideo, ...: ex περὶ, et καθίζω, colloco, ... Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

...καλλέα, acc. ſing. à ...καλλὴς, έος, ὁ ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικαλλέες. Ex ..., et καλὸς, pulcher.

...καλύπτω, obvolvo, circumtego. ..., a. 1. περικάλυψα, p. περι..., perf. paſſ. περικεκάλυμμαι, perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um: ex ..., et καλύπτω, abſcondo.

...καρφισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. feſtucatio, quum gallina ovo edito ſe feſtucâ aliquâ purificat; purificatio: ex περὶ, et κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, ... Th. κάρφω, ſicco.

...κατάληπτος, ου, ὁ ἡ, comprehenſus, occupatus. Th. λαμβάνω ...

...καταῤῥήγνυμι, dilacero: ex ..., et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι ...

...καταῤῥήξατο, 3. ſing. a. 1. m. ...

...κάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præſ. infin. m. Sic περικατήμενος, Ion. pro περικαθημένη, ... ſing. part. præſ. m. verbi περικάθημαι, ſedeo circum, obſideo.

...κειμαι, circumjaceo, circumpono, circumdor; cinctus ſum amictu, ... &c. περίκειται, 3. ſing. m. ..., reſtat. imperf. m. περιέκειτο, το. Th. κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι.

...κεντέω, -ῶ, f. ήσω, pungo, ſtimulo: ex περὶ, et κεντέω.

...κεφαλαία, ας, ἡ, galea, qu. ... κεφαλὴν κειμένη.

...κήδευ, Ion. pro περικήδου, præſ. imperat. paſſ. à ...

...κήδομαι, idem quod κήδομαι, curo. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

...κηλος, ου, ὁ ἡ, valdè aridus, ...; item circumquaque fiſſus: ex περὶ, et κήλεος, calidus. Th. ...

Περίκηπος, hortus vicinus. D. S.

...κλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. περικλασθεὶς. à

Περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, circumcluſus, præſ. part. paſſ. à

Περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικλῄειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, PERICLES, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo: ex περὶ, et κλύζω.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ, valde inclytus, celebris: ex περὶ, et κλυτὸς. Th. κλύω, audio.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea, tibialia: ex περὶ, et κνήμη, tibia.

Περικνίδιος, ον, aſper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. à

Περικνίζω, f. ίσω, ſcalpo, pungo, rado: ex περὶ, et κνίζω, idem quod Th. κνάω, rado.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, increpo, circumſtrepo: ex περὶ, et κομπέω, ſtrepo.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura; item quævis mutilatio; et lineamentum, ſeu corporis deſcriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes: à

Περικόπτω, circumcido; item Metaph. accido, i. e. vires alicujus et potentiam imminuo: ex περὶ, circum, et κόπτω, f. ψω, ſeco.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, exorno.

Περικρατὴς, έος, ὁ ἡ, compos, cum gen. item ſuperior. Ex περὶ, et κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto, f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abſcondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίονες, ου, ὁ, circumvicinus, finitimus, in plur. περικτίται. Ex περὶ, et κτίζω, ædifico, ſtruo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, vide in ſeq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, qui circum aliquem locum ædificia extruit: ex περὶ, circum, et κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, -ῶ, circumdo, cingo: f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικύκλῳ, adv. circùm, circumcirca.

Περικωνέω, circumcirca illino, propriè pice: ex περὶ, et κῶνος, conus; turbo; nux pini piceæque.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo, item patior; item cogor: ex περὶ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, undique illuſtro: f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, relinquo, reliquum facio, f. ψω, perf. περιλέλειφα, præſ. paſſ. περιλείπομαι, reliquus ſum, ſuperſum. perf. part. paſſ. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reſiduus, a, um. Ex περὶ, et λείπω, linquo; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, et λείχω, lingo, f. ξω.

Περιλέπω, f. ψω, delibero, decortico. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ἡ, celebris: ex περὶ, et λεσχηνεύω, ſermocinor. Th. λέσχη, ſermocinatio.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captio, res capta: à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi poteſt; qui percipi poteſt: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ ἡ, relictus, reſiduus.

Περιλούω, f. ύσω, abluo.

Περίλυπος, ου, ὁ ἡ, valdè triſtis. Th. λύπη, dolor.

Περιμαίνομαι, valdè furo: ex περὶ, et μαίνομαι, furo, inſanio: f. m. μανοῦμαι.

Περιμείνῃς, 3. ſing. præſ. ſub. à

Περιμένω, præſtolor, exſpecto, moror: cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

* Περίμεστος, ον, valdè plenus, refertus: Plut. in Cæſ. 7. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus, circumferentia: à

Περίμετρος, ου, ὁ ἡ, orbicularis, rotundus: ἡ περίμετρος, ſc. γραμμὴ, linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER. Th. μέτρον, menſura.

Περιμήδεα, acc. ſing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεις, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ἡ, prælongus: ex περὶ intenſ. et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιναιετάουσι, circum habitant, 3. pl. præſ. ſub. verbi περιναιετάω, accolo: ex περὶ, et ναιετάω, idem quod Th. ναίω, habito.

* Περιναύτιος, ἀπὸ τοῦ περὶ et ναυτία, nauſeabundus, nauſeâ plenus.

Περίνεος vel περίναιον, ου, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore ſoleat, qu. περινεῖν, id eſt, circumnutare.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus ir...

Digitized by Google

ναῦς : ex περὶ, ſuprà, et ναῦς, navis.

Περινίσσομαι, circumeo : ex περὶ, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, eo, redeo.

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præſ. m. à præced.

Περινοέω, -ῶ, maximè cognoſco ; mente complector et concipio, excogito : f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοστέω, -ῶ, f. ήσω, circumeo, peragro, luſtro : ex περὶ, et νοστέω.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Πέριξ, circumcirca. Th. περὶ, circum.

Περιξέω, et περιξύω, f. ύσω, circumquaque rado, vel polio.

Περιοδεύω, et -εύσω, circumeo, luſtro, periodum facio, p. -όδευκα : à

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus, PERIODUS : ex περὶ, et ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, -ῶ, accola ſum : f. ήσω, perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, et οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem ſita, vicina : à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, in orbem ſtruo, domi includo, f. ήσω, p. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus : ex περὶ, et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, deſpiciendus, negligendus, adj. verbale : à

Περιόπτομαι, circumſpicio ; item contemno. Th. ὄπτομαι, video.

* Περίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus ; negligens ; à περιόπτομαι.

Περιορᾶν, præſ. inf. act. à

Περιοράω, circumſpicio ; negligo. Th. ὁράω, video.

* Περιόρθριον, ου, τὸ, diluculum : à

* Περίορθρον, ου, τὸ, idem : ex περὶ, et ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, ſuis finibus limitibuſque circumſcribo ; item extermino : ex περὶ, et ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumſcriptio quæ fit limitibus ; item ipſi limites agrorum ; et exilium : à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præſtantia : à περίειμι, abundo. Th. εἰμὶ, ſum : part. ὤν, οὖσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, ſuppetunt mihi opes et copiæ : à præced.

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, poſſeſſio opum ; peculium : qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος ; à præced.

Περιούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, abundans, eximius : à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio : à περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. περιπαρεὶς, έντος, trajectus, a. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo : ex περὶ, circum, et πείρω, transfigo : f. περῶ, aor. 1. ἔπειρα, a. 2. paſſ. ἐπάρην.

Περιπατέω, obambulo, deambulo. Metaph. vitam dego, vivo : f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, circum, et πατέω, calco.

Περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, ambulator : hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, PERIPATETICUS, qui profitetur ſectam Ariſtotelis : Hinc Angl. PERIPATETIC : à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præſ. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus ; it. diſputatio Philoſophica quæ fit inter deambulandum, ſeu diſputatio ambulatoria, item locus in quo Philoſophi ambulantes diſputabant, peculiaritèr ſchola, ſeu ſecta Ariſtotelis : à περιπατέω, quod vide.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus : Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas : ex περὶ, et πέζα.

Περιπείρω, transfigo : f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in paſſ. περιπείρομαι, ῃ, εται, transfigor : ex περὶ, et πείρω, transfigo.

Περιπέπτομαι, vide πέπτομαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, incido, cado ſuper : ex περὶ, et πίπτω, cado, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, qui incidit. Res verò περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ : ex περὶ, et πέτω, inuſ. pro quo fit πίπτω, cado.

Περιπεφλεγμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. à περιφλεύω, pro περιφλύω, amburo. quod à φλύω, ferveo. Th. φλέω, mugor, &c.

Περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπεσοῦμαι, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν. ex περὶ, et πίπτω, cado.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicitus, connexus : verbale à

Περιπλέκω, circumligo, complector ; item involvo orationem verbis, et ſenſum obumbro : ex περὶ, et πλέκω, f. ξω, necto.

Περιπλόμενος, per Syncop. pro περιπελόμενος, circumvolutus. in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus : à περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, ſum, et verto.

Περίπλοος, -ους, -όου, -οῦ, ὁ, circumvectio, circum aliquem locum navigatio ; item adject. qui circum navigari poteſt ; ex περὶ, circum, et πλέω, navigo. unde πλόος, -οῦς, ὁ, navigatio.

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocatus : ex περὶ, et πνίγω.

Περιποιέω, tueor, ſervo ; gigno, affero : in med. acquiro, comparo, vindico mihi : f. ήσω, p. περιπεποίηκα, præſ. m. περιποιοῦμαι, a. 1. m. περιεποιησάμην, hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. ex περὶ, et ποιέω, fa[cio]

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, acquiſitio, vindicatio : à præced.

Περιπολέω, in orbem ago ſeu verſor, obeo, circumeo : ex περὶ, circum, et πολέω, verſor.

Περιπόλια, ων, τὰ, civitates vicinæ.

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, prætexta, ve[ſtis] ſtis purpurea.

Περιπρὸ, ultrà, qu. circum et ante ; ex περὶ, et πρὸ.

* Περιπταίω, incido cum Dat. ... λίθοισιν, Tryph. 383. Vid. ... Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique pennatus, vel tectus : ex περὶ, et πτερόν.

Περιπτύξασα, complexa : a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, complector : f. ξω. Ex περὶ, circum, et πτύσσω, plico.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſus : à περιπίπτω.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, famâ notus : ex περὶ, et πυνθάνομαι, audio, cognoſco. f. m. πεύσομαι, perf. paſſ. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, circum aſpergo ; f. ανῶ, p. περιῤῥαγκα. ex περὶ, et ῥαίνω, aſpergo.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, aſpergillum, inſtrumentum ad aſpergendum ; aquarium : à περιῤῥαίνω, circum aſpergo : ex περὶ, et ῥαίνω, aſpergo.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod περι... ſuo ; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo ; ex περὶ, circum, et ῥέω, f. ῥεύσω, fluo.

Περιῤῥήγνυμι, dirumpo ; f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιῤῥήξας, a. 1. part. act. περιῤῥήξαντος. Ex περὶ, et ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.

Περίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus et

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus, à περιῤῥέω, quod vide.

Περισαλεύω, -ῶ, ... irrigo ; ... f. εύσω, p. περισεσάλευκα.

Digitized by Google

* Περισίδηρος, ου, *ferro abductus.* ... S.

Περισκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, aſper, moleſtus;* ex περὶ, et σκέλλω, *exſicco.*

Περισκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *crura ambiens;* ex περὶ, et σκέλος, *crus;* inde

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca.*

Περίσκεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *excelſus, ...lus;* à περισκέπτομαι, *circumſpicio.* Th. σκέπτομαι, *video;* f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *luſtro* per σκύλακα. Veteres ſe luſtrare et expiare ſolebant, *catulo* circa corpus ducto: quam luſtrationem vocabant περισκυλάκισμον. à σκύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *canis, catulus.* Th. σκύλω, *lutro.*

Περισκυτίζω, *cutem detraho, excorio:* fut. ίσω, p. -εσκύτικα.

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, *diſtractio, circumactio; contentio, bellum; circumflexio,* Vox Gram. à

Περισπάω, -ῶ, *detraho, diſtraho;* f. άσω, p. περιέσπακα, imperf. paſſ. περιεσπώμην, -ώμην, -ᾶσο, -ᾶτο. Th. σπάω, *traho,* f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *ſtudioſè propero, graviter fero,* vel *infenſus ſum.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Περισπόριον, ου, τὸ, *ſuburbium.*

Περισπούδαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſtudioſè expetitus;* ex περὶ, et σπουδάζω, *ſedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *feſtino.*

Περισπωμένη, ης, (ſc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præſ. p. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide ſuprà.

Περισσὰ, *eximia,* nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia:* à περισσεύω, ſcil. ευ in ει mutato.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia, reliquiæ;* à

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, ſuperſum; excello:* f. εύσω, a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare.* [* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Theſſ. iii. 12.] περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod ſupereſt, reliquiæ,* præſ. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, ex... Th. περὶ, *ſuprà.*

Περισσὸν, οῦ, τὸ, ſubſtantiv. *præſtantia, excellentia, copia;* n. g. ſequentis.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *eximius;* item *nimius, redundans;* q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præſtans:* Ἐκ περισσοῦ, *multò magis:* εἴκοσι περιττὰ, *viginti et amplius.* Th. περὶ, *ſuprà.*

Περισσότερος, ου, *præſtantior.* compar. à περισσὸς.

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis,* à præced.

Περισσῶς, adv. *copioſè, eximiè, valdè, abundè:* à περισσὸς.

Περισταδὸν, adv. *circumſtando, circumcirca:* à περιΐστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumſto.* et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, αντος, *circumſtans:* part. aor. 2. ejuſd. verbi, quod ex περὶ, et ἵστημι, *ſto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *ſtatio; circumſtantia; circumſtantium corona; neceſſitas; viciſſitudo; occaſio; apparatus, inſtrumentum; magna rerum agendarum turba circumſtans et urgens:* acc. περίστασιν. à περιΐστημι.

Περίστατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *coronâ circumſtantium cinctus:* item Subſt. ὁ, *locus altus:* ab eod.

Περιστείωσι, *circumſtent:* Poët. pro περιστέωσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi περιΐστημι, *circumſto.* Th. ἵστημι, *ſto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. ...αλκα, *protego; diligentèr obſervo; orno:* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare* et *componere.* Th. στέλλω, *orno.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, *columba:* q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri ſacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέειν, eſt enim *pavida valdè.*

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium;* item herba ſic dicta: à ſuper.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus.*

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *columbinæ ſpeciei.*

Περιστεφανόω, *coronâ cingo:* vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur:* 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à

Περιστέφω, *coronâ cingo.* Th. στέφω, *corono:* f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale:* ex περὶ, et στῆθος, *pectus.*

Περιστόμιον, ου, τὸ, *ſingula locus in gutture, pinguedo; ora ſeu limbus;* item *puteal.* Th. στόμα, ος.

Περιστοναχίζε, *circumquaque ingemiſcebat:* 3. ſing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo.* Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *anguſtus.*

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιστρέφοντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi

Περιστρέφω, *circumago, in orbem verto.* Th. στρέφω, *verto;* fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio, rotatio:* à præced.

Περιστρῶμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum;* qu. *circumſtratum:* ex

Περιστρώννυμι, *præſterno:* f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, et περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *locus columnis cinctus.* Th. στύλος, *columna.*

Περισύρω, *circumcirca traho, diſtraho, divello; vexo, diripio, probris lædo.* Th. σύρω, f. ρῶ, *traho.*

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, faſcia circa talos:* ex περὶ, et σφῦρα, *malleus.*

Περίσχεο, *auxiliare:* Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ, et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην.

Περισχίζω, *circumcido; dirimo:* ex περὶ, et σχίζω, *findo.*

Περιταμέμεν, *incidere:* Ion. pro περιτάμνειν, præſ. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *ſeco:* f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, *circumvallo, muro includo:* f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio:* à περιτειχίζω, *murum ſtruo.* Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus.*

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior, exorior:* med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio:* ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido, amputo:* f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περίτεμον et -έταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. paſſ. περιτέτμημαι, p. part. paſſ. περιτετμημένος, a. 1. paſſ. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα: ex περὶ, et τέμνω, *ſeco.*

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono, appono,* ut *perſonam; addo,* ut *formam, veſtem,* &c. 3. pl. περιτιθεῖσι, Ion. pro περιτιθέασι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα, a. 2. περιθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono.*

Digitized by Google

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. paſſ. et

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumciſus.* unde ἀπερίτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incircumciſus;* à 3. perſ. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumciſio:* à p. m. verbi ejuſd.

Περιτραπείσης, gen. ſing. f. g. aor. 2. part. paſſ. verbi

Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello:* f. ψω, p. περιτέτροφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτραπον ex περὶ, et τρέπω, *verto.* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Περιτρέχω, *circumcurro, percurro:* f. περιθρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. περιδεδράμηκα quaſi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro.*

Περιτροπέων, *revertens:* Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, *circumeo.* Th. τρέπω, *verto.*

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *viciſſitudo, quâ aliquid per vices* fit et *in orbem:* ab eod. Th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, ȣ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio.* Th. τυγχάνω, *ſum,* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, et in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, *undique conſpicuus ſum.* Th. φαίνω, *in lucem profero, oſtendo:* fut. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *proſpectus, evidentia; ſplendor:* à

Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, ſplendidus.* Th. φαίνω.

Περιφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῶς, adv. *apertè, evidenter, clarè, ſplendidè:* à περιφανής.

Περίφαντα, acc. ſing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS,* nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia, rotunditas, convexitas:* et περιφέρεια θαλάσσης, *margo:* à

Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, teres* à

Περιφέρω, *circumfero; in comitatu meo fero; redigo in* vel *ad; perturbo; in errorem induco:* f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον, præſ. paſſ. περιφέρομαι, *circumferor, vagor:* præſ. part. paſſ. περιφερόμενος, μένη, μένον, *circumactus.* Th. φέρω, *fero;* fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περιφθῆμι, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto:* fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio; ferculorum miſſus; conturbatio, error, vagatio;* à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *vagus, clarus, ſapiens:* à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, *ſeptum, quo quid circumdatur; ſepes, murus, vallum,* &c. à περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè:* à

Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens, peritus:* à

Περιφράζω, *circumloquor, conſidero.* Th. φράζω, *dico:* fut. σω, a. 2. ἔφραδον, p. med. πέφραδα.

Περίφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circummunitus.*

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* Figura. Th. φράζω, *dico.*

Περιφράσσω, -ττω, *circumſepio, circumvallo,* f. άξω, p. πέφραχα, perf. paſſ. πέφραγμαι à φράσσω.

Περιφρονέω, *deſpicio; accuratè cogito:* f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα: quod à περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens; ſuperbus, contemptor:* ex περὶ, et φρὴν, *mens.*

Περίφρονος, gen. ſing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιφύομαι, *adnaſcor, adhæreo:* f. m. ύσομαι, p. paſſ. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, *ſummopere lætor.* Th. χαίρω, *lætor:* f. χαρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, perf. paſſ. κέχαρμαι.

Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *ære obduco.*

Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio:* f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *ſulcus.*

Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſuprà modum lætus:* à περιχαίρω.

Περίχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumjacens regio:* ex περὶ, et χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ȣ, ὁ, *locus.*

Περιψάω, *circumquaque abſtergo, defrico:* ex περὶ, et ψάω, *tergo:* f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *ſordes:* à 1. perſ. perf. paſſ. præced. verbi.

* Περίψησις τȣ̃ μύλȣ, *molæ contritio.* Suid.

Περιψιλόω, *circumcirca nudo; ſpolio:* ex περὶ, et ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, ȣ, *nudus.*

Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulſo,* aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, *trudo.*

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula; ipſa circumſpiciendi actio:* ex περὶ, et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περιώσιον, adv. *magnoperè, ſupra modum, ſupra cætera:* à

Περιώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *admodum ſanctus; eximius; numeroſus:* ex περὶ, et ὅσιος, *ſanctus.* Vel quaſi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri poteſt:* quod à περιαύω, *admodum clamo.*

Περκάζω, *nigreſco, vario,* f. ασω, p. πέπερκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, ſeu περκνὸς, ὴ, ὸν, *niger, nigris maculis variegatus.*

Περμησσὸς, ȣ, et Ion. σὸς, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone,* Phœbo et Muſis ſacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA.* πτέρνα, ης, ἡ, *calx;* ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Πέρνας, præſ. part. act. à πέρνημι, *vendo.*

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus;* ſed propriè *opus acu factum.* à περονάω

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, veſtis quæ fibulâ ſuccingebatur.* Th. περόνη.

Περονάω, fut. ήσω, *fibulâ ſubnecto, fibulo:* à ſeq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, ſura, acicula:* q. à πείρω, *transfodio, figo.*

Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago; præceps ſum:* f. m. ευσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ȣ, *PERPERUS, levis, vanus; temerarius:* q. περιφέρος, ἀπὸ τȣ̃ περιφέρεσθαι, *circumferri.*

Περρίθηκατο, metri gratiâ, pro περιέθηκατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono,* f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περρίχειν, pro περιέχειν; hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ȣ, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vaſto:* f. σω. Eſt et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ȣ, ὁ, *PERSA.*

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS,* nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, ſeu Περσεφόνη, ἡ, *PROSERPINA,* filia *Jovis* et *Cereris;* à πέρθω, *vaſto,* et φόνος.

Περσήιος, ȣ, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS, ex Perſeo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perſeus.*

Περσηὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ȣ, ὁ, *PERSA:* nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Heſiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ Heb. q. d. *ungula.*

Digitized by Google

Πέρυσι, *anno præterito; ante hoc tempus:* quod à περάω, *tranſeo.*

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, *qui eſt anni ſuperioris:* à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπορα. hinc πόρος, *meatus.*

Περῶν, *tranſiens:* præſ. part. act. à περάω, *tranſeo:* f. άσω et ήσω.

Πέσε, ſeu πέσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσὼν, οῦσα, ὸν, et in accuſ. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *caſurum:* diphthongi diſſolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. ſing. f. 2. m πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejuſd. verbi.

Πεσέειν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέτωσαν, *decidant:* 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado:* a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, *cadam:* Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Πέσῃσι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πόκος, *pellis tondenda, vellus:* à πέκω, *tondeo.*

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. ſing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver.* à πίπτω.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejuſd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præſ. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, ſeu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus,* vel *ſcrupus luſorius; ipſe ludus.* Eſt et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compoſitum, quod fœminis ſubjicitur inter naturalia:* an à πέσσω, *mollio?* an à πέκος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo:* hinc præſ. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit:* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* idem quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia:* nom. pl. à πέταλον, quod vide.

* Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, *oſtraciſmus per folia.*

Πέταλοι, *vituli:* qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, *foliorum* ſeu *ramorum.*

Πέταλον, et Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέταμαι, *volo,* vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo:* ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus, latior galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασὼν, *PETASO, coxa cum coſtis:* à πετάω, *extendo.*

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas:* παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expreſſum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, -ύω, *pando, explico; aperio:* f. άσω.

Πετεηνοῖς, *volucribus:* per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris.* et

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ ſæpiſſimè ει in duplex εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis:* πετεινὰ, τὰ, *volucres:* à

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, *voluber:* ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant:* Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præſ. imperat. m. ab eod.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum; ſcandula; locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire ſolent:* Dictum quaſi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον. q. v.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, et πετάομαι, *volo, -as;* q. à πετάω; volatus enim fit expanſis alis: præſ. part. med. πετάμενος, -ώμενος, a. 1. paſſ. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτουσιν, dat. pl. part. præſ. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετοῦν, præſ. inf. act. idem valet ac ἐμπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nanciſci:* à verbo

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciſcor:* à πέτω, inuſ. pro quo πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, ſaxum grande, rupes.* [* *antrum in rupe.* Il. Β. et paſſim. Vid. Græv. ad Heſiod. Op. 589.] Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, ſaxum.*

Πετράεσσα, ας, ἁ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *ſaxoſa.* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; in petroſis et ſaxoſis locis naſcens.* Th. πέτρος, *lapis.* item

Πετραῖος, Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, conſule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *ſaxoſus, petroſus, lapidoſus:* f. g. πετρήεσσα, et in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. ſing. f. g. præced.

* Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, *petras ſcando:* ex βαίνω, et

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, ſaxum,* undè *PETRUS,* nomen Apoſtoli; hinc etiam

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſaxis adhærens:* ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, *in ſaxum verto, lapido.*

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *petroſus, lapidoſus:* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσὸς.

Πετώμενος, ου, contract. à πετάομενος, verbi πετάομαι, ſeu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inuſ. pro quo πίπτω, idem, qu. à πέδον, *ſolum;* eſt enim *ad ſolum moveor.*

Πεύθετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent:* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præſ. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo:* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus; prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel qu.

Digitized by Google

ἢ πύκα, nam et πυκνὸς eſt συνετός.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, *amarus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*; cujus lacryma amara.

Πευκείδας, acc. ſing. à Πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, *pinus*, *picea*, *larix*; *quicquid ex ligno tali fit*, ut *tæda*, *fax*, &c. *lignum ex Ophir allatum*, ſic Joſeph.

Πεύκινος, ίνη, ινον, *pineus*: à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *audio*.

Πευσόμενος, part. f. m. verbi ejuſd.

Πέφαμαι, *interii*: p. paſſ. pro πέφημαι à φάω, *occido*. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. ſing. perſ. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται, infin. πεφάσθαι, paulo poſt f. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, *apparui*: et in 3. pl. πέφανται, p. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, *obſtructus*; per Metatheſin pro πεφραγμένος, perſ. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *ſepio*: f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, *apparui*: perſ. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφείδηαι, *parces*: Ion. pro πεφείσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φείδομαι, *parco*, *remitto pœnam*: f. m. φείσομαι et φειδήσομαι, p. paſſ. πεφείδημαι.

Πεφήσεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi ejuſdem.

Πεφεισμένος, perſ. part. paſſ. ab eod. verbo.

Πεφευγέναι, p. infin. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, perſ. opt. m. verbi ejuſd.

Πέφηνα, *viſus ſum*: p. m. verbi φαίνω, *oſtendo*: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω, paulo poſt f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, quod eſt idem cum φαίνω, *appareo*.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφιδήσεται, *parcet*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φιδέω, f. ήσω, perſ. paſſ. πεφίδημαι, στι. Vel eſt f. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. med. πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*: Ion. Anadiplaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἔφιδον, et Ion. Anadiplaſ. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus*: perſ. part. paſſ. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, σιώπα, *obmuteſce*; perſ. imperat. paſſ. verbi φιμόω, ω, *occludo*, *ad ſilentium adigo*; f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φίμος, ου, ὁ, *camus*, *fiſcella*.

Πέφνε, *interemit*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, *occido*, *interficio*; à φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*; Ectaſi Poët. pro πεφοβῆατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi φοβέω, *terreo*; f. ήσω, p. πεφόβηκα, pluſq. p. paſſ. ἐπεφοβήμην, ησο, ητο. Th. φέβομαι, *timeo*; p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, *ferebatur*; 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi φορέω, *fero*; f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus ſum*; p. part. paſſ. verbi φορτίζω, *onero*; f. ίσω, p. πεφόρτικα ab eod. Th.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, *loquor*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perſ. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, *locuti ſunt*; Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perſ. paſſ. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. paſſ. ejuſd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplaſiaſmo pro ἔφραδε, 3. ſing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplaſm. pro φραδεῖν: à φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. paſſ. verbi φράζω, *loquor*; f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρεδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.

Πέφρικα, *horrui*; perſ. act. Ion. pro -χα, vel perſ. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perſ. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus*.

Πεφρίκων, οντος, præſ. part. à πεφρίκω, *horreo*. Quod præſ. à perſ. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

* Πεφροντισμένως, *prudentèr*, *diligenter*, *accuratè*: à φροντίζω. D. L.

Πέφυα, *natus ſum*: p. m. verbi φύω, *naſcor*: a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν vel perſ. act. dicitur pro πέφυκα, Poët.

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perſ. act. ejuſd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*: perſ. part. paſſ. à φεύγω.

Πεφύγω, *fugio*, præſ. à p. m. πέφυγα, factum more Syracuſanu. Alioquin eſt p. med. ſub. verbi φεύγω, idem.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, p. m. et πεφυζότες, itidem pro πεφυγότες; πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio*. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζάω, -ῶ, f. ήσω, à φύζα factum.

Πέφυκα, ας, ε, *exſtiti*, *naturâ comparatus ſum*: et in 3. pl. πεφύκασι, perſ. act. verbi φύω, *ſum*, *naſcor*: f. φύσω.

Πεφύκει, *natus erat*: 3. ſing. pluſq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφυκέν, 3. ſing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejuſd. verbi.

Πεφυκὼς, *innatus*: p. part. act. verbi ejuſd.

Πεφυλαγμένος, *obſervans*: p. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *cuſtodio*, *ſervo*: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Πεφώρημαι, perſ. paſſ. et

Πεφωρημένος, p. part. paſſ. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω, p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. paſſ. à φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Πέψις, εως, ἡ, *coctio*: à πέπτω.

Πη, ſine accentu, encliticum eſt, pro πως. εἴ πη, *ſicubi*. δή πη, *aliquo igitur*: at

Πῇ, extrà interrog. *aliquatenus*, *quodammodo*: πῆ; interrog. *quâ ratione? quonam modo?* ab inuſit. pron. interrog. πὸς, πὴ, πὸ;

Πηγάζω, f. άσω, *ſcaturio*. Th. πηγὴ, *fons*.

Πηγαὶ, pl. num. ejuſd. Th.

Πηγαῖος, αία, αῖον, *fontanus*: ab eod. Th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor* vel *refero*: à

Πήγανον, ου, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνύει ſuo calore et ſiccitate. Ideò caſtitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo*, *concreſcere facio*.

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*; quia

Digitized by Google

...creta aqua: acc. pl. πηγάδας.
... πηγάω.
...γασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, e-
...s Persei alatus. Th. πηγή.
...πηγέμαλλος, ο, ὁ ϗ ἡ, *villoſus*;
habens vellus denſum, vel *ni-*
...*m*, vel *album*: à πηγὸς, *com-*
...*tus*, *albus*, *niger*, et μαλλὸς,
...*lus*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons*, *ſcatebra*: quia
... ἐκ γῆς.

...ῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compac-*
..., *PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, et πήσσω, ſeu
..., *compingo*, *cogo*, *concreſcere fa-*
...*figo*. f. ξω.

...γὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus*, *im-*
...*lis*; *niger*; *albus*, ſeu *niveus*,
...*lis eſt glaciei color*: à præced.
...γυόω, -ῶ, *ſylveſtre reddo*, *ex-*
...*ro*, f. ώσω, p. πεπηγύωκα.
...πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis*, *glacies*:
... p. m. πέπηγε, *compactum eſt*.
... πηγνύω.

...δαιος, ου, ὁ, *PEDÆUS*: no-
... propr.

...ηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *cla-*
... *navis*. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *re-*
...: vel πηδὸς, ου, ὁ, *ligni ſpecies*.
...δασος, ο, ὁ ϗ ἡ, *uliginoſus*, *et*
...*ndis ſcatens*, unde aqua πηδᾷ:
...*m PEDASUS*, nomen propr.
...ionis; eſt et equus Achillis
...dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *ſalio*, *ſalto*, *ſcaturio*:
...ήσω. p. πεπήδηκα.
...ήδημα, ατος, τὸ, *ſaltus*: à præ-
...d.
...ηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et
...ηδήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. verbi
...δάω, *ſalto*.

ΠΗ'ΔΟΝ, ο, ὁ, vel πηδὸν, ῦ, τὸ,
... *ſpecies*: πηδὸν vertitur etiam
...*la remi ex eo ligno*; item *re-*
..., præſertim ex eo ligno.
...δύω, f. ύσω, *aquis ſcateo*, *aquas*
...*re facio*. πηδυλὶς πέτρα, ἐξ ἧς
... ..., apud Heſych.
...θω, inuſit. *patior*.
...κτὶς, exponitur (α) *gelu facttiti-*
... à πήγω, *compingo*: (β) *culter ad*
...*dendas carnes*; qu. à πείκω, *vel-*
...*carpo*: (γ) *inſtrumentum muſicum*,
...*dis*, quia è lignis πηκτόν.
...κτίδες, αἱ, *fides*, *-ium*: vel
...d muſicum inſtrumentum.
...κτὸς, ἡ, ὸν, *compactus*, *concre-*
... *congelatus*. Th. πηγνύω, *com-*
...*go*.

...ηλακίζω, f. ίσω, proprie *luto*
...*rgo*; *probro afficio*: à πηλὸς,
..., *lutum*.

...λακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelioſa in-*
...: à præced.

...λαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*,
...nus piſcis: quia ἐν πηλῷ μύει.
... πηλὸς, *lutum*.

Πῆλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. παλῶ, a. 1. infin. πῆλαι.

Πηλῆϊ, dat. ſing. à Πηλεὺς, έως, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλέων, ωνος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Eſt et ranæ nomen, à luto ſic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per diſſolut. ηϊ, pro ει, et εω pro ου, et inſert. α, pro Πηλείδου, à Πηλείδης.

Πηληϊάδης, ου, Ion. εω, pro Πηλείδης, pro Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έως, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea*, *caſſis*: q. à πάλλεσθαι, id eſt κινεῖσθαι, quòd *vibrari* ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus*, *a*, *um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis?* ὅτε, πότε, *quando?* οὗ, ποῦ, *ubi?* ἔθεν, πόθεν, *unde?* ὡς, πῶς, *quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus*, *è luto factus*: à πηλὸς.

Πήλιον, ο, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ο, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lutum*, *cœnum*; item *mortarium*. Eſt et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *feculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλύσιος, ο, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus*: et

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*: f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. paſſ. ἐπημάνθην, a. 1. infin. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejuſd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πῆνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyſſis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνήκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῦτα, idem ac πηνίκ' αὖτα, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Ariſtoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. ii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius*, vel *fuſus*, *cui filum involvitur*, *ſtamen*, ſeu *filum quod è colu deducitur*; *tela ipſa*; item *inſectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejuſd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, ῦ, Ion. pro παὸς, ῦ, *affinis*, *cognatus*: in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *poſſideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *ſaccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *paſco*, ut ſit eſcaria pera.

Πηρίδιον, ο, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *teſticulus*: quia ὄρχεις eſt, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus*, *mancus*, *mutus*, *cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. paſſ. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *paſſurus*; à πήθω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis uſitat. πάσχω.

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo*, *coagulo*, *gelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à præced.

Πήχεε, *lacerti*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. paſſ. πέπηγμαι, a. 1. paſſ. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis*, *qui unius cubiti eſt*: à

ΠΗ'ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*, *menſura à cubito uſque ad ſummum medii digiti*; *norma* fabrilis; *teſtudinis manubria*, *quæ tranſtillo conjunguntur*; *pars arcûs media*: gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, *capio*, *prehendo*: f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 2. ſub. πιάσω, ης, η, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, αντος, a. 1. ind. paſſ. ἐ-

Digitized by Google

πιάνθην, ης, η, *captus fui*; f. 1. paſſ. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίανα, a. 1. ſub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes ſuas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκίερνης, *pocillator*. Gl. Cyr.

* Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*. à πίδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis ſalientibus ſcatens*: à ſeq.

ΠΙ´ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, *fons*, *ſcatebra*.

Πιδηέσσης, *ſcatebris abundantis*, gen. ſing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis ſalientibus ſcatens*; per Syncop. à πιδακόεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πίθι: à πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. ſing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialyſi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejuſd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. ſeu Dor. pro ἐπιέζουν, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ´ΖΩ, *prehendo*, *premo*; item *crucio*; *urgeo quid*, v. gr. *in demonſtrando*, &c. fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. paſſ. πεπίεσμαι. Dicitur et πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis*, *opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Muſarum ſedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Muſæ. à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. ſing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* inſtar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, *dico ad perſuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *perſuaſorius*, (quod à πείθω, *perſuadeo*) et λόγος, *ſermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad perſuadendum apta*: à præced.

Πιθανὸς, ὴ, ὸν, *perſuaſorius*; *probabilis*, *veriſimilis*; *gratus*, *acceptus*, *elegans*, impr. *de oratore*, *qui placet*, *populari*, item *de eo qui ſpecie probabili utitur*; *ſpecioſus*; *aptus ad aliquid*; *qui naturam et formam rei ipſius aptè imitatur et exprimit*; in compar. πιθανώτερος, ſuperl. πιθανώτατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas*, *perſuaſio*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *perſuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido*, *obſequor*. Th. πείθω.

* Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria*. D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *perſuaſus ſis*, Ion. pro πίθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *ſimiis veſcor*: ex πίθηξ, *ſimia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙ´ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *ſimia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. ſing. a. 2. ſub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejuſd.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem ſyllabæ θι, undè πίεθι, et per Craſin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πιθοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙ´ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium*: qu. ubi τοῦ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεὼν, *torcular*, *cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *ſimia*.

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*.

Πικράζω, *amarore afficio*: à πικ…

Πικραίνομαι, *exacerbor*, *ſum* … *rulentus*: a. 1. paſſ. ἐπικράνθην, … η. à

Πικραίνω, *amarum reddo*, *exa*… *bo*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα, a. … infin. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, *ama*… *rus*.

Πικρὰν, acc. ſing. f. g. à πικ… *amarus*.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo*, … *tas*, *odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo*, … Th. πικρὸς.

ΠΙΚΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, *amarus*, … *triſtis*, *ſeverus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo* … præced.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, *amarum red*… *exacerbo*. Th. πικρὸς.

Πικρῶς, adv. *amarè*, *acerbè*; … *inimicè*; à πικρὸς.

Πιλᾶτος, ου, ὁ, nomen præf… Romani: interpret. Lat. … *matus*. Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, … *go*; *cogo*, *coarcto*, *conſtipo*. Th. … λος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana* … *quævis res conſtipata in* … *coacta*: à præced.

Πιλνᾷ, 3. ſing. præſ. ind. … verbi πιλνάω, idem quod … *appropinquo*.

Πίλναμαι, paſſ. à πίλνημι, … *pinquo*, id. quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, … ſing. imperf. paſſ. à πίλνημι … quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod … ſeu πιλάζω, *admoveo*, *appropinquo* … Th. πέλας, *propè*.

Πίλνημι, idem.

ΠΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, [* *fa*… … *ex lanâ confectæ*, Heſ. Op. … PILEUS ſeu *pileum* indument… capitis: *tegumentum ex lanâ* … *tum*, ſub quibus hyeme hab… bant Scythæ. Juſtin. Her… iv. 23.] *PILA*, ſtrues: Angl. PILE.

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω … *nae cogo*; *coarcto*, *conſtipo*: à præ… ced.

ΠΙΜΕΛΗ´, ῆς, ἡ, *pinguedo*: hinc

Πιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*, …

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. … præſ. paſſ. verbi πιμπλάνω, … paſſ. πέπλησμαι, a. 1. paſſ. ἐπ…

Digitized by Google

...πλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπέπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. ...ι πιμπλάνω, f. πλήσω.

...πλάω, πιμπλάνω, et πίμπλη- f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. πλεῖος.

...πλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πλᾶσαι, nom. pl. part. præſ. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, ...n cum πλήθω, *impleo*. Th. ..., *plenus*.

...πλη, *imple*, Att. pro πίμπλα- præſ. imperat. à

...πλημι, idem quod πλήθω, ... Vide πιμπλάω.

...πρὰς, ᾶσα, ὰν, præſ. part. à πίμπρημι, idem quod πρή- *incendo*.

...πράω, πίμπρημι, πιπράω, et ...ημι, *incendo; uro, inflo*: f. πρή- p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præſ. f. πίμπραμαι, *incendor; intumeſ-* præſ. infin. paſſ. πιμπρᾶσθαι. . πρήθω.

...πρήσω, *incendam*, fut. 1. à ...πρημι, quod vide.

...ι' pro πῖνε, præſ. imperat. à ..., *bibo*.

...ακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πί- ...

...άκιον, ου, τὸ, *tabella*: et

...ακὶς, ίδος, ἡ, idem à ſeq.

Ι'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, aſſer; ...ται, index*. Eſt et πίναξ, *diſ- ...quadra*.

...ται pro πίνεται, ob ſeq. aſpi- 3. ſing. præſ. paſſ. verbi πί- *bibo*: præſ. imperat. act. πῖνε, ...

...ειν, Ion. et πινέμεναι, Dor. ...ειν, præſ. infin. verbi πί- *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. ...

...ετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπί- 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ...

Ι'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus ...chæ. Scribitur et πίνα. Hinc ...ινον, *marinum*, propriè ad πί- pertinens.

...ον, ου, τὸ, *vinum hordaceum*: à ...

...οντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. ... part. præſ. verbi πίνω.

Ι'ΝΟΣ, ου, ὁ, *ſordes*. Sed

...ς, ου, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, ..., quia abundat reſinâ.

...ουσι pro πίνουσι, *bibunt*, 3. pl. ...ſ. ind. act. verbi πίνω, f. πώ- ...

...ύσκω ſeu πινύσσω, *moneo, ſa- ...facio*: à πνῦμαι, *ſapio*: quod ...νέω, *ſpiro*.

...ύτη, ῆς, ἡ, *ſapientia, prudentia*; ...υτὸς, *prudens*.

...υτὸς, ἡ, ὸν, *ſapiens, prudens*; ...ύσκω, vel πινύσσω, *moneo, et ad ſanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *ſapio*.

Πινυτότης, ῆτος, ἡ, *ſapientia, prudentia*: à præced.

Πινυτῶς, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πίε, et πῖθι, a. 2. ſub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιὼν, οῦσα, ὸν, f. 2. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται.

Πίνωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi præced.

Πίνυσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι Sunt qui velint eſſe præſens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. ſing. à πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, ſuperl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th: πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος et πιότατος, compar. et ſuperl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιὼν, οῦσα, ὸν.

Πιπίσκω, *potum præbeo*: à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πίπλημι et πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS*, *avis marina*: qu. à πίω, quòd frequentiùs *bibat*.

Πιππίζω, f. ίσω, *pipio, avium pullos voce imitor*: à

Πίππος, ου, ὁ, *pullus avis, pipio*: à πίπος.

Πιπράσκω, *vendo, venundo*: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε, f. πράσω, (qu. à πράω pro περάω) p. πέπρακα, perf. paſſ. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. paſſ. ἐπράθην, a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι, a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. paſſ. πραθήσομαι, *vendor*. Th. περάω, *vendo*.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præſ. ſeq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado, ruo; incido*: f. πέσω, et Dor. πεσῶ, f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι, p. act. πέπτωκα, a. 1. ἔπεσα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε, a. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, ὸν.

Πίπτωσι, 3. pl. præſ. ſub. à πίπτω.

Πίσαγος, ὁ, nomen Perſicum, quod *leproſum* ſignificat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω, quod à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, *PISUM*: à πτίσσω, *tundo*.

Πῖσος, et πίσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ ſeu πίττα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. PITCH. qu. à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω ſeu πιττόω, -ῶ, *pice oblino*: à præced.

Πιστὰ, *pignora, beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidus, a, um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA*, *nuculæ pineis nucibus ſimiles*.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à ſeq.

Πιστεύω, *credo; fido; committo*: fut. εύσω, p. πεπίστευκα, pluſq. p. Att. πεπιστεύκειν, pro ἐπεπιστεύκειν, part. p. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς, a. 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, et in 2. pl. πιστεύσατε, a. 1. ſub. πιστεύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. πιστεῦσαι, a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν, præſ. paſſ. πιστεύομαι, *credor*. perf. paſſ. πεπίστευμαι, a. 1. paſſ. ἐπιστεύθην, ης, η. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis, probabilis*: à πίστις, *fides*. Eſt et

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*: à πιπίσκω.

Πιστικὸς pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις, ιδος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, *fides*, vario ſenſu; ut Latina vox: *aſſenſio; fiducia in fide alicujus; argumentum*, quod fidem facit; *teſtimonium; promiſſio; opinio inſignis de aliquo*: à πείθω.

Πιστὸν, τὸ, *pignus*, τὰ πιστὰ, *pignora, fœdus*: adv. *fideliter*: à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis; fidus; fide dignus*. Eſt et

Πιστὸς, *Chriſtianus, credens in Chriſtum*: οἱ πιστοὶ, *credentes*: à πείθω. At

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis*: à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιστότερος, compar. et πιστότατος, ſuperl. à πιστὸς, *fidelis*.

Πιστοῦται, 3. ſing. paſſ. verbi

Πιστόω, *fidem facio, et exigo, confirmo, ſtabilio*: f. ώσω, p. πεπίστωκα, p. paſſ. πεπίστωμαι, a. 1. paſſ.

Digitized by Google

ἐπιςώθην· à πίςος, *fidelis*. Th. πεί-θω, *perſuadeo*.

Πιςωθεὶς, έντος, *cui fides habita eſt; πιςώθητον*, a. 1. part. paſſ. dual. num. πιςώθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi πιςόω, *fidem facio*.

Πιςῶς, adv. *fidelitèr*: à πιςὸς.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *ſutor, cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus, fidens*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσυρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*: f. 1. verbi πίω, Vide πίνω.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ας, ἡ, *turma, cohors; tribus quædam*: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, *cohors Pitanetes*.

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἵζα pro ἵζη· hinc πιτνὰς, præſ. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. à πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, *expando, extendo; concutio, projicio*: à πίπτω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, *cado, labor*. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *tabulæ, pugillare; PITTACIUM*. Th. πίττα vel πίσσα, *pix*.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*; unius è ſeptem Græciæ ſapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ίνη, ϊνον, *pineus*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus aquæ remo percuſſæ, remigium*.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur*: q. à πίτω. Eſt enim id quod πίτει, id eſt, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS*: qu. à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *piceis abundans, piceus*: à πίτυς.

Πιφαύσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. ſing. præſ. ſub. m. à

Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, *dico, commemoro, jactito*. Th. φάω vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præſ. imperat. paſſ. à

Πιφαύσκω, inſerto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω. idem quod φημὶ, *dico, loquor*. Th. φάω, idem. Eſt etiam πιφαύσκω, *in lucem profero*: à φάω, idem.

Πίω, inuſit. pro πίνω, *BIBO*. Eſt et a. 2. ſub. act. à πίνω, f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis, obeſus, opimus*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA*, quod vidè.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quaſillus*: à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus*, voluntque eſſe à. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, et Pleonaſmo τοῦ γ, ἔπλαγγον. undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contrà morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Heſych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuntio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα: à πλάγιος.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius, fragana*. Gloſſ. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, et αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

Πλάγιον, adv. *obliquè*: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, α, ὁ ϗ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, *obliquus, tranſverſus; ambiguus; timidus; doloſus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

* Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua*, ſeu *latera aciei, cuſtodit*: ex præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. *obliquè; obſcurè; doloſè*: à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, *errantes*: nom. pl. a. 1. part. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*: verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, *præhumidus, uvidus, flaccidus*: et

Πλαδάω, ῶ, et -όω, -ῶ, *humore nimio abundo*: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, et πλάδος, ου, ὁ, *humor ſuperfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro*: part. præſ. m. πλαζόμενος: à

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; lædo*: fút. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. paſſ. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*.

Πλαθαὶ, ῶν, αἱ, *ſtatuæ*: à πλάσσω.

Πλάθανον, ſeu πλαθανὸν, οῦ, *orbis ſuper quo panes formantur*: ab eod.

Πλάθω, f. άσω, *appropinquo*, [...] *moveo*: à πελάω. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, [...] *forma in quâ lateres formantur*: [...] πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. ſing. à πλὰξ, [...] *bula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*: a. 2. part. paſſ. à πλέκω, *plecto, necto*; [...] a. 2. paſſ. ἐπλάκην, a. 2. inf. [...] πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: à [...]

Πλακόεις, όεσσα, όεν, *latus* et [...] *nuis*: à πλάξ.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, *PLACENTA* [...] contract. à πλακόεις, εντος, [...] *nis latus* et *tenuis cruſtæ ſpeciem* [...] *ferens*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, inſtrumentum quo* [...] *tharæ fides pulſantur*: à [...] *percutio*.

Πλακῶ, aor. 2. ſub. paſſ. [...] πλέκω, *plecto*; quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *niſi*, [...] *terquam quod*; item *præter*, [...] *ſum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo*, [...] *co*: f. ήσω, p. πεπλάνηκα, [...] ἐπλάνησα, præſ. paſſ. πλανῶμαι, *ſeducor; erro*: perf. paſſ. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, [...] ον, *ſeductus, a, um*: a. 1. paſſ. [...] πλανήθην, ης, η, *ſeductus fui*: à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error*, [...] πλάναι, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro*, [...] *dus*: à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*: a. [...] part. act. à πλανάω, quod [...]

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, -onis*, [...] *ticus*; et ſubaudito ἀςὴρ, [...] *ratica, PLANETA*: Ang. PLANET. à πλανάω.

Πλανητικὸς, ή, ὸν, *erraticus*, [...] *bundus*: à præcedente.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda*, [...] *ratica*: ab eod.

Πλάνος, ου, ὁ, *ſeductor*, [...] item *error*: Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax*, *fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, [...] *ror*.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata*; [...] *planities; cruſta*. Th. πλατὺς, [...] ὁ, *latus*, (ſeu à πλάσσω, Era.)

Πλᾶξεν, Dor. et Ion. pro ἔπληξεν, *percuſſit*: 3. ſing. a. 1. [...] πλήσσω vel πλήσσω, *percutio*: [...] ξω.

Πλάξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. [...]

Digitized by Google

Πλάξιππος, *equorum agitator* : παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. ſing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo* : f. σω.

* Πλάσις, εως, ἡ, *fictio*, à πλάσσω, *fingo*.

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum* : ab eodem Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus*, *fictitius*; item *fictor*, *fabulator* : à præced.

Πλάσσε, *finxit* : Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo* ; *comminiſcor*, *ſimulo* : f. πλάσω, p. πέπλακα, p. paſſ. πέπλασμαι. hinc

Πλάστης, ου, ὁ, *formator*, *fictor*.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo ſuſpenſa*, *cui pondus imponitur* ; tum *labula*, *in quâ cottabis ludebatur*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*. Eſt et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula*, *flagellum* : à πλήσσω, *percutio*.

Πλαστικὴ, ſub. τέχνη, *fingendi*, *ſeu fictorum ars*, *PLASTICE*. à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem ſpectans*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, *a*, *um* : ab eod.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, *crepito*, *crepitaculo ſonitum edo*, *manu pulſum do* : à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum* ; *ſtrepitus maris*; item *homo garrulus* : à πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *ſtrepitus*, *ſonus* : à πλαταγέω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ* : hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Plateenſis* : dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod

Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS arbor*, quia *latè diffuſa ramis*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατάσσω, *ex ictu et colliſione ſonum edo*. Th. πλατὺς.

Πλατεῖ' pro πλατεῖα, acc. ſing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατειῶν, gen. plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, ſubaud. ὁδὸς, *PLATEA* : ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema et latior pars remi, vel ipſe *remus* [* *ipſa navigatio*, ὑγρᾷ πλάτῃ ..., Soph. Philoct. 358. ... *curſu ſecundo appuli*.] Th. πλατύς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, ... quod vide.

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλατυάδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes* : nom. pl. part. præſ. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, ſive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *ſumma et lata pars remi*, *quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, *qui latis cornibus eſt* : nom. propr. *animalis*, *quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. paſſ. à

Πλατύνω, *dilato*, *amplum et ſpatioſum reddo* : f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. paſſ. πεπλάτυμμαι, aor. 1. paſſ. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. paſſ. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *latum dorſum habens* : quod ex πλατὺς, *latus*, et νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS*, *amplus* : in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ : in n. g. πλατὺ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, ῦ, ὁ, *latitudo* ; *oſtentatio*, *jactantia* : à πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lato animo*, *inſatiabilis*, *avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magiſter Ariſtotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et ſic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus* : compar. πλείων et πλέων, ſuperlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, *omne id*, *quod nexum ſeu contextum eſt* ; *opus vitile*, *calathus*, *caniſtrum* ; *textura* : πλέγματα, *crates* ; item *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλέθρα, τὰ, *humida et herboſa loca* : an quia πλαδαρά.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum* ſeu *jugerum æquans*. à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, [* *plethrum*, teſte Suida, *ſpatium centum pedum*; *jugerum*, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inſt. l. vii.] apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, *naviga* : pro πλέε, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. præſ. ind. à πλέω, *navigo* : fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus pluribus ſtellis conſtans, qu. à πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus* : vel à πλέονες, quòd *plures* ſtellas habet.

Πλεῖεν, Ion. ſeu Poët. Epentheſi pro πλεῖν, præſ. inf. verbi πλέω, *navigo* : fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonaſmum ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλέα, ας, ἡ, *plena* : à maſculino πλέος, *plenus* : Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. infin. à πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus* : compar. n. g. gen. ſing. πλείονος : gen. pl. πλειόνων : nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείω, πλέω, *plura*. Th. πολὺς, *multus* : comp. πλείων et πλέων, ſup. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονας, compar. à πολὺς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima* : nom. ſing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *pluris liceor*, *quàm cæteri* : à πλεῖστος, ſuperl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, ῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri* ; à præced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas*, *ad quem plurimi mortales conveniunt* : πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm*, *maximè*, *longiſſimè*. τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte*, *ad ſummum*, *et plurimum*. à

Πλεῖστος, ίστη, ῖστον, *plurimus*, *a*, *um* : ſuperl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. ſing. m. g. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα : alicubi adverbii more uſurpari videtur. [* Παραγινομένων δικαστῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92.] Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε, Iſocr. Parænes. *Robur ſine prudentiâ ipſis poſſidentibus magìs*, vel *plerumque*, *nocuit*.

Πλείων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *major*, *amplior* : n. g. πλεῖον, *plus*. compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus*, *a*, *um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus* : ſic dictus quaſi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora*.

Πλεκέω, *implicor*, *coëo* : à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus* ; *cirrus* ; *rete*, *laqueus* ; *undoſus flammarum vertex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis* : dat. pl. Ion. à

Digitized by Google

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *PLEXUS*: à
ΠΛΕΚ'Ω, *PLICO*, *PLECTO*; *necto, texo*; Metaph. *ſtruo*: f. ξω, p. πέπλεχα, p. paſſ. πέπλεγμαι, a. 1. paſſ. ἐπλέχθην, p. m. πέπλοκα.

Πλέννα, ſeu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: [* Πλέον ποιεῖν et πλέον εἶναι, *proficere*: Τί δὴ ποιεῖς πλέον; οὐδέν. *Quid autem proficis* (lacrymando?) *Nihil*. Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα pro πλέονας, vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*: præſ. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præſ. ind. à

Πλεονάζω, *copioſior aut major ſum, quàm neceſſe eſt; plus habeo, abundo*; item *facio abundare, augeo*: fut. άσω, a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *ſæpius*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundatio, cumulatio; Figura ſermonis; latior rei explicatio*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæſtui*, vel *plus habeo; ſuperior ſum; plus appeto, quàm par, aut ſatis eſt*: fut. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *ſuperemur*: ex πλέον pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo*: [* qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον dicitur; at ſi ſimpliciter ſine cujuſquam damno ſuperior ſum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei ſua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ne expugnemur violentèr à Satanâ*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168. et ſeq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes ſuperiores, major potentia, gloria, &c. victoria; id quo circumvenitur aliquis*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus, fraudator*: ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*; omnique *inexhauſta cujuſcunque rei aviditas, v. gr. voluptatis, laudis, &c.* Ex πλέον, et ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλέονες, *plures*; nom. pl. et

Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλέων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς; *multus*, ſuperlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, ία, ίον, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεύσαντας, *navigantes*: acc. pl. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέετο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. m. verbi πέλομαι, *ſum*.

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus*. et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. ſing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*. et

Πλεύνων, pro πλεόνων et

Πλεύνως pro πλεόνως, *plus, admodùm, valdè, præter modum*: hæc omnia à πλεῖον pro πλέον, q. v.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana ſuccingens coſtas; latus, coſta*.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS*. Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejuſd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*: f. 1. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo*: f. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*: per Sync. et Craſin pro πλέονα, ας, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, *pleno*: dat. ſingul. à πλέος, *plenus*: eſt et

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percuſſus*: et in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*: a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. ſing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, ab inuſit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, cùm *frequens eſſet turba in foro*. Quod alias dicitur πληθώρης ἀγορῆς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS*. à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem*: acc. ſing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à

Πληθύνω, *multiplico, creſco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα: præſ. paſſ. πληθύνομαι, *creſco*: p. paſſ. πεπλήθυμμαι, υσαι, υται, a. 1. ἐπληθύνθην. à πληθὺς. Th. πλέος, *plenus*

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: acc. πληθὺν idem quod πλῆθος, τὸ, ab eodem Th.

Πληθύω, *plenus ſum, abundo, frequens ſum*: præſ. paſſ. πληθύομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*; a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. paſſ. πλησθεὶς, εῖσα, ὲν: à πλέος. (A πλάω, vel πλ... Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, *copia, redundantia, ſatietas i... piâ; hominum frequentia*; ap... medicos, *ſalubrium humorum re... dundantia*: à præced.

Πλήθωσι, 3. perſ. pl. præſ. ſ... act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *vergiliæ; ſidus in dorſo tauri*. πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percuſſor*; it... *pugnax*: à perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno uſque ad pl... gas, digladior; ad miſerationem ... duco*, ſcil. *plangendo*: à præced.

Πληκτικὸς, ὴ, ὸν, *qui percutien... vel pungendi vim habet*; ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRU... ſcutica, flagellum quo fides pulſa... tur*; item *calcar galli gallinace...* à πλήσσω.

Πλήμμη, ης, ἡ, vel πλήμμυρα, *... maris accedens*: à πλήθω, impl... Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo*; *imple...* πλάω, per Sync. pro πελάω, ide... Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitioſitas, ... probitas, peccatum, erratum*. et

Πλημμελέω, -ῶ, *inæqualis*, ...

Digitized by Google

[…]lerate me gero, ſive *improbè delinquo*.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum, delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à præced.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitioſus*; ex πλὴν, *μέλος*, qu. *ſine modulatione*: aut πλέον μέλος, *cùm membrum abundat*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æſtuantis curſus, inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æſtus maris*, quod vide, et ῥέω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æſtuantis receſſus*: pro ἄμπωσις, ab ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *reſorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *modiolus rotæ*: πλῆμναι ſunt *fiſtulæ, quibus axis inſeritur*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum*[…]*e, quo radii modiolo colligantur*: ex πλήμνη, præced. et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: ex πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *ſed, ſed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*. [* πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. *præter apoſtolos*.]

Πλῆντο, *implebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor*, et *ſtimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percuſſio, conſternatio*: à πλήσσω.

Πλῆρες, n. g. à πλήρης, q. v.

Πλήρη, acc. ſing. à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, et πλῆρες, τὸ, *plenus*, cum gen. *perfectus* ſeu *integer*. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo*.

Πληροῦσθε, 2. pl. imperat. paſſ. à

Πληρόομαι, οῦμαι, *impleor*: vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *juſtum pondus, juſtam menſuram do*; *certiorem facio*; *ſatisfacio, dando, argumentis, teſtimoniis*; *planè probo*: f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον: præſ. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, *juſtum pondus*, &c. *accipio*; *certior fio, perſuaſum habeo, certò ſcio*, p. paſſ. πεπληροφόρημαι, p. part. paſſ. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, ſeu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena aſſenſio, plena perſuaſio, certa fides*: à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo*; *inſtruo*; *prægnantem reddo*; *ſuppleo*; item *abſolvo, finio*; *ſatio*, propriè et tropicè; *ſolvo quod debeo*: f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι, a. 1. ſub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. paſſ. πεπλήρωμαι, aor. 1. paſſ. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. paſſ. πεπληρωμένος, *impletus, conſummatus*: à πλήρης, idem quod Th. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *ſupplementum, plenitudo, impletio*. [* πληρώματα, *claſſiarii, remiges et milites navales*. Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio cujuſlibet rei, et quâcunque in parte*; *plenitudo*; *perfectio et abſolutio*; *ſolutio ejus quod debeas*: à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, *cùm implevisset*: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, ἐῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præſ. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo*; *familiariter utor*; *ſector*: [* οἱ πλησιάζοντες, *diſcipuli alicujus*, Iſocr.] f. άσω, acc. pl. part. præſ. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior*: à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. ἐγγύτερον, *propius*: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*; ſed ὁ πλησίον, *propinquus*. [* quod et abſque articulo Luc. x. 29. 36. Vix uſquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.]

Πλησίος, ία, ίον, *propinquus, proximus, vicinus*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος, et χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velum implens*; item *qui proſpero curſu navigat, vento implente velum*: ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*.

Πλήσμιος, ία, ιον, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, faſtidioſus*. τὸ πλήσμιον, *faſtidium, ſatietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *ſatietas*; *intemperantia in cibo*; *plenitudo*: acc. pl. πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad conſternationem animi: ſic et in a. 2. paſſ. ἐπλήγην et ἐπλάγην, perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*; f. ήσω. Sunt qui velint eſſe pluſq. p. paſſ. et Poët. ſeu Ion. poni pro ἐπέπληντο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. ſing. præſ. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro πλέων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio*; *lateritium opus*; item *agmen militare ſic diſpoſitum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræſentet*. à πλινθεύω. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later, imbrex*.

Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum*.

Πλὶξ, *gradus, greſſus, paſſus*; item *ſpatium inter pollicem et medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, ſeu ομαι, *tolutim incedo, greſſus glomero, gradior*: tanq. terram πλήσσω pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur*: præced.

Πλοιάριον, τὸ, *navicula, cimba*, dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, *navis*, impr. *oneraria*: à perf. m. inuſ. πέπλοα verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Digitized by Google

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compoſitio*; item *dolus*: et

Πλόκιον, ου, τὸ, *cirrus, coma plexilis; genus quoddam monilis collaris*: à

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis, texilis*; item *perplexus, intricatus*: à ſeq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ῦς, ὁ, gen. όυ, ῦ, *navigatio, curſus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῖ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλεον, p. m. πέπλοα.

Πλῦ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς, q. v.

Πλυμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloſſ. Eſt *cervical*, à pluma.

Πλουσιάζω, idem ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ία, ιον, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, έρα, ερον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc. ſing. à Πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. à πλουτέω, q. v.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives ſum, divitias poſſideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. paſſ. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, et δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*; qu. à πολὺ et εἶναι, undè ἐτεν. Ergò πλοῦτος ſunt πολλὰ ὄντα, et πλούσιοι, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. ſing. præſ. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præſ. vel 3. plur. ind. præſ. verbi πλουτέω, *dives ſum*, q. v.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, *crinis plexus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, εῖσα, ὲν, *lotus*, a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, *lavo*; perf. paſſ. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. ſing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ῦ, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν ποιεῖν τινὰ, *omnibus conviciis proſcindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλυντὴς, ου, ὁ, *qui veſtimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *veſtimenta*; ut λόω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proſcindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλῦνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger?*

Πλῶε, *navigabat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. et

Πλώειν, præſ. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præſ. Ion. pro πλεούσας. à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι ſeu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*, præſ. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ. *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus; qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*; à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνέοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præſ. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro*, fut. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *ſpirans*, præſ. part. f. g. à πνέω, *ſpiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *ſpiritus, flatus, flamen; nota aſpirationis*. In Scrip. S. *Spiritus Sanctus; ſpiritus propheticus; divina natura Chriſti; ſanctitas animi, et ſtudium pietatis; religio Chriſtiana; omnia effecta virtutis divinæ*, ut miracula, &c. *Mens humana; ſenſus animi*: à πνέω, *ſpiro*.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *ſpiritualis; ventoſus; inflatus; inflans*: in Scrip. S. *divinus, ſanctus, purus, vi et efficaciâ præditus*; item *quod S. S. continet, quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC. et

Πνευματικῶς, adv. *ſpiritualiter* &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -οῦμαι, *ſpiritu portor, ducor*: p. paſſ. πεπνευματοφόρημαι. à

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *ſpiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, reſpirationis inſtrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *ſpiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειε, *ſpiraret*, 3. ſing. a. 1 opt. act. Æol ejuſd. verbi.

Πνεύσω, *ſpirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo, ſpiro, anhelo; adſpiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. paſſ. πέπνευμαι.

Πνιγεὶς, εῖσα, ὲν, *ſuffocatus*: a. 1. part. paſſ. et

Πνιγήσομαι, *ſuffocabor*: f. 2. paſſ. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *ſuffocatio*: et

Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙ'ΓΩ, *ſuffoco, ango, neco; ... quo, vel aſſo in aheno contecto, ... quid vaporis exeat*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ου, ετο, perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην, f. 2. paſſ. πνιγήσομαι.

* Πνιγώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, fervens; ſuffoca...*

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *ſuffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *ſuffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, ſpiritus, aura*: à πνέω, *ſpiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epentheſ. τοῦ ι. Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνύμι, et πνύμαι, *ſpiro, vivo; ſapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνύτε, *ſpirabat; intelligebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi πνύμι, quod vide.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *guſto, edo*.

Πόδα, acc. ſing. ποδὰς, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*, et ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*...

Digitized by Google

item articularis morbus, PO-[PO]DAGRA, q. d. πόδας ἀγρεύοντα, ... capiuntur. Ex ποῦς, ποδὸς, ... et ἄγρα, ας, ἡ, captura.

...δαγρικὸς, ὴ, ὸν, vel ποδαγρὸς, ... DAGER, qui podagrâ tentatur, ... DAGRICUS : τὰ ποδαγρικὰ, ... intel. πάθη, podagrici dolores : ... æced.

...δανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis : ex ... pes, et νίπτω, lavo.

...δάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδόνιπ- ... aqua, quâ pedes abluuntur : ex ... Th.

...δαπὸς, ὴ, ὸν, cujas, ex quâ regio- ... q. ποῦ δαπέδου ;

...δαργε, voc. ſing. à

...δαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, albos vel ce- ... pedes habens : ex ποῦς, pes, et ... ἀργὸς, οῦ, albus, celer.

...δαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, ... valere, pedum velocitate præ- ... eſſe. Vide ποδάρκης.

...δάρκης, εος, ὁ ἢ ἡ, pedibus ce- ... ex ποῦς, pes, et ἀρκέω, ſufficio, ...

...ιμάκτρον, ου, τὸ, pedale : in ... ποδὸς ἐκμάσσονται, pedes ab- ... tur. Th. μάσσω, abſtergo.

..., nom. pl. et

...ποσσὶν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ... ποδὸς, ὁ, pes.

...δεὼν, ῶνος, ὁ, in utribus vocatur ... è pellibus dependens : et ... ur pro rei alicujus figurâ in ... deſinente, idque ad humani ... ſimilitudinem ; necnon calcea- ... ruſtici genus. Th. ποῦς, pes.

...ηνεκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, uſque ad pe- ... pendens : ex ποῦς, pes, et ἠνε- ... ὁ ἢ ἡ, porrectus in longi- ... ; item perpetuus.

...ήνεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, pedibus velox, ... : ex ποῦς, pes, et ἄνεμος, ...

...ήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, (ſcil. ἐσθὴς) talaris, ſive ad pedes uſque de- ... : ex πῦς, ποδὸς, ὁ, pes, et ... apto.

...ζω, vide in ποδιῶ.

...ίσκος, ου, ὁ, μικρὸς πῦς, pediculus pes.

...τῆρες, expon. lebetes, cacabi. ...

...ῶ, compede vinciam : Att. ... ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ... metior pede ; item pede li- ... obligo ; f. ίσω. Th. πῦς, ... pes.

... Ion. pro

..., gen. et dat. dual. à πῦς, ... pes.

...ιαῖον, ου, τὸ, vola pedis, ...

...ήρων, ου, τὸ, veſtis ad pedes ... Ex πῦς, et ἄρω, vel ὀρί- ... el ...

Ποδὸς, gen. ſing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, pes.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, inſtrumentum tortorium, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item inſtrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur ; et tendicula, quâ cervi capiuntur. Ex πῦς, et στρέφω.

Ποδόψιλον, pediculum. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψίλλιον, pedicula.

Ποδόψοφοι, ſunt qui pede ſtrepitum excitant, ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. ſing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ἢ ἡ, pedibus celer : ex πῦς, ποδὸς, pes, et ὠκὺς, celer.

Πόδωμα, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta. qu. à πῦς, ποδὸς.

Πόει, Att. pro ποίει, præſ. imperat. act. à

Ποιέω, Att. pro ποιέω, facio.

Ποθ', ſequente aſpirat. pro ποτὲ, aliquando.

Ποθέεσκε, deſiderabat, Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, deſidero. Th. πόθος, deſiderium.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis. Th. πόθος, deſiderium.

Πόθεν, undè? interrogativum ab ὅθεν, undè. indefinit. Th. ὅς, qui.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, deſiderantes ; nom. pl. part. præſ. f. g. et

Ποθέοντε, deſiderantes, nominativ. dual. præſ. part. à ποθέω, deſidero ; præſ. part. ποθέων, ουσα. Th. πόθος, deſiderium ; ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, ſerpendo accedo : ex πρὸς, et ἕρπω, ſerpo.

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, deſidero ; quod vide.

Ποθέσπερα, veſper, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, veſper.

Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præſ. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præſ. ind.

Ποθέω, deſidero, expeto, amo : f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſiderium : ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectaſin. pro ποθῆμεναι, deſiderare ; Dor. ſeu Ion. pro ποθεῖν, præſ. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, ubi? quo? ſed

Ποθὶ, alicubi, aliquando : ab ὅθι, ubi, indefin. Th. ὅς, qui.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aſpiciens ; præſ. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, aſpicit : 3. ſing. præſ. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, aſpicio : ex ποτὶ pro πρὸς, et ὁράω, video.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, aſpicio.

Ποθορῇσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, aſpicis ; 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῶσα, ας, ἡ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, aſpiciens : præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, deſiderium : q. à πόθω, deſidero, inuſit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Ποθῦμεν, deſideramus : 1. pl. præſ. ind. verbi ποθέω, q. v.

Ποῖ, quo? quorſum? ubi? quouſque? quamdiu? ab indefinit. οἷ, quo.

Ποὶ, aliquo ; alicubi ; quodammodo : ab eod.

Ποία, ας, ἡ, qualis : in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, herboſus, a, um ; Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποιεῖ, facit : 3. ſing. præſ. ind. ſed

Ποίει, 3. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦ, fac, Dor. pro ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. ποιεῦντι, facienti ; Dor. pro ποιοῦντι, dat. ſing. part. præſ. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, facio, efficio, fabricor ; carmina compono ; f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηκὼς, a. 1. ἐποίησα, a. 1. part. ποιήσας, præſ. paſſ. ποιέομαι, ῦμαι, fio ; ſtatuo, ut pœnam ; ſimulo ; perf. paſſ. πεποίημαι, a. 1. paſſ. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Ποιεῖν τὸν νόμον, ſervare legem · θυσίας, ſacrificare ; ἑορτὴν, diem feſtum celebrare ; πρὸς τὶ, valere ad aliquid ; λέγοντα, inducere loquentem ; cum ἐπὶ, colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere ; χρόνον, commorari ; ἀργύριον τινὶ, acquirere ; τινὰ κακῶς, affligere ; ἔξω, emittere. Ποιεῖσθαι νόμον, legem ſancire ; λόγον, dicere ; ἀρχὴν, incipere ; παῖδα, adoptare ; περὶ πολλῦ, magnifacere ; περὶ πλείονος, pluris facere ; περὶ ὀλίγυ, contemnere ; ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere ; ἐν θαύματι, admirari, &c.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, herba.

Digitized by Google

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herboſus:* à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, ῆσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus; POEMA*, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, *res conditæ.* à ποιέω, *facio, verſus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus;* perf. part. paſſ. à ποιέω, *facio.*

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit:* Ion. pro ἐποίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιήσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.

Ποίησις, ιος, ἡ, *factura, inſtructio, modus rei agendæ;* item *POESIS;* Angl. POESY: à ποιέω, *facio; carmina compono.*

Ποιήσομ', *faciam,* pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ποιητέον, *faciendum,* nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA;* item *effector, conditor, factor:* dat. pl. ποιηταῖς: fit à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, ſcil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA.*

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *faciendi vim habens; POETICUS;* Angl. POETIC. in pl. n. g. ποιητικά. a. 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, *factus; factitius; adſcititius;* adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA;* Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, *herbas comedo:* ex ποίη ſeu πόα, *herba,* et φάγω, *edo.*

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet;* ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas:* à ποικίλος, *varius.*

Ποικίλλω, *variego, variè diſtinguo; vafrè fingo:* f. λῶ, præſ. infin. ποικίλλειν, præſ. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius.*

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus verſicolor:* à præced.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *verſutus, qui animo ſuo agitat varia conſilia:* ex ποικίλος, *varius,* et βουλὴ, *conſilium.*

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *variam vocem ſonumque habens;* ὁ ποικίλην γῆρυν ϗ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum; verſicolor;* expon. et *canorus, varians vocem:* ex ποικίλος, *varius,* et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum,* et per Metonym. cauſæ, *vox.*

Ποικιλομήτης, υ, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia et multiplicia habens conſilia; verſipellis:* ex ποικίλος, *varius,* et μῆτις, *conſilium.*

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis diſtinctum habet:* ex ποικίλος, *varius,* et νῶτος, *dorſum.*

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, maculoſus.* Item *qui varias artes callet, verſutus:* qu. à πύκα λίαν, *valdè prudentèr.*

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ ſono canitur:* ex ποικίλος, *varius,* et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat, qui verſicolore ornatu veſtimenta elaborat:* à ποικίλλω, quod vide.

Ποικίλως, *variè, multis modis.* à ποικίλος.

Ποιμαίνοντ', pro ποιμαίνοντα, acc. ſing. part. præſ. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *paſcunt;* 3. pl. præſ. ind. à

Ποιμαίνω, *paſco; rego; curo; doceo;* f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor.*

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *paſco;* quod vide.

Ποιμαντέον, *paſcendum,* verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν, *paſtorius;* à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *paſcam;* f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. ſing. à ποιμὴν.

Ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *paſtoralis:* à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *paſtor; rector, ductor:* q. à πάω, *paſco,* vel qu. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens.* Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex;* Dor. ποίμνα· et

Ποιμνήιος, ίη, ῖον, *ad ovium gregem pertinens.*

Ποίμνιον, υ, τὸ, *grex;* dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo:* à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio.* Et pro *præmio* etiam accipitur; tum pro *liberatione* et *ſolutione;* qu. à πόνος, *moleſtia.* [* *pretium,* δῶχ', ὅυς ... Γανυμήδεος, Il. E. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis.* Ab ... νος fit Lat. POENUS. Salm. de ... ſur. p. 22.]

Ποιοῖεν, ας, α, Att. vel ... pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præſ. opt. ... verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *ſpicas lego:* ... ποίη, *herba,* pro πόα, Ion. et ... *collige.*

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e.* [* ... per interrogativum, ὁποῖος, ... quam.] Th. οἷος, *qualis,* cum ... terrog.

Ποιότητα, *qualitatem,* acc. ... à

Ποιότης, ητος, *qualitas;* à ... quod vide.

Ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. ... ποιέω, *facio.*

Ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. ... præſ. act. ejuſdem verbi.

Ποιούντων, *faciant,* Att. pro ... τωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt ſimilem genitivo pl. part. ejuſd. temp... Th. ποιέω, *facio.*

Ποιπνὸς, ῦ, ὁ, *ſedulus* ... à

Ποιπνύω, ſeu ποιπνεύω, *aſſiduè ago, fatago, expeto,* ... ἀπὸ τῦ ποιεῖν et πνέειν, ſeu ... *ſpirare.* nam qui *fatagit,* et ... perantèr opus *facit, anhelat.*

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, *ſtratum,* ... Etym. à στόρεω. Vide ...

Ποίτνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ... *rator, qui gratiam refert;* per ... cop. ἐκ τῦ ποινήτορος. Ex ... et εἶναι.

Ποιῷεν, Att. pro ποιοῖμι, ... opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, ... quod vide.

Ποκίζω, vide in ſeq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ... κίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ... κίζω, *vello, tondeo;* f. ίσω. à

Πόκος, υ, ὁ, *vellus.* Th. ... vel πέκω, *tondeo.*

Πόκως, Dor. pro πόκους, ... à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς ... pl. m. g. à πολὺς, *multus* ...

Πόλεας, *urbes,* acc. pl. à ... εως, ἡ, *urbs.*

Πολέες, Ion. ſeu Poët. pro ... λοὶ. et

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. ... Poët. et Ion. pro πολλοῖς à ... λὺς, *multus,* quod vide.

Πόλει, dat. ſing. à πόλις, ... *urbs.*

Digitized by Google

Πολεμεῖν, præſ. infin. act. à πολεμέω, -ῶ.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli: ex πόλεμος, bellum, et ἀρχὸς, dux. Vel ἀρχὴ, principium, item principatus.

Πολεμέω, -ῶ, bello, prælior; f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. à πόλεμος, bellum.

Πολεμήϊος, Ion. Dialyſi pro πολέμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicus; ab eod.

Πολεμήσει, præliabitur: 3. ſing. fut. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (ſc. χώρα) ſolum hoſtile ſeu hoſticum: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, pugnare: præſ. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολεμίζεσκον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. à πολεμίζω, pugno, belligero; f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicoſus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικὸν, οῦ, claſſicum bellum; et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. bellicosè; à præced.

Πολέμιος, ία, ιον, hoſtis, inimicus, adverſarius; item militaris: à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicoſus: [illegible]

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellicoſus, bellator; acc. ſing. πολεμιστὴν à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. bello excipiens; ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἢ ἡ, tumultuoſus: ex πόλεμος, et κλόνος, tumultus.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, bellum, prælium: q. πολύαιμος ex πολὺ, et αἷμα, ſanguis. Vel qu. πόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, perdo. Vel qu. πόλεις μειῶν, civitates minuens. Alii à πολέω, verto.

Πολεμοτροφέω, -ῶ, belligero, bellum nutrio ſeu foveo: ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, ad bellum excito: à πόλεμος.

Πόληος, gen. ſing. Poët. pro πόλεως: ſic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν à πολὺς, multus; quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πολέω, verto. Niſi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. ſing. Dor. pro πόλεως, à πόλις, ἡ, urbs.

ΠΟΛΕ'Ω, verto, verſo; verſor; aro; paſco: f. ήσω, p. πεπόληκα: undè forte Angl. TO PLOW.

Πόλεως, et Poët. πόληος, gen. ſing. à πόλις, ἡ, urbs.

Πολίων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, urbium: ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, præfectus urbis ſum: à

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis: ex πόλις, et νέμω, rego.

Πολιάοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, et per Craſin πολιοῦχος, urbium conſervator, vel præſes. παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἔχειν ἢ φυλάττειν.

Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps. τῆς πόλεως ἀρχὸς, ὅτι ἄρχει καὶ ἡγεῖται.

Πολιὰς, άδος, ἡ, urbana: Palladis Epithet. quæ urbis præſes tutatrixque credebatur. Th. πόλις, urbs.

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.

Πολίζω, urbem condo; urbem ſtatuo: f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, urbs.

Πολιῆς, gen. ſing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, a, um.

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, civis: à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἢ ἡ, cana habens tempora: ex πολιὸς, et κρόταφος, tempus.

Πολιορκέω, urbem obſideo, et cingo obſidione, machinis et tormentis urbem oppugno: πολιορκεῖ, vaſtat: bello petit, de regione: vexo, affligo: præſ. part. paſſ. πολιορκούμενος: ex πόλις, et ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. ἔργω, fut. ξω, includo.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obſeſſor: à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidio: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, canus, albus: qu. à παλαιὸς, vetuſta enim ſolent eſſe cana.

Πολιοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, urbs, civitas: ubi homines πολοῦσιν, id eſt, verſantur. vel potiùs à πολὺς, quòd ſint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs: à πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum: dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, gubernator civium, urbis præfectus: ex πολίτης, et ἀρχὴ, principatus.

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, civitas, reſpubl. jus civitatis; reipublicæ ſtatus et adminiſtratio; vitæ inſtitutum et ratio: Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, urbs.

Πολιτεύεσθαι, præſ. infin. paſſ. à πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis; item idem ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα. et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, magiſtratus: à

Πολιτεύω, rempubl. adminiſtro: f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præſ. m. πολιτεύομαι, idem. item me gero: p. paſſ. πεπολίτευμαι, ſervivi: cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, civis: in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, urbs.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, POLITICUS, civilis; qui in adminiſtratione reip. verſatur: comis, urbanus, elegans; popularis, ad ſenſum populi accommodatus. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars benè inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, έρα, ερον, et ſuperlat. πολιτικώτατος, η, à præcedente πολιτικὸς.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis fœmina: à πολίτης, quod vide.

* Πολιτογραφία, novus civium cenſus: ex πόλις, et γράφω, ſcribo. D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, multùm: aliquando pro πολλάκις, ſæpe. Th. πολὺς, multus.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. ſæpe, frequenter: et

Πολλαπλάσιος, α, et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, multiplex; item multo copioſior. ab eod. Th.

Πολλαχῆ, Adv. multis in locis, paſſim, ſæpe: ab eod. Th.

Πολλαχοῦ, Adv. multis in locis: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. multifariàm: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, multa: f. g. ejuſd. Th.

Πολλαπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, multùm, longè: à

ΠΟΛΛΟ'Σ, οῦ, Poët. pro πολὺς,

Digitized by Google

multus, quod vide: *fortis, vehemens, magnus.*

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, *pars multeſima; minima pars:* à

Πολλοστημόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multeſimus, unum ex multis partibus habens;* item *minimus:* ex πολλοστὸς, quod vide, et μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multeſimus, unus è multis.* Th. πολὺς, *multis.*

Πολλῶ, πολλῷ, gen. et dat. ſing. πολλοῖς, dat. pl. ejuſd. Th.

Πόλος, ου, ὁ, *POLUS, vertex ſeu cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE. à πολέω, *verto.*

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE.

Πολὺ, *multùm:* n. g. adverbial. ſumitur et vertitur *valdè.* ἐπὶ πολὺ, *diu.* Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè:* à πολὺς.

Πολυάϊκος, gen. ſing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm laudatus, laudatiſſimus:* ex πολὺς, et αἶνος, *laus.* eſt et nomen propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, *impetuoſus:* ex πολὺς, et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium,* quod *multos viros* capiat: ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*

Πολυάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans;* ex πολὺς, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frequens hominibus:* ex πολὺ, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multis votis expetitus:* ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*

* Πολυάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, innumerabilis.* D. S.

Πολυαρκέστατος, *copioſiſſimus, longè ſufficientiſſimus:* ſuperl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ad multa ſufficiens,* vel *multùm ſufficiens:* item *diu durans:* ex πολὺς, et ἀρκέω, *ſufficio.*

Πολύαρς, ενος, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens,* et per conſeq *dives:* ex πολὺς, et ἀρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna.*

Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps,* ὁ πολλῶν ἀρχὸς. Alii leg. πολυαρχὸς, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè profundus:* ex πολὺ, et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*

Πολύβοσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos paſcit:* ex πολὺς, et βόσκω, *paſco.* Th. βόω idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poet. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos paſcit:* ex πολὺς, et βόω, *paſco.*

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multas habens uvas:* ex πολὺς, et βότρυς, *uva.*

Πολύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens;* ex πολὺ, et βουλὴ, *conſilium.*

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ου, ὁ, *multos boves habens:* ex πολὺς, et βοῦς, *bos.*

Πολυβούτα, Dor. pro πολυβούτου, à præced.

Πολυγαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multum lætitiæ afferens:* ex πολὺ, et γηθέω, *lætor.*

Πολύγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus:* ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus:* quod à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*

Πολύγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè notus, celeberrimus:* ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γνώσκω, *cognoſco.*

Πολύγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos clavos habens:* ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus, clavus.*

Πολύγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus:* ex πολὺ, et γονὸς, *proles.* Th. γένομαι, *naſcor.*

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo artificio elaboratus:* ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dædalus,* ingenioſus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymoſus:* acc. ſing. πολύδακρυν ex πολὺς, et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*

* Πολυδαπάνως, *ſumptuoſiſſimè, multis impenſis.* D. S.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminoſus:* ex πολὺς, et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη, et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολυδένδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet:* ex πολὺς, et δένδρον, *arbor.*

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multa cernens:* ex πολὺς, et δέρκω, *video.*

Πολυδεύκης, *POLLUX:* nomen propr.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm ſiticuloſus:* expon. et *multùm deſideratus:* ex πολὺς, et δίψα, *ſitis.*

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulier.

Πολύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa donans;* et *qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺ, et δῶρον, *donum.* Eſt et

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex; diverſus habens ſpecies;* ex πολὺ, et εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies.*

Πολυειδος, ου, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè miſericors.*

* Πολυήρατος, ἄτη, ατον, val… *amabilis.*

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multi operis homo, operoſus:* ex πολὺ, et ἔργον, *opus.*

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *annoſus.* … πολὺ, et ἔτος, *annus.*

Πολύευκτος, *multis votis exp… tus:* ex πολὺ, et εὔχομαι, *opto.*

Πολύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens mul… ta transtra:* ex πολὺς, et ζυγὸν, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Πολυήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos di… habens:* ex πολὺ, et ἡμέρα, *dies.*

Πολυήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optabilis…* ex πολὺ, et ἐράω, -ῶ, *amo:* … *ro.*

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiſ…* acc. ſing. πολυηχέα ex πολὺ, … ἦχος, *ſonus.*

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mult… celebratus.* Th. θρύλλος, *ſu… rus.*

Πολύθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. … et convivio tribuitur et ep… *multis victimis mactatis inſtruct…* ex πολὺς, et θύω, *macto.*

Πολυΐδριν, *multa ſcientem:* ac… ſing. à

Πολυΐδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *multa ſcien…* ex πολὺ, et ἴδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *ſcien…* Th. ἴσημι, *ſcio.*

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *multip… doctrinâ præditus.*

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mu… aridus:* ex πολὺ, et κάγκ… Th. καγκαίνω, *areſacio.*

* Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mult… calamus.*

Πολυκάρανος, Dor. pro πολυκάρηνος, ου, ὁ, *multiceps, qui multa capita habet:* ex πολὺ, et κάρηνο… τὸ, *caput.*

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructifer…* et

Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantiſſimus:* ex πολὺς, et καρπὸς, *fructus.*

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæſtuo… aſtutus.* Th. κέρδος, *lucrum.*

Πολύκεστος, ου, *multùm acu pi… et ornatus:* ex πολὺ, et κεστὸς… *pictus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mag… piſcibus abundans:* ex πολὺ, et κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna.*

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, ſeu πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus:* ex πολὺ, et κλαίω, *fleo:* fut. κλαύσω.

Πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, … *ſus:* ex πολὺ, et κλαίω, …

Πολυκληΐδα, acc. ſing. à

Πολυκληΐς, ΐδος, ὁ ϗ ἡ, … *transtris inſtructus;* multis … *page junctus:* ex πολὺ, et κλ…

Digitized by Google

..des nautica: vel à κλεὶς pro κλεὶς, δὸς, clavis.

Πολύκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, è multis locis convocatus, multis vocatus: ex πολὺ, et καλέω, voco.

Πολύκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm abluitus; undis agitatus: ex πολὺ, et κλύζω, abluo: f. σω.

Πολύκμητος, ου, multùm elaboratus: ex πολὺ, et κάματος, labor. Th. κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, multos habens colles, ſaltuoſus: ex πολὺ, et κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, tibia.

Πολυκοιρανίη, ας, ἡ, et Ion. ίη, ης, multorum imperium: à

Πολυκοίρανος, ου, multorum dominus rex: ex πολὺς, et κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, multarum poſſeſſionum dominus: in gen. pl. πολυκτεάνων ex πολὺ, et κτέανον, ου, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio. et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives: ex πολὺ, et κτάομαι, poſſideo: fut. med. κτήσομαι, p. paſſ. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus: ex πολὺ, multùm, et κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολύλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, garrulus, multiloquus, loquax: ex πολὺ, et λαλέω, -ῶ, loquor.

Πολυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens multas ſegetes; locuples: ex πολὺ, et λήϊον, ου, τὸ, campus, ſeges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas: à

Πολυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiloquus: ex πολὺς, et λόγος, ſermo. Th. λέγω, dico: p. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui multa didicit, multiſcius, eruditus: ex πολὺ, et μανθάνω, diſco; fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multis partibus conſtans, multifarius: ex πολὺ, et μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολυμερῶς, adv. multifariàm; multis modis: à præced.

Πολύμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multas oves habens; pomifer: ex πολὺ, et μῆλον.

Πολυμῆτις, ιος, ὁ καὶ ἡ, valdè prudens vel ſapiens: ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, conſilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, aſtutus: ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, artificium.

Πολύμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt: ex πολὺ, et μορφὴ.

Πολύμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, ærumnoſus: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ου: ex πολὺ, et μόχθος, ου, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, qui multas habet nubes: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεινος, vel -ενος, ου, ὁ καὶ ἡ, multorum hoſpes: ex πολὺς, et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, hoſpes.

Πολυξένα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξεινος, quæ multos habet hoſpites: ex πολὺς, multus, et ξένος, hoſpes.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa itinera: ex πολὺ, et ὁδὸς, via.

Πολύολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, perbeatus: ex πολὺς, et ὄλβος, beatitudo.

Πολύορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm jurans. Th. ὅρκος, juramentum.

Πολυοχλία, ας, ἡ, multitudo turbulenta, multa turba: ex πολὺ, et ὄχλος, turba.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, POLIPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives: ex πολὺ, et πάμμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Th. πάω, poſſideo.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multa experientia: à

Πολύπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, multa expertus: ex πολὺ, et πεῖρα, experientia.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus: ex πολὺ, et πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert, ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, fontibus ſcatens: ex πολὺς, multus, et πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, ſcatebra.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multivagus: gen. pl. πολυπλάγκτων ex πολὺ, et πλάζω, fut. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. à πολυπλανής.

Πολυπλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui multùm vagatur: et

Πολυπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multivagus, plenus erroris: ex πολὺ, et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, multiplico, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα: à

Πολυπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Πολυπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multiplex.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui multorum jugerum eſt: ex πολὺς, et πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθέω, -ῶ, multus numero ſum, creſco numero. à

Πολυπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multus numero: ex πολὺς, et πλῆθος, multitudo.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia; item copia; à præced.

Πολυπληθύνω, ſummoperè multiplico: ex πολὺ, et πληθύνω, multiplico.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, largitèr impleo.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia. à

Πολύπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, implicitus; in quo multæ ſunt πλοκαὶ, ſeu nexus; vafer: ex πολὺ, et πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiformis: ex πολὺς, et ποικίλος, varius.

Πολύπους, οδος, multipes; item POLYPUS piſcis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, et πούς, ποδὸς, pes.

Πολυπραγμονέω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico; curioſè perſcrutor; habet et ſignificationem appetendæ rei alienæ, impr. imperii: præſ. inf. πολυπραγμονεῖν: à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas, ſolicitudo inanis; tribuitur privatis res publicas curantibus; accurata rei tractatio, cognitio, ſtudia literarum, impr. hiſtoriæ: à

Πολυπράγμων, ονος ὁ καὶ ἡ, negotioſus, curioſus; variarum doctrinarum ſtudioſus: ex πολὺ, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, res: quod à πράσσω, ſeu πράττω, facio: f. ξω, p. paſſ. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecoris abundans: ex πολὺ, et πρόβατον, ου, τὸ, pecus.

* Πολυπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiformis. πολυπρόσωπος γενεὰ, Joſ. B. J. i. 17. numeroſa progenies.

Πολύπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, multipliciter duplicatus: ex πολὺ, et πτύσσω, duplico: f. ξω.

* Πολύπτολις, ιος, ἡ, multarum urbium potens, Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, POLYPTOTON, Figura Rhetorica: à

Πολύπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multos habens caſus: ex πολὺς, et πτωτὸς, quod à πτόω, inuſ. idem ac Th. πίπτω, cado.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multiloquus, loquax; ex πολὺ, et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, multos agnos habens, dives; ex πολὺ, et ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, agnus vel agna.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, multus, frequens; amplus; præſtans, vehemens. Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ; τί μοι πολὺ; quid mihi prodeſt? In pl. οἱ πολ-

Digitized by Google

λοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs*; in Scrip. S. interdum pro πάντες: interdum de *perpaucis* reperitur: gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copioſior*: ſuperlat. πλεῖστος, ου, *plurimus*.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in ſaltu*: ex πολὺ, *multùm*, et σκαίρω, *ſalio*.

Πολυσπερέες, *diſperſæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm ſparſus*. Th. σπείρω, *diſſemino*.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intimâ miſericordiâ abundans*: ex πολὺ, et σπλάγχνον.

Πολυσπέρχων, ὁ, *POLYSPERCHON*, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans*: ex πολὺ, et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva paſſa*.

Πολύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuoſus*: ex πολὺ, et στένω, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, *vorticoſus, multùm volutatus*: ex πολὺ, et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *converſio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (ἀσυνδέτῳ contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem; ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus*: quod ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles*. Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſumptuoſus; pretioſus; exquiſitus*: ex πολὺ, *multùm*, et τέλος, εος, τὸ, *impenſa, ſumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *ſumptuosè, magnificè, abundè*: à præced.

Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo honore dignus; pretioſus*: et

Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretioſus; multo honore dignus*: ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æſtimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa paſſus; nobilis*: ex πολὺ, et τλάω, ſeu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens; multùm miſer*: ex iiſd. Th.

Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans*: ex πολὺ, et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas; verſutia*; à

Πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus ſunt multi modi; verſutus*: ex πολὺς, et τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροφα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυΰμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, et ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen*.

Πολυυμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA, POLYMNIA*, nomen Muſæ: ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus*.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*: ex πολὺ, *multùm*, et φημὶ, ſeu φάω, *dico*: et

Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor eſt multorum interituum*: ὁ πολλοὺς φθείρων.

Πολύφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos*. Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè amans*: ex πολὺς, et φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ου, à

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo ſtrepitu reſonans, magnum ſtrepitum faciens*: ex πολὺς, et φλοῖσβος, *fremitus undarum*.

Πολύφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profuſus, vagus*: ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, ventito*.

Πολυφόρβη, ης, *multos paſcens*: f. g. à

Πολύφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πολυφόρβος, η, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς, et φέρβω, *paſco*: f. ψω, p. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multos habet ſarcinas; onuſtus*: ex πολὺς, et φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Πολυφραδίεσσι, *aſtutiis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè conſultus*. Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *multis curis plenus*: ex πολὺ, et φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Πολύφωνος, ου, nomen ranæ, à multo clamore ſic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris; dives æris; firmus, validus*. Ex πολὺ, et χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*.

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo*. à

Πολύχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multas habens chordas*: ex πολὺ, et χορδὴ, […] *chorda, fides*.

Πολυχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diuturn[…] antiquus*: ex πολὺς, et χρ[…] *tempus*.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diutur[…]nior, -us*: comparat. et πολυχρονιώτατος, ſuperlat. à præced.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *affluens au[…]ro*: ex πολὺ, et χρυσὸς, *aurum*.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, *multis cal[…]culis* ſeu *lapillis abundans*: ex πο[…]λὺ, et ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Πολυώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui mul[…] dolores affert*: ex πολὺ, et ὀδύνη, […]*lor*.

Πολυώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa ha[…]bens nomina, celebris*. Ex πολὺ, […] ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam [cu]ram gero; honoro; lautè et a[…]ratè accipio*; ex πολὺ, *multum*, […] ὠρέω, *curo*, quod ab ὤρα, *cura*.

Πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. […] *bibo*.

Πομπαῖος οὖρος, *ventus ſecund[…] qui naves deducit, quò nautæ perv[…]nire cupiunt*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεία, ας, ἡ, *pompa*; à π[…]πεύω.

Πομπεύσκειν, Dor. pro πομπε[…] *in pompâ duci*; quod à πομ[…] *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπ[…] *pomparum ductores*; et

Πομπεύω, f. εύσω, *transf[…] transveho; cum pompâ incedo, p[…]pam duco; ſuperbio, contumeli[…]ficio*; à ſeq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *miſſio; POMPA[…] impulſus ac afflatus divinus; ſ[…]ne ſpectaculum in medium tra[…]* Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπικὸς, ή, όν, *pompis conven[…]ens; ad pompas pertinens; m[…]ficus; ad oſtentandum ingenium, […] aptus*, et *factus*; à præced.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ*: […] πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla*: […] *aeris*; à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, *bullas* […] *ſlar co, mano*. Hinc πομφολ[…] 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide […]

Πομφὸς, οῦ, ὁ, *eminentia cutis* […]*da, et ſimul humore abundans*; […] emiſſum aliquid, à πέμπω. […] πέμφιξ, *flatus*. hinc et πομφ[…] *bulla*.

Πονᾳθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. […] a. 1. ſub. paſſ. verbi πονέω, […]

Πονεῖν, præſ. inf. act. à πονέω, […] *boro; vexo, fatigo*; f. ήσω.

Πονέετο, *laborabat*; Ion. pro […]νέετο, 3. ſing. imperf. m. ver[bi] πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, […]

Digitized by Google

…, 3. pl. imperf. m. ejuſd. …bi.

…εύμενος, Dor. pro πονούμενος, …ſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.

…εῦμες, *laboramus*, Dor. pro …μεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

…εῦντας, Dor. pro πονοῦντας, …pl. part. præſ. act. à ſeq.

…νέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero,* …o, *laſſeſco; ægroto, doleo;* [* *do…ficio,* εἰ τὸ κέντρον πονεῖ τὸ …μελίττας, Anacr. XL. 14. *Apis …men tantum facit dolorem;*] f. …, cùm ad *animum* refertur; et …, cùm ad *corpus*, ut volunt …nnulli. à πόνος, quod à Th. πέ…, *facio*, p. m. πέπονα.

…ονηρεύομαι, ῃ, εται, præſ. ind. … πονηρεύωμαι, præſ. ſub. m. à …ονηρεύω, *improbè ago;* f. εύσω, …ονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, …

…ονηρία, ας, ἡ, *miſera et laborio…vitæ conditio; nequitia, malitia,* …

…ονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *de induſtriâ malus, …lignus, improbus, ſceleſtus, vitio…, malus*, i. e. malè ſe habens: …νηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχήν: in …mpar. πονηρότερος, έρα, ερον, ſu…rl. πονηρότατος. à πονέω, *laboro*, …od à πόνος. Th. πένομαι, *efficio;* … m. πέπονα.

…όνηρος, ρα, ρον, *laborioſus, miſer, …felix:* ab eod.

…ονηρότατος, ſuperl. à πονηρὸς, ῦ, …*lignus, ſceleſtus.*

…ονηρῶς, adv. *improbè, ſceleſtè;* à …ηρός. et

…ονήρως, adv. *miſerè;* à πόνηρος, …od videas.

…ονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. … part. act. verbi πονέω, *laboro.*

…ονησάμενος, *laborans;* a. 1. part. … et

…ονήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. …o ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro;* …

…ονητέον, *laborandum eſt*, verbale: …

…ονητικὸς, ή, όν, *laborioſus;* ab …od. verbo.

…όνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à …q.

…όνος, ου, ὁ, *labor; dolor, moleſtia.* [* *injuſtitia, iniquitas*, LXX. Pſ. x. … 14. cxxix. 24. iv. 10. &c.] …en. pl. πόνων, à p. m. πέπονα, …erbi πένομαι, *laboro.*

…οντοπορεύω, *mare trajicio;* f. …εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

…οντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à …όντιος, ια, ιον, *marinus:* ut ποντι… Νηρείδων. Th. πόντος.

…οντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro πον…τία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*

…οντικὸς, ή, όν, *marinus;* item *PONTICUS*, incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, ία, ιον, *marinus;* item prænomen præſidis Romani, qui Πιλάτος dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari;* adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris eſt rex*, ſeu *dominator.* Ex πόντος, *mare*, et μέδω, *impero.*

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado*, ſeu *pererro;* et

Ποντοπορέω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mare ſeu pontum trajiciens;* ex πόντος, *mare*, et πόρος, *iter.* Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS*, *mare.* Eſt et

Πόντος, nomen regionis, Aſiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM*, *placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέπτω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publicus.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ *Dii* dicebantur πόποι, quaſi πάντα ὀπτεύοντες. Eſt et vox *admirantis*, vel *indignantis.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, *ſibilo; blandè attrecto;* à ſono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *ſibilare.*

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *ſibilus; palpum, adulatio, blanditiæ:* et

Ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, ιος, ἡ, *pardalis.* à πάρδος, ὁ, *pardus.*

Πόρε, *præbuit*, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε. et

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *ſuppedito:* et πόρεν pro ἔπορεν, et πόροι, 3. ſing. a. 2. opt. act. ejuſd. verbi: πόρειν θανάτῳ, *dare morti:* Th. πείρω, *tranſadigo;* f. περῶ, p. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *profectio, iter, greſſus, agmen:* à πορεύω, *trajicio.* Th. πείρω, *tranſeo;* p. m. πέπορα.

Πορεῖον, ου, τὸ, *cujus ope iter facimus; quod legatis datur pro libertate commeandi.* ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. paſſ. et

Πορευθῶ, a. 1. ſub. ſeq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *eo, proficiſcor.* [* de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι, *equo vehi*, Xen. Cyrop. p. 7. *navigationi* opponitur, Exp. Cyri, v. p. 273.] item in ſacrâ paginâ *verſor.* imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο, præſ. inf. m. πορεύεσθαι, fut. m. πορεύσομαι, perf. paſſ. πεπόρευμαι, a. 1. paſſ. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi;* a. 1. imperat. paſſ. πορεύθητι, a. 1. ſubj. πορευθῶ: med. à πορεύω, quod à πόρος, *tranſitus.*

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. ſing. f. 1. m. verbi præced.

Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via:* et

Πορευτὸς, ή, όν, *qui tranſiri poteſt, permeabilis:* à

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo; facio ire; mitto:* f. εύσω, p. πεπόρευκα: à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Πορέω, ſeu πόρω, *do, præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo;* item *do.* Th. πείρω.

Πορθέω, *vaſto, depopulor:* imperf. ἐπόρθεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, a. 1. ἐπόρθησα, a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor:* f. σω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vaſtatio, depopulatio:* à 2. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, et *navis quâ fretum trajicitur:* à πορθμὸς.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum tranſportat:* et

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum; moveo, fero:* à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *tranſeo.*

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devaſtata:* præſ. part. paſſ. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. à ſeq.

Πορίζω, *tranſitum patefacio; invenio; paro, ſuppedito:* f. ίσω, p. πεπόρικα, perf. paſſ. πεπόρισμαι à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius; tranſiens; abundans, quæſtuoſus:* à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *quæſtus; corollarium, theorema à demonſtratis obiter reſultans;* item

Πορισμὸς, ῦ, ὁ, *ſuppeditatio, reditus:* et

Ποριστὴς, ῦ, ὁ, *ſuppeditator, quæ-*

Digitized by Google

ſtor: omnia à perf. paſſ. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *annulus*, ſeu *fibula*, *cujus complexu buſtæ ferrum cum ligno coërcetur.*

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *piſcator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piſcatorium*; *circulus quivis.*

Πορνεία, ας, ἡ, *ſcortatio*: [* *adulterium*, Matt. xix. 9. *inceſtus*, 1 Cor. v. 1.] à ſeq.

Πορνεύω, *ſcortor*, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα. à ſeq.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus ſuum περνᾷ, id eſt, *vendit*, ac *proſtituit*, quod à περνάω ſeu πέρνημι, *vendo*, p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ή, όν, *meretricius*: à πόρνη.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, *lenocinator*, *fornicarius.*

Πόρνος, ου, ὁ, *ſcortator*. [* propriè, *virile ſcortum*, publicè ſe proſtituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, *tranſitus*, *meatus*, *via*; *ora maritima ubi ſc. eſt trajectus*; *vectigal*, *quæſtus*; *via et ratio aliquid efficiendi.* undè πορίζω, *acquiro*. Th. πείρω, *tranſadigo*. p. m. πέπορα. [* Hinc fortè Angl. A PORE.]

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, *fibulis aſtringo*; à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula*, *annulus clypei.*

Πόῤῥω, adv. *PORRO*, *procul*, *longè*, *antè*, *in anteriorem partem*. Th. πρὸ, *antè*. Eſt autem idem πρόσω, πόρσω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, *antè et retrò*. Hinc comparat. πορῥώτερος, ſuperl. πορῥώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminùs*, *procul*: à πόῤῥω, quod vide.

Πορῥώτατος, ſuperl. *longiſſimè diſtans*, *maximè procul diſſitus*: et

Πορῥωτάτω, adv. ſuperl. *longiſſimè*: et

Πορῥώτερον, adv. *longiùs*: et

Πορῥώτερος, *longiùs diſſitus*, *magis procul remotus*: et

Πορῥωτέρω, adv. compar. *longiùs*: à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, *præbeo*; *paro*; *curo*; *molior*, &c. à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορῥώτερον, *longiùs*, *remotiùs*. Quod à πόρσω, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πρόσω, hinc comparat. πρόσιον, et ſuperl. πρόσιστα, *longiſſimè*. Th. πρὸ, *antè.*

Πόρσυνε, vide in præced.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύνω, *præbeo*; *paro*; *ago*, *adminiſtro*; *colo*, *in pretio habeo*, *honoro*; *delector*: à πόρω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs*. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq. ejus Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *vitulus*, *juvencus*, aut *vitula*, *juvenca*: idem et πόρις.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA*, *genus conchæ nobilis*; item *pannus purpura liquore tinctus*, *veſtis purpurea.*

Πορφύρεος, έα, εον, contract. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, *PURPUREUS*, *ſplendidus*, *venuſtus*; *niger*; *verſicolor*. Th. πορφύρα.

* Πορφυρὶς βασίλειος, *purpura imperatoria.*

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ à colore roſtri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, *quæ purpuram vendit*: ex πορφύρα, et πωλέω, *vendo.*

Πορφύρω, f. υρῶ, *purpureo colore perfundo*, *rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc et *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æſtuat*, *ſed leniter*. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *ſuppedito*, *præbeo*, *do*, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Πόσ' pro ποσὶ, *pedibus*, ſic et ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πῦς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties*: adv. interrogandi, quòd à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλασίων, ὁ καὶ ἡ, *quotuplex?* et

Ποσαπλῶς, adv. *quot modis*: à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotnam modis*: ab eod.

Πόσε, *quò? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει, dat. ſing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius*, *a*, *um*: et

Ποσειδάων, ἀονος, et -άωνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ὁ, accuſ. Ποσειδάωνα; in vocat. Ποσείδαον.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus*, *Deus maris.*

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδῶν, *Neptunus.*

Πόσιος, gen. ſing. à πόσις, ὁ, ... *tus*; idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *pellis*, *quâ glans virilis tegitur*, qu. πρόσθη, à προτίθεσθαι. [* Hinc Lat. *PRÆPUTIUM*, quaſi προπόσθιον, ... trito σ.]

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *marit[us]*...

Πόσος, η, ον, *quantus*, *a*, *um?* *quotus?* πόσου, *quanti?* πόσα, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσὸς, ή, όν, *aliquantus*; ... τὸ ποσὸν, *quantitas*: et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas*: ... eod. Th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Terræ* [e]pithet. quòd *pedibus pulſatur*: ... ποῦς, *pes*, et κρότος, *pulſus.*

Ποσσὶν, *pedibus*; dat. plur. Po[ët.] pro ποσὶ, à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Πόσσω, Dor. pro πόσου, *quanti pretii?* à πόσος, et gen. ου, ...ος.

Ποσὸς, ή, όν, *quotus? quantus?* ... πόσατος. A πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulùm*; à præced.

Ποτ' et ποθ' pro ποτὶ, *aliquando* [* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apoll. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis perſuaſerint.*]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age* > præſ. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχομες, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχομεν, 1. pl. præſ. indic. verbi προσάγχομι, ex πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχ...μι. Th. ἄγχι, adv. *propè*, *juxtà.*

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, *recens*, ... *peregrinus*; *primus*, *antiquus*: ... Dor. ποτὶ, *ad*, *propè*. Th. ...

Ποτανὸς, ή, όν, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *reſpondere.*

Ποταμέλγομαι, ου, εται, Dor. pro προσαμέλγομαι, f. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ποτάμιος, ία, ιον; et

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluviatilis*. Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, ου, ὁ, *fluvius*; ς ποτὸς. quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ à flumine aufertur ſive rapitur.* ex ποταμὸς, *fluvius*, et φορητὸς, ... *geſtari poteſt*; quod à φορέω, ...

Digitized by Google

ωδ φέρω, f. οἴσω. [* Apoc. xiii. ... nuſquam alibi, niſi apud Heſychium.]

* Ποταμόχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, limo à fluvio devectâ opertus.

Ποτανὸς, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro πετηνὸς, ῦ, à πέτομαι, volo; quod vide.

Ποτάομαι, volo, f. m. ποτήσομαι, perf. paſſ. πεπότημαι. hinc 3. pl. ... πεποτέαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, volo, -as.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis? -e? à Th. πεδὸν, ῦ, τὸ, ſolum, pavimentum; hinc enim ποδαπὸς, cujas? undè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τινὲς προσορᾶν, aſpicere, intueri. ex Dor. præpoſit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ἡ, ſplendor, lux.

Ποτηύλει, accinebat, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibiâ cano. Th. αὐλὸς, tibia.

Ποτῆνος, Dor. pro προσηνής, ... Th. ἠὼς.

Πότε, quando? adv. interrogandi ... ἕως πότε, quousque? Sed

Ποτὲ, aliquando, eſt dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, &c. annectitur, ut οὐδέποτε, μήποτε, nunquam. Th. ὅτε, quando, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, 3. ſing. a. 2. à τρέχω, curro.

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem ... Th. κλέπτω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, -as.

Ποτέοντο, volabant, 3. pl. imperf. ... Ion. præced. verbi.

Ποτερίζειν, Dor. pro προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον et ποτέρα, adv. utrùm, ... à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, uter, utra, utrum, et interrogativè, ut ...

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, accede, præſ. imperat. m. ... ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, naſcor.

Πότεχ' et πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, potus.

Ποτήμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, alatus: à ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum: à 3. perſ. perſ. paſſ. verbi πίνω, bibo.

* Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum: à

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix: à ποτήρ.

* Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, abacus.

* Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, cratera: ex ποτήριον, et πλύνω, lavo.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax: et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potus, potio: à πίνω.

* Ποτητὸς, ἡ, ὸν, volucris: à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, ad.

* Ποτιάπτω, alligo.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, aſpicere, præſ. infin. Th. βλέπω.

Ποτίδαια, ας, ἡ, POTIDÆA, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, expecto: ex πρὸς, ad, et δέχομαι, capio: f. m. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι. et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpexiſſe: a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, aſpicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδεύομαι, indigeo: Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſing. a. 2. opt. ab εἴδω, video.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis: Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, cœna.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, video.

Ποτίζω, do potum; duco aquatum; rigo: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα, a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præſ. paſſ. ποτίζομαι, a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ης, η, ποτιζομένη, irrigua. Th. πίνω, bibo.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, appone: et hoc pro προσίθετι, præſ. imperat. à προσίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui eſt in corde. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, inclinatus: quod ex πρὸς, et κλίνω, inclino.

* Ποτικὸς, ἡ, ὸν, bibax: à πότος.

Ποτικράνον, Dor. pulvinar: ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, caput.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui: hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. perſ. ſing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσμάττω, attingo: ex πρὸς, et μάσσω, tango: f. ξω.

Πότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, potabilis. Th. πίνω, bibo.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui: Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, verbum.

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, accedo, advehor: Dor. pro προσνίσσομαι, advenio: præſ. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, eo, venio. Th. νίω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. puteus. hod. Puteoli.

Ποτιόσσεται, aſpicit: 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video: Æol. pro ὄπτομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥιπτεῖν, Dor. et Att. pro προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

* Πότις, ιδος, ἡ, potrix: à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere: à ποτίζω.

Ποτίσῃ, bibendum dederit: 3. ſing. a. 1. ſub. act. et in 1. pl. ποτίσομεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

* Πότισις, adaquatio.

Ποτισμὸς, ῦ, ὁ, potio: à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, adſtillo, inſtillo: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, et στάζω, ſtillo: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ποτίζω, quod vide.

* Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia adaquantur.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, ſors, fatum; mors: quod à πίπτω, cado. πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, veneranda: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάναξ, ου, ὁ καὶ ἡ, dominatu venerandus: ex πότνιος, et ἄναξ, rex.

Digitized by Google

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, *venerandus, honorandus:* qu. à πίτνω, *cado:* quod coram iis, quibus veneratio debetur, ſoleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, ȣ, τὸ, *potio, potus: quod bibitur:* quod et

Πότος, ȣ, ὁ, *potatio, compotatio; POTUS:* et

Ποτὸς, ὴ, ὸν, *potulentus:* à πίνω, *bibo.*

Ποτόσδον, præſ. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod ſimplex ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, et -έσω, p. ὤζηκα, p. m. ὦδα et ὄδωδα, Att.

Ποτῶ, gen. ſing. à ποτὸν, quod vide.

Ποτὰν, vel ποτ' τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τὸν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, et hoc pro πρὸς τοῦ.

Πȣ̃, adv. *ubi? quo in loco:* πȣ̃ ἐςὶ; *ubi eſt?* ab ȣ̃. Th. ὃς, *qui.*

* Πȣ, adv. *alicubi, uſpiam, uſquam; ferè, circiter,* ἑκατονταέτης πȣ ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis,* ἐτεσὶ πȣ εἴκοσι, *viginti circiter annis,* Plut. in Numa.

Πȣγγὴ, πȣγγίον, *ſacculus.*

Πȣγγία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitionem uſurpahtur.

Πȣ́δης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens.*

Πȣλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna:* Epith. terræ: ex πȣλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *paſco.* Th. βόω, idem.

Πȣλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus:* quod vid. acc. πȣλὺν.

ΠΟΥ'Σ, ποδὸς, ὁ, *PES; menſura; radix ſeu ima pars montis; pes metricus; funis nauticus,* πόδες, *pedes, quibus extremi anguli veli verſus puppim adducuntur; clavus, temo.* Ἀνὰ πόδα, *retrò;* ἐκ ποδὸς, *è veſtigio;* ἐν ποσὶ, *præſentia, obvia, vulgaria;* ἐπὶ πόδα, *ceſſim pede referendo;* κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, *curſu;* περὶ πόδα, *aptè.*

Ποχ' ἁ, Dor. pro ποτὶ ἡ.

Πόω, inuſit. *bibo.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res; adminiſtratio reipubl.* οἱ ἐν πράγμασι, *magiſtratus, principes reip. ſtatus, conditio hominis:* à πέπραγμαι, p. paſſ. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *ſtudium, intentio animi; tractatus; negotiatio, ...tura:* à ſeq.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, *negotior, ſtudeo, laboro, quæro:* f. m. εύσομαι, a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, άσθω, et in plur. πραγματεύσασθε. à πρᾶγμα. Th. πράσσω, *facio.*

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, *ſtrenuus, ſolers in rebus tractandis.* Hinc Angl. PRAGMATIC. ab eod.

Πραέσι, dat. pl. à πραῢς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, manſuetus.*

Πραθέειν, Ion. pro πραθεῖν, *vaſtare:* a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vaſto,* f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, εῖσα, ὲν, *venditus:* a. 1. part. paſſ. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω. Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto:* fut. σω, aor. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ȣ, τὸ, *prætorium:* [* *caſtrenſe; ubi t[illegible]bat prætoria cohors; ædes habitationi præſidum in provinciis deſtinata,* Mar. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano ſubjectis," Act. xxiii. 35. Villa voluptati Cæſaris deſtinata, prætorium Palatinum, ſeu Cæſareum, Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe,* Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor,* ſic dictus quaſi *praitor:* à præeundo.

Πρακτέον, verbalè à πράσσω, *facio.*

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; mercator; coactor tributorum:* ab eod.

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, *aptus ad agendum, efficax, ſtrenuus, expeditus de milite; qui conſequitur, quod petet:* ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *perpetrator; exactor:* ab eod.

Πράμνιος, ſeu πράμνειος οἶνος, *vini genus:* ſic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρώην, *nuper:* quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ ἡ, idem quod Th. πρηνὴς, *pronus.*

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito:* quod à præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν, ab eod.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio: ſucceſſus rerum;* pl. *res geſtæ, hiſtoria:* acc. ſing. πρᾶξιν, nom. pl. πράξεις, dat. pl. πράξεσι. ab eod.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *leniter, manſuetè;* item *lene, manſuetum:* n. g. à

ΠΡΑ'ΟΣ, et πρᾶος, ȣ, *lenis, mitis, manſuetus:* comparat. πραότερος, *mitior,* ſuperl. πραότατος, *mitiſſimus.*

Πραότης, ητος, ἡ, *lenitas,* et *manſuetudo:* à præced.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia:* dat. pl. πραπίδεσι.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto.* Fortè primò ſic dicta eſt, areola porrorum: quaſi à πράσον.

Πράσινος, ȣ, ὁ ἡ, *porraceus, viridus:* à πράσον, ȣ, τὸ, *porrum.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio:* à πιπράσκω, *vendo.* Th. περάω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ȣ, τὸ, *porrum:* Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, ȣ, ὁ, nomen ranæ; à πράσον, *porrum,* in quo verſatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præſ. et

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt:* 3. pl. præſ. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ȣ, ὁ ἡ, nomen ranæ: ex πράσον, *porrum,* et φάγω, *comedo.*

ΠΡΑ'ΣΣΩ et -ττω, *facio, ago, adminiſtro, tracto, curo; vitam ago,* &c. *patior,* ut contrà πάσχω, *ſ[illegible]cle; exigo; operam do; prodo; per clandeſtinas conſultationes aliquid facio:* πράσσομαι, *paciſcor, ſtipulor, exigo:* f. ξω, p. χα, perf. paſſ. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam ſibi parare.*

Πράσσω, *vendo:* quod et πιπράσκω, à περάω, *tranſeo,* ſeu *circumeo,* vendendi aut emendi causâ. Hinc πράτης, *venditor.*

Πράσω, *vendam:* f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor:* et

Πράτης, ȣ, ὁ, idem.

Πρατήριον, ȣ, τὸ, *locus in quo venalia exponuntur;* à πράτης.

Πράτιςος, ω, ὁ, Dor. pro πρώτιςος, *primus;* ſuperl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ. Sed

Πρατὸς, ὴ, ὸν, *vendendus, vendibilis.*

Πράττω, *facio;* vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ȣ, ὁ ἡ, *mitis, leni animo;* ex πραῢς, et θυμὸς, *animus.*

Πραΰμητις, ιος, ὁ ἡ, *qui mite conſilium habet, mitis;* ex πραῢς idem quod πρᾶος, *lenis,* et μῆτις, ιδος, ἡ, *conſilium.*

Digitized by Google

Πραΰνω, *mitigo*, *lenio*, f. υνῶ; p. πεπραΰγκα. à

Πραΰς, εῖα, ὺ, idem quod Th. πρᾶος, *mitis*; gen. πραέος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inuſit. *vendo*; vide πέπρακα. Th. περάω, *vendo*.

Πρέως, *leniter*; adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *ſtipes*, *ſtirps*.

Πρέπει, *decet*; cum dat. imperſ. πρέπον, part. præſ. n. g. τὸ πρέπον, *decorum*; præſ. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præſ. infin. à πρέπω vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. ſing. opt. præſ. πρέπουσι, 3. pl. præſ. ind. πρέποντος, gen. ſing. part. præſ. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit*, *decorum*, et Att. adv. *decenter*; part. præſ. n. gen. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter*, *ut decet*; à præced.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus ſum*, *conſpicuus ſum*; *excello*.

Πρέσβα, *antiqua*, *veneranda*; per ſync. pro πρέσβειρα, f. g. à πρέσβυς, *ſenex*; et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio*; *poſtulatio*; *honos auguſtior*; à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus*, *orator*; à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens*; à præced.

Πρεσβεύω, *legatione fungor*; item *ſenior ſum*; *in honore ut ſenex ſum*; *honore afficio ut grandævum*; f. εύσω, p. πεπρέσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα. à πρέσβυς, *ſenex*, *legatus*.

Πρεσβῆες, *ſeniores*; nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium*; *quod meretur is qui maximus eſt natu*; vel in genere, *quo aliquis honoratur*, *veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Att. εως, ὁ, *legatus*, *ſenex*.

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua*; acc. ſing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus*; à πρέσβυς, *ſenex*.

Πρέσβιστος, et πρεσβύτατος, ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex*; compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενείη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura*; à

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *maximus natu*; ex πρέσβυς, et γείνομαι, *naſcor*.

Πρέσβυν, acc. ſing. m. g. à

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εως, υ, gen. υος, et Att. εως. &c. *ſenex*; item *legatus*; Æol. dicitur πρεσγυς, *PRISCUS*; quaſi, quia πέρας βίυ, *terminum vitæ*, attigit.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, *maximus natu*, *antiquiſſimus*; ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex*; comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*; f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, *Senatus Judaicus*; *preſbyterium*; *ſenatus eccleſiaſticus*; à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior*, *PRESBYTER*. Hinc Angl. PRESBYTER: *ſenior*; *antiquior*; *οἱ πρεσβύτεροι*, *ſeniores*, ſpecialiter, *qui Eccleſiæ præſunt*; item *legati*; compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *ſenex*; à Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *ſenilis*, *antiquus*; à præced.

Πρεσβῦτιν, acc. ſing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*; acc. ſing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. Th. πρέσβυς, *ſenex*.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *placidus*; à πρᾶος, et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*; a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus ſum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium*, *pretium*. πρήγματα ἔχειν, *moleſtias habere*, dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula*, *guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuiſſe*; vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo*, *inflammo*, *inflo*; f. σω, p. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. ſing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu ſpiro*; ex πρήθω, *ſpiro*, et μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorſum*; à

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϰ ἡ, *PRONUS*, *præceps*.

Πρῆξαι, *egiſſe*; a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*; f. ξω.

Πρήξεις, *facies*; 2. ſing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, acc. ſing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendiſſe*: a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Πρῆσε, *incendit*: Ion. pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*: Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Eſt et

Πρῆσις, εως, ἡ, *inflatio*: apud Hippocr. à πρήθω.

Πρῆσσε, præſ. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Eſt et

Πρήσσω, *tranſeo*; Odyſſ. O. 47. à περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat*; *ſerpens quidam*, *ab ardore* dictus: *turbo igneus à nubibus prorumpens*; *exterior pars gutturis faucibus ſubjecta*: à πέπρησται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejuſd. verbi.

Πρήτην, *agnus*, vel *hœdus*, *agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, Ion. pro πρατήριον.

Πρηΰνει, *mitigat*: Ion. pro πραΰνει, 3. ſing. præſ. ind. verbi πραΰνω. Th. πραΰς, vel πρᾶος, *lenis*, *mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus et πρὼν et πρώων ex πρὸ, et εἰμὶ.

Πρίαιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo*, *redimo*; ſeu *opus faciendum conduco*: qu. à περάω. hinc

Πριάμενος, præſ. part. m. πρίασθαι, præſ. inf. ejuſdem.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS*, *hortorum cuſtos*, *idolum hortorum*; item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. ſing. imperf. med. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *ſerrâ ſeco*; quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priuſquàm*: et pro πρὸ, cum gen, *ante*, adv. regit. inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequam cecinerit*. Eleganter poſtponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὴ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *priſtinus*, *anteactus*.

Πρινὴ, *priuſquam*: pro quo ſæpius πρὶν ἢ.

Πρίνινον, *iligneum*: n. g. à

Πρίνινος, ινη, ινον, *iligneus*; *roburus*: à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίοντες, nom. pl. m. a. 1. part.

Digitized by Google

act. verbi πρίω, vel πρίζω, ſerrâ ſeco: f. σω, p. πέπρικα, p. paſſ. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, ſectus: a. 1. part. paſſ. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Πρίσκος, ὁ, nomen viri origine Latinum, q. d. Priſcus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, qu. d. Priſca.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, habens formam ſerræ ſimilem: ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. item ſerra.

Πρίστης, ου, ὁ, qui ſerrâ aliquid ſecat et findit; item PRISTIS piſcis: et genus poculi et navigii: et

Πριστὸς, ὴ, ὸν, ſerrâ diſſectus: à 3. ſing. perf. paſſ. à

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco; ſtringo; frendeo; emo: f. σω, p. πέπρικα, perf. paſſ. πέπρισμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐπρίσθην. Eſt et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 2. ſing. imperf. vel eſt πρίω, eme: præſ. imperat. ut ἴσω, pro ἴστασο, verbi πρίαμαι, emo.

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra: à πρίω, ſerro.

ΠΡΟ', ante, coram, PRO, præ, propter: gen. regit. In compoſitis præ, modò tempus notans, modò ordinem; item pro, antè, ex, ad, et augmentum: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia: nom. pl. n. g. à προάγγελος, prænuntius: ex πρὸ, et ἄγγελος, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos. Salm. de m. uſur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuntio; præcipio, denuntio, teſtor: ex πρὸ, et ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προάγω, praeo, præcedo, præcello; deduco, impello, educo; adeo, vado; perduco; ad honores provebo: f. άξω, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος ex πρὸ, et ἄγω, duco.

Προαγωγεύσῃς, proſtituas: 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi

Προαγωγεύω, propriè produco; proſtituo: à προαγωγὸς, perductor.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, promotio, inſtitutio: à προάγω.

Προαγωγὸς, ῦ, ὁ, productor; leno, proſtitutor: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, ante alium pugno, pugno.

Προαδικέω, -ῶ, injuriâ laceſſo: f. ήσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -οῦμαι, laceſſor: p. part. paſſ. προηδικημένος, laceſſitus.

Προαιδεῖσθαι τινὰ, alicui reverentiam ante alios debere; ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, præfero, conſtituo, conſulto: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. paſſ. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, eligo: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, voluntas, conſilium; benevolentia; factio, partes in rep. Ex προαιρέσεως, conſultò. et

Προαιρετικὸς, ὴ, ὸν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur: in neut. quod eligitur, liberum, arbitrarium. à ſeq.

Προαιρετὸς, ὴ, ὸν, arbitrarius: à perf. paſſ. verbi προαιρέομαι.

Προαιρημένοις, dat. pl. part. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, antè criminor: fut. med. άσομαι, a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, antè evici et demonſtravi: ab αἰτιάομαι, verbum forenſe, id eſt, cauſor. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προακηκουῖα, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, prior audio, antè audio: f. ύσω, p. προήκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοα, et Att. προακήκοα· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, promptus, declivis: à προάλλομαι, proſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Προαμαρτάνω, antè pecco: f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, pecco, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, conſumo.

Προαναμέλπω, præcino, antè decanto: f. ψω, p. προαναμεμέλφα. Th. μέλπω, cano.

* Προανασείω, priùs concutio. D. S.

Προανατάττω, prætexto. Th. τάττω.

Προανατέλλω, priùs orior. Th. τέλλω, orior.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, prænuntio, palàm nuntio. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, prior abeo ſeu diſcedo: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, venio. fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμαι, priùs demonſt… ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, oſtendo: … ξω, p. δέδειχα, perf. paſſ. δέδειγμαι, aor. 1. paſſ. ἐδείχθην, a. 1. part. paſſ. δειχθεὶς, εῖσα, ἐν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

* Προαπόλλυμι, priùs perdo.

* Προασπίζω, clypeo objecto pr… go, propugno.

Προαστήιον, ου, τὸ, vel ut ali… προάστειον, ſuburbium: ex πρὸ, … ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, … la veſtibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς, … aulam. Th. αὐλὴ, aula. et

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium ti… rium cantu. Th. αὐλὸς, tibia.

Πρόβα, progredere: a. 2. im… rat. à προβαίνω. ex πρὸ, et βα… a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. … quo βῶ, et βάθι.

Προβάδην, adv. in progredi… à προβαίνω, progredior.

Πρόβαινε, progredere: præſ. i… perat. act. à

Προβαίνω, progredior; præ… præſum; antegredior, ſeu antec… ſuccedo feliciter: f. m. … p. προβέβηκα, p. part. act. … βηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. … βην, ης, η, a. 2. part. προβὰς, … Th. βαίνω, eo: f. m. βήσομαι.

Προβάλλω, projicio; emitto, p… fero, propello; propono, præm… προβάλλομαι, produco, v. gr. … projicio clypeum, vel ſcutum … dendi causâ, unde, munio … quâ re; defendo; prætendo, … ci criminis accuſo; averſor; … res peto, unde in paſſ. creor, … nor; commemoro; ſupero, … go: f. προβαλῶ, p. προβέ… aor. 2. προὔβαλον, a. 2. ſub. … προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. … βάλωσι, præſ. part. paſſ. προ… λόμενος, p. m. προβέβολα. … βάλλω, mitto, jacio.

Προβάλετο, propoſuit: 3. ſing. … 2. opt. m. verbi ſuper.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλο… το, projecerunt: 3. pl. a. 2. in… m. verbi ejuſd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Προβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſio, … τῶν προβαινόντων· tum ipſe … προβαίνει, ut pecus, proventu… cudibus: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, ad oves ſe… cudes pertinens: à ſeq.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, ovis, pecu… in plur. πρόβατα, dat. pl. προβά… τοις: à προβαίνω. quia … procedere, ſolet paſcendo.

Digitized by Google

Προβάλλει, *antiſtat*; 3. ſing. ind. [pr]. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. [ve]rbi προβαίνω, *anteeo*, *ſupero*, quod [vi]de.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. paſſ. [ver]bi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλα, *prætuli*, *malui*: perf. [m]. verbi προβούλομαι, inuſit. à [βού]λομαι, *volo*: f. m. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur*: 3. ſing. f. m. verbi προβαίνω, quod [vi]de.

Προβιβάζω, *produco*; item *prius* [...], *admoneo*, *perſuadeo*; *proveho*, [pro]moveo, *proficio*; f. άσω, a. 1. προεβί[βασα], aor. 1. ind. paſſ. προεβιβάσ[θην], a. 1. part. paſſ. προβιβασθεὶς, [εῖσα, ὲν]. Th. βαίνω, *eo*.

Προβιόομαι, *antè vivo*.

Προβλέπομαι, *provideo*: f. m. [προβλέψο]μαι, a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, [ατο], a. 1. part. m. προβλεψάμε[νος], a. à

Προβλέπω, *provideo*, *proſpicio*. [à] βλέπω, *video*: f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. [pa]rt. m. verbi προβλέπομαι, quod [vide].

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propoſitio*, PROBLEMA, unde Angl. PRO[BLEM]; *propugnaculum*; *quicquid* [...], *eminet*: à προβάλλω. *pro*[...], f. λῶ, perf. paſſ. προβέβλη[μαι].

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, *projectus*, [em]inens: dat. ſing. προβλῆτι [ab] eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem: ab [eo]dem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre*; à [βοηθέ]ω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, ſeu προβολὰς, [...], *propugnaculum*, vel *ſcopulus e*[...] *qui æſtum maris frangit*. à

Προβόλαιος, ου, ον, vel ου, ὁ ἢ ἡ, [...], *exporrectus*: à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus*, *actio qua* [ob]*jicitur*; *propugnaculum*, *tutela*; [...]; *pergula*; *emiſſio jaculi*: [...]. et propriè προβολὴ, dicitur [...] *ſcuti*, *defendendi ſui causâ*; [...] milites dicuntur eſſe ἐν προ[βολῇ], *cùm ſcutis protentis magno gra*[...] *hoſtium excipiunt*: ab eod.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, qu. d. *vicarius* [pa]*ſtoris*; à βόσκω, *paſco*, q. v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *ſenatus con*[ſultum]: à p. paſſ. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, *conſulo*, *pro*[...], *provideo*; *deliberatione popu*[li] *prævenio*, qu. dic. *prædelibero*: [à πρὸ], et βουλεύω, *conſulto*. Th. βου[λή], *conſilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *ſenator*, *princeps*: [a]b eod. Th.

Προγεγεννημένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi προγεννάω, *antegenero*; à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Πρόγενειος, ου, *qui barbam habet promiſſam*: à γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*, quod vide.

Προγενέστερος, έρα, ερον, *major natu*, *antiquior*: comp. à προγενὴς quod à προγίγνομαι, *ſum antè*, *præcedo*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγίνοντ', pro προγίνοντο, *procedebant*: Ion. pro προγίνοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo*, *ſum antè*; f. m. προγενήσομαι, p. paſſ. προγεγένημαι, a. 2. m. προεγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, *naſcor*, quod vide.

Προγινώσκω, *præſcio*; *antè decerno*: f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. paſſ. προέγνωσμαι, p. part. paſſ. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognoſco*: fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *præſcientia*; *decretum*. à præced.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præſcius*, *vates*. à 3. ſing. p. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωστικὸς, ή, ὸν, *præſcius*: τὸ προγνωστικὸν, ῦ, PROGNOSTICUM, *rei futuræ ſignum*: undè Angl. PROGNOSTIC: à præced.

Προγονικὸς, ή, ὸν, *avitus*, *primitivus*: et ſeq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γινόμενοι οἱ ἔκγονοι, *poſteri*. à

Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus*, *progenitor*, *auctor*; item adject. *avitus*. Eſt et πρόγονος, *privignus*, quòd fit loco filii, ubi πρὸ uſurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, ου, ὁ, *generatio*. à p. m. γέγονα. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, *ſcriptum publicè propoſitum*; *edictum*: à p. paſſ. verbi

Προγράφω, *antè ſcribo*, *proſcribo*; *præſcribo*; *publicè ſcriptum propono*; *ſcribo*: f. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. paſſ. προεγράφην, ης, η, p. paſſ. προγέγραμμαι, p. part. paſſ. προγεγραμμένος, η, ον, *prius deſcriptus*, *prædecretus*. Th. γράφω, *ſcribo*, *decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præparatio*, *præexercitatio*: dat. pl. προγυμνάσμασι. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. ſing. p. m. verbi προδαίω, *prænoſco*. Ex πρὸ, et δαίω, *diſco*: f. m. δαήσομαι, a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι, p. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον, p. part. paſſ. et

Προδεδωκέναι, p. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*, quod vide.

Προδείελος, *ante veſperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, *protector*, *patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδηλέομαι, *antè lædo*, *auctor ſum cladis*.

Πρόδηλος, ὁ ὁ ἢ ἡ, idem quod δῆλος, *manifeſtus*, *perſpicuus*. πρὸ, augmentum ſignificans.

Προδήλως, adv. *perſpicuè*: à præced.

* Προδιαβάλλω, *antè criminor*.

Προδιδοὺς, οῦσα, ὸν, præſ. part. act. et

Προδιδοῦσι, *produnt*, 3. plur. præſ. ind. à

Προδίδωμι, *do prior*; *prodo*, *deſero*, *deficio*; *dedo*, ut urbem: f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, ῦ, ὁ, *qui vel ante*, *vel loco alterius judicat*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto*, *obſervo*: et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus inſidiis aptus*, *inſidiæ*. Th. δοκάζω, *obſervo*.

Πρόδομος, ου, ὁ, *veſtibulum*, *anterior domûs pars*. ex πρὸ, et δόμος, *domus*. Th. δέμω, *ſtruo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ῦ, ὁ, *proditor*: dat. προδότῃ, accuſ. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, *procurro*, *præcurro*: f. ήσω, p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *præcurſor*, *antèambulo*; *excurſor*; *præcox*: ſubſt. *preceſſio*: ex πρὸ, et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, *ante Solis occaſum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. ſing. a. 2. part. à δύνω, *ſubeo*; a. 2. ἔδυν.

* Προέγνωσμαι, *antepoſitus ſum alicubi*.

Προέγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, *prædeſtinatus*,

Digitized by Google

perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, anteſcribo, quod vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Th. τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. prior vel principalis ſedes: à ſeq.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui ſedet in primâ ſede, præſes, præſul, antiſtes: apud Athen. qui præeſt ſenatui quingentorum, ſeu concionibus populi: ex πρὸ, et ἕδρα.

Προέηκε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto; f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

Προειδέναι, præſenſiſſe, perf. infin. act. per Sync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, ſcio, f. ήσω. Th. εἴδω, ſcio, video.

Προείδω, proſpicio, provideo, præſcio: f. m. εἴσομαι, a. 2. προεῖδον, ες, ε, a. 2. part. προϊδὼν, ῦσα, όν. Th. εἴδω, ſcio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, præopto. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, procedo, proficiſcor. Th. εἶμι, eo.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. infin. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um, verbi προῤῥέω, f. ήσω, p. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. à προῤῥέω, -ῶ, prædico; vide præced.

Πρόεισιν, 3. pl. præſ. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεκπέμψας, a. 1. part. act. à Προεκπέμπω, præmitto. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexto; promineo, præſto. Th. ἔχω, habeo; f. ἕξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, priùs emitto, antè ejicio: ex πρὸ, et ἐκβάλλω, jacio.

Προεκμανθάνω, antè ediſco. Ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, diſco: f. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, priùs emitto.

Προεκκρίνω, antè excerno. Th. κρίνω, ſecerno, judico; f. νῶ, p. κέκρικα.

Προεκφέρω, antè profero; f. προεξοίσω. Th. φέρω, fero.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, proceſſiſſet, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. et Att. à προελαύνω, f. άσω, p. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελεύσομαι, f. 1. et

Προελήλυθεν, 3. ſing. p. m. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ῦσα, όν, prodiens, progreſſus, part. a. 2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior ſpero, antè ſpero: f. ίσω, p. προήλπικα. Ex πρὸ, et ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Προεμαντεύου, 2. ſing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi προμαντεύομαι, antè vaticinor, quod à μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promiſiſſe, Ion. ſeu Dor. pro προεῖναι, a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto, a. 2. ἧν.

* Προεμπίπτω, antè incido, antè occurro, ſeu obvius fio.

Προενάρχομαι, antè incipio; f. m. ξομαι, a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο: ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. paſſ. ἤνεγμαι, a. 1. paſſ. ἠνέχθην, a. 1. part. paſſ. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. a. 2. ejuſd. verbi.

Προενέχομαι, jam antè implicatum teneor: ex πρὸ, et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Προεξαΐσσω, proruo. Ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, ruo.

Προεξέδρα, ας, ἡ, ſedes prominens. Th. ἕδρα, ſella.

Προεξανίσταμαι, ante alios ſurgo; item citiùs juſto exſurgo, v. gr. ex inſidiis: ex πρὸ, ἐξ, et ἵστημι, ſto.

* Προεορτάζω, priùs feſtum celebro.

Προεπαγγέλλομαι, antè promitto, aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio.

* Προέπω, ante dico.

Προερέω, -ῶ, prædico vel præmu[...] tio: ab ἐρέω, idem ac Th. ἐρ[...] f. ἐρῶ, dico.

Προερύεσσεν, deduxit, Ion. et Poë[t.] gem. σ, pro προείρυσε, 3. ſing. [...] 1. act. verbi προερύω, traho. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. [...] act. Poët. gem. σ, ab eod. verb[...] et Th.

Προέρχομαι, prævenio, progred[ior,] præëo, præcurro, cum gen. imper[f.] m. προηρχόμην, ου, ετο, f. med. [...] λεύσομαι, præcedam, a. 2. προῆλ[...] θον, ες, ε, a. 2. ſub. προέλθω, [...] η, a. 2. part. προελθὼν, ῦσα, [...] Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, ἕτω, præmitte, a. 2. imp[e]rat. act. verbi προΐημι, præm[itto.] Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. [...] a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, et in 3. pl[...] σαν.

Πρόεσαν, præmiſerunt, 3. pl. a. [...] ind. act. verbi προΐημι. Vi[de] πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεισ[...] το, 3. pl. a. 1. m. verbi προεισ[...] priùs importo. Th. ἄγω, f. [...] duco.

* Προέσθαι, a. 2. inf. med. [...] προΐεμαι, projicio, frequenter [...] Demoſth.

Προεστάναι, præeſſe, præſ. [...] à προΐστημι pro προΐσταμαι.

Προεστίατε, præeſtis, per Sync[...] Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. [...] fect. activ. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, præſes, part. [...] per Sync. pro προεστηκὼς et

Προεστῶτες, præfecti, ejuſd. [...] pl. perf. part. Att. pro προεστηκό[τες,] verbi προΐστημι, præſum. T[h.] ἵστημι, ſtatuo, ſiſto, f. στήσω, p. [...] κα, a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε, a. 2. verbi [...] χω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προετοιμάζω, antè præparo: f. [...] σω, a. 1. προητοίμασα: ab [...] μάζω, paro. Th. ἕτοιμος, prompt[us,] paratus.

Προευαγγελίζομαι, doctrinam Ch[ri-] ſtianam propono; antè promitto, [...] lætam pronuncio; a. 1. m. [...] ευηγγελισάμην, ω, ατο: ex [...] εὖ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. [...] φήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. [ver-]bi προφητεύω, vaticinor; proph[...] expono, quod à προφήτης. Th. [...] ſeu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. [...] verbi προφθάνω, prævenio. f. [...] φθάσω, p. προέφθακα. Th. φ[θάνω,] prævenio: a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. [...] χουσι, antè me teneo ſeu habeo, p[...]

Digitized by Google

…, *præcello, præſto* : f. προέξω.
…ιχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.
…χώρηκαν, *pervenerunt*, 3. pl.
1. ind. act. verbi προχωρέω,
… Th. χωρέω, *eo, accedo*, f.

…γαγον, a. 2. ind. act. verbi
…άγω, *præcedo, produco*, f. ξω, a.
…ήγαγον. Th. ἄγω, *duco*.
…ῆγεν, 3. ſing. imperf. vel a.
ind. act. verbi προάγω, quod

…γέομαι, οῦμαι, *præeo, præcipu-…* : cum accuſ. in 3. ſing. m.
…ῆται, f. m. προηγήσομαι, p.
… προήγημαι. Th. ἡγέομαι, *du-…*

…ΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula,*
…a eminentior in avibus, qui
… προαγορεύει, id eſt, *præcelli-…*

…γορος, ε, ὁ, *qui primus con-…*
…*dicit, patronus* : à προαγορεύω,
… quod ab ἀγορεύω, *concio-…*
Th. ἀγορὰ, *forum*.
…γούμενος, μένη, μενον, *antece-…*
… part. præſ. m. verbi προη-…
… προηγουμένη (ſc. αἰτία) *cau-…*
…, ut προκαταρκτικὴ, *ex-…*
… dicitur. undè
…γουμένως, adv. *ex antecedente;*
…; *ex profeſſo*.
…θέντας, acc. pl. a. 1. part.
verbi
…, *delecto antè*; quod ex
… et ἡδύνω, *letitiâ afficio*. Th.
…, *ſuavis*.
…, ας, ε, *progrediebar*, pluſq.
… vel imperf. Att. à πρόειμι.
…, *eo*: perf. m. εἶα, pluſq.
…

…, 3. pl. a. 1. ind. act. et
…, 3. ſing. a. 1. m. ver-…
…, *præmitto*.
…, *procedo, progredior, an-…* : προήκων, part. *provectus*.
… fut. ξω, *venio*.
…λυθε, 3. ſing. a. 2. ind. act.
… προέρχομαι, *prævenio*. Th.
…, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a.
…λυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλ-…
…, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐ-…
…

…λπικότας, acc. pl. m. g.
part. act. verbi προελπίζω,
… *ſpero*, f. ίσω, p. προήλπικα,
… ab ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς,

…, pro πρὸ ἡμέρας, *antè*

…ημαρτηκόσι, dat. pl. perf.
… act. verbi προαμαρτάνω. Th.
…, f. ήσω, *pecco*.
…, *proceſſi*, a. 2. ind. verbi
… Th. ἵημι ſeu ἵω, *mitto*.
…νηνοχα, ας, ε, *excellui*, a. 1.
… act. verbi προφέρω, *excello*.

Th. φέρω, *fero*; fut. οἴσω, a. 1. ἤ-
νεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προαιρέομαι, *præfero, conſtituo*. Th. αἱρέω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, *arationem præcedens*. Undè προηροσία Δημήτηρ, *Ceres ante arationem invocata*: ex πρὸ, et ἀρόω, *aro*.

Προήρχετο, 3. ſing. imperf. m. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ε, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo*. Th. ἀσκέω, *exerceo*: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι ſeu ἵω, *mitto*: f. ήσω.

Προητιασάμεθα, aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor*; f. m. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *cauſa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus ſum, proceſſi*, a. 1. paſſ. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Προθέλυμνα, *funditùs, radicitùs*, adv. à

Προθέλυμνος, ε, ὁ ἡ, *è radice erutus, qui radicitùs extirpatur*. Ex πρὸ, et θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*.

Προθέντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην; a. 2. part. θεὶς, εῖσα, ἐν.

Προθέουσιν, *permittunt*, 3. pl. ind. præſ. verbi προθέω.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propoſitum, propoſitio*: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, *tempus præſtitutum*: ab adject. ſeq.

Προθέσμιος, ία, ιον, *præſtitutus, antè conſtitutus*: à προτίθημι, *antè conſtituo*.

Προθέω, *propono, permitto, concedo*: vide τίθημι. Sed

Προθέω, *procurro, accurro*: à θέω.

Προθήκη, ης, ἡ, *propoſitio, res propoſita*. ab eod. verbo.

Προθορὼν, *proſiliens*, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θόρω ſeu θορέω, *ſalio, inſilio*.

Προθυμέομαι, -οῦμαι, *alacri ſum animo, promptus ſum; ſtudeo, magno ſtudio enitor*: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo*. à ſeq.

Πρόθυμος, ε, ὁ ἡ, *animum alacrem habens; promptus*, Th. θυμὸς.

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo, impigrè, enixè*: à præced.

Πρόθυρον, ε, τὸ, idem quod προθύραιον, *veſtibulum quod eſt ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, oſtium*.

Προϊάπτω, *præmitto; procul mitto*: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, a. 1. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. ſing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo*. Th. εἴδω, *video*: f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προϊδὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, 3. ſing. imperf. act. inuſ. verbi προΐεω, idem quod προΐημι, *præmitto*.

Προϊέμεν, Ion. et προϊέμεναι, Dor. pro προϊέναι, præſ. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo*. Th. ἵημι ſeu ἵω, *mitto*.

Προϊέμενος, *emittens*, præſ. part. paſſ. προΐεται, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ejuſd.

Προϊέναι, *projicere, dejicere; permittere, ſinere*; præſ. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, *antè alios ſedere*: ex πρὸ, et ἵζομαι. Th. ἵζω, *ſedere facio*.

Προΐηλε, *permiſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto*, fut. ἰαλῶ.

Προΐημι, *dimitto; immitto; projicio, abjicio; negligo, prætereo, prætermitto*; [* *concedo arbitrio alicujus*. τήνδε Θεῷ πρόες, Il. A. 127. *hanc Deo permitte*, i. e. *Dei arbitrio trade*.] et interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. ſing. præſ. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προῖκα, adv. *gratìs, ſine mercede*. Th. προὶξ, *donum*.

Προΐκτης, ε, ὁ, *mendicus*: ex πρὸ, et ἱκέτης, vel quia προῖκα petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, et προὶξ, κὸς, ἡ, *donum; dos; gratia*: acc. προῖκα, ſed adverbialitèr etiam uſurpatur pro *gratìs, ſine mercede*, [* προικὸς δίκη, *actio quâ dos repetitur*. Dem. c. Neæram.] qu. à πρὸ, et ἵκω, *venio*, quia eſt donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à πρόεσις, *largitio*, quod à πρόϊεμαι, *effundo largitèr*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito antè*: ex πρὸ, et ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

* Προΐσσομαι, *ſtipem peto, manum* ſcil. *extendendo*. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, *venio*.

Digitized by Google

Προΐστημι, f. προστήσω, antepono, propono; προΐσταμαι, σαι, ται, propono, prætendo, prætexo; præficio; proſtituo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in paſſ. eſt antiſto, excello, item præſum; defendo, tueor; proſto; magiſtratum gero. Th. ἵστημι, ſto.

Προΐσχω et προΐσχομαι, prætendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, procedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, perſecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, perſequor: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. ſubitò, ſtatim: ut puto, more προκὸς, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. ſing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, antè conſtituo.

Προκαθηγοῦμαι, ducem me præbeo, ducatum præſto, f. m. ήσομαι, p. paſſ. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, dux ſum.

Προκάθημαι, præſideo, antè ſedeo; imperf. med. προεκαθήμην ex πρὸ, et κάθημαι, ſedeo.

* Προκαθίζω, præſideo, conſideo.

Προκαθίστημι, antè conſtituo: ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, ſtatuo: f. στήσω, p. ἕστηκα, ſeu ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, evoco, provoco, laceſſo; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. ſing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, laceſſo. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, antè denuncio: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα, a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. paſſ. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, nuncio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, capio: f. med. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. paſſ. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, antè diſſolvo, antè everto, antè finio: ex πρὸ, κατὰ, et λύω, ſolvo.

Προκαταρκτικὸς, ὴ, ὸν, principalis, primarius: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προκαταρτίζω, priùs abſolvo: f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. ſub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, perfectus.

Προκατασκευάζω, præparo: ex πρὸ, et κατασκευάζω, ſtruo, paro.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. paſſ. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

* Προκατέρχομαι, prior deſcendo; præcedo, priùs eo ſeu venio.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, antè ſedens, præſ. part. med. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, ſedeo; quod vide.

Προκατίζω, Ion. pro προκαθίζω.

Προκατοψόμεναι, νῆες, naves quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor; exponor; projicior: Hinc part. præſ. προκείμενος, η, ον, propoſitus: f. m. προκείσομαι, præſ. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, jaceo. [* πρόκειται, dicitur vel de verſione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Heſych. vel de libro qui omnibus oculis exponitur. Iſ. Voſ. adi, et P. S. Obſ. reſp. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, prænuntiatum, perf. part. paſſ. à προκηρύσσω, quod vide.

* Προκενόω, ante exhaurio.

Προκεχειροτονημένοις, priùs deſignatis, dat. pl. perf. part. paſſ. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, et χειροτονέω, decerno, creo, elatis manibus; ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, antè prædico, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. paſſ. προκεκήρυγμαι ex πρὸ, et κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, præco.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro; propugno periclitando: ex πρὸ, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, έους, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. paſſ. à προκαλέομαι.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio; item conditio lata: ab eod. verbo.

Προκλυτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, præauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, proceſſus, progreſſus; profectus, incrementum; proventus: à ſeq.

Προκόπτω, proficio, incrementu capio; procedo: imperf. προέκοπτ f. ψω, perf. act. προκέκοφα, pa m. προκέκοπα undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. Th. κόπτω, ſcind

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè pr latio, quâ alii alium antepon à

Προκρίνω, εις, ει, antefero, antep no; præſ. inf. προκρίνειν. Ex π antè, et κρίνω, judico.

* Πρόκρισις, εως, ἡ, prælatio; pr judicatio.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur na alia poſt alias, ſeu ſuper alias continuâ ſerie: à κροσσὸς, ῦ, ὁ, fim bria; vel κρόσσαι, ſcalæ. Vi Euſtath. et Suidam.

Προκυρόω, ῶ, antè ſancio: f. ώ perf. προκεκύρωκα, perf. part. pa προκεκυρωμένος, η, ον, priùs ſan tus: ex πρὸ, et κυρόω, ratum h beo, auctoritatem do. Th. κῦρος, τὸ, auctoritas.

Προκύων, PROCYON, ſive A tecanis; ſidus quod ante major canem oritur: ex πρὸ, et κύ canis.

* Προκωμίζω, profero.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. p προοίμιον, τὸ πρὸ τοῦ κώμου γραφ νον, quod ante κῶμον, hymnumq ſcribitur aut canitur, hymni pr mium.

Πρόκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remex, qui ad remum. Th. κώπη, remus.

* Προλαλέω, garrio, Epigr. Str tonicis ap. D'Orville ad Charit p. 348.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: προλήψομαι, p. προείληφα, a. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. T λαμβάνω, capio.

Προλέγω, antè dico, prædico: it antè deligo: imperf. προέλεγον. T λέγω, dico: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in πρ λελοιπότες.

Προλελεγμένος, η, ον, antè dict perf. part. paſſ. verbi προλέγ quod vide.

Προλελοιπότες, relicti, nom. p part. p. m. verbi προλείπω, rel quo: f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. m. προλιπόμην, p. m. προλέλοιπ Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω Vide λεσχην

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular: πρὸ, et ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio; cupatio; anticipata opinio; ſig præſumptio: à προλαμβάνω, q.

Προλιπόνθ' et προλιπόντ' pro πρ λιπόντα, acc. ſing. vel pro πρ πόντε, nom. dual. a. 2 part. verbi προλείπω, relinquo; q vide in προλελοιπότες.

Digitized by Google

…λιπὼν, *relinquens*; in f. g. …λιπῦσα, a. 2. part. act. verbi …λείπω.

…μάλαγος, ε, ὁ, nomen viri, qu. *primus insidiator*.

Προμάθεια, ας, ἁ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, a. 2. inf. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

…όμαλλος, ε, ὁ, *planta species*, …; *myrica*. Th. μαλὸς, idem …d ἁπαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè disco*: ex πρὸ, μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι; a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor*, *præ…*; f. m. ῦμαι, a. 1. m. προμαρτυράμην, -ω, -ατο à μαρτύρομαι, *testor*. Th. μάρτυς, *testis*.

Προμαχέω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, … προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno*: f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχέσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισιν, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

* Προμάχομαι, *in primâ acie pugno*, *propugno*.

Πρόμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui pugnat in primâ acie*, *antesignanus*, *propugnator*: contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. at

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμελετάω, *antè meditor*: f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προεμελέτησα: ex πρὸ, et μελετάω, -ῶ, *meditor*. Th. μέλει, *cura est*.

Προμεριμνάω, -ῶ, *priùs sum solicitus*: f. ήσω, p. προμεμερίμνηκα: ex πρὸ, et μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.

Προμετωπίδιον, ε, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia*, *prudentia*, *cura*, *respectus*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *provideo*, *curam alicujus gero*, *rationem habeo*: à προμηθὴς.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *providus*, *circumspectus*: ex πρὸ, *antè*, et μῆτις, ιος, ἡ, *cura*.

Προμηνύω, *antè significo*, *indico*: f. ύσω, p. προμεμήνυκα: ex πρὸ, et μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi

Προμίσγω, *priùs misceo*. Th. μίσγω, *misceo*: f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, et μολέω, seu μόλω, *venio*, *eo*.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*: quia προμολῶμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *antesignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχέω, *ante aliquem prælio navali dimico*: ex πρὸ, et ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Πρόναον, ε, τὸ, *templi vestibulum*. Th. ναὸς, *templum*.

Προνέμω, seu προνέμομαι, *tribuo*; *progredior*, propriè *pascendo*. Th. νέμω, idem.

Προνοέω, ῶ, et έομαι, -ῦμαι, *antè mente percipio*; *provideo*; *procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, *mens*.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, *providendi solertiam habens*, *providus*; ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura*, *prudentia*; ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*; *prædationibus infesto*, *captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νομὴ, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo*, *pasco*.

Προνοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟ´Ξ, προκὸς, ὁ vel ἡ, *hinnulus*, *dama*.

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus*; *hospitio excipio nomine civitatis*; *sum interpres et conciliator versurarum*, *aliorumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, ῦ, ὁ, *proxeneta*, *pararius*, *conciliator*: à præced. verbo.

Πρόξενος, ε, ὁ ἡ ἡ, *hospes publicus civitatis*; *privatus quocum civitas aliqua publicè hospitium fecit*; *qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procuravit alicui*; *conciliator*, v. gr. *nuptiarum*; *socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo*, *viam patefacio*, *præparo*: item *auctor et adjutor sum*, *exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via*, et ποιέω.

* Πρόοδος, *progressus*, *incrementum*.

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*; f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον· à

Προοίμιον, ε, τὸ, *exordium*, *PROOEMIUM*. Th. οἴμη, *via*, *semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *prævisus*, *manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, -ῶ, *ante me video*, *prospicio*: imperf. m. προεωρώμην, -όμην, p. act. προεώρακα, p. part. act. προεωρακὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *prædestinavi*, *decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Πρόου, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. et πρόπας, m. g. *universum*, *us*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, -*e*.

* Πρόπαππος, *proavus*.

Πρόπας, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè*, *è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, a. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, ῦσα, ὸν. Th. πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui *vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus*, *progenitor*, *generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*; quod *de re aliquâ fit*, *antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th. πεῖρα, *conatus*.

Προπέμπω, *mitto antè*; item *deduco*, *prosequor*, *comitor*: f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ὲν: ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto*.

Digitized by Google

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit:* p. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio:* f. m. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit:* p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido.* Th. πίπτω, *cado:* f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas, protervia;* item *proclivitas, propenſio:* à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. ſing. à

Προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præceps, pronus; petulans, protervus, procax.* προπετῶς, *præcipitantèr,* adverbialitèr. Ex πρὸ, et πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, *cado.*

Προπετῶς, adv. *præcipitantèr, temerè:* à præced.

Προπεφραδμένα, [* *per præcones indicata, prædicta.* Heſ. Op. 655.] Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. paſſ. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior.* Th. φράζω, *dico:* f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. paſſ. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

* Προπηδάω, *exilio, proſilio.*

Προπηλακίζω, vide in ſeq.

Προπηλακισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, propriè *luto,* ſeu *fuligine inquino; probro et ignominiâ afficio; ſtupro per vim et licentiam:* ex πρὸ, et πηλακίζω, *contumeliâ afficio;* propriè per aſperſionem *luti:* à Th. πηλὸς, *lutum.*

Προπίνω, *PROPINO;* item *poculo provoco;* per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior:* ex πρὸ, et πίνω, *bibo:* f. πιοῦμαι, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes:* nom. pl. præſ. part. à

Προπίπτω, *procido:* f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior:* à ποδίζω, *gradior:* f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Προποιέω, *antè vel priùs facio:* ex πρὸ, et ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui circa dominum ſuum verſatur, miniſter, ſervus.* Th. πολέω.

* Προπομπεύω, f. εύσω, *procedo, in ſolenni pompâ præeo, vel præfero.*

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmiſſio, deductio:* et

Προπομπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *anteambulo, prævius, deductor:* à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo, præeo:* f. m. εύσομαι, p. paſſ. προπεπόρευμαι ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio:* ex πρὸ, et πράττω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus, benevolus:* qu. πρόθυμος. Videtur compoſ. ex πρὸ, et πρηὼν, ῶ, *cacumen montis:* et per Syſtol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præceps, pronus, proclivis; paratus, propenſus.* Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis:* à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo.*

Προπτύω, *antè exſpuo:* ex πρὸ, et πτύω, *exſpuo.*

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia, prolapſio:* à προπίπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ου, τὸ, *veſtibulum.* Th. πύλη, *porta.*

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA; venditor primarius.* Th. πωλέω, *vendo.*

Προρεῖ, *profluit:* 3. ſing. præſ. ind. et

Προρέοντι, *profluenti:* dat. ſing. præſ. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, *profluo;* ex πρὸ, et ῥέω, *fluo,* f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα· at

Προῤῥέω, *prædico:* f. ήσω, p. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.* Heſych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium,* [* *oraculi ſeptum.* Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥήσεσι· à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel πρόῤῥιζος, *unà cum radice, radicitùs.* Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

ΠΡΟ'Σ, præp. cum gen. *à, ab, ex, erga, cum:* cum dat. *ad, apud, uſque;* cum acc. *in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter,* [* *de,* πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb. i. 7. λέγει τοὺς Θεοὺς πρὸς ἑαυτόν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipſo* (Alexandro); ubi vid. Perizon.] Abſolutè πρὸς, eſt προσέτι, *præterea.* πρὸς δὲ, *ad hæc verò.*

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui ſabbatum antecedit.*

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, *adduco,* quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio,* f. -γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, *ſalutatorius;* à

Προσαγορεύω, *compello, ſaluto,* [...] *nomino:* f. εύσω, p. προσηγόρευ[...] præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, [...] *cognominor:* a. 1. ind. paſſ. προ[...]σηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, [...] *ba facio pro concione.* Th. ἀγο[...] *forum.*

Προσάγω, *adduco;* item *acce*[...] *appropinquo.* In med. *ad me a*[...] *duco, allicio, concilio; in poteſtat*[...] *redigo; cogo, vel manere in par*[...] *bus, vel redire ad partes; acce*[...] *ſumo, v. gr. cibum:* f. ξω, p. προ[...]σῆχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. ſu[...] προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. προ[...]σαγαγών. Th. ἄγω, *duco.*

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, acceſſu*[...] *deductio:* à præced.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico:* f. ήσ[...] p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus.* Vi[...] præced.

Προσακτέον, *adducendum:* verba[...] à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino:* [...] πρὸς, et ἀλείφω, *ungo.*

Προσαμύνει, *tutatur:* 3. ſing[...] præſ. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *inſupèr auxilior.* Th[...] ἀμύνω, *auxilior,* f. υνῶ, p. ἤμυγκα[...] a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *aſcendo:* a. 2. προ[...]σανέβην, ης, η, a. 2. imperat. προ[...]σανάβηθι, et Atticè προσανάβα[...] per Apoc. προσανάβα. Ex προ[...] ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado,* f. m. βή[...]σομαι, p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *aſcenſio.*

* Προσαναίρεω, *contrucido;* *tollo; inſuper ſuſcipio.*

Προσαναλέγομαι, *præterea annumero.*

Προσαναλίσκω, *impendo:* fut. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα, a. 1. act. προσανήλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, et ἀναλίσκω, *conſumo.* Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἕλων.

Προσαναπαύομαι, *acquieſco, requieſco;* f. m. -αύσομαι, p. paſſ. -πέπαυμαι.

* Προσαναπίμπλημι, *repleo, refercio.*

Προσαναπληρόω, -ῶ, *ſuppleo:* f. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα· ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Προσανατίθεμαι, *confero,* præſ. ind. med. προσανεθέμην, ου, το, a. 2. ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono.*

Προσανατρέπω, *præterea ſubverto.*

Προσαναφέρω, *effero; refero.*

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo:* ex πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *ſerpo.*

Προσαπεσπαράχθησαν, *convulſi ſu*[...]

Digitized by Google

...ται: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσανατείνω ex πρὸς, ἀνὰ, et τείνω, traho: f. άσω, perf. paſſ. ...τεταμαι.

Προσανὴς, ἰος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, qu. vide. dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, adaperio: ex πρὸς, et ἀνοίγω.

Προσανοικοδομέω, -ῶ, in adverſum ædifico: ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, ἰος, ὁ ϗ ἡ, acclivis. ...κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Προσάπαξ, ſemel, duntaxat. Th. ἅπαξ, ſemel, omninò.

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, addo minas: f. m. ήσομαι, a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas, aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.

Προσαπέκτεινα, interfeci, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, præterea morior, ſimul morior. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, occido, interficio: ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολλῦντες, nom. pl. ſ. 2. part. verbi

Προσαπόλλυμι, prætereà vel ſimul ...ο, vel perdo: ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, qu. ab ὀλέω, p. ὤλεκα, et Att. ὀλώλεκα, f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν, οῦσα, ὄν.

Προσαποστέλλω, prætereà ablego.

Προσάπτω, alligo, appendo; affigo, tribuo. Th. ἅπτω, necto, f. ψω.

* Προσαράττω, impingo.

Προσαρμόζεται, adjungit, aptat: 3. ſing. præſ. ind. m. à

Προσαρμόζομαι, adjungo, apto. A præterito medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, coaptor: f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, et Att. ἄραρα, undè præſens ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. ſing. m. g. p. part. à προσάρω, apto. Th. ἄρω, apto: fut. ἀρῶ, p. m. ἦρα, et Att. redupl. ἄραρα, inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo: ab ἁρμόζω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Προσαρτάω, appendo. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσάρω, adapto: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, alloquor, compello: ex πρὸς, et αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Προσαφοδεύω, alvi profluvium recipio.

Προσβαίνω, aſcendo, conſcendo; item accedo. Th. βαίνω, eo, fut. m. βήσομαι, perf. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præſ. part. act. à

Προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto, quod vide.

Προσβὰς, adiens: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, acceſſus: à προσβαίνω.

Προσβιβάζω, promoveo, impello: f. άσω, p. βεβίβακα ex πρὸς, et βιβάζω.

Προσβλέπω, obtueor, intueor: ex πρὸς, et βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus; impetus, concurſus in prælio, oppugnatio, v. gr. urbis; appulſus navium ad terram; aditus, cum ad locum aliquem acceditur: à προσβάλλω, adjicio: p. m. βέβολα.

Προσβόλησις, εως, ἡ, impetus, vis.

Προσγελάω, arrideo: ex πρὸς, et γελάω, rideo.

Προσγίνομαι, vel προσγίγνομαι, accedo ad aliquem; adnaſcor: ex πρὸς, et γίνομαι, ſum: f. m. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, naſcor.

Προσδαπανάω, ῶ, inſuper inſumo: f. ήσω, a. 1. προσεδαπάνησα, a. 1. ſub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ ex πρὸς, et δαπανάω, conſumo.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio: à προσδέχομαι.

Προσδεὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, qui inſuper eget, indigus: à προσδέομαι.

Προσδεῖ, inſupèr opus eſt: ex πρὸς, et δεῖ, opus eſt.

Προσδείκνυμι, inſuper oſtendo: f. δείξω, p. δέδειχα ex πρὸς, et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, egeo, cum gen. -δεῖσθαι, præſ. inf. m. δεόμενος, præſ. part. m. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, admitto; expecto; excipio, ſuſtineo impetum: προσδέχου, præſ. imperat. m. f. m. ξομαι, p. paſſ. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, et in pl. προσδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος ex πρὸς, et Th. δέχομαι, capio.

Προσδίδωμι, addo, impertio: f. ώσω, a. 1. ἔδωκα ex πρὸς, et δίδωμι, do.

Προσδοκάω, -ῶ, expecto; imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα ex πρὸς, et δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, obſervo, expecto.

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: ex

Προσδόκιμος, ὁ ϗ ἡ, qui expectatur: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præſ. part. paſſ. ab eod.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio: à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμέω, accurro, f. ήσω, a. 1. -εδράμησα, p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro: ex πρὸς, et Th. τρέχω, curro: fut. θρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προσεάω, -ῶ, permitto: f. άσω, aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, ſino, permitto: f. εάσω, p. εἴακα.

Προσεβήσατο, acceſſit: 3. ſing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præſ. act. verbi προσεγγελάω, arrideo: quod ex πρὸς, ἐν, et γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo; fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι ex πρὸς, et ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, propè.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. med. verbi προσδέχομαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκαον, imperf. act. προσδόκαον, -ων, verbi ejuſd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσεδρεύω, aſſideo, curo; obſideo: f. εύσω. à

Πρόσεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſſeſſor, aſſiduus in aliquâ re: ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Προσέειπε, alloquebatur: Att. vel Poët. Pleonaſmo pro προσεῖπε, 3. ſing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. εἴπω, dico, q. v.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi; a. 1. ind. act. προσετίθην, ες, ε, a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono.

Προσεθίζω, aſſueſacio: ex πρὸς, et ἐθίζω, idem.

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο, et per Craſin. Att. ἔθου.

Προσείδω, video, aſpicio; f. 1. m. προσείσομαι vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, aſſimilo, comparo: ex πρὸς, et εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Προσείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſſimilis: ex πρὸς, et εἴκελος, ſimilis, Poët. ab eod. Th.

Προσείκω, aſſimilis ſum, videor: ex πρὸς, et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. p. act.

Digitized by Google

Att. verbi προσλαμβάνω, *aſſumo.* Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσεῖλε, 3. ſing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, *allego.* Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *inſum, adſum*: ab εἰμὶ, *ſum.* Th. ἴω.

Προσεῖναι, *adeſſe, juvare*: præſ. inf. à πρόσειμι. vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui, affari*: a. 2. inf. act. verbi προσείπω. Th. ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. ſing. præſ. ind. à πρόσειμι, *adeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto, caveo*: f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo*; a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. m. et

Προσέκειτο, *inſtabat*: 3. ſing. imperf. m. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Προσεκκαίω, *accendo, inſupèr exuro*: fut. -καύσω, a. 1. -εξέκαυσα, p. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten.*

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo*; f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. ſub. προσκόψω, ῃς, ῃ, p. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *ſcindo.*

Προσεκτήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro.* Th. κτάομαι, *poſſideo*; f. m. κτήσομαι, p. paſſ. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo.* Th. κυλίω, *volvo*; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. ſing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *oſculor*; *adoro*; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα, a. 2. προσέκυνον· ex πρὸς, et κυνέω, id. quod κύω, *oſculor.*

Προσέκυρσε, *appulit*; 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo.* Th. κύρω, *incido*; f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, *effundo, inſupèr effundo*; f. -εύσω, a. 1. -εξέχευσα, p. -εκκέχυκα· ex πρὸς, ἐκ, et Th. χέω, *fundo.*

Προσελαύνω, *advehor*; ex πρὸς, et Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

* Προσελεῖν, *contumeliâ afficere.* προσελοῦμεν, *injuriâ afficimus*

Προσέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. χα.

Προσελέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd.

Προσελεύσεται, 3. ſing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. ſing. p. m. et

Προσελθὼν, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo.* Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, *attrahens*; præſ. part. m. verbi προσέλκω, *attraho, illicio*, ſcil. *in fraudem*; ex πρὸς, et Th. ἕλκω, *traho*; f. ξω.

Προσεμβαίνω, *ingredior*; *inſulto*: ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, *eo, vado*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *prætereà infremo in aliquem*: ex πρὸς, ἐν, et βριμάομαι.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo.* Th. μένω, *maneo*; fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiſcuit*: 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, q. v.

Προσεμπικραίνομαι, *inſupèr acerbor in aliquâ re*: ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Προσεμπρήθω, *inſuper incendo, prætereà accendo*: ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quòd ἐμφερὴς, *ſimilis.* Th. φέρω, *fero.*

Προσένaχε, Dor. pro προσένηχε, 3. ſing. imperf. à προσνήχω, *adnato*; f. ξω· ex πρὸς, et νήχω, idem quòd Th. νέω, *nato.*

Προσενεγκάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, ατω. προσενέγκας, a. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. à προσφέρω, *affero, offero.* Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω, p. προσεντεθύμηκα ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, *animus.*

Προσεντείνω, *magìs intendo*; *magìs cædo*: ex πρὸς, ἐν, et τείνω, *tendo*, q. v.

Προσεξαποστέλλω, *prætereà dimitto, exire jubeo*: ex πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto.*

Προσεξηγέομαι, *prætereà narro*: ex πρὸς, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *aſſimilis ſum, videor*, p. m. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. ſing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, *aſſimilis, decens*: p. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαιζε, Att. pro προσέπαιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor.* Th. παίζω, *ludo, jocor*: f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: f. προσπεσοῦμαι, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *inſupèr oſtendo*; ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, ſeu δεικνύω, *oſtendo*, fut. ξω, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra juſtum ſubindè admetior, ad cumulum admetior, largior*: ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, *metior.* Th. μέτρον, *menſura.*

Προσεπιτιμάω, *inſuper increpo, increpo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et τιμάω.

Προσεπιφύομαι, *inſupèr adnaſcor*: ex πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπιφύομαι.

Προσεπλάκη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, *annecto.* Th. πλέκω, *necto*: f. ξω, a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προσποιέομαι, *fingo, ſimulo.* Th. ποιέω, *facio.*

Προσέπταισε, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi προσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè ſalutor* f. m. ξομαι, p. paſſ. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus, vel adplicitus fui*: ex πρὸς, et πτύσσω, *plico.*

* Προσέπω, *ſaluto.*

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio*: f. m. άσομαι, a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο· ex πρὸς, et ἐργάζομαι, *operor*: p. paſſ. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Προσερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico.* Th. ἔρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *affigo, alligo*: *obſideo*: med. *adnitor, confido*; *ſtudiosè rem conſector.* Th. ἐρείδω, [illegible] *firmo.*

Προσερεύγω, *cum ructu adſilio*: de mari, *fluctus aſpergo*: ex πρὸς, et Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *adeo, accedo*; *propinquitate conjunctus ſum cum aliquo*: imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο. f. m. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθὼν, οῦσα, όν, p. m. προσελήλυθα. Ex πρὸς et Th. ἔρχομαι, *venio.*

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, [illegible]

Digitized by Google

. ab ἵημι, mitto: f. ἥσω, a. 1.
α, a. 2. ἧν, a. 2. m. ἱέμην. Th.
, mitto.

Πρόσεσι, adeſt, additur, accedit: 3.
ſg. præſ. verbi πρόσειμι ab εἰμὶ,
.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act.
rbi προσέχω, adhibeo: quod vi-
.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινὰ, a-
um ſibi ſocium adjungere: præſ.
ſin. m. à

Προσεταιρίζομαι, ſodalem adſciſco:
προς, et ἑταιρίζω, fut. ίσω. Th.
ῖρος, ſodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act.
rbi προστάσσω, vel -ττω, mando,
cipio, ordino: f. ξω, p. προστέ-
χα, perf. paſſ. προστέταγμαι, p.
rt. paſſ. προστεταγμένος, η, ον. Th.
ττω, ordino.

Προσετίθην, ης, η, imperf. ind.
rbi προστίθημι, appono, quod vi-
.

Προσέτι, adv. adhùc, inſupèr, præ-
. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. act.
προστιθέω pro προστίθημι, appo-
. Th. τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ.
rbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προ-
εύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, petitio;
m locus precationis, extra ur-
m: Synagoga, intra.

Προσεύχομαι, precor: imperf. m.
tt. προσηυχόμην, ου, ετο, fut. m.
σεύξομαι, a. 1. m. προσευξάμην,
ατο, a. 1. imperat. m. πρόσευξ-
άσθω, a. 1. ſub. m. προσεύξω-
, η, ηται, a. 1. infin. m. προ-
ξασθαι. Ex πρὸς, et Th. εὔ-
μαι, precor.

Προσέφερεν, 3. ſing. imperf. act.
rbi προσφέρω, affero. Th. φέρω,
: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2.
. act. verbi πρόσφημι, alloquor.
. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προσεφώνουν, alloquebantur: 3. pl.
perf. act. à προσφωνέω. Th. φω-
, vox.

Προσεχὴς, ἕος, ὁ ᾗ ἡ, attentus; i-
n contiguus, cohærens, proximus,
inus: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. ſing. præſ.
rt. act. verbi προσέχω, quod
de.

Προσεχόντως, adv. attentè: à

Προσέχω, adhibeo: ſcil. τὸν νοῦν,
imum adverto, caveo; item au-
dio, obtempero; applico, appellor;
maneo, adhæreo: imperf. προ-
σεῖχον, ες, ε, præſ. infin. προσέ-
χειν, f. προσέξω, p. προσέσχηκα,
. 1. ſub. act. προσέξω, ῃς, ῃ.

[* μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, 1 Tim. iii. 8. non nimis vino deditos, quæ ſignificatio rarior.] Ex πρὸς, et Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. part. præſ. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, ſino; fut. άσω, p. εἴακα, a. 1. εἴασα.

Προσέῳξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῇ, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, accerſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, cognomino, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, appellatio: ab eod. verbo.

Προσηΐκται, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Ion. dialyſi pro προσῇκται, verbi προσείκω, ſimilis ſum: in perf. paſſ. προσέϊγμαι, ξαι, κται, et ſolutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ι in η, προσηΐγμαι, ΐξαι, ΐκται. Th. εἴκω, ſimilis ſum, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, admiſit: 3. ſing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προσήκει, pertinet, decet: 3. ſing. præſ. vel impersonale. à

Προσήκω, pertineo, convenio, cognatus, ſeu conjunctus ſum: f. ήξω, p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, venio.

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον pertinens: κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet: τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præced.

Προσήλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, accedo, quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ſoli expoſitus, apricus: ex πρὸς, et ἥλιος.

* Πρόσηλος, ὁ ᾗ ἡ, idem: et ex iiſd. Them.

Προσηλόω, -ῶ, clavis affigo: f. ώσω, p. προσήλωκα, a. 1. προσήλωσα. ex πρὸς, et ἡλόω, clavis affigo. Th. ἧλος, clavus.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in gente cui inſitus ſis: à

Προσηλυτεύω, in gente cui inſitus ſum habito, ſum advena: à

Προσήλυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, advena; PROSELYTUS, Angl. PROSELYTE: [* ſic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique diſtinguitur à Judæo nato; nam proſelyti, quaſi dicantur acceſſorii] à προσέρχομαι, accedo, in p. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνω, antè ſignifico: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, adſum, ab εἰμὶ, ſum.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. paſſ. verbi προσανδραποδίζομαι, inſuper in ſervitutem redigo: vide ἀνδραποδιοῦνται.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, affero, quod vide.

Προσήνεπε, vide ſimplex ἔνιπον, dixi.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσφέρω, offero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω, perf. paſſ. ἐνήνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, benignus: ex πρὸς, et ἐΰς, bonus. Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, appenſus, perf. part. paſſ. verbi προσαρτέομαι. Th. ἀρτάω, appendo.

Προσηύδα, alloquebatur: 3. ſing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, loquor, imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὐδὴ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, precor, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, antè: à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, ſuperans.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen. ſing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo, quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, additamentum, id, quod apponitur; penis; clunis: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejuſd.

Πρόσθεν, antea, et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, additio, additamentum, augmentum: à προστίθημι, quod vide.

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, et πρόσθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, appoſititius, adſcititius; addictus et deditus ſuâ ſponte in ſervitutem: ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum: à προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejuſd.

Προσθλίβω, apprimo, attero: f. ψω, p. -ίθλιφα. ex πρὸς, et Th. θλίβω.

Προσιέναι, præſ. infin. act. à

Πρόσειμι, aggredior; admitto; ex πρὸς, et ἴημι, eo, ſeu ἵημι, mitto. Th. ἴω, eo, ſeu ἵω, mitto.

Digitized by Google

Προσίησαν, per Ectaſin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperſ. verbi προσίημι, accedo: qu. ab ἵημι, eo. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. ſing. à προσιὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo, a. 2. πρόσιον, ες, ε, adivi: ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον. Th. ἴω, eo.

Προσίσαμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; obſiſto, adverſor; offendo: à

Προσίστημι, ſiſto, appono; item appendo, pondero: ex πρὸς, et Th. ἵστημι, ſiſto: f. στήσω.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; appello aliquò; attendo: ex πρὸς, et Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προσιὼν, όντος, accedens: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, pertineo, advenio: f. ήξω, a. 1. -κάθηξα, p. -κάθηχα· ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, venio.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, temporarius: q. d. ad tempus durans. Th. καιρὸς, opportunitas.

* Προσκαιρὼς, ad tempus: à præced.

Προσκαίω, aduro, f. καύσω, p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco: f. m. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. ſub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. paſſ. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, advoco, accerſo, advoco in auxilium; item in jus voco. Th. καλέω, voco, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. ſemper ſum præſtò, perduro: f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα: à καρτερέω, tolero: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, robur.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perſeverantia: à præcedente.

Προσκαταλείπω, dimitto, ceſſo: f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, linquo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio: à προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται à

Πρόσκειμαι, adjaceo; addor, adſto; addictus ſum alicui, faveo; inſto, urgeo; incumbo: præſ. part. m. προσκείμενος, η, ον. ex πρὸς, et Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελευσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor: f. m. κλήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar: ex πρὸς, et κεφάλαιον, caput. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, curam gerens; qui eſt affinis alicui: ex πρὸς, et κῆδος, εος, τὸ, affinitas; cura.

Προσκήνιον, ου, τὸ, PROSCENIUM, veſtibulum et aulæum ſcenæ: ex πρὸ, et σκήνη.

* Προσκηρύσσω, edico: ex πρὸς, et κηρύσσω.

Προσκληρόω, -ῶ, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo; adjungo, conſocio; f. ώσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ſors.

* Πρόσκλησις, citatio, in jus vocatio: à προσκαλέω, in jus voco.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, favor, benevolentia. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, -ῶ, agglutino: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα, a. 1. paſſ. προσεκολλήθην, ης, η, f. 1. paſſ. προσκολληθήσομαι, adhærebo. Ex πρὸς, et κολλάω, glutino. Th. κόλλη, gluten.

Προσκομίζω, apporto, affero, advebo: ex πρὸς, et κομίζω, porto: f. ίσω.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obſtaculum in viâ, offendiculum; vulnus, tuber in pedibus ex offenſione; damnum: à προσκόπτω, offendo, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, provideo, proſpicio.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offenſio: à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, contemplatio, proſpectio: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, offendo, impingo; cum dat. vel ſeq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, a. 2. ſub προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοπα: ex πρὸς, et Th. κόπτω, ſcindo; ferio.

Προσκρουσάσης, gen. ſing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa: à ſeq.

Προσκρούω, impingo, offendo; [* infenſus ſum alicui, Dem. c. Mid. § 13.] ex πρὸς, et Th. κρούω, pulſo, f. σω, a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo: ex πρὸς, et κτάομαι, poſſideo: f. m. κτήσομαι, p. paſſ. κέκτημαι.

* Πρόσκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, acquiſitus. D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, advolvo: f. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα: ex πρὸς, et Th. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, propriè oſculor; adoro, veneror: cum acc. et ſæpè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, oſculor.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, ſa[lutatio]: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator: [à] præced.

Προσκύπτω, inclino me ad aliquid: ex πρὸς, et Th. κύπτω, f. ψω, in[clino me.]

Πρόσκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ad [re]mum, remex: ex πρὸς, et Th. κώ[π]η, remus.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, ὸν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum d[at.] f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προ[σε]λάλησα, a. 1. infin. act. προσλα[]λῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio præter[ea], aſſumo, adſciſco, adjungo mihi: c[um] acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. π[ρο]σέλαβον, a. 2. infin. act. προσλα[]βεῖν, a. 2. m. προσελαβόμην, ου, [] a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, [] recipe; a. 2. part. m. προσλαβόμε[]νος. Th. λαμβάνω, capio.

Προσλέγω, inſupèr dico; f. [] præſ. med. προσλέγομαι, allo[quor] [* animo verſo, cogito. Heſ. Op. ...] Th. λέγω, dico.

Πρόσληψις, εως, ἡ, aſſumptio: [à] προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, adnumero, comp[u]to, recenſeo: f. m. ίσομαι, p. [προσ]-λελόγισμαι, σαι, ται. ex πρὸς, [et] λογίζω.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumeran[]dus. à præced.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. p[art.] act. et

Προσμενέτω, expectet, 3. ſing. [im]perat. præſ. act. à

Προσμένω, permaneo, ſuſtineo, [per]ſevero; expecto: cum dat. f. π[ροσ]μενῶ, a. 1. ind. act. προσέμ[εινα] ex πρὸς, et Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, [] miſceo in; appello; adeo quem; [] fligo: a. 1. infin. προσμῖξαι, [] pellere aliquò. προσμιξόνται τοῖ[] τοι, aliquem victoriâ comple[] cere; præſ. infin. act. ex πρὸς, [] Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, tribuo, attribuo; προσ[νέ]μω ἐμαυτὸν, permitto me, adjungo [] cum dat. præſ. paſſ. προσνέμ[ομαι] tribuor, attribuor; item adſcri[bor] Th. νέμω, tribuo: f. μῶ, p. νενέμ[ηκα]

Πρόσοδοι, ſupplicationes ad D[eorum] templa: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ὁ, vel ἡ, acceſſus, [adi]tus; proventus; fructus ex re []

Digitized by Google

…μιξις; coitus: ex πρὸς, et Th. …, ἡ, via.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid: cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, lugeo.

Προσόζω, oleo: Theocrit. προσ-όζει. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, adaperio, f. οίξω, p. …ῳχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσητε, 2. pl. aor. 1. ſub. verbi ejuſd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, appello, applico; it. impingo, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσομαρτέω, comitor: ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, ſequor. Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμοῦ, ſimul.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi præced.

Προσομίλει, converſare: præſ. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, converſor. Th. ὅμιλος, turba.

Προσομολογέω, inſupèr fateor, vel conſentio; fateor. ab ὁμολογέω, conſentio, ſpondeo. Th. λέγω, dico.

Προσόμουρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vicinus, conterminus: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσὸν, ὄντος, τὸ, quod ſupereſt; præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Προσονομάζω, cognomino, f. άσω, p. …νόμακα· ex πρὸς, et ὀνομάζω, nomino.

Προσορμίζομαι, appello, vel perve- nio in portum: f. m. ίσομαι, p. p. προσώρμισμαι, a. 1. paſſ. προσ-ωρμίσθην, ης, η: ex πρὸς, et ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco. Th. ὅρμος, ſtatio navium.

Πρόσου pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι ſeu ἵω, mitto; f. ἥσω, a. 2. …, a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο et οὗ.

Προσουδίζω, humo allido. Th. οὖδας, εος, τὸ, ſolum.

Πρόσουρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vicinus: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσοῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à πρόσειμι, adſum. Th. εἰμὶ, … præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, inſuper debeo; f. ήσω, p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo: f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, conſideratio, prudentia.

Προσοχθέω, idem quod ſeq.

Προσοχθίζω, inſenſus ſum, cum dat. f. ίσω, p. προσώχθικα, a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, offendiculum, offenſio: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, -ῶ, inſuper vel amplius munio.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies; vultus; item color, ſpecies; ex πρὸς, et ὄψις, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοὶ, jocor tecum. Th. παίζω, jocor, ludo, f. ξω et σω.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, recens, ſubitus.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, adhortor, f. έσω, p. -κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligneus.

Προσπάσσω, inſpergo, adſpergo, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui valdè eſurit, famelicus: à πεῖνα, ης, ἡ, fames.

* Προσπελάζω, appropinquo, ſuccedo, appello.

Προσπέμπω, inſupèr mitto, f. ψω, p. προσπέπεμφα, perf. paſſ. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumplector; item ultra modum amplector: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, jaceo.

* Προσπερονάω, fibulâ adnecto. Xen. Cyrop.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, qui irruit, adortus; a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo; f. ήξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας. ex πρὸς, et Th. πηγνύω ſeu πήγνυμι, compingo; f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor. à πιλνάω, vel πίλνημι, admoveo. Th. πέλας, propè, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Προσπίπτω, accido; accido ad pedes, unde ſupplex fio, item adulor; adorior; occurro; incido, cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπεσοῦμαι, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὸν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod ſimplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας.

Προσπλευστὸς, ὴ, ὸν, navigabilis. -e. à πλῶμι, idem ac πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, vindico mihi; acquiro, in poteſtatem redigo; ſimulo: imperf. m. προσεποιούμην, -ούμην, -οῦ, -εῖ, -εῖτο, -εῖτε; med. à

Προσποιέω, ῶ, idem: item addo, adjungo: ex πρὸς, et Th. ποιέω.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. m. vel paſſ. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio; acquiſitio; ſimulatio: à verbo præced.

Προσποίητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et προσποιητὸς, ὴ, ὸν, ſimulatus: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, famulus, -a. Th. πολέω, verſo.

Προσπορεύομαι, proficiſcor ad, accedo, advenio: cum dat. f. m. εύσομαι, p. paſſ. προσπεπόρευμαι. ex πρὸς, et πορεύομαι, eo, proficiſcor: hoc à πόρος, tranſitus. Th. πόρω, tranſeo; f. ρῶ, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆναι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, advolo, quod ab ἵπτημι, volo, -ας; f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; item complector. in med. προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; item amicè ſaluto, blandè compello, amicè excipio et amplector. Th. πτύσσω, plico.

Προσπυρόω, -ῶ, magìs accendo: ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, adſpergo, inſpergo, adjicio, f. ρανῶ, a. 1. -έῤῥανα, p. προσέῤῥαγκα· ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, affluo. Th. ῥέω, fluo. Eſt et

Προσρέω, alloquor. Th. ῥέω, dico, loquor.

Προσρήγνυμι, allido, illido, f. ήξω, p. προσέῤῥηχα, a. 1. προσέῤῥηξα, ας, ε. ex πρὸς, et Th. ῥήσσω ſeu ῥήγνυμι, frango.

Πρόσσω, adv. ante ſe, in anteriorem partem. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, antè.

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, mandatum. à προστάσσω, quod vide.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προσταράττω, prætereà turbo. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προστὰς, άδος, ἡ, porticus, poſtes oſtii, antes: et

Προστασία, ας, ἡ, præfecturæ dignitas; item cura, tutela, patrocinium, auxilium; et cultus externus, comitatus: à προΐστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, mando, præcipio; f. ξω, p. προστέταχα, a. 1. προσέταξα, ας, ε, perf. paſſ. προστέταγμαι, perf. part. paſſ. προστε-

Digitized by Google

προστεταγμένος, η, ον. in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, quæ præcepta ſunt. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Προστασία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; item patrocinium, defenſio: à

Προστατεύω, f. εύσω, vel

Προστατέω, f. ήσω, præſum, præſideo; item patrocinor, defendo: à

Προστάτης, ου, ὁ, patronus, dux, quicunque eſt in aliquo genere primus: in acc. ſing. προστάτην, à προΐστημι, præpono, præficio.

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona, hoſpita: ſic vocatur Phœbe, Rom. xvi. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. à præced.

Προστατοῦντι, dat. ſing. part. præſ. à προστατέω, præſum, quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. et

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. fut. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi προστάσσω, mando, quod vide.

Προστήκω, f. ξω, liquefactum affundo. hinc Metaph. adhæreo, inſideo. Th. τήκω, liquefacio.

Προστῆναι, a. 2. infin. act. à προΐστημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, ſtatuo; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Προστιθεὶς, εῖσα, ὲν, præſ. part. act. προστιθέναι, præſ. infin. act. et

Προστίθεμεν, 1. pl. præſ. ind. act. et

Προστιθέμενος, μένη, μενον, præſ. part. paſſ. à

Προστίθημι, appono, addo, adjicio; adjungo; adaugeo; addico: [* propono.] imperf. act. προσετίθην, et in 3. ſing. προσετίθη, et προσετίθει, tanquam à προστιθέω, f. προσθήσω, p. προστέθεικα, a. 1. προσέθηκα, a. 2. προσέθην, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσα, ὲν. Προστίθεμαι, addor, adjungo me, aſſentior, faveo: imperf. med. προσετιθέμην, ου, ετο, a. 1. ind. paſſ. προσετέθην, ης, η, f. 1. paſſ. προστεθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. προσεθέμην, ου, ετο: ex πρὸς, et Th. τίθημι, pono.

Προστιμάω, -ῶ, f. ήσω, mulcto. Undè

Προστίμημα, ατος, τὸ, et

Πρόστιμον, -ου, τὸ, mulcta, pœna.

Προστραπὼν, ῶσα, ὼν, qui evertit aliquid, et in ſuam poteſtatem redegit, a. 2. part. act. à

Προστρέπω, oro, obſecro, ad genua provolutus precor; expon. et everto. Th. τρέπω, verto, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα.

Προστρέχω, accurro; gratiam capto alicujus: in 3. pl. προστρέχουσι, f. θρέξω, perf. προσδεδράμηκα, a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, ῦσα, ὸν, p. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Προστρίβω, attero, affrico, infrico: præſ. paſſ. προστρίβομαι, mihi affricatur vel infricatur; item affrico, incutio, infligo, impingo; item cupidiùs adjungo me alteri. Th. τρίβω, tero, f. ψω.

Προστυγχάνοντες, nom. pl. præſ. part. à

Προστυγχάνω, occurro, offero me; conſequor aliquid: alicui rei deditus ſum: ex πρὸς, et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, oſtendo: ex πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, monſtro.

Προσυπομιμνήσκω, præterea in memoriam revoco; admoneo. ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, attollo, inſuper extollo, f. -υψώσω· ex πρὸς, et ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) quicquid cum pane comeditur: ex πρὸς, et φάγω, edo.

Πρόσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè recens dictus, vel occiſus, et in genere recens, πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, modò, nuper. Th. φάω, loquor, vel occido; p. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. nupèr, à præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis: à

Προσφέρω, affero, offero, apporto, adhibeo. Προσφέρομαι, afferor, &c. irruo: in med. ſumo, v. gr. cibum; tracto aliquem; manus confero; adjungo me alicui, aſſentior: præſ. imperat. act. πρόσφερε, έτω, imperf. προσέφερον, f. προσοίσω, a. 1. προσήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. paſſ. προσηνέχθην, ης, η, p. med. προσενήνοχα, ας, ε, Att. pro προσήνοχα: ex πρὸς, et Th. φέρω, fero.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio, transfugio. Th. φεύγω, fugio, f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

* Προσφθέρω et προσφθείρομαι, adrepo. à φθεὶρ, ſerpens, Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amabilis, gratus, amicus: ex πρὸς, et Th. φίλος, amicus.

Προσφιλῶς, adv. amicè, benevolè: à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, ſumptio cibi, cibus ipſe; exprobatio, crimen: et

Πρόσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro participio προσφερόμενος, allatus, advectus; item accommodatus, aptus, conveniens: à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. ſing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ingenitus, innatus; naturâ accommodatus; adhærens. à προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, cautio, [illegible] biæ, munitio.

* Πρόσφυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga. Th. [illegible]

Προσφὺς, ῦσα, adhærens, a. [illegible] part. act. verbi προσφύομαι, quod [illegible] à

Προσφύω, agnaſci facio, f. σω, [illegible] προσπέφυκα, agnatus ſum; item annexus ſum, adhæreo. Th. φύω, naſcor, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. [illegible] ab inuſit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, acclamo, alloquor, f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, a. 1. [illegible] act. προσεφώνησα. ex πρὸς, [illegible] φωνέω, vocem emitto. Th. [illegible] νὴ.

Προσχέθομαι, prætendo, idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Πρόσχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad manum ſitus: ex πρὸς, ad, et χεὶρ, χειρὸς, manus.

Προσχέω, effundo, perfundo. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, color, ſpecies; dignitas, decus; ſtatus rei: ex πρὸ, et σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, forma. Th. ἔχω.

Πρόσχῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, a. 2. part. act. verbi προέχω, [illegible] objicio. Th. ἔχω, habeo, fut. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχ[illegible]όντος, quod vide in præced.

Προσχόω, προσχωννύω, προσχώννυμι, aggero, ſeu terrâ aggeſta [illegible] nio.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, affuſio: à

Προσχύνω, affundo, f. ύσω, p. [illegible] κέχυκα, perf. paſſ. [illegible] σαι, ται· ex πρὸς, et χύω, idem quod χέω, fundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger: [illegible] et limus à fluvio aggeſtus: à [illegible] χόω.

Προσχωρέω, concedo, ſive me confero; vicinus ſum; item dedo me, [illegible] nio in fidem; et attribuo. Th. χωρέω, f. ήσω, accedo.

Πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, finitimus. Th. χῶρος, locus.

Προσψαύω, attingo, cum [illegible] αύσω, p. προσέψαυκα· ex πρὸς, [illegible] ψαύω, idem quod ψάω, contingo.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ultrà, longè, procul. Th. πρὸ, [illegible]

Προσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus: [illegible] ὄζω, oleo, f. ὀζέσω, p. m. ὄδα.

Digitized by Google

Προσφυσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inflatus* : ab
ſιω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus, PRO-
ODIA:* hinc Angl. PROSODY :
ι πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω,
no.

Προσωθέω, *impello* : f. ήσω, p.
ώθηκα, a. 1. -ώθησα. ab ὠθέω,
llo.

Προσώπασι, per Metaplaſm. pro
ρoσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ,
ltus, quod vide.

* Προσωπεῖον, ε, τὸ, *larva, perſo-
ι; prætextus* : à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem reſpi-
ι, perſonæ rationem habeo* ; f. ήσω.

Προσωπολήπτης, ε, ὁ, *qui accipit
nem*, id eſt movetur rebus ex-
rnis, *qui reſpectum habet perſona-
m.* ex πρόσωπον, et λαμβάνω,
pio, f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei ac-
ptio, perſonæ reſpectus*. Vide προ-
ωποληπτέω.

Πρόσωπον, ε, τὸ, *facies*. q. d.
od eſt circa oculos; item *per-
a.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον,
μβάνειν πρόσωπον, *reſpicere faci-
)* : πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1
or. xiii. 12. *à facie ad faciem,
eſt, coram* : ἵνα ἐκ πολλῶν προ-
ώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis per-
is*, i. e. *hominibus* : πρὸ προσώπε
ς εἰσόδε αὐτῦ, Act. xiii. 24. *an-
faciem ingreſsûs ejus*, i. e. *ante
greſſum ejus*. Et ſumitur pro
ficii fronte. Ex πρὸς, et ὢψ, ο-
lus. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio perſo-
, PROSOPOPEIA*, Figura. ex
όσωπον, *perſona, facies*, quod
de, et ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind.
ſ. verbi προσορμίζομαι, *appello
portum*; f. m. ίσομαι, p. paſſ.
οσώρμισμαι, a. 1. paſſ. προσωρ-
ίσθην, ης, η. ex πρὸς, et ὁρμίζω,
vem in ſtatione ſubduco. Th. ὅρ-
ς, *ſtatio navium*.

Προσωτάτω, adverbialiter, *longiſ-
è*. ſuperl. et

Προσώτατος, άτη, ατον, *longiſſimè
greſſus* : ſuperl. à πρόσω, *ante*
) Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτάτω, adv. *longiſſimè*, vide
æced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs
ſt* : comp. à πρόσω, *ante ſe*,
ὸ. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ul-
ιùs* : à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act.
bi προσοχθίζω, *infenſus ſum* :
ίσω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω,
fero.

Προσωρμίσμην, a. 2. opt. m. ver-
bi προτέμνω, *præſcindo*. Th. τέμνω,
ſeco, ſcindo, f. 2. τεμῶ, a. 1. ἔτα-
μον, p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part.
act. ejuſd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propoſitio, initi-
um dramatis*. à προτείνω, *protendo,
præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω, *præſtituo* :
f. ξω, p. προτέταχα, p. paſſ. προ-
τέταγμαι, p. part. paſſ. προτεταγ-
μένος, η, ον : ex πρὸ, et Th. τάσσω,
ordino : f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part.
paſſ. verbi προτίθημι, *propono*.
προτέθεικα pro προτίθεικα, p. act.
Th. τίθημι, *pono*.

Προτείνω, *protendo, diſtendo, pro-
pono* : [* τοῖς ἱμᾶσι, Act. xxii. 25.
aſtringo loris, idem quod προβάλ-
λω.] f. νῶ, a. 1. προέτεινα, a. 1.
part. προτείνας, ασα, αν, p. προτέ-
τακα. Th. τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, *muro, præmunio* ; f.
ίσω, p. paſſ. προτετείχισμαι.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemura-
le, propugnaculum, præmunitio* : à
perf. paſſ. verbi præced.

* Προτελευτάω, *priùs morior*.

Προτέμνω, *præſcindo* ; *ut ſulco a-
grum reſeco* : ex πρὸ, et τέμνω.

Προτεραία, (ſc. ἡμέρα) *pridiè* : à
πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior*.

Προτερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à

Προτερέω, *loco, tempore, dignitate,
prior ſum* : à πρότερος.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *priores par-
tes; privilegium, prærogativa; vic-
toria* : à præced.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρό-
τερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs* : à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, ſuperior* :
dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ,
antè.

Προτέρω, -ως, et -ωσε, adv. *antè,
ulteriùs* : à præced.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω,
alligo, appello, affigo ; item *attri-
buo* : ex πρὸς, et ἅπτω, *necto*.

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro
προσβάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.
verbi προσβάλλω, *aggredior, coër-
ceo* ; quod ex πρὸς, et βάλλω, *ja-
cio* ; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβα-
λον, p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro
προσδεδεγμένος, p. part. paſſ. verbi
προσδέχομαι, *admitto; expecto*. Th.
δέχομαι, *capio* ; f. m. ξομαι. Vide
et ſimplex δέγμενος.

Προτιϊδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν,
aſpicere ; præſ. inf. act. à προσεί-
δω.

Προτιειλεῖν, præſ. inf. Dor. ver-
bi προτιειλέω pro προσειλέω. Th.
εἱλέω, *verſo*.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προ-
σελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω.
Th. αἱρέω, *capio* ; f. ήσω, p. ᾕρηκα,
a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono; objicio; ſuadeo;
indico* : in med. *ſtatuo; conſtituo,
decreto vel edicto; cibum appono;
ſpectandum propono; prætextu utor;*
item *deſtino* : f. προθήσω, p. προτέ-
θεικα, a. 2. m. προθέμην, ου, το.
Th. τίθημι, *pono*.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσ-
σω, *attingo*. Th. μάσσω vel -ττω,
pinſo, ſubigo; tango ; f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris fa-
cio, præfero; curo*. Th. τίω, *honoro*.

Προτιμῶν, præſ. part. act. verbi
præced.

Προτιόμαι, *antè honoror* : à προ-
τίω, *antè honoro* ; qu. à τίω.

Προτιόσσομαι, *aſpicio, præſagio* ;
Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol.
eſſe ferunt pro προσόπτομαι. Th.
ὄπτομαι, *video* ; f. m. ψομαι. Alii
volunt derivari ab ὄσσομαι, *augu-
ror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipſa actio præ-
ſcindendi; id quod præſcinditur* : un-
dè et *umbilicus* : quoniam ab ipſo
ſtatim partu umbilicus infantibus
præſcindi ſolet : à προτέμνω.

Προτολμάω, -ῶ, f. ήσω, *priùs au-
deo* : ex πρὸ, et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies animalis*,
ut canis, &c. *ſpecies, perſona, ima-
go; effigies ſolida hominem uſque ad
umbilicum exhibens* : à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ε, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis
ille qui deducitur à malo ad proram*.
Th. τείνω, *tendo* ; p. m. τέτονα,
undè τόνος, *tenſio*.

Προτοῦ, *priùs, antè* ; q. d. πρὸ τέ-
τυ τῦ χρόνυ.

Προτρέποντο, 3. pl. imperf. paſſ.
Ion. à προτρέπω.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *adhortatorius* :
à

Προτρέπω, *antè verto* ; *ſubſiſten-
tem et cunctantem urgeo; adhortor* ;
f. ψω, p. -τέτροφα, a. 1. m. -ετρε-
ψάμην, ω, ατο. ex πρὸ, et τρέπω,
verto.

Προτρέχω, *præcurro* ; f. m. -θρέξ-
ομαι, f. 2. m. -δραμοῦμαι, a. 2. -έδ-
ραμον, p. act. -δεδράμηκα, p. m.
-δέδρομα. Th. τρέχω, *curro* ; f.
θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι dicuntur,
*qui cum maximâ celeritate fugiunt,
hoſtibus terga vertentes* : à προτρέ-
πω, q. v.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio* : à
προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω,
verto, verſo, p. m. τέτροφα.

Digitized by Google

Προὐτυχὸν, ὄντος, τὸ, pro προτυχὸν, *quicquid ſe nobis fortuitò offert*, vel *obvium eſt*. Th. τυγχάνω.

Προὔβαλεν, Atticâ Synæreſi pro προέβαλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προὔγραψε, Att. Synær. pro προέγραψε, 3. ſing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè ſcribo*. Th. γράφω, *ſcribo*; f. ψω.

Προὐδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*; f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκε, itidem pro προέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *propoſitus erat*; Att. pro προέκειτο, 3. ſing. imperf. m. à πρόκειμαι: ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*, f. m. κείσομαι.

Προὐκεχειρήκεσαν, Att. pro προεκεχειρήκεσαν, 3. pl. pluſq. p. verbi προχειρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. ſing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὔνικος, ε, ὁ, *mercenarius*; *homo turbulentus*: ex πρὸ, et ἐνέγκω, *fero*; vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησε, Att. pro προεξένησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *ſum hoſpes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus*, *hoſpes*.

Προὔπαρξις, εως, ἡ, *praexiſtentia*: à

Προὐπάρχω, *antè exiſto*; item *liberalitate prævenio*; item *prior incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε, f. ξω, p. προϋπῆρχα. ex πρὸ, et ὑπάρχω, *ſum*, *exiſto*; quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προὐπιλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæreſ. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè*, *deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*; n. g. p. part. paſſ. et

Προϋπῆρκται, 3. ſing. p. ind. paſſ. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Προὔπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ante oculos poſitus*; *manifeſtus*: ex πρὸ, et ὄπτομαι, *video*.

Προὐργιαίτερον, *melius*, *utilius*, *antiquius*: à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium eſt*. Th. ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. ſing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι, imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæreſ. pro προετρέπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προτρέπω, *impello*, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*; Ion. pro προεώφειλες, 2. ſing. imperf. à προοφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προὐφίσταμαι, idem ac

Προὐφίστημι, *antecedo*, *prior ſum*; f. προϋποστήσω. ex πρὸ, ὑπὸ, et ἵστημι.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præſ. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντα, ſimilitèr pro προέχοντα à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, et φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo*, *præmonſtro*, *oſtendo*. Th. φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, a. 1. ἔφανα.

Προφανῇ, 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. paſſ. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perſpicuus*: *luce* τὸ προφανὲς, *manifeſtè*: à προφαίνω.

Προφάνεια, ας, ἡ, *conſpicuitas*: à προφανὴς, *perſpicuus*.

Πρόφαντον, ε, τὸ, *oraculum*: à

Πρόφαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifeſtus*, *præmonſtratus*, *prædictum*: à προφαίνω, *oſtendo*.

Προφανῶς, adv. *apertè*, *perſpicuè*: à προφανής.

Προφασίζομαι, *fingo cauſas*, *cauſæ loco affero*, *prætendo*, *excuſo*: f. m. ίσομαι. à

Προφασίζω, *cauſas fingo*, *capio occaſionem*: à

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus*, *occaſio*: à πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, *ad excuſandum*, *excogitatus*, *dictus*, &c. à præced.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ε, ὁ, *Propheta*.

Πρόφερε, præſ. imperat. [...] *promovet*: 3. ſing. præſ. ind. [...] verbi προφέρω, q. v.

Προφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui eſt pr*[...] *vectâ ætate*; *præſtans*: in comp[...] προφερέστερος, in ſuperl. προφερ[...] τος. à προφέρω, *præſto*.

Προφέρῃσι, *adferat*; 3. perſ. [...] præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, p[...] Paragogen τῦ σι, quod à

Προφέρω, *PROFERO*, *promo*, [...] *bibeo*, *propono*; *objicio*, *exprobr*[...] *enuncio*; *præſto*, *antecello*; *promo*[...] [* *mando*, *impero*. Herodot. p. [...] 301. 527.] ex πρὸ, et Th. φ[...] *fero*; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico*, -*cis*; a. 2. [...] ἔφην. ex πρὸ, et φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *prædictio fu*[...] *rorum*, *vaticinium*; *munus proph*[...] à

Προφητεύω, *futura prædico*, [...] *cinor*; in N. T. *interpretor* [...] *cinia*, *et alia S. dicta*: imperf. [...] ἐφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. [...] φήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. [...] προφήτευσον, άτω: à

Προφήτης, ε, ὁ, *PROPHET*[...] Angl. PROPHET: in N. T. e[...] de *Poëtâ*; *doctor divinitùs miſ*[...] *afflatus*: ex πρὸ, *antè*, et Th. φ[...] vel φάω, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHE*[...] *CUS*; Angl. PROPHETIC: à p[...] eod.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *quæ futura p*[...] *dicit*: ab eod.

Προφθάνω, *prævenio*; f. [...] σω, perf. προέφθακα, a. 1. πρ[...] θασα, *præveni*. Th. φθάνω, *pr*[...] *nio*; fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio*; [...] *verbum*; *exprobratio*: à προφ[...] *profero*, q. v.

Προφορικὸς, ὴ, ὸν, *enunciativus* [...] præced.

Προφράζω, *prædico*. Th. φρ[...] *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propenſa*, [...] *volens*: à πρόφρων, *propenſus*. [...] φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, *animo prompto*, *li*[...] *ter*: ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *prudens*; [...] *penſus*, *promptus*.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. v[...] προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγ[...] *gio*; f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p[...] πέφευγα.

Προφύγοις, 2. ſing. a. 2. opt. verbi ejuſd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, *qui antè* [...] *bat*, *præſidiarius*: à

Προφυλάσσω vel -ττω, *ant*[...] *quem locum excubias ago*, *cuſ*[...]

Digitized by Google

…φέρω; f. ξω, p. προπέφυλαχα· …πρὸ, et φυλάττω, custodio.

…χέειν, infundere; præſ. inf. …à προχέω, infundo. Th. χέω, …; f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα et …

…χειρίζομαι, propriè manum …operi antequam fiat, ſume …quid faciendum, deſtino; inſti…paro, inchoo; promo; omnibus …facio: in paſſ. deligor; f. m. …, a. 1. m. προχειρισάμην, ω, …, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· …πρὸ, et χειρίζω, manu tracto.

…χειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt in …ποσὶ, expeditus.

…χειροτονέω, priùs deſigno, præ…ſi deſigno; fut. ήσω, p. προκε…ροτόνηκα, perf. paſſ. προκεχει…ρότημαι, perf. part. paſſ. προκε…χειροτονημένος, η, ον, priùs deſigna…tus, um: ex πρὸ, et χειροτονέω, …protendo: hoc ex χεὶρ, ma…, et τείνω, tendo; f. τενῶ, p. τέ…, p. m. τέτονα.

…χείρως, adv. promptè: à πρό…

…χέοντι, Dor. pro προχέουσι, …dunt; 3. pl. præſ. ind. act. …χέω, fundo; f. χεύσω.

…χευσις, εως, ἡ, profuſio. Th. …fundo.

…χέω, f. εύσω, profundo, effundo.

…χυ, in genua; funditùs: adv. …πρὸ, et Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, …

…χοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; dilu…, inundatio, gurges; oſtium, quo … in mare effunditur: à προ…, fut. χεύσω, fundo.

…χοος, ου, ἡ, aqualis, vas quo …manibus datur: ab eod.

…χωρέω, f. ήσω, procedo, ſucce…; ſæpè etiam imperſonalitèr …atur. Th. χωρέω. Hinc

…χώρημα, ατος, τὸ, ſtercus.

…ωμαι, vel προέωμαι, deſeram, …; et in 1. pl. προώμεθα, …ſub. m. verbi προΐημι. Th. …ſeu ἵω, mitto.

…ρισα, ας, ε, prædeſtinavi, de…; a. 1. ind. act. verbi προο…, priùs definio; f. ίσω, p. προ…, perf. paſſ. προώρισμαι, a. 1. …προωρίσθην.

…ώρων, imperf. m. verbi προ…, -ῶ, proſpicio; imperf. m. …ώρων, -ώμην. Th. ὁράω, vi…

…ΑΚΕΣ, ων, οἱ, propugnatores, …; multitudo in unum congre…

…, ιος, ἡ, ſaltatio, armati …milites ſaltant. Th. πρυλίες.

…, Ion. -η, ης, ἡ, puppis, …pars navis. Th. πρυμνὸς, …

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, retinacula, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram: à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν pertinens: à πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, extremus.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, extremus, ultimus: qu. à πέρας, finis, extremitas. Eſtque quod ad πέρας μένει.

Πρυμνὸ, όος, ἡ, nom. mulier, qu. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis: ex πρυμνὸς, extremus, et ὄρος, ιος, τὸ, mons.

Πρυτανεῖα, τὰ, pecunia quam actor et reus diſceptaturi reponebant: à

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti; item ampla et magnifica domus: à

Πρυτανεύω, ſenator ſum, aut aliud quod denotat πρύτανις; rego, moderor, adminiſtro: à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis ſenator ex numero 500, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, adminiſtrator; princeps in aliquâ re, cuſtos: in nom. pl. πρυτάνεις, acc. ſing. πρύτανιν et eſt nom. propr. qu. πυρόταμις, ut ſit propriè frumentorum præfectus; vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, q. v.

Πρώην, adv. paulò antè, nuper, quondam: à πρωΐ, manè.

Πρωθήβης, ου, ὁ, et Πρώθηβος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui primos pubertatis annos agit; puber: ex πρῶτος, et ἥβη, puber.

Πρωθύστερος, ον, præpoſterus, et πρωθύστερον, figura, quæ ὑστερόπρωτον, ſive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΐ', manè, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, veſperi. ἅμα πρωΐ, ſummo diluculo; tempeſtivè; ante tempus.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus. Th. πρωΐ, manè.

Πρωΐζα, vel πρωϊζὰ, non ita dudum; præmaturè: adv. à πρωΐ.

Πρώϊζον, vel πρωϊζὸν, idem; nudius tertius.

Πρωΐθεν, adv. de mane: ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ ἡ ἡ, matutinus, a, um. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, matutinus, a, um: ab eod.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus, a, um. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, podex, nates.

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis.

Πρώονες, οἱ, montium vertices: à πρώων. Vide præced.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, gutta, propriè roris. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, … navis: qu. ex … vel, ut alii volu…

Πρώραθεν, adv. … ρα, prora.

Πρωρατεύω, pr…

Πρωράτης, ου, ὁ, … PRORETA. …

Πρῶτα, primùm … primus. Th. πρ…

* Πρῶται, vul… quæ Romanis … Gentis Capita.

ΠΡΩΤΩΝ ΑC… Gallieni et el… pro οἱ πρῶτοι. … γεγονότες, Hell… εὐγενείας τὰ πρ… viii. 350.

Πρωταγωνιστὴς, … partes agit.

Πρώταρχος, ου, … ex πρῶτος, et ἀ…

Πρωτεῖον, ου, τὸ, … tus. τὰ πρωτεῖα, … partes: à πρῶτ… πρὸ, antè.

Πρωτεσίλαος, α, … σίλαος, ου, ὁ, P…

Πρωτεὺς, έως, … us marinus.

Πρωτεύω, prin… mus: f. εύσω, … πρῶτος, primus.

Πρώτη, ης, ἡ, … τος, q. v.

Πρωτηγορεῖν, da…

Πρωτηγόρης, ου, … ex πρῶτος, qui … ro; f. έσω.

Πρώτιστ' pro … πρώτιστον, primù… ſuperl. à πρῶτος…

Πρώτιστος, 'ιστ… πρῶτος, primus.

Πρωτοβαθρέω, … ſellis, aut in ſubſe… fut. ήσω, a. 1. … πεπρωτοβάθρημα… βάθρον, -ου. ex …

Πρωτοβολέω, -ῶ… ήσω, a. 1. ἐπρωτο… τοβόλημα.

Πρωτογένης, ιος … GENES, nom.

Πρωτοϊερεὺς, έως, …

Πρωτογέννημα… mum enatum eſt … γέννημα.

Πρωτόγονος, ου, … tus: Sed

Πρωτογόνος, pr… πρῶτος, primus, … cor, p. m. γέγον…

Πρωτογόνειον, g… νος, vide præc…

Πρωτοκαθεδρία, …

Digitized by Google

ſeſſus, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἕδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus: ex πρώτη, et κλισία, ας, locus in quo accumbitur. Th. κλίνω, reclino.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonſura, quâ ſacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primus ſermo, primæ partes dicendi: ex πρῶτος, et λόγος, ſermo.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior curat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primùm. Th. πρὸ, antè.

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, recens compactus. ex πρῶτος, et πηγνύμι, compingo, f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit.

Πρωτοπλάστης, ου, ὁ, primus fictor: et

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus formatus eſt, ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω ſeu -ττω, fingo.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; item pro comp. prior, ſuperior; primus, i. e. primum locum obtinens. πρῶτοι, primates. τὴν πρώτην, primùm. contractè ex πρόατος pro πρότατος, ſuperl. à πρὸ, antè.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus: ex πρῶτος, et στάσις, ſtatio.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus ſtat in acie; item princeps, dux: ex πρῶτος, primus, et ἵστημι, ſto.

Πρωτοτοκεύω, primogenitum edo; primogenituræ jura tribuo: f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα. à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκέω, -ῶ, primùm pario; f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα. ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jura primogeniti.

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, primipara. Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, primogenitus: q. d. πρῶτον τόκος, prima proles: à τίκτω, pario, f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα, peperi.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. primò, primariè: à πρῶτος. Th. πρὸ, antè.

Πταίην, volem; a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, volo, -as; a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίοισα, offendens; Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ´ΡΩ et πτάρω, ſternuto; a. 2. ἔπταρον. Eſt aliquid cadere facio, ſterno: ut poſſit eſſe à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, impingo.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus; à p. paſſ. ſeq.

ΠΤΑΙ´Ω, impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio: (q. à πίπτω, cado.) f. πταίσω, a. 1. ἔπταισα, a. 1. ſub. act. πταίσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, volans; præſ. part. med. verbi πτῆμι, et in paſſ. πτάμαι. Alii malunt eſſe, a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, volo; f. m. πτήσομαι, a. 1. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, οῦ, ὁ, ſternutamentum: à πταίρω, ſternuto.

Πτάτο, volabat: Ion. pro ἔπτατο, 3. ſing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὶ, particula Poët. à περὶ.

ΠΤΕΛΕ´Α, ας, ἡ, ulmus; qu. πεταλέα, à πέταλον, folium. Eſt ab imo ramoſa et folioſa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, οῦ, τὸ, ala, πτερὰ νίκας, alæ victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeritèr adipiſcitur.

Πτέρις, ιδος, ἡ, filix, Angl. FERN, or BRAKES: à πτερὸν, ala, quia folia habet inciſa et explicata.

ΠΤΕ´ΡΝΑ, ης, ἡ, calx; cujuſvis rei extremitas. Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calcitro, ferio, ſupplanto. à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, calx pedis; item fundum et baſis pelvis: à πτέρνα, calx.

Πτερνισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio; dolus: à πτερνίζω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris; ex πτέρνα, et γλύφω, ſcalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερνοτρώκτου, gen. ſing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω, rodo, comedo.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, comedo: a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, celer: acc. ſing. πτερόεντα, velocem. Aliquando ſagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quòd emiſſa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ´Ν, οῦ, τὸ, ala; item penna, pinna: qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, volo.

Πτεροφύω, alas gigno.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, alatum facio, alas addo: à πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, ala: dat. ſing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, pinna, in piſcibus: et pinna ædificii; ſumma auricula; extremitas: dim. à πτέρυξ, υγος, ala.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala; item ...
ſive penna: à πτερὸν.

Πτερύσσομαι, alarum plauſu ...
ra ferio; ut galli gallinacei ...
cantum; item geſtio: f. m. ...
μαι: à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, penna ...
à πτερόω.

Πτέσθαι, volaſſe: pro ...
2. inf. m. à πτῆμι pro quo ...
volo, -as: f. m. πτήσομαι, a. ...
act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην ...
2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus.

Πτῆμι, (pro πτάω) volo, f. ...
σω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, aves.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ...
ταμαι, volo, -as, quod vide.

Πτηνὸν, ου, τὸ, volatile, avis: ...

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, volucris: à ...
μι.

Πτῆξαι, conſternare: a. 1. ...
act. à

Πτήσσω, metu contrahor, ...
co; fugio; me abſcondo; item ...
tivè perterrefacio. Th. πτόω, ...
refacio.

Πτήσω, volabo, f. 1. act. ...
πτῆμι ſeu ἵπταμαι, volo, -as.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, ...
lanugo; à ſeq.

ΠΤΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, cui ex ciliis ...
periêre; calvus.

ΠΤΙ´ΣΣΩ ſeu -ττω, f. ίσω, ...
SO, PINSO; tundo; decortico ...
convenit cum πτισάνη, ...

ΠΤΟΕ´Ω, terrefacio, terreo; ...
obſtupefacio; amore, vel aliqua ...
piditate vehementi incendo: f. ...
p. ἐπτόηκα, a. 1. paſſ. ἐπτοήθην ...
a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῇς, ῇ ...
in 2. pl. πτοηθῆτε, a. 1. part. ...
πτοηθεὶς, ῆσα, ὲν, conſternatus, ...
tonitus.

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. ſub. ...
verbi πτοέω.

Πτοημένος, attonitus, ...
Ion. pro ἐπτοημένος, perf. ...
paſſ. ejuſd.

Πτόησις, εως, ἡ, conſternatio ...
eod.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, volem, ...
pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. ...
m. verbi ἵπταμαι, volo; f. m. ...
σομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῶμαι, conſternor, ...
paſſ. à πτοιέω, Poët. pro ...
exterreo.

Πτολεμαὶς, ίδος, ἡ, ...
bis. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poët. pro ...
ζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, ...
belligero. Th. πόλεμος, bellum ...

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro ...
μος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum ...

Digitized by Google

lin. à πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. πτόλις, ιος, ἡ, urbs, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθος, et πτολίπορθος, ε, urbium everſor : ex πτόλις, ιος, Poët. pro πόλις, urbs, et πέρθω vaſto; p. m. πέπορθα.

Πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, ις.

Πτόρθου, gen. Ion. à

Πτόρθος, ε, ὁ, ramus. Th. ὄρθος, ..ſus.

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, ..tura, ſinus : à 1. perſ. perſ. .. verbi πτύσσω, plico, f. ξω.

ΠΤΥΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Ea.. ..m cenſetur quæ ἶβις.

Πτύαλον, ε, τὸ, ſaliva. à πτύω, ..

..πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complica.. : à πτύσσω, complico, f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica ; valva ; ca..m montis. [* lamina.] Th. πτύσ..

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσ.. complico : f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, plica, plicatura : ..ood.

Πτύον, ε, ὁ, ventilabrum, quo for.. à frumentis veluti πτύονται, ..ὄβάλλονται. Th. πτύω, expuo.

Πτυόφι, ventilabro: Poët. à πτύον, ..labrum, quod vide.

Πτύρω, terreo : f. πτυρῶ, p. ἔπ.. .. præſ. paſſ. πτύρομαι, trepi.. Th. πτοίω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, ſputum : à ..ſpuo.

ΠΤΥΣΣΩ, complico, plico ; in .. et ſinus contraho : f. ξω, p. ..πτυχα a. 1. ἔπτυξα.

..τύχες, plicæ ; januæ valvæ : .. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. ..πτύσσω, plico, f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica ; pl. veſtes : ab ..

Πτυχθεὶς, ἐντα, ὲν, plicatus, a. 1. .. paſſ. verbi πτύσσω, plico : f. .. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

ΠΤΥΩ, f. ύσω, SPUO, expuo ; ..

..πτωάζομαι, Ion. ſeu Dor. pro ..άζω, præſ. inf. act. verbi ..άζω, idem cum πτύσσω, .. à πτὼξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, lapſus ; .. delictum ; cadaver : à πίπ.. ..cado : f. πτώσω.

Πτὼξ, ωκὸς, ὁ ἢ ἡ, timidus ; item ..ſtantivè pro lepore : à πτώσ.. ..trepido. Th. πτοίω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina, pla.. .. à πίπτω, cado : f. πτώσω, .. à πτόω, f. 2. m. πεσοῦμαι, πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à πτώσσω, præſ. inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. pl. præſ. act. à

Πτώσσω, trepido ; trepidè oberro mendicans ; fut. ξω. Th. πτοίω, terrefacio.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado, qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia : à

Πτωχεύω, pauper ſum, mendico : f. εύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτώχευσα. et

Πτωχίζω, pauperem facio, depaupero, f. ίσω, p. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè timidus ; mendicus, pauper. à πτώσσω, trepido.

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum quoddam Athenis : ex ſeq. et ἕψω.

Πύανος, ε, τὸ, faba : aliter κύαμος et πύαμος.

ΠΥ'ΑΡ, coagulum, fortè quia eſt craſſum ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, et πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes, qu. à πύκα, quia denſa ibi caro.

Πυγίζειν, ad exetrandam Venerem quidam referunt : alii, ut ſit ferire nates alicujus. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro præpoſterâ Venere. Vel pro plagis, quas quis natibus alicujus infligit. Th. πυγὴ, clunes.

Πυγμαῖος, ε, ὁ, PYGMÆUS : Anglic. PYGMY. à πυγμὴ, menſura, ſpatium continens quod eſt à cubito ad digitos clauſos.

Πύγματος, ἔσχατος, Heſych. pro πύματος.

Πυγμαχέω, -ῶ, pugilatu decerto : et

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus, pugilum certamen : à

Πυγμάχος, ε, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, et μάχομαι, pugno.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta ; pugilatus. πατάσσειν πυγμῇ, pugno percutere. πυγμῇ, adverbialitèr, crebrò ; enixè. Sumitur et pro menſura à cubito ad pugnum ; undè dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales. Th. πὺξ, adv. pugno.

Πυγοςόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ nates veſtibus ornat : ex πυγὴ, nates, et ςέλλω, orno, p. m. ἔςολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, menſura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis. Th. πὺξ, adv. pugno.

Πυδαρίζω, ſalio, reſilio, calcitro : qu. à πηδάω, ſalio.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, ſolium balneorum, ſeu ſella ; alveus : qu. ex πῦς, et λέω, lavo. Dicitur et πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, PYTHAGORAS, philoſophus.

Πυθαγόρειος, ε, ὁ ἢ ἡ, PYTHAGOREUS. et

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGORICUS. et

Πυθαγοριςὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριςὴς, ῦ, ὁ, Pythagoricus.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo : à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo, quæro, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. ſing. præſ. ind. m. verbi πύθομαι, putreſco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πυθεῦ, Dor. pro πυθοῦ, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi πύθω, putrefacio. Eſt et 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro : f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πυθία, ων, PYTHIA, orum, i. e. Pythii ludi, vel tempus ipſum τῶν Πυθίων à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem. et ſacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, PYTHICUS : à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ε, ὁ, in ludis Pythiis victor : ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας et

Πυθιόνικος, ε, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. theſaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici : à

Πύθιος, ια, ιον, PYTHIUS: cognomen Apollinis, à ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur.

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars : [* propago, palmes, vimen, ramus ;] dat. ſing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, ex Pythone.

Πυθοῖ, in Pytho, dat. ſing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum verſus. Hic δὲ poſtponitur dativo ; poſtponi quoque ſolet accuſativo, ut οἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, rogaviſſent, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, quæro ; audio, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Digitized by Google

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

Πυθὼ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*: f. πύσω, qu. in πύον, *pus*, redigo: hinc πύθομαι, *putreſco*.

Πύθων, ωνος, ἡ, idem ac Πυθὼ: at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, *draco*, vel *ſerpens quem Apollo interemit*, *unde et Pythius cognominatus fuit*: à πύθω, *putrefacio*, quia ex *terræ putredine* ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè*, *ſpiſsè*; *accuratè*, *prudentèr*. qu. à πήγω, *compingo*, *cogo*.

Πυκάζω, *denſo*, *ſtipo*; *tego*, *orno*: f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκινῆς, gen. ſing. f. g. à ſeq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber*, *denſus*, *ſpiſſus*; *prudens*, *elegans*: à Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebrò*; *prudentèr*. et

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à ſeq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς.

* Πυκνότης, *denſitas*, *crebritas*; *prudentia*: à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè*, *crebrò*, in compar. πυκνότερον, ab eod.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil ſum*, *pugilem ago*. f. εύσω, p. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil*, *qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus*; pro πτυκτὸς; à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγόροι, ων, αἱ, dicebantur *legati*, qui à ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur. ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum*, *cætus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι ſive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*; locus in Tauri montis parte, ſic dict. quòd ibi *porta*, et fauces eſſent è Ciliciâ Syriam petentibus: gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium*, *quod ad Pylas*, ſive *Thermopylas*, *haberi ſolebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel benè compactas*: ex πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλαωρὸς, vide πυλωρὸς.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*, qu. πόλη, à πόλις, quam claudit; vel à πολέω.

Πύλησ' pro πύλησι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλιγγες, *pili qui in ſede corporis naſcuntur*, ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

Πύλος, ου, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneſo. Eſt et

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλουρὸς, πυλωρὸς, et πυλαωρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *cuſtos*, *urbis portarum cuſtodiæ præfectus*: ex πύλη, *porta*, et οὖρος, *cuſtos*, vel ὤρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium veſtibulum*; item *ipſa porta*, *janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *janitor*. Vide πυλουρὸς.

Πυμάτη, *ultimæ*; dat. ſing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus*, *ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum*, *manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, ſeu πεύθομαι, *audio*, *intelligo*, *cognoſco*; *percontor*, *quæro*, præſ. part. m. πυνθανόμενος, ου, f. m. πεύσομαι, perf. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Eſt et

Πὺξ, *aſſiduè*, *frequentèr*, qu. contractè à πύκα.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*, et

Πυξίον, ου, τὸ, *tabella ſcriptoria*, quæ olim è buxo fuit; item *parva pyxis*, dim. à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS*, *vaſculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ*: à

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, *BUXUS*, Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus*, *ſanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, ῦ, ὁ, *coloſtrum*. Sed

Πύος, εος, τὸ, *PUS*, ab eod.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppyſmatis*.

ΠΥ~Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*; *febris*: qu. à πράω, inuſit. *uro*, vel πρήθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*, *PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, [illegible] ἀγρεύομεν ab ἀγρεύω, *capio*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα. præſ. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex [illegible] et αἴθω, *uro*.

Πυράκκιος, ία, ιον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. ex [illegible] *ignis*, et ἄγω.

Πυρακτέω et έω, *in igne* [illegible] *candefacio*: ex πῦρ, et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ [illegible] demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη, *falx*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS*, *figura in conum*, *velut flammæ* [illegible] *attenuata*: Angl. A PYRAMI[illegible] Th. πῦρ, *ignis*.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, [illegible] quo prunæ ardentes in [illegible] inferuntur: ex πῦρ, et αὔω, [illegible]*do*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: [illegible] πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris* [illegible] *propugnaculum*: ex πύργος, et [illegible]*ρις*, *domus turrita*.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*, *arx*, [illegible] *nia quæ ferè turribus extructa*; [illegible] inde *urbs munita*, *ſeu cum* [illegible] *propugnaculum*; *acies* [illegible] *phalanx*; *fritillus*, Ern.

Πυργόω, *turris inſtar erigo*, [illegible] *inſtruo et munio*: à præced.

Πυρεία, ας, ἡ, *fornax*, [illegible]

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium*, [illegible]*lum*: quia in id πῦρ [illegible] Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito*, [illegible]*bri laboro*: præſ. part. [illegible] f. ξω, p. πεπύρεχα, a. 1. [illegible] à

Πυρετὸς, ῦ, ὁ, *febris*, *ignæus* [illegible] Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, [illegible] ἡ, *ferens triticum*: ex [illegible] φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *ſudatio ſicca*, [illegible] πυρὶ elicitur: tum *ipſum* [illegible] *quo πυρία peragitur*, *caldarium* [illegible]

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in* [illegible] *dantes foventur*, *hypocauſtum*. [illegible] πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, et πύρεφθος, ου, ὁ [illegible] *igni coctus*: ex πῦρ, et ἕψω, [illegible]

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus*, *a*, *um*. [illegible] πῦρ, *ignis*. At

Πύρινος, ου, *triticeus*, *a*, *um*. [illegible] πυρὸς.

* Πύριον, ου, τὸ, *fax*, *tæda*, [illegible] de Anim. xii. c. 4[illegible]

Πυριπνείοντας, *ignitas*: [illegible] part. præſ. act. à

Πυριπνείω, metri gratiâ pro [illegible] ρίπνέω, *ignem ſpiro*: ex [illegible] πνέω, *flo*.

Digitized by Google

Πυρπολούμενοι, dat. pl. à

Πυρίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ardens:* à ſuſd.

Πυριφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignis* *per cum quodam ſtrepitu lacerat* *aut emit:* ex πῦρ, *ignis,* et σφάραγος, *ſonus.*

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens,* *&c.*

* Πυριτρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni nu-* *tritus* ex πῦρ, et τρέφω.

* Πυριφεγγής, έος, ὁ ϗ ἡ, *igne ful-* *gens:* ex πῦρ, et φέγγος.

* Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneo* *ardore afflictus:* ex πῦρ, et φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens;* *fluvius infernalis, igne ardens:* ex *id.*

Πυρκαϊά, ᾶς, ἡ, *rogus:* ex πῦρ, et καίω, *incendo.*

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus, edu-* *lis:* à

Πυρνός, ου, ον, per Sync. pro πύρινος, *triticeus;* item ſubſt. *frag-* *mentum panis.* ab eod.

* Πυροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni ſimilis.*

Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus, ignitus:* πῦρ.

Πυρόπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem ſpi-* *rans:* ex πῦρ, et πνέω.

Πυρεῦ, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *triticum, frumen-* *tum:* qu. σπυρὸς, pro σπορὸς. à *σπείρω, ſemino:* p. m. ἔσπορα.

Πυρόφλεγης, έος, ὁ ϗ ἡ, *igne ar-* *dens,* vel *uſtus:* ex πῦρ, et φλέγω, *uro.*

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem ferens:* quo et πυρφόρος ex πῦρ, et [illegible] et

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triticum fe-* *rens:* ex πυρὸς, *triticum,* et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo:* fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præſ. paſſ. πυροῦμαι, οῦμαι, *uror:* præſ. inf. paſſ. πυροῦσθαι, ῦσθαι, perf. paſſ. πεπύρωμαι, perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um;* item *igni* *probatus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen* à *Pindaro* dicitur, quod Jovis *manu* *jactetur:* à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem pro-* *jiciens:* ex πῦρ, et Th. παλάμη, *manus.*

Πυρπολέω, et ἔσθαι, *circa ignem* *verſari; incendere, flammis vaſtare:* πῦρ, et πολέω.

Πυῤῥάζω, *rubeo:* f. άσω, p. πεπύῤῥακα à πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥίακος, ου, ὁ, *rufus:* idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, ſub. ὄρχησις, *PYRRHI-* *CA, ſaltatio in armis:* à Πύῤῥος, *Pyrrhus,* hujus ſaltationis auctor.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam ſalto,* ſeu *armatus ſalto.*

Πυῤῥίχιος, ῦς, *Pyrrhichius, pes* *duabus ſyllabis brevibus conſtans:* à πυῤῥίχη.

Πυῤῥιχιστὴς, ῦ, ὁ, *Pyrrhicæ ſalta-* *tor;* à πυῤῥιχίζω.

Πύῤῥιχος, Dor. idem,quod πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufeſco:* ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um:* colorem τῦ πυρὸς *habens.* Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS,* fuit rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rufis capil-* *lis præditus:* ex πυῤῥὸς, *rufus* (Th. πῦρ, *ignis*), et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pi-* *lus.*

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus.*

Πυρσεύω, *face accenſâ ſignum do:* f. εύσω, p. πεπύρσευκα: à ſeq.

Πυρσὸς, ῦ, ὁ, *fax.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignem fert,* *ſacrificulus:* ex πῦρ, et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneus, igni-* *tus:* à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi πυρόω, *incendo,* quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem;* *uſus ignarius; probatio per ignem;* *incendium; uredo:* ab eod.

Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igne excoquit et* *purgat:* ab eod.

Πύσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio:* f. πύσω, a. 1. paſſ. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus:* a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæſtio, ſciſcita-* *tio:* et

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, *interrogativus,* *rationalis:* à πύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo:* f. m. πεύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam:* f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine* *obducta; vas vinarium,* ſeu πίθος quidam.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῦ, *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò, alicundè.* Th. ὅς, *qui.*

Πῶ, *bibe:* præſ. imperat. verbi πῶμι: in imperat. πῶθι, et per Ectaſin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba.*

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus;* à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio,* ſeu *alo:* ex πώγων, et τρέφω, *alo.*

Πώεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex,* quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῆ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Πωλέσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. ſing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλέσκετο, *verſabatur,* 3. ſing imperf. med. Ion. pro ἐπωλεῖτο, *o* verſo in *ω:* quod à πολέω, *ver-* *ſor, dego:* nam πωλέω, cum *ω,* eſt *vendo.* Vel eſt imperf. med. verbi πωλέσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verſo.*

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. paſſ. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo:* imperf. ἐπώλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part. act.

Πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. vel a. 1. ſub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, *pullinus:* à

ΠΩ˜ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *PULLUS,* plerumque *equinus.*

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus:* ex πολὺς, et πῦς.

Πῶμ', pro

ΠΩ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum;* at

Πῶμα, ατος, τὸ, *potus, poculum:* à πίνω, ſeu πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *haudquaquam:* ex πῶ, et μάλα.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *paſtoralis.* Th. ποιμὴν, *paſtor.*

Πώποτε, pro πότε, *unquam,* adv. ab ὅτε, *quandò.*

ΠΩ˜ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus; callus;* *tophus,* ſeu *PORUS:* At

ΠΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occaleſcere, callum* *induco; ſenſum adimo:* f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi:* præſ. paſſ. πωρόομαι, οῦμαι, *occaleſco;* p. paſſ. πεπώρωμαι, a. 1. paſſ. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui, occalui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio;* à præced.

ΠΩ˜Σ, adv. *quo modo? quo pac-* *to? qui? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς, ποτὶ; *quonam tandem* *modo? cur nam?* πῶς ἂν τῦτο; *qui fieri iſtud poteſt?* πῶς γὰρ, ap. Dem. *nullo modo, qui poteſt fieri?* πῶς γὰρ ὖ; *quidni?*

Πως, extra interrog. enclitic. *quodammodo, aliquo modo;* cum particulis εἰ, μὴ, ut εἴπως, *ſi fortè.* μήπως, *ne fortè.*

Πώσω, *bibam;* f. 1. act. verbi πίνω, *bibo;* a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, -as, volito;* quod à πέτομαι, idem.

Digitized by Google

Πωτάομ, 2. ſing. f. 1. m. vel 2. 1. ſub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πίνω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*; in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *poſſideo*.

ΠΩ΄ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus*, *fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

Ρ.

Ρ, LITERA decima ſeptima apud Græcos in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (͵ρ) *centum millia*, deſignat. Attici communitèr ρσ efferunt per duplex ρ: v. gr. pro ἄρσην, legunt ἄῤῥην, &c.

Ῥ pro ῥα. vide

Ῥα, (enclitica Partic. ſicut ἄρ, ex quâ facta eſt per Metatheſin) *certè*, *utique*, *omnino*. Sed ῥὰ, *quidem*.

Ῥὰ, vel potiùs ῥᾶ, pro ῥᾳδίως, *facilè*.

ῬΑ͂, τὸ, apud Medicos uſit. *genus radicis*, *RHA*.

Ῥαὰβ, vel Ῥαχὰβ, nomen hoſpitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

Ῥαβάττω, *ſurſum* ac *deorſum curro*; an ex ῥὰ, et βαίνω.

Ῥαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, *rab*, *multus*; item *magiſter*; ſic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus eſſe debet: ῥαββονὶ, et ῥαββουνὶ, eodem ſenſu dicuntur.

Ῥαβδίζω, *virgis cædo*; f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. paſſ. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. paſſ. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η· à

ῬΑ΄ΒΔΟΣ, ȣ, ἡ, *virga*, *bacillus*, *ſceptrum*, *haſtile*, *faſces*; *vena metallica*; hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*, et Angl. A ROD.

Ῥαβδουχέω, ῶ, *virgas geſto* ſeu *faſces*; *anteëo geſtans faſces*; exp. *anteëo*; et

Ῥαβδουχία, ας, ἡ, *munus geſtandi faſces*; à

Ῥαβδοῦχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *qui virgas geſtat*, aut *faſces*; *lictor*, *viator*. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd geſtaret bacillum*; iis magiſtratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

Ῥαβδοφόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *lictor*, *viator*; ex ῥάβδος, *virga*, *faſces*, et φέρω, *fero*.

Ῥάγα, ας, ἡ, *vigor*, *vis*, *impetus*; q. à ῥεῖα.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, *raptura*; à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

Ῥαγαῦ, nom. viri, indecl. Hebr *proximus*.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *impetuoſus*, *vi perrumpens*, à

Ῥάγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

Ῥαγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*; a. 2. part. paſſ. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην, fut. 2. paſſ. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum eſſe*; f. 2. inf. paſſ. ejuſd.

Ῥαγίζω, *uva grana*, vel *uvas*, *colligo*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ὁ, *acinus*.

Ῥαδαλὸς, ὴ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*; à ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro -υν.

Ῥάδαμνος, ȣ, ὁ, *germen*, *ramus tener*.

Ῥαδίας, *calcei quidam*, quòd ῥᾳδίως, *induebantur*, *ſandalia*.

Ῥαδινάκη, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

Ῥαδινῇς, *agilibus*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδιναῖς· à

Ῥαδινὸς, ὴ, ὸν, *gracilis*, *tenuis*; *agilis*, *mobilis*; qu. ἀπὸ τȣ̃ ῥᾷον δινεῖσθαι, à δινέομαι, *verſor*, *circumagor*. Th. δίνη, *vortex*.

ῬΑ΄ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.

ῬΑ΄ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ἡ ἡ, *facilis*; in comparat. et ſuperl. ῥᾴων, ῥᾷστος, vel, ſubſcripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος: ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Hinc Angl. READY.

Ῥᾳδιουργέω, -ῶ, *facilè ad ſcelus perpetrandum prorumpo*; *malâ fide ago*, *negligenter ago*; f. ήσω, p. ἐῤῥᾳδιούργηκα. à ῥᾳδιουργὸς.

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*; *otium*, *mollities*, *incuria*; *fallacia*: à præced.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, *ſcelus*, *maleficentia*: à

Ῥᾳδιουργὸς, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *maleficus*, *falſarius*, *cui non eſt religio turpe quid patrare*; ex ῥᾴδιος, et ἔργον, *opus*.

Ῥᾳδίως, adv. *facilè*; à ῥᾴδιος.

Ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *adſpergo*. Eſt et

Ῥάζω, *latro*; puto *fractâ voce*; qu. à ῥήσσω, *frango*.

ῬΑ΄ΘΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, *ſtrepitus*, propriè *ex aquâ concuſsâ*, *ſonitus*, *tumultus*: q. ex ῥόθος, et ἄγω.

ῬΑΘΑ΄ΜΙΓΞ, γος ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες, qu. à ῥαίνω.

Ῥᾳθυμέω, -ῶ, *remiſſo ſum animo*, *deſes ſum*; item *quieſco*, *otio et quieti me trado*: et

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, *remiſſio animi*, *deſidia*, *negligentia*: à

Ῥᾴθυμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *remiſſus*, *piger*, *negligens*: cujus θυμὸς τὸ ῥᾴδιον conſectatur: *piger* enim *difficilia fugit*.

Ῥᾳθυμοῦντες, *ſegniter agentes*: nom. pl. præſ. part. à ῥᾳθυμέω.

Ῥᾳθύμως, adv. *ſegniter*: à ῥᾴθυμος, quod vide.

Ῥαία, ας, ὁ, *ſanitas*: à ῥώννυμι, *roboro*.

ῬΑΙΒΟ΄Σ, ὴ, ὸν, *incurvus*, *intortus*, qu. ex ῥαίων βάσιν, *corrumpens greſſum*.

Ῥαικάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *diſperdo*.

ῬΑΙ΄ΝΩ, *perfundo*, *aſpergo*: f. ανῶ, p. ἔῤῥαγκα. Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conſpergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαίνειν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus* [...]. Hinc Angl. TO RAIN.

Ῥαῖον, idem ac ῥᾷον, *facilius*, quod vide.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *deſtruo*.

Ῥαΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*, comp. à ῥᾴδιος, *facilis*.

ῬΑΙ΄Ω, *profligo*, *corrumpo*, *deſtruo*, *diſperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

ῬΑΚΑ΄, vox convitii, Syr. [...] Lat. *vanus*, *cerebro vacuus*, [...]*tus*.

Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *ſurculus*, [...] quia facilè ῥήγνυται.

Ῥακῶος, εσσα, εν, *pannoſus*, [...] à

Ῥάκος, εος, τὸ, *lacera veſtis*, *panniculus*, *linteolum*; item *ruga ſenilis*. Hinc Angl. RAG. [...] ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

Ῥάκτος, ȣ, ὁ, *vallis*, *petra*; *præcipitium*; *collis*: ab eod. Th. [...] *rupes*, à *ruptura*.

Ῥακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *fractus*, [...] *tritus*.

Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celſa*.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, *ſutura*, à [...] *ſuo*: f. ψω, perfect. [...] perfect. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

ῬΑ΄ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *ſpina alba*: [...]noſus frutex.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, *RAMNUSIA*, *Nemeſis*: à Rhamnunte, vico [...]ticæ, ubi ſepulchrum habuit.

ῬΑ΄ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *roſtrum*, [...] priè *avium*.

Ῥανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*: [...] part. paſſ. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

Ῥανθὶς, ȣ̃, *aſperſus*: et

Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *ſtilla*, *gutta*. Angl. RAIN: à ῥαίνω.

Ῥαντίζω, *aſpergo*: f. ίσω, et [...] ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα, a. 1. ἐῤῥάντισα, p. paſſ. ἐῤῥάντισμαι, part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, *aſperſus*: à ῥαντὸς, *aſperſus*.

Ῥαντισμὸς, ȣ̃, ὁ, *aſperſio*: à præced.

Digitized by Google

Ῥαντὸς, ὴ, ὸν, *aſperſus* : à Th. *ῥαίνω, perfundo*.

ῬΑ'Ξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus* : qu. à *ῥήσσω*.

Ῥᾷον, adv. *faciliùs* : à ῥᾴων, compar. à ῥᾴδιος.

Ῥαπτάναυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, et ῥαπταναύλης, vel ῥαπταύλης, ου, ὁ, *calamum vel tibiam compingens aut inflans* : ex ῥάπτω, *ſuo*, et αὐλὸς, *tibia*.

Ῥαπίζω, *virgâ cædo*, ſeu *percutio*, ut etiam *fuſte*; *alapam infligo*; *palmis cædo*.] Hinc Angl. TO RAP: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα, a. 1. ἐῤῥάπισα, perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι à

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga* : idem quod ῥάβδος.

Ῥαπίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ incutitur* : ab eod.

Ῥαπιστὸς, ὴ, ὸν, *alapâ percuſſus* : ab eod.

Ῥάπτης, ου, ὁ, *ſutor, conſutor* : et

Ῥαπτὸς, ὴ, ὸν, *ſutus, conſutus* : à

ῬΑ'ΠΤΩ, *ſuo, conſuo, ſarcino; machinor* : f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ῥάπυς, et ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*, Angl. RAPE inter radices.

Ῥαρίας, άδος, ἡ, *Ceres* : quia alimoniâ *roborat* mortales : à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui ſolus *venter* adhuc curatur : à

ῬΑΡΟ'Σ, ου, ὁ, *venter*; *robuſtus* : à ῥώω.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aſpergo*, quod vide.

Ῥασὶμ, *Rhaſim* : vox Hebræa, quæ interpretatur. Lat. *curſores, ſatellites*.

ῬΑ'ΣΣΩ, *alliſo, dejicio*; idem quod ἀράσσω, f. ξω, p. χα. Angl. TO RASE.

Ῥᾷστα, adv. *facillimè* : vel nom. pl. neut. g. et ſuperl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis* : compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, *facilitas*; *res ſecundæ, deſidia* : à ῥᾷστος, *facillimus*. Th. ῥάω.

Ῥάτηρ, *poculum, crater* : à ῥάζω, *rigo*.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, ſeu *racula, RAPHANUS* : dicitur et ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, et ῥαφάνη, ης, ἡ, q. à ῥάπυς ſeu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *ſutura*. Th. ῥάπτω, f. ψω, p. φα.

Ῥαφιδεὺς, *ſutor* : et

Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem : et

Ῥαφιδευτὸς, ὴ, ὸν, *ſutus, conſutus*; item *acu pictus* : à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus, ſubula* : à ῥάπτω, *ſuo, conſuo* : f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ῥαχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia : à ῥάσσω, *frango*.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ inſtar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, *alliſo, dejicio*, f. ψω.

Ῥαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*. Angl. A CRAG, quia ibi fluctus ῥήσσονται : *crepido litteris petroſa, littus petroſum; reſtagnatio maris in oceani littore; ſtrepitus*.

Ῥαχίζω, *diſſeco per ſpinam dorſi, diſſeco* : à

Ῥάχις, εως, ἡ, *ſpina dorſi, lumbus; dorſum montis* : acc. ῥάχιν, à ῥήσσω, *frango*; qu. *rupta* multis vertebris.

* Ῥαχίστης, quod et ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, *diſſector; jactator*; a ῥαχίζω.

Ῥαψῳδέω, -ῶ, *verſus contexto, carminibus decanto, rhapſodias recito* : et

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præſertim *heroicorum*. Angl. RHAPSODY : à

Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *carminum contextor*, et quaſi *conſutor*; *rhapſodiarum recitator* : ex ῥάπτω, *texto*, et ᾠδὴ, *canticum*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ῥάων, *facilior*; compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥέα, *facilè* : qu. ῥέδα, à ῥέζω, ut *facilè* à *facio*.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *ſaginata, craſſa*.

ῬΕ'ΓΚΩ, vel ῥέγχω, *ſterto* : f. ξω.

ῬΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *RHEDA*, [* quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem ſcripſerit, reperias.]

Ῥέδω, *facio* : à ῥέζω, idem.

Ῥέε, et ῥέεν, *fluebat* : 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔῤῥει, verbi ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, *fluenta* : nom. pl. à

Ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum* : à præced. verb. Dicitur et ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ejuſd. Th.

Ῥέζεσκε, *ſacrificabat* : Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. ſing. imperf. act. et

Ῥέζοντα, *facientem* : acc. ſing. præſ. part. act. f. g. à

ῬΕ'ΖΩ, *facio; ſacrifico*: in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥέξω, et ἔρξω, p. χα. hinc paſſ. ῥέζομαι, *fio* : p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. propr. acc. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, *qui delicatâ ſunt cute* : quibus ῥέθη μαλά.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, quævis corporis pars, facies*.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*; q. v.

Ῥέα, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mulier. Vide Ῥέη.

Ῥέῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ῥέω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

Ῥεῖθρον, ου, τὸ, *alveus, flumen, fluentum* : à ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *efficax in agendo, ſtrenuus* : à ῥέζω, *facio* : f. ξω.

Ῥεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*, ſeu *animo ſum diſtricto* : à ῥέμβω.

Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, *circumagitatio, inconſtantia* : à præced.

Ῥεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor* : f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ῬΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago, circumago; vagor*.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *vagus; animo diſtricto*.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpret. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος.

Ῥέξ, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, f. ξω.

Ῥέξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Ῥέξεις, 3. ſing. a. 1. opt. act Æol. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejuſd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω, præſ. part. ῥέων.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præſ. part. act. et

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεόμενοι, *fluentes* : nom. pl. præſ. part. m. ejuſd. verbi.

ῬΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendo*; Metaph. *inclino, propenſus ſum; benevolus ſum*.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, *projectus ſum*, pro ἔῤῥιμμαι, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus* : expon. et *fluvius, fluvii impetus* : apud Medic. *fluxio, fluxus* : Angl. RHEUM : in dat. pl. ῥεύμασιν. à Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet*; 3. ſing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω.

Ῥεύσῃς, *diffluas* : 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω, a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. paſſ. ῥεχθεὶς, εῖσα, ὲν.

ῬΕ'Ω, *fluo, mano; decido*, de fructibus, &c. Metaph. *evaneſco, intereo, ſolvor, labor, defluo* : [* *manare facio*. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευσα, p. ἔῤῥευκα, perf. paſſ. ἔῤῥευμαι. Eſt et

Ῥέω, *dico* : ab ἐρέω nisi à ῥέω, *fluo*; quod ſermo ſit velut *fluen-*

Digitized by Google

τυν è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ὸς, pluſq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει, perf paſſ. εἴρημαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον κατὰ τὸ εἰρημένον, ſecundum quod dictum erat; a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέθην, ης, η, ſcribitur et ἐῤῥήθην, ſed rariùs; a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθεὶς, f. 1. ind. paſſ. ῥηθήσομαι, dicar.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, ruptum eſſe; a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω ſeu ῥήγνυμι, frango; f. ξω, a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulſæ. Gr. ruptura.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, rima: à ῥήγνυμι.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ſciſſura; littus, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, frango.

Ῥήγνυνται, refringuntur; 3. pl. ind. paſſ. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, rumpo, ſcindo; f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω, a. 1. ſub. act. ῥήξω, ης, η, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥωγα, præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid. ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, ſtragulum: à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.

Ῥηϊδίη, pro ῥᾳδία, facilis: f. g. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, dictus, a, um: a. 1 part. paſſ. verbi ῥέω, dico, q. v.

Ῥητέον, dicendum, verbale, à ῥέω, dico.

Ῥηϊδίη, ας, ἡ, facilis: f. g. à

Ῥηΐδιος, ίω, ιον, Poët. pro ῥᾴδιος, facilis.

Ῥηϊδίως, facilè: à præced.

Ῥήϊστος, ου, facillimus, in ſeq.

Ῥηΐτερος, ου, facilior. ῥήϊστος, facillimus. compar. et ſuperl. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, carmen, mandatum, ſermo; res, factum. Th. ῥέω, dico.

Ῥήμασι, dat. pl. à præced.

ῬΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo funes in furnum immittuntur, pa...

Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, ovis: ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1 part. act. et

Ῥηξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango, f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, rupit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejuſd.

Ῥηξήνορα, acc. ſing. à ῥηξήνωρ, q. vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui viros frangere poteſt; ſtrenuus, bellicoſus; ex ῥήσσω, frango, f. ξω, et ἀνὴρ, vir.

Ῥήξω, rumpam, f. 1. ind. act. et

Ῥήξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΙ΄, ων, αἱ, ſublicæ, tigilla ad ſubſtructiones apta.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. aſperſus.

Ῥήσαντο, dixerunt; Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησάδιον, ου, τὸ, idem ac

Ῥησείδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, breve dictum: à

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio; locus certus in libro: à ῥέω, dico.

Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.

ῬΗ΄ΣΣΩ, ῥηγνύω, ſeu ῥήγνυμι, frango, rumpo; erumpo; vehementer ferio; proclamo: f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. ſing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, RHETOR, orator: à ῥέω, dico.

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina: à ῥέω.

Ῥητοὶ, clari; ἄῤῥητοι, ignobiles: à ῥέω, dico.

Ῥητορεία, ας, ἡ, actio dicendi; amplificatio oratoria: à ſeq.

Ῥητορεύω, rhetoricam exerceo; orationem habeo; oratorum modo extollo, augeo; garrio: f. εύσω. à ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, ad rhetorem ſeu artem oratoriam pertinens; eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, (ſcil. τέχνη, artis) RHETORICA: ab eod.

Ῥητόρσι, dat. pl. ejuſd. Th.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, dictus, certus, ratus; celebris: à ῥέω, dico.

Ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi poteſtas, accepta à ſenatu, &c. oratio ipſa oratoris; item pactum, pactio; decretum, lex, propriè Lycurgi: ab eod. Th.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, RHETOR, orator: à ῥέω, dico.

Ῥητῶς, adv. certis verbis, expreſſè, planè: à ῥητός.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, ſepes, vallum. Th. ῥήσσω, frango.

Ῥιγεδανὸς, ὴ, ὸν, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

Ῥιγέω, RIGEO, FRIGEO, horreo, obſtupeſco. [* ad animum ... fertur, ut ῥιγέω, frigeo, ad corp... Euſtath. ad Il. Γ.] ab eod.

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrifi... cus: ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, q. v.

Ῥίγιον, vide in

Ῥίγιστα, maximè horrenda: ſuperl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, magis horrendum, acerbius, deterius, durius: à

ῬΙ΄ΓΟΣ, εος, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehemens.

Ῥιγόω, ῶ, rigeo, frigeo: à præc.

ῬΙ΄ΖΑ, ης, ἡ, radix, ſurculus.

Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

Ῥιζόω, ῶ, radico, radicibus munio, ſtabilio; f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα, a. 1. ἐῤῥίζωσα, præſ. paſſ. ῥιζόομαι, οῦμαι, p. paſſ. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται, p. part. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον. Hinc

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, radix.

Ῥικάω, decipio; quod ſit imi... tate propoſitâ pro veritate.

Ῥικνόομαι, diſtrahor et ... dis diſtorqueor; indecenter me flecto: à ſeq.

ῬΙΚΝΟ΄Σ, ὴ, ὸν, rugoſus, curvus, tenuis.

Ῥικνώσεται, Ion. pro

Ῥικνώσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.

Ῥίμφα, adv. celeritèr, facilè. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ & ἡ, qui celeri... tèr curru fertur: ex ῥίμφα, celeri... tèr, q. v. et ἅρμα, ατος, τὸ, curru...

ῬΙ΄Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naſus; in pl. nares: qu. à ῥεῖν, quia per eum fluit humor è capite. Hinc ſorte Angl. TO GRIN.

Ῥινάω, decipio, propriè naſo, ... cùm canes falluntur olfactu. [* ... mo, τὴν ἕξιν ῥινᾷ. Ælian. H. Anim. Vi. 3. habitum corporis ...] à præced.

Ῥινέω, limâ polio: à

ῬΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, lima. Eſt et ... ſquatina piſcis: ſquatinæ enim cu... tis pro limâ eſſe poteſt.

* Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum ... ῥινέω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, poſticum, q. ex ῥινάω, et πύλη, oſtium.

ῬΙΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ vel ἡ, pellis, cu... ſcutum.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ & ἡ, ſcuto perforans, item aciem dirumpens. Eſt Martis Epithet. ex ῥινὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, pellis, et per Synecd. clypeus, et ... perforo, terebro.

Ῥινῶν, narium: gen. pl. à ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, naſus.

ῬΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Digitized by Google

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus*, vel *ictus teli miſſi ſicut fulminis; incitamentum*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥιπίζω, *flabello, ventilo*: à

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω.

Ῥιπιστὸς, ὴ, ὸν, *qui ventilari poteſt, et qui ventilatur; perflabilis et vento expoſitus*: à ῥιπίζω.

Ῥίπος, εος, τὸ, et ου, ὁ, *crates*; id. quod ῥίψ.

Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitando*; f. άσω. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥίπτει, 3. ſing. præſ. verbi ῥίπτω. At

Ῥιπτεῖ, 3. ſing. præſ. verbi ῥιπτέω.

Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, id à præced.

ῬΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito*.

ῬΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *RISCUS, ciſta pelle contecta*.

Ῥιφθεὶς, έντος, aor. 1. part. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

ῬΙ'Ψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus tenuis; crates viminea*: ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno ſe periculo committere*.

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. et

Ῥίψαις, Æol. pro

Ῥίψας, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſe in periculo præcipitat*, ſeu *ad audendum projectus*. ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum*.

Ῥιψοκινδύνως, adv. *more eorum qui in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*: à præced.

Ῥίψω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

Ῥοαῖς, dat. pl. et

Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *anguſtus*.

Ῥόγχος, ου, ὁ, *ronchus*. Th. ῥέγχω.

Ῥόδα, *roſæ*; nom. pl. à ῥόδον, q. v.

Ῥόδαμνος, *germen*. Vide ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *trama, ſubtemen*.

ῬΟΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *valde rapidus*; unde *RHODANUS*, fluvius in Galliâ, ſic dictus ob velocitatem motûs. Quum *roſeus* notat, eſt à ῥόδον.

Ῥοδανὸς, ὴ, ὸν, *roſeus; bonum colorem habens*. Th. ῥόδον, *roſa*.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. ſt.

Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii, à ῥόδον, *roſa*.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens roſeos digitos*: ex ῥόδον, et δάκτυλος, *digitus*.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arboreſcens ſtirps, quam Apuleius *roſam lauream* appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *roſeus*: ex ῥόδον, *roſa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, *roſaceus*. Th. ῥόδον, *roſa*.

Ῥοδόμαλον, Dor. pro

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *roſea gena*; item *confectio ex roſis et malis cotoneis*: ex ῥόδον, et μῆλον, *malum*, in pl. *genæ*.

ῬΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *roſa*. Angl. A ROSE.

Ῥοδόπαχυς, Dor. pro

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui*, vel *quæ habet roſeos cubitos*; ex ῥόδον, *roſa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Inſulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ἡ, ab *undarum ſtrepitu*.

Ῥοδόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *roſei coloris*: ex ῥόδον, τὸ, *roſa*, et χρόα, ἡ, *color*.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ex iiſd.

Ῥόζω, *latro; ſterto*: potiùs ῥοιζῶ. à ῥοῖζος, *ſtridor*.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: à ῥέω, *fluo*.

Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*; à

ῬΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum ſtrepitus; tumultus, impetus*: [* *aſpera ſemita*, τῆς δίκης ῥόθος, Heſ. Op. 219. *juſtitiæ aſpera ſemita*, ut interpr. Schol.]

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκε, *ſtridebat*; ob ſeq. aſpirat. 3. ſing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *ſtrideo*: imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκεν, et pro ε, α.

Ῥοιζέω, ῶ, *ſtridorem edo, ſtrido; latro; ſibilo*; à ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, adv. *cum ſtridore*: à

ῬΟΙ͂ΖΟΣ, ου, ὁ, *ſtridor, impetus*: à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*.

Ῥοίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιά, *malum granatum*.

Ῥοικὸς, ὴ, ὸν, *incurvus*: à ῥικνός. item, *qui fluxione laborat; fluidus, fluentus*: à ῥέω.

Ῥοΐσκος, qu. parva ῥοά. figura referens *malum Punicum*.

Ῥομάστρα, ας, ἡ, *baſta*.

Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS; turbo, -inis; impetus*: à ῥέμβω, *circumago*.

Ῥόμυξ, υκος, ὁ, *vermis ligna corrodens*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius; framea*: à ῥέμβω, *in gyrum circumago*.

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, *lora*, quibus conſuuntur calcei: an quia ῥέμβονται;

Ῥόον, acc. ſing. à

Ῥόος, ῦς, ὁ *fluxus*: à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava; ſceptrum; virga, baculus*: à ῥέπω, *flecto*.

* Ῥοπαλωτὸς, ὴ, ὸν, *in clavæ ſpeciem formatus*; Epith. *poculi*. Dion. C. à præced.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum*: à ῥέπω.

Ῥουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl Hebr. *filius viſionis*.

Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor*.

Ῥούσιος, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ. *Ruſſus* Lat. eſt: aut à ῥοά, cujus granum rubet.

Ῥουφὸς, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.

ῬΟΦΕ'Ω et -άω, *ſorbeo, haurio*: f. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *ſonum edo*: f. ήσω.

Ῥόχθος, ου, ὁ, *fluctuum ſtrepitus, fluctus*: quaſi ex ſeq. et ὄχθος, *ripa*.

Ῥόω, *moveo, ruo*: à ῥέω.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus*; à ῥύω, *fluo*.

ῬΥ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *roſtrum, rictus*.

Ῥυδὴν, adv. *fuſè, affatim, abundè; impetuosè*: à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo*.

Ῥυεὶς, *qui fluit*; a. 2. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ῥύεο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, eſt præſ. imperat. et

Ῥύεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι.

Ῥυέω, -ῶ, *fluo*: f. ήσω, p. ἐῤῥύηκα.

Ῥύζην, adv. *fluentèr, affluentèr*.

Ῥύηθι, a. 2. imperat. paſſ. à verbo præced.

Ῥυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*: fut. 2. paſſ. ejuſd.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, *libero*.

Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo; tempero, moderor*: f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα: à

ῬΥΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *RYTHMUS*, Angl. RIME ſeu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit*.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*: pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Eſt et

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defenſio*: à ῥύω, *traho*.

Ῥῦμαι, *liberavi*: Ion. dempto

Digitized by Google

augmento pro ἔῤῥυμαι, p. ind. paſſ. verbi ῥύομαι, libero.

'Ρύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

'Ρύμβος, *rotula; turbo, impetus, vertigo*: à ῥέμβω, *circumago*.

'Ρύμη, ης, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe*: à ῥύω, *traho*.

'Ρυμικός, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμικῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito*: vet. interp. *anguſto*: qu. ad ῥύμην, *plateam*, retulerit.

'Ρυμὸς, ȣ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos; quo currus ῥύεται*, i. e. *trahitur*. Th. ῥύω, *traho*.

'Ρύομαι, *libero, eripio*: fut. m. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυόμεσθα. Th. ῥύω.

'Ρύονται, *tuentur*: 3. pl. ind. præſ. m. verbi præced.

'Ρύοντο, *ſervabant*, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. m. ejuſd. verbi.

'Ρυππαπαῖ, *nautica acclamatio*.

'Ρυπαρευθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. à

'Ρυπαρεύω, *ſum ſordidus*: f. εύσω. Th. ῥύπος, *ſordes*.

'Ρυπαρία, ας, ἡ, *ſordes, illuvies*. et

'Ρυπαρὸς, ὰ, ὸν, *ſordidus, ſqualidus; avarus*: à

'ΡΥ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *ſordes*: et per Metaph. *avaritia*.

'Ρυπόω, -ῶ, *ſordeo*: præſ. part. ῥυπόων, -ῶν, f. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.

'Ρύπτω, *ſordes eluo, purgo*. Th. ῥύπος.

'Ρυσὰ, ἡ, γῆρας, *ſenectus*; quum quis fit *rugoſus* ob *ſenectam*. à ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, *rugoſus*; cùm cutis veluti in ſulcos ῥύεται, id eſt, *trahitur*. *Ruga* enim eſt cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho*.

'Ρυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

'Ρῦσαι, άσθω, a. 1. imperat. m. et

'Ρύσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. et

'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *libero*: f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο.

'Ρυσάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. m. verbi ejuſd.

'Ρῦσθαι, Ion. pro ἐῤῥῦσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, *libero*. Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæreſin dici pro ῥύεσθαι, præſ. inf. m. verbi ῥύομαι.

'Ρυσθῶ, *liberer*, et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

'Ρυσίδιφρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit*: ex ῥύω, *traho*, et δίφρος, *currus*.

'Ρύσιμον, ȣ, τὸ, *ruta*; quod à venenis ῥύεται, *liberet*. Vide ῥυτὴ.

'Ρύσιον, ȣ, τὸ, quod pro ῥύσει, *liberatione*, datur; item *pignus, ſpolium*. [* *ſacrificium* ut quidam exponunt, Il. Λ. 673. ap. Maſſon. Hiſt. Crit. tom. i. p. 212.] Th. ῥύω, *traho*.

'Ρύσις, εως, ἡ, *liberatio, redemptio*. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero*. Eſt et

'Ρύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus*; à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo*; f. ῥύσω.

'Ρύσκω, ſeu ῥύσκομαι, *cuſtodio, tueor*: et idem quod ῥύω.

'Ρυσμὸς, ȣ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum ſeries, tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

'Ρυσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, *rugoſus*: à Th. ῥύω, *traho*.

'Ρυσσότης, ητος, ἡ, *rugoſitas*: à præced.

'Ρυστάζω, f. ξω, *trahendo rapto, traho*. Th. ῥύω, *traho*.

'Ρύστης, ȣ, ὁ, *liberator*: à ῥύω, *libero*.

'Ρυτὰ, τὰ, *frena*: à ῥύω, *traho*.

'Ρυταίνω, *convitior, detraho*: ab eod.

'Ρυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA*: Angl. RUE: ſcrib. et ῥύτη à ῥύω, *conſervo*; quia valetudinem contra venena, &c. *conſervat*.

'Ρυτίνη, ἡ, *reſina*. Geneſ. xxxvii. 25.

'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos*, [* *habena*: σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effuſis habenis currere*, Oedip. Col. 893. al. 955.] à ῥύομαι, *cuſtodio*. Eſt et *tractor*, à ῥύω, *traho*.

'Ρυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho*: præſ. paſſ. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*: à

'Ρυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA*: à ῥύω, *traho*. Vide ῥυσὰ.

'Ρύτο, Ion. ſeu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ῥύομαι, *libero, tueor*, vel ῥύω, *traho*.

'Ρυτὸν, ȣ, τὸ, *poculi genus*, è quo potus tenuiſſimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Eſt et ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.

'Ρυτὸς, ὴ, ὸν, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

'Ρυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*; Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo*.

'ΡΥ'Ω, vel potiùs ῥύομαι, *traho; libero, tueor*: ut ἐρύω. Eſt et

'Ρύω, *fluo*: à ῥέω, idem.

'Ρωβικώτερος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt*.

'Ρωγαλέος, έα, έον, *fiſſus, fractus*: et

'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, *fiſſura*: à ῥὼξ. Th. ῥήσσω, *frango*.

'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*: ab eod.

'ΡΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*. frequentiùs plur. ῥώθωνες, *nares*: quaſi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.

'Ρωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um*: à 'Ρώμη, *Roma*.

'Ρωμαλέος, έα, έον, *fortis, robuſt*[...] à ῥώμη.

'Ρωμαλέως, adv. *fortitèr*: à præced.

'Ρώμη, ης, ἡ, *robur, vires*: à ῥώννυμι. Eſt et

'Ρώμη, ης, ἡ, *ROMA*, Gr. [...]

'Ρώννυσι, 3. ſing. præſ. ind. [...]

'ΡΩΝΝΥ'Ω, ſeu ῥώννυμι, *confirmo, roboro*; f. ῥώσω. qu. à ῥώω, p. ἔῤῥωκα, a. 1. ἔῤῥωσα, præſ. paſſ. ῥώννυμαι, σαι, ται, *corroboror; valeſco*; perf. paſſ. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo*; perf. part. paſſ. ἐῤῥωμένος, *corroboratus; qui animo eſt forti; robuſtus, validus*; pluſq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam*; perf. imperat. paſſ. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale*; et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*.

'Ρὼξ, ωγὸς, ἡ, vel ὁ, *RUPES, fiſſura; ſcala; acinus, bacca*: pro ῥὰξ à ῥήσσω, *frango*, f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ρώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel paſſ. Ion. ab inuſit. ῥώομαι, *agitor, cum impetu feror*; à ῥώω, *roboro*.

'Ρωπήϊον, ȣ, τὸ, *locus virgultis plenus*: à ῥὼψ, *virgultum*. Th. ῥέπω, *vergo, propendeo*.

* 'Ρῶπος, ȣ, ὁ, et ῥῶπον, ȣ, τὸ, *merx parvi momenti; ſarcina* [...] *faria*: à ῥὼψ.

'Ρωποπώλης, ȣ, ὁ, *venditor mercium minutarum*: qu. dicas, ῥῶπα πωλῶν, *viles et minutas merces vendens*.

'Ρωσὸς, ὰ, ὸν, *vehemens*: à ῥώω, ſeu ῥώννυμι, *roboro*.

'Ρὼς, *caput, vertex*, 2 Sam. xv. 16.

'Ρωσθεὶς, vide in ῥώννυμι.

'Ρώσω, *roborabo*: f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. paſſ. ῥωσθεὶς, ῶσα, ὲν.

'Ρωτάζω, *literam ῥῶ ſæpè itero*.

'Ρωχμὸς, ȣ, ὁ, *ſciſſura, rima, hiatus*: à ῥωχμὴ, *fiſſura*; quod à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*.

'ΡΩ'ΧΩ, *dentibus fremo*: qu. co[...] inter ſe ῥήσσειν.

'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx nullius momenti; virgultum*: à ῥέπω, *vergo, propendeo*.

'ΡΩ'Ω, *ROBORO*; ſed pro eo uſurpatur ῥωννύω, vel ῥώννυμι, *roboro*, q. v. ῥώομαι, *agitor*: et mo[...] *ruo, irruo, feſtino*.

Σ.

Σ DECIMA OCTAVA Græcorum litera, in numeris denotat *ducenta*, et cum lineolâ infra appoſitâ (ς,) *ducenta millia*. Multorum vocum initio impunè ſ[...]

Digitized by Google

etiam abeſt; ut, σμικρὸς, μι-
, &c. Attici interdum pro
habent ξ, item τ: et Dor. et
l. in δ mutant.
, *tua*: à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th.
Sed
, *ſalva*, contract. ex σάα, qu.
, idem quod σῶος, *ſalvus*.
άζειν, *baccbari; motu indecoru*
ulto: à σαβοῖ.
άζιος, ε, ὁ, *Bacchus*: à σαβά-

ΒΑ'ΝΟΝ, ε, τὸ, *pannus aſperior*
idis corporibus aptus.
άχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με,
iſiſti me.
αώθ, *exercitus.* Legitur et
αώθ.
ατίζω, *ſeptimo die requieſco,*
atum ſervo; f. ίσω, et Att. ιῶ,
ἐσαββάτισα à σάββατον.
ατισμὸς, ῦ, ὁ, *SABBATIS-*
S: à præced.
άτον, ε, τὸ, *SABBATUM*,
Synecd. *hebdomada.* in pl.
quintæ declin. ſimplicium,
ασι, ων, σάββασι.
αώθ, idem quod Σαβαώθ.
ΟΙ, *vox Bacchantium.* Eſt

οὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati; Bac-*
cerdotes; loca Baccho conſecra-
à præced.
ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *ſecuris Ama-*
; gladius Perſicus; ſecuris.
γάριος, ε, ὁ, nomen viri.
η, ης, ἡ, *tegmen, ſtratum; veſ-*
ilitaris, vel quivis habitus ex-
: à σάττω.
ηνεύω, *capio, diripio*: à
ήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verri-*
, genus retis piſcatorii: qu.
ττω, *onero.*
γμα, ατος, τὸ, *onus jumenti ſar-*
. Th. σάττω, *onero.*
γος, εος, τὸ, vel ε, ὁ, *SAGUM.*
Lat.
δεκαῖος, ε, ὁ, *SADDUCÆ-*
ſic dictus, à ſectæ illius auc-
Zadoko.
ηώθ, *campeſtria*, 4 Reg.
4.
, nomen viri, indecl. Heb.

ΘΗ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *animal quad-*
, *ex mari victum quærens.*
ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*
ρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σα-
flaccidus, marcidus, putris; i-
ibilis, futilis; à σήπω, *putre-*

ρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum*
utridum reddo: à præced.
, acc. ſing. à Σαῖς, ῖος, ἡ,
urbs Ægypti.
, *adulatur*; 3. ſing. præſ.
σαίνω.

Σαίνουρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *caudâ blandiens*: ex σαίνω, et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Σαίνω, idem quod σείω, propriè *moveo, quatio; blandior*, propriè *de canibus, qui caudam movent blandientes*: f. σανῶ, a. 1. ἔσηνα, præſ. paſſ. σαίνομαι, *commoveor.*

ΣΑΙ'ΡΩ, *ſcopis purgo, verro; ore ſum hianti*; f. σαρῶ, p. σέσηρα, p. paſſ. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſcuti vibrator*: ex σάκος, εος, τὸ, *ſcutum*, (qu. à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro.*

Σακεσφόρος, *ſcutifer*: ex σάκος, et φέρω.

Σακίταν, *ſtabularium*; acc. ſing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ε, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, *ſtabulum.*

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκεύω, vel

Σακκέω, vel

Σακκίζω, f. ίσω, *per ſaccum tranſmitto, colo*: à

Σάκκος, ε, ὁ, *SACCUS, cilicium; colum*: ab Hebr. שק, quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *ſcutum, clypeus.* σάκευς, Dor. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ε in ευ. Th. σάττω, *onero*, f. ξω. Sed

Σακὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, vel σάκχαρον, ε, τὸ, *SACCHARUM.*

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo.*

Σαλαΐζω, *lamentor*: à σάλος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam ſimulat, jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto.*

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal, lacerti figurâ.*

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Heſych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen inſulæ, σάλε ἀμὶς, *matula ſali.*

Σαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *moveo, concutio*, ut modium; *impleo largitèr*, ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, -ῶ, idem.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pupillus.*

Σαλεύω, *agito, fluctuo*: propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito*: dicitur et *neutraliter*, ut *bello, periculo jactari*: f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεῦσαι, præſ. part. paſſ. σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res inſtabiles.* p. paſſ. σεσάλευμαι, perf. part. paſſ. σεσαλευ-

μένος, *agitatus*; a. 1. paſſ. ἐσαλεύθην, ης, η, *concuſſus fui*; a. 1. inf. paſſ. σαλευθῆναι, f. 1. ind. paſſ. σαλευθήσομαι, ῃ, εται. Th. σάλος, ε, ὁ, *ſalum.*

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indeclin. Hebr. quod interpret. Lat. *pax.*

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus.*

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. quod interpret. Lat. *perfecta, pacifica.*

ΣΑ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *SALUM, maris profundus locus*; item *jactatio ejus qui navigat, fluctuatio*: Metaph. *cura, dubitatio*, &c. quaſi ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, *mare.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piſcis: qu. ex σέλας, *ſplendor*, et φάω, *appareo.*

Σαλπίγγω, f. γξω, *tubâ cano, buccino, reſono*: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, *tubicen, buccinator*; à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba, buccina*: acc. pl. σάλπιγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino*, f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. ſub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, *tubicen*: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *ſignum, monumentum*, quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus.*

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σημαίνω, *ſignifico.* Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum.*

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. A viro *Schemer.* Lat. *fæx.* Hinc

Σαμαρείτης, ε, ὁ, *Samaritanus*: à Σαμάρεια.

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*: à præced.

Σάμβαλον, ε, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui ſandalis caret.*

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, inſtrumentum muſicum; item *machina bellica.*

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodie*, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, inſula ſic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen inſulæ, ſic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis et inſulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *exauditus à Deo.*

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id eſt, literam ſigma, ut equus cui impreſſum erat Σ.

Digitized by Google

ΣΑΜΨΥ'ΧΟΝ, ου, τὸ, *SAMPSUCHUS*. Angl. MARJORAM, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *ſchin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre*: dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *ſuccus concretus*, *SANDARACHA*.

ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, *ceruſſa uſta et rufa*, *SANDYX*.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ*, *in quibus leges et familia inſcribebantur*; item *valvæ*: et

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, *aſſeribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula*, *aſſer*. qu. τανὶς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *ſervet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *ſervo*. Th. σάος, *ſalvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σῶος, *ſalvus*; et contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαὺλ, ὁ, nomen regis, item Apoſtoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens ſalva eſt*; item *prudens*: ex σάος, ſeu σῶος, *ſalvus*, et φρὴν, *mens*.

Σάπαξ, *tinea*, quia σήπει veſtes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψω, a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 2. part. paſſ. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piſcis; accipitur etiam pro *homine ſapienti et aſtuto*. Varro *Saperdam* pro *ſapiente* ponit; ſed Lipſius *ſcurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries*; *putredo*: et

Σαπρίζω, *putreſco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα: à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris*, *rancidus*; *fœdus*, *obſcænus*; *nugax*; à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σαπφικὸς, ὴ, ὸν, *SAPPHICUS*: à

Σάπφω, οος, ἡ, *poetria lyrica*.

Σαπφὼθ, *pelvis*, *limen*. Jerem. legend. puto ἀπφὼθ.

Σαπὼν, οῦσα, ὸν, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*; a. 2. ἔσαπον. Sed Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO*.

Σαράβαρα, *SARABARA*, *braccæ*.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδοῖον γυναικεῖον: *generatio*, *familia*.

ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *ſporta*, *ciſta*; *vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS*, *piſcis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αἱ, *Sardes*, urbs Lydiæ princeps: pl. num. tantùm. Syr. *clypei*.

Σάρδινος, ου, ὁ, et σάρδιος, ου, ὁ, ſubaudi λίθος, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, ſic dictæ à Sardiniâ inſulâ, ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ου, τὸ, et

Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compoſ. ex σάρδιος, ου, ὁ, *ſardius*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*; quòd colore ſuo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, inſula.

Σαρεῖ, *verret*, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro*, *ſcopis purgo*: f. αρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. præſ. optat. paſſ. verbi σαρόω, idem quòd σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, nom. urbis. Hebr. *officina aurifabri*. Vel eſt pl. n. g. indecl. vel ſing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA*, *Macedonica haſta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, *SARCASMUS*, *irriſio amarulenta*: Hinc Angl. SARCASM: à p. paſſ. præced.

Σαρκίζειν, ſeu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*; *irrideo*. Th. σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, *carnalis*, *carneus*, *corporeus*. In S. S. *imperfectus*, *debilis*; *corruptus*, *pravus*, *impius*: ab eod.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus*, *qui eſt craſſo corpore*: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carnivorus*; it. ſubſt. *ſepulchrum*: inde

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium eſus*: ex σάρξ, et φάγω.

Σαρκόω, f. ώσω, *carneum reddo*, *incarno*: indè

Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præced. Th. σάρξ, *caro*.

Σάρμα, ατος, τὸ, *ſlites*; *ſcob*… *purgando collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro*, *pulpa* … In S. S. *homo*. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Matt. xxiv. … Joan. xvii. 2. Rom. iii. … Pet. i. 24.] *ejus imperfectio*, … *cillitas*, *corruptio*, &c. item … *Moſis*.

Σαροῦχι, ὁ, nom. viri, ind… Hebr. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, … men propr. viri.

Σαρὸς, οῦ, ὁ, *ſcopa*; … *lius pretii*: à σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, ου, ὁ, *arca*, … *nea*.

Σαρόω, *verro*; f. ώσω, p. p… paſſ. σεσαρωμένος à σαίρω.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen … uxoris Abrahami. Hebr. *prin*…

Σάρωθρον, ου, ὁ, *ſcopa*: à σαίρω…

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen … Hebr. *lorica*. Eſt et

Σάρων, *natura muliebris*; … *et deus nauticus*.

Σαρωνὶς, ίδος, ἡ, *quercus* … quia σίσηρε.

Σὰς, *tuas*: acc. pl. f. g. … σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὸς, …

Σατᾶν, ὁ, nom. principis … rum Angelorum, indecl. H… *adverſarius*.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Co… 14.

Σατίνη, ης, ἡ, et σάτινον, … *plauſtrum*, *vehiculum*: à … *onero*.

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti* … *tertia pars ephæ*, et *reſpondit* … *modio*: Et *ſeſquimodius* … cabos, *cabus* verò 24 ov… Syr.

Σατραπεία, ας, et Ion. … ἡ, *Satrapiæ principatus*. à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRA*… *provinciæ præſes*, vox Perſic…

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero*, *onus impono*… *fercio*, *conſtipo*, *ſubigo*: f. ξω, … σαχα, p. paſſ. σέσαγμαι.

* Σατυρικὸν, *Satyricum*, … intelligitur, δρᾶμα, Æl. …

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, *SATYR*… *dicax*, *mordax*: et

Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Ven*… *incitans*: à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATY*… qu. à σάθη. [* σατυρι… *Satyrica*. Athen. x. p. 4… κόφρων γράψας Σατυρικ… *um*, *qui ſcripſit ſubulum*, … *Menedemum*.]

Σαυκὸς, ὴ, ὸν, *ſiccus*, *arid*…

Σαυλὰ, adverbialiter, …

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *delicatus*, … *fluxus*, *levis*, *tardus*, … et

Digitized by Google

…αβλας, ου, ὁ, nom. propr.

…ανιάζω, ſannio percutio : à ſeq.

…ανίον, ου, τὸ, haſta ; à σαίνω, …tio.

…νὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener : ſcr… …e pro σαυλὸς.

…ΑΥΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, lacer…

…ῦρος, ου, ὁ, lacertus. Eſt et nom. …ia.

…ωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imâ …ſi tranſverſa ; ſeu ferramentum …um, mucronatum, cui extre… haſtæ pars inſerta, efficit ut eri… …ur, et ſolo infigatur : qu. σαυρω… …, à σαυρόω.

…ΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, lingua …ſitatio.

…υρισμὸς, ῦ, ὁ, SUSURRUS : …a ſtititia.

…αυτῦ, per Craſin pro σεαυτῦ …αυτῦ pro σεαυτῦ, et σαυτὸν, …σεαυτὸν, te ipſum : ex σὺ, et …τὸς, ipſe.

…φα, adv. perſpicuè, certè, verè :

…φὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, manifeſtus.

…φανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro σα… …ὴς, perſpicuus, clarus, certus.

…φὲς, Poët. n. g. loco adv. σα… …, apertè, perſpicuè, quod vide.

…φέστατος, ſuperl. et

…φέστερος, ἐρα, ον, comp. à σα… …, manifeſtus.

…φεῖα, vide σαφηνίζω.

…φηνέως, et σαφηνέως, Ion. pro …ῶς, apertè, palam, quod vide.

…φῆ, acc. ſing. à σαφὴς, q. v.

…φήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas : ab …ὴς.

…φηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ex… …, exprimo, declaro. Th. σαφὴς, …nifeſtus.

…φηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. verbi præced.

…φηνῶς, idem quod σαφῶς, q. …e.

…ΑΦΗ'Σ, ἐος, ὁ ἢ ἡ, manifeſtus, …ſtus, perſpicuus, certus.

…φῶς, adv. manifeſtè, perſpicuè : …æced.

…χθὴς, ἔσα, ὲν, conſtipatus : a. …rt. paſſ. à σάττω, onero : f. …a. 1. paſſ. ἐσάχθην.

…ὼ, όος, -ῦς, ἡ, nom. mulier. …s.

…ω, ſervavit, ſervabat : pro ἐ… …ω, 3. ſing. a. 1. ind. act. re… …o augmento et Apocope Po… …άω. Sumitur et pro σάωσον, …: a. 1. imperat. act. per …d. Apoc. Alii volunt eſſe 3. …g. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. …erat. pro σάωζε, verbi σαώζω. …t qui σάω, Doricè dici docent …σάω, verbi …άω, vel σάομαι, ſervo, propriè …xund. Em.) eripiendo è periculo vi alterius : à σάος, Poët. pro σῶος, ſalvus.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, ſervo. ab eod. Th.

Σάωσε, ſervavit : Ion. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, ſervo, ab eod. Th.

Σαώσει, ſervabit : 3. ſing. f. 1. ejuſd. verbi et Th.

Σαωσέμεν, ſervaturum eſſe : Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejuſd.

Σαώτερος, magìs ſalvus : comp. à σάος, idem quod σῶος, ſalvus.

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. verbi

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, ſive σβεννύω, extinguo, reſtinguo ; comprimo : præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε, f. σβέσω. ab inuſ. σβέω, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἔσβεκα et -κκα, præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβεννῦνται, perf. paſſ. ἔσβεσμαι, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην, et in infin. σβεσθῆναι, f. p. paſſ. σβεσθήσομαι, ῃ, εται, f. 2. paſſ. σβήσομαι.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ſuper.

Σβέσις, εως, ἡ, extinctio : à 2. perſ. p. paſſ. ejuſdem.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστικὸς, ἡ, ὸν, habens vim extinguendi : à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, extinguam : f. 1. act. ejuſd.

Σὲ, te : acc. ſing. à σὺ, tu. σὲ φρένας, Att. pro σῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.

Σεαυτῦ, ῆς, ῦ, et contractè σαυτῦ, ῆς, ῦ, tui ipſius, caret nom. compoſitum ex σέο pro σῦ, tui, et αὐτῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, colo, veneror ; item vereor, f. m. άσομαι, p. paſſ. σεσέβασμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τὸ, indecl. reverentia, veneratio, pudor ; res ſacra : ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, ſignum dei : σεβάσματα, ων, τὰ, ſacra : ab eod.

Σεβασμὸς, ῦ, ὁ, veneratio ; cultus ; religio ; ab eod.

Σεβάσμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, id. quod σεβαστὸς. ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi σεβάζομαι.

Σεβαστὸς, ἡ, ὸν, venerandus, colendus, adorandus ; Auguſtus. q. d. veneratione dignus, cognomen Rom. Imperatorum. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor. à p. paſſ. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, colo.

Σέβε, cole : præſ. imperat. act. à σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror, cum acc. item paſſ. color : eſt et pudet me revereor : præſ. imperat. m. σέβου, præſ. infin. m. σέβεσθαι, part. præſ. m. σεβόμενος, μένη, μενον. Th. σέβω, colo.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præſ. act. à

ΣΕ'ΒΩ, veneror, adoro, colo.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. ſeu Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, tu.

Σεῖο et σέο, Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, tu.

Σειόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à σείω, moveo, ruo, f. σω, p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. pl. præſ. part. act. ejuſd.

Σεῖος, Laconicè pro Θεῖος, divinus. Th. Θεὸς, Deus.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, Sol. à σείρω, deſicco.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea, SERA et obex. σειραὶ quoque bulborum et olerum faſciculi : ab εἴρω, necto.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, SIREN, monſtri marini genus ; item inſectum api haud diſſimile. [* Scarabæus, genus crabronum vivens in eremo, Ariſtot. et LXX. Vid. Voſſ. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab εἴρω, necto : alii à σύρω, traho. Alii autem à σειρὰ, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, fulguro ; inflammatione capitis laboro : à σείρω, deſicco.

Σείριον, ου, τὸ, aſtrum ; et

Σείριος, ου, ὁ, SIRIUS, nomen ſtellæ, quæ etiam canicula dicitur. à σείρω, bio : vel, ut alii, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, haſta, II. Reg.

Σειρόω, -ῶ, evacuo, inanio, f. ώσω, p. σεσείρωκα.

Digitized by Google

ΣΕΙ'ΡΩ, *deficco*: hinc *σεὶρ*, *ſol.*

* Σεισάχθεια, *onerum allevatio*, Diog. Laert. in Solone, ex σείω, et ἄχθος.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*: a. 1. part. paſſ. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω, a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concuſſio.* et

Σεισμὸς, ῦ, ὁ, *agitatio*, *concuſſio*, *terræ motus*: à 1. perſ. p. paſſ. verbi

ΣΕΙ'Ω, *quatio*, *moveo*, *vibro*, *agito*; *calumnior*, *criminor*; item *vexo*; fut. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα, p. paſſ. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus.*

Σέλα, dat. ſing. à σέλας, ατος, τὸ: dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλα,

Σελαγέω, f. ήσω, *ſplendeo*, *fulgeo*: qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna.*

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. à σελήνη, *Luna.*

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgor*, *lumen*, *jubar*, *fulgur*; qu. ex σείω; et ἕλη, *ſplendor.*

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piſcium cartilaginoſum.* an à σέλας, cutis ſcil. ſplendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* ſic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, *et veſtis quoddam genus.*

Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris*: Hinc ſubſt. in f. g. σεληναία, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. σέλας νέον, *lumen novum.* Sic dictum quòd ſubinde novas accipiat phaſes. à σέλας.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, *lunaticus ſum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. άσομαι, a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο, præſ. part. m. σεληνιαζόμενος, μένη, μενον, *lunaticus*, *a*, *um.* à præced.

Σεληνιακὸς, ὴ, ὸν, *lunaris*; *lunaticus*, *morbo comitiali laborans.* à σελήνη.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. Angl. PARSLY.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſpatium inter lineas*, *pagina.*

Σέλλα, *ſella*: Vox Lat.

Σελλάστρωσις, *ſelliſternium*: Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SELLUS*, *pauper qui dives haberi volebat.* Hinc *jactator.*

Σέλμα, *ſpatium inter tabulata navis*, *tranſtrum*: à σελίς.

Σεμεῒ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus.*

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt ex σέλας, et μέλω, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σεμιάμιδες, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA*, *ſimilago*, *flos farinæ triticeæ.*

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſè et graviter loquor*, *glorior*, *jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter* de re quâpiam *diſſerit*, *oſtentator*: ex σεμνὸς, et λόγος, qu. à λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *venerandus*, *caſtus*; *auguſtus*, *honeſtus*, *gravis*; qu. à σέβω, *veneror.* Hinc compar.

Σεμνότερος, *præſtantior.*

Σεμνόω, *illuſtro*, *exorno*, *magnificè prædico*: à σεμνὸς.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas*, *majeſtas*; *reverentia*, *honeſtas*; [* *pudicitia*] à Th. σεμνὸς.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero*, *jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *venerandum et auguſtum reddo*, *orno*, *extollo.* à σεμνὸς.

Σεμνῶς, adv. *honeſtè*, *decenter*, *graviter.* ab eod.

Σένα, *ſena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu.*

Σεοὶ, *Dii*: Dor.

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, *venerabilis*: à σέβω, *colo.*

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*: Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *abſinthium marinum.*

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γραῦς, ἡ, *anus*, *quæ in virginitate conſenuit.*

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, inſecti genus, *culex.*

Σέσαγμαι, p. paſſ. verbi σάττω, *onero*; f. ξω, p. σέσαχα, p. paſſ. infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens*, *dentes ſtridens*: f. g. à σεσαρὼς, p. part. m. verbi σαίρω, *ſum ore biante ſeu diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. ρῶ, perſ. σέσαρκα, p. m. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. paſſ. verbi σείω, *quatio*, *moveo.*

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus ſum*: p. m. verbi σήπω, *putrefacio*; f. ψω.

Σέσηρα, *ſum ore aperto*; p. m. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. part.

Σέσθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. à σὺ, tu.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, perf. part. paſſ. à σιγάω, *ſileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus*, *qui ſilentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. paſſ. verbi σιωπάω, *ſileo.*

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*: p. part. paſſ. verbi σοφίζω, *reddo ſapientem*: f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *ſapiens.*

Σεσοφισμένως, adv. *ſcitè*, *callidè* à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, tu.

Σεῦα, *fugavi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo*, *agito.* Th. σέω, *quatio.*

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. [* σευάμενος, *ruens* Il. X. 22.]

Σεύεσθω, *concitetur*: per Sync. pro σευέσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, [illegible] verbi ejuſd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ à

Σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in qua verſatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito*, *concito*, *perſequor*, *fugo*: σεύομαι, *concitor*, *prorumpo*, *ruo.* Th. σέω, *quatio.*

Σεφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi σέβω, *veneror*, *colo.*

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejuſd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipſius.*

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repoſitus.*

Σήθω, *excutio*, *cribro*: à σείω, *moveo.*

Σηκάζω, f. άσω, *ſtabulo*, *includo*: Th. σηκὸς, *ſtabulum.*

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla.* à

ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, propriè *ſeptum*; unde *ſtabulum*; *templum*, *fanum*; *loculi avium*; *domus cujuſque*; *ſacrarium*, *theca*, ap. Ath. Eſt etiam *pondus* vel *ſtatera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *libramentum*, item *libratio jaculi*, ut *momentum* accipiat: à σηκόω. Th. σηκὸς.

Σὴμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *ὀνομαστὸς.*

Digitized by Google

Σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *ſignum, nota; vexillum, inſigne* nobilitatis; *portentum, augurium; monumentum, ſepulchrum*; σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors; ſimulacrum; inſigne* familiæ.

Σήμαν' pro σήμανε, præſ. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *ſignificans*; præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

Σημαίνω, *ſigno, ſignum do, ſignifico, præcipio, nuncio; portendo; impero, præſum*; f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημῆναι, p. σεσήμαγκα, præſ. paſſ. σημαίνομαι, perf. paſſ. σεσήμαμμαι, et Att. σεσήμασμαι, p. part. paſſ. σεσημασμένος, η, ον. à Th. σῆμα, *ſignum*.

Σημῆναι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Σημαντέον, *ſignificandum*: verbale à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ὴ, ὸν, *ſignificandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid ſignificat; præfectus, dux, qui ſignum et claſſicum canendo*: ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *ſignificatio, ſignatio*; à σῆμα.

Σήματα, *literæ*: n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *nota; punctum* apud Mathem. *ſignum quodlibet militare, vexillum; miraculum; argumentum*: ab eod.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, ſigno*; præſ. imperat. m. σημειόου, -οῦ, -οέσθω, -ούσθω, et in 2. pl. -όεσθε, -οῦσθε, f. m. ώσομαι, perf. paſſ. σεσημείωμαι à

Σημειόω, -ῶ, *noto, ſigno*: à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, deſignatio, obſervatio*: à 3. perſ. perf. paſſ. præced.

Σημερινὸς, *hodiernus*: à

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè*: adv. qu. dicatur τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die*. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, *hodiernus dies*.

Σημῆον pro σημεῖον, ου, τὸ, *ſignum*, quod vide.

Σημήνῃ, *ſignificaverit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, *ſignifico*: f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σημικίνθιον et σιμικίνθιον, ου, τὸ, ex Lat. origine, *ſemicinctium*, quod et *ſuccinctorium* aut *ſubligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τὸ.

Σὴν, *tuam*, acc. ſing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piſcis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, οῦ, τὸ, *unguentum putrefaciens*: à

Σηπτικὸς, ὴ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σηπτὸς, ὴ, ὸν, idem; it. *putridus*: à ſequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*: f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σέσαπα· σήπομαι, *putreſio, putreſco; marceo*: a. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fiſſura terræ, antrum, caverna, ſpecus*: à σεσηρέναι, verbi σαίρω.

ΣΗ~ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus: ſing. eſt σὴρ, ρὸς, ὁ, quod eſt etiam *bombyx, vermiculus qui net ſericum*. Seres quippe arbores habent undè ſericum conficiunt.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, *SERICUS, a, um*; à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, σὸς, ὁ, *tinea*: à σήπω, *putrefacio*: naſcitur enim ex putredine.

Σῇς et σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σὴν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, άδος, ἡ, *Seſtia puella*: à

Σηστὸς, οῦ, nomen inſulæ.

ΣΗ~ΤΕΣ, adv. *hoc anno*: Att. σῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. [* Sed, inquit, Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 249. exemplum deſidero ubi σῆτες hoc ſenſu legatur.] Hinc

Σητινὸς, ὴ, ὸν, *hornus*.

Σητόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à tineis conſumptus*: ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *à tineis cæſus*, ſeu *pertuſus*: quòd ex σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *ſcindo*: p. m. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis nomen, à putrefaciendo ſic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefacio, putredo*: ab eod.

Σθενὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robuſta*, qu. à σθένος, *robur*.

Σθενερὸς, ρὰ, ρὸν, *robuſtus, validus*: à σθένος.

Σθενελαΐδης, *Sthenelaides*: à

Σθένελος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*: à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*: f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι à præced.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, poſſum*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillæ*: à

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ὁ, vel ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloſſ. Syr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſeu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA*. Dicitur et σίελον, quaſi à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, eſt etiam *porcus ſaginatus*, gen. Ion. σιάλοιο, qu. ex σιτεύω, et ἅλις, quia admodùm paſtus.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA*, *vaticinatrix*. q. d. σιοῦ βουλή. σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo ſues figuntur. Dicitur et συβήνη à σῦς, *ſus*.

Σῖγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ· vide σιγή· At

Σίγα, *tace*, præſ. imperat. à σιγάω.

Σιγαλέος, έα, έον, *tacitus*: à σιγάω, *ſileo*.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui pulchritudine ſuâ admirationem et ſilentium inducit, ſplendidus, elegans*: in acc. ſing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *ſileo*.

Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλός.

Σιγᾷν, *tacere*, præſ. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, ſileo*, f. ήσω, p. σεσίγηκα.

* Σιγεὺς, έος, *Sigeenſis*. Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium, taciturnitas*. σιγῇ, dat. *tacitè, clam*: adverbialitèr ſumitur. Th. σιγάω, *ſileo*.

Σιγηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, *ſileo*, a. 1. paſſ. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, *tacitus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾷν, *ſilere*, præſ. infin. ejuſd. verbi

ΣΙ'ΓΛΑΙ, *inaures*. Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *ciſræ, notæ compendiariæ in ſcribendo*; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manipularius, ſignifer*. Ex σίγνον, *ſignum*, quod Lat. et φέρω, *fero*.

Σιγύνης, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *ſilent*, 3. pl. præſ. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellico-*

Digitized by Google

μης. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. gen. pl. Ex σίδηρος, ferrum, et χαίρω, gaudeo.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica, et fructus: à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, -οῦς, -έη, -ῆ, (et Dor. -έα, -ᾶ) εον, -οῦν, ferreus, a, um. Th. σίδηρος, ferrum.

* Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto: et

Σιδήρεον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum; à σίδηρος.

Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; it. magnes: et

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; λίθος, magnes; item herba ſic dicta.

Σιδηρόδετος, ferro ligatus; ex σίδηρος, ferrum, et δέω, ligo.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, ferrum; ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.

Σιδηρόω, -ῶ, ferro obduco, præfigo, ferro munio. Th. σίδηρος, ferrum.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, SIDON. Hebr. venatio. Hinc

Σιδώνιος, SIDONIUS.

Σίελον, ου, τὸ, et σίελος, ου, ὁ, ſaliva: vide σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo: dicitur de ferro cadente, quum in aquâ reſtinguitur, à ſono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, SICANI, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius, vox origine Lat. à ſica, qu. ſeca, à ſecando. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.

Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.

Σικελὸς, ἡ, ὸν, Siculus, a, um; in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, SICERA, indecl. et ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut cereviſia, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, Sichem, urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙ'ΚΙΝΝΙΣ, ſaltatio quædam militaris: ex σείω, et κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.

Σίκλος, SICLUS, didrachmum.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκύνθη qui ſimilis eſt τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, cucumis.

Σικυήρατον, ου, τὸ, cucumerarium. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σικύας ἐρατόν.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, ῦ, ὁ, et veteres Græci κίκυος, CUCUMIS. Hinc σικύα, ας, ἡ, cucurbita.

Σικυωνόθι, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.

Σικχαίνω, faſtidio; f. ανῶ, p. σεσίκχαγκα, præſ. med. σικχαίνομαι, tædet me: et

Σικχασία, ας, ἡ, tædium: à

ΣΙΚΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, injucundus, moleſtus, deriſor; imbecillus, faſtidioſus. Hinc Angl. SICK.

Σίλας, α, ὁ, nom. viri, Lat. taciturnus.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo. Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, planta quædam.

Σίλλοι, ων, οἱ, dicacitates, convitia: qu. à σείειν ἴλλους, movere oculos. Heſych. σιλλὸς, χλευάσμος, μῶμος, κακολογία. Eſt et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id eſt, recalvaſter.

Σίλλυβον, ἀκάνθιον τὸ εἶδος ἢ ἐδώδιμον, Dioſc. l. iv. Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis. Eſt et

Σίλλυβον, τῶν βιβλίων τὸ δέρμα: qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ῦ, ὁ, Silvanus, nomen viri, Lat.

Σίλουρος, ου, ὁ, SILURUS, piſcis; quia σείει τὴν οὐράν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laſerpitium, frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nom. piſcinæ, indecl. Hebr. miſſus.

Σίμαι, citharæ partes ſummæ, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ ſunt apes; qu. à σιμός.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, alveare: qu. σιμόβολον nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. exauditus.

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, apes.

Σιμικίνθιον, vide σημικίνθιον.

Σιμόεις, εντος, SIMOIS, nomen fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, SIMUS, qui depreſſis eſt naribus. Eſt et σιμὸς, arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua et acclivia.

Σιμότης, ητος, ἡ, ſimitas: à præced.

Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluv.

Σίμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.

Σινᾶ, τὰ, nom. montis, indecl. Hebr. robur.

Σιναμωρέω, noceo, vaſto; ſubigo fœminam, Ariſtoph. Nub. à

Σινάμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui quaſi in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus: ex σίνω, et μόρος, fatum.

Σιναπίζω, vultum adduco, ut qui ſinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, ſinapi.

Σινερὸς, ρὰ, ρὸν, nocivus, læſus: à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi σίνομαι, lædo, noceo.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, et σίναπι, εως, τὸ, SINAPI.

Σινιάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio, [* vox rara apud auctores Græcos: If. Caſ.] f. άσω, p. σεσινίακα, a. 1. ἐσινίασα, a. 1. inf. σινιάσαι.

ΣΙ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, cribrum: à σείω.

Σινώπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti.

Σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum, ſordes: à σίνω, noceo.

Σίντης, ου, ὁ, nocivus.

ΣΙ'ΝΩ, et σίνομαι, propriè [illegible] agito, deinde noceo, lædo.

Σινωπίζειν, laſcivire more [illegible] à Sinope, impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, SIUM, ſeu laver, herba aquatica.

Σιὸς, Deus, Dor. quia omnia σείει, vel à Θεὸς.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus.

Σιπταχόρα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, arca, propriè panarium. Suidæ quaſi σιτύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, et βύω, impleo.

Σιρὰ, vide σειρὰ, et in Lat. Etymol. ſera.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, ſapa.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, SIRUS, fovea in uſum granarii cavata: qu. σειρός.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, ſeſamum, ſpecies frugum. Vide σησάμη.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, SISER, [illegible]

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, Suid. [* cincinnus in vertice intonſus relictus.] tonſuræ genus.

ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, ſimbria.

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſerpyllum ſylveſtre, SISYMBRIUM.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pellitum, veſtis è pellibus caprinis, penula.

Σίσυς βαίτη, pellis capræ, vile veſtimentum: à σίσυρα.

Σίσυφος, ου, ὁ, SISYPHUS, nom. propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, ſemen exiguum, apio ſimile.

Σιτάθην, Dor. et Ion. pro ἐσιτήθην, comedi; a. 1. paſſ. à σιτέω. Th. σῖτος, frumentum.

Σιτανίας, ου, ὁ, ſpecies σίτου.

Σιτέομαι, οῦμαι, comedo, veſcor. med. à σιτέω.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, a, um: à

Digitized by Google

Σιτεύω, *frugibus ſagino*, f. εύσω, p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, paſco, ſagino*: à σῖτος.

Σιταγὸς, ὁ καὶ ἡ, *frumentarius*: ex σῖτος, et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demenſum, frumentum quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur; frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona*: ex σῖτος, *frumentum*, et αἱρέω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio*: f. ίσω, p. σεσίτικα, p. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος.

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*: à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quòd

Σιτισμὸς, ῦ, ὁ, *ipſa actio præbendi cibum*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σιτίζω, *nutrio*.

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *ſaginatus, altilis*: à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*: ex σῖτος, et βάλλω, *jacio*.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα. ex σῖτος, et μετρέω, *metior*.

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimenſio*, D. S. p. 89. A. ed. Rhodom.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium, demenſum*, q. d. μέτρον τῦ σίτου, menſura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιεῖσθαι, infin. m. verbi

Σιτοποιέω, *panem conficio, ad paniſicium utor; alo, cibum ſubminiſtro*: et σιτοποιέομαι, *in paniſicio occupatus ſum; frumentum mihi comparo, frumentum eo; veſcor, pro cibo utor*: ex σῖτος, et ποιέω.

Σιτοποιὸς, ῦ, *piſtor*: ex σῖτος, et ποιέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: ex σῖτος, et πωλέω, *vendo*.

ΣΙ´ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus; cœna ſeu actus edendi*. [* δίκη σίτου, actio de alimentis, ſcil. ut ſi dotem vir non redderet cùm uxorem demitteret, alimenta præſtaret.]

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex σῖτος, et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui frumentum portat*: ex σῖτος, et φέρω.

ΣΙ´ΤΤΑ, *vox paſtorum, ut feſtinet grex*.

Σιττύβη, ης, ἡ, *veſtis pellicea*.

ΣΙΤΤΥ´ΒΟΣ, ου, ὁ, *genus veſtis*: an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, *frumenti emptor*: ex σῖτος, et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito*: à præcedente.

ΣΙΦΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *vacuus*.

ΣΙ´ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis*.

Σιὼν, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præſ. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ´Ω, *ſileo, taceo, ſilentio prætereo*: imperf. ἐσιώπαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, præſ. imperat. act. σιώπαε, -α, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. ſub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium, taciturnitas*: σιωπῇ, dat. adverbialitèr uſurpatur, *ſilentio, tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *ſilentium*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ´ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quod in ſiniſtrâ parte urbis: acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. ſing. Ion. à

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *ſiniſter, SCÆVUS; vanus, ſtupidus, durus, ruſticus, inhumanus, pravus*: à Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et ſtupidum ingenium, ruſticitas*: à σκαιός.

ΣΚΑΙ´ΡΩ, *ſalio, tripudio*, f. αρῶ.

Σκαιῶς, adv. *ſiniſtrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *ſtellio*. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*: à Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαληνὸς, ἡ, ὸν, *obliquus et inæqualis; inæqualia crura habens; impar, de numero*: à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et σκαλιστήριον, ου, τὸ, *inſtrumentum τῦ σκάλλειν, ſarculum*.

ΣΚΑ´ΛΛΩ, *fodio, ſarrio, findo; ſcrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, ῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigum*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμάνδριος, ου, à ſeq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.

Σκαμβὸς, ῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, diſtortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ´ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere vel impingere facio; ſum ſcandalo, ſcandalum præbeo*: [* Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. ſub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in viâ poſitum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ´ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris ſilveſtris*.

Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito naſum ferio*: σκιναρίζω, pro eodem apud Heſych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάνθης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Heſych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *foſſorium; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπέρδα, *ludi genus*, Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *foſſa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *foſſor*: à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *ſceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ´ΠΤΩ, *fodio, excavo*, f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. ſub. act. σκάψω, ῃς, ῃ, perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, σκαρδαμύττω, *oculis ſalientibus crebrò conniveo*: ex σκαίρω, *ſalio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, ῦ, ὁ, *ſaltus*: à σκαίρω, *ſalio*.

Σκαρίζω, *ſalio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac ἀσκαρὶς, q. v.

Σκαριφεύω, *leviter delineo; SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ´ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *ſtylus, penicillus; item ſtipula, feſtuca*: qu. à κάρφος, *feſtuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS, piſcis*. Th. σκαίρω, *ſalio*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficulter σκαίρει, i. e. *ſalit; qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas*

Digitized by Google

longum ; et ſpecies navium, Act. Angl. SKIFF : à σκάπτω, quia excavatum lignum : Sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effoſſum eſſe ; a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio, f. ψω, a. 1. paſſ. ἐσκάφθην, a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, ſcaphula ; vas, impr. in quod aqua diſtillat ; ligo, quo σκάπτεται ; genus tonſuræ ; ventilabrum ; caput, Ariſtoph. à σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, ſcaphula ; alveus ; mulctra ; vas melli ſervando deſtinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, foſſa, foſſio. Th. idem.

Σκεδᾷ, diſſipabis, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi σκεδάω, ſeu -άζω, f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδασῇ, et ſublato σ, σκεδάῃ, undè per Craſin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, diſſipo.

Σκεδάσεις, 2. ſing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, -άζω, et σκεδάννυμι, diſſipo, diſpergo ; f. άσω, p. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquiſitus.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, Caurus, ventus è Scironiis ſaxis ſpirans, à Scirone latrone habitatis.

Σκέλετον, τὸ, ſcil. σῶμα, cadaver aridum : Angl. SKELETON. à

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exſiccatus, aridus : à Th. σκέλλω, exſicco.

Σκελέω, idem quod σκέλλω, q. v.

† Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελιαγὴ, cruris fractio : ex σκέλος, et ἄγω, frango.

Σκελίζω, debilito, ſubverto, varico ; f. ίσω, p. ἐσκέλικα à σκέλος, crus.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna : ab eod. Th.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus ; item diſtortus : à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exſicco, areſacio, attenuo : hinc σκελετὸς, exſiccatus ; item defunctus.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes.

Σκέπα, tecta : acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, tego, operio, protego, obnubo, velo ; f. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, aſcia, dolabra.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασις, εως, ἡ, protectio, operimentum : et

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, velamen : ab eod.

Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, qui tegit, protector : et

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, tectus : et

Σκέπαστρον, ου, τὸ, tegumen : à σκεπάζω.

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, q. vide.

Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, prætextus : à σκέπω, tego.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tectus : à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτου, præſ. imper. m. verbi σκέπτομαι, conſidero ; f. m. σκέψομαι.

Σκεπτέον, conſiderandum : adject. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, circumſpicio ; inviſo, viſo ; ſpeculor ; delibero ; præſ. part. m. σκεπτόμενος, f. m. ψομαι, p. paſſ. ἔσκεμμαι, ψαι, πται, p. m. ἔσκοπα.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, velo, operio.

Σκερβόλος, ου, ὁ κ ἡ, convicìator : qu. ex κὴρ, et βάλλω, ut ſit cor petens verbis.

Σκευαγωγέω, -ῶ, vaſa et utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas et impedimenta vebo : à

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa caſtrenſia bajulat ; lixa, calo : ex σκεῦος, τὸ, et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, inſtruo, paro, orno, molior, ſtruo : à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis, Hebr. æquator.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus, compoſitio, conditura : et

Σκεύασμα, ατος, τὸ, id quod confectum ſeu compoſitum eſt : et

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, paratus, factus, confectus, factitius : à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, omnia geſtaminum genera, ſuppellex, arma, ornatus : à

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, vas, vaſis ; utenſile, inſtrumentum : [* velum, rariùs, Act. xxvii. 17.] σκεύη, vaſa, ſarcinæ, impedimenta.

Σκευοφορέω, -ῶ, vaſa et inſtrumenta fero, ſeu bajulo : à

Σκευοφόρος, ου, ὁ κ ἡ, qui ſarcinas fert, lixa, calo : ex σκεῦος, et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ κ ἡ, armarii ſeu vaſorum cuſtos : ex σκεῦος, et φύλαξ, cuſtos.

Σκευωρέω, ſive σκευωρέομαι, vaſa et utenſilia cuſtodio ; ſtruo, molior, capto, inſidior ; ſatago, perſcrutor : à

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, vaſorum cuſtos : ex σκεῦος, et ὤρα.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio ; conſideratio et cogitatio, qualis eſt Scepticorum ; tractatio ; deliberatio, conſilium ; σκέπτομαι.

Σκῆλη, areſecerit ; 3. ſing. a. ſub. verbi σκέλλω, areſacio ; σκάλλω, fodio, ſindo ; f. σκαλῶ, 1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc a. opt. Æol. σκήλαια, ας, ε, a. 1. act. σκήλω, ης, η, areſecerim, a. inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, -ῶ, tentorium figo, à σκηνὴ.

Σκηνέω, idem quod præced. ab eod.

Σκηνητης, οῦ, ὁ, in tentoriis tans : à præced.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, SCENA : A SCENE : tabernaculum, compotatio ; actio ſcenica.

Σκηνικὸς, οῦ, SCENICUS : à νή.

Σκηνίπτω, idem quod qu. σκῆνος ἵπτω, id eſt, dere : σκῆνος, corpus eſt, in σκηνοῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio : ſic vocatur feſtum apud Hebræos à figendis tentoriis quòd ab ipſis agebatur in riam priſtinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. Dicitur et σκηνοπήγια, τά. Ex σκηνὴ, tentorium, et πήγνυμι, figo, compingo.

* Σκηνοποιέω, tabernacula ex σκηνὴ, et ποιέω.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, tabernaculorum confector : ex eod.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum, tentorium ; corpus in S. S. à Th. σκηνή.

Σκηνόω, tentorium figo, habito, commoror : f. ώσω, ως, ω, p. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi : ab eodem.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tabernaculum ; Metaph. pro corpore 2 Pet. i. 13. 14. à 1. perſ. paſſ. σκηνόω, q. v.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, et Ion. νιον, et Dor. σκαπάνιον, ſcipio, ſceptrum : à σκήπτω, innitor.

Σκήπτομαι, fulcio me, fingo, ſimulo : med. à Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen ; Th. σκήπτω.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ κ ἡ, ſceptrifer ex σκῆπτρον, et ἔχω, teneo, habeo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, SCEPTRUM : Angl. A SCEPTRE : propriè baculus : ſuper quò quis σκήπτεται. à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, propriè immitto cum impetu ; innitor, incumbo ; cado, ruo

Σκήπων, ωνος, ὁ, ſcipio : à præced.

Σκηρίπτω, fulcio : ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus ; impetus : à Th. σκήπτω.

Digitized by Google

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *ſoci-* *convivæ*: dict. qu. σκία, à σκίω, *quia nos comitatur*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*: ex σκιά, et γράφω, *ſcribo*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: à præced.

Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*.

Σκιάζω, *obumbro*; *umbrâ tego*; f. σω, p. ἐσκίασμαι· à σκιά.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conſeq. *inanitèr laboro*: ex σκιά, et μάχομαι, *pugno*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, ſive *non repugnante adverſario*: à præced.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbroſorum fontium*: vide ſeq.

Σκιαρὸς, et σκιερὸς, ὰ, ὸν, *umbroſus, opacus*: à Th. σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*.

Σκιατροφέω, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex σκιά, et τρέφω, *alo*.

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ operio, obtego*: à Th. σκιά, *umbra*.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terreſtris, SCINCUS*.

Σκιδναμένα, *diſperſa*; præſ. part. paſſ. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνάω, *diſpergo, diſſipo*; in med. σκίδναμαι, item *diſcedo*, ſed de pluribus, in 3. pl. imperf. paſſ. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *ſpargo*.

Σκιερὸς, vide in σκιαρὸς.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιά, ας, ἡ, *umbra*.

Σκιητροφέω, Ion. pro σκιατροφέω.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, *herba bulbum inſignem habens*: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum oſtendo, contemptûs et ignominiæ causâ*; proprie (ut putetur) *digito pertento gallina ovum conceperit*.

Σκιμβὸς, ὴ, ὸν, *claudus*; qui σκίμπτεται in fulcro: vel à σκαμβὸς.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, *lectulus diſcubitorius*.

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω, et πούς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *-nitor, innitor*; *ingruo, irruo*; *ferio*; *vicinus ſum*. Hinc σκίμφθη, *fixa eſt*, &c. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad ſaltandum*; qu. à κινῶ.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fatus*; qu. à ...

Σκινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *aſſula, ſcindula, feſtuca*; in pl. *ſubtiles nugæ*: vide σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *planta quædam hederæ ſimilis*; item *muſicum inſtrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *naufragus*; ſubſt. ὁ, *urinator*.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbroſus*: in acc. σκιόεντα. Th. σκιά, *umbra*.

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ ſibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: ex σκιά, *umbra*, et οὐρά, *cauda*.

Σκιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbræ pictor*.

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σκιάω, *obumbro*, f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωναῖος, αία, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit*. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *feſtum quoddam Athenis*; unde σκιροφοριὼν.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum*; *cæmentum*; *gypſus*: puto à σκίω, pro ξέω, *ſcalpo*: et hinc

Σκίῤῥος, ου, ὁ, *SCHIRRUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρῳ, vide præced.

Σκιρτασεῖτε, *ſaltetis*: an legendum σκιρτάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. à

Σκιρτάω, *ſalio, ſaltu laſcivio*; f. ήσω, p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, ήτω, et in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *ſalio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: ex

Σκιρτέω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *umbroſus, opacus, obſcurus*. Th. σκιά, *umbra*.

Σκλέω, et σκλῆμι, *durus ſum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exſicco*.

Σκλῆναι, a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod à σκλέω, q. v.) p. ἔσκληκα, a. 2 ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, q. v. et ἄγω, *duco*.

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à σκληρὸς.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quaſi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor*, Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui duro eſt corde*.

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui durô eſt facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, et

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um*. Th. σκέλλω, *exſicco*.

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax*: eſt Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, q. v. et τράχηλος, ου, ὁ, *collum*.

Σκληρύνω, *induro*, f. υνῶ, a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. ſub. act: σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. paſſ. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο, a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρὸς. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, gen. à σκληρὸς, q. v.

Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à σκληρὸς.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, *parcus, a, um*; qu. à σκνὶψ, *culex*, quia μικρόβιος, *parvi cibi*, eſt.

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes viſu*. Att. eſt σκότος, nempe κνίφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, *denſus, umbroſus*.

Σκολιάζω, *obliquo, ago perversè, et tortuosè*: à σκολιὸς.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuoſus, a, um, obliquus*, et per Metaph. *pravus, verſutus*.

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuoſitas, obliquitas*; *inæqualitas*; *pravitas*.

Σκολιόω, *tortuoſum reddo, perverto*: à σκολιὸς.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè*.

Σκόλλυς, ὁ, *villus*; quia σκολιὸς, *intortus*.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis*; vel *piſcis quidam*, à roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*; acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *ſpinæ ſpecies*: quia σκέλλει, id eſt, *offendit*.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus, palus*; *crux*; *veru*.

Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus*: an à σκελλὸς, *aridus*? quia *parcè* ſe *aridos* gerant.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, carduï ſpecies*: qu. à σκόλος, aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello*.

Σκύλοφρος, *tetricus*: qu. σκολιόφρων.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *SCOMBRUS*, piſcis marinus.

Σκοπαῖος, vel potius σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus*.

Digitized by Google

Σκοπεῖ, 3. ſing. præſ. ind. et
Σκόπει, præſ. imperat. et
Σκοπεῖν, præſ. inf. verbi σκοπέω, q. v.
Σκόπελον, ου, τὸ, *ſcopulus*, *ſtatua*, *ſignum*.
Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS*, *locus altus*: undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.
Σκοπεύω, f. εύσω, *ſpeculor*, *contemplor*: à
Σκοπέω, -ῶ, *ſpeculor*, *exploro*, *quæro*; *obſervo*; *conſidero*: præſ. imperat. σκόπει, ει, et in 2. pl. σκοπεῖτε, εῖτε, præſ. part. σκοπέων, -ῶν, f. ήσω, p. ἐσκόπηκα. à σκοπὸς
Σκοπῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi præced.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula*, *ſpeculatio*: et
Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem: ab eodem verbo.
Σκοπιαζέμεν, Ion. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. inf. act. à
Σκοπιάζω, *ſpeculor*: à σκοπιὰ, q. vide.
Σκοπιῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιὰ.
Σκοπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſpeculator*, *inſpector*; *præfectus*; *præſes*: qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. Eſt et
Σκοπὸς, ῦ, ὁ, *SCOPUS*, *finis*: id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, q. v.
Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. et
Σκοποῦντες, nom. pl. præſ. part. verbi σκοπέω, q. v.
Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*: à κόραξ. tum *maledictis perſequor*, *contumelioſè repello*. Undè
Σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelia*.
ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, *pandiculor*; quod eſt *extendere membra cum oſcitatione*, ut faciunt qui à ſomno ſurgunt. An à κόρος, et δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus ex ſatietate* et faſtidio.
Σκόρδιον, *SCORDIUM*: herba quæ *allii* odorem *exhalat*, in malignis morbis efficax: à σκόροδον.
Σκοροδίζω, *alliis paſco*: à
ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium*: qu. σκῶρ ὄζειν, quòd *fœdè oleat*. Hinc
Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii*.
Σκορπίδιον, ου, τὸ, *parvus ſcorpio*; *machina bellica*.
ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *diſſipo*, *ſpargo*; f. ίσω, p. ἐσκόρπικα, a. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην, a. 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.
ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS*, *ſerpens*. Angl. SCORPION: παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à ſpargendo veneno*.
Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obſcuro*, f. άσω, p. ἐσκότακα. et
Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebroſus*, *a*, *um*: nom. pl. n. g. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo*.
Σκοτίζω, *tenebras obduco*, *obſcuro*; fut. ίσω, perf. ἐσκότικα, perf. paſſ. ἐσκότισμαι, perf. part. paſſ. ἐσκοτισμένος, η, ον, aor. 1. paſſ. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. paſſ. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. ſub. paſſ. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. paſſ. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, *tenebræ*.
Σκότιος, ία, ιον, *tenebroſus*, *tenebricoſus*; item *obſcuris natalibus ortus*, *ſpurius*: ab eod. Th.
Σκοτοδινιᾶσαι, a. 1. inf. act. à
Σκοτοδινιάω, *tenebricosâ vertigine laboro*: ex σκότος, et δίνη, *vertex*.
Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebroſus*, *tenebricoſus*. Th. σκότος, *tenebræ*.
Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebroſa* vel *illunis nox*: et
Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et
Σκοτομήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illunis*. Eſt h. noctis: ex σκότος, et μήνη, *luna*.
ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ*, *caligo*: quaſi à σκιὰ, *umbra*.
Σκοτόω, *obſcuro*, *tenebras induco*: fut. ώσω, p. ἐσκότωκα, præſ. paſſ. σκοτόομαι, οῦμαι, *tenebroſus fio*, *vertigine occupor*; p. paſſ. ἐσκότωμαι, p. part. paſſ. ἐσκοτωμένος, η, ον. à præced.
Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo*: à σκοτόω.
Σκυτάριον, *cetra*, Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum ſcutum*.
Σκυβαλίζω, *rejicio*, *vilipendo*, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα, præſ. paſſ. σκυβαλίζομαι, *contemnor*; a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην. à σκύβαλον.
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res*, *quæ rejicitur*: à præced.
ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *ſtercus*, *fimus*, *quiſquiliæ*: qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.
Σκυδμαίνω, *iraſcor*, *triſti vultu ſum*: à σκύζω, *ad iram concito*.
Σκυζάω, *catulio*: de canibus appetentibus catellos: ab eod.
Σκυζομένῳ, *irato*: dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ſeq.
Σκύζω, *placidè admurmuro*; ut canis; item *irrito*: præſ. paſſ. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor*, *iraſcor*: à κύων.
Σκύθα, voc. ſing. et
Σκύθαι, nom. pl. à
ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA*, *qui eſt è Scythiâ*. Accipitur et pro *fero*. Hinc
Σκυθικὸς, ὴ, ὸν, *Scythicus*.
Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè*: à σκυθίζω, q. v.

Σκυθοπολίτης, ου, ὁ, [illegible] *Scythopolis*.
Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum*. Th. [illegible] *iraſcor*.
Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico ſum*, *contriſtor*, *mœſtus ſum*: à
Σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ὴ, ὸν, *qui eſt vultu tetrico*, *mœſto*, *torvo*: ex σκυθρὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ἡ, *vultus*.
Σκύλακας, acc. pl. et
Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, q. v.
Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus*, [illegible] à
Σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *catulus*, propriè *canis*. Th. ὑλάω, *latro*.
Σκυλάω, -ῶ, *ſpolio*: legitur pro σκυλεύω q. v.
Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio*: à σκυλεύω.
Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.
Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio*: et
Σκυλευτὴς, ῦ, ὁ, *ſpoliator*, *præd*[illegible] à
Σκυλεύω, idem cum σκυλάω, vel σκυλάω, -ῶ, *ſpolio*, f. εύσω. Th. σκύλη, ης, ἡ, *ſpolium*.
Σκυλῆναι, a. 2. inf. paſſ. et
Σκύλλου, præſ. imperat. paſſ. à
ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo*, *vexo*, *jacto*; fut. υλῶ, præſ. paſſ. σκύλλομαι, *vexor*, *jactor*.
Σκυλμαίνεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *iraſcor*; [illegible] idem quod σκυδμαίνω.
Σκῦλον, ου, τὸ, *præda*, *SPOLIUM*: Angl. SPOIL. Eſt idem quod σύλον, ου, τὸ. Th. σύλη, idem.
Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, [illegible]
Σκύμνως, accuſ. pl. Dor. pro σκύμνους. à præced.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ſumma palpebra*, *cilium*.
Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.
Σκυρωτὰ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Odyſſ. ver. 277. 9. in Græcis Scholiis.
Σκυτάλη, ης, ἡ, et Dor. α, [illegible] Poët. σκύταλον, ου, τὸ, *ſcutula*; *fuſtis*, *clava*. apud Lacedæmon. *genus ſecretæ epiſtolæ*. σκυτάλας vocant etiam *rectes*, ſeu *phalangas*. Th. σκῦτος, *corium*.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.
Σκυτεὺς, έως, ὁ, *cerdo*, *qui artem ſutoriam exercet*, accuſ. plur. σκυτέας: à Th. præced.
Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* ſeu *ſutoriam exerceo*; *cerdo ſum*: ab eod. Th.
Σκύτινος, ίνη, ινον, *è corio f*[illegible]
à ſeq.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium*, *pelle*[illegible]

Digitized by Google

...ΥΤΙΣ, *SCUTICA* : qu. à ξέω,
...od olim ſcribebant σκύω.
...κυτοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui coria*
...ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos,
... *ſutor* : ex σκύτος, et τέμνω,
...*do, ſeco* : p. med. τέτμημαι.
...ΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *SCY-*
...HUS, quia κυφὸν, aut à σκάπτω,
...à excavatum.
...ωληκόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à vermi-*
... *exeſus ſeu eroſus* : ex σκώληξ,
...βρωτὸς, quod à βρώσκω, *come-*
...

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*.
...ῶλον, ου, τὸ, *offendiculum*. An
...ολιάζω, quia claudicare facit?
...de ſeq.
ΣΚΩ~ΛΟΣ, ου, ὁ, *ſpinæ genus; pa-*
...præacutus et præuſtus.
...ωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët.
...ro.
...ῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, ſales,*
...ivium. Th. σκώπτω, quod vide.
...ώπτης, ου, ὁ, *cavillator* ; à
ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelio-*
...ſubſanno : qu. σκαιῶς ἴπτω,
...ἴπτομαι. Angl. TO SCOFF :
... σκώψω, perf. ἔσκωφα, perf.
... ἔσκωμμαι.
ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *ſtercus*,
...
...ωρία, ας, ἡ, *SCORIA*, *fæx,*
...ſordes metalli, ſtercus : à præ-
...
...ώψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula, bubo* : ex
..., et ὤψ.
...ῦνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος,
... vide.
...αράγδινος, ίνη, ινον, *ſmaragdinus,*
... : et
...αραγδίτης, ου, ὁ, *lapis ſmarag-*
...u : à
...άραγδος, ου, ὁ, *SMARAG-*
...US, gemma, idem quod μά-
...
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *reſono, ſtrepo*, f.
...
...αραγίζω, f. ίσω, *reſono* : à
...ced.
...αράγνα, quæ et μαράγνα, *fla-*
...
...αρίσσω, quod et μαρύσσω,
... ; à μαίρω, *luceo*.
...ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *piſcis quidam*
...lis, mæna candida. qu. à μαί-
...plendeo.
...Α'Ω, et σμέω, *abſtergo, deter-*
...tergo.
...ερδαλέα, et έον, adv. *truculen-*
...
...ερδαλέος, έα, έον, *terribilis vi-*
...idem cum σμερδνὸς, quod à
...ω, *intueor*. Th. μέρδω, *intue-*
...
...ερδνὸς, ἡ, ὸν, *terribilis*. Vide
...ræced.
...ῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA*,

quo in abſtergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abſtergo*.

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ~ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum; alveare; ſermonis ſuavitas*.

Σμῆξις, εως, ἡ, *abſterſio* : à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abſtergo*.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um* : Att. pro μικρὸς.

Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*, f. υνῶ, p. ἐσμίκρυγκα· à præced.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus; frutex hortenſis; herba quædam*.

Σμιλεύω, *ſcalpello reſeco* : à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *ſcalprum*.

Σμίλιον, ου, τὸ, *ſcalpellum* : Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domeſticus*, quia vaſa eſcaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. ſing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*, ſic dictus, *quia cùm Sminthæ urbem mures infeſtarent, iſta animalia infeſta confecit; cujus memores beneficii, templum et ſimulachrum Apollini Sminthæo poſuerunt, et figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam*. à σμίνθα.

Σμυγεὶς, εῖσα, ὲν, *exuſtus* : a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ἔσμυχα, a. 2. paſſ. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *ærumnoſus* : qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμύξαι, *incendere* : a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS, lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur*.

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Eſt et nomen urbis, ſic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo* ; f. ίσω, p. ἐσμύρνικα, perf. paſſ. ἐσμύρνισμαι, perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus* : à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, propriè *de igne latente ſine flammâ et paulatim rem conſumente, attero, conſumo, inflammo* : f. ξω. Hinc fortè Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ιγος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percuſſione*.

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere*, et *convitior* : Ion. et *percutio* ; à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *ſeverus, triticus, concitatus, petulans* : à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *concitatè, magno impetu; inſolentèr, ſuperbè* ; à σοβαρὸς.

Σόβας, άδος, ἡ, *inſolens*, ut meretrix : à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago* ; *in-*
ſolenter incedo : f. ήσω, p. σεσόβηκα.
[* σοβίονται πάρεξ Τιβερίνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti ſunt præter Tiberinida terram*.]

Σόβη, ης, ἡ, *muſcarium*.

ΣΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina*.

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis; Hebr. qu. interpret. Lat. *ſecretum*.

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω. Poët. pro σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.

Σόῃ, σοῖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi ejuſd.

Σοὶ, *tibi* : dat. ſing. à σὺ, *tu*.

Σεῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus*.

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis* ; à σὸς, *tuus*. Th. σὺ, *tu*.

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert*. à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLOECISMUS* ; Angl. A SOLECISM. *quicquid non rectè, ſed perperam fit* : à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt* ; peculiariter ſic appellati ſunt ii, *qui, cùm Attici eſſent, Solis tamen habitantes, aliquantùm ab elegantiâ et venuſtate ſermonis Attici diceſſerant, et linguam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur* : generaliter *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes*. Th. οἶκος, *domus*.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus*.

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *maſſa ferri ſolida, quævis maſſa* ; *diſcus*.

ΣΟΜΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, *inanis, fungoſus, ſpongioſus*.

Σόοις, *ſerves* : 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, σῶμαι, med. à σόω.

ΣΟ'ΟΣ, *ſalvus, incolumis, perfectus* ; *ſalutaris*. Sed

Σόος, σοῦς, eſt *motus corporum, quæ ſursùm feruntur*, Ariſtot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σεύω.

Σορδισμὸς, οῦ, ὁ, *ſolœciſmus in Græco ſermone*. An à Lat. *ſordes*?

ΣΟΡΟ'Σ, οῦ, ἡ, *loculus, ſepulchrum, capulum, arca funebris*.

Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um* : à σὺ, *tu*.

Σοῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu*. Eſt et

Σοῦ, contract. ex σόου, præſ. imperat. paſſ. à σόομαι, vel σόω, *ſervo*. Eſt et vox abigentis aves, *curre*. à σόω, *in fugam conjicio*.

Σουβλίον, *ſubula*. Gl. Cyr.

Σοῦβος, *animal terreſtre marinis inſ.ſtum*. Oppian. lib. ii. Cyneg.

Digitized by Google

Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium: nomen origine Lat. à ſudor. qu. à Gr. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Suſanna: nomen fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium*.

Σούσθω, et σοῦσθε, *vadat; ruite, ite*: 3. ſing. et 2. pl. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, *vado, irruo*.

ΣΟΥ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium*: linguâ Phœnicum.

Σουτῦ pro σεαυτῦ, *ſui ipſius*: ex σὺ, et αὐτὸς, *ipſe*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *ſapientia*. Th. σοφὸς, *ſapiens*.

Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. à

Σοφίζω, *ſapientem reddo, doceo ſapientiam*: fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, præſ. paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor ſapientiam, percipio ſapientiam; doceor*, i. e. *intelligo*; item *argutè aliquid comminiſcor vel conficio; artem in aliquâ re exprimo; doloſè et fraudulenter dico; cavillor*; in malam partem *vafrè comminiſcor*: perf. paſſ. σεσόφισμαι, perf. part. paſſ. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, *ſapiens*.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum quodcunque*, etiam in bonam partem: ſed maximè *inventum callidum; conſilium, aut facinus aſtutum; commentum*: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστὴς, ῦ, ὁ, *SOPHISTA, doctus et peritus artifex*; impr. *in dicendo*; unde *Orator; doctus et ſapiens; qui tantùm oſtentationis causâ philoſophatur, vel dicit; deceptor, qui verbis doloſis circumvenit*: Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν. ab eod. verbo.

Σοφοκλῆ, dat. ſing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*: nomen proprium.

ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ſapiens*, cui eſt σόον φάος, ſcil. mentis; *peritus alicujus rei vel artis; prudens, callidus, eruditus*. Hinc

Σοφόω, -ῶ, *ſapientem reddo*; it. *illumino*: f. ώσω, p. σεσόφωκα. et

Σοφῶς, *ſapienter*: adv.

Σοφωτέρῳ, *ſapientiori*: dat. ſing. à σοφώτερος, compar. à σοφὸς, ῦ, *ſapiens*: in ſuperlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, *ſervo*, f. σώσω, in 3. pl. ſub. σόωσι. à σόος, *ſalvus*. Sed

Σόω, *moveo, incito; in fugam conjicio*: σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato curſu feror, curro, ruo, irruo*: à σόος, vel σεύω.

Σπαδίζω, *detraho*; f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπάδων, ωνος, et οντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulſus eſt*. Th. σπάω, *traho, evello*.

* Σπαδωνίζω, ίσω, *caſtro*. Dionyſ. Hal.

Σπαθαλάω, quòd à σπαθάω, *prodigo*, quod vide.

Σπαθάριον, Gen. cap. xxviii. 14. θέριστρον Scholiaſtes exponit. Puto qu. textum σπάθῃ.

Σπαθάω, *licium inculco*, τῇ σπάθῃ, vel ſimp. *texo*. expon. et *prodigè licia telæ addo*. Hinc per Metaph. *profusè conſumo, prodigo, luxurior*: à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* ſeu *rudicula, SPATHA, gladius, inſtrumentum textorium, palma*.

Σπαθῶσι, *diſſipant*: 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem et ἀσπαίρω. Eſt et σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*, nempe *exſpiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho*.

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. paſſ. à στέλλω, *mitto*: f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor*: qu. à σπαράσσω, *turbo*.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus*.

Σπανία, ας, ἡ, *Hiſpania*.

Σπανίζω, *penuriâ laboro*: f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. paſſ. ἐσπάνισμαι, a. 1. paſſ. ἐσπανίσθην. à σπανὸς.

Σπάνιος, ια, ον, *rarus*: à

Σπάνις, ιος, ἡ, *raritas, penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω.

* Σπανίως, *rarò*; adv. à σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, *rarus, infrequens*: qu. à πένω, *laboro*.

ΣΠΑ'ΚΑ, σπακὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis*. Vox Perſ.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *fruſtum rei dilaceratæ*: et

Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, *laceratio*: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *lacero, lanio, vellico*: (qu. ex σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *ſeco*) f. ξω, p. χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν, perf. paſſ. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζω, *faſciis involvo*; f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à σπάργανον.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, *faſcia, quâ infans involvitur, pannus oblongus*.

Σπαργανόω, *faſciis involvo*, f. ώσω, p. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, *faſciis involutus*. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, diſtentus ſum*, ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc

Σπάργη, *libido*, propriè *...di lac mamillas diſtendens*.

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Am... gi ...orum regis uxor.

Σπαρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, *ſemino, ſero*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 2. paſſ. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito*: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rar... paucus*; à σπανός.

Σπάρος, ἰχθὺς, *cantharus, SPARUS*, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ῦ, τὸ, *funiculus ſparteus, funiculus*; à

Σπάρτον, ῦ, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis ſparteus*. Etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti et trahi* poteſt, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *... ſemicanus, cui ſparſi ſunt per ... ra cani*: ex σπαρτὸς, *ſem...* et πολιὸς, *canus*.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *ſeminatus, ſparſ... ſatu editus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum ...* Thebani ſic dicti, quòd ex draconis dentibus à Cadmo *ſatis* ... credantur. Th. σπείρω, *ſemino*.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. σπάω, *traho*.

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſ...

Σπάσμα, ατος, τὸ, *acies ...dii*: in corpore humano, ... *convulſum eſt, diſtenſio, convul... SPASMA*. Th. σπάω, *tra...*

Σπάσμα θαλάσσης, *maris æſtu...*

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* ſpecies.

Σπαταλάω, -ῶ, *laſcivio*: præſ. part. σπαταλάων, -ῶν, -άουσα, -ῶσα, -άον, ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1, ἐσπατάλησα. à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ*. σπαθάω, *prodigo*. Th. σπάθη.

Σπάτειος, εια, ειον, *pelliceus*. ...

Σπατίλη, ης, ἡ, *ſtercus humanum humidum*. Alii expon. ... *reſegmina*: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pel...* Bœot. à σπάω, quia *contrahi* poteſt, vel quia detrahitur. Hes.

Σπατεῖα, *opus ex corio factum*.

ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, ... ſugo, bibo*: f. σπάσω, perf. ἔσπα...

Digitized by Google

…pαſ. m. σπένομαι, ſtringo; a. 1. m. …σπεισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. …σάμενος.

…ſπε̃ο, ſequere, per Ectaſin Poët. …o σπέο, quod Ion. pro σπȣ̃, …æſ. imperat. m. verbi σπόμαι, …oët. pro ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, …por.

…σπε̃ος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, …eus.

ΣΠΕΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, SPIRA, funis; …em cohors, legio. Hinc Angl. …IRE.

…σπεῖρον, ȣ, τὸ, faſcia, veſtis lace…; σπεῖρα, panni, velum navis: …nis nauticus in orbem convolutus. …σπεῖρα.

ΣΠΕΙ΄ΡΩ, SERO, ſemino, …PARGO; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπα…ῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, …1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. …ct. σπείρας, ασα, αν, a. 2. ind. …ct. ἔσπαρον, ες, ε, præſ. paſſ. σπεί…ομαι, perf. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, …αι, perf. part. paſſ. ἐσπαρμένος, …ον, a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, …, a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῇς, ῇ, a. …1. part. paſſ. σπαρεὶς, p. m. ἔσπορα.

…σπε̃ισαι, a. 1. inf. act. σπείσας, …αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, …1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. …art. m. verbi σπένδω, libo; f. …σπείσω.

…σπείσαντ', libaverunt: Ion. pro …σπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi …juſd.

…σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. …ing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, …libo; f. σπείσω.

…σπείσω, libabo. Vide præced.

…σπεὼ, όος, ἡ, SPEO, nomen …mulier. q. d. ſpecu latitans.

…σπέκλον, ſpeculum. Gloſſ. Cyr. …x Lat.

…σπεκλοποιὸς, ſpecularius.

…σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator, …vox Lat. Alii tamen ſpiculatorem, …dictum volunt; ſed eâ ratione …per ι ſcribi debet. à ſpiculo quod …geſtabat δορυφόρος, ſeu δεξιολάβος, …ſatelles.

ΣΠΕ΄ΛΕΘΟΣ, et σπίλεθος, ȣ, ὁ, …ſtercus, excrementum.

…σπένδεσκε, libabat, Ion. pro ἔσ…πενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi …σπένδω, quod vide.

…σπενδόμενος, præſ. part. paſſ. à

ΣΠΕ΄ΝΔΩ, guttatim defundo, li…bo; σπένδω et σπένδομαι, paciſcor, …fœdus ineo; σπένδομαι, mactor, im…molor, ſacrificor: f. σπείσω, a. 1. …ἔσπεισα, p. m. ἔσπονδα. Hinc Angl. …TO SPEND.

…ΣΠΕ΄ΟΣ, εος, τὸ, SPECUS, ſpe…lunca, Poët. σπε̃ιος; Ion. σπῆος, …dat. pl. σπέσι, Poët. et Ion. σπή…εσι.

…σπέρμα, εος, τὸ, ſemen: à σπεί…ρω, ſemino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, SPERMA: In S. S. genus, poſteri, filius: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, ſemino.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, ſemino.

Σπερματίζω, ſemento, ſemen ſero: et

Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitalis: à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; garrulus, nugator, blaterator. ex σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, irritatus: a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, urgeo, a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, celer, feſtinus; cum impetu ruens; aſſiduus: à ſeq.

ΣΠΕ΄ΡΧΩ, vehementer cupio; urgeo, propello; feſtino: σπέρχομαι, fugor, irâ concitor, iraſcor. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act, verbi σπείρω, ſemino, quod vide.

Σπὲς, dic, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι. à σπέω, vel σπῶ, dico: f. σπήσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἕσπω. Poët. pro ἕπω, dico.

Σπέσθαι, ſequi, præſ. inf. m. verbi Poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vide.

Σπεύδει, feſtinat, 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, feſtino.

Σπεύδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ejuſd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. ſing. et

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præſ. et

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. pl. præſ. à

ΣΠΕΥ΄ΔΩ, ſtudio, valdè cupio; feſtino: σπεύδειν βίον ἀθάνατον, immortalem vitam affectare: præſ. imperat. σπεῦδε, έτω, imperf. ἔσπευδον, f. σπεύσω, a. 1. ἔσπευσα, a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω, a. 1. part. act. σπεύσας, p. m. ἔσπευδα.

Σπεύδωμες, properemus: Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præſ. ſub. et

Σπεύσας, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, feſtino.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπεῖϊ, dat. ſing. à σπεῖος, pro σπέος, εος, τὸ, antrum, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ȣ, τὸ, ſpelunca, SPELÆUM. Th. σπέος, εος, τὸ, ſpecus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, SPELUNCA: ab eod. Th.

Σπήλωνες, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco: à σπιλὰς, ſaxum.

Σπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpiſſus. à σπίζω, extendo.

Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, denſus, SPISSUS: ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, avis, ſono ſimilis eſt paſſeri. à σπίζω, pipio.

ΣΠΙ΄ΖΩ, extendo, expando, qu. à σπάω, traho; etiam pipio, ſonus quarundum avium.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide σπιθαμώδης, quod idem ſignificat.

ΣΠΙΘΑΜΗ΄, ῆς, ἡ, SPITHAMA, ſpatium inter pollicem et minimum digitum expanſos; palmus major, dodrans: dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, à digitis extenſis.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus maris. Eſt et σπιλὰς, procella: à

ΣΠΙ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, macula, labes; vitiligo; item ſaxum: undè

Σπιλόω, maculo; f. ώσω, p. ἐσπίλωκα· et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula, labes.

ΣΠΙ΄ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an à σπινθὴρ? q. v.

Σπινθαρίδες, ſcintillæ. Th. σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla.

Σπινθράκες, ων, οἱ, flammæ.

Σπίνος, fringilla, avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζω, ſacrificor; σπλαγχνίζομαι, miſericordiâ (ex ipſo corde profectâ) moveor: a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, ένος: à σπλάγχνον.

Σπλαγχνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſacrificium; miſericordia, commiſeratio: à præced.

ΣΠΛΑ΄ΓΧΝΟΝ, ȣ, τὸ, viſcus. τὰ σπλάγχνα, viſcera, cor, jecur, pulmones; affectus maternus, commiſeratio. Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, ut liquet etiam in compoſitis: ἄσπλαγχνος, non habens cor, et εὔσπλαγχνος, animoſus, miſericors. Euſtath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, ſplen, unum ex viſceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſcera edens: ex σπλάγχνον, et φάγω.

Σπληδὸς, ȣ̃, ὁ, cinis: à σποδὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Digitized by Google

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien*. Angl. SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA*: Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, *ſpongia*: qu. σπᾷ ὑγρά. Hinc

Σπογγώδης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ſpongioſus*.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ȣ, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex σποδὸς, et εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo; percutio; purgo*; item *ſubagito*. Th. σποδὸς, ȣ, ὁ, *cinis*.

Σποδία, ας, ἡ, *cinis*: à

Σποδίζω, f. ίσω, *ſub cinere coquo; comburo velut in cinere; in cineream colorem vergo; coco*. Th. σποδός.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cinereus*: ex σποδὸς, ȣ, ὁ, *cinis*, et εἶδος, *ſpecies*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cinis*: qu. σβεδὸς, à σβέω, quia extinctis et conſumptis lignis remanet.

Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, in cinerem redigo*; f. ώσω, p. ἐσπόδωκα: à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *veſtis coriacea*.

Σπολὴ, *ſtola*. Heſychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ*, quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, *traho, evello*.

Σπόμενος pro ἑπόμενος, ſic σπομένα, pro ἑπομένη, ης, ἡ. Vide in σπῶ.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδεῖον, ȣ, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum*: à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen*: σπονδῇσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in ſanciendis fœderibus adhibentur*: et ſæpè etiam *ipſa fœdera*: à σπένδω, *libo*, f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui libationes fert, ſacerdos*. Ex σπονδὴ, *libatio*, et φέρω, *fero*, p. med. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra ſpinæ dorſi*.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, *ſemen, ſatio; genus, proles, ſætus, ſemen genitale*: à p. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, *ſemino*.

Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *ſparſus, diſperſus*: et

Σπορεὺς, έος, ὁ, *ſator, ſeminator*: ab eod.

Σπόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ſeminari poteſt*. σπόριμα, ων, τὰ, *ſata*: ab eod. Th.

Σπόρος, ȣ, ὁ, *ſatio, ſemen*: ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρȣ.

Σπῶ, pro quo et σπέο, Ion. et Poët. præſ. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, *ſequor*. Vide in σπῶ. Et

Σπῦ, Scythicè *oculum* ſignificat.

Σπȣδάζω, *feſtino, propero; ſtudeo, operam do, affecto; ſeriò ago, loquor*. Cum præp. περὶ, ſignificat ſtudium pertinens ad utilitatem *noſtram*, cum πρὸς ad *alienam*. Σπȣδάζομαι, *color, æſtimor, diligor*: fut. άσω, perf. ἐσπȣδακα, à σπȣδή.

Σπȣδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honeſtus, ſerius*: comp. σπȣδαιότερος, et Att. σπȣδαιέστερος, *majori ſtudio utens*: à σπȣδὴ, *ſtudium*.

Σπȣδαιότατοι, nom. plur. ſuperlat. grad. à σπȣδαῖος, quod vide.

Σπȣδαιοτέρως, et σπȣδαιότερον, *diligentiùs*, adv. compar. grad. à σπȣδαῖος, *ſtudioſus*.

Σπȣδαίως, adv. *ſtudioſè, diligentèr, ſeriò*: à σπȣδαῖος, quod vide.

Σπȣδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπȣδὰ, propriè *feſtinatio*, deinde per Metaph. *animi intentio, ſedulitas, ardor, STUDIUM, inſtantia, induſtria; ſtudium partium, factio*. Th. σπεύδω, *feſtino*; p. m. ἔσπȣδα.

Σπȣδῇ, dat. præced. adverbialiter, *feſtinantèr; ſtudioſè, ſummâ diligentiâ, enixè, magno labore; ægrè, vix, ſeriò*.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, et σπύραθος, ȣ, ὁ vel ἡ: tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum ſtercus*.

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiſcella*, ſeu *vas vimineum* aut *junceum*.

Σταγετὸς, ȣ, ὁ, *ſtilla*: à στάζω.

Στάγιον, ȣ, τὸ, *nota ſenarii* ϛ'.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *ſtilla, gutta*: à στάζω.

Σταδιοδρομέω, *curſu contendo*: f. ήσω à

Σταδιοδρόμος, *qui in ſtadio curſu certat*: quod ex στάδιος, ſeu -ον, *ſtadium*, (quod ab ἵστημι, *ſto*) et δρόμος, *curſus*.

Στάδιον, *STADIUM, curriculum*. Æol. σπάδιον, *SPATIUM*: à στάδιος.

Στάδιος, ȣ, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, *ſtabilis, firmus; benè compactus; longus et rectus*: ab ἵσταμαι, *ſto*.

Στάζοντα, *ſtillantem*, acc. ſing. præſ. part. à στάζω, *ſtillo*.

ΣΤΑ'ΖΩ, *ſtillo*: f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, *ſtatus, poſitus*; a. 1. part. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*: f. στήσω, aor. 1. paſſ. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *ſtabilis, firmus, conſtans*: de die eſt *meridianus*: à στάω, ſeu ἵστημι, *ſto*.

Σταθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Σταθῆναι, a. 1. infin. paſſ. et

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. verbi ἵστημι.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Στάθμα, ας, ἡ, Dor. pro στάθμη, ἡ, *meta*, quod vide.

Σταθμάω, et uſitatiùs σταθμάομαι, ῶμαι, *ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo; conjecturam facio, penſito, expendo*: à στάθμη, [illegible].

Σταθμεύμενος, Dor. pro σταθμώμενος, *conjiciens*: à σταθμάομαι, pro σταθμάομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amuſſis, regula ad quam aliquid exæquatur; meta; perpendiculum*: ab ἵστημι.

Σταθμίζω, f. ίσω, *pondero, appendo, libro, penſito, trutino*: à præced.

Στάθμιον, ȣ, τὸ, *ſtatera, libra, pondus*: à

Σταθμὸς, ȣ, ὁ, *ſtabulum; ſtatio; poſtis; ſtatera, libra, pondus*: dicitur et de *magnis locorum intervallis*: dat. ſing. σταθμῷ, dat. pl. Ion. σταθμοῖσι ab eod. Th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, ησαν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ^Σ, et σταὶς, ατὸς, τὸ, *farina triticea aquâ ſubacta; adeps*.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivium, aloë*: à

Στακτὸς, ὴ, ὸν, *ſtillatitius*. Th. στάζω, fut. ξω, *ſtillo*.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ης, *columna*.

Σταλαγμὸς, ȣ, ὁ, *diſtillatio*.

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO*. Th. στάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *miſſum eſſe*, a. 2. infin. paſſ. verbi στέλλω, *mitto*; a. 2. paſſ. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, *varrus, paxillus*, qui facit impoſita στάειν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἵστημι.

Στάμιν, ῖνος, ἡ, *lignum in arca erectum*: a στάω, ſeu ἵστημι, quia ſtat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, [illegible], *hydria, amphora*; ut puto, à στάω, quòd erecta ſtet.

Στάν, Ion. pro ἔστην, hoc vero Bœot. Sync. pro ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Σταξεῦμες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, *ſtillabimus*, 1. pl. f. 1. et

Σταξεῦσι, Æol. et Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. pl. f. 1. verbi στάζω, *ſtillo*; f. ξω.

Digitized by Google

ταότα, Ion. pro ἑστῶτα, n. g.
num. perf. part. act. ab ἵστημι,
perf. part. ἑστηκὼς, ότος, et Ion.
ſi ἑστεὼς, ῶτος, et per Aphære-
τεῶτες, &c.
τὰς, qui ſtetit, a. 2. part. act.
στᾶσ᾽ pro στᾶσα, a. 2. part. f.
b ἵστημι, ſto.
τήσῃ, conſiſtat, a. 2. ſing. a. 1.
. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι.

στασιάζω, f. άσω, ſeditionem ex-
, diſſideo, contendo, inſurgo; vide
σιας.
στασιασμὸς, ῦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis
itatio; à præced.
στάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtativus; ſtabi-
conſtans, firmus, quietus; Gl.
t. [* ἀργύριον στάσιμον εἶναι,
g. Solon. ap. Lyſiam, pecuniam
iti dari licere.] à ſeq.
στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſe
di actus, quies; factio, ſeditio;
tus vehementior; agger; ab
μι.
στασιώτης, ου, et στασιώτης, ου, ὁ,
tioſus. Th. ἵστημι, ſto, erigo;
n multitudo ſe erigit adverſus
elites.
στάσκε, Ion. et Poët. pro ἔστη,
ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστη-
ſto.
στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut.
med. verbi ejuſd.
στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. e-
d.
στατὴρ, ῆρος, ὁ, STATER, [*
mmus quatuor drachmas va-
s, Matt. xvii. 27.] Sub Athe-
nſium republicâ nummus au-
s unciæ ponderis: ſub By-
ntinis imperatoribus nummus
ta pars unciæ. Debitor qui
niam mutuatur. πολλοὶ στα-
ῆς, ἀποδοτῆρες δ᾽ οὐδ᾽ εἷς, Epi-
rmus: multi ſunt qui pecunias
re accipiunt, ne unus quidem qui
let.]
στατὸς, ἡ, ὸν, ſtans, qui ſtat; ſta-
, firmus, conſtans: ab ἵστημι.
ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, vallus, palus
us, crux.
σταυρόω, -ῶ, palum ſeu vallum
, palo ſeu cruci adfigo; per Me-
h. impetum carnis, ne in me reg-
frango; virtute ſcil. Spiritûs
becibus, &c. f. ώσω, p. ἐσταύρω-
a. 1. ἐσταύρωσα, aor. 1. impe-
act. σταύρωσον, ατω, et in 1.
σταυρώσατε, a. 1. ſub. act. σταυ-
ω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. σταυρώσω-
a. 1. infin. act. σταυρῶσαι, a.
part. act. σταυρώσας, ασα, αν,
f. paſſ. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, ſum
... tui et horrori: p. part. paſſ.
ἐσταυρωμένος, η, ον, crucifixus: a. 1.
f. ἐσταυρώθην, ης, η, aor. 1. im-
perat. paſſ. σταυρώθητι, ήτω, a. 1.
ſub. paſſ. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. in-
fin. paſſ. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς,
crux.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad cruci-
fixionem pertinens: à ſeq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, crucifixio: à
2. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi σταυ-
ρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva: qu. à
στάζω, qui ſtillat liquorem: hine
et σταφυλὴ ἀνθρώπου, columella, uva:
ſed σταφύλη, ης, eſt perpendiculum;
funiculus rubricâ illitus, quo fabri
utuntur ad lineam rectam in ligno
exprimendam.

Σταφυλὴ, et σταφύλη, vide in στα-
φίς. σταφυλῆσι, dat. pl. Ion. à στα-
φυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, Dor. ab
ἵστημι, pondero.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica; in nom.
pl. στάχυες, qu. à στίξ, ordo; quia
certos habet ordines granorum;
item ſtella quæ ſpica virginis di-
citur: et herba, marrubio ſimilis.
Eſt et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, STO, maneo; ab hoc
inuſitat. eſt ἵστημι, ſtatuo.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſebum ſeu ſe-
vum; item farina aquâ ſubacta.

Στεατόομαι, ῦμαι, pingueſco, pin-
gueſio; f. 1. m. ώσομαι: à præ-
ced.

Στεγάζω, tego, ſuſtineo, fulcio, f.
άσω, p. ἐστέγακα: à στέγω.

Στεγανὸς, et per Sync. στεγνὸς,
ἡ, ὸν, tectus, opertus; qui ſecreta in
pectore retinet; denſus, firmus; à
στέγω, tego, ſuſtineo.

Στεγανηρέφης, ad aliquid tegendum
aptæ. Th. στέγω, tego.

Στέγη, ης, ἡ, tectum, ædificium,
contignatio; undè Angl. STAGE.
Th. στέγω.

Στέγος, vel στέγος, εος, τὸ, idem,
et ab eod. Th.

ΣΤΕ'ΓΩ, TEGO, operio; item
tolero, ſuſtineo, impedio, [* contineo;
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμ-
πλάναι, Eurip. ap. Plut. de Gar-
rul. p. 504. Implere te nequeo con-
tinentem nihil.] f. ξω, p. ἔστεχα, p.
m. ἔστεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, STIPO, calco; qu.
ex στάω, et βάω, quod enim cal-
cat, ſtat, et it, quodammodo;
quia ſtando movet pedes.

Στείλαντο, collegerunt, Ion. pro
ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ver-
bi στέλλω, mitto, contraho, quod
vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris,
in quod στέλλεται, id eſt, immittitur
lignum: et

Στειλειὸν, et Poët. στειλειὴ, ῆ, τῇ,
et στειλεὸς, vel στειλεὸς, ῦ, ὁ, ſecuris
manubrium; quod στειλειῇ immit-
titur.

Στεινομένη, Ion. pro στενομένη,
præſ. part. paſſ. f. g. verbi στένω,
gemo. Th. στενὸς, anguſtus, arctus;
Ion. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστένοντο, 3.
pl. imperf. à στένω.

Στεινὸς, Ion. idem quòd στενὸς,
anguſtus; ſed

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta; anxie-
tas. Th. στενὸς.

Στεινόω, Ion, pro στενόω et

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στε-
νὸς.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc
autem Poët. pro στενωπὸς, arcta,
ſeu anguſta via; ex στενὸς, angu-
ſtus, et ὀπὴ, foramen.

Στέωμεν, ſteterimus, Ion. pro στῶ-
μεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ω in εο
reſoluto, στέωμεν, et Ectaſi Poët.
στείομεν, verbi ἵστημι, ſto: f. στήσω,
a. 2. ἔστην, a. 2. ſub. στῶ.

Στεῖρα, ας, et Ion. στείρη, ης, ἡ,
carina navis, quaſi στιῤῥὰ, firma: à
στιῤῥὸς, ſolidus, pro στερεὸς, idem;
quod carina ſit ſolidiſſima aſſerum,
quippe in quam, tanquam fundamen-
tum quoddam, ædificantur cæteræ
partes navis. Eſt etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis: à

Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας,
ἡ, ſterilis fœmina: tamen et στεῖρος,
de fœminâ. Th. στερέω, privo.

Στειρόω, -ῶ, ſterilem reddo: m.
ſterilis ſum, f. ώσω, p. ἐστείρωκα.

Στείχον, Ion. pro ἔστειχον, ince-
debant, 3. pl. imperf. act. verbi
στείχω, eo, vado.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, vado, ordine incedo,
[* στεῖχειν πέδον, χθόνα, &c. ſu-
perambulo ap. Poët. Græc. fre-
quenter. v. Salm. de m. uſur. p.
518.] f. ξω, p. ἔστειχα, a. 2. ἔστι-
χον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, et

Στέλεγγις, ἡ, ſtrigilis; item co-
ronamenti genus, lamina: à στέλλειν
γυῖα, ornare membra. Vide στλεγ-
γίς.

Στελεὸν, et -ὸς, vide in στειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, truncus,
caudex: qui qu. ex radice στέλλε-
ται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, viſcum, quod
arbori innaſcitur.

Στέλλεν, ornare, Dor. pro στέλ-
λειν, præſ. inf. act. Vide στέλ-
λω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, mitto; inſtruo, apparo,
orno, amicio; [* contraho,] reprimo,
inhibeo, ſiſto; στέλλομαι, contendo;
timeo, caveo; expeditionem ſuſcipio;
lateo, fallo, minus verbis: f. στελῶ,

Digitized by Google

ſ. ἐ.'σταλῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔσταλα, p. m. ἔστολα.

Στιλμονίαι, *faſciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *inſtruo*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ*, ſeu *injuriâ afficio*. Eſt et

Στέμβω, *aſſiduè moveo*; vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *ſertum, corona; vitta; lana; STEMMA* nobilitatis: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα, perf. paſſ. ἔστεμμαι. Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea; fraces*. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo*: undè ἀστεμβὴς, et ἀστεμφὴς, *immotus*. Martin. refert. ad στείβω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *ſuſpirium, gemitus*: à στενάζω, *ingemiſco*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Στενάζω, *gemo, ingemiſco, ſuſpiro*: præſ. imperat. act. στέναζε, ἔτω, et in 1. pl. στενάζετε, f. άξω, a. 1. ἐστέναξα, *ingemui*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus, gemitus enim fit anguſto corde*.

Στενακτὸς, ὴ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et στεναχέω, idem ac στενάζω, et ab eod.

Στενόεις, όεσσα, όεν, *gemebundus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præced. acc. ſing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus frivolis et ſubtilibus garrio*: ex στενὸς, *anxius*, et λέσχη, *ſermocinatio*.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *anguſtus, arctus*.

Στενόσημον, ου, τὸ, *anguſticlavium*: ex στενὸς, *anguſtus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*; ita πλατύσημον, *laticlavium*.

Στενότης, ητος, ἡ, *anguſtia*: à στενὸς.

Στενοχωρέω, -ῶ, *arcto, anguſto*: f. ήσω, p. ἐστενοχώρηκα, præſ. paſſ. στενοχωρέομαι, -ῦμαι, *coarctor*; ex στενὸς, et χωρέω.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *anguſtus locus; angor; inopia pecuniæ*: ex στενὸς, et χῶρος.

Στενόω, f. ώσω, *anguſto, coarcto; in anguſtias redigo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta: dat. ſing. Στέντορι.

Στένω, f. νῶ, *gemo, ſuſpiro; deploro, lugeo*: ex anguſto corde. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, *anguſtus, in quo viſus contrahitur, arcta* ſeu *anguſta via*: ex στενὸς, *anguſtus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στενῶς, adv. *contractè, anguſtè*: à στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, *anguſtia, coarctatio*: à στενόω.

Στέωμεν, *ſtetiſſemus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præſ. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector*; item *acquieſco, ſum contentus*; *oro, deſidero*: f. ξω, p. ἔστερχα, p. m. ἔστοργα.

Στέργωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi præced.

Στερεθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ. à στερέω, pro στερηθεῖσαι.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *firmus et conſtans animo, duro corde*: ex καρδία, *cor*: et

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, *ſolidus, rigidus, durus, firmus; ſterilis ob duritiem*: (qu. à στάω) *firmitèr ſtans*. Hinc

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, ſolidum reddo, corroboro*: f. ώσω, p. ἐστερέωκα, imperf. paſſ. ἐστερεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -ῦντο, p. paſſ. ἐστερέωμαι, a. 1. paſſ. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεὸς.

Στερέσαι, pro στερῆσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, *privo*.

Στέρεται, *privatur*, 3. ſing. præſ. paſſ. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -ῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo*: f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. paſſ. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, robur*: à στερεόω, *ſolido*. Th. στερεὸς, *ſolidus*.

Στερεῶς, adv. *ſolidè, firmitèr, conſtantèr*: à στερεὸς, quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, ſolidatio*: à 2. ſing. perf. paſſ. verbi στερεόω.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, fraus, orbitas*: apud Philoſ. quum *quid de re aliquâ negatur*: [* *commiſſio* vel *amiſſio mercimonii*. Ariſtot. Oecon. l. ii. v. Salm. de m. uſur. p. 616.] et

Στερητικὸς, ὴ, ὸν, *privativus*: à perf. paſſ. verbi στερέω, *privo*.

Στερηθέμεν, *privatum eſſe*, per Sync. pro στερηθήμεναι, ſeu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi στερέω, *privo*: f. ήσω, a. 1. paſſ. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*: 3. pl. ind. paſſ. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus*, quia ... ρὸν, *ſolidum*. Et στέριφος, ἡ, ... *ſterilis; firmus*: vide στερεὸς, *ſolidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: qu. στερεὸν, offibus firmitèr armatum.

* Στερνοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pectore* ... *continens, cavus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἔχω.

Στέρξαι, *amaviſſe*, a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector*: f. ξω, a. 1. ind. paſſ. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -ῦμαι, *privo*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur, ſplendor*, ... *fulgur*: per Aphæreſin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω.

Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. ſing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur ſuſcitat*, Jovis Epithet. ex στεροπὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπὴ.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *ſolidus*: et

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης.

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à στέφω, *tego*, per Pleonaſm. τοῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. τρέφος, qu. ... τρέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus*, a. 1. part. paſſ. verbi στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεῦμαι, *promitto, firmo*, ... *fero*.

Στεῦτ', vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεῦεται, 3. ſing. præſ. m. verbi στεῦμαι: ſic στεῦτ', pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. ſing. imperf. m. ejuſd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. ... *ſertum*.

Στεφάνη, ης, ἡ, *cujuſque rei faſtigium, aut circuitus; corona*; ... *cribri ambitus; montis culmen; galeæ ſpecies; ungula*. Th. στέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*: f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα: à

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *coronam geſtans*: στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen, in quo victori corona datur ferenda*: [* Στεφανηφόρος, ου, ὁ, ... is qui eligebatur quolibet anno ... ſacerdotibus, ut curam haberet ſacrorum, quæ ad Vestam ...

Digitized by Google

unt; tanquam ſummi pontifices
aliis urbibus. Apud Athenæ-
n, Stephanephorus Tarſi tuni-
m purpuream indutus, albo di-
nctam, coronam lauream fere-
it, quam Plato de Legg. ſem-
r gerere ait, cùm alii ſacerdo-
s non niſi inter ſacra illam por-
tent. *Vaill. de Num. Græc.* p.
18.] Ex στεφανὴ, quod à στέφω,
νος, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*; à στέφα-
, quod à στέφω.

Στέφανος, ου, ὁ, *corona*: Metaph.
ς, *honos*: στεφάνως, Dor. pro
φάνους. Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præſ. ind.
ſ. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, *coronæ geſta-*
: à

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *coronatus*,
coronam geſtans. Ex στεφάνος, *coro-*
, et φέρω, *fero*.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *bo-*
ro, *orno*, *decoro*: f. ώσω, p. ἐστε-
φάνωκα, præſ. paſſ. στεφανόομαι, -οῦ-
, -οῇ, -οῦ, -όεται, -οῦται, p. paſſ.
φάνωμαι, σαι, ται, perf. part.
ſſ. ἐστεφανωμένος, *coronatus*: à στέ-
νος.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*, et
etaph. pro *ornamento*: à 1. perſ.
g. p. paſſ. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔστε-
, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* ſeu *corolla*:
ſeq.

ΣΤΕ'ΦΩ, *corono*, *redimio*, *orno*;
, *circumdo*, *tego*; *impleo*, de
culis: f. ψω, p. φα, perf. paſſ.
μμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor.
part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl.
. ſub. act. verbi ἵστημι, *ſto*: a.
ἔστην.

Στῆ, *ſtetit*, Ion. pro ἔστη, 3. ſing.
. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ver-
ἵστημι, *ſto*: f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στήῃ, et στήῃ, Poët. pro
, et hoc pro στέῃ, quod Ion.
στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. Vel
Pleonaſmo τοῦ η, pro στῇ, 3.
. Ion. a. 2. ἔστην: ab eod. verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στή-
, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, dat. plur. ejuſd.

Στῆθι, *ſta*, a. 2. imperat. act.
bi ἵστημι, *ſto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στηθοδεσμίς, ίδος, ἡ, *faſcia pecto-*
, et

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, *pectorale*; ex
ligo, et

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*: τὰ
, *aggeres arenæ*, *vel ſaxa in*
latentia.

Στήκετε, 2. pl. præſ. à

Στήκω, (ab ἕστηκα) *firmiter ſto*. le-
gitur verò in præſenti ſolo, dici-
tur vero στήκω pro ἑστήκω, per A-
phæreſin. f. ξω, *perſto*, *conſtanter*
ſto. Formatur à præt. ἕστηκα, ver-
bi ἵστημι.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ ex-*
tans, *munitionis vel ſigni gratiâ*,
ſæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, qu.
ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, et

Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*,
ſeu *columella*; acc. pl. στηλίδας. Th.
στήλη.

Στηλίτης, ου, ὁ, *in cippum inſcriptus*;
ob crimina notatus; *columnaris*:
ab eod. Th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inſcrip-*
tio ex γράφω, *ſcribo*, et στήλη, *ti-*
tulus.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum*;
et *ſtabilio ut cippum*, *ſtatuo*. Th.
στήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna*, *cip-*
pus.

Στῆμα, ατος, τὸ, *ſtamen*, impr.
in herbis: ab ἵστημι.

Στήμονα, acc. ſing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen*, dat. στή-
μονι. Th. ἵστημι, *ſto*.

Στῆναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. ab
eod. Th.

ΣΤΗΝΙ'Α, ων, ἡ, *feſtum erat Athe-*
nis, *quo ſe mutuò dicteriis perſtrin-*
gebant.

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: à στῆναι,
firmum ſtare.

Στηνιόω, unde στηνιῶσαι, *conviciis*
inceſſere: à στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*, *ſta-*
bilimentum; item *temo*, vel *furca*
currûs: et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipſa actio ſtabi-*
liendi, *firmitas*; à 1. perſ. p. paſſ.
ſeq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmiter figo*, *ſtatuo*,
confirmo, *ſtabilio*, *figo*, *ſto*, *conſtituo*,
f. ξω, a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat.
act. στήριξον, άτω, a. 1. opt. στηρίξ-
αιμι, αις, αι, p. ἐστήριχα, p. paſſ.
ἐστήριγμαι, ξαι, κται, perf. part.
paſſ. ἐστηριγμένος, η, ον, *ſtabilitus*, a.
1. paſſ. ἐστηρίχθην, aor. 1. infin.
paſſ. στηριχθῆναι, *confirmari*.

Στήριξε, *firmiter fixit*: Ion. pro
ἐστήριξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi
præced.

Στῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab
ἵστημι, *ſto*.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 1. infin. act.
et

Στήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. m.
verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*,
3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο,
verbi ejuſd.

Στήσας, et in f. g. στήσασα, a. 1.
part. act. et

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.
et

Στήσομεν, *conſtituemus*, 1. pl. f. 1.
act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. et 3. pl. a.
2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi
ejuſd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, *fæmina*,
mulier, qu. à στῆθη, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual.
a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήωσιν, *ſteterint*, 3. pl. a. 2. ſub.
act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι,
a. 2. ſub. στῶ, et Pleonaſmo στέω,
deinde Ectaſi στήω, et Att. η pro
ει, στήω, et in 3. pl. στήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, et στία, ας, ἡ, et στίον,
ου, τὸ, *lapillus*, *calculus*.

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *denſus*, *craſſus*,
firmus; *ponderoſus*, dat. pl. Ion. στι-
βαροῖσι à στείβω, *calco*, *denſo*.

Στιβαρῶς, adv. *denſè*, *firmiter*; à
præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *ſtratum calcatum*,
torus ex herbis aut *foliis humi ſtra-*
tis. Στοιβὰς, idem, et ab eod.
Th.

Στιβεύω, *veſtigo*, *indago*; Gl. Cyr.
propriè eſt *calco*: à στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à στείβω,
condenſo.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum*, *trames*:
ab eod.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA*,
ſignum alicui inuſtum, aut *impreſ-*
ſum. pl. τὰ στίγματα, etiam *macu-*
læ: et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, *ſtigmate notatus*:
et

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*, στιγμὴ
χρόνου, *punctum temporis*; *momen-*
tum. à 1. perſ. p. paſſ. verbi

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo*, *notis diſtinguo*,
ſtigmata inuro, Metaph. *inceſſo*, *in-*
famo, f. ξω, p. ἔστιχα, perf. paſſ.
ἔστιγμαι: hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, *ſignatus*, *punctus*,
punctis ſignatus vel *diſtinctus*: à 3.
perſ. p. paſſ. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor*, *ſplendor*: et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus*, *lucidus*:
et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *ſplendidum*
reddo: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *ſplendeo*, *luceo*, *coruſco*,
illuſtro, f. στίλψω, p. ἔστιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor*, *ſplendor*:
à στιλβόω.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi*
pretii, *minimum quid*, qu. *punctum*.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens*: à στίλβω,
ſplendeo.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *ſtibium*.

• Στίμμισμα, ατος, τὸ, *pigmen-*
tum.

Digitized by Google

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo; verſus; agmen:* in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, *ordine eo, vado.*

* Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

* Στίον, ου, τὸ, *lapillus.*

Στιππύϊνος, *è ſtuppâ confectus:* à

Στίππυον, ου, τὸ, *ſtuppa,* id. quod στυππεῖον.

Στῖφος, εος, τὸ, *turma, globus militum:* à στείβω, *denſo.*

Στιφρόω, *denſo, ſolido:* à

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, *denſus, firmus, rigidus; aridus, contractus,* qu. calcatus, à στείβω, *condenſo.*

* Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, *poëta:* ex στὶξ et ἀοιδὸς.

* Στιχάριον, ου, τὸ, *tunica, veſtis epiſcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. στείχω, *ordine eo:* ſed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, et -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. στείχω, *eo, vado:* a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *diſcede,* a. 2. imperat. act. à στείχω.

* Στιχηρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *per verſus ſcriptus:* et

* Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem. à στίχος, *ordo; verſus.*

Στιχθεὶς, εῖσα, ὲν, *notatus,* a. 1. part. paſſ. verbi στίζω, *pungo,* f. ξω, a. 1. paſſ. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *verſus, ordo,* idem quod στὶξ. Th. στείχω, *eo, vado.*

* Στιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *durus, aſper:* à στία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſtrigil,* idem quod στλιγγὶς, et στλεγὶς. *Balnearis ſtrigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine στλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari ſolita, faſciola quædam* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, *deſtringo, ſtrigili rado.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus:* στοαὶ, *loca, in quibus frumenta reponuntur.*

Στόβος, *convitium:* à στέμβω, *contumeliâ afficio.*

Στοιβάζω, *ſtipo, compono, ſtruo:* à στοιβή.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ſtipabilis.*

Στοιβάστης, ου, ὁ, *ſtipator;* à 3. ſing. perf. paſſ. verbi στοιβάζω.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -di.,* idem quod βαΐον, ου, τό.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *ſtipatio; compoſitio, acervus, res exigua quæ ad explendum aliquid adhibitur; herba quædam:* à στείβω, *calco,* f. ψω, p. ἔστιφα, p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, [* (α) *Elementum,* ex quo aliquid componitur, aut in quod reſolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. (ϐ) Στοιχεῖα, *literæ ex quibus ſermo componitur.* vid. Dionyſ. de collocat. verborum. Priſcian. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima diſciplinarum rudimenta,* Gal. iv. 3. Heb. v. 12. (δ) *De partibus mundi, aſtris,* &c. dicitur. Στοιχεῖα, *imagines ſignorum Zodiaci* lapidulis annuliſque inſculptæ ad averruncanda quæ nocitura eſſent, ut docet Salmaſ. de Annis climactericis. (ε) *Umbra Solarii* ex quâ ſignum capiebatur temporis ad cœnam eundi, teſtante Jul. Polluce Onomaſt. l. vi. c. 8. (ϛ) *Signa Zodiaci,* ut occurrit apud Epiphanium et Euſebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum. l. vi. § 102.] à στοῖχος, *ordo.* Th. στείχω, *ordine eo,* f. ξω, p. ἔστειχα, p. m. ἔστοιχα.

Στοιχειόω, *rudimenta artis trado:* à præced.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *elementorum traditio:* à præced.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in verſus rectos porrigor:* fut. ήσω, p. ἐστοίχηκα· à στοῖχος.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim:* ab eod. Th.

* Στοίχημα, ατος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, verſus.* Th. στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, veſtis, amictus, ornatus.* Th. στέλλω, *orno, amicio.*

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *veſtiarius, veſtiarii præſes,* 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *veſtio, apparo:* à στολὴ, quod vide.

Στολίσας, aor. 1. part. act. στόλισον, *orna,* a. 1. imperat. act. Poët. verbi στολίζω.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, *veſtitus, ornamentum:* à στολίζω.

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *veſtiarius:* à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, claſſis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus:* à στέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os, oris; ſermo; acies gladii.* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præſentibus.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato ſonum edit convicium faciens:* à στέμβω.

-Στόμος, *garrulitas, convicium:* à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *os efficio, os facio, ferrum acuo et induro; diſertum reddo;* item *os daturo frontes in exercitu inſtruo.* Th. στόμα, os, *oris.*

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs; [illegible] vis, robur:* et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum;* item *acies, acumen, robur:* à perf. paſſ. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *ſtrepo grandibus verbis:* à στόμφος.

Στοναχεῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præſ. [illegible] Dor. pro στοναχοῦντι, dat. ſing. part. præſ. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro:* à

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, ſuſpirium:* à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *anguſtus.*

Στοναχίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Στοναχίζω, ſeu -ομαι, f. m. [illegible] μαι, idem quod στένω, *gemo, ingemiſco:* à στοναχὴ. Th. στενὸς, *anguſtus.*

Στονόεις, όεσσα, ὁ, et in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *gemebundus,* -ς: à στόνος, *gemitus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis,* Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ στέργειν, *amor ingenitus; affectus naturalis,* quo Parentes et Liberi ſe mutuò proſequuntur. Th. στέργω, *amo.*

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *ſterno.*

Στορέσαι, *ſternere:* a. 1. inf. [illegible] στόρεσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, [illegible] a. 1. part. act. verbi στορέω, *ſterno,* f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro στορέσουσι, *ſternent:* 3. pl. f. 1. [illegible] à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, et hinc στορέννυμι, ſeu στόρνυμι, et στρωννύω, στρώννυμι, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuſpis* [illegible]

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collimo, ad ſcopum tendo, conjecturam facio;* [illegible] *tisfacio alicui,* ſeu *facio quæ* [illegible] *velle videtur; ſtudeo alicui* [illegible] *perſonæ,* et hinc, *miſereor,* [illegible] *conſulo:* f. m. άσομαι, p. paſſ. [illegible] χασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. [illegible] verbi præced.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *collimatio* [illegible] *ſcopum, conjectura:* et

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *conjector, qui* [illegible] *ad ſcopum tendit:* à p. paſſ. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis, ad ſcopum tendens;* à præced.

Digitized by Google

-οχαστικῶς, *conjectando:* adv. à -χαστικός.

-ρέβαλος, *qui est tereti corpore;* -tuosus: qu. à

-ρεβὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distor-*, *luscus:* à στρεβλὸς, *tortus.* Th. -φω, *verto, distorqueo.*

-ραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus; stran-latio:* et

-ραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

-ραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus la-*-us; *dolosum consilium.* Th. στραγ-, *tortus.*

-ραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tor-*-sus: à στραγγαλιὰ.

-ραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRAN-*-ULO, *torqueo, stringo.* Angl. TO -RANGLE.

-ραγγεύομαι, *cunctor, tempus te-*: m. à

-ραγγίζω, *torqueo, STRINGO:* -ραγγὸς; item *guttatim expri-*. Metaph. *premo:* à στρὰγξ, ἡ, -ta, *stilla.*

-ραγγίας, *species tritici:* an à -tunditate guttæ?

-ραγγίζω, *guttatim exprimo, co-*-torqueo: à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obli-*-us; *impudens:* qu. à στρέφω, *ver-*

-ραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillici-*-m. Angl. THE STRANGURY. ex -ραγξ, γγὸς, ἡ, *gutta,* et οὖρον, ου, τὸ, -na.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla:* -asi à στάζω, *stillo;* f. στάξω, undè -penth. τοῦ γ et ρ fit στρὰγξ.

-ράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo;* -guro.

-ρατάομαι, *exercitum colloco, ca-*-pono: hinc στρατόωντο, Ion. et -et. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. im-*perf.* m. Th. στρατὸς, *exercitus.*

-ρατάρχης, ου, ὁ, idem quòd -ατηγὸς, *dux:* ex στρατὸς, et ἄρ-

-ράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac -ατάρχης, *exercitûs dux, impera-*: ex iisdem.

-ρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio;* -pendium; *copiæ et agmen:* [* ἐ-ποιήσαντο τὴν στρατείαν. Isocr. Ar-*chid.* *expeditionem susceperunt.*] à -ατεύω.

-ράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus:* à -ατεύω. Th. idem.

-ρατεύω, *milito; exercitum in ex-*-peditionem *educo, bello invado:* f. -σω, p. ἐστράτευκα, a. 1. ἐστράτευ-, præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς.

-ρατηγέω, *præsum exercitui; stra-*-gemate *vinco:* ex στρατὸς, *exerci-*, et ἄγω, *duco.*

-ρατήγημα, ατος, τὸ, *STRA-*-TEGEMA, *gestum militare, con-*

silium militare. Angl. STRATAGEM. à στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum:* à στρατηγὸς.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus:* οἱ στρατηγικοὶ, [* *milites prætoriani,* δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur.* Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124. 125. &c.] à

* Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium; cohors prætoria,* in urbe sub Augusto, Dio, l. iii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224. &c. 624. 628.

* Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria,* App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem Ap. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor:* [* στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum,* Marm. Oxon. xxv. στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52. &c. ὕπατος στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis,* sic dicti, Reines. Insc. cl. I. LXX. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασία, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio:* ex Th. στρατὸς, et ἐλασία.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles.*

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris; militiæ peritus;* τὰ στρατιωτικὰ, *res militares:* à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter:* à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco:* qu. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitûs præco.*

Στρατολογέω, -ῶ, *delectum ago:* et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs:* à

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit:* ex στρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli;* qu. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum:* ex ἀρχὴ, *imperium,* et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs:* à seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor:* à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, [* *prætoria,* Herodot. iv. 4.] propriè *castra,* hoc est, *locus,* ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus:* ex στρατὸς, et πέδον, *solum, campus.*

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares,* sive *terrestres,* sive *navales.*

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στρεφθεὶς, έντος, et στρεφθεὶς, *conversus:* a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto.*

Στραφῆναι, a. 2. inf pass. verbi στρέφω, *verto,* f. ψω, a. 1. ἔστρεψον.

Στρέβλευμα, ατος, τὸ, *tormentum; clavus navis.*

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum.*

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perversi homo:* ex καρδία, *cor,* et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus; callidus, perversus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto,* f. ώσω, p. ἐστρέβλωκα. à præced.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *tortum; luxatum; opus pistorium,* à perf. pass. verbi στρέφω.

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques:* et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques:* à

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis; tortus.* Est et

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, substant. *torques:* à στρέφω, *verto.*

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *torquatus:* ex φέρω, et στρεπτὸς, *torques.*

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso.* στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco:* qu. στραγγεύομαι. Th. στρὰγξ, γος, ἡ, *gutta.*

Στρεφοδινέω, *in gyrum verto;* ex στρέφω, et δινέω, *circumago.* Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex.*

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντι, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto,* f. ψω, a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, flecto; torqueo; verso, cogito; revertor;* f. στρέψω, p. ἔστρεφα, a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, a. 2. ἔστραψον, præs. m. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo luxor; versor, occupatus sum,* perf. pass. ἔστραμμαι, a. 1. pass. ἐστρέφθην, a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν, p. m. ἔστροφα.

Digitized by Google

Στρηνὴς, adv. aſperè, horribiliter : à στρηνὴς, aſper.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, ἑος, ὁ ϗ ἡ, aſper ; indomitus moribus.

Στρηνιάω, luxuriosè vivo, laſcivio : ſ. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ ; aſperitas morum, faſtus ; quaſi à στρηνὴς, aſper.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, exilis et tenuis vox avis : à στρίζω pro τρίζω, ſtrideo.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor quidam : à στρίζω pro τρίζω.

Στριχνὸς, ſtrigoſus. Gloſſ. Cyr.

Στρὶξ, columnarum canaliculus, STRIX.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, ſtrigoſus : à στρίφω, ſtringo.

Στροβεὺς, inſtrumentum quoddam fullonicum.

Στροβέω, ſ. ήσω, circumago, torqueo, perturbo. Th. στρέφω, verto.

Στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus ; genus ſaltationis flexuoſum ; pinus ; item cochlea et murex marinus.

Στρόβος, ου, ὁ, vortex, vertigo, gyrus : à στροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, rotundus, globoſus ; teres inſtar cylindri : qu. ex στραγγὸς, tortuoſus, et γογγύλος, idem quòd στρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, rotundo, ſ. ώσω, p. ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, rotundatio, item acies exercitûs.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, idem quòd στρόβιλος· à στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρυθίζω, ſ. ίσω, ſtrideo.

Στρυθίον, ου, τὸ, paſſerculus. diminut. à στρυθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, paſſer, parva avis, STRUTHIO : herba quædam.

Στρεὺς, paſſer. Heſych. contractum ex στρυθὸς.

Στροφάλιγξ, ἡ, converſio, vertigo, gyrus ; rotula, orbis ; caſeus : à Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, verto, verſo.

Στροφάω, -ῶ, verſo : Ion. hinc στροφώμεναι, verſantes. à στρέφω, verto.

Στροφεὺς, έως, ὁ, cardo oſtii : ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, flexus STROPHA : callida tergiverſatio : undè Angl. STRIFE. à p m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, vertebra, cardo ; verſura, flexio, verſio : ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, ἴδος, ἡ, converſio, volumen : à στροφή.

Στρόφος, ου, ὁ, aliquid tortum et torquens ; funis, faſcia. Eſt et tormen morbus. Hinc Angl. A ROPE. à στρέφω, verto : p. m. ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, verſutilis.

Στρυμμεργὸς, furiosè libidinoſus. Refer ad στρεὺς, quia ὀχευτικὸς.

Στρυμόνα, acc. ſing. à

Στρυμὼν, ονος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, acerbus : idem quod στυφνὸς, undè et factum aiunt interpoſito ρ. Alii referunt ad στρίφω, conſtringo.

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſolanum herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum : à στρώννυμι, ſterno, quod vide. ab inuſ. στρόω.

Στρωματεὺς, εως, ὁ, pulvinar, veſtis aliqua ſutilis. Th. στρόω, ſterno.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, ſterno : imperf. ἐστρώννυον, ſ. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα, a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω, p. ἔστρωκα. p. paſſ. ἔστρωμαι, σαι, ται, p. part. paſſ. ἐστρωμένος, η, ον, ſtratus. hinc Angl. TO STROW. Th. στρόω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, ſtratio, ſtratura ; item lecti ſtructura : à 2. perſ. ſing. p. paſſ. præced. verbi.

Στρῶσον, ſterne : a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, ſternam : f. 1. act. verbi στρώννυμι, ſterno.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator ; trabs parva, aſſer, crates.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtratus : à 3. ſing. p. paſſ. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod στροφάω, verſor, circumago : f. 1. m. στρωφήσομαι. à στροφὴ, verſio, flexus. Th. στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præſ. part. paſſ. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inuſit. à στρόω, ſterno.

Στυγέει, odit : 3. ſing. ind. præſ. στυγέῃ, timeat : 3. ſing. præſ. ſub. verbi στυγέω, odio perſequor, q. v.

Στυγερῇ, Ion. pro στυγερᾷ, ᾶς, ἡ, horribilis, odioſa : dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, triſtis, gravis. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, inviſus : ex στυγερὸς, horribilis, et ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Στυγερῶς, adv. horribiliter : à στυγερὸς.

ΣΤΥΓΕ'Ω, odio perſequor, reformido : fut. -ήσω, et στύξω, ab inuſit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium. et

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, a, um! à perf. paſſ. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, triſtis ſum, ſ. άσω, a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ſuper.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odioſus, triſtis : à

Στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio proſequor.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, columna ; graphium, STYLUS : Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, STYX : nomen fluvii infernalis : à στυγέω, abhorreſco.

Στύξαιμι, odiſſem : a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυππεῖον, ου, τὸ, et στυπτίον, linum, ſtupa : à

ΣΤΥ'ΠΗ, et STUPA. Eſt et

Στύπη, ſtipes, truncus, quaſi στύφω, quia eâ utimur ad ſtipandum.

Στύπινος, η, ον, ſtupis confectus, à στύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod præced.

Στύππη. Vide στύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen : quia valdè στύφει, id eſt, adſtringit

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtringendi vim habens. Hinc Angl. STYPTIC. Th. στύφω.

Στυρακίνη, populea. Gen. XXX.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, STYRAX arbor. In maſ. g. ὁ, lignum haſtile ; item jaculum ipſum.

Στυφελίζω, aſperè tracto, quatio : ſ. ξω.

Στυφελίξαι, quatere : a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, adſtringo.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, durus, aſper : et

Στυφνὸς, adſtringendi vim habens. Th. στύφω.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus : qu. ab eod. Th.

ΣΤΥ'ΦΩ, adſtringo, de iis quæ guſtantur ; ſpiſſo : ſ. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio ;

ΣΤΥ'Ω, ſ. ύσω, adſtringo, reddo, denſo ; triſtitiâ afficio. In tentigine laboro.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, STOICUS, a, um. Angl. STOIC. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu ſic dicti, ubi diſputabant.

Στωμυλέω, -ῶ, loquax ſum, garrio. Th. στόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, nugæ ; à στωμύλος.

Στωμύλλω, idem ac στωμυλέω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, loquacitas, nugæ : à præced.

Digitized by Google

…υμύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *garrulus, levis, dicax.* Th. *στόμα, ος, oris.*

…Υ', et Dor. τὺ, *TU*, in genit. …, &c. hinc *σὸς, ὴ, ὸν, tuus.*

…ύαγρος, *ου, ὁ, aper : σῦς ἄγριος.*

ΣΥΒΑΡΙΣ, *ιδος*, et *ιος, ἡ, SYBARIS, urbs magnæ Græciæ*, et, alii volunt, *Italiæ*; item *luxus.*

…ϐαρίτης, *ου, ὁ, SYBARITA*, … *eſt è Sybari.* et

…ϐαριτικὸς, *ὴ, ὸν, SYBARITICUS, mollis.* Th. Σύϐαρις.

…ϐαρῖτις, *ιτιδος, ἡ, mulier Sybarica.*

…ϐήνη, vel *συϐίνη, ης, ἡ, theca ex* …is, propriè *ſuillo*; etiam *venabulum : à σῦς.*

…ϐόσιον, *ου, τὸ, grex ſuum qui paſcitur* : ex *σῦς*, et *βόσις, ἡ, paſtus.* …h. *βόω, paſco.*

…ϐώτης, *ου, ὁ, ſubulcus* : qui *σῦς* …*ει, paſcit.*

…γγεγραφότες, *ων, οἱ*, nom. pl.

…γγεγραφὼς, *υῖα, ὸς*, p. part. …t. verbi *συγγράφω, conſcribo*, …h. *γράφω, ſcribo*; f. *ψω*, p. *γέγραφα.*

…γγελάω, *-ῶ, unà rideo.*

…γγένεια, *ας, ἡ, cognatio, generis ſanguinis communio : à συγγενὴς.*

…γγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi …γγίνομαι, *ſimul ſum, converſor.*

…γγενέσι, *cognatis* : dat. pl. à …γγενὴς, *έος, ὁ καὶ ἡ, conſanguine*… : ex *σὺν*, et *γένος, εος, τὸ, genus.* …h. *γένομαι, naſcor, ſum* : a. 2. …*ἐγενόμην.*

…γγενώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. … à *συγγίγνομαι.*

…γγηράσκω, *εις, ει, conſeneſco* : … *σὺν*, et *γηράσκω*, f. *άσω, ſeneſco.* …h. *γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.*

…γγίνεσθαι, præſ. infin. m. à …γγίνομαι, *ſimul ſum, converſor*; …*venio, coëo; adſum, auxilior; ſimul* …*ſor* : ex *σὺν*, et *γίγνομαι.*

…γγινώσκω, *cognoſco, mihi conſcium; agnoſco; conſentio; ignoſco* : … *σὺν*, et Th. *γινώσκω, cognoſco* : …m. *γνώσομαι*, p. *ἔγνωκα*, a. 2. …*ων, ως, ω*, a. 2. imperat. *γνῶθι.*

…γγνώμη, *ης, ἡ, ignoſcentia, ve*…, *permiſſio* : ex *σὺν*, et *γνώμη.*

…γγνωμονικὸς, *ὴ, ὸν, proclivis ad* …*ſcendum, indulgens; veniâ dig*… : à

…γγνώμων, *ονος, ὁ καὶ ἡ, facilis in* … *veniâ, mitis; conſentiens* : à …γνώμη.

…γγνωσθῆναι, *veniam conſequi* : …1. infin. paſſ. verbi *συγγινώσ*… *ignoſco* : f. m. *συγγνώσομαι*, a. … *συνέγνων.*

…γγνωστὸς, *ὴ, ὸν, ignoſcendus, cui* … *venia eſſet.*

…γγονος, *ου, ὁ καὶ ἡ, cognatus* : Poët. idem quòd *συγγενὴς*, quod vide.

Σύγγραμμα, *ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus* : dat. pl. *συγγράμμασι.* à *συγγράφω.*

Συγγραφεὺς, *έος, ὁ, ſcriptor, auctor* : ab eod.

Συγγραφὴ, *ῆς, ἡ, ſcriptio, hiſtoria; ſcriptum; SYNGRAPHA* : ab eod.

Συγγράφω, *conſcribo, ſcriptis mando; ſtipulor* : f. *ψω.* hinc *συγγράψαι*, a. 1. inf. act. ex *σὺν*, et *γράφω.*

Συγγυμνασία, *ας, ἡ, exercitatio communis* : ex *σὺν, cum*, et *γυμνασία, exercitatio.*

Συγκαθαιρέω, *-ῶ, unà everto, tollenti onus auxilior, juvo* : ex *σὺν*, et *καθαιρέω*, quod ex *κατὰ*, et *αἱρέω, capio.*

* Συγκαθείργω, *unà cum alio concludo* : ex *σὺν*, et *καθείργω.*

* Συγκαθέλκω, Συγκαθελκύω, *deorſum traho* : ex *σὺν*, et *καθέλκω.*

* Συγκαθεύδησις, *εως, ἡ, concubitus* : à

* Συγκαθεύδω, *ſimul dormio, concumbo* : ex *σὺν*, et *καθεύδω.*

* Συγκαθεψέω, *-ῶ, ſimul decoquo.*

Συγκάθημαι, *conſideo* : ex *σὺν*, et *κάθημαι, ſedeo.* Th. *ἧμαι*, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco*; item *unà ſedeo*; a. 1. ind. act. *συνεκάθισα*, a. 1. part. act. *συγκαθίσας.* ex *σὺν*, et *καθίζω, ſedere facio.* Th. *ἵζω*, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo*, f. *καύσω*, p. *συγκέκαυκα*; ex *σὺν*, et Th. *καίω, uro.*

Συγκακοπαθέω, *-ῶ, ſum particeps afflictionum, unà patior* : f. *ήσω*, p. *συγκεκακοπάθηκα*· ex *σὺν*, et *κακοπαθέω, malis affligor*, quod ex *κακὸς, malus*, et *πάσχω, patior* : a. 2. *ἔπαθον*, p. m. *πέπονθα.*

Συγκακουχέω, *-ῶ, unà malis vexo*, f. *ήσω*, p. *συγκεκακούχηκα*, præſ. paſſ. *συγκακουχέομαι, -οῦμαι, unà malè vexor, conflictor* : ex *σὺν*, et *κακουχέω, malè tracto.* hoc ex *κακὸς*, et *ἔχω, habeo* : f. *ἕξω*, a. 2. *ἔσχον.*

Συγκαλέω, *-ῶ*, ſeu *-έομαι, -οῦμαι, convoco* : f. *έσω*, perf. act. *συγκέκληκα*, a. 1. *συνεκάλεσα*, a. 1. m. *συνεκαλεσάμην, ω, ατο.* ex *σὺν*, et Th. *καλέω, voco.*

Συγκάλυμμα, *ατος, τὸ, operimentum, tegumen, operculum* : à p. paſſ. verbi ſeq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto, obruo* : f. *ψω*, p. *συγκεκάλυφα*, p. paſſ. *συγκεκάλυμμαι*, a. 1. paſſ. *συνεκαλύφθην*, a. 2. paſſ. *συνεκαλύβην*, perf. part. paſſ. *συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus* : ex *σὺν*, et Th. *καλύπτω, occulto, tego* : f. *ψω*, a. 2. *ἐκάλυβον.*

Συγκαλύψειεν, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi *συγκαλύπτω*, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo* : f. *ψω*, p. *συγκέκαμφα*, a. 1. *συνέκαμψα.* a. 1. imperat. act. *σύγκαμψον, άτω, incurva* : ex *σὺν*, et *κάμπτω, flecto* : f. *ψω.*

Συγκαταβαίνω, *unà deſcendo; deſcendo; ad alterius captum me accommodo, ſeu conditionem probo* : a. 2. ind. act. *συγκατέβην, ης, η*, a. 2. part. act. *συγκαταβάς.* ex *σὺν, κατὰ*, et *βαίνω, eo* : f. m. *βήσομαι*, a. 2. *ἔβην.*

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκαταγηράω, *-ῶ, unà conſeneſco* : ex *σὺν, κατὰ*, et *γηράω.*

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo* : ex *σὺν, κατὰ*, et *ἄγω, duco.*

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo.* Th. *ζεύγνυμι.*

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi *συγκατατίθημι, unà depono.*

Συγκατάθεσις, *εως, ἡ, conſenſio, comprobatio, ſuffragium* : ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, *unà tego.* à *καλύπτω.*

Συγκατακληρονομέω, *-ῶ, ſimul poſſideo* : à *κληρονομέω.*

Συγκαταμίγνυμι, *commiſceo* : ex *σὺν, κατὰ*, et *μίγνυμι.*

* Συγκατασήπω, *putrefacio* : à *σήπω.*

* Συγκατασκάπτης, *ου, ὁ, vaſtator* : à

* Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo* : à *σκάπτω.*

Συγκατασκευάζω, f. *άσω, unà inſtruo et adorno.* ex *σὺν, κατὰ*, et *σκευάζω, inſtruo, paro.* Th. *σκεῦος, εος, τὸ, vas.*

Συγκατασκευάσας, *ασα, αν*, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo verſor*; f. *ώσω*· ex *σὺν, κατὰ*, et *σκηνόω.*

Συγκατασπάω, *convello*; f. *άσω* : ex *σὺν, κατὰ*, et *σπάω.*

Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκαταστρέφω, *ſimul everto* : ex *σὺν, κατὰ*, et *στρέφω.*

Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco.*

Συγκατατίθημι, *unà depono; συγκατατίθεμαι, aſſentior, conſentio, comprobo*, [* ſubaudi ψῆφον, ut apud Lat. poſt *concedo.* Bos de Ellipſi, voce ψῆφος.] p. paſſ. *συγκα-*

Digitized by Google

ϑατίθεμαι, p. part. paſſ. συγκατατιθεμένος, *aſſenſus fuerat*; ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Συγκαταφαγόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, *unà comedo*: ex σὺν, κατὰ, et φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον, a. 1. infin. φαγεῖν.

* Συγκαταφλέγω, *comburo*.

Συγκαταψηφίζω, *unà damno*; item *unà eligo*; f. ίσω, p. συγκατεψήφικα. præſ. paſſ. συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor*: a. 1. paſſ. συγκατεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui*: ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, *calculis computo*; item *decerno, ſtatuo*. Th. ψῆφος, ε, ἡ, *calculus*.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infrà accedo*. ex σὺν, et κατέρχομαι, *deſcendo*: hoc ex κατὰ, et ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, *unà conficio, aliquem: in aliquâ re conficiendâ adjuvo*: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, *confodio unà*: ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω, p. χα.

Σύγκειμαι, *ſimul poſitus ſum, compoſitus ſum*: dicitur de rebus *confictis, de quibus inter aliquos convenit*: Undè

Συγκείμενον, ε, τὸ, *pactum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Σύγκειται, *certum eſt, conſtat*. Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. paſſ. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, *compungo, conficio*: à κεντέω.

Συγκεράννυμι, *tempero, commiſceo*: f. συγκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ας, ε, p. συγκεκέρακα, p. paſſ. per Sync. συγκέκραμμαι, p. part. paſſ. συγκεκραμμένος, η, ον, *temperatus, unà permiſtus*: ex σὺν, et κεράννυμι. *miſceo*; f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo*.

Συγκεφαλαιόω, *ſummatim recenſeo*: et -όομαι, -ῦμαι, *in ſummam colligo* vel *colligor, conſummo*: ex σὺν, et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Συγκεχυμένος, η, ον, *confuſus, a, um*: p. part. paſſ. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύσω, *confundo*, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. ſing. pluſq. p. imperat. paſſ. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo*: quod à χωρέω, *eo, accedo*; *capio*: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, *humo congeſtâ tecta*: p. part. paſſ. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, *commoveo*: f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, *moveo*.

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio*: à præced.

Σύγκλασις, εως, ἡ, *confractio*: et

Συγκλασμὸς, ῦ, ὁ, idem: à verbo

Συγκλάω, *confringo*, f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, ῦ, ὁ, *concluſio*; à p. paſſ. ſeq.

Συγκλείω, *concludo*: f. είσω, p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα, p. paſſ. συγκέκλεισμαι, σαι, ται, p. part. paſſ. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo*: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres ſum*; f. ήσω, p. συγκεκληρονόμηκα. à

Συγκληρονόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cohæres*: ex σὺν, et κληρονόμος, *hæres*: hoc ex κλῆρος, ε, ὁ, *ſors*, et νέμω, *tribuo, poſſideo*: f. νεμῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Σύγκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *convocatus; indictus*: Subſt. ἡ, ſcil. βυλὴ, *ſenatus*, impr. *Romanus*: à συγκαλέω.

Συγκλύζω, *inundo*, f. ύσω, p. υκα: à κλύζω.

Σύγκλυς, υδος, *collectitius, convena*: à præced.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, *unà dormio, unà cubo*: f. m. ήσομαι ex σὺν, et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, *unà ſum particeps, unà communico, commercium habeo*: cum dat. Nom. pl. part. præſ. συγκοινωνῦντες, f. ήσω, p. συγκεκοινώνηκα, a. 1. συνεκοινώνησα, a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, ασα, αν: ex σὺν, et κοινωνέω, *particeps ſum*: hoc à κοινωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *conſors, particeps*. Th. κοινὸς, *communis*.

Συγκοινωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *particeps, conſors*: ex σὺν, et κοινωνὸς.

Σύγκοιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit*: ex σὺν, *cum*, et κοίτη, *cubile*.

Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino*, f. ήσω, p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, *ſimul nato*. Th. κολυμβάω, *nato*: f. ήσω.

* Συγκομιδὴ, (*hiſtoriæ*) *collectio*: à

Συγκομίζω, *unà affero*: f. ίσω, p. συγκεκόμικα, a. 1. συνεκόμισα: ex σὺν, et κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapſus omnium facultatum* ſeu *virium in corpore humano*: item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, *concido, contundo*; *contraho*: ex σὺν, et κόπτω, *ſcindo*.

Συγκοσμέω, -ῶ, *ſimul orno*, f. ήσω, f. 1. infin. συγκοσμήσειν ex σὺν, et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. Th. κεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum; interpretatio*, LXX. [illegible] *tum*: à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. [illegible]

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. [illegible] à

Συγκρίνω, *commiſceo, coagmento, comparo*; *contendo, concerto*; *interpretor* LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινα, a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico*.

Σύγκρισις, εως, ἡ, *concretio, congregatio*; *comparatio*, [* *ritus*, [illegible] τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. [illegible] *ritè, juxta ritum*.] à præced.

Συγκροτέω, *complodo, collido*; [illegible] *pono, apparo, colligo*; *incito*: ex [illegible] et κροτέω, *pulſo*. Th. κρότος, *pulſus*.

Συγκρουσμὸς, ῦ, ὁ, *colliſio*; à

Συγκρούω, *collido, committo*; [illegible] *arte efficio ut aliquis confiteatur* [illegible] *quæ celabat*. Th. κρούω, *pulſo*.

Συγκρύπτω, idem ferè [illegible] κρύπτω, *celo, abſcondo*: f. ψω, [illegible] κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. [illegible] bi præced.

Συγκτίζω, *ſimul condo, concreo*, [illegible] *loniam deduco*, f. ίσω, p. συνέκτικα [illegible] à κτίζω.

Συγκτίστης, ε, ὁ, *ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius*: à præced.

Συγκύπτω, *deorſùm aſpicio*, [illegible] *inclinor*; *conſentio*: f. ψω, p. [illegible] κέκυφα, a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus ſum, demitto oculos*, [illegible] *curvo me deorſùm*.

Συγκυρέω, *invenio, contingo*, [illegible] *re alicui*.

Συγκυρία, ας, ἡ, *caſus*, [* [illegible] συγκυρίαν, *forte, fortuna*.] à

Συγκύρω, *concido*, [illegible] ex σὺν, et κύρω, *incido*: f. κυρῶ, a. 1. ἔκυρσα, vel à συγκυρέω.

Συγκύφω, *contraho*.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *ebreeam unà inſultim*, [illegible] pl. a. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (quod ex σὺν, [illegible] κωμάζω) *unà comiſſor*, f. άσω. [illegible] κῶμος, *hymnus, commiſſatio*.

Συγχαίρω, *unà gaudeo*: cum [illegible] imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. [illegible] συνεχάρην, ης, η, *gratulatus* [illegible] a. 2. imperat. paſſ. συγχάρητω, et in pl. συγχάρητε. [illegible] χαίρω, *gaudeo*; f. αρῶ, p. κεχάρηκα.

Digitized by Google

Συγχαρῆναι, 3. ſing. f. 2. m. et Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. aſſ. verbi συγχαίρω, *gratulor.*

Σύγχει, *turba*, præſ. imperat. [illegible] à

Συγχέω, *confundo, conſterno*; i-[illegible] *concito turbam*, ubi omnis ge-[illegible]tis homines promiſcuè *conflu*-*it*; f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα, a. 2. συνέχευα, [illegible] Th. χέω, et [illegible], *fundo*: f. χέσω, χεύσω, et [illegible], a. 1. ἔχευσα, ἔχευα et [illegible]

Συγχορεύω, f. εύσω, *unà ſalto*, [illegible]nacr. v. 11.

Συγχόω, *humo congeſtâ tego*; f. [illegible] à χόω, *aggerem duco*. Th. χόω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo*: cum dat. [* cum acc. *commodato accipio*. συγχρησάμενοι παρὰ Λοκρῶν τριήρεις, Polyb. l. 10. *à Locris triremes commodato accipientes.*] f. m. ήσομαι, p. paſſ. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo.*

Συγχρονίζω, *æqualis ætate ſum*; [illegible] *commoror*; f. ίσω, p. συγκεχρόνικα: ex σὺν, et χρονίζω. Th. χρόνος, *tempus.*

Συγχύνω, et συγχύω, *confundo*; [illegible], p. συγκέχυκα, a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *diſputando deſeci, ſuperavi*: p. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus ſum*: p. part. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, *confuſus, a, um*: a. 1. paſſ. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν, et χύω, vel χέω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confuſio*: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Συγχωνεύω, *conflo.*

Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, *aggere communio; terrâ aggeſtâ obruo.*

Σύγχωρος, ας, ἡ, *ejuſdem regionis*: [illegible] et χῶρα, *locus*. Th. χῶρος, [illegible]

Συγχωρέω, *concedo, aſſentior; indulgeo; condo, ignoſco; do veniam*: [illegible], præſ. part. paſſ. συγχωρούμενος. Ex σὺν, et χωρέω, *eo, accedo.*

Συγχωρητέον, *concedendum eſt*, adj. verbale, à præced.

[illegible]ῆσαι, a. 1. infin. verbi συγ-[illegible]

Σύδην, adv. *celeriter, impetuosè*: [illegible], *concito*. Th. σείω, *agito.*

Σύες, *ſues*, nom. pl. à σῦς, σύος, [illegible], *ſus*, pro quo uſitatiùs ὗς, [illegible] ὁ ϗ ἡ.

Σύετο, *concitatus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, [illegible] σύομαι, vel σεύομαι, *concito.* [illegible] σείω, *agito.*

Συζάω, -ῶ, *unà vivo*; præſ. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω, συνέζησα. ex σὺν, et ζάω, *vivo.*

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo*; f. συζεύξω, a. 1. συνέζευξα, perf. συνέζευχα, p. paſſ. συνεζεύγμαι, p. part. paſſ. συνεζευγμένος, η, ον. ex σὺν, et ζευγνύω, *jungo.*

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, q. v.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, diſcepto, diſputo*; imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, εε, ει, f. ήσω, p. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα. ex σὺν, et ζητέω, *quæro.*

Συζήτησις, εως, ἡ, *diſputatio, diſceptatio*: et

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *diſputator, philoſophus, doctus*: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio; conjugium*; in Gramm. *conjugatio*: à

Σύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, copulatus; conjux*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo.*

Συζῶν, ῶντος, præſ. part. act. à συζάω, *unà vivo*, q. v.

Συζωννύω, *unà cingo.*

Συζωοποιέω, *unà vitam reddo, unà ad vitam revoco*: f. ήσω, p. συνεζωοποίηκα, a. 1. συνεζωοποίησα. ex σὺν, et ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*), et ποιέω, *facio.*

Συηνὸς, ἡ, ὸν, *qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus*: hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *ſus.*

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω vel σύω, *concito*; perf. paſſ. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Epentheſ. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σείω, *agito.*

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. et Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejuſd.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *feſtina*, a. 1. imperat. paſſ. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pingueſcit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ὁ, *SYCAMINUS, ſycomorus*, nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον. volunt dici quòd fructum ferat σύκων ἀμείνονα, *qui ficubus melius ſapit.*

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ίνη, ινον, *ficulnus; imbecillis, fragilis, inutilis*, ut lignum ficulnum: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus* Ægyptia, arbor *ſycomorus*: ex σῦκον, *ficus*, et μορέα, ας, ἡ, *morus.*

Συκόμορος, *SYCOMORUS*: Ang. SYCAMORE: ex iiſd.

Σῦκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo*: per Synec. ſpeciei, *calumnior*; f. ήσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, *SYCOPHANTA, calumnioſus delator*: Angl. SYCOPHANT. ex σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ) et φαίνω, *in lucem profero, indico.*

Συκοφαντία, *calumnia, calumnioſa delatio*: et

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, *ad ſycophantam pertinens, calumnioſus*: à præced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia.*

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum.*

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago et abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, et ἄγω, *duco.*

Συλαθεὶς, ἔντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, *vi ſpoliabat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλάω, vel -έω, *ſpolio, adimo, eripio*; f. ήσω, p. σεσύληκα, a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda.*

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεύμενος, ου, *prædans*: præſ. part. m. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda.*

Συλεύω, *ſpolio, deprædor*: à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, ſpolium & prædatio, direptio.*

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. et

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, q. v.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*; qu. quæ literas *comprehendit*. Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, *comprehendo*, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*: cum dat. f. ήσω, p. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα, a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν. ex σὺν, et λαλέω, *loquor.*

Συλλαμβάνω, *complector, prehendo; intelligo*; item *conſcius ſum; concipio*, de fœminâ; *adjuvo*: f. m. συλλήψομαι, p. Att. συνείληφα, perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλαβον, præſ. m. συλλαμβάνομαι, *conjicio; opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. paſſ. συνελήφθην, a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο. Th. λαμβάνω, *capio.*

Συλλέγω, *colligo*; f. συλλέξω, p. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα, a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι, præſ. paſſ. συλλέγομαι, *colligor*, [* *convenio.*] ex σὺν, et Th. λέγω, *lego*; f. ξω.

Digitized by Google

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehenſim, ſummatim*: adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. συλλήφθητι, a. 1. imperat. paſſ. συλληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. ſing. f. 1. m. ejuſd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehenſio; auxilium; conceptio; Syllepſis*, fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo*: συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo; computo*: f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῦμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο, perf. paſſ. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, et λογίζομαι, quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS*: Angl. SYLLOGISM: à præced.

Σύλλογος, ε, ὁ, *concio, conventio, cætus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convicior*, f. ήσω, p. συλλελοιδόρηκα· ex σὺν, et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego*.

Συλλοχίτης, ε, ὁ, *ejuſdem cohortis ſocius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι, -ῦμαι, *condoleo, condoleſco*: ex σὺν, et λυπέω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, *dolor*.

Συλλύω, *lites dirimo, conſentio, reconcilio*, f. ύσω, a. 1. paſſ. συνελύθην. ex σὺν, et λύω.

Συλώμενος, præſ. part. paſſ. verbi συλάω, idem quod συλάω.

Συλῶν, præſ. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *ſpolio*: præſ. part. paſſ. συλώμενος.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; tranſigo; paciſcor, fœdus ineo; conſentio*: imperf. act. συνέβαινον, f. m. συμβήσομαι, p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. συμβὰς, ᾶσα, ὰν: ex σὺν, et Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. m. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον à

Συμβάλλω, *confero, congero: compono, colligo conjecturâ, congredior cum aliquo; paciſcor; pecuniam mutuam do; contexo*; ut mendacia. Συμβάλλομαι, *conjecturâ aſſequor; rationem ineo, ſupputo; confero aliquid de meo*; unde, *largior; adjuvo, proſum in aliquâ re comparandâ*, &c. f. συμβαλῶ, a. 2. συνέβαλον, a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*; perf. συμβέβληκα, a. 2. m. συνεβαλόμην, ε, ετο, p. m. συμβέβολα. ex σὺν, et Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. ſing. m. g. à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*; f. εύσω, p. συμβεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σὺν, et βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Σύμβασις, εως, ἡ, *conventio, compoſitio, fœdus, pactum*: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβασάζω, f. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν, et βασάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. et

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio; coagmento; accommodo; doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo*: f. άσω, ας, α, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. paſſ. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. συμβιβασθεὶς, ῦσα, ὲν, *compactus*: ex σὺν, et βιβάζω, *facio aſcendere*. Th. βαίνω, *ſcando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi præced.

Συμβιβῶ, *inſtruam*, contract. pro -άω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν, et βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commiſſura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commiſſio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ὴ, ὸν, *conferendus, comparabilis*: verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ῦ, ὁ, *qui ad ſuppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris*: ex σὺν, et βοηθὸς, idem.

* Συμβολανέω, idem quod συμβάλλω, *contraho*.

Συμβόλαιον, ε, τὸ, *pactum, conventum; ſyngrapha; æs alienum; pecunia credita; negotium quodcunque pecuniarium*; [illegible] Lyſ. et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjecturæ*, [illegible] *greſſus, conflictus, commiſſura*: [illegible] συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis*, [illegible] *ænigmaticus*: à συμβάλλω, *jacio* [illegible]

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter* [illegible] à præced.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, *ſymbola* [illegible] *in conviviis, frequento commeſſa*[illegible]*net*; ex σύμβολον, et κόπτω, [illegible]*bor*.

Σύμβολον, ε, τὸ, *ſignum, teſſera* [illegible] *litaris, SYMBOLUM*, [illegible] à συμβάλλω.

Συμβουλευτὴς, ῦ, ὁ, *ſenator*, [illegible] *liarius*: à συμβουλεύω. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, idem; [illegible] *ſorius*.

Συμβουλεύω, *conſulo, conſulto*, [illegible] *deo, conſilium do*; f. εύσω, p. [illegible] βεβούλευκα, a. 1. συνεβούλευσα, [illegible] a. 1. part. act. συμβουλεύσας, [illegible] m. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. Ex [illegible] et βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλὴ, [illegible] *ſilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *conſilium*, [illegible] *tatio, ſuaſio*: et

Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem [illegible] et

Συμβούλιον, ε, τὸ, *conſilium*. [illegible] βουλὴ, *conſilium*.

Σύμβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt à conſilio, conſiliarius*. [* σύμβουλος [illegible] *rhetor qui populo quid faciendum* [illegible] *ſuadet*. Fragm. Menandri [illegible] tat Bos, Anim. c. iii. quod [illegible] intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβραβεύω, *unà oporor*, [illegible]

Συμβράζομαι, *unà trudor*, [illegible]

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, *condiſcipulus* [illegible] à

Συμμανθάνω, *unà diſco*. Th. [illegible] θάνω, *diſco*, f. m. μαθήσομαι, a. [illegible] ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà teſtimonium reddo, unà teſtor*, f. ήσω, p. [illegible] μαρτύρηκα, a. 1. [illegible] Ex σὺν, et μαρτυρέω, *teſtor*. Th. μάρτυς, *teſtis*.

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello ſum* [illegible] *ſum ſocius pugnæ; ſto à partibus* [illegible] *licujus, defendo, tueor*: ex [illegible] μάχομαι, *pugno*.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, [illegible] *cietas in bello, auxilium*: à [illegible]

Συμμαχίδα, acc. ſing. à [illegible] χίς.

Συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, *ſocialis*, [illegible] *liaris*: à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *ſocia*: à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *ſimul pugno*: à

Σύμμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, [illegible] *ſocius pugnæ*. Th. μάχομαι, [illegible] *no*.

Digitized by Google

Συμμένω, conſiſto, permaneo, duro. Th. μένω, maneo.

Συμμερίζομαι, unà partem capio, participor: cum dat. Ex σὺν, et μερίζω, partior, diſtribuo: f. ίσω, paſſ. μεμέρισμαι. Th. μέρος, di...

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præſ. part. m. συμμετασχηματιζόμενος ex σὺν, et μετασχηματίζω, transformo. Hoc ex μετὰ, et σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, et σχήσω, paſſ. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à Συμμετέχω, unà particeps ſum: σὺν, et μετέχω, particeps ſum; μεθέξω. Hoc ex μετὰ, et ἔχω, ἕξω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ ἡ, conſors, unà particeps: à præced.

Συμμετρία, apta compoſitio membrorum, modus, ſeu proportio; moderatio: Angl. SYMMETRY. à Σύμμετρος, ου, ὁ ἡ, quaſi dic. commenſus, qui eſt ejuſdem vel paris menſuræ; qui juſtæ magnitudinis; modicus; accommodatus, aptus: σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. moderatè, modicè, congruenter: à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præſ. infin. m. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, ſimul excogito, comminiſcor: ex σὺν, et μηχανάομαι.

Σύμμιγα, promiſcuè, unà cum: à Συμμίγνυμι, commiſceo, permiſceo; ... manus. Th. μίγνυμι, miſceo; μίξω. p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ ἡ, permixtus, miſcuus: à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejuſdem rei imitator. Ex σὺν, et μιμητὴς, imitator. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, imitor: ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. Συμμῖξαι, a. 1. infin. act. verbi Συμμίγνυμι, commiſceo; f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Σύμμιξις, εως, ἡ, commixtio, conjunctio: ab eod.

Σύμμισγε, præſ. imperat. act. à Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, unà improbitatem odi: ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, commiſcearis, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ, conformis: Σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν et μορφὴ, forma.

Συμμορφόω, -ῶ, conformem facio; ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præſ. m. συμμορφόομαι, -οῦμαι, conformor: à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, conſenſus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, *SYMPATHIA*, Angl. SYMPATHY: et

Συμπαθέω, -ῶ, condoleo, unà patior; aſſentior eidem opinioni, placito: f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ἡ, qui ſimul cum alio afficitur et angitur ejus malo: ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, patior; f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, colluſor: à συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.

Συμπαίζειν, colludere, inf. à Συμπαίζω, ſimul ludo; (Th. παίζω) f. ξω, p. συμπέπαιχα.

* Συμπανηγυρίζω, unà feſtum celebro.

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, unà accedo, unà adſum; etiam reo in judicio: fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ου, ετο ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, ſum.

Συμπαράγω, ſimul prætereo, unà tranſeo; f. άξω, p. συμπάρηχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, communem conſolationem percipio; a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. συμπαρακληθῆναι, mutuâ erigi conſolatione: ex σὺν, παρὰ, et καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, unà accipio, ſimul aſſumo: f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, οῦσα, όν: ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, capio; p. paſſ. εἴλημμαι, a. 1. paſſ. εἰλήφθην.

Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Συμπαραμένω, unà permaneo; f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα ex σὺν, παρὰ, et μένω, maneo; f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, unà adſum, quòd ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, ſum, præſ. part. ὤν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέποντο, 3. pl. imperf. m. à Συμπαρέπομαι, unà conſequor. Th. ἕπομαι, ſequor.

Συμπαρεόντες, qui cum iis ſunt, nom. pl. præſ. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, unà adſum.

Συμπαρέστασεν, Dor. pro Συμπαρέστησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, adſto, adjuvo: ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, ſto, ſtatuo.

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, comitor, adſequor: ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul.

Σύμπας, ασα, αν, univerſus, totus, ſimul omnis: gen. plur. m. et n. g. συμπάντων ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, -e.

Συμπάσχω, ſimul patior: a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα. ex σὺν, et πάσχω, patior: f. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, conculco, utroque pede calco; f. ήσω. ex σὺν, et πατέω, calco.

Συμπείθω, unà perſuadeo, perſuadeo. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo.

Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, unà mitto; f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεραίνω, concludo, termino; f. -περανῶ, p. συμπεπέραγκα ex σὺν, et περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale à

Συμπεριαιρέω, undique tollo: ex σὺν, περὶ, et αἱρέω, capio; f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo, circumdo velut veſte: f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, οῦσα, όν, complexus: ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, capio; p. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, unà circumfero; et συμπεριφέρομαι, unà circumfero meipſum; comitor; unà verſor; familiariter utor; obſequor, unà ploro, gaudeo, &c. tractio, ſeu verſor in aliquâ re: ex σὺν, περὶ, et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, compingo, coagmento, coaleſcere facio. Th. πηγνύω, compingo; f. ξω.

* Σύμπηξις, compactio (lignorum.)

Συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπτοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Συμπίπτω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, conformavit: Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, fingo, accommodo: f.

Digitized by Google

συμπλάσω. ex σὺν, et πλάσσω, vel -ττω *fingo*; f. πλάσω.

Συμπλαταγέω, *manibus comploſis ſtrepitum edo*: à πλαταγὴ, *crepitaculum*; quod à πλατάσσω, *ex ictu ſonitum excito*.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *connexus*: à

Συμπλέκω, *connecto, conſero manus*; f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι, a. 2. part. paſſ. συμπλακεὶς, ῆσα, ὲν ex σὺν, et πλέκω, *necto*; f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *colliſim*: à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo*: à πληθύω vel -ύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. paſſ. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo*; f. ώσω, p. συμπεπλήρωκα, præſ. paſſ. συμπληρόομαι, οῦμαι, imperf. paſſ. συνεπληρούμην, -όμην, -όυ, -ῦ, όετο, -ῦτο, et in 3. pl. -όοντο, -ῦντο, præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι ex σὺν, et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipſa actio complendi; perfectio*: ab eod.

Συμπλήσσω, vel -σσω, f. ξω, *collido, concutio*. Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus; manuum conſertio in prælio; figura oratoria*: à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ους, ὁ ϗ ἡ, *navigationis ſocius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπνέω, -ῶ, *conſpiro; conſentio*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, ſpiro*.

Συμπνίγω, *ſuffoco, ſtrangulo, coarcto*: imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα ex σὺν, et πνίγω, *ſuffoco*.

* Σύμπνοια, *conſenſus*.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, *pedes obligo, impedio, cohibeo, coërceo*; ex σὺν, et ποδίζω, *pedes ligo*. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Συμποδίσας, *quum ligâſſet*: a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, *abſorptum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo*: a. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo*.

Συμποιέω, -ῶ, *unà facio; adjuvo, auxilior; ſocietatem cum aliquo jungo*: in med. eſt etiam *cogo, veluti exercitum*: fut. ήσω. ex σὺν, et ποιέω, *facio*.

Συμπολεμέω, -ῶ, *ſimul bellum gero*: fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα ex σὺν, et πολεμέω.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. adminiſtrandi; communia reip. jura et inſtituta*: à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, *unà remp. adminiſtro, in eâdem republ. cum aliis verſor*: ex σὺν, et πολιτεύω, *rempub. adminiſtro*: hoc à πολίτης, ȣ, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολίτης, ȣ, ὁ, *concivis*.

* Συμπονέω, *unà laboro*: à πονέω.

* Συμπονηρεύομαι, *ſimul cum alio malè ago*.

Συμπορεύομαι, *unà proficiſcor*: cum dat. item *convenio*: imperf. m. συνεπορευόμην, ȣ, ετο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. paſſ. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, ῆσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ex σὺν, et πορεύομαι, ȣ, *proficiſcor*. Th. πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα. indè πόρος, *tranſitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ȣ, τὸ, *convivium, compotatio; diſtinctio ordinum eorum qui accubarent*: ex σὺν, et πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πέπωκα, a. 1. ἔπιον.

Συμπότης, ȣ, ὁ, *compotator, conviva*: ex iiſd.

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius, convivialis*: à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *ſocius ſum et adjutor; adjuvo, opitulor*: ex σὺν, et πράσσω, vel -ττω, *facio*; f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ȣ, ὁ, *unà presbyter*. Ex σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *ſenex*, comparat. πρεσβύτερος, *ſenior*.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor*: à συμπράσσω, quod vide.

* Συμπρόειμι, *ſimul procedo*.

Συμπροπέμπω, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, et πέμπω, *mitto*.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρόσειμι, *ſimul adſum, adhæreo*; f. m. συμπροσέσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμὶ.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *caſus, accidens*: Hinc Angl. SYMPTOM: à συμπέπτωμαι, p. paſſ. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo*, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγῦμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo*.

Συμφέρει, *conducit*, 3. ſing. ind. præſ. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas*: et

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus, congeſtus; ſolidus*: à

Συμφέρω, εις, ει, *ſimul fero, conveho*; συμφέρειν, *convenire, conferre, prodeſſe*; συμφέρομαι, *unà moveor; convenio, congruo, alicui conſentio, acquieſco in re aliquâ; congredior cum aliquo; coëo; pugno, manus conſero; evenio, accido*: f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνενέγκας, ασα, αν. ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Συμφεύγω, *unà fugio*: f. 1. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφυγον Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor*, per Metonym. *conſentio*, cum da[t.] a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, φάω, *dico*.

Συμφλέγω, *comburo*, f. ξω, p. m. -πέφλογα. à φλέγω, *uro*.

Συμφλογίζω, *ſimul inflammo*: f. ίσω, p. -πεφλόγικα· à φλογίζω, *inflammo*.

* Συμφοιτητὴς, *condiſcipulus*.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congeſtus*; item *caſus, eventus*. Plerum[que] *fortuna adverſa, calamitas*. Vid[e] συμφορὴ.

Συμφοραίνω, *calamitatem* [illegible] *deploro*: à præced.

Συμφοράω, -ῶ, *condol[eo]*: à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, [illegible] *porto*. Hinc συμφορέοντες, a. [illegible] part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio; calamitas, caſus*: et συμφορὰ, idem. à συμφέρω.

Σύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilis, apt[us]*; idem *comes*: ab eod.

Συμφόρως, adv. *commode, utiliter*: à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui conſilia agitat, conſiliarius*; [item] *unanimis*: à

Συμφράζομαι, *ſimul delibero*, [f.] m. άσομαι, et Poët. συμφράσσομαι, Th. φράζω, *dico*, f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. [m.] Poët. et

Συμφράσσατο, *contulerat*, 3. ſing. a. 1. m. Ion. et Poët. pro συμφράσατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, *concludo, conſepio, mu[nio]*; f. ξω, p. -πέφραχα ex σὺν et φράσσω, *ſepio*.

Συμφρονέω, *eâdem ſum mente*, [con]*ſentio, aſſentior, communi conſilio delibero*; item *intelligo*, [ex] σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, *ſapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφρύγω, *torrefacio, unà frigo*, f. ξω.

Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi συμφύομαι, q. vide.

Συμφυλέτης, ȣ, ὁ, *contribulis*, [qui] *eſt ex eâdem tribu*: ex σὺν, [et] φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλή, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà enaſcor; coaleſco, cohæreſco*: a. 2. paſſ. συνεφύην, ης, η, a. 2. part. paſſ. συμφυεὶς, [εῖσα], ὲν, med. à συμφύω.

Σύμφυρμος, ȣ, ὁ, *mixtura*; à [illegible] paſſ. verbi

Digitized by Google

…μφύω, commiſceo, f. φυρῶ, p. …ρκα, perf. paſſ. πέφυρμαι.

…μφυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, unà plantatus, …l genitus, innatus; arboribus …us, opacus: ſociabilis; ſimilis; …ntaneus: à

…μφύω, f. ύσω, unà planto, coa…e facio; coagmento: vide ſu… συμφύομαι. Th. φύω, naſcor.

…μφωνέω, qu. ex diverſis voci…num efficio concentum; concino. Metaph. conſentio, communi …ſu paciſcor: f. ήσω, p. συμπε…κα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, … ſum; a. 1. paſſ. συνεφωνή…ς, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, conve…ter vos. Ex σὺν, et φωνέω, vo…mitto. Th. φωνή.

…φωνηθὰς, a. 1. part. paſſ. …ed.

…μφώνησις, εως, ἡ, concordia: à …νέω.

…μφωνία, ας, ἡ, convenientia vo…inter ſe conſonantia, concentus; …ſus; conventum: et

Σύμφωνον, υ, τὸ, pactum, con…ctum: et

Σύμφωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, conſonus; per Metaph. concors, conſentiens, con…niens: ex σὺν, et φωνὴ, vox.

Συμψάω, -ῶ, contero, veſtigia alijus ita conturbo, ut non ampliùs appareant: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, comminuo.

Συμψηφίζω, computo: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα. ex σὺν, et ψηφίζω, calculis …. Th. ψῆφος, υ, ἡ, calculus.

* Σύμψηφος, υ, ὁ ϗ ἡ, cujus idem ſuffragium, conſentiens.

Σύμψυχος, υ, ὁ ϗ ἡ, unanimis: …σὺν, et ψυχὴ, anima.

ΣΥ'Ν, CUM, præpoſ. regens … σὺν Χριςῷ εἶναι, cum Chriſto …: [* cum acc. contra morem …ræcorum LXX. Eccleſ.] In com… ſ. unà, pariter, eodem tempore.

…ῶν, ſuem, acc. à σῦς, σνὸς, ſus.

…υναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et …υναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. … et

…νάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. … act. verbi συνάγω, quod vide.

…νάγγελος, υ, ὁ ϗ ἡ, legationis ſo… . Th. ἀγγέλλω, nuntio.

…ναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω, colligo.

…ναγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi …ced.

…ναγορεύσας, αντος, a. 1. part. … à

…ναγορεύω, colloquor, adſtipulor, …em cauſam defendo; tueor, pa…inor: f. εύσω ex σὺν, et ἀγο…, idem quod ἀγοράομαι, conci…. Th. ἀγορὰ, forum.

Συναγρόμενος, præſ. part. m. verbi συνάγρομαι, congrego: quod ex σὺν, et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, congrego.

* Συναγυρμὸς, ῦ, ὁ, collectio: εἰς συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. ad colligendam prudentiam. ab ἀγύρω, congrego. undè et

Συνάγυρτος, υ, ὁ ϗ ἡ, ſimul collectus.

Συνάγω, εις, ει, colligo, congrego. [* de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετέ με. et LXX. apud Jud. ἐκ ἔςιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν et 2 Sam. Grotius inter Hebraiſmos refert, nec dum ſuppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον: in 2. pl. συνηγάγετε, hoſpitio excepiſtis, a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. ſub. act. συναγάγω, ης, η, a. 2. part. act. συναγαγὼν, ῦσα, ὸν, p. ind. act. συνῆχα, p. paſſ. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. paſſ. συνηγμένος, η, ον, congregatus; a. 1. ind. paſſ. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. συναχθεὶς, f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, p. m. συνήγαγα. ex σὺν, et ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, SYNAGOGA, conventus, collectio, ſchola. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, unà certo, f. m. ίσομαι, p. paſſ. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Συναγωνιςὴς, ῦ, ὁ, qui unà certat; in acc. pl. συναγωνιςὰς. Ex σὺν, et ἀγωνιςὴς, ῦ, ὁ, certator, athleta. quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Συνάδυσι, 3. pl. præſ. à

Συνάδω, conſono; conſentio. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, cano, f. άσω, p. ῆκα.

Συναθλέω, -ῶ, unà certo, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε. ab ἀθλέω, pro ἀεθλέω, certo. Th. ἄεθλος, certamen.

Συναθροίζω, congrego, congero, conglobo, glomero: f. οίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. paſſ. συνήθροισμαι, perf. part. paſſ. συνηθροισμένος, η, ον, congregatus. ex σὺν, et ἀθροίζω, colligo. Th. ἀθρόος, confertus, in unum collectus.

Συναΐγδην, adv. ſimul, uno impetu. Th. ἀΐσσω, cum impetu ruo.

Συναΐκτην, impetum pariter faciebant, Ion. pro συνηΐκτην, 3. dual. pluſq. p. paſſ. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus: ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, ſimul profligo; item ſimul complector, contraho in unum: ex σὺν, et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, ſimul tollo, confero, opitulor: fut. συναρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναΐσσω, ſimul irruo; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. paſſ. συνήϊγμαι, pluſq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror; f. ξω.

Συναιχμάλωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, captivitatis ſocius: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, captivus.

Συνακολυθέω, -ῶ, unà ſequor, f. ήσω, p. συνηκολύθηκα, a. 1. συνηκολύθησα. Th. ἀκόλυθος, υ, ὁ ϗ ἡ, comes.

Συναλγέω, unà doleo, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego, f. σω, p. συνήλικα, præſ. part. m. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum, a. 1. part. paſſ. συναλισθεὶς. ab ἀλίζω, congrego. Th. ἅλις, ſatis, adv.

* Συναλίσκω, unà conſumo.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus, impr. de pecuniâ: à p. paſſ. verbi

Συναλλάττω, paciſcor cum aliquo; item congredior cum aliquo; concilio; ab ἀλλάττω, muto, f. ξω, p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. ſimul cum, unà: ab ἅμα, ſimul.

Συνάμορος, vel συνάμμορος, υ, ὁ ϗ ἡ, vaſtator, maleficus. Vide συναμορέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμορέω, lædo, vaſto. Alii malunt σιναμωρέω legere; quod à σινάμωρος, υ, ὁ ϗ ἡ, cui in fatis eſt nocere aliis; qui ad id natus eſt ut alios lædat. Scribitur et σινάμορος, ex σίνω, lædo, et μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, unà aſcendo, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, et in pl. συναναβᾶσαι, quæ ſimul aſcenderant: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέω, ſimul tollo: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, ſimul accumbo, imperf. m. συνανεκείμην, σο, το, et in 3. pl. συνανέκειντο, præſ. part. m.

Digitized by Google

συνανακείμενος, η, ον. ex *σὺν, ἀνὰ,* et *κεῖμαι, jaceo:* f. m. *κείσομαι.*

Συναναμίγνυμι, ſimul commiſceo, f. *συναναμίξω,* a. 1. *συνανέμιξα,* præſ. inf. paſſ. *συναναμίγνυσθαι:* ex *σὺν, ἀνὰ,* et *μίγνυμι, miſceo;* f. *μίξω,* p. *μέμιχα.* Hinc

Συνανάμιξις, εως, ἡ, commixtio; commercium.

Συναναπαύομαι, ſimul quieſco, unà refocillor: f. m. *αύσομαι.* ex *σὺν, ἀνὰ,* et *παύω, ceſſo:* a. 2. *ἔπαυν.*

Συναναπλέκω, implico, f. *πλέξω,* p. *πέπλεχα·* ex *σὺν, ἀνὰ,* et *πλέκω, necto.*

Συναναστρέφω, unà revertor: συναναστρέφομαι, converſo cum aliquo: ex *σὺν, ἀνὰ,* et *στρέφω, verto,* f. *ψω.* Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, converſatio.

Συναναφέρω, ſimul evebo, f. *συνανοίσω,* a. 1. *συνανήνεγκα.* ex *σὺν, ἀνὰ,* et *φέρω.*

* *Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio* vel *reſpectus ad aliquid. ἐπὶ τὰ θεῖα, ad res divinas.* Antonin. iii. § 13. à præced.

Συνανεστράφην, a. 2. ind. paſſ. verbi *συναναστρέφω.*

Συναντάω, -ῶ, occurro: cum dat. f. *ήσω,* f. 1. part. act. *συναντήσων, οντος,* a. 1. ind. act. *συνήντησα,* a. 1. part. *συναντήσας·* ex *σὺν,* et *ἀντάω, obvius fio.* Th. *ἀντὶ.*

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus, exitus: à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus: ab eod.

Συναντιλαμβάνω, viciſſim juvo, opem fero: cum dat. a. 2. m. *συναντιλαβόμην, ου, ετο,* a. 2. ſub. m. *συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται.* ex *σὺν, ἀντὶ,* et *λαμβάνω, capio:* f. m. *λήψομαι,* a. 2. *ἔλαβον.*

Συνάντομαι, occurro, obviam eo: Poët. pro *συναντάω,* quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præſ. præced.

Συναντῶσιν, occurrant: 3. pl. præſ. ſub. verbi ejuſd.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi *συνάγω,* quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, ſocius, comes. Th. *ἀείρω, erigo,* f. 2. *ἀερῶ,* p. m. *ἤορα,* et Ion. *ἄορα.*

Συναπάγω, ſimul abripio: f. *ξω,* p. *συναπῆχα,* præſ. part. m. *συναπαγόμενος, ου, obſcurandans, obtemperans:* a. 1. ind. paſſ. *συναπήχθην, ης, η, ſimul abreptus fui,* a. 1. part. paſſ. *συναπαχθεὶς, έντος, ſimul abreptus:* ex *σὺν, ἀπὸ,* et *ἄγω, duco.*

Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis: ex *σὺν,* et *ἅπας, univerſus.* Th. *πᾶς, omnis.*

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *συναποκρύπτω.*

* *Συναπέρχομαι, unà cum aliquo abeo.*

Συναπεσίατο, Ion. pro *συναφίσταντο,* 3. pl. imperf. m. vel paſſ. verbi *συναφίστημι,* vide *ἀφίστημι.* Alii legend. cenſent *συναπεσταίατο.*

* *Συναποδράω, -ῶ, unà aufugio.*

Συναποθνήσκω, ſimul morior: cum dat. a. 2. ind. act. *συναπέθανον, ες, ε,* a. 2. inf. *συναποθανεῖν* ex *σὺν, ἀπὸ,* et *θνήσκω, morior:* f. 2. m. *θανοῦμαι,* p. act. *τέθνηκα.*

Συναποκρύπτω, occulto: ex *σὺν, ἀπὸ,* et *κρύπτω, abſcondo:* f. *ψω,* a. 2. *ἔκρυβον.*

Συναπολέσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. et

Συναπόλῃ, ſimul pereas: 2. ſing. a. 2. ſub. med. à

Συναπόλλυμι, unà perdo. συναπόλλυμαι, unà pereo: a. 2. m. *συναπωλόμην, ου, ετο·* ex *σὺν, ἀπὸ,* et *ὄλλυμι, perdo:* f. *ὀλέσω,* a. 2. m. *ὠλόμην,* p. m. *ὦλα,* et Att. *ὄλωλα.*

Συναποστέλλω, ſimul mitto, ablego: f. *συναποστελῶ,* p. *συναπέσταλκα,* a. 1. *συναπέστειλα.* ex *σὺν, ἀπὸ,* et *στέλλω, mitto.*

Συνάπτω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; attingo, advenio, adſum: f. *ψω,* p. *συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus inſtat et urget.* Th. *ἅπτω, necto:* f. *ψω,* p. *ἧφα.*

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi *συναίρω, confero.* Th. *αἴρω, tollo:* f. *ἀρῶ,* p. *ἦρκα,* a. 1. *ἦρα.*

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd.

Συναρήρανται, Att. redupl. pro *συνήρανται,* 3. ſing. p. paſſ. à

Συναράσσω, collido, confligo. Th. *ἀράσσω, pulſo.*

Συναριθμέω, -ῶ, connumero, computo: f. *ήσω,* p. *-ηρίθμηκα·* ex *σὺν,* et *ἀριθμέω, numero.*

* *Συναρκέομαι,* cum dat. *ſufficio, patienter aliquem fero,* Theoph. Charact. c. iii. ex *σὺν,* et *ἀρκέομαι, contentus ſum.*

Συναρμόζω, coapto, concinno; congruo, convenio, quadro: f. *σω.* Ex *σὺν,* et *ἁρμόζω, apto.* Th. *ἄρω,* idem.

Συναρμολογέω, -ῶ, congruenter coagmento, aptè concinno: f. *ήσω,* p. *συνηρμολόγηκα,* part. præſ. paſſ. *συναρμολογεόμενος, -ούμενος, -εομένη, -ουμένη, congruenter coagmentatus, -a:* ex *σὺν,* et *ἁρμολογέω, -ῶ, aptè concinno, compingo,* et hæc ab *ἁρμὸς,* (pro *ἁρμός, ῦ, ὁ, compages,* ab *ἄρω, apto,* f. *ἀρῶ,* p. *ἦρκα,* p. paſſ. *ἦρμαι,*) et *λέγω, dico.*

Συνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro *συνήρμοξεν,* a. 1. ind. act. verbi *συναρμόζω.*

Συναρπασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. juſd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, reptio, rapina: à

Συναρπάζω, ſimul abripio, f. *άσω,* p. *συνήρπακα,* plusq. *ηρπάκειν, εις, ει,* a. 1. ind. *συνήρπασα,* a. 1. part. *σας,* a. 1. ind. paſſ. *ης, η,* a. 1. part. paſſ. *θεὶς, εῖσα, ὲν, abreptus.* Th. *ζω, rapio:* f. *σω,* et Dor. *ξω.*

Συναρπάσας, αντος, vide in ced.

Συνασπίζω, confertis clypeis teſtudine factâ pugno: ab *clypeo protego.* Th. *ἀσπὶς, ίδος, clypeus.*

Συνασπισμὸς, ῦ, ὁ, mutua cum milites mutua ſcuta et obtendunt capiti: à præcedente.

* *Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio.*

Συναυλίζομαι, unà commoror, verſor, f. m. *ίσομαι,* p. paſſ. *λισμαι.* Th. *αὐλὴ, ſtabulum.*

Συναυξάνω, ſimul augeo, facio cere: f. *συναυξήσω,* p. præſ. m. *συναυξάνομαι, ſimul co;* præſ. infin. m. ex *σὺν,* et *αὐξάνω, augeo:* f. Th. *αὔξω,* idem.

Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. paſſ. præced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. *συνάγω, congrego:* f. *άξω,* p. *χα.* Th. *ἄγω, duco.*

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

Συνάχθομαι, condoleſco: in 3. *συνάχθονται,* ab *ἄχθομαι, ægrè fero.* Th. *ἄχθος, εος, pondus, onus.*

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio: à *νάπτω.*

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. *συνάπτω, connecto.* Th. *ἅπτω, to:* f. *ψω.*

Συνδάκνω, commordeo, compungo. Vide *δάκνω, mordeo.*

Συνδειπνέω, cum alio cœno: à *δειπνέω, cœno.* Th. *δεῖπνον, cœna.*

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum; à *συνδέω,* quod vide.

Συνδεόμενος, Ion. pro *συνδούμενος, -ούμενος, qui vinctus eſt cum aliquo.* à

Συνδέω, ſimul vincio, colligo, connecto, conſocio, concilio: f. *ήσω,* p. *συνδέδεκα,* p. paſſ. *συνδέδεμαι,* p. part. paſſ. *συνδεδεμένος, ſimul vinctus:* ex *σὺν,* et *δέω, ligo.*

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo: ex *σὺν, διὰ,* et *κινδυνεύω, periclitor.* Th. *κίνδυνος, periculum.*

Digitized by Google

...διατρίβω, *commoror apud* vel *consuetudinem habeo cum; ver-* ...ὶω, *operam et ſtudium pono:* imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν, διὰ, ...ίβω, *tero:* f. ψω, p. τέτριφα, paſſ. τέτριμμαι.

...διαφέρω, *cum alio perfero aut* ...ω, *aliquem in re aliquâ toleran-* ...

...διαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido.* ...le in διαχειρίζω.

...διέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. ...act. verbi συνδιατρίβω.

...ᾐτᾶτο, 3. ſing. imperf. m. ...bi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabi-* ...*contubernalis ſum:* à διαιτάομαι, ...*dego.* Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vi-* ...*mos.*

...δικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *teſtis, comes, ad-* ...; propriè σύνδικοι vocantur ...*patroni, qui ſimul unam can-* ...*cauſam in judiciis defendunt.* ...δίκη, *jus.*

...διώκω, *unà perſequor.*

...δοκεῖν, dicitur *de quo inter* ...*convenit, quod communitèr* ...Th. δοκέω, *cenſeo.*

...δοκιμάζω, *ſimul exploro ſeu* ...: à δοκιμάζω, *probo, exploro.*

...δοκιμάσαντας, acc. pl. ſ. 1. ...a. act. verbi præced.

...δοξάζω, *ſimul glorifico:* f. άσω,

...δοξάσθην, a. 1. ind. paſſ. συν-

...δοξασθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ.

...ασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συν- ...σθῶμεν à δοξάζω, et hoc à ...α, ης, ἡ, *opinio.* Th. δοκέω, *vi-* ...

...δουλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *conſervus, a.* ...δοῦλος, *ſervus.*

...δραμέω, -ῶ, *concurro,* f. ήσω, ...m. -δέδρομα.

...δραμόντων, gen. pl. a. 2. part. ...verbi συντρέχω, *concurro.* Th. ...χω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδρά- ...a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρο-...

...δρομάδες, ων, *concurrentes:* E- ...infularum, quæ et συμ- ...γάδες appellantur. Vide præ-...

...δρομή, ῆς, ἡ, *concurſus:* à συν- ...vide in συνδραμόντων.

...δρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *concur-* ...; *conſentiens; currûs ſocius.*

...δυάζω, *copulo, communico, con-* ...; f. άσω, p. -δεδύακα.

...δυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo ſimul* ...*bini;* ex σὺν, et δύω, *duo.*

...έβαλλον, ες, ε, a. 2. ind. act. ...bi συμβάλλω.

...έβα, et Dor. συνέβα, 3. ſing. ...ind. act. verbi συμβαίνω, *e-* ...Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσο- ...a. 2. ἔβην.

...εβόσκετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ...bi συμβόσκω, *unà paſco;* quod à βόσκω, *paſco.* Th. βόω, *paſco;* f. όσω et ώσω.

Συνέβαλλον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *conſulto, hortor:* quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *conſilium.*

Συνεβουλεύσατο et συνεβουλεύσαντο, 3. ſing. et pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Συνέγειρον, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *ſimul excito.* Th. ἐγείρω, *excito;* f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα, a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præſ. act. à

Συνεδρεύω, *conſideo;* f. εύσω. ab ἕδρα, *ſedes.* Th. ἕζομαι, *ſedeo;* f. 2. m. ἑδῦμαι.

* Συνεδρία, ἡ, *aſſeſſio:* à præced.

Συνέδριον, τὸ, *conſeſſus,* ſc. *judicum:* à

Σύνεδρος, ε, ὁ, *conſeſſor, aſſeſſor, conſiliarius:* ex σὺν, et ἕδρα.

Συνέεργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *ſimul includo, colligo, conſtringo.* Th. εἴργω, *includo.*

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um,* perf. part. paſſ. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo;* quod ex σὺν, et ζευγνύω, ſeu -υμι, *jungo;* f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim;* adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo,* quod vide.

Συνεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, *diſcepto,* qu. vide.

Συνεζωοποίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, f. συνήσω ex σὺν, et ἵημι, ſeu ἵω, *mitto.*

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *conſtituo;* f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, ου, το. Th. τίθημι, *pono.*

Συνέθεντο, *componebant;* 3. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θου, 2. ſing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Συνεθίζω, f. ίσω, *conſuefacio;* quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos, conſuetudo.*

Συνεθισθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνεθίζω.

Συνειδέω, f. ήσω, *ſum conſcius;* ab εἰδέω, *ſcio.* Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conſcientia, intelligentia:* in pl. συνειδήσεις· à præced.

Συνεῖδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conſcius:* et in n. g. συνειδὸς, ότος, τὸ, *conſcientia:* contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνειδέω, q. v.

Συνείδω, *ſcio, perſpicio;* a. 2. inf. συνιδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conſcius mihi ſum.* Th. εἴδω, *ſcio; video:* f. m. εἴσομαι.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. paſſ. verbi συλλέγω, *colligo.*

Συνειλέω, *convolvo, cogo, impello, includo:* vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* q. v.

Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *ſimul ſortior.* Th. λαγχάνω, *ſortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inuſitat. p. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegiſſe;* p. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego;* f. ξω, p. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *ſum cum alio, conſuetudinem habeo; ſermocinor, in conventu diſcepto:* cum dat. Imperf. συνῆν, f. m. ἔσομαι, præſ. infin. συνεῖναι, præſ. part. συνὼν, *converſans;* οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, diſcipuli:* ex σὺν, et εἰμὶ, *ſum.*

Συνειπεῖν, *alicui aſſentire, alicui patrocinari.* Th. εἴπω, *dico.*

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *ſequor.*

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo,* itèm *cohæreo.* Th. εἴρω, *necto.*

Συνεὶς, *conſcius;* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo,* q. v.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *ſimul ingredior;* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι, *venio;* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *ſimul induco;* quod à φορέω, *geſto.* Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω, derivari, *intus admitto.*

Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat;* 3. ſing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.*

Digitized by Google

Th. ἔχω, *habeo*; imperf. εἶχον, f. σχήσω.

Συνείχετο, *augebatur*; 3. ſing. imperf. paſſ. συνέχω, *conſtringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et ſedeo*, q. v.

Συνεκαίετο, *coardebat*; 3. ſing. imperf. paſſ. verbi συγκαίω, quod ex σὺν, et καίω, *uro*; f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. paſſ. ἐκάην.

* Συνεκβοάω, *unà cum aliis proclamo*.

Συνέκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſocius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *abſens à popularibus ſuis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκέκρατο, (per Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. et

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *tempero*; f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *miſceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo*, f. ήσω: ex σὺν, et κινέω, *moveo*.

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido*: ex συν, et ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνέκλεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, q. v.

Συνέκλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà electus*: ex σὺν, et ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, ſimul vinco*; f. ήσω. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, *ſimul exigo*; in med. *unà ulciſcor*: ex σὺν, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo*.

Συνεκτάττω, *ſimul inſtruo*: à verbo τάττω, ſeu -σσω, *ordino*.

Συνεκτικὸς, ὴ, ὸν, *cohibendi ſeu continendi vim habens; continens et in ſuo ſtatu conſervans; compactus*: à συνέχω.

Συνεκτρέφω, *unà enutrio, ſimul alo*; f. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio*.

* Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo*. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſimul nutriens*: à συνεκτρέφω.

Συνέλαβεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, q. v.

Συνελαύνω, *compello, -is*: f. συνελάσω, a. 1. συνήλασα, *compuli*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*, q. v.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, q. v.

Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν, et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *ſimul everto, contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ ſum ſocius, ſto à partibus alicujus*; f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συνέμεν, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*, q. v.

Συνενείκαιεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνείκω.

Συνενείκεται, *confertur*: 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.

* Συνενήνοχα, ας, ε, p. m. ejuſd. οὐδὲ τοῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit*.

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio*.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *unà erro vel delinquo*: in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι. ex σὺν, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, a. 2 ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράσσω.

Συνεξέρχομαι, *convenio, unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. paſſ. à

Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ, et ἐτάζω, *examino*; f. σω.

Συνεξετάττετο, imperf. verbi συνεκτάττω, *ſimul ordino*.

Συνεξοκέλλω, *pertraho*: ex σὺν, ἐξ, et ὀκέλλω, *appello*; f. λω. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Συνεξομοιοῦμαι, *aſſimilor*: ex σὺν, ἐξ, et ὁμοιόω, *aſſimilo*: et hoc ab ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inſin. paſſ. verbi præced.

Συνεξορμάω, *unà irrumpo*: ex σὺν, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Συνεξώκειλεν, *pertraxit; devexit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.

* Συνεορτάζω, *unà feſtum celebro* [illegible]

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura* [illegible] *commiſſura*: à συνέχω, [illegible] Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*, q. vide.

Συνέπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible] *comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ, et αἶνος, *laus*.

Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, [illegible] *ſubſequor, ſimul ſector*: ex σὺν, et ἐπακολουθέω, *ſequor*.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *ſimul attingere et aggredi* [illegible] a. 1. inf. m. verbi συνεφάπτομαι [illegible] ex σὺν, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango*.

Συνεπελαφρύνω, *ſimul allevo*: [illegible] σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, *levis, celer*.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto*. Th. πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπομφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, *unà præficio*: [illegible] σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *ſto*; f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condenſavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι [illegible] *compingo*. Th. πηγνύω, ſeu πήγνυμι, idem; f. ξω, p. χα, p. m. [illegible] πηγα.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συνεπιτίθημι.

Συνεπιμέλομαι, *unà curo*. Th. μέλει, *curæ eſt*.

Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, *teſtimonium inſuper præbeo, adſtipulor*; f. [illegible] p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *teſtor*. Th. μάρτυρος, ὁ vel ἡ, *teſtis*.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo* [illegible] cum dat. fut. συμπιόσω, p. συμπέπωκα, a. 1. ind. act. συνέπιον, ες, [illegible] Th. πίνω, *bibo*.

Συνεπιπονέω, *unà laboro*: ex [illegible] ἐπὶ, et πονέω, *laboro*.

Συνεπισκέπτομαι, *unà inſpicio*, [illegible] *conſidero*; f. 1. m. ψομαι. à [illegible] τομαι, *conſidero*.

Συνεπισπᾶσθαι, præſ. inf. verbi

Συνεπισπάω, -ῶ, *ſimul attraho* [illegible] Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, *ſimul ſequens*. Vide in σπέο, *ſequere*.

Συνεπίσταμαι, *conſcius ſum* [illegible] *ſimul ſcio*. Th. ἵσημι.

Συνεπισχύω, *adjuvo, auxilium ſuppetias fero*: f. ύσω, p. συνεπίσχυκα [illegible]

Συνεπιτίθημι, *ſimul impono, impero* [illegible] *to*: συνεπιτίθεμαι, *ſimul adorior et invado, inſurgo, aggredior*; [illegible]

Digitized by Google

ι; utor, abutor, ut tempore, ; ex σὺν, ἐπὶ, et τίθημι.

ἐπνιγον, imperf. act. verbi πνίγω, ſuffoco; f. ξω, p. συμπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

έπτιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ſſ. verbi.

έστιδωσα, ας, ε, a. 1. act. à συμπίζω.

έπομαι, conſequor, comitor: m dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ex σὺν, et ἕπω, ſequor.

επεπτώκει, inciderat: Ion. legi- t pro συνεπεπτώκει, 3. ſing. luſq. perf. act. verbi συμπίπτω, Th. πίπτω, cado, quod vi[de].

ἐπερανίζω, f. ίσω, colligo, in iculum congero; contribuo, opitu- ad aliquid efficiendum, Iſoc. ad ilippum: ex σὺν, et ἐρανὸς.

ἐπεράω, -ῶ, ſimul amo, Moſch. t. ex σὺν, et ἐράω. Item confero quid, contribuo, ἐρανοὶ δὲ εἰσὶν ἀπὸ συνερᾷν ᾗ συμφέρειν ἕκαστον, Aen. l. viii.

ἐπεργέω, -ῶ, unà operor, adjuvo: perf. συνήργεον, -ουν, -εις, εις, -ει, f. ήσω, p. συνήργηκα: à συνερ[γὸς].

ἐπεργήσεις, 2. ſing. f. 1. act. rbi præced.

ἐπεργὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, adjutor, admiter, collega: ex σὺν, et ἔργον.

ἐπερείδω, defigo, impingo, fortiter prime: in med. incumbo, imtum facio: f. είσω. ab ἐρείδω,

έριθος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſocius laboris; oprie qui vel quæ lanificium ſi exercet: ex σὺν, et ἔριθος.

έρχομαι, convenio, unà venio, unum eundemque conſilium venio; trimonium ineo: pro συμβαίνειν, idere: imperf. m. συνηρχόμην, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνθον, ες, ε, a. 2. inf. act. συνελθεῖν, a. 2. part. συνελθὼν, ῦσα, ὸν, med. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. ed. συνεληλυθὼς, υῖα, ὸς, pluſq. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. h. ἔρχομαι, venio.

ες, intellige: et in 2. pl. σύε, a. 2. imperat. act. verbi συημι, intelligo. Th. ἵημι ſeu ἵω, itto.

έσει, dat. ſing. à σύνεσις, intelentia; acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, telligo, quod vide.

εσθίω, veſcor cum aliquo: imerf. συνήσθιον, ες, ε: ab ἐσθίω, f. idem quod ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudenſapientia, conſcientia; coitio: à ίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, ſimul contriſtor; f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, diſcerpo; f. ξω, p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, contractus: p. part. paſſ. à συστέλλω, contraho, q. v.

Συνέστασαν, conſtituti erant; Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, ſimul cruci fixus ſum: a. 1. ind. paſſ. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi σταυρόω, f. ώσω, p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, ῦ, ὁ, crux, ſeu palus erectus.

Συνέστειλαν, compoſuerunt ad ſepulturam, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, f. στελῶ, a. 1. συνέστειλα.

Συνεστεῶσα μάχη, prælium quod adhuc committitur: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τῦ ε pro συνεστῶσα, quod per Craſin dicitur pro συνεστηκυῖα, verbi συνίστημι.

Συνέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. perſ. p. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, perſtitit, duravit: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, firmæ: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejuſd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo: f. συστήσω, p. συνέστακα, p. part. συνεστακὼς, υῖα, ὸς, et per Craſin συνεστὼς, ῶσα, ὸς. Th. ἵστημι, ſtatuo.

* Συνεστιάω, vel συνεστιάομαι, convivio ſeu epulo excipio.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium. Th. ἑστία, focus.

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo; f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, ſocia, amica; concubina.

Συνεταῖρος, ε, ὁ, ſodalis, adjutor.

Συνέταξα, ας, ε, præcipi; a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, conſtituo; f. ξω. Th. τάσσω, -ττω, ordino; p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, unà ſepelio. Th. θάπτω, ſepelio; f. ψω, p. τέθαφα, a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, intelligite: 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, intelligo.

Συνετίθεντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συντίθημι, conſtituo, q. v.

Συνετέλεσα, ας, ε, finivi: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. ſing. imperf. act. verbi συντηρέω, obſervo, quod vide.

Συνετίζω, intelligentem reddo: à συνετὸς, et hoc à συνίημι, intelligo: quod ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, intellexit: 3. ſing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετὸς, ὴ, ὸν, qui intelligi poteſt; intelligens, ſciens; prudens, ſolers; compactus, coagmentatus: à συνίημι, intelligo.

Συνετρίβη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, contero. Th. τρίβω, tero: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. intelligenter: à συνετὸς.

Συνεύαδον, complacuerunt: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonaſmo Æol. pro εὔαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, conſentio, comprobo; f. ήσω, perf. συνευδόκηκα. ex σὺν, εὖ, et δοκέω, videor.

Συνευνάζω, cum aliquo ſopio; συνευνάζεσθαι verò concumbere, cubare cum aliquo: ab εὐνάζω, ſopio. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi præced.

Σύνευνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Poët. qui vel quæ eodem cubili utitur; maritus, vel uxor: ex σὺν, et εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectus.

Συνευπορέω, -ῶ, unà comparo, operam ſuppedito: ex σὺν, εὖ, et πείρω, tranſadigo.

* Συνευφραίνω, collætor.

Συνευωχέω, -ῶ, f. ήσω, unà convivio excipio; et συνευωχέομαι, ῦμαι, unà epulor; cum dat. ex σὺν, et εὐωχέω, convivio excipio. Th. εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum: qu. ex εὖ, et ἔχειν, benè habere, lætus eſſe.

Συνεφίστημι, unà præficio; attendo animum; a. 2. ind. act. συνεπέστην, p. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, unà præfectus, præſ. m. συνεφίσταμαι, unà præſum, unà inſurgo; ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, ſto, ſtatuo; f. στήσω.

Συνεφώνησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, conſentio; f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a.

Digitized by Google

α. verbi συγχέω, confundo; concito: f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

* Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, aſſiduitas, crebritas: à συνεχής.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, aſſiduè, frequenter: adv. à

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, conjunctus, creber, frequens, aſſiduus: et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præſ. part. act. f. g. à

Συνέχω, unà teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conſervo, tueor; comprehendo, calleo; mecum retineo; f. συνέξω, p. συνέσχηκα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, præſ. paſſ. συνέχομαι, imperf. paſſ. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, crebrò, frequenter, aſſiduè: à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, computo: f. ίσω, p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, congrego; f. ξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Συνήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, unà excito; f. συνεγερῶ, a. 1. paſſ. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito; a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus: perf. part. paſſ. verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. ſing. imperf. act. à

Συνηγορέω, patrocinor; aſſentior, adſtipulor: ab ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium: à

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus: ab eod. Th.

Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συνηγορέω.

Συνῄδειται, cognovit, 3. ſing. p. paſſ. verbi συνειδέω, f. ήσω, p. paſſ. συνείδημαι, σαι, ται, et 3. ſing. Att. συνῄδηται, et Ion. diſſolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, ſcio.

Συνῄδει, conſcius erat: 3. ſing. pluſq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio; f. ήσω, p. ηκα, pluſq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, pari voluptate et gaudio afficior, gratulor: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Συνήθεις, acc. pl. à συνήθης.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, familiaritas: et

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus, familiaris: ex σὺν, et ἦθος, εος, τὸ, conſuetudo.

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, unà certo; f. ήσω, p. συνήθληκα.

Συνήθους, gen. ſing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi συναθροίζω, congrego, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, pro more: adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi: et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, compuli: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, -is. Th. ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, convenio, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis: ex σὺν, et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, coætaneus. Th. ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Συνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλόησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi συναλοάω, -ῶ, contundo; f. ήσω. Th. ἀλοάω, comminuo: dicitur et ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis aut fœderis ſanctio, pactum: à ſeq.

Συνήμων, ſocius; à συνίημι.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à συμφέρω, confero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, occurro; f. ήσω. ab ἀντάω, obvius fio; p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, unà operor: imperf. συνήργεον, -ουν, -εις, -εις, -ει, -ει, f. ήσω. Th. ἔργον, opus.

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbrâ, umbroſus, conſitus, refertus, denſus. Th. ἐρέφω, tego.

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, convenio; imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, veſcor cum aliquo; f. ίσω. Th. ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligatis; 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. paſſ. [illegible] in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3. pl. [illegible] νήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. [illegible] συνάγω, congrego. Th. ἄγω, [illegible] f. ἄξω, p. paſſ. ἦγμαι, a. 1. [illegible] ἤχθην, f. 1. paſſ. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. [illegible] bi συνάπτω, conjungo; f. ψω, [illegible] 1. paſſ. συνήφθην. Th. ἅπτω, [illegible] to.

Συνθάπτω, unà ſepelio; f. ψω, [illegible] p. συντέθαφα, a. 2. -έταφον, a. [illegible] ind. paſſ. -ετάφην, ης, η, conſepul[illegible] tus fui: a. 2. part. paſſ. -ταφ[illegible] ῶσα, ὲν. Th. θάπτω, ſepelio.

Συνθέλω, ſimul volo, conſentio; [illegible] σὺν, et θέλω, f. ήσω, volo.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, ſignum, [illegible] ex compoſito datur, teſſera; pa[illegible] fœdus: à συντίθημι.

Συνθέμενος, conjungens, [illegible] perpendens: a. 2. part. m. [illegible] συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. [illegible] ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imper[illegible] m. θέσο, (θέο, θοῦ,) θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθε, compone, [illegible] madverte: a. 2. imperat. m. [illegible] eod. verbo.

Συνθεσίη, ας, ἡ, compoſitio; [illegible] tum: gen. pl. Æol. συνθεσιάων [illegible] συντίθημι. Th. τίθημι, pono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, [illegible] miſtura cujuſlibet rei: SYNTHE[illegible] SIS figura Gram. acc. ſing. [illegible] θεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, [illegible] ſing. aor. 2. ind. m. verbi [illegible] θημι.

Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, [illegible] ὸν, compoſitus, coagmentatus: et

Συνθέτως, à præced. compoſit[illegible] à συντίθημι.

* Συνθέω, concurro, unà curro; [illegible] ex σὺν, et θέω.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio, [illegible] vus; pactum, fœdus, conſenſ[illegible] acc. pl. συνθήκας à συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, [illegible] ſtitutum, ſignum; ab eod.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis [illegible] us: ex σὺν, et θηρευτὴς, [illegible]

Συνθήσει, componet: 3. ſing. [illegible] 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. [illegible] συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. [illegible] paſſ. verbi ſequentis.

Συνθλάω, confringo; contundo, [illegible] lido: f. άσω, a. 1. -έθλασα, [illegible] -τέθλακα, p. paſſ. -τέθλασμαι, [illegible] 1. ind. paſſ. -εθλάσθην, fut. [illegible] paſſ. -θλασθήσομαι, η, εται à [illegible] θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo; f. ψω, imperf. -έθλιβον, ες, ε, perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, premo; f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

Συνθνήσκω, commorior. Th. θνήσκω, morior; fut. 2. m. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè deliciis frango, effemino, enervo, affligo; item comminuo, confringo; f. ψω, a. 1. συνέθρυψα, p. -τέθρυφα. Th. θρύπτω, ψω, frango.

Συνιδεῖν, perſpicere, conſiderare; a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, video; f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνιεῖν, præſ. infin. pro συνιέναι: συνιέω, pro συνίημι, intelligo; a. 1. συνῆκα. Th. ἵω, mitto.

Συνιεὶς, εῖσα, ὲν, intelligens; præſ. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, paciſcor, convenio; præſ. ind. et

Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι, præſ. infin. act. et

Συνίετε, intelligite: 2. plur. imperat. præſ. act. verbi συνίημι.

Συνίζω, conſido, devergo, declino, ut [illegible] in pectus: ex σὺν, et ἵζω, ſedere facio.

Συνίημι, propriè committo; item intelligo; guſto, edo vel bibo: 3. pl. συνιοῦσι, pro -εῖσι: ſic ad Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, ιέντος, præſ. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præſ. imperat. act. συνίεθι, ίετω, et in 2. pl. συνίετε, intelligite; præſ. ſub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. ῶσι, præſ. inf. συνιέναι, f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl. ήσουσι, perf. συνεῖκα, a. 1. συνῆκα, a. 2. σύνην, ης, η, a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, et in 2. perſ. σύνετε, a. 2. ſub. συνῶ, ῇς, ῇ, in 2. pl. συνῆτε: ex σὺν, et ἵημι, Th. ἵω, mitto.

Συνιέμεναι, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præſ. infin. act. et

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, ſimul eo. ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, όντος. Th. ἴω.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant: 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, συνίημι, q. v.

Συνιοῦσι, intelligunt; 3. pl. ind. præſ. ab eod.

Συνῄεσαν, concurrerunt, unà iverunt; 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, unà eo: quod ab εἶμι, eo; imperf. ἦν, ᾖς, ᾖ, in dual. ἦτον, Th. ἴω, eo.

Συνίσασι, ſciunt; 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Συνιστάμενος, μένη, μενον, præſ. part. m. συνίστασθαι, præſ. infin. m. verbi συνίστημι, conſtituo, quod vide.

Συνίσταται, 3. perſ. ſing. præſ. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντες, gen. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, commendo; idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, conſtituo, compono, creo, molior; firmo, ſtabilio; commendo; demonſtro, doceo; contraho: [* Πασίωνα αὐτῷ συνίστησι, Iſocr. Trap. p. 468. Paſionem ſponſorem ei dedi. Τὴν παρασκευὴν αὐτῷ συνισταμένην ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. Cùm apparatum adverſus ſe conſtatum videret.] f. συστήσω, p. συνέστακα, ſeu συνέστηκα, p. part. act. συνεστακὼς, et per Craſin, συνεστὼς, conſiſtens: et per Epenth. συνεστηκὼς, a. 1. ind. act. συνέστησα, præſ. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præſ. part. act. à συνιστάω, commendo, idem quòd συνίστημι, q. v.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, cognitor, teſtis: ex σὺν, et ἵστωρ, ſciens.

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, corroboro, f. ίσω et ιῶ. (nam polyſyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν, et ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præſ. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, intelligo, committo. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. ſub. præſ. act. ab eod. verbo.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε; choream unà inſtituite; 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω: ex σὺν, et κωμάζω, comiſſor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comiſſatio.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνῴκει, 3. ſing. imperf. act. verbi

Συνναίω, cohabito. Th. ναίω, habito; f. σω.

Συννενέαται, in acervum congeſti ſunt: Ion. pro συννένηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi συννέω.

Συννέφεια, ας, ἡ, congregatio nubium: et

Συννεφέω, nubes cogo: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus, nube obductus, obſcurus. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.

Συνεχὲς, adv. aſſiduè, continenter: à συνεχής.

Συννέω, vel συννήθω, in unum acervum congero: ex σὺν, et νέω, glomero.

Συννῆσαι, coacervare, a. 1. infin. act. à præced.

Συννοέω, f. ήσω, cogito, intelligo; ex σὺν, et νοέω, mente agito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio diligens et ſeria, conſideratio; unde et triſtitia oris; intelligentia: à σύννους.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. præced.

Σύννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliquo paſcitur; unà educatus, unà habitans; ejuſdem ordinis homo; conjunctus, cognatus: ex σὺν, et νομὴ, pabulum. Th. νέμω, paſco; p. m. νένομα.

Σύννους, ὁ ϗ ἡ, cogitabundus, meditabundus: ex σὺν, et νόος, mens.

* Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum aliquo ſponſam comitatur et curat, Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta: ex σὺν, et νύμφη.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo; f. εύσω, p. συνώδευκα: ex σὺν, et ὁδεύω, ab ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, iter commune: ex iiſd.

Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſeu coitus lunæ cum ſole: ex iiſd.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes in itinere: ex σὺν, ὁδὸς, et πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo; p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, congreſſus, concio, conventus, ſeu SYNODUS; item conjunctio, coitus; etiam proventus, redditus: ex σὺν, et ὁδὸς, via.

Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, condoleo.

Σύνοιδα, conſcius mihi ſum, p. m. συνειδέναι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, ſcio.

Συνοικέω, unà verſor, unà habito, matrimonium contraho; f. ήσω, p. συνῴκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, conſortium, connubium: et

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum aliquo habitat, contubernalis: à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè plures domus eodem loco conjunctæ; eſt et una domus, ſed in quâ plures habitant, unde vertitur et contubernium: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, unà habitare facio; connubio jungo; nuptum do marito; coloniam deduco: ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c. ex σὺν, et οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, -ῶ, unà ædifico, f. ήσω, p. συνῳκοδόμηκα, præſ. paſſ. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, unà ædificor: ex σὺν, οἶκος, et δέμω, ſtruo.

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul habitans, conſors, contubernalis: ex σὺν, et Th. οἶκος, domus.

Digitized by Google

Συνοισόμεθα, *congredientur* ; 1. pl. f. 1. m. verbi *συμφέρω*. Th. *φέρω*, f. m. *οἴσομαι*, a. 1. *ἤνεγκα*, *fero*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio* : ab *ὁλκὴ*, *tractio*.

Σύνολον, adv. *omnino*, *in univerſum* : à

Σύνολος, *integer*, *univerſus*. Th. *ὅλος*.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. *ὀλοφύρομαι*, *lamentor*, *ejulo* ; f. m. -ῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorſus*, *omnino* : à *σύνολος*.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro *συνομήλιξ*, *ætate par*, *æqualis*. Vide *ὁμήλιξ*.

Συνομιλέω, -ῶ, *verſor cum aliquo*, *unà colloquor* : cum. dat. f. ήσω, p. *συνωμίληκα*. Th. *ὅμιλος*, *cœtus*, *turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro*, *conſpiro*. Vide *ὄμνυμι*, *juro*.

Συνομολογέομαι, -ῦμαι, *aſſentior* : et

Συνομολογέω, -ῶ, *aſſentior*, *conſentio*, *comprobo* ; *confiteor* ; *paciſcor* : ex *σὺν*, *ὁμὸς*, et *λόγος*. Th. *λέγω*, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis ſum* ; f. ήσω, p. *συνωμόρηκα* ex *σὺν*, et *ὅμορος*, υ, ὁ ἡ ἡ, *conterminus* : ex *ὁμῶ*, *unà*, adv. et *ὅρος*, *terminus*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : à *συνόμνυμι*, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *comes* : ex *σὺν*, et *ὀπάζω*, *perſequor*, *comitem do* ; f. άσω.

Συνοράω, -ῶ, *perſpicio*, *intelligo* ; f. άσω, p. *συνώρακα*, et -*εώρακα*. Th. *ὁράω*, *video*.

Συνούλωσις, εως, ἡ, *cicatricis contractio* : ab *οὐλὴ*, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *conſuetudo*, *converſatio*, *concubitus* : à *σύνειμι*, *unà ſum*, *converſor*. Th. *εἰμὶ*, ſeu *ἴω*, *ſum*.

Συνουσιασμὸς, ῦ, ὁ, *congreſſus* : à *συνουσιάζω*, *coëo* ; f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *juncta ſupercilia habens* ; *triſtis*, *trux*, *arrogans*. Th. *ὀφρὺς*, *ύος*, ἡ, *ſupercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio* ; *compreſſio*, *coarctatio* ; *anguſtia et anxietas* ; *conflictus in prælio* : [* *ambitus*, quo aliquid undique circumdatur, Joſ. Ant. viii. 3. 2.] à *συνέχω*, *conſtringo*. Th. *ἔχω*, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati*, *in anguſtum coëuntes* : nom. dual. perf. part. act. Atticè pro *συνοχηκότε* : Atticorum enim eſt η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo *συνοχέω*, f. ήσω, p. *συνώχηκα* quod à *συνοχὴ*, *coarctatio*, *anguſtia*. hoc à *συνέχω*. Th. *ἔχω*, *habeo*.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conſpectus*, *compendium*, ſeu *SYNOPSIS* ; *æſtimatio* : ex *σὺν*, et *ὄψις*, ab *ὄπτομαι*, *video*.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio*, *præceptum* : et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata* ; ſeu *ordinatio*, *agmen*, *exercitus* ; *volumen*, ſeu *SYNTAGMA* : à *συντάσσω*, vel -*ττω*, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro *συντέμνω*, *concido* ; *breve facio*. Th. *τέμνω*, *ſeco*.

Συντανύσαις, Æol. pro *συντανύσας*, aor. 1. part. act. verbi

Συντανύω, idem quòd *συντείνω*, *tendo*, *vergo*. Th. *τάνω*, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, *conſtructio*, ſeu *SYNTAXIS*. hinc Angl. SYNTAX. apud Gram. item *ordo claſſis* ; *ſeries* ; *volumen* ; *ſtipendium* ; *quicquid certo modo præſcriptum*, *imperatum eſt* : à *συντάσσω*.

Συνταράσσω, *conturbo*, f. άξω, p. *συντετάραχα* ex *σὺν*, et *ταράσσω*, *turbo*.

Συντάσσω, vel -*ττω*, *unà cum aliis ordino*, *colloco*, *conſtituo* : [* præſ. paſſ. *συντάσσομαι*, vel *συντάττομαι*, *accingor*, *paratus ſum*, *ὁ συντέταγμαι*, Dem. *non ſum paratus*, *inſtructus*. Luc. in Aſin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω, a. 1. *συνέταξα*, ας, ε, *præcepi*, p. *συντέταχα*, perf. paſſ. *συντέταγμαι*, ξαι, κται. Th. *τάσσω*, vel -*ττω*, *ordino*, f. ξω.

Συνταττόμενος, præſ. part. m. vel paſſ. à *συντάττω*. Vide *συντάσσω*.

Συνταχύνω, *propero*, *accelero*. Th. *ταχὺς*.

Συντεθραμμένος, *ſimul educatus*, p. part. paſſ. à *συντρέφω*.

Συντείνω, *contendo*, *incito*, *pergo*, *ſtudioſè laboro*, *feſtino*. Th. *τείνω*.

Συντελέθειν, præſ. inf. Poët. pro *συντελεῖν*, *conficere*, *efficere*, *parare*. Vide *τελέθω*.

Συντέλεια, ας, ἡ, *collatio*, *penſio*, *tributum* ; *conſummatio*, *finis* ; *impietas*, *improbitas*, LXX. à *συντελὴς*, έος, ὁ ἡ ἡ. Th. *τέλος*.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *conſummatio*, *perfectio* : à p. paſſ. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio*, *conficio*, *conſummo*, *perficio*, *perago* ; *contribuo* ; item *ſacra facio cum aliis* ; f. έσω, a. 1. *συνετέλεσα*, ας, ε, p. *συντετέλεκα*, præſ. inf. paſſ. *συντελέεσθαι*, -εῖσθαι, *conſummari*, p. paſſ. *συντετέλεσμαι*, a. 1. ind. paſſ. *συνετελέσθην*, ης, η, a. 1. part. *συντελεσθεὶς*, εῖσα, ὲν, *exactus*, *ad finem perductus* : ex *σὺν*, et *τελέω*.

Συντελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *utilis*, *qui tributum confert*. Th. *τέλος*.

Συντελῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi *συντελέω*, quod vide.

Συντέμνω, *concido*, *præcido*, [illegible] *nuo* ; f. *εμῶ*, p. *συντέτμηκα*, [illegible] paſſ. *συντέτμημαι*, p. part. paſſ. *συντετμημένος*, η, ον, *conciſus*, *a*, *um*, p. m. *συντέτομα*. Th. *τέμνω*, *ſeco*.

Συντέτακται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi *συντάσσω*, *conſtituo*. Th. *τάσσω*, vel -*ττω*, *ordino* ; f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus*, *a*, *um*, perſ. part. paſſ. verbi *συντρίβω*, *contero*, q. v.

Συντηρέω, *conſervo*, *obſervo*, *tueor*, imperf. *συνετήρεον*, -ουν, -εες, -ους, -εε, -ει, f. ήσω, p. *συντετήρηκα*, præſ. paſſ. *συντηρέομαι*, -ῦμαι, *conſervor*. Th. *τηρέω*, *ſervo*.

Συντήρησις, εως, ἡ, *conſervatio*, [illegible] *ſervatio*, et *SYNTERESIS* [illegible] ſcientiæ : à 2. perſ. ſing. p. paſſ. verbi præced.

* Συντήρεος, έυ, ὁ, idem.

Συντιθέναι, præſ. inf. act. [illegible] *θεῖσαι*, 3. perſ. pl. præſ. ind. m. vel paſſ. verbi

Συντίθημι, *compono*, *concinno*, [illegible] *ſtituo* ; f. *συνθήσω*, p. *συντέθεικα*, a. 2. *συνέθην*, præſ. mod. [illegible] *μαι*, *paciſcor*, *conſentio*, p. paſſ. [illegible] *τέθειμαι*, plusq. p. paſſ. [illegible] *μην*, *σο*, *το*, a. 2. m. *συνεθέμην*, [illegible] *το*, *pactus ſum*. Th. *τίθημι*, [illegible]

Συντιμάω, *magni æſtimo* : [illegible] *μῶμαι*, *æſtimo* : ex *σὺν*, et [illegible] Th. *τίω*, *honoro*.

Συντίμησις, εως, ἡ, *æſtimatio*, [illegible] *dicatio pretii*, *pretium* : à præced.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas* : à [illegible] *τέμνω*, *concido*. Th. *τέμνω*, [illegible] perf. m. *τέτομα*.

Σύντομος, υ, ὁ ἡ ἡ, *conciſus* : [illegible] eod. Th.

Συντόμως, *conciſè*, *breviter* : [illegible] et

Συντομώτατα, *breviſſimè* : ſuper[illegible] à *σύντομος*.

Σύντονος, υ, ὁ ἡ ἡ, *contentus*, [illegible] *citatus* : à *συντείνω*, *contendo*. Th. *τείνω*, *tendo* ; fut. *τενῶ*, p. [illegible] p. m. *τέτονα*.

Συντόνως, adv. *vehementer* : [illegible] præced.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, *tres ſimul*, [illegible] Th. *τρεῖς*, *tres*.

Συντρέφω, *ſimul educo*, *alo* ; [illegible] -*θρέψω*, p. paſſ. -*τέθραμμαι* [illegible] *σὺν*, et *τρέφω*, q. v.

Συντρέχω, *concurro*, *convenio*, [illegible] *venio* ; *conſentio* ; *adjuvo* : fut. m. [illegible] *θρέξομαι*, a. 2. *συνέδραμον*, p. [illegible] *συνδέδρομα*. Th. *τρέχω*, *curro*.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio* : à

Συντρίβω, *contero*, *comminuo*, [illegible] *ro*, *crucio* ; *labore*, *dolore*, *et triſtitia* [illegible] *veluti contero* ; præſ. part. *συντρί*[illegible] *βων*, *ουσα*, *ον*, f. ψω, p. *συντέτριφα*, a. 1. *συνέτριψα*, a. 1. part. [illegible] *συντρίψας*, *ασα*, *αν*, a. 2. ind. [illegible]

Digitized by Google

τρίβω, præſ. paſſ. συντρίβομαι,
μένο, p. paſſ. συντέτριμμαι, p.
ſin. paſſ. συντετρίφθαι, p. part.
ſſ. συντετριμμένος, η, ον, a. 2.
d. paſſ. συνετρίβην, ης, η, f. 2.
ſſ. συντριβήσομαι, η, εται. Ex σὺν,
Th. τρίβω, tero. Hinc
ντριμμα, ατος, τὸ, contritio: et
ντριμμὸς, ῦ, ὁ, idem: à 1. perſ.
paſſ. verbi præced.
ντρῖψαι, a. 1. infin. ejuſd.
ντριψις, εως, ἡ, contritio: ab
d.
ντροφος, ε, ὁ ἢ ἡ, unà educatus:
συντρέφω, ſimul educo. Th. τρέ-
φω, nutrio, alo; f. ψω, p. m. τέ-
τροφα.
ντροχάζω, concurro, ſimul curro:
σὺν, et τροχάζω, curro. Th.
τρέχω, idem.
ντυγχάνω, concurro, convenio;
ido in aliquem; colloquor, commer-
m et conſuetudinem habeo; contin-
: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες,
a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγ-
χάνω, ſum, f. m. τεύξομαι.
ντύχη, ης, ἡ, nomen mulier.
t. affabilis.
ντυχία, ας, ἡ, occurſus, colloqui-
; caſus; à συντυγχάνω.
ντυχίαν, præcedentis acc. ſing.
n.
νυμνέω, -ῶ, unà cano, unà cele-
: ex σὺν, et ὑμνέω, celebro.
νυπακούεσθαι, præſ. infin. m.
paſſ. à
νυπακούω, unà ſubauſculto: ex
, ὑπὸ, et ἀκούω, audio; f. σω, p.
κα.
νυποκρίνομαι, unà ſimulo; a. 1.
paſſ. συνυπεκρίθην, ης, η. ex
, ὑπὸ, et κρίνω, ſecerno.
νυπουργέω, -ῶ, unà operam con-
, f. ήσω, p. συνυπούργηκα. ex
, et ὑπουργὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, adjutor;
ὸ ex ὑπὸ, et ἔργον, opus.
νυφαίνω, vide ὑφάω, texo.
υφὴ, ῆς, ἡ, tela: ex σὺν, et
, textura.
νυψόω, -ῶ, ſimul extollo, f. ώσω,
ψωκα ab ὑψόω, extollo.
ωδίνω, unà inſtar puerperæ do-
afficior. Ex σὺν et ὠδίνω,
urio. Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor.
ῳδὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, non abſonus,
ſtanens: ex σὺν, et ᾠδὸς, ab
, cano.
Συνωθέω, ſimul detrudo, cogo, co-
, compello.
ωκειωῖα, perf. part. act. f. g.
συνοικέω, unà verſor. Th. οἰ-

μόσμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m.
συνόμνυμι, paciſcor, convenio.
μοσία, ας, ἡ, conjuratio: et
μότης, ε, ὁ, conjuratus, confœ-
à συνόμνυμι, conjuro, f.

συνομόσω, p. συνομώμοκα. Th. ὄμ-
νυμι, juro.
Συνωνέομαι, coëmo: vide ὠνέομαι.
Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio: à
Συνώνυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, nomen commune habens; idem ſignificans: ex σὺν, et ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, par equorum aut mulorum currum trahentium, biga; item par quodcunque: qu. συναορὶς, à συναείρω, connecto.
Συνωχαδὸν, confertim, continenter: adv. à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.
Συὸς, ſuis, gen. ſing. à σῦς, Dor. pro ὗς, ſus.
ΣΥ'ΡΑΙ, ῶν, αἱ, parvæ vileſque lacernæ. Vide σισύρα.
Συράκοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro
Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, SYRACUSÆ, nom. urbis. Gr. trahentes invitum.
ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, turbas ſeu tumultum excito: qu. à σύω, moveo, turbo.
Συργάστρος, operarius, expon. et ſubulcus: ex σῦς, et ἐργάζομαι. Item ſerpens, in Theocr. ex σύρω, et γαστὴρ, qui ventrem trahit.
Συρέντες, tracti, nom. pl. a. 2. part. paſſ. à σύρω, trabo, f. ρῶ, a. 2. paſſ. ἐσύρην.
Συρία, ας, ἡ, pinguis tunica; item herbæ nomen.
Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex Aſſyria, per Aphær. ab Aſſur, hoc eſt, progreſſus, qui fuit filius Semi.
Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, tibia.
Συριγμὸς, ῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor: à 1. ſing. perf. paſſ. verbi συρίσσω.
Σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula; quicquid fiſtuloſum eſt, ut in rotâ cavum cui axis inſeritur, colli et pedis venæ grandiores, caverna; ſed impr. σύριγγες ſunt cuniculi in opere militari; viæ tectæ. Th. συρίσσω, ſibilo.
Συρίζω, fiſtulâ cano, ſibilo, f. ίσω, p. σεσύρικα, perf. paſſ. σεσύρισμαι: à συρίσσω.
Συριηγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, genere Syrius.
Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συρικτὴς, ῦ, ὁ, fiſtulator.
Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, ſibilo, fiſtulo.
Συρίσδεν, et συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, fiſtulâ ludere, verbi συρίζω, idem quod Th. συρίσσω, ſibilo.
Συρισμὸς, ῦ, ὁ, ſibilus: à συρίζω.
ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, ſibilo, fiſtulâ cano: hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula.

Συριστὶ, adv. Syriacè, linguâ Syriacâ.
Σύρμα, SYRMA, quod trahitur, et veſtis caudata mulierum; tractus, impetus, ut venti, imbris, &c. à σύρω.
Συρμαΐζω, purgare portione ex aquâ et sale.
Συρμὸς, ῦ, ὁ, tractus: à σύρω.
Σύροισα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præſ. part. f. g. à σύρω, trabo.
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, SYROPHOENISSA, ex Syriâ, Phœnicibus conterminâ, oriunda mulier.
Συῤῥάπτω, conſuo; ex σὺν, et ῥάπτω, ſuo; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.
Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥαχα, a. 1. συνέῤῥαξα, idem quod
Συῤῥάττω, f. ξω, confligo. Th. ῥάσσω, vel -ττω, allido.
Συῤῥέμβομαι, unà vagor: ex σὺν, et ῥέμβω, in gyrum ago.
Συῤῥέουσι, 3. pl. præſ. ind. à
Συῤῥέω, confluo: ex σὺν, et ῥέω, fluo; fut. ῥεύσω.
Συῤῥήσσω, vel συῤῥηγνύω, confringo; bellum concito; confligo. Th. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango; f. ξω.
Σύρτης, ε, ὁ, tractor: à σύρω.
Σύρτις, εως, ἡ, SYRTIS, in pl. αἱ σύρτεις, ſunt duo ſinus in mediterraneo periculoſiſſimi: à σύρω, trabo, quòd naves attractas mergant.
Σύρφαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, incompoſitus; item vilis multitudo undecunque tracta: à σύρω, trabo.
Συρφετὸς, ῦ, ὁ, ſordes, qu. contractæ, vilis plebecula, ſeu fæx plebis. à
ΣΥ'ΡΩ, trabo, per pavimentum: f. συρῶ, p. σέσυρκα, p. paſſ. σέσυρμαι.
ΣΥ͂Σ, συὸς, ὸ, ὁ ἢ ἡ, SUS, porcus, aper: dat. pl. συσί. ὗς, idem.
* Συσκέπτομαι, conſulto cum alio.
Συσκευάζω, f. άσω, in faſciculum colligo, compilo, apparo, ſubdolè ſtruo: ex σὺν, et σκευάζω. Th. σκεῦος, vas.
* Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, conſilium.
Συσκηνέω, -ῶ, contubernalis ſum, in eodem ſum tabernaculo; ex σὺν, et σκηνέω.
Συσκηνοῖεν, 3. pl. præſ. opt. à præced.
Σύσκηνος, ε, ὁ ἢ ἡ, contubernalis: à σκῆνος, εος, τὸ, idem quod σκηνή.
Συσκηνόω, -ῶ, contubernalis ſum: ex σὺν, et σκηνόω.
Συσκιάζω, obumbro, occulto; f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.
Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.

Digitized by Google

Σύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *umbroſus, opacus*: ex σὺν, et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *adveſperaſcit*: ex σὺν, et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter triſti vultu ſum, ſimul contriſtor, condoleo*, f. άσω· ex σὺν, et σκυθρωπὸς, *mæſtus, vultu tetrico*; quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὤψ, *vultus*.

Συσπαράσσω, vel -ττω, *diſcerpo, lacero*; f. ξω, p. συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπεύδω, *ſtudioſè et impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *feſtino*.

Συσσεισμὸς, ου, ὁ, *concuſſio*: à perſ. paſſ. verbi

Συσσείω, *concutio*, f. σείσω, p. συσσέσεικα, p. paſſ. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune ſignum*: à

Σύσσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà ſignificans*: ex σὺν, et σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Συσσίτοισιν, *ſodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *ſodalis*: ex σὺν, et σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.

Συσσύρω, *unà violenter traho*: à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejuſdem corporis particeps*: ex σὺν, et σῶμα, *corpus*.

Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, *vites ordine plantatæ*: à συνίστημι.

* Συσταδὴν, adv. *cominùs*: et

* Συσταδὸν, idem: ab eod.

Συσταθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστᾶσαν, acc. ſing. fœm. g. a. 2. part. verbi συνίστημι, a. 2. συνέστην, et part. συστὰς, -αντος, -ᾶσα, -ης, ἀν.

Συστάσεις, nom. pl. à σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, *ſeditionis ſocius ſum*: à σύστασις.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *ſocius ſeditionis*: à 3. ſing. perf. paſſ. præced.

Σύστασις, εως, ἡ, *conſtitutio; compoſitio, coagmentum, craſſitudo, concretio; ſubſtantia; natura rei; origo rei, ortus, initium*, Polyb. *confirmatio per argumenta; conciliatio animorum ad concordiam, amicitia, et concordia ipſa; coïtio, conjuratio; cætus; commendatio*. à συνίστημι, *conſtituo*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejuſdem eſt factionis*.

Συστατικὸς, ὴ, ὸν, *commendatitius, a, um*: à συνίστημι, *commendo*.

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo*; f. ώσω, p. συνεσταύρωκα, perf. paſſ. συνεσταύρωμαι, a. 1. ind. paſſ. συνεσταυρώθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. συσταυρωθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. σταυρὸς, *crux*, ſeu *palus erectus*.

Συστεγάζω, *unà contego*: ex σὺν, et στεγάζω, à στέγω, *tego*, p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè, *contraho, compono*; item *conſterno, compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulchralibus obvolvo; corripio*; f. συστελῶ, f. 2. συσταλῶ, p. συνέσταλκα, a. 1. ind. act. συνέστειλα, præſ. infin. paſſ. συστέλλεσθαι, perf. part. paſſ. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um*: ex σὺν, et στέλλω, *mitto, contraho*.

Συστενάζω, *unà ſuſpiro, congemiſco*; f. ξω, ex σὺν, et στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA*, Angl. SYSTEM; *acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compoſitum*: à συνίστημι.

Συστῆναι, a. 2. infin. act. συστήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *conſtituo, in unum congrego*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Συστοιχέω, -ῶ, *ejuſdem ordinis ſum, in eâdem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; reſpondeo, congruo, ſimilis ſum*; fut. ήσω, p. συνεστοίχηκα. ex σὺν, et στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ου, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia*: et

Σύστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejuſdem ordinis*: σύστοιχα dicuntur *quæ inter ſe ſunt affinia*: à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*; item *SYSTOLE*, figura Gram. à συστέλλω, *contraho*. Th. στέλλω, idem, f. λῶ, p. ἔσταλκα, p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito*: ex σὺν, et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus*; item *collectio*: à

Συστρέφω, *convolvo in faſcem, contorqueo, colligo, conglobo, cogo*; f. ψω, a. 1. συνέστρεψα, a. 1. part. act. συστρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέστροφα. ex σὺν, et στρέφω, *verto, torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio et involutio in orbem; tumultuoſa et ſeditioſa concio, concurſus*: à perſ. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *conſtituerim*, a. 2. ſub. act. verbi συνίστημι, *conſtituo*, a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *conſtringo, cogo et contraho*; f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *ſtringo*. Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, conſtrictio*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. et

Συσχεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνέχω, *contineo*; f. συσχήσω, perf. paſſ. συνέσχημαι, a. 1. paſſ. συνεσχέθην. ex σὺν, et ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro, informo*; f. ίσω, p. συνεσχημάτικα, præſ. paſſ. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν, et σχηματίζω, à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus eſt, ruit*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυτο, verbi σεύω, vel σεύω, *concito*: vel eſt 3. ſing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejuſd. verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugoſa; ſenectus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *ſubulcus*, pro συφορβὸς· ex σὺς, et φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, et συφεῶνος, ὁ, *hara, ſuile*, ubi *ſues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus*.

Συχνὰ, et συχνὸν, adverbialiter, *aſſiduè*: à

Συχνὸς, ὴ, ὸν, *frequens, crebro, multus, ſpiſſus, confertus*: à συνέχης.

Συχνῶς, *crebrò, aſſiduè*: à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*: σύομαι, *moveor, incitor*: à σεύω.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ.

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς, ἥ, οἵ, *HE*.

Σφάγανον, ου, τὸ, *enſis*; à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, εῖσα, ὲν, *trucidatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σφάζω, ſeu σφάττω, *jugulo*; f. ξω, a. 2. ind. paſſ. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occiſor, jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, cædes, jugulatio, jugulum*: ab eod. Th.

Σφαγιάζομαι, *beſtias macto*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hoſtia*, item *locus aut vas quo victimarum ſanguis excipitur*: à σφαγὴ.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes jacto, palpito, de morientibus; difficulter morior*; item *indignor, graviter iraſco*, propriè *cum pleſione pedum*.

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior*: à præced.

ΣΦΑ'ΖΩ, ſeu σφάττω, *jugulo*

Digitized by Google

…; ſut. άξω, p. χα, a. 2. ἔσ-
φαγον.

ΣΦΑΙ̃ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA*, *globus*, *pila*; qu. à σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ*, *inſtar pilæ*: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: et

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *ad ſphæram pertinens*, *globoſus*; et

Σφαιρίον, et -ίδιον, ου, τὸ, *globulus*, *pilula*: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*: à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM*, *locus in quo pilâ luditur*: ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *globoſus*: à σφαῖρα, *ſphæra*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio*, *pilam gladii*, vel *hastæ cuſpidi præfigo*: à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum*, *corrigia calceamenti*: à præced.

Σφακελίζω, f. ίσω, *ſphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna*, *mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua eſt pars illa affecta. Eſt et

Σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *ſalvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *ſphacteria*.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans*, *lubricus*, *inſtabilis*; *periculoſus*, *noxius*: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præſ. act. à

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *ſupplanto*, *everto*, *FALLO*, *circumvenio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus*, *error*, *delictum*, *infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *veſpa*.

Σφάξαι, *trucidâſſe*; a. 1. inf. act. …

Σφάξας, ασα, αν, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. …

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Σφαραγεῦντο, Dor. et Ion. pro σφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. …

Σφαραγέω, -ῶ, f. ήσω, *gutture ſonum edo*. Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum ſtrepitu excito*: à

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *ſonus qui gutture emittitur*, item *guttur*.

Σφᾶς, acc. pl. ab ὅς, *HE*.

Σφάττω, ſeu σφάζω, quod vide.

Σφὼ et σφωὶ, nom. dual. ab ὅς, *HE*; item *ſeipſum*, vel *ſeipſam*, acc. ſing. Poët. pro ἕ. item *ſe*, vel *ipſos*, *ipſas*, *ipſa*, acc. pl. Æol. pro σφᾶς.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vehemens*, *intenſus*, *acer*, *durus*, *feſtinus*; qu. à σπεύδω, *feſtino*.

Σφεῖς, nom. pl. ab ὅς, *HE*, et pro αὐτοὶ, *ipſi*.

Σφέων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, *ſcabellum*, *lignum cavum*. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentiſci*, vel *ilicis*.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *acernus*; item *durus*, *firmus*: à

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω, et -έω, *fundam torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; quâ lapides violentèr jaci queunt. Eſt et *ornamentum muliebre*: qu. à σφεδανὸς.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quòd σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*: ab eod. Th.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν. et

Σφετέρην, acc. ſing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *ſuus*, *a*, *um*, dat. pl. σφετέροισι.

Σφετερίζω, *meum facio*, *uſurpo*: à σφέτερος.

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *uſurpatio*: à præced.

Σφέτερος, α, ον, *ſuus*, *a*, *um*; *proprius*: item pro ὑμέτερος, *veſter*: à σφεῖς, pl. ab ὅς, *HE*.

Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipſorum*.

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in anguſtum ex lato contraho*; *cuneo*; *cingo*; *ſulcio*, *firmo*: ἐσφηκώντο, Dor et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. Th. σφὴξ, ὁ, *veſpa*.

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *feſelli*: a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 2. inf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ, a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, *facilè mobilis*, *obliquus*, *denſus*: à σφάλλω, *ſupplanto*.

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus*.

Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo*; *obſtruo cuneo*, vel *obturo et obfirmo velut adacto cuneo*, *condenſo*, *ſtipo*; f. ώσω, p. ἐσφήνωκα. à σφὴν, *cuneus*.

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *veſpa*, *crabro*.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer*.

Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipſis*. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæreſin. φὶν.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. ſing. à σφὶγξ.

Σφιγγία, ας, ἡ, *parſimonia*: à verbo

ΣΦΙ'ΓΓΩ, *ſtringo*, *conſtringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parſimonia*. Angl. TO PINCH.

Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX*; *nomen vatis cujuſdam alatæ*, *virgineâ facie*, *reliquo corpore leoni ſimilis*, *ænigma hominibus proponens*, *neſcioſque illud ſolvere dilanians*; item *qui ænigmaticè loquitur*; à præced.

Σφίγξαι, *conſtringiſſe*: a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipſis*; dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ὅς.

Σφόδρα, *valdè*, *vehementer*: adv. à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens*, *acer*, *alacer*, *validus*.

Σφοδρῶς, *vehementer*: adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix ſilphio ſimilis*; item *inſectum quoddam de blattarum genere*. Th. σπόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fœminarum*; *vertebra*, *ſpina dorſi*.

Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *ſuus*.

Σφοῦ, gen. ſing. à præced.

Σφραγίζω, *ſigno*, *ſigillo*; in S. S. *confirmo*, *conſervo*; item *occulto*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. ἐσφράγισα, a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω, a. 1. ſub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. ἐσφράγισμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, η, a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. ſeq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *figura ex alio expreſſa*, *ſigillum*, *ſignum*. Hinc σφραγίζω, *ſigno*, *obſigno*; f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, *obſigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, *ſignum*, *ſigillum*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σφραγίζω. Th. σφραγὶς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo*, *ſum vegetus et corpore benè habito*; *laſcivio*; *inſoleſco*, *efferor*, *de animo*.

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulſus*, *motus cordis*, *et arteriarum*, *dilatione et contractione factus*: à ſeq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *ſalio*, *pulſo*, *mico*, *palpito*; *deſiderio æſtuo*.

Σφύξις, εως, ἡ, *pulſus*; *micatio ar-*

Digitized by Google

[illegible]; *cordis palpitatio*: à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus*.

Σφυρηλατία, ας, ἡ, *ars fabrilis*: à

Σφυροκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malleator*: à σφῦρα, *malleus*, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *ſeco*; fut. ψω, p. m. κέκοπα.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis*; *extremitas ima*, ut montis; *pes ipſa*: à σφῦρα.

Σφυρωτὴρ, (ὑποδήματος), *corrigia*, calceamenti. Th. σφῦρα.

Σφώζειν, Dor. pro σφώζειν, q. v.

Σφῶ, nom. et acc. dual. à σύ.

Σφωὶ, pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς.

Σφῶϊ, nom. et acc. dual. σφῶϊν, gen. et dat. dual. à σύ, *tu*. Sed σφωΐν gen. dual. ab ὅς.

Σφωΐτερος, *ſuus*; aliquandò *tuus* et *veſter*: à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens*; *cella*, vel *ſoboles apum*. σχαδόνες, οἱ, *favi*.

Σχάζω, f. άσω, *ſcarifico*; *demitto*, *deduco*; *relinquo*; *inhibeo*, *cohibeo*: à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus*, *paxillus*, *furcula attollendis retibus*: idem quod σάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείης, a. 1. opt. paſſ. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. paſſ. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *ſcarifico*, *ſcalpo*; *laxo*, *demitto*; *deduco*, *transfero*.

Σχὲ, *habe*; a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, SCHEDA, *tabula in quâ ſcribimus*, propriè *ex tempore*: à σχεδὸν, *illicò*. [* Hinc Angl. A SHEET.]

Σχέδην, *cum lenitudine quâdam decorâ*, *modeſtè*, *compoſitè*; qu. *retento greſſu*: ab ἔχω, *retineo*, vel à σχεδὸν.

Σχεδία, ας, ἡ, (ſc. ναῦς, *navis*) *ratis*, *navis ſubitò facta*: à σχεδὸν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio*, *inconſideratè ago*; item *extempore dico*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.

Σχ[illegible]ην, adv. *cominùs*: à σχέδιος.

Σχέδιον, ου, τὸ, *aſſula*. Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *qui propè eſt*; *ſubitò factus*. Th. σχεδὸν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδὸν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè*, *propemodùm*, *ferè*, *fermè*, *penè*; *cominùs*.

Σχέθε, *habe*, præſ. imperat. vel eſt 3. ſing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, a. 1. paſſ. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere*, præſ. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo*, *teneo*, *inhibeo*, *reprimo*, *detineo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *ſegmentum carnis*.

Σχέμεν, Ion. ſeu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *propè*, *juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τοῦ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto*, *mane*: per Pleonaſm. τοῦ ς, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*.

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo ſeu conſtitutio corporis*; dicitur etiam de cultu externo: à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix*, *miſerabilis*; item *durus*, *ſævus*, *intractabilis*; *acer*, *audax*, *laborum patiens*; *ſceleſtus*, *nefarius*; *importunus*: quaſi ex σχέω, et τάλας, *qui miſeriam habet*.

Σχέτο, *tenebatur*: Ion. pro ἔσχετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo*, *teneo*, inuſit. Hinc σχέσις, *habitudo*: et

Σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*, *geſtus*, *figura*, *cultus*, SCHEMA, item *decus*, *dignitas*; etiam *prætextus*: à præced. Hinc

Σχηματίζω, *formo*, *figuro*; in med. *ſimulo*.

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *figuratio*, *figura*, *cultus*; *corporis*, item, *orationis*, et *geſtûs compoſitio in certum modum*; *prætextus*: à præced. perf. paſſ.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inuſit. pro quo ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum*, *aſſula*: et

Σχίδος, *aſſula*: à σχίζω, *findo*.

Σχίζα, et σχίζη, *fiſſura*: et

Σχίζης, dat. pl. Ion. à σχίζα, ης, ἡ, *fiſſura*. Th. σχίζω, *findo*.

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, SCINDO, *diſſeco*; fut. ίσω, p. ἔσχικα, perf. paſſ. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *aſſula*: *fruſtum τῷ σχίζειν ablatum*.

Σχῖνος, ου, ἡ, *lentiſcus*, *arbor* [illegible] σχίζω, *findo*.

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. [illegible] σχίζω, *findo*.

Σχισθῆναι, *ſciſſum eſſe*; a. 1. [illegible] paſſ. verbi σχίζω, *ſcindo*, f. [illegible] 1. paſſ. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fiſſura*, [illegible] *um*, SCHISMA: à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *ſciſſura*, *fiſſura* ab eod.

Σχίσσας, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. a σχίζω, *findo*.

Σχιστὸς, ἡ, ὀν, *fiſſus*, *fiſſilis*: à [illegible] perf. perf. paſſ. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*; Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*; Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ἔχω, idem.

Σχοινίζω, *fune metior*, *circumſcribo*, et *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*: à

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquandò [illegible] *juncus*, *funus è junco*: eſt idem [illegible] ad τὸ σχεῖν, id eſt, *retinendum*, *ligandum*.

Σχοῖνος, *pro menſurâ* 60 *ſtadiorum*. Eſt vox Ægyptiaca; nempè, *duplex paraſanga*.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *funibus extenſus*, *longus*: ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo*.

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otioſus eſſet*; 3. ſing. præſ. opt. verbi

Σχολάζω, *otior*, *vaco*, cum [illegible] f. άσω, p. ἐσχόλακα, perf. paſſ. ἐσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολὴ, *otium*.

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus*, *ſegnis*, *tardus*: ab eod.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præced.

Σχολαίτερα, ſeu -ως, adv. *tardè*, *ſegniùs*: ab eod.

* Σχολαίως, adv. *per otium*, *tardè*: ab eod.

* Σχολαρχεῖον, -οῦ, *ſcholæ præfect*[illegible] ex σχολὴ, et ἄρχω.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, *otioſus*: à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium*, *vacatio*, *lucubratio*; SCHOLA: Anglic. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. ſing. præced. adverbialiter ſumpt. *otiosè*, *lentè*, *tardè*, *vix*; *ægrè*; *haudquaquam*, *nedum*; *multò minus*.

Σχόλιον, ου, τὸ, *gloſſa*; *brevis explicatio*: à præced.

Σχόμενος, *qui tenuit*; a. 2. part.

Digitized by Google

verbi ἔχω, *habeo* ; a. 2. m. im-
...
σχῶ, *habe* : a. 2. imperat. m.
hi ejuſd.
σχῶ, a. 2. ſub. act. alii volunt
fut. 2. ind. act. ejuſd. ver-

σῶν, acc. ſing. f. g. à σῶος, i-
d quod σῶς. Th. σόος, ὀ, *ſal-*

Σωσιγένης, ἐος, ὁ, nom. propr. *So-*
...
σώεσκε, Ion. pro ἔσωζε, *ſervabat* :
ing. imperf. act. verbi σώω, id.
od σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.
σώζει, 3. ſing. ind. act. σώζοι,
... 3. ſing. opt. præſ. verbi
σώζω, q. v.
σωζόμενος, μένη, μενον, præſ. part.
ſ. ejuſd. verbi.
σώζω, *ſalvo*, *ſervo*, *ſoſpito* ; item
periculo munio, *in futurum præſto*
... : f. σώσω, p. σέσωκα, a. 1. ἔ-
σωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον,
ſalvum fac ; a. 1. ſub. σώσω, ῃς, ῃ,
... paſſ. σέσωσμαι, aor. 1. paſſ.
ἐσώθην. [* σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κι-
λικίας, Iſoc. Evag. p. 82. Batt.
Solos Ciliciæ urbem incolumis re-
versus. Et in activo cum εἰς junc-
occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασι-
λείαν αὐτοῦ, 2 Tim. iv. 18. *inco-*
lumem producet in regnum ſuum.
σώσω εἰς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig.
Tauris, 1068. *ſalvam te produ-*
cam in Græciam. Εἰς πατρίδα σῶσαι,
Soph. Philoct. 381. *Incolumem in*
patriam producere.] Th. σόος, *ſal-*

σωθείς, εῖσα, ἐν, *ſalvus*, *ſervatus* :
a. 1. part. paſſ. verbi præced.
σωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. et
σωθησόμεθα, 1. pl. et
σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.
eiuſdem verbi.
σωκέω, *poſſum*, *valeo* : à σῶκος.
Σωκλάδας, α, ὁ, Dor. pro
Σῶκος, *ſervator*, Epith. Mercu-
rii : à σώζω, in perf. σέσωκα.
Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, *SOCRA-*
TES : voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικός, ἡ, ὀν, *SOCRATI-*
US : à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis*, *tubus*.
Σῶμ', pro
ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*, [* *cor-*
pus vivum, *pecus*, λέων ἐπὶ σώματι
χάρη, Hom. Il. Γ. 23. Heſ. Scut.
... *ut leo*, *qui magnum in corpus*
inciderit. *quævis perſona*, σώματα
..., Eurip. Suppl. 223. *perſonæ*
...] dat. σώματι, n. pl. σώματα,
corpora, *ſervi*.
Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo* :
Xenoph. à præced.
Σωματικός, ἡ, ὀν, *corporeus*, *a*,
um : ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter* : à
præced.
Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpuſculum* ; *ho-*
minis defuncti cadaver ; *codex*, *li-*
ber : à σῶμα.
Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figu-*
ram tribuo, *in unum corpus redigo*,
corpulentum reddo ; *reficio*, etiam
de animo ; *augeo*, *validiorem reddo* :
f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th.
σῶμα.
Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos cor-*
poris, *ſatelles*.
Σῶος, ου, ὁ ἡ, vel σῶος, όα, ῶον,
ſalvus, *ſoſpes* : à σόος.
Σώπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr.
ſalvus pater.
Σώρακος, *vaſis genus* : à σωρός,
quia in id quædam σωρεύονται, *a-*
cervantur.
Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g.
à
Σωρεύω, *cumulo*, *acervo* ; f. εύσω,
p. σεσώρευκα, p. paſſ. σεσώρευμαι,
p. part. paſſ. σεσωρευμένος, η, ον,
cumulatus, *a*, *um*. Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim*, *cumulatim* :
adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *acervus*, *cumulus*.
Σῶς, *ſalvus*, *incolumis*, *integer* : à
σόος, idem quod σόος, et contractè
σῶς, ὁ ἡ.
Σῶσαι, *ſervare* ; a. 1. inf. act. et
Σώσασα, a. 1. part. act. f. g.
et
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώ-
ζω, q. v.
Σώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. ver-
bi ejuſd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr.
quod interpret. Lat. *cui vires ſunt*
integræ.
Σῶσι, per Craſin pro σώζουσι, vel
σώουσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος,
ſalvus.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr.
conſervatio patris.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act.
σώσων, fut. 1. part. act. verbi σώ-
ζω, q. v.
Σῶστρον, ου, τὸ, *merces* ; quæ datur
Medico ob ſanationem ; [* *dona-*
rium Deo alicui oblatum ob va-
letudinem recuperatam.] item,
quod datur ei qui fugitivum retrax-
it ; item *quod datur pro libertate* :
à σώζω, *ſervo*.
Σώτειρα, ας, ἡ, *ſervatrix*, *libera-*
trix : et
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſervator*, *ſalvator* ;
à σώω vel σώζω.
Σωτηρία, ας, ἡ, *conſervatio*, *ſalus* ;
et
Σωτήριον, ου, τὸ, idem : *expiatio*,
LXX. à
Σωτήριος, ου, ὁ ἡ, *ſalutaris*, *pro-*
ſper, *ſaluber*, *ſoſpitalis* : à σωτήρ.

Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare*
rotæ ; quod radios in ſe σώζει.
Σώφρον', pro σώφρονα, acc. ſing. à
σώφρων, q. v.
Σωφρονέω, -ῶ, *ſanâ mente ſum præ-*
ditus, *prudens ſum* ; *modeſtus ſum* ;
caſtus ſum et pudicus ; f. ήσω, p.
σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a.
1. imperat. σωφρόνησον, ήτω. à
σώφρων, q. v.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*,
nomen propr.
Σωφρονίζω, *ad ſanam mentem re-*
duco, *facio ut quis ſapiat* ; *caſtigo*,
reprimo, *emendo*, *tempero*, *moderor* :
f. ίσω, perf. σεσωφρόνικα, perf. paſſ.
σεσωφρόνισμαι. à σώφρων.
Σωφρονίσκος, ου, ὁ, *SOPHRO-*
NISCUS.
Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, *caſtigatio*, *emen-*
datio : à σωφρονίζω.
Σωφρόνως, adv. *temperanter* : à
σώφρων.
Σώφροσι, *temperantibus* ; dat. pl.
à σώφρων.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia*, *pu-*
dicitia, *modeſtia* ; item *mentis ſani-*
tas : à ſeq.
Σώφρων, ονος, ὁ ἡ, *cui mens eſt*
ſalva ; *prudens*, *ſapiens* ; *modeſtus*,
temperans, *ſobrius* ; *honeſtus*, *probus*,
caſtus : ex σῶς, *ſanus*, et φρὴν, *mens*.
ΣΩ'ΧΩ, *tero*, *lævigo*.
Σώω, *incito*, *moveo* : à σεύω.
Σώω, *ſervo*, *ſoſpito* : à σῶος.

Τ.

T, EST decima nona litera a-
pud Græcos, et numeris *tre-*
centorum, et cum lineolâ ſubjectâ
(͵τ,) *trecentorum millium* eſt ſig-
num. Attici eâ pro σ utuntur :
Ioni pro θ : Dor. pro κ.
Τὰ, *hæc* : τάδε, τάδ', τάγε, cum
Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ,
hic, *hæc*, *hoc*. Et τὰ, Dor. pro τό.
Tum τᾶ, Dor. pro τῇ ; τᾶδε pro
τῆδε.
Ταβιθὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *ca-*
pra, *dama*.
Ταβιτὶ, Scythicè *Veſta* nomina-
tur.
ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor* : cùm vi-
gor naturalis perit, et res σήπε-
ται, *molleſcit*. Hinc
Ταγγίζω, *rancidus fio* : et
Ταγγὸς, ἡ, ὀν, *rancidus*. Eſt etiam
Angl. TANG.
Ταγὰς, *conſtitutus* : a. 2. part.
paſſ. à τάσσω, *ordino* ; f. ξω, a. 2.
paſſ. ἐτάγην.
Τάγηνίζειν, Att. et Dor. pro τῷ
ἀγηνίζειν.
Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo* ; *factio* ;
agmen ; [* *legio*, δέκα τάγματα, ...

Digitized by Google

ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἱκανῶν, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones quater mille viris ſingulæ*: στρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Caſaub. *cohortium*. (2) *cohors*, vid. Joſ. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à τάσσω.

Ταγὸς, ᾶ, ὁ, *dux, imperator, præfectus belli*: ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo*: ab inuſit. τάω, *capio*; a. 2. ἔταγον. undè a. 2. part. ταγὼν, et Poët. τεταγὼν. Th. τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extenſus*: a. 1. part. paſſ. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur*: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ᾶ, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *faſcia, vitta, corona*; item *agger arenæ ſub aquis latens, pulvinus, dorſum*; *genus vermium longiorum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεται, Dor. pro τήκεται, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακεὶς, εῖσα, ὲν, *liquefactus*: a. 2. part. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω, aor. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, *liquefactus, humidus*; *mollis, tener, delicatus*: à τήκω.

Τακήσομαι, f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Τακτὰ, *demenſa*: à τακτὸς, q. v.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciei inſtruendi*. τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, ſcientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus*; *certus*; *ſtatutus*: ab eod.

Ταλαιεργὸς, ᾶ, ὁ ἡ, *qui patienter opus facit, laborioſus*: gen. pl. ταλαιεργῶν. ex τάλας, et ἔργον, ᾶ, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ᾶ, ὁ, *Talathus*, nomen propr.

Τάλαινα, ης, ἡ, *miſera*. Th. ταλάω.

Ταλαϊονίδης, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ᾶ, ὁ, Ταλαῦ παῖς, i. e. *Adraſtus, Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miſer ſum*: et tranſitivè *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præſ. part. paſſ. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miſeria, moleſtia*: à

Ταλαίπωρος, ᾶ, *miſer, ærumnoſus*: ex ταλάω, et πῶρος, ᾶ, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miſerè, difficulter*.

Ταλακάρδιος, ᾶ, ὁ ἡ, *cujus cor adverſa tolerare novit, magnanimus*: ex ταλάω, *ſuffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miſer*; voc. ſing. à τάλας, q. v.

Ταλανταῖος, et -ιαῖος, αία, αῖον, *talentum ſuo pondere æquans*: et

Ταλαντεύω, *libro, pondero*; Metaph. *ſuſpenſum teneo*; præſ. paſſ. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo, inclino*: à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ᾶ, τὸ, [* origine *lanx*, Hom. Il. Θ. 69. dein *pondus*, præcipuè quod in penſitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII. unciarum, erat LX. ſeu *quinquies duodecim minæ*: *Commerciale Talentum*, ex minâ XVI. unciarum, erat LXXX. ſeu *quinquies ſedecim minæ*: *Talentum magnum* ſeu *Alexandrinum*, ex minâ XX. unciarum, erat C. ſeu *quinquies viginti minæ*: quod patet ex Plaut. Moſtell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priſcian. Gramm. Vet. vol. i. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexio, p. 395. *Ægyptium* idem quòd *Commerciale*, Idem, p. 483. *Euboïcum* idem quòd *Atticum* ſeu *Nummularium*, p. 395. *Sex millia drachmæ*.] *TALENTUM*: Angl. A TALENT. qu. à ταλάω, *fero*, ſtatera enim *fert* ſeu *ſuſtinet* pondus.

Ταλαπείριος, ᾶ, ὁ ἡ, *ærumnas expertus*: ex τάλας, et πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ἡ, *luctum ferens, fortiter mærorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*, et πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ᾶ, ὁ, *qualus, in quo lana et fuſi reponuntur*; *calathus*; *vas, in quo lac reponitur*; item *vas quo utuntur in lacte premendo, et caſeo formando*. Th. ταλάω, *ſuffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miſer*; f. g. τάλαινα, n. g. τάλαν, voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω.

Ταλασία, *lanificium*: fortè quo τάλας ſe ſuſtinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἡ, *ærumnoſus, cujus pectus omnia tolerat*: ex ταλάω, *ſuffero*, et φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ᾶ, *patiens laborum, audax, fortis*. ταλαύρινον, adv. *audacter*; à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *ſuffero, perpetior, ſuſtineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ᾶ, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, quod interpret. Lat. *puella*.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: qu. à τάλαν ἄνδρα, *viri patiens*.

Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius*: adv. ſumpt. *alioqui, cæterùm*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*: nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*.

Ταμάλιστα, Ion. *maximè*: adv. idem quod μάλιστα.

Τἄματα, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *ſcidit*: Ion. pro ἔταμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, et Dor. τάμνω, *ſcindo*; f. τεμῶ, a. 2. ἔταμον, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. ſing. f. 2. act. et

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *ſeco*, quod vide.

Ταμεῖον, ᾶ, τὸ, *cella, promptuarium*; pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ᾶ, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *ſcindo*.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ἡ, *incidens corpus*: τέμνων τὸν χρόα ex τέμνω, et χρόος, ὁ, et contractè χρῶς, χρωὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne ſubjectâ*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Ταμία, vel ταμίεια. Vide ταμιν.

ΤΑΜΙ'ΑΣ ᾶ, ὁ, *promus condus, diſpenſator, quæſtor, qui ærario præeſt, arbiter*; qu. à τέμνω, *ſcindo*.

Ταμιεῖον, ᾶ, τὸ. Vide in ταμιεῖον.

Ταμιεύομαι, *repono, recondo, præſertim mea*; *promo*; *recondo in futurum*; *vires non uno impetu effundo, ſed parcè, ut ſufficiant univerſo labori*; unde et *moderati impero, moderatè utor viribus*; *conſtituo, definio*; med. à

Ταμιεύω, *ſum promus condus, quæſtoris munus obeo*; *repono*, ſcil. in *publicum*; unde et *publico, prohibeo*; f. εύσω, p. paſſ. τεταμίευμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *promus, diſpenſatrix*: à ταμίας.

Ταμίης, ᾶ, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πυτία, apud Heſych. vel *pellis hirci recens detracta*: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat*: Ion. pro ἔταμνε, 3. ſing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, quod vide.

Ταμῶ, *incidam*; f. 2. ind. act.

Digitized by Google

μον, a. 2. ἴταμον, a. 2. part. τά-
ν.
ὰν, Dor. pro τὴν vel ἣν· ſed
pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.
τάγηνα, vas areum, in quo con-
iunt carnes: à ταγήνω κρέας.
ταναὸς, εος, ὁ ἡ ἡ, protenſam
ens aciem, protenſus, longus: ex
ὑω, extendo, et ἀκὴ, acies.
ἰναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐ-
τίος, contrarius, adverſus. Th.
ἡ, contra.
Τανάδειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, extentum
lum habens, Ariſtoph. Av. 255.
ταναὸς, et δέρη, collum.
ναὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, et ταναὸς, ἡ, ὸν,
tenſus, extentus: à τανύω. Th.
νω, tendo.
ἠλεγὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, longum ſom-
n afferens, faciens τὸ τανάον λί-
θαι, in longum cubare: ex τα-
ὸς, longus, q. v. et λέγω, cubare
ὸ.
ίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc:
od ab ἡνίκα, quum.
ταλος, ε, ὁ, TANTALUS:
men proprium.
ἀγλωσσος, ε, ὁ ἡ ἡ, linguam
tenſam habens: ex ταναὸς, q. v.
γλῶσσα, lingua.
ἀγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, extenſas
ens cuſpides: ex τανύω, q. v. et
ωχὶν, ινος, ἡ, cuſpis.
νάθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith.
ulieris paſſos habentis crines: ex
ύω pro τάνω, extendo, et ἔθειρα,
coma.
ανήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, longam ha-
u aciem; ex τανύω, idem quod
νω, extendo, et ἀκὴ: ſcrib. et
ανήκης, quod vide.
ανύθριξ, τρίχος, ὁ ἡ ἡ, qui laxo
villo eſt: ex τανύω pro τείνω, et
θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
ῦν, nunc: adv. alias τὰ νῦν.
ανύοντο, extendebantur: 3. pl.
perf. paſſ. verbi τανύω, idem
uod τείνω.
ανύπεπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, longum ha-
n peplum: ex τανύω, idem quod
νω, extendo, et πέπλος, veſtis mu-
bris.
Τανύπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes ha-
s extenſos, dicitur de ovibus;
tr. Hom. Od. ι. 464. ex τα-
ὸς, et πῦς, pes.
τανύπτερος, Poët. per Sync. i-
m quod τανυσίπτερος, quod vi-
.
Τανυπτερύγεσσι, velocibus: dat.
ur. Ion. et Poët. à
Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, idem
uod τανύπτερος, cui alæ ſunt ex-
tæ: ex τανύω pro τείνω, et πτέ-
ρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ῦ,
ala.
Τανύρριζος, ε, ὁ ἡ ἡ, expandens ra-
dices: Epithet. arboris: ex τανύω,
pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τανυσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi τανύω, extendo; f. ύσω, a. 2. paſſ. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui alæ extentæ ſunt, extentis alis volans, velox: ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. ſing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, id. quod τείνω, extendo.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, extenſio: ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, latis paſſibus progrediens. [* pulchros et teneros talos habens; formoſus, Heſ. in Scuto, ver. 35.] ex τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφῦρα, malleus.

Τανύτριχα, hirſutum: acc. ſing. à τανύθριξ.

Τανύω, tendo, extendo: vide τάνω.

Ταξιόω, ordino, in acie colloco: à ſeq.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries; item vices, officium; exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, τάξεις, claſſis; conſtitutio, ordinatio; tributa, vectigalia; modeſtia, in ore: [* ſimilitudo, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. juxta ſimilitudinem Melchiſedec, ut ipſe Paulus vii. 15. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, -e; non multùm à terrâ ſurgens: qu. à θάπτω, ſepelio: Euſtath. à πατεῖσθαι, i. e. calcari.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modeſtia, animi demiſſio: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cujus animus eſt humilis: ex ταπεινὸς, et φρὴν, mens.

Ταπεινόω, -ῶ, humilem reddo; demitto ſeu ſubmitto, deprimo. In S. S. affligo, calumniatibus premo; f. ώσω, p. τεταπείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, a. 1. ſub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ, præſ. paſſ. ταπεινόομαι, -ῦμαι, p. paſſ. τεταπείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. paſſ. ἐταπεινώθην, a. 1. imperat. paſſ. ταπεινώθητι, ήτω, et in 2. pl. ταπεινώθητε, f. 1. ind. paſſ. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς.

Ταπεινῶς, humiliter: adv. à ταπεινὸς.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio, humilitas, abjecta ſors, inopia: à ταπεινόω, quod vide.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, TAPES: qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum ſternebant: dat. pl. τάπησιν. Angl. TAPESTRY.

Ταπρῶτ' pro ταπρῶτα, ut primùm. Th. πρὸ.

Ταράξῃ, turbarit; 3. ſing. a. 1. ſub. act. et

Ταρασσόμενον, gen. pl. part. præſ. paſſ. à

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, turbo, commoveo; f. ξω, p. τετάραχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præſ. imperat. paſſ. ταράσσου, έσθω, perf. paſſ. τετάραγμαι, ξαι, κται, p. part. paſſ. τεταραγμένος, η, ον, turbatus, a. 1. ind. paſſ. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba: ab eod.

Τάραχος, ε, ὁ, tumultus: ab eod. Th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, turbulentus: ab eod.

Ταρβέω, timeo, tremo, vereor, honoro; f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus: quaſi per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, turbo.

Ταργαίνω, turbo: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica: ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, ſale, arenâ, fumo, condio, induro, et areſacio; f. εύσω. à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium; caro ſale condita.

Ταρμύσσω, terreo: qu. ταρβύσσω à τάρβος.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

ΤΑΡΟ'Σ, ῥὰ, ῥὸν, velox: qu. à τάω, extendo, ſeu πτάω, volo, -as.

Τάρπησαν, Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. et

Τάρπησαν, oblectati ſunt: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τέρπω, delecto; f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ε, ὁ, auxiliator.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, crates: in quâ aliquid τέρσεται, id eſt, ſiccatur; vel aliquid ταρσῷ ſimile; ut ala avium, cum pennis ei inſertis, palmula remi, palmula manûs vel pedis. Eſt et

Ταρσὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. quod interp. Lat. marmoris exploratio. [* Urbs Ciliciæ, St Pauli

Digitized by Google

patria, ut nonnulli vocem ſcribunt.]

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi*, *TARTARUS*; *locus tenebricoſus*, *carcer*: qu. à ταράσσω, *turbo*, *terreo*.

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum*, item *in carcerem detrudo*, [* ſemel occurrit, ταρταρώσας σειραῖς ζόφου, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc ſubeundas*. Mede, Diſ. iv. p. 24.] f. ώσω, p. τεταρτάρωκα, a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementer*: adverbial. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *denſus*, *creber*. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, et ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *denſus*, *frequens*: ab eod. Th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, ſic dicta ob *ſylvæ denſitatem*.

Ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *denſus*. Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *denſitas*, peculiariter *ſylvæ*: qu. τραφος, à τρέφω, *nutrio*, quòd animalia nutrit. Hinc

Ταρφὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *denſus*, *creber*, *frequens*.

Τάρφω, *ſicco*: qu. à τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et ταρχαὶ, ῶν, αἱ, *inferiæ*, *juſta*, *parentalia*: an à ταραχῇ, *turbatione*, quæ eſt ob mortuos?

Ταρχύω, ταρχέω, et -ύω, *exſequias facio*: à præced.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ϗ ταύτης· et τᾶς pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino*, *colloco*; *conſtituo*, *deſtino*; *mando*, *impero*, ut tributa: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, *ſtatui*, præſ. m. τάσσομαι, *certis penſionibus ſolvo*; p. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται, p. part. paſſ. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, *ſtatus*; a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *conſtitui*; a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάττωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. verbi τάττω, vel -σσω.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, *privatus re aliquâ*: præſ. part. paſſ. verbi τητάω, *privo*.

Ταυγέτοιο, gen. Ion. à

Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ', ſequente aſpiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταὔλιον, ου, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *ſtabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, έα, εον, *taurinus*. Th. ταῦρος, *taurus*.

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri*, *torvè*: ab eod.

* Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, taurorum quædam venatio à Theſſalis primùm inſtituta; tandem imperante Julio Cæſare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in ſpectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρος, et πατὴρ, *pater*.

ΤΑΥ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS*; *ſignum cæleſte*; *Taurus*, mons vaſtiſſimus Aſiæ; *penis*: dat. pl. ταύροις. ταύρως, Dor. pro ταύρους, acc. pl.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tauricida*: ex ταῦρος, et φένω, *occido*; p. m. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*: nom. vel acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc*. Accipitur et ταῦτα, adverbial. pro *quod magis eſt*, *imprimis*, *præſertim*. καὶ ταῦτα, *eoque*. ταὐτᾷ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*; pro τὰ αὐτὰ.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc*, *iſtam*: acc. ſing. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταύτῃ, dat. ſing. ab eod. adverbial. *eatenùs*, *eâ ratione*, *eo modo*; *eâ ex parte*; *eâ de causâ*; *hàc*.

Ταυτολογία, ας, ἡ, *vitium ſermonis*, *quando res eadem pluribus et planè idem ſignificantibus redditur verbis*: à ſeq.

Ταυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *idem dicens*. ταὐτὸ λέγων.

Ταυτόματος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro αὐτόματος, *ſpontè*, *ultrò*, *aliquid faciens*: ταυτόματον, *quod fit caſu*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

Ταφεὶς, *ſepultus*: a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*; item *ſtupeo*; f. ψω, a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *ſepultura*: ab eod. verbo.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *collis*, *tumulus*; *monumentum*; *ſepultura*, *funus*; *epulum funebre*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω, *ſepelio*.

Τάφρος, ου, ὁ, *foſſa*, *fovea*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω. Eſt et

Τάφρος, *vallum*: à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Notandum duplicem habere ſignificationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui ſepelivit*; tum eſt à θάπτω, *ſepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, et tum eſt à θήπω, *obſtupeſco*; a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velociter*, *forſitan*, *utique*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχὺς.

Τάχει, dat. ſing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeriter*: ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, *conſtituo*; f. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix*, *celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hæc pro ταχέως, *celeriter*. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citiùs*, *velociùs*: à ταχίων, compar. à ταχὺς.

Τάχιστα, *citiſſimè*, τὴν ταχίστην ἡμέραν, ſeu ὥραν, *quamprimùm*. Th. ταχὺς.

Τάχος, εος, τὸ, *celeritas*: à ταχὺς.

Ταχὺ, *celeriter*, adv. Th. ταχὺς.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui citò capi poteſt*: ex ταχὺς, et ἁλωτὸς.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui celeriter currit*: ex ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδρόμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. inde δρόμος, *curſus*.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero*, *propero*. Th. ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilè parens*; *credulus*: ex ταχὺς, et πείθω, *perſuadeo*.

Ταχύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti eſt obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, et πότμος, *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equos habens*; *rei equeſtris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *citus*, *velox*, *præceps*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo uſitatius ταχίων; item θάσσων, et -ττων; ſuperl. ταχύτατος, ſeu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*: aliàs ταχύτης, ητος. Th. ταχὺς.

Ταχυτᾶτ', pro ταχυτᾶτα, acc. ſing. præced.

Τάω, τῶ, *capio*. Indè formatur Euſtath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Digitized by Google

ΤΑΩ'Σ, et ταῶς, ω, et ταῶν, ῶ, ὁ, *PAVO.*

Τε, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinarum *que*, *T.* Semper poſtponi ſolet, *dixitque*: τὲ, et ἄρα, aliquandò apoſtrophantur, ut, τ' ἄρ' Et

Τὶ, Dor. pro σὶ, *te.*

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO*, *humecto*, *mollio*; f. ξω. τέγγειν ψευδῆ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere.* Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεα, Jon. τεγίη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, *ſub tecto*, *ſummus*, *altus*: à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus*, *madefactus*; *qui tingi et humectari poteſt*; *qui frangi oratione, et molliri poteſt.* Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum*, *domus*, pro *στέγος*, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, ὁ, *ὄρος*, *collis*, *mons.* Th. τέγω, *tego.*

Τεὶν, *tuam*: Poët. et Dor. pro σὴν, acc. ſing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um.* Th. σὺ, *tu.*

Τεθαλέτα, Dor. pro τεθηλότα, perſ. part. m. acc. ſing. à θάλλω, *floreo.* Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*; f. λῶ, p. m. τέθηλα, et τέθαλα, p. part. m. τεθαλὼς, υῖα, ὸς.

Τεθάῤῥηκα, *auſus ſum*, perf. ind. a. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*: à θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Τεθαῤῥήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo.* Th. θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *ſepultæ ſunt*: 3. pl. perf. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio.*

Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, *ſpecto*; f. m. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. paſſ. verbi τίθημι, *pono.*

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. ſing. plusq. p. paſſ. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*; f. ώσω, p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum.* Th. θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. et

Τεθήλει, 3. ſing. pluſq. p. m. a. verbi θάλλω, *floreo.*

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *ſepelio*, *ſtupeo*; a. 2. ἔταφον, perf. inf. m. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, υῖα, ὸς.

Τεθήσατο, Ion. Pleonaſm. pro ἐθήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, p. part. paſſ. à θλάω, *frango*; f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *preſſus*, *a*, *um*: perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo*, *affligo*; f. ψω, p. τέθλιφα.

Τέθμιος, *legitimus*, *ſolennis*: à

ΤΕΘΜΟ'Σ, *lex*, *mos*: quaſi à τίθημι.

Τέθνεα, p. m. qu. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior.*

Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνεὼς, præſ. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, ſeu θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior.* Sunt qui Anadiplaſiaſmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*: Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθνάναι, præſ. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior.* Sed

Τεθνᾶναι, contractè pro τεθνάναι, p. inf. m. et

Τεθνᾶσι, *mortui ſunt*, pro τεθνήκασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*; p. m. τέθνεα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. ſing. imperat. præſ. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.

Τέθνεικα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνειηκὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνεα.

Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. ſing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracuſano more fact. à perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.

Τεθνεὼς, per Sync. pro τεθνηκὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*; p. m. τέθνεα.

Τεθόλωται, *turbatus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. à θολόω, *turbo*, *inquino.* Th. θολὸς, ῦ, ὁ, *ſordes turbidæ.*

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *ſalio.*

Τεθραμμένην, acc. ſing. p. part. paſſ. f. g. verbi τρέφω, *alo*; f. ψω, a. 2. ἔτραφον. p. paſſ. τέθραμμαι.

Τετρῆσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. infin. paſſ. verbi τετράω, ſeu τίτρημι, *perforo*; f. τρήσω, p. paſſ. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus*, *vulneratus*: perf. part. paſſ. à θραύω, *frango.*

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *aſcendo.*

Τέθριππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor equos habens*; τέθριππον, ſcil. ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadriga*: ex τετρὰς, ἄδος, *quaternio* (quod à τέσσαρες), et ἵππος, *equus.*

Τεθριπποτροφία, -ῶ, *equos quadrijuges alo*: à

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui equos quadrijuges alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*; p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θύω, *ſacrifico*, *immolo*, f. σω, p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω, *ad iram provoco*; f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira.*

Τεθυωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo.* Th. θύω, *macto.*

Τεὶν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. ſing. à σὺ, *tu.*

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *diſtendo*, *intendo*, *contendo*; *pertineo*, *ſpecto*; f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.

Τείρεα, τὰ, *aſtra*: à τείρω.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, *vexor.* Th. τείρω.

Τειχέω, -ῶ, *domo*, *contero*; f. ήσω, p. τετείρηκα.

Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo.*

Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præſ. paſſ. verbi τείρω.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præſ. ind. à

Digitized by Google

ΤΕΙΡΩ, vexo, affligo, ſubigo, abſumo, TERO; f. τερῶ, a. 2. ἔταρον.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, murorum quaſſator: ex τεῖχος, et πλήσσω, percutio.

Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, manibus concluſus: ex τεῖχος, et ἄρω, apto.

Τειχίζω, murum ſtruo; muro cingo, munio; f. ίσω, p. τετείχικα, a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris cinctus: à τεῖχος, εος, τὸ, murus.

[* Τειχίον, ου, τὸ, murus parvus,] munimentum; domus, Hom. Dim. ab eod.

Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et

Τειχισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit: à 3. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Τειχομαχέω, muros oppugno: hinc

Τειχομαχία, et Ion. -ίη, murorum oppugnatio: ex τεῖχος, et μάχομαι, pugno.

ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ, murus, locus quivis munitus, urbs, caſtellum, præſidium: τείχη, mœnia; τεῖχος ξύλινον, lignorum ſtrues, rogus: qu. à τεύχω, ſtruo.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, murorum cuſtos: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ϗ ἡ, cuſtos. Th. φυλάσσω.

Τίκ' pro τίκε, Ion. pro ἔτικε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Eſt et τίκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario; f. τέξω, p. m. τέτοκα.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejuſd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, peperit, 3. ſing. a. 2. m. verbi τίκτω, pario, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, conjicio, argumentor; item deſtineo, ad finem perduco: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. med. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo et probo: à

ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατὸς, τὸ, finis, exitus rei; item ſignum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, certum ſignum: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ; item finis ſeu ſcopus, quem quis in actionibus ſuis proponit; teſtimonium, ſignum.

Τέκνα, τὰ, liberi, nati: nom. pl. à τέκνον, q. v.

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola.

Τεκνογονέω, liberos pario; f. ήσω, p. τετεκνογόνηκα, a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio: à

Τεκνογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberos pariens: ex τέκνον, et γίνομαι, naſcor; p. m. γέγονα.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius, filia: τέκνα, ων, τὰ, liberi: à τίκτω, pario.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; filium adopto: à τεκνοποιὸς.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi præced.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans: ex τέκνον, ου, τὸ, filius, et ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, liberos educo; f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, filius, et τροφέω, nutrio, quod à τρέφω, alo.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ liberos alit: et

Τεκνότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ à liberis alitur.

Τεκνόφι, adv. per filium, operâ filii. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberos interficiens.

Τεκνόω, liberos procreo, genero; item liberos habeo, peperi: præſ. paſſ. τεκνόομαι, gignor, naſcor: à τέκνον, proles. Th. τίκτω, procreo.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio: à præcedente.

Τεκεῖν, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, pario; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκὼν, όντος, gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles: à τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens; a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, όντος, quod vide.

Τεκταίνω, fabricor, ſtruo; artem fabrilem exerceo; f. ανῶ. à τέκτων, ονος, ὁ, faber. Th. τεύχω, fabricor.

Τεκτήνατο, Ion. et Att. pro ἐτεκτήνατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, fabricor.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, fabrilis: à τέκτων.

Τέκτονος, gen. ſing. à

Τέκτων, ονος, ὁ, faber; qu. τεύκτων, à τεύχω, fabricor; f. ξω, p. τέτευχα, p. paſſ. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi ε abjici ſolet.)

Τεκὼν, οῦσα, ὸν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω, pario; f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, faſcia, lorum clypei aut enſis: à ταλάω, ſuffero, ſuſtineo.

Τελαμῶνες, baltea coriacea quibus ornantur canes adverſus feras: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præſ. infin. paſſ. verbi τελέω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τελέῃς, perficias, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſd.

Τελέθοντι, ſunt, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præſ. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, ſum, fio, exiſto; Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται. τελέθωσι, 3. pl. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, ſum, fio.

Τέλει, dat. ſing. à τέλος, εος, τὸ, finis.

Τελεία, perfecta; f. g. à τέλειος.

Τελείετο, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, et τέλειος, ία, ιον, perfectus, integer; eximius, de victimis; ſolidus, concinnatus, factus: in comparat. τελειότερος, ώτερον. Th. τέλος, finis.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas, conſummatio: à præced.

Τελειόω, -ῶ, perficio, finio, conficio, conſummo, termino; ſacro, initio: f. ώσω, p. τετελείωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. ſub. τελειώσω, a. 1. infin. τελειῶσαι, præſ. paſſ. τελειόομαι, οῦμαι, perficior, p. paſſ. τετελείωμαι, σαι, ται, perfectus ſum, p. part. paſſ. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. paſſ. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι. ab eod.

Τελειούσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi τελειόω.

Τελειοῦται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τελειωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τελειόω.

Τελείως, perfectè, abſolutè; integrè, plenè; prorſus, omnino: adv. à τέλειος, perfectus. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio: et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, conſummator: à p. paſſ. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi τελέω, finio. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, perfectus: et

Τελεόω, idem quod τελειόω, perficio; hinc præſ. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. et

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Digitized by Google

...ίεσαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol.

...εσε, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. a. 1. act. et

...έσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. τελέω.

...εσθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

...εσθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

...ιάδας, α, ὁ, Dor. pro ...ιάδης, υ, ὁ, πατρωνυμικὸν, Τελεσίας, υ, ὁ.

...ίεος, υ, ὁ ἢ ἡ, *finem imponens*, *ultimus*. Th. τέλος.

...ιουργέω, *perficio*; item *ini-* à

...ουργὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *perfector*, ...λειον ἔργον producit. Th.

...μα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. *tributum*.

...ον, άτω, *perfice*, a. 1. impe- act. verbi τελέω, *perficio*: ab Th.

...σσα, Ion. et Poët. gem. σ, ...έλεσα, a. 1. ind. act. verbi , quod vide.

...σσῃ, gem. σ, Poët. pro τε- *perfecerit*, 3. ſing. a. 1. ſub. verbi ejuſd.

...εσιγάμοισιν, pro τελεσιγά- *perficientibus nuptias*: dat.

...σίγαμος, υ, ὁ ἢ ἡ, *qui vel perficit nuptias*: ex τελέω, (Th. τέλος, *finis*) et γά- , ὁ, *nuptiæ*. Th. quoque γα- , *uxorem duco*.

Τελέσω, *perficiam*, Poët. pro τε- , f. 1. ind. vel a. 1. ſub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco*, *per-* à

Τελεσφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, *ad finem per-* ...; *qui perfectum fructum fert*, ...*ifer*, *utilis*; *ad finem perduc-* , *perfectus*, *completus*: [* *mulier*, ...æ tributum pro corpore exi- , *meretrix*, Deut. At. Iſ. Voſ. LXX. c. 17. interpretatur *ini-* ...*ferens*, mulier quæ ſacris gen- ...m operatur. Idololatria enim ...kortatio paſſim in S. S. jun- ...itur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. ...*tia ſumma*. Jenſius, Ferc. lite- . p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέ- *fero*.

...λετὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus*; item ...*itio*, *expiatio*, *ſacerdotium*, *cere-* ...*iæ*. Th. τέλος.

...λεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro ...ῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. ver- ...τελέω. Th. τέλος.

...λευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευ- ...τὴ, ἡ, quod vide.

...λευταῖος, αία, αῖον, *finalis*, *ulti- mus*, *poſtremus*, *noviſſimus*, *extre- mus*: à τελευτὴ.

Τελευτᾷν, pro τελευτάειν, præſ. infin. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*: 3. ſing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτασεν, *finivit*: Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ſeq.

Τελευτάω, *finio*, *ad finem perduco*; *morior*; f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præſ. paſſ. τελευτάομαι. à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus*; *mors*, *deceſſus*, *obitus*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τε- λευτήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco*, *finio*, *perficio*, *effectum reddo*, *abſolvo*; *vendo*, *ſolvo*; eſt et *attribuor*; *ini- tio ſacris*: neut. *tendo*, *pertineo a- liquò*; f. έσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. ſub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. τετέλεσμαι, a. 1. paſſ. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. paſſ. τελεσθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. ſub. paſſ. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè*, *planè*, *perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τε- λείωσις, *perfectio*, *conſummatio*. Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus*, *exi- mius*: ab eod. Th.

Τελήεσσας, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελίσκομαι, *compleor*, *perficior*, *in- itior*; Heſych. Th. τέλος.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piſcis nomen, quia celeriter τέλλει, *creſcit*, ut fit τελέα.

Τελλὶς, *totum*. Heſych. nempè τέλλειον ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *ſum*, *exiſto*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inuſit. *facio*, *fio*, *orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*, ἐντέλ- λω, *injungo*.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna*, *locus cœnoſus ſeu paluſtris*.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis*, *exitus*; *vectigal*; *impenſa*; *dignitas*, *qualis magiſtratuum*, *qui οἱ ἐν τέλει dicun- tur*; *legio*, *turma*, *cohors*; *maturi- tas virginis*, unde et *nuptiæ*; *my- ſteria*; *formulæ*: τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique*, *ad extremum*; διὰ τέλους, *in perpetu- um*; τέλος δὲ, *ad finem*, *ad mortem uſque*, Ion. ſcribentibus ſæpe eſt χρῆμα, *res*. [* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Heſ. Op. *penes hæc enim poteſtas eſt ſimul bonorumque malorumque*: ἐν- νεακαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. *undeviginti militum legio- nes*, ſcribens de numero legio- num in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, υ, τὸ, *finis*, *extremitas*: à τέλος.

Τελχὶν, *faſcinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demul- cet*.

Τελῶν, *perficiens*: præſ. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo*, *vec- tigalia conduco*: à

Τελώνης, υ, ὁ, [* *publicanus*: pro- priè qui portoriis exigendis præ- ficiebatur ab ipſis *publicanis*, me- lioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243.] ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, υ, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani ſedebant et vectigal exigebant. à præced.

Τέμαχος, εος, τὸ, *fruſtum ſectione alicundè ablatum*, impr. *piſcis*; *piſ- ces*, *ſalſamenta*: à τέμνω, *ſeco*.

Τεμένει, dat. ſing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæte- ris reſecti*; *ager ſacer*, *nemus ſa- crum*, *fanum*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Τέμνοισαι, *ſecantes*; Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præſ. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *ſeco*, *ſcindo*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœniſſimus in Theſſaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμ- νω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus*, *maris illuvies*, *limus*: à τέγγω, *hu- mecto*.

Τένδει, *arrodit*: 3. ſing. præſ. à

ΤΕ'ΝΔΩ, ſeu τένθω, *comedo*, *rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. inſulæ.

Τένθης, υ, ὁ, *vorator*, *liguritor*. à τένδω.

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *in- ſectum aculeatum*, ut veſpa. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. ſing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo*, *finis muſculi*; pars nervoſa, cujus actio præci- puè in τάσει, id eſt *tenſione* con- ſiſtit: à τείνω. [* Hinc Angl. TENDON.] Eſt et *cervix*.

Τενοντέω, -ῶ, *cervices abſcindo*: à præced.

Digitized by Google

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, pario; f. m. τέξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id eſt, τίνος, Poët.

Τέοισ' et τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ὴ, ὸν. Th. σὺ, tu.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca; tectum, tentorium; adj. τέραμνος, η, ον, mollis: et

Τέραμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, tener: à τέρην, idem.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, ſignum, portentum, prodigium.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος, quod vide.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω, monſtra loquor. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, prodigiorum inſpector et obſervator, vates: ex τέρας, τὸ, portentum, et σκόπος, quod à σκέπτομαι, inſpicio, video, p. m. ἔσκοπα.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, faciens prodigia. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, portentoſus. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, TEREBINTHUS: arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, tenera: à maſc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. ſing. à τέρην.

Τερετίζω, cantum edo, ſono; laſcivie cano, garrio.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ήσω, terebro, torno; vulnero: qu. à τείρω, tero. Hinc

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra.

Τερέτριον, ου, τὸ, terebella.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, TEREDO: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, TENER, mollis. Angl. TENDER. à τείρω, tero, quia facilè teritur.

Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio: à τερθρεύω.

Τερθρευς, έως, ὁ, præſtigiator: à τέρας.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, præſtigiis illudo: à præced.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. qu. τέρεθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis; adv. tandem, ad extremum. hinc τέρμις, et τέρμων, idem: Angl. TERM. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes uſque demiſſus, talaris. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρμις, et

Τέρμων, idem ac τέρμα, quod vide.

Τέρπει, delectat: 3. ſing. præſ. act. τέρπεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τέρπω.

Τέρπεο, Ion. pro τέρπου, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. et

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, fulmine gaudens: ex τέρπομαι, delector, et κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem et voluptatem afferens, jucundus, venuſtus: τερπνὸν, οῦ, τὸ, delectatio, voluptas: à τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, ου, jucundiſſimus: ſuperl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas: ab eod.

Τερπνῶς, adv. jucundè: à τερπνός.

Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. et

Τερπόμενος, præſ. part. paſſ. et

Τέρποντο, delectabantur: Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. paſſ. et

Τέρπω, ἴσθω, præſ. imperat. med. omnia à

ΤΕ'ΡΠΩ, delecto, exhilaro; τέρπομαι, delector, gaudeo: τερπώμεσθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. f. 1. ind. act. τέρψω, p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. ſing. f. 1. Æol. verbi τείρω, f. τερῶ. et Æol. τέρσω.

Τέρσετο, eſt 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi τέρσω, quod vide. At τέρσετον, eſt dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, ſiccabat; 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, areſacio, ſicco, [* uro; et ab Æolico τέῤῥω fit Lat. TORREO,] à τείρω.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, ſeu rabulæ forenſis: à præced.

Τέρυς, υος, invalidus, imbecillus; item vorax; quaſi tritus: et

Τερύσκω, affligo: à τείρω, vexo, tero.

Τερφθῇ, delectetur; 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. et

Τέρψας, oblectans; a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectans homines. Epith. ſolis. ex τέρψις, et βροτὸς, mortalis.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio [illegible] τέρψαι. à p. paſſ. verbi [illegible] delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen [illegible] tripudiis ſe oblectantis: ex [illegible]ψις, et χορὸς, chorus, tripudium [illegible]

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor: à [illegible]σαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. idem.

Τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, [illegible]draginta annorum: ex τεσσαράκοντα, et ἔτος, εος, τὸ, annus.

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadrageſimus [illegible] à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρ[illegible]ων, οἱ ϗ αἱ, et τὰ τέσσαρα, [illegible] dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, et [illegible]

* Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, [illegible]tuordecim: ex præced. καὶ, et [illegible]κα.

* Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, [illegible] decimus quartus: à præced.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatus; [illegible] part. paſſ. verbi τάσσω, ordino, [illegible] ξω, p. χα.

Τεταγμένως, ordinatè, ſtato tempore; adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, qui tetendit; [illegible] redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. [illegible] verbi τάζω, prehendo, capio, [illegible] Th. τείνω, tendo.

Τέτακα, extendi; p. act. à [illegible] tendo, f. τενῶ, a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. ſing. p. ind. [illegible] verbi τάσσω, ordino, f. ξω, p. χα.

Τέταλμαι, p. ind. paſſ. verbi τέλλω, orior, f. τελῶ, p. τέταλκα, [illegible] 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ὴ, ὸν, tenſus, extentus, [illegible] porrectus; glaber, lævis: à Th. τείνω, tendo.

Τέτανος, ου, ὁ, diſtentio; ab eod.

Τετάνυσται, exporrecti ſunt; 3. pl. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. [illegible] à ταπεινόω, q. v.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. [illegible] verbi ταράσσω, turbo, commoveo, [illegible] ξω, p. χα.

Τεταραγμένως, perturbatè, inordinatè: adv. à part. p. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. [illegible] ταρπόμενος, a. 2. part. m. [illegible] τέρπω, delecto.

Τεταρπώμεσθα, Ion. et Poët. [illegible]dupl. pro ταρπώμεσθα, 1. pl. a. [illegible] ſub. m. ejuſd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, quatriduanus, a, um: à τέταρτος, άτη, [illegible] quartus, a, um. Th. τέσσαρες, [illegible]tuor.

Τετάρτῃ, dat. ſing. f. g. à

Τέταρτος, ατη, ατον, et Poët. [illegible] τρατος, quartus: à Th. præced.

Τέταται, 3. ſing. p. paſſ. [illegible]

Digitized by Google

…τατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. ſing.
…ſq. p. paſſ. verbi τείνω, extendo,
…ῶ, p. τέτακα, perf. paſſ. τέτα-
…, σαι, ται.

…τάχαται, ordinati ſunt; Ion.
… τεταγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ.
…bi τάσσω, f. ξω, p. χα, p. paſſ.
…γμαι, ξαι, κται.

…τειχισμένος, η, ον, p. part. paſſ.
…bi τειχίζω, murum ædifico, f. ί-
… Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

…τελεκα, perfeci; p. m. verbi τε-
…, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

…τέλεκα, p. act. τετέλεσται, 3.
… p. paſſ. τετέλεσμαι, verbi τε-
…, perficio. Th. τέλος.

…τελεσμένον, acc. ſing. p. part.
… verbi ejuſd.

…τευγμένος, pro τετυγμένος, con-
…tus; p. part. paſſ. verbi τυγ-
…ω, aſſequor, f. m. τεύξομαι, a. 2.
…χον, p. paſſ. τέτευγμαι.

…τεύχαται, fabricati ſunt: Ion.
… τετευγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ.

…τεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν,
…pl. pluſq. perf. Ion. verbi τεύ-
…, f. ξω, fabricor.

…τευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγ-
…ω, f. m. τεύξομαι, adipiſcor.

…τηκα, p. m. indè τετηκὼς, υῖα,
…p. part. m. verbi τήκω, lique-
…

…τιημένη, afflicte: voc. ſing. à
…τιημένος, ου, p. part. paſſ. ver-
…τιάω, crucio, dolore afficio; f. ήσω,
…τίημα. Hinc p. part. act. τε-
…ὼς, per Craſin pro τετιηκὼς.
… τίω, punio.

…τίησθον, 2. dual. p. paſſ. τετί-
…, ab eodem verbo.

…τιηὼς, ότος, per Craſin pro
…ηκὼς, ότος, mœrens, triſtatus,
…ictus, p. part. ab eod.

…τιμένος, η, ον, per Sync. pro
…μημένος, perf. part. paſſ. ver-
…μάω. Alii volunt eſſe p. part.
… verbi τίω, f. τίσω, p. paſſ.
…μαι.

…τίμηκε, honore affecit; 3. ſing.
… ind. act. verbi τιμάω.

…τιμημένος, æſtimatus; p. part.
… ejuſd. verbi.

…τιμῆσθαι, honoratum eſſe; perf.
…paſſ. ejuſdem verbi.

…τίμηται, honoratus eſt; 3. ſing.
…paſſ. ejuſdem verbi.

…τλα, per Apoc. pro τέτλαθι,
…præſ. imperat. act. verbi τέτ-
…, tolero; vel τέτλαθι, per re-
… Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2.
…erat. act. verbi τλῆμι, patior,
… ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι,
…or. τλᾶθι. Th. ταλάω, ſeu
…, perfero.

…τλακα, p. m. ejuſdem verbi.
… qui velint eſſe perf. ind. act.

et per Syncop. dici pro τέτλη-κα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, ſuſtineas. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præſ. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, perfero.

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Dor. pro τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. ab eod. Th.

Τέτληκε, ſuſtinuit; 3. ſing. p. act. verbi τλάω, ſuſtineo, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, paſſus: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejuſd. verbi et Th.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτμω, invenio.

Τέτμηκα, incidi; p. act. verbi τέμνω, ſeco, fut. μῶ, p. paſſ. τέτμημαι, p. part. paſſ. τετμημένος.

Τετμημένος, η, ον, inciſus; p. part. paſſ. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi; p. m. verbi τίκτω, pario, f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ὸς.

Τετοκυίης, enixæ; gen. ſing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, audeo, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Τέτομα, incidi; p. m. verbi τέμνω, ſeco, f. τεμῶ, p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, quatuor, Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compoſitione contractè eſt pro τέτταρα, vel potiùs τετράκις; id eſt, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratâ facie præditus: ex τετράγωνος, quod vide, et πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrangularis, quadratus: ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, et γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. pro τετράδα, à τετρὰς, quod vide.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio; dim. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, ſpecies nummi.

Τετράετις, Dor. pro τετραετὶς.

Τετραετὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ τετραετὶς, ιος, quadrimus, quatuor annos habens: qu. ὁ τέτταρας ἔτη, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς, ἔχων.

Τετραέτης, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἔτος, annus.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium: à præced.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex: ex τέτρα, et θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Τετραίνω, pro τετραίνω, undè a. 1. τέτρηνα. Th. τετράω, perforo.

Τετράκις, quater: à τέσσαρες, quatuor.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadraginta millia: ex τετράκις, et μύριοι, decies mille. Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) quater, et χίλιοι, mille.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epith. rotæ. Ex τέσσαρες, quatuor, et κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a: ex τέτρα, vel τετράκις, quater, et κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quadringenteſimus: à præced.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus: ex τετράκις, et μέρος.

Τετράμηνον, ου, τὸ, quadrimeſtre ſpatium: à

Τετράμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrimeſtris: quod ex τέτρα, et μὴν, μηνὸς, menſis.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. paſſ. à τρέπω, verto, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τετραορία, ας, ἡ, certamen quadrigarium: à

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt: ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Sync. τέτρα, quatuor, et ἀείρω, conjungo, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratus: ex τέτρα, et πέδον.

* Τετραπλασιάζω, quadruplico: à

Τετραπλάσιος, ια, ιον, quadruplus. Th. τέσσαρες.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major: à præced.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. à

Τετραπλόος, -οῦς, -όη, -ῆ, -όον, -οῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλῶς, adv. quadrupliciter.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. ſoli quater aratro verſi: ex τέτρα, quod à τέσσαρες, quatuor, et πολέω, verſo.

Τετράπους, ὁ ϗ ἡ, quadrupes; in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τὸ τετράπουν: in pl. οἱ ϗ αἱ τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι: ex τέτρα, et ποῦς, pes.

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas gerens pinnas: ex τέτρα, et πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locuſta ϗ quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Digitized by Google

Τετράρυμον, vel τετράῤῥυμον ἅρμα, *currus* ex *quatuor* ῥυμοῖς, id eſt, *temonibus*, ſeu *jugis*: is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *ſum tetrarcha*; f. ήσω, p. τετράρχηκα. à

Τετράρχης, ου, ὁ, *TETRARCHA*, *qui quatuor* λόχοις *præeſt*, *qui* τετράδα *regionis pleno jure regit*: ex τέτρα, et ἀρχὴ, *imperium*.

* Τετραρχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut ſæpè remanſerit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, *quaternio*; dat. ſing. τετράδι, acc. τετράδα: à τέτταρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσι. Vide τέσσαρες.

Τετράστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternis verſibus conſtans*: ex τέτρα, et στίχος, *verſus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράτρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in quatuor partes finditur*: ex τέτρα, et θρύπτω, *frango*, f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, ſeu *phaleras*: ex τέτρα, et φαλὸς, ῦ, ὁ *conus galeæ ſplendidus*; vel φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ*.

Τετράφαται, *verſi ſunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτρεφα, perf. paſſ. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulò pòſt fut. verbi τρέπω.

Τετρήγα, *turbatus ſum*; perf. m et

Τετρήγειν, *turbatus eram*; pluſq. p. m. Ion. per Sync. perf. m. τέτρα-γα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in pluſq. p. m. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω, p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, ſeu τετράω, *perforo*, f. ήσω.

Τέτρηται, per Sync. pro τετόρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τορέω, *perforo*. Th. τορέω, *terebro*, f. ήσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. et

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. ſing. pluſq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *aſper*, et *ſalebroſus ſum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὸς. Th. τραχὺς, ίος, *aſper*, Ion. τρηχὺς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converſo, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτραχα.

Τετρίγει, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *ſtrido*, f. σω, p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. m. verbi τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. paſſ. et

Τετρυμένος, *attritus*, *defatigatus*; p. part. paſſ. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*; perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. Hinc perf. paſſ. τέτρωμαι, perf. part. paſſ. τετρωμένος, η, ον.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

TE'TTA, adv. *vox quâ*, *benevolentiæ aut honoris causâ*, *ſeniorem junior compellat*: qu. à τίω, *honoro*.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, q. v.

TE'TTIΞ, ιγος, ὁ, *cicada*; in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. et

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus*; perf. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, *paraverunt*; 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët. Anadiplaſiaſmo τετυκόμην, ου, ετο: Vel eſt pro ἐτύκοντο, 3. pl. a. 2. med. à τύκω.

Τέτυκται, *fabricatus eſt*; 3. ſing. perf. paſſ. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi τεύχω, *fabricor*, perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τυφόω, *fumo inficio*; item *inſolentem reddo*; fut. ώσω, p. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus ſum*; perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciſcor*, fut. m. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. reduplic. pro τύχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, *ſum*, *nanciſcor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. [illegible] τεύχω, *fabricor*, f. ξω, perf. [illegible] τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro σοῦ, et hoc pr[illegible] *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed et [illegible] centu, pro τινὸς.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *ſtructura*, [illegible] Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à [illegible] *quæro*, vel pro τευθίς.

TEY'ΘΟΣ, ου, ὁ, *piſcis ex ſepi*[illegible] *genere*; *loligo major exiſtimatur* [illegible] τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεῦθραν, acc. ſing. nomen pr[illegible] prium.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Et [illegible] nom. propr. à quo Trojani di[illegible] ſunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabri*[illegible]

Τευμάομαι, *ſtruo*, *fabricor*: à τ[illegible] χω, idem.

Τεῦξ, Ion. pro ἔτευξε, *fecit*; [illegible] ſing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. [illegible] ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*, [illegible] m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύ[illegible] θαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. ſing. [illegible] f. 1. m. verbi ejuſd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύ[illegible] *fabricor*, et τυγχάνω, *aſſequor*.

Τευξόμενος, *conſecuturus*, part. [illegible] ced.

TETTA'ZΩ, f. άσω, *fatigo*, [illegible] *lò rem curo*, *militto*; qu. à τ[illegible] vel τάω.

TEY'TΛON, ου, τὸ, *beta*: Att. [illegible] σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel eſt 3. ſing. imp[illegible] act. Ion. vel præſ. imperat. [illegible] verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, [illegible] 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*; dat. [illegible] τεύχεσι. à τεῦχος.

Τεύχουσα, Dor. pro τεύχ[illegible] præſ. part. f. g. à τεύχω, *fabri*[illegible] *cor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. paſſ. [illegible] verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas*; *alveus*; [illegible] *ber*; *inſtrumentum*: et τὰ τεύχ[illegible] *inſtrumenta bellica*, *arma*. Th. [illegible] χω.

Τεῦχε, *para*; præſ. imperat. [illegible] à

TEY'XΩ, *fabricor*, *ſtruo*, [illegible] (qu. à τίκω, *pareo*) f. ξω, p. τέ[illegible] χα, a. 2. ἔτυχον, perf. paſſ. [illegible] τέυγμαι, pro quo τέτυγμαι, [illegible] κται, a. 1. paſſ. ἐτεύχθην, et ἐτύ[illegible] θην.

TE'ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, [illegible] *nis*; qu. à τύφω, *uro*. Hinc

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, *cinereus*: et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*, f. ώσω, p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα

Digitized by Google

1. part. act. τεθρεφὼς, υῖα, ος.
ι. τέφρα, cinis.
τεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quòd
ρὸς. Th. τέφρα.
τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ.
χθῆναι, natum eſſe, a. 1. inf. paſſ.
rbi τίκτω, pario, f. m. τέξομαι,
1. paſſ. ἐτέχθην.
ιχθεῖσα, ης, f. g. ejuſd.
ιχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Vide
χθείς.
ιχθήσομαι, natus ero; f. 1. ind.
ſ. verbi τίκτω, pario, q. v.
τεχνάζομαι, fabricor, aſtutè adi-
, machinor; f. m. άσομαι, med.

τεχνάζω, f. άσω, arte paro et con-
ο; machinor et fabrico, ſolerter
ιnio; dolis utor. Th. τέχνη.
τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, machi-
mentum: à τεχνάζω, arte confi-
. Th. τέχνη, dolus.
τεχνάω, f. ήσω, arte paro et con-
ο, artificioſè fabricor, ſolerter in-
ιο; callidè ago: à ſeq. Th.
ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, falla-
, TECHNA: quaſi à τεύχω,
l τίκω, pario.
τεχνεὶς, εσσα, ῆεν, artificioſus:
præced.
τεχνηέντως, adv. artificiosè: à
æced.
τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte con-
tum, artificioſum inventum: à 1.
el perf. paſſ. verbi τεχνάω. Th.
χνη.
τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, artificioſus:
præced.
τεχνικὸς, ἡ, ὸν, ad artem pertinens;
m artificioſus; ingenioſâ præditus
rtiô. Th. τέχνη.
τεχνικῶς, adv. artificiosè, ſolerter:
præced.
τεχνικώτερον, artificioſius; comp.
g. à τεχνικὸς, artificioſus. Th.
χνη, ars.
τεχνίτης, ου, ὁ, artifex: ab eod.
h.
τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magiſtra: ab
d. Th.
τεχνολογέω, de arte diſſero; arte
ισor, artificiosè diſputo: et
τεχνολογία, ας, ἡ, oratio de arti-
; item oratio ex arte facta: à
τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de arte
ιtur; item qui artificiosè loqui-
: ex τέχνη, et λόγος.
τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, cui: Sed
τεῷ, dat. ſing. à τεὸς, tuus: et
τεώ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, tuus,
um: et
τέων, Ion. pro τινῶν, aliquorum.
τέως, tamdiu, antea, interea: ab
, donec.
τῇ, dat. f. g. adverbial. ſumpt.
, tâ parte. Th. ὁ, ἡ, τό.
τῆ, Dor. pro τάε, carpe; præſ.

imperat. verbi τάω. Vel pro τί-
θι, per Apoc. à τίημι, capio.
ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου,
ἡ, toga, veſtis Romana: à quodam
Tebenno Arcade, inventore.
Τηγανίζω, frigo, in ſartagine co-
quo; f. ίσω, p. τετήγανικα. à
Τήγανον, ου, τὸ, ſartago; qu. τά-
κανον, à τήκω, liquo.
Τῇδε, huc; iſtic. τῇδε κἀκεῖσε, huc,
illuc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
Τήθη, vel τηθὴ, nutrix. Eſt et
τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, mamma.
Τῆθος, εος, τὸ, oſtreum quoddam:
à τηθὺς, quia terreum.
Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; qu. à τήθη,
nutrix, quia terra omnia nutrit.
Eſt et
Τηθὺς, ύος, ἡ, TETHYS, nom.
mulieris; acc. Τηθὺν.
Τηκεδόνι, dat. ſing. à
Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως,
ἡ, tabes, tabefactio. Th. τήκω, li-
quefactio, f. ξω.
Τήκεται, liqueſcit, 3. ſing. præſ.
m. verbi τήκω.
Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, vim liquefaciendi
habens: et
Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquabi-
lis: à perf. paſſ. ſeq.
ΤΗ'ΚΩ, liquefacio, liquo, macero,
conſumo, mollio; f. ξω, p. τέτηχα,
præſ. paſſ. τήκομαι, marceo, mar-
ceſco, liquor, tabeſco, macreſco; a. 2.
paſſ. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. paſſ. τα-
κήσομαι.
Τηλαυγέω, -ῶ, longè ſplendorem
ſpargo, eminùs ſplendeo: à τηλαυ-
γὴς.
Τηλαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, longè ſplen-
dorem ſpargens, lucidus, præfulgens:
ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, et αὐγὴ,
ῆς, ἡ, ſplendor.
Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longè
diſperſus: à τηλαυγέω.
Τηλαυγῶς, adv. ſplendorem latè
ſpargendo; clarè: à τηλαυγὴς.
ΤΗ῀ΛΕ, adv. procul, longè. τηλοῦ
et τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, gen. pl. nom. gentis.
Τηλεβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, eminùs, vel è
remoto loco jaculans: ex τῆλε, pro-
cul, et βάλλω, jacio, p. m. βέβολα.
Sed
Τηλέβολος, qui è remoto loco feri-
tur. Vide præced.
Τηλεθάοντες, florentes; nom. pl.
præſ. part. à τηλεθάω. Th. θάλ-
λω, floreo, p. m. τέθηλα, et per
Metath. τέλεθα. undè
Τηλεθάω, germino, vireo, pullulo;
floreo.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à
Τηλεκλειτὸς, οῦ, inclytus. Eſt et
nomen viri: ex τῆλε, procul, et
κλείω, celebro.
Τηλεκλητὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, è longinquo

evocatus: ex τῆλε, procul, et κα-
λέω, voco, perf. paſſ. κέκλημαι,
σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, οῦ, clarus, cujus nomi-
nis inclytæ ſama procul pervenit:
ex τῆλε, procul, et κλύω, audio.
Τηλέμαχος, ου, ὁ, nom. propr. ex
Hom. Od.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, eminùs ap-
parens: ex τῆλε, procul, et σκέ-
πτομαι, video, fut. m. ψομαι, p. m.
ἔσκοπα. Sed
Τηλεσκόπος, longè aſpiciens. Vide
præced.
ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, portulaca a-
greſtis.
Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et τηλία, vas ſitu-
læ figurâ; arca, qualis eſt frumen-
taria; ambitus cribri; tabula, in
quâ teſſeris luditur.
Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος,
q. v.
Τηλίκος, ου, tantus, tantæ ætatis:
ab ἡλίκος, quantus; de magnitu-
dine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et
frequentiùs τηλικοῦτον, tantus, a,
um, et de magnitudine, et de ætate.
Ex τηλίκος, tantus, (quod ab ἡλί-
κος, quantus) et οὗτος, αὕτη, τοῦτο,
hic, hæc, hoc.
Τήλινος, ίνη, ινον, ex fœno græco
factus: à
ΤΗ῀ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, fœnum
græcum: qu. à τῆλε, quia herba
eſt caule et ſiliquis longè exten-
ſis.
Τηλόθεν, eminùs, longè: et
Τηλόθι, adv. regit gen. id. quod
Th. τῆλε, procul.
Τηλοῦ, adv. idem cum Th. τῆλε,
procul.
Τηλουρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, cujus terminì
procul ſunt, longinquus, longè ſemo-
tus: ex τῆλε, et ὅρος, terminus.
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Sync. pro
τηλυγενέτης, propriè procul abſente
patre genitus, in ſenectute genitus,
natu minimus, carus parentibus: ex
τῆλε, procul, et γίνομαι, naſcor.
Τηλύγετος, έτη, ετον, idem quod
præced.
Τημελέω, -ῶ, f. ήσω, curam habeo:
à
Τημελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diligens: ex
τάω, et μέλει.
Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον,
adv. hodiè: ab ἡμέρα, dies.
Τῆμος, et τημόσδε, tum, Poëti-
cum, reſpondet ἦμος, quum, à quo
derivatur.
Τημοῦτος, pro τῆμος, q. v.
Τὴν, hanc, τήνδε, τήνγε, acc. ſing.
ab ἡ, hæc.
Τῆνα, iſta, Dor. à τῆνος, α, ο, pro
ἐκεῖνος, q. v.

Digitized by Google

Τηνάλλως, *obiter, leviter, gratis, nullo periculo; inaniter, fruſtrà, temerè; alioqui, aliàs:* adv. qu. τῆνο ἄλλως, *hoc fruſtrà.*

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulſatiuncula, quæ in victoriâ edebatur.* An à τὸ νάβλον?

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc.*

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ου, ὁ, *lyra harmonia.*

Τηνεσμὸς, ῦ, *TENESMUS:* item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo.*

Τηνίκα, *tunc,* adv. et

Τηνικάδι, et τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, *tam ſerâ nocte,* Lyſ. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum,* Lyſ. p. 79.] Th. ἡνίκα, *quum;* extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, *ille,* Dor. pro ἐκεῖνος.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, *illius;* gen. ſing. Dor. à τῆνος, *hic:* hinc τηνόθι, adv. pro ἐκεῖθεν, *illinc, ex eo loco.*

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti:* eſt et *ubi.*

Τήρει, *ſervato;* præſ. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *ſervari;* præſ. infin. paſſ. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρέουσι, *cuſtodiunt;* 3. pl. præſ. ind. ſeq. verbi.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, -έεις, -εῖς, -έει, -εῖ, *ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio, obſervo; inſidior, inſidiosè obſervo; expecto:* imperf. ἐτήρεον, -ουν, f. ήσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, et in 2. pl. τηρήσατε, *ſervate,* a. 1. ſub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. τηρῆσαι, aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præſ. paſſ. τηρέομαι, *aſſervor,* præſ. inf. paſſ. τηρεῖσθαι, imperf. paſſ. ἐτηρεόμην, -ούμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο, perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, *ſervatus, a, um,* a. 1. ind. paſſ. ἐτηρήθην, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. τηρηθείην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, *reſervari.*

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *obſervatio;* item *cuſtodia, carcer:* à 2. ſing. p. paſſ. verbi τηρέω, *ſervo.*

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his,* dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τητᾷ, *quæras, careas,* 2. ſing. præſ. med. verbi ſeq.

ΤΗΤΑ'Ω, *privo.* hinc τήτη, ἡ, *privatio, penuria.* Eſt et τητάω, *quæro, tento,* f. ήσω, qu. à τάω, *quæro.* [* τητάομαι, *careo, deſtituor.* Heſ. Op. 408.]

Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno.*

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria.* Th. τητάω, *privo.*

ΤΗΤΥ'ΣΙΟΣ, ια, ιον, *inanis.*

Τητυσίως, *temerè, fruſtrà:* à præced.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis:* interrog. gen. τίνος· τὶ, indefinite *aliquid;* τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis geſtamen apud Perſas, TIARA.* An à τίω, quòd honoratorum eſſet geſtamen.

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæſare ſic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæſaris,* quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim naſcebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus;* qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS,* fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, *tango.*

Τίει, *honorat;* 3. ſing. præſ. à τίω.

Τίεν, *honorabat;* 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejuſd.

Τίεσκεν, *honorabat,* Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. à τίω, *honoro,* f. τίσω.

Τίεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi τίομαι, *honoror.* Th. τίω.

Τίζω, *punio;* idem quod τίω.

* Τίη, διατί, Heſych. Hom. Il. M. 310. Γλαῦκε, τίη, δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τίη, Poët. pro τί, *quid.*

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio;* qu. à τιθέναι βόσιν, *ponere eſcam:* Mel, eſca apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, manſuefacio:* à

ΤΙΘΑΣΣΟ'Σ, et τιθασὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *cicur, manſuetus, ſativus.*

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi τίθημι, *pono,* f. θήσω.

Τιθεῖσι, Ion. pro τιθέασι, 3. pl. præſ. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi ejuſd.

Τιθῇσι, Ion. pro τιθῇς, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi τίθημι, *pono,* præſ. ſub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat,* Ion. pro ἐτίθει, 3. ſing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono.* Sed τίθει, *pone,* præſ. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejuſd. At

Τιθεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à τιθέω. et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præſ. opt. act. verbi τίθημι, *pono,* præſ. opt. act. τιθείην, ης, η,

Τιθεὶς, έντος, ὁ, præſ. part. act. ejuſd.

Τιθέμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *poſuerunt,* Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Τιθέναι, præſ. inf. act. à τίθημι. Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φονεῦ, *ponere aliquem in cædibus,* pro *ſiſtere.*

Τιθηνέω, *nutrio:* à τιθή.

Τιθέω, -ῶ, *pono:* uſitatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix:* à τιτθὸς, *mamma.*

Τιθήμεναι, Poët. Ectaſi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectaſi pro τιθέμενος, præſ. part. paſſ. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco.* Dicitur iiſdem ferè modis, quibus Latini *pono* et *colloco* dicunt, v. gr. *in laude; propono,* v. gr. *præmium; refero,* v. gr. *in numerum; propono diſputandum,* vel *explicandum oratione; ſuppono,* de hypotheſi; *concedo aliquid eſſe.* Ac præterea *offero alicui, præbeo, præſto: reddo aliquem,* v. gr. *felicem, miſerum; tribuo, attribuo; pignori oppono* præſ. imperat. τίθετι, præſ. inf. τιθέναι, præſ. part. τιθεὶς, τος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et θεν, tanq. à τιθέω, fut. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, η, a. 2. ſub. act. θῶ, ῇς, ῇ, part. θεὶς, έντος, perf. paſſ. τέθειμαι, pluſq. perf. ἐτεθείμην, a. 1. paſſ. ἐτέθην, ης, η, a. 1. paſſ. τεθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. paſſ. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθηκάμην, a. 2. ind. med. ἐθέμην, ἔθου et θου, ἔθετο, a. 2. imperat. m. et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. a. 2. part. m. θέμενος, η, ον. [* ναι ὑποθήκην, act. *pignus* θέσθαι ὑποθήκην, med. *pignus accipere.* ὅπλα θέσθαι, *arma dare,* Decanus Ceſtrienſis, Angl. Xen. de rebus Græc. Νόμον τιθέναι dicitur legiſlator, θέσθαι, populus cui fertur et accipit, Salm. de modo uſur. 502. c. 12. Kuſter. de verbo med.]

Τιθηνέω, *nutrio, curo, colo, nutricis tracto; permulceo, fingo, formo:* f. τετιθήνημαι. à

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. *nutrix:* et τιθηνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *nutritor, educator:* à τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma.*

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. ſing. præſ. verbi τίθημι.

Digitized by Google

...ωνὸς, ῦ, ὁ, *filius Laomedontis*, ... *Auretâ adamatus*; dat. ſing. ...ῷ.

...ει, Ion. pro ἔτεισε, 3. ſing. ...rf. act. et

...ῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à

...ΚΤΩ, *pario*, *gigno*, *creo*; f. ..., et m. τέξομαι, η, εται, a. 2. ..., ες, ε, a. 2. ſub. τέκω, ῃς, ῃ, ... inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. paſſ. ...ην, ης, η, a. 1. part. paſſ. τιχ-...ὲν, *natus*, *creatus*, *genitus*, ...*nitus*, *editus*; f. 1. paſſ. τιχ-...μαι, η, εται, p. med. τέτοκα, ..., perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ... f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

...ὰ, *penna*; quia ſolent τίλλεσ-...

...αι, ῶν, αἱ, *quiſquiliæ*: aut illæ à panno vulſo evolant. Sed ...αι, a. 1. inf. act. et

Τίλλεν, imperf. Ion. pro ἔτιλλεν: ...

Τίλλοισα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO*, *vellico*, *evello*, *...ſcerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. ...ῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. paſſ. τέτιλμαι, p. part. paſſ. τετιλμένος.

ΤΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *ſtercus*, *merda*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Sed

Τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel eſt præſ. imperat. act.

Τιμάγορας, ε, ὁ, nom. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῳ, dat. ſing. à Τιμαῖος, ε, ὁ, *Timæus*; nom. propr. Syr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingenioſa inventa honoro*: à

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui honorem ...bi invenit*; *qui habetur in pretio*; *pretioſus*; *qui facilè emptorem reperit*: ex τιμάω, *honoro*, et ἀλφέω, *invenio*, *excogito*.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, q. v.

Τιμάορος, ε, ὁ, *laudum alicujus celebrator*; item *punitor*, *ultor*: ex τιμὴ, et ἀείρω, p. m. ἤορα, et Ion. ...ρα.

Τίμαρχος, ε, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*, q. vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*; Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act.

Τιμάω, *honoro*, *decoro*, *magni facio*, *...imo*; item *punio*, *mulcto*: f. ήσω, ... τετίμηκα, p. paſſ. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. mod. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*, *cultus*, *veneratio*, *decus*, *dignitas*; *pretium*, *quo res aliqua æſtimatur*; *pœna*, *ultio*, *mulcta*, *cenſus*: [* *Statua* Reineſ. Inſcript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii; *præmium*, 1 Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος ἢ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιῶσθαι Μακεδόνας; *quonam et quanto præmio afficiendi ſunt Macedones?*] dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro*, f. τίσω, p. τέτικα, p. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, *honoratus*: à præced.

Τιμήεσσα, ης, f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium*, *æſtimatio*, *mulcta*, *cenſus*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Craſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ε, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, *honoràſti*: 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 3. ſing. a. 1. ſub. act. et

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejuſdem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio*, *litis æſtimatio*, *multa*, *pœna*, *cenſus*: à 2. perſ. perf. paſſ. ejuſdem.

Τιμητέος, έα, έον, *honorandus*; adj. verbale, ab eod.

Τιμητὴς, ῦ, ὁ, *æſtimator litis*; *cenſor*: à 3. ſing. p. paſſ. ejuſdem.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, *propenſus ad honorandum*; item *cenſorius*: à præced.

Τίμιος, ία, ιον, *honorabilis*; *pretioſus carus*: comp. τιμιώτερος, ſuperl. τιμιώτατος, άτη, ατον. à τιμὴ.

Τιμιότης, ητος, ἡ, quaſi dic. *honorabilitas*; *nobilitas*; *excellentia*, *pretium*; *opulentia*: à præced.

Τιμιώτατος, άτη, ατον, ſuperl. à τίμιος, quod à τιμὴ. Th. τίω.

Τιμογραφέω, -ῶ, *cenſeo*, *æſtimo*: ex τιμὴ, et γράφω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ*.

Τιμόθεος, ε, ὁ, nomen miniſtri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum*.

Τιμοῦμαι, *color*: præſ. paſſ. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri, Gr. *honorans*. At

Τιμῶν, -ῶντος, *honorans*: part. præſ. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, -ῶ, *auxilior*, *defendo*: At τιμωροῦμαι, cum accuſ. *punio*; *ulciſcor*; f. ήσω, p. τετιμώρηκα, a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*: à τιμωρός.

Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio*, *vindicta*.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejuſd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta*; et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, *vindex*: omnia à p. paſſ. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna*, *ſupplicium*, *ultio*; *auxilium*; à τιμωρὸς, *ultor*: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *ultor*, *punitor*; item *adjutor*, *auxiliator*, *defenſor*: ex τιμὴ, et ὁράω.

Τιμωρῶν, præſ. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. à τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, *concuſſio*, *vibratio*: à verbo

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio*, *concutio*, *vibro*; f. ξω, p. χα, qu. σινάσσω, à σείω, *quatio*.

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulciſci*. Vide τινύμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. ſing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *calidus*, *tepidus*.

Τινύω, *luo*, *ſolvo*, *pendo*; *punio*, *pœnas exigo*, *ulciſcor*. Th. τίω, *punio*.

Τίνυμι, et τίνω, id. quod præc.

Τίνω, *luo*, *perſolvo*. Th. τίω.

Τῖον, *honoràrunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. Ion. Them. præced.

Τίπτε, *cur?* et per Sync. τίπτε ex τί, et πότε, *quando?* Th. ὅτι, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθι, dat. ſing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τινὸς, ὁ ἢ ἡ, et in n. g. τί, *QUIS?* *quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis*, *quidam*. Cum numeralibus *circiter*, *fermè*.

Τίσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίσομαι, *ulciſcor*, *punio*. et

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. et

Τίσε, 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔτισε. et

Τίσειαν, *luiſſent*: 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε. et

Τίσεις, 2. ſing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, *luo*, *ſolvo*.

Digitized by Google

Τίσιν, *ultionem :* acc. ſing. à

Τίσις, ιως, ἡ, *ultio, pœna ; perſolutio, remuneratio :* à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix :* ex præced. à τίω, et φόνος, quod à φένω, *occido.*

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. act. et

Τίσωσ' pro τίσωσι, *honorent :* 3. pl. aor. 1. ſub. act. verbi τίω.

Τιταινεν, 3. ſing. imperf. Ion. et

Τιταίνοντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi

Τιταίνω, *punio, ulciſcor :* quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo ;* à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan :* dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina :* puto quia τιτὴ, *honorata.* Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes ſuſtulit :* à τιτῆνες, ſeu τιτᾶνες, *Titanes,* (Th. τιταίνω, *ulciſcor)* et κτείνω, *occido.*

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, *calx ; gypſus.*

Τιτῆνες, *Titanes :* poſteri Saturni : dat. pl. τιτῆσι, et Poët. ſeu Ion. τιτήνεσσι, à τιταίνω, *ulciſcor.* Th. τίω, *punio.*

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma ; nutrix ; avia materna :* à τιτθὸς.

Τιτθίον, ου, τὸ, *mamilla :* Dim. à τιτθὸς.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *nutrix ; avia, matertera :* à τιτθὴ.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma, mamilla.* Angl. A TEAT.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus :* per Sync. ex Lat. Sed Græcè eſt ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inſcriptio.*

Τίτος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *honoratus.*

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τράω) *perforo, terebro ;* p. paſſ. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo.*

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, *TITYUS,* gigas per novem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſemper repaſcens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. m. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo,* ſeu *collineo, dirigo ad ſcopum ; paro, ſtruo.*

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus.*

Τίφθ', pro τίπτε, *cur,* Poët. pro τί ποτε.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus paluſtris.*

ΤΙ'Ω, *honoro, magni æſtimo, carum habeo ; vindico, ulciſcor ; ſolvo, luo ;* f. ίσω, p. τέτικα, p. paſſ. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera :* Dor. pro τλῆθι, præſ. imperat. act. à τλῆμι, *tolero,* quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ærumnarum patiens :* ex ταλάω, ſeu τλάω, *tolero,* et θυμὸς, *animus.*

Τλαίην, *tolerarem,* præſ. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro τλήμων, quod vide.

Τλὰς, άντος, part. præſ. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *perfero, patior ; ſuſtineo,* i. e. *audeo.*

Τλῇ, *toleret,* 3. ſing. a. 2. ſub. act. Sed

Τλῆ, ſine Iotâ ſubſcripto, Ion. pro ἔτλη, 3. ſing. a. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus :* Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero, patior ;* f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. à τλάω.

Τλήμονες, *miſeri ;* nom. pl. in acc. ſingul. τλήμονα. à

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *patiens, ærumnoſus, miſer ; audax, fortis :* à Th. præced.

Τλῆναι, *paſſum eſſe :* a. 2. inf. verbi τλῆμι, quod vide.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS :* nomen propr.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia ; audacia.* Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo ;* f. 1. ind. act. à τλῆμι, ſeu τλάω, *perfero.*

Τλητὸς, ὴ, ὸν, *tolerabilis ; tolerans :* ab eod.

Τμάγεν, *ſecti ſunt :* Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *ſeco, ſcindo ;* f. τμήξω, a. 2, ἔτμαγον. Poteſt eſſe 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *ſeco :* undè τμήσσω.

Τμηγεὶς, ſeu τμαγεὶς, *ſciſſus :* a. 2. part. paſſ. verbi τμήσσω. à Th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, ſecando :* à τμάω, inuſit. pro τέμνω, *ſeco.*

Τμηθεὶς, *ſectus :* a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd. p. paſſ. τέτμημαι, a. 1. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήσω, *ſecabo ;* f. 1. act. verbi inuſit. τμάω, pro τέμνω, *ſeco.*

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS,* nom. propr.

Τὸ, *hoc ;* aliquando *quapropter :* et tunc ſubauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id.* τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. [* τὸ articulus quibuſdam adverbiis præponitur ſubaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὔμπαλιν, τουντεῦθεν, τοπρὶν, τοπαράπαν.]

Τοὐρχαῖον, *olim.* [illegible]

Τόγ' ἐμὸν, pro [illegible]

Τοδεύτερον, *iterùm, ſecundùm.* [illegible]

Τοπάπαν, adv. *omninò,* [illegible]

Τόθι, *ibi, illo in loco ;* [illegible]

ΤΟΙ', particula eſt quæ [illegible] vel conjunctionibus [illegible] ut ϗ τοι, *quamvis,* [illegible] *nequaquam.* Aliquando [illegible] tur, ut in τοιγαροῦν, *proinde,* [illegible] à τὸς, inuſit. pro ὅς.

Τοὶ *tibi,* Dor. pro σοὶ, à σὺ, [illegible] vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia ;* et

Τοιαύτην, *talem,* acc. ſing. f. g. [illegible] τοιοῦτος, quod vide.

Τοιγὰρ, *equidem, itaque.* τοιγαροῦν idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim,* et οὖν, *ergo.*

Τοίη, ης, ἡ, *talis,* Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur,* [* Hebr. [illegible] ſententiam inchoat ; quod [illegible] quam alibi legiſſe memini. Camerar.] ex τοὶ, et νῦν, *nunc.*

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic,* artic. præpoſ.

Τοῖον, *ſic, ita,* adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujuſmodi.* Th. οἷος, *qualis.*

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejuſmodi.* Ex τοῖος, et δε, ſyllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis, hujuſmodi.* Ex τοῖος, quod vide, et οὗτος, *hic.*

Τοῖς, *ipſis,* dat. pl. ſic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc.*

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic.*

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus ;* etiam *latus navis.* Hinc

Τοιχέω, *murum ſtruo.*

Τοίω, *tales,* dual. num. à τοῖος, *talis.*

Τοίως, adv. *ſic, ita,* q. d. *tali modo :* ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc :* ab ὄκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit.* Non ſolùm autem mulieribus, ſed et pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario,* quod vide.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens,* gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario,* p. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, [illegible] τοκήων, Ion. gen. pl. τοκέων à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus, ipſe pariendi actus ; uſura, fœnus ;* à τίκτω, *pario,* f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro uſurâ ſolvitur ;* ϗ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ [illegible]

Digitized by Google

ϖ͂ ὡς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, eoph. Char. c. vi. obolos ex u- provenientes in buccam condere. Τόκ@ ἐπιδέκατ@, uſura quæ imam partem ſortis ſingulis reddit. Latinè dixeris dex- usura, quod minimum erat Atticos fœnus.—Τόκ@ ἐπί- ϖ, uſura quæ tertiam par- fortis annuatim reddit, La- tertiana uſuræ, vel ternæ cen- , quod fœnus máximum a- Atticos. In hac locutione pars, quæcunque ſit, intel- tur annuatim ſolvenda, q. d. glicè, the tenth penny. At τό- ἐπὶ δραχμῇ eſt cum drachma menſem ſolvitur pro minâ. ἐπὶ τρίσι δραχμαῖς, uſura tres drachmas reddit pro â ſingulis menſibus. In his tionibus Mina ſemper ſubin- igitur, q. d. Anglicè one per monthly, ſive XII per cent. ly. Et three per cent. monthly, XXXVI per. cent. yearly. Ἐπὶ ὀβολοῖς uſura quæ dat XVIII chmas in annum, h. e. IX o- in ſingulis menſibus pro â. Vid. Salm. de uſuris, c. p. 581. et de Fœn. Trap. ΙΙ.

ϖ ἑκατοστὴ, ſcil. δραχμὴ, vel τῆς τόκος, cùm ἑκατοστὴ χμὴ ου minâ, (quæ centum chmis valebat) hoc eſt, ut teſima drachma ſingulis men- præſtaretur: uſuræ centeſi- ; XII per cent.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβο- , Atticis; ἐνδέκας τόκ@, Si- ; δίμοιρος τετάρτ@ ἑκατοστῆς, æcis recentioribus; deunces; per cent.

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέ- τας τόκοι, Sicul.; δίμοιρ@ ἐκ- ἑκατοστῆς, Græcis; dextantes u- ; X per cent.

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ϗ ἡμιω- , vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιωβολίῳ, .; ἐννέας, Sicul.; δίμοιρ@ ἑκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; do- ; IX per cent.

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atti- ; ὀκτὼ τόκ@, Siculis; δίμοι- vel διμοιραῖ@, Græcis; beſſes æ; VIII per cent.

— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβο- , vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιωβολίῳ, icis; ἕπταντες τόκοι, Sicul.; ἐνδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; unces uſuræ; VII per cent.

— ἐπὶ τρίσιν ὀβολοῖς, Atticis; ἑκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis; ἡμι- , Sicul.; ſemiſſes uſuræ; VI cent.

— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς ϗ τετρα- χάλκῳ, Atticis; πεντόγκιοι et πέντωντες, Sicul.; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; quincunces uſuræ; V per cent.

Τόκος ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετράντιος τόκ@, Sicul.; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis; trientes uſuræ; IV per cent.

—— ἐπὶ ὀβολῷ ϗ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιωβολοῖς, Atticis; τρι- αντίας, Sicul.; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; quadrantes uſuræ; III per cent.

—— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαν- τίας τόκ@, Sicul.; ἕκτη ἑκατοσ- τῆς, Græcis; ſextantes; II per cent.

—— ἐπὶ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ὀγ- κιαῖος τόκ@, Sicul.; δωδεκάτη ἑ- κατοστῆς, Græcis; unciæ uſuræ; I per cent.

Vide plura apud Salmaſ. de modo uſuræ, c. VI. VII. &c.]

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia. Sed τόλμα, fortis ſis, præſ. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾷν, præſ. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, audax, quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, audeo, patior, ſuſtineo; imperf. ἐτόλμαον, ων, -αες, ας, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι, a. 1. part. act. τολμήσας, αντ@. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

* Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax: comparat. τολμηρότερος, audacior. Th. τόλμα.

Τολμηρῶς, adv. audacter, temerè: à præced.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. à τολμάω.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, homo audax: à 3. ſing. p. paſſ. verbi τολμάω.

Τολμῷεν, auſint, 3. pl. præſ. opt. act. τολμάοιεν, contract. ῷεν, verbi τολμάω.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præſ. act. verbi ejuſdem.

Τολυπεύω, glomero, contexo; machinor, ſtruo; conficio, ad finem perduco; ærumnas patior: à

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa.

Τομὰ, ᾶς, ἡ, Dor. τομὴ, ſectio, amputatio; ſegmen: à τέμνω, ſeco, f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

* Τομίας, ου, ὁ, caſtratus.

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, ſcindens: compar. τομώτερος. ſed

Τόμος, ου, ὁ, fruſtrum ſectione ablatum, TOMUS, Angl. A TOME. Th. τέμνω, ſeco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, acc. ſing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ´ΖΩ, et τονθρύζω, murmuro, muſſo, ſubmiſsè loquor; tremo; f. ύσω, p. υκα.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc

Τονθρυστὴς, ῦ, ὁ, murmurator.

Τόνος, ου, ὁ, TONUS, accentus, intentio: quòd à τείνω, tendo, p. m. τέτονα. Hinc Angl. TONE, et TUNE.

Τόξ' pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, ſagitta: et

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, ſagittarius: à τοξεύω, jaculor.

Τοξεύω, jaculor: à Th. τόξον, ου.

Τοξικώτατοι, peritiſſimi ſagittarii; ſup. à

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus: τὸ τοξικὸν, ſagittarii; venenum, ſc. ἔγχριμα, quod ſagittis illinebatur. Th.

ΤΟ´ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; pharetra cum telis; ars ipſa ſagittaria: qu. à τάζω, tendo. Hinc

Τοξόταο, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. Th. τόξον, arcus.

Τοξότις, ſagittaria. Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arcum geſtat. τοξοφόροι Κρῆτες, ſagittarii Cretenſes: ex τόξον, ου, τὸ, arcus, et φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, TOPAZIUS, Angl. TOPAZ. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, qu. in loco; à τόπος. expon. et conjicio, ſuſpicor; item quæro, inveſtigo.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim.

Τοπαλαιὸν, antiquitùs.

Τοπαράπαν, omninò, prorsùs.

Τοπαραυτίκα, ſtatim, in præſentiâ.

Τοπάρος, et τὸ πρόσθεν, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus, loci præſes: ex τόπος, locus, et ἀρχὴ, principatus.

Τοπαρχία, ας, ἡ, regio præfecturæ, vel regionis præfectura: à præced.

ΤΟ´ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum.

Τόπριν, adv. priùs, olim.

Τοπρῶτον, primùm: à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΔΥ´ΛΙΟΝ, ſeu τόρδυλον, ου,

Digitized by Google

τὸ, *ſeſeli Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum eſt.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus cælatum*: et

Τορευτὸς, ὴ, ὸν, *cælo elaboratus*: à

Τορεύω, [* *calo*, *ſculpo*.] Th. τορέω.

Τορέω, *perforo*, *penetro*; *perſpicuè declaro et denuncio*: à τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*, *in quem axis inſeritur*; *veſtigium rotæ*; *meta*, *carceres et repagula*; *fibula*, *uncus*, *clavus*.

* Τορνεύω, f. εύσω, *torno*, *rotundo*.

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, inſtrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro*.

Τορνόω, *TORNO*, *cælo*, *rotundum facio*, *circulo*, *circumſcribo*. Hinc Angl. TO TURN. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, et idem quod τόρνος. ſed

Τορὸς, ἡ, ὸν, *penetrans*, *acutus*; *perſpicuus*, *clarus*: à τορέω, *perforo*. Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id*, *quo aliquid inter coquendum agitatur* et *teritur*: à τόρω, *tero*.

Τὸς, inuſit. pro ὁ, undè τοῦ, *hujus*, pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοὺς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος, quod vide.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus*. τόσον πόσον, *tantum quantum*. Th. ὅσος, *quantus*.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus*, *a*, *um*: in pl. τοσοῦτοι, *tot*. Ex τόσος, *tantus*, et οὗτος, *hic*. [* ἐν τοσούτῳ, *interea*: ἐκέλευσέ με ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panopes et Galen. et paſſim, *juſſit me interea tranquillum ſervare pelagus*.]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum*.

Τότε, *tunc*, *tum*, *deinde*: τότε δὴ, *tum demum*.

Τοτὲ, *aliquando*: ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. *tertium*.

Τοῦ, et τοῦδε, *hujus*, gen. ſing. ab ὁ, et τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῦθ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, *hoc*.

Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. ſing. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè*, *anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà*, *è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contra*.

Τοὔνεκα ſeu τοὔνεκεν, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Ellipſis præpoſit. κατὰ adeſt.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τουτάκι, et τουτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, pro τὸ ἕτερον, Att. δάτερον, *alterum*.

Τουτέστι, *hoc eſt*, legitur et τοῦτ' ἐστὶ. ex τοῦτο, et ἐστὶ.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic*.

Τουτῆ, Dor. adv. ab Att. τουτεὶ, *hi*, et hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.

Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τουτονὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed

Τούτω, Dor. pro τούτου.

Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τόφρα, *tunc*, *tamdiu*, *ut*: ab ὄφρα, *ut*.

Τράγανον, *calloſum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero*; *libidine incipio tentari*; unde et *pubeſco*; *luxurio*, ut *ſeges*, *arbor*: à τράγος.

Τραγέα, ας, ἡ, ſc. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος.

Τραγεῖν, *comediſſe*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo*, *rodo*, a. 2. ἔτραγον.

Τράγειος, et τράγεος, *hircinus*: à τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo ſimile: ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in ſecundâ menſâ apponitur: idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, *comedo*, a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad tragœdum*, *TRAGICUS*.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus*, *caper*: à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quòd *hirſutâ* pelle.

Τραγῳδέω, *tragœdiam decanto*; *tragicè exaggero*; *exclamo*; *deploro*; *res ſupra modum augeo*: et

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA*. Angl. TRAGEDY. à

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ κ̀ ἡ, *TRAGOEDUS*: ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus*: utpote, qui *cantando caprum* meretur.

Τράμη, vel τράμις, *linea*, *quæ medium ſcrotum dividit*.

Τράμπις, *navicula*, *quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.

Τρανόω, f. ώσω, et -έω, f. ώσω, *manifeſtum reddo*: à

Τρανὸς, ἡ, ὸν, et τρανὴς, *manifeſtus*, *apertus*, q. d. [illegible]

Τράπε, 3. ſing. a. 2. [illegible] ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *menſa*, [illegible] *cibi in menſâ poſiti*; *menſa* [illegible] *taria*; *fiſcus*: qu. per Aph[illegible] pro τετράπεζα. Ex πέζα, [illegible] ζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *menſarius* [illegible] *mularius*, *collybiſta*: in. pl. [illegible] πεζῖται. à præced.

Τραπεζόκομος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *qui* [illegible] *tur menſis appoſitis*: ex τράπ[illegible] et κομέω, *ſatio*.

Τραπεζόφορον, *caliculare*, ubi [illegible] lices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, [illegible] *tere*.

Τραπέομεν, *vertamus*, Ion. [illegible] Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. [illegible] ſub. act. ω reſolut. in εω, [illegible] ο pro ω, per Syſtolen, et ι [illegible] metri gratiâ, verbi τρέπω, [illegible] a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ὁ, ὸν, *mutabilis*, [illegible] τρέπω, *muto*.

Τράπετο, Ion. pro ἐτράπετο, 3. [illegible] a. 2. ind. act. Vel dici [illegible] poteſt Ion. et Bœot. Sync. [illegible] ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. [illegible] verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, [illegible] 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα.

Τραπέντα, acc. ſing. part. a. [illegible] paſſ. verbi τρέπω, *verto*, a. 2. [illegible] τράπην.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro [illegible] πεζα, ης, ἡ, *menſa*.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. [illegible] τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lac*[illegible] τρέπω, *verto*, *calcandæ enim* [illegible] *tuntur*.

Τράπηξ, *haſta*, quia poteſt [illegible] πεσθαι, *vibrari*.

Τράπωμαι, a. 2. ſub. m. [illegible] τρέπω, *verto*: vide τρέπω.

Τρασιὰ, ας, ἡ, *locus ubi* [illegible] *ficus*: à τέρσω, *ſicco*.

Τραυλίζω, *balbutio*, [illegible] à ſeq.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus*, [illegible] *TRAULUS*.

Τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus*, [illegible] *ſtrages*: à τραύω, pro quo [illegible] tum eſt τιτρώσκω, *vulnero*, f. [illegible] σω, p. paſſ. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus*, [illegible] *cius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*; f. ίσω, [illegible] τετραυμάτικα, p. paſſ. τετραυμ[illegible] τισμαι, p. part. paſſ. τετραυμ[illegible] μένος, η, ον à τραῦμα, *vulnus*.

Τράχανα, (qu. τράξανα) [illegible] *pabuli quæ de præſepi cadunt* [illegible] à τρώγειν, *edere*.

Digitized by Google

ρεφε pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, alo, f. θρέψω.

τράφεμεν, Ion. et Dor. pro τρά-φειν, educare; vel educâſſe, pro a. 2. inf. τραφεῖν à τρέφω, alo.

τραφεὶς, nutritus, educatus, a. 2. part. paſſ. verbi τρέφω, alo, a. 2. ἐτράφην.

τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd.

τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ejuſd et

τράφειν, eſt a. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, verbi τρέφω, alo.

τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus; alendi vim habens: τραφερὰ, terra arida, continens. Th. τρέφω, alo.

τράφη, nutritus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. Ion. verbi τρέφω, alo, a. 2. paſſ. ἐτράφην.

τράφηξ, pars navis, ſeu labrum, ubi ſcalmi ponuntur, quia, ut puto, ſint ea τραφερὰ, ſicca.

τραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. τρα-φήσεσθαι, f. 2. infin. paſſ. verbi τρέφω, alo.

τραφθέντες, Ion. pro τραπέν-τες, a. 1. part. paſſ. à τρέπω, verto.

τράφουσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro

τραφοῦσα, ης, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχὺς.

τραχέως, aſperè, compar. τρα-χύτερον, aſperiùs, ſuperl. τραχύ-τατα, aſperrimè. Th. τραχὺς.

τραχηλιάω, -ῶ, cervicem attollo, f. ιάσω, p. τετραχηλίακα.

τραχηλίζω, in cervicem reſupino; retorqueo collum; nudo, præbeo con-ſpiciendum; converto, ſeu conver-ſum facio, cervicem et vultum; i-tem patefacio: f. ίσω, p. τετραχή-λικα, p. paſſ. τετραχήλισμαι, p. part. paſſ, τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος. à

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix; pl. τὰ τράχηλα. qu. à τρα-χὺς.

τραχύνω, aſpero, exaſpero: et

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, hirſutus; acer, ferox.

τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas: à præced.

Τραχινιῶτις, ιδος, ἡ, nomen regio-nis Græc. Latinè ſalebroſa.

τραέω, inuſit. undè τιτράω, per-foro.

τρείτην, timebant: 3. dual. im-perf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, timeo, f. σω.

τρεῖν, præſ. inf. à τρέω, tremo.

Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, TRES, TRIA, Angl. THREE; gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hoſ-pitii. Lat. tres tabernæ, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, TREMO, horreo, præ metu trepido, f. μῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, tremo.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præſ. à

ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto; in fu-gam converto; muto; verſo, conſi-dero; f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔ-τραπον, p. paſſ. τέτραμμαι, p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν, territi ſunt, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ſic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, tremo.

Τρέστης, ου, ὁ, timidus: à τρέω.

Τρέφειν, alerem, per Sync. pro τρεφοίην, præſ. opt. Att. pro τρέ-φοιμι, verbi ſeq.

ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio; item compin-go; f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 1. ἔθρεψα, p. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται, p. part. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, feſtino, propero; f. 2. m. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, verto; f. ψω.

Τρέψας, ασα, αν, convertens, in acc. ſing. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto; fut. ψω, p. m. τέτροπα.

Τρέψειε, vertat, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſd.

ΤΡΕ'Ω, tremo, trepido, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέω, foro: à τερέω, perforo.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen: tanq. à τρέω.

Τρηματίζω, aleâ ludo, qu. à τρῆ-μα, quia ſunt punctis cavis inſig-nitæ.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens: à τρέω, perforo, f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. ſing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ, TRECHUS, no-men viri.

Τρηχὺς, aſper, Ion. pro τραχὺς, έος· hinc

Τρηχὼ, οῦς, ἡ, locus aſper: ſed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, aſper-ſum. Th. τραχὺς, aſper.

Τρία, tria, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcina: à τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, dies trigeſima menſis; numerus trigeſimus.

Τριάκις, adv. ter. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGIN-TA. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ & ἡ, quæ ha-bet triginta tranſtra; navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὰ, tranſtra. Th. ζευγνύω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ή, όν, trigeſimus: à τριάκοντα.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, tria: à τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, ſupero; f. ξω. ab Athletis ſumpt. quorum victoria in triplici certamine ſita erat: à τριὰς. Th. τρεῖς, tres.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσσω.

Τριβακὸς, homo diuturno uſu velut tritus: à τρίβω, tero.

Τριβεὺς, tritor, piſtillum, quo τρί-βεται.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, tritura; uſus, exer-citatio; occupatio; mora. Th. τρί-βω.

Τρίβολος, ου, ὁ, TRIBULUS, her-ba ſic dicta, quia habet τρεῖς βο-λὰς, tres cuſpides. Etiam tribulum quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. à τρίβω, tero.

Τρίβος, ου. ἡ, via trita, ſemita; quicquid ſtantes, cubantes, &c. te-rimus, ut planta pedis, &c. à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβου, præſ. imperat. paſſ. et

Τρίβουσι, 3. ſing. præſ. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, tero, frico, trituro: quo-tidianis laboribus exerceo; f. ψω, p. τέτριφα, perf. paſſ. τέτριμμαι, p. m. τέτριβα.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρί-βωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à τρί-βω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum; homo uſu rerum tritus: à τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ου, ὁ & ἡ, tam de viro, quàm de fœminâ dicitur, ter uxo-rem ducens, ter nupta: ex τρὶς, et γάμος.

Τριγχὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, TRIGLA piſcis: qu. τρίγονα; quia τρὶς γεννᾷ, id eſt, ter anno parit.

Digitized by Google

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*: ex τρεῖς, *tres*, et γλήνη, *pupilla*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *tricuſpis*, in dat. τριγλώχινι, ex τρεῖς, *tres*, et γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuſpis*, *acies*,

* Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero vel pario*: et

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus*, *ad nepos*: à

* Τρίγονος, ὁ ϗ ἡ, *tertiò generans vel pariens*: ex τρὶς, et γονή.

Τριγχὸς, *maceria*, vide θριγκὸς.

Τρίγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triangulus*: ex τρὶς, et γωνία, *angulus*.

Τριετὴς ἑος, ὁ ϗ ἡ, *trimus*, *triennis*. Ex τρία, et ἔτεα, -η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis ſum*: præſ. part. τριετίζων, *trimus*: ab eod.

ΤΡΙ'ΖΩ, et τρύζω, *STRIDO*, *murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *triceſima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. ſing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*: ex τριήκοντα, et ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum*, *ſpatium trium dierum*.

Τριήρης, εος, ἡ, *triremis*, *navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*: à præced.

Τρικάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ ſcil. *teritur* frumentum, qu. à τείρω, *tero*.

Τρικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triceps*; qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, et κάρηνον.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, *triclinium*, *conclave tribus lectis inſtructum*.

Τρίλιστος, et τρίλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm cupitus*; propriè *ter petitus votis*, *ſæpe optatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, et λίσσομαι, *precor*.

Τριμερίζω. f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimeſtre ſpatium*, *anni quadrans*: à

Τρίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trium menſium*, *trimeſtris*. Ex τρεῖς, *tres*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Τριξίλλας, *gryllus*. Vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, et ὁδὸς, *via*.

Τριοδοὺς, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, et ὀδοὺς, ὁ, *dens*.

Τρίοπος, ſeu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *trium cubitorum*. Ex τρεῖς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major*. Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui trium jugerum eſt*: ex τρὶς, et πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *TRIPLUS*: à τρεῖς.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. à τρίπους.

Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, et ποῦς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορέω, εἴτε φέρω, *tripodas fero*.

Τριπόθατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter optatus*, *deſideratiſſimus*: ex τρὶς, *ter*, et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *deſiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. ſing. à

Τρίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter aratus*: ex τρὶς, *ter*, et πολέω, *verto*, *aro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit*: ex τρὶς, *ter*, et πέρθω, *vaſto*.

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ἡ, *tripes*; *tripus*, *id omne quod tres habet pedes*.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex*: ex τρὶς, et πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *ter*; *ſæpe*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *ſceleſtiſſimus peccator*: ex præced. et ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.

Τρισεννάδα, acc. ſing. à

Τρισεννὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies menſis*; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, et ἐννέα, *novem*, unde ἐννὰς, et ἠνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, ϗ, *et*, et δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt tredecim cubitorum*; ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius*: à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *tria habens crura*: ex τρὶς, et σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter piſtus*: ex τρὶς, *ter*, quod à τρεῖς, et κόπανον, ου, τὸ, *piſtillum*. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Τρισμύριοι, *triginta millia*: ex τρὶς, et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ τρὶς Ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympiis victor fuit*.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres ſpithamas longus*: ex τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *ſpithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius ſum*.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, *triplex*; *ternus*, *trinus*; *tres*: à τρὶς.

Τρισσόω, *triplico*, *in tres partes divido*, *tertium facio*: à præced.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter*, *trifariàm*; item *tertiò vice*. ab eod.

Τριστάτης, ου, ὁ, *qui tertias partes tenet*, *tribunus*.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: et

Τρίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici ſerie*: ex τρὶς, et στοίχω, *ordine eo*.

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς, et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tricorpor*: ex τρὶς, et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius*, *tridu[...] nus*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus [...] triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius*. à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*; f. g. à τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, ου, τὸ, *tertia pars*, *triens*: ex τρίτος, et μέρος, à μείρω.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, et ex [...]

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minerva [...] pith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. [...] et γίνομαι, *naſcor*. Po[...] fingunt illam è Jovis *capite* [...] *genitam*. Vel ex τρίτος, [...] quod nata eſt *tertiâ menſis* [...]

Τριτογενὴς, έος, ὁ, *Tritogenes*

Τριτομῆ, ex τρίτος, et τέμνω, [...] Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius*, *a*, *um*: [...] quo et τρίτατος. Th. τρεῖς, [...] τὸ τρίτον, ſcil. μέρος, *tertia pars*, τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. [...] *tiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. [...] *periodicè*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. [...]

Τριτωνὶς λίμνη, Conſule Gr[...] Scholia Pindar. Pyth. Od. [...] 234.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex*, [...] *rius*, *qui tribus modis dicitur*: ex τρὶς, et φάσις.

Τριφίλατος, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm amabilis*. Th. φιλέω.

Digitized by Google

ριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *lidè lucens*.

ρίχα, et Dor. τριχθὰ, *trifariàm*: adv. à τρεῖς.

ρίχες, *pili*; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ.

ριχθὰ, adv. *tripliciter*: Poët. pro τρίχα.

ριχίας. * Κάτω τριχίας, *nullos vertice capillos gerens, ſed in circuitu*, qualis induebatur vetulus Comœdiis ſervus. Salm. de Cæſarie, p. 238.

ρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus ſeu pilis*. Th. θρὶξ.

ριχιὼν, ῶντος, ὁ, *hirſutus*.

ριχόω, *piloſum reddo, capillo*: à θρὶξ.

ρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillatium*: à p. paſſ. præced.

ρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*; f. ψω.

ρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio*: à τρίβω.

ριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli*. Th. ὀβολὸς.

ριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον, ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA*: acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, ωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, -ῦσι, *metuunt*; 3. pl. præſ. ind. à

Τρομέω, *tremo*; *horreo, timeo aliquem*; à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, [* Æol. τρόμος, unde Angl. TREMOR,] *tremor*, à τρέμω.

Τρόπα, *luſus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineantes projiciunt*. Pollux, l. vii. 7. qu. τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum poſt τροπὴ hoſtium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto*: à τροπὴ.

Τροπέω, -ῶ, *verto, in fugam verto*: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *converſio, verſio, mutatio, converſio in fugam*: à τρέπω.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

* Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Ariſtoph. *vinum non evaniſcens, vinum firmiſſimum*, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit curſum ſuum*: à

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *tropicus*; *figurativus*; à τροπή.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *verſis*. ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus*; *mos, ritus, conſuetudo*; *ſtudium, inſtitutum, moris, ingenium, animus*; *tropus*: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ῦ, ὁ, *lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens*: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto*; f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero*.

Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto*.

Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*: à

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor, nutritor*: et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio*: à Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam ſunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *benè nutritus, craſſus, pinguis*: et

Τροφόεις, idem: à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *altor*, et *altrix, nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum cenſet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores*. à τροποφορέω.

Τροχαλία, *rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA*: à

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, *velox, citus, currens*; *rotundus, circularis*. Th. τρέχω.

Τροχάω, *curro, feſtino, rotor*. Th. τρόχος.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis eſt. Lego

Τροχιλία, *trochlea*: à

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus*, aviculæ nomen: à τρόχος.

Τρόχμαλον, τὸ, et -άλος, ου, ὁ, *lapillus*; *locus aſper*; *ſeptum, maceria ex lapillis*.

Τροχοειδεῖ, dat. ſing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotæ ſpeciem habens, rotundus*: ex τροχὸς, ῦ, ὁ, *rota*, (quod à τρέχω, *curro*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma, ſimilitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, *rota*. Sed

Τρόχος, ου, ὁ, *curſus*. Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præſ. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ´ΒΛΙΟΝ, ſeu *ιον*, ου, τὸ, *catinus, paropſis, patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo*; *fruor, percipio*: f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγέω, *ſicco, arefacio*: ab eod.

ΤΡΥ´ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus*; *meſſis*; item ſiccitas in Nicandro, quia tempus vindemiarum eſt tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: et

Τρυγητὰς, ῦ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, ῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia*: à p. paſſ. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, *fæx*: à τρὺξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, ſcil. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquæ cum ſuâ fæce*: à præced.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur*: à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

* Τρυγόνιον, ου, τὸ, *palumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præſ. part. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. ſed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγὼν.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*; *veterator, longo rerum uſu veluti tritus*: à τρύω, pro τράω, *foro*.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fax vini*; *vinum recens, muſtum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*: *ſcoria ferri*. Th. τρύγη.

ΤΡΥ´ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra*.

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra*: à præced.

Τρυπάω, *terebro, perforo*: ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*: à τρυπάω.

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, *afflictus, æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA*: à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, *galea tres conos habens*: dat. ſing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, et φαλὸς, ῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *caſeus, lacteus, ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis*. vel *delicatè*

Digitized by Google

-φῶναι; inſolens ſum, et arrogans; Fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. ἐτρύφησα· nom. ſing. part. præſ. f. g. τρυφῶσα: à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, delicatè: à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, delicatus, mollis: undè

Τρυφερώτερος, delicatior: comparat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ: à τέθρυφα, p. verbi θρύπτω, frango.

Τρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ: à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicatè vivens: à τρυφάω, quod vide.

Τρύχμαλα, aſpera loca: à τραχὺς, aſper. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, mollis.

Τρύχονται, affliguntur: 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, pannus tritus. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præſ. act. à

* Τρυχόω, -ῶ, attero, abſumo, conficio; item affligo: à τρύω, tero.

* Τρύχω, f. ξω, afflicto: ab eod.

ΤΡΥ'Ω, tero, attero; vexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, affligo, eneco. Hinc τρύσκω, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρωάδε, Poët. et Dor. pro Τρωϊάδε, ad Trojam.

Τρωὰς, ἀδος, ἡ, nomen urbis. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, bellaria: pro

Τρωγάλια, bellaria. Th. τρώγω, rodo.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna, propriè roſione factâ; acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Τρωγλοδύνω, latebram ſubeo: ex τρώγλη, et δύνω, ſubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, rodentes, acc. pl. f. g. præſ. part. à τρώγω, rodo.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præſ. ejuſd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nom. urbis. Gr. cella penuaria.

ΤΡΩ'ΓΩ RODO, comedo; f. τρώξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, Trojanus.

Τρωθῇ, vulneretur: 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωμαι, a. 1. paſſ. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, Troja: et

Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροίηθεν, ex urbe Trojâ.

Τρωΐτιδι, Troï, dat. ſing. à Τρῶς, nom. propr.

Τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator: expon. aſtutus, deceptor. Th. τρώγω, comedo.

Τρῶμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, foramen: à τερέω, perforo. Th. τερέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga; damnum: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, vulnero.

Τρωματίζω, ſaucio, vulnero: à præced.

Τρὼξ, γὸς ὁ, vermiculus, qui legumina rodit: et

Τρωξαλλὶς, grillus: à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ου, ὁ, panivorus, nom. muris. ἀπὸ τοῦ τρώξαι ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, edulis, maturus. à τρώγω, comedo.

Τρωπάω, verto: à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, vulneravit: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, vulnerabo: vide præced.

Τρώϋμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, vulnus, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, curro.

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus: dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, TU: τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, ſum; accidit ut ſim, contingo, evenio; aſſequor; propriè ſcopum attingo, adipiſcor, impetro; cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τεύχω, paro) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. ſub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, vulgaris, e; p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα, qu. à τυχέω.

* Τύδαι, pro ἐνταῦθα, Heſych.

Τυδεΐδαο, et Τυδεΐδεω, gen. Ion. à

Τυδεΐδης, ου, ὁ, TYDIDES, nom. propr.

* Τυΐδ', per Æol. pro ὧδε, hîc. Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula: à τύκω, paro.

Τυκίζω, ſcalpo, polio: à

Τύκος, et τύχος, ου, ὁ, inſtrumentum lapicidæ, quo lapides ſcalpuntur: à τεύχω, fabricor.

Τυκτὰ, Perſicè nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus: à τεύχω.

Τύκω, et τεύχω, paro: [illegible]

Τύλη, ης, ἡ, callus; [illegible] bus cameli: à τύλος, idem.

Τύλιμος, crumena [illegible] ibi aliquid τυλίσσω.

Τυλίσσω, vel -ττω, in [illegible] citæ involvo; perſcrutor: à [illegible] lodix, culcita.

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, ſeu [illegible] tuber, gibbus, torus in [illegible] clavus ligneus; etiam [illegible]

Τυλόω, f. ώσω, calloſum reddo [illegible] paſſ. τετύλωμαι· à præced.

Τυμβὰς, ἀδος, ἡ, venefica, [illegible] ca τύμβους verſatur, et [illegible] tilat; à

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, et Dor. [illegible] buſtum, ſepulchrum, tumulus: [illegible] Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, tumulum ſtruo, [illegible] ex τύμβος, et χόω, ſeu χώννυμι, terrâ aggeſtâ exſtruo.

Τυμβοχόη, tumulus: à præced.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. [illegible] vulnus, plaga: à τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, tympanum pulſo, [illegible] tundo; fuſtibus cædo; item [illegible] bus ad necem cædo; quovis [illegible] ſupplicio afficio; f. ίσω, p. [illegible] νικα, p. paſſ. τετυμπάνισμαι, a. [illegible] paſſ. ἐτυμπανίσθην, ης, η, à [illegible] νον.

Τυμπανιστής, ου, ὁ, [illegible] à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro [illegible] TYMPANUM, inſtrumentum [illegible] pulſato ſonus cietur; item [illegible] Th. τύπτω, verbero.

Τύνη, tu: Dor. pro σὺ, et [illegible] pro σὺ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, parvus.

Τυννοῦτος, et Att. [illegible] lus, tantillus: à præced.

Τυνλάζω, f. άσω, lutum [illegible] to aſpergo, blatero: à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, lutum; [illegible]

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac [illegible] νον, quod vide.

Τυπεὶς, percuſſus: a. 2. [illegible] paſſ. à τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percuſſio, ictus: [illegible] pl. Ion. τυπῇσι, ab a. 2. [illegible] juſd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, TYPICUS, figuratus: et indè

Τυπικῶς, typicè: à

Τύπος, ου, ὁ, nota, [* forma] norma, exemplar, ſimulachrum, [illegible] effigies, ſignum percuſſione factum; TYPUS: à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, informo, figuro, ſignum imprimo: à præced.

Τυπτήσεις, verberabis: Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτεις, Dor. pro τύπτουσι, 3. pl. præſ. ind. act. Sic [illegible]

Digitized by Google

pro τυπτόμεθα, 1. pl. præſ.
. paſſ. et
τυπτόντων, verberent: Att. pro
τυπτέτωσαν; nam gen. pl. part.
eſ. act. uſurpant Attici pro
pl. imperat. præſ.
ΤΥΠΤΩ, verbero, pulſo, tundo:
perſ. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα,
. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præſ.
. τύπτομαι, cædor, vapulo, p. m.
..., ας, ε.
..., dat. ſing. à τύπ☉, quod
...
...ωθέντες, nom. pl. a. 1. part.
. verbi τυπόω, f. ώσω.
...πωμα, ατος, τὸ, idem ac τύ-
, à τυπόω. [* ὁρῶ μορφῆς τύπω-
Eurip. Oreſt. video ſimula-
forma ipſius.] Th. τυπόω.
...ννούντων, gen. pl. part. præſ.

...ννεύω, regno; impero; f. εύ-
Th. τύραννος, rex.
...ννέω, idem quod præced.
...ννία, ας, ἡ, TYRANNIS,
...: à τύραννος.
...ννικὸς, ὴ, ὸν, TYRANNI-
...; dominandi peritus: à τύ-
...
...ννικῶς, tyrannicè: adv. à præ-

...ννικώτατος, ſuperl. à τυραννι-

...ννὶς, ίδος, ἡ, TYRANNIS,
.... Angl. TYRANNY. à
...
...ννοκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, tyrannici-
ex τύραννος, et κτείνω, occido;
. ἔκτανα.
ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, TYRAN-
..., rex, regina, princeps: Angl.
TYRANT. Eſt et nomen viri
...; item adj. pro τυραννικός.
...βάζομαι, turbor, ſollicitus ſum:
...
...βάζω, turbas excito, tumultuor;
..., p. τετύρβακα· à τύρβη, ης,
... pro σύρβη, tumultus, turba.
..., ης, ἡ, TURBA, Att. di-
... pro σύρβη.
..., ας, ἡ, Europa.
...γλύφος, ε, ὁ, nomen muris,
...ὸς, caſeus, et γλύφω, cavo,
...
...ώδης, ώδεσα, ῶδες, caſeo ſimilis,
caſeo factus: à
ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, caſeus: qu. à ...
...
..., ε, ἡ, nomen urbis. Syr.
...
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, TURRIS, pro-
...: ab Heb. טיר.
...χὴ, ῆς, ἡ, FURCA: quæ et
...
...ῶ, Dor. pro τυρῦ, caſei: gen.
...
...ώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caſeo ſimilis.

Τύσσω, ſupplico: Heſych. puto pro πλύσσω, ut ſit plicare manus, ſeu genua.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel τυτθὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, parvus. τυτθὸν, adv. paululùm. τυτθὸν ἔτεον, valdè parum.

Τυφάονα, acc. ſing. à

Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, verberati eſſemus: per Sync. pro τυφθείημεν, ίητε, ίησαν, pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, cæcus; obſcurus; Epith. parietis, in quo nulla feneſtra; ſurdus.

Τυφλότης, ητ☉, ἡ, cæcitas: à præced.

Τυφλοῦται, 3. ſing. præſ. paſſ. à τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρ☉, cæcum ferens. Th. φέρω.

Τυφλόω, excæco; f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε et

Τυφλώττω, cæcus ſum, cæcutio: à τυφλὸς, cæcus.

Τῦφ☉, ſeu τύφ☉, ε, ὁ, fumus; res inanis fumo ſimilis; fumoſa arrogantia, faſtus, ſtupor attonitus. Th. τύφω.

Τυφόω, fumo inficio; item effero, inſolentem reddo; f. ώσω, p. τετύφωκα, præſ. paſſ. τυφόομαι, -οῦμαι, inflor, turgeo, p. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται, p. part. τετυφωμέν☉, η, ον, inflatus, inſanus, ſtultus; a. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντ☉, tumefactus: à τῦφ☉, fumus, faſtus: à

ΤΥ'ΦΩ, propriè incendo paulatim, ut gliſcat ignis ſine flammâ; calefacio; undè τύφομαι, gliſco; amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; incendo, ſimpliciter, et paſſ. ardeo, uror, f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα.

Τυφωέ☉, gen. ſing. et τυφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis: et

Τυφῶν, ῶν☉, TYPHON, nomen gigantis, qui et Typhœus dicitur; item turbo, procella: à τύφω.

Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, turbulentus, a, um: à τυφῶν.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶν☉, Typhæus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. verbi præced.

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna; eventus; in pl. calamitates, fortuna adverſa: acc. pl. τύχας. Eſt et τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, contingo.

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, fortuitus, a, um: à τύχη.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.

Τυχῇς, aſſecutus eris: 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, aſſequor: hinc τυχήσας, αντ☉, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντ☉, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor; p. paſſ. τέτυγμαι, a. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. fortunatus. à τύχη, fortuna.

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῦσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.

Τυχὸν, forſitan, fortuitò: adv. à τυχὸν, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, οῦσα, ὸν, conſecutus; item obvius, vulgaris: a. 2. part. verbi ejuſd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, verberent: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Τυψίλη, ſordes in auribus: Heſych. Sed aliter eſt κυψίλη.

Τύψεν, percuſſit: Ion. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. et

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τυψῶντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῶ, [* ſine ἰῶτα ſubj.] Dor. pro τοῦ. Sed

Τὼ, dualis eſt num. et

Τῷ, huic: dat. ſing. ab ὁ, et pro ᾧ, cui. τῷ τρόπῳ, quomodo? Exponitur etiam, quare, idcirco; pro διὰ τοῦτο. [* Τῷ ϗ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον, quocirca mirabantur qui illum tunc ſermonem audiebant. Theocr. Idyll.]

Τώγ', ſeu τώγε, hi: dual. num. ab ὁ, hic.

Τὤγαλμα, ατ☉, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, ſimulacrum.

Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, hami.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo; f. άσω.

Digitized by Google

Τωθάνδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis inſectantes:* part. præſ. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, *irriſio:* et

Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, *irriſor:* à p. paſſ. verbi præced.

Τὤλγεος, Dor. pro τῶ, i. e. τῦ, ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*

Τὠμπίχονον, Dor. pro τὸ ἀμπίχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *veſtitus:* ab ἀμπίχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei.*

Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ.

Τὤντρῳ, Dor. vel Att. pro τῷ ἄντρῳ, *antro.*

Τὤρνεον, Dor. vel Att. pro τὸ ὄρνεον, *avis.* Th. ὄρνις.

Τὢπὸ τούτω, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *poſtea.*

Τὠργείω, Dor. vel Att. pro τοῦ Ἀργείου, *Argivi viri.*

Τἄροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum.*

Τἀρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs, olim.*

Τὼς, *ſic,* pro οὕτως, per Aphæreſ. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, *hic,* et τὼς, Dor. pro τοὺς.

Τὤστέα, Dor. vel Att. pro τὰ ὀστέα, *oſſa.*

Τωὐτ' ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem miniſterium.*

Τωὐτῶ, τωὐτῷ, et τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ, LITERA vigeſima apud Græcos, in numeris eſt *quadringenta,* et cum lineolâ infrà adjectâ (υ,) *quadringenta millia.* Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatum, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὗ, *olfacientis ſonus:* adv. à ſpiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid ſe probare oſtendit.

Ὑάδες, αἱ, *Hyades, ſuculæ; ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, quæ, quùm oriuntur* aut *occidunt, pluvias excitant:* ab ὕω, *pluo.*

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua:* nomen quadrupedis, dict. à ſetis *ſuillis* in dorſo; item *ſuculus,* et *HYÆNA* piſcis: ab ὗς, *ſus.*

Ὑακίζω, f. ίσω, *pluo.* Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, *feſtum in honorem Hyacinthi* pueri: et

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um:* ab

ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *HYACINTHUS puer; flos,* et *gemma;* item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta;* etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitreus, a, um:* ab

ὙΑΛΟΣ, ſeu ὕελος, ου, ὁ, *vitrum, cryſtallus.*

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium:* à

Ὑαλουργὸς, ῦ, ὁ, *vitrarius:* ex ὕαλος, *vitrum,* et ἔργον, *opus.*

Ὑὰς, άδος, ἡ, *HYAS.* Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *ſubvertere:* Dor. ſeu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præſ. inf. act.

ὙΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, *curvus, inflexus.*

Ὑβούλοιο, Dor. pro Εὐβούλοιο, *Eubuli.*

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius ſum, inſoleſco;* item *ſtupro;* f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι, p. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, σται, a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus,* f. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.

ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria; contumelia; ſuperbia; ſtuprum vel adulterium per vim illatum; noxa è re quâvis,* v. gr. *nimiâ pluviâ,* acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio.* Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1, ind. paſſ. ab eod.

Ὑβρισμὰ, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitioſè ornatus.* ἐν στολῇ οὐδὲν τι ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *ſtolam habens haud valdè pretioſam.* Eurip. Phœniſſ. 1119. vid. Bos. Obſ. Miſcell. c. 4. et Hutchinſon in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑβριστὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, *contumelioſus, injurioſus; ſtuprator:* à perf. paſſ. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam:* à præced.

Ὑβριστικῶς, adv. *injurioſè, contumelioſè:* ab eod.

Ὑβρίστρια, ας, ἡ, *contumelioſa, ſuperba:* à ὑβριστὴς.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen:* et

Ὕβωσις, idem; tanquam ab ὑβόω, *curvo.*

Ὑγιάζω, *ſano, curo,* f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. [illegible]

Ὑγιαίνω, *ſanus ſum;* f. ανῶ. [illegible] ὑγιὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſanus.*

Ὑγιᾶ, acc. ſing. ab ὑγιὴς, quod vide.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *ſanitas:* ab ead.

Ὑγιέος, gen. ſing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *ſanus; ſalubr.* [illegible] Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιεινότατος, ſuperl. à præc.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *ſanus,* [illegible] *integer:* à ſeq.

ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſanus,* [illegible] *mis, integer;* item *rectus,* [illegible] *bonus, fauſtus; ratus.*

Ὑγρὰ, ſeu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum ſumitur [illegible] pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare,* [illegible] Th. ὑγρὸς.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto, irrigo* [illegible] ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus,* [illegible] *degens; liquidus, viridis;* [illegible] *lubricus.* Tropicè dicitur [illegible] *qui obſequitur omnium ſtudiis;* [illegible] *de petulanti mobilitate oculorum* [illegible] *fœminis libidinoſis; tener,* de [illegible] *tudine; flexibilis,* de *arcu;* [illegible] *leniter fluens,* de *oratione:* ab [illegible] *pluo.*

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas,* [illegible] *mor; flexibilitas; teneritas;* [illegible] *moribus, humanitas, facilitas;* [illegible] *digalitas, luxuria:* à præced.

Ὕδατι, dat. et ὕδατος, gen. ſing. [illegible] ὕδασι, dat. pl. ab inuſit. [illegible] quo ὕδωρ, *aqua.*

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *veſicula,* [illegible] Gl. Cyr. ab eod.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, *aquoſus:* [illegible] eod.

Ὕδει, *aquæ, limo:* dat. ſing. [illegible] ὕδος, εος, τὸ, *aqua.*

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops:* ab [illegible]

Ὑδέω, idem ac ᾄδω, *cano.*

Ὕδης, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *qui peritè* [illegible] *ſapiens, prudens:* ab ᾄδω, *cano.*

Ὑδνέω, *nutrio,* an ab ὕω?

Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ,* [illegible] ὕδνα, *tubera:* ab ὕω.

Ὕδος, εος, τὸ, *aqua;* ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA,* [illegible] *ſerpens:* ut et ὕδρος, *hydrus.* Th. ὕδωρ, ατος, τὸ.

Ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *aquæ* [illegible] *aquæductus.* ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, [illegible] *quæductio, aquagium.* ex ὕδωρ [illegible] ἀγωγὸς.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo,* [illegible] *irrigo, effundo.* Th. ὕδωρ, *aqua.*

Ὑδραλέτης, *mola aquaria;* [illegible] ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo.*

Ὑδράλμη, *aqua ſalſa:* ex [illegible] et ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius:* [illegible]

Ὕδραυλις, εως, ἡ, ſive [illegible]

Digitized by Google

ιλ. ὑδραυλος) *HYDRAULA*, cui tile *organum*, ſcil. muſicum, o αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio*: ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas haurienda aquæ*, *HYDRIA*; it. *aquarium*.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam, poto, fero, rrio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam rrio, irrigor*; f. m. ὑσόμαι. ab ὕδωρ.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. ſing. ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA, cadus, urna, ſitio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομέδουσα, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, ſum ſtemius*; f. ήσω, p. -πότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ, et πότης, à πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, ſerpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aquam fert*: ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδρόχοος, *aquarius*: qui ὕδωρ χέει.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus*: ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΥΔΩ, *celebro, cano, dico*: qu. ab ᾄδω.

ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. ὕδας, et ὕδος.

Ὗ, vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*: 3. ſing. præſ. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὕειος, εία, ειον, *ſuillus*: ab ὗς, *ſus*.

Ὕελος, *vitrum*: pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑέτικα: ab ὑετός.

Ὑέτιος, ία, ιον, *pluvioſus*: ab

Ὑετὸς, ῦ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω.

Ὑετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*: ſuperl. à præced.

Ὑηνία, vel ὑηνία, ας, ἡ, *hara; mores ſuilli; inſulſitas*: ab ὗς, *ſus*.

Ὕης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ΥΘΛΟΣ, ῦ, ὁ, *nugæ, loquacitas*.

Ὑίασι, dat. pl. pro υἱοῖς, ab υἱεὺς, *filius*.

Υἷε, *filii*: nom. dual. ab υἱεὺς.

Υἷα, acc. ſing. et υἷας, acc. pl. et

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱὸς, gen. ιοῦ, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἱῖ, dat. ſing. contract. ab

Υἱὶς, υἱέος, et contractè υἷς, υἷος, ὁ, *filius*.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filiò recipitur qui naturâ filius non eſt.

Υἷος, gen. contract. ab υἷις.

ΥΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius, gnatus, natus*.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*; f. ώσω, a. 1. υἵωσα, a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. Th.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.

Υἱώσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piſcis quidam*.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *ſylva*.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, et

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, αία, αῖον, *ſylveſtris; luxurians frondibus et ſylveſcens; materialis*: ab ὕλα, *ſylva*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quòd ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ΥΛΑ'Ω, *latro*; f. ήσω.

ΥΛΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque, unde aliquid fit; SYLVA, ligna; alimenta, faces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *ſylvoſus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in ſylvâ dormit*: ex ὕλη, et κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *ſylvicida, lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *ſeco*; p. m. τέτομα.

Ὕλιαι, ων, αἱ, *præſegmina coriorum, res fæculentæ*: ab ἰλὺς, *fæx*.

Ὑλλὶς, σάθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiaſt. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in ſylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad ſuccidendas arbores aptus; lignorum cæſor, lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *ſeco*.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſylvas depaſcitur*: ex ὕλη, et φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſylvoſus*. Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*.

Ὑμὲς, nom. pl. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σὺ, *tu*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præſes, genius; nuptiale carmen; nuptiæ*: eſt et nom. Hæretici cujuſdam. Th. ὑμὴν.

Ὑμεναιόω, *uxorem duco; hymenæum cano*: à præced.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, *veſter, a, um*; ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula*; *HYMEN, carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. ſing. f. g. à σὺ, *tu*.

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

Ὕμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

Ὕμμι et ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*; a. 1. infin. act. et

Ὑμνεῦσαι, *cantantes*; nom. pl. part. præſ. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*; 1. pl. præſ. et

Ὑμνεῦσαι Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. et

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ὑμνέω, *carmine celebro; celebro, laudo*, etiam *ſolutâ oratione; carmine perſtringo et diffamo; accuſo; deploro*: imperf. ὕμνεον, ουν, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. et

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus, celebris*: à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei ſcriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὕμνουν, imperf. act. et

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*: dat. ſing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto; oraculum edo*: à ſeq.

Ὑμνῳδὸς, ῦ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος, et ᾠδός.

Ὕν, et ἵιν, et ἵν, pro Hebræo *HIN, menſuræ genus*.

ΥΝΙΣ, et ὕννις, εως, ἡ, *vomer*: qu. ab ὗς, *ſus*, quia ut hæc roſtro, ita et ille fodit terram.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus*.

Ὑὸς, gen. ſing. ab ὗς, *ſus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS, herba quædam*. ὑὸς κύαμος, qu. *ſuilla faba*.

Digitized by Google

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φέρβει, ſubulcus: ὑοφορβεῖον, porcinarium, hara: ex ὗς, et φέρβω.

* Ὑπαγανακτέω, ſubindignor.

Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

Ὑπαγγέλλω, clam nuntio: ex ὑπὸ, et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cervical; quod ſub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, viciſſim dicendum: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, verba ſubjicio, reſpondeo; poſt factum addo verba; interpretor, expono; f. εύσω, p. ὑπηγόρευκα. ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ᾶς, forum.

Ὑπάγω, ſubduco; ſubjicio, jugo ſubdo, maximè in med. Eſt et deferro, in judicium adduco; accuſo; abeo, progredior. In med. eſt præterea ſubjicio mihi; illicio in fraudem; item ſubjicio vel ſuggero alicui aliquid: [* morior, mortem obeo, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nuſquam hoc ſignificatum apud exteros. Contrà ὑπάγω φέρνα τέρψας, vitam dego, Theog. 917.] præſ. imperat. ὕπαγε, vade; imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ, et ἄγω, duco.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio; ſubmiſſio: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, à, præ, ſub, &c.

ΥΠΑΙΘΑ, coram, rectà: ex ὑπαὶ, et ἰθὺ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio: ex ὑπὸ, et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, clam proſilio, ſubrepo; a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος: ex ὑπὸ, et ἀΐσσω, f. ξω, ruo.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, noxa: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, obnoxius crimini: ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia: à p. m. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, audio.

Ὑπάκουσον, audi: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. ſub. ab

Ὑπακούω, obedio, auſculto, reſpondeo, ſubaudio; adeo, admitto; [* audio pulſantem oſtium et ſciſcitando cognoſco quis ſit, Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Geſner.] imperf. ὑπήκουον, f. ούσω, p. ὑπήκοκα, a. 1. ὑπήκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπὸ, et ἀκούω, audio.

Ὑπαλεύασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præſ. imperat. m. verbi

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor: ex ὑπὸ, et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, vito.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, et HYPALLAGE figura. ab

Ὑπαλλάττω, muto, immuto, commuto; unum loco alterius pono, ſeu exhibeo: ex ὑπὸ, et ἀλλάττω, vel -σσω, muto.

Ὑπαλύξαι, effugere; a. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium: ab eod.

Ὑπαλύσκω, f. ξω, ſubterfugio, effugio, evito: ex ὑπὸ, et ἀλύσκω.

* Ὑπαναχωρέω, clam retrò abeo.

Ὕπανδρος, ου, ὁ vel ἡ, viro ſubjectus ſeu obnoxius; q. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, qui vel quæ eſt in poteſtate viri.

Ὑπανίσταμαι, adſurgo honoris cauſâ alicui, exſurgo: ex ὑπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι, ſto.

Ὑπανίστασο, ſurge; præſ. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, occurro, f. ήσω, p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ, et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, occurſus: à præced.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. v.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, benefactori occurrere, i. e. viro de nobis benè merito gratiam referre: ab

Ὑπαντιάω, et -άζω, f. άσω, obviam prodeo, incurro, inſido: ex ὑπὸ, et ἀντιάω, ſeu ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντὶ.

Ὕπαντρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui in antris eſt vel degit: ex ὑπὸ, et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, ſuccendere.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. viſio vera: ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta ſunt: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, in quo argentum eſt mixtum: ὑπάργυρος φωνὴ, vox pecuniâ venalis. Hoc de illis dicitur, qui linguam et vocem pretio venalem habent: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάρρηνος, ου, ἡ, ovis ſub ſe vel in ſe agnum habens: ex ὑπὸ, et ἄρς, ἀρνὸς.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, ſum: ab ἄρχω. Th. ἀρχὴ.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, ſubſtantia, res; facultates: ab eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, ſurripere.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, ſum.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, initium, etiam beneficium ultrò datum. Th. ἀρχὴ.

Ὑπάρχοντα, τὰ, facultates, quæ quis habet. Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, qui ſub alio imperium obtinet; dux: idem quod ἔπαρχος. item, nomen Indicum fluvii. ex ὑπὸ, et ἄρχω.

Ὑπαρχούσης, gen. ſingul. præſ. part. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, initium do, primus facio aut dico; ſum, exiſto, ſuppeto, adſum; ſum ὑπῆρχα: [* [illegible] ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, [illegible] αὐτὸς, Iſoc. p. 443. [illegible] auctor, eos injuriis affeciſti. [illegible] ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. I. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. à parte veſtrâ ſtabit mea civitas, præſto erit vobis.] in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, bona fortunæ, quæ quis habet; f. ὑπάρξω, p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. ex ὑπὸ, et ἄρχω. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, clypeo tectus: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ὑπασπίζω, ſub clypeo latentis incedo, pugno; Metaph. ſub alicujus patrocinio et tutelâ ſum. Et armiger alicujus ſum: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, clypeus.

* Ὑπατεία, ας, ἡ, conſulatus: à ſeq.

Ὑπατεύω, conſulatum gero: ab ὕπατος.

* Ὑπατικὸς, ου, ος, conſularis: ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, ſummus, a, um: contractè ex ὑπέρτατος. Eſt et ὕπατος, conſul, quia penes illos erat ſumma poteſtas. Aliquando honoratus, imus, et profundus. Th. ὑπὲρ.

Ὑπέασι, ſubſunt, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὕπειμι, ex ὑπὸ, et εἰμὶ, ſum.

Ὑπέασι, cultro; ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuborno. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, torvè intueor. Th. βλέπω, video, f. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui ſponſioni eſt obnoxius: vide in ἔγγυος, ſponſor.

Digitized by Google

Ὑπέδδειſαν, timuerunt; 3. pl. a. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδειſαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo, f. σω.

Ὑπεδείδιſαν, timuerunt, per Sync. pro ὑπεδεδιίειſαν, 3. pl. pluſq. p. verbi ὑποδείδω, quod ex ὑπὸ, et δείδω, timeo, f. δείσω, p. m. Att. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonſtro, f. ξω, p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Ὑπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poët. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. paſſ. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio, fut. m. δέξομαι, p. p. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, ſuſcipio; perf. p. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ὑπεθήκατο, inſtruxit; 3. ſing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, obedio, ſuccumbo, cedo: et dicitur ὑπείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ, et εἴκω, cedo.

Ὕπειμι, ſubſum, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ὑπεῖναι, remittere; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖναι, adeſſe, præſ. inf. à præced.

Ὑπείξομαι, f. 1. m. verbi ὑπείκω, cedo.

Ὑπείρεχον, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. et ὑπειρέχοι, teneat, 3. ſing. præſ. ab ὑπερέχω, excello, quod ex ὑπὲρ, ſuprà, et ἔχω, habeo, teneo.

Ὑπείροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, Ion. et Poët. ὑπέροχος, eximius, excellens, excelſior: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, ſubmitto.

Ὑπεκθέσθαι, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. verbi ὑπεκτίθημι, ſubduco. Th. τίθημι, pono.

Ὑπεκκείμαι, clam aliquo exportatum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ὑπεκκομίζω, clam exporto: hinc ὑπεκκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, fero.

Ὑπεκπέμπω, clam emitto, ſubmitto. Th. πέμπω, mitto.

Ὑπεκπροθέει, longè præcurrit, 3. ſing. præſ. ind. ab ὑπεκπροθέω, f. ύσω, præcurro: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, curro.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, fugio; f. ξομαι.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. à præced.

Ὑπεκτίθημι, clam expono; aliquò tranſportandum curo. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, clam effero. Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt: et

Ὑπέκφυγε, effugiſſet: Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, clam fugio, ſubterfugio: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, fugio.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, ex aliquo loco me ſubduco: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, eo.

Ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, ſuſcipio. Th. λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, relictus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo; f. ψω. Th. λείπω, linquo, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio, f. m. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, ſolviſti, Ion. pro ὑπελύσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, ſolvo, f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμενον, expectabant, vel ſuſtinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενε, 3. ſing. imperf. act. ejuſd.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit; triſtatus eſt: 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ex ὑπὸ, et ἠμύω, inclino: f. ύσω, p. ἤμυκα, et Att. redupl. ἠμήμυκα, mutato η in ε, Epenth. Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, [*contrarius, nuſquam ſubcontrarius, ut contendit J. Albert. ad Coll. ii. 14.] adverſarius; obvius, obviam factus. Ex ὑπὸ, et ἐναντίος, adverſus. Th. ἀντὶ, pro. Hinc

Ὑπεναντίως, variè, è contrario: adv. à præced.

Ὑπένερθε, Poët. ſub, ſubtus: ex ὑπὸ, et ἔνερθε, infra.

Ὑπενόει, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, ſuſpicor, f. ήσω, p. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, clam aufero; ſubtraho: ex ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, capio.

Ὑπεξαίρω, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo: f. αρῶ, p. ὑπεξῆρκα: ex ὑπὸ, et αἴρω, tollo.

Ὑπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio; f. ξω. ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω, f. ξω, evito, a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλύω, idem.

Ὑπεξαναδὺς, emerſus, præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δύμι, ſubeo.

Ὑπέξειμι, procurro in aliquem; impetum facio; excedo, [* in alicujus aſpectum aggredior, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, prodeuntes, a. 2. part. Herod. l. i. c. 176. ſubterfugientes, l. iv. c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ὑπεξερύω, ſubtraho: ex ὑπὸ, ἐξ, et ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, traho.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire: ab

Ὑπεξέρχομαι, clam egredior, me ſubduco; ulciſcor, punio; ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, effugit, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω.

Ὑπεξέχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω.

Ὑπεξῄεσαν, ſe ſubduxerunt. Vide ᾔεσαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξούσιος, ου, ἡ, filius familias, propriè qui eſt ὑπ' ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſcil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ΥΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. SUPER, ſupra, pro, propter, per, de; cum acc. ultra, trans, ſupra, præter, vel contra. In compoſitione notat ſupra, ſuper, pro, præ, trans, præter, et intenſionem. [* pro, in commodum vel defenſivè, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel votivè, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44. et orate pro perſequentibus et calumniantibus vos. (2) Juxta, Ὁ Θεὸς—ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. juxta beneplacitum. (3) Vice, loco, συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50. loco totius populi. ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) De, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. de miſericordiâ Deum glorificent. (5) Quod attinet ad, ὑπὲρ τῆς παρουσίας

Digitized by Google

τοῦ Κυρίου, 2 Theſſ. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *ſuper*. (6) Pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς θνήσκει, Soph. Trachin. ver. 721. *per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, Hom. Il. Χ. *precor per animam et genua*. καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω. *per patrem ſupplica*. Vid. plura L. Bos. Miſcel. cxxxii. (8) *Propter*, ὑπὲρ πάθεων. Eurip. Hippol. 159. *ob mala*. ἔριδος ὑπὲρ, Androm. 90. *ob diſcordiam*, uſitatius ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.]

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè*.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπεραγόντως, *valdè*, adv. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello*. Th. ἄγω, *duco*.

Ὑπεραεῖ, per Dialyſ. pro ὑπεραεῖ, dat. ſing. ab

Ὑπεραής, έος, ὁ καὶ ἡ, *deſuper flans*; ex ὑπὲρ, et ἄω, *flo, ſpiro*.

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ, et αἰνετὸς, *laudabilis*.

Ὑπεραίρω, *extollo, ſupra modum me effero*; item *antecello*; f. ὑπεραρῶ, p. ὑπερῆρκα, a. 1. ὑπερῆρα, præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, *ſupra modum efferor*, vel *effero meipſum*; a. 1. paſſ. ὑπερήρθην, a. 1. inf. paſſ. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραίσχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſupra modum turpis*. Th. αἰσχρὸς, *turpis*.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *florem ætatis excedens*: ex ὑπὲρ, *ſuper*, et ἀκμὴ, *cuſpis*; item *flos ætatis*.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui loca montana incolit*. Th. ἄκρος, *ſummus*.

Ὑπεράλλομαι, *tranſilio*: ex ὑπὲρ, et ἅλλομαι, *ſalio*.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eximius, præſtans*; ex ὑπὲρ, et ἄλλος, *alius*.

Ὑπεράλμενον, *tranſilientem*, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. ſing. part. præſ. m. verbi ὑπεράλλομαι, *ſalio*.

Ὑπεράνω et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè, ſuprà*. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, *ſurſum*.

Ὑπεραπολογεῖσθαι τινὸς, pro ὑπὲρ τινὸς ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo cauſam agere*.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραῤῥωδέω, *ſupra modum metuo*: ex ὑπὲρ, et ἀῤῥωδέω, *metuo*, apud Herod.

Ὑπερασπίζω, *clypeo protego, propugno*. Ex ὑπὲρ, et ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, *defenſio, propugnatio*: et

Ὑπερασπίστης, ου, ὁ, idem quod

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, *propugnator, protector*: à perf. paſſ. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augeo*; f. ὑπεραυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα. ex ὑπὲρ, et αὐξάνω.

Ὑπεράφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὑπερήφανος, *ſuperbus*, quod vide.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſupra modum gravatus* et *onuſtus*: et

Ὑπεράχθομαι, *iniquiſſimo animo fero, valdè doleo*. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ὑπερβαίνω, *ſupergredior, tranſgredior*; *excedo, ſupero, antecello*; *prætereo, omitto, non dico*; f. m. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπέρβην, ης, η. ex ὑπὲρ, et βαίνω, *eo*.

Ὑπερβάλλῃ, *præterierit*: 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *ſupra quàm, valdè*: ab

Ὑπερβάλλω, *projicio ultrà*; *trajicio*; *excello, ſupero*; *excedo, redundo*; *contra liceor*; f. αλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*; f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, et Ion. -ίη, ἡ, *tranſgreſſio, contemptus*: ab ὑπέρβασις.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, *tranſgreſſio, tranſitus, præſtantia*; *violatio, legis*, &c. ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, *excellens, præſtantiſſimus*: ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior*, q. v.

Ὑπερβέῃ, Att. pro ὑπερβῇ, *tranſgreſſus fuerit*; 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violentus, omnem vim excedens*, *SUPERBUS*: ex ὑπὲρ, *ſupra*, et βία, ας, ἡ, *vis, robur*. Hinc

Ὑπέρβιον, *ſupra vires*: et

Ὑπερβίως, idem.

Ὑπερβολάδην, adv. *ſupra modum*: ab

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exſuperantia, exceſſus*; *excellentia*; *HYPERBOLE*, figura; *ablatio*: [illegible] *ſaltus, loca montana*: ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, *exceſſus*: [illegible] eodem.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, *exceſſivus*, [illegible] *mius, ſuperans fidem*.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi*, [illegible] *tra Aquilonem habitant*. Th. [illegible] *ας, Boreas*.

Ὑπέρδασυν, acc. ſing. ab

Ὑπέρδασυς, -δάσεια, -δασυ, [illegible] *hirſutus*: à δασὺς, *hirſutus*.

Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερ[illegible] acc. ſing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui* [illegible] *peratur* aut *frangitur*: ex ὑπὲρ, [illegible] δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείω, [illegible] *meo*.

Ὑπερδείδω, *ſupra modum* [illegible] Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *cauſam* [illegible] *pro*: ex ὑπὲρ, et δίκη, *jus*.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemeſin ultricem evitare*. Vid. Scholia [illegible] dar. Pythior. Od. x. ab

Ὑπέρδικος, *ſupra modum ju*[illegible] Th. δίκη, *jus*.

Ὑπερδραμόμεθα, 1. pl. a. 2. [illegible] act. verbi ὑπερτρέχω, *præter*[illegible] Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω, p. [illegible] δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. [illegible] δρομα.

Ὑπερδυναμέω, *prævaleo*; f. [illegible] a. 1. ὑπερδυνάμωσα, *prævalui*: [illegible] ὑπὲρ, et δύναμαι, *poſſum*, a. 1. p[illegible] ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, ου, το, a. 2. m. [illegible] bi ὑπερτίθημι, *ſupra pono*. Th. [illegible] θημι, *pono*, fut. θήσω, a. 2. [illegible]

Ὑπερείδω, *connivendo diſſimulo*, [illegible] f. m. εἴσομαι, a. 2. ὑπερεῖδον, [illegible] part. act. ὑπερειδὼν, ὄντα, [illegible] ὑπὲρ, et εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον, [illegible] ἴδον. item *confirmo*, *ſuffulcio*: [illegible] ὑπὸ. et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. [illegible] ρείδω, *ſuffulcire*, *fulciminis* [illegible] ex ὑπὸ, *ſub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *ultrà*, [illegible] ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκτείνω, *extendo* [illegible] *quàm fas eſt*; f. ὑπερεκτενῶ, [illegible] ὑπερεξέτεινα. ex ὑπὲρ, ἐκ, et [illegible] *tendo*.

Ὑπερεκτίνω, *ſolvo pro*: et [illegible]

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depen*[illegible] *penſus*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, [illegible] τίω, *ſolvo*.

Ὑπερεκχέω, *ſuper effundo*: [illegible] ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. [illegible]

Ὑπερεκχύνω, *nimium effund*[illegible] ὑπερεκχέω, p. ὑπερεκκέχυκα [illegible]

Digitized by Google

ιπερχέομαι, *ſuperfluo* : ex ὑπὲρ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, ..., f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, *qui ſuperavit, qui vi-* ; a. 2. part. act. ab ὑπερέρχο-

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, inter-* : ex ὑπὲρ, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέ-, q. v.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m.

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior* : ex ὑ-, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐ-λεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syn-. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero* ; a. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum deſidero* : ὑπὲρ, et ἐπιθυμέω, *deſidero*, qu. ...

Ὑπερεπλεόνασε, ας, ε, a. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω, *ſupera-*, f. άσω. ex ὑπὲρ, et πλεονά-, *plus habeo*, quod à πλέων, ſeu ίων, *amplior*, compar. à πολὺς, *ltus*.

Ὑπερέρχομαι, *ſupervenio* ; *ſupero*, *ficio* : ex ὑπὲρ, et ἔρχομαι, *ve-*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπέρεσχε, *protexit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὑπερέχω, *emineo*, *eſſe*.

Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum titiâ afficio*.

Ὑπερηφανὴς, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τετέλευτ, Ἰφιτιύδη, ιδανι, *qui pro patre periit, ac ... eſt*. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *teneo ſupèr aut ſuprà* ; *emineo, præſtantior ſum, ſupero* : ὑπερέχων, *eminens*, præſ. part. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *ſu-mia* ; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσ-. ex ὑπὲρ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Ὑπερήδομαι, *ſupra modum delector*. Th. ἡδὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſuavis, lætus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præſcriptum diem* ; *fœnus pro debito diem non ſoluto* : ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præteriens promiſſum*, vel *condictum* ; *qui intra diem non perſolvit de-bitum*. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γά-μων, *quæ florem ætatis exceſſit*, Luc. ail. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, *ne tu te ætatem exceſſiſſe quâ audi-endi ſunt poëtæ*. At ὑπερήμερον εἰσ-πράττειν τινὰ, apud Dem. et paſ-ſim, *tardè nomina acerbè compellare, moræ pretium exigere*, Dup. in Theophr. Char. p. 361.] ex ὑπὲρ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερημίσεις, *excedentes numero dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὑπερηνορέω, *ultra virum poſſum, ſuperbio* : ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ſuperbus, ſupra modum virilis, fortis* : ex ὑπὲρ, et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, ſupero* ; quod ex ὑπὲρ, et αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, *ſuperba proles*. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, -ῶ, *ſuperbio* ; *effero* ; *faſtidio*, vel *ſuperbè contemno* : et

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *ſuperbia, faſtus* : ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſuperbus, qui ſupra alios vult videri* : ex ὑπὲρ, *ſuper*, et φαίνω, *appareo, oſtendo*.

Ὑπερηφάνως, adv. *arroganter, ſuperbè* : à præced.

Ὕπερθε, ſeu ὕπερθεν, *deſuper, ſuprà*. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψῶν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.

Ὑπερθεματίζω, *licitor, licior, pretium augeo* ; tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium ſuperadditum*. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio* ; et

Ὑπερθεματιστὴς, *licitator* : ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procraſtinatio* : ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præſ. m. verbi ſeq.

Ὑπερθορέω, *tranſilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *ſalio*.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus* : ex ὑπὲρ, et θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*.

Ὑπερθύριον, *ſuperliminare* : et

Ὑπέρθυρον, idem : ex ὑπὲρ, et θύρα, *janua*.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ diſſimulo*, q. v.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel -όν, ῦ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. ſing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſupergrediens*. Epith. Solis, qu. ὑπὲρ ἰὼν, *ſuper iens*, item nom. propr.

Ὑπερισχύω, *vigeo, prævaleo* ; f. ύσω, p. κα. ab ἰσχύω, *poſſum*.

Ὑπέρκειμαι, *ſuperjaceo, præcedo, immineo*.

Ὑπερκεράννυμι, *ſuperinfundo*, f. -κεράσω, p. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ, et κεράννυμι, *miſceo*.

* Ὑπερκαταφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, ſupra modum triſtis* : ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, *luceo*.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſuperò* : ex ὑπὲρ, et κέρας, *cornu*.

Ὑπερκορέσαις, *exſaturaveris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. verbi ſeq.

Ὑπερκορέω, *exſaturo*, f. ήσω. ex ὑπὲρ, et κορέω, *ſatio*, f. έσω.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *ſuperior ſum* : ex ὑπὲρ, et κρατέω, *teneo*.

Ὑπερκρημνάω, et ὑπερκρεμαννύω, *ſupèr vel ſuprà ſuſpendo*. Th. κρημνάω, ſeu κρεμάννυμι, *ſuſpendo*, f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. ſing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ ſupereminens* : ex ὑπὲρ, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

* Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad proſpiciendum* ; *exſupero*.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſuprà modum magnus*. Ex ὑπὲρ, et μέγεθος, quod à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. ſing. ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præpotens*, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præcelſus, prælongus, ingens* : à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμοιρα, *præter fatum, contra quod in fatis erat* ; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

* Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *victor ſum, longè ſuperò* ; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui ſuprà Auſtrum habitant*. Th. νότος, [illegible] ὁ, *Notus, Auſter*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prætumidus, ſuperbus* : ex ὑπὲρ, *ſuper*, id eſt, *nimis*, et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, faſtus*.

Ὑπεροικέω, *ſuprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in ſuperiori parte domûs domicilium* ſeu *ſedes habet* : ex ὑπὲρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλίη, ας, ἡ, *ſuperbia*, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robuſtiſſimus, inſolens, audax, cujus robur arma*

Digitized by Google

ſuperat : ex ὑπὲρ, ſuper, et ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, ſuperbus : et

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere et ſuperbè deſpicere ſolet ; ſuperbus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπεροπτικῶς, more eorum qui ſuperbè contemnunt : à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpectio, contemptus : ab

Ὑπεροράω, contemno, negligo ; f. άσω, p. ὑπερεώρακα· ex ὑπὲρ, et Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, piſtillum. Veteres mortario uſi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia : ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπεροχωτάτα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, excellentiſſima : ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, contemptus ; item ſuperbia. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, tranſilitis, 2. pl. præſ. ind. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, tranſilio : ex ὑπὲρ, et πηδάω, ſalto.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo ; f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præſ. paſſ. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo : cum dat. ex ὑπὲρ, et περισσὸς, eximius, præſtans. Th. περὶ.

Ὑπερπερισσῶς, adv. ſupra modum : ex iiſd.

Ὑπερπίμπλημι, ſupèr impleo : ex ὑπὲρ, ſuper, et πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, præterlabor. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo, exubero ; fut. άσω, a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, plus habeo : hoc à πλέον, ſeu πλεῖον, amplius. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, exundo : ex ὑπὲρ, et πλημμύρα, idem quod πλήμη, æſtus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. tranſmarinus, -a : ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπεῤῥάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑποῤῥήγνυμι, ſubtus rumpo ; quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ὑπερσυνηλικὸς, ἡ, ὸν, plus quàm perfectus : ex ὑπὲρ, et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, ſuperficie tenus ſulcum duco : ab ὑπέρτατος, ſuperl. ab ὑπὲρ, ſuper ; comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, ſuprema, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, ſuperlat. ſummus, altiſſimus ; item maximus : in comp. ὑπέρτερος, ſuperior. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερτερίης, gen. ſing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, ſtorea ſuperior, ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, compar. ab ὑπὲρ, ſuper, in ſuperlat. ὑπέρτατος, ſupremus.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, ſuperponere, præſ. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono ; ad alium judicem rejicio ; ſupero : ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino : ex ὑπὲρ, et τίθημι.

* Ὑπερτρέχω, ſupercurro. Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperlaudabilis, admodùm laudabilis.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in ſummam effero ſublimitatem, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα : ex ὑπὲρ, ſuper, et ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, excello, ſupero. Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præcellens : ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdifragus, qui tranſgreditur jusjurandum quod per phialas factum eſt : ex ὑπὲρ, ſupra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinoſus, ſuperbus.

Ὑπερφιάλως, adv. fœdifragè, ſuperbè, arroganter : à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco ; item ſuprà ſapio : à φρονέω, ſapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. ſing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura modum excedens, valdè admirandus, inſignis : ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

* Ὑπερφυῶς, adv. mirificè : à præced.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, adv. valdè clamo.

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè gaudens.

Ὑπερχέω, effundo, ſupereffundo ; f. χεύσω, præſ. paſſ. ὑπερχέομαι, exubero, ſupereffundor : à χέω, fundo.

Ὑπέρχομαι, ſubeo : [* cum accuſ. circumvenio, deludo ; Ariſtoph. in Equit. cum dat. [illegible] ait, οὐδὲν ὑπέρχεται μοι τοῦτο, [illegible] Panath. p. 208] obſequiosè [illegible] Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπερχύω, diffundo, ſuperf[illegible] fut. -χύσω, p. κέχυκα. à χέω [illegible]

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, [illegible] latum, quod ſummum in [illegible] cum poſſidet. Th. ὤον, ου, τὸ, [illegible] perior pars domûs.

Ὑπερωέω, retrocedo : ex ὑπὲρ, [et] ἐρωέω, eo, fluo, recedo.

Ὑπερώησαν, retroceſſerunt, 3. [pl.] a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερῷος, idem quod ὑπερ[illegible] quod vide.

Ὑπερῷον, ῴου, τὸ, ſumma [illegible] pars ; cœnaculum ; palatum : à [illegible]

Ὑπερῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſuperiori [ædi]um parte exiſtens. [* contra[ctum] ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος, à πατρ[ώϊ]ος. Bos.]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, ſuprem[us] ſuperlat. ab ὑπὲρ, ſuper, comp. ὑπερώτερος, ſuperior.

Ὑπεσσῦται, Dor. pro ὑπέσ[ται] ſuberit, 3. ſing. f. 1. m. verbi ὕ[πειμι], ab εἰμὶ, ſum.

Ὑπέσαν, Dor. pro ὑπῆσαν, ſu[berant], vel Bœot. Sync. pro ὑπέστη[σαν], 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίσ[τημι], ſuppono, ſubjicio. Th. ἵστημι, [illegible] f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστειλάμην, a. 1. ind. m. [ver]bi ὑποστέλλω, ſubducor. Th. στέλλω.

Ὑπέστη, pollicetur ; et in 1. [illegible] ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. [Th.] ἵστημι, ſto.

Ὕπεστι, ſubeſt ; 3. ſing. præſ. i[nd.] verbi ὕπειμι, ſubſum. Th. [εἰμὶ], ſum.

Ὑπέστρεφε, avertebat : 3. [ſing.] imperf. act. verbi ὑποστρέφω. [Th.] στρέφω, verto, fut. ψω, a. 1. ἔσ[τρε]ψα, a. 2. ἔτραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. ſing. a. 1. i[nd.] act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, ſuſtinuit : 3. ſing. a. [2.] ind. act. verbi ὑπέχω, ſu[ſtineo]. Th. ἔχω, habeo ; f. ἕξω, a. 1. [illegible] χον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, promiſit ; 3. ſing. [a.] 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦ[μαι], promitto ; fut. m. ὑποσχήσ[ομαι], p. paſſ. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑ[πε]σχόμην.

Ὑπέσχημαι, pollicitus ſum ; p[erf.] paſſ. verbi ὑπισχνέομαι. vide [ſu]prà.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. i[nd.] paſſ. verbi ὑποτάσσω, ſubjicio, q[uod] vide.

Ὑπέταξεν, 3. ſing. a. 1. ind. [act.] verbi ejuſd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius [red]denda rationi ; reus, noxius : ſcil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut rogatur a[illegible]

Digitized by Google

 Υ Π Υ Π

…o, cui rationem reddere cogatur. ex ὑπὸ, et εὐθύνη, inquiſitio in …e à quibus magiſtratus geſti rationem depoſcit. Th. εὐθὺς, rectus.

Ὑπευναθεῖσ', congreſſu: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, ſopio; f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην: à φθῆμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, ſuppono, ſubmitto; ſuſtineo; ſubeo: cum acc. f. ὑφέξω, a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præſ. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio; f. ούσω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio, f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὑπήνεικαν, ſubduxerunt: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, ſubduco. Th. φέρω, fero, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, qui eſt ſub vento poſitus. Th. ἄνεμος, ventus. Poët. ἤνεμος.

ὙΠΗ´ΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubeſcens: à præced.

Ὑπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, occurro, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

Ὑπηντίασε, obviam proceſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηργμένος, η, ον, qui fuit: p. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, ſum; f. ξω, p. paſſ. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium: ab ἐρεσία, ſeu εἰρεσία, remigatio. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. paſſ. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, ſervio, miniſtro: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, miniſterium; à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, remex, propriè, ſed per Synec. ſpeciei, quilibet miniſter, famulus: ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, ſervilis, miniſterialis.

Ὑπῆρμαι, p. paſſ. verbi ὑπαίρω, attollo: quod ex ὑπὸ, et αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, exſtiti: a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum; f. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὑπῆρχα, ας, ε, exſtiti: p. ind. act. et

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, prominebant: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, ſubſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, ſubmitto. Th. ἵημι, mitto; f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, remittere: ab eod. Th.

Ὑπίλλω, claudo: ab ἴλλω, claudo, ſtringo, oculis conniveo. Th. ἴλλος, ὁ, oculus.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, ſubſidere, ſubeſſe. Th. ἵστημι, ſto.

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, polliceor, promitto; f. m. ὑποσχήσομαι, p. paſſ. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπεσχέθην, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto: ex ὑπὸ, et ἴσχω.

Ὑπνάλεος, έα, εον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio: ab ὕπνος.

* Ὑπνομαχέω, -ῶ, cum ſomno pugno. Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, SOMNUS: qu. ab ὑποπνέειν, leniter ſpirare.

Ὑπνοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ὑπνόω, ſopio: à præced.

Ὑπνόω, dormio; item ſomnum affero, ſomnum concilio: ab eod. Th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, ſomni, gen. ſing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præſ. verbi ὑπνάω, dormio; ab eod. Th.

ὙΠΟ´, (Poët. ὑπαὶ) præp. cum gen. junctum verbis paſſivis et neutris, à, ab, ex, præ, per. Cum dat. SUB, in, cum, ad, auſpicio, ductu, comite. Cum acc. ſub, de loco et tempore; ad, de loco. Ὑπὸ τὶ, quodammodo, aliquatenus. In compoſitis ſæpe ſignificat πρὸ, ante, præ; minuit item ſignificatum.

Ὑποβαίνω, ſubeo; inferior ſum; progredior. Th. βαίνω, eo; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuppono; ſuggero, moneo; objicio; ſpurium pro genuino, falſum pro vero, vendito: f. αλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

* Ὑπόβασις, ιος, decrementum; item baſis: ab eod.

Ὑποβλέπω, dejectis oculis aſpicio; limis intueor; ſuſpicor; contemno. Th. βλέπω, video; f. ψω.

* Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubornatus, Joſ. Bell. Jud. V. 10. 4.

Ὑποβλήδην, adv. ſubjiciendo, vel interpellato ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, culcita, cujuſque generis; ſubjectio rei falſæ pro verâ; admonitio; ſermonis interpellatio; alternatio, ἐξ ὑποβολῆς, per vices; inſidiæ occultæ; Figura rhetorica, quâ, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter propoſita breviter confutantur: ab eod.

Ὑποβρυχία, acc. ſing. ab

Ὑποβρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquis ſubmerſus: à βρέχω, madefacio.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Th. γαῖα.

* Ὑπογάμιος, ία, ιον, ſub nuptiis jam inſecuturis: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. injuſtitia ſponſæ ante nuptias ab alio vitiatæ.

Ὑπογάστριον, ſubventrale. Th. γαστὴρ, venter.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, exemplar: ab ὑπογράφω, ſcribo; fut. ψω, p. paſſ. γέγραμμαι.

* Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio.

Ὑπογράφω, ſubſcribo; deſcribo ruditer; delineo: dictata alicujus excipio; præſcribo, doceo ſcribere; probo me; tacitè indico; f. ψω, p. paſſ. ὑπογέγραμμαι: ex ὑπὸ, et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. nuper, ex tempore: ἐξ ὑπογυίου, ſubitò. ὑπογυίως, nuper. Th. γυῖον, ου, τὸ, membrum: pl. γυῖα, pedes.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγυος, qui jam quaſi in manibus eſt, inſtans; item recens. Vide præced.

Ὑποδδείσας, a. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. ſing. p. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio, q. v.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. p. p. paſſ. verbi ὑποδέω, ſubligo, quod vide.

Ὑποδεὴς, timidus, humilis: ὑποδεέστερος, inferior: ex ὑπὸ, et δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar: ab ὑποδείκνυμι, indico, q. v.

Ὑποδείδω, ſubvereor, aliquantulùm metuo; item ſimpl. metuo. Th. δείδω, f. σω, timeo.

Digitized by Google

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. ſing. præſ. ind. act. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonſtro, indico*; f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, p. χα, perf. paſſ. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, *oſtendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo*. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. et

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *ſuſcipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξίη, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*; f. m. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *ſuſceptio*, Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, *ſuſceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio; probo; promitto*; f. m. δέξομαι. p. paſſ. δέδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo*; f. ήσω, p. δέδεκα, et -ηκα, præſ. paſſ. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*; p. paſſ. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι· ex ὑπὸ, et δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, ſolea*: à præced. verbo.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *ſubligo*, quod vide.

* Ὑποδιαφθείρω, *corrumpo*.

Ὑποδιδάσκω, *ſubdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *obnoxius, -a*: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, ſcil. ὤν, *qui ſubeſt pœnæ*.

Ὑποδμηθεῖσα, *ſubjugata*; a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. m. ήσομαι, p. paſſ. δέδμημαι, a. 1. paſſ. ὑπεδμήθην· ex ὑπὸ, et δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *exceptio, receptaculum; convivium; favor in cauſâ alicujus; approbatio, fides, quæ*, v. gr. *hiſtorico tribuitur*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, qu. ὑπόρα, ab ὑφοράω, *torvè aſpicio*, per Epenth. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

Ὑποδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*; f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδράω, *famulor, inſervio*. Th. δράω, -ῶ, *facio*.

Ὑποδρῆσαι, f. 1. inſin. act. à præced.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, miniſter*: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſubroſcidus*. Th. δρόσος, *ros*.

Ὑποδρώωσι, *inſerviunt*: Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὑποδράω.

Ὑποδῦναι, *ſuſcipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *ſubeo*.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, *ſubucula, veſtis interior*; ab

Ὑποδύω, *ſubeo; clam ingredior; ſuſcipio*. Th. δύω, *ſubeo*.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *aſſimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *adjutor, miniſter*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æditui famulus*: ex ὑπὸ, et ζα, intenſiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, *ſubjugo, ſubjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*, f. ξω.

Ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum ſubjuge, aſina ſubjugis*: à ſeq.

Ὑποζύγιος, et ὑπόζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſubjugis*: ex ὑπὸ, et ζυγὸς, *jugum*.

Ὑποζώννυμι, *ſuccingo*: præſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ὺν, ύντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα. ex ὑπὸ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *quod ſupponitur, fundamentum*: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *ſubcalefacio*, et ὑποθερμαίνομαι, *incaleſco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. à verbo ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. m. ἐθέμην, ου, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, baſis alicui rei ſubjecta; ſuppoſitio; quæſtio propoſita; legis caſus; argumentum, de quo agitur; conditio, ſors; inſtitutum, conſilium; cauſa*, v. gr. δέους, *timoris*; *præceptum; opinio*: ab eod.

Ὑπόθευ, *ſuggere; da conſilium*: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεο, Ion. -εο, Att. -ου; verbi ὑποτίθημι.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi

Ὑποθέω, *curſu ſubeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, αἱ, *præcepta, admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *ſuppoſitio: argumentum*; [* *pignus*; quod *tam de rebus immobilibus quam mobilibus* dicitur. Salm. de modo uſur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præcepta admonitio*: ab eod.

Ὑποθέσθαι, *præcepta dare*, a. 2. inf. m. à ὑποτίθημι.

Ὑποθραύω, *leviter frango*. Vide θραύω, *frio*.

Ὑποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæo dicitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præſ. paſſ. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *ſuffitus*, præſ. part. paſſ. ab

Ὑποθυμιάω, *ſuffio, odores incendo*: ex ὑπὸ, et θυμιάω, *ſuffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice penſiles*: à præced.

Ὑποθωπεύω, *adulor, ſubblandior*: ex ὑπὸ, et θωπεύω, idem quod θώπτω, *aſſentor*.

Ὑποιστέον, *ferre oportet, ſubeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *ſuffero*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

* Ὑποκαθίημι, *demitto, inſideo*.

* Ὑποκαθίστημι, *ſubſtituo*.

Ὑποκαίω, *ſuccendo*. Th. καίω, *uro*, fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt ſub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Ὑποκάτω, *ſub*: præp. ex ὑπὸ, et κάτω, *deorſum*.

Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè*.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor*: præſ. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, *ſubjectus, ſubſtratus*; f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκεντῶ, *ſuppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ὑποκινέω, *commoveo*. Th. κινέω, *moveo*.

Ὑποκλέπτουσα, *abſcondens*: præſ. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *ſuffuror*; item *occulo, prætexo, fallo, diſſimulo*. Th. κλέπτω, *furor*; f. ψω, a. 2. ἔκλαπον, p. m. κέκλοπα.

Ὑποκλινθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*; f. νῶ, p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, *ſubluo, proluo; inundo*. Th. κλύζω, *abluo*.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *ſubluvies*, id eſt, *ſordes quæ ſubtus ex fundo lavantur*: à præced.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *ſumen ſubventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt in ſinu*. Th. κόλπος, *ſinus*.

Ὑποκορίζομαι, *ſubblandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello*; *Leniſticel*, item *turpem*,

Digitized by Google

...*ſo, nomine appello*: ex ὑ-...*κορίζομαι.*

...*φωνέω*, Poët. pro *συμφωνεῖν*, ...*, congruere, convenire; ſoho* ...*eſſe*: ex ὑπὸ, et *κρέκω, pec-* ...*radio pulſo.*

...*κρηπίδιον, ου, τὸ, baſis cra-* ...à *κρηπίς.*

...*κρίνομαι, ſimulo, fingo; re-* ...*; interpretor, explico, ſeu* ...*fero*; f. m. *κρινοῦμαι*, ...paſſ. *κέκριμαι, σαι, ται*, a. 1. *ὑπεκρίθην, ης, η*, a. 1. med. ...*άμην, ω, ατο.* Th. *κρίνω*,

...*κρισις, εως, ἡ, ſimulatio*; Angl. ...*CRISY*; *biſtrionis geſtus, per-* ...*alienam referens; pronun-* ...*ſeu actio oratoris; reſponſio*: ...*κρίνομαι*, quod vide.

...*κριτὴς, ῦ, ὁ, ſimulator*; Angl. ...*CRITE*; *biſtrio; interpres.* ...oc. ὦ *ὑποκριτά.* ab *ὑποκρίνο-* ...*ſimulo.*

...*κρούω*, f. *ύσω, citbarâ reſpon-* ...*obturbo, interpello, obloquor*; ...*alloquor.* Th. *κρούω.*

...*κρύπτω, occultè condo, clancu-* ...*repono*; item *diſſimulo, celo,* ... Th. *κρύπτω, abſcondo*, f.

...*χυφος*, Poët. pro *ὑποκεχύφως*, ...*δαίως, clam, occultè*: à præ-

...*κυκλος, ου, ὁ* ᵹ *ἡ, ſubtus ro-* ...*, aliquantùm rotundus.* Th. ...*, circulus.*

...*κυμαίνω, fluctuo*; *λόγος* ...*μαίνων, oratio turgida.*

...*κύπτω, ſuccumbo, ſubmitto me* ... Th. *κύπτω.*

...*κυσαμένη, ης, ἡ, prægnans,* ...*da facta*: a. 1. part. m. (gem. ...tri gratiâ) verbi

...*κύω*, f. *ύσω, fio gravida.* Th. ...*in utero geſto.*

...*λάβῃς*, 2. ſing. a. 2. ſub.

...*λαβὼν, όντος*, in f. g. *ὑπολα-* ...a. 2. part. act. verbi *ὑπο-* ...*άνω*, quod vide.

...*λαΐς*, ſeu *ὑπολαῒς, ίδος, ἡ,* ...avis qu. *ὑπὸ τοῦς λᾶας*, id ...*ſub lapidibus*, vermiculos in-

...*λαμβάνω, ſuſcipio; excipio,* ...*ſermo* ...*ſiliis*, &c. unde et *ſurripio*; ...*; excipio impetum boſtis* ...&c. item *cobibeo, repri-* ...*ſuſpicor, puto*; f. m. *λήψομαι*, ...*ληφα*, a. 2. *ὑπέλαβον, ες, ε,* ...a. 2. part. *ὑπολαβὼν, όντος,* ...*ſeu reſpondens.* Th. *λαμ-* ...*capio.*

...*λαμπὶς*, n. g. ab

...*λαμπὴς, έος, ὁ* ᵹ *ἡ, ſubluci-* ...ab

'Υπολάμπω, *ſubluceo.* Th. *λάμπω, luceo*; f. *ψω.*

'Υπόλειμμα, *ατος, τὸ, reſiduum, reliquiæ*: à p. paſſ. verbi

'Υπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio.* In med. *non ſolvo totum quod debeo*; f. *ψω*, perf. *ὑπολέλοιπα*, perf. paſſ. *ὑπολέλειμμαι*, a. 1. paſſ. *ὑπελείφθην, relictus ſum*; p. med. *ὑπολέλοιπα*, a. 2. m. *ὑπελειπόμην.* Th. *λείπω, linquo.*

'Υπολειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. *ὑπολειφθεὶς, έντος*, a. 1. part. paſſ. verbi præced.

'Υπολέλειπτο, pro *ὑπελέλειπτο*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi *ὑπολείπω, relinquo*, quod vide.

'Υπολευκαίνω, *album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco*; in 3. pl. m. *ὑπολευκαίνονται*: à *λευκαίνω, dealbo.* Th. *λευκὸς, albus.*

'Υπολήνιον, *ου, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ*, i. e. *torculari ſubjacet*, et in quod muſtum expreſſum defluit; item *lacus in torculari*: ex *ὑπὸ, ſub*, et *ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii preli.*

'Υπόληψις, *εως, ἡ, ſuſceptio; reſponſio; ſuſpicio; opinio*: ab *ὑπολαμβάνω*, quod vide.

'Υπολίζων, compar. *aliquantò minor*: ab *ὀλίζων, ονος, ὁ* ᵹ *ἡ, parvus; minor.* Th. *ὀλίγος.*

'Υπολιμπάνω, *relinquo*: idem cum *ὑπολείπω.*

'Υπολογίζομαι, f. m. *ίσομαι, reputo; excuſo, abſolvo*; item *imputo*; in *rationibus* eſt *deductionem facio*; dicitur de *perſonis quarum ratio babetur*: à *λογίζω.*

'Υπόλοιπον, n. g. ab

'Υπόλοιπος, *ου, ὁ* ᵹ *ἡ, reliquus, reſtans*: ab *ὑπολείπω*, quod vide.

'Υπόλυσις, *εως, ἡ, ſolutio.*

'Υπολύω, *ſubtèr ſolvo*, de calceis dict. item *ſolvo, libero.* Th. *λύω, ſolvo*; f. *σω.*

'ΥΠΟΛΑΙ͂Σ, et *ὑπολαῒς, curruca*, avis. Vide *ὑπολαΐς.*

'Υπομαζοὶ, *ῶν, οἱ, loca quæ ſunt ſub mammis*: à *μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.*

'Υπόμαξον, a. 1. imperat. verbi *ὑπομάσσω*, vel *-ττω, ſubigo, agito*; f. *ξω*, p. *χα.* Th. *μάσσω*, idem.

'Υπόμαργος, *ου, ὁ* ᵹ *ἡ, ſubinſanus.* Th. *μάργος, ου, inſanus.*

'Υπομάσχαλον, *ου, τὸ, lateralium*, Gloſſ. puto *laterale tegumentum ὑπὸ μασχάλη.*

'Υπόμαυρος, *obſcurus, ſublucidus*: à *μαυρὸς*, per Aphær. pro *ἀμαυρὸς, ῦ, obſcurus, qui non benè videtur.*

'Υπομείνας, *αντος*, a. 1. part. act. et

'Υπομεμενηκότα, acc. ſing. p. part. act. ab *ὑπομένω.*

'Υπομένω, *ſuſtineo, tolero, exſpecto, perfero*, cum acc. ſine caſu, *perſevero*, f. *μενῶ*, p. *μεμένηκα*, p. part. act. *μεμενηκὼς, ότος*, a. 1. ind. act. *ὑπέμεινα, remanſi*; item cum acc. *ſuſtinui*, p. m. *ὑπομέμονα.* Th. *μένω, maneo.*

'Υπομιμνάσκω, Dor. pro

'Υπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*: præſ. imperat. *μίμνησκε, -έτω, ſuggere*, 2. ſing. præſ. ſub. *μιμνήσκῃς*, f. *μνήσω*, a. 1. *ὑπέμνησα, ας, ε*, a. 1. inf. act. *μνῆσαι*, perf. ind. act. *μέμνηκα*, perf. paſſ. *μέμνημαι, σαι, ται*, a. 1. ind. paſſ. *ὑπεμνήσθην*· ex *ὑπὸ*, et *μιμνήσκω*, idem quod Th. *μνάομαι, recordor, commemoro*; f. m. *μνήσομαι.*

'Υπόμνημα, *ατος, τὸ, admonitio, monumentum*: à præced.

'Υπομνηματίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo*; f. *ίσω*, p. *-τικα*, p. paſſ. *-μάτισμαι* undè

'Υπομνηματισμὸς, *ῦ, ὁ, decretum, commentum, commentarium.*

'Υπομνηματογράφος, *ου, ὁ, commentariorum ſcriptor.*

'Υπομνῆσαι, *in mentem revocare*: a. 1. inf. act. verbi *ὑπομιμνήσκω*, quod vide.

'Υπόμνησις, *εως, ἡ, recordatio, commonefactio*: ab eod. verbo.

'Υπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

'Υπομονὴ, *ῆς, ἡ, patientia, tolerantia, exſpectatio*: ab *ὑπομένω*, quod vide.

'Υπόμυξις, *ἡ ἐς τὸ μέσον τῶν μυκτήρων cartilago*, Gl. quia *ὑπὸ μύξῃ.*

* 'Υπονίμομαι, *depaſcor; defraudo, decipio. ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάστιγες αἴθ' ὑπονίμονται γυναῖκας μωρὰς.* Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à *νέμω.*

'Υπονοέω, *-ῶ, ſuſpicor; opinor*: imperf. act. *ὑπενόεον, -ουν*, p. *νενόηκα.* ex *ὑπὸ*, et *νοέω, intelligo.* Th. *νόος, -οῦς, ὁ, mens, animus.*

'Υπονόημα, *ατος, τὸ, conceptus, ſuſpicio.*

'Υπονοθεύω, *adultero, decipio.*

'Υπόνοια, *ας, ἡ, ſuſpicio.* Th. *νόος.*

'Υπόνομος, *ου, ὁ* ᵹ *ἡ*, propriè *occultè depaſcens; cuniculoſus*; ſubſt. *cloaca, cuniculus*: ex *ὑπὸ*, et *νέμω, depaſco.*

'Υπονύσσω, *pungo, vexo*; f. *ξω*, p. *ὑπονένυχα.*

'Υποπεπτηῶτες, p. part. act. nom. pl. verbi *ὑποπτήσσω*, quod à *πτήσσω, expaveſco*; f. *ξω*, p. *πέπτηχα*, p. part. act. *πεπτηχὼς*, et per Craſin Ion. *πεπτηὼς, ότος*, et in pl. *οἱ πεπτηότες*, et Ectaſi Poëticâ *πεπτηῶτες.* Th. *πτοέω, terrefacio.*

Digitized by Google

*Ὑπόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *famoſus*. Th. πτερα.

Ὑποπιέζω, *ſupprimo*: à πιέζω, *digitis premo, premo.*

* Ὑποπίνω, *ſubbibo*, i. e. *pluſculum* vel *largiùs bibo.*

Ὑποπίπτω, *decido, me ſubmitto.* Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, et ὑποπλάκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planitiei ſubjacens*, id eſt, *planus, campeſtris*: à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑποπλέω, *ſubnavigo, ſublego*; f. εύσω, a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*; f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm ſpiro, adſpiro*; fut. εύσω, perf. ὑποπέπνευκα, a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro.*

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *ſcabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *ſub pedibus*. Th. ποῦς, *pes.*

Ὑποποιέω, qu. dic. *ſub me eſſe facio, acquiro, concilio*: à ποιέω, *facio.*

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, *vacca vitulum habens*; *quæ liberos habet*: à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *ſuccendo*. Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alatus*. Th. πτερὸν, *ala.*

Ὑποπτιώνει, Dor. pro ὑποπτεύει, *ſuſpicatur*, 3. ſing. præſ. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præſ. ab

Ὑποπτεύω, *ſuſpicor*; *obſervo*: ex ὑπὸ, et inuſitat. ὀπτεύω, *inſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑποπτήσσω, f. ξω, *præ timore me ſubmitto*; *formido*: à πτήσσω.

Ὕποπτος, *ſuſpectus*: ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *caſus*; *humiliatio*: ab ὑποπίπτω, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *corſuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba quæ ſub naribus naſcitur*: Lat. *myſtax*. Th. ῥὶν, ἡ, *naſus.*

* Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, *cantilena, quæ ſaltantibus accinitur.* Hymni Apollinares ſic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab

Ὑποσείω, *ſuccutio, concutio*. Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσυόμενος, ου, *irruens*: præſ. part. paſſ. ab

Ὑποσεύω, *irruo*: à σεύω, *agito*. Th. σύω, idem.

Ὑποσημαίνω, *ſubſignifico, indico*; *præſignifico*; f. ανῶ, p. ὑποσεσήμαγκα.

* Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, *notis excipio*: ex ὑπὸ, et σημειόω, *inſignio.*

* Ὑποσημείωσις, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta*: à p. paſſ. verbi præced.

Ὑποσκάπτω, *ſuffodio*, f. ψω, p. ὑπέσκαφα.

Ὑποσκιδάζω, *diſſipo.*

Ὑποσκελίζω, *ſupplanto*; *decipio*: f. ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapſus.*

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, *ſupplantatio.*

Ὑποσπάω, *divello, ſubtrabo*, f. άσω· à σπάω, *traho.*

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem*: a. 2. opt. act. et

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *ſubjicio, ſubſtituo*. Th. ἵστημι, *ſto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, *ſupponentes*: Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *ſubſiſtentia, res naturâ et reverà ſubſiſtens, perſona,* hoc eſt, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per ſe ſubſiſtens, intelligens*; *ſubjecta materia de quâ diſſeritur, hypotheſis, principia*; item *propoſitio*, impr. ap. Diodor. *opinio, certa perſuaſio*; *fiducia, præſentia animi*; *ſedimentum, fæces*; *inſidiæ*; *ſtatio militum*: ab ὑφίσταμαι, *ſubſiſto*: ab eod. Th.

Ὑποστέλλω, *contraho, me recipio, ſeu præ metu ſubduco*. In med. *deſero ſigna*, ſeu *partes, reformido, refugio*; *aliquâ ex parte diſſimulo*; imperf. ὑπέστελλον, ες, ε, fut. στελῶ, perf. ὑπέσταλκα, a. 1. ὑπέστειλα, a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. ὑποστείλωμαι, η, ηται, p. m. ὑπέστολα. Th. στέλλω, *mitto.*

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, *fulcrum*: et

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποστήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *ſtatuo*; f. στήσω.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*: ab

Ὑποστηρίζω, *ſuffulcio*, f. ίσω· ex ὑπὸ, et στηρίζω, *ſtatuo.*

Ὑποστήτω, *ſubjiciatur*: 3. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas*; *fuga, deſertio*; *diſſimulatio, remiſſio in agendo*: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστεναχίζω, *ſubingemiſco*: à στεναχίζω, idem quod στένω, *ingemiſco*: qu. à Th. στενὸς, *anguſtus.*

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, *dux ſecundarum partium.*

Ὑποστρέφω, *converto*; *reduco*; in med. *pedem refero, revertor*; *recedo*: præſ. imperat. ὑπόστρεφε, imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε, [...] a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε, [...] act. ὑποστρέψαι, a. 1. [...] ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. [...] *verto.*

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus* [...] *ſio*: ab ὑποστρέφω, quod vi[de.]

Ὑποστρωννύω, vel -μι, *ſu*[...] imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε, [...] p. ὑπέστρωκα, a. 1. ὑπέστρω[σα ...] præſ. paſſ. ὑποστρωννύμενος, [...] *μενον, ſubſtratus*: ex ὑπὸ, et [...] νύω, idem quod Th. στρώ[...] f. ώσω.

Ὑποστρώσαντος, αντος, a. 1. par[t.] verbi præced.

Ὑποσχάζω, *ſubverto*: ex [...] σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod [...] *porrigo, ſubtus teneo*, &c. Th. [...] *habeo.*

Ὑπόσχεο, *promitte*: loc. [...] πόσχου, a. 2. imperat. m. [...] ὑπισχνέομαι, *promitto*; f. m. [...] ποσχήσομαι, p. paſſ. [...] a. 2. m. ὑπεσχόμην, quod ab [...] χομαι, idem: hoc ab ὑπέχω, [...] *pono, ſuſtineo*. Th. ἔχω, *habe*[o.]

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promiſſ*[io ...] *nificatio verbi*: ab ὑπισχ[νέομαι.]

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. [...] ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus*: [...] part. med. verbi ejuſd.

Ὑποσχὼν, *ſubmittens*: a. 2. [...] act. verbi ὑπέχω, quod vide. [...] ἔχω, *habeo*: a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *ſubjectio* [...] ὑποτάσσω, quod vide: ſed

Ὑποταγῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. [...] et

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. [...] et

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pa[ſſ.] ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτ[έμνειν,] *ſuccidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριος, *ſub Tartar*[o ...] *truſi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Τ[...]

Ὑποτάσσω, vel -ττω, [...] *ſubjicio*; *ſubjugo, ſubigo, in* [...] *tem redigo*; f. ξω, p. τέταχα, [...] ὑπέταξα, a. 1. inf. act. [...] 1. part. act. τάξας, αντ[ος ...] paſſ. -τάσσομαι, vel -ττομαι, [...] *loco et ordine ſubjicior*; *pareo* [...] paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται, [...] *ſum*; a. 2. ind. paſſ. [...] ε, a. 2. imperat. paſſ. ταγη[θι ...] et in 2. pl. τάγητε, *pare*[te ...] ſub. paſſ. ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2 [...] paſſ. ταγεὶς, ἐντος, *ſubjectu*[s ...] paſſ. ταγήσομαι, ῃ, εται, [...] p. m. τέταγα, unde ὑποταγὴ, [...] *jectio*. Th. τάσσω, vel -ττω, [...] *dino.*

Digitized by Google

...τείνω, f. τενῶ, ſubtendo ; ſug-
In med. diſputando, interro-
ſpono. Th. τείνω.
...τελέω, perſolvo tributum. Th.
, vectigal.
...τέμνω, ſuccido, ſubtus ſeco,
... Th. τέμνω, ſeco : f. μῶ,
...τετμημαι, perf. τέτμηκα.
...τίθημι, ſuppono, ſubjicio ; ſup-
i. e. veluti principium pono ;
...ito ; pignori oppono ; ſubjicio
...us poteſtati ; propono, veluti
In med. moneo, edoceo ; po-
...uſeo, decerno, propoſitum mihi
; hypothecam do ; fingo : f.
, p. τέθεικα, a. 1. ὑπέθηκα,
, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præſ.
...ὑποτίθεμαι, σαι, ται, [pignori
... Salm. de m. uſur. p.
] præſ. part. m. vel paſſ. τι-
..., μένη, μενον, a. 2. part. m.
.... Th. τίθημι, pono.
...τιμάω, ſupra modum honoro ;
litem mihi æſtimo contra acto-
: ex ὑπὸ, et τιμάω, honoro.
...τίω, idem.
...τιτθὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui adhuc
...millâ pendet et lactet : à τίτ-
...
...τοπτεύω, Ion. pro ὑποπτεύω,
..., q. v.
...τρέχω, infrà curſu deferor ;
compreendo ; curſu ſuffugio,
...me ; f. θρέξω, a. 2. ὑπέδρα-
..., Th. τρέχω, curro.
...τρέω, perterrefacio. Th. τρέω,
...
...τρομέω, tremore ſuccutior : à
..., tremo.
...τροπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, rediens, re-
. Th. τρέπω, verto ; f. ψω, p.
...τροφα.
...τροχάλα, rotundè : à
...τροχάω, idem quod ὑποτρέ-
...
...τυγχάνω, appoſitè reſpondeo.
... τυγχάνω, ſum ; f. m. τεύξο-
..., a. 2. ἔτυχον.
...τυπόω, delineo ; repræſento :
..., et τυπόω, figuro, quod à
..., ὁ, figura. Th. τύπτω,
...; f. ψω, p. φα, p. m. τέ-
...
...τύπτω, ſuffringo ; eximo fun-
. Th. τύπτω.
...τύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus
...natio ; exemplar ; Fig. Rhe-
..., quâ ſpecies rei audientibus
...gentibus accuratè exprimitur :
...ὑποτυπόω.
...τυχῶν, quæ ſcitè reſpondit :
. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγ-
...
...ουλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ſubdolus, qu.
...cicatrix latens : ex ὑπὸ, et οὐλὴ,
...trix.
...ουράνιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui ſub cœlo
eſt ; item cœleſtis. Th. οὐρανὸς, ὁ, ὁ,
cœlum.

Ὑπουργέω, -ῶ, operam navo, ad-
juvo, inſervio : ab ὑπουργός.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium :
à præced.

Ὑπουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, adjutor, mini-
ſter : cujus ὑπ' ἄλλῳ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. infin. paſſ.
ab

Ὑποφαίνομαι, declaro, ſuboſtendo.
Th. φαίνω, oſtendo ; f. φανῶ, p.
πέφαγκα.

Ὑποφάτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor.
pro ὑποφῆτις, ſubvates, vatis alicu-
jus miniſtra ; interpres, antiſtita :
vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, cum aliquid le-
viter apparet. Th. φάω, luceo.

Ὑποφέρω, ſuffero, ſuſtineo ; auſe-
ro ; ſubduco ; ſubmitto ; exprobro.
In paſſ. recedo, incedo ; labor, ruo
in deterius ; non firmiter ſto ; au-
feror ; eximor, abſum : f. -οίσω, a.
1. ὑπήνεγκα, a. 2. ὑπήνεγκον, a. 2.
inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ὑποφήτης, ὁ, ὁ, propheta, vel pro-
phetæ miniſter ; interpres, antiſtes
oraculi : à φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, præveniens : a. 2.
part. m. verbi

Ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθά-
νω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi
præced.

* Ὑποφόνιον, ὁ, τὸ, cædis præ-
mium. Ariſtid. vol. II. p. 436. et
apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, tributarius :
ab ὑποφέρω.

* Ὑποχαίρω, ſupra modum gau-
deo.

Ὑποχείριος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, in poteſta-
tem redactus : ex ὑπὸ, et χεὶρ, ἡ,
manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, hu-
mor : idem ac χυμός. Th. χέω,
fundo.

* Ὕποχος, ſubjectus. πάντα τοῖς
Θεοῖς ὕποχα, omnia Diis ſubjecta
ſunt. Xenoph. de Cyri Exped. l.
ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et
ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ἡ ἡ, debitor. Th.
χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. paſſ. verbi

Ὑποχρίω, lino, pingo : à χρίω,
idem.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo lychno
oleum adfundunt : à χύω, fundo.

Ὑποχωρέω, ſecedo, clam me ſubdu-
co, fut. ήσω, p. -κεχώρηκα, a. 1.
ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo,
accedo.

Ὑπόψαμμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, aliquid a-
renæ habens miſtum, arenoſus, E-
pith. terræ. Th. ψάμμος, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio ; opinio :
gen. pl. -ψιῶν à ſeq.

Ὑπόψιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ſuſpectus : ex
ὑπὸ, et ὄψις.

Ὑπτιάζω, reſupino : à

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſu-
pinus : qu. ab ὑπὸ.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὁ, ὁ ἡ ἡ,
qui ſub ulnis geſtari ſolet. Th. ὠλέ-
νη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, ſcil. κάρ, ab ὑπώπιον,
aſpectus : q. d. ſuboculare, pars quæ
ſubjacet oculis ; item ſuggillatio ſub
oculo orta ex ictu : [* per Metaph.
infamia. Auli filius ita ſe gerit,
ut ejus conſulatus non conſula-
tus ſit, ſed Magni noſtri ὑπώπιον.
Cic. ad Att. i. 20.] ab ὤψ, ὁ, ocu-
lus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo,
validis ictibus ſubjicio reluctantem :
f. άσω, p. ὑπωπίακα ab

Ὑπώπιον, ὁ, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars,
pes montis : ex ὑπὸ, et ὄρος, εος, τὸ,
mons. Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui ſub tecto,
ſeu camerâ eſt, domeſticus : ex ὑπὸ,
et ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω,
tego, tectum impono.

Ὗραξ, SOREX ; mus : à ſuillo
roſtro, ab ὗς, ſus, porcus. Th. σῦς,
idem.

Ὕριον, favus ; examinis opus : ab

ὙΡΟΝ, ὁ, τὸ, examen.

Ὕρρις, ſporta : ab εἴρω, quia ali-
quid à viminibus nexum ſeu plex-
um.

Ὑρρισὸς, ῦ, ὁ, vas vimineum : à
præced.

Ὑρτὴρ, ollæ operculum : quia ol-
læ ἐνείρεται, inſeritur : ab εἴρω, in-
fero.

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo
nautæ onera bajulant ; vas fictile :
Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, porca ſeu porcus fœ-
mina.

Ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ ἡ, ſus, porcus, -a. Th.
σῦς, idem.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ὁ, τὸ, plantæ ſpecies.

* Ὕσδος, pro ὄζος, ramus, Sapph.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, Æol.
In Sapph. carminib.

Ὑσθῆναι, pluviâ madefactum eſſe :
a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, pluo, f. ὕσω,
a. 1. paſſ. ὕσθην.

Ὕσιον, ὁ, τὸ, vimen ; qu. ab ὕω,
pluo.

Ὑσιοπλόκος, viector : à præced.

Ὕσκα, lignum quo quid accenditur :
qu. fomes ignis.

ὙΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, pugna : ab ὑ-
πομένω, ſuſtineo. Th. μένω, maneo.

Ὑσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Meta-
plaſm. dat. ſing. præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Digitized by Google

Ὑσπληγξ, *ſcutica*, quâ ὗς et alia animalia πλήσσονται: *ſonus ſcuticæ vibratæ*: et nominatim *id, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſûs datur.* Tum *carceres*, undè dimiſſi incipiunt: item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

Ὕσσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus.* Heſych. an ab

ὙΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *verutum, pilum.* [* *Romanorum legionum jaculum.*]

ὙΣΣΩΠΟΣ, ῦ, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. HYSSOP: dicitur et ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕστατα, *poſtrema;* nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστάτιον, adv. *tandem, poſtremò*: ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, idem quod

Ὕστατος, άτη, ατον, *poſtremus, ultimus, noviſſimus, imus*: ſuperl. ab ὕστερος, *poſterior.*

Ὑστέρα, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, *poſtriduanus*: τῇ ὑστεραίᾳ, *poſtridie.*

Ὑστερέω, -ῶ, *ſum poſterior; deſum*: in 3. pl. ὑστεροῦσι, f. 1. ήσω, p. ὑστέρηκα, a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui*; a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, præſ. paſſ. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, deſtituor*; perf. paſſ. ὑστέρημαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ὑστερήθην. [* παιδὸς ὑστερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ.* At verò Attici dicunt στερήσομαι, vel ἀποστερήσομαι, quod ferè hic reſtituendum. Ὑστεροῦνται τῆς δόξης, *defici gloriâ*, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in curſûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis.] Th. ὕστερος, *poſterior.*

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*: in pl. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egeſtas*: ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *ſum poſterior*; item *tardo, cunctor, deſtituor, deficior, ſuperor, vincor*: ab ὕστερος.

Ὕστερον, *poſt, poſtea, poſteriori loco; ſeriùs, tardiùs, deinceps, poſthac*: à ſeq.

ὝΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *poſterior, ſerior; ſequens, ſecundus; inferior, poſthabendus, proximè futurus vel venturus.*

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, *HYSTRIX, ſuis pilos*, aut *porcinas ſetas habens*, erinacei genus eſt; et *flagrum ex corio adhuc ſetis ſuis munito*: ex ὗς, et θρίξ.

Ὕτιον, *tuber*: vide ſuprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *ſub*, &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc*, præſ. imperat. m. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνω, *texo; ſtruo; ſolerter excogito*, impr. *dolos*: imperf. ὕφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὕφαγκα, perf. paſſ. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th ὑφάω.

* Ὑφαιρέω, *ſubtraho, aufero.* Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω.

Ὕφαλος, ου, ὁ ἡ, *ſub mari latens, qui eſt intra mare.* Metaph. *ſubdolus.* ὕφαλος, ſc. πέτρα, *petra*, vel *ſaxum latens*, nempè ὑφ' ἅλι, *ſub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

Ὑφαντὸς, ή, όν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, ſuccendo*; f. ψω, p. ὕφηφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

* Ὑφαρπάζω, *ſurripio*: ab ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela; opus injuſtum, rapina*: ab ὑφαίνω, *texo.*

ὙΦΑ'Ω, et -όω, *texo.*

ὙΦΕ'ΑΡ, ἴαρος, τὸ, *viſcus*, ex abiete; quia poteſt ſalvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, *remitto.*

Ὑφειμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ejuſd. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ᾶς, ά, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ ſubtraxit* ac *evulſit*, a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejuſd.

Ὑφὲν, *ſimul*, ὑφ' ἓν, Gloſſ.

Ὑφέντες, *demittentes*; nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *ſuſtineo*, f. ὑφέξω, a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*, a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -οῦμαι, *præeo, incipio*; item *hortor, ſuadeo; dicto; doceo; clam duco.* Th. ἡγέομαι, *duco*, f. m. ήσομαι, p. paſſ. ἥγημαι.

Ὕφηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui*; a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo.*

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, [illegible] *auriga*: ex ὑπὸ, et [illegible] *auriga*: quod ex ἡνία, [illegible] *habena*, et ἔχω, *habeo.*

Ὑφῃρεῖτο, 3. ſing. [illegible] verbi ὑφαιρέω, *aufero*, f. [illegible] ῄρηκα, a. 2. ὑφεῖλον. Th. [illegible] *capio.*

Ὑφήσσων, *aliquantò minor* [illegible] *or*: ex ὑπὸ, et ἥσσων, vel [illegible] ονος, ὁ ἡ, *minor.*

Ὑφήφασται, *ſubtextus eſt*; 3. [illegible] perf. paſſ. Att. redupl. verbi [illegible] φάω, *texo*, perf. act. ὕφακα, [illegible] paſſ. ὕφασμαι, et Att. redupl. [illegible] φήφασμαι, ſubſtituto η pro α.

Ὑφίημι, f. ήσω, *ſubmitto*, [illegible] ὑφίημι, et ὑφίεμαι, *remitto*, [illegible] *cedo*: ex ὑπὸ, et ἵημι, *mitto.*

Ὑφίησι, Dor. pro ὑφίησι, 3. [illegible] præſ. ind. verbi præced.

Ὑφίστημι, *ſuppono, ſubſtituo*; [illegible] *pio; polliceor*: in aor. 2. et [illegible] neutraliter dicitur *ſubſto*, [illegible] *ſuſtineo*: ὑφίσταμαι, *ſuppono*, [illegible] *cior; excipio impetum*; [illegible] etiam in med. *ſubſideo*, [illegible] *occultè ſto; digredior*; [illegible] *ceor; recipio*: ex ὑπὸ, et ἵστημι.

Ὑφοράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, [illegible] *ſuſpicor, ſuſpectum habeo*: ex [illegible] et ὁράω, *video.*

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod [illegible] βὸς, *ſubulcus, qui ſues paſcit*: ex [illegible] *ſus*, et φέρβω, *paſco.*

Ὕφος, εος, τὸ, *tela, textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præſ. [illegible] Poët. Pleonaſmo pro ὑφῶσι, [illegible] bi ὑφάω, *texo.*

Ὑφύφανται, vide ὑφήφασται.

Ὑψαγόρας, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. ſing. [illegible] ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, [illegible] *effero; cervice erectâ incedo; ſuperbus ſum*: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem: ex ὕψος, [illegible] τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior.*

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ἡ, *altam cervicem habens; ſuperbus, arrogans*: ex ὕψος, et αὐχήν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et [illegible] ρεφὴς, έος, ὁ ἡ, *altum tectum habens; altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, [illegible] *titudo*, et ἐρέφω, *tego.*

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, *altiloquus*, [illegible] *diloquus*: ex ὕψος, τὸ, [illegible] et ἀγορὰ, ἡ, *oratio.*

Ὑψηλῆσι, *altis*; dat. pl. [illegible] g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ἡ, [illegible] q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, [illegible] *lâ corde.*

Ὑψηλὸς, ή, όν, *altus, a, um*, [illegible] *blimis, -e*: hinc

Digitized by Google

ὑψηλότερος, έρα, ερον, compar.
. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
ὑψηλοφρονέω, -ῶ, animo efferor ;
ſ. imperat. ὑψηλοφρόνεε, -ει, ε-
, άτω, fut. ήσω, p. ὑψηλοφρόνη-
ab
ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt
te elatâ : ex ὑψηλὸς, altus, et
, ἡ, mens.
ὑψηλῶς, ſublimè : adv. ab ὑψη-
q. v.
ὑψήνωρ, ορος, HYPSENOR :
nen propr.
ὑψηρεφὴς, vide in ὑψιρεφής.
ὑψηχὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, altè ſonans :
plur. ὑψηχέες : ex ὕψι, et ἦχος,
ſonus.
ὕψι, altè : adv. ab ὕψος, alti-
.
ὑψιβάτης, ε, ὁ ϗ ἡ, altigradus,
ellus : ex ὕψι, et βαίνω, eo.
ὑψιβίας, nomen ranæ, ab altâ
ſic dictæ.
ὑψιβρεμέτης, ε, ὁ, altitonans : ex
, altè, (Th. ὕψος, altitudo) et
, reſono.
ὑψίγυιος, ε, ὁ ϗ ἡ, alta membra
; altus : ex ὕψι, et γυῖον,
membrum.
ὑψόθι, Poët. adv. pro ὑψῶ, et
θι, in alto, in ſublimi. Th. ὕψ-
altitudo.
ὑψίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, altijugus ;
mus trutinator rerum humana-
; altus : ex ὕψι, et ζυγὸς, ju-
. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω,
.
ὑψίθρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in alto
ſedet : ex ὕψι, et θρόνος, ὁ, ſo-
.
ὑψίκομος, altè comatus : Epith.
: ex ὕψι, altè, (quod ab
) et κόμη, ης, ἡ, coma.
ὑψίλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, Epith. loci
: q. d. qui criſtam, vel ver-
aut cacumen in alto habet. Th.
, criſta, &c.
ὑψιμέδοντος, gen. ſing. ab
ὑψιμέδων, οντος, in alto regnans :
ὕψι, et μέδω, impero.
ὑψινεφὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in al-
nubibus. Epith. Jovis : ex ὕψι,
νέφος, εος, τὸ, nubes.
ὑψίπεδος, ε, ὁ ϗ ἡ, altum ſolum
: ex ὕψι, et πέδον, τὸ, ſo-
.
ὑψιπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν,
volantium ; gen. pl. ab ὑψιπέ-
altivolans.
ὑψιπέτηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, folia in ca-
gerens, altus, excelſus : ex
et πέταλον, folium, quod à
, pando.
ὑψιπέτης, ε, ὁ, altivolans : ex
et πέτομαι, volo, -ας. Eſt et
ὑψιπετὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, ex alto lap-
ex ὕψι, et πίπτω, cado.

Ὑψιρεφὴς, n. g. ab
Ὑψιρεφὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, vide in ὑ-
ψηρεφής.
Ὕψιστος, ίση, ισον, altiſſimus : de
Deo dicitur : à ὕψι, adv. in alto,
comp. ὑψίων, et ὑψίστερος, έρα, ερον,
ſuperl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ,
altitudo.
Ὑψιτενοντας, acc. pl. ab
Ὑψιτένων, qui altâ cervice eſt : ex
ὕψι, altè, (Th. ὕψος, εος, τὸ, alti-
tudo) et τείνω, tendo.
Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui altum et
elatum animum habet, ſuperbus : ex
ὕψι, altè, et φρὴν, ἡ, mens.
Ὑψιχαίτης, ε, ὁ ϗ ἡ, altè coma-
tus : ex ὕψι, altè, et χαίτη, ἡ, co-
ma.
Ὑψόθεν, adv. ex alto, deſuper :
ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Ὑψόθι, adv. in alto ; in ſublimi ;
ſupèr, ſuprà ; altè, in altum : ab
eod.
Ὑψόροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, altum tectum
habens : ex ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος,
ε, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
ὝΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, ſublimi-
tas ; cacumen : ἐξ ὕψες, ex alto.
Ὑψόσε, adv. in altum : à præ-
ced.
Ὑψῶ, adv. altè, in altum : et
Ὑψόω, exalto, in altum tollo, ex-
tollo ; f. ώσω, p. ὕψωκα, a. 1. ὕ-
ψωσα, a. 2. ſub. ὑψώσω, ης, η,
perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1.
paſſ. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur.
ὑψώθητε, a. 1. ſub. paſſ. ὑψωθῶ,
ῆς, ῆ, a. 1. inf. paſſ. ὑψωθῆναι, a.
1. part. paſſ. ὑψωθεὶς, εῖσα, ὲν, f.
1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, η, ἡται.
ab eod. Th. ὕψος, εος, τὸ, alti-
tudo.
Ὑψώθην, vide in præced.
Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, ele-
vatio ; altitudo, ſublimitas ; res al-
ta, ſeu illuſtris : dat. pl. ὑψώμασι.
ab ὑψόω, q. v.
Ὑψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act.
verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕ-
ψος.
Ὕψωσις, εως, ἡ, elevatio, exalta-
tio : ab ὑψόω.
ὝΩ, pluo ; irrigo, pluviâ perfun-
do : præſ. part. ὕων, f. ὕσω, p.
ὗκα. qu. à χύω, fundo.
Ὑώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuillus, immun-
dus ; ſtupidus : ab ὗς, ſus. Th. σῦς.
Ὑωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas,
porcini mores : à præced.

Φ.

Φ, VIGESIMA PRIMA litera a-
pud Græcos, in numeris quin-
genta, et cum lineolâ appoſitâ,
(φ,) quingenta millia, ſignificat.

Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες,
pro θῆρες.
Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, et hoc
pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi
φημὶ, dico.
Φάανθεν, viſi ſunt, Poët. Pleo-
naſm. pro φάνθεν, quod Ion. et
Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl.
a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appa-
reo, videor ; f. ανῶ, p. πέφαγκα,
p. paſſ. πέφασμαι, a. 1. paſſ. ἐφάν-
θην, a. 2. paſſ. ἐφάνην.
Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2.
inf. act. verbi φάγω, comedo.
Φάγαινα, et φαγέδαινα, ης, ἡ, im-
modicus cibi appetitus.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φά-
γω.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ.
m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2.
ſumitur, verbi φάγω, q. v.
Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m.
verbi ejuſd.
Φάγος, ε, ὁ, edax, vorax : à φά-
γω. Sed
Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, ᾶ, ἡ, FA-
GUS, arbor.
ΦΑ´ΓΩ, ſeu φάγω, edo, comedo ;
f. 2. m. φάγομαι, εσαι, ται, edam,
pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται, a. 2. act. ἔ-
φαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φά-
γε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι,
a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ, a. 2. infin.
φαγεῖν, a. 2. part. φαγὼν, όντος.
Φάγωντι, Dor. pro
Φάγωσι, vorent, 3. pl. a. 2. ſub.
act. verbi φάγω, edo, a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Ion. pro ἔφαε, 3.
ſing. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαέθων, οντος, lucidus, Solis Epi-
thet. ſtella Jovis : à φάω, ſplen-
deo.
Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. ver-
bi φαείνω, idem quod Th. φάω,
luceo.
Φαεινόμενος, præſ. part. m. verbi
ejuſd. et Th.
Φαεινὸς, ὴ, ὸν, ſplendidus ; dat.
ſing. φαεινῷ. Th. φάω, ſplendeo.
Φαείνω, idem quod φάω, luceo,
fulgeo.
Φαεινὰ νᾶσος, Dor. pro φαεινὴ νῆ-
σος, lucida inſula. Nam φαεννὸς, ῆ,
Poët. et Argivâ dialecto, pro φα-
εινὸς, q. v. Hinc in compar. φα-
εννότερος, ſuperl. φαεννότατος, ſplen-
didior, ſplendidiſſimus.
Φαεννὸς, ὴ, ὸν, lucidus ; vide præc.
Φαεσίμβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, lucem ho-
minibus afferens : ex φάω, luceo, et
βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, lux : à
Φαεσφόρος, ε, ὁ, Lucifer, lucem af-
ferens : ex φάος, εος, τὸ, lumen, (Th.
φάω, luceo) et φέρω, fero, p. m. πέ-
φορα.
Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam,

Digitized by Google

qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, *loquor*: à φάω. undè φημὶ, *dico*. Eſt et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præſ. imperat. à φημί, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. ſing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Φαίδιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *illuſtris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *nitidus*, *ſplendidus*; *hilaris*, *alacer*, *fauſtus*; qu. à φάω, *luceo*.

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum ſcriptor; diſcipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*, *nitor vultûs*; *nitor*: et

Φαιδρόω, et φαιδρύνω, *exhilaro*; *nitidum reddo*: à φαιδρὸς.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Φαιδρύνω, *hilaro*; *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta*.

* ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id eſt, *leve*.

Φαίκλη, vel φίκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*: à Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *ſplendidus*; *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φαινόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præſ. Inf. à φαίνω, q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. ſing. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνοισα, *oſtendens*, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi ejuſd.

Φαινόλη, ου, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φαινόλης.

Φαινομένην, *apparentem*; accuſ. ſing. f. g. præſ. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragog. τῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſing. f. g. præſ. part. m. verbi ejuſd.

Φαίνοπος, gen. ſing. à φαίνοψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo*, *oſtendo*: [* *defero ad magiſtratum*, Iſoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item *luceo*, *ſplendeo*; fut. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, ες, ε, præſ. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*; *deferor*, *accuſor*; f. m. φανοῦμαι, perf. paſſ. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. ind. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνοψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuſcus*, *ſubniger*. Hinc Lat. *FOEDUS*, *a*, *um*.

Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *faſciculus*, *FASCIS*.

ΦΑΚΗ͂, vel φακὰ, ῆς, ἡ, *lens*, *lenticula*.

Φακὸς, ῦ, ὁ, *lens cruda*: à φακῆ. Eſt et *vas*, *quo mortuorum cineres conduntur*; *nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *ſplendidum*. Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedonas*; *acies quævis*; *aranea quædam*: φάλαγγες, ſunt item *ligna*, *quibus naves fulciuntur*.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Eſt et φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus*, quia φαλὸν, id eſt, λευκὸν, κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλανθὸς, *canus*; qu. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, p. 200. ver. 4. in voce Καυτὴρ.

Φάλαρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus*.

Φαληριάω, *albeſco ſpumâ*: à φαληρὸς, *albus*. Th. φαλὸς.

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, *albus*, *ſpumeus*; item ſubſt. *ferrum galeæ*; et nomen propr. viri. Th. φαλὸς.

Φαλίσσω, *deſipio*, qu. à φα[illegible] *canus*. Senectus extrema [illegible]

Φαλίσσομαι, *ſpumo*. Th. [illegible]

ΦΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *penis ligneus* [illegible] *coriaceus*.

ΦΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *ſplendidus*; [illegible] qu. à φάος, εος, τὸ, *lux*. Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *conus*, *apex galeæ* [illegible]

Φαλύνω, *ſplendidum reddo*; à φαλὸς.

Φαλύσσομαι, Heſych. κατα[illegible]σω, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præſ. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. m. ἐφάμην. Th. φά[illegible]

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. à φημὶ. Sed

Φᾶναι, *apparuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ.

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. paſſ. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, [illegible] ἡ, a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, [illegible] paſſ. πέφασμαι, a. 2. paſſ. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. [illegible] Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. [illegible] paſſ. verbi ejuſd.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus*, [illegible] *apertus*, *manifeſtus*, *illuſtris*. [illegible] φαίνω, *appareo*.

Φανερόω, *manifeſto*, *declaro*, [illegible] *efficio*, *illuſtro*, *propalo*: f. [illegible] πεφανέρωκα, a. 1. imperat. [illegible]ρωσον, άτω, præſ. paſſ. φανερ[illegible]ῦμαι, perf. paſſ. πεφανέρω[illegible]σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφανερώ[illegible] φανερὸς, q. v.

Φανερῶς, adv. *manifeſte*: à φανερὸς.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifeſtatio* [illegible] verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora*, [illegible] g. compar. grad. à φανερὸς [illegible]

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. [illegible] a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, [illegible] 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. Sed

Φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. [illegible] verbi φαίνω, *appareo*.

Φανέῃ, *videatur*, Pleonaſm[illegible] η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. [illegible] φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi [illegible]νω, q. v.

Φανήσω. Vide in [illegible]

Φανῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. [illegible] verbi φαίνω, q. v.

Digitized by Google

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. et

Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à φαίνω, *appareo*, a. 1. paſſ. ἐφάνθην.

Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοτεὺς, quod ab urbe Πανόπη deducitur.

Φανὸς, ῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax*; item *ſol*, et *luna*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio, oſtendo*: φαντάζομαι, in med. *imaginem ſeu ſpeciem in mente concipio; conſpiciendum me præbeo*; in paſſ. *cernor; accuſor, deferor*: f. άσω, p. πεφάντασμαι, præſ. part. paſſ. n. g. φανταζόμενον, *viſum, quod apparet*; perf. ind. paſſ. πεφάντασμαι, ασαι. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, *viſum, viſio, PHANTASIA, quod ad ſpeciem modo fit*: dicitur etiam in bonam partem *de ſplendore, dignitate*: [* (2) *perceptio, cognitio, oſtentatio, ſpecies*: ὅπως εἰς φαντασίαν ἐρχώμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quid*, &c. (3) διὸ φαντασίαν ἀγρίων ζώων, *quare ſpeciem animalium ferorum præbent*, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *imaginationibus indulgeo, iiſque inaniter me vexo*: ex præced. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *viſum, ſpectrum; oſtentum, prodigium*: à perf. paſſ. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*; 3. pl. præſ. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; oculus*, φάη, *oculi; vita, ſalus; victoria, gaudium*: à φάω, *luceo*.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis*; quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura*.

Φαραὼ, nomen regis, indeclin. Hebr. quod interpret. Lat. *vindex*.

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φαρεῖ, dat. ſing. à φᾶρος, εος, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *ruptura*.

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA*: ex φέρω, et τρέω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. ſing. Ion. à φαρέτρα.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *genus veneni*.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Phariſæus*, hoc eſt, *interpretans*. Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga*.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium; ipſa medicandi actio; ipſa medicamenta*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus*: et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor, veneficio afficio; præſtigiis utor*; item *conficio medicamenta, condio, tingo*: et

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica*: et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius; venenatus*: omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM*: qu. φέρον ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor*: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, ῦ, ὁ, *veneficus, magus*: et

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaca*, ſeu *medicamenta miſceo*: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio; tingo, immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis*; qu. à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ vel ἡ, *turris maxima propè Alexandriam, navi gentibus nocturno tempore lucem præbens; quævis turris ejuſmodi*.

Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, *aro*. Heſych. φᾶρος, ἄροσις: φαρῶν, ἀροτριῶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum; tractus, regio; pars*, [* *fragmentum, fruſtum rei alicujus*: φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi*. Phaneas in Epigr. ap. Reiſkium. (2) *Pinna* ſive *penna*; quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis*, ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnoſa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φάρος. hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſignifer, vexillarius*: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur, fauces*.

Φὰς, *dicens*; a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, enſis*; qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσι, *dixit*; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. ſing. a. 1. act. à φημι, *dico*.

Φασεῖς, *dices*; Dor. pro φήσεις, 2. ſing. f. 1. verbi ejuſd.

Φάσθαι, *dixiſſe*; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaſelus, actuarium*, à Phaſelide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuiſſe traditur.

Φασὶ, *inquiunt*; 3. pl. præſ. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus*; dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

Φασιανὸς, ῦ, ὁ, *PHASIANUS*, avis; Angl. A PHEASANT: à Φάσις, fluv.

Φασὶν, *aiunt*; 3. pl. præſ. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. ſing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, dictum, ſententia, apophthegma, ſimplex affirmatio, propoſitio; rumor, fama*: à φάω, *dico*. Eſt et φάσις, *apparitio*: ſic Luna habet multas *phaſes* ſeu apparitiones, modò *falcata*, modò *gibboſa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Eſt et

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*; 3. ſing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præſ. paſſ. à

Φάσκω, *dico, dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*; f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *occiſor columbarum*: ex φάσσα, *columba*, et φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατέος, ὁ, ὸν, *dicendus, nominandus*: à

Φατὴς, ῦ, ὁ, *loquax; mendax*: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico; rumorem ſpargo*: à

Φάτις, ιος, ἡ, *dictum, ſententia; oraculum; fama; gloria*: à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præſepe, ſtabulum*: à φάγω, vel πάω, ibi enim *paſcitur* jumentum; undè fortè Angl. FAT: eſt et *laquear*.

Φατνόω, -ῶ, *ad præſepis modum fabricor*; f. ώσω, p. paſſ. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar, foramen navis, per quod miſſilia in adnavigantes emittuntur*.

Φάτο, *dixit*; Ion. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην.

Digitized by Google

qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, *loquor*: à φάω. undè φημὶ, *dico*. Eſt et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præſ. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. ſing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Φαίδιμος. ου, ὁ ϗ ἡ, *illuſtris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *nitidus*, *ſplendidus*; *hilaris*, *alacer*, *fauſtus*; qu. à φάω, *luceo*.

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum ſcriptor; diſcipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*, *nitor vultûs*; *nitor*: et

Φαιδρόω, et φαιδρύνω, *exhilaro*; *nitidum reddo*: à φαιδρὸς.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Φαιδρύνω, *hilaro*; *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta*.

* ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id eſt, *leve*.

Φαίκλη, vel φίκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*: à Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *ſplendidus*; *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φαινόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, [illegible]n propr.

Φαίνεσκε, Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præſ. Inf. à φαίνω, q. v.

Φανίσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φαινίσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. ſing. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνοισα, *oſtendens*, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi ejuſd.

Φαινόλη, ου, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φαινόλης.

Φαινομένην, *apparentem*; accuſ. ſing. f. g. præſ. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragog. τοῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſing. f. g. præſ. part. m. verbi ejuſd.

Φαίνοπος, gen. ſing. à φαίνοψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo*, *oſtendo*: [* *defero ad magiſtratum*, Iſoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item *luceo*, *ſplendeo*; fut. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, ες, ε, præſ. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*; *deferor*, *accuſor*; f. m. φανοῦμαι, perf. paſſ. πέφασμαι, et Att. πέφανσμαι, a. 2. ind. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνοψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuſcus*, *ſubniger*. Hinc Lat. *FOEDUS*, *a*, *um*.

Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *faſciculus*, *FASCIS*.

ΦΑΚΗ~, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens*, *lenticula*.

Φακὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda*: à φακῆ. Eſt et *vas*, *quo mortuorum cineres conduntur*; *nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *ſplendidum*. Angl. A FALA L.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedonas*; *acies quævis*; *aranea quædam*: φάλαγγες, ſunt item *ligna*, *quibus naves fulciuntur*.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Eſt et φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus*, quia φαλὸν, id eſt, λευκὸν, κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλανθὸς, *canus*; qu. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, p. 200. ver. 4. in voce Καυτὴρ.

Φάλαρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus*.

Φαληριάω, *albeſco ſpumâ*: à φαληρὸς, *albus*. Th. φαλὸς.

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, *albus*, *ſpumeus*; item ſubſt. *ferrum galeæ*; et nomen propr. viri. Th. φαλὸς.

Φαλίττω, *deſipio*, qu. [illegible] *canus*. Senectus extrema [illegible]

Φαλίσσομαι, *ſpumo*. Th. φαλὸς.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.

ΦΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *ſplendidus*; [illegible] qu. à φάος, εος, τὸ, *lux*. Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *conus*, *apex galeæ*.

Φαλόω, *ſplendidum reddo*: à φαλὸς.

Φαλύσσομαι, Heſych. καταφέρω, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præſ. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.

Φάν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφαιεν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. à φημὶ. Sed

Φᾶναι, *apparuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. paſſ. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ἡ, a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. paſſ. πέφασμαι, a. 2. paſſ. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. et Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus*, *evidens*, *apertus*, *manifeſtus*, *illuſtris*. Th. φαίνω, *appareo*.

Φανερόω, *manifeſto*, *declaro*, *clarum efficio*, *illuſtro*, *propalo*: f. ώσω, [illegible] πεφανέρωκα, a. 1. imperat. [illegible] ρωσον, ώτω, præſ. paſſ. φανερ[illegible] ῶμαι, perf. paſſ. πεφανέρωμαι, [illegible] σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφανερώθην [illegible] φανερὸς, q. v.

Φανερῶς, adv. *manifeſtè*: à φανερὸς.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifeſtatio*: à verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερὸς, q. v.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. Sed

Φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*.

Φανῇς, *videaris*. Pleonaſmo [illegible] ς, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται. Vide in φαίνω.

Φανῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, q. v.

Digitized by Google

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſ. ver- ejuſd.

Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. et

Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à φαίνω, appareo, a. 1. paſſ. ἐφάνθην.

Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη deductum.

Φανὸς, ῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax;* item *ſol,* et *luna.* Th. φαίνω, *luceo,* a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio, oſtendo:* φαντάζομαι, in med. *imaginem ſeu ſpeciem in mente concipio; conſpiciendum me præbeo;* in paſſ. *cernor; accuſor, deferor:* f. άσω, p. πεφάντασμαι, præſ. part. paſſ. n. g. φανταζόμενον, *viſum, quod apparet;* perf. ind. paſſ. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *oſtendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *viſum, viſio,* PHANTASIA, *quod ad ſpeciem modo fit:* dicitur etiam in bonam partem *de ſplendore, dignitate;* * (2) *perceptio, cognitio, oſtentatio, ſpecies:* ἕνεκα εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quid,* &c. (3) διὸ φαντασίαν ἀγρίων ζωῶν, *quare ſpeciem animalium ferorum præbent,* Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *imaginationibus indulgeo, iiſque inaniter me vexo:* ex præced. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *viſum, ſpectrum; oſtentum, prodigium:* à perf. paſſ. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt;* 3. pl. præſ. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo,* q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; oculus,* φάη, *oculi; vita, ſalus; victoria, gaudium:* à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis;* quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαραὼ, nomen regis, indeclin. Hebr. quod interpret. Lat. *vindex.*

Φαρέτρῃσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φαρῶ, dat. ſing. à φᾶρος, εος, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA:* ex φέρω, et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρη, q. v.

Φαρέτρην, acc. ſing. Ion. à φαρέτρα.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, υ, ὁ, *Phariſæus,* hoc eſt, *interpretans.* Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga.*

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium; ipſa medicandi actio; ipſa medicamenta:* à φαρμακεύω, *veneficio utor.*

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus:* et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor, veneficio afficio; præſtigiis utor;* item *conficio medicamenta, condio, tingo:* et

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica:* et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius; venenatus:* omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, υ, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM:* qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium,* vel *dolorem adferens.*

Φαρμακοπώλης, ȣ, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor:* ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, ῦ, ὁ, *veneficus, magus:* et

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaco,* ſeu *medicamenta miſceo:* à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio; tingo, immergo ferrum in aquam frigidam:* ab eodem Th.

ΦΑ͂ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis;* qu. à φέρω.

Φάρος, υ, ὁ vel ἡ, *turris maxima propè Alexandriam, navi gentibus nocturno tempore lucem præbens; quævis turris ejuſmodi.*

Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, *aro.* Heſych. φᾶρος, ἄροσις: φαρῶν, ἀροτριῶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum; tractus, regio; pars,* [* *fragmentum, fruſtum rei alicujus:* φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi.* Phaneas in Epigr. ap. Reiſkium. (2) *Pinna* ſive *penna;* quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis,* ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnoſa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φᾶρος. hinc

Φαρσοφόρος, υ, ὁ ȝ ἡ, *ſignifer, vexillarius:* ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur, fauces.*

Φὰς, *dicens;* a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico.*

Φάσγανον, υ, τὸ, *culter, enſis;* qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio.*

Φᾶσε, *dixit;* Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. ſing. a. 1. act. à φημὶ, *dico.*

Φασεῖς, *dices;* Dor. pro φήσεις, 2. ſing. f. 1. verbi ejuſd.

Φάσθαι, *dixiſſe;* aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaſelus, actuarium,* à Phaſelide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuiſſe traditur.

Φασὶ, *inquiunt;* 3. pl. præſ. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus;* dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, ἀντὸς, verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω.

Φασιανὸς, ῦ, ὁ, *PHASIANUS,* avis; Angl. A PHEASANT: à Φᾶσις, fluv.

Φασὶν, *aiunt;* 3. pl. præſ. ind. à φημὶ, *dico.* Sed

Φάσιν, acc. ſing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, dictum, ſententia, apophthegma, ſimplex affirmatio, propoſitio; rumor, fama:* à φάω, *dico.* Eſt et φάσις, *apparitio:* ſic Luna habet multas *phaſes* ſeu apparitiones, modò *falcata,* modò *gibboſa,* &c. à φαίνω, *appareo.* Eſt et

Φᾶσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat;* 3. ſing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præſ. paſſ. à

Φάσκω, *dico, dictito.* Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam;* f. 1. m. à φημὶ, *dico.*

Φάσσα, vel Att. -ττα, ας, ἡ, *avis columbini generis, palumbes.*

Φασσοφόνος, υ, ὁ ȝ ἡ, *occiſor columbarum:* ex φάσσα, *columba,* et φένω, *occido,* p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φατιὸς, ὰ, ὸν, *dicendus, nominandus:* à

Φατὴς, ῦ, ὁ, *loquax; mendax:* à φάω.

Φατὶ, Dor. pro [illegible]φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico; rumorem ſpargo:* à

Φάτις, εως, ἡ, *dictum, ſententia; oraculum; fama; gloria:* à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præſepe, ſtabulum:* à φάγω, vel πάω, ibi enim *paſcitur* jumentum; undè fortè Angl. PAT: eſt et *laquear.*

Φατνόω, -ῶ, *ad præſepis modum fabricor,* f. ώσω, p. paſſ. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar, foramen navis, per quod miſſilia in adnavigantes emittuntur.*

Φάτο, *dixit;* Ion. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην.

Digitized by Google

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus; celebris; cæſus*: à φάω.

Φαύζω, *frigo.* Heſych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio*; f. ίσω, p. paſſ. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

Φαυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ſubſannatio, irriſio, contemptus*: à p. paſſ. verbi præced.

Φαυλιστρία, ας, ἡ, *ſubſannatrix, contemptrix*: ab eod. verbo.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, η, ον, et φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *pravus, malus; VILIS, levis*; in bonam partem *facilis, ſimplex, mediocris, tenuis*, opp. *difficili, arguto, ſumptuoſo*, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas, improbitas*: à præced.

Φαυλοτάτης, gen. ſing. f. g. ſuperl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, ſuperl. φαυλότατος, *praviſſimus.*

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυσίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quòd lucem mortalibus ferat.* Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν ϗ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quòd lucet mortalibus.* Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύσιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, ſplendor, ipſa lucendi actio; ſignum per ignes*: à φαύω, *luceo.*

Φαύω, *luceo*: à φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: à φέβομαι, quia *timida.*

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, ſplendeo*; item *dico*; item *interficio.*

Φέβεσθαι, *fugere*: præſ. infin. m. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *timeo, metuo*; item *fugio*; p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præſ. ſub. med. verbi φέβομαι.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *ſplendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *ſplendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*; præſ. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignoſco; parcè utor, abſtineo*, cum gen. præſ. inf. m. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, η, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*, a. 1. ſub. m. φείσωμαι, η, ηται, præſ. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*: adv. à part. m. præced.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parſimonia*: à Th. φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: à ſeq.

Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, et ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parcus*: ab eod.

Φείσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parſimonia; miſericordia*: ab eod.

Φεισὼν, *Phiſon*, ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγύνω, *nugor, deſipio*: Puto à φαῦλον. Heſych.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petroſus Athenis; ſalebroſus, lapidoſus quivis.*

ΦΕΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *cortex; ſuber.*

Φεναχίζω, *decipio, fallo*: à

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impoſtor; deriſor.*

Φενόλης, ȣ, ὁ, *penula*: [* *Librorum theca*, ut teſtatur Etymologicon magnum è Suidâ,] vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*: p. m. πέφονα.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.

Φερβέμεν, *paſcere*: præſ. infin. Ion. pro φέρβειν. et

Φέρβεσθαι, *alere, nutrire*: Att. paſſ. pro act. φέρβειν. et

ΦΕ'ΡΒΩ, *paſco; alo*; fut. ψω, p. φα, p. m. πέφορβα, qu. ex φέρω, et βίος.

Φέρε, *fer*: præſ. imperati act. à φέρω.

Φερέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſponſor, fide dignus*; ex φέρω, et ἐγγύη, ἡ, *ſponſio.*

Φέρεις, ει, 2. et 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω. *fero.*

Φέρεκλος, ȣ, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præſ. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *domiporta.* Epith. cochleæ. ex φέρω, et οἶκος, *domus.*

Φερέπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas ſuſtinens*: ex φέρω, et πόνος, ȣ, ὁ, *labor.* Th. πένομαι, *laboro*; p. m. πέπονα.

Φερέβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *almus*: ex φέρω, et βίος, ȣ, ὁ, *vita.*

Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero.*

Φερεσσακίας, acc. pl. à

Φερεσσακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſcutifer, ſcutum ferens*: ex φέρω, et σάκος, εος, τὸ, *ſcutum.* Th. σάττω, *onero.*

Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. et

Φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, ȣ, τὸ, *FERETRUM, capulum*: à φέρω.

Φέρῃ, *ferat*, 3. perſ. ſing. præſ. ſub. act. verbi præced.

Φέριστος, *optimus*, ſuperl. à φέρω, *fero.*

Φερνὴ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert*: à φέρω.

Φερνίζω, *doto*, f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα: à præced.

Φέροιεν, *gererent*: 3. pl. præſ. opt. act. et

Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens*: præſ. part. f. g. et

Φερόμεσθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1 pl. præſ. ind. paſſ. et

Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præſ. paſſ. et

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præſ. part. act. et

Φέροντι, *ferent*: Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præſ. omnia à φέρω.

Φέρουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ejuſd. verbi. Eſt et nomen nymphæ.

Φέρουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνη, ας, ἡ, *Proſerpina*: Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεια dicitur, et Περσεφάσσα.

Φέρτατος, άτη, ατον, et φέριστος, *validiſſimus, robuſtiſſimus; præſtantiſſimus*: ſuperlat. à φέρω.

Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*: 2. pl. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare poteſt; validior, robuſtior, potentior; præſtantior, melior, utilior*: compar. à φέρω, *fero.* φέρτατος, ſuperl.

Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.

ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; veho, preſum ad aliquid; obtineo, conſequor; perſolvo, profero; aufero, confero*; item cum præpoſ. ἐκ vel ἐς, ἐπὶ, et πρὸς, *pertineo, tendo, perducor.* Tempora ſumit ab antiquioribus οἴω, ἐνέγκω, ἐνέκω, et ἐνέχω: ſcil. ab οἴω, f. οἴσω: ab ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγξα, a. 2. ἤνεγκον: ab ἐνέκω, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεξα, a. 2. ἤνεικον, a. 1. med. ἠνεικάμην, pro ἠνεξάμην, p. ἤνεχα, p. paſſ. ἤνεγμαι, a. 1. paſſ. ἠνέχθην: ab ἐνέχω, a. 2. ἤνεχον, Att. ἐνήνεχον, p. ἤνεχα, Att. ἐνήνεχα, f. 1. paſſ. ἐνεχθήσομαι, p. paſſ. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. paſſ. ἠνέχθην, p. med ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα: imperf. ἔφερον, ες, ε, aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνέγκαι, a. 2. part. ἐνεγκὼν, ȣ̃σα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forſan Angl. to BEAR.

Φέρων, ȣσα, ον, *ferens*: præſ. part. verbi præced.

Digitized by Google

Υ, ΗΕΥ, eheu, papæ: qu. à
terreo. Eſt interjectio rejici-
lamentantis, et admirantis.
γον, Ion. pro ἔφυγον, imperf.
verbi φεύγω, fugio, quod vide.
γοντι, Dor. pro φεύγουσι, fu-
: 3. pl. præſ. et
γέτων, Att. pro φευγέτωσαν,
ur. præſ. imperat. act. et
γοντι, nom. pl. et φευγούσης,
ſing. præſ. part. act. f. g. et
γουσι, 3. pl. præſ. ind. om-

ΥΓΩ, FUGIO; evado; de-
; exſulo, verto ſolum; ſugo,
gam do; deſero aliquem; reus
accuſor: (fortè à φέβω, quaſi
) fut. ξω, fut. 1. med. φεύξο-
a. 2. ind. act. ἔφυγον, p. m.
γα, pro πέφυσα, ας, ε. [* φεύ-
ἀσεβείας, Plat. Apol. Socr. §
impietatis à Melito accuſari.
ν ἀπὸ τῆς χειρίσεως, Matt.
. 33. abſolvor, vel elabor ex
ω.]
κτέος, έα, έον, fugiendus: adj.
ale à præced.
κτῶν, gen. plur. à
κτικός, ή, όν, vitabilis; vitan-
ab eodem.
ξομαι, f. m. et
ξῇ, fugies: 2. ſing. fut. med.
. verbi φεύγω.
ξιμος, ὁ ἡ ἡ, à quo fugiendum
qui effugi poteſt; ad quem con-
ur: à
ξις, εως, ἡ, fuga: à φεύγω.
ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſcintilla: qu.
ψάλω, id eſt, lux flammæ.
ψαλόω, comburo: à præced.
, dixit: Ion. pro ἔφη, 3. ſing.
erf. vel a. 2. ind. act. Sed
, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act.
bi φημὶ, quod à φάω, dico.
γεύς, Phegeus, nomen viri.
γινος, ίνη, ινον, fagineus: adj.

ΗΓΟΣ, ᾶ, ἁ, Dor. φαγὸς, FA-
: ἀπὸ τοῦ φαγεῖν quòd glan-
fuerint veterum cibus.
γω, inuſit. edo: undè a. 2.
γον.
, dicat: per Pleonaſm. τοῦ
ro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi
, dico. Th. φάω, idem.
λέω, et -όω, decipio, fallo. Th.
ω.
λαξ, ακος, ὁ, impoſtor: à φη-

λήτησι, furibus: (alii legunt
τησι) dat. pl. Ion. à
λήτης, ου, ὁ, impoſtor: à φηλέω.
ληξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax.
μαι, rumores: nom. pl. à
μη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ,
ΜΑ, rumor, celebritas, opinio et exiſtimatio concepta de aliquo: Angl. FAME. [*omen, prædictio, Iſocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. § 3.]

Φημὶ, dico; f. ήσω, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φημίζω, divulgo, dico; f. ίσω, et ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, fama, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 2. infin. ejuſd. verbi. Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 2. infin. verbi φαίνω, appareo.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major dicitur, oſſifraga.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, FERA: Æol. ſeu Ion. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores et tenſiones.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, PHERE: nomen proprium regionis.

Φῆρες, antiquorum Deorum cibus. Heſych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, fera, q. v.

Φῄς, inquis: 2. ſing. præſ. ind. Sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. ſing imperf. vel a. 2. Att. et

Φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. et

Φήσει, dixerit: Æol. pro φήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. et

Φήσεις, dices: 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas: Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησὶ, dicit: 3. ſing. præſ. ind. Sed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſd.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Feſtus.

Φήσω, dicam; f. 1. à φάω, vel φημὶ, dico.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίην, anticipaverim: a. 2. opt. verbi φθῆμι ſeu φθάνω, prævenio; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω.

Φθάναι, vel præſ. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, occupo, prior aliquid facio; aſſequor, attingo, unde ὐ φθάνω, non poſſum; f. φθάσω, p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. ſub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος. [* ὁ φθάνω ——ξ, ſimulac, ſtatim. Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, ἢ εὐθὺς ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equeſtri, ſimulac educitur equus, ſtatim ſimilis ſit immundis. Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit celeritati exprimendæ. Οὐκ ἂν φθάνοις, eſt, neceſſe eſt, non potes non, interdum tamen mox, ſtatim.

Φθαρεὶς, ἕντος, corruptus; a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo; f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 2. ἔφθαρον, a. 2. paſſ. ἐφθάρην.

Φθάρθητι, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo; f. ερῶ, p. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio: à φθείρω.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, -e: à 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Φθὰς, qui præoccupavit: a. 2. part. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejuſd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθίγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. ſing. imperf. m. et

Φθίγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. ſing. opt. m. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, ſonum edo; item loquor, clamo; f. m. φθέγξομαι, perf. paſſ. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Φθέγγονθ', ſonabant: Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ατος, τὸ, vox, ſermo; ſonus: à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. verbi ejuſd.

Φθεγξεῖται, dicet: Dor. pro

Φθέγξεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Φθεγξῇ, loqueris: Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſd. temporis et verbi.

Φθείμην, εῖο, εῖτο, præſ. opt. med. vel paſſ. vel a. 2. opt. med. verbi φθῆμι.

Φθέωμεν, anticipemus: 1. plur. a. 2. ſub. act. à φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio; a. 2. ἔφθην, a. 2. ſub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ, 1. pl. φθείωμεν, et Poët. Syſtole φθέωμεν.

Φθεὶρ, ειρὸς, ὁ, pediculus; fructus piceæ; nomen piſcis: à φθείρω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat: 3. ſing. præſ. ſub. act. à φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus: à

Digitized by Google

Φθειριάω, f. άσω, pediculis ſcateo: à φθείρ.

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor; vel pediculis mordeor: ab eod.

Φθείρουσι, 3. pl. præſ. ind. φθείρωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, pediculis veſcor: ex φθείρ, et φάγω.

Φθείρω, corrumpo, vitio; ſtupro, vexo, vaſto; interficio, interimo: f. φθερῶ, ῶς, εῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε, a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. φθείρομαι, ου, vel venio cum pernicie; pereo, a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρην, ης, η, a. 2. ſub. paſſ. φθαρῶ, ῇς, ῇ, p. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἔφθορα. Th. φθίω.

Φθεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φθέω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. perſ. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo: fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθάνωμεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, præoccupavit: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio; f. άσω, a. 2. ἔφθην. ſed

Φθῇ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſd.

Φθήῃ, ut Euſtath. vult pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonaſm. τοῦ η. Eſtque a. 2. ſub. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio.

Φθῆσι, præoccupavit: Ion. pro ἔφθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis*: dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus, perditus, interfectus*: vel pro ἐφθιμένος, p. part. paſſ. Ion. detracto augmento, et mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præſ. part. paſſ. à φθίομαι, *corrumpor*: p. paſſ. ἔφθιμαι.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui fructum non amplius fert*: ex φθίνω, (quod à φθίω) et καρπὸς, ῦ, ὁ, *fructus*.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis; marcidus*: et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis; fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto, deficio*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.

Φθινόπωρον, *autumnus*: [* qui incepit juxta Cæſaris rationes xi. die Auguſti. Plin. N. H. xviii. 28; juxta Heſychium, xv. vel xxii. Auguſti. Vid. Maſſon. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII.] ex iiſd.

Φθινύθεσκε, *conſumebat*: 2. ſing. imperf. act. Ion. et per Epentheſin. τοῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθινυθέσκω à φθίνω, idem cum Th. φθίω, *corrumpo*.

Φθινύθω, *perdo, profligo*; item *corrumpo, conſumo, contabeſco*: à

Φθίνω, ſeu φθίω, idem quod φθέω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. *menſe deſinente*.

* Φθινώδης, εος, ὁ ἡ, *qui jam phthiſi correptus eſt.*

Φθισήνορα, acc. ſing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ἡ, *homines perdens*. Epithet. belli: ex φθίω, ſeu φθίω, *corrumpo*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φθίσθαι, *periiſſe*: per Sync. pro φθίεσθαι, præſ. inf. m. à φθίω, vel potiùs, abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. infin. paſſ. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. ſing. imperat. præſ. m. verbi φθίομαι.

Φθισίβροτος, et φθισιμβροτος, ου, ὁ ἡ, *hominum interemptor; perniciſus*: ex φθίω, *corrumpo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio, conſumptio; PHTHISIS*, ſeu *tabes*, præſertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. perſ. p. paſſ. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo, labefacto, perdo, interimo; conſumor, deficio, tabeſco*: φθίομαι, *corrumpor, perdo, pereo, morior*: à φθέω.

Φθόγγος, ου, ὁ, *ſonus, vox*; quod à φθέγγομαι, *loquor*, f. m. γξομαι, p. paſſ. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe ſoni vociſque eſt inſtrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, ſeu φθίσις, *diminutio corporis et macies; corruptio*. Th. φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΙ'Σ, et per contract. φθοῖς, ίδος, ιος, quoddam *placentæ genus*.

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego*: cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, dens, &c. a. 1. part.

præced.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, invidia

benſo; ὑδὼς φθόνος, libatum

Φθονῶμεν, 1. pl. præſ. ind.

et

Φθονοῦντας, acc. pl. præſ.

et

Φθονοῦσι, 3. pl. præſ. ind.

verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*;

tium: et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*;

jectivè ου, ὁ ἡ, *perniciosus*

φθείρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p.

ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

Φὶ et φὶν, particulæ Parag

Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, p

lum.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*

φιάλη.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus*,

ſplendens: qu. à φάος et

qu. à ἰαίνω.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ας, ἡ, *carica*

rida, myrtus.

Φίβλα, *fibula*. A Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro

liolum: à πίθος.

Φιδίομαι, Poët. pro φείδομαι

co.

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen

ἶφι, *fortiter*, et κίω, *incedo*

dui montes ſummis viribus

randi ſunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. ſing. à

λος, *amicus*: et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl.

ejuſd.

Φίλα φρονέων τινὶ, *amice*

Φιλάγαθος, ου, ὁ ἡ, *amator*

rum: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθὸς,

bonus.

Φιλάγλαος, ου, ὁ ἡ, Poët.

cus ſplendoris: ex φίλος, *amicus*,

ἀγλαὸς, *ſplendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ,

Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraternus*

tas: et

Φιλάδελφος, ου, ὁ ἡ, *fratris*

fratrum amans: ex φίλος,

et ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, *frater*.

Φιληθεὶς, *amatus*, Dor.

θεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

Φιλαίτατος, Ion. et Dor.

φιλαίτατος, ſuperl. à φίλος

Φιλαίτιος, ιος, ὁ ἡ,

ex φίλος, *amicus*, et αἰτία.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro

λημα, τὸ, *oſculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ

candi avidus: q. d. φιλῶν

μα, *amans peccatum*.

Φιλάνδρεια, ας, ἡ, *amor*

Digitized by Google

λανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans viri;* *amans mariti*, Epith. probæ ...: ex φίλος, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *maritus.*

Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus ſum*, f. ... p. πεφιλανθρώπηκα: et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*:

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanus*: ... φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος. Un-

Φιλανθρώπως, adv. *humaniter.*

Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus ſum*, f. ... p. πεφιλαργύρηκα: et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avarus*: ... φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum.*

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *oſculari*, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. ejuſd.

Φιλάσει, Dor. pro φιλήσει, 3. ... f. 1. et

Φιλάσεις, 2. perſ. f. 1. Dor. pro φιλήσεις. et

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φίλατο, *amabat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Niſi mavis Syncopen eſſe pro φιλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος, *amicus.*

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor ſui ipſius*:

Φίλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nimis ſibi placet*, *amans ſui ipſius*: ex φίλος, et αὐτὸς, *ipſe.*

Φίλει, *dilige*, pro φίλεε, præſ. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præſ. infin. verbi ejuſdem.

Φιλέεσκε, *diligebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejuſd.

Φιλεῖ, *ſolet*, *amat*, 3. ſing. præſ. ind. ejuſd. verbi.

Φιλέοισι, Dor. et Æol. pro φιλέουσι, *ſolent*, 3. pl. præſ. verbi ejuſd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ejuſd.

* Φιλέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui amat feſta* ſeu *dies feſtos*: ex φίλος, et ἑορτὴ.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehenſionum*: ex φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo*, *objurgo*: hoc à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro*, *punio.*

Φιλεργέω, *ſedulus ſum*: et

Φιλεργία, ας, ἡ, *ſedulitas*: à

Φιλεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *operis amator*, *ſedulus*: ex φίλος, et ἔργον, *opus.*

Φιλέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deſertum diligens*: ex φίλος, et ἔρημος, ου, ἡ, *deſertum.*

Φιλέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanificii amicus*: ex φίλος, et ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi φιλέω, *amo.*

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant.*

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *oſculans*, præſ. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *odioſus*, et *amans inimicitiarum*: ex φίλος, et ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Φίλεχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et ex iiſd.

Φιλεχθρέω, -θρῶ, *inimicitias exerceo*, *inimico ſum animo*; f. ήσω, p. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo*, *diligo*; *oſculor*; *ſoleo*: imperf. ἐφίλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεφίληκα, a. 1. ἐφίλησα, a. 1. ſub. φιλήσω, a. 1. infin. act. φιλῆσαι, p. paſſ. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus.*

Φίλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus.*

Φιλήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas.*

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*; p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *oſculum*, *ἀσπασμὸς*: à φιλέω, *oſculor.*

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. ſeu Dor. pro φιλῆναι ab inuſit. φίλημι. Sunt qui per Ectaſin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præſ. inf. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. *deoſculans.*

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir.*

Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo.*

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem*; *amans hymnorum*: ex φίλος, et μέλπω, *canto*; p. m. μέμολπα. Hine μολπὴ, *cantus.*

Φίλησις, εως, ἡ, *amor*, *dilectio*: à φιλέω, Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*: qu. πιλήτης. [* quod *pilo* ſeu capitis tegumento fures ſe velarent. Græv. ad Heſ. Op. 572. Alii *qui amicitiam ſimulans*, *furatur.* Cleric.] Sed

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*; item, proprium nomen viri. Gr. *dilectus*: à φιλέω, Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia*, *amor*: à φίλος.

Φιλιάζω, *amicitiam ineo*, *amicitia jungor*, f. άσω, p. πεφιλίακα: à præced.

* Φιλικὸς, ὴ, ὸν, *amicitiæ conveniens.*

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amicus.* [* *fœderatus.*] Etiam Jovis Epith. *amicitiæ præſes.* Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, *Philippenſis*: à Φίλιπποι, urbs: et

Φιλιππικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nomen viri: vel *qui delectatur equis*, *bellicoſus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων at

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *canna.*

Φιλίστος, ου, ὁ, *Philiſtus*: dat. ſing. φιλίστῳ; item pro φίλτατος, *chariſſimus*: et

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior*, *amicior*: à φίλος.

Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.

Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam liguſtro ſimilis*: qu. à φύλλον.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronym. Vide præced.

Φιλοβολέωνς, ου, ὁ, *qui ſuper amicum ſe conjicit officii gratiâ*: ut qui ſui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: ex φίλος, et βολέω. Th. βάλλω, *jacio.*

Φιλογέωργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſtudioſus agriculturæ.*

Φιλογύναιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *uxorius*, *uxori deditus*: ex φίλος, *amicus*, et γυνὴ, *mulier.*

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domini amans*, ſeu *domini amator*: ex φίλος, et δεσπότης, *dominus.* Th. δεσπόζω, *dominor.*

Φιλόδημος, *amans populi.* Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus*, *ambitioſus*; item *qui opinionem ſectatur*:

Digitized by Google

ex φίλος, et δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.

* Φιλόδουπος, ὁ ϗ ἡ, *multùm ſonans:* ex φίλος, et δουπέω, *ſono.* Suidas voce φάρος citat ex epigrammate quod apud Reiſkium extat, Anth. p. 58. quæ vox reſtituenda eſt Orpheo, Hymn. 64. pro δολόδουπε. Toup. in voce Suid.

Φιλόζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitæ cupidus;* vel *animantium ſtudioſus:* ex φίλος, et ζωὴ, vel ζῶον, *animal.* Th. ζάω, ſeu ζώω, *vivo.*

Φιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dei amans.* Th. Θεός.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi ſtudium.* Th. θὴρ, *fer.*

Φιλοθρηνὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans luctûs;* ex φίλος, et θρῆνος, *luctus.*

Φιλοῖ, *amet,* 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, *homo libidinoſus:* ex φίλος, et οἰφέω, *como.*

Φιλόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchritudinis amans; honeſtatis ſtudioſus; elegans:* ex φίλος, et καλὸς, *pulcher.*

Φιλοκάλως, adv. *cultè, ornatè:* à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia:* et

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucri cupidus, avarus:* ex φίλος, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *convitiorum amans:* ex φίλος, et κέρτομος, quod ex κέαρ, *cor,* (vel κείρω, *tondeo*) et τομὴ, ῆς, ἡ, *ſectio.* Th. τέμνω, *ſeco;* p. m. τέτομα.

Φιλόκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ornatus, modeſtus.*

Φιλοκτέανος, *avarus, poſſeſſionum cupidus:* in comp. φιλοκτεανώτερος, ſuperl. φιλοκτεανώτατος, *avariſſimus:* ex φίλος, *amicus,* et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Φιλολογέω, -ῶ, f. ήσω, *libenter diſſero; philoſophor et diſſero cum philoſophis:* et

Φιλολογία, ας, ἡ, *ſtudium diſſerendi; ſtudium ſeu amor literarum:* à

Φιλόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui diſſerere amat; qui libenter audit alios loquentes; literarum ſtudioſus; doctus:* ex φίλος, et λόγος, quod à λέγω *dico.*

Φιλομαθέω, -ῶ, *diſcere cupio,* fut. ήσω, p. πεφιλομάθηκα: à

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diſcendi cupidus:* ex φίλος, *amicus,* et μανθάνω, *diſco;* f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

* Φίλομαι, undè φίλαι, ἐφίλατο, φι ſemper longa;] *amo;* item *amor.*

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans riſûs.* Veneris Epith. ex φίλος, et μειδάω, *rideo.*

Φιλομμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ amat genitalia,* in acc. φιλομμηδέα. Ex φίλος, et μῆδος, εος, τὸ, *cura,* in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda.*

Φιλόμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat:* ex φίλος, *amicus,* et μολπὴ, *cantus,* quod à μέλπω, *canto,* p. m. μέμολπα.

Φιλόμουσος, vide in φιλόμουσος.

Φιλόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans:* ex φίλος, et μῦθος, *fabula.*

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Muſarum* vel *muſicæ ſtudioſus:* ex φίλος, et Μῶσα, ἡ, *Muſa.*

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor; contendo, enitor; æmulor:* et

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio; rixarum amor; æmulatio:* à

Φιλόνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentioſus; multùm in aliquâ re laborans:* ex φίλος, et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio.*

Φιλονεικούντων, gen. pl. part. præſ. verbi φιλονεικέω.

Φιλονείκως, adv. *contentiosè; certatim:* à φιλόνεικος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hoſpitalitas:* à

Φιλόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hoſpitalis:* ex φίλος, et ξένος, ου, ὁ, *hoſpes.*

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum; facetus, feſtivus:* ex φίλος, et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo.* Th. παῖς, *puer.*

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum;* item *virginitatis ſtudioſa:* ex φίλος, et παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans gregis:* ex φίλος, et ποίμνιον, τὸ, *grex.* Th. ποιμὴν, ὁ, *paſtor.*

Φιλόπολις, ιως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis:* ex φίλος, et πόλις, ἡ, *urbs.*

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, *amans patriæ, ſtudioſus civium.*

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo; cum labore efficio; elaboro:* et

Φιλοπονία, ας, ἡ, *laborum amor, induſtria:* à

Φιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, induſtrius:* comparat. φιλοπονώτερος: ex φίλος, et πόνος, ου, ὁ, *labor,* quod à πένομαι, *laboro,* p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo.*

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* à

Φιλοπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſalutandi ſtudioſus:* ex φίλος, et προσηγορέω, *compello, ſaluto:* quod ex πρὸς, et ἀγορέω, ſeu -εύω, *verba facio.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, *amor præcipatûs:* à

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo,* vel *ambio, cupio eſſe primus:* à

Φιλόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cupiens eſſe primus:* ex φίλος, *amicus,* et πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *amicus.* Hinc transpoſitis prioribus literis, Belg. *Lief,* et Angl. LOVE. Sed

Φίλος, η, ον, *carus, amicus, gratus.*

* Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens:* ex φίλος, et σκῶμμα.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *ſapientiam amo; philoſophiæ ſtudeo; PHILOSOPHOR;* universè [illegible] *exquiro, curo, video,* Lyſ. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, ασα, αν et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA; eloquentia,* Moc. *vita [illegible] cetica et m[illegible] naſtica,* ap. Scrip. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et

Φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν, *PHILOSOPHICUS:* à

Φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *PHILOSOPHUS, ſtudio ſapientiæ deditus,* q. φίλος σοφίας. Th. σοφία, *ſapientia.* Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propenſio in amorem parentum et liberorum.*

Φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amandum propenſus:* ex φίλος, *amicus,* et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus:* quod à p. m. ἔστοργα verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquieſco.* 1 [illegible] p. ἔστερχα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter:* à præced.

* Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *moderatus.*

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum:* à

Φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans liberorum:* ex φίλος, et τέκνον, *proles,* Th. τίκτω, *pario.*

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor:* à φίλος, ὁ, *amicus.*

* Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio:* à

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φιλότησις, ιος, ἡ, *amicitia;* ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infin. m. [illegible] ſeq.

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem; contendo; magno ſtudio conor et enitor; [illegible]*

Digitized by Google

cum aliquo æmulatione ductus *ndo*; *efferor, mibi placeo*; *lar-* *popularitér*; ſimpl. *largior*; *to re àliquâ*; eſt etiam *odio* *quor*, vel *ulciſci cupio*: et

λοτιμία, ας, ἡ, ambitio; *ӕmu-* ; *contentio*; *liberalitas*: à

λότιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, bonoris cupi- *ambitioſus*; *contentioſus*; *libe-* : ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *bo-* Th. *τίω, bonoro*.

Φιλοτίμως, adv. *ſtudio bonoris*; *, certatim*: à præced.

Φιλότμητος, υ, ὁ ϗ ἡ, inciſione *ms*,] Epith. diei quâ circum- fit apud Judæos: ex φίλος, *μω*.

υ, gen. ſing. à φίλος, *amicus*.

λοφρονέω, -ῶ, comis, ſeu *benevo-* *m, gratum me præbeo*, f. *ήσω*, *πεφιλοφρόνηκα*.

λοφρόνως, adv. *comiter, perami-* à φιλόφρων, quod vide.

λοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia, comi- *benevolentia*: à

λόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, comis, bene- : ex φίλος, et φρὴν.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, avaritia:

λοχρήματος, υ, ὁ ϗ ἡ, pecuniæ *lus, avarus*: ex φίλος, et χρῆ- *ατος, τὸ, res, pecunia*.

λοχρημοσύνη, ης, ἡ, avaritia, *ntia*: ex iiſd. Th.

λοψυχία, ας, et Ion. *-η, ης, ἡ,* *deſiderium*: à ſeq.

λόψυχος, υ, ὁ, animarum a- : ex φίλος, et ψυχὴ, *anima*,

λτατος, amiciſſimus, ſuperl. à *, amicus*: comparat. φίλτερος, rl. φίλτατος, per Sync. pro *ώτερος, φιλώτατος*.

λτερος, vide præced.

λτρον, υ, τὸ, PHILTRUM, *is illecebra*; item *amatorium* *lum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΛΥ'ΚΗ, *ης, ἡ, PHILYCA,* semper virens: an quia φι- *λυκή*?

λυπνος, υ, ὁ ϗ ἡ, amans ſomni: *ίλος*, et *ὕπνος, ſomnus*.

'ΛΥΡΑ, *ας, ἡ, tilia*; Anglicè LIME.

λώνδα, Dor. pro Φιλώνδυ, *ndæ*.

ΙΟ'Σ, ῦ, et φίμος, *υ, ὁ, fiſcel-* *amus, capiſtrum*; *inſtrumen-* *piſcatorium*; *pyrgus in ludo a-* *rio*.

όω, -ῶ, os capiſtro obturo, oc- ; *os obligo*: et per Metaph *lentium adigo*: f. *ώσω*, p. πε *κα*, a. 1. ἐφίμωσα, perf. paſſ. *μωμαι, obmutui*: perf. impe- paſſ. *πεφίμωσο, ώσθω, obmu-* a. 1. paſſ. ind. ἐφιμώθην, *ης, η, prorſus obmutui*, qu. *capiſtro* *injecto*: a. 1. imperat. paſſ. φιμώ- *θητι*. Th. *φιμὸς, capiſtrum*.

Φιμωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro *σφὶν, ſibi*, dat. dual. ab ὅς, Anglicè, *HE*.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, Dor. *auriga*; *ani- mus*, humani corporis *auriga et rector*.

Φὶξ, *κὸς*, Bœot. pro σφὶγξ.

Φιτρὸς, ῦ, ὁ, *ſtipes, truncus, cau- lis*: qu. φιτυρὸς· nam φίτυ eſt τὸ φυτὸν.

Φιτύω, *ſero*; *genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *ſtultè et inarticulatè lo- quor*; item *ferveo*: qu. à φλίω.

Φλᾷν, Att. pro θλᾷν, *frangere, percutere*.

Φλανύσσω, *garrio, ineptio, deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, *-ῶ, frango, comminuo, tun- do*.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, *ρα, ρον*, idem quod φαῦ- λος, *vilis*; *malus*: à φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præced.

ΦΛΑ'Ω, *-ῶ*, f. *άσω, frango*; *con- tundo*; *mollio, avidè comedo*; Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, *ſanguinem mitto, ve- nam ſeco*: et

Φλεβοτομία, *ας, ἡ, venæ ſectio*: à

Φλεβοτόμος, *υ, ὁ ϗ ἡ, venam inci- dens*. Hinc τὸ φλεβοτόμον, *υ, in- ſtrumentum, quo vena inciditur*. Ex φλὲψ, *βὸς, ἡ, vena*, et τομὴ, *ſectio*: quod à τέμνω, *ſeco*, p. m. τέτο- μα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιν- το, 3. plur. præſ. opt. paſſ. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen. ſing. præſ. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *u- ro*: quod ex φλέγω, *incendo*, et θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, *έντος, combuſtus*, a. 2. part. paſſ. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 2. paſſ. ἐφλέγην.

Φλέγμα, *ατος, ατι, τὸ, inflamma- tio*; item *PHLEGMA* ſeu *pi- tuita*: Angl. PHLEGM. Th. φλέ- γω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo*; *intumeſco*; *ſu- perbio*: f. *ανῶ*, a. 1. ἐφλέγμηνα· à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuiſſe*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*: ab eod.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγουσι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præſ. ind. à φλέγω.

Φλέγρα, *ας, ἡ, urbs Macedoniæ*.

Φλεγυάο, gen. Æol. à

Φλεγύας, *υ, ὁ, aquila*, ἀπὸ τῦ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro, incendo*: *illuſtro*; *illumino*; *FULGEO*; *FLAGRO*; *ardeo*; f. φλέξω, p. πέφλεχα, perf. paſſ. πέφλεγμαι.

Φλέγων, *οντος, ὁ*, nomen viri. Gr. *urens*.

Φλεδονεία, *ας, ἡ, nugacitas, inep- tiæ*: à φλεδονεύω,

Φλεδονεύω, et φλεδονέω, *nugor, gar- rio*: à

Φλέδων, *-ονος, nugator, nugax*: à φλέω.

Φλέξας, *αντος, qui combuſſit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, *εῖσα, ὲν, combuſtus*; a. 1. part. paſſ. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi φλέγω, fut. *ξω, uro*.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, *ἡ, vena animalis*, item *aquarum* et *ſimilium*: qu. à φλέω, *abundo*: hinc φλεβοτομία, *ας, ἡ, venæ ſectio*.

ΦΛΕ'Ω, *nugor*; *plenus ſum, a- bundo*.

Φληναφέω, *-ῶ, nugor*: à

Φλήναφος, *υ, ὁ ϗ ἡ, nugator*; ſubſt. *υ, ὁ, nugæ*.

Φληνύω, *nugor*: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', *ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, veſtibulum, limen*: φλιαὶ, *valvarum poſtes*.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo*.

ΦΛΙΔΑ'Ω, *-ῶ, putreſco, putreſio, rumpor, lanior*; *rugas contrabor*.

Φλόγεος, *έα, εον, flammeus*; *ſplen- didus*: à φλὸξ, *γὸς, ἡ, flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. ſing. f. g. à

Φλογερὸς, *ρὰ, ρὸν*, idem quod φλό- γεος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*, præſ. part. φλογίζων, *ουσα, ον, inflammans*, f. *ίσω*, p. πεφλόγικα, a. 1. ἐφλόγισα, præſ. paſſ. φλογίζομαι, part. paſſ. φλογιζόμενος, *inflammatus*, aor. 1. ind. paſſ. ἐφλογίσθην, *ης, η*. à φλὸξ, *γὸς, ἡ, flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος, *ίνη, ινον*, et

Φλογόεις, *όεσσα, όεν, flammeus*: ab eod.

Φλογὸς, gen. ſing. à φλὸξ, *γὸς, ἡ, flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλοίζω, *decortico*: à

ΦΛΟΙΟ'Σ, *ῦ, ὁ, cortex*.

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ'ΣΒΟΣ, *υ, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim cum fluctus ex- citantur*; *murmur*; *tumultus*.

Digitized by Google

Φλοΐω, *decortico*; undè Angl. τὸ FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbaſcum*, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοὸς, -ῦς, gen. -οῦ, ὁ, *teges*, *ſtoren*; et *cortex*: à φλοιός.

Φλυαρέω, *nugor*, *garrio*; f. ήσω, p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator*, *nugax*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas*: et

Φλύαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vanus et futilis*; *garrulus*, *nugax*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδάω, *humeſco*; *flacceſco*: à φλύω, *tumeſco*. Th. φλέω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *puſtula ex fervore*: et

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo*.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύω, f. ύσω, *nugor*; *ferveo*, *bullio*, *fervendo ſtrido*; *evomo*: à φλέω.

Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à φοβέω.

Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. paſſ. πεφοβέρισμαι. à φοβερός.

Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, *terror*: à præced.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis*, *-e*; *horrendus*, *a*, *um*: in comp. φοβερώτερος, in ſuperlat. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à præced.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω, q. v.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio*, *terreo*; fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præſ. paſſ. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præſ. imperat. paſſ. φοβέο, -οῦ, -είσθω, -είσθω, -εῖσθε, -εῖσθε, imperf. m. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο, a. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. paſſ. φοβήθητι, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*; et in 2. pl. φοβηθῆτε, a. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*; f. 1. paſſ. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma*, *juba*, de equo et leone: à φοβέω, quia *terrifica*. Sed

Φοβῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi φοβέω, q. v.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φόβος, ου, ὁ, *timor*, *metus*; *fuga*: à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.

Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. à φοβέω. Sed

Φόβου, gen. ſing. à φόβος, *timor*.

Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præſ. ind. et part. paſſ. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo*, *luſtro*; *ſplendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαμπτος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS*, *Apollo*, *Sol*: qu. φάος βίου. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus*, *ſplendidus*; *vaticinus*.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινικάνθεμος, ον, *purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Φοινίκεος, εα, εον, *phœniceus*, *puniceus*. Th. φοῖνιξ.

Φοίνικις, ίος, τὸ, *purpureum*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palma*.

Φοινίκιος, ία, ιον, *purpureus*, *a*, *um*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus*, *puniceus pannus*: à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus*, *purpureus*.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κρόκη, *trama*, *filum*, *ſubtegmen*.

Φοινικόλοφος, ὁ καὶ ἡ, *rubram criſtam habens*: Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et λόφος, ὁ, *criſta galea*.

Φοινικόπεζα, *quæ* [illegible] *pulchros*, *pedes habet*: [illegible] πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis* [illegible]

Φοινικὸς, ὴ, ὸν, *puniceus*, [illegible] *Punicus*: à φοῖνιξ.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. [illegible] φοινικοστερόπης, ου, ὁ, Epithet. [illegible] *rubra* ſeu *rutila fulmina* [illegible] ex φοῖνιξ, et στεροπὴ, ἡ, *fulgur* [illegible] ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœni*[illegible] *inſtructus* aut *armatus*: ex [illegible] et στολὴ, ἡ, *ſtola*, *veſtis* [illegible] στέλλω, *orno*, p. med. ἔστολα.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: [illegible]

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* [illegible] et *palmula* fructus; *PHOE*[illegible] nomen avis, et viri, et [illegible] *Punicus*: *inſtrumentum* [illegible] *muſicum à Phœnicibus* [illegible] *purpura*, *puniceus color*: et [illegible] ὁ καὶ ἡ, *ruber*, *rufus*.

Φοίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cruentus*: à [illegible] νος, *cædes*.

Φοίνισσα, ας, ἡ, *PHOENI*[illegible] et

Φοίνισσα ἐμπολὰ, *Phœnicia* [illegible] *catura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila* [illegible] *ma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. ſing. imperf. [illegible] Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*; [illegible] Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. paſſ. [illegible] φοινίσσω, *rubefacio*, *cruento*: [illegible] eod. Th.

Φοίτα, *ibat*; 3. ſing. imperf. [illegible] pro ἐφοίτα. à φοιτάω, q. v.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, *inſana*, [illegible] *meretrix*: Epith. [illegible]

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, *ito*, [illegible] *quenter*, [* more *diſcentium*, [illegible] *docentium*, quæ res decep[illegible] ſium ap. Euſebium: [illegible] ſonii opp. poſth. p. 35.] [illegible] *fructibus vectigalibus*; [illegible] ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro [illegible] ſing. præſ. ind. verbi [illegible]

Φοίτης, ου, ὁ, *præco*. Th. [illegible]

Φοιτῇς, Dor. pro [illegible] præſ. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*, [illegible] *frequentatio*: à 2. ſing. [illegible] verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, *qui ventitat* [illegible] *ad præceptorem ventitat*, [illegible] à 3. ſing. p. paſſ. ejuſd.

Φοιτίζω, *eo*, *venio*, *accedo*: à [illegible] τάω.

Φοιτῶν, præſ. part. act. et

Φοιτῶσι, 3. pl. præſ. ind. [illegible] vel ſub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſquama*, [illegible] cium qu. à φλέω, [illegible] bulliunt ex animantibus.

Digitized by Google

ϕλαὸς, ῦ, ὁ, *ſtrabus, qui oculos verſos habet*: quaſi φάολκος, ex ς, et ἕλκω, *traho*.
ονὺς, ἕος, ὁ, *homicida*: à φόνος,
ϊ.
ονόω, *occido*, f. εύσω, et in ι.
φονύνομαι, p. πεφόνευκα, a. ι.
νευσα. à φόνος, *cædes*. Th. φένω,
do.
ονέως, gen. ſing. Att. à φονεύς.
ονικὸς, ὴ, ὸν, *ad cædem pertinens*;
ulentus; *mortifer*: et
όνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, et φόνιος, ία, ιον,
guinarius, truculentus, lethalis:
όνος, q. v.
ονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio*:

ονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à
ονοκτόνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *occiſor*: ex
ος, et κτείνω, *occido*, p. m. ἔκ-
α.
όνος, υ, ὁ, *cædes, homicidium*;
guis, qui in cæde effunditur: à
m. πέφονα, verbi φένομαι, vel
ω, *occido*.
ΦΟ´ΞΙΝΟΣ, υ, ὁ, nomen piſcis.
ΦΟΞΟ´Σ, ὴ, ὸν, *cujus caput eſt a-
tum et velut turbinatum*; *qui eſt
ita diſtorto*: qu. ex φάος, et
ς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*; *motus vehe-
mentior*, ut *in jactu, lapſu*; *impe-
tus*; *penſio, tributum*; *proventus*;
bajulationis ſeu *vecturæ merces*,
vectorium; quo in ſenſu et nos
Angl. FARE: à φέρω, *porto*, f. οἴ-
σω, aor. ι. ἤνεγκα, p. m. inuſit.
πέφορα.
Φοράδην, adv. *portando, geſtan-
do*: à præced.
Φορὰς, άδος, idem quod φορβὰς,
Heſych. et Suid.
Φορβεὰ, ᾶς, ἡ, *capiſtrum*. Th.
φέρβω.
Φορβαῖος, αία, αῖον, *paſcuus*: à
φορβή.
Φορβὰς, άδος, ἡ, *equa*, quia foris
paſcitur, gregalis, non domeſtica.
Eſt autem φορβὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *a-
limonius*, φορβὴν *ſuppeditans*: ut φορ-
βὰς γῆ, *alma terra*; *quæ alit*: et
paſſivè φορβὰς, *qui alitur in grege
cum aliis*: cui opponitur τροφίας,
qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, *quæ
φορβὴν proſtitutione corporis*. Th.
φέρβω, *paſco*.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *eſca*, φορβή. Et
uſurpatur pro *capiſtro*: à præ-
ced.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, eſca*: à
φέρβω, *alo*: qu. φέρω βίον.
Φορεῖον, υ, τὸ, *feretrum, lectica*;
à φορέω.
Φορείτω, 3. ſing. præſ. imperat.
act. verbi φορέω, *fero, porto*. Th.
φέρω, idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *geſtant*:
3. pl. præſ. ind. à φορέω, quod à
φέρω.
Φορέοντα, acc. ſing. præſ. part.
verbi φορέω.
Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος,
præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.
Φορεῦντος, *ferentis*; Dor. pro φο-
ρῦντος, gen. ſing. præſ. part. act.
à φορέω.
Φορεὺς, έως, ὁ, *bajulus*: à
Φορέω, -ῶ, *fero, geſto*; f. ήσω, et
έσω, perf. πεφόρηκα, et -εκα, a. ι.
ἐφόρησα: à φόρος, *ferens*; quod à
p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.
Φορῆναι, *tuliſſe*; a. ι. inf. act.
verbi φορήνω, *fero*, fut. ηνῶ, a. ι.
ἐφόρηνα. ab eod. Th.
Φόριον, υ, τὸ, *merces*.
Φόρκιν, υνος, ὁ, *portus*: quia na-
ves in eum φέρονται. Eſt et φόρ-
κυν, υνος, ὁ, et φόρκυος, nom. mon-
ſtri marini; dat. φόρκυϊ, pro φόρ-
κυνι, in acc. φόρκυν.
* Φορμίς, *ſportula, corbula*.
* Φορμία τῶν φρυγάνων, Diog.
Laert. in Speuſippo, *faſcia ligno-
rum in uſum foci*.
Φόρμιγγ’, pro φόρμιγγι, dat. ſing.
à
ΦΟ´ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, teſ-
tudo*.
Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulſo*:
à præced.
Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Φορμικτὴς, ῦ, ὁ, *citharædus*: (φορ-
μιγκτὴς etiam dicitur) à φορμίζω.
ΦΟΡΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, *ſporta, corbis, ca-
lathus*: quo aliquid φέρεται.
Φορεῦσαι, *ferentes*; Dor. pro φο-
ρῦσαι, nom. pl. part. act. f. g.
contract. à φορέω.
Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum
exigo* ſeu *colligo*: à φορολόγος, q. v.
Φορολόγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *tributarius*:
à 3. ſing. perf. paſſ. præced.
Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi*:
à
Φορολόγος, υ, ὁ, *tributi collector*
ſeu *exactor*: ex φόρος, et λέγω,
colligo, p. m. λέλογα.
Φόρον, υ, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum*:
citeriores Græci à Romanis re-
ceperunt. Φόρον Ἀππίυ, nomen
oppidi in Latio. *Forum Appii*.
Φόρος, υ, ὁ, *tributum*; quod φέρε-
ται. Sed
Φορὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ferens*; *cum impetu
ferens, vehemens*; *ferax*; *fæcunda*,
de muliere. Th. φέρω.
Φορῦνται, acc. ſing. præſ. part.
act. verbi φορέω.
Φορτηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *onera ferens*:
ex φόρτος, υ, *onus*, et ἄγω, *duco*.
Φορτί’, pro φορτία, *onera*: nom.
pl. à φορτίον, υ, τὸ, idem quod
φόρτος, υ, ὁ, *onus*.
Φορτίζω, *onero*; cum acc. f. ίσω,
p. πεφόρτικα, perf. paſſ. πεφόρτισ-
μαι, perf. part. πεφορτισμένος, η,
ον, *oneratus, onuſtus*. Th. φόρτος, υ,
ὁ, *onus*.
Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius, a, um*;
item Metaph. *moleſtus*; *faſtuoſus*;
inſulſus: et
Φορτίον, υ, τὸ, *onus, ſarcina*: τὰ
φορτία, *merces*: à
ΦΟ´ΡΤΟΣ, υ, ὁ, *onus*; *res moleſta
et odioſa*; quà φέρεται, à φέρω.
Φορτυνάτος, υ, ὁ, nom. viri, Lat.
Fortunatus.
Φορύνω. Vide in φορύω.
Φόρυς, *podex*: à φορύω, *inquino*.
Φορυτὸς, ῦ, ὁ, *quiſquiliæ, congeries*:
à
ΦΟΡΥ´Ω, φορύνω, et -ύσσω, *pinſo,
miſceo, fœdo*: qu. à φύρω.
Φόως, τὸ, idem quod φῶς, Me-
taph. pro *ſaluti, auxilio* et *victoriâ*:
à φάος, εος, τὸ, *lux, ſalus*. Th. φάω,
luceo.
Φραγέλλιον, υ, τὸ, *flagellum*; à
Lat. et eſt diminut. à *flagrum*,
quod eſt ſcutica, quâ ſervi cæde-
bantur: ſic dicta, quòd pars cor-
poris eâ percuſſa quaſi *flagret*,
hoc eſt *ardeat*.
Φραγελλόω, -ῶ, *flagello*; f. ώσω,
p. πεφραγέλλωκα, a. ι. ἐφραγέλ-
λωσα, a. ι. part. act. φραγελλώ-
σας, αντος. à φραγέλλιον.
Φραγῇ, *obſtruatur*; 3. ſing. a. 2.
ſub. paſſ. et
Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind.
paſſ. verbi φράσσω, q. v.
Φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum, vallum,
munimentum*: et
Φραγμὸς, ῦ, ὁ, *ſeptum*: à 1. ſing.
p. paſſ. verbi ejuſd.
Φραδάω, *indico, declaro*: à φράδη,
cognitio. Th. φράζω, *memoro, dico*,
a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Hinc
fortè Angl. TO PRATE.
Φράδεν, *dixit*; Ion. pro ἔφραδεν,
3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia*:
φράδαι, αἱ, *mentes*, apud Pindar.
et hinc
Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſultus, pru-
dens*: à φράζω, *dico*.
Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro
φραδμοσύναις, à
Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *conſilium, pru-
dentia, peritia*: à ſeq.
Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ,
prudens, ſolers, conſultus, peritus: et
Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *delibe-
rat*; 2. ſing. præſ. med. vel paſſ.
et
Φράζεο, Ion. pro φράζυ, præſ.
imperat. paſſ. et
Φράζεσθαι, præſ. inf. paſſ. φρα-
ζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. et
Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3
ſing. imperf. act. et

Digitized by Google

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. et

Φράζευ, Dor. pro φράζε, *cogitato*; præſ. imperat. m. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, indico*; φράζομαι, *in animo verſo, delibero, ſtatuo; animadvertendo caveo, vito; intelligo, cognoſco*: fut. άσω, p. πέφρακα, a. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *ediſſere*; a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplaſ. πέφραδον, perſ. paſſ. πέφρασμαι, σαι, ται, p. med. πέφραδα.

Φραπτὸς, ἡ, ὸν, *ſeptus, munitus*: à φράσσω.

Φραξάμενος, μένη, μενον, *munitus*: a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur*; Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico*, fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Φράσδεν, *dicere*; Dor. pro φράζειν, præſ. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus*; dat. pl. à φρὴν, *mens*.

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, locutio, dictio, genus loquendi*: à φράζω.

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, 1. pl. f. m. verbi φράζω.

Φράσον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, ſive -ττω, *ſepio, munio*; item *obturo, occludo*; f. φράξω, p. πέφραχα, a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται, a. 2. paſſ. ἐφράγην, ης, η, *obſtructus fui*; a. 2. ſub. paſſ. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. paſſ. φραγήσομαι, ῃ, εται.

Φραστέον, *dicendum*; adject. verbale: et

Φρασώμεθ', *cogitemus*; 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. à φράζω, *dico*.

Φράτηρ, ερος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs ſodalis*: Att. vel Dor. pro φράτωρ. undè *FRATER*. Et

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules*: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, ſeu φρατρία, ας, ἡ, *curia, ſocietas, tribus*.

Φράτριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens*: et

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs conſors*. Th. φράτρια.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, *faſtus*: à φρυάττομαι, *fremo, inſoleſco*.

Φραχθεὶς, *ſeptus*; a. 1. part. paſſ. à φράσσω, f. ξω, a. 1. paſſ. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, et Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus*.

* Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis*: à præced.

Φρεῖν, *ferre*; per Sync. pro φέρειν, præſ. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*; f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα· qu. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*: ex iiſd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens*: φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, *mentis compos, cordatus*: ex φρὴν, et ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium*. Th. φρὴν, ἡ, *mens*.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *mente captus, deſipiens*: ex φρὴν, *mens*, et βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem ſanam reduco, caſtigo; deſipio; fallo, ſeduco*. Th. φρὴν, *mens*.

Φρένων καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. ſumitur.

Φρὲς, *fer*; a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Niſi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ, et φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*, f. φρήσω, quod à φέρω, vel ex πρὸ, et ἵω, *mitto*: factâ Craſi, et π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum*. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, *mens, ſapientia*. φρένες, *præcordia, prudentia*.

* Φρητία, ἡ, *puteal, os putei*, Heſych. quaſi φρεατία. à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, à φρατρία, ας, ἡ, *curia, ſodalitas, tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλέος, έα, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris*.

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, *horror*.

Φρίκη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus*: à φρὶξ.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*: à perf. paſſ. verbi φρίσσω, *horreſco*.

Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè*.

Φρικώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *horribilis, horrendus*: à φρίκη.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præſ. imperat. paſſ. à

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. m. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo*; idem φρυάττομαι, undè derivari poſſit.

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris horror, maris motus incipientis*, veluti *cùm mare exiguâ ſtringitur aurâ, et in eo breves humileſque exſurgunt undæ, ut pili in homine exhorreſcente; maris* vel *fluctuum fremitus*.

Φρίξος, ου, ὁ, qui ille [illegible] Pind. Pythior. Od. iv. [illegible] Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro [illegible] perſ. act. verbi φρίσσω, [illegible]

Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo*, [illegible] *co*; item *cum horrore* [illegible] *fremitum edo*, cum acc. fut. [illegible] p. πέφριχα, a. 1. ἔφριξα, p. [illegible] πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. [illegible]

Φροιμιάζω, ſeu -ομαι, [illegible] *tor*: à φροίμιον, Att. pro [illegible] *exordium*. Th. οἴμη, ης, ἡ, [illegible] *mita*.

Φροιμιάσαι, a. 1. inf. [illegible] à præced.

Φρονῇ, 3. ſing. præſ. ſub. [illegible] et

Φρόνει, 2. ſing. imperat. [illegible] φρονεῖν, præſ. inf. et

Φρονεόντων, gen. pl. præſ. [illegible] act. omnia à

Φρονέω, (qu. φρενέω) [illegible] *compos mentis ſum; cogito*, [illegible] *judico; delibero*; dicitur de [illegible] *tione* et *habitu animi*, qui ex [illegible] *junctis* intelligitur, ut εὖ, vel [illegible] *κῶς φρονεῖν, benevolus* vel [illegible] *ſum*: præſ. imperat. φρόνει, ει, [illegible] in 2. pl. έετε, εῖτε, imperf. [illegible] νεον, ουν, f. ήσω, p. πεφρόνηκα, [illegible] paſſ. φρονέομαι, οῦμαι, præſ. imperat. paſſ. φρονέου, -οῦ, είσθω, [illegible] Th. φρὴν, *mens*.

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio*; [illegible] *mus*; item *deſiderium*, [illegible] item *faſtus*; *animi impetus*: à 3. ſing. p. paſſ. verbi φρονέω.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia*: ab eod. verbo.

Φρόνιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *prudens, ſapiens; cordatus*: in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*; in ſuperlat. φρονιμώτατος. à φρόνις.

Φρονίμως, adv. *prudenter*: à præced.

Φρόνις, εως, ἡ, *ingenium*; [illegible] *contemptus*: à φρὴν.

Φρονοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi φρονέω, q. v.

Φροντίδος, gen. ſing. à φροντίς.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo; cogito*; [illegible] f. ίσω, et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα, a. 1. ἐφρόντισα, a. 1. ſub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον. à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *cogitatio; cura, ſolicitudo*.

Φροντιστέον, *curandum eſt*: à φροντίζω.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *ſchola*, [illegible]

Digitized by Google

cogitationes noſtras explicamus : eod.

-ροντιςὴς, ῦ, ὁ, *curator ; commen-* *r ; ſtudioſus :* à p. paſſ. verbi -ντίζω. Th. φροντὶς.

-ροῦδος, ούδη, οῦδον, *evanidus, ir-* *s ; qui abiit, diſparuit :* à πρὸ ὁ-

-ρουρὰ, ᾶς, ἡ, *cuſtodia, præſidium ;* *-tes ipſi præſidiarii et cuſtodes ;* *-lites ; ipſe locus cuſtodiæ ; car-* : à φρουρός.

-ρούραρχος, ου, ὁ, *qui præſidiariis* *-itibus præeſt :* ex præced. et -χὸς, *princeps.*

-ρούρει, *cuſtodi ;* præſ. imperat. à

-ρουρέω, -ῶ, *præſideo, teneo, cuſto-* : cum acc. imperf. ἐφρούρεον, -εις, εις, -ει, ει, f. ήσω, p. πε--ρούρηκα, præſ. paſſ. φρουρέομαι, -μαι, *præſidio teneor, cuſtodior :* -ρουρὸς, q. v.

-ρούρημα, ατος, τὸ, *cuſtodia :* à -ρέω.

-ρούριον, ου, τὸ, idem ac φρουρὰ, *-ſidium :* à

-ρουρὸς, οῦ, ὁ, *cuſtos, miles præſi-* *-rius :* ex πρὸ, et οὖρος, *cuſtos ;* -tà Craſi, et π in φ mutato.

-ρουρῶμες, *excubias agamus,* Dor. -o φρουρῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. -t. à φρουρέω, q. v.

-ρύαγμα, ατος, τὸ, et

-ρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus ;* et -etaph. *inſolentia ;* à 1. ſing. p. -ſſ. verbi φρυάττομαι.

ΦΡΥΑ´ΣΣΩ, vel -ττω, *fremo ;* -oprie de *equo feroci* et *binnienti ;* -ξω, p. πεφρύαχα, a. 1. ἐφρύαξα : -itatius eſt in med.

-ρυάττομαι, *fremo ; inſoleſco ;* -ma *ſpe efferor.* Hinc Angl. TO -RET.

-ρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgul-* *-m aridum :* in pl. τὰ φρύγανα. -h. φρύγω, *ſicco.*

-ρυγία, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRY-* *-IA,* regio in minori Aſiâ. Gr. -rida.

-ρυγίον, ου, τὸ, *frictorium ;* id eſt, -ſtrumentum frigendi. Th. φρύ-. Sed

-ρύγιον, *cantilena incitans ad ar-* *-a :* à Phrygibus.

-ρύγιος, ια, ιον, *aridus ;* propriè *-igendo,* τῷ φρύγειν. Eſt et

-ρύγιος, *PHRYGIUS,* gen-le.

-ρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frixio :*

ΦΡΥ´ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. -ω, *torreo, torrefacio, FRIGO.*

-ρυκτὸς, ὴ, ὸν, *torridus, toſtus,* *-refactus.* Subſtantivè varia no-, ut *faba fricta ; calculus judi-* *-rius ; fax quâ boſtium adventus* *ſignificatur ; ſors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui φρυκτὺς ὁρεῖ, i. e. *obſervator ignium præ-nunciorum.*

* Φρυκτώριον, ίυ, τὸ, *fax quâ bo-ſtium adventus prænunciatur.*

ΦΡΥ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana ve-nenoſa ;* qu. à φορύνω, *fœdo,* quia *fœdum* eſt animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.*

Φρυξεῖ, *torrebit ;* Dor. pro φρύξει, 3. ſing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*

Φῦ, *coaluit,* Ion. pro ἔφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι, inuſ. a. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι, a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno.*

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ ſolertia.* Th. φύω.

Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium :* à φυγαδεύομαι.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, *refugium :* ab eod.

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor :* à φυγὰς.

Φυγαδευτήριον, -τηρίυ, τὸ, *refugi-um, effugium :* à præced.

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, ex-ul.* Th. φεύγω, *fugio,* a. 2. ἔφυ-γον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd.

Φύγιλλος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *bominum oculos fugiens.*

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. perſ. ſing. a. 2. ind. et

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio.* Sed

Φύγῃ, eſt 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. act. ut et φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragog. τοῦ σιν, et in 2. pl. φύ-γητε, verbi φεύγω, *fugio,* a. 2. ἔ-φυγον.

Φυγοδικέω, *detrecto certamen et judicium lateo, tergiverſor :* qu. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. et 3. ſing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio,* a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, φεύγων τὺς ξένυς, *boſpites fugiens :* vel pro ἄξ-ενος, *qui fugat boſpites ; inboſpitalis, inbumanus erga boſpites :* ex φεύ-γω, et ξένος, *boſpes.*

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bel-lum fugit :* ex φεύγω, et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖ-σα, ὲν, verbi φύω, q. v.

Φύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. φύ-εσθαι, præſ. infin. m. verbi φύομαι, ſeu φύω, *ſum, gigno.*

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore :* Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, *fu-gio.*

Φυζακινὸς, ὴ, ὸν, *fugax :* à præ-ced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles ; ſtatu-ra ; ſtirps :* acc. φυὴν. Th. φύω, *naſcor.* At

Φυῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à φύω, *naſcor ;* f. φύσω, a. 2. ἔ-φυον.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, *algoſus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*

Φυκὶς, ἰχθὺς, *ſaxatilis.*

ΦΥ˜ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, berba marina, undè lana inficitur, et vultus tingitur.*

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, *vitabilis, vitandus :* à φεύγω, *fugio.*

Φῦλ᾽, pro φῦλα, nom. pl. à φῦ-λον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, *tri-bus,* &c.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, *quod cuſtodi-tur aut ſervatur ; cuſtodia ; præ-ceptum ; mandatum :* à φυλάσσω, *cuſtodio.*

Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tribu-tim.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλα-κὴ.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos :* in dat. pl. Ion. φυ-λάκεσσι. Th. φυλάσσω, *cuſtodio.*

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *cuſtodia, tutela ; vigilia, excubiæ ; præſidium ; quar-ta pars noctis,* quoniam in *quatuor partes* erat diviſa, in quibus *vigi-liarum munus ad alios, vicibus per-mutatis,* veniebat ; *ſtipatores ; ſa-tellites ;* φυλακαὶ, *ſtationarii mili-tes ; locus ubi poſiti ſunt cuſtodes ; carcer ; cautio ; amolitio alicujus incommodi :* [* Judæi primò ha-buere *tres vigilias,* ſuâ libertate uſi ; ſed à Pompeii temporibus, *quatuor.*] ab eod. Sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio,* vel *pertrabo ;* f. ίσω, p. πεφυλά-κικα. et

Φυλακίτης, *carcerarius :* à φυλα-κὴ, q. v.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *cuſ-tos.*

Φυλακτέον, *cuſtodiendum :* verba-le à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos, vigil :* in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, *cuſtodio.*

Φυλακτήρια, ων, τὰ, *PHY-LACTERIA, conſervatoria,* quibus memoria legis *conſerva-batur.* Angl. PHYLACTERIES : à φυλακτήριον.

Φυλακτηρία, ας, ἡ, *cuſtodia, præ-ſidium, excubiæ :* et

Φυλακτήριον, ου, τὸ, *ſtatio excubi-torum,* ſeu *vigilum ;* item *præſi-dium, munimentum, arx :* à φυ-λακτὴρ.

Digitized by Google

Φυλακτικὸς, ή, όν, *habens vim τοῦ φυλάσσειν*. et

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos*, *ſervator*; item *excubitor*, *vigil*. Th. *φυλάσσω*, *cuſtodio*.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. At

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi **φυλάσσω**, q. v.

Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejuſd. verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro **φυλάξαι**, a. 1. inf. act. verbi **φυλάσσω**, *cuſtodio*, f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. et Dor. pro **φυλάσσειν**, præſ. inf. ejuſd.

Φυλάσσοισι, *cuſtodiunt*, Æol. pro **φυλάσσουσι**, 3. pl. præſ. ind. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *cuſtodio*, *conſervo*, *tueor*; **φυλάσσομαι**, et **φυλάττομαι**, *cuſtodior*; *excubo*; *obſervo*; *caveo*, *vito*; *inſidias pono*: f. **φυλάξω**, p. **πεφύλαχα**, a. 1. **ἐφύλαξα**, a. 1. imperat. act. **φύλαξον**, άτω, et in 2. pl. **φυλάξατε**, a. 1. m. **ἐφυλαξάμην**, ω, ατο, *obſervavi*; p. paſſ. **πεφύλαγμαι**, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præſ. part. paſſ. à **φυλάττω**, ſeu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *cuſtos*; præſ. part. act. ejuſd.

Φυλείδης, *PHYLIDES*, nomen proprium.

Φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis*, *qui eſt ex eâdem tribu*. Th. **φυλή**.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus*, *Athenis decima urbis pars*; *claſſis*; qu. à **φύω**, *gigno*.

Φύλλα, τὰ, *folia*: hinc **φύλλ' ἀοιδῶν**, *folia poëtarum*: à **φύλλον**.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. **φύλλον**.

Φύλλινος, ίνη, ινον, *foliaceus*, *ex foliis factus*.

* **Φυλλοβολέω**, *folia mihi decidunt*; *folia ſpargo*: et

Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amiſſio*; *foliorum ſparſio*: à

Φυλλοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia amittens*; *folia ſpargens*: ex **φύλλον**, et **βάλλω**.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM*, *frons*, *-dis*; qu. à **φύω**, *naſcor*.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, *foliis conſtratus*: ex **φύλλον**, τὸ, *folium*, et **στρώννυμι**, *ſterno*. Th. **στορέω**, idem.

Φυλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia ferens*: ex **φύλλον**, ου, τὸ, *folium*, et **φέρω**, *fero*.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod **φυλή**, ἡ, *tribus*, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*; *clamor bellicus*; ex **φῦλον**, ſeu **φυλὴ**, ἡ, *natio*, *gens*, et **ὄψ**, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum*: vel qu. à **τῶν φύλων ὄπις**, id eſt, *ultio*, quod bellis *puniat* Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica*, *tumor præter naturam*. Th. **φύω**, *naſcor*.

Φῦναι, *naſci*: a. 2. infin. act. verbi **φῦμι**, vel **φύω**, *naſcor*; f. ύσω, a. 2. **ἔφυν**, a. 2. part. **φύς**.

Φῦντο, *naſcebantur*: Ion. pro **ἔφυντο**, 3. pl. imperf. paſſ. verbi **φῦμι**. Th. **φύω**, *naſcor*.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus*, *exul*, *fugax*, *timidus*: ex **φεύγω**, et **ἅλις**, *ſatis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἅλις.

Φυομένῳ, *naſcenti*: dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi **φύω**, *naſcor*.

Φύοντι Dor. pro **φύονται**, *naſcuntur*: 3. pl. præſ. ind. à **φύω**, *naſcor*.

Φύραμα, ατος, τὸ, *maſſa luti*, *farina aquâ ſubacta*: à **φυράω**. Th. **φύρω**, *miſceo*.

Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio*, *commixtio*: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, *miſceo*, *macero*, *ſubigo*; f. άσω, p. **πεφύρακα**, perf. paſſ. **πεφύραμαι**. Th. **φύρω**.

Φύρδην, adv. *mixtim*, *permixtim*: item *confusè*, *inordinatè*. Th. **φύρω**.

Φύρειν, præſ. infin. act. à **φύρω**.

Φύρμα, ατος, τὸ, *ſordes*. Th. **φύρω**.

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio*, *inquinamentum*: à

ΦΥ'ΡΩ, *miſceo*; *inquino*; *perfundo*, *rigo*; *pinſo*; f. **φυρῶ**, et Æol. **φύρσω**, p. **πέφυρκα**, perf. paſſ. **πέφυρμαι**.

Φὺς, **φύντος**, a. 2. part. act. verbi **φῦμι**, vel **φύω**, *naſcor*, a. 2. **ἔφυν**.

Φῦσα, vel **φύσσα**, ης, ἡ, *follis*; *flatus et ſpiritus craſſior in corpore*. Th. **φυσάω**.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro **φυσηθεὶς**, *inflatus*, a. 1. part. paſſ. à **φυσάω**, *inflo*.

Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi **φύω**, *gigno*; f. ύσω, a. 2. **ἔφυν**.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ naſcens*; item *tibia* vel *fiſtula*: à **φυσάω**, *inflo*.

Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo*. Th. **φυσάω**.

Φύσας, αντος, in f. g. **φύσασα**, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi **φύω**, *naſcor*. Alii per Sync. pro **φυσήσας**, dici volunt à **φυσάω**, *inflo*.

ΦΥΣΑ'Ω, et **φυσσάω**, *ſufflo*, *inflo*; *ſpiro*; *efflo*; f. ήσω.

Φύσει, *producet*: 3. ſing. f. 1. à **φύω**, *gigno*. Poteſt eſſe etiam dat. ſing. à **φύσις**, εως, ἡ, *natura*: à **φύω**.

Φύσημα, ατος, τὸ, *flatus*, *inflatio*: à **φυσάω**.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; item *follis*. Th. **φυσάω**.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*: ex **φυσάω**, *inflo*, et **γνάθος**, ου, ἡ, *maxilla*.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, *veſicula*, *ſeu puſtula in manibus*, vel *bulla*. Th. **φυσάω**, *inflo*.

Φυσίζοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad vitam generans neceſſaria*. Epithet. terræ. Ex **φύω**, *naſcor*, et **ζάω**, *vivo*: qu. **φύουσα ζῶα**, *gignens animalia*.

Φυσικὸς, ή, όν, *naturalis*; *PHYSICUS*: et hinc

Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à **φύσις**, *natura*. Th. **φύω**, *naſcor*.

Φυσιόω, -ῶ, *anhelo*; item *inflo*; f. ώσω, p. **πεφυσίωκα**, præſ. paſſ. **φυσιόομαι**, -οῦμαι, *inflor*, *turgeo*; perf. paſſ. **πεφυσίωμαι**, perf. part. paſſ. **πεφυσιωμένος**, η, ον *inflatus*, *a*, *um*. Th. **φυσάω**, *inflo*.

Φύσις, εως, ἡ, *natura*; *ingenium*, *indoles*; *ſexus*; *pudenda*; *ſtatera* [* *mos gentium receptus*: 1 Cor. xi. 14.] **φύσει**, *valdè*; item *modum verè*, *neceſſariò*. Th. **φύω**, *naſcor*.

Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor*, *inflatio animi*: à **φυσιόω**, -ῶ, *inflo*. Th. **φυσάω**, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à **φυσάω**, *inflo*.

Φύσκος, ου, ὁ, *botulus*: ab eod.

Φυσσᾷν, præſ. infin. à

Φυσσάω, pro **φυσάω**, *inflo*.

Φυσσέω, Ion. pro **φυσσάω**, q. v.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *inſtrumentum inflatorium*, *flabellum*: à **φυσσάω**, quod vide.

Φυταλιά, ᾶς, ἡ, *locus arboribus conſitus*; *hortus vinea*: à **φυτὸν**, τὸ, *planta*. Th. **φύω**, *gigno*.

Φυτάομαι, *planto*; *gigno*, *procreo*: ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, et idem quod **φυτὸν**, οῦ, τὸ, *planta*: à **φυτεύω**.

Φύτευθεν, Bœot. pro **ἐφυτεύθησαν**, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi **φυτεύω**, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. ejuſd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, *planta*; *germen*: à **φυτεύω**, quod vide.

Φυτεύσατο, 3. ſing. a. 1. m. [illegible] et

Φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à **φυτεύω**.

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*: à ſeq.

Φυτεύω, *planto*, *moveo*, *ſemino*: Metaph. *molior*, *ſtruo*, *machinor*; **φυτεύειν τινὶ θάνατον**, *mortem alicui machinari*; imperf. **ἐφύτευον**, [illegible] f. εύσω, p. **πεφύτευκα**, a. 1. **ἐφύτευσα**, p. paſſ. **πεφύτευμαι**, [illegible] p. part. paſſ. **πεφυτευμένος**, [illegible] a. 1. ind. paſſ. **ἐφυτεύθην**, [illegible] a. 1. imperat. paſſ. **φυτεύθητι**, [illegible]

Digitized by Google

, *plantaris tu*: à φυτὸν, quod
ε.
ſſον, ου, τὸ, *planta, ſtirps*: à φύω,
-
υτοκάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agricola*, *lanus, foſſor*: ex φυτὸν, *plan*- et σκάπτω, *fodio*.
ΎΩ, f. φύσω, p. πέφυκα, *gigno*, prie de terrâ; *produco, edo, pa*-; it. maximè in a. 2. *naſcor*, ; *hæreo, adhæreſco*; habet p. πέφυκα insignes et elegantes , *ita ſum natus, inſitum habeo à* urâ, *comparatus ſum à naturâ*; , *aptus ſum et egregiè natus ad*, ilis ſum, *propenſus ſum*; *conſen*-us *ſum*; ὅπως πέφυκε, *ſic ſua* ura *habet*; ᾗ πέφυκε, *quâ* * *fert* ura; hinc adv. πεφυκότως, *ut* urâ *comparatum eſt, ut fert na*-, *pro ſuo ingenio; aptè, conſenta*-, a. 2. ἔφυον, ες, ε, et ἔφυν, υς, υ, nq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, ντος, p. med. πέφυα, p. paſſ. φυμαι, in 2. ſing. πέφυσαι (unde ις, σεως, ἡ, *natura*) et in 3. ſing. φυται (unde φυτὸν, οῦ, τὸ, *plan*-), a. 2. paſſ. ἐφύην, ης, η, a. 2. rt. paſſ. φυεὶς, εῖσα, ὲν. [* ἃ τῶν ἔφυς, Eurip. Suppl. 292; ubi de Markland. *tu non ex eodem mero es*, i. e. ἐκ ἔφυς ἐκ τοῦ ἀ-θμοῦ τῶνδε.]
Φυγνύω, vel -υμι, *torreo, uro*:

Φώγω, idem quod
Φώζω, *uro in foco, torreo*: à φῶς, . Th. φάω, *luceo*.
Φωῒξ, vel φωΐξ, *avis inimica bar*-: ἰχθυαλμοδόρ☉, Ariſt. hiſt. ix. . quia λίσσει ἐις φῶτα, id eſt, θαλμὸς.
ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆ*-*NA, balæna*: à
Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, *PHOCA*.
Φωκεῖς, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -δου

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLI*-*DES*, nomen viri proprium.
Φωλάδες ἄρκτοι, *urſi in luſtris de*-*ntes*. Th. φωλεὸς.
ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, et φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *ſtrum, latibulum, antrum*: qu. ex ῶς, et ὀλέω, quòd ibi φῶς ἀπό-λωλε, *periit lux*.
Φωλεύω, idem quod
Φωλέω, *in ſpecu lateo*. Th. φω-λεὸς, *luſtrum*.
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi ημὶ, ſeu φάω, *dico*.
Φωνᾶεις, ᾶεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, ſonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox, ſonus*.
Φωνᾶντα, per Craſin pro φω-νάεντα, Dor. pro φωνήεντα, acc. ſing. à φωνήεις. Vid. φωνάεις.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.
Φωνεύντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præſ. et
Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. à
Φωνέω, -ῶ, *vocem emitto, ſonum e*-*do*; *dico, loquor*; *nomino*: imperf. ἐφώνεον, ουν, f. ήσω, p. πεφώνηκα, a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω, a. 1. paſſ. ἐφω-νήθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. φωνη-θῆναι. Th. ſeq.
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox, ſonus*; *voca*-*bulum, dictum*; *lingua*; [* *rumor, fama*; *nomen*. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. Γ. 161. *Pri*-*amus Helenam vocavit nomine*.]
Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. At
Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*; item φὼρ, vel φῶρος, ου, ὁ, *ſpeculator, ex*-*plorator*. Hinc
Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.
Φωρᾶν, præſ. inf. à
Φωράω, *furor*; *in furto deprehen*-*do*; item *quæro, perveſtigo*. Th. φὼρ, *fur*.
Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, *ſcrinium, arcula*: quæ contra φῶρας, id eſt, *fures, ſervat*. Sed puto eſt à χωρία-μ☉, quod idem.
Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furtivus*: à φὼρ.
Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.
Φὼς, φωδὸς, ἡ, *uſtio*: à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, [* *ignis*,] *lux*; *focus*. Contract. ex φά☉, ε☉, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*. Sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.
Φώσκω, *illuceſco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωστὴρ, ῆρ☉, ὁ, *lumen, luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.
Φωσφόρ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *lucem affe*-*rens, lucifer*: ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero*.
Φώσων, ωνος, ὁ, *velum*: à φωσάω.
Φῶτα, acc. ſing. à φὼς, quod vide.
Φῶτι, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.
Φωτίζω, *lumino, illumino, illuſtro*; Metaph. *mentis oculos illumino, doceo*; *in lucem profero, patefacio*: f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. paſſ. πεφώτισμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. φωτισθεὶς, έντος à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, *ſplendor, fulgor, lumen*: à p. paſſ. præced.
Φωχθεὶς, *toſtus*, a. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, ſeu φωγνύω, a. 1. paſſ. ἐφώχθην.
Φὼψ, *lux*: à φάος.

X.

X, Χ EST litera vigeſima ſecunda apud Græcos; hâc notâ A-thenienſes adulterinos nummos notabant; undè χιάζω eſt, *ad-ſpurium rejicio*. In numeris *ſexcen*-*ta*, et cum lineolâ inferiùs affixâ (χ,) *ſexcenta millia*, denotat. Tum χ', ob ſeq. aſpirat. vocalem, pro κ' vel ϗ. ut χ' ἁ, vel χά, pro ϗ ἁ ſæpe pro κε, vel κεν, quæ ſunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, *curvus*. Heſych. Sed
Χάβος, ſubſt. *frænum*.
Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*; *privo*; *capio*; a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDE*-*RE*: a. 2. inf. verbi ejuſd.
Χάεος, gen. ſing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS*, *rudis indigeſtaque mate*-*ria*; *tenebræ, hiatus*. Th. χαίνω, *hiſco*.
Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præſ. imperat. paſſ. à
ΧΑ'ΖΩ, *cedo, recedo*; *privo*; *ca*-*pio, capax ſum, contineo*; f. άσω, a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
ΧΑΙ'ΝΩ, *hiſco, dehiſco*; *hiante o*-*re*, i. e. intentè, *aliquid ſpecto, ex*-*pecto*; *cupidè appeto*; *cupidè exci*-*pio*; *admiror valdè*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 1. ἔχηνα, a. 2. inf. χα-νεῖν, p. κέχηνα, perf. paſſ. κέχασ-μαι, qu. à χάω, inuſit.
ΧΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum paſtorale*.
Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide χάος.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. ſing. et 2. pl. præſ. imperat. act. à χαίρω.
Χαιρέκακος, ὁ ϗ ἡ, *qui gaudet ma*-*lis alienis*.
Χαίρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. ſing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.
Χαιρετίζω, *cum gaudio et ſaluta*-*tione blandâ ſuſcipio*.
Χαίρετον, dual. præſ. imperativ. act. verbi χαίρω.

Digitized by Google

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus.* Th. φύλλον.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præſ. inf. et

Χαίρῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. et

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens,* &c. præſ. part. f. g. à

ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector:* imperf. ἔχαιρον, ες, ε, præſ. imperat. χαῖρε, *ſalve, ave;* f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, perf. paſſ. κέχαρμαι, a. 2. paſſ. ἐχάρην, ης, η, *gaviſus fui;* a. 2. ſub. paſſ. χαρῶ, ῇς, ῇ, aor. 2. inf. paſſ. χαρῆναι, fut. 2. paſſ. χαρήσομαι, *lætabor,* p. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium.* χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium.*

Χαιτάεις, Dor. pro χαιτήεις, *qui comam habet:* à

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæſaries, SETA.*

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, *jubatus, comatus:* à præced.

Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando.*

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinoſus:* à præced.

Χαλαζάω, ῶ, *grandino:* ab eod.

Χαλαίνοντες, *laxantes,* nominat. plur. præſ. part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo;* f. άσω.

Χάλανδρον, ου, τὸ, *grabatum,* Heſych.

Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλᾶσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. pl. præſ. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, ῦ, ὁ, *laxatio.* Th. χαλάω.

Χαλαστὸν, ῦ, τὸ, *catenula, catena:* à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO, demitto; flacceo, langueo;* f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω, p. act. κεχάλακα, p. paſſ. κεχάλασμαι, σαι, σται, a. 1. ind. paſſ. ἐχαλάσθην, *demiſſus fui.*

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, ſuccus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus,* nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis ſum, ſuccenſeo;* item *injuriâ laceſſo:* præſ. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. ſing. opt. præſ. act. à χαλεπὸς. Th. χαλέπτω, *lædo,* f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. ſing. f. g. à

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *ſævus, acerbus, durus, gravis, difficilis:* gen. Ion. χαλεποῖο, dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo.*

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas; aſperitas; ſeveritas* ſenſu bono, Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio; everto, labefacto;* f. ψω, p. κεχάλεφα, p. m. κεχάλεπα.

Χαλεπῶς, *modeſtè, graviter, ægrè; vix, difficulter; malè, difficili cum fortunâ; iratè, aſperè:* adv. à χαλεπὸς, *difficilis.*

Χαλεπώτερος, έρα, ερον, *difficilior,* et in ſuperl. χαλεπώτατος, άτη, ατον, *difficillimus:* ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti;* à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *merus, purus:* ex χάλις, et κεράω, *miſceo.*

Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo:* à ſeq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, *Baccha,* qu. *ſoluta in furorem:* à χαλάω, *laxo.*

Χάλιμος, ου, *veneficus:* an quia animas χαλᾷ ϗ ἐκλύει?

Χαλιναγωγέω, -ῶ, *fræno duco;* cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα, a. 1. ἐχαλιναγώγησα, a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari.* Ex χαλινὸς, *frænum,* et ἀγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ.* Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *frænum, habenæ:* qu. à χαλᾷν. Hinc πειθιχάλινος, *frænis obediens.*

Χαλίνυ, *frænq,* præſ. imperat. act. contractè pro χαλίνοε. à

Χαλινόω, -ῶ, f. ώσω, *fræno.* Th. χαλινὸς.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus, SILEX, CALX:* vide etiam ſeq.

ΧΑ'ΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum merum:* qu. à χαλᾷ, *laxat,* velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens laxata et emota eſt:* à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Ion. pro χαλχάρματος, *qui æreo curru vehitur:* ex χαλκὸς, ᾶς, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum clypeum geſtat:* ex χαλκὸς, ᾶς, et ἀσπὶς, *clypeus.*

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -ῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii;* item *abenum; tabula ærea.* Th. χαλκὸς, ᾶς.

* Χάλκειος, εία, ειον, *æreus:* ab eod.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex ære ducto factus;* idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inteſtina habens ærea.* Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Suid. ex χαλκὸς, ᾶς, et ... *num.* Th. ἐντὸς.

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ... *æreis armis utitur:* ex ... et ἔντεα, τὰ, *arma.*

Χαλκεόγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ... *ferreis clavis compactus:* ex ... κὸς, et γόμφος, ου, ὁ, *clavus.*

Χαλκεοθώραξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, ... *reo thorace utitur, æreo thorace* ... *dutus* vel *armatus;* ex ... quod vide, et θώραξ, *thorax.*

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ... *reum pectus habet; fortis et* ... *tus:* ex χάλκειος, quod ... καρδία, ἡ, *cor.*

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poët. ὁ ... κῆν μίτραν φέρων, *qui* ... *tram geſtat.*

Χάλκεος, -ῦς, -έη, -ῆ, εον, ... χάλκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreus,* ... Th. χαλκὸς.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ... *vocem habens;* dat. ſing. ... φώνῳ: ex χάλκειος, quod ... et φωνὴ, *vox.*

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber* ... item *quilibet artifex è* ... *ra elaborans,* impr. *faber* ... *us, qui feras, clauſtra fabricat.* Th. χαλκὸς, ᾶς.

Χαλκεύω, f. εύσω, ... *tracto; ex ære fabricor:* à ... quod vide.

Χαλκέῳ, dat. ſing. à ... -ῦς, *æneus.*

Χαλκέως, adv. *ex ære:* ab eod.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius.*

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ... κεῖον, *vas abenum:* et pro ... *ferrarii officinâ.* Th. χαλκὸς.

Χαλκήλατος, ex ære ... χαλκὸς, et ἐλαύνω, ſeu ... *ductile opus facio.*

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ... *ære factus* et *aptatus:* ex ... et ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc. ſing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum,* ... coquus utitur. Th. χαλκὸς.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν. à

Χαλκοαρὴς, ῦ, ὁ, idem quod

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui* ... aut *ferreis armis eſt ſublatus,* ... *interfectus.* Vel active *qui ferro* ... *terficit hoſtes.* Ex χαλκὸς, ᾶς, et αἴρω, *tollo, cedo,* &c. Vel certe ſic eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἁρηρότα εἶχεν, id eſt, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ære gravis;* item *firmus, ſolidus.* ex χαλκὸς, et βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Digitized by Google

λκοβατὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ λκοβατὶς, *qui æri* vel *æreis fun-* *ntis inſiſtit, firmus, ſolidus, ſoli-* *babens baſin* : ex χαλκὸς, et ς, *fundamentum.* Th. βαίνω, *eo.*

αλκόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *qui æreas ferreâs genas* vel *maxillas ba-* : ex χαλκὸς, ᾶς, et γένυς, υος, *entum.*

αλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *æris itor* : ex χαλκὸς, et δαμάω, *o.*

αλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, *s.*

αλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis* ; Syncc. *æreis armis induti* : ex λκὸς, et κνημὶς, ἶδος, ἡ, *tibiale,* *a.* Th. κνήμη, *tibia.*

αλκοκορυστῇ, dat. ſing. à

αλκοκορυστὴς, ῦ, ὁ, *æreâ galeâ itus* : ex χαλκὸς, et κόρυς, υθος, *galea.*

αλκόκροτος, υ, ὁ καὶ ἡ, *ære circum-* *ſus* ; *æratus* : ex χαλκὸς, et *ος, pulſus.*

αλκολίβανον, υ, τὸ, *CHALCO-* *BANUM* ; *oricbalcum* : ex λκὸς, et λίβανος.

αλκοπάρῃος, Æol. et Dor. pro αλκοπάρῃος, hoc Att. factum χαλκοπάρῃος, ὁ καὶ ἡ, *qui ære-* *genas babet* : ex χαλκὸς, et πα- *ἡ, gena.*

αλκόπεδος, υ, ὁ καὶ ἡ, *æreum pa-* *entum babens* : Epith. cœli λκῦν πέδον ἔχων.

αλκοπλάστης, υ, ὁ, *faber ærarius.*

αλκόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, *æripes* : χαλκὸς, et πῦς, *pes.*

αλκόπυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *æreas* vel *reas portas babens.* Th. πύλη, *ta.*

ΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *æs* ; *arma ærea,* *ferrea* ; *moneta.*

αλκότοξος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui æreum* *m babet* : ex χαλκὸς, et τόξον, *us.*

αλκότορος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui æs per-* *at et penetrat* : ex χαλκὸς, et *ίω, perforo.*

αλκότυπος, υ, ὁ καὶ ἡ, *ære im-* *ſus* ; *ferro inflictus* : ex χαλ- , et τύπτω, *verbero* ; p. m. τέ- *ra.*

αλκῦσθαι, *æreis armis armari* : ſ. inf. paſſ. à χαλκόω. Th. λκὸς.

αλκοχάρμης, υ, ὁ, *qui æreis ar-* *delectatur* : ex χαλκὸς, et ρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium.* . χαίρω, *gaudeo.*

αλκοχιτώνων, gen. pl. à

αλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *loricâ æ-* *armatus* : ex χαλκὸς, et χιτὼν, *ica.*

αλκόω, *ex ære facio* ; *ære obduco* *munio* : à χαλκὸς.

Χαλκῷ, ῷ : dat. ſing. à χαλκὸς.

Χαμάδις, et χαμάζε, *bumi* : adv. à

ΧΑΜΑΊ, *HUMI, in terrâ* ; *in terram.* adv.

Χαμαιάκτη, *bumilis* ἀκτὴ, id eſt, *ſambucus, ebulus.*

Χαμαίβατον, υ, τὸ, *fragum* : et

Χαμαίβατος, υ, ὁ, vel ἡ, *bumilis rubus* : ex χαμαὶ, et βάτος, *rubus.*

Χαμαιγενὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενομένος, *terrigena, qui-* *que bumi et in terrâ eſt natus.*

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba : ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus.*

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagiſter* : inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex* : pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS,* herba.

Χαμαιεύνης, υ, ὁ, *qui bumi cubat* : ex χαμαὶ, *bumi*, et εὐνὴ, *cubile.*

Χαμαίζηλον, υ, τὸ, *viburnum, geni-* *ſta* : à

Χαμαίζηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, et χαμαί-ζηλος, ήλη, ηλον, *bumi repens* ; *ab-* *jectus, bumilis* : qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *bumilia cum æmulatione conſec-* *tans.*

Χαμαιλεύκη, qu. *bumilis populus* : λεύκη enim *populus alba.*

Χαμαιλέων, ίοντος, ὁ, *leo pumilus,* *animal, quod ſubinde colorem mutat,* *CHAMÆLEON,* Angl. CHAMELEON. Metaph. *verſipellis, qui* *vertit pellis ſuæ colorem ob pavorem,* nullum enim animal pavidius eo dicitur. Eſt et

Χαμαιλέων, βοτάνη, *carduus* : ſic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali : ex χαμαὶ, et λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Χαμαίμηλον, *CHAMÆME-* *LUM,* Angl. CHAMOMILE : ex χαμαὶ, *bumi*, et μῆλον, *malum* : ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετῦσαν, *bumi cadentem* : acc. ſing. part. præſ. act. à

Χαμαιπετέω, *bumi irritus cado* : ex χαμαὶ, et πετέω, quod à πίπτω, *cado.* Hinc

Χαμαιπετὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *bumi ca-* *dens* ; vel *in terram decidens.*

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆ-* *PITYS,* herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus.*

Χαμαιριφὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, *in terram* *ſtratus* ; à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *ſcortum vile* : quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμιλαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *bumilis olea.*

Χαμεύνα, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *bumi jacens cubile* : et

Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *bumilis lectus* : ex χαμαὶ, et εὐνὴ, *cubile.*

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *bumilis, vilis* : Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ* ; à χαμαὶ, *bumi.*

Χαμόθεν, adv. *ex bumo, è terrâ.* Th. χαμαὶ, *bumi.*

Χαμῦλκος, υ, ὁ, *traha* ; *machina* *quâ navis è mari in ſiccum trahi-* *tur* : ex χαμαὶ, et ἕλκω, *traho.*

ΧΑ'ΜΟΣ, υ, ὁ, *frænum* : Puto à κημὸς, aut à χάος.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depreſſus, bumiliatus.* Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus.*

Χανδάνω, *capio, capax ſum* : à χάζω, *capio.*

Χανδὸν, adv. *ore biante* : à χαίνω, *biſco.*

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *biſco* ; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.

Χανῦμαι, f. 1. m. et

Χανύμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *biabo* ; f. 1. act. verbi χαίνω, *biſco.*

Χάος, εος, τὸ, propriè *biatus va-* *ſtus* ; *CHAOS, rudis et indigeſtæ* *molis, materia* ex quâ *factus eſt or-* *bis terrarum* ; *tenebræ.* Anglicè CHAOS.

Χαὸς, ῦ, *bonus, illuſtris* : Dor. à χάω, *capio* : quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium* : à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impreſ-* *ſum veſtigium et veluti ſulcus, ſculp-* *tura, character* ; *nummus* : à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ρη, *terræ* *fiſſura ex terræ motu facta* ; *ſulcus,* *quem torrens rapido ſuo impetu efficit* *et excavat* ; *torrens, qui impetuosè* *è monte aut præcipiti loco decurrens* *terram excavat* ; *foſſa, vallis, ca-* *nalis* : ab eod. Hinc

Χαραδριὸς, ῦ, ὁ, avis genus ſic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται.

Χαράδρην, acc. ſing. Ion. à χαράδρα, quod vide.

Χαρακοβολία, ας, ἡ, *caſtra, val-* *lum.*

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, foſsâ* *munio, obſideo.*

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARAC-* *TER, nota impreſſa vel inſculpta* *aut inſcripta, ſignaculum, nota* ; *fi-* *gura, lineamentum, titulus* ; *vultus,* *babitus oris* ; *inſigne, et quicquid eſt*

Digitized by Google

ejuſmodi, ut inde res agnoſci et ab aliis diſcerni poſſit, velut *ſexus, forma rei*, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, *inſignio, charactere et notâ diſtinguo*: Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obſeſſio*: à χαρακόω, *obſideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *ſulcus terræ; aratro aut foſſoris inſtrumento excavata foſſa; vallum* ſeu *agger, quo caſtra muniri ſolent*; item χάραξ, ἡ, *vallus, ſudis pertica, adminiculum vitis*. Th. χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. et

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, *ſculpo, imprimo*, impr. *nummos cudo*; cum accuſ. *formo, fingo*; etiam Metaph. ut *animum; ſcarifico, incido; ſulco*, ut *ceram, terram, mare*, unde pro, *ſcribo, aro, navigo*, dicitur; f. ξω, p. κεχάραχα, p. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρείς, εῖσα, ὲν, *gaviſus*, a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, *gaudeo*; f. χαρῶ, a. 2. paſſ. ἐχάρην, a. 2. opt. paſſ. χαρείην, fut. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. et

Χαρήσομαι, fut. 2. paſſ. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, *gratioſus; elegans; valdè doctus*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. CHARUS.

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejuſd.

Χαριεντίζομαι, *jocor, facetè aliquid dico*: à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, *venuſtas ſermonis*: à præced.

Χαριέντως, adv. *gratioſe*: à χαρίεις.

Χαριέστατος, *jucundiſſimus, venuſtiſſimus*: ſuperl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, *gratificor: morigero; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio*, de *fœminâ*, præſ. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, f. m. χαρίσομαι, p. paſſ. κεχάρισμαι, a. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι, a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, ἐντος, *donatus, gratis datus*; f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remiſi*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. et Dor. pro χαρικλῦς. à

Χαρικλὼ, *CHARICLO*, nomen propr.

Χαρίξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, venuſtas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmium*: in acc. χάριν. Χάριτες, *grates, gratiæ*. Χάριτες θεαὶ, *gratiæ deæ*. [* χάριν δῦναι τινὶ, *prodeſſe alicui, benè de aliquo mereri*. Epith. iv. 29. ἐπιτελῶν χάριν, *perficere gratiam*. 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificare*. Soph. Oed. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρὸς τινὰ, *gratioſum eſſe apud aliquem*. Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus*, vel *gratiam, unde Deo ſerviamus*, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες, χάριν οὐδεμίαν ἔχουσιν, *filii enim nullam gratiam habent*, Plut. de amore probis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, ſub. κατὰ, adverbialiter uſurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, *lex propter tranſgreſſiones inſtituta eſt*, Gal. iii. 19. τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *Donum, collecta*, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem*. σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus beſtiæ* [canis] *ſignificare volentibus*: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. l. 34. χάρις, *eleemoſyna*, 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*; f. m. ίσομαι. à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur*: à χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia*.

* Χαριστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens*.

Χάριτες, tres ſorores, *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, *gratiâ afficio, facio ut aliquis ſit acceptus*; f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf. paſſ. κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam conſecutus; factus*: à χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium, lætitia; id, quod gaudium et lætitiam affert*: Angl. CHARM. et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia: animus ad pugnandum promptus, pugna*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia*: et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: [illegible] Th.

Χαρμοσύνοιο, gen. Ion. à χαρμοσύνη, q. v.

Χαρμοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *gaudium efficiens*: ex χαρὰ, *gaudium*, et ποιέω, *facio*.

Χαροπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel χαροπὴ, *lætus, vultu ſereno; cæſius*: ex χαίρω, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Χαροῦσιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æſtus*.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA, papyrus*: ſic dicta, quia literis χαράσσεται, *inſcribitur*. Hinc Angl. CHART et CARD.

Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula*: à præced.

Χαρτοπώλης, *chartarius*: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, *chartularius*: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, ιος, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago*.

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors*. Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens*.

Χάσκω, *HISCO*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*, CHASMA. Th. χαίνω, *hiſco*; f. [illegible] a. 1. ἔχηνα, a. 2. ἔχανον, p. κέχηνα, p. paſſ. κέχασμαι.

Χασμάω, undè χασμάομαι, *hio; oſcito*: à præced.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians*: præſ. part. m. à χασμάομαι, idem quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oſcitatio*. actus hiantis oris: à χαίνω, *hio*.

Χασσάμενος, *retrocedens*: a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo*.

Χασσώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus*: 1. pl. a. 1. ſub. m. verbi ejuſd.

Χατέουσι, *indigentibus*: dat. pl. part. præſ. act. à

ΧΑΤΕ'Ω, *CAREO, egeo, indigeo, cupio*: qu. à χάω, *capio*, vel [illegible] Hinc

Χατεύω et χατίζω, idem quod χατέω.

Χατίζω, idem quod χατέω, [illegible]

Χαυλιόδους, et χαυλιόδων, οντος, [illegible] *dentes exſertos habens*: ex χαλάω, *laxo, emitto*, et ὀδοὺς, όντος, *dens*.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungoſus, mollis; inflatus, ſuperbus; futilis, levis, negligens*: qu. à χαίνω, [illegible]

Χαυνὼν, *placenta*: Jer. vii. [illegible] pro quo χαυὼν.

* Χαύνως, adv. *laxè*: à χαῦνος

Digitized by Google

..., ..., idem quod χάσκω. ... χαῦνος.

...άω, HIO, apertus ſum; vacuus ...; capio.

...ίαι, fudiſſe: a. 1. inf. act. verbi ..., fundo; f. χεύσω, a. 1. ἔχεα, ... 1. imperat. χέον, a. 1. part. ...

...ρόδεινφος, edulium quoddam Sy...

ΧΕΔΡΟΠΑ', ῶν, τὰ, legumina, qu. ...ρόδρεπα, quia χερσὶ δρέπονται.

...εῖ, fundit: 3. ſing. præſ. ind. ...ω ſeu χέω, fundo; f. χέσω, ..., et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔ..., et ἔχεα, a. 1. paſſ. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono; ...: à χέω, eſt enim excrementa effundo.

...ιὰ, ᾶς, ἡ, ſerpentum latibulum: ... χέω.

...έλεσι, et Poët. χείλεσσι, dat. ... à χεῖλος, εος, τὸ, labrum, la...

...έλευς, Dor. leg. pro χέλους, ...: genit. ſing. à

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. ... et ſermo; et per Metaph. ..., ſeu ora maris.

ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τὸ, hiemo, tempe..., (à χέω, ſeu χεύω, quòd mul... fundat pluvias et nives). Hinc

Χειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno; ... tempeſtate vexo; vexo velut procellâ: à præced.

Χειμαίνω, hiemo, ſævio, de tempe..., fluctuare facio: ab eod.

Χείμαρος, clavus ligneus ſub ca...

Χειμάῤῥος, ου, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ους, torrens: ex χεῖμα, hiems, et ῥόος, ..., -όου, -οῦ, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo.

Χειμάῤῥῳ, dat. ſing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, άδος, ἡ, ſub. ὥρα, tempus hibernum, HIEMS. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernatio; item tempeſtas: à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, pernio, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ calces; dicitur et χίμετλον, ου, τὸ, et χίμετλη, ης, ἡ.

Χειμερίζω, hiemem traduco. Th. χεῖμα, hiems.

Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χειμέριος, ..., ον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus, tempeſtuoſus: à præcedente Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems; tempeſtas; idem quod χεῖμα.

...ευσι, 3. pl. præſ. ind. verbi χέω, pro χέω, fundo. Vide χεῖ.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis, proboſcis; ſcriptura, copiæ: qu. à χῶ, capio: eſt enim capiendi inſtrumentum; χεὶρ pro χεῖρα, acc. ſing. Ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, in prælio interfecit; ἐν χερσὶν εἶναι, pugnare; ἰέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; διὰ χειρὸς; vel χειρῶν, manu, manibus tenere; ſed ſæpiùs, ſtudioſè tractare, adminiſtrare.

Χειραγωγέω, -ῶ, manu duco; f. ήσω, p. κεχειραγώγηκα à

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ manu ducit: ex χεὶρ, et ἀγωγὸς, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζω, manibus tracto: ex χεὶρ, et ἅπτω, necto.

* Χειροψία, ας, ἡ, manufigio, exercitium quoddam in Palæſtrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ à χεὶρ.

Χειριδωτοὶ, (χιτῶνες, tunicæ) manicatæ: ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. à κακὸς, malus, compar. χείρων et χερείων, ſuperl. χείριστος, peſſimus.

Χειροβαλίστρα, falarica: quaſi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, CHIROGRAPHUM, ſyngrapha, q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propriâ ſcriptum. Th. γράφω, ſcribo.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, copula: qu. χειρῶν δεσμὸς à δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, cui jus eſt in manibus: ex χεὶρ, manus, et δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, manſuetus, cicur: ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Χειροκοπέω, manum abſcindo: ex χεὶρ, et κόπτω, ſcindo, amputo; f. ψω, p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, mantile, mappa: quo ſcil. χεῖρας μάσσομεν.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis: qu. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus: in pl. χείρονα à χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor: compar. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus geſticulor. Hinc

Χειρονομία, actus geſticulandi manibus.

Χειρόομαι, -οῦμαι, manuum viribus ſupero, vel manibus ſuperatum capio, ſubigo, domo; tracto: à χειρόω.

Χειροπίδαι, ῶν, αἱ, manicæ.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manum implens: ex χεὶρ, manus, et πλήθω, impleo, quod à Th. πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu factus: ex χεὶρ, et ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. ſing. à χεὶρ, manus: dat. χειρὶ, dat. pl. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manum inſpicit; ſc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui manibus eſt nervoſis: ex χεὶρ, manus, et τένων, tendo, -inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερος, έρα, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, malus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex: ex χεὶρ, et τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, manum protendo et attollo, per ſuffragia creo, protensâ manu eligo, ut in ſuffragiis ſolebant. fut. ήσω, p. κεχειροτόνηκα, a. 1. ἐχειροτόνησα, a. 1. ind. paſſ. ἐχειροτονήθην, ης, η ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Χειροτονία, ας, ἡ, ſuffragium; plebiſcitum; creatio magiſtratûs: à præced.

Χειροῦν, in ſuam poteſtatem redigere: à χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειρουργέω, -ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à

Χειρουργὸς, quaſi χειροεργὸς, οῦ, ὁ, qui χειρὶ ἔργον facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, manuum viribus ſupero, domo. Th. χεὶρ.

Χείρω, deteriora: nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -οα, -ω à

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior; inops, pauper: comp. à κακὸς, malus: in ſuperl. χείριστος: quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, indigentia, ut ſit, qui indigentior. Eſt et

Χείρων, ονος, ὁ, CHIRON, nom. propr.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, ακτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum ſibi quæritat: ex χειροάναξ contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus eſt ſuarum manuum. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo; f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit: 3. ſing. f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, capio.

Χελεία, idem quod χειὰ, caverna, latibulum ſerpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo; piſcis polypo ſimilis; cavum in ungulis equorum.

Χελύδρος, ου, ὁ, teſtudo marina; i-

Digitized by Google

tem *venenatus ſerpens qui* Chelydrus à Virgilio *dicitur*: ex χέλυς, *teſtudo*, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *teſtudo*, animal quod *teſtam* gerit; item *CHELYS*, inſtrumentum muſicum ab animalis ſimilitudine ſic dictum; *pectus*; *machinamentum*. Hinc χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tuſſio*: à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ου, τὸ, *tegumentum teſtudinis*.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *limen januæ tabernaculi*.

Χέουσα, *fundens*: præſ. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω, a. 1. paſſ. ἐχύθην.

Χεράδος, εος, τὸ, Ἄλις χεράδος περιχεύας Μυρίον, *ſabulo affatim circumfuſo*, Il. Φ. 319. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. caſu ita uſurpatur. Obſtat etiam μυρίον.

Χεράς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum*; *colluvies miſta cœno et lapidibus*: à χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere poteſt*. Th. χείρ.

Χερείονα, *pejora*; nom. pl. n. g. à χερείων· vide ſeq.

Χερειότερος, et χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*, qu. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore ſuperatur*; compar. à κακὸς, *malus*, ſuperl. χείριστος· à præced. Th.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χέρεσσι, Ion. pro χερσὶ. Th. χείρ.

Χέρηα, acc. ſing. et

Χέρηες, οἱ, nom. pl. et

Χερηϊ, dat. ſing. à

Χερειὺς, εος, Poët. ηος, quaſi *manu captus, debilior; deterior, minor*. Th. χείρ.

Χερμαζῶν, gen. pl. Dor. à

Χεριάρας, ου, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, χειρὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ου, τὸ, *lapis*: ex χείρ, et μάρπτω, *tango*: vel à χερμάς.

Χερμαδίῳ, *ſaxo*, dat. ſing. à præced.

Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere poteſt*. Th. χείρ.

Χέρνα, ἡ, *paupertas*: ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χείρ, et νέω, *neo*.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, et

Χερνήτης, ου, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper*: et

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus*: ex iiſd.

Χέρνιβον, ου, τὸ, *malluvium, pelvis*: à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo*: ex χείρ, et νίπτω, *lavo*.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus*; *manuum ablutio, purgatio*: à χερνίπτω, f. verbi ſup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus*: 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejuſd.

Χεροῖν, dat. dual. Poët. gen. χερὸς, à χείρ.

Χερονιτὰς, adv. *vacuis manibus, ſine munere, gratis*.

Χέῤῥις, αἱ, et χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες, et χεῖρας, *manus*.

Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, *peninſula*: ex ſeq. et νῆσος.

ΧΕ'ΡΣΟΣ, ſeu χέρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deſertus, incultus, aſper*; vel ſubſt. *ſolum deſertum*. χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur*; *terra, ſolum, continens*.

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terreſtris*; *neglectus*: à præced.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor*; *incultus ſum, negligor*: ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ*: vide χέῤῥος.

Χερσονησιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *quæ Cherſoneſi*, id eſt, *peninſulæ*, *ſpeciem habet*.

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, -ῶ, *deſertum, incultumque facio, deſolo*: à præced.

Χερύδριον, ου, τὸ, dimin. à χείρ.

Χερῶ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo*: à χείρ.

Χεσείω, *cacaturio*: à χέζω.

Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεῦον, άτω: à verbo χέω, *fundo*; f. χεύσω, a. 1. ἔχευα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fuſum, effuſum, aut diffuſum fluit*; *unda, fluxus, flumen*; *vas fuſile*; *diſcus*: ab eod.

Χεύωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. à

ΧΕ'Ω, χείω, et χεύω, propriè, *HIO*, unde *capax ſum, capio*; *fundo, effundo, diffundo*; *liquefacio, liquo*: f. χέσω, χείσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, p. κέχευκα, p. paſſ. κέχυμαι.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis*; *nexus, plexus, ſutus*: à

Χηλεύω, f. εύσω, *ſuo, plecto, necto*: à

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, ſeu *forceps cancrorum*; item *ungula biſcula*; *ſpecillum bifurcum ſummâ parte inciſum*; in ſagittâ γλυφίς: *moles præcurrens in mare ad arcendum impetum aquæ*; item *pilæ*, ejuſdem uſûs.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, *arca*: à [illegible]

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus*: [illegible] *bio*. Eſt et *menſura* [illegible] pendens drachmas tres [illegible]

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus* [illegible] *oculo, quum iſtud ſuprà* [illegible] *net*. Th. χαίνω, *hiſco*.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, *anſer* [illegible] χῆνις· qu. à χάω, vel [illegible] *hiſco*.

Χηνοπλύματα, *accubitus ex plumis anſerum*: ex χὴν, *anſer*, et [illegible] *pluma*.

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*: vide [illegible]

Χηράζω, f. άσω, *viduo*: à præced.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caverna*, [illegible]*bulum*.

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: à [illegible]

Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas*: à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus*, vel [illegible] *ſum, viduam vitam dego*, [illegible] item *viduum reddo*: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, [illegible] -*a*, -*um*, *deſertus, orbus* [illegible] qu. à χωρὶς, quia ſeparatus à [illegible] pare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo*, [illegible] *reddo*: à præced. Th.

Χήρωσε, *deſolavit*, Ion. pro [illegible] ρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. [illegible] χηρόω, *viduo*; f. ώσω. Th. [illegible] *viduus, deſertus*.

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduarum* [illegible] *qui propinquitate juncti generi et familiæ ſunt, hæredibus qui ſuccedunt* [illegible] *nulli legitimi et propinqui* [illegible] *ſunt*: ab eod. Th.

Χήτει, dat. ſing. à [illegible] quod vide.

Χητίζω, *indigeo, deficio*: à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria*, [illegible] Th. χατέω, *indigeo*.

Χθαμαλὸς, Pleonaſm. [illegible] χαμαλὸς, *humilis, depreſſus*, [illegible] *multùm à terrâ aſſurgens*: à [illegible] *μαὶ, humi*.

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*, ὁ χθὲς, [illegible] ὸν, *heſternus*.

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *heſternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *heſternus*. Th. [illegible]

Χθία, *corpus*, Heſych. [illegible] χθὼν, *terra*?

Χθονὶ, dat. ſing. à χθὼν, [illegible] *terra*.

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, [illegible] ὁ ϗ ἡ, *terreſtris*; *ſubterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens*; *infernus*; *ſordidus, improbus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθονὸς, *terræ*: gen. à χθὼν.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra*, [illegible]

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra*.

Χιάζω, *noto figurâ literæ X*; [illegible] quia Latinis *decem ſignificat*, χι-

vertitur *decuſſare*. Eſt autem nota *vitii* in *ſcripturâ*.

ΙΔΡΟΝ, ου, τὸ, χίδρα dicuntur *elle tritici grana*: q. à χεῖν ὕ-, quòd indè cibus fiat, additâ ά.

ιλιοι, -αι, -α, *mille*; in pl. f. g. et Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

ιλιάρχαι, nom. pl. à χιλιάρχης.

Χιλιαρχέω, *mille viris præſum*; *huni officio fungor*: à χιλίαρ-.

ιλιάρχης, ου, ὁ, idem quod χι-λίαρχος.

ιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum*:

ιλίαρχος, et -χης, ου, ὁ, *qui mille viris præeſt; militum tribunus*: ex λιοι, *mille*, et ἄρχος, *dux*. Th. χὴ, *imperium*.

ιλιὰς, ἀδος, ἡ, *numerus mille continens*: à ſeq.

ΙΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. χεί-. Hinc

ιλιοστὸς, ἡ, ὸν, *milleſimus*.

ιλιοπλασίως, adv. qu. *millepli-*.

ιλιοστὺν, acc. à

ιλιοστὺς, ύος, ἡ, *milleſima pars*; *mille milites*.

ΙΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pabulum*, ſcribitur χυλός.

ιλόω, -ῶ, *paſco*: à præced.

ίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *pra hieme nata*; *CHIMÆRA*, *monſtroſa quædam beſtia*: à ſeq.

ίμαρος, ου, ὁ, *hircus, aut hædus me natus*. Th. χεῖμα, *hiems*.

ίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

ιμάρως, Dor. pro χιμάρους, cuſ. pl. præced.

ίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.

ιόνεος, έα, εον, *nivalis, niveus*; *candidus in modum nivis*. Th. χιὼν, ος, ἡ, *nix*.

ιονίζω, f. -ίσω, *nive conſpergo*; *eo colore imbuo*. Th. χιὼν, ἡ, .

ιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: χιὼν, et βαίνω.

ιονόω, -ῶ, *nivibus obruo*; *dealbo*; ... à χιών.

ίος, ου, ἡ, nomen inſulæ: à *fundo*.

ΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica*. Hinc

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, *tunicula*.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix*, qu. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* veſtis, *quæ tunicæ interiori ſuperindu-batur*, ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio*.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui chlamydem fert*: ex χλαμὺς, et φέρω, *fero*.

* Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva*. Dim. à

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejuſdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo*; f. ά-σω, p. κεχλεύακα, p. paſſ. κεχλεύασμαι, σαι, ται· à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, et

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, *illuſio*: et

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, *illuſor, irriſor*: à verbo præced.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *riſus, deriſio, ludibrium*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio*; f. ανῶ, p. κεχλίαγκα, a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, ſuavis*: χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *ſuaviter*. Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) et σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis*.

Χλιδάω, *delicior, delicias facio*; *delicatus ſum*: ſic χλιδῶσα μολπὰ, *delicioſa modulatio*, ſeu *ſuavis cantus*.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus; mollities*. Th. χλίω.

Χλίδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, ῶνος, ἡ, *armilla, monile*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*: quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, ceu *luxu effemino*.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen*: quod à χιλὸς, quia eſt *pabulum* pecori. Hinc

Χλοερὸς, et χλωρὸς, ὰ, ὸν, *herbaceus, viridis*.

Χλοερῷ, dat. ſing. à χλοερὸς, *viridis*. Th. χλόα.

Χλοεύνης, et contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virenti gramine cubat*; *agreſtis*. Angl. CLOWN. Ex χλόα, *herba*, et εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα; item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *germinans*; *viriditatem ferens*: ex χλόη, *herba*, et φέρω, *fero*.

Χλοῦναι, *agreſtes*, nom. pl. à

Χλούνης, per Craſin pro χλοεύνης, quod vide.

Χλωρίζω, *viridis ſum, vireo*: Metaph. *vigeo*; item *palleo*: à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Craſin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus*; *recens*; *mollis*; *pallidus*; *pallidum faciens*. Th. χλόα, *viride gramen*.

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico*; *voro, deglutio*. Angl. TO GNAW: f. χναύσω, qu. à χνάω, *carpo*.

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubeſco*: à

Χνόος, ου, ὁ, contract. χνοῦς, ῦ, ὁ, *raſio*; item *lanugo, pubes*: à χναύω, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum*: à χέω, *fundo*.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, *fornax fuſoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla*; *catinus*: à χέω, *fundo*.

Χοεὺς, et χόος, οῦς, ὁ, *congius*, menſura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*: à χέω, *libo*.

Χοθωνὸθ, *tunica*. Nehem.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus*; *terreus, terrenus*: à χόος, χοῦς, -όυ, ῦ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo*.

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium ſeu fiſtula cui infixi ſunt radii: à χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *menſura duos continens ſextarios*.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*; item *ſaxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti ſimile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, έα, εον, *porcinus*. Th. χοῖρος. Eſt et

Χοίρειος, εία, ειον, *porcinus*: ab eod.

Χοιρίνη, ης, ἡ, *concha quædam marina, quâ Athenienſes in ſuffragiis ferendis utebantur*. Th. χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, *cuniculus*: à γρύλλος.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci κομίοντοι, curantur* et aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *porcus, ſus*; etiam *natura, quâ mulieres ſunt*.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, *confectorium*, ubi porci conficiuntur ſeu mactantur: ex χοῖρος, et σφάζω, *macto*.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis*.

Χολὰς, άδος, ἡ, *inteſtinum*, quia χολὴν capit, vel quaſi κοιλὰς.

Χολάω, *indignor, iraſcor*; cum dat. f. άσω, p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus, Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit*: à χολή.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, *CHOLERICUS*, *iracundus*: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel*; *ira*; *nauſea*.

Digitized by Google

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου à χόλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, iraſcor, f. m. ώσομαι, p. paſſ. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολή, bilis.

Χολούμενος, iratus, præſ. part. med. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, iratus, a. 1. part. paſſ. et

Χολωθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, iraſcor. Th. χολή, bilis; ira.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, iratus, a, um, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejuſd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, ſuccenſurum eſſe: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, iraſcor; f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis; ira.

Χολῷτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. Ion. pro κεχολῷτο, iraſcatur, ejuſd. verbi et Th.

Χονδρίτου, gen. ſing. à χονδρίτης, ου, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, granum; grumus concretus, ut ſalis, thuris; cartilago; alica.

Χόος, χοῦς, οῦ, ὁ, humus; pulvis; terra aggeſta; agger; à χέω, fundo. Eſt et

Χόος, -οῦς, οῦ, ὁ, congius: et

Χόες, χοῦς, ἡ, vas aquarium, quo aqua manibus datur.

Χοραζίν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. promulgatrix, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; et chorda in inſtrumento muſico aut arcu: quia fit ex inteſtinis. ex χορδὴ, et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, inteſtinum; item CHORDA, χορδαὶ, fides: dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.

Χορεία, ας, ἡ, CHOREA: à χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; ſubſt. pes proſodicus, qui et trochæus dicitur: à præced.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator: à

Χορεύω, choros duco, ſalto, ſaltando celebro, [* ſaltare facio, Eurip. Herc. Fur. 686.] Th. χορὸς, chorus.

Χορηγέω, ſum dux chori; item ſuppedito, ſumptum præbeo, cum acc. in paſſ. de iis dicitur qui in aliquo genere abundant, qui aliquâ facultate præditi ſunt, ut ingenio: f. ήσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι et

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi; præbitio, præbitus.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, CHORAGUS, dux chori; qui ſumptus ſacris choreis præbet; item ſuppeditator: ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, duco.

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία, et χορῖα, ων, τὰ, edulia è lacte et melle; exta: à

Χόριον, χορῖον, ου, τὸ, ſecundina, quia fœtum χωρεῖ, id eſt, capit.

Χόριος, idem quod χορεῖος.

Χοροιτυπία, ἡ, chorea, ipſa actio plaudendi pedibus inter ſaltandum: à

Χοροιτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in choro pulſat terram pedibus: ex χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, et τύπτω, pulſo.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHORUS, cœtus canentium et ſaltantium; chorea, tripudium: qu. à χαίρω. Hinc Angl. CHOIR.

Χορτάζω, herbis, ſeu gramine paſco; fœno ſaturo; item paſco, ſaturo: f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præſ. paſſ. χορτάζομαι, ſaturor; p. paſſ. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. paſſ. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. ſub. paſſ. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. paſſ. χορτασθῆναι, f. 1. ind. paſſ. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſd.

Χορτασία, ας, ἡ, cibus: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba, ſimplicit. cibus; item ſeptum quo cincta eſt cohors.

Χορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gramini ſimilis; graminoſus, fœnarius: à præced.

Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. videns, Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χοῦσι, fundunt, Ion. pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio: à χράω, coloro.

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, adjuvo, opitulor, proſum: qu. χρησιμέω, à χρήσιμος, utilis, quod à χράομαι, utor.

Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium: à præced.

Χραίσμησε, auxiliatus eſt, Ion. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾷν, oraculum reddere [illegible] commodare: infin. à [illegible]

Χρανθεὶς, pollutus, [illegible] paſſ. verbi χραίνω, [illegible] ανῶ, a. 1. paſſ. ἐχράνθην [illegible]

Χράομαι, -ῶμαι, commodato [illegible] pio; utor; tracto aliquem [illegible] dat. præſ. imperat. med. [illegible] -ῶ, utere: imperf. med. [illegible] -ώμην, -ῶ, -ῶ, -ᾶσθε, [illegible] 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο, f. [illegible] μαι, p. paſſ. κέχρημαι, [illegible] a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο [illegible] imperat. m. χρῆσαι, άσθω [illegible] ſub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται [illegible] à Th. χράω, commodo, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. [illegible] præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι [illegible]

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, [illegible] à χράομαι.

Χραύσῃ, ſauciarit, 3. ſing. [illegible] ſub. act. à

Χραύω, leviter ſaucio; f. [illegible] Th. χράω, coloro, tingo.

ΧΡΑ'Ω, commodo, do utendum [illegible] è manu in manum: f. χρήσω [illegible] κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt et χράω [illegible] racula edo; item coloro, tingo [illegible] luo; furiosè invado, cum impetu [illegible] gredior.

Χρεῖα, debita, per Sync. pro χρέεα [illegible] à χρέος, εος, τὸ, debitum, pl. [illegible] χρέεα.

Χρείσθαι, Ion. pro χρῆσθαι [illegible] εται, Ion. pro χρῆται. χρέωνται [illegible] pro χρῶνται. χρέωνται, pro χρέωνται [illegible] et Att. χρῶνται.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commodum; ſententia gravis; indigentia, neceſſitas, negotium: à χρή [illegible] hinc χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ου, ὁ, egenus: à χρεία [illegible] indigentia: eſt et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, debitum.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία [illegible] indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, utilis [illegible] χρεία, ας, ἡ, uſus.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας [illegible] quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, hinnio: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω, p. [illegible]

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, hinnitus: à præced.

Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, ſcreo, exſcreo.

Χρεμὺς, ύος, et χρέμης, [illegible] et χρόμις, ιος, ὁ, nomina piſcium [illegible]

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέους, τὸ, debitum, [illegible]

Digitized by Google

; *æs alienum; munus* ſeu *offi-* ; *negotium, res, cauſa: indigen-* *tia; neceſſitas; utilitas; ora-* ; *portentum; id, quod accidit,* ; item *fatum, mors,* qu. dic. *naturæ,* ſeu *fatale.*

, neceſſitas, vel *neceſſa-* *negotium:* cum gen. vel inf. ſed

, Ion. pro Χράω. item

, Ion. pro χρῶ, ex χράω, præſ. imperat. m. verbi χράο-

, ſeu χρεοκόπος, qui , ſeu χρέος κόπτει, *debitum* , *fraudans* ſcil. *creditores pecuniâ:* quod eſt χρεωκο- . Ergo hic κόπτειν, *reſcindere,* *exſolvere,* et *foro cedere.*

, *debitum ſolvo:* tanq. , qui χρέος λύει.

, Ion. pro χρώμενος, ſ. part. m. verbi χράομαι, -ῶ ſ. m. χρήσομαι. Th. χράω.

, ου, τὸ, idem quod χρέος, *de-* , *fatum:* χρέων ἐστὶ, *ne-* *fas eſt, decet, operæ pretium*

, Ion. pro χρῶνται, à

, ου, τὸ, Att. pro χρέος, *æs alienum.*

, *ſum debitor.* χρεωστοῦσαι, à

, ου, ὁ, *debitor:* à χρέως,

, ου, ὁ, *debitor:* ex , τὸ, Att. pro χρέος, εος, *debitum,* et ὀφείλω, *debeo.*

, vel χρῆ, (illud, per apoco- , à χρῆναι, 3. ſing. verbi hoc, ut apud Moor Elem. Græc. 118. 119. contra- à χράει, 3. ſing. antiquio-) *oportet;* item *convenit,* : imperſonale, cum acc. perf. ἐχρῆν, f. χρήσει, præſ. in- χρῆναι, et χρῆν.

, *volunt,* Dor. pro χρή- à

, *indigeo,* cum gen. item *rogo;* [* Eurip. Phœniſſ. fut. χρήσω, p. paſſ. κέχρη- p. part. paſſ. κεχρημένος, Opera et Dies, p. 317.] , 2. ſing. præſ. opt. χρή- , dat. ſing. præſ. part. Th.

, *indigentia.*

, præſ. infin. à

, idem quod χρήζω, quod

, Ion. pro χρῆσθαι, infin. m. à χράομαι.

, pro ſeq.

, ατος, τὸ, *res, quâ quis po-* χρῆσθαι; *pecunia, opes; merx;* ; *opus, factum:* [* τί χρῆμα δέδρακας, Eurip. Oreſt. 1621. *quam rem feciſſe? Portio magna a-* *licujus rei,* ὦ Ζεῦ ———, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον ἀπέραντον; Ariſtoph. in Nub. Act. 1. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur.* σφενδονητῶν παμπολύ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna fundatorum.* τί τὸ χρῆμα χρόνω, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta:* [* *inſtrumenta domeſtica, quævis utenſilia, vaſa,* Heſ. Op. 407. vid. ibid. Græviun.] Th. χράω.

Χρήματ', ſoq. aſpirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *rebus explicandis conſtituendiſque vaco; actui rerum operam do,* ut *jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, conſilium agito, conſulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi ſumo, appello me, nuncupo; rem, pecuniam facio; oraculum reddo, reſpondeo;* paſſ. *oraculum accipio, moneor divinitùs.* In med. *pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæſtum facio;* f. ίσω, perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, *divinitùs fui admonitus, fui edoctus,* perf. part. paſſ. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promiſſus;* a. 1. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, *divinitùs admonitus:* à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω, quod vide.

Χρημάτισις, ιως, ἡ, *quæſtus; juriſdictio:* à χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum reſponſum; juriſdictio, quæ* ſc. *fit decretis edendis; reſponſio ad interrogata,* ut *regis,* vel *ſenatûs* ad *legatos; pecuniæ comparatio; prænomen, appellatio, nomen:* ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus, in quo ars quæſtuaria exercetur; locus, ubi jus redditur,* vel *legatis reſpondetur:* à

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator:* à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas:* à χράομαι.

Χρῆμι, inuſit. *opus ſum, debeo.*

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ:* à χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum ι ſubſcript. præſ. inf. verbi imperſ. χρὴ, *oportet,* q. v.

Χρῆναι, *oportere,* præſ. inf. verbi ejuſdem.

Χρῆς, Heſych. exponit. θέλεις, *vis,* pro χρήζεις: vel Dor. contractione ex χράεις, 2. ſing. præſ. verbi χράω, *commodo.*

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo.*

Χρήσασθαι, *uſum eſſe,* a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor,* a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρῄζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. ſing. à χρῆσις, ιος, ἡ, *uſus.* Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*

Χρήσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. m. verbi ejuſd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρῆ, *oportet,* q. vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χράεσθαι, præſ. inf. m. verbi χράομαι, *utor.*

Χρησθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi χράω, a. 1. paſſ. ἐχρήσθην, a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur,* 3. dual. Att. pro χράεσθωσαν, 3. pl. præſ. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor.*

Χρησιμεύω, *utilis ſum,* f. εύσω, p. κεχρησίμευκα· à

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis, commodus, frugalis:* in compar. χρησιμώτερος, ſuperl. χρησιμώτατος· à

Χρῆσις, ιος, ἡ, *uſus,* [* *commodatio rei quæ gratìs alicui datur utenda,* Ariſt. l. v. ad Nicom. Salm. de uſur. c. vi. p. 166.] *locus ſcriptoris, quem confirmandæ vel illuſtrandæ alicujus rei causâ apponimus:* et Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum.* Th. χράω, *commodo, oracula edo.*

Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor, oraculum* vel *oracula edo;* f. ήσω, p. κεχρησμολόγηκα· et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio; ſortilegium:* à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula edit; vates:* ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum:* et χρησμοὶ, *ſortes.* Th. χράω, *oracula edo.*

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egeſtas.*

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula perfert, interpres oraculorum.*

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui oracula* ſeu *reſponſa ſervat.*

Χρησμῳδέω, *oracula edo, vaticinor:* ex χρησμὸς, quod vide, et ᾠδὴ, ἡ, *cantus.* Th. ᾄδω.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor;* fut. m. χρήσομαι.

Digitized by Google

Χρηςέον, *utendum*, verbale à χράομαι.

Χρηςεύομαι, *benignus ſum*: f. m. εύσομαι, perf. paſſ. κεχρήςευμαι à χρηςός.

Χρηςὴρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: à χράω.

Χρηςηριάζομαι, f. m. άσομαι, *oraculum conſulo*: à

Χρηςήριον, ου, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipſum oraculum editum; victima, quæ à conſulentibus oraculum ſacrificatur*; item *cædes*, unde pl. χρηςήρια, *corpora occiſa*. Th. χράω.

Χρήςης, ου, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates*. Th. χράω. Χρήςης καὶ δανειςὴς, *debitor et creditor*, ſeu *fænerator*.

Χρηςικὸς, ὴ, ὸν, *qui novit commodè uti rebus; utilis*.

Χρηςοήθεια, ας, ἡ, *honeſtas, probitas morum*: à

Χρηςοήθης, εος, ὁ ἡ, *qui probis eſt moribus*: ex χρηςὸς, et ἦθος.

Χρηςόκαρπος, ου, ὁ ἡ, ὁ *bonos fructus habens*.

Χρηςολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηςολόγος, ου, ὁ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηςά. Vide χρηςὸς.

Χρηςομαθέω, *utilia diſco, doceo*: à

Χρηςομαθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηςὸς, et μανθάνω.

Χρηςὸν, οῦ, τὸ, *utilitas; benignitas*: à

Χρηςὸς, ὴ, ὸν, *utilis, commodus; bonus, benignus, mitis, clemens*. Th. χράω.

Χρηςότης, ητος, ἡ, *utilitas; bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et

Χρηςῶς, adv. *rectè, utiliter, frugaliter; ſuaviter, benigne*: à χρηςὸς.

Χρῆται, Dor. pro χρᾶται, 3. ſing. præſ. ind. m. verbi χράομαι, *utor*.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισαμένη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρίσις, εως, ἡ, *unctio*: à χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio; unguentum*: à perf. paſſ. verbi χρίω, *ungo*. Angl. CHRISM.

Χριςιανίζω, f. ίσω, *ſum Chriſtianus; Chriſtianis faveo*: à χριςιανός.

Χριςιανισμὸς, οῦ, ὁ, *profeſſio, ſtudium Religionis Chriſtianæ*: à præced.

Χριςιανὸς, ὴ, ὸν, *CHRISTIANUS, -a, -um*. Angl. CHRISTIAN: à

Χριςὸς, ὴ, ὸν, *unctus, inunctus*. At ſubſt. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CRISTUS, UNCTUS*. Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jeſu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, *ungo*; p. paſſ. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε, perf. κέχρικα, perf. paſſ. κεχρίσμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color; ſuperficies*; et *corpus* vel *cutis hominis*. Eſt et χρόα, acc. à χροῦς, χροὸς, χροῒ, ὁ, *cutis*. Qu. à χράω, *coloro*.

Χροΐ, dat. ſing. à χροῦς, -οὸς, ὁ, *cutis*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſerto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζομαι, *coloror*; med. *unà cubo*: à

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιὴν, acc. ſing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρόμαδος, ου, ὁ, *ſtridor dentium, dentium* et *maxillarum colliſio*: ex χρόα, et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, -ῶ, *vivo, mentis compos ſum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveteraſco; tardo, moror*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, ιεῖς, ιεῖ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus ſum*. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ὴ, ὸν, *ad tempus* ſeu *tempora pertinens*: τὰ χρονικὰ, ῶν, *annales*. Th. χρόνος.

Χρονικῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ ἡ, *diuturnus; tempeſtivus; qui diu moratur, diutinus, ſerus, lentus*: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: à præced.

Χρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem; *mora, cunctatio*: à χρονίζω.

Χρονιςὸς, ὴ, ὸν, *qui cunctatur, ſerus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *deſcriptio temporum*: à

Χρονογράφος, ου, ὁ, *annalium ſcriptor*: à γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum*. Angl. CHRONOLOGY: à

Χρονολόγος, ου, ὁ, *qui temporum rationes exponit*. Angl. CHRONOLOGIST: ex χρόνος, et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus, ætas, ævum; annus; diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquantò poſt*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *paulatim, tandem*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, [illegible] ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα [illegible] *tempus*, et τρίβω, *tero*; [illegible]

Χροὸς, gen. à χροῦς. [illegible]

Χρόος, -όου, οῦ, ὁ, *cutis* [illegible] *hominis*, vel *cutis cum* [illegible] *tâ*: à χρόα.

Χροῦς gen. χροὸς, dat. [illegible] χρόα, ὁ, *cutis, ſuperficies* [illegible] χρόος, idem.

Χρόω, χρωννύω, ſive [illegible] χρώζω, *coloro, tingo; contamino* [illegible] *luo*: à χρόα.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ ἡ, ὁ, Dor. [illegible] χρυσηλάκατος, ου, ὁ ἡ, ὁ.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta*; [illegible] lore auri, quòd χρυσὸς.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *bens arenam*: ſubſt. [illegible] χρυσὸς, et ἄμμος, *arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *ciâ ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, ȣ̃, ὁ, et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: eſt herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ ἡ, ὁ, et [illegible] ορος, ὁ ἡ, ὁ, *enſem aureum habens*: ex χρυσὸς, et ἄορ, ἄορος, τὸ, *enſis*.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *curru vehitur*: ex χρυσὸς, et ἅρμα, *currus*.

Χρυσάσπιδες, ιδος, ὁ ἡ, ὁ, Poët. [illegible] *reum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod [illegible] quod vide. Eſt et nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro ſuis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσέ, voc. ſing. à [illegible] *aurum*.

Χρύσει', pro χρύσεια, nom. pl. [illegible] g. vel nom. ſing. f. g. à

Χρύσεος, εα, εον, *aureus*. Th. χρυσὸς.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ου, ὁ ἡ [illegible] *ex auro, ebore, et electro factus*: χρυσὸς, ἐλέφας, et ἤλεκτρος.

Χρυσένδετος, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *tus* vel *incluſus*: ex χρυσὸς, et δέω.

Χρυσεοκόμης, ου, *aureas* [illegible] *mas*: à κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *habens circulum*, Epith. *Solis*.

Χρυσεόνωτος, -ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *tergum habens*, i. e. [illegible] *clypeus*.

Χρύσεος, εα, εον, *aureus*; [illegible] *natus; pulcher*: ſubſt. [illegible] *reus, æquans duas drachmas* [illegible]

Χρυσεοςέφανος, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] *dimitus coronâ*.

Χρυσεοςίγκτος, ου, *ex auro* [illegible] à ςίζω.

Digitized by Google

χρυσίου, auri, gen. ſing. Dor.
ο χρυσίου.
χρυσῷ, aureæ, dat. ſing. contract.
ο χρυσίῳ. Sed
Χρύση, ἡ, nomen urbis.
Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ, in acc. χρυσηΐδα,
tronym. à Χρύσης, *Chryſes*, ſa-
cerdos Apollinis.
Χρυσηλάκατος, ου, ὁ ἡ, *auream*
bens colum, vel *aureas babens ſa-*
gittas: ex χρυσὸς, et ἠλακάτη, *co-*
; *ſagitta*.
Χρυσήλατος, ου, ὁ ἡ, *ex auro duc-*
malleo, ex auro ductili confectus:
χρυσὸς, et ἐλαύνω.
Χρυσήνιος, ου, ὁ ἡ, *aureas babens*
benas: ex χρυσὸς, et ἡνία, *habena*.
Χρυσίζω, *auro ſimilis ſum*.
Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod
χρύσεος: item *ſolidus*, aureus num-
us: à χρυσὸς.
Χρυσίον, ου, τὸ, *aurum, aureus num-*
us: ab eod. Th.
Χρυσοβαφής, έος, ὁ ἡ, *auro tinc-*
: à βάπτω.
Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ ἡ, *aureis in-*
ctus jaculis: à βέλεμνον.
Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ἡ, *aureum*
ferens annulum: ex χρυσὸς, et
δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυ-
λος, *digitus*.
Χρυσόδετος, ου, ὁ ἡ, *auro ligatus*:
χρυσοδέτα, Dor. pro -ος, f. g.
χρυσὸς, et δέω, *ligo*.
Χρυσοειδής, έος, ὁ ἡ, *auri ſpeciem*
ferens, fulvus.
Χρυσόζυγος, ου, ὁ ἡ, *aureum ba-*
bens jugum.
Χρυσόζωνος, ου, ὁ ἡ, *aureâ zonâ*
cinctus.
Χρυσόθεμις, ἡ, *CHRYSOTHE-*
MIS, nomen proprium mulieris.
Χρυσόθριξ, ὁ, *auricomus*.
Χρυσόθρονος, ου, ὁ ἡ, *aureum*
thronum babens: ex χρυσὸς, et
θρόνος.
Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ἡ, *aurea* vel
aurata babens cornua: ex χρυ-
σὸς, et κέρας, τὸ, *cornu*.
Χρυσόκλαυον, *aureis clavis orna-*
tum: ex χρυσὸς, et *clavus*. Vox
hybrida.
Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum*.
Th. κόλλα.
Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine con-*
ſpicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, di-
citur et χρυσόκομος, ου, ὁ ἡ· ex
χρυσὸς, et κόμη.
Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLI-*
THUS. aurei coloris gemma.
Angl. CHRYSOLITE. ex χρυσὸς,
et λίθος, *lapis*.
Χρυσόμαλλος, ου, ὁ ἡ, *aureum*
vellus babens: ex χρυσὸς, et μαλ-
λὸς, οῦ, ὁ, *vellus*.
Χρυσόξυλος, ου, ὁ ἡ, *flavum lig-*
num babens: à ξύλον.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ ἡ, *auro aſperſus, auro intertextus, auro diſtinctus*: ex χρυσὸς, et πάσσω, *inſpergo*.
Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, et πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.
Χρυσοποιὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*: à ποιέω.
Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ, *aureos babens pedes; aureis fulcris inſiſtens*.
Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex χρυσὸς, et πράσον, ου, τὸ, *porrum*.
Χρυσόπτερος, ου, ὁ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas babens*. Eſt et *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, et πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.
Χρυσόῤῥαπις, et χρυσόρραπις, ιδος, ὁ ἡ, *aurivirga*; item *auream babens virgam*: ex χρυσὸς, et ῥαπὶς, *virga*.
Χρυσοῤῥόας, ου, ὁ, *auriſluus*: à ῥέω.
ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum*; *moneta aurea*.
Χρυσοστέφανος, ου, ὁ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*: ex χρυσὸς, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.
Χρυσόστομος, ου, ὁ ἡ, *aureum os babens*, ſeu *aurea verba ore fundens*.
Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, *aurifaber*.
Χρυσότοξος, ου, ὁ ἡ, *qui aureum arcum babet* et *geſtat*: ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.
Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*: (contractè pro χρυσοεργὸς.) ex χρυσὸς, et ἔργον, *opus*.
Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, vide χρύσεος.
* Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ ἡ, *ex auro textus*.
Χρυσοφορέω, *aurum geſto*; f. ήσω, p. κεχρυσοφόρηκα.
Χρυσοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui aurum geſtat*.
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *auri cuſtos*: ex χρυσὸς, et φύλαξ, *cuſtos*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.
Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro
Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus*: ex χρυσὸς, et χαίτη, ης, ἡ, *coma*.
Χρυσοχάλινος, ου, ὁ ἡ, *aureo fræno ornatus*: ex χρυσὸς, *aurum*, et χάλινος, *frænum*.
Χρυσοχόος, ου, ὁ, *aurifex*; q. d. *auri fuſor*: à χέω, *fundo*, p. m. κέχυμαι.
Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, deauro*: à χρυσὸς.
Χρύσωμα, ατος, τὸ, *vas aureum*: à præced.
Χρύσωσις, εως, ἡ, *auratura*: et
Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, *aurator*: et
Χρυσωτὸς, ἡ, ὸν, *inauratus*: ab eod.
Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσοῦ à χρυσὸς.
Χρῷ, contractè pro χροΐ, dat.

ſing. à χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα, *color, cutis*.
Χρώζω, f. ώσω, *coloro; polluo; tango, tango cutem*: à χρόα, *color*.
Χρῶμα, ατος, τὸ, *color; fucus; muſicæ* etiam *harmoniæ tribuitur*: à præced.
Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, *ad colores pertinens*; de *harmoniâ muſicâ*, quæ dic. *colorata*, i. e. *ſuavior, mollior*: à præced.
Χρώμενος, μένη, μενον, præſ. part. m. à χράομαι, *utor*.
Χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.
* Χρωννύω, idem quod χράω, *mutuum do*: Paſſivè, *mutuum dor*: Med. *mutuum accipio*, Theoph. c. x. et *lege Rhodiâ*, Salm. de Modo Uſurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωννύω.
Χρῶνται, 3. pl. præſ. ind. m. verbi χράομαι.
Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis; cutis cum ſubjectâ carne; corpus*: idem quod χροῦς, χροὸς, χροΐ.
Χρῶσις, εως, ἡ, *tinctura*: et
Χρωστὴς, ῆρος, ὁ, *colorator*: à χρώζω.
Χρώσω, *colorabo*; f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, *coloro*; f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι, a. 1. inf. paſſ. χρωσθῆναι.
* Χρυσωνέω, -ῶ, f. ήσω, *numiſma aureum argento permuto*, Iſocr. Trapez. p. 470.
Χρῷτο, *utatur*: 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.
Χυδαῖος, αία, αῖον, *fuſus; copioſus; vulgaris, vilis*: à
Χύδην, *fusè, copiosè; paſſim*: à χύω, *fundo*.
Χυλίζω, f. ίσω, *ſuccum exprimo; in ſuccum reſolvo*: à
ΧΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſuccus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc
Χυλόω, *in* χυλὸν *redigo; ſuccum exprimo*.
Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, *id, quod effuſum eſt*, ſeu *effuſum fluit; libamen, quod paterâ funditur ſuper defuncti ſepulchro; effuſio; confuſio; multitudo*: à χύω.
Χυμίζω, *ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio*: à χυμὸς.
Χυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad ſuccos pertinens*: ab eod.
Χυμὸς, οῦ, ὁ, *ſuccus, humor; ſapor*.
Χύνω, *FUNDO*; à χύω, *fundo*.
Χύσις, εως, ἡ, *effuſio; liquefactio*: et
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, *fuſorium*: et
Χύτης, ου, ὁ, *fuſor*: à χύω.
Χυτλάζω, f. άσω, *perfundo* χύτλῳ, et ſimpl. *perfundo, lava*: à ſeq.

Digitized by Google

Χύτλον, ου, τὸ, *oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora;* item *ſpecies divinationis quæ fiebat aquâ et oleo:* à χύω.

Χυτλόω, *oleo perfundo:* à præced. quod vide.

Χύτο, *fuſus erat:* Ion. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. ejuſd. temporis: à χύω, *fundo;* f. ύσω, p. paſſ. κέχυμαι.

Χυτὸς, ὴ, ὸν, *fuſus, fuſilis;* item *foſſilis; aggeſtâ terrâ ſtructus:* à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggeſtâ extruo.*

Χύτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χύτρος, idem.

Χυτραῖος, αία, αῖον, et χύτρειος, ου, *fictilis, teſtaceus.* Th. χύτρος.

Χυτρόγαυλος, *magna olla.*

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, *olla pedes habens:* [* Heſ. Op. 748.] ex χύτρος, *olla,* et πούς, *pes.*

ΧΥ´ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla:* à χύω.

Χύω, *fundo;* f. χύσω, p. κέχυκα, p. paſſ. κέχυμαι, pluſq. p. paſſ. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio;* pro ἔχω vel χάω unde et χανδάνω, idem. Sed

Χ' ὠ, pro καὶ ὁ. et

Χ' ὠ Ἄδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώου, *iraſcere:* præſ. imperat. med. verbi χώομαι.

Χ' ὠ 'κ, pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus ſum:* à χωλὸς.

Χωλεία, ας, ἡ, *claudicatio:* à ſeq.

Χωλεύω, *claudico;* f. εύσω à

ΧΩΛΟ´Σ, ὴ, ὸν, CLAUDUS, *mutilus; imperfectus, vilis.*

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio:* et

Χωλόω, *claudum reddo.*

Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio,* et *quævis membri depravatio* aut *diſtortio:* à præced.

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio:* ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles:* à χόω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in cumulo,* ſeu *aggere poſitus ſum,* vel *aggere munitus ſum.*

Χ' ὠ 'μος, Dor. pro καὶ ὁ ἐμὸς.

Χῶν, *fundens:* pro χέων, præſ. part. à χέω.

Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata:* et

Χώνευσις, εως, ἡ *conflatio:* et

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator:* et

Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, *conflatilis:* à

Χωνεύω, *conflo, in fornace fuſoriâ fabrico;* f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. paſſ. -ευμαι: à

Χώνη, ης, ἡ, [illegible] *argillaceum in quo metalla funduntur et liqueſiunt; infundibulum; gula.* Th. χέω, *fundo.*

Χωννύω, *aggerem educo; humo aggeſtâ extruo tumulum, ſepelio;* f. χώσω: à χόω.

Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: unde χωννύω, *in χῶνον conjicio.*

Χωόμενος, μένη, μενον, *ſuccenſens:* gen. Ion. χωομένοιο, præſ. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -οῦμαι, *iraſcor.*

Χ' ὠπόσαι, *et quot:* Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, ſedes, ſpatium, loculamentum; ſolum, ager, arvum, terra, regio, provincia,* impr. *Attica; dignitas, honos, ordo;* κατὰ χώραν, *in ſtatione, in loco quem teneas, rectè atque ordine.* Ἐν χώρῃ κεῖσθαι, eſt, *ſuo loco et ordine, ſine ullâ perturbatione conſiſtere:* à χῶρος.

Χωρεῖ, 3. ſing. à

ΧΩΡΕ´Ω, -ῶ, *eo, vado, tendo; evado; ſuccedo, evenio, exitum habeo; cedo, locum do, recedo; capio, capax ſum; comprehendo, percipio;* f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite vos;* a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere.*

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. quod interp. Lat. *deſolatio, vaſtitas.*

Χώρημα, ατος, τὸ, *capacitas, receptaculum; alveus:* à χωρέω.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χώρησις, εως, ἡ, *ipſa capiendi actio; capacitas:* à χωρέω.

Χωρήτης, ου, ὁ, *ruſticus;* à χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, *capax:* à

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, *qui capi, percipi, aut intelligi poteſt:* à χωρέω.

Χωριάζω, f. άσω, *ruſticor:* à χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, *area, ciſta:* quia χωρεῖ, *capit,* aliquid.

Χωρίζω, *ſeparo, ſejungo, ſegrego, ſecerno;* f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε, a. 1. inf. χωρίσαι, præſ. imperat. paſſ. χωρίζε, εσθω, p. paſſ. κεχώρισμαι, p. part. paſſ. κεχωρισμένος, a. 1. ind. paſſ. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. paſſ. χωρισθῆναι, a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. χωρὶς, *ſine.*

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, *ruſticus, agreſtis:* à χώρα.

Χωρίον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit:* quod fœtûs velut *domicilium* ſit, in quo ſenſu ſcribitur etiam χόριον: ſignificat item *locus, regio; locus munitus, caſtellum;* item [illegible] *um, villa; locus,* de [illegible] Ern. A χῶρος, *locus, ager.*

ΧΩΡΙ´Σ, *ſeorſum; ſeparatim, abſque, ſine; præter, citra.*

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χωρίζω, *ſeparo,* quod vide.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſeparatio, ſejunctio, diviſio:* ab eod.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, *ſeparator:* et

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, *ſeparabilis; ſeparatus:* ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, *ruſticus.*

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, *ruſticus, agreſtis:* à præced.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, *ruſtica:* à χωρίτης.

Χωρογραφέω, -ῶ, *locos alicujus regionis deſcribo, ſingula loca commemorans.*

Χωρομετρέω, -ῶ, *regionem dimetior.*

Χωρονομέω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido.*

Χωρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad agri diviſionem pertinens:* νόμος, *lex agraria.*

ΧΩ˜ΡΟΣ, ου, ὁ, *locus, ſedes, ſpatium, regio;* item *ager, prædium.* Eſt et

Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra.*

Χ' ὠς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, *aggeſſiſſe:* a. 1. inf. act.

χώσας, αντος, a. 1. part. act. et

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco;* f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit:* 3. ſing. a. 1. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aggeſtus:* a. 1. part. paſſ. à χώννυμι.

Χῶ[illegible]σις, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger,* [illegible].

Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, *humo aggeſtâ [illegible] vel extructus:* à χόω.

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, *ad cuniculos [illegible] dos,* ſeu *aggeres faciendos pertinens.* Epith: *teſtudinis* ſeu *vineæ.*

Χώσω, *aggerabo:* fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὤταν, Dor. pro καὶ ὅταν, *et quando.*

Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *et quod.*

Χώω, *ad iram concito; contriſto, moleſtiâ afficio;* χώομαι, *iraſcor:* à χολόω, λ extruſo, et οέ in ω contracto; (vel à χέω. Ern.)

Ψ.

Ψ, APUD Græcos eſt litera [illegible]geſima tertia: valet *ps,* ut

Digitized by Google

In numeris ψ valet ſeptingenta, cum lineolâ appoſitâ (ψ,) ſeptingenta millia.
Ψαγδὰς, unguenti genus : à ψαζω.
Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris ; friabilis ; infirmus.
Ψαθάλλω, contrecto turpiter : à ψάω.
Ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν. Vide ψαδαρὸς.
Ψαθυρόομαι, friabilis fio ; item arefio, inareſco : à ſeq.
ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, Att. ψαδαρὸς, friabilis, fragilis.
ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus ; raros pillos habens.
Ψαικάζω, ῥαίνω, roro ; aſpergo. Th. ψακὰς, quod vide.
Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.
Ψαίρω, rado, frico, tergo, leviter tango ; propero, feſtino ; concutio : Th. à ψάω, tango.
Ψαίω, tenue facio, contero. Hinc ψαιστὸς, ὴ, ὸν, attenuatus, ſubactus. Th. ψάω, comminuo.
Ψακάζω, f. άσω, roro ; madefacio : à
ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ros ; ſtilla, gutta.
Ψαλακτὸς, ὴ, ὸν, tactui parens, tactum cadens : à
Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, tango. Th. ψάω.
Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile ; Chaldæus pro Chaldæus, à Cheſeo filio Nachoris.
Ψαλιδόστομος, ὁ ἡ, habens forſicem in ore : ex ψαλὶς, et στόμα, ατος, τὸ, os.
Ψαλίζω, recido, reſeco ; f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς.
ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, et ψέλλιον, ου, τὸ, frænum : ψάλια, ſeu ψέλλια, τὰ, torques, monilia, collaria. Th. ψάω.
ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, forfex ; fornix.
ΨΑ'ΛΛΩ, tango, leni motu percutio ; fidibus cano, PSALLO, narro ; f. αλῶ, p. paſſ. ἔψαλμαι, 2. m. ἔψηλα.
Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad pſalmos pertinens : à
Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus ſeu pulſus ; PSALMUS : Anglicè PSALM. à ψάλλω.
Ψαλμῳδέω, -ῶ, pſalmos cano.
Ψαλμῳδία, ας, ἡ, pſalmorum cantio.
Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui pſalmos canit : ex ψαλμὸς, et ᾠδὸς.
Ψαλτήρ, ῆρος, ὁ, qui pſallere novit ; cithara ; liber pſalmorum Davidis : à ψάλλω.
Ψαλτήριον, ου, τὸ, PSALTERIUM ; inſtrumentum quo pſallitur : à præced.

Ψάλτης, ου, qui pſallere novit, PSALTES : et
Ψάλτρια, ας, ἡ, PSALTRIA ; à ψάλλω.
Ψαλτῳδέω, -ῶ, cano ſimul voce et pſallo : à
Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, qui voce ſimul canit et pſallit : ex ψάλτης, et ᾠδὸς.
Ψαλυχιάδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à
Ψαλυχιάδαι, αἱ, Pind. Iſthm. Od. vi. 474. 4.
Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereïdos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.
Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris : et
Ψαμαθία, ἡ, littus maris : à
Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ου, ὁ, arena, ſabulum ; littus : gen. Ion. ψαμάθοιο à
ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, arena, ſabulum. Angl. SAND.
Ψαμμώδης, εος, ὁ ἡ, arenoſus, ſabuloſus : à præced.
Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, arenatus : à ψάμμος.
Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, ſturnus, avis : Dicitur et ψάρος, ου, ὁ, A ψαίρω, accelero.
Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, agilis, mobilis ; varius, cinerei coloris : ab eod.
Ψαῦ, attingam ; f. verbi ψαίρω, quod vide.
Ψαῦε, attinge ; præſ. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, tango.
Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, qui tam celer eſt in movendis pedibus ut terram non videatur attingere : ex ſeq. et πούς.
Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis ; qui vix pedem in terram ponit : qu. à ψαύω, leniter tango. Th. ψάω.
Ψαυσθεὶς, palpatus : a. 1. part. paſſ. à ψαύω.
Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus contactus : ab eod.
Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, qui tactus eſt.
Ψαύω, tango, contrecto ; tango ita, ut capeſſam, vel accedam, adſequor, pervenio ; f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. paſſ. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſqualidus, infirmus ; tenebroſus : Scribitur et
Ψαφαρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.
Ψᾶφος, ου, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.
ΨΑ'Ω, ψῶ, f. ψήσω, p. ἔψηκα, tergo, radendo detergo, radendo complano ; in tenues partes comminuo, extenuo ; propinquo, accedo, attingo, contingo ; mulceo, foveo, calefacio.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφῶε, acc. dual. et pl. ab ὁ, HE, Anglicè.
Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, vituperabilis. Th. ψέγω.
Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium : à
ΨΕ'ΓΩ, reprehendo, vitupero : (qu. à ψάω, tango.) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. paſſ. ἔψεγμαι, ξαι, κται.
Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. præced.
ΨΕΔΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, raros habens pillos, glaber.
Ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo : à
Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros ; gutta ; à ψέω, comminuo, quia minuta aqua.
Ψεκτέον, verbale : à ψέγω, vitupero.
Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor : et
Ψεκτὸς, ὴ, ὸν, vituperatus, reprehenſus : ab eodem verbo.
Ψέλιον, ου, τὸ, armilla. Eſt ut ψάλιον quoddam.
Ψελιοφόρος, ου, ὁ ἡ, vel ψελλιοφόρος, qui fert armillas : ex ψέλιον, et φέρω, fero.
Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio ; nugor. Th. ψελλὸς.
Ψέλλιον, ου, τὸ. Vide ψάλιον.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ et
Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties, linguæ titubatio, vel hæſitatio : à ψελλίζω, quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, balbus, blæſus ; obſcurus, qui vix intelligi poteſt. Hinc
Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω, quod vide.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.
Ψευδάγγελος, ου, ὁ ἡ, falſus nuncius, falſa nuncians : ex ψεύδω, et ἄγγελος.
Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater : ex ψεύδω, et ἀδελφὸς, frater.
Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus apoſtolus : ex ψεύδω, fallo, et ἀπόστολος, apoſtolus ; quod à Th. στέλλω, mitto.
Ψεύδεα, mendacia : acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.
Ψευδεῖς, εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ ἡ, mendax. Th. ψεύδω, fallo.
Ψεύδει, dat. ſing. à ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium : ab eod. Th.
Ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.
Ψευδηγορέω, -ῶ, mentior : ex ψεύδω, et ἀγορεύω.
Ψευδῆ, acc. ſing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ ἡ, mendax. Th. ψεύδω.
Ψευδογραφέω, -ῶ, falſè et mendacè

Digitized by Google

deſcribo, perperam deſcribo: ex ψεύδω, fallo, et γράφω, deſcribo.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falſus doctor: ex ψεύδω, fallo, et διδάσκαλος, magiſter. Th. διδάσκω, doceo.

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſa opinans: ex ψεύδω, et δόξα.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, qu. falſa porta, poſticum: ex ψεύδω, et θύρα, ας, ἡ, janua.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium: à

Ψευδολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſiloquus: ex ψεύδω, et λέγω, dico; p. m. λέλογα.

Ψεύδομαι, f. m. ψεύσομαι, mentior; fruſtror: vide ψεύδω.

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ ϗ ἡ, falſus teſtis: ex ψεύδω, et μάρτυς, teſtis. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, falſa teſtor; f. ήσω, perf. ἐψευδομαρτύρηκα: et

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium.

Ψευδόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, fallo, quod vide.

Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, falſa virgo: ex ψεύδω, et παρθένος, ἡ, virgo.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta: ex ψεύδω, fallo, et προφήτης, ου, ὁ, propheta: quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ψευδορκέω, falſum juro.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falſum juramentum.

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem: à

Ψευδόρκιος, perjurus: à

Ψεύδορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; ex ψεύδω, et ὅρκος, jusjurandum.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, apiaſtrum: ex ψεύδω, et σέλινον, ου, το, apium.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falſus Philippus.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falſus Chriſtus: ex ψεύδω, et Χριστὸς, Chriſtus. Th. χρίω, ungo.

ΨΕΥ΄ΔΩ, decipio, fallo; f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præſ. paſſ. ψεύδομαι, mentior; item fruſtror; præſ. imperat. paſſ. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. paſſ. ἔψευσμαι, σαι, σται, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, mentiri.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſò nominatus, nomen habens rei non reſpondens: ex ψεύδω, et ὄνομα, τὸ, nomen

Ψευδῶς, adv. falſò: à ψευδής.

Ψεύσαντο, mentiti ſunt: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, fallo; a. 1. infin. m. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, falſus; a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ψεῦσις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium: à perf. p. verbi ejuſd.

Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, quod vide.

Ψευστέω, mendacium dico; propoſitum ſcopum non aſſequor: à

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax: à 3. ſing. p. paſſ. Th. ψεύδω.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus, obſcurus: à

Ψέφας, et ψεφὰς, tenebræ.

Ψεφηνὸς, ὴ, ὸν, obſcurus: à

ΨΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas: qu. ex ψέω, minuo, et φάος, τὸ, lux.

Ψεχθεὶς, vituperatus: a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω, vitupero; f. ξω, a. 1. paſſ. ἐψέχθην.

Ψέω, minuo: Euſtath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, deſtringendo, et detergendo detractum, ramentum; parva particula: à ψήχω.

Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, raſus: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, ſtrigilis, inſtrumentum quo radimus: à ψήχω.

Ψῆλαι, ceciniſſe: a. 1. infin. act. et

Ψήλας, qui cecinit: a. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano; f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, contrecto, palpo; perſcrutor: cum acc. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος, μένη, μενον, qui contrectatur, contrectabilis: ex ψήλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, et ἁφὴ, tactus.

Ψηλαφήσειαν, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, contrecto; f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, εως, ἡ, palpatio: et

Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, palpabilis.

ΨΗ΄Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis naſcens. An quia ψάει, radit vel urit?

Ψηνίζω, rado; caprifico; ineo: à præced.

Ψηνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ψεδνὸς à ψάω, rado.

Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, deterſio: à ψήχω.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, ſturnus, avis: à ψαίρω.

ΨΗ͂ΣΣΑ, vel -ττα, piſcis è genere latorum; onos; maledictum, de lurcone.

Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, quod vide.

Ψηφάω, -ῶ, cogito, curo, computo: à ψῆφος.

Ψηφηφορέω, -ῶ, ſuffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii latio: à

Ψηφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui ſuffragium f[…]
ἡ, et φέρω.

Ψηφίζω, calculis […]
decerno, ſtatuo; f. […]
a. 1. ἐψήφισα. Th[…]
lapillus.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calc[…]
à ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. ſing. […]
rat. act. verbi ψηφίζω […]
de.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, […]
decretum: à 1. ſing. p. […]
ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, […]
venditor. Vox Comic[…]

Ψηφισματώδης, εος, ὁ […]
cretum pertinens; decre[…]
aut vim habens.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculat[…]
φίζω.

Ψηφολογέω, -ῶ, artem […]
riam exerceo; teſſello; f[…]

Ψηφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, […]
calcularius: ex ψῆφος, […]
ſupputatio.

ΨΗ͂ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, […]
gemma; calculus, quo lu[…]
culus, quo in computand[…]
calculus, quo ſuffragium fe[…]
mitiis; unde ſuffragium […]
ſententia et decretum quod […]
tur; poteſtas ſententiæ […]
de aliquo ferendi; auctorit[…]
tas; promiſſum auxilium, […]
θία, apud Joſ.

Ψηφοφορέω, -ῶ, ſuffragi[…]
ſuffragio meo creo.

* Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuf[…]
tio;] decretum: à

Ψηφοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu[…]
gium fert calculo: à φέρω.

Ψήχω, rado, frico, ſtring[…]
go; attero; demulceo. Th[…]
idem.

Ψιάδας, guttas: acc. pl. […]
άδος, ἡ, roris gutta.

Ψιάζω, roro, minutatim […]
ψιάς.

ΨΙ΄ΑΘΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, ſtor[…]
eſt maximè è junco.

Ψιαίνω, reprehendo: à ψέ[…]

ΨΙΑ΄Σ, άδος, ἡ, roris gutt[…]
minuta; ros.

Ψίζω, lachrymo; cibo mi[…]
bis: à ψέω.

ΨΙΘΙ΄Α, ας, ἡ, vitis ſpecie[…]

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθ[…]
p. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, σ[…]
ſurro; obtrecto, oblaquor: à ψ[…]
ρος, ſuſurrus.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδην, […]
pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſur[…]
et

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſurrus, […]
la criminatio: et

Digitized by Google

…ριστὴς, οῦ, ὁ, *ſuſurro, -onis ;* …*tus delator :* à perſ. paſſ. ver-…ψιθυρίζω, *ſuſurro.*

…θυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tenuiorem ſo-*…*edens :* à

…ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, *ſuſurrus :* qu. à …

…λαγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis arma-*…*militum :* ex ψιλὸς, et ἀγὸς, …

…λῆτες, οἱ, *velites :* à ψιλὸς.

…λικὸς, ἡ, ὸν, *leviter armatus :* …eod.

…λίζω, *nudo ; diminuo :* ab eod.

…λωμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio ; ſpiri-*…*aſperi mutatio in lenem,* ſeu *pro-*…*ciatio per ſpiritum lenem :* à p. …ξ præced.

…λοκόρσης, ου, ὁ, *qui glabro capite* … ex ψιλὸς, et κόρση.

…ΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, exilis ; nu-*…*glaber ; merus,* ut *pura aqua ;* …, de *ſpiritu ;* ψιλοὶ, *milites le-*…*armatura.*

…λότης, ητος, ἡ, *nuditas :* à præ-…d.

…λόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo, nudo,* …*ſpiritu leni profero,* …*noto :* ab eod.

…λωθρον, ου, τὸ, *medicamentum,* …*utuntur in depilando corpore.*

…ΙΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, ου, ὁ, …*ruſſa.*

…ιν, *ipſis,* idem quod σφὶν.

…ΙΝΟΜΑΙ, *acinos defluere ſino,* de …*te ; fleo :* qu. à ψίω.

…Ι'Ξ, χὸς, ἡ, *mica, minutum fru-*…*tum :* qu. à ψίω, *minuo.*

…ΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττακος, …ὁ, *PSITTACA,* vel *PSIT-*…*ACUS.*

…ιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. …: ex ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica,* et …ἅρπαξ.

…ιχίον, ου, τὸ, *parva mica.* Th. …ψὶξ, ἡ, *mica.*

…ΙΩ, *minutim frango, contero,* …*nuo.*

…όα, *lumbus :* in pl. ψόαι, qu. à …ψάω, *rado, frico.*

…ογερὸς, ρὰ, ρὸν, Poët. *convitiator,* …*vituperator ; vituperabilis :* et

…ογέω, -ῶ, *criminor, vitupero ;* …f. ήσω, p. ἐψόγηκα· à

…όγος, ου, ὁ, *vituperatio, repreben-*…*ſio :* à ψέγω, *vitupero.*

Ψοθάλλω, *ſtrepo :* à

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumultus.*

Ψοθὸς, ἡ, ὸν, *niger.*

ΨΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *immundities.*

Ψολόεις, όεσσα, όεν, *ardens ; fu-*…*moſus.* Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo.*

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. et acc. ſing. à præced.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus ;* item *flam-*…*ma ; fuligo.*

Ψοφέω, f. ήσω, *ſtrepitum edo, ſono :* à

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus, ſonus ; quicquid inanem ſonum habet,* ut *vanum promiſſum.*

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus :* a. 2. part. paſſ. et

Ψυγῆναι, *refrigerari :* a. 2. inf. paſſ. et

Ψυγήσομαι, *refrigeſcam ;* f. 2. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero ;* f. ξω, quod vide.

Ψύγμα, ατος, τὸ, *frigus ; refrigeratio ; flabellum :* et

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio ; perfrictio, ſiccatio :* à 1. ſing. p. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero.*

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων, τὰ, *puſtulæ :* qu. à ψάω, *uro.*

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falſus.* [* Heſych. ψυδρὸν, ψευδὲς. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ℣. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεύδω, *fallo.*

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro,* minutâ voce : à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium,* ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator ; vas magnum, cupa ;* item *locus frigidus, nemoroſus :* à ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, *pulex.* Hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaris.*

ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piſcis in littoribus pariens.*

Ψύξας, *qui exſiccavit ;* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *ſpiro ;* f. ξω, a. 1. ἔψυξα.

Ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio :* ab eod. verbo.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχη, ῆς, ἡ, *anima.*

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animos duco,* ſeu *educo ; animum allicio,* ſeu *oblecto :* et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, ſolatium ;* item *eductio animæ ab inferis :* à

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor ; qui animas ex inferis evocat ad ipſas placandas,* ſeu *petens reſponſa ; qui animum trahit et flectit ;* item in mal. part. *deceptor :* ex ψυχὴ, *anima,* et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima ; vita ; ratio, ingenium, indoles ; ſtrenuitas ; cupiditas animi,* etiam *honeſta ; homo.* [* juxta Stoicos, *anima tum ſenſitiva, tum rationalis.*] ab ἔψυχα, perf. verbi ψύχω, *ſpiro.*

Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, *papilio.*

Ψυχήιος, ου, ὁ, *animâ præditus, vivus :* à ψυχὴ.

Ψυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *refrigeratus :* aor. 1. part. paſſ. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχίζομαι, *algeo :* à ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *ad animum* vel *animam pertinens ; vitalis ; animoſus ; animalis, -e.* Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi :* à ψυχὴ, *anima.*

Ψυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animæ ſimilis ;* τὸ ψυχοειδὲς, *anima, animæ natura :* ab εἶδος.

Ψυχομαχέω, -ῶ, f. ήσω, *ad extremum uſque ſpiritum depugno, ſtrenuè et fortiſſimè dimico :* à μάχομαι.

Ψυχοῤῥαγέω, -ῶ, f. ήσω, *abrumpitur mihi anima, ſingultio :* ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, *frango.*

Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus :* à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχόω, *animo, animam induo.* Th. ψυχὴ.

Ψυχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui frigidâ oratione utitur :* à λόγος.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *frigidus, gelidus ; ineptus, ridiculus et jejunus in verbis ; levis, nil valens ; tenuis, miſer,* ut βίος ψυχρὸς, &c.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas ; ſegnities ; abſurditas :* à ψυχρὸς.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero ; arefacio, ſicco ; flo, ſpiro ;* f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἔψυγον, præſ. paſſ. ψύχομαι, *refrigeſco ;* perf. paſſ. ἔψυγμαι, a. 2. ind. paſſ. ἐψύγην, ης, η, fut. 2. paſſ. ψυγήσομαι, ῃ, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fœtor.*

Ψῶχα, *morbi ſpecies :* à præced.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *fruſtulum, mica :* à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius ;* eſt *marmorarius, qui circa quadrata occupatur :* qu. à ψώχω, pro λιπτόνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans ; mentula :* à

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus ; tilio.*

Ψωμίζω, *bucceâ in os insertâ paſco ;* item *alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo :* f. ίσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. ſub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *fruſtum.*

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, ofella, fruſtulum :* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fruſtum, buccella :* qu. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ου, τὸ, *fruſtulum,* et ψωμίζω, *paſco, nutrio.*

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſcabies, aſperitas cutis :* ψώρα ἀγρία, *fera ſcabies :*

Digitized by Google

ψηι. à ψαίρω, *frico*, quia fricari ſolet.

Ψωραγριάω, *ferâ ſcabie laboro*. Vide ψώρα.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ ſcabie laborans*, Levit. ii. præſ. part. præced.

Ψωραλέος, α, *ſcabioſus*: et

Ψωρὸς, ρά, ρὸν, et

Ψωρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *ſcabioſus*. Th. ψώρα, *ſcabies*.

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenoſa*: à

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in fruſta comminuo, attenuo*.

Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, *mulcere*.

Ω.

Ω, VIGESIMA QUARTA et ULTIMA apud Græcos litera, ex duobus ο factâ figurâ: et μίγα, id eſt, *magnum*, vocatur. In numeris eſt *octingenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (ω,) *octingenta millia*. Tum ω Dor. et Æol. in gen. ſing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, ſic κοινάσων, pro κοινώσων.

Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis*. Sed

Ὦ, *ſim*, præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὦ, adv. *admirantis* et *dolentis*.

Ὧ, *cui*, dat. ſing. ab ὅς. Sed

Ὧ, ῇς, *miſerim*, a. 2. ſub. verbi ἵημι, ſeu ἵω, *mitto*, a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ὤα, et ᾦα, *pellis ovina*: ab ὄα, vel οἴα, ἡ. Sed

Ὦα, dicitur etiam *fimbria veſtimenti*. At

Ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum*.

Ὠάζω, f. άσω, *audio*: ab ὦας.

Ὠαριώνειος, εία, ειον, *ad Orionem pertinens*: ab

Ὠαρίων, per Epenth. τοῦ α, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus diſtribuo*: ab ὠβὴ.

Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis*: à præced.

Ὤβεα, *ova*, Argiv. pro ὠὰ, inſerto β, tanq. digamma.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus*, vox Lacon. *pars populi*.

Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *ſerviens*.

Ὦγα, *aperui*, p. m. et Att. ἔῳγα, verbi οἴγω, *aperio*, q. v.

Ὠ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, ὁ *bone vir*.

Ὠγὴν, *Oceanus*, Heſych. qu. ab ἄγεσθαι, quòd ſit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, οῦ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem*: à p. paſſ. verbi ἄζω.

Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Ὦγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio*.

ὨΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. OGYGIUS; *antiquus, vetuſtus*: ab Ogyge antiquiſſ. rege Thebanorum.

Ὤγυρις, ἡ, *palus, lacus*: qu. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὦδα, p. m. verbi ὄζω, *oleo*; f. ὀζήσω. Sed, cum ſubſcripto, eſt ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*; p. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα.

Ὠδάριον, ου, τὸ, *cantilena*: ab ᾠδὴ.

Ὧδε, adv. *ſic, hoc modo*; et pro τῇδε, *hic*, et *huc*: ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc*.

Ὠδεῖον, ου, τὸ, *locus ubi cantabatur, ubi Poëtæ recitabant ſua carmina*: ab ᾠδὴ.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, ODE, *cantus, carmen*; per Craſin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco*.

Ὤδηκα, *intumui*; perf. act. verbi οἰδέω, perf. paſſ. ᾤδημαι.

Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὧδι, pro ὧδε, *ſic, ita*.

Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, *canorus*; *muſices peritus*: ab ᾠδὴ.

Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*; *ipſe partus*; *vehementiſſimus dolor*; *funis, vinculum*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Ὠδινηφὸς, *ſummo dolore in parturiendo*: à præced.

Ὠδινολύων, οντος, *partûs dolorem ſolvens ſive levans*: ex ὠδὶν, et λύω.

Ὠδίνω, *parturio, dolore crucior parturientis inſtar*; *vehementer cupio*, vel *in re aliquâ laboro*; f. ὠδινῶ et -νήσω, a. 1. ὤδινησα, a. 2. act. ὤδινον, ες, ε, p. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Ὡδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*; f. ήσω. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, et πόρος, ...

p. m. πέπορα.

Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*: per Craſin ab ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, ... p. m. ἤοιδα.

Ὠδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui odas*, ... *mina, conficit*: ex ᾠδὴ, et ...

Ὤδουν, *tumebam*, imperf. ... verbi οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. ... verbi ὀδύρομαι, *lamentor*; f. ... ροῦμαι.

Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, ... *tus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ... δύζομαι, f. m. ὀδύσομαι, a. 1. m. ... δυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, ... *cor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ... δύσσω, *iraſcor*.

Ὠδώδειν, pluſq. p. m. ex p. ... Att. ὄδωδα, aſſumpto augmento, ... verbi ὄζω, *oleo*; p. m. ὦδα.

Ὠὴ, OHE, adv. *dolentis*: ... idem.

Ὤετο, *exiſtimabat*, 3. ſing. im... perf. m. verbi οἴομαι, vel οἴω, ... *puto*, imperf. m. ᾠόμην, ου, ε, f. m. οἰήσομαι, p. paſſ. ᾤημαι, a. 1. ... ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *olurrunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, ſeu ὀζέω, ... ὀζήσω, et ὀζέσω, a. 1. ... ὤζεσα, p. m. ὦδα.

Ὤζω, *exclamo, dico ὦ*: ab ὦ, adv. vocantis.

Ὠὴ, adv. exclamandi: ab ...

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι, et οἴω, *puto, exiſtimo*, perf. paſſ. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦντ' pro ὠθοῦνται, ... Dor. pro ὠθοῦνται. ab

ὨΘΕ'Ω, et ὤθω, *trudo*, ... *impello, propello, violenter mitto* ... *dimoveo*; in med. eſt *irruo*, ... f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. ... ὦσα, p. ὦκα, perf. paſſ. ... et ὦσμαι, a. 1. paſſ. ὤσθην, ... part. paſſ. ὠθεὶς, f. 1. m. ... μαι, et ὤσομαι, a. 1. m. ... et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt ſæpe ε præponitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

Ὤθησις, εως, ἡ, *truſio, expulſio, propulſio*: à 3. ſing. p. paſſ. verbi præced.

Ὠθήσω, *pellam*; f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor*; *contendo, rixor*; *irruo*, ... *rumpo in locum periculoſum*, ... ab

Ὠθίζω, *trudo, pello*; ... *cutio, male tracto*.

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, *nixus*, ... *amoliri, pellere*, vel ... *mur*; *propulſio, impulſio*; ...

Digitized by Google

... ; à 1. ſing. p. paſſ. verbi ... Th. ὠθέω, *pello.*
...γνυντο, *patebant;* 3. pl. im... med. Poët. ſeu Ion. reſolu... pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, ...γω, *aperio.*
...το, 3. ſing. imperf. paſſ. ... οἴομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ..., vel potiùs ᾠίσθην.
...ξε, *aperuit:* 3. ſing. a. 1. ... diſſolutione pro ᾦξε, verbi ... *aperio.*
..., idem quod ᾠόν, vel dimin. ..., ου, τὸ, *ovum.*
...σατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët. ... οἴομαι.
...χετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. imperf. m. ab οἴχομαι, *abeo.*
..., Dor. pro ὁ ἐκ.
..., adv. *celeriter:* per Sync. ... ſequente aſpirat. ὠχ'.
...ύς, ἐος, *celer.*
..., acc. ſing. ab ὠκύς, ἐος, *ce...* Dicitur et ὠκέα, metri gra... pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς item ... pl. n. g. et adverbialiter ...
...ανίνη, *Oceani filia,* nomen ...pera. Ὠκεανῖναι, *filiæ Ocea...*

...ΕΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ..., *OCEANUS, mare ambi...* *terrarum:* adjectivè eti... apud Hom. uſurpatur; qu. ex ..., *citò,* et νάω, *fluo.*
...ς, *veloces,* nom. pl. m. g. ..., ἐος, *celer.*
..., ας, ἡ, *velox;* f. g. ab ..., in acc. ὠκεῖαν, in dat. ... ὠκείης, pro ὠκείαις.
...ως, *cito, celeriter:* adv. ab ... *velox.*
..., Bœot. Sync. pro ᾠκή... 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ... *habito;* fut. ήσω, p. ᾤκηκα. ..., *domus.*
..., ας, ε, a. 1. ind. act. ver... quod vide.
..., Ion. pro ἀκινάκης, ... vide.
..., 1. pl. a. 1. ind. act. ... οἰκίζω, *habito;* f. ίσω, p. ... Th. οἶκος, *domus.*
..., adverbialiter, *celerrimè:*

..., ἴστη, ιστον, *velociſſimus:* ... et
..., ονος, ὁ ἢ ἡ, *velocior;* ... arat. ab ὠκύς, *velox.*
...λασεν, *defecit,* 3. ſing. a. 1. act. verbi ὀκλάζω, *in genua* ..., *labefio.*
..., ης, ῃ, a. 1. ind. ... et
..., ας, ε, et in 3. pl. ..., a. 1. ind. act. verbi

οἰκοδομέω, *ædifico; doceo;* f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, quod ex οἶκος, *domus,* et δέμω, *ſtruo;* p. m. δέδομα.

"Ωκτειρε, *miſeratus eſt,* a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *miſereor.* Th. οἶκτος, *miſericordia.*

'Ωκτίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miſereor;* f. ίσω, p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *miſericordia.*

'Ωκύαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *velociter per mare currens:* ex ὠκύς, *velox,* et ἅλς, *mare.*

'Ωκυβόας, ου, ὁ, *citatus in clamore:* ὠκυβόαι, *celeres in pugnâ:* ex ὠκύς, et βοή.

'Ωκυβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *celeriter feriens, pernix:* ex ὠκύς, et βάλλω.

'Ωκυδίνατος, ου, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro

'Ωκυδίνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *velociter ſe movens, velox:* ex ὠκύς, *celer,* et δινητός, *volubilis,* quod à δινέω, *verſo.* Th. δίνη, *vortex.*

'Ωκύδρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui velociter currit:* ex ὠκύς, et δρόμος.

'Ωκυεπής, έος, ὁ ἢ ἡ, *celeriter loquens:* ex ὠκύς, et ἔπος.

'Ωκύθοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *curſu celer:* à θοός.

'Ωκυλόχευτος, α, ον, *celeriter pariens,* ſeu *celerem, facilem partum efficiens:* ex ὠκύς, et λοχεύω.

'Ωκυμόλος, ὁ ἢ ἡ, *qui citò graditur:* à μολέω.

'Ωκύμορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui ſubito fato abripitur; brevis ævi;* item *ſubitam mortem afferens:* ex ὠκύς, *velox,* et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum.*

'Ωκυμορώτατος, ſuperl. ab ὠκύμορος, quod vide.

'Ωκύνω, *accelero, feſtino:* ab ὠκύς.

'Ωκυπέτη, ἡ, nomen mulieris: et

'Ωκυπέτης, ου, ὁ ἢ ἡ, *celeriter volans:* ex ὠκύς, *velox,* et πέτομαι, *volo, -as.*

'Ωκύπλοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *celeriter navigans.*

'Ωκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes:* ab ὠκύπους.

'Ωκυποδέω, *celeriter curro, celer ſum pedibus:* ab

'Ωκυπόδης, ου, ὁ, *pedibus celer:* ab ὠκύπους.

'Ωκύποινος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui citò punit* vel *ulciſcitur:* ex ὠκύς, et ποινή.

'Ωκύπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *velox,* dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. ex ὠκύς, *celer,* et πόρω, *tranſeo,* p. m. πέπορα.

'Ωκύπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, *pedibus celer:* ex ὠκύς, *celer,* et πούς, ποδός, ὁ, *pes.*

'Ωκύπτερος, ου, ὁ ἢ ἡ, *celeres habens alas:* ex ὠκύς, et πτερόν.

'Ωκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab

'Ωκύροος, ου, ὁ ἢ ἡ, *celeriter fluens:* ex ὠκύς, *velox,* et ῥέω, *fluo.*

'Ωκύῤῥοος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod præced. et ex iiſd.

'ΩΚΥ'Σ, έος, ὁ, et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκύ, *velox, celer;* in comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, ſuperl. ὠκύτατος.

'Ωκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro

'Ωκύτης, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκύς, *celer.*

'Ωκύτερος, *celerior,* et in ſuperl. ὠκύτατος. ab ὠκύς, quod vide.

'Ωκυτοκεῖον, ου, τὸ, *partus celer, facile puerperium:* ab

'Ωκυτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *citò pariens; partum accelerans:* ex ὠκύς, *velox,* et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario;* p. m. τέτοκα.

"Ωλα, *perii,* perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo;* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, perf. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

"Ωλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus.*

'Ω'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

'ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA.* Dicitur et ὠλήν, ένος, quaſi ab ὠλλός.

'Ωλεσίθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *animo perniciem afferens:* ex ὄλλυμι, et θυμός.

'Ωλεσίκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *fructum perdens:* ex ὄλλυμι, et καρπός.

'Ωλεσίοικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *domûs* ſeu *domuum perditor, familiæ peſtis:* ex ὄλλυμι, et οἶκος.

"Ωλετο, *periit:* 3. ſing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo;* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὦλα, a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.

"Ω 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue.*

'Ωλήν, ένος, ἡ, idem quod ὠλένη.

'Ω 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius.*

'Ωλλός, ὀῦ, ὁ, *curvatura brachii.*

"Ωλξ, κός, acc. ὦλκα, ἡ, *ſulcus.*

'Ωλοκαύτωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo,* quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat: f. ώσω, p. ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus,* et καίω, *comburo;* f. καύσω.

'Ωλοφύρετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor;* f. m. ὀλοφυροῦμαι.

'Ωμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτευν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor.*

'Ωμάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor;* f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *ſimul,* idem quod ὁμοῦ.

'Ωμαχθής, έος, ὁ ἢ ἡ, *humeris gravis, humeros ſuo pondere premens:* ex ὦμος, et ἄχθος.

"Ωμεν, *ſimus,* 1. pl. præſ. ſub. verbi εἰμί, *ſum,* in ſub. ὦ, ῇς, ῇ.

"Ωμες, *ſimus,* Dor. pro ὦμεν, 1. pl. ſub. ab εἰμί, *ſum.*

'Ωμήλυσις, ἡ, *farina bordeacea.* ὠμὴ λύσις, etiam ſeparatim dicitur.

Digitized by Google

Ὤμην, *putabam*, imperf. m. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui cruda edit; crudelis*: ex ὠμὸς, *crudus*, et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extenſura*, quaſi *ala*, vel *humerulus*.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, *qui eſt in humeris*: ab

Ὠμίας, ȣ, ὁ, *qui eſt humeris repandis et amplis*.

Ὠμίλει, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω, p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ȣ, ὁ, *turba*.

Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*.

Ὡμίλȣν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

Ὤμιον, ȣ, τὸ, *humerulus*.

Ὠμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

Ὠμοβόειος, εία, ειον, et

Ὠμοβόεος, έα, Ion. έη, εον, idem quod

Ὠμοβοΐνος, ΐνη, ϊνον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βȣ̃ς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudivorax*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βορὰ, ᾶς, ἡ, *eſca*.

Ὠμοβοροπεριβάτης, ȣ, ὁ, *ſuper crudè vorata ambulans*.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex ὠμὸς, et βρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui crudus comeditur*: ex iiſd.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, *è crudo corio bovino factus*: ab

Ὠμοβύρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ὠμὸς, et βύρσα.

Ὠμογέρων, *cui viridis et cruda eſt ſenectus; cui, licet ſeni, caput non eſt canum*: ex ὠμὸς, *crudus*, et γέρων, οντος, ὁ, *ſenex*.

Ὠμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè mordens, acerbus*: ex ὠμὸς, et δάκνω.

Ὠμόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nondum maturus decerpitur*; unde de *virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim ſtupratur*: ex ὠμὸς, et δρέπω.

Ὠμοθετέω, *cruda pono*, fut. ήσω: ex ὠμὸς, *crudus*, et τίθημι, *pono*.

Ὠμοθέτησαν, *cruda poſuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὠμόθυμος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis*: à θυμὸς.

Ὤμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ȣ, ὁ, *humerus*.

Ὡμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω, *aſſimilo*, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. όσω.

Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui validis robuſtiſque humeris eſt, fortis*: ex ὦμος, et κράτος.

Ὠμόλινον, ȣ, τὸ, *crudarium*. Gloſſ. id eſt, ὠμὸν λίνον, *linum crudum*, nondum *curatum*,

Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, *confiteor*; fut. ήσω, p. ὡμολόγηκα, quod ex ὁμὸς, *ſimilis*, et λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, *ſcapulæ, et partes humeri poſteriores*: ex ὦμος, et πλάτη.

Ὤμορξα, ας ε, *abſterſi; impreſſi, inuſſi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὤμοργα, ας, ε, idem, p. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

ὮΜΟΣ, ȣ, ὁ, *humerus*: qu. ab οἴω, *fero*; humeris enim ferimus onera.

ὨΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, *crudus; immitis, ſævus*.

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, *juro*; fut. όσω, p. ὤμοκα.

Ὠμοσπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui crudus adhuc diſcerpitur et laniatur*: ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas; ſævitia*: ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio*: ab

Ὠμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudum partum edens; cum magno dolore pariens*: ex ὠμὸς, *crudus*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *crudum et immaturum ſeco*: ab

Ὠμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui, crudus* ſeu *immaturus, ſectus* vel *cæſus* fuit.

Ὠμοτύραννος, ȣ, ὁ, *crudelis tyrannus*.

Ὠμοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo*.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis*: à φρὴν.

Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*; f. ξω. Th. οἴ, *hei*.

Ὤν, ȣ̃σα, ὂν, et Æol. ἔις, ἔισα, ἔν, (undè παρεὶς.) ENS, præſ. part. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὧν, gen. pl. ab ὃς, *qui*. Sed

Ὦν, pro οὖν, *ergo*, Dor.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. paſſ. ab ὄνημι, *juvo*, *proſum*.

Ὠνάμην, σο, το, *lucriſeci* vel *deſpexi*; per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *proſum*; *vitupero*; f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. m. [illegible] μαι, ſeu ὄναμαι, paſſ. [illegible]

Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ [illegible] ἄναξ, ὦ *rex*. Sic ὦ [illegible] ἄνασσα, ὦ *regina*.

Ὤνασα, Dor. pro ὤνησα [illegible] ab ὄνημι, *juvo*, *proſum*.

Ὠνείδιζον, imperf. act. [illegible] δίζω, *exprobro, convitior*; [illegible] p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, [illegible] *probrum*.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. [illegible] verbi ejuſd.

Ὠνειροπόλει, imperf. act. [illegible] ὀνειροπολέω, *in ſomniorum interpretatione verſor*, quod ex ὄνειρ [illegible] idem quod ὄναρ, τὸ, *ſomnium*, [illegible] πόλεω, *verſo*.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα, [illegible]

Ὤ 'νεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, [illegible] *tus*.

ὨΝΕ'ΟΜΑΙ, -ȣ̃μαι, *emo*, [illegible] fut. med. ὠνήσομαι, perf. paſſ. [illegible] μαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο [illegible]

Ὠνῆ, 2. ſing. præſ. ind. vel [illegible] med. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; idem [illegible] ὠνήσις, ab ὠνέω, *emo*.

Ὦ 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ [illegible]

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. [illegible]

Ὠνήσατο, 3. ſing. a. 1. m. [illegible] verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, [illegible] bi ὠνέομαι.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio*; [illegible] *demptio*: à 2. ſing. p. paſſ. [illegible] ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνήσω, 2. ſing. a. 1. m. ver[illegible] bi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, a. [illegible] ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi [illegible] μαι.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus*; [illegible] bale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, ȣ̃, ὁ, *emptor*: à 3. [illegible] p. paſſ. verbi ὠνέομαι, ȣ̃μαι.

Ὠνητιάω, -ῶ, *emere cupio*: [illegible] ὠνητός.

Ὤνητο, *lucrifecerat*: vel [illegible] ſing. imperf. paſſ. verbi [illegible] ab ὄνημι, *juvo*, *proſum*: vel [illegible] ſing. pluſq. p. paſſ. verbi [illegible] *emo*.

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus*; [illegible] *nalis*: à 3. perf. ſing. paſſ. [illegible] verbi ὠνέομαι, *emo*, *mercor*.

Ὤ 'νθρωπε, Ion. et Dor. [illegible] ἄνθρωπε, ſic ᾧ 'νθρωποι, pro [illegible] θρωποι, &c.

Ὤνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ὤνιος, [illegible] *venalis*: ab ὠνέομαι, *emo*.

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor. pro [illegible] *nomen*.

Ὠνομάδαται, *nominati ſunt*. [illegible] pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. [illegible] ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, [illegible] f. άσω, p. ὠνόμακα, p. [illegible] μασμαι, σαι, ται.

Ὠνόμαζον, imperf. act. [illegible]

Digitized by Google

ὠνόμαινε, ας, ε, nominavi: a. 1.
. act. et
ὠνομάσθην, ης, η, nominatus ſum:
. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.
ὦνος, ὁ, ὁ, pretium, quod emptor
ſolvit venditori pro re, quam e-
; emptio; merx ipſa.
ῳνοχόει, propinabat; 3. ſing. im-
f. act. verbi οἰνοχοέω, vinum
indo, (imperf. ᾠνοχόεον, -ουν),
d ex οἶνος, ου, ὁ, vinum, et χέω,
do.
ὁ ξ, Dor. pro ὁ ἰξ.
ξα, aperui; a. 1. ind. act. ver-
ίγω.
ίμην, imperf. m. verbi ὀνομαι,
; f. m. οἴσομαι, p. paſſ. ᾦημαι.
ντο, 3. pl. imperf. med. ver-
ejuſdem.
ΙΟΝ, ε, τὸ, ſuperior domûs pars.
ΙΟ'Ν, ῶ, τὸ, OVUM, idque a-
, piſcium, ſerpentium et ſimili-
ΙΟ'Π, ὠὴ, ὠὴ, acclamationes
tiæ. Angl. HO UP.
τοκέω, -ῶ, ovum pario: et
τοκία, ας, ἡ, ovi partio, ſeu
ratio: ab
τόκος, ε, ὁ, ovipara: ex ὠὸν,
, à p. m. verbi τίκτω.
τοκεῦσιν, ova pariunt; 3. pl.
. act. verbi ὠοτοκέω, q. v.
πα, acc. ſing. ab ὤψ, vultus.
ὤπτομαι, video.
ωκα, et ὤπασε, dedit; 3.
. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω,
; item inſequor; f. άσω.
ὤπτομαι, video: ſæpe apud Op-
. hinc ὀπτήσασθαι, a. 1. in-
m. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτο-
video.
ωπη, Dor. pro ὅπη, ubi.
πια, ων, τὰ, ὀφρύδια, ſupercilia;
ſuper ὦπας. Heſych.
πιπολευτὰ, Dor. pro ὁ ἐπιπολευτὴς,
ὁ curator.
πλὴ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu;
enim eſt naturale ὅπλον.
ch.
πλισμένα, armata; neut. pl,
rt. paſſ. verbi ὁπλίζω, armo.
πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλ-
πόλω, Dor. pro ὁ αἰπόλω.
πται, 3. ſing. p. paſſ. verbi
, video; f. m. ὄψομαι, p.
ὦμμαι.
πτησα, ας, ε, et in 3. pl. ὤπ-
, aſſârunt; a. 1. ind. act.
ὀπτάω, torreo, aſſo, f. ήσω.
ΡΑ, ας, ἡ, tempus; item HO-
pulchritudo, venuſtas; Dea
ritudinis; ὥρᾳ κεκασμένος, qui
ntam pulchritudine formam
formoſior. Eſt et
, reſpiciebat, 3. ſing. im-

perf. act. ὥρων, -ων, -ας, -α, -ωμεν,
-α, verbi ὁράω, video.

Ὥρα, ας, ἡ, cura.

Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venuſto, venuſtate concilio, orno; ferè in deteriorem partem de nimio cultu; item maturum facio; à ὥρα.

Ὡραῖος, αία, αῖον, tempeſtivus; qui eſt formâ pulchrâ, feſtivus; æſtivus. Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, ſuperl. à præced.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempeſtivitas, maturitas; item pulchritudo; ab ὡραῖος.

Ὡραίνοι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, ornatus exquiſitior ad venuſtatem formæ oſtentandam; ornamentum; pulchritudo; à ὡραΐζω.

Ὡρανῶ. Vide in

Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· ὡρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανῶ.

Ὥρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὡργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, iraſcor; hoc ab ὀργίζω, facio iraſci; f. ίσω, p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, ORITHYIA, regina Antazonum.

Ὠρέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεχα, aor. 1. paſſ. ὠρέχθην.

Ὥρεον, videbam; imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, video.

Ὧρες, αἱ, pro ὄαρες (vid. ſeq.) uxores. Sed ὧρες, αἱ, turres; item curatores.

Ὥρεσσι, uxoribus; dat. plur. Ion. pro ὦρσι ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor; in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, curo; ab ὥρα, cura: item cuſtodio; ab οὖρος, cuſtos.

Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus: dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. ſing. imperf. act. et

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio; imperf. ὤρθριζον; f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς.

Ὠριγνᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. et

Ὠριγνῶντο, certabant, porrigebantur: 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo; f. ξω, p. χα.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, tempeſtivus; florens ætate. Th. ὥρα, tempus.

Ὥριμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ, maturus. Th. idem.

Ὤρινε, concitavit: a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ὥριος, ου, ὁ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, tempeſtivus; maturus; venuſtas; certo tempore factus: ὥριαι τελεταὶ, ſolemnitates, quæ quotannis certo ſtatoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, tempus.

Ὡρίσατο, 3. ſing. a. 1. m. et

Ὡρισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ὁρίζω, definio; f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὥριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hædus.

ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, ORION: ſignum cœleſte: At

Ὠρίων, nomen avis.

Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro; quod vide.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu fecit: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμαινε, agitaret: 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo; f. ανῶ, p. ὥρμαγκα· ab eod. Th.

Ὡρμᾶτο, motus eſt: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, impetu feror; f. ήσω. à præced. Th.

Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. Th.

Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, concitatus: p. part. paſſ. ab ὁρμάω et

Ὥρμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, ruo.

Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et

Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὦρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.

Ὤρνυτο, ruebat: 3. ſing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, excito. Th. ὄρω, excito.

Ὡρογράφος, ου, ὁ, annalium ſcriptor, qui deſcribit quid quoque anno evenerit: ex ὥρα, et γράφω.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, HOROLOGIUM: ex ὥρα, et λόγος, à λέγω, q. d. horas indicans.

Ὤρορα, per Metath. pro ὄρωρα, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito,

Ὧρος, ου, ὁ, annus; tempus; non ab ὥρα.

Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, mons.

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas obſervat; qui natalem alicujus horam conſiderat, atque inde futura prædicit: ex ὥρα, et σκοπὸς.

Ὦρσε, ας, ε, concitavi: a. 1. ind.

Digitized by Google

act. verbi ὄρω, excito; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito; f. ρῶ, p. ὦρκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, fodio; f. ξω.

Ὠρυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμὸς, ῦ, ὁ, ululatus; mugitus. Th. ὠρύω, ululo.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. m. ab ὠρύω, rugio.

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, fodio; f. ξω, p. ὤρυχα.

ὨΡΥ'Ω, et ὠρύομαι, ululo, rugio; f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὤρυες, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor eſt horribilis: à ſono fictum.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, rugitus: a præced.

Ὠ 'ρχαῖος Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et

Ὠρχεῦντο, Ion. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, ſalto, f. m. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejuſd.

Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὠρώρειν, excitatus eram: pluſq. p. med. verbi ὄρω, excito; f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, porrecti erant: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo; f. ξω, p. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in paſſ. ὤρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in pluſq. p. paſſ. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, porrexeram me: pluſq. p. act. Att. verbi ejuſd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὠρωρύχειν, foderam: pluſq. p. Att. ejuſd. verbi.

Ὡς, particula varios habens uſus: à ὅς eſt enim ὃν τρόπον, quemadmodum. valet ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi; in compar. ut, quemadmodum; item circiter, ferè; poſtquam; adeò ut; utinam; quàm, quantùm; quandoquidem, quare, idcirco, atqui; alioqui; Att. pro πρὸς, ad, cum acc. Ὡς εἰπεῖν, ut ita dicam. abundat, ut ὡς ἀληθῶς, verè, reverà. ὡσεὶ, velut. ὥσπερ, ſicut. ὥστε, adeò ut. ὡς εἰ, ut, utinam. καθὼς, velut, ſicut. ἕως, donec, uſque dum. τέως, tamdiu.

Ὧς, ſic, ita: à ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, eſt enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὦσα, ας, ε, impuli: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, repelleret: 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, fero.

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὡσανὶ, quaſi: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue: σῶσον δὴ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, impulit: Ion. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo: adv. ex ὡς, ſicut, et αὐτὸς, ipſe.

Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, redolebat: 3. ſing. imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὦσε, pepulit: 3. ſing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεὶ, perinde, tanquam, circiter, fermè: ex ὡς, ſicut, et εἰ, tanquam.

Ὠσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. ſervavit.

Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, pulſus; a. 1. part. paſſ. et

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ab ὠθέω, pello; f. ὤσω.

Ὦσι, ſint; 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὦσι, miſerint; 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, auribus; dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. paſſ. ὠσμένος, a. 1. paſſ. ὤσθην, a. 1. part. paſſ. ὠσθεὶς.

Ὠσμένος, pulſus; perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, ſicut; adv. ex ὡς, et πὲρ.

Ὡσπερὰν, adv. ferme, tanquam: ex præced. et ἂν.

Ὡσπερανεὶ, adv. tanquam ſi, perinde ac ſi: ex præced. et εἰ.

Ὡσπερεὶ, adv. veluti, quaſi: ex ὥσπερ, et εἰ.

Ὥστε, ut, ita, adeò ut, utque; quemadmodum, itaque; [illegible] quod: ex ὡς, et τε.

Ὠστης, ε, ὁ, impulſor, [illegible] ab ὠθέω. vid. ὠθέω.

Ὠσῶ, Att. pro ὤσω, [illegible] fut. 1. med. verbi ὠθέω.

Ὠτίζω, trudo; f. ίσω, et [illegible] ὠτιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ 'τερης, Dor. pro ὁ [illegible] crudelis.

Ὠτερίωντο, 3. ſing. [illegible] paſſ. verbi [illegible] m. [illegible] p. paſſ. [illegible]

Ὦρχος, ε, ὁ, et ὄρχος, [illegible] mus novellus: ab ὄρχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et [illegible] geſtatio ramorum: [illegible] nienſium: ex præced. et [illegible]

Ὤσω, pellam; f. 1. [illegible] ὠθέω, pello; f. [illegible] θω.

Ὦτα, aures; nom. et [illegible] ab ὃς, ὠτὸς, τὸ, auris. [illegible] τος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, [illegible] aures torquentur, [illegible] ceps: ex ὃς, et ἄγρα.

Ὠτακουστέω, f. [illegible] quæ dicuntur: ab

Ὠτακουστὴς, ῦ, ὁ, [illegible] larius explorator. Gl. [illegible] ζων. Delatores enim [illegible] ὦτα, et [illegible] dicuntur, [illegible] eis pro auribus.

Ὠταλγία, -ῶ, dolor auri[illegible] ὃς, et ἀλγέω.

Ὦ 'τὰν, ὁ amice, [illegible] pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. pro [illegible] ἔτης, ε, ὁ, ſocius, amicus.

Ὠτάριον, ε, τὸ, auricula, [illegible] Veneris; oſtreum quoddam [illegible] ab auriculæ ſimilitudine: ab [illegible] auris. Th. οὖας, idem.

Ὠτειλὴ, [illegible] ritus: ab eod.

Ὦτε, Poët. pro [illegible] ut.

Ὠτεγχύτης, ε, ὁ, [illegible] ſter: inſtrumentum [illegible] ἐγχύεται. Th. χέω, fundo.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus: ab [illegible] vulnero.

Ὤτερος, vel [illegible] Dor. [illegible] ὁ ἕτερος, alter.

Ὠτικὸς, ὴ, ὸν, auricularis: ab [illegible] ὠτὸς, τὸ, auris. Th. [illegible] idem.

Ὠτίον, τὸ, auricula; [illegible] dimin. ab eod.

Ὦτις, ιδος, ἡ, [illegible] quia aurita, ab eod.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab [illegible]

Ὦτος, ε, ſive [illegible] ὁ, [illegible] avis nycticoraci ſimilis: ab [illegible] bus plumeis ſic dicta; item [illegible] taph. homo fatuus. Eſt etiam [illegible]

Ὦτος, ε, ὁ, ΟΤΥΣ, [illegible] propr.

Digitized by Google

…τόστριχος, ε, ὁ ἡ ἡ, *capillis surrectis* : ex ὦς, et τέμνω.

…ώτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. …bi ὀτρύνω, *incito* ; fut. υνῶ, p. …ρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

…ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, *auritus* ; *an-*…, *ansas habens* : et

…ώτων, gen. pl. ab ὦς, ὠτὸς, τὸ, …ris. Th. οὖς, idem.

…ὑτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.

…φὶρ, *locus auro optimo abun-*…, Jer. 10. 9.

…ὤφειλον, imperf. et a. 2. ὤφε-…, *debui* : ab ὀφείλω, f. ήσω, p. …ληκα.

…ὤπτην, plusq. p. act. verbi ὀπ-…, *video* ; f. ψω, p. ὦπα.

…φαρ, nomen loci, *vel* regionis …ferum.

…ὠφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφε-…, et ὠφελία) *utilitas* ; *auxili-*… : tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, …is. Th. ὠφελέω.

…ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel im-…at. præſ. verbi

…ὨΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo, proſum* ; … *de aliquo mereor* : cum acc. …ibus abſolutè ; f. ὠφελήσω, a. … ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præſ. … ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor, prod-* … *mihi* ; a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, … *percepi commodum* ; a. 1. ſub. … ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. … ὠφεληθεὶς, ῶσα, ὲν, *adjutus*, …ω.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum* ; à 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, *utilitas*, *emolumentum* : ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *utilis* : ab ὠφελέω, *utilis ſum*, *proſum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui* ; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo* : ſeq. infin. habet peculiarem ſignificationem, quam vide in ὀφείλω.

Ὠφελουμένους, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, *apparui* ; a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video* ; fut. m. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt* ; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὤφλει, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφείλω.

Ὦ 'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *ſecurus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui* : p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio* ; f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ᾤγμην, ᾦξο, ᾦκτο, verbi ejuſd.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur* : 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo* ; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt* : 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor* ; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus* : 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, εο ; fut. m. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *OCHRA* : Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.

Ὠχραίνω, *pallidum reddo* : et

Ὠχράω, -ῶ, *palleo* ; *palleſco* : et

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor* : qualitas ὠχροῦ : ab ὠχρός.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, *pallor* : ab

Ὠχριάω, -ῶ, *palleo*, *palleſco* : ab ὠχρός.

Ὠχροειδὴς, ὲς, *pallidus* : ex ſeq. et εἶδος.

ὨΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *pallidus* : quaſi ex ᾠοῦ χρόα ; eſt enim ut *ovi vitellus*.

Ὦχρος, ε, ὁ, *pallor*, *palliditas* : et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

Ὠχρόω, et ὠχραίνω, *palleſacio*, *pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

Ὤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo* ; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ἡ, *oculus* ; *aſpectus*, *vultus*, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *ovo ſimilis*, *ovi ſpeciem gerens* : ab ᾠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A ἄνευ abs, ὑπὸ, cum geni et et παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ
puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδός.
ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
aliquo ſtare, μετὰ τινὸς εἶναι,
ἐν τινὶ εἶναι.
epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
vel Ab ſequente uſque, ἀπὸ ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως,
um genit.
hoc tempore, ἐξότε τοῦ, ἀπὸ
ὅτι, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέου,
νέῳ, ἐκ νεαροῦ, ἐκ πρώτης, ἐλικίας.
initio, κατ᾽ ἀρχὰς, ἀπ᾽ ἀρχῆς,
ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
inteſtato, id eſt, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθέμενος.
re. ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω
, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ
.
acium, ἀβάκιον.
, a, um, ἀπολαυθείς.
nculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
acus, ἄβαξ, ἄβακος.
alienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
alienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
alieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
alienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
amita, ὁ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπο-
.
arceo, ἀποκωλύω.
agia, ἀπαμάμμη.
avunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς
.
avus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος,
ἀπόγονος.
ax, ἄβαξ.
bas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
batia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
batiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
breviο, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ἀποκεφαλαιόω,
.

Abdicare magiſtratu ſe, ἀπάγειν τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, vel ἐξόμνυσθαι vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν· ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, id eſt, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέομαι, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, κατακρύπτω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπηγμένος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω τί τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτυχία.
Aberro, ἀμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ,
aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, cum gen.
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abeſſe et Abfore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abeſſe, μικροῦ δεῖν· multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἐνθένδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπιθι, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπιθι, ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας.

Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀτύφλος, ἀπόβλητος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, κολάω, -ῶ, ἀπελαύνω, σοβαλίζω τινὰ, ἀπείργω, ἀφίστημι, ἐξέλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παραθέω, -ῶ, ἀφίημι, cum acc.
Abiit pro mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, οἴωκε.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, ἀποχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, id eſt, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπομείγω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοτίς.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι᾽ ὅρκου.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περισκάπτω, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ, ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω,

Digitized by Google

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

... *vel* Abortio, ... ἀμβλίσκω et ἀμβλόω, ... ἐκτιτρώσκω.

... ἀμβλίσκω

... s, um, ἀγεννής, ἐκτρωματικός.

... partus, ἀμβλωθρίδιον.

... abortio, ἐκτρωσμός, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ...

Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκείρω.

Abrufus, ἀπόξεστος.

Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.

Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.

Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.

Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.

Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.

... *quod* diſſentio, δια-... -ῶ.

...ento, ἄπειμι.

Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.

Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος ; ἀπεοικώς.

Abſinthium, ἀψίνθιον.

Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.

Abſiſto, ἀφίσταμαι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.

Abſoleo, *id eſt*, ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.

Abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.

Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.

Abſolvere creditorem, *id eſt*, ei ſatisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.

Abſolvo, ἀπολύω τινα, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.

Abſolutè, *id eſt*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.

Abſolutio, ἀπόλυσις.

Abſolutorius, ἀπολυτικός.

Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθείς, ἄφετος, ἄνετος.

Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀπο-...

...ntinens, ἀπεχόμενος, ἐγκρατής, ...

Abſtinentèr, ἐγκρατῶς.

Abſtinentia, ἀποχή, ἐγκράτεια, ...

Abſto, ἀφίσταμαι.

Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, ... ἀνακεχωρισμένον.

Abſtractus, ἀφαιρετός, ...

Abſtraho, ἀποχωρίζω, ... -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ...

Abſtringo, ἀπολύω.

Abſtrudo, ... -ῶ, ...

Abſtruſus, ..., ἀνακεχωρηκώς.

Abſit, οὐ γὰρ δή, μὴ γένοιτο, ... μὴ συμβαίνη.

Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπομαι, ...

Abſumedo, ...

Abſumo, δαπανάω, ...

Abſurdè, ἀτόπως.

Abſurditas *et* Abſurdum, ..., ἀλλόκοτον, ...

Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ..., ἀλλόγιστος.

Abterminatus, ...

Abundans, ...

Abundantèr *et* Abundè, ..., ἀφθόνως, ...

Digitized by Google

Acc[illegible]eſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Ac[illegible]eſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.
[illegible]ido, συμπίπτω, προστυγχάνω.
[illegible]o, περιπίπτω, ἐντρύχω.
[illegible] μεταπέμπω τινα, ἐπικαλοῦμαι, προσπέμπω.
[illegible] ζώννυμι, διαζώννυμι, [illegible]ζω.
[illegible] vel παραψάλλω
[illegible] vel μετα-
[illegible]βάνω,
[illegible]
[illegible] μετάκλησις, προσ-
[illegible] πρόσπεμψις.
[Accl]amatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίκυρτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, προσάντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νηστὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, et νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et paſſ. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα; ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνω, vel τινος φόνω de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μομφὴ, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπιφέρων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομένων αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τούτου, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινὶ αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Accedia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἀκριτος

Digitized by Google

διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, χιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυντέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀποννυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀτιμάω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ἐναντία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Abortior, ἀπογίνομαι *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσσω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματικός.
Abortivus, partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἑλκέω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀπακυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abſcedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abſceſſio *vel* Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido *vel* Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρέπω, ἀποκείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abſconditè, κρυφῆ.
Abſconditus, κρυφθεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀκατάληπτος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημῶν.
Abſentia, ἀπουσία.
Abſentio, *idem quod* diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.
Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀποιούμενος.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίσταμαι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Abſoleo, *id eſt*, ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέσαι, κατασκευάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, *id eſt*, ei ſatisfacere, διαλύειν τὸ χρέος, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *id eſt*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀποτελέσθεὶς, ἀποτελῆς, [illegible] τὴς, ἐντελής.
Abſolutus omnibus [illegible] παρτισθεὶς, κατὰ πάντα [illegible]
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, [illegible] μος, κακοηχὴς et [illegible] ρεπλὴξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, [illegible] ῥοφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, [illegible]
Abſorbitio, ῥόφημα, [illegible]
Abſorptum, [illegible]
Abſque, ἔξω, *cum gen.* [illegible] εἰς δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγευστος, [illegible] μος.
Abſtergendi vim habens, [illegible] κὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumnias, [illegible] διαβολάς.
Abſtergo *et* Abſtergeo, [illegible] *et* ἀπομάττω, ἀποψάω, [illegible] ἀπομοργνύω, *et* -μι, [illegible] ἀναμάττομαι, σμάω, [illegible] ἐκσμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, [illegible] -ῶ, ἀποσοβέω.
Abſterſio, ἀπόμαξις, [illegible]
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι *et* [illegible] χομαί τινος, ἀπείργω, [illegible] ἐξίσταμαι, ἀφίσταμαι.
Abſtinens, ἀπεχὼν, [illegible] τικός.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀποχὴ, [illegible]
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ [illegible] ἀπεσχισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρεθεὶς, [illegible] ρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, [illegible] -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω [illegible]
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, [illegible]
Abſtruſus, [illegible] ἀποκεχωρισμένος.
Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ [illegible] ται, μὴ συμβαίνῃ.
Abſum, ἄπειμι, [illegible] δέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, [illegible]
Abſumo, δαπανῶ, [illegible] τουργέω, ἀναλίσκω, [illegible] τίθω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas *et* Abſurdum, [illegible] ἀτοπία, ἄτοπον, ἀλλό[illegible] φις.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, [illegible] ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφωρισθεὶς, [illegible] νισθείς.
Abundans, εὔπορος, [illegible] λὴς, ἄφθονος, περισσεύων, [illegible]
Abundantèr *et* Abundè, [illegible] τως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, [illegible]

Digitized by Google

περῶν, ἄλλων, εὐπόρως, περισσῶς,
ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
bundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἀφθονία, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, πλημμυρία.
bundatio, πλημμυρίς, πλημμύρα, ἐπίκλυσις, χύσις.
bundo, εὐθηνέω et εὐπορέω, εὐπορέω, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐπαγμαίνω.
bvolo, ἀφίστημι, vel ἀφίσταμαι.
buſivè, καταχρηστικῶς.
buſivus, καταχρηστικος, ἄχρηστος.
buſus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
buſus, καταχράομαι, -χρῶμαι, ἀποχράομαι, -χρῶμαι τίνι, ἀπειροκάλως, παραχράομαι.
yſſus, ἄβυσσος.
, ἄ, ἆ.
acia, ἀκακία.
ademia, ἀκαδημία.
atium, ἀκάτιον.
canto, προσᾴδω.
cedere ſententiæ, συγκαταθέσθαι τινι.
cedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
cedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μετειμι, συγγίζω.
celeratio, ἔπειξις, ταχύτης, σπουδή.
celero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
cendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, ἐμπίμπρημι.
cendo rurſus, ἀνακαίω, ἀνάπτω.
cenſus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θερμαινόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφλογμένος, πεφωσμένος.
centus, προσῳδία.
ceptio, λῆψις, πρόσληψις.
cepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ἀποδέχομαι.
ceptum habeo, χάριν τινι, vel τινι.
ceptum fero, προσλογίζομαι, ὀφείλω σοι τοῦτο, ἀφίημι, ἀπεφηνάμην.
ceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενής, ἀσπάσιος, εὐπρόσδεκτος, προσφιλής.
erſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
erſitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
erſo, μετακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω.
erſo aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
eſſio, ἐπίδοσις, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.

Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολή, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προστυγχάνω.
Accîdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et προσδέχομαί τι, ἀκροάομαι, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ὀρνιθοθήρας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγή, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινής, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίκυρτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, et περιοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογή, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νηστὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, et νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et *paſſ.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπιμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα: ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μέμψις, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δι τοῦτο, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινι αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι, -οῦμαι τινα, δι αἰτίας ἔχω, ἐλέγχομαί τινα.
Accedia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος

Digitized by Google

Acerbè, πικρῶς, τρυφερῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πικρότης, πικρία, ὀξύτης, τρυφότης.
Acerbo, *id eſt*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφερός.
Acero, *id eſt*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus viſu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θῆμων, θὶν *et* θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι *et* ὀξίζω, -ὀξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -εος, τὸ ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id eſt*, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id eſt*, pabulo deſtitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον *et* ἠπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, τρυφότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὺ ὀξίνης, ὁ.
Aciem inſtruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρασκευάζειν δύναμιν παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis et gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, *exercitûs*, παράταξις, τάξις, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinoſus, ῥαγώδης.
Acinus, *et* Acinum, ῥὰξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ ῥὰξ, πυρήν.
Acipenſer, *piſcis*, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, *id eſt*, ſervus, ἀκόλουθος.
Acone, *id eſt*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id eſt*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *ſerpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, τρυφότης.
Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquieſco, στέργω, ἡσυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquieſco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτοις, ἀρκοῦμαι τοῖς δὲ, ἐναρκοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι et ἀγαπάω, -ῶ, et συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*
Acquiro, ἀντιλαμβάνομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, πορίζομαι -ῶμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.
Acredula, *id eſt*, luſcinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄκρατος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφότης.
Acrodrua, *id eſt*, lignoſum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acroſtichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id eſt*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id eſt*, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίσθαι, δίκην λαχεῖν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴς *et* δραστής.
Actor, *id eſt*, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id eſt*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id eſt*, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id eſt*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id eſt*, actorum ſcriba, γραφεύς.
Actuarius, *id eſt*, facilis, εὐάγωγος.
Actum eſt, *id eſt*, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μεγαλῶς, δραστικῶς.
Actuoſus, φιλεργὸς, ἰσχυρὸς, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυωπὸς, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἐγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, κορφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια ...
Acuminatus, ...
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, ...
Acupictores, ποικιλταί, ... οἱ ζῳωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, ποικίλος, ...
Acu-pingere, ...
Acus, eris, ἄχυρον, ...
Acus, ûs, ...
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, ...
Acutè vociferans, ...
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ...
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, ... κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ...
Adactus, ...
Ad amuſſim, ἀκριβῶς, ...
Adæquatio, ...
Adædifico, ...
Adæquè, ἴσως.
Adæquo, ἰσόω, -ῶ, ... ἀπαρτίζω, ...
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæſtuo, ...
Adaggero, ...
Adagium *et* Adagio, ... ἔπος, λόγος.
Adalligo, ... τω, ... τω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, ... περικαθάπτω, περιάπτω, ... τω.
Adamantinus, ...
Adamus, ἀδάμας.
Adamatorius, ...
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ ...
Adaperio, ἀνοίγω, ... ἐκφαίνω.
Adapertilis *et* Adapertus, ...
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ...
Adaquo, ποτίζω τινί, ...
Adarca, *vel* Adarces, ... *quædam ſalſilago*, ἀδάρκη.
Adareo, ...
Adauctus, ûs, ui, ...
Adaugeo, ..., αὔξω.
Adbibo, ..., *cum gen.* ...
Adblandior, ...
Adcorporo, ...
Adcreſco, ...
Addecimo, ...
Addenſo, ...
Ad dextram, ad ſiniſtram, ...
Addico, *id eſt*, vendo, ...

Digitized by Google

[illegible] παλλάσσομαί τι, [illegible]
[illegible], *id eſt*, pronuntio, [illegible]
[illegible], *id eſt*, condemno, κατα-
[illegible], *id eſt*, condemnatio, κα-
[illegible] es ſum, [illegible] -ῶ τινι, δο-
[illegible] *dat.*
[illegible], *id eſt*, bene dico, προσ-
[illegible], προσλαμβάνω τι τοῖς ἐ-
[illegible]
[illegible]mentum, ἐπίβλημα, προσ-
[illegible]
[illegible], πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσ-
[illegible]
[illegible], a, um, πρόσθετος, προσ-
[illegible]τος.
[illegible], ἐπιτίθημι vel προστίθημί τι
[illegible], ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, ἐν-
[illegible] τι πρός τι.
[illegible]ceo, προσδιδάσκω.
[illegible]rmiſco, προσκοιμάομαι -ῶ-
[illegible]
[illegible]bitanter, διαπορητικῶς.
[illegible]ubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις,
[illegible]ία.
[illegible]ubitatus, ἄπιστος, ἀπορηθείς.
[illegible]bito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τι-
[illegible], διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφι-
[illegible]λω, ὑποπτεύω.
[illegible]ucere in ſuſpicionem, ἄγειν
[illegible] ὑποψίαν.
[illegible]uco, ἀπάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐ-
[illegible], παράγω, προσάγω, συνάγω,
[illegible]άγω τι εἰς τι.
[illegible]ucor, ἀνάγομαι, προσάγομαι,
[illegible] *acc.* προσίεμαι, *cum inf.*
[illegible]uctio, ἀπαγωγὴ, παραγωγὴ,
[illegible]αγωγὴ, συναγωγή.
[illegible]uctus, ἀναγόμενος, παραγόμε-
[illegible], προσαγόμενος, συναγόμενος.
[illegible]uctus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δω-
[illegible]
[illegible]duplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλα-
[illegible]ζω.
[illegible]dedo, καταφάγω.
[illegible]emptio, ἀφαίρεσις.
[illegible]emptus, ἀφαιρεθείς.
[illegible]eò, *id eſt*, uſque eò, ἕως, οὕτως,
[illegible], ὡς τοσοῦτον.
[illegible]eò ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind. vel*
[illegible]*f.*
[illegible]eo, *id eſt*, Accedo, ἐπιβαίνω,
[illegible]ρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἐπει-
[illegible], ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι,
[illegible] πρός τι.
[illegible]eo, *id eſt*, adorior *ſeu* aggredior,
[illegible]χειρέω -ῶ τινι vel πρός τινα,
[illegible]πτομαί τινος.
[illegible]eo hæreditatem, εἰς τὰ κτήμα-
[illegible] παρέρχομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν
[illegible]ληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κλη-
[illegible]νομίας.
[illegible]deps, στέαρ, πιμελὴ, ὀξύγγιον, ἄ-
[illegible]μφαρ -ατος, δημός.

Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, κατάληψις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id eſt*, equitando pròpriùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adeſdum, δεῦρ', ἄγε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adeſpotus, *id eſt*, ſine domino, ἀδέσποτος.
Adeſurio, ἐκλιμώττω, ἐκλιμιάω -ῶ, ἐκλιμώττω.
Adeundum eſt, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ ὡς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι. προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*
Adhæſio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω vel ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινός.
Adhibeo in conſilium, παρακαλέω -ῶ τι vel εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαι τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινί.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorreſco, ἐκπλήττομαι, ἐκφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐξέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐρεθιστής.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ τι, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id eſt*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id eſt*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παραβιάζομαι τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην *vel* τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω -ῶ τι τινος *vel* τινά τι, παραιρέω -ῶ τι *et* τινά τι *vel* τινός τι.
Adimpleo, ἐκπληρόω -ῶ, *vel* προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus *et* Adipoſus, στεατώδης *et* στεώδης, πιμελώδης.
Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι *cum gen.*
Aditio *et* Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον ἐπιγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴς, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, [illegible] -ῶ, ἐπορκέω, -ῶ, ἐπομόω, *vel* ἐ[illegible]μνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor *et* Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτὴρ, ἀλεξητὴρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus eſt, ὠφελήθη.

Digitized by Google

Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjuvator *et* adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.

Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.

Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τῦ πόνυ, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινι, συνωφελέω -ῶ τινι.

Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.

Adhibeſco, ἀρέσκομαι.

Admando, ἐπιτάσσω.

Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.

Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.

Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adminiſter, ὑπηρέτης, διάκονος.

Adminiſtra, ὑπηρέτις.

Adminiſtratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.

Adminiſtrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.

Adminiſtro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω, -ῶ, *et* κατευθύνω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.

Adminiſtro malè, κακοδιαιτάω -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.

Adminiſtro ſacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόξιμος, ἀγαστός.

Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.

Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.

Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.

Admirationi ſum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.

Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θηλητής.

Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας *vel* ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.

Admiſceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.

Admiſſarium admitto, ὀχεύω.

Admiſſarius, *ſcil.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεὺς, ἀναβάτης, θόρος.

Admiſſio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.

Admiſſum *ſcil.* ſcelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.

Admiſſura, *ſcil.* equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.

Admiſſus, προσδεχθείς.

Admiſtio, μῖξις, ἐπιμιξις, πρόσμιξις.

Admiſtus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.

Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι. προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, ἀφίημι.

Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ, τι.

Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.

Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.

Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.

Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.

Admonitor, παραινέτης, νουθετητὴς, ἐπιμνηματιστής.

Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.

Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.

Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.

Admotio, *et* Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.

Admotus, a, um, προσπελασθείς.

Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.

Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.

Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.

Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.

Admutilo, κολοβόω, -ῶ.

Adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.

Adnatatio, πρόσνηξις.

Adnato *et* Adno, ἀπονήχομαι *vel* παρανήχομαι, *vel* προσνήχομαί τινι.

Adnavigatio, ἀνάπλοος, ἐπίπλοος.

Adnavigo, ἀναπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.

Adnecto, ἐπιπλέκω.

Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμέω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, διδίλλω.

Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.

Adnixus, πειρασθείς.

Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.

Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.

Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω -ῶ.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnutritus, ἐπιθρεπτός.

Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχώννυμι.

Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *act.* θειόω -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.

Adoleſcens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.

Adoleſcentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβεία, ἐφηβότης, ab Adoleſcentiâ ἐκ μειρακίου.

Adoleſcentior *et* Adoleſcentulus, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, μειρακιόομαι -ῶμαι.

Adoleſcentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.

Adoleſcentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.

Adoleſco, ἀτάλλω, ἡβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, ἐκμειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυρίζω.

Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.

Adoptatio, υἱοθεσία, ὑποποίησις.

Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, εἰσποιητὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.

Adoptator, υἱοθετέω, -ῶ.

Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, εἰσποίησις.

Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθεμαι, ποιέω -ῶ, *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.

Ador, ζέα, χόνδρος.

Adoratio, προσκύνησις, εὐχή.

Adordior, ἄρχομαι, ὑπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.

Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, ἐνεδρεύω.

Adornatio, διακόσμησις, συσκευασία.

Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐπισκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.

Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.

Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ *vel* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.

Adorſus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.

Adpoſco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαιτέω -ῶ.

Adprecor, προσεύχομαι.

Adpugno, προσμάχομαι.

Ad quo, *id eſt*, quoad, ἕως ἂν, ἄχρις οὗ.

Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.

Adraſus, ἐπιξεστός.

Adrepo, προσέρπω τινι, ἐφέρπω ἐπί τινα.

Adruo, ἀνατρέπω.

Adſciſco, προσποιέομαι -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι, ἐπισπάομαι, -ῶμαι, κάθημαι.

Adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.

Adſcriptus in tribum, προσγεγραμμένος τῇ φρατρίᾳ.

Adſignifico, προσσημαίνω, ἐπισημαίνω.

Adſitus, παρέμφυτος.

Adſpuo, καταπτύω.

Adſtringo, στύφω.

Adſum, ἐγγίζομαί τινι τά τι...

Digitized by Google

e, προσέρχομαι, παραγίνομαι, παραγίγνομαι.
ſummam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
exo, παραπλέκω.
ectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ.
ectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
ectus, παρακομισθείς.
eho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
elo, ἐπικαλύπτω.
ena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
eneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -οῦμαι.
eniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
enio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιδημέω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελθεῖν.
entitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικός, ἀλλότριος, συμβεβηκὸς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
ento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, ἐφίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, ἔρχομαι πρός τινα.
entor, προσήλυτος, πλησιάζων.
entus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
erbero, ἐπιμαστίζω, προσμαστίζω.
erbium, ἐπίρρημα.
erſa, τὰ ἐναντία.
erſa fortuna, ἀτυχία, δυστύχημα, δυστόχημα.
erſa fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
erſa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
erſans, ἐναντιούμενος.
erſaria, ἐφημερίδες.
erſarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντίπαλος, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
erſator, ἀντιστάτης.
erſitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντιπραξις.
Adverſo, ἐναντιόω, καταντικρὺ, ἄντα.
erſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν.
erſor, ἐναντιοῦμαί τινι, ἀντικεῖμαι.
erſum, ἀντίον, ἐναντίον.
erſus, vel Adverſum, præpoſitio, κατὰ cum gen. πρὸς, ἀντί.
erſùm vel Adverſus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
erſus, ἀντικείμενος.
vertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκοπεῖν, βάλλεσθαι ἐς θυμόν.

Adverto, *id eſt*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *ſeu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ϗ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικός, θωπευτικός.
Adulatrix, κόλακις, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, γίνδης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ἐχὸν κοπὴν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id eſt*, rem ſinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀφῆλιξ.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, σκιάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id eſt*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naſo, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι, -οῦμαι. *cum accuſ.* ἐπικαλέω, -ῶ, *et* ἐομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, προσπτῆσις, ἐπιπτῆσις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάομαι, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν ἐς γόνατα.
Advorſor, *pro* adverſor, ἐναντιόομαι, οὖμαι τινι.
Ad votum, *id eſt*, ex ſententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπιπιέζω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes, -dis, *id eſt*, locus ſacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id eſt*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id eſt*, parva domus, οἰκίδιον, οἰκοδόμιον.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἵδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus *et* Æditumus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροπόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id eſt*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηλὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium*, *et herbæ ſeu arboris ſpecies*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id eſt*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compoſitis* δύς.
Ægrè fero, δυσπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, ἄχθομαι, ποιέομαι, -οῦμαι, δύσφορος, ἐπίγνω, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, νοσέω, -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.

Digitized by Google

act. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ρῶ, p. ὦρκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.

Ὠρυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμὸς, ῦ, ὁ, *ululatus*; *mugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. m. ab ὠρύω, *rugio*.

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὀρυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.

ΩΡΥ'Ω, et ὠρύομαι, *ululo*, *rugio*; f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor eſt horribilis: à ſono fictum.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, *rugitus*: a præced.

Ὠ 'ρχαῖος Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et

Ὠρχεῦντο, Ion. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -ῦμαι, *ſalto*, f. m. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejuſd.

Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὠρώρειν, *excitatus eram*: pluſq. p. med. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in paſſ. ὤρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in pluſq. p. paſſ. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: pluſq. p. act. Att. verbi ejuſd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam*: pluſq. p. Att. ejuſd. verbi.

Ὡς, particula varios habens uſus: à ὃς eſt enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*. valet *ut*, *ſicut*, *tanquam*, *perinde ac ſi*; in compar. *ut*, *quemadmodum*; item *circiter*, *ferè*; *poſtquam*; *adeò ut*; *utinam*; *quàm*, *quantùm*; *quandoquidem*, *quare*, *idcirco*, *atqui*; *alioqui*; Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. Ὡς ἔπος εἰπεῖν, *ut ita dicam*. abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè*, *reverà*. ὡσεὶ, *velut*. ὥσπερ, *ſicut*. ὥστε, *adeò ut*. ὥσπερ, *ut*, *utinam*, *καθὼς*, *velut*, *ſicut*. ἕως, *donec*, *uſque dum*. τέως, *tamdiu*.

Ὥς, *ſic*, *ita*: à ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, eſt enim αὐτὸν τρόπον, *eundem*.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli*: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. Sed ὦξαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, *fero*.

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὡσανὶ, *quaſi*: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. *ſerva quæſo*, *felicem ſucceſſum tribue*: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, *impulit*: Ion. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, *eodem modo*: adv. ex ὡς, *ſicut*, et αὐτὸς, *ipſe*.

Ὤσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*: 3. ſing. imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσε, *pepulit*: 3. ſing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermè*: ex ὡς, *ſicut*, et εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *ſervavit*.

Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulſus*; a. 1. part. paſſ. et

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ab ὠθέω, *pello*; f. ὤσω.

Ὦσι, *ſint*; 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὦσι, *miſerint*; 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, *auribus*; dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. paſſ. ὠσμένος, a. 1. paſſ. ὤσθην, a. 1. part. paſſ. ὠσθεὶς.

Ὠσμένος, *pulſus*; perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, *ſicut*; adv. ex ὡς, et περ.

Ὡσπερὰν, adv. *ferme*, *tanquam*: ex præced. et ἂν.

Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam ſi*, *perinde ac ſi*: ex præced. et εἰ.

Ὡσπερεὶ, adv. *veluti*, *quaſi*: ex ὥσπερ, et εἰ.

Ὥστε, *ut*, *ita*, *adeò ut*, *utque*; *quamobrem*, *itaque*; [illegible] *quòd*: ex ὡς, et τε.

Ὦσται, ω, ὁ, *impulſus*, [illegible] ab ὠθέω. vid. ὠθέω.

Ὠσῶ, Att. pro ὤσω, [illegible] fut. 1. med. verbi [illegible]

Ὠτίζω, *trudo*; f. [illegible] ὠτιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ 'τεγκτος, Dor. pro ὁ [illegible] *crudelis*.

Ὤτεθραμμα, 3. ſing. [illegible] paſſ. verbi ὀτεθραίνομαι, [illegible] m. ὀτεθραίνομαι, p. paſſ. [illegible]

Ὤτοχος, ω, ὁ, et ὤσχη, [illegible] *mus novellus*: ab ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ία, [illegible] *geſtatio ramorum*: feſtum [illegible] nienſium: ex præced. et φέρω

Ὤσω, *pellam*; f. 1. act. [illegible] ὠθέω, *pello*; f. ὤσω, [illegible] θω.

Ὦτα, *aures*; nom. et [illegible] ab ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. [illegible] τὸς, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *inſtrumentum* [illegible] *aures torquentur*, [illegible] *ceps*: ex ὦς, et ἄγρα.

Ὠταρεία, f. [illegible] *quæ dicuntur*: ab

Ὠτακουστὴς, ῦ, ὁ, *delator*, [illegible] *larius explorator*. Gl. [illegible] νύω. Delatores enim [illegible] ὦτα, et ἀκοὰς dicuntur, [illegible] eis pro auribus.

Ὠταλγία, -ῶ, *dolor auribus*: [illegible] ὦς, et ἀλγέω.

Ὦ 'τὰν, ὦ *amice*, *heus* [illegible] pro ὦ ἔταν, voc. Dor. pro [illegible] ἔτης, ω, ὁ, *ſocius*, *amicus*.

Ὠτάριον, ω, τὸ, *auricula* [illegible] *Veneris*; *oſtreum quoddam* [illegible] ab *auriculæ* ſimilitudine: ab [illegible] *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, *auricula* [illegible] *ritus*: ab eod.

Ὦτε, Poët. pro ὡς, [illegible] ut.

Ὠτεγχύτης, ω, ὁ, *auricularis* [illegible] *ſter*: inſtrumentum quo in [illegible] ἐγχέεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab [illegible] *vulnero*.

Ὤτερος, vel ὁ ἕτερος, Dor. [illegible] ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ὴ, ὸν, *auricularis*: [illegible] ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ὦς, idem.

Ὠτίον, τὸ, *auricula*; [illegible] dimin. ab eod.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda* [illegible] quia aurita, ab eod.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab [illegible]

Ὦτος, ω, ſive ὦτος, ὁ, [illegible] avis nycticoraci ſimilis: ab [illegible] bus plumeis ſic dicta; [illegible] taph. *homo fatuus*. Eſt [illegible]

Ὦτος, ω, ὁ, ΩΤΥΣ, [illegible] propr.

Digitized by Google

Ὠτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auribus mutilatus : ex οὖς, et τέμνω.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, incito; fut. υνῶ, p. ὤτρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus; ansatus, anſas habens : et

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖς, idem.

Ὡὑτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.

Ὠφάζ, locus auro optimo abundans, Jer. x. 9.

Ὤφειλον, imperf. et a. 2. ὤφελον, debui : ab ὀφείλω, f. ήσω, p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, pluſq. p. act. verbi ὄπτομαι, video; f. ψω, p. ὦφα.

Ὠφίρ, nomen loci, vel regionis auriferæ.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) utilitas; auxilium : tanq. ab ὠφελής, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. verbi

ὨΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, juvo, proſum; ... de aliquo mereor : cum acc. ... ſæpius abſolutè; f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præſ. p. ὠφελέομαι, -οῦμαι, juvor, prodeſt mihi; a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, percepi commodum; a. 1. ſub. p. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. p. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, adjutus, ...

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præcod.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum; à 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum : ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis : ab ὠφελέω, utilis ſum, proſum.

Ὤφελον, ες, ε, debui; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, debeo : ſeq. infin. habet peculiarem ſignificationem, quam vide in ὀφείλω.

Ὠφελουμένους, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, apparui; a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, video; fut. m. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, viſi ſunt; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὤφλει, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφείλω.

Ὡ'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, ſecurus.

Ὦιξα, ας, ε, aperui : p. ind. act. verbi οἴγω, aperio; f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ᾤγμην, ᾦξο, ᾦκτο, verbi ejuſd.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur : 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt : 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, ibamus : 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, eo; fut. m. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, OCHRA! Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.

Ὠχραίνω, pallidum reddo : et

Ὠχράω, -ῶ, palleo; palleſco : et

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor : qualitas ὠχροῦ : ab ὠχρός.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor : ab

Ὠχριάω, -ῶ, palleo, palleſco : ab ὠχρός.

Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus : ex ſeq. et εἶδος.

ὨΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus : quaſi ex ᾠοῦ χρόα; eſt enim ut ovi vitellus.

Ὦχρος, ου, ὁ, pallor, palliditas : et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

Ὠχρόω, et ὠχραίνω, palleſacio, pallidum reddo. Th. ὠχρός.

Ὤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; aſpectus, vultus, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens : ab ᾠόν, ovum.

Τῷ Θεῷ δόξα.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A vel, ab, abs, cum geni. et et παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδός.
ſecretis, ὁ ἀπὸ τῶν ἀπορῥήτων.
aliquo ſtare, μετὰ τινὸς εἶναι, ἐν τοῦ εἶναι.
epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
vel Ab ſequente uſque, ἀπὸ ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως, cum genit.
hoc tempore, ἐξότε τοῦ, ἀπὸ ...ιτι, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέας, ...ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης, ἡλι...ας.
initio, κατ᾽ ἀρχὰς, ἀπ᾽ ἀρχῆς, ...ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
inteſtato, *id eſt*, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθέμενος.
re, ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω ...ατος, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ ...
...acium, ἀβάκιον.
...ctus, a, um, ἀπελαθείς.
...culus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τρα...ζιον.
...cus, ἄβαξ, ἄβακος.
...lienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
...alienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
...lieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
...alienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
...amita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπο...
...arceo, ἀπείργω.
...avia, ἀπομάμμη.
...avunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ...
...avus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, ...γονος.
...ax, ἄβαξ.
...bas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
...batia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
...batiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
...brevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ἀποκεφαλαιόω, ...

Abdicare magiſtratu ſe, ἀπαυδᾶν τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, vel ἐξόμνυσθαι vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν· ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id eſt*, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέομαι, -οῦ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπεῖπον τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπηγμένος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς θεράπνη.
Aberceo, ἀπείργω τί τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, cum gen.
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abeſſe et Abfore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abeſſe, μικροῦ δεῖν· multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἐξ, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας.

Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀπόβλητος, ἀπόβλητος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, ἀποσοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, σφενδονάω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παραιτέω, -ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit *pro* mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, ὀλώλει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, ἀποχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id eſt*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείβω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοτής.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι᾽ ὅρκου.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περισκάπτω, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ, ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω,

Digitized by Google

LEXICON

LATINO-GRAECUM.

...ἀκάλυπτος,

...πτω, ἀποκρύπτω τι,

...ω, συγκρύπτω, συγκα-

...ω.

...conſio, ἀπόκρυψις.

...dus,

...ρὸς, μυ-

...μα, μίασμα,

...ωχλυμος.

...ιττομαι τι, μυ-

...μαι, -ῦμαι, προ-

...ιάζομαι.

...μαι vel Abortio, ἀμβλίσκω et ἀμβλόω, ...ἐξαμβλόω, ἐκτιτρώσκω, ...ιτρώσκομαι.

Abortire facio, ἀμβλίσκω.

Abortivus, a, um, ἀγεννὸς, ἐκ-βλέμος, ἐκτρωματικός.

Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.

Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.

Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.

Abraſus, ἀπόξεστος.

Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.

Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.

Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.

Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.

Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.

Abſens, ἀπὼν, -όντος, ἔδημος, ἀποδημῶν.

Abſentia, ἀπουσία.

Abſentio, idem quod diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.

Abſento, ἄπειμι.

Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.

Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεοικώς.

Abſinthium, ἀψίνθιον.

Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.

Abſiſto, ἀφίστημι vel ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.

Abſoleo, id eſt, ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.

Abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.

Abſolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.

Abſolvere creditorem, id eſt, ei ſatisfacere, διαλύειν τὸ χρέος, ἀπαλλάττειν.

Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.

Abſolutè, id eſt, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.

Abſolutio, ἀπόλυσις.

Abſolutorius, ἀπολυτικός.

Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.

Abſolutus, id eſt, perfectus, ἀπο-

...σομαι, σμή...

...ἀποσμήχω, ῥύπτω.

Abſterreo, ἀποτρέπω ...βέω, -ῶ, ἀποσοβέω.

Abſterſio, ἀπόμαξις, ἐκ...

Abſtineo, ἀπαλλάττομαι ... χομαί τινος, ἀπέχω; ... ἐξίσταμαι, ἀφίστημι.

Abſtinens, ἀπεχὼν, ἐγ... πατάς.

Abſtinenter, ἐγκρατῶς.

Abſtinentia, ἀπόχησις, ἐγ...

Abſto, ἀφίσταμαι.

Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαι... ἀποκεχωρισμένον.

Abſtractus, ἀφαιρετὸς, ... ρισμένος.

Abſtraho, ἀποχωρίζω, ... -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἐκ, ...

Abſtringo, ἀπολύω.

Abſtrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ...

Abſtruſus, ἀπόκρυφος, ... ἀποκεχωρισμένος.

Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο..., μὴ συμβαίη.

Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπο... ...δέω.

Abſumedo, ἀνάλωμα, ...

Abſumo, δαπανῶ, ἀπολ... πορεύω, ἀναλίσκω, ...ίδω.

Abſurdè, ἀτόπως.

Abſurditas et Abſurdum, ... ἀτοπία, ἄτοπον, ἀλλό... ...ς.

Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ... ἀλλόγιστος.

Abterminatus, ἀφωρισ... κισθείς.

Abundans, πλούσιος, ... λὴς, ἄφθονος, περιττὸς, ...

Abundanter et Abundè, ... τως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, ...

Digitized by Google

XICON
O-GRÆCUM.
AB

…rurſus, ἀνεχθῶ, ἀναίω.
…habeo, χαίρω τινὶ, vel
…fero, προσλογίζομαι,
…a, um, προσκληθεὶς,
…aliquem crimine conju-

Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, …μπίπτει, καθήκει, et activè πάσ-
… συμπίπτω, προσυγχάνω.
…ικόπτω, ἐκτρύχω.
…τέμνω τινα, ἐπικα-
… προστέμνω.
…μι, διαζώννυμι,
…ψάλλω
…ντα-
…ποδί-
…ι, ἀνευρέω,
…αρά τινος.
…ραξ, ἱέραξ, κέρκαξ, ὠ-
…pitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μεταπεμφθεὶς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* περιοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω *vel* προσαρμόζω *vel* ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι,

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς *vel* ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τηπέω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· *cum acc.* σωρεύω, -ῶ, νηέω, *et* νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, *et* λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι *et* ὑπέρ τινος, *et* περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, *et paſſ.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα ; ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, *vel* τινος φόνου de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μόνη, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικὸς.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δέ τινα, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου *et* τινός φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινι αἰτίαν, ἐπιφέρω *vel* ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρὸς τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι᾽ αἰτίας ἔχω, ἐλέγχομαί τινα.
Accdia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος

Digitized by Google

διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, πιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυντέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνος εἰμί.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ἀηδία, μῦσος, προσόχθισμος.
Abominor, βδελύττομαι τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσσω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγεννὴς, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματικός.
Abortivus, partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἐλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀπαντλέω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀπακυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορρὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀπορρώξ.
Abſcedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abſceſſio *vel* Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido *vel* Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀποκείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abſconditè, κρυφῆ.
Abſconditus, κρυφαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
non Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀκατάληπτος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπὼν, -όντος, ἔκδημος, ἀποδημῶν.
Abſentia, ἀπουσία.
Abſentio, *idem quod* diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.
Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεοικώς.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίσταμαι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Abſoleo, *id eſt*, ab uſu recedo, ἀπαρχαιόομαι.
Abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέσαι, κατασκευάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, *id eſt*, ei ſatisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινα, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *id eſt*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀποτελέσθεὶς, ἀποτελὴς, [illegible] τέλειος, ἐντελής.
Abſolutus omnibus [illegible] ἐν πᾶσι [illegible] κατὰ πάντα [illegible]
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, [illegible] μος, κακοηχὴς et [illegible] ρυπλὴξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, [illegible] ῥοφέω, *et* ἀπορροφέω, -ῶ, [illegible]
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφημα, [illegible] σις.
Abſorptum, [illegible]
Abſque, ἔξω, *cum gen.* [illegible] εἰς δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγευστος, [illegible] μος.
Abſtergendi vim habens, [illegible] κὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumniam, [illegible] θαι διαβολάς.
Abſtergo *et* Abſtergeo, [illegible] *et* ἀποσμήχω, ἀποψάω, [illegible] ἀπομοργνύω, *et* -μι, [illegible] ἀπομάττομαι, σμάω, [illegible] ἐκσμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, [illegible] ζω, -ῶ, [illegible]
Abſterſio, ἀπόμαξις, ἔκψησις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι [illegible] χομαί τινος, ἀπέχω, [illegible] ἐξίσταμαι, ἀφίσταμαι.
Abſtinens, ἀπεχὼν, ἐγκρατὴς, [illegible] παρὰς.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια, [illegible]
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ [illegible] ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρετὸς, [illegible] ρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, [illegible] -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπό, [illegible]
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, ἀποθέω, -ῶ, [illegible]
Abſtruſus, ἀπόκρυφος, [illegible] ἀποκεχωρισμένος.
Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, [illegible] το, μὴ συμβαίνῃ.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, [illegible] δέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, [illegible]
Abſumo, δαπανῶ, [illegible] ἀναλίσκω, [illegible] στρέφω, [illegible] τίθω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas *et* Abſurdum, [illegible] ἀτοπία, ἄτοπον, ἀλλόκοτον, [illegible] τις.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, [illegible] ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφωρισθεὶς, [illegible] κισθείς.
Abundans, εὔπορος, πλούσιος, [illegible] λὴς, ἄφθονος, περιττὸς, [illegible]
Abundantèr *et* Abundè, [illegible] ως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, [illegible]

Digitized by Google

ταρεῖα, ἄδην, εὐπόρως, περιουσῶς,
ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
oundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἀδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
oundatio, πλημμυρίς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
oundo, εὐθηνέω et εῖμαι εὐπορέω, περιουσιάζω τινὸς, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκχομαίνω.
ovolo, ἀφίσταμαι, vel ἀφίπταμαι.
usivè, καταχρηστικῶς.
usivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
usus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
utor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι ... vel ἀπειροκάλως, παραχράομαι.
yssus, ἄβυσσος.
, ἦ, ἤ.
acia, ἀκακία.
ademia, ἀκαδημία.
atium, ἀκάτιον.
canto, προσᾴδω.
ccedere ſententiæ, συγκαταθέσθαί τινι.
cedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
cedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μετειμι, συνεγγίζω.
celeratio, ἔπειξις, ταχύα, σπουδή.
celero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
cendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἐνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, ἐμπίμπρημι.
cendo rurſus, ἀνακαῶ, ἀνακαίω.
cenſus, ἡμμένος, ἀπτόμενος, θερόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφυσμένος.
centus, προσῳδία.
ceptio, λῆψις, πρόσληψις.
cepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ἀποδέχομαι.
ceptum habeo, χαίρω τινι, vel ἐπί τινι.
ceptum fero, προσλογίζομαι, κατατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίημι, ἀπογράφω.
ceptus, δεκτὸς, χαριεὶς, ἀσμενὸς, εὐπρόσδεκτος, προσδεχθείς.
cerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
cerſitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
cerſo, μετακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω.
cerſo aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
ceſſio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.

A C

Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accîdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et πρόσδέχομαί τι, ἀντιμείρω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ὠκυπτέρος.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

A C

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τηπέω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, ῶ, νηέω, et νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et *paſſ.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα : ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικὸς.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομένας αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τούτου, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινός φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Accedia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος

Digitized by Google

Acerbè, πικρῶς, τρυφηδὸς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πόνος, πικρία, ὀξύτης, τρυφιότης.
Acerbo, *id eſt*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφνός.
Acero, *id eſt*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus viſu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν *et* θὶς, ὁ ϗ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι *et* ὀξύνω, ὀξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -εος, τὸ ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id eſt*, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id eſt*, pabulo deſtitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἀκεστήριον *et* ἡπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, τρυφιότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὑ ὀξινὸς, ὁ.
Aciem inſtruere, παρατάσσειν, ἐκτάσσειν, παρατάσσειν δύναμιν παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis et gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinoſus, ῥαγώδης.
Acinus, *et* Acinum, ῥὰξ, γὸς, ὁ ϗ ἡ ῥὰξ, πυρήν.
Acipenſer, *piſcis*, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, *id eſt*, ſervus, ἀκόλουθος.
Acone, *id eſt*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id eſt*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *ſerpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, τρυφιότης.
Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquieſco, ἠρεμῶ, ἡσυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.

Acquieſco rebus, συμφέρομαι ταῖς πράξεσι, ἠρεμῶ τούτῳ, ἀρέσκομαι τοῖς δε, ἐπαναπαύομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τῷ χαίρω, ἀγαπάω *et* ἀγαπῶ, -ῶ, *et* συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*
Acquiro, ἀποκτάομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, περιποιέομαι, ὠνέομαι -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.
Acredula, *id eſt*, luſcinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλα.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφιότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἔντονος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφιότης.
Acrodrua, *id eſt*, lignoſum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acroſtichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id eſt*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id eſt*, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην ἐπάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ *et* δράστης.
Actor, *id eſt*, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id eſt*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id eſt*, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id eſt*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id eſt*, actorum ſcriba, γραφεύς.
Actuarius, *id eſt*, facilis, εὐάγωγος.
Actum eſt, *id eſt*, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuoſus, φιλεργὸς, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυωπὸς, ὁ ϗ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.

Acumen ingenii, ἀγχίνοια, εὐ... σις.
Acuminatus, [illegible]
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, [illegible]
Acupictores, [illegible] *et* ζωγράφοι ἐργάται.
Acu-pictus, ποικίλος, [illegible]
Acu-pingere, [illegible]
Acus, eris, ἄχυρον, [illegible] λον.
Acus, ûs, βελόνη, [illegible]
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, [illegible]
Acutè videns, [illegible] *et* ὀξυωπὸς, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, [illegible] κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, [illegible] ἀναγκασθείς.
Ad amuſſim, ἀκριβῶς, [illegible] πρὸς στάθμην.
Adæquatio, [illegible]
Adæquiſſo, [illegible]
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἰσόω, [illegible] ἀπαρτίζω, [illegible]
Adæro, [illegible]
Adæſtuo, [illegible]
Adaggero, [illegible]
Adagium *et* Adagio, [illegible] λόγος.
Adalligo, [illegible]
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, [illegible]
Adaperio, ἀνοίγω, [illegible]
Adapertilis *et* Adapertus, [illegible]
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, [illegible]
Adaquo, ποτίζω τινι, [illegible]
Adarca, *vel* Adarces, [illegible] *quædam ſalſilago*, ἀδάρκη.
Adareo, [illegible]
Adauctus, ûs, ui, [illegible]
Adaugeo, ἐπαυξάνω, αὔξω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen.*
Adblandior, [illegible]
Adcorporo, [illegible]
Adcreſco, [illegible]
Addecimo, [illegible]
Addenſo, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad ſiniſ[illegible] δεξιά, ἐπ' ἀριστερά.
Addico, *id eſt*, vendo, [illegible]

Digitized by Google

ſ, καταλλάττομαί τι, ἀντιλάττω.
ddico, *id eſt*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀνακηρύττω.
ddico, *id eſt*, condemno, καταδικάζω.
ddictio, *id eſt*, condemnatio, καταδίκη.
ddictus ſum, ὀφείλω -ῶ τινι, δεύω cum dat.
ddiſco, *id eſt*, bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
dditamentum, ἐπίθημα, προσθήκη, παραθήκη.
ditio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
ditus, a, um, πρόσθετος, προστιθειμένος.
ddo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τι τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
ddoceo, προσδιδάσκω.
dormiſco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.
dubitanter, διστακτικῶς.
dubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, πορία.
dubitatus, ἄπιστος, ἀπορηθείς.
dubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
ducere in ſuſpicionem, ἄγειν εἰς ὑποψίαν.
duco, ἀπάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ἄγω τι εἰς τι.
ducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, acc. προσίεμαι, cum inf.
ductio, ἀναγωγή, παραγωγή, σαγωγή, συναγωγή.
ductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
ductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρων.
duplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλάζω.
edo, καταφάγω.
emptio, ἀφαίρεσις.
emptus, ἀφαιρεθείς.
eo, *id eſt*, uſque eò, ἕως, οὕτως, εἰς τοσοῦτον.
eo ut, τοσοῦτον ὥστε cum ind. vel
eo, *id eſt*, Accedo, ἐπιβαίνω, ἔρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἐπιφοιτάω, προσπορεύομαί τινι, ἔρχομαι πρός τι.
eo, *id eſt*, adorior *ſeu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι vel πρός τινα, ἐπέρχομαί τινος.
hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα ἐμβαίνομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίαν.
ps, ipis, πιμελή, ὀξύγγιον, στέαρ -ατος, δημός.

Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id eſt*, equitando prò-priùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adeſdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.
Adeſpotus, *id eſt*, ſine domino, ἀδέσποτος.
Adeſurio, βουλιμιάω, βουλιμιάω -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum eſt, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum acc.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, cum dat.
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ ὡς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, omnia cum dat.
Adhæſio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερύγω.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω vel ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινός.
Adhibeo in conſilium, παρακαλέω -ῶ τι vel εἰς συμβουλήν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλήν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorreſco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐρεθιστικτής.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ τι, προτρέπω τινα ὡς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id eſt*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id eſt*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαι τινα εἰς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ τι vel ἐξαιρέω -ῶ τι τινος vel τινά τι, παραιρέω -ῶ τι et τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus *et* Adipoſus, στεατώδης et στεατώδης, πιμελώδης.
Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι cum gen.
Aditio *et* Aditus, ἔφοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθόν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον ἐπιγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκ[illegible]ῶ, ἐπορκέω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, vel ἐπ[illegible]μνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor *et* Adjutrix, βοηθός, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργός, ἀλκτήρ, ἀλεξητήρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus eſt, ὠφελήθη.

Digitized by Google

"Ωμην, *putabam*, imperf. m. verbi *οἴμαι*, vel *οἴομαι*, *puto*. Th. *οἴω*, idem.

'Ωμηστὴς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui cruda edit; crudelis*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *ἔδω*, vel *ἐσθίω*, *edo*.

'Ωμία, ας, ἡ, *extenſura*, quaſi *ala*, vel *humerulus*.

'Ωμιαῖος, αία, αῖον, *qui eſt in humeris*: ab

'Ωμίας, ȣ, ὁ, *qui eſt humeris repandis et amplis*.

'Ωμίλει, 3. ſing. imperf. act. verbi *ὁμιλέω*, *colloquor*, cum dat. f. *ήσω*, p. *ὡμίληκα*. Th. *ὅμιλος*, ȣ, ὁ, *turba*.

'Ωμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

'ΩΜΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*.

'Ωμίλουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi *ὁμιλέω*. Vide *ὡμίλει*.

"Ωμιον, ȣ, τὸ, *humerulus*.

'Ωμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

'Ωμοβόειος, εία, ειον, et

'Ωμοβόεος, έα, Ion. έη, εον, idem quod

'Ωμοβόϊνος, ΐνη, ϊνον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *βȣ̃ς*, *bos*.

'Ωμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudivorax*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *βορὰ*, ᾶς, ἡ, *eſca*.

'Ωμοβοροσοβαβάτης, ȣ, ὁ, *ſuper crudè vorata ambulans*.

'Ωμοβρὼς, ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex *ὠμὸς*, et *βρώσκω*.

'Ωμόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui crudus comeditur*: ex iiſd.

'Ωμοβύρσινος, ίνη, ινον, *è crudo corio bovino factus*: ab

'Ωμοβύρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex *ὠμὸς*, et *βύρσα*.

'Ωμογέρων, *cui viridis et cruda eſt ſenectus; cui, licet ſeni, caput non eſt canum*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *γέρων*, *οντος*, ὁ, *ſenex*.

'Ωμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè mordens, acerbus*: ex *ὠμὸς*, et *δάκνω*.

'Ωμόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nondum maturus decerpitur*; unde de *virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim ſtupratur*: ex *ὠμὸς*, et *δρέπω*.

'Ωμοθετέω, *cruda pono*, fut. *ήσω*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *τίθημι*, *pono*.

'Ωμοθέτησαν, *cruda poſuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

'Ωμόθυμος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis*: à *θυμὸς*.

"Ωμοι, *heu*, interjectio, pro *οἴμοι*, *hei mihi*, vox dolentis.

"Ωμοις, et *ὤμοισι*, dat. plur. ab *ὦμος*, ȣ, ὁ, *humerus*.

'Ωμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi *ὁμοιόω*, *aſſimilo*, quod vide, f. *ώσω*.

'Ωμοσα, et Att. *ὀμώμοκα*, *juravi*, perf. act. verbi *ὄμνυμι*, *juro*; f. *όσω*.

'Ωμοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui validis robuſtiſque humeris eſt, fortis*: ex *ὦμος*, et *κράτος*.

'Ωμόλινον, ȣ, τὸ, *crudarium*. Gloſſ. id eſt, *ὠμὸν λίνον*, *linum crudum*, nondum *curatum*.

'Ωμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. *ὡμολόγηται*, 3. ſing. perf. paſſ. verbi *ὁμολογέω*, *confiteor*; fut. *ήσω*, p. *ὡμολόγηκα*, quod ex *ὁμὸς*, *ſimilis*, et *λέγω*, *dico*, p. m. *λέλογα*.

'Ωμοπλάται, ῶν, αἱ, *ſcapulæ, et partes humeri poſteriores*: ex *ὠμὸς*, et *πλάτη*.

"Ωμορξα, ας ε, *abſterſi; impreſſi, inuſſi*, a. 1. ind. act. *ὠμορξάμην*, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. *ὤμοργα*, ας, ε, idem, p. ind. act. ab *ὀμόργνυμι*.

"ΩΜΟΣ, ȣ, ὁ, *humerus*: qu. ab *οἴω*, *fero*; humeris enim ferimus onera.

'ΩΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *crudus; immitis, ſævus*.

"Ωμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi *ὄμνυμι*, ſeu *ὀμόω*, *juro*; fut. *όσω*, p. *ὤμοκα*.

'Ωμοσπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui crudus adhuc diſcerpitur et laniatur*: ex *ὠμὸς*, et *σπαράσσω*.

'Ωμότης, ητος, ἡ, *cruditas; ſævitia*: ab *ὠμὸς*.

'Ωμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio*: ab

'Ωμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudum partum edens; cum magno dolore pariens*: ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *τόκος*, *partus*. Th. *τίκτω*, *pario*, p. m. *τέτοκα*.

'Ωμοτομέω, -ῶ, f. *ήσω*, *crudum et immaturum ſeco*: ab

'Ωμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui, crudus* ſeu *immaturus, ſectus* vel *cæſus* fuit.

'Ωμοτύραννος, ȣ, ὁ, *crudelis tyrannus*.

'Ωμόφαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. *ὠμοφάγοισι*. Ex *ὠμὸς*, *crudus*, et *φάγω*, *comedo*.

'Ωμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis*: à *φρὴν*.

"Ωμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi *οἰμώζω*, *ploro*; f. *ξω*. Th. *οἴ*, *hei*.

"Ων, ȣ̃σα, ὂν, et Æol. ἐὶς, ἐȣ̃σα, ἐὸν, (undè *παρὼν*.) ENS, præſ. part. ab *εἰμὶ*, *ſum*.

"Ων, gen. pl. ab *ὃς*, *qui*. Sed

"Ων, pro *οὖν*, *ergo*, Dor.

'Ωνάθην, Dor. pro *ὠνήθην*, a. 1. paſſ. ab *ὄνημι*, *juvo*, *proſum*.

'Ωνάμην, ω, το, *lucriſeci* vel *deſpexi*, per Sync. pro *ὠνησάμην*, a. 1. m. verbi *ὄνημι*, *proſum*; *vitupero*; f. *ὀνήσω*, a. 1. *ὤνησα*. Alii voluit eſſe imperf. [illegible] *μαι*, ſeu *ὄνομαι*, paſſ. [illegible]

"Ωναξ, Poët. pro ὦ [illegible] *ἄναξ*, *ô rex*. Sic ὦ [illegible] *ἄνασσα*, *ô regina*.

"Ωνασα, Dor. pro [illegible] a. 1. ab *ὄνημι*, *juvo*, *proſum*.

'Ωνείδιζον, imperf. act. [illegible] *δίζω*, *exprobro*, *convitior*; [illegible] p. *ὠνείδικα*. Th. [illegible] *probrum*.

'Ωνείδισα, ας, ε, a. 1. [illegible] verbi ejuſd.

'Ωνειροπόλουν, imperf. act. [illegible] *ὀνειροπολέω*, *in ſomniorum interpretatione verſor*, quod ex [illegible] idem quod *ὄναρ*, *τὸ*, [illegible] *πόλεω*, *verſo*.

"Ωνηκα, Dor. adv. pro [illegible]

"Ωνημος, Dor. pro ὁ [illegible] *tus*.

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -ȣ̃μαι, [illegible] fut. med. *ὠνήσομαι*, perf. paſſ. [illegible] *μαι*, a. 1. m. *ὠνησάμην*, ω, ατο [illegible]

'Ωνῆ, 2. ſing. præſ. ind. vel [illegible] med. præcedentis verbi.

'Ωνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; [illegible] *ὤνησις*, ab *ὠνέω*, *emo*.

'Ω'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ [illegible]

"Ωνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. [illegible]

'Ωνήσατο, 3. ſing. a. 1. m. [illegible] verbi *ὄνημι*, *juvo*; f. [illegible] bi *ὠνέομαι*.

"Ωνησις, εως, ἡ, *emptio*; [illegible] *demptio*: à 2. ſing. p. paſſ. [illegible] *ὠνέομαι*, *emo*.

'Ωνήσω, 2. ſing. a. 1. m. [illegible] bi *ὄνημι*, *juvo*; f. [illegible] *ὠνησάμην*, ω, ατο, vel verbi [illegible] *μαι*.

'Ωνητέος, έα, έον, *emendus*: [illegible] bale ab *ὠνέομαι*.

'Ωνητὴς, ȣ̃, ὁ, *emptor*: à [illegible] p. paſſ. verbi *ὠνέομαι*, *emo*.

'Ωνητιάω, -ῶ, *emere cupio*: [illegible] *ὠνητός*.

"Ωνητο, *lucrifecerat*: vel [illegible] ſing. imperf. paſſ. verbi [illegible] ab *ὄνημι*, *juvo*, *proſum*: vel [illegible] ſing. pluſq. p. paſſ. verbi [illegible] *emo*.

'Ωνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus*; [illegible] *nalis*: à 3. perf. ſing. perf. [illegible] verbi *ὠνέομαι*, *eme*, *mercor*.

'Ω'νθρωπε, Ion. et Dor. pro ὦ *ἄνθρωπε*, ſic ᾧ *'νθρωποι*. pro ὦ *ἄνθρωποι*, &c.

"Ωνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et [illegible] *venalis*: ab *ὠνέομαι*, *emo*.

"Ωνομα, ατος, τὸ, Dor. pro [illegible] *nomen*.

'Ωνομάδαται, *nominati ſunt*; pro *ὠνομασμένοι εἰσὶ*, 3. pl. [illegible] ind. paſſ. verbi [illegible] f. *άσω*, p. *ὠνόμακα*, p. [illegible] *μασμαι*, σαι, ται.

'Ωνόμαζον, imperf. act. [illegible]

Digitized by Google

Ὠνόμασε, ας, ε, *nominavi*: a. 1. ind. act. et
Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.
Ὦνος, ου, ὁ, *pretium, quod emptor ſolvit venditori pro re, quam emit*; *emptio*; *merx ipſa*.
Ὠνοχόει, *propinabat*; 3. ſing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum fundo*, (imperf. ᾠνοχόουν, -ουν), quod ex οἶνος, ου, ὁ, *vinum*, et χέω, *fundo*.
Ὠ ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
Ὤιξα, *aperui*; a. 1. ind. act. verbi οἴγω.
Ὠιόμην, imperf. m. verbi οἴομαι, *puto*; f. m. οἰήσομαι, p. paſſ. ᾤημαι.
Ὠιοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejuſdem.
ὨΙΟΝ, ου, τὸ, *ſuperior domûs pars*.
ὨΙΟΝ, οῦ, τὸ, *OVUM*, idque avium, *piſcium*, *ſerpentium* et *ſimilium*.
ὨΟΠ, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ*. Angl. HO UP.
Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario*: et
Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio*, ſeu *generatio*: ab
Ὠοτόκος, ου, ἡ, *ovipara*: ex ὠὸν, τίκτω, à p. m. verbi τίκτω.
Ὠοτοκοῦσιν, *ova pariunt*; 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, q. v.
Ὦπα, acc. ſing. ab ὤψ, *vultus*. ὀπτομαι, *video*.
Ὤπασα, et ὤπασεν, *dedit*; 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *do*; item *inſequor*; f. άσω.
Ὠπτέομαι, *video*: ſæpe apud Oppian. hinc ὠπτέσθαι, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτω, *video*.
Ὤπυρ, Dor. pro οὔπερ, *ubi*.
Ὤρια, ων, τὰ, ὀφρύδια, *ſupercilia*; ſuper ὦπας. Heſych.
Ὡπλεῖτα, Dor. pro ὁ ὁπλίτης, ὁ *curator*.
... ἡ, ἡ, *ictus qui fit manu*; ... enim eſt naturale ὅπλον. ...ych.
Ὡπλισμένα, *armata*; neut. pl. part. paſſ. verbi ὁπλίζω, *armo*.
Ὡπόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
Ὡπόλος, Dor. pro ὁ αἰπόλος.
Ὦπται, 3. ſing. p. paſſ. verbi ὀπτομαι, *video*; f. m. ὄψομαι, p. ... ὦμμαι.
Ὤπτησα, ας, ε, et in 3. pl. ὤπτησαν, *aſſârunt*; a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo*, *aſſo*, f. ήσω.
ὬΡΑ, ας, ἡ, *tempus*; item *HORA*; *pulchritudo*, *venuſtas*; *Dea pulchritudinis*; ὥρᾳ κεκασμένος, *qui ornatam pulchritudine formam*; *formoſus*. Eſt et
...α, *reſpiciebat*, 3. ſing. imperf. act. ὁράω, -ῶν, -ᾷς, -ᾷ, -ᾷ, -ᾶ, verbi ὁράω, *video*.
ὮΡΑ, ας, ἡ, *cura*.
Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro*, *venuſto*, *venuſtate concilio*, *orno*; ferè in deteriorem partem de *nimio cultu*; item *maturum facio*; à ὥρα.
Ὡραῖος, αία, αῖον, *tempeſtivus*; *qui eſt formâ pulchrâ*, *feſtivus*; *æſtivus*. Th. ὥρα.
Ὡραιότατος, ſuperl. à præced.
Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempeſtivitas*, *maturitas*; item *pulchritudo*; ab ὡραῖος.
Ὡραίνοι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὡραΐζω.
Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, *ornatus exquiſitior ad venuſtatem formæ oſtentandam*; *ornamentum*; *pulchritudo*; à ὡραΐζω.
Ὡρανῶ. Vide in
Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανοῦ.
Ὡ ῥατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus*.
Ὡ ῥγεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.
Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, *iraſcor*; hoc ab ὀργίζω, *facio iraſci*; f. ίσω, p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira*.
Ὠρείθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA*, regina Amazonum.
Ὠρέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεχα, aor. 1. paſſ. ὠρέχθην.
Ὥρων, *videbam*; imperf. act. ab ὁράω, Ion. pro ὁράω, *video*.
Ὦρες, αἱ, pro ὄαρες (vid. ſeq.) *uxores*. Sed ὦρες, αἱ, *turres*; item *curatores*.
Ὤρεσσι, *uxoribus*; dat. plur. Ion. pro ὦρσι ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*; in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.
Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo*; ab ὥρα, *cura*: item *cuſtodio*; ab οὖρος, *cuſtos*.
Ὥρῃ, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora*, *tempus*: dat. ὥρῃ, Ion.
Ὤρθριζε, 3. ſing. imperf. act. et
Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*; imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum*.
Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς.
Ὠριγνᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. et
Ὠριγνῶντο, *certabant*, *porrigebantur*; 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. χα.
Ὡριαῖος, ἡ, ὂν, *tempeſtivus*; *florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.
Ὥριμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *maturus*. Th. idem.
Ὦρινε, *concitavit*: a. 1. ind. act.
Ὠρίνετο, *commovebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.
Ὥριος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempeſtivus*; *maturus*; *venuſtus*; *certo tempore factus*: ὥριαι πίλεται, *ſolemnitates*, *quæ quotannis certo ſtatoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.
Ὡρίσατο, 3. ſing. a. 1. m. et
Ὡρισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ὁρίζω, *definio*; f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.
Ὡ ῥιφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.
ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*: ſignum cœleſte: At
Ὠρίων, nomen avis.
Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*; quod vide.
Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὥρμαινε, *agitaret*: 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*; f. ανῶ, p. ὥρμαγκα ab eod. Th.
Ὡρμᾶτο, *motus eſt*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, *impetu feror*; f. ήσω. à præced. Th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. Th.
Ὡρμημένος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*: p. part. paſſ. ab ὁρμάω et
Ὥρμηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*.
Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὡ ῥνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.
Ὤρνυτο, *ruebat*: 3. ſing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.
Ὡρογράφος, ου, ὁ, *annalium ſcriptor*, *qui deſcribit quid quoque anno evenerit*: ex ὥρα, et γράφω.
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ex ὥρα, et λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans*.
Ὤρορε, per Metath. pro ὄρωρε, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito*,
Ὦρος, ου, ὁ, *annus*; *tempus*; *nomen* ab ὥρα.
Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.
Ὡροσκόπος, ου, ὁ, *qui horas obſervat*; *qui natalem alicujus horam conſiderat*, *atque inde futura prædicit*: ex ὥρα, et σκοπός.
Ὦρσε, ας, ε, *concitavi*: a. 1. ind.

Digitized by Google

act. verbi ὄρω, excito; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito; f. ρῶ, p. ὦρμαι.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, fodio; f. ξω.

Ὠρυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμὸς, ῦ, ὁ, ululatus; mugitus. Th. ὠρύω, ululo.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. m. ab ὠρύω, rugio.

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, fodio; f. ξω, p. ὤρυχα.

ὨΡΥ'Ω, et ὠρύομαι, ululo, rugio; f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὤρυις, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor eſt horribilis: à ſono fictum.

Ὠρύωμα, ατος, τὸ, rugitus: a præced.

Ὡ 'ρχαῖος Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et

Ὠρχεῦντο, Ion. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, ſalto, f. m. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejuſd.

Ὠρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὠρώρειν, excitatus eram: pluſq. p. med. verbi ὄρω, excito; f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, porrecti erant: Ion. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo; f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in paſſ. ὦρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in pluſq. p. paſſ. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, porrexeram me: pluſq. p. act. Att. verbi ejuſd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὠρωρύχειν, foderam: pluſq. p. Att. ejuſd. verbi.

Ὡς, particula varios habens uſus: à ὃς eſt enim ὃν τρόπον, quemadmodum. valet ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi; in compar. ut, quemadmodum; item circiter, ferè; poſtquam; adeò ut; utinam; quàm, quantùm; quandoquidem, quare, idcirco, atqui; alioqui; Att. pro πρὸς, ad, cum acc. Ὡς εἰπεῖν, ut ita dicam. abundat, ut ὡς ἀληθῶς, verè, reverà. ὡσεὶ, velut. ὥσπερ, ſicut. ὥςε, adeò ut. ὡς οὖν, ut, utinam,

ὡσαύτως, velut, ſicut. ἕως, donec, uſque dum. τέως, tamdiu.

Ὧς, ſic, ita: à ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, eſt enim αὐτὸν τρόπον, αὐτοὺς.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὦσα, ας, ε, impuli: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, repelleret: 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, fero.

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὡσανὶ, quaſi: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, impulit: Ion. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo: adv. ex ὡς, ſicut, et αὐτὸς, ipſe.

Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, redolebat: 3. ſing. imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὦσε, pepulit: 3. ſing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεὶ, perinde, tanquam, circiter, fermè: ex ὡς, ſicut, et εἰ, tanquam.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. ſervavit.

Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, pulſus; a. 1. part. paſſ. et

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ab ὠθέω, pello; f. ὤσω.

Ὦσι, ſint; 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὦσι, miſerint; 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ὠσὶ, auribus; dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. paſſ. ὠσμένος, a. 1. paſſ. ὤσθην, a. 1. part. paſſ. ὠσθεὶς.

Ὠσμένος, pulſus; perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, ſicut; adv. ex ὡς, et περ.

Ὡσπερὰν, adv. ferme, tanquam: ex præced. et ἄν.

Ὡσπερανὶ, adv. tanquam ſi, perinde ac ſi: ex præced. et ...

Ὡσπερεὶ, adv. veluti, quaſi: ex ὥσπερ, et εἰ.

Ὥστε, ut, ita, adeò ut, utque;

quemadmodum, ita ...
quòd: ex ὡς, et ...

Ὦσω, ε, ὁ, i...
ab ὤθω. vid. ...

Ὠσῶ, Att. ...
fut. 1. med. ver...

Ὠστίζω, trudo; ...
ὠστιῶ. Th. ὠθίω...

Ὡ 'τεγκτος, D...
crudelis.

Ὠσφραντο, 3. ...
paſſ. verbi ὀσφραίνομ...
m. ὀσφρανοῦμαι, p. paſſ...

Ὦσχος, ε, ὁ, et ὦσχ...
mus novellus: ab ὄσχ...

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, ...
geſtatio ramorum: ...
nienſium: ex præced...

Ὤσω, pellam; f. 1. ...
ὠθέω, pello; f. ὤσω, ...
θω.

Ὦτα, aures; nom. ...
ab ὖς, ὠτὸς, τὸ, ...
τὸς, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ὁ, ...
aures torquentur, ...
ceps: ex ὖς, et ἄγρα.

Ὠτακουστέω, f. ήσω, ...
quæ dicuntur: ab

Ὠτακουστὴς, ῦ, ὁ, ...
larius explorator. Gl. ...
κύω. Delatores enim ...
ὦτα, et ὀφθαλμοὶ dicunt...
eis pro auribus.

Ὠταλγία, -ας, dolor ...
ὖς, et ἄλγος.

Ὦ 'τὰν, ὦ amice, ...
pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. ...
ἔτης, ε, ὁ, ſocius, amicus.

Ὠτάριον, ε, τὸ, auricula ...
Veneris; oſtreum quoddam ...
ab auriculæ ſimilitudine: ...
auris. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auriculam ...
ritus: ab eod.

Ὥτε, Poët. pro ὥσπερ, ...
ut.

Ὠτεγχύτης, ε, ὁ, auricul...
ſter: inſtrumentum quo ...
ἐγχύεται. Th. χέω, fundo.

Ὠτειλὴ, ῆς, ὁ, vulnus: ab ...
vulnero.

Ὤτερος, vel ὁ 'τερος, Dor...
ὁ ἕτερος, alter.

Ὠτικὸς, ὴ, ὸν, auricularis: ...
ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὖας, ide...

Ὠτίον, τὸ, auricula; item ...
dimin. ab eod.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda ...
quia aurita, ab eod.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab οὖς, ...

Ὦτος, ε, ſive ὠτὸς, ῦ, ὁ, O...
avis nycticoraci ſimilis: ab ...
bus plumeis ſic dicta; item ...
taph. homo fatuus. Eſt eti...

Ὦτος, ε, ὁ, ΟΤΥΣ, ...
propr.

Digitized by Google

…ότμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, auribus mutilus: ex ὦς, et τέμνω.

…ότρυνε, ες, ε, imperf. vel a. 2. …bi ὀτρύνω, incito; fut. υνῶ, p. …ρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

…τώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus; an-…ſas habens: et

…των, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, …is. Th. οὖς, idem.

…ὑτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς.

…φὰζ, locus auro optimo abun-…s, Jer. x. 9.

…φειλον, imperf. et a. 2. ὀφεί-…, debui: ab ὀφείλω, f. ήσω, p. …ίληκα.

…φειν, pluſq. p. act. verbi ὄπ-…, video; f. ψω, p. ὦφα.

…φὶρ, nomen loci, vel regionis …ifera.

…φέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφε-…, et ὠφελία) utilitas; auxili-…: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, …tilis. Th. ὠφελέω.

…φελεῖτε, 2. plur. ind. vel im-…rat. præſ. verbi

ΩΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, juvo, proſum; …ē de aliquo mereor: cum acc. …pius abſolutè; f. ὠφελήσω, a. … ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præſ. …ſſ. ὠφελέομαι, -οῦμαι, juvor, prod-… mihi; a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, … percepi commodum; a. 1. ſub. …ſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. …ſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, adjutus, …

'Ωφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

'Ωφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum; à 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ωφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ωφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

'Ωφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum: ab ὠφελέω.

'Ωφέλιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, utilis: ab ὠφελέω, utilis ſum, proſum.

"Ωφελον, ες, ε, debui; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, debeo: ſeq. infin. habet peculiarem ſignificationem, quam vide in ὀφείλω.

'Ωφελουμένους, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.

"Ωφθην, ης, η, apparui; a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, video; fut. m. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι, ψαι, πται.

"Ωφθησαν, viſi ſunt; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

"Ωφλει, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφείλω.

'Ω 'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, ſecurus.

"Ωχα, ας, ε, aperui: p. ind. act. verbi οἴγω, aperio; f. ξω.

"Ωχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ᾤγμην, ᾦξο, ᾦκτο, verbi ejuſd.

"Ωχετο, ibat, gradiebatur: 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

"Ωχθησαν, ingemuerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

'Ωχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, ibamus: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, εο; fut. m. οἰχήσομαι.

"Ωχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρὸς.

'Ωχραίνω, pallidum reddo: et

'Ωχράω, -ῶ, palleo; palleſco: et

'Ωχρία, ας, ἡ, pallor: qualitas ὠχροῦ: ab ὠχρὸς.

'Ωχρίασις, εως, ἡ, pallor: ab

'Ωχριάω, -ῶ, palleo, palleſco: ab ὠχρὸς.

'Ωχροειδὴς, ὲς, pallidus: ex ſeq. et εἶδος.

'ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus: quaſi ex ὠοῦ χρόα; eſt enim ut ovi vitellus.

"Ωχρος, ου, ὁ, pallor, palliditas: et

'Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς.

'Ωχρόω, et ὠχραίνω, palleſacio, pallidum reddo. Th. ὠχρὸς.

"Ωχωκα, Att. pro ᾦχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

"Ωψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; aſpectus, vultus, facies. Th. ὄπτομαι, video.

'Ωώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens: ab ὠὸν, ovum.

Τῷ Θεῷ δόξα.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

AB

A [illegible] ab, ἐκ, cum geni. et ἐξ παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδός.
ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
o aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, ὑπὲρ τινὸς εἶναι.
o epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
vel Ab ſequente uſque, ἀπὸ ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως, cum genit.
o hoc tempore, ἐξ ὅτου, ἀπὸ ὅτι, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
o ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέου, ἐκ νέου, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης, ἡλικίας.
o initio, κατ' ἀρχὰς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
o integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
o inteſtato, id eſt, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθέμενος.
o re, ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω πράγματος, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
bacium, ἀβάκιον.
bactus, a, um, ἀπελαθείς.
baculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
bacus, ἄβαξ, ἄβακος.
balienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
balienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
balieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
balienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
bamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπομητρός.
barceo, ἀπειργάζω.
baxia, ἀπομέμψις.
bavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ἀπόγονος.
bavus, ἀπίππαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
bax, ἄβαξ.
bbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
bbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
bbatiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
bbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ἀποκεφαλαιόω.

AB

Abdicare magiſtratu ſe, ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, vel ἐξόμνυσθαι vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν· ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, id eſt, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέομαι, -οῦ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόρρητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπηγμένος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω τί τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, cum gen.
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abeſſe et Abſore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abeſſe, μικροῦ δεῖν· multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἔκ, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθεῖρε, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.

AB

Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύμβολος, ἀπόβλητος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, ἐκδιώκω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit pro mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, ὀλώλει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, ἀναχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, id eſt, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείβω, ἀποζεύγνυμαι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοθέν.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκου.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιακρόω, γυμνόω σκαπάνη τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ, ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω,

A

Digitized by Google

διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυντέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρέω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ἐναντία, μῦσος, προσοχθισμος.
Abominor, βδελύττομαι τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγέννητος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus, partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀπακύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀπακυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abſcedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abſceſſio *vel* Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido *vel* Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀποκείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abſconditè, κρυφῆ.
Abſconditus, κρυφθεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληπτος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπὼν, -όντος, ἔκδημος, ἀποδημῶν.
Abſentia, ἀπουσία.
Abſentio, *idem quod* diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.
Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεοικώς.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίσταμαι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Abſoleo, *id eſt,* ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελέω τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, *id eſt,* ei ſatisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *id eſt,* perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἀφετος, ἄνετος.
Abſolutus, *id eſt,* perfectus, ἀποτελέσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, ἐντελής.
Abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, ἀσύμφωνος, ἐκμελὴς, κακοηχὴς *et* κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, ἀπορροφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφημα, ῥόφησις.
Abſorptum, καταποθέν.
Abſque, ἔξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγευστος, νήφων.
Abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abſtergo *et* Abſtergeo, ἀπομάττω *et* ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀπομοργνύω, *et* -μι, ἀναμάσσομαι, σμάω, ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἀποσοβέω, -ῶ, ἀποστρέφω.
Abſterſio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι *&* ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφίστημι.
Abſtinens, ἀπεχόμενος, ἐγκρατὴς ... τροφάς.
Abſtinentèr, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀποχὴ, ἐγκράτεια.
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, ἀφαιρέω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, ἀποκρύπτω, -ῶ, ...
Abſtruſus, ἀπόκρυφος, ἀφανὴς, ἀναπεχωρηκώς.
Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ εἴη τα, μὴ συμβαίη.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ... δέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Abſumo, δαπανῶ, ἀναλίσκω, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, ἀναλίσκω, ... τίθω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas *et* Abſurditum, ἀτοπία, ἀσυστασία, ἀλλόκοτον, ... δίς.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἀλλόγιστος.
Abterminatus, ἀφωρισμένος, ἀφορισθείς.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, πολὺς, ἄφθονος, περιττὸς, πλήρης.
Abundanter *et* Abundè, ἄφθονως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, λαβρῶς, ...

Digitized by Google

...αγῶν, ἄλλων, εὐπορία, πορισμὸς, περιουσίας, δαψιλεῖς.
...ndantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἀδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, πλησμονή.
...ndatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
...undo, εὐθηνέω et simul εὐπορέω, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκχυμαίνω.
...volo, ἀφίστημι, vel ἀφίσταμαι.
...usivè, καταχρηστικῶς.
...usivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
...usus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
...usus, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι ... vel ἀπειροκάλως, παραχράομαι.
...yssus, ἄβυσσος.
..., ᾧ, ἤ.
...acia, ἀκακία.
...demia, ἀκαδημία.
...tium, ἀκάτιον.
...canto, προσᾴδω.
...cedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
...cedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
...cedo, προσβαίνω τινι, παραγίγνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μετειμι, συγγίζω.
...celeratio, ἔπειξις, ταχύνσις, σπουδή.
...celero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
...cendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἐνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, ἐμπίπρημι.
...cendo rurſus, ἀναφλέω, ἀνακαίω.
...cenſus, ἡμμένος, ἀπτόμενος, θερμαινόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφυσμένος.
...centus, προσῳδία.
...ceptio, λῆψις, πρόσληψις.
...cepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ἐνδέχομαι.
...ceptum habeo, χάριν τινι, vel ... τινι.
...ceptum fero, προσλογίζομαι, κατατίθημί σοι τοῦτο, ἀφείω, ἀπέχομαι.
...ceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὸς, ἐπαινετὸς, εὐπρόσδεκτος, προσφιλής.
...cerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
...cerſitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
...cerſo, μετακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω ...
...cerſo aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
...ceſſio, ἐπίδοσις, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.

Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè τάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accîdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et προσδέχομαί τι, ἀπολαύω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ὠκυπτέρος.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μεταπεμφθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπίβοημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπιβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπιβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀναφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, προσάντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀναφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* περιοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, ῶ, νηέω, et νέω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, περίεργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et *paſſ.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα: ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μόνη, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομένων αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τοῦτο, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινὰ αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπινέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐδείκνυμαί τινα.
Accedia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ὁ χυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄκριτος

Digitized by Google

Acerbè, πικρῶς, τρυφηδῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πόνος, πικρία, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acerbo, id eſt, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφνός.
Acero, id eſt, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Aceroſus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus viſu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν et θὶς, ὁ ϗ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι et ὀξύνω, ὀξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -εος, τὸ ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id eſt, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id eſt, pabulo deſtitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἀκεστήριον et ἀκέστριον.
Aciditas, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὺ ὀξινὸς, ἡ.
Aciem inſtruere, παρατάσσειν, ἐκτάσσειν, παρατάσσειν δύναμιν παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis et gladii, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, exercitûs, παράταξις, τάξις, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinoſus, ῥαγώδης.
Acinus, et Acinum, ῥὰξ, γος, ὁ ϗ ἡ ῥὰξ, πυρήν.
Acipenſer, piſcis, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, id eſt, ſervus, ἀκόλουθος.
Acone, id eſt, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id eſt, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, ſerpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acorna, plantæ quædam, ἄκορνα.
Acquieſco, εἴργω, ἡσυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquieſco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εἴργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖσδε, ἐπαναπαύομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τῷδε χαίρω, εὐδοκέω et ἀγαπάω, -ῶ, et συγχωρέω, -ῶ, cum dat.
Acquiro, ἀνέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.
Acredula, id eſt, luſcinia, ἀηδὼν, ἀηδὼν, φιλομήλα.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτεγκτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξύθυμος, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης.
Acrodrua, id eſt, lignoſum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acroſtichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id eſt, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio et Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, id eſt, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην ἐπάγειν; λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ et δραστής.
Actor, id eſt, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, id eſt, patronus, συνήγορος.
Actor, id eſt, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, id eſt, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, id eſt, actorum ſcriba, γραφεύς.
Actuarius, id eſt, facilis, εὐκίνητος.
Actum eſt, id eſt, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuoſè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuoſus, φιλεργὸς, ἐργάτης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυωπὸς, ὁ ϗ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια [illegible]
Acuminatus, [illegible]
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, [illegible]
Acupictores, [illegible] ζωγράφοι [illegible]
Acu-pictus, ποικίλος, [illegible]
Acu-pingere, [illegible]
Acus, eris, ἄχυρον, [illegible] λον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, [illegible]
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λεπτῶς.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, [illegible]
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, [illegible] ...ωπίας et ὀξυωπὸς, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς et ἐς, [illegible] κατὰ, et Att. ὡς.
Adactio, βίασις, [illegible]
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, [illegible] θεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amuſſim, ἀκριβῶς, [illegible] ... πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀνίσωσις, [illegible]
Adæſtimo, [illegible], -ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἰσόω, ἀπαρτίζω, [illegible], ἐξισάζω.
Adæro, [illegible], -ῶ.
Adæſtuo, [illegible], cum dat.
Adaggero, [illegible]
Adagium et Adagio, [illegible] ...μος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, [illegible] ... διανάπτω, ἐνδέω, [illegible] ... ἐξάπτω, ἐφάπτω, [illegible] ... περιάπτω, [illegible] ...ται.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamus, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινὰ, [illegible] ...άω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, [illegible] ... συνοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis et Adapertus, [illegible] ...μένος, εὐδιάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, [illegible] ... διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινὰ, [illegible]
Adarca, vel Adarces, [illegible] quædam ſalſilago, ἀδάρκη.
Adareo, καταξηραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαυξάνω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, [illegible]
Adblandior, [illegible], -ῶ, [illegible] ... ὑποσαίνω.
Adcorporo, [illegible], -ῶ.
Adcreſco, ἐπιγίνομαι, [illegible]
Addecimo, ἀποδεκατέω, -ῶ.
Addenſo, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad ſiniſtram, [illegible] ... δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, id eſt, vendo, [illegible]

Digitized by Google

...καταλλάσσομαί τι, ἀπαιτέω.

...o, *id eſt*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀπαγγέλλω.

...o, *id eſt*, condemno, κατακρίνω.

...dio, *id eſt*, condemnatio, κατάκρισις.

...tus ſum, ἀφαιρέω -ῶ τινα, *cum dat.*

...to, *id eſt*, bene dicto, προσλέγω, προσλαμβάνω τι ταῖς λέξεσι.

...mentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρένθεμα.

...o, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.

...us, a, um, πρόσθετος, προσκείμενος.

... ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.

...eo, προσδιδάσκω.

...miſco, προσκοινωνέομαι -οῦμαι.

...itanter, δυσπορευτικῶς.

...bitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ἀπορία.

...itatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.

...bito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, ἀπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.

...ere in ſuſpicionem, ἄγω εἰς ὑποψίαν.

...o, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ...ω τι εἰς τι.

...or, ἀνάγομαι, προσάγομαι, ...c. προσίεμαι, *cum inf.*

...ctio, ἀναγωγή, παραγωγή, ...αγωγή, συναγωγή.

...ctus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.

Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δώρων.

Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.

Adedo, κατεσθίω.

Ademptio, ἀφαίρεσις.

Ademptus, ἀφαιρεθείς.

Adeo, *id eſt*, uſque eò, ὥστε, οὕτως, εἰς τοσοῦτον.

Adeo ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind. vel inf.*

Adeo, *id eſt*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἥκω, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, ...πρός τι.

Adeo, *id eſt*, adorior *ſeu* aggredior, ἐγχειρέω -ῶ τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.

Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα παραδέχομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.

Adeps, στέαρ, πιμελή, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.

Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.

Adeptus, ἐπιτυχών.

Adequito, *id eſt*, equitando propriùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.

Adeſdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.

Adeſpotus, *id eſt*, ſine domino, ἀδέσποτος.

Adeſurio, ἐκλιμώττω, ἐκβουλιμιάω -ῶ, βουλιμιώττω.

Adeundum eſt, παριτητέον ἐστί, δίκαιον παριέναι.

Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*

Adfringo, προσάγνυμι.

Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*

Adhabito, παροικέω, -ῶ.

Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ ὡς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.

Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι. προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*

Adhæſio, προσκόλλησις.

Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.

Adhamo, ἀγκιστρεύω.

Adhibeo, ἀποιέω *vel* διαπέμπω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.

Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινός.

Adhibeo in conſilium, παρακαλέω -ῶ τι *vel* εἰς συμβουλήν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλήν, συμβουλεύομαί τινι.

Adhibeo mentem, προσέχω τινι, *vel* προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio, προσχρεμετίζω.

Adhorreſco, ἐκπλήττομαι, ἐκφρίττω.

Adhortatio, διακελευσμός, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.

Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐρεθιστικής.

Adhortatorius, παρακελευστικός.

Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ τι, προτρέπω τινα ὡς *vel* ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.

Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.

Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.

Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.

Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.

Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.

Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.

Adigo, *id eſt*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.

Adigo, *id eſt*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἰς τι.

Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.

Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην *vel* τὸν νοῦν.

Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.

Adimo, παραιρέω, ἀφαιρέω -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω -ῶ τι τινός *vel* τινά τι, παραιρέω -ῶ τι *et* τινά τι *vel* τινός τι.

Adimpleo, ἐκπληρόω -ῶ, *vel* προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπληρόω -ῶ.

Adinvenio, ἐφευρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.

Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.

Adipalis, στεατινός.

Adipatus *et* Adipoſus, στεατώδης *et* στηθώδης, πιμελώδης.

Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι *cum gen.*

Aditio *et* Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.

Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.

Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.

Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.

Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.

Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον ἐπιγενέσθαί τινι.

Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.

Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.

Adjungo, παραζεύγνυμι, προτίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.

Adjuratio, ἐξορκισμός.

Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.

Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.

Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκ... -ῶ, ἐπορκέω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, *vel* ἐπ...μνυμι.

Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.

Adjutor *et* Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτήρ, ἀλεξητήρ, βοηδρόμος.

Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.

Adjutus eſt, ὠφελήθη.

Digitized by Google

Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjuvator *et* adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.

Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.

Adjuvo te, συναντιλαμβάνομαί σοι τῶ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινι, συνωφελέω -ῶ τινι.

Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.

Adlubeſco, ἀρέσκομαι.

Admando, ἐπιτάσσω.

Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.

Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.

Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adminiſter, ὑπηρέτης, διάκονος.

Adminiſtra, ὑπηρέτις.

Adminiſtratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.

Adminiſtrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.

Adminiſtro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω, -ῶ, τί κατευθύνω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.

Adminiſtro malè, ἐκδιαιτάω -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.

Adminiſtro ſacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόξιμος, ἀγαστός.

Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπληκτικῶς, ἀγαμένως.

Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.

Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.

Admirationi ſum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.

Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.

Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας *vel* ἐπὶ σοφία, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.

Admiſceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.

Admiſſarium admitto, ὀχεύω.

Admiſſarius, *ſcil.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεὺς, ἀναβάτης, θόρος.

Admiſſio, πρόσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.

Admiſſum *ſcil.* ſcelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.

Admiſſura, *ſcil.* equæ, ὄχευμα, ὀχεία.

Admiſſus, προσδεχθεὶς.

Admiſtio, μῖξις, ἐπιμιξὶς, πρόσμιξις.

Admiſtus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.

Admitto, ἄγομαι ὡς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι. προσίημι τινα ὡς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, ἀσφίεμαι.

Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ, τι.

Admodulor, προσάδω, ἀντιμελίζω.

Admodùm, ἄγαν, λίαν, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.

Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.

Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.

Admonitor, παραινέτης, νουθετητὴς, ἐπιμνηματιστής.

Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.

Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.

Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.

Admotio, *et* Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.

Admotus, a, um, προσπελασθείς.

Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.

Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.

Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.

Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.

Admutilo, κολοβόω, -ῶ.

Adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.

Adnatatio, πρόσνηξις.

Adnato *et* Adno, ἀπονήχομαι *vel* παρανήχομαι, *vel* προσνήχομαί τινι.

Adnavigatio, ἀπόπλοος, ἐπίπλοος.

Adnavigo, ἀποπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.

Adnecto, ἐπιπλέκω.

Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμίω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, διδίλλω.

Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.

Adnixus, πειρασθείς.

Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.

Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.

Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω -ῶ.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnutritus, ἐπιθρεπτές.

Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχώννυω.

Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *aſſ.* θυόω -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.

Adoleſcens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφίλιξ.

Adoleſcentia, νεότης, ἡλικία, ἐφηβεία, ab Adoleſcentia, ἐκ μειρακίου.

Adoleſcentior *et* Adoleſcentior, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι.

Adoleſcentula, νεανις, μειράκιον, μειρακίσκη, παιδίσκη.

Adoleſcentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.

Adoleſco, ἀνάλλω, ἐπαύξω, μειρακιόομαι, μειρακιεύομαι, ἐφηβάω, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, ...

Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συσκιάζω.

Adoptatio, υἱοθεσία, ...

Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ... υἱοθετός, ἀποίητος.

Adoptator, υἱοθετέω, -ῶ.

Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, εἰσποίησις.

Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, ... παῖδα τίθεμαι, ποιέω -ῶ, *vel* ... ποιέω -ῶ παῖδα, ὡς θέσει ...

Ador, ζέα, χόνδρος.

Adoratio, προσκύνησις, εὐχὴ.

Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.

Adorior, iris, *vel* oris, ἐπέρχομαι τινι *vel* πρός τινα, ἐπιχειρέω ... ἐσβάλλω, ἐμβάλλω, ... ἐφίσταμαι, κατάρχω, ...

Adornatio, διακόσμησις, ...

Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ... ἐπισκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.

Adorno convivium, συγκροτέω ... συμπόσιον.

Adoro, προσκυνέω -ῶ τῶ θεῶ, τὸν θεὸν, προσεύχομαι.

Adorſus, ἐπιθέμενος, ... νος.

Adpoſco, προσαιτέω -ῶ, ... -ῶ.

Adprecor, προσεύχομαι.

Adpugno, προσμάχομαι.

Ad quo, *id eſt*, quoad, ἕως οὗ, ... χρι οὗ.

Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.

Adraſus, ἐπιξυσθείς.

Adrepo, προσέρπω τινι, ἐφέρπω ἐπί τινα.

Adruo, ἀναστρέφω.

Adſciſco, προσλαμβάνομαι ... μαντῷ τι, ἀπάγομαί μοι ... ἐπισπάομαι, -ῶμαι ...

Adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.

Adſcriptus in tribum, ... τῇ φρατρίᾳ.

Adſignifico, προσσημαίνω, ...

Adſitus, παρίδρυτος.

Adſpuo, καταπτύω.

Adſtringo, σφίγγω.

Adſum, ἐγγίζω, πάρειμί τινι *vel* πρὸς ...

Digitized by Google

...ι, ὑπάρχω, παραγίνομαι, προσ-
...μαι, παραγίνομαι.
... ſummam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ,
...φαλαιωδῶς.
... ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖ-
..., ὡς τὸ ἔσχατον.
...texo, παραπλέκω.
...vectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομι-
..., ἀνακομιδή.
...vectitius, ἐπακτὸς, παρείσακ-
...
...vectus, παρακομισθείς.
...veho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκο-
...ζω, -ομαι.
...velo, ἐπικαλύπτω.
...vena, προσήλυτος, πάροικος, ξέ-
..., ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
...veneror, σεβάζομαι, προσκυνέ-
... -οῦμαι.
...veniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
...venio, προσέρχομαι, προσήκω,
...ικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπι-
...ίω, παραγίνομαι, μέτειμι, προ-
...λθω.
...ventitius, ἐπείσακτος, ξενικός,
...λως, συμβεβηκὼς, ἐπιγενόμενος,
...πεισόδιος.
...vento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι,
...ίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι,
...μαι πρός τινα.
...ventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
...ventus, ἐπήλυσις, ἐπιφάνεια,
...ουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσί-
...ις.
...verbero, ἐπιμαστίζω, προσκακίζω.
...verbium, ἐπίῤῥημα.
...verſa, τὰ ἐναντία.
...verſa fortuna, ἀτυχία, δυστυ-
..., δυστύχημα.
...verſâ fortunâ uti, κακῶς πράτ-
..., δυστυχεῖν.
...verſa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
...verſans, ἐναντιούμενος.
...verſaria, ἐφημερίδες.
...verſarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀν-
...γωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντίδικος,
...ιπολίτης, ἐναντίωσις.
...verſator, ἀντιστάτης.
...verſitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα,
...ντίπραξις.
Adverſo, ἀντιστῆναι, κατεναντίαν,
...λω.
...verſo flumine navigare, ἀνὰ
...ποταμὸν πλεῖν.
...verſor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντικα-
...
...verſum, ἀντίχω, ἐναντίον,
...verſus, vel Adverſum, *præpo-*
...*tio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντί-
...
...verſum vel Adverſus, *adverb.*
...τικρὺ, ἐναντίον.
...verſus, ἀντικείμενος.
...vertere animum, ἐφιστάναι τὴν
...γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν
...ν, ἀποσκοπεῖν, βάλλεσθαι ἐς
...

Adverto, *id eſt*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *ſeu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικός, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακίς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τίφης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικος, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id eſt*, rem ſinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀφῆλιξ.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adrumbatus, ἐπίσκιος.
Adumbro, σκιάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id eſt*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naſo, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι, -οῦμαι. *cum accuſ.* ἐπικαλέω, -ῶ, *et* ἕομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, προσπτῆσις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπετάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἑαυτὸν καταβάλλω πρὸ τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν ἐς γόνατα.
Advorſor, *pro* adverſor, ἐναντιοῦμαι, ἦμαί σοι.
Ad votum, *id eſt*, ex ſententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, ἀπόκαυσις, ἔγκαυσις, ἔγκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes, -dis, *id eſt*, locus ſacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id eſt*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id eſt*, parva domus, οἰκίδιον, σπιθαμοδόμιον.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἵδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus *et* Æditaus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id eſt*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium, et herbæ ſeu arboris ſpecies*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id eſt*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compoſitis* δύς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -οῦμαι, δύσφορος, ἰνίγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, νοσέω, ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.

Digitized by Google

Ægrotatio, *corporis*, ἀῤῥωςία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ τῆς νήψεως, *renibus* : ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωςέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωςος, νόσιμος, ἰμπαθής.
Ælurus, *id eſt*, felis, αἴλουρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίφθονος *pro* ἐπιζήλωτος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονεικέω, -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπέω, -ῶ.
Æmulor, *id eſt*, invideo, φθονέω, -ῶ τινος, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερός, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτής, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -ῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis *et* Æqualis, ἴσος, ὁμαλός, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas *et* Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχωμάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω, -ῶ πρός τι, εὐγνωμονέω, -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατής.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζύγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσωτός, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντιστήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίςροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνιαρῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀπαραχθῶς *vel* εὐσχημόνως ει φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμαλίζω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγιος, *et* πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικές, ὀρθόν.
Æquum eſt, ἐπιεικές ἐςι, προσῆκον ἐςι, εἰκός ἐςι.
Æquus, ἐπιεικής, ὁμαλός, ἴσος, ἰσοτιμής, δίκαιος.
Aër, ἀήρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμῖεχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικόν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *ſive* ferrarius faber, χαλκεύς, χαλκουργός, χαλκοστάτης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id eſt*, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -ῦς.
Ærarius, *id eſt*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id eſt*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id eſt*, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν τινί τὰ χρέος.
Æreum vas, ὄλμος, ἀλκεῖον, χαλκόν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, χαλκόστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id eſt*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, οἰζὺς τὰ δεινά, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχής, οἰζυρός, τάλας, -αντος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχής, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκός, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id eſt*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκός, χυτός.
Æs alienum diſſolvere, χρεωλυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs noſtrum, *id eſt*, nobis debitum, τὸ χρεωςούμενον.
Æs militare, [illegible] κά.
Æſculeus, [illegible]
Æſculus, *arboris ſpecies*, [illegible]
Æſtas, θέρος, θέρεια, [illegible]
Æſtifer, αἰθοφόρος.
Æſtimabilis, τιμητός.
Æſtimandum eſt, [illegible]
Æſtimatio, ἀξία, [illegible] μησις.
Æſtimator, δοκιμαστής, [illegible] τής, κριτής, λογιστής, τιμῶν, [illegible] τής.
Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ἀποτιμάω, -ῶ, [illegible] μάζω, ἀμφιβαλογέομαι, -[illegible] τρέω, -ῶ.
Æſtiva, τὰ θερινά.
Æſtivo, διαθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æſtivus, θερινός.
Æſtu affligo, *id eſt*, exuro, [illegible] -ίζω.
Æſtuarium, λιμήν, ῥάξ.
Æſtuat mare, [illegible]
Æſtuatio, [illegible]
Æſtuo, καυσόομαι, -οῦμαι, [illegible] σίζομαι, βράσσω.
Æſtuo deſiderio, σφύζω.
Æſtuoſus, καυματώδης, [illegible] πνιγώδης.
Æſtus, *calor nimis*, καῦμα, [illegible] σις, αἶθος, θάλπος.
Æſtus maris, κλύδων, σάλος, [illegible] μός, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεά, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, [illegible] κία.
Ætate progredi, [illegible]
Ætate venerandus, [illegible] πρεσβύτερος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, [illegible] ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, [illegible]
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰών, [illegible] σία.
Æternitati mando *vel* [illegible] ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum *et* Æterno, ἀΐδιος, [illegible] νίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, [illegible] τος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρᾶγμα.
Ævum, αἰών.
Affabilem eſſe, ἔχειν *vel* [illegible] καὶ ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, [illegible] σύνη.
Affabrè, *id eſt*, artificiosè, [illegible] ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, τεχνάζω, -ῶ, [illegible] μαι, οἴμαι.

Digitized by Google

...ſaltum, ...
...niæ, ὑλλήματα.
...ſim, id eſt, abundè, δαψιλῶς,
... et ἄλλων, κατακόρως, ἄλις,
... gen. et abſolutè.
...ſis, ...
...ſtatè, id eſt, curioſè, ...
...
...ſtatio, id eſt, nimia diligen-
...
...ſtator, περίεργος.
...ſtatus ſermo, ...
...
...tio et Affectus, διάθεσις, πά-
..., ὁρμή, φρόνημα.
...to, id eſt, appeto, nimis ex-
...o, ...
...
...
...to affecto tyrannidem.
...tus, id eſt, ægrotus, ...
...
...
...tus ità ſum, ὅπως ἔχω ...
...
...
...tus benevolus, ...
...tus ...
...tus, ûs, vide Affectio.
...o, ...
...
...
...o, ...
...o aliquem beneficiis, εὖ ποι-
...
...
...
...
...
...or, id eſt, iſtius animi ſum,
...
...
...itius, ...
...o, προσάπτω τί τινι, ...
...
...
...
...o, ...
...
..., id eſt, cognatus, προσή-
...συγγενής, φράτωρ, ὁμόσαμβρος,
...
...s, id eſt, conterminus, ὁμό-
...
...s culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων vel
...
...tatem contraho, ...
...
...
...ilio affinitatem inter homi-
...
...
...

Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπίφασις, παράφασις.
Affirmo, ἐπιφάσκω, ... βεβαιόω, -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διισχυρίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς et προσπεφυκώς, προσαπτόμενος, προσπλεκόμενος, συμπλεκείς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθείς, σταυρῷ συμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος et ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθουσιῶν, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θεοπνευστία.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, ἐπιδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, et Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλῖψις, ταλαιπωρία et ταλαιπώρημα, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, tranſitivè, κακόω, -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflictor, id eſt, qui affligit, θλιπτής, κακοποιός, ταλαιπωρίαν, -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθείς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, cum acc. κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω, -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπίεζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -οῦμαι, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluentèr, ῥύδην et ῥύδδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίρρυσις, πλεονασμός.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, neut. abſolut. πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἄφθονα πάντα ἔχειν.
Affluo, id eſt, Abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπλάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, id eſt, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ ..., ..., προσκαλέω, -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affomido, περιδέομαι, -οῦμαι.
Affrango, ἐπιθρύπτω.
Affremo, προσβρυχάομαι, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιψάω, προσψήχω.

Affrictum, id eſt, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, et Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπιλάμπων, ἐλλαμπυριζόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπυρίζομαι, περιλάμπω.
nulla ſpes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν vel οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, -ύνω, προσχύω, -ύνω.
Affuſio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affuſus, προσχυθείς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβας, λίψ, λιβόνοτος.
Agamus, id eſt, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaſo, ἱπποκόμος, ἀγρεύτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλὰ γέ, δεῦρο, φέρε, φέρε δή, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δή, ... ἄγε, ἔχε δή, φέρε τοίνυν.
Agelaſtus, id eſt, qui ſine riſu eſt, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον χωράφιον.
Ager, ἀγρός, χῶρος.
Agere feſtum diem, ἄγειν ἑορτήν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, ...
Ageſis, ἄγε δή, ἄγε ...
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, προσχώννυμι.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαρεμβάλλομαι.
Agglomero, συναθροίζω, πυκνόω, ἐπιπυκνόω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσπήσσω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβριθύνω, ἐνισχύω.
Aggredior, ἐπιχειρέω et ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί τι, ἀντιβολέω, -ῶ, ἐφορμάω, -ῶ, ... ἐπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέρχομαι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀθλάζω, ἐπισυνάγω.
Aggreſſio, ἐπιβολή, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggreſſus, εἰσβολή, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρός, εὔζωνος, εὐκίνητος, εὐτραφής, εὐπαλάμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινής, δονητός.
Agitare concilia inter ſe, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.

Digitized by Google

Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, σύγκινησία, ἐντιλίχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγωγεὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγετέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnaſcor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀρνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnoſco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἄρην, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id eſt*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonîa, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agreſtis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγριώτης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀρότης, γηίτης *et* γήτης, ἐργαστίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimenſor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah mè miſerum ! αἶ τάλας.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, -οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρατήρ.
Aheu, ἰού.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανος.
Ala, *locus ſubter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὸ πτέρυ, ἡ ἰλάς.
Alabaſtrum, ἀλάβαστρον.
Alacer *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθής.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id eſt*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν τὸ φρόνημα.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς, -υδος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id eſt*, albus ſum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λευκὰς, σφενδόνη, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *ſubſt.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id eſt*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Aleſco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίσσω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥίγος, φρίξ.
Algoſus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ που, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo eſſe erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ... νος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερο... ροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφή, σίτημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῃ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, ποτὲ, ... μος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ...
Aliquantiſper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ... τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ...
Aliquò, ποι.
Aliquo modo, ἀμωσγέπως, ...
Aliquorſum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἑκάστοτε, ... κις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῃ, ἄλλως, ... λον τρόπον, παραλλάξ.
Aliubi, ἄλλῃ πῃ, ἀλλαχοῦ.
Aliud nihil, niſi quod, ... πλήν.
Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλοθεν.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ... λαῖος.
Alius quiſpiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allævo, λεαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ... μαι.
Allectus, προσηρημένος, ... λεγμένος, ἐπηγμένος, ...
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινὰ, ... να, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, ... λέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ... κούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ... μαι.
Alliatus, σκοροδισμένος.
Allicio, ἐφέλκω, ἐπάγομαί ... τι.
Allido, προσαράσσω, προσκρούω, ... ταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, ... ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, ...
Alligo, ἀναρτάω, ... δέω, ἐξαρτάω, -ῶ.

Digitized by Google

capuc, γαλγὸς, ἴος, vel ἴλος.
... ἐπιχεῖν, καταχεῖν.
... προσάραξις.
... ἀγίδιον, σκίρολον, ἀλκίον.
... πρόσφθεγμα, παράφα-
..., προσαγόρευσις, προσφώνημα.
..., προσαγορεύω τινὰ, προσ-
..., -ῶ τινὰ, λαλέω, -ῶ τινι, ἐ-
..., -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προ-
...
abeſco, ἐπαφίεμαι.
aceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
..., ἀμβλυωπία, παρά-
...
..., παραβλέπω.
udere ad aliquid, ἀλύειν περί τι.
udo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντί-
...
..., ἐπικλάζομαι, ἐπικλύζω.
..., πρόσκλυσις.
..., τρόφιμος, εὐτρόφης, ζωόω-
...
..., κλάθρη et κλήθρα, αἴγειρος.
..., τρέφω, τιθήνη, χιλεύω.
...
longè, πόῤῥωθεν.
tare, βῶμος, θυσιαστήριον, βωμός.
tè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
tioſus, Altus, κρείσσων, κρυερός.
..., ἕτερος.
ter, cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ
...
ter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
teratio, ἑτεροίωσις.
tercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
tercor, διαλοιδορέομαι ὑπέρ τινος, ...ζω τινί τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
ternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
terno, ἀμείβω et -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
tero, ἑτεροιόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
terutter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁπο-
τεροσοῦν.
terutrinque, ἐπαμφότερα.
ltilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
ltiſonus, ὑψήχης.
ltiſſimus, ὕψιστος, παντυπέρτατος.
ltitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
ltitudo animi, μεγαλοψυχία.
ltius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
ltivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
n Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνω.
ltor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
ltrinſecus, ἑτέρωθεν.
ltrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
ltrorſus, ἑτέρωσε.
ltum, id eſt, mare, βάθος, θάλασσα, χάσμα.
ltus, τραφεὶς.
ltus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.

Alvear, et Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, τμῆσις.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυντικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρουνὸς, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, σκαφώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβατα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεύνειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amantèr, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenſes, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, herbæ nomen, qu. immarceſcibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amareſco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus et Amarus, πικρὸς, ἰχωρωδης, καυνός.
Amarus, valdè, ἔμπικρος, περίπικρος.
Amaſia et Amatrix, ἐρωμένη, ἐρα-
στρία.
Amaſius et Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διάνδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύπλοκον εἶναι.
Ambagioſus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambeſus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, id eſt, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάζω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λοξός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζώννυμι, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, id eſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -οῦμαι.

Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitioſè, φιλοτίμως, φιλόδοξος.
Ambitioſus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, περιπατικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi cauſâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχέτη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, χάλιξ.
Amethyſtus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, id eſt, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte αμπίσχω, ἀμφιεννύω et -μι.
Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοφρόνως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
Amiciſſimus, φίλτατος, φιλότατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diſſolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωτός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amiſſio, ἀποβολή.
Amittò, id eſt, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, id eſt, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantes, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, id eſt, Amor, ἔρως, φίλησις.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἀσπάζω τινὰ, ἐράω, -ῶ τινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.

Digitized by Google

Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus ſum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς vel οἰκείως διακεῖσθαι vel ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω et -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, -ῶ τι, διαιρέω, ὠθέω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphiſbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί τι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum ac. ſ. συχνῶ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθυμαι, μεγαλύνω, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, περαιτέρω, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ παράλογα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum: ἀποτέμνω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολούω.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιότρυγος.
ad Amuſſim, ἀκριβῶς.
Amuſſis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδαλῆ.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec, ne, πότερον, ἢ μή.
An, μὴ, ἆρα, μὴ, μάταια.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἦ οὐ.
Anas, atis, βασκὰς, νῆσσα vel ττα.

Anatarius, νησσοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id eſt*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίσημος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, ſolvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιελιξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, βρόγχος.
Angiportus, στενωπὸς ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, *id eſt*, mœreo, ἀδημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, σιλοῦροι.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Anguloſus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguſtè, στενῶς.
Anguſtia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Anguſto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Anguſtus, στενὸς, στενωπὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἀσθμαίνων.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, νοῦς, ψύχος, ἄνεμος.
Animadverſor, κολαστής.
Animadverſio, *id eſt*, pœna, κόλασις, ἐπιτίμησις.
Animadvertere, *id eſt*, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι ἐς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶον, ζῶον λογικόν.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν.
Animam ago, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχίων, τὸ ζῶον.
Animans, *ſubſt.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi cauſa, διατριβῆς ἕνεκα.

Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, παραθαρσύνω, προθυμέω, ἐμβάλλω.
Animo abjecto eſſe, ἀθυμεῖν [illegible].
Animo concipio, νοέω, -ῶ.
Animo deficio, λειψυχέω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -οῦμαι.
Animosè, θυμωδῶς, προθύμως, εὐψύχως.
Animoſitas, θυμός, εὐτολμία.
Animoſus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum deſpondeo, ἀθυμεῖν [illegible], ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προαιρέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀναψύχομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσια, χρονικά.
Annitor, προσπαρατείνω, -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniverſarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno ſequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτηρέσιον.
Annonæ penuria, σιτοδεία.
Annoſus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημειωτής.
Annoto, ἀποσημειόω τι τινι, σημειόω, -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιος, σφραγίς.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annunciatio, προαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, ἐπινεύω, ἐπαινέω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapſus eſt, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
Anſa, λαβὴ, ἀφορμὴ, καιρὸς, ἀντιλαβή.
Anſam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Anſatus, ὠτώεις, ὠτώδης.
Anſer, χήν.
Anſerarius, χηνοβοσκός.
Anſerculus, χηνίσκος.
Anſerinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραστατίδες.
Antè, ἔμπροσθεν, πρότερον, ἐπὶ, cum gen.
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, προδρομεύς

...tempio, προλαμβάνω, [illegible]
...
...tecedo, προέρχομαι, [illegible]
..., προηγῦμαι.
...tecello, ὑπερέχω, τινὸς, τινὶ, alicui
...em in aliquâ re, προέχω, διαφέ-
..., ὑπερβάλλω.
...tecessor, πρόδρομος, προηγητὴς,
...ηγύμενος.
...tecœnium, τὸ πρὸ δείπνου, [illegible]
...
...tecursor, πρόδρομος.
...tedico, προλέγω, [illegible]
...teeo, ὑπερέχω, τινὸς τινι, alicui
... aliquâ re, προέρχομαι, ὑπείμι.
...προηγέομαι.
...tefero, προτιμάω, -ῶ, [illegible]
...
...tegenitus, προγενής.
...tegredior, προπορεύομαι.
...tehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὸ,
...
...telatus, προτιμηθείς.
...teloquium, προλαλία, [illegible]
...
...teloquor, προλέγω, [illegible]
...
...telucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος,
(...,) λυκαυγής.
...temeridianus, προμεσημβρινός.
...tenna, κέρας, καρχήσιον.
...teoccupatio, (προκατάληψις) [illegible]
...ψις, προκατάληψις.
...teoccupo, προκαταλαμβάνω.
...tepono, id est, præfero, προτιμάω
... τινὰ τινος, aliquem, alicui.
...tequam, πρίνπερ, (ἀλλ᾽ ὅταν,)
..., πρὶν ἤ.
...erior, ἐμπρόσθιος.
...tesignanus, πρόμαχος.
...tesio, [illegible]
...evenio, προφθάνω τι.
...tevento, [illegible]
...
...te, [illegible]
...icipatio, πρόληψις.
...icipo, καταλαμβάνω, προλαμ-
..., τι, προκατάρχω.
...idotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
...
...iquâ, [illegible]
...iquior, γεραίτερος, [illegible]
...
...iquitas, ἀρχαιότης, παλαιό-
...
...quitus, ἀρχαίως, πάλαι, [illegible]
...
...quitus, προειμένος.
... est Antiquius, οὐδὲν ἐστι [illegible]
...
...quo, παλαιόω, τοῦ [illegible], -ῶ,
...γίω, -ῶ.
...quus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, [illegible]
...
...tes, προστάτης, ὑπερέτης.
...titium, προστασία.
...um, ἄντρον, σπήλαιον, βάραθρον.

Anus, ûs, id est, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, [illegible], [illegible], πολυμέριμνος.
Anxius ſum, ἄσχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagoſis, [illegible].
Apella, ſine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος [illegible].
Aperio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, [illegible].
Apertio, ἄνοιξις, [illegible].
Aperto Marte, [illegible].
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, vel Apis, μέλισσα et μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελισσοτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελισσουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιὰν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apoſtaſia, ἀποστασία.
Apoſtata, ἀποστάτης.
Apoſtato, ἀποστατέω, -ῶ.
Apoſtema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρεσκευασμένως.
Apparatio et apparatus, παρασκεύασμα, [illegible].
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ἐστι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, [illegible].
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accuſare, [illegible] τινος περὶ τούτου.
Appellare, id est, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, id est, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, pro ponderare, σταθμίζειν, cum accuſ. ταλαντεύω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.

Appetitio, ſive appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetitûs, [illegible].
Appeto, ἐφίεμαι, gen. [illegible] τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, [illegible], [illegible].
Applauſor, ἐπικροτητικός.
Applauſus, ἀπηχήσις, [illegible].
Applicatio, κατασκευή, [illegible].
Applico, [illegible], προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, παρατίθημι, [illegible].
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, [illegible].
Appoſitè, ἐπιτηδείως, εὐθέτως.
Appoſitio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appoſitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, [illegible] τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρὶ, [illegible].
Apprehenſio, ἀντιλάβη, ἀντίληψις.
Apprimè, ὡς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulſio, καταίρεσις, [illegible].
Apricari, εἱληθεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, κάπρειος.
Aptè, [illegible], ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, χρησιμότης, εὐαρμοστία.
Apto, [illegible], ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὔχρηστος, [illegible] τοῖς εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, [illegible], cum accuſ. παρὰ, πρὸς, cum dat. et accuſ.
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aqueductus, ὑδραγωγία, ὑδραγωγός.
Aqualiculus, γάστρα, ἐπίπλοον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φίλυδρος.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.

Digitized by Google

pro Aris et focis dimicare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτριεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, κατάμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, κινδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλεξέω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις. -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρώδιος.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, πυρφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, *vehementèr amare*, ἐμμανῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
Area, ἅλωα, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, κικύομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco. περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.

Argilla, ἄργιλλος, ὁ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, κατηγορέω τινα.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγχινοητικὸς, λεπτολογητὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Ariſta, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τα.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρανομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentoſus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἐκοπλίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀναβλέπω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀποσεμνυνόμενος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπαιτεῖν ἑαυτῷ τιμήν, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arſenicum, ἀρρενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.

Artificium, τέχνη, τέχνημα, … τεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, … πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificioſè, κατατεχνικῶς, … τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τό, πιμελή, …
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόσιμον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, aſſis, μνᾶ, ἀσσάριον, ε, τό.
Aſcendere ad honores, … ἀρχάς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν … τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, … ἄνειμι.
Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἀνάβαθμος, … δος, ἐπίβασις.
Aſcia, ἀξίνη, σκέπαρνος, ὁ.
Aſcio, *id eſt*, aſciâ … ζω.
Aſciſco, ἐπάγομαι τινί τι, … παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, …
Aſcribere, *imputare*, …
Aſcribere civitati, … ἐν πόλει τινά.
Aſcribo, προσγράφω, …
Aſcriptor, προσγραφεύς.
A ſecretis, ὁ ἐπί των …
Aſelli agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Aſina, ὄνος, ἡ.
Aſininus, ὄνειος, ὀνικὸς, …
Aſinus, ὄνος, βάταλος, …
Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, … ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ … ἵμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, … ψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, … σκληρός.
Aſperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, … νω, αἰονάω, -ῶ.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, …
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν … *jure*: ἀμελέω τῶν φίλων, … ρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω … ἐπιβλέπω τὴν γῆν, … κω.
Aſpirare, *favere*, ἐπιπνέω.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, …
Aſpiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Aſporto, ἐκφέρω τι, …
Aſſatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.

Digitized by Google

ſſatura, carnes aſſa, ὄπτημα, ὄπτησις.
ſſecla, ἀκόλουθος, ἀμφίπολος.
ſſector, παρακολουθέω τινι, περιέπω.
ſſectatio, παρακολούθησις.
ſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
ſſenſus et Aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφωνία.
ſſentatio, κολακεία, θωπεία.
ſſentator, κόλαξ.
ſſentatoriè, κολακευτικῶς.
ſſentio *et* Aſſentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
ſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, τυγχάνω.
ſſeres, σανίδες.
ſſero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
ſſerere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
ſſertio, διαβεβαίωσις.
ſſertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
ſſervo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
ſſeſſor, πάρεδρος, σύνεδρος.
ſſeverantèr et Aſſeveratè, βεβαίως.
ſſeveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
ſſevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Aſſido, καθίζομαι.
Aſſiduè *vel* aſſiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Aſſiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Aſſiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Aſſiduus ſum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Aſſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Aſſimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταὐτά.
Aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Aſſimilo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τινα.
Aſſiſto, παρίσταμαι τινι, παραμένω.
Aſſo, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Aſſocio, συνάπτω τινι τινα.
Aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Aſſuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι συνεθίζω.
Aſſueſco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Aſſuetus, σύντροφος, συνήθης.
Aſſumo, προσλαμβάνω τινα.
Aſſumptio, πρόσληψις.
Aſſuo, προσράπτω.
Aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Aſt, αὐτάρ.
Aſtipulatio, συγκατάθεσις.
Aſtipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.

Aſto, παρίσταμαι τινι.
Aſtragalus, ἀστράγαλος.
Aſtrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Aſtrictio, στύψις.
Aſtringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Aſtrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Aſtrum, ἄστρον.
Aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Aſtruo, προσκατασκευάζω.
Aſtu, *pro* Aſtutè, πανούργως.
Aſtus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Aſtutè, πανούργως, κερδαλέως.
Aſtutia, πανουργία, δεινότης.
Aſtutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Aſylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, μὴν, ἀτάρ.
Atat, ἆ, ἆ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τοι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρός, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς, ὁ ἐπαγωνιστής.
Atque, καὶ, τε, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀνὰ δὴ καί.
Atqui, τοιγὰρ, ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum ſutorium, χάλκανθον.
Atrienſis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox ſcelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτυσμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινι τι, παρατρίβω, *cum dat. et accuſ.* σμύχω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.

Attonitus ſum, δεδίσσομαι ὑπὸ δέους.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aſpectu*.
Attonſus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατετριβὼς, ἀνάτριπτος, παρατεθρυμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Anceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, πωλεῖν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τινὸς.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατισχυρεύω.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμη, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζομαι.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἀθαμβής.
Audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audio, ἀκούω, διακούω τι, *et* τινὸς, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, *id eſt*, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malâ audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.

Digitized by Google

Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυήκοος.
Auditus, ûs, ἀκοή, ἀκρόασις.
Auditûs gratitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθείς, διακουσθείς.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσπάω, ἀποσπαράσσω, ἀποτίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id eſt*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Averſandus, ἀποτροπαῖος.
Averſatio, ἀποστροφή.
Averſè, κατεστραμμένως.
Averſio, ἀποτροπή.
Averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Averſus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν πού.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω ἐκ τούτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -άνω, *et* αὐξάνω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Auguſtè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, σεβάσμιος, σεμνός, σεβαστός.
Auguſtus menſis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπουλον.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, λαθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός, οῦ, ὁ.

Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ ἡ ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ. οἰωνός, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικός, παππῷος.
Avius, *ſine viâ*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλή, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, παραπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπή, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπετάω.
Aura, αὔρα, πνοή, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piſcis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτός, διάχρυσος, χρυσόφαντος, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος, χρύσεος, -οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχεῖα.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοπηγός, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἡνιοχέω.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτός, τὸ οὖς.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀναμιμνήσκειν τὸ οὖς.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὑπεκκοφεῖν.
Auriſcalpium, ὠτογλυφίς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσομανής, χρυσομανής.
Auro micans *vel* corruſcans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
ſub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, -οῦ, ὁ. χρυσίον.
Auſcultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπακοή.
Auſcultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auſcultare, *obedire*, πείθομαι τῷ λόγῳ, προσέχω τινί.
Auſculto, *audio*, ἀκροάομαι, ὑπακούω, προσέχω, πρoσέχω.
Auſim, τολμώην.
Auſpex, οἰωνοσκόπος, οἰωνιστής.
Auſpicatò, εἰς καλόν, αἰσίως.

Auſpicium, οἰωνισμός, ...
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω.
Auſpicor, *negotium aliquod ordior*, ἀπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ἄρχομαι.
Auſter, νότος.
Auſteritas, σκληρότης, αὐστηρία.
Auſterus, αὐστηρός, σκληρός.
Auſtralis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, *pro* ſed, δὲ, δαί, ἀλλὰ τοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, νομίζω, ...
Avulſio, ἀπόσπασμα.
Avulſus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, ἐπίκουροι.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπίκουρος, ἀλεξητήρ, βοηθός, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τινα, λιμένα, ἐπικουρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ σοί πρὸς σέ.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἐπίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχάλη.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

Bacca, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, Διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν Βακχεῖα.
Bacchatim, βακχευτικῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *teſtor*, βακχεύω et βακχεία.
Bacchus, Βάκχος, Ἴακχος, ...
Bacillum, βακτήριον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστακτής, φορτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχή, βλάχημα.
Balbus, ψελλός, τραυλός, βραδύγλωσσος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεύς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρόν, ...
Balſamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστήρ, ...

Digitized by Google

ismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
isterium, βαπτιστήριον.
thrum, βάραθρον.
a, πώγων, γένειον.
â tenus philoſophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
am nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
am vellere, τὸν πώγωνα τίλ-
arè, βαρβαρικῶς.
aries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
arus, βάρβαρος.
atus, πωγωνίας, γενειάτης.
tos, βάρβιτος.
s ſtupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
cus, ἐλέφαντας, βρόχημα.
s, ἐλέφας.
ca, βασιλική, βασίλειον.
ſcus, βασιλίσκος.
or, φιλητής.
, oſculor, φιλέω τινα.
, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
m, oſculum, φίλημα.
um, σύραιον.
memoriæ, μακαρίτης.
, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
ado, μακαριότης, εὐδαιμονία.
m judicare, εὐδαιμονίζω τι-
e, μακάριος, μάκαρος, ἀκήρατος, εὐτυχὴς, ὄλβιος,
s valdè, πανόλβιος.
ia, τραγάλια, ἐπιφερόματα, ματα.
or, πολεμικὸς, ἀρήϊφιλος, αἰ-
κομψῶς, καλῶς.
æ rei peritus, δόκιμος τὰ πολέμια.
expers *vel* imperitus, ἀπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
oſus, fortis, πολεμικός.
ero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι, σε, πολεμοποιέω.
us, πολέμιος, πολεμικός.
captus, δορύκτητος.
, θὴρ, θηρίον.
nus, θηριώδης.
n, ὁ πόλεμος, μάχη.
n committere, ἄπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
n excitare, πόλεμον ποιεῖν.
n finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
n indico, πόλεμον εἶπον εἰς
n infero, πόλεμον ἐπιφέρω τινα, πόλεμον ποιῶ.
n ſuſcipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πό-
, a, um, κομψὸς, ὁ, καλὸς, ὡραῖος.

Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Beſtia, θηρίον, θὴς, ζῶον ἄλογον.
Beſtialis, θηριώδης.
Beſtiola, ζωΐδιον.
Beta, σεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *biboſus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accuſ. ſed Atticè gen:*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δίκερως *et* δικέρως.
Bidens, δίοδος.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διασχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis *et* Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ον.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biloſus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimeſtris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίετος.
Bini, διττοὶ, σύνδυο.

Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχαιρεθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, δίπους.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Biſulcus, δίχηλος, διεσχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæſus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*; χαρίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἀρεσκὸς, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blaſphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογία.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βοοπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ὄβολος, βλωμός.
Bombilatio, *ſonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id eſt*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀπροφασίστως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, ὡς φαμέν.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni conſulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *ſeu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus et probus vir, καλοκάγαθος.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, Aquilo, βορέας, βορρᾶς.

Digitized by Google

Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves paſcere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus *et* Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουτασία, βουφονία.
Boum cuſtos, βουκόλος, βουπάλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Braſſica, κράμβη, κεράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, ſtupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βουαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοέα, βουδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾷν.
Buccea, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, φρῦνος, ου, ὁ· φρύναξ.
Bugloſſus, βούγλωσσος et βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulboſus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπορρυσία.
Bulla inſigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ἢ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *ſive* Buris, ἐχέτλη.
Buſtuarius, ἐπιτύμβιος.
Buſtum, τύμβος, πυρά.
Buſtum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ου, ἡ.
Byſſus, βύσσος, ου, ἡ.

C.

CABALLINUS, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζητιῶ.
Cochinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄδρον ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἰπύς.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaveroſus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τινων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, ἐκπεπτωκώς.
Cado, ἀμέω, πίπτω εἰς γόνατα, ἰσάζω.
Caduceator, κῆρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τόκος, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐπέτης, ἐρίψιμος, ἐπίκηρος.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφάνειος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήσσω, κόπτω, δέρω.
Cædua ſylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τμητὸς, κόσιμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴρ, γλύπτης.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτὸς.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμετος, ἠΐθεος.
Cæleſtis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, θεσπέσιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *ſculpo*, γλύφω, ἐγκολάπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικολόγος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, -ικος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæſaries, *coma*, κόμη, χαίτη, θρὶξ, -χὸς, κουρά.
Cæſim, τμηδὸν.
Cæſius, γλαυκός.
Cæſpes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæſpito, προσκόπτω, σφάλλομαι.
Cæſura, τομὴ, τμῆμα.
Cæſus, κεκομμένος, τυπτόμενος.
Cætera, τὰ λοιπά.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamiſter, *vel* Calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλλίστρον.
Calamiſtratus, βοστρυχωθείς.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miſeria*, συμφορὰ, ἀτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἐν τινι, *vel* περί τι.
Calamitoſe, δυστυχῶς.
Calamitoſus, δύστηνος, δυστυχὴς, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλ…
Calathus, κάλαθος, στοιβὰς, …
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo ſubdere, κεντεῖν ἵππον.
Calceamentum, ὑπόδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδε…
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, σκιρτάω…
Calcitro, onis, λακτιστὴς, σκιρτητής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής…
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι…
Calculoſus, λιθιῶν, λιθιάσας…
Calculus, ψῆφος, λιθίδιον.

Digitized by Google

facio, θερμαίνω.
factus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
fio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
ndæ, καλένδαι, νουμηνία.
ndarium, ἡ ἐφημερὶς, ἐφημέ-
.
ns, θερόμενος.
co, θέρομαι, θερμαίνομαι.
ſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
culus, κυλίκιον.
dus, θερμός.
ga, σκελέα, κρηπίς.
gatus, κρηπιδούμενος.
ginoſus, γνοφώδης, ζοφώδης.
go, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
go oculorum, ἀμαύρωσις ὀφ-
μῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν,
λύς.
go, cæcutio, ἀμβλυώττω.
x, κύλιξ, ποτήριον.
eo, τυλόω.
eo, perfectè ſcio, ἐπίσταμαι τὴν
χνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπεί-
ς ἔχω.
ſidè, πανούργως, δολοφρόνως.
liditas, πανουργία, σόφισμα, δει-
τος.
ſidus, πανοῦργος, δολόφρων, δει-
.
lis, is, τρίβος πάτος.
loſus, τυλώδης, ὁ ϗ ἡ.
lum obducere, σκληρύνειν, τυ-
.
lum et Callus, τύλος.
p, onis, καλοπόδιον, σκυτοφό-
.
mes, καλοπόδια.
or et Caliditas, θέρμη, θερμό-
ς, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
varia, κράνιον.
vaſter, ἀναφαλαντίας.
veo, φαλακρόομαι.
veſco, φαλακρόομαι.
vitium vel Calvities, φαλάκρω-
, φαλάκρωμα.
mnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
umniator, συκοφάντης, διάβο-
.
umnior, διαβάλλω τινα, συκο-
ντέω τινὰ τινος.
umnioſus, συκοφαντικός.
vus, φαλακρός.
x, extrema pars pedis, πτέρνα,
ρσή.
s, f. g. CHALK, κοιλία, γύψος.
nelarius, καμηλίτης.
nelus, κάμηλος.
nera, καμάρα.
nerarius, καμαρινός.
neratus, καμαρωτός.
ero, καμαρόω.
nino, καμινεύω.
ninus, ὁ ϗ ἡ, κάμινος.
nmarus, κάραβος.
œna, μοῦσα.
opana, κώδων.
peſtris, πεδινός.

Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, κατὰ πεδίον.
Camurus, inflexus et curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatis, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, morbus, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Caldela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, candidus ſum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμί.
Candeſco, λευκίομαι.
Candidatus, albâ veſte indutus, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, et Caneſco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere ſurdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Caniſtrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.

Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Canto, ψαλτὴς, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Cantus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινά.
Capere, eligere, αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capeſſere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capeſſere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτευμάτων.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capilloſus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capiſtro, φιμόω, κημόω.
Capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arceſſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.

Digitized by Google

Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capſa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capſula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captio è, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captioſus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehenſio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis ſenex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, onis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbaſea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaſeus, *vel* Carbaſinus, λίνεος.
Carbaſus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἢ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere ſenſu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibuſdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐγκοιλία, κύτος, τό.
Carino, κυτόω.
Carioſus, εὐρώεις, σαπρὸς, εὐρώεις.

Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas ſumma, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnoſus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας· *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθίγως.
Carptor, *reprehenſor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carucca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρόστεος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Caſa, σκηνὴ, ἔπαυλις, καλύβη.
Caſeus, τυρὸς, τρόφαλις.
Caſſis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Caſſis, *galea*, κόρυς.
Caſſita, κορυδαλός.
Caſſus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
in Caſſum, εἰς κενόν.
Caſtanéa, κάστανα.
Caſte, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Caſtellum, φρούριον κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Caſtigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Caſtigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Caſtigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Caſtigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τίνι *et* τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Caſtitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Caſtor, κάστωρ.
Caſtoreus, καστόρειος.
Caſtra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Caſtra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Caſtra pono, στρατοπεδεύω.
Caſtrametatur, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.

Caſtratio, εὐνουχισμὸς, ἐκτομή.
Caſtratus, εὐνοῦχος, ὁ, ἐκ [illegible] ἐκτομίας.
Caſtrenſis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Caſtro, *excido*, ἐκτέμνω τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Caſtrorum metatio, [illegible]
Caſtrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Caſtus, ἁγνὸς, καθαρὸς, [illegible]
Caſula, σκηνίδιον, καλύβιον.
Caſurus, πεσούμενος.
Caſus, πτῶσις, πτῶμα, [illegible]
ſi Caſus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclyſmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, [illegible] ῥάκτης.
Catarrhus, κατάῤῥους, ῥεῦμα.
Catecheſis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis conſtrictus, [illegible]
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στῖφος, σπεῖρα, [illegible] μός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, [illegible] παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *ſagax*, νοῦν ἔχων, [illegible] φρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, [illegible] νεύρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος, [illegible] μός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάσσου, [illegible] ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, [illegible] νεοτροφεῖον.
Cavendum eſt, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβοῦμαι, [illegible] τομαι, ἐξαλέομαι, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, σπέος.
Cavernoſus, ἀντρώδης.
Cavernula, [illegible]
Cavilla, æ, σκῶμμα, [illegible]
Cavillator, φιλοσκώπτης, [illegible]
Cavillor, σκώπτω [illegible] *ter aliquid*, [illegible]
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.

Digitized by Google

...o, κάπηλος, ξενοδόχος.
...pona, *mulier*, καπηλίς.
...pona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνο-
...λεῖον.
...ponarius, καπηλικός.
...ponor, καπηλεύω.
...ſa, αἰτία, αἴτιον.
...ſa eſt cur, αἰτία δι' ἥν.
...ſa indictâ damnari, ἐρήμην
καταδικασθῆναι.
...ſa indictâ damnare, ἀκρίτως
...ρας λόγων καταδικάζεσθαι.
...ſam dicere, λόγον διδόναι, δί-
...ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
...ſalis, αἰτιολογικός.
...ſidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
...ſidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
...ſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
...è, εὐλαβῶς.
...ela, εὐλάβεια, προφυλακή.
...erium, καυτήριον.
...es, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥώ-
...
...io, εὐλάβεια, προφυλακή.
...or, προφυλακτικός.
...tus, εὐλαβὴς, προφυλακτικός,
...ος, συνετός.
...um, κοίλωμα.
...us, κάλλος.
...cus, ὑπάγειν, ὑποχωρεῖν.
...ere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι,
...χῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
...ere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
...o, ceſſi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βή-
...ος, *è ſuggeſtu*, εἴκω τινι, ὑπο-
...έω τινι ὁδοῦ, *de via*, ἀναχάζω.
...o, *id eſt*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
...inus, κέδρινος.
...us, κέδρος.
...tus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
...brare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποι-
...δοξάζειν, τινα.
...brare laudibus, ἐπιφημίζειν τι-
...τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
...brare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
...bratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
...bratum vulgoque jactatum,
θρυλλούμενον.
...elebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος,
ἔνδοξος, περίπυστος.
...elebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκ-
λεής.
...elebritas, *frequentia hominum*, πο-
λυπλήθεια, πανήγυρις.
...elebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία,
εὔκλεια, εὐφημία.
...elebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
...eler, ταχὺς, ὠκύς.
...eler pedibus, ὠκύπους.
...eleritas, ταχύτης, ὠκύτης.
...eleritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
...eleriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
...elero, ταχύνω.
...elerrimè, τάχιστα.
...am Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
...ella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
...ella vicaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.

Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abſcondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celſitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celſus, ὑψηλός, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Cenſeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Cenſeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Cenſere, *ſententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Cenſere, *facultates æſtimare*, τιμᾷν τινι τοῦτο, *tanti*.
inter viros Cenſeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Cenſio, τίμησις.
Cenſor, τιμητής.
Cenſorius, τιμητικός.
Cenſura, τιμητεία, δοκιμασία.
Cenſus, τίμημα.
Cenſus, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centeſimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατομπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, *vel* χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cerâ, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Ceraſtes, κεράστης.
Ceraſum, κεράσιον.
Ceraſus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρός.
Çeritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.

Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cerno, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, -ῶνος, ὁ, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐπειδὴ, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adverſus hoſtes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò ſcio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cerviſia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Ceruſſa, ψιμμύθιον, ψίμμυθον, ψίμμυθος.
Ceruſsâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Ceruſſatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Ceſpes, ceſpito; vide ſuprà Cæſpes, cæſpito.
Ceſſans, παυόμενος, ἀργός.
Ceſſatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Ceſſator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Ceſſo, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Ceſtus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κήτειος.
Certarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ, πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτιον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chaſma, χάσμα.
Chæle, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.

Digitized by Google

Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀντιγραφή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερικᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορήγος.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chorimagiſter, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chriſtiana profeſſio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Chriſtianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chryſendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chryſocolla, χρυσοκόλλα.
Chryſolithus, χρυσολιθός.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης, ἄρτος, ἄρτος, συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum faſtidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum ſumo, σιτοποιοῦμαι, αἱροῦμαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλέω.
Cicatricoſus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem.*
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.

Cilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus, ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ἡ ἡ.
Cingere, *circumſepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro.*
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγα.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, ποδοστάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum acc.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circenſis, κύκλιος.
Circenſes ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, nomen, περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκλῆδον, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλισκός.
Circum, περὶ, *accuſat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω, ῶ, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.

Circumciſio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumlaudo, περιαινέω, κατακολόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω, τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, περιαγαγεῖσθαί τινα, *aliquem* ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιέρχομαι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλαστος, περιφερὴς, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιρρέω τι.
Circumfluus, περίρροος, περίρρυτος.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτετραίνω.
Circumfoſſura, περισκαφὴ, περιορυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περιψάω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιρρέω.
Circumfuſus, περιρρυεὶς, περίρροος, περιεστάμενος, περικεχυμένος.
Circumgelatus, περιπεπηγώς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgeſto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφερείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnaſcor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περιναυτίλλομαι.
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περισπλάζω, περιβαίνω.
Circumretitus, περισαγηνευθεὶς, περισπλασθείς.

Digitized by Google

cumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
cumſcalpo, περικολάπτω, περιξύω.
cumſcindo, περικόπτω, περιτέμνω.
cumſcribo, *definio*, *determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
cumſcriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
cumſcriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
cumſeco, περιτέμνω.
cumſedeo, *obſideo*, περικάθημαι.
cumſepio, περιφράττω, περιβάλλω.
cumſeptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
cumſero, περιφυτεύω.
cumſeſſio, περίδρυσις, περικάθισις.
cumſeſſus, περικαθιζόμενος.
cumſideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
cumſido, περικαθίζομαι.
cumſigno, περισημαίνω, περισφραγίζω.
cumſiſto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
cumſono, περιηχέω, περιβομβέω.
cumſpecte, περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
cumſpectio, περίσκεψις.
cumſpecto, κατασκοποῦμαι.
cumſpectus, *qui prudens eſt*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
cumſpergo, περιῤῥαίνω.
cumſpicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιορ́άω.
cumſtantia, περίστασις.
cumſto, περιΐστημι.
cumſtrepo, περικτυπέω, περιλαλέω.
cumſtruo, περιοικοδομέω.
cumſuo, περιῤῥάπτω.
cumtectus, περικεκαλυμμένος.
cumtego, περικαλύπτω.
cumtexo, περιπλέκω.
cumtondeo, περικείρω.
cumtono, περιβρομέω.
cumtonſus, περικεκαρμένος.
cumvado, περιέρχομαι.
cumvagus, περιπλανώμενος.
cumvallare, περιτειχίζειν.
cumvallatus, περιτεφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
cumvectio, περιφόρησις.
cumvector, περιοχέομαι.
cumvectus, περιοχηθείς.
cumveho, περιοχέω, περιάγω.
cumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
cumventus, περιειλημμένος.
cumverſor, περιειλίσσομαι, περιστρέφομαι.

Circumverto, περιστρέφω, περιελίσσω, περιδινέω.
Circumveſtio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolvo, περιστρέφομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, περιελίσσω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, τρόφος.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Ciſta, κίστη, κιβωτός.
Ciſtella, κιστίς.
Ciſterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare teſtem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Cithariſta, κιθαριστής.
Cithariſtria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς, τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἄνω.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamoſus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandeſtinus, κρυφαῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάγζω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Clareſco, ἐκφαίνομαι.
Clariſonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas, viſûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas, vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, τηλεφανές.

Clarus, *perſpicuus*, λαμπρὸς, ἐκφανὴς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *inſignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Claſſe pugnare, ναυμαχεῖν.
Claſſiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχίαν.
Claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὰ ἐς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Claſſicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Claſſicum bellum, ναυμαχία.
Claſſicus, ναυτικός.
Claſſis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Claſſis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Clauſtrum, κλεῖθρον.
Clauſula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Claveus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πρᾴως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πρᾳότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Citellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivoſus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσόμφαλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyſter, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάν-

Digitized by Google

τα ἐς αὐτὸ, *in unum:* συγκομίζω, συνευρύω.
Coaceſco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθεὶς.
Coactus neceſſitate, βιασθεὶς.
Coaduno, συνάγω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πητύα.
Coaleſcere facio, συνάπτω.
Coaleſco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενοῦν, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφής.
Coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοίδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ὀπτός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὀπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *ſed pro* libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνώγεον, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem,* συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnoſus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum,* πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio,* σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere,* μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus,* μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *inſtitutum,* κατάρχειν, τό· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.

Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere,* ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπάγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *conſultò,* ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor,* ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τοῦτον, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὲς, τὸ, συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognoſco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo:* συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχὴς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, κατατέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohoneſto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorreſco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colophos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabaſco, συνολιβαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.

Collabor, συμπίπτω, [illegible]
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collectaneus, συγγάλακτος, ὁμότροφος, ὁμογάλακτος.
Collapſus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστὸς.
Collatus, συμφορηθεὶς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνέπαινος.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ἡ συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτά.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in conſulatu, σύναρχος, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συρράσσω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, σύνδετος.
Colligo, as, *ſimul ligo,* συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν ἢ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχεῖν.
Collineo, as, εὐστοχέω, κατευστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliqueſco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κολωνὸς, [illegible]
Colliſio, πρόσκρουσις, σύγκρουσις.
Colliſus, συγκρουσθεὶς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθίζω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαι τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, [illegible]

Digitized by Google

lludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
ollum, τράχηλος, αὐχήν.
olluo, διαλύζω, καταλύζω.
ollusio, πανοῦργημα, συμπαιγνία.
ollusor, συμπαίκτης.
ollusoriè, συγκαλυμμένως.
ollustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
olluvies, χλίδος, τό.
ollyrium, κολλύριον.
olo, as, are, ἠθέω.
olo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
olere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
olere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
olere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
olere vitam, διάγειν.
olere agrum, γεωργεῖν χώραν ἢ γῆν.
olocaſia, κολοκασία.
oloni, ἄποικοι.
olonia, ἀποικία.
oloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπω.
olonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
olor, χρῶμα, χροιά.
oloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
oloſſus, κολοσσὸς, -οῦ, ὁ.
oloſtra, ἡ πυριαλλὶς, -ίδος.
oluber, ὄφις, δράκων.
olum, ἠθμός.
olumbarium, περιστεὼν, περιστεροτροφεῖον.
olumbarius, περιστεροτρόφος.
olumbus *et* Columba, περιστερά.
olumella, στηλίδιον.
olumen, στύλος, ἔρεισμα.
olumna, στύλος, κίων, ἔρεισμα.
Columnâ inſculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
lus, ἠλακάτη.
na, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
na adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
nam nutrio, κομάω.
natus, κομήτης, πολύκομος.
nbibo, συμπίνω τί τινι, *cum alio*.
nbibo, onis, συμπότης.
nbinatio, σύζευξις.
nbino, συνδυάζω.
nburendi vim habens, καυστικός.
nburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
nbuſtio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, πρησμός.
nedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
nedo, onis, et comeſtor, φάγος, ὁ, βυφάγος.
nes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
neſſabundus, ἐπίκωμος.
neſſatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
neſſator, κωμαστής.
Comeſſor, κωμάζω.
Comeſtura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comeſus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, i, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σύσταδον.
Cominus pugnare, σταδὴν, ἢ σύσταδον μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τά· ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω *dat.* συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονεύτιος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id eſt*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id eſt*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾶν.
Commentarium, *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διατύπωμα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiſeratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiſereſco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiſſum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commiſſura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commiſſus, περιεστραμμένος, συμβεβλημένος.
Commiſtio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* ſociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαί τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inſervio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonſtro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἰσχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινι τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.

Digitized by Google

Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκιτάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, ὡς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβόω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγείς, εὐπαγής.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρὸς τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
ita omparatum eſt, ὅτω πέφυκε.
Compaſcuus, σύμβοτος.
Compaſcuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συναθροίζομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendioſus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compenſatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀντιμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσαμαι τῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compeſco, ευείλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιμνώμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συντυγχάνω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accuſ.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελής ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ, ἀμφόδιος.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συχνοί, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, -ω.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *diſponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compoſitè, εὐτάκτως.
Compoſitio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Compoſito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compoſitus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotór, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σε τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehenſibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συνειλημμένος.
Compreſſio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compreſſus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνω τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, καλλωπισμένος.
Compulſus, σπουδαῖος, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύσσω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computreſco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλλόμενος, ἐγχειρῶν.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, ὁρμή.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ψάλιδωσις.
Concamero, καμαρόω, ἐρέφω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω τινι τοῦ πράγματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνορίζω.
Concerpo, συνσπαράττω, διασπάω.
Concerptus, κατασπαραχθείς, διασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συναγωνίζομαι, καὶ ἀνταγωνίζομαί τινι.
Conceſſio, συγχώρησις.
Conceſſum eſt, ἔξεστι.
Conceſſus, συγχωρηθείς.
Conceſſus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata veſtis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος.
Conchylium, κογχύλιον, κογχύλη.
Concido, συγκόπτω τι, κατακόπτω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.

Digitized by Google

Concidere animo, *vel* mente, ἀκηκιᾶν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.

Concico, συγκαλέω.

Conciliabulum, συνέδριον.

Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.

Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.

Conciliatrix, προξενήτρια.

Conciliatus, συνηλλαγμένος.

Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί τι χρήμασι, φιλόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.

Concilium, σύνοδος, συνέδριον.

Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.

Concinna oratio, ἐγκαλλώπισμος λόγος.

Concinnatio, κατασκευή.

Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.

Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.

Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.

Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.

Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.

Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.

Concionabundus, δημηγορικός.

Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.

Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.

Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.

Concipio, συλλαμβάνω.

Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.

mulier Concipit, κυεῖ.

Conciſè, ἀποτόμως.

Conciſus, συγκεκομμένος.

Conciliare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.

Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.

Concitator, ἐρεθιστής.

Concitatus, παρορμηθείς.

Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.

Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.

Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.

Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.

Conclamatum eſt, πέπρακται.

Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.

Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.

Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.

Concluſio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.

Concluſus, συγκεκλεισμένος.

Concoctio, πέψις, πέπανσις.

Concoctu facilis, εὔπεπτος.

Concoctus, πεπεμμένος.

Concolor, ὁμόχροος, -ῦ, ὁν, -ου.

Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.

Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.

Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.

adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.

Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.

Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.

Concorporo, συσσωματοποιέω.

Concors, ὁμοφρόνιμος, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.

Concratitius, σύνταφρος.

Concredo, ἐπιτρέπω σέ τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.

Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.

Concrepo, ἐπικτυπέω.

Concreſco, συμφύομαι, συναύξομαι.

Concretio, σύμπηξις, πῆξις.

Concretus, συμπαγής.

Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.

Concubitus, συνουσία.

Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.

Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.

Conculcatio, καταπάτημα.

Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.

Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτᾶν.

Concupiſcentia, ἐπιθυμία, πάθος.

Concupiſcibilis, ἐπιθυμητός.

Concupiſco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τοῦ, εἰδέναι, *ſcire*, ἐφίεμαι.

Concupitus, ἐπιθυμηθείς.

Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.

Concurſio, συνδρομή.

Concurſo, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.

Concurſus, συνδρομὴ, σύνοδος.

Concuſſio, τίναγμα, παλμός.

Concuſſus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.

Concutio, κινέω, ἀθίζω, συσσείω.

Condecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.

Condecet, προσήκει, συμπρέπει.

Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.

Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.

Condemnator, καταδικάζων.

Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.

Condemno, καταγινώσκω τινος θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινος.

Condemnor, κατακρίνομαι.

Condenſo, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.

Condenſus, πυκνός.

Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.

Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.

Condictus, διηγορευμένος.

Condignè, ἐπαξίως.

Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.

Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τό.

Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.

Condiſcipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.

Condiſcipulus, συμμαθητὴς, ὁ.

Condiſco, συμμανθάνω.

Conditio, κατάστασις, κλῆρος.

Conditionalis, ὑποθετικός.

Conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.

Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.

Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτιστὴς, ποιήτης.

Conditura, ἄρτυμα.

Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.

Conditus, κτισθείς.

Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.

Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.

Condocefacio, συμπαιδεύω.

Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.

Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.

Condoleſco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.

Condonatio, συγγνώμη.

Condonatus, συγκεχωρημένος.

Condono, δωρέομαι· *pro ignoſcere*, συγγινώσκω τινί τι, καταχαρίζεσθαι.

Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.

Conducit, *utile eſt*, συμφέρει.

Conduco, *duco*, συνάγω, *accuſ.* συμφέρω.

Conductio, μίσθωσις ἐπαγωγή.

Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.

Conductus, μεμισθωμένος.

Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.

Conduplico, ἀναδιπλόω.

Condus, ὁ ταμίας.

Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.

Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.

Confarreo, προτελέω, προτελίζω.

Confectio, διάπραξις.

Confector, διαπράκτωρ, ἀυτελεστής, δημιουργός.

Confectus, κατειργασμένος.

laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.

Confercio, συναθροίζω.

Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.

Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.

Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.

Confertim, ἀθρόως.

Confertus, ἀθρόος.

Confeſſio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.

Confeſtim, *è veſtigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.

Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.

Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.

Digitized by Google

Confidenter, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὐτολμία.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confiſco, δημεύω.
Confiſus, τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινὶ, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Confirmatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confoſſus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragoſus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuſè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confuſio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confuſus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τοῦτο, ἐκλύω, ἐξελέγχω.

Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλόομαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemiſco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλλήρων, συμπαίκτης, συνόμιλος.
Congeſtio, συμφόρησις.
Congeſtus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congreſſio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congreſſus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, πρεπόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμοιόω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ aſſequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ aſſequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, *vel* -im, συνημμένως.

Conjunctio, σύζευξις, [illegible] συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συστασιῶται.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεταμένος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquaſſare, *concutere*, συσσείω τι.
Conquaſſatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conqueſtio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquieſco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquiniſco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquiſitio, συζήτησις.
Conquiſitus, συζητηθείς.
Conſanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Conſanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Conſarcino, συῤῥάπτω, ἐπιῤῥάπτω.
Conſcelerare, μιαίνειν.
Conſcendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accuſ.*
Conſcenſio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conſcientia, συνειδὸς, τὸ συνειδέναι.
Conſcindo, διαῤῥήγνυμι, κατασχίζω.
Conſcio, συναισθάνομαι.
Conſciſcere ſibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conſciſſus, διεσχισμένος.
Conſcius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ἐπαίτιος.
Conſcius ſum, σύνοιδα, συνίημι.
Conſcribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conſcripti milites, καταγραφέντες, στρατιῶται.
Conſcriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conſcriptus, συγγεγραμμένος.
Conſecratio, καθιέρωσις, ἱέρωσις.
Conſecratus, καθιερωμένος.
Conſecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἀφιερόω.

Digitized by Google

nſector, θηρῶμαι τὴν ἀκαθαρσίαν.
nſecutio, συνακολούθησις.
nſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
nſenſus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρονες, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
nſentaneum, ἀνάλογον, ὅμοιος.
nſentaneus, σύμφωνος.
nſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
nſepio, περιφράττω.
nſequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
nſequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
nſerere manum, πόλεμον συνάπτειν.
nſero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
nſero, *planto*, φυτεύω.
nſertus, ἀπτόμενος, συμπλακείς.
nſerva, σύνδουλη.
nſervatio, συντήρησις, σωτηρία.
nſervator, σωτήρ, φύλαξ.
nſervatus, διασεσωσμένος.
nſervo, *cuſtodio*, φυλάττω, σώζω, τηρέω, συντηρέω.
nſervus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
ſeſſor, σύνεδρος.
ſeſſus, συνέδριον, συνίζησις.
ſideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
ſideratè, περιεσκεμμένως.
ſideratio, σκέψις, διανόησις.
ſideratus, περιεσκεμμένος.
ſidero, σκέπτομαί τι, et περί τινος, κατανοέω τι, et περί τινος, ...ομαι, περισκέπτομαι.
ſignatus, κατεσφραγισμένος.
ſigno, ἐπισημαίνω.
ſiliarius, βουλευτής, σύμβουλος.
ſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ...λος, ἀμήχανος.
ſilii ſum inops, ἀπορέω, δυσπορέω.
ſilium, βουλή, βουλεία, βούλευμα.
ſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην ἀποφαίνομαι.
onſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
ſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
ſiſto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
ſitio, φυτεία, φύτευσις.
ſociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
ſociatus, συνεζευγμένος.
ſocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, ...γέρω.
ſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
ſolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
ſolatorius, παραμυθητικός.
ſolido, συμπωρέω, καταβεβαιόω.
ſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθοῦμαί σε, παρηγορέω.
ſonans, σύνηχος, σύμφωνος.

Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, *ſimul ſono*, συμφωνέω σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνός, μέτοχος, συγκλῆρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχή.
Conſpectus, συνορασθεὶς, κατοπτευθείς.
Conſpectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conſpectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conſperſus, καταπασθείς.
Conſpicillum, κατοπτρόν.
Conſpicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conſpicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conſpicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανής, παράσημος.
Conſpiratio, σύστασις.
Conſpiratus, συσταθείς.
Conſpiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conſpuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Conſtans, εὐσταθής, βέβαιος.
Conſtantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Conſtantia, εὐστάθεια.
Conſternari, ταράττεσθαι.
Conſternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Conſternatus, ἐκπλαγείς, ἐξεστηκώς, τεταραγμένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Conſterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Conſtipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Conſtituo, *decerno*, βουλεύομαι. *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Conſtitutio, σύστασις, κατάστασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία.
Conſtitutus, κατασταθείς, τακτός.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Conſtrictio, σύλλωσις, ἡ σύψις.
Conſtringo, συστέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περιστέφω, laqueis, &c.
Conſtructio, σύνταξις, κατασκευή.
Conſtruo, συντάττω, κατασκευάζω.
Conſtupro, καταμοιχεύω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſueſco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Conſuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Conſuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὁ ὕπατος.

Conſularis, ὑπατικός.
Conſulatus, ἡ ὑπατεία.
Conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Conſulo, συμβουλεύω.
Conſultatio, συμβούλευσις.
Conſultè, *vel* Conſultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
Conſulto, συμβουλεύομαι.
Conſultor, βουλευτής.
Conſultus, βεβουλευμένος.
Conſummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Conſummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accuſ.* ἐκτελέω.
Conſumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Conſumptio, καταναλώσις.
Conſumptus, καταναλωθείς.
Conſuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Conſurgo, συνανίστημι.
Contabeo, *vel* Contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνδεσις.
Contabulo, συνδέω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ἰδος, ἡ νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Conteſtatio litis, ἔνστασις δίκης.
Conteſtor, ἐπιμαρτυρομαί τινα.

Digitized by Google

Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγάω, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ νυκτός; ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando* temperans ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ δεῖ.
Contractio, συστολή.
Contractum, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, *et* πρός τινα· κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως· ἔμπαλιν.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἁφὴ, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβής.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversia, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτής, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμόσκηνος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀτιμία, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀπαλγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀνασπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, στρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, σύγκλεισις, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀθροίζω.
Convolo, συμπέτομαι, ...
Convolvo, συμπλέκω τὰς σπείρας, συστρέφω, συνελίσσω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, ἐπίθημα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, ἄφθονος.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, συνάπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτάνιον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ἑψάω, πέσσω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν *cum genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, ταρσός.
Corbula, σπυρίχνιον.
Corculum, καρδίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ...
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, ...
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατάυλης.
Cornicula, κολοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστής.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κεράστης, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπίμετρον, ...
Corona, στέφανος, στέμμα, ... conventu hominum, ὁ κύκλος περιεστώτων.
Coronis, κορωνὶς, -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν ... τινα.
Corporeus, σωματικός, ...
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ

Digitized by Google

rpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
rpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
rpuſculum, σωμάτιον.
rrado, ξυνάγω, κατάξέω.
rrectio, διόρθωσις.
rrector, ἐπανορθωτὴς, εὐθυντής.
rrectus, ἐπανορθωθείς.
rreptio, ἐπιτίμημα, τό.
rreptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
rrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
rrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
rripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι ταῦτα, ἐπιλαμβάνομαι τινος.
rrivales, ἀντερασταί.
rroboro, κρατυνόω, ἰσχυρίζω.
rrodo, καταβιβρώσκω.
rrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
rrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ ἐπισκύνιον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
rrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν παῖδα, item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασι τινα.
rrumpor, φθείρομαι.
rruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
rruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
rruptio, διαφθορὰ, φθορά.
rruptor, λυμαντὴς, ὑβριστής.
rruptus, διεφθαρμένος.
rs, tis, ἡ ἔπαυλις.
rtex, λέπισμα, φλοιός.
rticoſus, φλοιώδης.
rtina, παραπέτασμα.
ruſco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
ruſcus, ἀστράπτων, σελαπνός.
rvus, κόραξ, -κος.
rylus, κόρυλος.
ryphæus, κορυφαῖος.
s, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
ſmographia, κοσμογραφία.
ſtæ, πλευραί.
thurnus, κόθορνος.
ticula, βάσανος.
turnix, ὄρτυξ.
ta, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
bro, ἀνθρήνη.
bones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
mbe, κράμβη.
nium, κράνιον.
pula, κραιπάλη.
pulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
s, αὔριον.
ſeſcere, παχύνεσθαι.
ſſitudo, craſſities, πάχος, παχύτης.
ſſus, παχυλὸς, παχύς.
ſtinus, ὁ ἐπαύριον.
ter, eris, κρατήρ.
tes, ταῤῥὸς, τάλαρος.
ticula, ἰσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχάρις.
atio, κτίσις, δημιουργία.

Creatio magiſtratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτίστης, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoque*-mutuum dare, δανείζειν, *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὔπειθος, εὔπιστος, ὁ ϗ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ῖδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀπηχέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία, ἀθύρματα.
Crepuſculum, δείλη, κνέφας.
Creſco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri inſtar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminoſus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Criſpo, οὐλόω.
Criſpus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Criſta, λόφος.
Criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, *et* -um, κρόκος, *et* -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυροῦν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.

Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱμωπός.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυππος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Cruſta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Cruſto, πλακόω.
Cruſtula, τὸ πλακίδιον.
Cruſtum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Cryſtallinus, κρυστάλλινος.
Cryſtallum *et* Cryſtallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμιον, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζομαι.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum, ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ὁ, σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cuſum, κόπτω νόμισμα *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujuſmodi, ποῖός τις.
Cujuſvis eſt, ϗ παντός ἐστι.
Calcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter ſutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpoſitio*, ξὺν *et* σὺν, cum

Digitized by Google

dat. κατὰ, *cum genit.* μετὰ, *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκὼς, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαΰζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώ της ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen ſub terrâ*, ὑπόνομος, διῶρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupodia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ἐρίγομαι τοῦ εἰδέναι, *ſcire*: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupreſſus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τό.
Curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* ſignificat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curioſè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curioſitas, πολυπραγμοσύνη.
Curioſus, πολυπράγμων.
Curioſus ſum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος ſignificat etiam *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Curſim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Curſito, περιτρέχω.
Curſitare furſùm, deorſùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Curſor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Curſus, δρόμος, τρόχος.
Curſus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
ſella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuſpis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Cuſtodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Cuſtodio, φυλάσσω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Cuſtos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Cuſtos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynoſbatus, κυνόσβατον.
Cynoſura, κυνόσουρα.

D.

DÆMON, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. perſ. et accuſ. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *fortis*.
Damnoſus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, cum gen.
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, [illegible]
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινέω τὰς τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum eſt, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινι χάριν, *gratiam*. [illegible]
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, [illegible] ὁ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένεια.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφεῖναι.
Debitum ſolvere, ὀφείλημα [illegible]
Deblatero, φλυαρέω, στωμυλλέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετές.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐσχημόνως.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, [illegible]
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητής.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *ſtatuo*, ἐπιψηφίζω, aliquando pro *dimicare*, [illegible]θαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Deceſſio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐσ[illegible] [illegible]ήκει.
Decido, *id eſt*, abſcindo, [illegible]τω, ἀποτέμνω pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorſum cado*, [illegible] ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, [illegible]
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.

Digitized by Google

Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Deciſio, διάλυσις, διάκρισις.
Deciſus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ὁδούς, ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινής, περικλινής, καταφερής, πρανής, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος, ος, ον, ὁ δύσχροος.
Decoloro, ἄχροον ποιῶ.
Decoquo, καταπέσσω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπής, ὁ & ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decreſcere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta ſenatûs, τὰ βεβουλευμένα.
Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decreta, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, & τρικυμία, dicitur.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταβαίνω.
Decurſus, καταδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decuſſatim, μετὰ χιασμόν, οἷον
Decuſſis, δεκάς.
Decuſſo, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποτινάσσω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, καθυβρίζω τινί, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμάω.

Dedecus, αἰσχύνη, κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dediſco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defenſio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defenſor, ὑπερασπιστής, οὐ συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Deferveſco, ἀποζέω.
Defeſſus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπήγνυμι τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Deſit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.

Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, ſortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταρρέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόρροια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστής, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς *item* mortuus, νεκρός, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Deguſto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehiſco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἐφεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ᾽ ἄνω, ὑπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapſus cœlo, οὐρανοπετής.
Delaſſo, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.

E

Digitized by Google

Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν τι· τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικά, ἁβροσύνη, τρυφή, τρυφος, τὸ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus ſenex, χρονόληρος.
Delitteo, vel Delitteſco, διαλανθάνω, καταχρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφίς, vel Δελφὶν, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.

Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω, σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demenſum, σιτομέτριον.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare, è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demiſſè, ταπεινῶς.
Demiſſio, καθεσις, ταπείνωσις.
Demiſſo animo eſſe, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demiſſus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολή, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonſtratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonſtrativus, ἀποδεικτικός.
Demonſtro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denaſcor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Denſè, πυκνῶς.
Denſitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentrifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiſcalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.

Denunciatio, παραγγελία, [illegible]
Denuncio, ἀπαγγέλλω τι [illegible] παραγγέλω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorſum, κάτω.
Deoſculor, καταφιλέω, [illegible]
Depaciſcor, συντίθεμαι [illegible] τινα, συμβαίνω.
Depaſco, κατανέμομαι τὸ χωρίον.
Depaſcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depaſtio, ἡ νομή.
Depaſtus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω.
Depello, ἀπελαύνω τινὰ τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξήρτημαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀπολωλεκώς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι [illegible] impatientèr amare, ἐκμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀτριχος.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, [illegible].
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ἀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, [illegible] τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, [illegible].
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, καταμβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro [illegible] licujus commiſſo, παρακατατίθεμαι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, [illegible].
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, [illegible].
Depoſco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depoſitum, παρακαταθήκη.
Depoſitum reddere, τὰς [illegible] ταθήκας ἀποδιδόναι.
Depoſitus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παραστροφή, [illegible].
Depravatus, διαφθαρείς.
Depravo, διαφθείρω, [illegible].
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, ſupplico, δέομαι, [illegible] τοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehenſio, κατάληψις.
Deprehenſus, καταληφθείς.
Depreſſus, καταπιεσμένος.

Digitized by Google

Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulſio, ἄπωσις.
Depulſor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulſus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reſeco, ἀποτέμνω· et pro exiſtimo, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, καταλείψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Deriſor, καταγελαστὴς, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Deſævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Deſcendo, καταβαίνω· ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Deſcenſus, κατάβασις, καταβαθμός.
Deſciſco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Deſcribo, ἀπογράφω, διαγράφω, διαγραφέω.
Deſcriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deſeco, abſcindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Deſero, ἀπολείπω, ἀπολιμπάνω.
Deſerere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Deſertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Deſertum, ἔρημος, -ου, ἐρημία.
Deſertus, ἀπολειφθείς.
Deſes, idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ἄεργος.
Deſicco, ἀποξηραίνω.
Deſideo, ῥαστωνεύω, ῥαθυμέω.
Deſiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Deſideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Deſiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Deſidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Deſidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Deſidioſus, ῥάθυμος, ἀργός.
Deſido, is, ere, καθιζάνω, συνίζομαι.
Deſignare ſenatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.

Deſigno, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Deſilio, ſaltu deſcendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου ex curru: ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Deſino, id eſt, ceſſo, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Deſipio, delirio, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Deſiſto, ἀφίσταμαί τινος.
Deſolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Deſolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Deſpectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Deſpectus, καταφρονηθείς.
Deſpectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Deſperantèr, ἀνελπίστως.
Deſperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Deſperatus, ἀπελπισθείς.
Deſpero, ἀπελπίζω τινος, vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de ſalute.
Deſpicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Deſpicor, καταφρονέω τινος.
Deſpolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Deſpondeo, id eſt, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Deſpondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Deſponſus, a, um, καθωμολογημένος.
Deſpumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Deſpuo, καταπτύω σου, te; item contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Deſtillo, μεταλάζω, ὑπολείβομαι.
Deſtinatus, ἀποτεταγμένος.
Deſtino, conſtituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἰς τι, διανοέομαι.
Deſtituo, ἀπολείπω, μεθίημι καταλείπω.
Deſtituus, ἀπολελειμμένος.
Deſtruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, acc. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Deſudo, καθιδρόω.
Deſuefacio, ἀπεθίζω.
Deſueſco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Deſuetudo, ἀπεθισμός.
Deſuetus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
Deſultor, κελητιστής.
Deſultorius, κέλης.
Deſum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Deſumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Deſuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo et Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.

Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφοβος.
Deteſtabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Deteſtandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Deteſtatio, κατάρα, βδελυρία.
Deteſtor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonſus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθεὶς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, munus aliquod: ἀνανεύω τι, ὑποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devaſto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐγκυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὴ, apud Poët.
Dextrâ prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, aptè, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorſum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.

Digitized by Google

Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuſo*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, ἄγρ...
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἀπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *conſecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis inceſſere, σκώπτειν τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas ſpirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσιτηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffiſus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαι τι, ἀρνεῖσθαι.
Diffluo, διαρρέω ὑπὸ μαλακότητος, *laſcivio*.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαρρήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuſe, διακεχυμένως.
Diffuſio, διάχυσις.
Diffuſus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digeſtio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito oſtendere, χειροδεικτέω τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ ὁ μέγας· index, λιχανὸς, ἡ, δεικτικὸς· medius, infamis, μέσος· medius ſeu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus ſive auricularis, μικρὸς, ἡ, ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in ſermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignoſco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digreſſio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digreſſus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controverſias, καθιστάναι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam diſcedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *diſperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *diſperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *et* πρός τι.
Diligo, φιλέω ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολούομαι, ἀπολύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαρρέω, διαθρυλλέομαι.
Dimenſio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimenſum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἡμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ἐλαττόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimiſſio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὸν ἐκκλησίαν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directe *ſive* Directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum acc.* ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα ἐπί...
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαρρήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Diſcalceo, ἐξυποδέω.
Diſcedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magiſtratu*: ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, *ex hâc vitâ*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Diſcendi cupidus, φιλομαθής.
Diſceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Diſceptator, διαγνώμων, μεσίτης.
Diſceptare, δικάζεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Diſcere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Diſcerno, διακρίνομαι, διαγινώσκω, ἀποκρίνω, διαλαμβάνω.
Diſcerpo, διασπάω, διασπαράττω τι.

Digitized by Google

ſceſſio, et diſceſſus, ἀποχώρησις, φυξις, διάλυσις.
ſcinctus, ἀπεζωσμένος.
ſcindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
ſcingo, ἀποζωννύω τινα.
ſciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
ſcipula, μαθήτρια.
ſcipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
ſcludo, διακλείω, διαχωρίζω.
ſco, μανθάνω τοῦτο παρά σε, à te.
ſcolor, ἑτερόχροος, χρῶς.
ſcordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχονοία.
ſcordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
ſcors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
ſcrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
ſcrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
ſcretio, διάκρισις.
ſcrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
ſcrimino, ἀφορίζω.
ſcrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
ſcrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
ſcubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
ſcumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
ſcurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
ſcurſio, διαδρομὴ, περιδρομή.
ſcus, δίσκος.
ſcutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
ſertè, διαῤῥήδην.
ſertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
ſjectus, διεῤῥιμμένος.
ſjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
ſjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
ſjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
ſjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
ſpar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
ſpello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, turbam.
ſpendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
ſpenſatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
ſpenſator, οἰκονόμος.
ſpenſo, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
ſperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
ſpereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
ſpergo, διασκεδάζω et διασπείρω.
ſpertim, σποράδην.
ſperſus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
ſpertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
ſpicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
ſpliceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
ſplicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
ſplodo, διακροτέω.
ſpolio, περισυλάω.
ſpono, διατίθημι.
ſpoſitio, διάταξις, διάθεσις.

Diſpoſitus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Diſputatio, διάλεξις, διατριβή.
Diſputator, διαλεκτικός.
Diſputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Diſquiro, ἐξετάζω.
Diſquiſitio, ἐξέτασις.
Diſrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diſſeco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Diſſectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Diſſemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Diſſenſio, διχόνοια, διαφωνία.
Diſſentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Diſſepio, διαφράττω.
Diſſero, *diſputo*, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περί τινος.
Diſſertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Diſſerto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Diſſideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Diſſidium, διάστασις, διαφορά.
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Diſſimilitèr, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἀνομοιότης.
Diſſimulantèr, εἰρωνικῶς.
Diſſimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Diſſimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Diſſimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Diſſipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Diſſipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διαπαλάω, διασπάω.
Diſſitus, διῳκισμένος.
Diſſociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Diſſocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Diſſolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Diſſolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioſo*, ἄσωτος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Diſſuadeo, παραιτέομαι τι, ἀποτρέπω.
Diſſuaſio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Diſſuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Diſtans, διϊστάμενος.
Diſtantia, διάστημα, τὸ, διαχώρημα.
Diſtendo, διατείνω τι.
Diſtenſio, διάτασις, διάστασις.
Diſtentus, διατεταμένος.
Diſtermino, διορίζω.
Diſtillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥους.
Diſtillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Diſtinctè, διωρισμένως.
Diſtinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Diſtinctus, διορισθείς.
Diſtineo, περισπάω.
Diſtinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Diſto, *differo*, διαφέρω τινος, ἀπέχω τινός.
Diſtorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Diſtorſio, διαστροφή.

Diſtortus, διεστραμμένος.
Diſtractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Diſtraho, divello, διασπάω.
Diſtribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Diſtributio, διανομὴ, διάδοσις.
Diſtringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Diſtringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Diſturbo, ἀνατρέπω, ἐξείργω τι.
Diteſco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditiſſimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν ſæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐν πλείονι χρόνῳ.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη, διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diverſitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverſo, τοὐναντίον.
Diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diverſorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diverſus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diverſus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diverſus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παραβαίνω item in diverſorium ſe recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives ſum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Diviſibilis, et dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Diviſim, διάνδιχα, δίχα.
Diviſio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Diviſor, μεριστὴς, διανομεύς.
Diviſus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποτομὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
ſub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
ſub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, δῖος.

Digitized by Google

Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τὸ, εὐχρήστημα τὸ, ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enatro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποκτάννω.
Enectus ſiti, δίψει διαχθείς.
Enervis vel Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὲ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, οὐκοῦν.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥήγνυμι, *interdum*, conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum eſt, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανῆ, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Enſem ſtringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquiſitè*, διακεκριμένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμέομαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὅ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eo dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò, magis quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hoſtibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος.
Epiſtola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epiſtomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accuſ.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ ἱπποβάτης.
Equeſter vel Equeſtris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γὲ, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiſo, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu ſuperari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱπποφορβὸς, ἱππονόμος.
Equorum ſtudioſus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *ſolitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, ὡς εἰς.
Ergaſtulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergaſtulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀλλ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergo*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω; *pro* conſolari, παραμυθέομαι [illegible]
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω [illegible], ἀπὸ σοῦ τοῦτο ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβιβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδωμαί τι τινι, [illegible] τινί τινα, ἐρανίζω, πράττω.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τὸ [illegible], παράπτωμα, τὸ ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in* [illegible] *re*, τῆς ὁδοῦ, *à via*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *tota via*: πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ὁ, ὁ πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τὸ ἁμάρτημα, τό.
Erubeſco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι [illegible] *dicere*: αἰδέομαι, [illegible]
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινά τι, [illegible] *ad virtutem*: διδάσκω τινὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, [illegible]
Eruditiſſimus, ὡς ἄκρον [illegible] ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας [illegible] τετυχηκὼς, πεπαιδευμένος, [illegible]
Eruere oculos, ἐξορύττειν, [illegible] ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, [illegible]
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.

Digitized by Google

ruo, extraho: ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀ-
νατρέπω.
ruptio, ἀνάῤῥηγμα, τὸ διεκβολή.
ruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς
πόλεως, ex urbe.
rvum, ὄροβος.
ſca, ἔδεσμα, τὸ, βρῶμα· τὸ δέλεαρ,
ατος.
ſculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
ſſe alicui adjumento, εἶναι τινι
ὀνησιν.
ſe alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ϗ
τιμῇ εἶναι τινί.
ſedarius, ἁρματηλάτης.
ſedum, ἅρμα, ὄχημα.
ſentia, οὐσία.
lo, γνίσθω, ἀλλ᾽ ἴσω.
uriens, πεινάων.
uries, πειναλεότης.
urio, πεινάω.
uritio, πεῖνα.
uritor, πειναλέος.
ϗ, ἡμῖν, ἀδὶ, τί.
nim, ϗ γὰρ, ἐι γὰρ.
nim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
um, ἀλλὰ, ἀλλ᾽ ἤδη, δὲ, μέν τοι,
ἡ, ϗ, ϗ δή.
annum, ἔτι ϗ νῦν, ἔτι.
um atque etiam, ϗ πάλιν ϗ
πολλάκις.
, tamen, ἐι ϗ, καί τοι, ſequitur
ς, κἄν ἐι.
amen, ἀλλ᾽ ὅμως, μέν τοι.
cuatio, κένωσις, κένωμα.
cuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκε-
νόω.
do, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ
κινδύνων, è periculis: ὑπεκδύ-
ω.
ſit in virum optimum, ἀπέβη
ἄριστος.
gor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαί-
pro extra propoſitum aliquid
re, τῆς ὑποθέσεως, ἀποπλανᾶν,
τοῦ σκοποῦ ἰέναι.
teſco, ἀφανίζομαι, ἐξαθενίζομαι.
idus, ἐξίτηλος.
gelium, εὐαγγέλιον.
oratio, ἀναθυμίασις.
oro, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
, εὖγε.
o, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω·
xtollo, προάγω τι ὡς δόξαν.
o, ἀποσπάω τι, ἀποτίλλω.
o, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμ-
ω.
t, συμβαίνει σοι τοῦτο.
ilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
us, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβε-
.
iculum, σαγήνη.
o, ſcopis purgo, ἐκκορέω.
o, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, κα-
σις.
or, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
re decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ
γματα.

Everto, diruo, ἀνατρέπω, πορθέω,
πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀ-
νατρέπειν.
E veſtigio, confeſtim, ἐκ ποδὸς, κα-
τὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evileſco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέο-
μαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviſcero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι·
ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινα·
παρακαλέω τι· pro averto, ἀπο-
τρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀ-
ναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δη-
μοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulſio, ἐξαίρεσις.
Evulſus, ἐξῃρημένος.
Ex, ἐκ, ſequente conſonâ: ἐξ, ſequen-
te vocali, cum genit.
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κα-
τὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo ἐξ οὗ, ἀφ᾽ οὗ.
Ex improviſo, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀ-
προσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσ-
χεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exaceſco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverſùm, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδο-
μέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλί-
ζω.
Exæſtuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαστροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti inquiſitio-
ne, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆ-
νος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examuſſim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.

Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυ-
μία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ϗ ἡ, ἄπ-
νοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύ-
ματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exareſco, ἀφαναίνομαι, ἀπομαραί-
νομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· pro ſcribo, διαχα-
ράττω.
Exaſpero, ὀξύνω· pro irritare, πα-
ροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀ-
πεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι·
ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, vo-
cem: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομ-
ματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandeſcentia, θύμωσις, ὀξυθυ-
μία.
Excandeſco, incendor, ἐκπυρόομαι
metaph. iraſci, ἄγαν θυμόομαι,
ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυ-
χόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, diſcedo, ἀπέρχομαι, ἐκχω-
ρέω, item ſupero, ὑπεραίρειν τινα,
διαφέρειν τινος ἔν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν
βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας
τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν ϗ ἀφικέσ-
θαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπι-
φανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξο-
χος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπε-
ροχή.
Excello, ſupero, διαφέρω τῶν ἄλλων
ἔν τινι, πλεονεκτέω τοῦ τιμαῖς, ho-
noribus: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, in
ſapientiâ, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω,
ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelſitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος,
τό.
Excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη,
μεγαλοψυχία.
Excelſus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Exceſſus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις·
item ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.

Digitized by Google

Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivifci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excido, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξασθαι ξένους, hoſpites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Exciſus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex ſomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, ova, ἀπολυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, ἐπίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ νυκτοφυλακήσις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excuſor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus *et* execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τι, *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* abſumo, ἐκφαγεῖν.

Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶν ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs deſertor, λειποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλέω, ἐκκενόω, ἐξερύω, ἀφύσσω, ἀπαντλέω.
Exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω· παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω τι, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι, παρακαλοῦμαί σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, *vel* -άζω, ξηραίνω, *accuſ.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω τι, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ, εἰσπράττειν ὀφείλοντα τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.

Exilitèr de rebus d… τολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμ…
Eximendus, ἐξαιρετέος, *et* ἐξ…
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος *et* ἔκκριτος, ὁ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπερέχων, ἐξ… νος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τ… πολιτῶν, timorem civibus, ἀ… ρέω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ δεῖ… τα.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, νομιστέον, ἡ… λεπτέον, οἰητέον.
Exiſtimatio, δόξα, δόκησις, …
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔ… μεγίστην, εὐδοξεῖν, εὐδοκιμεῖν, … ζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνο… μαι, ἡγοῦμαι, δοκέω δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis *et* exitialis, ὀλέθ… θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ὁ … φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδ…
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔξοδος, ἡ… δος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρακμάζω ἐξίτη… ομαι.
Exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ἐξίτηλ…
Exolvo, ἀπολύω· *item* ſatiſ… ἀποτίνω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, … δεύω, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητός, εὐκ… τος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιθ…
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω… νος.
Exorabilis, εὐπαράκλητος, … καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀναρρ…
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, … μιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ … χή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφ…
Exornatio, διακόσμησις, κόσμ…
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμ…
Exoro, ἐξικετεύω σε, … καταδέομαι τινα, κατευ…
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, … ρος.
Exortus, ûs, ἀνατολὴ.
Exos, ἐξόστεος *et* ἀνόστε… τίς, -τεῦ.
Exoſculatio, καταφίλησις.
Exoſculor, καταφιλέω.
Exoſſo, ἐξοστίζω.

Digitized by Google

xoſus, *qui odio habet*, στυγῶν, μι-σῶν, *et paſſivè*, ἀπηχθημένος.
xoſus Diis, θεομισής, θεοστυγής, ὁ ϗ ἡ.
xoticus, ἐξωτικός.
xpalleo, ἀπωχριάω.
xpando, ἐκπεταννύω, ἀναπτύσ-σω.
xpatior, περιεκβαίνω, ἀποπλανά-ομαι.
xpaveſco, ἐκπλήττομαι, περιφο-βοῦμαι, καταδέδω, ἀποδειλιάω.
xpectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
xter Expectationem, παρ' ἐλπί-δα, ἀπροσδοκήτως.
xpecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
xpectoro, ἀποστηθίζω.
xpedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
xpedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
xpeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχεί-ρως.
xpediti equites, εὔζωνοι τῇ ἱπ-πείᾳ.
xpeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιήσασθαι, *item* στρατιὰν ἄγειν.
xpeditus, *promptus*, ἕτοιμος, εὔ-ζωνος, πρόχειρος.
xpello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς,
egno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τι-να, è patriâ, ἐξωθέω.
xpellere domo, ἐξοικίζειν, μετοι-κίζειν.
xpellere finibus, ἐξορίζειν.
xpendo, *conſidero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι, ταῦτα· *item* pondero, σταθμῶμαι, *aliquando* luere, ἐκτί-νω.
xpenſa, æ, *ſumptus*, δαπάνη, ἐξά-ναλωμα.
xpergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, ἐξεγείρω, ἀνίστημι.
xpergefactus, *et* experrectus, δι-εγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
xpergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρο-μαι.
xperientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκι-μασία, κινδύνευσις.
xperimentum, δοκιμασία, ἀπόπει-ρα.
xperior, πεῖραν λαμβάνειν, πει-ράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
xpers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
xpers rationis, ἄλογος.
xpertus, ἔμπειρος.
xpetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
xpeto, ἐπιθυμέω, χρημάτων, *pecu-niam*, ὀρέγομαι, γλίχομαι τινος.
xpiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
xpilatio, περισύλησις.
xpilator, συλητὴς, συλαγωγός.
xpilo, περισυλάω, περιαιρέω.
xpio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
xpiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
xpiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.

Expiſcor, *diligentèr inquiro*, ἐξετά-ζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* mani-feſtum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξ-ήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον. *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιη-γέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώ-ζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δο-κιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* ſagacitèr inquiro, κα-τασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμά-ζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expollo, as, ἀποσυλέω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξερ-γάζομαι τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσ-μησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Expoſco, ἐξαιτέω.
Expoſitio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expoſitus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expoſtulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐ-τοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγ-καλέω, μέμφομαί τινα.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήμα-τα ποιεῖσθαι.
Expreſsè, διαῤῥήδην.
Expreſſio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξ-ηγοῦμαι, *item* pro repreſentare, ἀ-πεικάζω, ἐγγράφω, ἐνσφραγίζομαι.
Exprobatio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδί-ζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζο-μαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρε-τος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμη-σις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulſio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expugno, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.

Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δο-κιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνα-κρίνω.
Exquiſitè, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐξειργασμένος.
Exſcribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *ſtatim*, αὐτίκα, παρα-χρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσ-χεδίως, αὐτοσχεδιαστί, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πο-λὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extenſio, ἐκτενεία, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, *et pro* verbis deprimere, ἐκφαυ-λίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό· ἐξ-ολόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύ-νω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, ἔσχατος.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀ-πολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσ-κόπος.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπο-λάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκυφίζω τε τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυ-γάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen.*
Extra propoſitum, ἔξω τῆς ὑποθέ-σεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδα-πός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκ-τος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατος, τελευταῖος.

Digitized by Google

Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinſecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus menſæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσαγμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumeſco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio*: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, *et* -άω.
Exul, φυγάς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exaſperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ἐρημίζομαι.
Exultabundus, γαυρῶν.
Exulantèr, *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι, χαρᾷ γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ τε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τό.

F.

Faba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικὸν, *et pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam ſeu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere *pro* diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμάρεια.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factioſus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factitio, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, ἀλλ᾽ γάρ ἐστι τὰ γινόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id eſt*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐέπης, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγώδης, τρυγ…
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατεὼν, ψευδής.
Falli ſpe, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδω τινὰ, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus, ψευδολόγος, ψευδήγορος.
Falſitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, τό· τὸ ψεῦδος.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασι.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, eſt, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, ἐμφανὴς ἡ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πεινῶν, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, ους, ὁ ϗ ἡ· ἑταῖρος, … *ſignificat etiam* uſitatum, …
Familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ … συνήθης, αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέστατος, …
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, … φιλίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, … τινὰ ἔχειν.
Famoſus, περιβόητος, διαβόητος, … φημος· *et cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, θεράπαινα, παιδίσκη, … παινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, … θεραπευτικός.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, θεράπων, … λος.

Digitized by Google

naticus, ἴδιος et ἰδιωτικός.
idus, φατιός, φάτος, ῥητός.
num, templum, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
, farris, ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
cio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
i, φάναι, εἰπεῖν.
ina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
inarius, ἀλευρώδης.
rago, πολυμιγία.
reus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
tilis, σιτευτός.
tor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
tum, τὸ ἐμφόρημα, τὸ σιτευτόν.
tura, ἡ ἐμφόρησις σίτευσις.
tus, ἐμφορηθείς.
eſt, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
Fas eſt, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
es, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
ia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ται-
iculus, δεσμίς.
inatio, γοήτευμα, βασκανία.
ino, βασκαίνω, γοητεύω.
inum, γοητεία, βασκανία.
is, δεσμὴ, φάκελος.
, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολό-
dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέ-
dio, ἀποστρέφομαι, βδελύττο-
dioſè, ὑπεροπτικῶς.
dioſus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, ὑπερφροντικός.
dium, καταφρόνησις, ἀνορεξία,
γμα.
gio, as, κορυφόω.
gium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
oſus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων,
ττης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
, τῦφος, φρόνημα τὸ ἀλαζο-
, εἱμαρμένος, μόριμος.
r, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμ-
cus, ἔνθεος, μάντις, χρησμα-
tio, κόπος, κάματος.
, κατατονία, ἐνοχλέω τινά.
is eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
, χαίνω pro deficere, ἀπο-
, ἐκλείπω.
s, εὐήθεια, μωρία.
, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
προστίθεμαί τινι, συμπράττω
, αἰθάλη, μαρίλη.
ceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
us, ζόφερος.
εὐφημία, εὔνοια.
bilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, πειστ-
τος.
bilitèr, ἐσπουδασμένως.
εὐτυχῶς.
as, εὐτυχία.

Fauſtus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔσημος, δέξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Feliciſſimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, fertilis, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖν, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando tolero, ἀνέχω πολλὰ πάσχω· καρτερέω λιμὸν, famem, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præſentem ſtatum.
Ferre ſuffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr et Fervidè, θερμαιόντως.
Ferveo et Ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, κατάπονος.
Feſtinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Feſtinè, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Feſtivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictilè, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὀστράκινα.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, arbor: σῦκον, ου, τό, fructus.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.

Digitized by Google

Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, *Deo*, θαῤῥεῖν.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχύνω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
ſine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* ſimulare, προσποιέομαι, εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γινέσθω.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τι, δυνατόν ἐστι.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τι.

Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, στεῤῥῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *ſtabilis*, βέβαιος, στεῤῥὸς, ἐδραῖος.
Fiſcella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capiſtro, φιμός.
Fiſcus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥάγας.
Fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fiſtulator, συρικτής· αὐλητής.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογίνος, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυτέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *ſpiro*, πνέω, φυσάω.
Flocciſacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.

Floreo, ἀνθέω, *pro* [illegible] εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, [illegible] γεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τὸ [illegible]
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς [illegible]
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ [illegible] σις.
Fluctuo *et* Fluctuor, [illegible] θαι, κυματοῦσθαι, *per Meta*[illegible] ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνε[illegible]
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, [illegible]
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, [illegible] ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, [illegible] ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, [illegible] momentaneo, ὀλιγοχρόνιο[illegible]
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥύσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλεύω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλε[illegible]
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὔτοκος [illegible]
Fœcunditas, εὐτεκνία, [illegible]
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον [illegible]
Fœcundus, εὔφορος, [illegible] τοκος.
Fœdera facere, *ferire*, [illegible] συνθήκας πρός τινα, cum [illegible]
Fœderati, πρόσσπονδοι, [illegible]
Fœdifragus, παράσπονδος, [illegible] δος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχ[illegible] ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδ[illegible]
Fœdus, a, um, *deformis*, [illegible] δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, [illegible]
Fœmineus, θηλυκὸς, [illegible]
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ [illegible]
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν [illegible]
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ [illegible]
Fœnero *et* Fœneror, [illegible] τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœniſecium, χορτοτομία.
Fœnum, χόρτος, ὁ [illegible]
Fœnus, τόκος, ὁ [illegible]
Fœteo, ὄζω, [illegible] ζω.
Fœtidus, δυσώδης, [illegible]
Fœtor, δυσωδία, [illegible]
Fœtura, γέννημα τό, [illegible]
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔγγονα [illegible]

Digitized by Google

lioſus, φυλλάδης, ὁ ϗ ἡ πολύ-
λλος.
ium, φύλλον, πέταλον.
liculus, θυλάκιον, φυσκίον.
lis, φῦσα, κώρυκος.
nentatio, θάλψις.
nentum, θαλπτήριον, θάλψις.
nes, ὑπέκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυ-
ρ, τό.
is, πηγή, κρήνη.
ntanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
ticulus, πηγάδιον.
amen, ὀπή, πόρος, τρύπημα,
ῆμα.
amen acûs, κύαρ, -ατος, τό.
amen auris, κυψέλη, ἡ.
aminoſus, τρηματώδης.
is, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
ceps, πυράγρα, λαβίς, -ίδος.
e, ἔσεσθαι.
em, fores, foret, γενοίμην.
enſis, ἀγοραῖος, δικανικός.
es, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
es aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
fices, ψαλίδες.
i, κατατρώματα.
ita, ἀφεδρευτήριον.
inſecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
ma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα, τό,
τύπος.
matio, μόρφωμα, πλάσις, τύ-
πωσις.
mator, πλάστης, ὁ εἰδοποιός.
mica, μύρμηξ, ὁ.
micula, μυρμήκιον.
midabilis, φρικτός, ὁ, φοβερός, ὁ.
mido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό
ιαν.
mido, metuo, φοβέω τινά, ἀπο-
λιέω, πτήσσω.
midoloſus, περίφοβος, καταφο-
βος, φοβερός.
midoloſus ſum, φοβερὸς γίνο-
μαι.
mo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορ-
φόω.
moſitas, εὐμορφία, καλλονή, κάλ-
λος, εὐειδές.
moſus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐσ-
χήμων, ὡραῖος, καλός.
mula, σχημάτιον, σχηματεῖον.
nax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ βαῦνος, ὁ.

nicatio, πορνεία.
nicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
nix, icis, καμάρα, et pro lupa-
ri, πορνεῖον.
, ἡ τύχη, δαίμων.
an, forſitan, ἴσως, τυχόν, τά-
χα.
aſſis, ἴσως.
è fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀ-
τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύ-
χην.
è, ἴσως, τυχόν, συμβάν.
ifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι,
ἐπισχύω.

Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, καρτερός.
Fortiſſimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortitèr, εὐγενικῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortitudo, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐ-
πραξία, εὐτυχία.
Fortunâ proſperâ uti, εὖ πράττειν,
vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαι-
μονᾶν.
Fortuna adverſa, ἀτυχία, δυστυχία.
adverſâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἐν
τινι.
Fortunatus, εὐτυχής, εὐδαίμων, μα-
κάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορά, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διῶρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτός.
Foſſio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Foſſor, σκαπτήρ, ὀρυκτήρ.
Foſſura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὔθραυστος, θραυ-
στός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen, *et* Fragmentum, κλάσ-
μα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ὁ, ὁ πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖ-
ον.
Frangi animo, ἐκκλασθῆναι τῇ
γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀπορρήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελ-
φός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητής, συλητής.
ſine Fraude, ἀδόλως, ἐκτός, ἀπά-
της.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, πα-
ρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολε-
ρῶς.

Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίνεος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμός, φρύαγ-
μα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, πυκνός, θαμινός, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεί, πυκνῶς,
πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό, σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρω-
πία.
Frequento, φοιτάω ἐς τὸ διδασκα-
λεῖον, *ſcholam*: πολλὰς διατρίβω.
Fretum, πορθμός, συνοχὴ ἁλός, πέ-
λαγος, τό.
Fretus, *confiſus*, πεποιθώς, τεθαῤ-
ῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγέω *et* ῥιγόω, καταψύχο-
μαι.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύ-
χομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρός, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος,
τὸ ῥῖγος.
Frigus intenſum, κρυμός, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω,
θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτής, φυλλοσπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondoſus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλά-
δος, ὁ, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπομετώ-
πιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον
ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον
χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγα-
θὸν αὐτοῦ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuoſus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπω-
ρίζω.
Frugalis, χρηστός, σώφρων, ἐγκρα-
τής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς,
εὐτελῶς.

Digitized by Google

ad Frugem bonam redire, χρηστὸν πάλιν γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis* : ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Fruſtatim, κατὰ μέρη.
Fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Fruſtrà conari, ματαιοπονεῖν.
Fruſtratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fruſtulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Fruſtum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνών, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticoſus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
ſine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τὸ. *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape ſine ſpiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula* : *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως, τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hoſtes* : διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *ſive* pes lecti, ἐρμίνιον, ἕρμιν, ἡ.

Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, ατος, τὸ· αὐγή, ης, ἡ.
Fulgur, ἀστραπή, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.
Fuliginoſus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, *et* γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελέσεως.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
ſine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις,
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγεια, ἐπίγεια, κάμιλος.
Funeſto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funeſtus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungoſus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, *et* μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.

Funus efferre, ἐκφέρειν [illegible] ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς [illegible] πανηγῦρ.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, [illegible]
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, [illegible]
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος [illegible]
Furibundus, ἐξεστηκώς, [illegible]
Furioſus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοπωλεῖα.
Furnarius panis, κλιβανίτης [illegible]
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, [illegible] ἐμμανής εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ, [illegible] παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, [illegible]
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, [illegible] σιάζειν.
Furtim, κλεψιμαῖον, λαθραίως [illegible] θρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, [illegible]
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, [illegible] μαυρός.
Fuſcina, δίκρανον, τρίαινα, [illegible] κέντρον.
Fuſcus, λυκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fuſilis, χυτὸς, [illegible], χωνευτός [illegible]
Fuſor, χωνευτής.
Fuſorius, χωνευτικός.
Fuſtis, βάκτρον, ῥόπαλον, [illegible]
Fuſus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, [illegible]
Futurus, a, um, γενησόμενος, [illegible] λων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

Gæsus, teli genus, [illegible]
Galea, κόρυς, λόφος, [illegible] νος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει [illegible]
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, [illegible] φενάκη.
Galerita, κορυδαλλὸς, κόρυς.
Galerus *et* Galerum, [illegible] λημα.
Galla, κηκὶς, ἶδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτοροφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτορίσκος.
Gallinago, [illegible]

Digitized by Google

llus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
ımmarus, ὁ ἀσακός,
ınca, πυρεῖον.
meones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
ıngræna, γάγγραινα, ας, ἡ.
ınnio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακ-
ιν.
ınnitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
rgarizo, γαργαρίζω.
rrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, λη-
ω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
rrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία,
υρολογία.
rrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, ςώμυ-
ος.
rum, τὸ γάρον.
udeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τῷ-
ις, χαίρω.
udere alienis malis, ἐπιχαίρω
κάκα τινος.
udium, χαρὰ, χάρμα, τό.
uſape, ἀμφίμαλλον.
za, γάζα, θησαυρός.
zophylacium, γαζοφυλάκιον.
henna, γέεννα, ης, ἡ.
laſco, πήγνυμαι.
latio, ἔμπηξις.
latus, παγής.
lidus, κρυερὸς, ψυχρός.
lo, as, κρυςαλλοῦμαι, πήγνυμι.
lu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος, εος,
.
lu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ
κρύους.
mebundus, ὁ ἐπιςένων.
melliparа, διδυμοτόκος, διδυμο-
κίουσα.
mellus, διδυμάων, δίδυμος.
minatio, διπλασιασμὸς, διδυμό-
ς, ἐπαναδίπλωσις.
mino, διπλασιάζω, διπλόω.
minus, δίδυμος, δίσσος.
miſco, ςένειν ἐπί τινα, ςενάζω.
mitus, ςεναγμός.
mma, λίθος, ἡ.
mma in vitibus, ὀφθαλμός.
mmeus, διάλιθος.
mmo, λιθίζω· et de vite, ὀφθαλ!
ζω.
mo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, prop-
aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
a, γένυς, ἡ παρειὰ, γνάθος,

ealogia, γενεαλογία.
er, γαμβρὸς, ὁ.
eralis, γενικὸς, καθολικός.
eraliter, καθολικῶς, γενικῶς.
eratim, κατὰ γένη.
eratio, γένεσις, γενεά.
ere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτῳ
ν ὤν, ἐγγύτατα γένους.
ero, τίκτω, fœm. γεννάω verò
orum.
eroſè, γενναίως.
eroſitas, εὐγένεια, γενναιότης.
eroſus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
ialis, γαμήλιος, γενικός.

Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορ-
τασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κα-
τὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώ-
δης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ἢ λεπτὸν
γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γό-
νιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέ-
τωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποι-
εῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ
φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπε-
τέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id eſt, ſincerè, ἀδελφι-
κῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμο-
πάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαςὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάςησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαςέω, ἐκβλαςάνω.
Gero, κομίζω, φέρω pro admini-
ſtro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· πα-
ρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me ho-
neſtè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerr. φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσ-
χος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τά
πεπραγμένα.
Geſtare in utero, φέρειν ἐν γαςρί.
Geſtatio, φορὰ, ἡ.
Geſticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Geſticulor, χειρονομέω.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, χειρονο-
μικός.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω, cum dat.
pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα,
ὁρμάω.
Geſto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, an-
nulum : περιφορέω.
Geſtus, ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβω-
μα.

Gibbus, gibboſus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω de viris : τίκτω, de
mulieribus : φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabreſco, ψιλόομαι, μαδάω, φα-
λακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγε-
τώδης.
Glacies, κρύςαλλος, κρυμὸς, πά-
γος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλη-
τικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος,
σπᾶν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glanduloſus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος, μυ-
ρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Gleboſus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Gliſco, creſco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globoſus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· pro multitudine
hominum, σύςημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, ςρόμβωσις, ἀνείλημα.
Glomero, ἀνειλέω, ςρομβόω.
Glomus, i, et eris, ἀγαλλίς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι
δόξης.
Gloriam conſequi, εὐκλείας τυγ-
χάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύ-
νη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλέω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω,
καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam
rem.
Glorioſè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλεινὸς, ὁ εὐ-
δοξος· pro oſtentatore, ἀλαζὼν,
κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἐκδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten et glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinoſus, κολλώδης.

Digitized by Google

Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιςήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραςικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *ſtrenuus*, δραςικὸς, δραςήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Goſſipium, παμβάξ, ἐριοφόρον δένδρόν.
Gracileſco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιςί, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην, -νος, ἑλληνικὸς, ἀχαιός.
Grallæ, arum, κολοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, τῆς ἀγρώςιως, χλοηφόρος.
Graminoſus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιά vel ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, πρεσβυτικὸς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγορός.
Grandis, *de* ætate, πρεσβυτικὸς, πολυετής. *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granoſus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Graſſatio, λωποδυσία, ληςεία.
Graſſator, λωποδύτης.
Graſſor, *ſævio*, καταςκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τίθεμαι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριςεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινὶ τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratioſè, χαριέντως.
Gratioſus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριςία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τοῦτο.
Gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαςρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, *et pro* moleſto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπὸς· *item pro* ſevero viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης. *pro* ſeveritate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Gravitèr, *moleſtè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τι θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Greſſus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem*: pro adminiſtro, διοικέω [illegible]
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Guloſitas, γαςριμαργία, [illegible]
Guloſus, γαςρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ὁ δίνη, τέλμα [illegible] *pro* nomine inſatiabili, λαφύκτης, [illegible]margos.
Gurgulio, γαργαρεὼν *pro* [illegible]culo, τρὼξ, κός.
Gurguſtium, Gurguſtiolum, [illegible]dion.
Guſtatus, γεῦσις.
Guſto, γεύομαι.
Guſtus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανὶς, σταλαγμός [illegible]
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λαι[illegible]
Gutturnium, πρόχους.
Gymnaſii præfectus, γυμνασίαρ[illegible]χος.
Gymnaſium, γυμνάσιον.
Gypſo illino, γυψόω.
Gypſum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω, τι, κυκλόω [illegible]
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HABENA, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, [illegible] τινος· *item pro* credere, [illegible] τίθεμαι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, [ha]bere in numero hoſtium.
Habere rationem, λόγον ἔχ[ειν] [illegible] ποιεῖσθαι ἐπιμελεῖσθαι τινος.
Habere ſe benè, *vel* malè, [illegible] καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοςος, ἐπιτήδ[ειος] [illegible]
Habilitas, εὐαρμοςία, [illegible]
Habitabilis, οἰκήσιμος, [illegible]
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, [illegible]
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* [illegible] σε, *in urbe*, [illegible] κατοικ[illegible] τάω.
Habitudo, ἕξις, [illegible] σις.
Habitus, ἡ ἕξις, [illegible] σις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ [illegible] ου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem inſtituere, κλη[ρονόμον] τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομ[illegible]
Hæreditarius, κληρονομ[illegible]
Hæreditas, κληρονομία, [illegible]

Digitized by Google

æreditatem adire, παρεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
ærco, συνάπτω πρός τι, alicui: ημφύομαι, pro dubitare, ἀμφισβητέω περὶ τινος.
æres, edis, κληρονόμος.
æres, αἵρεσις, ἡ.
æreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
æsitantia, ἡ ἀπορία.
æsitatio, ἀπορία.
æsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
alcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
alcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
alec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
alecula, μαινίδιον.
alitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
allucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
allucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
ilo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
amatus, ἀγκιστρωτός.
amo capio, ἀγκιστρεύω.
amus, ἄγκιστρον.
ra, συφεός· συῶν εὐνή.
ariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
ariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
ariolus, μάντις, ὁ χρησμολόγος.
armonia, ἁρμονία.
arpago, ἅρπαξ.
aruſpex, ἱεροσκόπος, μάντις.
aruſpicina, ἱεροσκοπική.
aſta, δόρυ, τὸ, λόγχη, ἔγχος, εος.
Haſtâ vendere, λαφυροπωλῶν.
aſtatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
aſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
aud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
aud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
audquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
aud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
aurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
auſtrum, ſitula, ἀντλίον, ἄντλημα.
bdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
bes, obtuſus, ἀμβλὺς, εος, & pro ſtupidus, νωθρός.
beſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
betatio, ἀμβλυσις.
betior, ἀμβλύτερος.
beto, ἀμβλύνω.
catombe, ἑκατόμβη.
dera, κισσὸς, ὁ.
deraceus, κίσσινος, κισσήεις.
i, οἴμοι.
lleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
lluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λαιχμία.
lluo, onis, καταφαγὰς, ἄσωτος, ὀψοφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
lluor, λαφύσσω, καταπίνω.

Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος, λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus et Herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle et Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ Δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῆς παρελθούσης.
Heri et nudiuſtertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Hernioſus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῷνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Herſternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, οἴμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, adverb. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑτέρωθι ἑτέρωθ.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω et ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
Hirſutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirſutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.

Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſtè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor vel Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, ſummis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποσάστην ἐστὶ τὸ τυγχάνον.
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.

Digitized by Google

Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτός, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· *pro* duro, aſpero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen *et* hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐποτρύνω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρός *et* κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hoſpes, ξένος, ξενοδόχος.
Hoſpita, ξένη, ξενοδόχος.
Hoſpitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hoſpitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hoſpitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hoſpitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hoſtia, θυσία, θῦμα.
Hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hoſtilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hoſtilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hoſtis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc *et* illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίνως.
Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris geſtare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμὰς, νοτίς.
Humidus, ὑγρὸς, διύγρος, ὁ νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr ſentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficiſci, ἐς χειμάδιον φοιτᾶν, *Herod. ſub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, νόσος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyberbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidaſcalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hyſtrix, ὕστριξ, ικος ἡ.

I.

JACEO, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω, καταπαλαίομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναρριπτέω, μετάζω τι *pro* ſeſe efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαί τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐηκοΐα, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδυνάμενος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, [illegible].
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πάλαι ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ πυλωρὸς, ὁ ϗ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπεῖν.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτῇ.
Icere fœdus, σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, cum aliquo, σπονδὰς ποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *maſc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, ὁ αὐτός.
Identidem, ἑκάστοτε, συνεχῶς, συνεχῶς ἐκάστοτε.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, ὅτι, ἵνα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ, αὐτῷ τούτῳ, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἱκανός.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀσιτί, ἰσχνῶς.
Jejunii dies, νῆστις, ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀσιτία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἄριστον, τὸ πρωινὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος.
Ignarus philoſophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ ἄπρακτος, ἀπράγμων.
Ignavus ſum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Ignarium, πυρεῖον, ἐναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἡ φλὸξ, ογὸς, ἡ.
Ignis facer, ἐρυσίπελας, τὸ ἐρυσίπελας.

...tus, ταρέτας, τεταύθως, διάπυρος.
...bilis, δυσγνώς, ὁ ϗ ἡ ἀκλεής,
...τος, ἀγνώστος, ἄδοξος, ἄσημος.
...bilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀ-
...ία.
...minia, αἰσχύνη, -όνειδος, τό ἀ-
...α, ἀτιμία.
...minia afficere, καταισχύνειν,
...μᾶσθαι.
...minioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ,
...ἰσχρῷ τιθέναι.
...minioſus, ἄτιμος, ἄδοξος.
...randum eſt, ἀγνοητέον.
Ignorantiam aliquid facere,
...ἀγνοίᾳ τι πράττειν.
...ratio, vel Ignorantia, ἄγνοια,
...ημα, ἀγνωσία.
...ro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ
...
...ſcibilis, veniâ dignus, συγγνω-
...
...ſco, συγγινώσκω τινι τὴν ἁμαρ-
...α, συγγνώμην διδόναι.
...tum erat, ἄδηλον ἦν.
...tus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνω-
...
..., ilicis, πρῖνος.
..., λάταγα, κινιὰν, κῶλον.
...t, ſtatim, εὐθὺς δή, ἴθι, παραυτί-
...
...ò, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα,
...ύθυν.
...bor, ὑποπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς
... γῆν, κατολισθαίνω.
...boratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασ-
...ατος.
..., ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
...crymo, καταδακρύω, κατολοφύ-
...ομαι.
...ſus, ἀπαθής, ἀβλαβής, ἀλωβη-
..., ἀπήμων.
...queo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
...udatus, ἀνεγκωμίαστος.
..., a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
...cebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαί,
..., -ατος.
...cebroſus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
...ctus, δελεασθείς.
...gitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ ἔκνο-
..., νόθος, υ, ὁ ἔκθεσμος.
...ntus, purus, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ,
..., ἄθικτος, ἀμίαντος.
...eralis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
...ralitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
...eraliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρε-
...ς.
..., ἐκεῖ et αὐτόθι, αὐτοῦ.
...co, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφελ-
...ω, δελεάζω.
...itè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
...tus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιτος,
... ἡ παράνομος.
...o, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
...o, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρ-
...ω.
...ſus, προσεδιθείς.
...o, προσίημι, ἐνάπτω.

Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμμα-
τος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλυτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, ὑπολαμπούσης ἡ-
μέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισ-
κώπτω, καταχειρτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω,
καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἔμπαιγμα.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καλλώπισμα, τό· αὔξασ-
μα, τι.
Illuſtris, φωτεινός. λαμπρός, pro no-
bili, ἐπιφανής, εὐδόκιμος.
Illuſtriſſimus, διαπρεπέστατος, κύδι-
στος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω·
pro declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illuſus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, ὄνος, ἡ· ἄγαλμα, τὸ·
τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενής, ἄῤῥωστος, ἀδύνα-
τος, ἀβληχρός.
Imbecillis ſum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄναν-
δρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμ-
βάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσωειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro
erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantiâ,
ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πε-
παιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλω-
μα.
Imitator, μιμητής, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ
ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος,
ἀπηνής, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠ-
μότης.
Immanſuetus, ἀτιθάσσευτος, et ἀ-
τίθασσος, ὁ ϗ ἡ ἀνήμερος.
Immarceſſibilis, ἀμαράντινος.

Immaturâ morte præreptus, πρὸ
ὥρα ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευ-
τος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ ἐπιλα-
θόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.
Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω,
καταδύω, ἐνατοκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφλη-
κώς.
Immerſio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προ-
σιὼν, ὁ ἐπεὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξα-
νίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίν-
δυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μει-
όω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditèr, ἀνηλεημόνως, ἀ-
νοικτεί.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ
ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immiſſio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνής, ἀμεί-
λιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινι
τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ· ἀ-
σύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeſtè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀ-
κόσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀ-
κοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος,
ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινι, vel κατά
τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω
τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ
ἡ, ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ, ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immunditiеs, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελής, ἀνισφόρος, ἀσύμ-
βολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνισφορία.

Digitized by Google

Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγή, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δέ, ἀλλά τι, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθής, ὁ ϗ ἡ
Impatientèr, ἀμαιεί, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεής, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκεύη πολεμικά, τὰ σκευόφορα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμπόδιον εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινι, κωλύειν τινα τῶν κακιῶν, *à vitiis*.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινι, ἐπείγω, διωθέομαι, *accuſ.* προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, *inſumo*, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, *bona mea conſumo*.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγός, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελής, ὁ ϗ ἡ ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperioſus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχή, ἡγεμονία.
Imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.

Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, *cum gen.*
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῶδε, *hoc tibi*.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατάθεσις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, *cum gen.* λαμβάνομαι, *cum gen.*
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω *vel* εἰσβάλλω εἰς χώραν, *in regionem*.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuoſus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολή, ἐπιφορά, ἐπιδρομή, ὁρμή, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ὁ, ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, *offendo*, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ϗ ἡ ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, *naves cibo*, ἐμπλήθω τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *inani ſpe*.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, *idem*.
Implicatus *et* Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, *aliquem*: δέομαι ἐπικουρίας, *auxilium*: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, *in currum*: *pro injungo*, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, *vectigal*, ἐπιτάττω· quandoque *decipio*, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *infortunium*.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατής, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impoſitio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.

Impoſſibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impoſtor, φέναξ, -ακος, [illegible] πλάνος.
Impoſtura, ἐξαπάτη, [illegible]
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυνατεῖ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκρασία.
dictorum Impotentia, ἡ τῷ [illegible] λαλεῖν ἀκρασία.
Impræſentiarum, ἐν τῷ παρεχ[illegible]μα· ἐν τῷ παρόντι.
Impranſus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρά, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαι τινι, [illegible] ποιοῦμαι κατά τινος.
Impreſſio, προσβολή, ἐπιβολή, [illegible]λή.
Impreſſionem in hoſtes facere, [illegible] ὁρμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere ſigillum, τύπον [illegible] μαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, [illegible] σφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, [illegible]νος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, [illegible] πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, [illegible]
Improbus, πονηρός, φαῦλος, [illegible]μος, μιαρός.
Impropriè, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improſperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, [illegible]
Improvidus, ἀπρονόητος, [illegible]σκεπτος.
Improviſò, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, [illegible] δοκήτως, ἀπροόπτως.
Improviſus, ἀπροόρατος, [illegible]
Imprudens, ἄφρων, ἀσύνετος, [illegible]τος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, [illegible] φροσύνη, ἀβουλία, [illegible]
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, [illegible] ϗ ἡ.
Impudens ſum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, [illegible]
Impudicitia, ἀσέλγεια, [illegible]
Impudicus, ἀσελγής, [illegible]νης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, [illegible]μέω.
Impulſio, Impulſus, [illegible]μός.
Impulſor, [illegible]
Impunè, ἀτιμωρητί, [illegible]
Impunè aliquid facere, [illegible] τιν τι.
non Impunè feret, οἰμώξει.

Digitized by Google

unitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
unitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
urè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
aritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
urus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
uto tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν προςτίθημι.
s, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
, ἐν, ἐς vel εἰς.
nimo habere, ἐν νῷ ἔχειν τὶς βάλλεσθαι.
ausá ſum, αἴτιος τούτε εἰμί.
hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τρόπον ὧδε.
oſterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
ceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ϗ ἡ.
dificio, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, προσοικοδομέω.
qualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
qualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
ſtimabilis, ἀτίμητος, ἀτάλαντος.
nimatus, ἄψυχος.
nio, κενόω.
nis, κενὸς, μάταιος, ψεῦδος.
nis gloria, κενοδοξία.
nitas, κενότης, τὸ κενόν.
nitèr, κενῶς, ματαίως.
nitèr loquor, κενολογέω.
rtificialis, ἄτεχνος.
rtificialitèr, ἀτέχνως.
fluetus, ἀήθης.
nditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
nguratus, ἀνιερωθεὶς, ἀκαθοσιωθείς.
uratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
uris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
uro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
uſpicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
uſpicatus, δυσοιώνιστος.
aleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
andeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
antamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
antator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακός.
anto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
arnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
aſſum, *fruſtrà*, ψεύδη, μάτην.
aſtigatus, ἀδιόρθωτος.
autè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
autus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἀφυλαξὴς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
edo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
endiarius, πυρπολέων.
endium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, πύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
cendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
cenſum, θυμίαμα.
ceptum, ἐπίληψια, ἐγχείρημα.

Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.
Inceſtus, ἡ ἀνόσιος, συνουσία, ἢ ἄπορος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *ſermonem*.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hoſtes*, ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐγκοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω, τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τα ἀγαθὰ, *ad honeſta facta*: προτρέπω τινα εἰς τι παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ ἀπαιδευτος.
Incivilitèr, ἀπαιδεύτως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Incluſus, ἐγκεκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περικλυτός.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, οῦ, ὁ ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.

Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ ἀρτιμελὴς, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτιμερής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀνακόλουθος ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρασμα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſitè, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀκατάληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀσυνθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσκεψία.
Inconſideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtantèr, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ ἀσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, κατασυχνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.

Digitized by Google

Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὰ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι ἐπιπυάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· pro ſæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος ἄψογος, ἀμώμητος.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι pro obnoxiè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινὸς· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα ταῦτα· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα et θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, are, θηρεύομαι pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐνθένδε, ἔνθεν.
hinc Indè, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecentèr, ἀεικῶς, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῷος.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινι, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indictâ causâ, ἄκριτος, vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis, ἐνδεὴς τούτων εἰμὶ· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, iraſcor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, et ὑπέρ τινος, ob aliquod: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαι τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος.
Indiviſibilis, ἀδιαίρετος, ἄτμητος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐπιτίθημι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φύ[illegible]
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω σοι, ἐφίεμαι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Indo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱματίῳ, veſte.
Indureſco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρόω, στερρόω, [illegible]
Induſium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοπονία, ἐπιτήδευσις, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Induſtriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἢ, προαιρετικῶς· προνοητικῶς.
Induſtriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ἡ νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνέκφραστος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Inelegantèr, ἀκόμψως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀνοήτως, παρὰ τὸ [illegible]
Ineptio, is, ire, [illegible] γω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, [illegible] πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.

Digitized by Google

rmis, ἄοπλος, ἀθωράκιστος.
rs, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος,
γὸς, νωθρός.
rtia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
ſco, ὀκλάζω, ἀγυμναστέω.
vitabilis, ἀδιάδραστος, ἄφυκτος.
unte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομέ-
νου.
raturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεσ-
τ.
xcuſabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπο-
λόγητος.
xercitatus, ἀγύμναστος, ἀσύνη-
θ.
xhauſtus, ἀδαπάνητος.
xorabilis, ἀπαραίτητος, ἀμειλί-
κτος.
xpectatus, ἀπροσδόκητος.
xpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος,
εὔζωνος.
xpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
xplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
xplicabilis, ἀνέκφραστος.
xpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπ-
τ, ἀκαταμάχητος.
xtricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος,
τος, ἀδιάδρατος, ἀδιάλυτος.
ſuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
ſtrè, ἀσυμφυῶς, ἀτέχνως.
ectus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
icundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
cundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
mia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
mia notare, στιγματίζειν τινα,
ημα ποιεῖν τινα.
mia notari, τυγχάνειν κακοδοξί-
.
mis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
ndus, ἄῤῥητος, ἀνεπίφθεγκτος.
ns, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
ns recens natus, ὑπομάζιον,
γνόν.
ntia, νηπιότης, παιδιά.
ntulus, βρεφύλλιον.
rcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
tuo, ἐκμωραίνω.
ſtus, δυστυχὴς, ὁ ἢ ἡ.
tiga re, ἀκάματος.
ſſus, ἀτειρὴς, ἀκάματος.
liciſſimus, ταλαιπωρότατος,
τυχέστατος.
licitas, δυστυχία, δυσπραξία.
liciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
lix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθ-
ς.
lix ſum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
nſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχ-
ρὸς, ἐχθραίνειν τινι.
nſus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
ri, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
riæ, ἐναγίσματα, ἐντάφια, -ων,
rior, κατώτερος.
rior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
rius, κατώτερον.
rnalis, καταχθόνιος.
rnus, ᾅδης, ου, ὁ νεκροδέγμων.

Infernus, a, um, ὁ ἢ ἡ, ἢ τὸ κάτω
ὁ ἢ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐπιφέρειν
πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τι-
να συμφοραῖς, ζημιῶν τινα injuri-
am, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖ-
ρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infeſtatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infeſto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουρ-
γέω, κακόω.
Infeſtus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω *pro* maculo, διαφ-
θείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονή, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπ-
τω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσκρούομαι, ἐμφορέω τινὶ
πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄ-
καρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέο-
μαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπω-
ρος.
Infortunatus ſum, κακῶς πράττω,
δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα,
τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accuſ.* κάτω,
ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβρι-
μάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί
τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρω-
πία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, χρυσία, μίτρα.

Infulatus, καυσίᾳ, ᾗ, μίτρᾳ κεκο-
σμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέ-
χω.
Infuſco, are, φαιόω, ... ἀμαυ-
ρόω.
Infuſio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπανα-
διπλόω.
Ingemiſco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, *propter ali-
quid*: στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυ-
μέω.
Ingenero, ἐγγεννάω.
Ingenioſè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώ-
ριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγε-
νῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, εὐγε-
νής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημί τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύ-
νη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος,
ἀγνώμων.
Ingratus ſum, ἀχαριστέω, ἀχάρι-
στός εἰμι.
Ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad ali-
quem*, εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπει-
μι.
Ingreſſus, εἴσοδος, πρόσοδος, ἔφο-
δος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, ἐπιπίπτω, ἐπέ-
ρχομαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω ἐμ-
φορέω, καταπίνω.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός
τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæreſco, προσκολλάο-
μαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός
τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneſtè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσ-
χημόνως.
Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσ-
χήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhoſpitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, κακοξενία.

Digitized by Google

Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *ſacris imbutus*, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *ſubauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injurioſè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius ſum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injuſſu, ἄνευ προστάγματος.
Injuſſus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injuſtitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injuſtus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ϗ ἡ.
Innaſcor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innoteſco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.

Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffenſus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficioſus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquietudo, διαθορυβία.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquiſitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquiſitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Inſalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Inſalutatus, ἀπροσηγόρευτος.
Inſanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Inſania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Inſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Inſanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Inſatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inſatiabilitas, ἀπληστία, ἀδηφαγία.
Inſatiabilitèr, ἀκορέστως.
Inſciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inſcitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inſcitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inſcitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inſcius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inſcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Inſculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Inſecta, ἔντομα.
Inſector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Inſenſibilis, ἀναίσθητος.
Inſenſibilitas, ἀναισθησία.
Inſepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.

Inſequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Inſero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Inſero, inſevi, ἐγκεντρίζω, ἐμφυ…
Inſertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inſervio, δουλεύω, διακονέω, …
τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inſervire commodis alienis, …
λω τὰ συμφέροντα ἑαυτοῦ.
Inſideo, ἐπικάθημαι, …
τινα.
Inſidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, …
Inſidias ſtruo, ἐπιβουλεύω, …
καθίζειν τινί, ἐνέδρας …
Inſidiator, ἐπίβουλος.
Inſidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Inſidioſè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Inſido, ἐγκαθίζω, ἐφιζάνω.
Inſignia imperii, τὰ τοῦ ἡγεμ…
παράσημα.
Inſignio, is, ire, ἐπισημαίνω, …
μαίνω.
Inſignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, …
φανής.
Inſilio, ἐφάλλομαι, ἐμπηδάω.
Inſimulatio, …, τὸ ἔγ…
μα.
Inſimulo, προσβάλλομαι, …
ἐγκαλέω.
Inſinuatio, παρείσδυσις.
Inſinuo, ὑποδύομαι, ἐγκ…
ἐγκολπίζω.
Inſipidus, …
Inſipiens, ἀνόητος, ἄφρων, …
Inſiſto, ἐπιμένω τοῖς ἴχνε…
cibus: ἐπέχομαι ἐν τισὶ …
μαι.
Inſociabilis, ἀκοινώνητος.
Inſolens, ἀήθης *pro* ſuperbi…
λαζών.
Inſolentèr ſe efferre, …
ἐπαίρεσθαι.
Inſolentia, ἀήθεια *item* arroga…
tia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Inſoleſco, μεγαλαυχέω, …
Inſolo, ἡλιάζω, …
Inſolubilis, ἄλυτος, …
Inſomnia, æ, f. *vigilia*, ἀγρ…
ἀϋπνία.
Inſomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Inſomnium, ἐνύπνιον.
Inſono, ἐνηχέω.
Inſons, ἄκακος, ἀναίτιος, …
Inſpectio, ἐπίσκεψις, ἔφορ…
Inſpecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inſpector, ὁ ἐπίσκοπος, …
Inſperatò, ἀπροσδοκήτως, …
ex Inſperato, ἐκ παραλόγου.
Inſpergo, ἐγκαταπάσσω, …
ω.
Inſpicio, βλέπω εἴς τινα, …
πτω, τὴν φύσιν, naturam …
Inſpiratio, …
Inſpiratus, ἐμπνευσθείς.
Inſpiro, ἐμπνέω, …
Inſpuo, ἐμπτύω, καταπτύω.

Digitized by Google

lis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος,
ος.
illitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
tèr, ἐνστατικῶς.
tia, ἡ ἔνστασις.
, δίκην, cum genit. ὡς.
ratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστα-
ro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω,
όω τί, ἀνακαινίζω, ἀποκαθί-
.
no, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλί-
atio, παρακίνησις, παρόρμη-
o, as, παροξύνω, ἀναπείθω
σε, ad hoc te: παρορμάω
o, ἐνσταλάζω et ἐνστάζω.
ctu divino, κατὰ Θεόν.
ctus, ûs, ui, παρόρμησις, πα-
ρμὸς, κίνησις.
or, παλιγκάπηλος, αὐτοπώ-
uo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγ-
ίω pro incipio, ἐνίσταμαι pro
co, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc
διδάσκω τινα.
uta majorum, προγονικὰ νό-
ι.
utio, doctrina, παιδεία, ἀγω-
ή.
utum, ἔθος, τό παίδευμα, de-
t etiam propoſitum, προαίρε-
σκοπός.
utus, πεπαιδευμένος, παιδευ-
.
, urgeo, ἐνίστημι pro incumbo,
μαι pro imminere, ἐγγί-
.
atum, κατάστρωμα.
uctio, κατασκευή.
uere, id eſt, docere, διδάσκειν
.
umentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον,
τό σκεῦος.
uo, ordino, κατασκευάζω, ἐν-
τύω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
vis, ἀγλυκής, ἀηδής.
ſco, ἐνθίζομαι.
tus, ἀήθης.
a, νῆσος, νησίδιον.
aris, νησιωτικός.
ſè, ἀνοήτως.
lſus, ἄναλτος, & pro fatuo, ἀ-
νόητος, ἄγνωμος.
ltatio, ἔφαλσις, χλευασία.
lto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐ-
χαίρω τινι, ἐντρυφάω τινι.
m, ἔνειμι, διατρίβω.
mo, ἀναλίσκω χρήματα, pe-
niam: δαπανάω.
per, πρόσετι, πρὸς τούτοις, ἀλ-
τι.
uperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος,
ἄλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
urgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.

Intabeſco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος; ἄθικτος, ἀμό-
λυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος ὑγιής, σῶος, ὁλό-
κληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁ-
λοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔν-
νοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσ-
κω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι,
μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος,
ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω,
ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρα-
σία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστα-
σία.
Intempeſta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυ-
χία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempeſtas, δυσκρασία.
Intempeſtivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν
καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempeſtivus, a, um, ἄκαιρος, ἄω-
ρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempeſtus, ἄωρος, παρακαίριος.
Intendere aciem oculorum, ἀτε-
νὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν
νοῦν τινι, ἐφιστῆναί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intenſio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ
λόγων, inter dicendum: ἐν cum
dat. vel εἰς cum accuſ.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμ-
βόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐ-
κετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Interceſſio, ὑπερέντευξις.
Interceſſor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμ-
βάνω.
Interdicere igni et aquâ, πυρὸς καὶ
ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κω-
λύω.
Interdictio, ἀπόῤῥησις, ἀπόῤῥημα,
τό.

Interdictum, ἀπόῤῥημα, τὸ, πα-
ραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν
τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Intereſt, vide refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τι-
να, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξ-
ις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω,
διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάο-
μαι.
Intermiſſio, διάλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος
πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, δια-
κοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω
τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντί-
θημι.
Interpoſitio, παρεμβολή, παρένθε-
σις.
Interpres, ἐξηγήτης, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρα-
σις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι,
acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα,
πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac
re te: vel περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interſeco, διατέμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεντί-
θημι.
Interſtitium, διάστημα, τὸ διαχώ-
ρημα, τὸ μεταξύ.
Interſum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι

Digitized by Google

ποιῶ πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Inteſtatò, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ἀδιάθετος.
Inteſtina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Inteſtinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔντερον.
Inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσιτος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonſu, ἄκαρτος, ἀκειρεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ ἡ, ἀτενὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ ἡ, ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, -οῦ, τό.
Intrò, adverb. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrſus, vel -ſum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introſpicio, εἰσορῶ, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, et πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumeſco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκευάστως, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invaleſco, ἐπιρρώννυμαι.
Invaletudo, ἀρρωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄρρωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invaſio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invaſor, ἐπιμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω et εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρησις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρέτης.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuſtè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenuſtus, ἄμουσος, ἀχάριτος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inverſio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Inveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Inveſtigator, ἰχνευτής.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveteraſco, παραγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicèm, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
abſque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ eſſe, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀπαραβίαστος.
Inviſo, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In univerſum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω et πλημμυρίω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐπίλημα.
Involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, ... τρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐκκαίω.
Inuſitatè, ἀχρήστως, ἀχρήστως, ...
Inuſitatus, ἄχρηστος, ἀήθης, ...
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ... ος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀνωφελές.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰέ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδιᾶς ... σπουδῆς.
Jocone an ſeriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω ... cum aliquo: ἀθύρω, χαριεντίζομαι.
Jocoſus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, ... παίγνιον, τὸ γελοῖον.
Ionia, Ἰωνίς, Ἰωνία.
Ipſe, αὐτός.
Ipſiſſimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω ...
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πέσσειν ... ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὀργίλως, ... μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκράχολος.
Iraſcor, ὀργίζομαί τινι, ... τινος, propter aliquam ... ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμωθείς.
Iris, Ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ...
Irrationabilitas, ἀλογία, ...
Irreligioſus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος.
Irretio, ... μαι.
Irreprehenſibilis, ἀνεπίληπτος, ... καταγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ...
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶς, ...
Irreverentia, ἀναίδεια, ... τηλία.
Irrevocabilis, ... ἢ ἀμετάστατος.
Irrideo, καταγελάω τινα, ... χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irriſor, χλευαστὴς, μωκός.
Irriſus et Irriſio, χλευασμὸς, ... μυκτηρισμός.
Irritamentum, ... μός.

Digitized by Google

...tatio, παροξυσμὸς, ἐρεθισμα, ...θισμός.
...tatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
...to, ἐξαγριῶ τινα πρὸς, &c.
...ροξύνω τοὺς πολίτας, ἐπ' αὐτὸν,
...tos in eum: ἐρίζω, ἐρεθίζω.
...tum facio, ἄκυρον ποιῶ.
...itus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
...ogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulc...m.
...oro, ἐπιβρέχω, βρέχω.
...umpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
...uo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐ...πηδάω.
...uptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ ἐμβολή.
...uptionem facere, προσβάλλειν ...
...ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
...ac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
..., οὗτος, ὅδε.
..., adverb. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
...nc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
...usmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
...orsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
..., adverb. οὕτως, οὑτωσί, καὶ, πά...ντη.
..., ut, οὕτως, ὡς, vel οὕτως, ὥσπερ.
...me, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
...que, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
...m, ὁμοίως, ὡσαύτως.
...r, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
...r facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
...dibus Iter facere, πορεύεσθαι ...ῶν ποδοῖν.
...ratio, ἀνάληψις.
...ro, δευτερόω, δευτεριάζω.
...rum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
...rum atque iterum, αὖθις καὶ αὖ...θις.
...dem, παραπλησίως, ὁμοίως.
...nerarium, ὁδοιπορικόν.
...ba, χαίτη, ἡ.
...bar, σέλας, -ατος, τό.
...beo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προσ...τάττω σοι ταῦτα, ἐπιτέλλω, ἀνώ...γω, κέλομαι.
...bilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
...bilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγ...μός.
...cundè, ἀλύπως, ἡδέως.
...cundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
...cunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
...cundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
...dex, κριτὴς, οῦ, ὁ· δικαστής.
...dicatu difficilis, δύσκριτος, δυσ...κριτός.
...dicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
...dicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ· ...κρίμα, τὸ pro opinione, ἀξίωσις.
...dico, κρίνω τινα, et περί τινος, ...δικάζω, διαγινώσκω.
...gerum, τὸ πέλεθρον, et πλέθ...ρον.
...giter, διηνεκῶς.
...glans, κάρυον βασιλικόν.
... Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
...gulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.

Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncoſus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰούνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ διὸς κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento ſe obſtringere, ὅρκῳ ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Juriſconſultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Juriſdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Juriſperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι et ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις, -ιτος· pro poteſtate, ἐξουσία.
Juſjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα et τινι.
Juſculum, ζωμίδιον.
Juſſum, ἀπόταξις, πρόσταγμα.
Juſta, exequiæ, ἐναγίσματα, τά.
Juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juſtè, δικαίως.
Juſtificatio, δικαίωσις, καθαίρεσις.
Juſtifico, δικαιόω.
Juſtitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστί.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, -ου, ὁ· πόρταξ, ακος, ὁ.
Juveneſco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, -ου, ὁ, ἤϊθεος, αἴζηος.

Juvenis ſum, νεανιεύω et νεανίζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινι, et τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adverſus hoſtes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KABBALA, v. Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, Plut. νουμηνία, idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, v. Climax.

L.

LABASCO, καταφέρομαι, pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λύσις, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, et labefacio, λυμαίνομαι, accuſ. et dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vaſculum, λεκάνη.
Labem aſpergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, -ης, ἡ.
Labium, et labrum, χεῖλος, -εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, -ου, πόνος, μόχθος.
Laboratus, ἐξειργασμένος.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laborioſè, ἐπιπόνως.
Laborioſus, ἐπίπονος, ὁ καὶ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω· pro male habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περί, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χειλύνην ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer et Lacerus, διῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύα, -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta et Lacertus, σαῦρος.
Lacertoſus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.

Digitized by Google

Laceſſitus, προσηλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ.*
Laceſſo, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Lacinioſus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτικός.
Lacrymas abſtergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
abſque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo *et* Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymoſus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari ſpe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac ſugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικός, γλαγερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμίς, τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τὸ κατασέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunoſus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læſio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρά, -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiæ perfundor, γανύομαι.
Læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρός, εὔθυμος, ὁ ᾗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus ſiniſtra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιός, σκαιός, *pro* inauſpicatò, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκός, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθής, γοόεις.
Lamentatio, ὀδυρμός, θρῆνος, ὀλοφυρμός, κλαυθμός, οἰκτισμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.

Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμα, πέταλον.
Lampas, λαμπάς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυνάζω, κατασχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Langueſco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρός, νωθρός.
Languor, παρακμή, ἀσθένεια, -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργός, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράσσω.
Laniſtæ, γυμνασταί.
Lanius *et* lanio, κρεωπώλης, κρεουργός, ἄρταμος, κρεοδαίτης.
Lanuginoſus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴουλος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapidè ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, αἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινα.
Lapidoſus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ, *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος γωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapſus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγίς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοί, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum* χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρός, δαψιλής, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.

Larvatus, [illegible].
Laſcivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Laſcivus, ἀσελγής, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατής, μάχλος, [illegible].
Laſſeſco, ἐκκάμνω.
Laſſitudo, κόπος, κάματος.
Laſſo, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Laſſus, κεκμηκώς, κοπιώδης, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεός, ἡ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, [illegible], λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τῶν πλαγίων.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, [illegible], τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεός, -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστί, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τὸ πλάτος, πλάτυσμα, εὐρύτης.
Latratus, ûs, ὑλαγμός, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρών, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, [illegible] βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστής, ὁ κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστάριον.
Latus, eris, πλευρόν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατύς, εὐρύς, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρόν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετός, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετός, κατευφημημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ [illegible], ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν [illegible] ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valdè, [illegible], ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore:* [illegible]

ι, *de manibus :* πλύνω, *de veſti-*
ι.
ırea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
ıreati, δαφνηφοροῦντες.
ıretum, δαφνών, ὁ.
ırus, δάφνη.
ıs, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφη-
ία.
ıtè, λαμπρῶς.
ıtè veſtitus, ἁβροχίτων, ἁβροεί-
μων.
ıtitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
ıtus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
ıamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
ιè, χαλαρῶς.
xo, χαυνόω, χαλάω· δέσμα, *vin-*
la : ἀνίημι.
xus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* am-
lo, εὐρύς.
a *et* Leæna, λέαινα.
bes, λέβης, θερμαντήριον.
ſtica, φορεῖον, κλίνη.
ſticarius, κλινοφόρος.
ſtio, ἀνάγνωσις.
ſtito, ἐπαναγινώσκω.
ſtor, ἀναγνώστης.
ſtulus, κλινάριον, κλιντήριον.
ſtus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κρά-
βατος.
gare aliquid alicui, καταλείπειν
ί τινι.
gatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
gatione fungi, πρεσβεύειν πρός
να.
gatum, τὸ καταλειπόμενον δῶ-
ον.
gatus, πρεσβευτής.
gem ferre, νόμον θέσθαι.
ges latæ, νόμοι κείμενοι.
ges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
gio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
giſlator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
gitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
gitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσ-
μος.
go, as, πρεσβεύω, -ἀποστέλλω,
πέμπω.
go, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo
ιλλέγω· *pro* prænternavigare, πα-
ραλέγεσθαι· *pro* ſurripere, κλέπ-
τειν.
gumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
mbus, λέμβος, ου, ὁ.
mures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύ-
κεια.
na, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
nimentum, κήλησις, πράϋνσις,
θέλγημα, θέλγητρον.
nio, πραΰνω, ἐπιάω κηλέω.
nis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μεί-
λιχος, λεῖος, ἀνοργής.
nitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰ-
της.
niter, ἠπίως, πράως, ἡσύχως,
λείως.
no, onis, μαστρωπὸς, ὁ καὶ ἡ, πορ-
νοβοσκός.

Lenocinium, μαστρωπεία· *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginoſus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, κομψῶς.
Lepidus, καλλιεπὴς, κομψὸς, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepuſculus, λαγίδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βίβλιον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτονόμος, αὐταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ, ἐλευθέριος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτής, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.

Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, φιτύεσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem aſſerere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinoſus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ κηδεῖα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentioſus, ὁ πετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas eſt*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστι.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, κἄν.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum eſt, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienoſus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ου, τὸ σοῦσον, -ου, τό.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κόχλιας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπός· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω· *pro* expolio, κατακοσμέω.

Digitized by Google

Limoſus, ἰλυώδης, βαρβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορ☉, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ ἐκλεῖγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρ☉.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, vel -ττα· διάλεκτ☉.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ ὁμόφων☉.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς, -τος, ὁ ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λίνε☉, ῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω, *et* γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, καλέπτω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις *et* τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liqueſco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανές ἐςί.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, ῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, -ης, ἡ, ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas conſigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas ſcribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόνεικος.
Litigioſus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.

Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαι τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινι περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν, θινὸς, ὁ ϗ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Liveſco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, *et* Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑφθός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco pono, τάττω *pro* elocare, ἐκδίδομαι εἴς τινα, *interdum ſignificat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπ☉, χωρίον, χῶρ☉· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, λιβάς, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginoſus, τῖφος, ε☉, τό.
Locuſta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθ☉, ε, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λέκωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβι☉.
Longanimis, μακρόθυμ☉, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, ἐπὶ ξυνδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάςημα, διαμονὴ, μακρότης, -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόρι☉, πολυχρόνι☉.
Longior, μακρότερ☉.
Longiſſimè, πορρώτατα.
Longiſſimus, μήκις☉, μακρότατ☉.
Longitudo, μακρότης, μῆκ☉, τό.
Longius, ἀποτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρόν.

Longus, μακρὸς, [illegible]
Loquaciſſimus, λαλίςατ☉.
Loquacitas, πολυλογία, [illegible] χία.
Loquacitèr, [illegible]
Loquax, λάλος, [illegible]
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινι, [illegible] ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμέν☉.
Loripes, ἱμαντόπους, [illegible]
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, [illegible]
Lubens, ἄσμεν☉, [illegible]
Lubentèr, ἀσμένως, [illegible]
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐςί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρ☉, [illegible]
Lucania, ἀλλᾶς, [illegible]
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, [illegible]
Lucerna, λύχν☉, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρ☉, ἑωσφόρ☉.
Lucri causâ aliquid facere, [illegible] τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, [illegible]
Lucri ſtudium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, [illegible] ζειν τὶ, ἐν κέρδει τιθέναι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τιν☉, aliquâ re, κέρδ☉ ποιῶ.
Lucroſus, κερδαλέ☉, [illegible] λυσιτελὴς, χρηματιςικὸς, [illegible]
Lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλ☉, [illegible]
Luctatio, πάλαισμα, τὸ [illegible]
Luctator, ἀγωνιςὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuoſus, γοώδης.
Luctus, ὁ γό☉, θρῆν☉, [illegible]
Lucubratio, νυκτογραφία, [illegible]
Lucubro, νυκτογραφέω, [illegible]
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, λαμπρὸς, [illegible]
Lucus, τέμεν☉, τὸ ἄλσ☉, [illegible]
Ludere aleâ, κυβεύειν, [illegible]
Ludere nucibus, [illegible]
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω, καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλασμα, [illegible] παιγμα, χλεύη, χλευασμός.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψιθυρίζω, τρυφάω, ἐξαπατάω.

Digitized by Google

...limagiſter, γραμματιστὴς, γυμ-
...νάςχης.
...lo, παίζω, *pro* derideo, καταςι-
... τινος, σκώπτω.
...us, παιδία, παίγνιον.
...us literarius, διδασκαλεῖον.
..., λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
...endus, θρηνητέος.
...eo, πενθέω τινα, *et* ἐπί τινος,
...pter aliquid, θρηνέω μητέρα
...ουσαν, matrem mortuam, ὀ-
...ομαι, κατακλαίω.
...ubris, πενθικὸς, ὁ γοώδης, γο-
... θρηνώδης, πολύστονος.
...brici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
...bus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς. ύος, ἡ.
...en, φῶς, τὸ φέγγος, τό.
...inare, φωστὴρ, ὁ.
...ine caſſus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος
...ός.
...inoſus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
..., σελήνη, σεληναία, μήνη.
...a creſcens et decreſcens, σε-
... πεπτωμένη ἢ φθίνουσα.
...a nova, νουμηνία.
...a curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
...a dimidiata, σελήνη διχότομος,
...μηνία.
...a orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
...aris, σεληναῖος.
...atici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
..., *perſolvo*, ἀποτίνω, διαπτινύω,
...
... pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
..., λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
...nar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
...na pellis, λυκεῖον, λυκίη.
...nus, θέρμος.
...s, λύκος.
...ones, λίχνοι, λαίμαργοι.
...dus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγ-
...ος.
...inia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ, -όος,
...
...ioſus, μύωψ.
...us, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλ-
...
...r, παίκτης.
...alis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
...are exercitum, καταλόγους
...θαι τῶν δημοτῶν.
...atio, περιπόλησις, *item* κά-
...ς.
...ro, περιπολέω, περίειμι, περιε-
... *deinde*, expio, καθαίρω, ἁγ-
..., *tum* luſtrare animo, ἐξετά-
...
...um, σπήλαιον, *pro* lupanari-
... πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα,
... *idem quod* Olympias, ἡ πεν-
...ία, ἡ πενταετηρίς.
..., παιδιὰ, παίγμα.
...us, ὠχρὸς, χλωρὸς, κηρώδης.
...us, πηλώδης, πήλινος.
...ſus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβο-
...
..., ἴνδαλμα.

Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luctatio, παράθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφῶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγ-
νεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπα-
τάλω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur
arbores, ὑλομανοῦσι.
Luxurioſè, ἀσώτως.
Luxurioſus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκρότης.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγ-
κινὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ ἢ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MACELLUM, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς,
λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ,
μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τι-
να.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι,
συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρε-
τῆς.
Macto, σφάττω, θύω *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aſpergere aliquem, προσ-
τρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculoſus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, ἐν-
τίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαί-
νομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑ-
γρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπι-
πλεῖον, περισσότερον.
Magis magiſque, μᾶλλον ἢ μᾶλ-
λον ἀεὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς,
διδάσκαλος, ὁ ἢ ἡ προστάτης.

Magiſter equitum, ἵππαρχος.
Magiſterium, προεδρία, προστασία.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχου-
σιν πειθαρχεῖν.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀποπαῦσαι
τὴν ἀρχήν.
Magiſtratum ambire, παραγγέλ-
λειν ἀρχήν.
Magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρ-
χειν, ἄρχειν.
Magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν
ἀρχήν.
Magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξου-
σίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγα-
λοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, με-
γαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος,
ὁ.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλείστου.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς
σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγα-
λείως.
Magnificè de aliquo ſentire, με-
γαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, με-
γαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουρ-
γία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγα-
λόφρων, περίσημος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη,
μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦ-
μαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ
μέγα.
Magus, μάγος.
Majeſtas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης,
ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ἢ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγὼν, παρειὰ, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν
κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀ-
κούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κα-
κῶς.
Malè habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔ-
χειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέ-
γειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, [illegible]
μία.

Digitized by Google

Maledico, βλασφημίαν λέγω τινί, *et* κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitioſè, κακοτέχνως.
Malitioſus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χερνίβιον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulſor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιτρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *ſubſtant. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum conſilium, κακοβουλία· κακὴ βουλὴ, κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malum in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malum, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς· ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammoſus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, *et* -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω παραδίδωμί τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.

Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifeſtatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifeſto, δηλόω, φανερόω.
Manifeſtò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifeſtus, δῆλος, φανερὸς, ἔνδηλος, ἐκφανὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω.
Manſio, μονὴ, διαμονή.
Manſuefacio, πραΰνω ἵππον, equum: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Manſuefactio, ἐξημέρωσις.
Manſuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
Manſueſco, τιθασσεύομαι.
Manſuetè, πρᾳϋμένως, ἡμέρως.
Manſuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Manſuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, *id eſt*, poteſtate eſſe, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumiſſio, ἀπελευθέρωσις.
Manumiſſus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀνιέναι τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conſerere, συμβάλλειν πρός τινα, *et* τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marceſco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλια ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος,

Mari ſe committere, [illegible] λαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, [illegible] πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æſtus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλασσο[illegible]
Marita, ἡ γαμέτις, [illegible]
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐνθαλάσσιος.
Marito, νυμφεύω, [illegible] νόω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, [illegible]
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρ[illegible]
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, Ἄρης, εος, *vel* εως, [illegible] λιος.
Mars anceps, ἑτεραλκὴς [illegible]
Marſupium, μαρσύπιον, [illegible] σιον.
ancipite Marte, [illegible] μάχης γενομένης.
Martius *et* Martialis, [illegible] ρεῖος.
Martius menſis, [illegible] τιος.
Martyr, μάρτυς [illegible]
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ [illegible] γένος· fœmineum genus, [illegible] θῆλυ.
Maſculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſſa, μᾶζα, ὄγκος, ὁ [illegible]
Maſtigia, μαστιγίας, [illegible]
Maſtix, μάστιξ.
Mater, μήτηρ, ἡ ἡ τεκοῦσα
Matercula, μητρίδιον, [illegible]
Mater-familias, [illegible]
Materia, ὕλη, *pro* argumento [illegible] πόθεσις, ὑπόκειμενον.
Materialis, ὑλικὸς, [illegible]
Maternus, μητρικὸς, [illegible]
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, [illegible] πρὸς μητρὸς.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, οἱ [illegible] τῷ γάμῳ συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, [illegible] γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, [illegible] τειν γάμον.
in Matrimonium collocare, [illegible] γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ [illegible] φῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, [illegible]
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυνσις.
Maturè, ὡραίως.

Digitized by Google

…ſco, πιπαίνομαι, πεπάζω.
…, πέπανσις, ὡραιότης.
… πεπαίνω τι· ἐπισπεύδω,
…
…, πέπειρος, ὡραῖος.
…tinum tempus, τὸ ἑωθινὸν,
…
…inus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὄρ-
…
…, ἡ σιαγών, γνάθος, ἡ.
…illa percutere, γναθοῦν, εἰς
… τύπτειν.
…è, μάλιστα.
…us, μέγιστος.
…, μέ.
…idem ſententiâ, κατ' ἐμὴν
….
… causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
…, παρεία, πόρος.
…or, νὴ τὸν Κάστορα.
…nica ars, βαναυσία.
…nicus, ἀποχειροβίωτος, μη-
….
…, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
…, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
…r, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θε-
…, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
…ſtinus, μεσαύλιος δοῦλος.
…abilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
…amen *et* Medicamentum,
…, ἄκεσις, ἴασις.
…ina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
…inalis, ἰατρικός.
…o *et* medicor, ἰατρεύω τινα.
…us, ἰατρός, ἀκεστὴς, θερα-
…s, ἰατροτέχνης.
…tas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
…ſo tollere, ἀφανίζειν, ἀπαλ-
….
…Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
…diocris, μέτριος, ἐπιεικής.
…diocritas, μέσον, μετριότης, με-
….
…diocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον,
….
…ditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φρον-
….
…ditatè, ἐσκεμμένως.
…ditatio, μελέτη, μελέτημα, διαν-
…, φροντὶς, σκέμμα.
…diterraneus, μεσόγειος, μεσόχ-
….
…ditor, μελετάω, σκέπτομαί τι,
…ντίζω, μεριμνάω.
…ditullium, μεταίχμιον.
…Medium affero, εἰσφέρομαί τι,
…ροτίθημαι, παραφέρω.
…dium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσό-
….
…dius, μέσος, μεσαίτατος.
…dius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα,
… Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.
…dulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
…dullitùs, ἀπὸ μυελοῦ.
…eio, οὐρέω.
…el, mellis, μέλι, ιτος, τό.
…lancholia, μελαγχολία.

Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius eſt, αἱρετώτερον.
Meliuſculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος,
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναι τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ, ψευδολογία.
Mendax, ψευστὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
Mendoſus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, -ενός, γνώμη.
Menſa, τράπεζα.
Menſæ ſecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Menſis, μήν.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.

Menſtruus, ἐμμήνιος *et* ἔμμηνος.
Menſura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινος, et τινα, *et* περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, ἔννους, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῷ τινι τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρὰ σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo*: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκὼρ, σκατὸς, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo *et* Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμὶ, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὐποιεῖν τινα.
Male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικος, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξία.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόσσυφος.
Merum, ἄκρατος, *ſubauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Meſenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.

Digitized by Google

Meſpilus, ἡ μεσπίλη.
Meſſem facio, θερίζω.
Meſſis, θερισμὸς, ὁ ἄμητος.
Meſſor, θεριστής, ῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari caſtra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticuloſus, ψοφοδεής, δειλὸς, φοβερὸς περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu conſternor, πτοίομαι περί τι.
Metuendum eſt ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περί ληστῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, ὄν.
Mica, ψίξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, σίλβων, ἀστράπτων.
Mico, σίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipſi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ῦ, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατεύσιμος.
Militaris teſſera, σύνθημα.
Milites conſcribere, στρατιώτας καταλέγειν, *vel* καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι *et* χίλια.
Milleſimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Micantèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ craſſiore, παχυτέρα μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐπουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Miniſter, ὑπηρέτης, διάκονος, θεράπων.
Miniſterium, διακονία, ὑπηρεσία.
Miniſtro, ὑπηρετέω τινὶ τοῦτο, *in hac re*: διακονέω, λατρεύω.

Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, *vel* minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, *et* τινὰ τῆς σοφίας, *ſubintellige* ἕνεκα: ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum eſſet ſi, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non eſt Mirum ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miſcellanea, σύμμικτα.
Miſceo, μίσγω, κεράννυμι.
Miſer, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miſer ſum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miſerabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miſerabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miſerè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Miſereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, ἐσπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miſereſco, οἰκτίζω.
Miſeret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miſeria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Miſericordia, ἔλεος, ὁ καὶ τὸ οἶκτος, ὁ.
Miſericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miſereor, eris, οἰκτείρω τινα.
Miſerrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Miſſile, ἄκων, βέλος.
Miſſio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Miſſum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Miſtio, μῖξις, σύγχυσις.
Miſtus, ὁ μιχθείς.
Miteſco, πραΰνομαι, ἠπιοῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.

Moderator, διαιτητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, [illegible]
Moderatus, εὔτακτος, [illegible]
Moderor, εὐθύνω, [illegible]
Modeſtè, κοσμίως, μετρίως, [illegible]
Modeſtia, τὸ κόσμιον, [illegible]
Modeſtus, κόσμιος, εὔτακτος, [illegible] κὴς, σώφρων, [illegible]
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, [illegible]
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, [illegible]
Modulor, μελῳδέω, [illegible] λίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν μέτρον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, [illegible]
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ περίβολα.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, [illegible] ος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, [illegible]
Mœſtitia, λύπη, κατήφεια, [illegible]
Mœſtus, κατηφὴς, λυπηρὸς, [illegible] μος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, [illegible] λος.
Moles, βάρος, τὸ ὄγκος, [illegible] τὸ μέγεθος.
Moleſtè, ἀνιαρῶς, βαρέως, [illegible] ρῶς.
Moleſtè fero, ἀνιάω, [illegible] τι.
Moleſtia, σχετλιασμὸς, [illegible] λος.
Moleſtiâ afficio, βαρύνω [illegible] τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Moleſtiâ carens, ἄλυπος.
Moleſtiam exhibeo, [illegible] πράγματα.
Moleſtus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, [illegible] λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, [illegible]
Moleſtus ſum, ἄχθομαι, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, [illegible]
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ [illegible] πόλιν, contra civitatem; [illegible] εἶν τινι, aliquid: [illegible] ματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Molleſco, μαλακίζομαι.
Mollio, [illegible]
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, [illegible] φιρός.
Mollis ſum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, [illegible]
Mollities, μαλακότης, [illegible]
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.

Digitized by Google

ientaneus, πρόσκαιρος.
iento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν
χεῖ χρόνῳ.
ientum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀ-
ἰς, δύναμις, ὄφελος.
achus, μοναχός.
archa, μονάρχης.
archia, μοναρχία.
aſterium, μοναστήριον.
edula, κολοιός, ὁ.
eo, παραγγέλλω τινὶ, νουθε-
, παραινῶ σοι τοῦτο, ὑποτίθη-

ieta, νόμισμα, κέρμα.
a Moneta, δόκιμον νόμισμα.
ieta adulterina, ἀδόκιμον, ἢ
ηλον νόμισμα.
ietam cudere, νόμισμα κόπ-
.
ietarius, ἀργυροκόπος.
iile, ὅρμος, ὁ.
iitor, παραινέτης, παραγγελ-
.
iitum, παράκλησις, παραίνε-
.
ps, ὄρος, τό.
aſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
aſtroſè, τερατωδῶς.
aſtroſus, τερατώδης.
aſtrum, τέρας, -ατος, τό.
ntanus, ὀρεινός, ὄρειος.
nticola, ὀρεινόμος.
ntoſus, ὄρειος, βουνώδης.
numentum, μνημεῖον, μνῆμα,

ra, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
: Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλη-

rbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
rbo corripior, νόσος με κατα-
μβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
rboſus, νοσώδης.
rbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
rdax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
rdeo, δάκνω *pro* obtrectare,
αθάπτεσθαί τινος.
rdicus, δάξ, προσφυής.
re majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
re uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
More poſitum eſt, νενόμισται.
rem gerere, ὑπακούειν, πειθαρ-
ειν.
res, τὰ ἤθη, τρόπος.
ribundus, ἀποθνήσκων.
rigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω,
ρίζομαι, πείθομαι.
rigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
rio, μωραίνειν, γελωτοποιός.
rior, τελευτάω, τὸν βίον κατα-
ω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω,
ταλλάττω.
ror, *exſpecto*, διατρίβω, διατρι-
ποιεῖσθαι, moram nectere:
iquando *pro* curo: *at* nihil mo-
r, οὐδέν μοι μέλει *pro* retardare,
ἴσχειν.
roſè, δυσκόλως.

Moroſitas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Moroſus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morſus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus *et* Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo *et* Muceſco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρότης.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucoſus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulieroſitas, φιλογυνεία.
Mulieroſus, φιλογύναιος, γυναικόφιλης, γυναικομανής.
Mulſum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.

Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῆ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλοτέν.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *ſubſt.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἰσχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἰσχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus ſuum exequi, τὸ ἔργον ἐπιτελεῖν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Muſa, μοῦσα.
Muſeum, μουσεῖον.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muſcipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muſcoſus, βρυώδης.
Muſculus, ὁ μυὼν, -ῶνος.
Muſcus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Muſica, μουσική.
Muſicus, μουσικός.
Muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Muſtela, γαλῆ, ἰκτίς.
Muſtum, νέος, οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.

Digitized by Google

Mutilatio, τόμευμα, τὸ τόμευσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -ῦ πηρὸς, -ῦ, ὁ ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλας, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ε, ἡ.
Myſta, ὁ μυστής.
Myſteria, μυστήρια.
Myſticus, μυστικός.

N.

Næ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ὁ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naſſa, κύρτος.
Naſo ſuſpendere, μυκτηρίζειν.
Naſturtium, τὸ κάρδαμον.
Naſus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Naſuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale ſolum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, id eſt, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.

Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγε ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, ναυαγίων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -ῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, φορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nauſea, ναυτία et ναυτίασις.
Nauſeo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, interrogandi, ἆρα, πότερον.
Ne, dehortativum, adv. μὴ, μὴ ὅπως. pro ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebuloſus, νεφελώδης, νεφώδης.
Nec et neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Neceſſarius, ἀναγκαῖος.
Neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Neceſſitas, ἀνάγκη, χρεία.
Neceſſitate coactus, ληφθεὶς, ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Neceſſitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπω ἵνα μήπω.
Nedum, μήχαι et μήτι, ὅτι γε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔχθιστος.
Nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιτος.
Nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι ὁ θέμις.
Nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ ϗ ἄπρακτοι.
Nefaſtus, ἀθέμιτος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.

Negligentia, ἀμέλεια, ὀλ[...]
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν [...] cos: καταφρονέω, ἀμελέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνῶ [...]
Negotia domeſtica, τὰ [...]
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπ[...]
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολ[...] γειν ἐν τινι ἀσχολεῖσθαι [...]
nullo Negotio, ἀπόνως, [...] τως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, [...] ρεύω.
Negotioſus, πραγματικός.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολ[...] πραγματεία.
Negotium faceſſere, ἀσχολ[...] νι παρέχειν, πόνον παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemoroſus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, [...]
Nemus, oris, νέμος, τό [...] ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo filia, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, [...]
Nepotes, id eſt, intempera[...] ἄσωτοι ϗ ἀκολασταίνοντες [...]
Neptis, ἐγγονὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, κακὸς [...] λος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδ[...] δαμῶς, οὐδέπω, μὴ δῆτα, [...]
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Nequo verò, ἀλλὰ μὴν, [...]
Nequeo, ἀδυνατέω, ἀδυνατεῖν.
Nequicquam, οὐκ pro fruſtra, [...] την.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρειότερος.
Nequis, μήτις.
Nequiſſimè, κάκιστα.
Nequiſſimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, [...] νεῦρα.
Nervoſus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Neſcio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, [...] κω.
Neſcius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, [...] οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδαμῶς.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, pro Niſi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico et Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἐννοσσεύω, [...]

Digitized by Google

…tua, νυκτικὰ, καλαὶ.
…ger, μέλας, ὁ μέλανα, ἐν μέλαν,
…
…gredo, μελανότης, μελανία.
…greo, *niger ſum*, μελαίνομαι.
…il, οὐδὲν, οὐδέν, οὔτι.
…il aliud niſi, μηδὲν ἄλλο πλὴν
… τι.
…ili, παρ' οὐδέν.
…ili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
…ilo ſio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ'
…δὲν λογίζομαι.
…ili pendo et duco, περὶ μηδε-
… ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
…ilominus, οὐδὲν ἧττον.
…, οὐδέν.
…mboſus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
…mbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
…nietas, τὸ περισσόν.
…mirum, δῆλον, δηλονότι, δῆτα.
…mis, λίαν, σφόδρα ἄγαν.
…nius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττός.
…ngo, νίφω, κατανίφω.
…ſi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
…ſi quod, ἀλλ' ὅτι.
…ſus, ἡ πεῖρα.
…teo, σίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
…tidus, λαμπρός.
…tor, σιλπνότης, λαμπρότης.
…tor, eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζο-
…μαι, πειράομαι, σπουδάζω.
…troſus, νιτρώδης.
…trum, νίτρον.
…valis, χιονώδης, νιφετώδης.
…veus, χιόνεος.
…voſus, χιονώδης, νιφετώδης.
…x, nivis, χιὼν, ὁ νιφετός.
…, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
…bilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
…bilitas, εὐγένεια.
…bilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
…bis, ἡμῖν.
…biſcum, μεθ' ἡμῶν.
…cens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλα-
…ερός.
…centèr, βλαβερῶς.
…ceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ
…να, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω,
…ττω.
…ctu, νύκτωρ, νυκτός.
…ctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
…ctua, γλαύξ.
…cturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
…cumentum, βλάβη, λύμη.
…cuus, βλαβερός.
…doſus, πολύπλοκος.
…dus, ἅμμα, τὸ δεσμός.
…lo, ὁ θέλω, ὁ βούλομαι.
…men, ὄνομα, τό.
…menclator, ὀνοματολόγος.
…minatim, ὀνομαστί.
…minatio, ὀνομασία, κλῆσις.
…omine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
…minis ejuſdem, συνώνυμος.
…omino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὀνο-
…α τιθέναι τινι.
…on, οὐ, οὐκὶ, μὴ, οὔτι, οὐδέν.

Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ
μικροῦ.
Non multò poſt, οὐ πρὸ πολλοῦ,
οὐκ εἰς μακράν.
Non ſolum, ſed etiam, οὐκ ὅτι,
ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ *menſis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐνενηκοντούτης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vi-
des?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιοι.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ἐνίοτε.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
Noſco, γινώσκω, οἶδα.
Noſter, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, τύπωμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον,
ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum eſt, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν
ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auſter*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νουμηνία.
Noviſſimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempeſta, ἀωρονυ-
χία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπ-
τικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος
πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω· *pro* viro
tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσ-
θαι.

Nuditas, γυμνότης.
Nudiuſtertius, πρώχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ἐθελοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὐδαμῶς· οὐδ' ὅπως τι ἂν
οὐδαμῇ οὐδαμῶς· οὐδ' ἂν πω.
Nullo pacto, μηδαμῶς· οὐδ' ἂν ὡς τι
γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, οὐδεὶς, οὔτις.
Nullus ſum, *id eſt*, perii, μηδείς
εἰμι.
Num, ἆρα γε, ὅτι οὐκοῦν ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζο-
μαι.
Numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν
ἀριθμόν.
Numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθ-
μὸν πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione et Muſicis,
ῥυθμός.
Nuntine aſſior, ἐνθουσιάζω.
Nummoſus, πολυχρήματος, πλού-
σιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπε-
ζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νό-
μισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή που τοῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγο-
ρεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, εως, ἡ παν-
τοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρα γε, ἆρα μὴ, μὴ ἂν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ἄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί
τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro*
eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.

Digitized by Google

Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ ſecundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nuſquam, οὐδαμῆ, οὐδαμοῦ.
Nuſquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφός, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *verò* fructum *ſignificat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbruteſco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obeſitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obeſus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere ſe periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸ βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτὴ, ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινος, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονέω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmuteſco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obſcœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obſcœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγής, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obſcurè, ἀσαφῶς.
Obſcuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obſcuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obſcurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obſecro, λιταρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obſecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obſepio, περιφράττω.
Obſequentèr, πειθηνίως.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obſequioſus, [illegible].
Obſequium, θεραπεία, λατρεία, [illegible] θωπεία, [illegible].
Obſequor, [illegible], χαρίζομαι.
Obſero, as, περικλείω, [illegible].
Obſervantia, θεραπεία.
Obſervatio, παρατήρησις, [illegible] *pro* obſervantia, θεραπεία.
Obſervator, ἐπίσκοπος.
Obſervo, [illegible], [illegible] venerari, θεραπεύειν τινά.
Obſes, ὁ ὅμηρος.
Obſeſſor, πολιορκητής.
Obſides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obſidione cingere, [illegible] πόλιν.
Obſidionem ſolvere, λύειν [illegible]κίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, [illegible] ρικάθησις, ἡ.
Obſido, is, *et* obſideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obſigno, ἐπισφραγίζω, [illegible]μαι.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, [illegible].
Obſitus, περιειλημμένος.
Obſitus pannis, ῥυπαρῶς [illegible]νος.
Obſoleſco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα [illegible]ματα.
Obſoletus, παλαιούμενος.
Obſonium, ὀψώνιον.
Obſtaculum, κώλυμα, τὸ [illegible]διον.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obſtinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obſtinatio, σκληροκαρδία.
Obſtinatus, αὐθάδης, [illegible].
Obſtipo, ἐμφράττω.
Obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα [illegible]μαί τινι, ἐναντιόομαι, [illegible].
Obſtrepo, θορυβέω σοι, [illegible] τινι *et* τινα.
Obſtringere jurejurando, [illegible] λαμβάνειν ὅρκους.
Obſtringo, καταδέω.
Obſtructio, ἔμφραξις, [illegible].
Obſtruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, [illegible].
Obſtupefacio, ἐκπλήττω.
Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι [illegible] θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obſum, λάπτω· κακῶς [illegible].
Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι, [illegible]βῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, [illegible].
Obtempero, πείθομαί τινι [illegible] χέω τινι· ὑπακούω τινι.
Obtendo, προΐσχομαι, [illegible]μαι.
Obtenebro, σκοτίζω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obteſtatio, ἐξορκισμὸς, [illegible].
Obteſtor, ἀντιβολέω, λιταρέω [illegible] ἐπιμαρτύρομαι.

Digitized by Google

ıco, ἐπέχω, περιέχομαι, κρα-

ectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
ectator, διασυρτὴς, διάβολος,
ολόγος.
ecto, λοιδορέω τινα et τινι· δια-
, διαβάλλω σε.
udo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
unco, κατακόπτω, ἀποκεφα-
.
ıeor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
ndo, καταμβλύνω, παρενοχ-
τινι et τινα.
ratio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
ırbo, ἐνταράττω.
ıro, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισ-
ζω.
ıſus, ἀμβλύς.
ıtus, πρόσοψις, ἀπαντισμός.
ıam, εἰς συνάντησιν.
ım fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυγ-
ω τινι.
o, ἀπαντάω.
ıus, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
mbratio, ἐπισκιασμός.
mbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
ılvo, περιελίττω, περικαλύπ-

, βωλοκόπημα.
ſio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
Occaſio ita tulit, παρατυ-
, παραπίπτοντος.
unque Occaſione, ὅπη ἐνδέχε-
,
ıre Occaſionem, καιροφυλακ-
, καιρὸν, ἢ πρόφασιν λαμβά-
,
ſionem obſervo, καιρὸν παρα-
ω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
ſionem præbere, λαβὴν ſeu
ἐφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ
αδιδόναι.
ſionem quæro, πρόφασιν ζη-

ıſus, δυσμὴ, δύσις.
dens, δύσις.
dentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
do, φονεύω et φονέω τινα, κτεί-
ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
do, pereo, καταδύω, πίπτω.
put, ἰνίον.
ıdo, κατακλείω, καταμύω.
, as, are, βωλοκοπῶ.
ılo, κρύπτω, καλύπτω.
ltatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
ıltè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
ılto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
ıltus, κρυπτὸς, κρύφιος.
ımbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
ıpatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐρ-
ία.
ıpatus, ἀσχολούμενος.
ıpo, καταλαμβάνω, κατέχω,
λαμβάνω πόλιν, urbem.
ıpor, negotiis diſtrahi: ἀσχο-
, ἄγειν ἔν τινι.
ırro, ἀπαντάω τινι ἀπάντομαι,

pro in mentem venire, ἐλθεῖν
ἐπὶ νοῦν, τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occurſus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ocioſè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ocioſus σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingenteſimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψ-
ιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τὸ· ὤψ,
ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyſſimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω
τινι.
Odio eſſe, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio perſequi aliquem, κατεχ-
θραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odioſè, ἀπεχθῶς.
Odioſus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγε-
ρὸς· *pro* moleſto, λυπηρὸς, ἀπεχ-
θής.
Odium, μῖσος, -εος, τὸ· ἔχθος.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωμα-
τώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* in-
veſtigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oeſtro percitus, οἰστρηθείς.
Oeſtrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσ-
κοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσ-
κρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere,
λυπεῖν, βαρύνειν τινα, προσκόπ-
τειν.
Offenſa, Offenſio, πταῖσμα, βλά-
βη.
Offenſiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυ-
τὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κιν-
δύνους ὁρμᾷν, offerre ſe periculis:
ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deeſſe, προδιδόναι τὰ καθή-
κοντα.

Officio ſuo fungi, τὰ καθήκοντα
ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officioſè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officioſus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum eſt, καθήκει σοι·
ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέ-
γειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ἆ, ὢ, ἆ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaſter, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleoſus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κήπουρος, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omaſum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω; ἀ-
ποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me
magiſtratu: παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπος, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγ-
κρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγ-
κρατία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλ-
κάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Oneroſus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ· φορτίον, βάρος,
μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus ſuſcipere majus viribus, τὸ
μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσ-
θαι.
Onuſtus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆ-
ναι, *conſiderare*: ὁ τοῦ ἔργου μισ-
θός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος·
σχολάω τινι· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονέω
τινι.

Digitized by Google

Operam ludere, διατριβὴν ποιῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικός, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, συνεργῶ.
Operoſè, ἐπιπόνως.
Operoſitas, τὸ ἐπίπονον.
Operoſus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατευτής.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, -ονος, ὁ καὶ ἡ πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταβάλλεσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω, νόσοις, morbis: παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præſidio adſum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppeſſulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppoſitio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppoſitum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppreſſio, καταθλίψις, κατάτριψις.
Oppreſſor, καταθλίβων, κατατρίβων.
Oppreſſus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opſonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, εὐλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus eſt, cum genit. χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος
Opuſculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus ſum, ἀπορφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω et -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, σύνταξις.
Orea, κημὸς, ὁ στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oricus, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικός, [illegible]
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, [illegible]
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος [illegible]
Ornamentum, κόσμημα, [illegible]
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως [illegible]
Ornatus, a, um, κόσμιος, [illegible]
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ [illegible]
Orno, κοσμέω, acc. [illegible]
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί σου [illegible] καλέω δίκαια, juſta: [illegible] τον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονώς, [illegible]
Ortus, ſubſt. γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομέω, [illegible] ζω.
Os, oſſis, ὀστοῦν.
Oſcitanter, ῥαθύμως, ἀμελῶς [illegible]
Oſcitatio, ἡ χάσμη.
Oſcito, χασμάομαι, [illegible]
Oſculatio, φίλημα.
Oſculor, φιλέω τινά· [illegible]
Oſculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Oſor mulierum, μισογύνης.
Oſſeus ὀστινος, ὀστώδης.
Oſtendo, ἀποδείκνυμι, [illegible] λόω τι, ἐμφανίζω.
Oſtentatio, ἀλαζονεία, [illegible]
Oſtentator, ἀλαζών.
Oſtento, [illegible] to, ἀλαζονεύομαι, [illegible]
Oſtentum, τέρας, -ατος, [illegible]
Oſtia fluminum, [illegible] ταμῶν.
Oſtiarius, θυρωρός.
Oſtiatim, κατὰ θύρας.
Oſtii annulus, [illegible]
Oſtiolum, θύριον, θυρίδιον.
Oſtium, θύρα, εἴσοδος.
Oſtraciſmus, ὀστρακισμός.
Oſtreum, ὄστρεον.
Oſtrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, [illegible]
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Otioſè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otioſus, σχολαῖος, ὁ [illegible]
Otium, σχολὴ, ἡ [illegible] τονία.
Otium dare, σχολὴν [illegible]
Otium eſt mihi, σχολὴν ἄγω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς [illegible] σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, [illegible]
Ovile, σηκὸς, μάνδρα, αὐλή.

Digitized by Google

ra pellis, μηλωτή κῶος, τό.
ıus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
, *Lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
m, ᾠὸν, τό.

P.

BULATIO, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξ-
ιέσθαι.
ulor, νέμομαι.
ulum, τροφή, νομή, βορά.
tus, εἰρηνικὸς, εἰρηνευθείς.
ficatio, εἰρηνοποιΐα.
ficator, εἰρηνοποιός.
fico, εἰρηνοποιέω.
ficus, εἰρηνοποιός.
ſcor, συμφωνέω μετά τινος, συν-
ομαι, ὁμολογέω τινι.
o, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
ta ſervare, ἐμμένειν ταῖς συν-
καις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
ta violare, παρὰ τὰς συνθήκας
εῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
tum, συμβόλαιον, συνθήκη.
an, ὁ παιὰν, -ανος.
anem cantare *vel* canere, παι-
ζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
dagogus, παιδαγωγὸς, παιδευ-
ς.
dor, αὐχμὸς, ῥύπος.
anus, κωμήτης, ἰδιώτης.
atim, κατὰ κώμας.
ella, σελίδιον.
ina, σελίς.
us, κώμη, πάγος, ὁ.
a, σκάφη.
abundus, περιφερόμενος.
æſtra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
æſtricus, παλαιστρικός.
am, φανερῶς, ἀναφανδόν.
am eſt, ὁμολογεῖται, ἅπασι φα-
όν ἐστι.
am facio, φανερόω, προφαίνω,
λον ποιέω.
atium, βασίλειον, παλάτιον.
atum, τὸ ὑπερῷον.
ea, ἄχυρον, τὸ κάρφος.
la, χλαῖνα, τὸ φάρος.
las, Παλλὰς, -άδος.
leó, ὠχριάω, χλωρίζω.
liatus, τριβωνοφόρος.
lidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχρoος.
lium, τρίβων, ὁ περίβλημα.
lor, ὠχρίασις, ἄχροια.
lma, θέναρ, παλάμη.
lma, *pro* victoria, νίκη *pro* ar-
bore, φοῖνιξ.
lmaris, σπιθαμιαῖος.
lmes, κλῆμα.
lmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
lor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
lpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
lpebræ, βλέφαρα.
lpitatio, παλμὸς, ῦ, ὁ σπαρθμός.

Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαί-
ρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludoſus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τό.
Paluſtris, ἕλειος, ὁ ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane veſcor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφα-
γέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς
λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis ſiligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς δια-
κεῖσθαι.
Pannoſus, ῥακώδης, κατάρραφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par eſt, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός
ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *ſatis ſum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω
ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradiſus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Paraſitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Paraſitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀ-
φίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνω-
μονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεύς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσμα-
τα.

Parentatio, κτέρισμα et κτέρεα,
-εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ τειχίον, θριγκός.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω *pro* comparare,
περιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, *inſtruo*, παρασκευάζω *pro*
comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφό-
νος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ μερίς, μοῖρα.
Parſimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέ-
ρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος
εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας
amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμ-
μεριστὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς
νίκης, victoriam: μερίζομαι, με-
ταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μέριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος.
partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν,
τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω
τι εἰς μέρη, divido aliquid in
partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, τετευγμένος, κεκτη-
μένος.
Partus, ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀ-
λίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡ-
γεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeſt quin, μικρὸν ἀπέλι-
πον τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀ-
ποθανεῖν, parum obfuit, quin
mortuus eſſem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Paſcha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Paſco, σιτεύομαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Paſcuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ νομή.
Paſſæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Paſſer, στρουθός.
Paſſerculus, στρουθίον.
Paſsim, πάντῃ, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Paſſus, βῆμα.

Digitized by Google

Paſtinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Paſtor, ποιμήν, -ένος, νομεὺς, βότηρ.
Paſtoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Paſtus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεωγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Pateſco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum acus.*
Patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium conſumo, τὰ πατρῷα καταφθείρω.
Patritius, εὐπατρίδης, ὁ πατρικός..
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis abſolvere, διὰ βραχέων περᾶναι τοὺς λόγους.
Pauciſſimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Paveſco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Pauliſper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, ſolis occaſum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo poſt, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.

Pauluſó contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecoroſus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecunioſus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, *et* -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάραξ· χάραξ, ὁ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedeſter, πεζός.
Pedeſtres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedeſtris, πεζικός.
Pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedeſtris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculoſus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Pedimtus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, *et* παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.

Pellicatus, [illegible] κευμα.
Pellicio, [illegible] προσάγομαι, [illegible]
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ [illegible] ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, [illegible] ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, [illegible]
Pellucidus, διαφανής, [illegible]
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτήρ, [illegible]
Penates, γενέθλιοι θεοί, [illegible]
Pendeo, κρέμαμαι, [illegible] αρτάομαι *et pro* dubitare, [illegible] τᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, [illegible] μαι *et pro* ſolvere, [illegible] τίνω.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, [illegible]
Pene, παρ' ὀλίγον, σχεδὸν [illegible] σχεδόν.
Pene me eſt, ἐπ' ἐμοί [illegible]
Penetrabilis, διάτορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ [illegible]
Penetro, διαδύνω, διαπείρω.
Peniculus *et* Penicillus, [illegible] ὁ.
Peninſula, χεῤῥόνησος [illegible] νησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον [illegible] ρος.
Penitus, omninò, τὸ παράπαν, [illegible] τελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Pennà, πτερὸν *et* πτερὰ, [illegible] μος.
Pennatus, πτερωτὸς, [illegible]
Penſator, σταθμοῦχος.
Penſilis, μετέωρος.
Penſio, -onis, καταβολή, [illegible]
Penſionem ſolvere, [illegible] λεῖν.
Penſitatio, ἔκτισις.
Penſito, σταθμῶμαι.
Penſum, τὸ τεταγμένον, [illegible] θέν.
Pentecoſte, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψὼν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ [illegible] περιβεβλημένος.
Penuaria, ἀπορία, [illegible] δεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum neceſſariarum [illegible] borare, ἀπορεῖν τῶν [illegible] *vel* τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, ûs, *et* hoc penu, [illegible] πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον
Peplus, *vel* Peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, *gen.* ἐς, *dat.* ἐς, [illegible] *gen.* μετὰ *et* πρός, *gen.*
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν
Pera, πήρα.

Digitized by Google

igo, [illegible], τιλίω.
igratio, περινόστησις.
agro, [illegible], περιέχομαι.
amantèr, προσφιλῶς.
ambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
ca, πήρα.
cello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
ceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
cipio, *ſentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
cipio auribus, ἐνωτίζομαι.
citus, ἀπολόμενος.
colo, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
commodè, πάνυ εὐκαίρως.
contatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
contator, πυνθανόμενος, πευστικός.
contor, ἀνέρομαί τι τοῦτο, πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
crebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
culſus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
cupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
curro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
cuſſio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
cuſſor, πλήκτης, πληκτικός.
cutio, κατακόπτω, παίω τινα, ὠθέω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω λιθοβολέω, lapide.
rdifficilis, παγχάλεπος.
rdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
rditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
rditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
rditus, πανώλεθρος, πανώλης.
rdives, πολυχρήματος.
rdix, πέρδιξ.
rdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
rdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
rdomo, καταδαμάζω.
rduco ad finem, διανύω τι διά...
rduellio, συνωμοσία.
rduellis, πολέμιος.
rduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
redo, περιτρώγω, κατεσθίω.
regrè abſum, ἀποδημέω.
regrinatio, ἀποδημία.
regrinator, ἀπόδημος.
regrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
regrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
relegans, ὁ πάνυ κομψός.
releganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
rendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
rendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
rennis, ἀίδιος, διετήσιος.
rennitas, ἀϊδιότης.
reo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, φθείρω, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.

Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidioſus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρίω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis eſſe, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, ἀφοσιοῦντι.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungo, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfuſio, βροχὴ, δίασις.
Perfuſus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· *pro* perſevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, κατάφημι, διισχυρίζομαι, *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere teſtimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorreſco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πανύ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula ſe conjicere, δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculoſè, ἐπικινδύνως.
Periculoſus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.

Periculum, κίνδυνος, ὁ, ὁ κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum eſſe, ἔξω, *vel* πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perilluſtris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεὶ, οὕτως πως.
Perindè ac ſi, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphraſis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritiſſimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum eſſe alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω, διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perluſtro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perſeverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permanſio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permiſceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permiſſio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permiſſu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permiſtio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodeſtus, εὔμετρος.
Permoleſtus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, ſententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Perneceſſarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.

Digitized by Google

dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, νέω et ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερός.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fam.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderoſus, βαρὺς, ὑπέρβιθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημοσαρεσκία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπίκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ πιτυρίς, -ίδος.
Porrò, *ſanè*, γέ μην, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ cuſtos, πυλωρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentoſus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμερία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuoſus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Poſco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Poſitio, *poſitura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Poſſeſſio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Poſſeſſor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Poſſibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Poſſideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Poſſum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἐστιν δύναι, &c.
Poſt, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* poſtea, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſtea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ἐπόντι, ἐπεί.
Poſteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Poſterior, *et* -us, ὕστερος, *et* μεταγενέστερος.
Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Poſterum, αὖθις, εἰς αὖθις, ἀεί ποτε.
Poſtes, παραστάδες, σταθμοί.
Poſthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Poſthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Poſthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Poſthumus, ὀψίγονος.
Poſtico fallere, τῇ κνταίᾳ ἀποχωρεῖν.
Poſticum, πλαγία θύρα.
Poſticus, a, um, ὀπίσθιος.
Poſtis, παραστὰς, ἡ.
Poſtliminium, ἡ ὑποστροφὴ [illegible]
Poſtpono, περὶ ἐλάττονος [illegible] *pro* omittere, παραλείπω [illegible]
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ἐπεὶ [illegible]
Poſtremò, ὕστατον, τὸ [illegible]
Poſtremus, ὕστατος, ἔσχατος [illegible]
Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, καλέω, δέομαι, [illegible] *tum idem quod* accuſare, [illegible] θαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ [illegible]
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατ[illegible]
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος [illegible]
Poteſt fieri, *pro* poſſibile eſt, [illegible] τι, δυνατόν.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
in Poteſtatem redigere, [illegible] τὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι [illegible]
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen.* [illegible] *dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινος.
Potior, *melior*, κρείττων, βελτίων.
Potiſſimè, potiſſimum, μάλιστα.
Potiſſimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, ἐκπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ [illegible]
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpoſitio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ [illegible] της, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς [illegible] χω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω [illegible]
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, παρέχω, παρίστημι [illegible]
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, [illegible] ἔρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέρτατος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων [illegible] ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, [illegible] προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής [illegible]
Præceptum, παράγγελμα, δόγμα [illegible] μα, ἐντολή.
Præcido, ἀποτέμνω, ἐκκόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *præmonio*, προλαμβάνω [illegible] *pro* jubere, ἐπιτάττω, [illegible] τινα.
Præcipitantèr, ἐπιπόλαιως, [illegible] τῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, [illegible] πέτεια, καταπληξία.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός [illegible]

Digitized by Google

cipito, καταχρημνίζω, ῥίπτω
τὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
cipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
cipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἔ-
κκτος, προηγούμενος, κράτιστος,
οχος.
cisè, συντόμως.
clarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώ-
ος.
cludo, διακλείω, διείργω.
co, onis, κῆρυξ.
conium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις·
laudè, ἔπαινος.
cordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
cox, πρώϊμος, πρώϊνος.
curro, προτρέχω.
curſor, πρόδρομος.
da, λεία, ληστεία.
dabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
datio, ληστεία, αἰχμαλωσία.
dator, λαφυραγωγὸς, ληστής.
datorius, ληστρικός.
dicatio, κήρυξις, ἀνάρρησις.
dico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω,
κατευλογέω, κηρύττω.
dico, -is, -ere, προεξαγγέλλω,
λέγω, προσημαίνω.
dictio, πρόαγγελμα, προφη-

ielum, τὸ χωρίδιον.
ditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
ditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
dives, ὑπερπλούσιος, παμπλού-
, πολύολβος, ἐρικτήμων.
dium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
do, -onis, ληστὴς, πειρατής.
dones templorum, οἱ ἱερόσυ-

dor, λαίζω *et* λῄζομαι, ἀπο-
λάω, ἁρπάζω, ληστεύω, συλάω.
eo, προάγω, καθηγέομαι.
exiſto, προϋπάρχω.
fari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
ſatio, προοίμιον, πρόλογος.
fectura, ἐπαρχία, προστασία.
fectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡ-
γεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
fero, προφέρω, προκρίνω, προϊ-
μαι, προτιμάω.
ficæ, αἱ θρηνήτριαι.
ficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ
γκα, προΐστημι.
figuro, ὑποτυπόω.
finio, προορίζω.
fringo, προρρήγνυμι.
fulgeo, προλάμπω.
gnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
gnans ſum, κύω, κυοφορέω.
grandis, ὑπερμεγέθης, περιμήκης,
μεγέθους.
gravo, ὑπερβαρύνω, καταβρί-

gredior, προέρχομαι.
greſſio, προτέλευσις, πρόβασις.
guſtator, προγευστής.
guſto, προγεύομαι.
hendo, λαμβάνω *et* -ομαι.

Præjudicium, προκατάληψις, πρό-
κριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προ-
κρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνω-
σις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώ-
στης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβο-
λή.
Prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι
πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν
λόγου. memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω *pro* facem
præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλο-
μαι, προοιμιάζομαι.
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρώϊμος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonſtro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προεπαγ-
γέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω *pro* plu-
ris eſſe, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐ-
σταμαι, προτιμάω *pro* Præficio,
ἐφίστημι.
Præpoſterè, ὕστερον πρότερον, πρω-
θύστερον.
Præpoſterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνά-
μενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπ-
τω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνο-
μία, τὸ προτίμημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præſagio, προφητεύω, προαισθάνο-
μαι.
Præſagium, προμάντευμα, προφη-
τεία.
Præſcio, προγιγνώσκω.
Præſcius, προειδώς.
Præſcribo, προγράφω.

Præſcriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Præſens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præſentaneum remedium, τὸ ἐ-
νεργέστατον βοήθημα.
Præſentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præſentia, -æ, παρουσία.
Præſentio, προαισθάνομαι.
Præſepe, φάτνη, κάπη.
Præſertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præſertim ſi, ἄλλως τε κἄν.
Præſes, πρόεδρος, ἔφορος, προεστὼς,
ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Præſideo, προστατέω, ſeu ἡγέομαι
τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præſidia in civitates collocare,
φρουρὰ εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præſidiarius, φρουρός.
in Præſidio eſſe, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præſidio tenere urbem, φρουρᾷ
κατέχειν πόλιν τινα.
Præſidium, φρουρὰ, τὸ φρούριον.
Præſignifico, προσημαίνω.
Præſtans, προϊστάμενος, πρότιμος,
ἔξοχος. ὑπερέχων, διάφορος.
Præſtantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερ-
βολή.
Præſtantiſſimus vir, ἀποτετελεσ-
μένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν
παιδείαν, &c.
Præſtat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι,
διαφέρει.
Præſterno, προστρωννύω.
Præſtigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυα-
ρία.
Præſtigiæ verborum, τερατολο-
γίαι.
Præſtigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρ-
της, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præſtituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præſtitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡ-
μέρα.
Præſto, -as, *antecello*, διαφέρω τινος,
ὑπερβάλλω μεγέθει πάντας, magni-
tudine cunctos, *et pro* perficere,
ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ
dicta ſunt: διαπράττω, ἐπιτε-
λέω.
Præſtò ſum, πάρειμι, μετά τινος
εἶναι.
Præſtolor, *exſpecto*, περιμένω τι·
προσδοκάω τι. ὑπομένω.
Præſtringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω
τὰς ὄψεις, oculos.
Præſtruo, προκατασκευάζω.
Præſul, præſes, πρόεδρος, ἀρχι-
ερεύς.
Præſum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρ-
χω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης,
Romæ
Præſumo, προλαμβάνω.
Præſumptio, πρόληψις, πρόλημ-
μα.
Præſuo, προρράπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque*
exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo,
προτείνω.

Digitized by Google

Prætento, προσποιέομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δίον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθήκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter ſpem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλὰ δὲ ἄλλως τι, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermiſſio, παράλειψις.
Prætermiſſum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occaſionem, παρεῖναι ἔργυ τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Prætervěho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τῦ στρατῦ ἄρχων, ἴπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βυλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτῦρα, ἡ ἱπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὡς.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιεῦμαι.

Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precario, μετὰ δεήσεως, ἐκ δεήσεως.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* inſequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Preſbyter, πρεσβύτερος.
Preſſè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, ὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγυ, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occaſione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγυμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.

Primitùs, [illegible]
Primò, ἀρχὴν, [illegible]
Primo quoque [illegible] χιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, [illegible]
Primordia, ἀρχαὶ τὰ [illegible] χέτα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ [illegible]
Primium, πρῶτον, τὰ [illegible]
Primus, πρῶτος· *pro* [illegible] τιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, [illegible] νάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, [illegible] μονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, [illegible]
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, [illegible]
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, πάλαιος, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια [illegible] ροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, [illegible] βίον.
Privatè, *vel* privatim, [illegible] κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, [illegible] ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, [illegible] κός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, [illegible] μα.
Privo, στερέω τι ἀγαθῶν, [illegible]
Prius, πρότερον, πρίν.
Priuſquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἢ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προμάμμη.
Proavus, προπάππος, [illegible]
Proba moneta, δόκιμον [illegible]
Probabilis, πιθανὸς, [illegible]
Probabilitas, ἡ πιθανότης, [illegible] γον.
Probabilitèr, ἀπίστως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, [illegible]
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, [illegible] θία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* [illegible] re, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, [illegible] φημεῖν εἴς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιστος [illegible]
Probrum, ὄνειδος, τὸ [illegible] χος.
Probus, χρηστὸς, δίκαιος, [illegible] εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀσέλγεια, [illegible]
Procacitèr, ἀκολάστως, [illegible]
Procax, ἀσελγὴς, [illegible]

Digitized by Google

cedere obviam alicui, ἀς συ-
ντησιν προχωρεῖν τινι.
cedo, προβαίνω, προχωρέω, προ-
...
cella, θύελλα, ἄελλα, καται-
. -ιδος, λαῖλαψ, ζάλη.
cellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
ceres, οἱ δυναστεύοντες, προστά-
...
ceritas, τὸ πρόμηκες.
cerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
cessus, πρόβασις, προχώρησις·
profectu, προκοπή.
cido, προπίπτω, καταπίπτω.
cinctus, us, ἡ προβολή.
clamatio, ἀνάῤῥησις.
clamator, ἀνακηρύττων.
clamatus, ἀναῤῥηθείς.
clamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
clino, κατακλίνω.
clivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡ-
...ὰς, ad voluptates.
clivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός
pro facile factu, οἷον τι.
clivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐέμπτω-
...
confesso habetur, ὁμολογεῖται
... πάντων.
consul, ἀνθύπατος.
consularis, ἀνθυπατικός.
consulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
crastinatio, ὑπερημερία, ἀναβο-
...
crastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατί-
μαι εἰς ὕστερον, in aliud tem-
...s.
creare liberos, παιδοῦσθαι παῖ-
...
creatio liberorum, παιδοποιΐα.
creator, γεννήτωρ, γεννητής.
creo, γεννάω, δημιουργέω.
cudo, παρακολάπτω.
cul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
culdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμ-
φιβόλως.
culco, καταπατέω.
cumbo, κατάκειμαι, προσπίπ-
τω.
curatio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
curator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτρο-
πος, ἐπιστάτης.
curo, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω,
ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
curro, προτρέχω, προθέω.
cursus, ἐκδρομή.
cus, ὁ μνηστήρ.
deambulo, προπεριπατέω.
deo, -is, πάρειμι, προσέρχομαι
; τὸ δημόσιον, in publicum.
dere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πε-
πραγμένα, res geſtas, παραδοῦναι
...
digalitas, ἀσωτία, ἀκολασία,
...
digè, ἀσώτως.
digiosè, τερατικῶς.
digiosus, τερατώδης, τεράστιος.

Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *oſtendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro*
tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐκτείνω, πα-
ρέλκω, producere teſtes, παρέχ-
χειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum
exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, πα-
ρέχομαι· *pro* prolatare, παρατεί-
νειν, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτής, καθηγητής,
διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν
προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν
Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομο-
λογέω· *pro* artem aliquam do-
cere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην
τινα.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος·
profligatos homines *dicimus*, ἀ-
πονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω,
λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, προσφύγι-
ον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύ-
της, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, κα-
ταναλίσκω, διαπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profuſè, καταχεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, πορρωτέρω προ-
ελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι,
ἀπαντᾶν.

Progredior, διαπορεύομαι, διέρχο-
μαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπή,
πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος
χρόνου.
Progreſſus facere, προκοπὴν ποιεῖν,
ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν,
εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προολισθαίνω, καταπίπτω
ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαί-
νω.
Prolapſio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεά, γονή, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, εὐμήκης
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατεί-
νω.
Proloquor, ἀποφαίνω, ἀποφθέγγο-
μαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiſcuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις
ἐπιτελεῖν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς
ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία,
ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισ-
χνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν,
ad gloriam; προβαίνω, προχω-
ρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν
ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος,
ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, πρόθυμός εἰμι
πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγό-
ρευσις.

Digitized by Google

Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δίον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter ſpem, παρ᾽ ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλὰ δὴ ἄλλως τι, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermiſſio, παράλειψις.
Prætermiſſum erat, ἐκλιπὴς ἦν.
Prætermittere occaſionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτοῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ἄγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.

Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precario, μετὰ δεήσεως, ὡς δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σοῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* inſequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Preſbyter, πρεσβύτερος.
Preſsè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occaſione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὰ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτο[illegible]
in Primis, ἐν τοῖς [illegible] μένοις· τὰ π[illegible]
Primitiæ, ἀ[illegible]
Primitiæ [illegible]
Primiti[illegible]

Primitùs, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρῶτον.
Primo quoque tempore, ὅτι [illegible] χιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ πρῶ[illegible] κέτα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ [illegible]
Primium, πρῶτον, τὸ [illegible]
Primus, πρῶτος· *pro* optim[illegible] ποτος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἡγεμ[illegible] νάστης, ἀρχὸς, αὐθέντης.
Principalis, [illegible], ἡγεμονι[illegible]
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, ἡγεμ[illegible] μονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ᾽ ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προοίμι[illegible]
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαι[illegible]
Priſtinus, πάλαιος, ὁ παλα[illegible]
Privata commoda, τὰ ἴδια [illegible] ρον τα.
Privata vita, [illegible], ὁ
Privatam vitam agere, [illegible] βίον.
Privatè, *vel* privatim, [illegible] κατ᾽ ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, [illegible] ἰδίᾳ.
Privatio, [illegible], ἀποστέρη[illegible]
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, [illegible] κός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, [illegible], [illegible] μα.
Privo, [illegible] τι ἀγαθοῦ, [illegible]
Prius, πρότερον, πρίν.
Priuſquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἢ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum* g[illegible]
Proavia, ἡ προμάμμη.
Proavus, πρόπαππος, προπάτ[illegible]
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα
Probabilis, πιθανὸς, δοκ[illegible]
Probabilitas, ἡ πιθανότης, [illegible] γος.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχ[illegible]
Probatus, δοκιμασθεὶς, [illegible]
Probè, καλῶς, [illegible]
Probitas, χρηστότης, [illegible] θία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* [illegible] re, ἐλέγχω.
Probris [illegible]

...cedere obviam alicui, ὡς συ-
...ήσασιν προχωρεῖν τινι.
...[illegible] προβαίνω, προχωρέω, προ-
...[illegible]
...cella, θύελλα, ἄελλα, καται-
...γίδες· λαῖλαψ, ζάλη.
...cellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
...ceres, οἱ δυναστεύοντες, προστά-
...
...ceritas, τὸ πρόμηκες.
...cerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
...cessus, πρόβασις, προχώρησις·
... profectu, προκοπή.
...cido, προσπίπτω, καταπίπτω.
...cinctus, us, ἡ προβολή.
...clamatio, ἀνάῤῥησις.
...clamator, ἀνακηρύττων.
...clamatus, ἀναῤῥηθείς.
...clamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
...clino, κατακλίνω.
...clivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡ-
...δονάς, ad voluptates.
...clivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός
... pro facile factu, οἷόν τι.
...clivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐέμπτω-
...σ.
...confesso habetur, ὁμολογεῖται
...παρὰ πᾶσιν.
...consul, ἀνθύπατος.
...consularis, ἀνθυπατικός.
...consulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
...crastinatio, ὑπερημερία, ἀναβο-
...λ.
...crastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατί-
...θημι εἰς ὕστερον, in aliud tem-
...s.
...creare liberos, ποιεῖσθαι παῖ-
...
...creatio liberorum, παιδοποιία.
...creator, γεννήτωρ, γεννητής.
...creo, γεννάω, δημιουργέω.
...cudo, [illegible]
...ul, [illegible], πόῤῥω, cum gen.
...uldubio, ὁμολογουμένως, ἀναμ-
...
...ulco, [illegible]
...umbo, [illegible], προσπίπ-
...
...uratio, [illegible] ἐπιτροπή, διοίκησις.
...urator, [illegible] ἐπιμελητής, ὁ ἐπιτρο-
...
...um, [illegible] ἐπιτροπεύω,
...[illegible], κήδομαι.
...[illegible], προθέω.
...[illegible]
...[illegible]

Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παρέχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος· profligatos homines *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, κατάῤῥους.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, προσφύγιον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βυθός.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γέννημα.
Pro[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρo-

Progredior, διαπορεύομαι, ἐξοδεύομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπή, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προφέρομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεά, γονή, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.

Digitized by Google

Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προέγγονη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἐπιρρεπὴς, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παραφυτεία, παράτασις.
Propago, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπόγονον ἔτι ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφυτεύω, ἐπαυξάνω pro dilato, παρατείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Propè, ἐγγύς, cum gen. πρὸς, dat. Sic usus adverbium est ἐγγὺς ἐπὶ ... παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξελαύνω, ἀπείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιρρεπής.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, προσπελάτης.
Propior et propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, εὐμενής.
Propitius ſum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεύς προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀναλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπὸς ... ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστρατηγός.
Proprius, οἰκεῖος, ἴδιος.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
[illegible] χάριν, ἕ-

νεκα, cum gen. ἐπὶ, cum dat. περὶ, et πρὸς, accuſ.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἰχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γένεα, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατασχίζω, κατατέμνω· et pro conviciis laceſſere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proſcriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, Περσεφόνεια.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Proſperè, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὐπραγέω.
Proſpero, ὀλβίζω, εὐδαιμονίζω τινά.
Proſpicio, προορῶ προΐσταμαι, προγιγνώσκω τι. προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω. ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον, et pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρησιμεύω.

Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προμαχέω, ἀμφιέννυμι, φυλάττω, ὑπερασπίζω, [illegible]
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, πόῤῥω.
Protero, καταπατέω, [illegible]
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία. ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, ἐκ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐξέλκω pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι pro ἀναφύεσθαι.
Proventus, πρόοδος, ἀναφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προορῶ, προγινώσκω· aliquando proſpicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis mea.
Providus, πρόνους, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἐπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προμήθεια.
Proviſo, πρὸς τι ὁρμῶ προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παράκλησις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην ἐφέλκω.
Provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσπερ, καθάπερ.
Proximè, ἐγγύτατα, ἐγγύτατον.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, ἐπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὐβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων δεξιὸς, ἔμπειρος.
Prudentèr, φρονίμως, ἐμφρόνως.
Prudentia, φρόνησις, σύνεσις, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός,

Digitized by Google

o, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνη-
.
tus, κνησμός, κνίσμα.
, ψάλλω.
mus, ψαλμός.
erium, ψαλτήριον.
icus, ψιττακός, ψιττάκη.
r, ἡβήτης, ἡβητήρ.
rtas, ἐφηβία, ἥβη.
s, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
ſco, ἡβάσκω, ἡβάω.
ica via, λεωφόρος ὁδός.
icanus, τελώνης.
icatio, δήμευσις.
icè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
itu Publico, ἐκ δημοσίου.
ico, φανερόω, δημοσιόω· pro in
mli poteſtatem redigere, δη-
ω τὰ χρήματα τινός· pro in
em edere, ἐκδίδωμι βίβλον, ἢ
λιον.
ublicum prodeo, ἐπιδημέω.
licus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
dſio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
endum, τὸ αἰδοῖον.
endus, a, um, αἰσχυντηλός.
enter, αἰδημόνως.
et me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνο-
ι
ibundus, αἰδήμων.
licè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
licitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
licus, ἁγνός, σεμνός.
lor, αἰδώς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
lor ruſticus, δυσωπία.
lla, κόρη, κοράσιον.
llaris, κορασιώδης.
llaritèr, κορασιωδῶς.
, παῖς, κόρος, παιδίον.
rilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
rilitèr, παιδικῶς.
ritia, παιδία, παιδική.
uerit:iâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
uero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
erpera, λεχώ, τετοκυῖα.
erperium, λοχεία, ἀποκύησις.
erulus, παιδίον, παιδάριον.
gil, πύκτης, ἀγωνιστής.
gillaris, πινακίς, πινακίδιον.
gillatus, et -tio, πυγμαχία,
γμή.
gio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
gna, μάχη.
gnator, ὁ μαχητής.
gnax, μαχήμων.
gno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις,
um hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρός
α, cum aliquo.
gno percutio, κατακονδυλίζω.
gnum ingerere alicui, κονδύλους
ρίζειν.
gnus, δράξ, κόνδυλος.
lcher, καλὸς, περικαλλής, εὐ-
πής.
lchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
lchritudo, κάλλος, τὸ καλλό-
νημα.

Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicoſus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαι-
νος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλ-
λω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, χρίμνον, πόλτος.
Pulſatio, κροῦσις.
Pulſator, κρουστής.
Pulſator citharæ, κιθαριστής.
Pulſo, κρούω, τύπτω.
Pulſus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφά-
λαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρίς, -ίδος, ἡ.
Pumicoſus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στιγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσ-
σω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζη-
μιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμη-
μα.
Punitor, κολαστής, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excuſa-
tione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν·
καθαρίζω, et pro excuſare, ἀπο-
λογίζεσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλη-
μένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ
ὃ ἡ εὐκρινὴς λόγος, purus et di-
lucidus ſermo.
Pus, uris, πύον, τό.
Puſillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυ-
μία.
Puſillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος,
ἄνανδρος, ὀλιγόψυχος.
Puſillum, τὸ βραχύ.
Puſillus, τυτθός.
Puſio, onis, παιδάριον.

Puſtula, φλύκταινα, φλυκτίς, ἐξάν-
θημα.
Puſtuloſus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βάθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reſeco*,
ἀμπέλους κλαδεύω, vitem; *pro*
conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκο-
πεῖν τι· *pro* exiſtimare, νομίζειν;
et calculum ſubducere, λογί-
ζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putreſco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* pu-
rus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξίς, πυξίδιον.

Q.

Qua, *adverb.* ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἄν, ὅπῃ οὖν.
Quâ de cauſâ, ἀνθ' ὧν, διότι τίνος
χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπῃ, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἕως ὅπως, ἕως ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadrageſima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράν-
της.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετρα-
χῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον
ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· et pro con-
ſentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάν-
της.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετρα-
πλάσιος.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fem.* ἥτις, ἥπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.

Digitized by Google

Quæſito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω· pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαί τι, ἐξετάζω· ἀνακρίνω.
Quæſitor, ζητητής.
Quæſitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, pro tortura corporis, βάσανος.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
Quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæſtuoſus, κερδαλέος.
Quæſtura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quæſtus, ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiſcunque, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἵως, οἵως περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος vel τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὃ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καὶ τοι· κἂν εἰ, καίπερ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· pro quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπόσοι γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μὲν ὅτε δὲ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκει, *docet?*
Quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcumque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri poteſt, καθ' ἴσον, εἴπερ τε ὡς οἷόν τε.
Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuſcunque, ὁσοσοῦν.

Quapropter, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο.
Quaquaverſus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, *et* -um, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
Quaſillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quaſſo, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te*: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Queſtus *et* querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁ τιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid iſtuc, τὶ τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μέν γε, γεδή, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μή, πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή; καὶ μήν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι οὐ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingenteſimus, πεντακοσιοστός.

Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὴ καὶ καὶ [illegible]
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, [illegible] τετραετής.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλά, [illegible]
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quiritο, σχετλιάζω, [illegible]
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, [illegible] ος, ποία, ποῖον· τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς, τίπτε.
Quiſnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quiſquam, τὶς, εἷς τις.
Quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quiſquiliæ, περιψήματα.
Quiſquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς [illegible]
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò [illegible]
Quo pacto, ὃν τρόπον, [illegible] πον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἧττον [illegible] dubites.
Quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ [illegible] τόν.
Quoad, μέχρις, οὗ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὃ, τι, δι' ὃ παρ' ὃ
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd ſi, ἐὰν, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὃ, τι ἄν, πᾶν ὅ, [illegible]
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁπωσοῦν [illegible]
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτε· διότι [illegible]
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι τί.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχῃ.
Quoquoverſus, πάντη, πανταχῇ [illegible]
Quorſum, καὶ τί· ποῖ τὸ ὄφελος, [illegible] δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον [illegible] κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν [illegible] ύσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, [illegible] μέραν.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotieſcunque, ὁσάκις ἂν [illegible] οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, [illegible]
Quotuplex, ὁσαπλάσιος, [illegible] σιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotuſquiſque, πόσος, [illegible]
Quouſque, ἐς τί· μέχρι ὅ [illegible] ἄν.
Quum, ὅτι, ὅταν, ἐπεί, [illegible]

Digitized by Google

R.

ƀιna, λυσσημανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
ies, λύσσα, λύττα, μανία.
oſus, λυσσώδης, μανικός.
ula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
ematio, βοτρύωσις.
emoſus, βοτρυώδης.
emus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
iatio, ἀκτινοβολία.
ices agere, ῥιζοβολεῖν ῥιζῶν.
icitus, ῥιζόθεν· pro penitus,
ντως, ὁλοῤῥίζως, ἐκ ῥιζῶν.
icor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
ii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
io, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμ-
πω.
dioſus, ἀκτινώδης.
dius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ· pro inſtru-
ento textorio, κερκὶς, πηνίον.
dix, ῥίζα.
dio, ξέω, ἐπιξέω.
mentum, ῥίνημα, περίψημα.
moſus, κλαδώδης, πολύοζος.
mulos amputo, κλωνίζω.
mus, κλαδὸς, κλάδων, κλὼν, ὄζος,
müſculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
na, βάτραχος.
cco, σαπρὸς εἰμί.
ncidè, σαπρῶς.
rcidus, σαπρός.
nunculus, βατράχιον.
pa et rapum, γογγύλη, γογγύ-
ς.
pacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
pax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
phanus ῥάφανος.
pidè, ὁρμητικῶς.
pidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητι-
ς, ὀξύς.
pina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
pio, ἁρπάζω, pro vim afferre,
ιάζεσθαι.
ptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
tor, ἁρπακτήρ.
ptrix, ἁρπακτεῖρα.
ptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπά-
ἡ.
refacio, ἀραιόω, μανόω.
reſco, σπανίζομαι.
riſſimè, σπανιώτατα.
ritas, μανότης, ἀραιότης· pro
aucitate, σπανία, σπανιότης.
arò, σπανίως.
n Raro, ὐκ ὀλιγάκις.
rus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
aſilis, ξεστός.
aſtrum, ξύστρον, λίστρον.
aſura, ξέσμα.
atio, τὸ λογικόν· λόγος· pro ſup-
putatione, λογισμός.
atio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.

non congruit Ratio, ὐχ ὁμολογεῖ-
ται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέ-
λειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί
τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν
παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισ-
μός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγο-
μαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικός, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Rauceſco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέ-
ος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστῶς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί
τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀφίημι, ἀφίσ-
ταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρ-
τι.
Recenſeo, καταλέγομαι· et pro
narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διη-
γεῖσθαι· pro enumerare, καταριθ-
μεῖν.
Recenſus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν ση-
μαίνειν.
Receſſus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες
πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀνα-
πίπτω.
Recîdo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocratio, παλινδρομία, ἀντι-
στροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος
λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.

Recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγι-
νώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν
ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· pro me-
ditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγή, ἀνά-
πτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω, τινὰς εἰς
ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀ-
πόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, et περὶ
τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς
ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτὸν, ἀναζω-
πυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudeſco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαί-
νομαι.
Rectâ, εὐθεῖα.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακεῖ-
ζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμ-
βάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν
ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recurſus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recuſatio, ἀπάρνησις, παραίτησις.
Recuſo, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδό-
ναι τινι.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀπο-
τίω· pro efficere, καταστῆσαι τι,
διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀν-
τίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπ-
τωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄ-
νειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυ-
τῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν
πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem,
καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφα-
νόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκα-
τάστασις.

Digitized by Google

Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus. *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus. *reverſio*, ἄφιξις τινος οἴκαδε. in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus. παλιμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco. ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans. περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμός, περιττότης.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω. διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεοῦν τινα· *aliquando* narro. ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινι τοῦτο.
Refert, *intereſt*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει. nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ πλῆρης, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloreſco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαπρίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος. ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντείπω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigeſco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω. ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.

Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκυλάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα. βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, δυναστεία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Aſiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regreſſus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις. ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religioſè, εὐσεβῶς. θεοσεβῶς.
Religioſus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo as. ἀναδέω. ἀναδεσμεύω.
Relino ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα.
Reliquum eſt, λοιπόν.
Reliquus λοιπὸς. ἐπίλοιπος.
Reluceo. διαλάμπτω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι ἀντισχεῖν.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remanſio, διαμονὴ, καταμονή.

Remedium, φάρμακον, [illegible]
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, [illegible]
Remex, ὁ ἐρέτης, [illegible]
Remigatio. Remigium, [illegible]
Remigo, ἐρέσσω, [illegible]
Remigro, ἀποικίζομαι, [illegible] μαι.
Reminiſcentia, ἀνάμνησις.
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remiſsè, ἀνειμένως.
Remiſſio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remiſſus, *languidus*, [illegible] ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, [illegible] *pro* recreo, ἀνίημι· *et pro* [illegible] no, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, [illegible] tum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποσείω.
Remolleſco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, [illegible]
Remoror, ἀναβάλλω, [illegible] τέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, [illegible] liquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα [illegible] ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, [illegible]
Remunero. ἀντευεργετέω, [illegible] μαί σε δωρεᾷ, te dono: [illegible]
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renaſcor, ἀναφύω, [illegible]
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις. [illegible]
Renovo. ἀνανεόω, καινοτομέω.
Renuntiare mundo, [illegible] θαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, [illegible]
Renuntio. ἐπαγγέλλω, [illegible]
Renuo, ἀνανεύω, [illegible]
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum. μοχλὸς, [illegible]
Reparatio. ἐπισκευὴ, [illegible]
Reparo, ἐπισκευάζω, [illegible]
Repello. ἀπωθέω, [illegible] ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, [illegible] τιμωρέω, ἀποτίω, [illegible]
Repentè, ἐξαίφνης, [illegible]
Repentinus, αἰφνίδιος, [illegible]
Repercuſſio, [illegible] τυπία. ἀντανακοπή.
Repercutio, [illegible] κρούω
Reperio, εὑρίσκω, [illegible]
Repetitio, ἀπαίτησις. [illegible]
Repeto, ἀπαιτέω τινα [illegible] aliquo pecuniam; [illegible]
Repetundarum accuſare, [illegible] τινὰ κακώσεως [illegible]
Repetundarum accuſat[illegible] τῶν [illegible]
Repleo, ἀναπλάω, [illegible]

Digitized by Google

plectus, ἀναπληρωθείς.
plicatio, ἀνάπτυξις, ἀναδίπλω-
σις.
plico, ἀναπτύσσω.
po, ἕρπω, ἑρπύζω.
pono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημαι.
portare laudem, δόξαν λαβεῖν.
porto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
poſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
poſitorium, θήκη, ταμιεῖον.
potia, orum, τὰ ἐπαύλια.
præſentatio, παράστασις, ἀποδό-
σις.
ræſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
rehendo, ἐπιλαμβάνω, ἐ-
πιμέμφομαι τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω,
ψέγω ἕτερον· μεμφομαι, μέμφο-
μαι.
rehenſibilis, ἐπίμεμπτος, με-
πτός.
rehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμη-
σις.
rehenſione dignus, ἐλεγκτός.
rehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
rimo, κατέχω τὴν ὀργήν, ἐ-
n : καταστέλλω· καταπνίγω, ἀ-
γχω.
robatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμα-
σία.
robo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
robus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
tilis, ἑρπετός.
to, ἑρπύζω.
ubeſco, ἀνηβάω.
udiatio, ἀποπομπή, ἀπόταξις.
llus Repudii, βιβλίον ἀποστα-
σίου.
udio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπο-
μαι γυναῖκα, uxorem : pro recu-
ſare, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
udium, ἀπόπεμψις, et ἀπο-
στάσιον, τό.
ueraſco, ἀνηβῶμαι.
ugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλο-
γία.
ugno, ἀντιμάχομαι τινι· ἐναν-
τιοῦμαι σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
ulſulo, ἀναβλαστάνω, παραφύο-
μαι.
ulſa, ἀνάπαυσις, ἀπόσεισις.
ulſo, ἀπωθίζω.
ulſus, ἄπωσις.
urgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
utatio, ἀναλογισμός, διαλογισ-
μός.
uto, ἀναλογίζομαι· pro recen-
re, ἀριθμεῖν, ἐγκαταλέγεσθαι.
ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυ-
στί.
quies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
quieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
quiro, ἐπιζητέω· pro interroga-
, πυνθάνεσθαι, δίζεσθαι, ἀναζη-
τεῖν.
, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.

Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτω γὰρ ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναρράπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, σχολαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολήν, ἀποσφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιτάττω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνειν· pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonantèr, κλαγγηδόν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναρροφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαρραίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι ἀφοράω εἴς τι, ἀναγίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἐμπνέω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Reſponſum et Reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· pro oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινά· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.

Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere, in integrum, ἐπανορθοῦν.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαθίστημι.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, περιλείπομαι· pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθείς, κατασταλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· pro coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἐπέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυς, τό· pro vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum, ἔχμα, τὸ πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνανεῦν· pro palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόξυσμα, ἀπόλειμμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, [illegible]

Digitized by Google

Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη ἐξώλεια.
Pernicioſus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernoſco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς εἴδω.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρεις.
Peropus eſt, πάνυ χρέων ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Peroſus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ᾽ ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compoſitione.*
Perpeſſio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perſcribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perſcriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perſcrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Perſecutio, δίωξις, διωγμός.
Perſecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Perſentio, et -iſco, διαισθάνομαι.
Perſequor, παρακολουθέω τινι, διώκω τινα· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perſeverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.

Perſimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Perſiſto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Perſolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Perſona, πρόσωπον.
Perſono, ἐξηχοῦμαι.
Perſpectum habere alicujus animum, διανοιάν τινος διαγνῶναι.
Perſpectus, δεδοκιμασμένος.
Perſpicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perſpicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perſpicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perſpicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perſpicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perſpicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perſtare in ſententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perſtringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Perſuaſio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Perſuaſor, πειστήριος, πειστικός.
Perſuaſorius, πειστικός.
Perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
Perſuaſus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæſus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπιστον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo,* διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, et ταῦτα, *id eſt,* hoc *vel* hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranſeo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertriſtis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.

Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περιπατέω.
Pervaſto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρέρχομαι, ἀφικνέομαι.
Perverſè, διεστραμμένως, κακοήθως.
Perverſitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perverſus, διεστραμμένος, σκαιός.
Perverto, διαστρέφω, παραστρέφω, παραστρέφω, παρατρέπω, ἀνατρέπω.
Perveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέρευσις.
Perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀνερευνάω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, περίβατος, εὔβατος, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, δίιπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐκφημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Peſſimè, κάκιστα.
Peſſimus, πονηρότατος.
Peſſulus, μοχλίον, μοχλός.
Peſſum eo, *retrocedo,* ὀπισθοβαίνω· *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
Peſſundo, καταποντίζω.
Peſtilens, λοιμώδης.
Peſtilentia, λοιμός.
Petaſo, πέρνα, πετασός.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μόσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ αἰτεῖν, [illegible]
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro,* αἰτέω, *vel* αἰτοῦμαι δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc [illegible] *pro* proficiſcor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς [illegible] ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀσελγῶς.
Petulantia, ἀσέλγεια, [illegible] φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantaſia, φαντασία.
Phantaſma, φάντασμα.
Phanum, *ſeu* fanum, *templum* [illegible]

Digitized by Google

…aretra, φαρέτρα, βελοθήκη.
…armacopola, φαρμακοπώλης.
…armacum, φάρμακον.
…aſianus, φασιανός.
…iala, φιάλη.
…ilomela, φιλομήλη.
…iloſophia, φιλοσοφία.
…iloſophor, φιλοσοφέω.
…iloſophus, φιλόσοφος, ὁ.
…iltrum, τὸ φίλτρον.
…lebotomia, φλεβοτομία.
…lebotomum, φλεβότομον, μαχ-αιρίς.
…oca, φώκη.
…œnix, φοῖνιξ.
…raſis, φράσις.
…reneſis, φρένησις.
…reneticus, φρενητικός.
…yſiognomia, φυσιογνωμία.
…yſiognomon, *vel* phyſiogno-…nus, φυσιογνώμων.
…acularis, καθαρτήριος.
…aculum, κάθαρμα.
…aculum committere, ἐργάζεσθαι … πράττειν ἀσέβημα.
…ca, κίσσα.
…cea, πίτυς, ἡ.
…ceus, πισσώδης.
…co, πισσόω.
…cus, δρυοκολάπτης.
…è, θεοσεβῶς.
…etas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν …ιον· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
…etatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς …ὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
…ctor, γραφεύς, ζωγράφος.
…ctura, γραφή, ζωγραφία.
…ger, ὀκνηρός, ῥᾴθυμος, ὀκνώδης, ἀ-…γός, νωθρός, δύσοκνος.
…get, μεταμέλει μοι.
…gmentarius, μυροπώλης.
…gmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσ-…μα, τὸ ἔγχριμμα.
…gnori do, ὑποτίθημι, τί τινι.
…gnoro, ἐνεχυράζω.
…gnus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑπο-…θήκη, ὁμηρεία.
…gnus accipere, ἐνεχυράζειν.
…greſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκ-…νέω.
…gritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥᾳθυμία.
…la, æ, *pro* ſphærula, σφαῖρα, …σφαιρίον.
…là ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρί-…ζειν.
…leum geſtare, πιλίον φορεῖν.
…leus, πιλίον, πῖλος.
…loſus, τριχώδης, παραπλώκαμος.
…lula, καταπότιον.
…lum, γρόσφος, πῖλος.
…lus, θρίξ.
…ncerna, οἰνοχόος.
…ngere acu, βελόναις ποικίλλειν.
…go, is, γράφω, ζωγραφέω.
…ngue, πίαρ, πιμελή.
…nguedo, λιπαρία· πιμελή, πίαρ.
…guefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.

Pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχύς, λιπαρός, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinſo, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι.
Pipio, *proprium eſt pullorum*, πιπ-πίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piſcator, ἁλιεύς.
Piſcatorius, ἁλιευτικός.
Piſcatura, ἁλιευτική.
Piſciculus, ἰχθύδιον.
Piſcinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piſcis, ἰχθύς.
Piſcor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piſcoſus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Piſtillum, ὕπερος.
Piſtor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Piſtrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Piſtura, ἀρτοποιία.
Piſum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitoſus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοσεβής.
Pius ſum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὔιλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *ſedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥ-συχος, εὐμενής, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκό-μενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγή, πλῆγμα, ἔκπλη-ξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, *retia*, ἄρκυς *vel* ἄρ-κυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετός, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitus, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* la-mentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήτ-τειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτόν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλός, τρανός· *pro* mani-feſtus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.

Plauſibilis, κεκροτημένος.
Plauſtrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plauſus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικός, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiſcitum, ψήφισμα, τὸ χειρο-τονία.
Plebs, οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστός, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus ſum, γέμω, πληθύω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτός, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκή, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμός, κλαῦμα, τὸ ὀλοφυρμός, ὀδυρμός, κόπυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æſtimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æſtimare, τιμᾶσθαι πλεί-ονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέον-τος.
Pluto, onis, Πλουτεύς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετός, βροχή.
Pluvioſus, ὑετώδης.
Pluvius, *et* Pluvialis, ὄμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula miniſtrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρι-κός.
Podex, cis, πρωκτός, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐξαιτεῖν δίκην.

Digitized by Google

dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι δίκην ἱκανὴν ἐκτίσαι, ἐκτιλεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τούτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, νέω et ξύω, λεαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερός.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fam.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderoſus, βάρυς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, ληλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, -ίδος.
Porrò, *ſanè*, γέ μην, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ cuſtos, πυλωρὸς, πυλαωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentoſus, τερατώδης, τεράτιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuoſus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Poſco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Poſitio, *poſitura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Poſſeſſio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Poſſeſſor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Poſſibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Poſſideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Poſſum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστιν δοῦναι, &c.
Poſt, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* poſtea, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſtea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὅτε, ἐπεί.
Poſteri, orum, ἐπιγινόμενοι, οἱ ἔκγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Poſterior, *et* -us, ὕστερος, ου μεταγενέστερος.
Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Poſterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Poſtes, παραστάδες, σταθμοί.
Poſthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Poſthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Poſthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Poſthumus, ὀψίγονος.
Poſtico fallere, τῇ κρυπτᾷ ἀποχωρεῖν.
Poſticum, πλαγία θύρα.
Poſticus, a, um, ὀπίσθιος.
Poſtis, παραστὰς, ἡ.
Poſtliminium, ἡ [illegible] πέμπτιμον.
Poſtpono, παρ' ἐλάττονος [illegible] *pro* omittere, παραλείπειν [illegible]
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ἐπείπερ [illegible]
Poſtremò, ὕστατον, τὸ [illegible] ιον.
Poſtremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, καλέω, δέομαι, [illegible] *tum idem quod* accuſare, [illegible] θαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ [illegible]
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατός, [illegible]
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, [illegible]
Poteſt fieri, *pro* poſſibile [illegible] τι, δυνατόν.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
in Poteſtatem redigere, [illegible] πὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι [illegible]
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen.* [illegible] *dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, [illegible] ναι τινος.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potiſſimè, potiſſimum, μάλιστα.
Potiſſimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἔτι μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ [illegible]
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpoſitio*, πρὸ, *gen.* [illegible] πης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς [illegible] χω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, [illegible]
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, παρέχω, [illegible]
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, [illegible] ἔρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων [illegible] ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, [illegible] βαίνω.
Præceps, παράκρημνος, [illegible] προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, [illegible]
Præceptum, παράγγελμα, [illegible] μα, ἐντολή.
Præcido, ἀποτέμνω, ἐκτέμνω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω [illegible] *pro* jubere, ἐπιτάττειν, [illegible] τινα.
Præcipitantèr, ἐπιπολαίως, [illegible] τῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, [illegible] πέτεια, καταφερόμενα.
Præcipitium, κρημνὸς, [illegible]

Digitized by Google

cipito, κατακρημνίζω, ῥίπτω κρὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
cipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
cipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐ-
ιστος, προηγύμενος, κράτιστος,
ἔξοχος.
cisè, συντόμως.
clarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώ-
ος.
cludo, διακλείω, διείργω.
co, onis, κήρυξ.
conium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις·
laudè, ἔπαινος.
cordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
cox, πρώϊμος, πρώϊνος.
curro, προτρέχω.
curſor, πρόδρομος.
da, λεία, ληστεία.
dabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
datio, ληστεία, αἰχμαλωσία.
dator, λαφυραγωγὸς, ληστής.
datorius, ληστρικός.
dicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
dico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω,
κατευλογέω, κηρύττω.
dico, -is, -ere, προεξαγγέλλω,
λέγω, προσημαίνω.
dictio, πρ. άγγελμα, προφη-
.
dielum, τὸ χωρίδιον.
ditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
ditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
dives, ὑπερπλούσιος, παμπλού-
, πολύολβος, ἐριχτήμων.
dium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
do, -onis, ληστὴς, πειρατής.
dones templorum, οἱ ἱερόσυ-
.
dor, ληΐζω et ληΐζομαι, ἀπο-
άω, ἁρπάζω, ληστεύω, συλάω.
eo, προάγω, καθηγέομαι.
exiſto, προϋπάρχω.
fari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
fatio, προοίμιον, πρόλογος.
fectura, ἐπαρχία, προστασία.
fectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡ-
μών, ἔπαρχος, σατράπης.
fero, προφέρω, προκρίνω, προτί-
μαι, προτιμάω.
ficæ, αἱ θρηνήτριαι.
ficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ
, προΐστημι.
figuro, ὑποτυπόω.
finio, προορίζω.
fringo, προῤῥήγνυμι.
fulgeo, προλάμπω.
gnans ἔγκυος, ἐγκύμων.
gnans 'um, κύω, κυοφορέω.
grandis, ὑπερμέγας, περιμήκης,
γέθης.
gravo, ὑπερβαρύνω, καταβρί-
.
gredior, προέρχομαι.
greſſio, προπόρευσις, πρόβασις.
guſtator, προγευστής.
guſto, προγεύομαι.
hendo, λαμβάνω et -ομαι.

Præjudicium, προκατάληψις, πρό-
κριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προ-
κρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνω-
σις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώ-
στης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβο-
λή.
Prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι
πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν
λόγυ. memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem
præferre, δᾳδυχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλο-
μαι, προοιμιάζομαι.
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προίημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonſtro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγ-
γέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παραμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* plu-
ris eſſe, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, ποιῦ-
μαι, προτιμάω· *pro* Præficio,
ἐφίστημι.
Præpoſterè, ὕστερον πρότερον, προ-
θύστερον.
Præpoſterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνά-
μενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπ-
τω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνο-
μία, τὸ προτίμημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præſagio, προφητεύω, προαισθάνο-
μαι.
Præſagium, προμάντευμα, προφη-
τεία.
Præſcio, προγιγνώσκω.
Præſcius, προειδώς.
Præſcribo, προγράφω.

Præſcriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Præſens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præſentaneum remedium, τὸ ἐ-
νεργέστατον βοήθημα.
Præſentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præſentia, -æ, παρυσία.
Præſentio, προαισθάνομαι.
Præſepe, φάτνη, κάπη.
Præſertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præſertim ſi, ἄλλως τε κἄν.
Præſes, πρόεδρος, ἔφορος, προεστὼς,
ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Præſideo, προστατέω, ſeu ἡγέομαι
τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præſidia in civitates collocare,
φρυρὰ εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præſidiarius, φρυρός.
in Præſidio eſſe, ἐν φρυρᾷ εἶναι.
Præſidio tenere urbem, φρυρᾷ
κατέχειν πόλιν τινα.
Præſidium, φρυρὰ, ἡ· φρύριον.
Præſignifico, προσημαίνω.
Præſtans, προϊστάμενος, πρότιμος,
ἔξοχος. ὑπερέχων, διάφορος.
Præſtantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερ-
βολή.
Præſtantiſſimus vir, ἀποτετελεσ-
μένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν
παιδείαν, &c.
Præſtat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι,
διαφέρει.
Præſterno, προστρωννύω.
Præſtigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυα-
ρία.
Præſtigiæ verborum, τερατολο-
γίαι.
Præſtigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρ-
της, ἀπατεὼν, τερατοποιός.
Præſtituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præſtitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡ-
μέρα.
Præſto, -as, *antecello*, διαφέρω τινὸς,
ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magni-
tudine cunctos, *et pro* perficere,
ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ
dicta ſunt: διαπράττω, ἐπιτε-
λέω.
Præſtò ſum, πάρειμι, μετά τινος
εἶναι.
Præſtolor, *exſpecto*, περιμένω τι·
προσδοκάω τι. ὑπομένω.
Præſtringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω
τὰς ὄψεις, oculos.
Præſtruo, προκατασκευάζω.
Præſul, præſes, πρόεδρος, ἀρχιε-
ρεύς.
Præſum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐ-
άρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης,
Romæ
Præſumo, προλαμβάνω.
Præſumptio, πρόληψις, πρόλημ-
μα.
Præſuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque*
exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo,
προτείνω.

Digitized by Google

Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter ſpem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλὰ δὴ ἄλλως τι, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermiſſio, παράλειψις.
Prætermiſſum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occaſionem, παρεῖναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Prænavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἢ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτοῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθυφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προορέω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὡς.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.

Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, ἐν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σοῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω. *pro* inſequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Preſsè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occaſione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.

Primitùs, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχῆθεν, [illegible]
Primo quoque tempore, [illegible] χιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, [illegible]
Primordia, ἀρχαὶ τὰ [illegible] κότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ [illegible]
Primium, πρῶτον, τὰ [illegible]
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, [illegible] τιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, [illegible] νάστης. ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγ[illegible]
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, [illegible] μονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῆς.
Principium, ἀρχὴ, [illegible]
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, πάλαιος, ὁ παλαι[illegible]
Privata commoda, τὰ ἴδια [illegible] φορα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, [illegible] βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, [illegible] κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, [illegible] ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, [illegible]
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, [illegible] κός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, [illegible] μα.
Privo, στερέω τι ἀγαθῶν, [illegible]
Prius, πρότερον, πρὶν.
Priuſquam, πρὶν ἢ, [illegible]
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, [illegible]
Proavia, ἡ προμήτηρ.
Proavus, πρόπαππος, [illegible]
Proba moneta, δόκιμον [illegible]
Probabilis, πιθανός, [illegible]
Probabilitas, ἡ πιθανότης, [illegible] γον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, [illegible]
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, [illegible] θεια.
Probo, δοκιμάζω, *pro* [illegible] re, ἐλέγχω.
Probris afficere aliquem, [illegible] φημεῖν εἴς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιστος [illegible]
Probrum, ὄνειδος, τὸ [illegible] χος.
Probus, χρηστὸς, [illegible] εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀσελγὲς, [illegible]
Procacitèr, ἀσελγῶς, [illegible]
Procax, ἀσελγὴς, [illegible]

Digitized by Google

ocedere obviam alicui, ὡς συναντᾶν προχωρεῖν τινι.
ocedo, προβαίνω, προχωρέω, προχωρῶ.
ocella, θύελλα, ἄελλα, καταιγίς, πρηστήρ, λαῖλαψ, ζάλη.
ocelloſus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
oceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
oceritas, τὸ πρόμηκες.
ocerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
oceſſus, πρόβασις, προχώρησις· o profectu, προκοπή.
ocido, προσπίπτω, καταπίπτω.
ocinctus, us, ἡ προβολή.
oclamatio, ἀνάῤῥησις.
oclamator, ἀνακηρύττων.
oclamatus, ἀναῤῥηθείς.
oclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
oclino, κατακλίνω.
oclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
oclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός· pro facile factu, οἷόν τι.
oclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσία.
o confeſſo habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
oconſul, ἀνθύπατος.
oconſularis, ἀνθυπατικός.
oconſulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
ocraſtinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
ocraſtino, ἀναβάλλομαι· ὑπερτίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
ocreare liberos, παιδοῦσθαι παῖδας.
ocreatio liberorum, παιδοποιΐα.
ocreator, γεννήτωρ, γεννητής.
ocreo, γεννάω, δημιουργέω.
ocudo, παρακελεύω.
ocul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.
oculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
oculco, καταπατέω.
ocumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
ocuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
ocurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
ocuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
ocurro, προτρέχω, προθέω.
ocurſus, ἐκδρομή.
ocus, ὁ μνηστήρ.
odeambulo, προπεριπατέω.
odeo, -is, πρόειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
odere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res geſtas, παραδοῦναι γραφῇ.
odigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, ἀφειδία.
odigè, ἀσώτως.
odigioſè, τερατικῶς.
odigioſus, τερατώδης, τεράστιος.

Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀπόλαστος.
Proditio, προδοσία, προδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *oſtendo*. ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐκτείνω, παράγω, producere teſtes, παράγειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν. προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρατείνειν, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν. per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος· profligatos homines *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profuſè, κατακεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, πορῤωτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.

Progredior, διαπορεύομαι, ἀδεύομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπή, πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progreſſus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh. φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus. προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προολισθαίνω, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapſio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiſcuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.

Digitized by Google

Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· *pro* ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as. παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Sine caſu adverbium eſt* ἐγγὺς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιρροπή.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior *et* propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius ſum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπὸς πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστρατηγός.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Proptèr, διὰ, *cum accuſ.* χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ, *et* πρὸς, *accuſ.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἄταρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γένεα, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατακόπτω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacеſſere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proſcriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, Περσεφόνεια.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόσοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Proſperè, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὐπραττω.
Proſpero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ προΐσταμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω. ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto. προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω. συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφ[illegible] φαλίζω, ὑπερασπίζω, [illegible]
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, [illegible]
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω pro [illegible] differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι *pro* [illegible] φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος. ἀπο[illegible]
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita ſententia, [illegible] ροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, ὡς λεγ[illegible] κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, [illegible]
Provideo, προνοέω, προορῶ, [illegible] γινώσκω· *aliquando* proſpicio, [illegible] νοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis me[illegible]
Providus, πρόνους, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχ[illegible] σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός,
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, [illegible] ναμιν.
Proviſio, πρόοψις, [illegible]
Proviſo, πρός τε ὁρῶ [illegible]
Provocatio, πρόκλησις, [illegible] λευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad [illegible] vocare, προκαλεῖσθαι [illegible] γῶνα, *vel* εἰς μάχην [illegible]
Provolvere ſe ad genua [illegible] προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσπερ, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, [illegible]
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, [illegible] ἐπιστήμων ἔμπειρος, ἴδρις.
Prudentèr, φρονίμως, [illegible]
Prudentia, φρόνησις, [illegible] βουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ἡ, [illegible]
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνησμὸς, [illegible]

Digitized by Google

rio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνισ-
ω.
ritus, κνησμὸς, κνίσμα.
lo, ψάλλω.
mus, ψαλμός.
terium, ψαλτήριον.
tacus, ψιττακός, ψιττάκη.
er, ἡβήτης, ἡβητήρ.
ertas, ἐφηβεία, ἥβη.
es, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
eſco, ἡβάσκω, ἡβάω.
lica via, λεωφόρος ὁδός.
licanus, τελώνης.
licatio, δήμευσις.
licè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ptu Publico, ἐκ δημοσίου.
lico, φανερόω, δημοσιόω· pro in
puli poteſtatem redigere, δη-
ειν τὰ χρήματα τινος· pro in
em edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ
λίον.
Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
licus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
leſio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
lendum, τὸ αἰδοῖον.
lendus, a, um, αἰσχυντηλός.
lenter, αἰδημόνως.
let me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνο-
αι
libundus, αἰδήμων.
licè, μετ᾽ αἰδοῦς, ἁγνῶς.
licitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
licus, ἁγνός, σεμνός.
dor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
dor ruſticus, δυσωπία.
lla, κόρη, κοράσιον.
ellaris, κορασιώδης.
ellaritèr, κορασιωδῶς.
er, παῖς, κόρος, παιδίον.
erilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
eriliter, παιδικῶς.
eritia. παιδεία, παιδική.
Pueritiâ, ἐκ παιδίων, ἐκ βρέφους.
Puero. ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέω.
erpera. λεχώ, τετοκυῖα.
erperium, λοχεία, ἀποκύησις.
erulus, παιδίον, παιδάριον.
gil, πύκτης, ἀγωνιστής.
gillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
gillatus, et -tio, πυγμαχία,
γμή.
gio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
gna, μάχη.
gnator, ὁ μαχητής.
gnax, μαχήμων.
gno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις,
m hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρὸς
, cum aliquo.
gno percutio, κατακονδυλίζω.
gnum ingerere alicui, κονδύλοις
ίζειν.
gnus, δράξ, κόνδυλος.
lcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκ-
πρεπής.
lchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
lchritudo, κάλλος, τὸ καλλώ-
πισμα.

Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicoſus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαι-
νος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλ-
λω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Pula, κρίμνον, πόλτος.
Pulſatio, κροῦσις.
Pulſator, κρουστής.
Pulſator citharæ, κιθαριστής.
Pulſo, κρούω, τύπτω.
Pulſus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφά-
λαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicoſus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσ-
σω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινα· ζη-
μιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμη-
μα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excuſa-
tione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν·
καθαρίζω, et pro excuſare, ἀπο-
λογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλη-
μένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ
κ̓ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus et di-
lucidus ſermo.
Pus, uris, πῦον, τό.
Puſillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυ-
μία.
Puſillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος,
ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Puſillum, τὸ βραχύ.
Puſillus, τυτθός.
Puſio, onis, παιδάριον.

Puſtula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάν-
θημα.
Puſtuloſus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βάθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reſeco*,
ἀμπελον κλαδεύω, vitem; *pro*
conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκο-
πεῖν τι· *pro* exiſtimare, νομίζειν;
et calculum ſubducere, λογί-
ζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putreſco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* pu-
rus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἂν ὅπη οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ᾽ ὧν, διότι τίνος
χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadrageſima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράν-
της.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετρα-
χῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον
ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· et pro con-
ſentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάν-
της.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετρα-
πλάσιος.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fam.* ἥτις, ἥπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.

Digitized by Google

Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαί τι, ἐξετάζω· ἀνακρίνω.
Quæſitor, ζητητής.
Quæſitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
Quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæſtuoſus, κερδαλέος.
Quæſtura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quæſtus, ûs, χρηματισμός, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiſcunque, ὁποιοσδή, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἵως, οἷος περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὃ διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καὶ τοι· κἂν εἰ, καίπερ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μὲν· ὅτε δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκει, *docet?*
Quantillus, σμικρὸς ὅσος, τηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὐδ, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcunque, ὁποσοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri poteſt, καθ' ὅσον, οἷόν τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.

Quapropter, ἀνθ' ὧν, διὰ ταῦτα.
Quaquaverſus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, *et* -um, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
Quaſillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quaſſo, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te*: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικός, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Queſtus *et* querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁτιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid iſtuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μέν γε, γεδή, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μή, πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁτιοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή· καὶ μήν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingenteſimus, πεντακοσιοστός.

Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὴ καὶ μὲν [illegible]
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, [illegible] ταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλά, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quiritο, σχετλιάζω, [illegible]
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, [illegible] ιος, ποία, ποῖον· τίς, τίνα.
Quis tandem, τίς, πότε.
Quiſnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quiſquam, τίς, εἷς τις.
Quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quiſquiliæ, περιψήματα.
Quiſquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς [illegible]
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò [illegible]
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἧττον [illegible] dubites.
Quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ [illegible] τον.
Quoad, μέχρις, οὗ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ, τι, δι' ὃ παρ' ὅ [illegible]
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd ſi, ἐὰν, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν, [illegible]
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα [illegible]
Quomodocunque, ὁποίως δή.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· ἐπειδὴ [illegible]
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι τι.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχῃ.
Quoquoverſus, πάντῃ, [illegible]
Quorſum, καὶ τί· ποῖ τὸ [illegible] δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον [illegible] κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν [illegible] ούσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, [illegible] μέραν.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotieſcunque, ὁσάκις ἂν [illegible] ἄν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, [illegible]
Quotuplex, ὁσαπλάσιος, [illegible] σιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotuſquiſque, πόστος, [illegible]
Quouſque, ἐς τί· μέχρις οὗ [illegible] ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, [illegible]

Digitized by Google

R.

…bida, λυσσομανής.
Rabidus, λυσσώδης.
…ies, λύσσα, λύττα, μανία.
…ioſus, λυσσώδης, μανικός.
…ula, διχολόγος, διχοῤῥάφος.
…cematio, βοτρύωσις.
…cemoſus, βοτρυώδης.
…cemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
…iatio, ἀκτινοβολία.
…ices agere, ῥιζοβολεῖν ῥιζῶν.
…icitus, ῥιζόθεν pro penitus, …ἄρδην, ὀλόῤῥιζος, ἐκ ῥιζῶν.
…icor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
…ii in rota, ῥάβδοι, κνῆμαι.
…io, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπω.
…dioſus, ἀκτινώδης.
…dius, ἀκτίν, ῖνος, ἡ· pro inſtru…ento textorio, κερκίς, πηνίον.
…dix, ῥίζα.
…dio, ξέω, ἐπιξέω.
…mentum, ῥίμμα, περίψημα.
…moſus, κλαδώδης, πολύοζος.
…mulos amputo, κλωνίζω.
…mus, κλαδός, κλάδων, κλών, ὄζος, …
…muſculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
…na, βάτραχος.
…nceo, σαπρὸς εἰμί.
…ncidè, σαπρῶς.
…ncidus, σαπρός.
…nunculus, βατράχιον.
…pa et rapum, γογγύλη, γογγύλις.
…pacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
…pax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
…phanus ῥάφανος.
…pidè, ὁρμητικῶς.
…pidus, ἁρπαλέος, ταχύς, ὁρμητικός, ὀξύς.
…pina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
…pio, ἁρπάζω, pro vim afferre, βιάζεσθαι.
…ptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
…tor, ἁρπακτήρ.
…ptrix, ἁρπακτεῖρα.
…ptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
…refacio, ἀραιόω, μανόω.
…reſco, σπανίζομαι.
…riſſimè, σπανιώτατα.
…ritas, μανότης, ἀραιότης· pro …ucitate, σπανία, σπανιότης.
…rò, σπανίως.
…n Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
…rus, μανός, ἀραιός, σπάνιος.
…ilis, ξεστός.
…ſtrum, ξύστρον, λίστρον.
…ura, ξέσμα.
…tio, τὸ λογικὸν λόγος· pro ſup…utatione, λογισμός.
…tio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.

non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμός, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικός, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Rauceſco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικός, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀνολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑπονοστέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστί, πρώην, ἄρτι.
Recenſeo, καταλέγομαι et pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recenſus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Receſſus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστροφιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recīdo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοάω, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.

Recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγή, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτός, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, et περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτόν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudeſco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθεῖα.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητής, διοικητής.
Rectus, ὀρθός, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακλίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recurſus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recuſatio, ἄρνησις, παραίτησις.
Recuſo, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· pro efficere, καταστῆσαι τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτής, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem, καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.

Digitized by Google

Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνακαινίζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, *reverſio*, ἄφιξις τινὸς οἴκαδε. in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττός, πληθωρικός.
Redundantia, πλεονασμός, περιουσία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεοῦν τινα· *aliquando* narro ἐπαναφέρω, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, *intereſt*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει. nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ πλήρης, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν. ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloreſco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναρρέω.
Refluxus, ἀνάρρους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀρρωδία.
Reformido, ὀρρωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διατρίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀντιθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντείπω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigeſco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω. ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.

Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκυλάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικός, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία. διοίκησις.
Regina, βασίλισσα. βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Aſiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regreſſus, ἀναχώρησις.
Regula, κανών, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις. ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμός, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religioſè, εὐσεβῶς. θεοσεβῶς.
Religioſus, εὐσεβής, εὐλαβής.
Religo as, ἀναδέω. ἀναδεσμεύω.
Relino ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum eſt, λοιπόν.
Reliquus λοιπός. ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι. ἀντισχεῖν.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remanſio, διαμονή, καταμονή.

Remedium, φάρμακον, [illegible]
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, [illegible]
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio. Remigium, [illegible]
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, [illegible]μαι.
Reminiſcentia, ἀνάμνησις.
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remiſsè, ἀνειμένως.
Remiſſio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remiſſus, *Languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, [illegible] *pro* recreo, ἀνίημι *et pro* [illegible]no, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, [illegible]tum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remolleſco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχή, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, [illegible] ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα [illegible] ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδόσις, [illegible]βή.
Remunero, ἀντευεργετέω, [illegible]μαί σε δωρεᾷ, te dono: [illegible]βέω.
Remus, ἐρετμός, κώπη.
Renaſcor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, [illegible]
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάσσεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, [illegible]
Renuntio, ἐπαγγέλλω, [illegible]
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλός. [illegible]
Reparatio, ἐπισκευή, [illegible]
Reparo, ἐπισκευάζω, [illegible]
Repello, ἀποδιώκω, [illegible] ἀπωθέω, ἀποκρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, τιμωρέω, ἀποτίω, [illegible]
Repentè, ἐξαίφνης, [illegible]
Repentinus, αἰφνίδιος, [illegible]
Repercuſſio, ἀντανάκλασις, [illegible]τυπία. ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, [illegible]κρούω.
Reperio, εὑρίσκω, [illegible]
Repetitio, ἀπαίτησις, [illegible]
Repeto, ἀπαιτέω τινα [illegible] aliquo pecuniam; [illegible]
Repetundarum accuſare, [illegible]τινὰ κακώσεως; [illegible]
Repetundarum accuſatio, [illegible] τῶν ἰδίων [illegible]
Repleo, ἀναπλήθω, [illegible]

Digitized by Google

pletus, ἀναπληρωθείς.
plicatio, ἀνάπτυξις, ἀναδίπλω-σις.
plico, ἀναπτύσσω.
po, ἕρπω, ἑρπύζω.
pono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
portare laudem, δόξαν λαβεῖν.
porto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
poſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
poſitorium, θήκη, ταμεῖον.
potia, orum, τὰ ἐπαύλια.
præſentatio, παράστασις, ἀποτύ-πωσις.
præſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
prehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐ-πιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ἐγὼ ἔπεσον· μωμάομαι, μέμφο-μαι.
prehenſibilis, ἐπίμεμπτος, μω-μητός.
prehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμη-σις.
prehenſione dignus, ἐλεγκτός.
prehenſor, μώμος, ἐπιτιμητής.
primo, κατέχω τὴν ὀργήν, ἐ-πέχω: καταστέλλω, καταπνίγω, ἀ-είργω.
probatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμα-σία.
probo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
probus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
ptilis, ἑρπετός.
pto, ἑρπύζω.
pubeſco, ἀνηβάω.
pudiatio, ἀποπομπή, ἀπόταξις.
llus Repudii, βιβλίον ἀποστα-σίου.
pudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπο-μαι γυναῖκα, uxorem: pro recu-, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
pudium, ἀπόπεμψις, et ἀπο-πομπὴ ἀποστάσιον, τό.
pueraſco, ἀνηβητιῶμαι.
pugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλο-γία.
pugno, ἀντιμάχομαι τινι ἐναν-τιοῦμαι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
pullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύο-μαι.
pulſa, ἀνάωσις, ἀπότευξις.
pulſo, ἀπωθίζω.
pulſus, ἄπωσις.
purgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
putatio, ἀναλογισμός, διαλογισ-μός.
puto, ἀναλογίζομαι· pro recen-re, ἀριθμεῖν, ἐπανεξετάζεσθαι.
: ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυ-
quies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
quieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
quiro, ἐπιζητέω· pro interroga-, πυνθάνεσθαι, δίζεσθαι, ἀπαι-τεῖν.
, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.

Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτω γὰρ ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo ἀνασχίζω, ἀποτέμνω pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, σχολαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολήν, ἀνασφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνειν· pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonantèr, κλαγγηδόν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι ἀφοράω εἴς τι, ἀναγίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαι τινι, ἀμείβομαι, ἀντιφωνέω.
Reſponſum et Reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβὴ pro oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.

Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere, in integrum, ἐπανορθοῦν.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαθίστημι.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, περιλείπομαι· pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθείς, κατασταλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυς, τά· pro vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum, ἔχμα, τὸ ῥῦμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, στρέφω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνανεῦν pro palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπάω.
Retribuo, ἀμείβω, et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὄπισθεν, ὀπίσω, ἄψ.
Retroago, ἀναποδίζω.

Digitized by Google

Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, et -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorſum, *et* Retrorſus, ἐπὶ πόδα, *et* ἐπίσω· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος, εος, τὸ· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reverſio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Revireſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἐπισκέπτομαι.
Reviviſco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare ſe, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, *et* -έομαι.
Revolvo, ἀνακυκλέω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφεὶς.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὢν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchiſſo, ῥογχάζω.
Rhoncus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum· μειδάω, *et pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως,

Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τὸ· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigeſco, σκληρύνομαι, φρίσσω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερὸς· *pro* duro, ἀπαθὴς.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις, *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τὸ· σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimoſus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σεσήρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
ſine Riſu, ἀγελαστὶ.
Riſum compeſcere, *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Riſum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Riſus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixoſus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατυνόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, *Metaph. pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχὺς.
Robuſtus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, -ου, ἡ· ψεκὰς, ἔρση, ἡ.
Roſa, ῥόδον.
Roſcidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Roſetum, ὁ ῥοδών.
Roſeus ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Roſmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Roſtra, in foro Romano, αἱ ἔμβολοι.
Roſtratus, ὁ ῥυγχωτὸς.
Roſtrum, ῥύγχος, εος, τὸ· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.

Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, σφαῖρα.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· στρογγύλος.
Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐρυθαίνω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατὼν.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρός, φοινίκεος, -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, -ubi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, *et* Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρύχημα, ὀγκηθμὸς.
Rudo, -ere, *aſinorum eſt*, [illegible] μαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Ruſeo, ruſus ſum, ξανθὸς [illegible] πυῤῥίζομαι.
Ruſus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυχάω, [illegible] μαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugoſus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam ſibi ipſi accerſere, [illegible] ματίζειν ἑαυτὸν.
Ruinoſus, πτώσιμος, [illegible]
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμὸς.
Rumino, *et* -or, [illegible] *pro* in memoriam revoco, [illegible] πολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάτις, [illegible]
Rumor eſt, λόγος ἐστὶ, λόγος [illegible] θεν.
Rumorem ſpargere, [illegible] τὸν λόγον, διαφημίζειν, [illegible] λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, κατακρημνί[illegible] ζω.
Runcatio, βοτανισμὸς.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, κατα[illegible]

Digitized by Google

ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾷν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rurſum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Ruſticè, ἀγροίκως.
Ruſticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Ruſticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Ruſticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Ruſticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SABBATUM, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabuloſus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Sacchis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* ſceleſto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotiſſa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacroſanctum, ἐπιθεωσμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpiſſimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* aſtutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Saginò, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς, στρατιωτική.
Sal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebroſus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. *Et* ſalio, ἁλίζω, à ſal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salſamentarius, ταριχοπώλης.
Salſamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervo, σώζω τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, et κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμους θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἀξιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine Sanguine et ſudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τό.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐξακέομαι.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, et τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφὸς εἰμι.
Sapo, onis, σμῆλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· *pro* inſtaure, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· *pro* damnum ſolvere, ἀντικαταβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, et -έομαί τι, *vel* εἴς τι, et περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.

Digitized by Google

Septeni, οἱ ἑπτὰ.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικὸς.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομὰς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingenteſimus, ἑπτακοσιαστὸς.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τὸ.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τὸ.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφεὶς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequeſter, προταγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequeſtratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ ſequuntur, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικὸν.
Sericus, a, um, σηρικὸς.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμὸς.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνὸς.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem diſſeminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, ſeriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετὸν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτὴρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινὶ, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* ſervitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρέω τινὰ.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικὸς.
Seſe, ἑαυτὸν.
Seſſio, ἐφέδρευσις.
Seſſor, ἐφεδρευτὴς.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.

Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevoſus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* ſexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriuſque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδὰν.
Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δ᾽ ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τὸ· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut *et* ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστρόβλητος, ἧττ.
Sidereus, ἀστῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθίζανω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ᾽ ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτὸς.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικὸς.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω: *pro* oſtendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde ſignificat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obſignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείω τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαι τι, σιωπῇ παρέρχομαι.

Silentio non [illegible] παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, [illegible]
Silentium impero, [illegible]
altum agere Silentium, [illegible] σιγῆν σιγὰν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, [illegible]
Sileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, [illegible]
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ἡ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, [illegible] ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἴκελος.
per omnia Similis, [illegible] τος.
Similis ſum, ἔοικα, ὁμοιόομαι.
Similiter, ὁμοίως, [illegible]
Similitudo, ὁμοιότης, [illegible] λογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* ſincer[illegible] φιλὴς; ἁπλοῦς· [illegible] ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, [illegible] ἤθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῶς, ἀφελῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα *et* ἅμαπερ.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, [illegible] μα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, [illegible]
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, [illegible] της.
Simulo, προσποιοῦμαι, [illegible] me eſſe amicum, [illegible] πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, [illegible] δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμὸς.
Sin, εἰ δὲ, ἂν δὲ, [illegible]
Sin minus, εἰ δὲ μὴ.
Sincerè, *vide* ſyncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *prep.* ἄνευ, ἐκτὸς, [illegible] χα· *cum gen.*
Sine controverſiâ, [illegible] ναμφισβήτως.
Sine dubio, ἀναμφιβόλως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ᾽ ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis menſibus, κατὰ [illegible]
Singulis diebus, καθ᾽ ἡμέραν.
Singulis horis, ὡραι [illegible]
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ [illegible]
Siniſter, λαιὸς, σκαιὸς, [illegible]

Digitized by Google

ra, σκαιὰ, ἀριστερὰ.
trè, σκαιῶς.
iſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
rorſum, ἐπ' ἀριστερὰ.
, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
, κάμπτω.
ſus, κολπώδης.
, κόλπος, ὁ.
ando, ἄποτε, ἐάνποτε.
idem, ἄγε, εἴπερ, ἄρα.
is, εἴτις, ἐὰν ὁτιοῦν.
, ὁ σωρός.
, τὸ σίσαρον.
, ἐφίστημι, παρίσταμαι τινὶ, κα-
ιμι, ἐπέχω.
um, τὸ σεῖστρον.
uloſus, διψαλέος, ἄνυδρος, πο-
ίψιος.
n reſtinguere, σβεννύειν τὸ
ος.
, διψάω, καταδιψάω.
, δίψος, τὸ δίψα.
la, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
m eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
s, a, um, κείμενος.
s, αἰχμὸς, εὐρὰν· pro poſitione
i, τοποθεσία, θέσις.
, ὅτι, ἦτι, ἤπερ.
ilax, σμίλαξ, ἡ.
oles, γονὰ τέκνων, ἀπόγονον.
oleſco, ὑποφύομαι, τῷ γένει
ξάνομαι.
riè, νηφαλίως, σωφρόνως.
rietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σω-
φροσύνη.
rinus, ἀνεψιός.
rium reddo, ἀνανήφω.
rius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
cus, ἐμβάτης, ὁ καλοπόδιον.
er, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
ia, ἑταίρα.
ialis, ἑταιρικός.
ialitèr, ἑταιρικῶς.
ietas, κοινώνημα, κοινωνία.
ere Societatem cum aliquo,
μμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
ietatem dirimere, συμμαχίαν
λύειν.
io, σύμμιγνυμι, συναγελάζω.
ius, ἑταῖρος, κοινωνός, σύμμα-
χος.
cordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκη-
δία.
cors, ῥάθυμος, μωθήμων, ἀμελής.
crus, πενθερὰ, ἑκυρά.
dalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
dalitas, vel Sodalitium, συσσι-
τία, φρατρία.
des, ὦ τάν.
l, ἥλιος, φοῖβος.
l occidit, ἥλιος δύεται.
l oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
lamen, ſolatium, παρηγορία, πα-
ραμύθιον, παραμυθία.
larium, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
latio eſſe alicui, φέρειν τινὶ πα-
ραμυθίαν.

Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἱμὰς, κρηπὶς· pro piſce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne eſt, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινι, εἰθισμένον ἐστὶ φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλὰ· pro impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum eſſe, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, περιφροντικός.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεὸς· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœciſmus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solſtitialis, τροπικός.
Solſtitium, ἡ τροπή.
Solum, pavimentum, πέδιον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, ſolummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non ſum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ, πρὸς τὴν ἔκτισιν, ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item ſolvere, qui navi vehuntur aliquò,* ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, εἷς.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somnioſus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.

Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophiſma, σόφισμα, τό.
Sophiſta, ὁ σοφιστής.
Sopio, ὑπνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄτη, ῥύπασμα· pro immoderatâ parſimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordeſco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis neceſſitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Soſpes, σῶος.
Soſpitalis, σωτήριος.
Soſpito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparſim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, στρωφάομαι.
Spatioſus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Speciem, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς

Digitized by Google

τὴν πεῖραν ἐμαυτοῦ δοῦναι, fui ſpecimen.
Specioſè, εὐειδῶς.
Specioſitas, φαιδρότης, ἀβρότης.
Specioſus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κάλλιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω, θεάομαί τι τὸ ποιήσεις, obſervo quid acturus ſis: προσέχειν τινὶ ἀποβλέπω, θεωρέω hoc ad me ſpectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμὲ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω et -ῶμαι et *pro* exactè conſiderare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ἔσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαι τι ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæriſterium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, ſpicatus, σταχυηρός.

Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, σταχύομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συνίσταμαι.
Spiſſus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, στιλβίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendeſco, λαμπρύνομαι, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβόω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ ἀγλαὸς, ὁ φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, et σύλησις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαι σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηστὴ, νύμφια, μεμνηστευμένη.
Sponſalia, μνηστεία, νύμφια, τά.
Sponſalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, -as, -are, μνηστεύω.
Sponſor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponſus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponſus, -ûs, νυμφίος, μνηστὴρ, ὁ, ὁ μνήστωρ.
Spontaneus αὐτόματος, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte ſuâ, αὐτομάτως, αὐτομαχεί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφρεύω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.

Spurcitia, ἀκαθαρσία, βδελυρία…
Spurcus, μιαρὸς· *pro* fœtido, … δής.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, … τωρ.
Sputo, πτυελίζω, et πτυαλίζω…
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω et -άω, ῥυπ…
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ ῥύπος.
Squalore obſitus, αὐχμηρὸς…
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτ…
Squamoſus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλισ…
Stabulor, αὐλίζομαι, ἱπποστασ…
Stabulum, αὐλὴ, ἱππῶνες, στ…
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρ…
Stagno, λιμνάζω, ἐπιπολάζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, σὺν τινὶ εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σ… μὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως *pro* mox, … εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, … ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione ſuâ manere, … τὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφεδρεύω, … ζομαι.
Stationem deſerere, λείπειν… τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, … στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν ὡρισμένῳ χ…
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τ…
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παράδειγμα… τίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω *pro* d… bero, προαιρέομαι *pro* cen… ψηφίζομαι, ἵστημί τι, δια…
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνθήκης… ταγμένη.
Status, ûs, *conditio*, κατάστασις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.

Digitized by Google

Statutum, τὸ καθεςὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀςὴρ, -ἐρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀςαθεῖς.
Stemma, ςέμμα, τὸ.
Stercoratio, κοπρισμὸς.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ κόπρος, ἡ κοπρία.
Sterileſco, ἄκαρπος, ἢ ςεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτικος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere menſam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *proſterno*, καταβάλλω τι· *pro* occidere, κατασορέσαι· *pro* extendo, ςρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρὼν.
Sterto, ῥέγχω, ῥωχάσσω.
Stigma, τὸ ςίγμα.
Stilla, ςαγὼν, ςαλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, ςαλαγμὸς.
Stillo, ςάζω, ςαλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴςρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελὴς.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, ςρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμὸς.
Stipo, ἐπάγω, ςείβω, πυκνόω.
Stips, ſtipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τὸ.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, ςαλαγμὸς συμπαγεὶς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονή· *pro* trunco, ῥιζοφυτὸν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἵςημι, ἱςάνω· ſtare promiſſis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· ſtat ſententia, δέδοκται.
Stoicè, ςωϊκῶς.
Stoicus, ςωϊκὸς.
Stola, ςολὴ.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρὸς.

Stomachor, ἀγανακτέω ἐπί τούτῳ, δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, ἀγανακτικὸς.
Stomachus, ςόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ ςρῶμα.
Strabo, ςραβὼν, ςραβὸς, παραβλὼψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, ςρῶμα, τὸ ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, *et* κάρφος, -εος, ἡ, *et* κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, *et* καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, ςραγγουρία.
Stratagema, τὸ ςρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομὶς
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριςεία.
Strenuus, δραςήριος, ἀγηνορίδης, -ου, ἀγήνωρ, -ορος, ὁ ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδὸν.
ſine Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè *et* Strictim, ἐπιψαυδήν, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθὴρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμὸς.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρὸς.
Strigilis, ξύςρα, ςλεγγὶς, ἡ.
Strigoſus, λαγαρὸς, σκληρὸς, ςριφνὸς.
Stringere enſem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, ſtrigis, ςύρνιον.
Structor, κατασκευαςὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομὴ.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας, θέσθαι τινὶ.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημὼν.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumoſus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, ςρουθοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περὶ τινὸς, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studioſè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studioſus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελὴς· *pro* fautore, σπουδαςὴς· *pro* literarum cupidus, φιλομαθὴς.

Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴ.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, ςύπη, *et* ςύππη, ςυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήσσω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupeſio, ἐκπλήσσομαι τινὶ, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίςαμ
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκςασ θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτ
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, δια φθείρειν γυναῖκα τινὸς.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, ςύξ.
Suada, ἡ πειθὼ.
Suadeo, πείθω, σύ τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομ
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaſio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suaſor, σύμβουλος, εἰσηγητὴς.
Suaſorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικὸς.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπὴς.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδὺς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *oſculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accu*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῃ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης τος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum eſſe alicui, ὑπό τινι ναι.
Subditus, a, um, ἐπιταττόμ *pro* ſubjectus, ἀρχόμενος, ὑπο ταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμ
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβαλ *pro* ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφ ςάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθα
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλ τω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγὴ
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι bire pericula, ἀνέχεσθαι, κα ρεῖν τι· *pro* venire in ment ὑπιέναι.
Suber, φελλὸς.

Digitized by Google

ubjaceo, ὑπόκειμαι.
ubjectio, ὑποταγή.
ubjectus, *ſubditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
ubigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω *pro* commiſceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
ubjicio, *ſuppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* ſubigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινὶ τί.
ubindè, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
ubiraſcor, ὑποργίζομαι.
ubitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
ubitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
ubjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
ubjugo, as, are, ἔκδοτον ποιῶ, ὑποτάττω, ὑποχειρίω, ὑποζευγνύω.
ubjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
ublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodeſſe, ὠφελεῖν ἄλλους.
ublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
ubligar, ſubligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
n Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
ublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
ublimitas, μετεωρισμός, ὑψηλότης.
ublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
ubluſtris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
ubmergo, καταδύω, καταποντίζω.
ubmerſus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
ubminiſtro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι.
ubmiſsè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
ubmiſſio, ταπείνωσις.
ubmiſſus, ταπεινός, ὑφειμένος.
ubmitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινὶ· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
ubmoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
ubmoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαι τί.
ubnaſcor, ὑποφύομαι.
ubnecto, ὑπεμπλέκω.
ubnitor, ὑπερείδομαι.
uboleo, ὑπόζω.
uborior, ὑπανατέλλω.
ubornatio, παρασκευή.
uborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
ubrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
ubreptitius, κλεπταῖος.
ubrideo, ὑπομειδιάω.
ubripio, ὑφαρπάζω.
ubrogo, ἀντικαθίστημι.
ubruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
ubſannatio, χλευασία, χλευασμός.
ubſanno, -as, *irrideo*, χλευάζω τινά, σκώπτω, καταμωκάομαι.
bſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
bſcriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
ſellia, ἕδραι τὰ βάθρα.
ſequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω.

Subſervio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subſideo, *ſedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subſidiarius, ἐπικουρικός.
Subſidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subſido, *poſſum eo*, ὑποκαθίζω.
Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subſiſto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀνέχω.
Subſolanus, ἀπηλιώτης.
Subſtantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑπαρχόμενον *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Subſtantialis, ὑπαρκτικός.
Subſterno, -is, ὑποστρώννυμι.
Subſtituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Subſtitutio, ὑποκατάστασις.
Subſto, ὑφίσταμαι.
Subſtramen, ſubſtratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Subſtringo, καταστέλλω.
Subſum, ὕπειμι, ὑπεῖναι.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· ſubterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtriſtis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοί, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subverſio, ἀνατροπή, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβός, συβώτης.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντάλλαγος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui ſuccedo; ἐκδέχομαι· ſucceſſit ex animi ſententiâ, ὑπῆρξέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ἐγκαίω, ὑφάπτω.
Succenſeo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.

Succeſſio, διαδοχή, διάδεξις.
Succeſſivè, ἐκ διαδοχῆς.
Succeſſor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Succeſſus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπάδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succiſivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succoſus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succreſco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκειτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαι τινί, ὑποκατακλίνομαι τοῦ ἔρωτος, ſuccumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω, σοί· *pro* in mentem venire, ὑπέρχεται τινί τι.
Succus, χυλός, χυμός, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ἱδρωμάκτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἐφίδρωσις.
ſine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐδία.
Sueſco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi ſatis ſunt, ἐξαρκεῖ τινί· *pro* ſubminiſtrare, ἐπαρκεῖν· *pro* ſubſtituere, ὑφιστάναι τινά, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπηγνύω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἀποπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffoſſio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαι σοί, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταιδοῦμαι.
Suffuror, ὑποκλέπτω, ὑφαρπάζω.

Digitized by Google

Suffuſio, ὑπόχυσις.
Suggero, *ſuppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθημαι.
Suggeſtus, βῆμα, ἀκρωτήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὑβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω, *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζάω, *et* -άω, ἀμέλγω.
Sui, *gen.* ἑαυτοῦ.
Sui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος, ὕειον κρέας, ſuilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θειάφιον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, οὖθαρ, ἐπιγάστριον.
Summa, κεφαλὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὅτι ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω *pro* arrogo: ἀπονέμω ἐμαυτῷ *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuoſitas, πολυτέλεια.
Sumptuoſus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεύη.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροςτίθημι, προςεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, *pro* ſuperbia, ὑπερηφανία.
Supereminco, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιπολαίως.
Superficies, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ἐπιπροτίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior ſum, πλεονεκτῶ ἐν τούτῳ, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω *pro* vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. *Item* ſupervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superſcribo, ἐπιγράφω.
Superſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Superſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Superſilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superſtes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superſtes ſum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superſtitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superſtitiosè, δεισιδαιμόνως.
Superſtitioſus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superſtruo, ἐποικοδομέω.
Superſum, ἐπίειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacaneum eſt, μάταιόν ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐπαρκέω, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ἐπιδίδωμι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *ſatis eſt*, ἐπαρκεῖ, περίεστι.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, ἀναπλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκετ
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fu[n]dere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκετικῶς.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis conſtituer[e], τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo ſumere, τίεσθαι τινά.
Supplico, ἱκετεύω, γουνάζομαι, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppoſitio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppoſititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppreſſâ voce, σιγῇ.
Suppreſſio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, κατέλλω *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυέω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpoſ.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquan[do] eſt adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile eſt, παρὰ πίστιν.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν εἴρηται, προδεδηλωμένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτρον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaſter, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdeſco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Surſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
Surſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω.
Surſum verſum, εἰς τὸ ἄνω.
Sus, ſuis, ὗς, σῦς.
Suſceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Suſceptor, ὑποδέξιος, ὑποδ
Suſceptum, ἐγχείρημα,

Digitized by Google

Suſcipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suſcipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναδέχομαι πόλεμον bellum, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suſcito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τινός.
Suſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suſpectus, ὕποπτος.
Suſpendium, κρέμασις, ἀγχόνη.
Suſpendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινὰ ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τὸ ἐς τι...
Suſpenſus, *dubius*, ἀπόρος.
Suſpitio, ἀναβλέπω *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, ... *pro* ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suſpicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suſpicioſus, ὑποπτευτικὸς, ταχύποπτος.
Suſpicioſè, ὑπόπτως.
Suſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suſpirioſus, ἀσθματικός.
Suſpirium, στέναγμα, στοναχή.
Suſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
Suſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Suſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Suſtentatio, ὑπομονή, ἀποστήριξις.
Suſtento, ἀνέχω *pro* tolerare, ὑπομένω *pro* alere, τρέφειν.
Suſtineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Suſurro, ψιθυρίζω τινί.
Suſurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Suſurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylveſter, ὑλαῖος, ὀρεινός.
Sylvoſus, ὑλήεις, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Syncerita, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, ἀκέραιος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TABANUS, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα *pro* diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφωνία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηλὸς *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκανδαλισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτέρνα.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κἂν, καίτοι εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ ἔτι.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἂν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτο δέω.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεῖα.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερος πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, κατέχω, ἐγχρονίζω, ὀκνέω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινὸς· καταμέμφομαι τινά· *pro* æſtimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, τέγος.
Tectus, a, um, κρυφιὸς, ἀσφαλής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾶς, δαδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω *pro* abſcondo, κρύπτομαι *pro* conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.

Digitized by Google

Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, χειμασία.
Tempeſtivè, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, ναὸς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ κέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ὁ ὥρα.
Tempus ſucciſivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς· tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τὶ, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δινέω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποσκέπτω τὶ· ἀμαυρόω, σκοτίζω.

Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω· τὸ κρατέω τὸ *pro* poſſidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus ſum*, κατέχομαι τί.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειρῶμαι τινὸς πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· *pro* paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *uſque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλιάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδὼν, θὴξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiverſator, περικάμπτης.
Tergiverſor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *conſumo*, τρίβω, συντρίβω, *et* -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.

Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terreſtris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτόω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινὶ φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τρισσόω, τριτεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμιος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτυρέω τινί.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μάρτυρος· *item* ὄρχις.
Teſtor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· *pro* ſupplicitèr petere, ἐπιτι... τοὺς θεοὺς· *pro* teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χέλυς.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* ponere, συμπλέκειν, συγ...
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτὸς.
Textor, πλοκεὺς, ἱματυφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντὸς.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* **textura**, ... πλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος.
Theatrilis, θεατρικ...

Digitized by Google

ſcipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.

ſcipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναδέχομαι πόλεμον, *bellum*, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.

ſcito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.

ſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.

ſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.

ſpectus, ὕποπτος.

ſpendium, κρέμασις, ἀναστραύρωσις.

ſpendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινὰ ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἐς τι.

ſpenſus, *dubius*, ἐπήορος.

ſpirio, ἀναβλέπω *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι *pro* ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.

ſpicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.

ſpicioſus, ὑπολυπτικός, ταχύποπτος.

ſpicioſe, ὑπόπτως.

ſpicor, καταδοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.

ſpirioſus, ἀσθματικός.

ſpirium, στέναγμα, στοναχή.

ſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.

ſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.

ſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.

ſtentatio, ὑπομονή, ἀποστήριξις.

ſtento, ἀνέχω *pro* tolerare, ὑπομένω *pro* alere, τρέφειν.

ſtineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.

ſurro, ψιθυρίζω τινί.

ſurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.

ſurrus, ψιθυρισμός.

tor, ῥάπτης.

trina, ῥαπτεῖον.

tura, ῥαφή.

us, ὅς, ἡ, ὄν.

ycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.

yllaba, συλλαβή.

yllogiſmus, συλλογισμός.

ylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.

ylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.

ylveſter, ὑλαῖος, ὄρειος.

ylvoſus, ὑλήεις, λοχμώδης.

ymbolum, τὸ σύμβολον.

ymmetria, συμμετρία.

ympathia, συμπάθεια.

ymphonia, συμφωνία.

ymptoma, σύμπτωμα.

ynagoga, συναγωγή.

ynecdoche, συνεκδοχή.

yncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.

yncerita, καθαρότης, ἀκεραιότης.

Syncerus, ἀκίβδηλος, ἀκέραιος.

Syngraphum. συγγραφή.

Synodus, σύνοδος.

Synopſis, σύνοψις.

Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TABANUS, ὁ οἶστρος.

Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.

Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.

Tabellarius, γραμματοφόρος.

Taberna, οἴκημα· *pro* diverſorio, καπηλεῖον.

Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.

Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.

Tabes, μάρανσις, μαρασμός, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.

Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.

Tabidus, συντηκτικός, μαρασμώδης.

Tabificus, φθιτικός, φθινώδης.

Tabula, πίναξ, πλάξ, σανίς, δέλτος.

Tabularium, γραμματοφυλάκιον.

Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις.

Tabum, τὸ λύθρον.

Tacendus, σιωπητέος.

Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.

Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.

Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφωνία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.

Taciturnus, σιωπηρός.

Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηλός· *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.

Tactus, ἡ ἁφή.

Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.

Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.

Tænia, ταινία.

Talaria, τὰ πέδιλα.

Talaris, ποδήρης, πτερόφορος.

Talea, ξυλάριον, θαλία.

Talentum. τάλαντον.

Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.

Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιὸς δέ.

Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος ὁποῖος.

Talis ludo, ἀστραγαλίζω.

Talitèr, τοιούτως.

Talitrum, σκανδαλισμός, κονδυλισμός.

Talorum luſus, ἀστραγάλισις.

Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.

Talus, ἀστράγαλος, πτέρνα.

Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.

Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.

Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.

Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.

Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.

Tametſi, κἄν, καίτοι εἰ καί.

Tandem, ποτέ, τελευταῖον.

Tandem tamen, τέλος δὲ ὅν.

Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.

Tanquam, ὡσπερανεί, ὁμοίως, ὥσπερ.

Tanti quanti, περὶ τοσούτου περὶ ὅσου.

Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.

Tantillus, σμικρὸς ὅσος.

Tantiſper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.

Tanto quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.

Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.

Tanto tempore, τοσούτῳ χρόνῳ.

Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.

Tantum, μόνον, μόνως.

Tantum abeſt, τοσοῦτο δέουσι.

Tantundem, τοσοῦτον.

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.

Tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.

Tapes, τάπης, τάπις.

Tardè, ὀψέ, βραδέως, σχολαίως.

Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.

Tardigradus, βραδύπους.

Tarditas, βραδύτης, βραδεία.

Tardius, βραδύτερον.

Tardiuſculus, βραδύτερος πως.

Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, ἐμποδίζω, ἐγχρονίζω, ὀκνέω.

Tardus, ὀκνηρός, βραδύς.

Tartareus, ταρτάρειος.

Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Taurinus, ταύρειος.

Taurus, ταῦρος.

Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehenſio, ἐπιτίμησις.

Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινός· καταμέμφομαι τινά· *pro* æſtimare pretio, τιμᾶν.

Taxus, σμίλαξ.

Tector, κονιάτης.

Tectum, ὄροφος, ὀροφή, στέγη, τέγος.

Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσφαλής.

Tecum, μετὰ σοῦ.

Teda, δᾴς, δᾳδίον.

Teges, φορμός, φορμίς, ψίαθος.

Tegmen, προβολή, σκέπασμα, κάλυμμα.

Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω *pro* abſcondo, κρύπτομαι *pro* conſervare, ἀσφαλίζω.

Tegula, κέραμος, πλίνθος.

Tela, ἱστός, ὁ, ὕφασμα.

Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.

extra Teli jactum eſſe, ἔξω βελῶν εἶναι.

Tellus, γῆ, γαῖα, χθών, ἡ.

Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.

Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.

Digitized by Google

Temerè, εἰκῆ, ἀπεριεσκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἑφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μῖξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατὴς.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abſtinere, κατέχειν ἑαυτὸν.
Tempeſtas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, χειμασία.
Tempeſtivè, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, ναὸς, ἱερὸν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικὸς.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ κέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ὁ ὥρα.
Tempus ſucciſivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικὸς.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς· tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τὶ, *vel* πρὸς τὶ.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίνεω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποσκεύπτω τὶ· ἀμαυρόω, σκοτίζω.

Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τὶ· κρατέω τὶ· *pro* poſſidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus ſum*, κατέχομαι τὶ.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμὸς.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινὸς πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· *pro* paupere, πένης, ἐνδεὴς.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *uſque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινὸς.
Ter, τρὶς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδὼν, θὴξ, θρὶψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, ἡ τοῦ νώτου στροφὴ.
Tergiverſator, περικάμπτης.
Tergiverſor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμὸς.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικὸς.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *conſumo*, τρίβω, συντρίβω, *et* -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινὶ, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθὼν.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν·
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμὸς.

Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terreſtris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειδίσσομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράσσω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινὸς.
Terriculamenta, φόβητρα, τὰ.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενὴς.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· τοπαρχία χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθεὶς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινὶ· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετὸς.
Tertio, -as, τρισσόω, τριττεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμιος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτυρέω τινὶ.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μάρτυρος· *item* ὄρχος.
Teſtor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· *pro* ſupplicitèr petere, ἱκετεύω τοὺς θεοὺς· *pro* teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χέλυς.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, στυγνὸς.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτὸς.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντὸς.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* textura, πλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος.
Theatrilis, θεατρικὸς.

Digitized by Google

ſcipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
ſcipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναδέχομαι πόλεμον bellum, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
ſcito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
ſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
ſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
ſpectus, ὕποπτος.
ſpendium, κρέμασις, ἀπαγχόνισις.
ſpendo, ἀπαρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινὰ ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι εἰς τι.
ſpenſus, *dubius*, μετέωρος.
ſpicio, ἀναβλέπω *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι *pro* ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
ſuſpicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
ſuſpicioſus, ὑποπτευτικὸς, ταχύποπτος.
ſuſpicioſè, ὑπόπτως.
ſuſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
ſuſpirioſus, ἀσθματικός.
ſuſpirium, στέναγμα, στοναχή.
ſuſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
ſuſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
ſuſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
ſuſtentatio, ὑπομονή, ἀποστήριξις.
ſuſtento, ἀνέχω *pro* tolerare, ὑπομένω *pro* alere, τρέφειν.
ſuſtineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
ſuſurro, ψιθυρίζω τινί.
ſuſurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
ſuſurrus, ψιθυρισμός.
utor, ῥάπτης.
utrina, ῥαφεῖον.
utura, ῥαφή.
uus, ὅς, ἥ, ὅν.
ycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
yllaba, συλλαβή.
yllogiſmus, συλλογισμός.
ylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
ylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
ylveſter, ὑλαῖος, ὄρειος.
ylvoſus, ὑλήεις, δρυμώδης.
ymbolum, τὸ σύμβολον.
ymmetria, συμμετρία.
ympathia, συμπάθεια.
ymphonia, συμφωνία.
ymptoma, σύμπτωμα.
ynagoga, συναγωγή.
ynecdoche, συνεκδοχή.
yncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
inceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.

Syncerus, ἀκίβδηλος, ἀκέραιος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TABANUS, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα *pro* diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθινικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφωνία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηρὸς *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιὸς δή.
Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος ὁποῖοσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτέρνη.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κἄν, καίτοι εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.

Tandem tamen, τέλος δὲ δή.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερος πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, βραδύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινὸς καταμέμφομαι τινά *pro* æſtimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, τέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾴς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμίς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω *pro* abſcondo, κρύπτομαι *pro* conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.

Digitized by Google

Temerè, εἰκῇ, ἀπεριςκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἱςόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· pro abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, tempus, χρόνος, ὥρα· pro cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, χειμασία.
Tempeſtivè, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, ναὸς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ἡ ὥρα.
Tempus ſucciſivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· pro avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρός· tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω· pro ire, δινέω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινός, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· pro poſſidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus ſum, κατέχομαι τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινός· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, uſque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδὼν, θρὶψ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiverſator, περικάμπτης.
Tergiverſor, στρέφομαι, ἀνείλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, conſumo, τρίβω, συντρίβω, et -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terreſtris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειδίττομαι, ἐκπλήττω τινά, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· περιοχὴ χωρίου.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινί· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τριπλόω, τριτόω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμιος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτυρέω τινί.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μάρτυρος· item ὄρχις.
Teſtor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· pro ſupplicitèr petere, ἱκετεύω τοὺς θεούς· pro teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χέλυς.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus et textura, ὕφανσις, ἡ πλοκή, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatrilis, θεατρικός.

Digitized by Google

heatrum, τὸ θέατρον.
hema, θέμα.
heologia, θεολογία.
heologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
hermæ, αἱ θέρμαι.
heſaurum colligo, θησαυρίζω.
heſaurus, γάζα, θησαυρός.
horax, θώραξ.
huribulum, θυμιατήριον.
hus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
hymum, τὸ θύμον.
hyrſus, θύρσος.
iara, τιάρα, καυσία.
iberis, τίβερις.
ibia, κνήμη, *pro inſtrumento muſico*, αὐλός, δόναξ.
ibiâ canere, αὐλεῖν.
ibiale, περικνημίς, κνημίς.
ibicen, αὐλητής, χοραύλης.
ignus *vel* tignum, ἡ δοκός, ἴκριον.
igris, *fera*, τίγρις.
ilia, φίλυρα.
aliaceus, φιλύρινος.
imendum eſt, ne, δέος ἐστὶ μή. κίνδυνος ἐστὶ μή.
imeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos περὶ τινός, de aliquâ re, ὑπὲρ σοῦ, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, περιτρομέω, ὀρρωδέω.
imidè, φοβερῶς.
imiditas, timor, φόβος, ὁ δέος, τό.
imidus, δειλός, φοβερός, ἐπιδεής.
imor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
inctor, βαφεύς, ψηφεύς, βαπτιστής.
inctura, βαφή, βάμμα, χρῶσις.
inea, σής, βρῶσις.
ineoſus, σητώδης.
ingo, βάπτω, χρώζω.
innio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
innitus, κωδωνισμός, βόμβος, ἦχος.
innitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
intinnabulum, κρόταλον, κώδων.
itillatio, γαργαλισμός, γάργαλος.
itillo, γαργαλίζω, *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
io, δαλός.
ubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
ubantia oris, τραυλισμός.
tubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
ubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
ulo carens, ἀνεπίγραφος.
ulus, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.
ga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
gam virilem ſumere, ἀνδρεῖον χιτῶνα ἀναλαμβάνειν, ὡς ἄνδρας χθῆναι.
ati, τηβεννοφόροι.
erabilis, ἀνεκτός, φορητός, ἀνασχετός, τλητός, εὔφορητος.
erabilitèr, ἀνεκτῶς.
erantia, καρτερία, ἀνοχή, ὑπομονή, τλῆσις.
ro, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά,

τλῶ, φέρω τι, τλάω, φέρω, ὑπομένω.
Tollere de medio, ἐκποδὼν ποιεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, τροχάδην, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, τέμνω.
Tonitru, βροντή, βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonſilis, κουρεύς.
Tonſillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonſor, κουρεύς, κορσεύς.
Tonſtrina, κουρεῖον, κουρευτήριον.
Tonſura, κουρά, τίξις.
Tonſus, κουρεύς, κουρεύμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνός, πιεστήρ.
Tormentis ſubjicere, παραδοῦναι τινὰ εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτής, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Toroſus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκη, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλάξ.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δᾷς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστής, δημόκοινος.
Tortuoſus, στρεβλός, ἑλικοειδής.
Tortus, ἐστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inſpicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβάς, στιβάδιον *pro* eminentiâ muſculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπός, δεινωπός.
Toſtus, ὀπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, παρόπαν, δι᾽ ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus eſt in his, πᾶς ἐστὶ ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικόν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλουργίς, εἶδος τηβέννα, περιπόρφυρος.

Trabeatus, ἁλουργίδι περιπορφύρος.
Trabs, δοκός, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτός, ψηλαφητός, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκυστικῶς.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι *pro* convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα· *pro* ſerpentum progreſſu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum eſt, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, *pro* ſcriptis mandere, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω *pro* vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντιον.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω *pro* ducere, ἀγεῖν *pro* allicere, ἐφέλκειν *pro* differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω *pro* tranſeo, περαιοῦσθαι *pro* tranſfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, *vel* εἰς σὲ τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus *de mari*, γαληνός, νήνεμος, ἀκύμαντος *pro* miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Tranſalpinus, ὑπεράλπειος.
Tranſcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Tranſcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Tranſcriptio, μεταγραφή.
Tranſcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
in Tranſcurſu, ἐν παραδρομῇ.
Tranſenna, κιγκλίς.
per Tranſennam, *id eſt*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Tranſeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι tranſire ſilentio, διαλύειν τι.
Tranſfero, μεταφέρω, μετάγω, μεθερμηνεύω *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Tranſfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Tranſfiguratio, μεταμόρφωσις.
Tranſfiguro, μεταμορφόω.

Digitized by Google

Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διασκάπτω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μετοχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· pro controverſias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Tranſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερβασία.
Tranſitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Tranſitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Tranſlata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Tranſlatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταφορικός.
Tranſluceo, διαφαίνω.
Tranſlucidus, διαφανής.
Tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Tranſmigratio, μετοίκησις.
Tranſmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Tranſmiſſio, μετάπεμψις.
Tranſmiſſus, ûs, διάβασις.
Tranſmitto, ἵημι, διαπέμπω· pro trajicio, διαπορθμεύω.
Tranſmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Tranſnato, διανήχομαι.
Tranſpono, μετατίθημι, μετάγω.
Tranſporto, διακομίζω.
Tranſtrum, ζυγὸν, σέλμα, θρᾶνος.
Tranſvectio, διακομιδή.
Tranſveho, διακομίζω.
Tranſverſus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρεμερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangulum, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· pro imputare, ἀνατίθημαι σοὶ ταῦτα.
Tribus, φυλὴ, ἡ φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφόρος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Triceſimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῇ, τριχῶς.
Trigeſimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimeſtris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Triſtis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· pro ſævo, ὠμὸς, δεινός.
Triſtitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Triſtitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαι τινὸς, *et* ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici meſſis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, *et* -ομαι.
Trulla, τύκος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Truſatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαι τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro ſuperbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
Tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuoſus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ ὄχθος· pro ſepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα· ἐν τῷ δέ.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *ſeditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.

Digitized by Google

Turbidus, θολερὸς, ὀχληρὸς.
Turbinatus, κωνοειδὴς.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, -inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκῦμαι, οἰδέω.
Turgeſco, ὀγκῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· στίξ, -χὸς.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη. δυσάδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tuſſio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tuſſio, βὴξ, ἡ.
Tutè, σὺ αὐτὸς.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, in ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VACANS, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι, pro vacuum eſſe, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιος εἶναι.

Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾷν.
Vado, is, ere, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadoſus, τεναγώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινὶ, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *ſanus*, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐρρωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius ſum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adverſa, ἀρρωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validiſſime, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἄγκος, τὸ αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περισταυρόω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.

Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* ſtulto, φιλαλάζων *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας, ὁ ἐξιτηλὸς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διαστείνω, ἢ διΐσταμαι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *diſtinguo*, ποικίλλω· ἀλλάττομαι τὴν γνώμην, ſententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vaſis, ἀγγὸς, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades conſtituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι τινί· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vaſa colligere, τὰ σκεύη συσκευάζεσθαι.
Vaſculum, σκευάριον, ἀγγεῖον.
Vaſculum anguſti oris, βομβύλιος.
Vaſtatio, πόρθησις.
Vaſtator, πορθητὴς, λυμαντής.
Vaſtatrix, λυμάντειρα.
Vaſtatus, a, um, ἠρημωμένος, πορθηθείς.
Vaſtitas, ὑπερμέγεθος, τὸ ἀμετρία· *item* ἐρημία.
Vaſto, πορθέω, ἀνάστατον ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δῃόω.
Vaſtus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης *pro* deſerto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium *et* Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντῷος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, εὔφορος, εὔγεως· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi, ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἂν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.

Digitized by Google

carſus, ὁ ἀμοιβαῖος.
catim, κατὰ κώμας.
ce alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου ἀ-
u.
ce verſâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
cem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ,
ἄχθομαι σε, συναλγεῖν τινὶ.
cenarius, εἰκοσὸς.
ceni, εἰκοσὶ.
ceſimus, εἰκοστὸς.
cia, βικία.
cies, εἰκοσάκις.
cinia, γειτονία, συνοικία.
cinior, πλησιαίτερος.
cinitas, γείτονησις, συνοίκησις.
cinus, γείτων, σύνοικος.
cinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
cis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
ciſſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλ-
λάγδην.
ciſſitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
ctima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
ctimarius, θύτης.
ctito, σιτίομαι.
ctor, νικητής.
ctoria, νίκη.
ctrix, νικήτειρα.
ctus, νικηθείς.
ctus, ûs, τροφή.
culus, κώμιον.
cus, κώμη, ῥύμη.
de, ἰδὲ, ἴδε.
delicet, δηλαδὴ, ἤγουν.
dendi cauſâ venio, ἔρχομαι θεα-
ἧς.
deo, βλέπω, ὁράω τὶ, δέρκω, θεω-
ρῶ, ἀποβλέπω εἴς τὶ, ὄπτομαι τι-
ι.
deor, βλέπομαι, ὁρῶμαι *pro* ap-
areo, δοκέω, φαίνομαι.
detur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε, vi-
um eſt, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
dua, χήρα, ἡ εὖνις.
duitas, χηρεία, χήρευσις.
duo, χηρόω, ἀποστερέω.
duus, χῆρος.
eo, *ligo*, λυγίζω.
etor, λυγιστής.
etus, ὑπέρακμος, μαλακός.
gens, ἀκμάζων.
gentes corporibus, εὐσωματοῦν-
ες. *Ariſtoph.*
geo, ἐπακμάζω, ἡβάω, *et* βλάσ-
ν.
geſimus, εἰκοστὸς.
gil, *adj.* ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
gil, *ſubſt.* φρουρὸς, φύλαξ.
gilandum, γρηγορητέον.
gilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
gilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
gilantèr ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ
αυτοῦ φυλακῇ.
gilantia *et* vigilia, ἀγρυπνία,
γρήγορσις, φυλακή.
gilantius, γρηγορώτερον.
gilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρου-
ρά.

Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vileſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινὰ.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικὸς.
Villaticus, ἀγροικικὸς.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλάρχης.
Villoſus, τριχώδης, τριχωτὸς.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρὸς· cella vinaria, οἰνὼν.
Vincibilis, νικητὸς.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμέω.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταδεῖσθαι.
in Vinculis eſſe, δεδέσθαι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικὸς.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινὰ.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοὶ, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν. *pro* aſſerere, ἰδιοποιοῦμαι, προσποιοῦμαι, ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινὸς.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικὸς.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.

Vinolentus, οἰνόφλυξ, πάροινος, οἰνώδης.
Vinoſus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδὴς.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστὴς.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθεὶς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὑβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς σπονδὰς, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν.
Vireſco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικὸς.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατὸν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλὴς· *pro* florente, ἀκμαστικὸς.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατὸν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Virilitèr, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Viroſus, ἰώδης, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχὺς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸς, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viſcera, σπλάγχνα, τὰ, τὰ ἔντερα.
Viſceratio, σπλαγχνοτομία.
Viſco aves capio, ἰξεύω.
Viſcoſus, γλοιώδης, ἰξώδης.

Digitized by Google

Viſcus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιὸς.
Viſcus, eris, τὸ ἔντερον.
Viſendus, ἐπισκεπτέος.
Viſibilis, ὁρατὸς.
Viſio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſum, ὅραμα, φάσμα.
Viſurus, ὀψόμενος.
Viſus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ inſtitutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγὴ.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτὸς.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam tranſigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγὴ.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διαφθείρειν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορὰ.
Vitiator, φθορεὺς.
Vitiatus, διαφθαρεὶς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικὸς.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τί.
Vitioſè, κακῶς.
Vitioſitas, κακία.
Vitioſus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitioſitas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τί, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργὸς.
Vitricus, ἐπιπάτωρ, ορος.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωτὸς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, ὁ πόρταξ, ὁ πόρτις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μεμπτὸς.
Vituperatio, μέμψις, ἡ ψόγος, ὁ ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτὸς.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω διαμέμφομαι τινὰ τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.

Vivax, μακρόβιος, ζωτικὸς.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἴκτις.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικὸς.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ ζωαρκὴς.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulceroſus, ἑλκώδης.
Ulciſcor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαι σοὶ, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginoſus, ἰκμαλέος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τὶς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νέατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν *et* πέρα, πόῤῥω, *genit.*
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητικὴ.
Ultro, *inſuper*, προσέτι *pro* ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκόντι.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκὼν.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγὴ.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλὸς.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τὸ.
Umbraculum, σκηνὴ, σκίπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαὶ.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbroſus, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Unà, *ſimul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδὸν.
Uncia, οὐγκία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἄλειψις.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματωδῶς.

Undè, ὅθεν, ὁπόθεν, [illegible]
Unde niſi, πόθεν ἀλλ[illegible]
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undiſonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κ[illegible]
Undoſus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδὴς.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μ[illegible] λης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα[illegible] μα.
Ungues reſecare, ἐξονυχίζ[illegible]
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον ἀ[illegible] unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύ[illegible]
Unguis, ὄνυξ· ad unguem [illegible] ἀκριβῶς ἐξειργασμένος ad u[illegible] factus, ἀκριβὴς.
Ungula, ὁπλὴ.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικὸς.
Unigenitus, μονογενὴς.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἑνότης.
Univerſalis, καθολικὸς, ὅλ[illegible]
Univerſè, καθόλου, ἐν κεφαλ[illegible] λον.
Univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμ[illegible]
Univerſus, σύμπας, ἅπας, [illegible]
Unius cauſâ, παρ' ἕν.
Uniuſmodi, μονοειδὴς.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μ[illegible]
Unquam, ποτὲ.
Unus, εἷς *pro* ſolus, μόνος.
Unus et alter, εἷς καὶ δύο.
Unuſquiſque, πᾶς ἕκαστος, [illegible] τος.
Vobiſcum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικὸς.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθεὶς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοὴ.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλ[illegible]
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω ad [illegible] vocare, εἰς τὸ δεῖπνον πα[illegible] λεῖν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλ[illegible]
Volatilis, πτηνὸς, πτερωτὸς.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι[illegible]
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, [illegible]
Volubilis, εὐπερίτροχος, εὐστρ[illegible] πτὸς.

Digitized by Google

Ubivis, ὁπυποτὶ, πανταχοῦ, ὅπῃ ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνυς, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικὸς.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικὸς.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθεὶς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔζωος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λεωφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἤ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίων.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικὸς.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro censare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitùs, ἐκρίζω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
Aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· vestire, περιβάλλειν· pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.

Velociter, διὰ τάχυς, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοὸς.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷον περ.
Veluti exempli gratiâ, οἷον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βὸς.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητὸς.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam ſeco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarium ſectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικὸς.
canis Venaticus, κύων θηρευτικὸς.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio et aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατὴς.
Venatorius, θηρευτικὸς.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητὸς.
Venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτὸν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαι τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικὸς.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φάρμακοις ἀπολύειν τινὰ.
Venenoſus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστὴς.
Veneratus, σεβασθεὶς.

Venereus, ἀφροδισιαστικὸς.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινὶ.
Veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστὶ.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω, οἴκοθεν, ex domo, ἀφικνέομαι πρὸς τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venoſus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμὸς.
Ventilator, λικμητὴς.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενὸς.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricoſus, γαστρώδης, γαστρώδης.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventroſus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἀήτης.
Ventus ſecundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέων ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venuſtas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratiâ, χαριεντισμὸς.
Venuſtè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, καλλύνω.
Venuſtus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθὼν.
Ver, ἔαρ, ατος, τὸ ἦρ, ρος, τὸ Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινὸς.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικὸς.
Verbaſcum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.

Digitized by Google

Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγυ χάριν.
Verboſè, πολυλόγως.
Verboſitas, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verboſus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Vereccundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, εὐλαβέομαι τί.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ τί.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Veriſimilis, εἰκὼς, πιθανὸς.
Veriſimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus ſcateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωδὴς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, *ſeu* tormina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminoſus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφὴς.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δυλοπρεπὴς.
Vernilitèr, δυλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠρινός.
Verò, *ſanè*, μέντοι, δῆμιν, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω· *pro* ſcopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχόρδων.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιᾷν.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστὸς· item βυνώδης.
Verſatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτὸς.
Verſatio, δίνησις, περιστροφή.
Verſicolor, ποικίλος.
Verſiculus, στιχίδιον.
Verſificatio, ἐποποιΐα.
Verſificator, ἐποποιὸς.
Verſifico, ἐποποιέω, ῥαψῳδέω.
Verſio, στροφή.

Verſipellis, ποικιλόμητις.
Verſo, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω· verſari animo, διανοεῖσθαι τί.
Verſor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate, δυάγω, στρέφομαι.
Verſura, στροφὴ, καμπὴ· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τῦ δανειστῦ.
Verſuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Verſus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Verſus, *Præpoſitio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Verſutè, πανούργως.
Verſutia, πανυργία.
Verſutus, πανοῦργος, τριβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτο σοί.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδὴς.
Vertens, τρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars ſumma, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
Vertiginoſus, σκοτωματικὸς.
Vertigo, ἴλιγξ, περίλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελὸς.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικὲς.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γὲ, μὲν, δὲ, καὶ τοί, ἀλλὰ ὅμως.
Verum enimverò, οὐ μὲν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τὸ, ἀλλὰ.
Veruntamen, οὐ μὲν δὴ, οὐ μὲν οὔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· *pro* veridico, ἀληθινὸς· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελὸς.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Veſanus, παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἔδομαι, τρέφομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος.
Veſica, κύστις, κύστη, φῦσα.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
Veſper, ἕσπερος.
ſub Veſperam, ὑπὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
Veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Veſpertilio, νυκτερὶς.
Veſpertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.

Veſpillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Veſta, Ἑςία.
Veſtales virgines, ἑςιάδες παρθένοι.
Veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Veſtiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Veſtiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Veſtiarius, a, um, ἱματικὸς.
Veſtibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Veſtigator, ἰχνευτὴς.
è Veſtigio, τὸ παραυτίκα, [illegible]της.
Veſtigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, [illegible] *pro* cujuſque rei indicio, σημεῖον.
Veſtigo, ἰχνεύω, ζητέω τι.
Veſtimentum, ἱμάτιον, ἐσθῆμα.
Veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Veſtis, ἐσθὴς, ἔσθημα, [illegible] ἱμάτιον.
Veſtis pellicea, [illegible] ἔσθημα.
Veſtis vilis, τρίβων, ῥάκος, [illegible]μα.
Veſtitus, ἱματισμὸς, στολισμὸς.
Veſtitus, a, um, ἱματισμένος.
Veſtras, ὑμεδαπὸς.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ [illegible]νος.
Veterator, παλίμπρατος, [illegible]γος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικὸς.
Veteres, οἱ παλαιοὶ.
Veternoſus, ληθαργικὸς.
Veternus, λήθαργος, [illegible].
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum eſt, ἀπείρηται, [illegible].
Vetitus, ἀπογορευθεὶς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, [illegible].
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, [illegible].
Vetuſtas, ἀρχαιότης.
Vetuſtate confectus, [illegible] οἶνος, vinum.
Vetuſtè, παλαιῶς.
Vetuſtus, ἀρχαῖος, παλαιὸς.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, [illegible].
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, [illegible], [illegible] [illegible] περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιέω.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, [illegible].
Viaticum dare, ἐφοδιάζω τινὰ.
Viator, ὁδίτης, [illegible].
Viatorius, ὁδοιπορικὸς.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, [illegible].
Vibro, κραδαίνω, σείω, [illegible].

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

...ως τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ...ποτοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

ΚΕΦ. α΄.

...ς, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν πύργος ὁ Χριστός.
...γιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
...αίρᾳ ὁ κόσμος ἔοικε.
...ρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
...τὰ Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φέναϰες.
...οῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
...αὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
...ῆμα θεῖον κανὼν βίου.
...ν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
...θρας οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
...άκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
...ὶ Θεὸν τὶς ἀνὴρ ἔλπεται τὶ λαθέμεν ἔρδων, ἀμαρτάνει.
...αξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
...οῦ ἅγιος χῶρος ἐν ναῷ.
...ὐχαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
...φος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
...πίστεως ἐστὶν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν λήψεται.
...εύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, οὐθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὐδ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρος ἐστί.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾷν.
Οὐχ ἁνδάνει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediſci, eòque accuratiùs memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superſtitio, Cœlum, Stellæ, &c.

INITIUM omnium et finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, et cor ſine ſpe, idem præſtant.
Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aëris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor ſacrarum literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit dono excipiet.
Fallit ſæpiſſimè nautas Orion.
Ipſe Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini ſcripturas ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas et imum terræ ventrem calor ſolis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces Diis, non boves, offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.

Digitized by Google

Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύρας ἀνοίγει.	Propitius eſt humilibus Salvator, et cœli ſp nuam aperit.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτρῶν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.	Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget ricordiâ.
Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus niſi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non fruſtrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vo
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà ſunt ſapere oportet, ſed ſuprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Διὸς ὄψιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facilè arefacit ſuperbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔνησεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

ΚΕΦ. β.

CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Κοινοῦ μερόπων γένος ὄλλυσι πονηρία.	UT perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλον ἐστὶ τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	Murmurat improbus conſcientiâ tactus.
Ἰασπίδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaſpidem et argentum ſuperat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor et vinum magnorum malorum cau ſunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus receſſus.
Σκίταλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας ἀεὶ τι μηνύεται.	Qui malè fecit ſemper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indefinentèr judicat mala conſcientia.
Οὐκ ἐστὶ ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.	Non eadem res lævis et aſpera eſt.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	Coronat virtus cultores ſuos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαμψὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciu ſed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos et integros eſſe decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλὰς πτοεῖ.	Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	Lex conſcientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Fruſtrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις	Pueri ludunt nucibus, ſenes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ.

CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

ἘΝ σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνη ἕπεται.	IN tenebris ambulans pedes offendit, et errorem ſequitur.
Ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.	Agros, et civitates ſapientia, et navem guberna
Τὸ θαμὰ πταίειν ὀλίσθου φέρει.	Crebrò impingere lapſûs indicium eſt.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ σήτῃ σχῇς.	Conſilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ hiſtoriam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars eſt mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Muſis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipſa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua eſt conſuetudo inter lucem et tenebras
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.	Stultus aquam colat.
Ἀγόρου στερόμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	Argento deſtituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κοσκίνῳ, ὁ ἄνευ βιβλίου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libr
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præſtigiatores in honore ſunt mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερος ἐστὶν ὄρθρος.	Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.

Digitized by Google

ilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐστρο-
iliter, εὐστρόφως.
er, πιτανὸς, πτιζάνη· pro
s, ταχὺς, ὠκύς.
ris, ἔργον, τὸ ποιηνὸν, ποιητόν.
nen, σύνταγμα, βιβλίον.
tariè, ἑκοντὶ, ἑκουσίως.
tarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτό-
s.
tas, βολὴ, θέλημα, βούλημα.
, verso, κυλίω, κυλίζω· pro
are animo, ἐξετάζειν.
tè, ἡδὺ, τερπνόν.
tarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
tas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
tates corporis, αἱ κατὰ τὸ
ἡδοναί.
tatibus deditus, ταῖς ἡδο-
προστετηγμένος.
tates sectari, φιληδεῖν.
tatibus se dedere, ἐκδιδόναι
ἐν ταῖς ἡδοναῖς.
tuosus, φιλήδονος.
abrum, κυλίστρα, κύλισμα.
atim, διὰ κυλίσματος.
atio, κύλισμα.
o, στρέφω, κυλινδίω· pro accu-
perpendo, ἐξετάζω.
er, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ἱφνίς.
ca, ἀπόπτυσμα.
ito, πολλάκις ἐμῶ.
tus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
o, ἐμέω, accuſ. ἐξερεύγομαι.
citas, πολυφαγία.
ginoſus, βαραθρώδης.
go, βάραθρον, χάσμα.
, πολυφάγος, παμφάγος.
, as, βρώσκω, καταφάγω.
μαις.
persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
compos, κατατυχὼν, ὁ, genit.
non compotem fieri, ἀπο-
χάνειν τῆς ἐλπίδος.
rus, εὐκτός.
oto ſuccedere, κατὰ γνώμην
χωρεῖν.
m, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
m facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
φωνή.
o, τομήν.
a, ἴπνος.
nè, ἀστείως.
nitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐ-
τιλία.
cus et Urbanus, ἀστεῖος· pro
o, χαρίεις, εὐτράπελος.
, ἄστυ, πόλις, ἡ.
olus, τὸ κεράμιον.
us, κέραμος, κεράμιον.
o, ἐρυσίβη, καυθμός.
r, οὐρητήρ.
ns, ἐπείγων.
o, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισ-
χω.
o, καῦσις.
a, οὖρον.

Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέ-
χεσθαι.
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ὠὸν, quod et
ὑπηνέμιον et ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare,
περικαίειν.
Urſinus, ἄρκτειος.
Urſus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Uſitatè, εἰθισμένως.
Uſitatus εἰθισμένος.
Uſpiam, που.
Uſquam, που.
Uſque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Uſque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ
νῦν.
Uſque adeò, οὕτως, οὕτω, οὑτωσί.
Uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρό-
νου.
Uſque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὑτωσί.
Uſquequaque, πάντη, πάντως.
Uſquequo, ἕως οὗ, εἰσότι.
Uſtio, καῦσις.
Uſtor, ἐμπρηστής.
Uſtulo, καίω, καυτηριάζω.
Uſtus, κεκαυμένος.
Uſucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Uſura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δα-
νεισμός.
Uſurarius, δανειστής.
Uſurpatio, ἰδιοποίησις.
Uſurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Uſurus, χρησόμενος.
Uſus, a, um, χρησάμενος.
Uſus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Uſus poſtulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Uſus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὡς, ὅπως, ἵνα.
Ut, pro poſtquam, ἐπεί.
Ut, pro ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς, ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφα-
λαίῳ εἰπεῖν.
Ut par eſt, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ
προσῆκον.
Ut eſt apud Platonem, κατὰ
Πλάτωνα.
Ut eſt in proverbio, τὸ τοῦ λόγου,
ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τίς.
Ut fama eſt, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς
τὸ πολὺ
Ut ſolet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράω.
Utenſile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπ-
λα, τά.

Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina ſoror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, noſtrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti ut, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος,
εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis ſum, ὠφελέω, acc. συμφέρω
τί.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρησ-
τότης, ὄφελος, τὸ, λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ,
ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς ante ὤφελες,
&c. cum infinitivo.
Utique certè, ἄρα· γέ μην δήπου.
Utor, χράομαι, uti aliquo fami-
liariter, χρῆσθαι τινὶ, προσομιλεῖν
τινὶ συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἷονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρω-
θεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρω-
θι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντι, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιω-
τικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλέ-
μαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπι-
δῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens et vetus, τραῦμα
νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πλη-
γήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulſura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulſus, τετιλμένος.

Digitized by Google

Vultuoſus, προσωπώδης, σιμοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος.
Uxorcula, γυναικάριον,
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inſervit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XANTHUS, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρὸν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xyſticus, ξυστικὸς.
Xyſton, i, τὸ ξυστὸν.
Xyſtus, ὁ ξυστὸς, ἡ παραδρομὶς.

Z.

ZEA, ζέα, ſeu ζεία, ας, ἡ.
Zelo, -as, *et* Zelor, -aris, -atus ſum ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi [...] giberis, ὁ γιγγίβερις, τὸ [...]
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζυφα.
Zodiacus, ζωδιακὸς.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν [...]
Zonarius, ζωνοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνοτόμος [...] λαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωογραφία.
Zoographus, ζωογράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoſter, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθὸν, ἴδιον.
Zythus, ὁ ζυθὸς.

Digitized by Google

…τομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ …θαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν. 85	Feſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
…ωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges ſubvertit.
…ὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.	Chordas pulſare novit cantor.
…σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μῶρος καὶ μῶλυς.	Ejuſdem ferme ſunt farinæ irriſor, ſtultus et ignarus.
…ε μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρά.	Magnum quidem ſpirat ſtultus, robur verò ipſi parvum.
…ν ἅπαντες οἴδασι. 90	Reprehendere omnes ſciunt.
…ς γραῦν εὕρισκε.	Fatuus fatuum invenit.
…ε τῷ μέλποντι ὁ περὶ πτάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.	Non ſericum Poëtæ, ſed verſus curæ ſunt.
…ἢ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
…ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μαν… …ῇ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtit, ſtultè ſe gerit.
…λῶδες πολλάκις σοφίαν στέγει. 95	Sæpè etiam vile veſtimentum ſapientiam tegit.
…ρων λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.	Videt ſenex ea quæ antè et à tergo ſunt.
…γὸς ἐν ὁδῷ λύχνον.	Dux viæ laterna eſt.
…ς μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ὕστερον ὁμαλὸς …τέχει.	Aſpera quidem primùm ad eruditionem via eſt, ſed poſteà fit plana.
…λοτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.	Non præclarum agit rhetorem qui obtuſâ eſt voce.
…ὺς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα. 100	Sani omnes ægrotos ſanamus.
…δια μελέτω.	Propria cures.
…ὺς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
…ῷ ὁ βάναυλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipſi ſtultus ac mulieroſus dolorem conſuit.
…ηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.	Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
…ρ ἠλεὸς ἄγγει τετρυμένῳ ὁμοῖος. 105	Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
…φὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.	Non eſt Sphinx abſque tumultu.
…αναύσῳ καὶ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
…κα γιλγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia alii caput habens futura prædicit.
…λὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπ…τει.	Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
…δειλῶν ἀπέχου. 110	Ab ignavis abſtine.
…ν τράγῳ μὲν ἐστὶ, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.	Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
…ρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.	Peccat et ſapiente ſapientior.
…τα θῆτα κύριος τιμᾷ.	Vaticinum ſervum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'. — CAP. IV.

…φροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον. — *Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*

…ξ ἄλικος θοίνη νηδὺν πιμπλεῖ.	EX alicâ confectum epulum ventrem implet.
…βρίνδος μερόπων ὄλλυσι γένος. 115	Perdit genus hominum faſtus.
…ζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ὑγιαίνει.	Fervet curmi, quando in commeſſationibus luxus dominatur.
…πιλάδας ὀμόργει κατάλεξη.	Non maculas abſtergit meretrix.
…γα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.	Pauca abundè mediocribus ſufficiunt.
…μβη δὶς ἑψομένη, πότμον φέρει.	Crambe bis cocta mortem fert.
…ὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρέσσωσιν αἶσχος, μορόχθους …ονται. 120	Ne formam aut veſtes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
…αρὸν ὕδωρ μὴ χέῃς πρὶν ἄλλ' ἕξεις.	Ne præſentem aquam effundas, priuſquam aliam ſis adeptus.
…περ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, ſic luxuries improbos gyrat.
…οῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.	Ludere non adoleſcentibus, ſed infantibus licet.
…αισχρῶς οἰφᾶν πρέπει.	Non turpitèr coire decet.
…γαμοκλοπίαν, μήτ' ἀσελγείαν κύπριν ἔρδειν. 125	Nec furtivis nuptiis vaces, nec venerem obſcœnam exerceas.
…νέκταρ δίψαν, πεῖναν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, paniſque famem.
…αυχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοι εἰσίν.	Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt.
…κοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.	Placidi ac mites nuſquam.
…ἐν τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In ſepulchro verò reliquis ſimiles.
…ικα αἰδὼς, οὐ χρῶμα κάζει. 130	Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
…ς ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον πιλεύῃ, πάσης ἄξιος ἀρετῆς κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices poſſit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.
…τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac ſugit infans.

* P

Digitized by Google

Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός ἐστιν	Panis et cereviſia ſunt vitæ pabulum.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. 135	Utinam non ſit in toto terrarum orbe effeminatus aliquis adulter.
Ἄνθεα εἰ μὴ ἄει γλυκύ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.	Niſi ſuavitèr ſpirent flores, luctum mollibus a- runt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τρώγει.	Non quivis ſuavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὑτοῦ ἀμνηστεῖ.	Purpurâ indutus pauper ſui ipſius immemor e-
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.	Apella eſt, non veſcitur carne.
Βάκχου βλύζει κύνδυ λυαίῳ. 140	Vino Batchi poculum manat.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.	Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγίνετο.	Sacra Liberi in montibus olim et vallibus fa- ſunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas dulces reddit fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.	Melius eſt ſobrium eſſe quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει. 145	Uber infantibus opſonium præbet.
Κείρουσι μίσκους κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures ſatietas quàm fames perdidit vi-
Μηδὲν ἄγαν.	Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυχε ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas attrebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει. 150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ craſſiore exiguam delectionem ha- bet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus ſemper tumultûs cauſa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μέλεδρος οὐ δύναται.	Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν. 155	Voluptas eſca malorum.
Ἀγυρεῖ εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cereviſiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται, ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.	Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα. 160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστη ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix fera peſſima cote abſtergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτος ἀεὶ φέρτιστος.	Muſtum et cicadæ caro cibus ſunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομᾷν δεῖ ἄνδρα.	Reſecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem veſtis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται. 165	Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſ- mè poſſunt.
Ψωμοῦ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Fruſto panis libertatem vendit paraſitus.

ΚΕΦ. ε. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτής, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi, &c.*

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλές.	Facile quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam ruſſum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, ſed non calumniam.
Οὐκ ἐστὶ δεσπότης ἄνευ ἀτμένος.	Non eſt dominus abſque ſervo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται. 170	Rege dormiente populi ſerociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.	Veloces ſunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum ſuperiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.	Magiſtratus civitatis caput eſt.
Σκώπτοντι τίμβων ἕπεται.	Cavillatorem ſequitur injuria.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται. 175	Juſtitiæ fundamenta in academiis ſunt poſita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ eſt certamen præſidi.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τλᾶν μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα·	Ne doleas propter patrem abſentem:
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα. 180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus eſt ſervus domûs herus.
Διώκει δόθρα δοθιῆνα.	Dodra furunculum perſequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Juſtitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ οἶδεν οὐδ' ἄρχειν.	Qui neſcit diſſimulare neſcit regnare.

Digitized by Google

...ακολουθείτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄ-...α.
...ῖον κριθὴν ἀλοῦντα οὐ μέμψῃ.
...εὺς ταὐτῷ πύελῳ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν λούει.
...ν ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.
...ν οὐ λήματος εἰσὶ τέκμαρ.
...χων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.
...έχεων! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!
...δεῖ μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.
...ν λώβῃ σχάζειν ἔξεστι.
...ατρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.
...ρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
...νόν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
...δίκως χρήματα κτῶ.
...α δικαία δίκην τηρεῖ.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

...λαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.
Στῦλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄῤῥενες.
...ὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.
...ιζόμενον δὲ παῖς τύπτοιεν.
...ὶς δειλὸς δαῦκος.
...ὲρ τοῦ βωμοῦ ϗ ἐσχάρας μάρνασο.
...ος μετανοίας ἔτης.

...ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

...ὸ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
...ν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτομον.
...α ϗ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
...ς σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
...ον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἕλκος.
...ν ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δείκνυσι.
...ς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

ΚΕΦ. ζʹ.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

...λαφος ϗ λαγωὸς περὶ ταχύτας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἄλφοι.
...αρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοι εἰσίν.
...ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.
...ῦς ἔῤῥωσ ἐπιποιεῖ τὴν ἄλωαν.
...ύχως ῥυτάζουσιν ἀργοί.
...ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
...ν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλλει.
...ον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.
...ολὴ γλαυίδα δέρει.
...άνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
...άζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
...ίπονον ζῶον μύρμος.
...αστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
...ργὸς μὴ λείπει ἐλύμν.
...ν τὸ πᾶν.
...ἅπας τύλους ϗ ἥλους αἴρει.
...ν ἡ μέλιττα πεπλασέντα.
...κτῆνος, ϗ ὁ ἀρῶν, ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
...νειν ἄνευ νεῶν οὐ ῥᾴδιον.

Dominum ſervus, et dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem ſolio et probum et improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Bonus Princeps commune bonum eſt.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolus affectat.
Injuriâ injuriam cohibere licet.
Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem docet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſtè opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

ILluſtrem heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris et focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate totum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multum intus lamentationem ulcus excitat.
Membra et animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

CErvus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis ſuſus, talis colus.
Peſſimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otioſi.
Etiam ſuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callos et clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Nando ſuperare civitatem non facile eſt.

Digitized by Google

Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.	Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.	Æs et ferrum manuum contrectationibus a[...]tur.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	Oves et capras cura cuſtodit.
Οἴας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σπαράξῃ αὐτὰς ὁ λύκος.	Congregat oves paſtor bonus, ne lupus [...]pet.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.	Otioſum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.	Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina [...] aquâ ſubacta.
Καλῶς οἶκον ὠφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.	Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἄεθλα ἄθρα ἄεθλον ἄξιον ἐστί.	Magnum certamen magnum meretur [...]
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.	Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens [...]rum exiguam eſſe gratiam.
Χαλεπὸν ἀγροτὸς μόχθον χιάζει.	Moleſtum laborem manus ecuſſat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.	Non cujuſvis eſt cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτρων κοιλαίνουσι.	Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	Solicitudo cor devorat, et nihil prodeſt.
Ἄνευ ἱδρῶς καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.	Abſque ſudore et labore nullum opus perfe[...]
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.	Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.	Fruſtrà ſaxum volvit Siſyphus.

ΚΕΦ. η'. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεριοπρέπεια, Φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Od[...], A[...]tio, Invidia, Liberalitas, Av[...]

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσεις.	Claudicantis converſatione utens, ipſe [...] claudicare diſces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον.	Manus manum lavat, et digitus digitum.
Ἀγκάλῃ ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.	Qui odium in præcordiis fovet, viperam [...]ro ſimilis eſt.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.	Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.	Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.	Heſterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιος ἐστὶν θώπτων.	Cibo indignus eſt aſſentator.
Μήτι γραῦν ποτὲ τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.	Ne anum improbam tuis unquam ædibus reci[...]
Ξείνους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.	Hoſpites pauperes ne negligas cùm videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.	Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.	Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	Flagrat nurus odio ſocrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.	Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.	Aſſentator cùm ſalutat vulpes eſt.
Στέργει μῦς γαλῆν.	Amore felem mus proſequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.	Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαύε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.	Novercæ ne attingas ſecundos parentis tui le[...]
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει	Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην, ὁ μνήμενος τοῦ κρηγύου.	Abundè accipit ſolus is, qui benefic[...] memor e[...]
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.	Viventium etiam adulatores corvi ſunt.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.	Infantis avia amorem paſcit.
Ἕταῖρος οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἰσχυρά.	Socius fidelis anchora tuta eſt.
Χάρις χάριν τίκτει.	Gratia gratiam parit.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.	Retia ſodalis blandus ſtruit.
Εὐθεῖα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.	Sincerum oportet eſſe ſodalem, et non obliqua [...]nimo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι	Durum eſt non amare:
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι	Durum eſt etiam amare:
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,	Duriſſimum verò omnium,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.	Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.	Neminem tibi adjungas amicum, priuſquam ex[...]ploraveris quomodo prioribus amicis ſit [...]
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.	Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας, ὀφείλει.	Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.	Odium amicitiam findit.
Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ ἃ ματέρος ἀλέγειν μήδεα.	Fratres dilige, et matris conſilia non aſpe[...]
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.	Rara avis in terris eſt gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.	Ulula cum lupis, cum quibus converſaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.	Multi menſæ amici ſunt, pauci veritatis.

Digitized by Google

ΚΕΦ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

[Κισσ]ῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγὶ δὲ Ζεύς.

...ναίται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.

...ρτος ἄλγεα φέρει.

...ρῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.

290 ...ὁ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.

...θυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.

...μνας φόρμιγξ αἴρει.

...ημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.

...τροχα ἠπίαλος τίλλει.

295 ...τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμώμονα ποιεῖ.

...πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.

...σκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.

...ῆθος κροτεῖ, καὶ μῦθ' ἀκουσθήσεται.

...ε λήγει πένθος ἐφῆσαι βουλάς.

300 ...ύσαντος ἑνός, θωύσσει δὴ ἕτερος.

...ιόντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.

...ῆθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.

...ην ἰσάνει θεωρός.

...γχάζει χωλὸς κενεῶνα κλάσαντος ὀρθοῦ.

305 ...ενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.

...ραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.

...λίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.

...λυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

...ὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.

Incolæ hoſpitibus, ipſa verò urbs incolis.

Myrtus affert dolores.

Reti xiphiam, eſcâ ſtultos capio.

Morbus regius etiam non vocatus venit.

Lamentans conſolatione indiget.

Curas cithara tollit.

Deſertum domicilium dolorem auget, annus (ſeu tempus) minuit.

Cincinnum febris quotidiana vellicat.

Certaminis robur irreprehenſibilem facit.

Non omnia vulnera ſut ſanabilia.

Diſcis delectabantur et jaculis jaculantes.

Pectus pulſa, et flebilis vocula audietur.

Non ſinit maturare conſilia luctus.

Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.

Adveniente periculo gaudium perit.

Pectoris immutat gaudium triſtitia.

Fruſtrà tempus terit ſpectator.

Cachinnatur claudus frangente recto ilia.

Anguſta via eſt quæ ducit ad vitam.

Tundit præcordia dolor inteſtinus.

Stultus vel abſque lyræ ſono ſaltat.

Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.

Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι'.

Ἐλπίς, Φόβος.

310 Ὅπλα ἔνδυ ὁ δειλός.

Πτοεῖ νηπίους μορμώ.

...όβον τίκτει φάραγξ.

...ὐρανὸν βροντὴ καὶ γαῖαν, θῆρας τε πτοεῖ.

Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.

315 ...θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.

Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.

Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥκων ἐμβάδας οὐ πωλεῖ.

Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.

Ὑφαπτομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.

320 Ἔκπληκτον κλωβὸς σώσει.

Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

Qui metuit arma induat.

Terret ſtrix infantes.

Præcipitium timorem parit.

Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.

Sponde, propè eſt damnum.

Favor fovet ſpem miſeri.

Facilè timidos terret ſtrepitus.

Poſt feſtum veniens calceos non vendit.

Non quilibet crepitaculum ſtridens metuit.

Accenſâ domo proximi, tua quoque periclitatur.

Attonitum ſervabit cavea.

Occultare morbum, funeſtum.

ΚΕΦ. ια'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελῶς καλῶς ὁμιλεῖ.

Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾶ.

Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῇ πρηθόμενος.

325 Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.

Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.

Ὀλέσσειν τὰ πρόβατα οὐκ ἐστὶ σπουδαίου ποιμένος.

Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτίστης.

Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.

330 Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.

Σπεῖρος ἴσχει σπαραττόμενον κύων δηκτικός.

Τίγριδος ἄλευ ἑταιρείαν.

Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.

CAP. XI.

Sævitia, Miſericordia.

Vehemens cùm vehementi optimè converſatur.

Supplicis lamentationem nemo aſpernatur.

Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.

Cilium iræ indicium eſt.

Pectus miſericordiæ fons eſt.

Deglubere oves non eſt probi paſtoris.

Iraſcentes odit conditor Olympi.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem ferre decet.

Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.

Cuſem gerit laceratam canis mordax.

Tigridis evita ſodalitatem.

Lædit virum animus in iram lapſus.

Digitized by Google

Σταυρὸς μῖσος κότον τε τίλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ πόλτῳ τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται. 335	Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, [...] humano ſanguine, ſatiantur.
Νᾶνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terribilia minatur.
Ἰκτῖνα τρώγων καὐτὸς ἐκβήσῃ ἰκτίν.	Milvum comedens et ipſe milvus eris.
Περίσκοπε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.	Circumſpice, et mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ τύζει.	Apum examinis regi jaculum non eſt, neque p[...]git.
Ἐρινὺς αἰνὴ θαὼν ἐν κόλπῳ βόσκει. 340	Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τίκτεται.	Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius eſt.
Νάννη παιδὸς σμώδιγγας παρακαλεῖ.	Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Μόνη ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος. 345	Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

ΚΕΦ. ιβʹ. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

Ἀηδὼν μὴ εἰς μάχην καλέσοι ἀετόν.	NE ad pugnam provocet aquilam luſcinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obſes nihil lucratur.
Αἰτία νείκους νεῖκος.	Rixa rixæ cauſa eſt.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας. 350	Sagittarius abſque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει ψήφῳ.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò [...] plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργῳ ἐν αἰπεινῷ.	Ad ſcopum collimant hoſtes turri in altâ.
Ὃν δειλιῶν οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morb[o] tribulatur.
Νικᾷ ἕνα στρατιά. 355	Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Inſuperabilem pariter et debilem bellum domat.
Ἰθὺς καὶ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus et curvus adverſus ſe invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνητὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.	Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.	Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ. 360	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνήσαιμι.	Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κρατὸς ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.	Circum caput contentionem jactans terribi[...] eructat.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.	Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγʹ. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰσχύνουσι τοὺς σπουδαίους.	FAcilè improbi malitiâ ſuâ aſpergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι. 365	Qui ſemel furatur, ſempèr fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.	Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐχ ἁβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἁβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.	Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; ſed fama bona et honeſta.
Δαιλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.	Magna fama quod nihil eſt, eſſe facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.	Sedere jubeas eum, qui ſedile præbet, et erit tib[i] gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχει. 370	Turpitudo et ſcelus laudem ſuffocant.
Ἀμείβει, ἢν μὴ εὐθὺς πνίγηται φήμη.	Pertranſit niſi ſuffocetur ſtatim fama.

ΚΕΦ. ιδʹ. — CAP. XIV.

Μισθὸς, Ποινή. — *Præmium, Pœna.*

Βότρυας οὐ φύει ἄκανθα.	NON producit racemos ſpina.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.	Prædam in mari quærentes actuario [...] navigio.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.	Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Πληγὴ νώτου φίτυς. 375	Plaga dorſi auriga eſt.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.	Pœnam fur non agnoſcit, niſi ſuſpendatur.
Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.	Gallina ova pariens libera eſt.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.	Non omnes tiarâ digni ſunt.

Digitized by Google

...ὸς Γεέννης πῖλον χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
...ᾄδοντες τοῦ πλάδε γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
...τηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
...ν μὲν πᾶσαν ἡμέραν, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
...σταδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In ſtadio ſalutis ultimus et primus unum accipient præmium.
...θὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus eſt.
...α καὶ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
...ἕκαστος μανδύαν κομίζει.		Suam quiſque pellem portat.
...ν τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
...ζει μάραγνα λήγοντα.		Ceſſantem punit flagellum.
...ίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
...ν αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
...ωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, ſulcus in agro.
...δὺ μάστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.		Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP. XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος. — *Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.*

...Ι πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.		SI omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ ...λαλεῖ.		Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere poſſint.
...αινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395	Amicorum magis quàm tuam ipſius laudem prædica.
...ῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.		Lingua mala acutior cuſpide gladii.
...ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.		In opere exiſtens fur non vociferatur.
...έρδεια λίλογχε θαμινὰ κακηγόρους.		Noxa ſortitur crebra maledicos.
...ύσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.		Inanis eſt vulgi ſermo.
...ρος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò ſermo.
...γοις ἀμείβου, τὸν λόγοις πείθοντά σε.		Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
...γος ἀσελγὴς ἤθη κλίει μειράκων.		Impudicus ſermo deliciis adoleſcentûm frangit mores.
...λύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.		Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
...δὴν ἔγχελυς δηλεῖται.		Voci anguilla nocet.
...άγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405	Raucedo vocem inhibet.
...ψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.		Jaculatus verbum aliquis non recipit rurſum.
...χθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.		Inimicus quidem mihi ille eſt æque ac portæ inferorum.
...ς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.		Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
...μβαίνειν ἔξεστι ἕως οὐ λαλεῖν δυνάμεθα.		Balbutire licet, donec loqui poſſimus.
...ς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410	Sicut fur furans clamavit.
...χὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.		Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
...ίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.		Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
...ίθοις οὐ πείθεται πεῖνα.		Verbis fames non obtemperat.
...κριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.		Accurata ſermocinatio principis et populi tangit mentem.
...θείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415	Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
...κ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.		Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
...λόγος φάρμακον λύπης.		Sermo doloris remedium eſt.
...ρεσχελοῦντα ἐρεσχέλει.		Cavillatorem illude.
...δεὶς κρώζειν λώϊτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.		Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ ις'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

...Ἔχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίδαφον φωλεά.	420	EXcipit fumum caminus, vulpem verò ſpelunca.
...άριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Peſſima arbutus fert poma.
...κ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
... κηφῆσι καὶ μελίσσαις;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
...ύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo ſimilis eſt fiber.
... κιῤῥὰ χροιὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis èſt.
...άγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
...ατήλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs eſt.

Digitized by Google

Κάνωπον οὐ διώκει κόρις.	Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγήν σου Πὰν παρελεύσεται.	Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſori tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον διδῶσι σίδη.	Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſer i ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.	Minimum animal pulex ſaltu maximum ſupe elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.	Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.	Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Καρύκην βρεῦκος ἐριθάκην τ' ἀηδεσεῖ.	Lydorum condimentum, apumque cibos Bruch averſatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.	Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum è vorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.	Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, n que agro.
Φασιανὸς προύνης πρύτανις.	Phaſianus pruni cuſtos atque inſpector eſt.
Φέρβει ψῆσσαν φακή.	Nutrit lenticula Latum piſcem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,	Roſa ſeneſcit brevi tempore: ubi verò tranſeri
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.	Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Ἀχρὰς βαΐνον οὐ φέρει.	Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.	Bæoni piſci lanam ex corio conſutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.	Sibilando crocodilus terreſtris et torpedo non fu gantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγίθαλος μελίττας.	Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.	Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὖον, πῦρ οὐκ ἐστί.	Quod non urit, ignis non eſt.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.	In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	Muſtela ſylveſtris animal parvum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Καιομένη ὄτλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.	Urens ſcintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.	Irrigat ros herbam virentem, et calor ſolaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.	Grave onus aſini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πωτῶνται.	Variæ aves per ſublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.	Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.	Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.	Cucurbitæ vis cunilæ ignota eſt.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.	Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis et herboſis locis ſunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	Non eſt regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βόος.	Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, it mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἰθύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves e runt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini inceſſum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	Caret ſquamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.	Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis et ſtagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴόν τε, ἡδεῖαν ἰόρκοις βορὰν.	Ida mons hibiſcum producit violaſque, capris pabulum gratiſſimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Ἄμπελον Ἲξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.	Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.	Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	Non fit ex ſpeltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat ſtatim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus, equâ abſente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ ſunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.	Turgit etiam groſſus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non abſterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μόσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Abſque pediculo pomum non creſcit.

Digitized by Google

ψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.		Urit maturè urtica vera.
χει τὸ ἔτος μῆνας δύω ϗ δέκα.	585	Habet annus menſes duos et decem.
ὡς ἔτη προδίδωσι.		Lanugo annos prodit.
κ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.		Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
ερμας αἰὼν ἐκ εἶδε.		Finem ævum ignorat.
σπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω ϗ φίλυς ὁ καιρὸς κρίνει.		Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
ιλαζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590	Ulula cum lupis, quando tempus poſtulat.
λοῖ λείρια ῥῖγος.		Exſiccat lilia frigus.
ιθας χρόνυ μακρότητα βραχύνει.		Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
ίχει λυκάβας θηρὸς δίκην.		Feræ inſtar annus currit.
ργα νέων, βελαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.		Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſque labora.
ιμὼν ὅταν παράγηται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
χρις ἂν σίλβῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνομένοι λέγετε.		Dum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
ιει γόνυ τὸ γῆρας.		Incurvat genu ſenectus.
ν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.		Ætatem plerumque indicat lanugo.
ὠγύγια ἄριστα.		Antiqua ſunt optima.
μέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600	Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.
λιπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.		Grave ſenectus eſt hominibus pondus.
σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.		Si præſens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
λικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.		Vigor ætatis fluit ut flos veris.
ίλη τὸ ἡλίκον ἠτρίυ φαίνει.		Veſpera quanta pars ſtaminis confecta ſit oſtendit.
λιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβές.	605	Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
ρα ὤραν μινύθει.		Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
ου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.		Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miſcellanea.*

Υτερὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.		FŒtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
άπτει ἴλλας ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίυ σιλβόντων.		Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπυσι.	610	Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
λγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.		Variæ merces in foro quæri ſolent.
κίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.		Peſſimus humor ex mucore fluit.
ρότερον μολίβδυ ἐστὶ ϗ πτίλυ ψιλότερον.		Plumbo gravius eſt, et pennâ levius.
ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι μανικόν.		In febre acutâ ſurdeſcere furioſum.
χροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶντες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
διώκει ῥῖγος ψίαθος.		Non propulſat frigus ſtorea.
αὐγῇ ϗ ψέφει;		Quæ ſplendori cum tenebris communis eſt?
κὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.		Aciem potiùs quam curvitatem ſcalprum amittet.
σον διαφέρουσι κοτύλη ϗ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν ϗ τὸ μέλαν.		Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem et convexitatem quantum eſt inter album et nigrum.
ασμάτων φύλαξ φορμός.	620	Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
λιὰ οἰκίας στέμμα.		Veſtibulum domûs ornamentum eſt.
κολυμβῶντι αἱ μάρραι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus ſunt remi.
γὰς πῦρον φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
θει μαμηρὰ σαθήριον.		Putrefacit mamera ſatherium.
χει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit ſuavitèr corpus ſuſurrus.
ροαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.		Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
κρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
ρτάλυ λωΐον νάρδοπος.		Mactra nartalo vaſe melior eſt.
χνος τῆς λύγης ἐχθρός.		Adverſatur tenebris lucerna.
κόζυλις βράβυλα μινύθει.	630	Pruna demaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
φιος δίκην μῦθρος ἐστίν.		Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
ὅπη ἐν πυθμένι ναὸς μάυ.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
γκύλυ ἄτερ ἀγκίστρυ ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.		Curvo ſine hamo piſces non capies.

Digitized by Google

Τὸ ὅλον ψωθίυ μεῖζον.		Totum parte majus eſt.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπειλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſu
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non eſt auſter ſine pluviis.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀςάνδης.		Flectit interdum ſententiam curſor.
Χαλκείῳ πόδας τιβὴν τίθησι.		Aheno pedes ſupponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640	Forfice pilum non reſecabis.
Τοῦ ἴδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.		Pulmentum edere qui neſcit deſinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανὸς ἐςί.		Princeps digitorum medius eſt.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρέεται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non eſt haſta abſque cuſpide.
Οὐκ ἐςὶν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.	645	Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Βορίκν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præſupponit ventum, non ſ renitatem.
Μητέρος δείκελον θυγάτηρ.		Matris imago filia eſt.
Ἕλινος ἡνίᾳ οὐ δέεται.		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται ϗ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus eti Muſices in flore reſplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωςον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem ve hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.		Obſcurum infauſtus numerus tegit.
Λίπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπον, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.		Cor quidem aliquandò crepitus, ſed non fam decipit.
Νίφει γύαν ψιάς.		Madeſacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda ſemper extremum eſt.
Ἰτρία κύςιν ἔχει.		Imæ parti ventris veſica ineſt.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Luſtra feris ſaltus præbet.
Ἐκ μυελῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte ſalit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Leſbiorum mores obſcœnos imitari ſtultum co pituita.
Σύφαρ ἶψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium ſuber aridum reddidit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πέρινθος ἀμείνων.		Veſtis coriacea crate melior eſt.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λοῦων φρονεῖ.		Mutilatum naſum lavans ſapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος ςόμαχον βλάπτει.		Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Κάλως τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμυ ὄργανον, ὥσπερ τῦ σιδηρυργῦ αἶρα.		Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferran malleus.
Φυρομένυ φύσις οἴνυ ἔρρει.		Mixti vini natura perit.
Ἄβαρα ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.		Placentas appetunt, et coctas melle ſimilas, q in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν ϗ ἄλα κινεῖ.		Propè littus cadens grandis ramus terram et ma movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφυ.	670	Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίςη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπῖλος θολὸν μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conſpurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένυ ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus eſt cubitus, brachium eſt infi mum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675	Teſſaræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς κύβηλιος σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur ſecuris ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.		Saturnus moroſorum eſt genitor.
Τόξυ ἄκων ςρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.		Arcûs jaculum ſtridet, hinnuli corium nequaqua
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.		Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680	Qui ſtamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtu ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.		Gæſum fiſcellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίυ ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκυ.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non eſt, attamen ni nimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685	Evacuat ſors mulctram.
Κόαξ ϗ κοὶ σπάταγγον ἄγυσι.		Coax et coï ſpatangum agunt.
Ὗ, ὗ, πυθαλίνο ῥινὸς αὐδὴ ἐςί.		Hy, hy, fervidi naſi vox eſt.
Οὐδ' ὁ δεῖνα, ϗ [illegible] ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρῆς Ἀδάμυ ἡ Εὔα γεγένηται.		E latere Adami Eva facta eſt.

Digitized by Google

ς κεάδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
δὲ ὄφεω ἀπὸ ξύλυ κρεμαμένη πτοῖται.		Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
ἰξύας θραύει.		Ferit lumbos ſentum Perſicum.
κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur viſceribus clibadium.
ραίσαι χειράγρα αἴρεται, ἐκ ἄλλων φαρμάκων ίαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
ν φαγὼν νοτίδα ἕξεις.		Latum piſcem pinſens humorem habebis.
σμβλας ὀξεῖς εἰσὶν αἰγιθαλὸς ϗ ἀνθρήνη.		Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus et crabro.
όσχου βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
τῷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit urſus.
ς, ἀκοστὴ, ϗ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βίο-		Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
σῆμα κρότος.		Vitæ ſignum pulſus eſt.
σῳ σκὼρ νύσσει.		In inſulâ oletum punctim cædit.
να φεύγοντες ϗ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ων ὠκεανοῦ.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
ιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
μώλυζα κνωομένη.		Putreſcit allii caput reſectum.
ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
ς ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hœdi cuſtos eſt lupus.
νῶν λισσὸς ᾖ, μασθλῃ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licèt glabra ſit, tamen habenis debetur.
λαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ἐ καλόν.	500	Alabaſtrum niſi album ſit, non eſt bonum.
ς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
νται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
σθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθοσι.		Balare oves ſolent, non homines.
τα ὄνον δηλοῦσι.		Ex auribus cognoſcitur aſinus.
ν προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τι.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
λήϊον ὑετὸς πολύς.		Lædit nimia pluvia ſegetes.
ῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam roſtro vultur rapit.
ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.		Stercore polluit nidum monedula.
καν ἄμβη ἥτε χαμαξ ἐκ ἰαίνουσι.		Vitis pedamentum et ſupercilium petræ non exhilarant vomerem.
ίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in oleâ teſtaceâ thynnus.
ϗ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.		Docet etiam accipiter pullos ſuos.
πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.
λιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus eſt.
αν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horta fovens ſolus amurcam exprimit.
ται μόνος ὁ κάνθων.		Solus aſinus rudit.
ς πίτυος ἱδρώς.		Viſcum pini ſudor eſt.
ίδα ἀθετῶν κῆτος ἐχ ἕξει.		Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
λιον ἔρνος θαλλὸν ἐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non ſanat.
ᾶπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστί.	520	Non omne id quod fulget aurum eſt.
ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anſerem emittens, anſerem recipies.
σεῦται μολγός.		Flatu diſtendi bulga nequit.
ς τῶν οἴων ἡγεμὼν ἐστί.		Aries ovium dux eſt.
ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.		Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
ξ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	525	Tenui funiculo facilè aſinum ligabis.
νται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.		Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
λαν σκολοπένδρα στείβει.		Calcat ſquillam ſcolopendra.
ζυσα ὄρταλις ἐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.		Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
ιάπτοντα εἰς κῆπον σε μὴ ἴαπτε.		Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
ροντίε αὖτος χρηστός.	530	Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
ιμοία τῷ ἐρέβινθῳ γαλίοψις.		Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
φει Θᾶσος θάψον.		Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.
σοῦσον φθίει.		Corrumpit lilium fœtor.
σόμαχον τευθός.		Affligit ſtomachum loligo.
ἔγκατα ἰσχίον τ' ἰσίκιον.	535	Mulcet viſcera lumbumque iſicium.
ἅπας μαιμάων μήκωνα δρέπει.		Non quivis vehementer cupiens papaver decerpit.
κακκάβα ἐκ ἐστὶ, εἰ μὴ κάμνῃ.		Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι:		Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa;
δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίνει.		Indè verò aranea grave venenum bibit.

Digitized by Google

Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπάγουσι.

Κίδματα καὶ κίσσαν, γάρον μόγις αἴρει.

Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

ΚΕΦ. ιζ΄.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

Εἰς Ἀτυχίαν.

Πᾶν τοι Ἀριστείδη δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
Ἦν δ' οἶς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς
Τὴν δάμαλιν πένης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.

Ἐὰν λαλῇ νῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιρεῦνται.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.
Μίμνει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ πόθῳ κόχλαξ ἀπολυθεῖ.
Χίλιαι ποτὶ δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χεῖλη.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.
Ὁ νῦμμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τοῖχον χρόα κάζει.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεος εἰσὶ κόσμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσὶ λοιγός.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.

Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἴρει.
Χρήματα ἀνήρ.
Εἷμα ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιή.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.
Τέρσεται ἄγρωστις ὀπώρας μολούσης.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.
Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.

Abſinthium et amaracus ordine exulceration oris ſuperficie perſequuntur.

Diuturnâ ex defluxione affectus, et picam, tollit garum.

Naſcitur in hortorum areis elleborus.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, O namenta.

In Infelicitatem.

Opes Ariſtidæ bucula una, et lanigera
Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Privatus autem eſt utrâque: ovem enim lu occidit, partus
Buculam: pauper verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigiâ hic circa cervicem nod flectens,
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tuguriu

Si reſonet nummus qui in ſacculum immittitur,
Papiſtarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum ſanè et argentum pulvis ſunt, et ipſi
Lapides in calculoſâ maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia in ſervitutem redigunt brevi.
Manet unumquemque id quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Vel mille calamitates ſunt inter calicem et lab
Nullum infortunium ſolum.
Eheu, viſcum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum eſt.
Fortunato omne ſolum patria eſt.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Peſſimus fimbriarum ornatus eſt cœnum.
Nummus eſt anima et lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers eſt.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, ſed quæ fu tilia.
Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Grave paupertas malum eſt, et intolerabile, magnum domat populum.
Orphani ſicut venti ſæpenumerò vagantur, habentes jus eſculentum.
Fortunâ cardinem movente benè nobiſcum ag
Fames, peſtis et bellum populi ſunt pernicies
Gemmas et Arabicum lignum juvenes ſen in pretio habent.

Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes et facultates ru
Divitiæ virum faciunt.
Veſtis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Op tunitas.

Veſpera diei terminus eſt.
Areſcit gramen, veniente Autumno.
Ætatem non tegunt tempora.
Tunicam nix lænamque acceſſit.

Digitized by Google

TABELLÆ DIALECTORUM.

ATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præci-
puarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica,
ica, Æolica. Præter quas ſuam Dialectum et idioma in quibuſdam habuerunt Poëtæ, quæ om-
quoad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis
ò cùm tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores
eviter proponere ſufficiat.

ttici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ἄῤῥην pro ἄρσην, vir: et contractionibus imprimìs gaudent.

nes ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, amicitia.
ι pro α, ut γελίω pro γελάω, rideo.
et contrà α pro ι, ut τάμνω pro τέμνω, ſeco.

x conſonantibus, κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus præ-
us abſtinent, et diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α {
pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
pro ι, ut πιάζω, pro πιέζω, premo: γα pro γε, ut ἴσασα pro ἴσασι.
pro ω, ut μωσᾶν pro μωσῶν, muſarum: πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, muſa: et pro ι, ὤνεκα pro ἵνεκα, propter.
αι pro ει, ut αἴθε, pro εἴθε, utinam.
ευ pro ου, ut ἀλευῦμαι pro ἀλοῦμαι, ſaliam.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σιὸς pro θεὸς· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα
pro πότε, et ὅτε, aliquando: et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
ι pro α, ut θίρσος, pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα, oculi: et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.
Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; et aſpirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro
ἥλιος, atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.
Poëtæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent.
Homerus Ionicâ, quâ maximè utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos ad-
jungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æſchylus in choris et cantilenis ſub-
inde ſunt Dorici.

Digitized by Google

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS eſt litera vel ſyllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν à τάζω, apprehendens; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

APHÆRESIS.

Aphæreſis eſt, cùm litera vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, *feſtum*; ἱρὸς, pro ἱερὸς, *ſanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel ſyllabam medio dictionis ſubtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγέντο, pro ἐγένετο, *natus eſt*.

EPENTHESIS.

Epentheſis eſt, cùm medio dictionis litera aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, *ſumpſit*; ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*; ξεῖνος, pro ξένος, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, *domus*; Ποσείδη, pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ, pro βριαροὶ, *robuſti*.

PARAGOGE.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα, pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplaſmus verò generis eſt quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antitheſis (nonnulli ἀντιστοίχων vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω, pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα, pro θάλασσα, *mare*.

METATHESIS.

Metatheſis eſt literarum ordinis immutatio, ut ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω; ἔπραθον, pro ἔπερθον, à πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*; θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι, pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Digitized by Google

…ει Ἑλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
…γγᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνῳ πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
…ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
…ντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginta et duos habet.
…ας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτωνι βάριδα.		Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
…ν ἰσάλη οὐ κάζει.	695	Non exornat Junonem veſtis è pelle caprinâ.
…νδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.		Succum dat ſcandix, non ſuber.
…ε δαγύς, ἐκεῖ κρύος.		Ubi glacies, ibi frigus.
…ύτας καὶ ἄμβικας χύτας ταμίας οἶδεν.		Catini et ollæ uſum promus condus novit.
…λιερὸν τὸ ἔδεσμα νεφρός.		Ren ferculum periculoſum eſt.
…ει αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	700	Prope littus currat lembus.
…μάγειρ σῆμα τομεύς.		Ex cultro inciſorio cognoſcitur coquus.
…τὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.		Fimbria veſtem continet.
…ζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.		Facto motu arteriæ ſaliunt.
…ε ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.		Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
…ομένῳ σέλαι ἐν ἔργῳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705	Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
…ξα τέρμνης στερομένη ὄλλυται.		Petit currus modiolo rotæ privatus.
…βον γίγγρας θίασον τ' οὐκ ὄρει.		Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
…έγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου ἐστὶν ἔργα.		Stertere et dormire ejuſdem animalis opera.
…τει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει πότε.		Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud ſubit.
…ποις λαμία κύβιτον βλάπτει.	710	Poculo ſaga os cubiti lædit.
…ον ἄνθραξ οὐ πρήθει.		Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

…ρσὸν σχάσειν κινδυνῶδες.		VAricem ſcindere periculoſum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.		Ex argillâ omne homines facti ſunt.
…χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.		Ut fœnum, ita et homo areſit.
…ρὴ σκιὰ, καὶ ἀτμὶς ἐστὶν ἀνδρῶν βίος.	715	Vana umbra et vapor eſt hominum vita.
…τες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὥσπερ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.		Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
…ὶς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.		Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
…α ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ.		Cinis homo eſt, flos et bulla.
…άντων Χάρων κάλπην βάπτει.		Omnium Charon urnam ſubmergit.
…θάμνῳ μὴ θάπτει.	720	In fruticeto mortuum nè ſepelias.
…θνητῶν βίος σποδὸς ἐστὶ καὶ καπνός.		Vita mortalium cinis eſt et fumus.
…ιος βροτοῖς ἄδηλος.		Sua cuique vita obſcura eſt.
…κλῃ μοῖρα ὀξείᾳ τῶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.		Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
…μον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.		Conſtans nihil in vitâ videtur eſſe.
…ὸς οὐ δάκνει.	725	Mortuus non mordet.
…μία ποία, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.		Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
…νὴς χθόνα ἀθρεῖ.		Pronus terram ſpectat.
…ερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.		Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
…εῖν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.		Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
…ν κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730	Patrui exequias nè omninò aſperneris.
…ίσαντας μηνύει φαρκίς.		Annos ruga indicat.
…τα γέλως καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.		Omnia riſus, et omnia pulvis, et omnia nil ſunt.
…χει πρέμνα σίλιχος σμίλαξ.		Celeritèr truncum taxus venenata conſumit.

Digitized by Google

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
BIAS.	Οἱ πλέονες κακοί. Plures ſunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

Digitized by Google

Conſtantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ἰδιωτικὸς καὶ ἀναλυτικὸς τῶν ῥηματικῶν στοιχείων χειρολογία· hoc eſt, modus ſingularis in-
flexa verba cognoſcendi, et illa in ſua Themata breviſſimè et ſine errore deducendi:
quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoſcitur.
in tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis et modis, docui-
s modum compoſitionis verborum; hic verò docemus modum reſolutionis illorum,
us beneficio quodlibet verbum ſeu Thema facilè reperitur. Ex ſuprà-dictis igitur Re-
is facile eſt deprehendere quòd illa in ſuâ flexione et formatione triplicitèr immuten-
; nimirum:

n initio (licèt hoc non omnibus contingat), in fine, et in medio, idque in omni voce, *Init.*
. activâ, paſſivâ, et mediâ: in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica, et tem-
alia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν in quo exemplo Thema λείπω in uno tem-
e excrevit unâ ſyllabâ, et in altero duabus à parte antè: et ᾄδω, ᾖδον· εἴκω, ἧκον in
exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt, vocales
ducuntur, ſicut et ἰγύζω, ἤγυζα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α, ι, et ο in præſenti ſunt breves,
n præterito mutantur in longas.

n fine verò, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus The- *Fin.*
creſcit interdum unâ ſyllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν interdum duabus, ut τυπτόμεθα· pri-
m verò et ſecundum futurum cujuſlibet verbi in paſſivâ voce creſcunt tribus ſyllabis
ſine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus inveni-
etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ conſonante, vel à duabus, quarum prima
muta, et ſecunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à
bo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla
nittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, et ἡδόμεθον,
σθον, à verbo ἥδω excepto tamen primo et ſecundo futuro paſſivæ vocis, ut ſuprà dixi-
s.

Prætereà, accidit ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt Dentales,
ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω: aliquandò mutentur in alias conſonantes, nimi-
n in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέ-
μμαι. in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpira-
ſuam affinem φ in aoriſto primo paſſ. et in μ proximam ſuam affinem in præt. per-
o paſſ. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuiſſe in φ in aoriſto
no paſſ et in μ in præt. perf. paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immu-
ilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præte-
accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ ſunt, α, ε, ο, in longas mutentur in aliis
iporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

n medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutan- *Med.*
aliquandò in breves, et vice verſâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et
uandò ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquandò præpoſi-
e, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα·
λω, ἔστειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; ſed tantùm ſit mutatio brevis in
m brevem, ut λείπω, λέλοιπα· τρέφω, ἔτροφα.

Quoniam verò σ inter terminales conſonantes (quæ unà cum illo ſunt ſex, viz. θ, κ,
, σ, τ,) pro vario uſu diverſimodè conſideratur, neceſſe eſt ut illud accuratiùs hic exa-

Digitized by Google

minemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia ſignificent; eo, viz. fine, ut investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In noſtris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere et καθόλε vocavimus Servile, ob ipſius multiplicem et maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Præter paſſ. voce tribus (diverſis à prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecundâ perſonâ præter-perfecti paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur Terminale, eò, quod ſemper ſit annexum ſuo termino αι. viz. σαι, ut πεπόρημαι, πεπόρησαι. Dein datur σ quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ nam ſi quis velit inſpicere terminos paſſ. vocis qui ſolent incipere à θ, vel ab α et ε, quas vocales ſubſequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, πεπόρησθον vel figurativam Thematis ut ἔψαλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce media. Datur poſtremò σ quod reperitur in primâ perſonâ præterit. perfecti paſſivæ vocis interdum non (prout in Regulis noſtris declaravimus), quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus eluceſcit utilitas et poteſtas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

- Servile, ſeu χρήσιμον, et ſuæ poteſtatis, σ
  - Vox Activa
    - Explicitum. σ λύσω.
    - Implicitum. σ λείψω.
    - Potentiale. σ σπερῶ.
  - Vox Paſſiva
    - Terminale. σ πεπόρησαι.
    - Philothetum. σ πεπόρησθον.
    - Hotethetum. πεπίλεσμαι.
  - Vox Media
    - Explicitum. σ λύσομαι.
    - Implicitum. σ λείψομαι.
    - Potentiale. σ σπερῦμαι.
    - Philothetum. σ ἐσπάρασθε.

Hoc prætereà non ignorandum eſt, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici conſonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; quare ubi σ implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π eſt implicita, et per conſequens β et φ ob affinitatem: et in ἐλεξάμην κ eſt implicita, et eâdem de cauſâ γ et χ. Verùm in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale paſſ. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι λέξω, λέλεξαι.

His præmiſſis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ ſequuntur obſervanda ſunt.

1. Primò rejiciantur à parte antè incrementa ſyllabica ſeu temporalia, ſi adſint; ſi enim nulla ſint, nulla datur dubitandi cauſa.

2. Secundò rejiciantur à parte pòſt termini, necnon terminales conſonantes, et σ quocunque modo conſideratur.

3. Tertiò non omittendum eſt fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in me

, viz. α reſtituatur in ſuam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἴλαζον, λήζω, ἔτραφον, τράφω, ... τρέπω quemadmodum et ι rejiciatur vel addatur ubi neceſſitas poſtulaverit, ...ertatur in ι vel addatur ν, ubi opus erit, ſecundùm Regulas traditas de incrementis ...rum.

Obſervandum eſt prætereà, quòd rejectis terminis à parte pòſt in paſſ. voce et in ..., quæ aſſimilatur illi ratione terminorum, ſi reſtat conſonans (excepto σ) illa eſt fi... iva vel affinis ei; ſi verò reſtat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit ta... Dentalem aliquam eſſe figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per conſequens du... ... (ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ε quæ ambiguitas non poteſt tolli niſi ...itione Dictionarii vel uſu, quamvis aliquot notas afferre poſſimus, quarum beneficio ...aximâ ex parte diminuetur.

...ta igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, ſeu Philotheto, ſi reſtat diphthon... ...lla eſt figurativa: ſi vocalis ι et verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ· ſi verò ...e aliquandò ζ, aliquandò α eſt figurativa: ſi verò reſtat η vel ω, tunc horum breves ... figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε et alterutra erit figurativa. Prætereà ω ver... in ο, quod eſt figurativa; ſi verò reſtabat α, ι, vel υ, ſæpiſſimè illæ ſunt figurativæ. ...gitur benè obſervatis, et omnibus extrinſecùs ritè rejectis, terminatur verbum Bary... ...n activæ vocis per ω paſſ. verò ſeu mediæ per ομαι et verbum in μι claudetur per ...num μι activæ vocis, et paſſivæ ſeu mediæ per μαι.

...ec ſanè magno erunt nobis auxilio, ſed uſus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs ...igantur quæ hactenus diximus, ſequentem Hypotheſin ſubjungamus.

...pponamus igitur hujuſce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidiſſe in has ...nes; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθι, τετριφάχθην, διηράξαντο, κεκλῆσθαι, διηλήλυθότες, μεθαρμοσθήσεσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσι, πεθήνασθαι, ἐπιτετηρημένους, ἐπεφθηκεισ, ἐπιτετροπευμένους, ἐπισυρχγύμεθα, ἐρροφήσθω, ἀπιλαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεῖδε, ...γεῖς, ἀπίδρα, παρίζη, &c.

...uod ad primum vocabulum pertinet, cognoſcitur eſſe aor. 1. act. vocis, mod. infin. 'Εξαλεῖψαι. ...mino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, reſtabit π ...ilia, cui addito termino Thematico ω reſtabit verbum ἐξαλέπω, quod ſi quæratur in ...onario, non invenietur, ſicut et ἐξαλείβω dicam igitur quòd ſit ἐξαλείφω, deungo, et ...Metaphoram deleo. Nam φ ſicut et β ob σ extrinſecum futuri primi (à quo aoriſtus ...us formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

...demus eſſe præteritum pluſq. paſſ. ex duplici incremento ſyllabico ἐκε uno duplicato 'Εκέκαφθι. ...cti, et altero ſimplicitèr repetito pluſq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ...ἐτύφθι, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, reſtabit κάφω vel ...μαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, ſicut neque κάβω vel κάπω: quòd ſi ...das π ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, comedo, nam π ſicut et β mutantur in φ ob θ ſe... ...s terminale.

...t aor. 1. paſſ. voc. quod cognoſcitur ex termino θ et terminali θην, et incremento 'Τετριφάχ- ...bico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et ſecundo modi indica- θην. Dico ...uſquam reperietur ε in initio verbi, quòd ſit vocalis thematica, quæ in illis, juxta virtualitèr, ...lam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, 'Ιλιάδ. quoniam ζ et ... ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coërceo. Poëtæ ſiquidem reſpuunt incre- σσ interdum ...a temporalia et ſyllabica, ut ibidem ῥαψ. χ'. ἐν τίνεν αὐτὴ, pro ἐν ἔτινεν αὐτή, quem faciant fut. ...t ipſa. Θεὸς ἐνόμηνεν ἅπαντα, pro ἐνόμηνεν, ab ἐνομαίνω, nomino; ῥαψ. ξ'. Si igitur 1. in ξ, in ...atur incrementum ε, et terminus cum conſonante terminali θην, addito termino ge- quo κ eſt im... ...i ω, reſtabit τάχω, quod ſi quæras in Dictionario, non invenies; imò neque τάγω, plicitum, et ... vel τάζω, quoniam verbum eſt τάττω, onero, et ὑπερτάττω, ſatis ſuperque onero; nam per conſe... ...α figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duplex σ) ſolent mu- quens γ, χ. ...n χ ob ſequens terminale θ, ſicut λέγω, ἐλέχθην πλέκω, ἐπλέχθην.

...nſtat eſſe aor. 1. med. voc. à termino αντο, unà cum σ quod eſt implicitum in ξ, Διηράξαντο. ...ὐψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω reſtabit διηράκω, quod non inve... ...n Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω debes igitur concludere ...n advertere incrementum temporale η, quod ſi vertas in ε, dein quæras iterum nè ... quidem invenies; verſo verò in α, reperies eſſe, ἀράσσω, amputo, abſcindo, illido, et ...phoricè impeto; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, convitiis impetere aliquem; cujus generis ver... ... præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba ſunt ...nquirenda. ſcil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράζω, ſive ἀράσσω et quinque ſuperiora ſcil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, ſive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ...a Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine διαπερατέον po... ...r habere ξ in futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis the... ...a ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, ſi ...na ipſum et ipſius ſignificationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad ...em omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ ...poteſt ſuperari alitèr niſi uſu. Beatior ſanè eſt Lingua Latina, quia longè naturâ ...or; ſed χαλεπὰ τὰ καλά.

Digitized by Google

Κικλῆσθαι. Præteritum eſt perf. paſſ. inf. Rejiciatur incrementum ſyllabicum κι, et terminus à parte pòſt, cum terminalibus conſonantibus σθ reſtat κλη σ verò indicat eſſe aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ ſed non erit niſi κλάζω, glocitare vel καω; quia [...] labum, ut et πεπρῆσθαι, à πρήθω, incendo.

Διεληλυθότες. Conſtat eſſe participium præteriti perfecti, medii vocis, numeri pluralis, generis [...] culini, à termino ότες, et figurativâ præſentis, quibus rejectis unà cum [...] priorum literarum Thematis, et verſo incremento temporali η in ε, et addito termino [...] reſtabit διελύθω ſed hoc non eſt niſi addatur præpoſitiva ε, ut fiat diphthongus ευ, [...] additâ, Thema eſt διελεύθω, inuſitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, et per Metaphoram differo, ſeu oratione percurro: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per [...] lam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, niſi fuerit una harum [...] α, αι, ε, ει, ut θάλω, τέθηλα· κλάζω, κέκλαγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα et [...] πα· ſed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præſentis, [...] que in verbis hyperdiſſyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλύω, ἐλήλυκα, com[...] nitèr et ἐλήλυθα, Atticè; ἀκόω, ἤκοα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα et [...] milia.

Μεμαρμέρθεντα. Particip. aor. 1. paſſ. unde rejiciendum eſt θέντα, σ indicabit eſſe aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μεθαρμόζω, coapto, quia triſſyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐξεργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι Eſt infinitivum præteriti perf. paſſ. vocis. Cognoſcitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ quibus rejectis et addito termino ω, fit κάω—quod cùm non ſit, neque erit κάθω, κάθω, κάττω, ſeu κάσσω, reſtat eſſe κάζω, orno et decoro, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. [...] 546.

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, ſenex, divitiiſque et filiis aiunt exornatum fuiſſe.

Διαχειρισάμενον. Aor. 1. med. Rejiciatur ε et terminus σάμενον et quia reſtat ι, et verbum eſt polyſyllabum, ideo ζ eſt figurativa, ſc. διαχειρίζω, tracto, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι ſeu [...] comparo.

Πεπυκασμένα. Eſt particip. perf. et pluſq. perf. paſſ. quare rejiciendum eſt incrementum ſyllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod eſt indicium ejus figurativam eſſe dentalem, vel ζ vel σσ, et eſt quidem ζ, viz. πυκάζω, denſo ſeu tego, quoniam polyſyllabum.

Σεσηρότες. Eſt particip. perf. med. quare rejicienda eſt duplicatio in initio σε, et in fine terminationis participialis ότες, et quoniam η habet ι ſubſcriptum, ideoque cùm ſit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, ſcopis purgo, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujuſce ordinis, ſcil. immutabilium, feliciùs citiùs reperiuntur quàm cætera; quia ſervant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod ſolet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre eſt.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video eſſe aor. 1. act. voc. ab ε [...] cito. Prætereà puto ε eſſe incrementum ſyllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, reſtabit πήρω, quo quæſito et haud invento, concludam π non eſſe Thematicam literam, ſed præpoſitionis ἐπὶ, quâ rejectâ, reſtabit ἤρω, quod ſi quæram non inveniam. [...] cam igitur η eſſe temporale incrementum, quod ſi vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non eſt, quia eſt ἄρω, apto, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex [...] ἦρσε, et cum præpoſitione ἐπὶ, ἐπῆρσε, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ραψ. ξ. ver. 166.

—— τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς τε θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθήνασθαι. Eſt aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, et verſâ η, impropriâ diphthongo, in propriam, et termino paſſivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, vehementer afficior.

Ἐπισημηνάμενος. Cognoſcitur eſſe particip. a. 1. med. per terminum αμένος, in quo σ potentiale [...] telligitur: quare rejecto termino αμένος, et verſâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino ω, eſt ἐπισημαίνω, indictum facio ſeu ſignifico.

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoſcitur eſſe aor. 1. paſſ. infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotetheton indicabit eſſe verbum tertii et quarti, vel ſaltem ſexti ordinis, et ultimum erit: nam termino cum σ rejecto, et addito communi termino paſſ. ομαι, erit ἐπανασείομαι, [...] aliquem concutior, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένους. Hæc vox eſt partic. præt. perf. paſſ. à quâ, rejecto μένους, et duplicato τε à parte [...] et addito termino act. ω, vel paſſ. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, [...] adminiſtro, in tutelâ habeo. Hujuſce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativum ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Eſt pluſquamperfect. paſſ. undè rejecto in initio incremento επε, et in fine μεθα reſtat πυργώ deinde ώ in ό verſo additoque terminali ω, fit πυργόω, munio, ſeu turribus urbem inſtruo, à nomine πύργος, turris. Hujuſce generis verba nullâ difficultate [...]

Digitized by Google

…untur; quia omnia ferè ſunt derivata à nominibus, ac proindè ſolent mutare figura-
…m ο præſentis in ω in ipſo futuro, ut videre eſt in Regulis noſtris de futuro activæ
…ia.

…onſtat eſſe in perfecto paſſ. mod. imperat. tertiam perſonam; quare rejiciendum eſt ι, Ἐῤῥοφήσθω.
cum ϱ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verſo η in α, et addito communi termino
…ιτ ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *ſorbeo & exhaurio.* Hujuſce quoque generis
…a facilè deprehenduntur; nam η figurativa longa eſt indicium quòd figurativa primiti-
…erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet; quòd licèt non admittatur in primâ perſonâ
…ter-perf. paſſ. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ termi-
…s ſubſequitur, ibi σ deſideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

…ſt futur. 1. paſſ. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, reſtat α figurativa, cui addito termino Ἀπελαθή-
…ιτ ἀπελάω inuſitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo*: in hoc verbo debuerat eſſe σ Hote- σεσθαι.
…tum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, ſecundum Regulam; ſed ἐλάω,
…ω, facit ἤλαμαι et ἤλασμαι.

…ſt aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verſo α in ι, additoque termino ω, fit Ἀναδραμὼν,
…δρίμω inuſitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.*

…Aor. 2. verbi in μι rejecto enim incremento ι, additoque termino verborum in μι, fit Κατιβίω.
…βίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam ſervari longam, ut γνῶμι,
… 2. ἔγνων, ἔγνως. ſic et βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

…Aor. 2. paſſ. à quo rejecto εις termino participiali, et addito communi termino ω, fit Καταγεὶς.
…άγω, *confringo*, inuſitatum, pro quo κατάγνυμι.

…Aor. 2. act. cujus incremento rejecto et figurativâ α versâ in η, et cum termino ver- Ἀπέδρα.
…rum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc eſſet ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. ſolet
…vare figurativam longam; ſed unum eſt eorum quæ excipiuntur.

…Aor. 2. act. verbi in μι, quod cognoſcitur à figurativâ η: quare incremento rejecto, et Παρέβη.
…dito termino μι fit παράβημι inuſitatum, pro quo παραβαίνω, *tranſgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod ſit levamen, et ut conſtet omnibus unam eſſe verborum
…rytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam ſequentem exaravi-
…mus: quæ in formandis et reſolvendis verbis reſpicienda eſt; illius enim cuncti termini
…ut in formandis verbis adduntur, ita in reſolvendis rejiciuntur.

Digitized by Google

TERMINATIONES BARYTONORUM.

NDICA-TIVI.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
ræſens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
mperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
lor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
utur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
utur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præſ.; in 4. ut in f. 2.					
lor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θήτον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
erfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσὶ
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
luſ. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
. poſt F.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

mpera-tivi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
ræſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
or. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
or. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
erfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Digitized by Google

Terminationes Verborum contractorum in Ε΄Ω.

IDICA- TIVI.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
æſens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
iperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

mperativi 'erb. in έω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ræſens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Α΄Ω.

NDICA- TIVI.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ræſens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
nperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi 'erb. in άω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ræſens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in Ο΄Ω.

NDICA- TIVI.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ræſens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
nperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

mperativi 'erb. in όω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ræſens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Digitized by Google

Terminationes Verborum in MI, quæ deſcendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

INDICATIVI.			Sing. 1.	2.	3.		Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A P M	έω, άω, όω, ύω η, η, ω, υ ι, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ι α ο υ	μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. ᾶσι, ᾶσι, ᾶσι, ῦσι νται
Imperf.	A P M	έω, άω, όω, ύω η, η, ω, υ ί, ά, ό, ύ	ν μην	ς σο	1. 2. 3. 4. η, η, ω, υ το	ι α ο υ	μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	έω, άω, όω η, η, ω έ, ά, ό	ν μην	ς σο	1. 2. 3. η, η, ω το		μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A P M		έω, άω, όω, ύω ιθι, α, ο, υ, θι ι, α, ο, υ, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		έω, άω, όω ες, ῆ, ὸς, θι ι, ά, ό, σο	τω σθω	•	τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativi Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι οίμην οίμην.	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præſenti.

οιμι είην οίμην	οις είης οιο	οι είη οιτο	 οίμεθον	οιτον είητον οισθον	οίτην ειήτην οίσθην	οιμεν είημεν οίμεθα	οιτε είητε οισθε	οιεν είησαν οιντο	ειν ῆναι εσθαι	ὼν, οῦσα, ὸν εὶς, εῖσα, ὲν όμενος, η, ον
ῷμι ησοίμην ῴμην	οῖς οιο οῖο	οῖ οιτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οισθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	ῷμεν ώμεθα οίμεθα	οῖτε οισθε οῖσθε	οῖεν οιντο οῖντο	ῦν ήσεσθαι ᾶσθαι	ῶν, ῶσα, ῶν όμενος, η, ον ούμενος, η, ον
ιμι θησοίμην ιμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον
αιμι θείην αίμην	αις θείης αιο	αι θείη αιτο	 αίμεθον	αιτον θείητον αισθον	αίτην θειήτην αίσθην	αιμεν θείημεν αίμεθα	αιτε θείητε αισθε	αιεν θείησαν αιντο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θεὶς, θεῖσα, θὲν άμενος, η, ον
ιμι είνος εἴην ιμι	οις εἴης οις	οι εἴη οι	ω	οιτον εἶτον οιτον	οίτην εἰήτην οίτην	οιμεν οι εἴημεν οιμεν	οιτε εἴητε οιτε	οιεν εἴησαν οιεν	ἶναι θαι ἶναι	ὼς, ῶσα, ὸς μένος, η, ον ὼς, ῶσα, ὸς

Digitized by Google

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Particip.
	ην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

bjunct. Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ι.	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
c.	P	ῶ	ῇς	ῇ	-	ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
a.	P	θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
r.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
:	P	μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
p.	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præſenti et Imperfecto
nium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in έω.

ptativi Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Part.
r.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	
:	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	
ι.	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	
& p.	P	ήμην	ῇο	ῇτο	ήμεθον	ῇσθον	ήσθην	ήμεθα	ῇσθε	ῇντο	ῇσθαι	ημένος, η, ον

ιbjunct. Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
r.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
:	P	ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
ι.	M	ut Paſſiva. Perf. Paſſ. πεποιῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in άω.

ptativi Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Part.
r.	A	ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾶν	
c	P	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
n.	M	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
& p.	P	ήμην	ῇο	ῇτο	ήμεθον	ῇσθον	ήσθην	ήμεθα	ῇσθε	ῇντο	ῇσθαι	ημένος, η, ον

Digitized by Google

Verborum in άω.

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν ῶσα, ῶν
&	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον
Im.	M	ut Paſſiva. Perf. Paſſ. βεβιῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in όω.

Optativi		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infin.
Pr.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	οῦν
&	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι
Im.	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι

											Pa[illegible]
P. & P. p.	P	ώμην	ῷο	ῷτο	ώμεθον	ῷσθον	ώσθην	ώμεθα	ῷσθε	ῷντο	ῶσθαι [illegible]

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr.	A	ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
&	P	ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον
Im.	M	ut Paſſiva. Perf. Paſſ. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.									

Verborum in μι.

Optativi		1. 2. 3.	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infin.
Pr.& Im.	A P M	ἱστ τιθ διδ εί, αί, οί, εί, αί, οί,	ην μην	ης ˜ο	η ˜το	 μεθον	ητον ˜σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε ˜σθε	ησαν, εν ˜ντο	[illegible]
P. & P. p.	P	ἱστ τιθ διδ εί, αί, οί,	μην	˜ο	˜το	μεθον	˜σθον	σθην	μεθα	˜σθε	˜ντο	
n. c.	A M	[illegible] εί, αί, οί, εί, αί, οί,	ην μην	ης ˜ο	η ˜το	 μεθον	ητον ˜σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε ˜σθε	ησαν, εν ˜ντο	[illegible]

Subjunct.	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
A P M	ἱστ τιθ διδ ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς, ῇ, ᾷ, ῷ,	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ, ται	 ώμεθον	˜τον ˜σθον	˜τον ˜σθον	ῶμεν ώμεθα	˜τε ˜σθε	ῶσι ῶνται	[illegible]
A M	[illegible] ῶ ῶμαι	ῶς, ῇς, ῷς, ῇ, ῇ, ῷ,	ῇ, ῇ, ῷ, ται	 ώμεθον	˜τον ˜σθον	˜τον ˜σθον	ῶμεν ώμεθα	˜τε ˜σθε	ῶσι ῶνται	[illegible]

Digitized by Google

Conſtantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

ricULUS duplex eſt, unus præpoſitivus, poſtpoſitivus alter. Præpoſitivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, ominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus verò dici- Græcè ὑποτακτικὸν, quòd Nominibus tantùm poſtponitur, ideoque fungitur officio ominis relativi, ut ſignificatio oſtendit, ὃς, ἣ, ὃ, *qui*, *quæ*, *quod*. Nos autem de præpo- o tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo ſolus eſt Articulus.

uando ſermo eſt de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis conſtat, *tunc nomen illud gaudet ar- ; ſin minùs, reſpuit ;* ut Iſocr. ad Nicol, Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, ὅτι τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, ὅτι τῶν ηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, et ἐπιτηδευμάτων, ut ibus nota, articulum habent. Hæc regula ſola penè ſufficeret, ut de uſu Articuli mi- è dubitaremus : perganus tamen alias præſcribere, quæ variis exemplis eandem illuſ- ant. Reg. I.

Nomen Subſtantivum ſeu Appellativum, ſi conjunctum habet adjectivum, exigit articulum ; ita a ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus ipſi præfixus ſufficiat. Demoſth. pro Coro- σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης καὶ προνοίας καὶ προθυμίας, καὶ ιοσύνης, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quia præponitur Appel- vo πολίτην, contentum eſt unico articulo. Reg. II.

Quod ſi adjectivum poſtponatur, opus eſt duplici articulo, uno ſcil. pro adjectivo, pro Appella- ſeu Subſtantivo altero. Lyſias contra Eratoſthenem : Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς οἰκείας ἤλθον τὰς ὑμέτερας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλέω ἀνέγραψεν, ἐξ τού- τα εἴσγε τὰς θυσίας τὰ πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod ſi Adjectivum in priori loco deſideratur, articulus tamen repeti debet : ut Demoſth. Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆ ςρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκίας σύνταξιν ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φω- ς, ſubintelligitur ſuſceptæ.

Iſta repetitio articuli fieri etiam ſolet maximâ cum venuſtate, ſi Nomen Subſtantivum ſequatur ge- vus poſſeſſivus ; et potiſſimùm ſi intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic caſus etenim aipollet adjectivis, ui cùm genitivus poſſeſſivus juxta Regulam quartam requirit m articulum, articulu repetendus præponi debet articulo nominis poſſeſſivi. Demoſth. Coron. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύ- τος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur deſignando mo- tiam et ſtupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neqe ſubjectum, neque attributum exigit articulum : Ariſtot. ad Nicom. Reg. III. ρετὴ ἐστὶν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ, ᾗ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁ- σειεν. Et in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nomi- bus ἀρετὴ et συλλογισμὸ, ut ſubjectis ; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæ- tamen præfigitur artiolus ſubjectis, ac potiſſimùm apud Oratores, ſed non prædica- : ut Demoſth. pro Corn. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζ- τίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod ſubjectum, præponituarticulus ; at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

S 2

Digitized by Google

Reg. IV. *Genitivus poſſeſſivus Nominis vel Participii, imò et Nomen ipſum, à quo poſſeſſio* [illegible] *dent articulis:* ut Demoſth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία [illegible] τῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ [illegible] τούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et [illegible] præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo obſervandi ſunt articuli, qui [illegible] gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Inſuper licèt non exprimatur nomen ſub[illegible] in ſecundo membro periodi, viz. πολιτείας magno tamen cum lepore ſubintel[illegible] quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi poſſeſſivi omittitur potiſſimùm in nominibus propriis, ut in exemplo ſeptimæ Regulæ videre eſt. [illegible] Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demoſthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ' [illegible] ἐγὼ τοὺς λογισμοὺς [illegible] τε.

Reg. V. *Nomen quod ante ſe, vel poſt ſe, babet Pronomen* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, vel αὐτὸς, [illegible] *ſemper exigit articulum.* Demoſthen. pro Coronâ; Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους [illegible]

Ante ſe. νους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lyſias contra Theom. Οὐχ [illegible]

Poſt ſe. γος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Ariſtophan. Πολλὴν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ [illegible] τοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Reg. VI. *Articulus locum habet in diviſionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi,* [illegible] *quæ ſubſequi ſolet.* Hic modus loquendi perelegans quidem eſt et uſitatiſſimus. [illegible] Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν [illegible] δόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο [illegible] σιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τοὺς [illegible] καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus ſc.) et οἱ δὲ (ſc. Tragici.)

Reg. VII. *Nomina propria ſeu Cognomina, ſi ſolitariè ponantur, rarè adſciſcunt articulum.* Lyſias [illegible] tra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλος ὢν Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν [illegible] μαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Ariſt. Πρῶτον μὲν γὰρ [illegible] Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demoſthen. adverſus Ariſtocr. Ὡς δὲ πολλάκις [illegible] ρῶν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quòd ſi proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, [illegible] *ùs accidit ultimum ſolummodo ſortiatur articulum:* Ut Lyſias contra Eratoſthenem; [illegible] τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, καὶ Ἱπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεὺς, &c. alibi: Ἀνίων μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo [illegible] *ſed neceſſe ſit ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur cum aliqua Prapoſitione vel* [illegible] *litèr, tunc articulo maximè gaudet.* Demoſthen. adverſus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε [illegible] νην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς, καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν [illegible] μικρόν τι πρός.

Reg. VIII. *Nomina propria poſt ſe recipiunt articulum, cum genitivo poſſeſſivo parentum.* Qui [illegible] articulus denotat filium, qui interdum, tamen rariſſimè exprimitur: ut Halicarn[illegible] σιας ὁ Κεφάλου Συρακούσιος μὲν ἦν γονεῦσιν, ἐγένηθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, h. e. Ly[illegible] *Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quò minùs id genu nomina careant [illegible] culo; ut Demoſth. pro Coronâ; Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, Ἑλαφηβολιῶνος ἕκτῃ [illegible] χίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου, h. e. *filius Atrometi*, &c.

Reg. IX. *Pronomen demonſtrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu ſuperl*[illegible] *quibus terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *ſuperadditur, ante iſtum terminum vindicat art*[illegible] *lum, idque venuſtè admodum.* Lyſias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος [illegible] συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium ſceleratiſſimus ita apertè colluſionem ſuam prodidit.*

Reg. X. *Terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpoſitus, articulum poſt ſe requirit.* Demoſth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως, ἐκ τούτων ἄν τις [illegible] δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lyſias contra Theom. Ἐγὼ γοῦν [illegible] πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρίφθαι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demoſth. pro Coronâ; Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος, ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν [illegible] τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quòd ſi terminus univerſalis privetur nomine ſubſtantivo vel adjectivo, tunc articulum [illegible] *leganter exigit, ita tamen ut inter, articulum et nomen univerſale, aliquid inſeri debeat.* Lyſ[illegible] Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante ſe exigit articulum;* ut Plat de Legibus. Τὸ μὲν [illegible] κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὸς [illegible] ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' ὡς μάλιστα προσῆκεν καὶ διὰ γένος, διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Hoc. de Pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας [illegible] θαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lyſias ad delationem: Καίτοι ὅσις τούτοις φθονεῖ, ὡς οἱ ἄλλοι ἴσασι, πῶς ἂν ἐμὲ ὁ [illegible] ἀποσχέσθαι δοκεῖ τοιούτου.

Quod ſi ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſe*[illegible] *dum primam regulam articulo deſtituitur:* ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τι πρὸς [illegible] ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον νομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλο [illegible]

Digitized by Google

ὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. *Nullâ enim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare queat, cum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeò ſpondere.* Et inferiùs, 'Ε-ὶ φέρε πῶς ἐσὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης 'Αφόϐυ, μηδὲ τὴν προῖκα διδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. *Aut qui æquum eſt, ſorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo deſertâ, neque per iſtum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæſtionis, nec ullum aliud jus accipit?*

Genitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſocr. Orat. Panath. Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταϐεϐλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν 'Ελλήνων, καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lyſias in Apolog. 'Εγὼ ἀλλὰ, εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν. Reg. XII.

Nulla pronomina ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἦσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, 'Εθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando ſonat idem, eadem, idem, *tunc neceſſariò ante ſe poſtulat articulum,* ut Demoſth. pro Coron. 'Εσὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ 'Ρήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρὶς, h. e. *Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, ô Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quòd eadem cum populo eligat, et eoſdem, quos et patria, amet et odio habeat.* Reg. XIII.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, et nominibus propriis adverbia οὕτω vel οὕτως, imò nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lyſ. in Apolog. ...γὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, ... δέομαι μὴ στερηθῆναι τοῦ ἐμαυτοῦ. Et alibi, 'Ακηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c. Reg. XIV.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi numerum deſignant ἀπροσδιόριστον,* i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Iſocr. de Pace. Καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμονίζον καὶ πολλοὶ τῶν νῦν ἐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτὴν, h. e. *quæ dum facerent, cùm ipſi, tum multi non mentis compotes, urbis felicitatem prædicabant.* Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων, οὐ συμπεισθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. *ad quas multi è finitimis aliiſque Græcis conveniebant,* &c. Lyſias contra frumentarios; Πολλοί με προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. *Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti.* Demoſth. in Aphobum; τούτων τοίνυν ἀεὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔστι ...κ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. *Cùm autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt.* Reg. XV.

Quòd ſi πολλοὶ ſonat, πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc neceſſariò deſiderat articulum.* Ut Iſocr. ad Demon. Εὐλαϐοῦ τὰς διαϐολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποϐλέπουσιν, h. e. *Cave criminationes etiam ſi falſas, vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex famâ et opinione judicat.* Demoſth. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ, καὶ δικαία, καὶ βέϐαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοὶ, h. e. *Quæ igitur ſola eſt cuſtodia, et juſta, et firma legum? Vos Populus.* Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος, h. e. *Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.*

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum.* Exempl. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμϐεϐηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ καὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ, h. e. *Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipſius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis exceſſerit.* Demoſth. pro Phormione, Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν 'Απολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. *verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas eſſe et calumnias putate.*

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *quando ponuntur ἀπροσδιορίστως, reſpuunt prorſus articulum.* Ut Lyſias adverſus Pandeon. Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, h. e. *hic enim cùm me jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat.* Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. *Vos in maximis magiſtratibus eoſdem ſinitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.*

Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *cùm obtinent locum ſubjecti, gaudent articulo.* Iſoc. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν. Reg. XVI.

Μὰ, *Adverbum jurandi, nomini ſubſequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριϐέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. *Ego mediusfidius,* &c. Reg. XVII.

Quòd ſi conjugatur cum nomine Δία *reſpuit prorſus,* ut Demoſth. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ' ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. *Non mehercle quod,* &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Phormione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐεργετήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς ἅπαντας. *Non tamen impedit, quin interdum nomen* Δία *articulo deſtituatur.* Demoſth. de Ordinand. Republ. καὶ νὴ Δία, ὦ ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa, ſeu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte ſeu ſcientiâ excelluerunt, neceſſariò articulo inſigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Ariſtot. ὁ φιλόσοφος, quia ſicut hic Philoſophiâ, ita ille Poëſi primas tenet. Reg. XVIII.

Sæpe articulus deſtituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediatè ſubſequi ſolent articulum. Ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc eſt, *Cives Oppidani;* οἱ ἐν ἡλικίᾳ, *Adoleſcentes;* Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *emeriti;* Οἱ ἐν ὅπλοις, *Milites.* In qui- Reg. XIX.

Digitized by Google

hus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid ſimile. Demoſth. in Philip. Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν τῇ πόλει, hoc eſt, cum diviſi in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ... τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, *poſteri,* τὰ ἔπειτα, *poſteritas,* οἱ πρόσθεν, *priſci,* οἱ πάλαι, ... οἱ περὶ τὸν βασιλέα, *qui ſtant à parte Regis,* οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, *Sacerdotes,* &c.

Reg. XX. *Sæpiſſimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur.* Demoſth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro *neglectu,* et τῷ μὴ συνιέναι pro *inſitiâ* ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν *ſtudium,* τὸ σωφρονεῖν, *temperantia,* τὸ φρονεῖν, *prudentia,* &c.

Reg. XXI. *Nomina* κλητικὰ *reſpuunt prorſus articulum:* ut Demoſth. pro Coron. Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. XXII. *Articulus neutrius generis, vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter poſitis, ſolet præponi.* Ariſtot. de interp, Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ ἐν ἀνθρώπῳ. Ubi notandum eſt hujuſcemodi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm eſt Græcis, quo explicant ſ... mentes ἐμφαντικωτέρως καὶ διαῤῥήδην, h. e. *enucleatè et clarè,* ut Dem. in Orat. 3. ... Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. h. e. *Si enim certò hoc conſtiterit, tum quâ ratione quis illum ulciſcatur, licebit diſpicere.* Quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκεῖνο ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. *Ne adverſarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oportet.*

Obſervandum eſt Poëtas, et potiſſimùm Hom. raro uti articulis præpoſitivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ'. ver. 532. Εἴσομαι, αἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crebrò iis utitur.

> Ἣν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt Poëtis ſæpè uſurpari articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β'. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τίς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτὲ ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινι τῶν ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ pro τινί.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

form 410

Digitized by Google

Digitized by Google